Holy Bible

Aionian Edition®

Biblia Traducerea Fidela

Romanian Faithful Translation

Holy Bible Aionian Edition ®
Biblia Traducerea Fidela
Romanian Faithful Translation

Creative Commons Attribution 4.0 International, 2018-2025
Source text: eBible.org
Source version: 7/1/2025
Source copyright: Public Domain
Alex Crișan, 2024

Formatted by Speedata Publisher 5.1.14 (Pro) on 7/11/2025
100% Free to Copy and Print
TOR Anonymously
https://AionianBible.org

Published by Nainoia Inc, https://Nainoia-Inc.signedon.net
All profits are given to https://CoolCup.org

We pray for a modern Creative Commons translation in every language
Translator resources at https://AionianBible.org/Third-Party-Publisher-Resources
Report content and format concerns to Nainoia Inc
Volunteer help is welcome and appreciated!

Celebrate Jesus Christ's victory of grace!

Prefaţă

Română at AionianBible.org/Preface

The *Holy Bible Aionian Edition* ® is the world's first Bible *un-translation*! What is an *un-translation*? Bibles are translated into each of our languages from the original Hebrew, Aramaic, and Koine Greek. Occasionally, the best word translation cannot be found and these words are transliterated letter by letter. Four well known transliterations are *Christ*, *baptism*, *angel*, and *apostle*. The meaning is then preserved more accurately through context and a dictionary. The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven additional Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies.

The first three words are *aiōn*, *aiōnios*, and *aïdios*, typically translated as *eternal* and also *world* or *eon*. The Aionian Bible is named after an alternative spelling of *aiōnios*. Consider that researchers question if *aiōn* and *aiōnios* actually mean *eternal*. Translating *aiōn* as *eternal* in Matthew 28:20 makes no sense, as all agree. The Greek word for *eternal* is *aïdios*, used in Romans 1:20 about God and in Jude 6 about demon imprisonment. Yet what about *aiōnios* in John 3:16? Certainly we do not question whether salvation is eternal! However, *aiōnios* means something much more wonderful than infinite time! Ancient Greeks used *aiōn* to mean *eon* or *age*. They also used the adjective *aiōnios* to mean *entirety*, such as *complete* or even *consummate*, but never infinite time. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs. So *aiōnios* is the perfect description of God's Word which has *everything* we need for life and godliness! And the *aiōnios* life promised in John 3:16 is not simply a ticket to eternal life in the future, but the invitation through faith to the *consummate* life beginning now!

The next seven words are *Sheol*, *Hadēs*, *Geenna*, *Tartaroō*, *Abyssos*, and *Limnē Pyr*. These words are often translated as *Hell*, the place of eternal punishment. However, *Hell* is ill-defined when compared with the Hebrew and Greek. For example, *Sheol* is the abode of deceased believers and unbelievers and should never be translated as *Hell*. *Hadēs* is a temporary place of punishment, Revelation 20:13-14. *Geenna* is the Valley of Hinnom, Jerusalem's refuse dump, a temporal judgment for sin. *Tartaroō* is a prison for demons, mentioned once in 2 Peter 2:4. *Abyssos* is a temporary prison for the Beast and Satan. Translators are also inconsistent because *Hell* is used by the King James Version 54 times, the New International Version 14 times, and the World English Bible zero times. Finally, *Limnē Pyr* is the Lake of Fire, yet Matthew 25:41 explains that these fires are prepared for the Devil and his angels. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The eleventh word, *eleēsē*, reveals the grand conclusion of grace in Romans 11:32. Please understand these eleven words. The original translation is unaltered and a highlighted note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. To help parallel study and Strong's Concordance use, apocryphal text is removed and most variant verse numbering is mapped to the English standard. We thank our sources at eBible.org, Crosswire.org, unbound.Biola.edu, Bible4u.net, and NHEB.net. The Aionian Bible is copyrighted with creativecommons.org/licenses/by/4.0, allowing 100% freedom to copy and print, if respecting source copyrights. Check the Reader's Guide and read at AionianBible.org, with Android, and with TOR network. Why purple? King Jesus' Word is royal and purple is the color of royalty! All profits are given to CoolCup.org.

History

Română at AionianBible.org/History

06/21/75 - Two boys, P. and J., wonder if Jesus saves all and pray.
04/15/85 - Aionian Bible conceived as B. and J. pray.
12/18/13 - Aionian Bible announced as J. and J. pray.
06/21/15 - Aionian Bible birthed as G. and J. pray.
01/11/16 - AionianBible.org domain registered.
06/21/16 - 30 translations available in 12 languages.
12/07/16 - Nainoia Inc established as non-profit corporation.
01/01/17 - Creative Commons Attribution No Derivatives 4.0 license added.
01/16/17 - Aionian Bible Google Play Store App published.
07/01/17 - 'The Purple Bible' nickname begins.
07/30/17 - 42 translations now available in 22 languages.
02/01/18 - Holy Bible Aionian Edition® trademark registered.
03/06/18 - Aionian Bibles available in print at Amazon.com.
09/15/18 - Aionian Bible dedicated as J. and J. pray again.
10/20/18 - 70 translations now available in 33 languages.
11/17/18 - 104 translations now available in 57 languages.
03/24/19 - 135 translations now available in 67 languages.
10/28/19 - Aionian Bible nursed as another J. and J. pray.
10/31/19 - 174 translations now available in 74 languages.
02/22/20 - Aionian Bibles available in print at Lulu.com.
05/25/20 - Illustrations by Gustave Doré, La Grande Bible de Tours, Felix Just.
08/29/20 - Aionian Bibles now available in ePub format.
12/01/20 - Right to left and Hindic languages now available in PDF format.
03/31/21 - 214 translations now available in 99 languages.
11/17/21 - Aionian Bible Branded Leather Bible Covers now available.
12/20/21 - Social media presence on Facebook, Twitter, LinkedIn, YouTube, etc.
01/01/22 - 216 translations now available in 99 languages.
01/09/22 - StudyPack resources for Bible translation study.
01/23/22 - Volunteers celebrate with pie and prayer.
02/14/22 - Strong's Concordance from Open Scriptures and STEPBible.
02/14/23 - Aionian Bible published on the TOR Network.
12/04/23 - Eleēsē added to the Aionian Glossary.
02/04/24 - 352 translations now available in 142 languages.
05/01/24 - 370 translations now available in 164 languages.
08/05/24 - 378 translations now available in 165 languages.
08/18/24 - Creative Commons Attribution 4.0 International, if source allows.
10/20/24 - Gospel Primer handout format.
11/24/24 - Progressive Web Application off-line format.
01/28/25 - All profits are given to CoolCup.org.
03/12/25 - 382 translations now available in 166 languages.
05/04/25 - 393 translations now available in 175 languages.
05/27/25 - 462 translations now available in 229 languages.
06/21/25 - 469 translations now available in 230 languages.

Cuprins

VECHIUL TESTAMENT

Geneză 1
Exod 36
Leviticul 65
Numerele 87
Deuteronomul 117
Joshua 142
Judecătorii 159
Ruth 176
1 Samuel 179
2 Samuel 202
1 Regii 221
2 Regii 244
1 Cronici 265
2 Cronici 284
Ezra 308
Neemia 315
Esther 325
Iov 331
Psalmii 348
Proverbe 391
Eclesiastul 406
Cântarea lui Solomon 412
Isaia 415
Ieremia 448
Lamentații 487
Ezechiel 491
Daniel 526
Osea 537
Joel 542
Amos 544
Obadiah 548
Iona 549
Mica 551
Nahum 554
Habacuc 556
Sofonia 558
Hagai 560
Zaharia 562
Maleahi 568

NOUL TESTAMENT

Matei 573
Marcu 594
Luca 607
Ioan 630
Faptele 647
Romani 670
1 Corinteni 680
2 Corinteni 689
Galateni 695
Efeseni 698
Filipeni 701
Coloseni 704
1 Tesoloniceni 706
2 Tesaloniceni 708
1 Timotei 710
2 Timotei 713
Titus 715
Filimon 717
Evrei 718
Iacov 725
1 Petru 728
2 Petru 731
1 Ioan 733
2 Ioan 736
3 Ioan 737
Iuda 738
Apocolipsa 739

ANEXĂ

Ghidul Cititorului
Glosar
Hărți
Destin
Ilustraţii, Doré

VECHIUL TESTAMENT

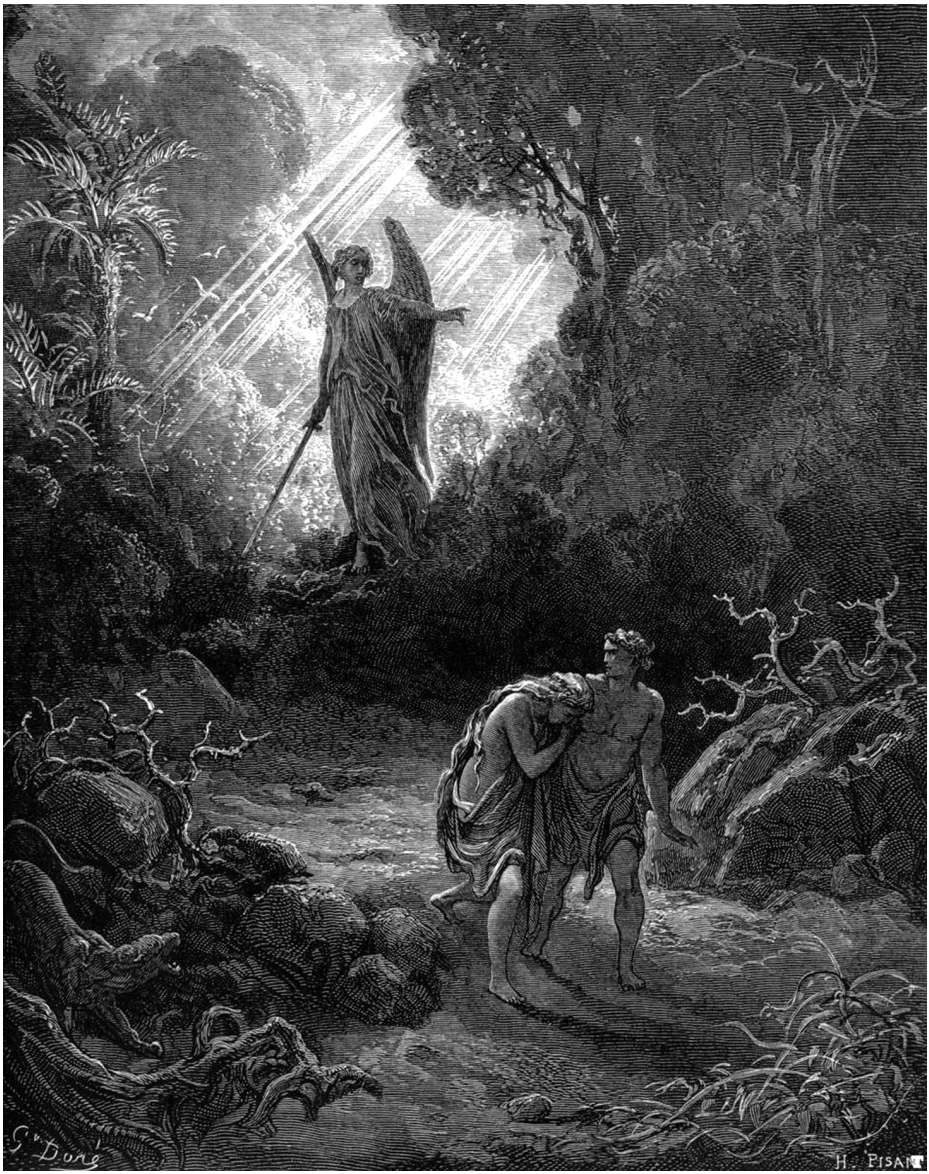

Astfel l-a alungat afară pe om şi a aşezat la est de grădina Edenului nişte heruvimi şi o sabie arzând care se întorcea în fiecare parte, pentru a păzi calea pomului vieţii.

Geneză 3:24

Geneză

1 La început Dumnezeu a creat cerul şi pământul.
2 Şi pământul era fără formă şi gol; şi întuneric
era peste suprafaţa adâncului. Şi Duhul lui Dumnezeu
se mişca peste suprafaţa apelor. **3** Şi Dumnezeu a
spus: Să fie lumină! Şi a fost lumină. **4** Şi Dumnezeu a
văzut lumina, că era bună; şi Dumnezeu a despărţit
lumina de întuneric. **5** Şi Dumnezeu a numit lumina zi
şi întunericul l-a numit noapte. Şi a fost o seară şi o
dimineaţă: ziua întâi. **6** Şi Dumnezeu a spus: Să fie
o întindere în mijlocul apelor şi aceasta să despartă
apele de ape. **7** Şi Dumnezeu a făcut întinderea şi
a despărţit apele care erau dedesubtul întinderii de
apele care erau deasupra întinderii şi aşa a fost. **8** Şi
Dumnezeu a numit întinderea cer. Şi a fost o seară şi o
dimineaţă: ziua a doua. **9** Şi Dumnezeu a spus: Apele
de sub cer să se adune la un loc şi să se arate uscatul.
Şi aşa a fost. **10** Şi Dumnezeu a numit uscatul pământ,
şi adunarea apelor a numit-o mări; şi Dumnezeu a
văzut că lucrul acesta era bun. **11** Şi Dumnezeu a spus:
Să dea pământul iarbă, verdeaţa care aduce sămânţă
şi pomi roditori care aduc rod după felul lor, a căror
sămânţă este în ei, pe pământ. Şi aşa a fost. **12** Şi
pământul a dat iarbă şi verdeaţă care aduce sămânţă
după felul ei şi pomi care aduc rod, a căror sămânţă
era în ei, după felul lor; şi Dumnezeu a văzut că lucrul
acesta era bun. **13** Şi a fost o seară şi o dimineaţă: ziua
a treia. **14** Şi Dumnezeu a spus: Să fie luminători în
întinderea cerului pentru a despărţi ziua de noapte; şi ei
să fie pentru semne şi pentru anotimpuri şi pentru zile
şi ani; **15** Şi ei să fie ca luminători în întinderea cerului
pentru a da lumină peste pământ. Şi aşa a fost. **16** Şi
Dumnezeu a făcut doi luminători mari: luminătorul mai
mare pentru a stăpâni ziua şi luminătorul mai mic pentru
a stăpâni noaptea; el a făcut de asemenea stelele. **17**
Şi Dumnezeu i-a pus în întinderea cerului pentru a da
lumină peste pământ, **18** Şi pentru a stăpâni peste zi
şi peste noapte şi să despartă lumina de întuneric; şi
Dumnezeu a văzut că lucrul acesta era bun. **19** Şi a fost
o seară şi o dimineaţă: ziua a patra. **20** Şi Dumnezeu a
spus: Apele să dea abundent fiinţa mişcătoare care are
viaţă şi păsări să zboare deasupra pământului pe faţa
întinderii cerului. **21** Şi Dumnezeu a creat balene mari
şi fiecare vieţuitoare care se mişcă, pe care apele le-au
dat abundent, după felul lor, şi fiecare pasăre înaripată,
după felul ei; şi Dumnezeu a văzut că lucrul acesta era
bun. **22** Şi Dumnezeu le-a binecuvântat, spunând: Fiţi
roditori şi înmulţiţi-vă şi umpleţi apele în mări, şi pasărea
să se înmulţească pe pământ. **23** Şi a fost o seară şi o
dimineaţă: ziua a cincea. **24** Şi Dumnezeu a spus: Să
dea pământul fiinţa vie după felul ei, vite şi târâtoare şi
fiare ale pământului, după felul lor. Şi aşa a fost. **25** Şi
Dumnezeu a făcut fiara pământului, după felul ei, şi
vite, după felul lor, şi fiecare târâtoare pe pământ, după
felul ei; şi Dumnezeu a văzut că lucrul acesta era bun.
26 Şi Dumnezeu a spus: Să facem om după chipul
nostru, după asemănarea noastră; şi ei să domnească
peste peştii mării şi peste păsările cerului şi peste vite
şi peste tot pământul şi peste fiecare târâtoare ce se
târăşte pe pământ. **27** Astfel Dumnezeu a creat om
după propriul său chip, după chipul lui Dumnezeu l-a
creat, parte bărbătească şi parte femeiască i-a creat.
28 Şi Dumnezeu i-a binecuvântat şi Dumnezeu le-a
spus: Fiţi roditori şi înmulţiţi-vă şi umpleţi pământul şi
supuneţi-l şi domniţi peste peştii mării şi peste păsările
cerului şi peste fiecare vieţuitoare ce se mişcă pe
pământ. **29** Şi Dumnezeu a spus: Iată, v-am dat fiecare
verdeaţă care aduce sămânţă, care este peste faţa
întregului pământ, şi fiecare pom, în care este rodul
unui pom care aduce sămânţă, aceasta vă va fi pentru
mâncare. **30** Şi fiecărei fiare a pământului şi fiecărei
păsări a cerului şi fiecărei târâtoare pe pământ, în
care este viaţă, le-am dat fiecare plantă verde pentru
mâncare; şi aşa a fost. **31** Şi Dumnezeu a văzut fiecare
lucru pe care l-a făcut şi, iată, totul era foarte bun. Şi a
fost o seară şi o dimineaţă: ziua a şasea.

2 Astfel au fost terminate cerurile şi pământul şi toată
oştirea lor. **2** Şi în ziua a şaptea Dumnezeu şi-a
terminat lucrarea pe care o făcuse; şi în ziua a şaptea
s-a odihnit de toată lucrarea lui pe care o făcuse. **3** Şi
Dumnezeu a binecuvântat ziua a şaptea şi a sfinţit-o,
pentru că în aceasta s-a odihnit de toată lucrarea sa,
pe care Dumnezeu a creat-o şi a făcut-o. **4** Acestea
sunt generaţiile cerurilor şi ale pământului când au
fost create, în ziua în care DOMNUL Dumnezeu a
făcut pământul şi cerurile, **5** Şi fiecare verdeaţă a
câmpului, înainte ca aceasta să fi fost în pământ, şi
fiecare verdeaţă a câmpului înainte de a fi încolţit,
pentru că DOMNUL Dumnezeu nu făcuse să plouă
peste pământ şi nu era om să are pământul. **6** Ci
un abur se ridica din pământ şi uda toată suprafaţa
pământului. **7** Şi DOMNUL Dumnezeu l-a format pe
om din ţărâna pământului şi i-a suflat în nări suflarea
vieţii şi omul a devenit un suflet viu. **8** Şi DOMNUL
Dumnezeu a sădit o grădină înspre est, în Eden, şi
acolo a pus pe omul pe care l-a format. **9** Şi din pământ
DOMNUL Dumnezeu a făcut să încolţească fiecare
pom care este plăcut la vedere şi bun pentru mâncare
şi pomul vieţii, de asemenea, în mijlocul grădinii şi
pomul cunoaşterii binelui şi răului. **10** Şi un râu ieşea
din Eden ca să ude grădina; şi de acolo se împărţea
şi se făcea patru capete. **11** Numele întâiului este
Pison: acesta este cel ce înconjoară întreaga ţară

Havila, unde este aur. 12 Şi aurul acelei ţări este bun:
acolo este bedelium şi piatra de onix. 13 Şi numele
celui de al doilea râu este Ghihon: acesta este cel
ce înconjoară întreaga ţară a Etiopiei. 14 Şi numele
celui de al treilea râu este Hidechel: acesta este cel ce
merge spre estul Asiriei. Şi al patrulea râu este Eufratul.
15 Şi DOMNUL Dumnezeu l-a luat pe om şi l-a pus în
grădina Edenului, să o lucreze şi să o păzească. 16 Şi
DOMNUL Dumnezeu i-a poruncit omului, spunând: Din
orice pom din grădină poţi mânca în voie, 17 Dar din
pomul cunoaşterii binelui şi răului să nu mănânci, căci
în ziua în care vei mânca din el, vei muri negreşit. 18 Şi
DOMNUL Dumnezeu a spus: Nu este bine ca omul să
fie singur; îi voi face un ajutor potrivit pentru el. 19 Şi
din pământ DOMNUL Dumnezeu a format fiecare fiară
a câmpului şi fiecare pasăre a cerului şi le-a adus la
Adam să vadă cum le va numi; şi oricum a numit Adam
fiecare fiinţa vie, acela a fost numele ei. 20 Şi Adam a
dat nume tuturor vitelor şi tuturor păsărilor cerului şi
fiecărei fiare a câmpului, dar pentru Adam nu s-a găsit
un ajutor potrivit pentru el. 21 Şi DOMNUL Dumnezeu
a făcut să cadă un somn adânc peste Adam; şi Adam a
dormit; şi a luat una din coastele lui şi a închis carnea
la loc; 22 Şi din coasta pe care DOMNUL Dumnezeu a
luat-o de la om, a făcut o femeie şi a adus-o la om.
23 Şi Adam a spus: Aceasta este acum os din oasele
mele şi carne din carnea mea; ea se va chema femeie,
pentru că a fost luată din bărbat. 24 De aceea va lăsa
un bărbat pe tatăl său şi pe mama sa şi se va lipi de
soţia sa şi cei doi vor fi un singur trup. 25 Şi ei erau
amândoi goi, omul şi soţia sa, şi nu se ruşinau.

3 Acum şarpele era mai viclean decât orice fiară a
câmpului pe care DOMNUL Dumnezeu a făcut-
o. Şi a spus femeii: Oare a spus Dumnezeu: Să nu
mâncaţi din fiecare pom al grădinii? 2 Şi femeia a
spus şarpelui: Putem să mâncăm din rodul pomilor
grădinii, 3 Dar despre rodul pomului care este în
mijlocul grădinii, Dumnezeu a spus: Să nu mâncaţi
din el, nici să nu îl atingeţi, ca nu cumva să muriţi. 4
Şi şarpele a spus femeii: Nu veţi muri nicidecum; 5
Fiindcă Dumnezeu ştie că în ziua în care voi mâncaţi
din acesta, atunci ochii voştri vor fi deschişi şi veţi fi ca
dumnezei, cunoscând binele şi răul. 6 Şi când femeia a
văzut că pomul era bun pentru mâncare şi că era plăcut
ochilor şi un pom de dorit să facă pe cineva înţelept, ea
a luat din rodul lui şi a mâncat şi a dat de asemenea
soţului ei care era cu ea şi a mâncat şi el. 7 Şi li s-au
deschis ochii la amândoi şi au ştiut că erau goi; şi au
cusut frunze de smochin laolaltă şi şi-au făcut şorţuri.
8 Şi au auzit vocea DOMNULUI Dumnezeu umblând
în grădină în răcoarea zilei; şi Adam şi soţia lui s-au
ascuns de prezenţa DOMNULUI Dumnezeu, printre
pomii grădinii. 9 Şi DOMNUL Dumnezeu l-a chemat
pe Adam şi i-a spus: Unde eşti? 10 Iar el a spus: Am
auzit vocea ta în grădină şi m-am temut, pentru că
eram gol; şi m-am ascuns. 11 Iar el a spus: Cine ţi-a
spus că erai gol? Ai mâncat din pomul din care ţi-am
poruncit să nu mănânci? 12 Şi omul a spus: Femeia pe
care mi-ai dat-o să fie cu mine, ea mi-a dat din pom
şi eu am mâncat. 13 Şi DOMNUL Dumnezeu a spus
femeii: Ce este aceasta ce ai făcut? Şi femeia a spus:
Şarpele m-a înşelat şi eu am mâncat. 14 Şi DOMNUL
Dumnezeu a spus şarpelui: Pentru că ai făcut aceasta,
eşti blestemat mai mult decât toate vitele şi mai mult
decât fiecare fiară a câmpului; pe pântecele tău vei
merge şi ţărână vei mânca toate zilele vieţii tale. 15 Şi
voi pune duşmănie între tine şi femeie şi între sămânţa
ta şi sămânţa ei; el îţi va zdrobi capul, și tu îi vei zdrobi
călcâiul. 16 Femeii i-a spus: Mult îţi voi înmulţi tristeţea
şi însărcinarea ta, cu tristeţe vei naşte copii şi dorinţa
ta va fi spre soţul tău şi el va stăpâni peste tine. 17 Şi
lui Adam i-a spus: Pentru că ai dat ascultare vocii soţiei
tale şi ai mâncat din pomul despre care ţi-am poruncit,
zicând: Să nu mănânci din el, blestemat este pământul
din cauza ta; în tristeţe vei mânca din el toate zilele
vieţii tale; 18 Spini şi ciulini îţi va aduce şi vei mânca
verdeaţa câmpului; 19 În sudoarea feţei tale vei mânca
pâine, până te vei întoarce în pământ, pentru că din el
ai fost luat: căci ţărână eşti şi în ţărână te vei întoarce.
20 Şi Adam i-a dat soţiei sale numele Eva, pentru că ea
a fost mama tuturor celor vii. 21 Lui Adam şi soţiei lui,
de asemenea, DOMNUL Dumnezeu le-a făcut haine de
piei şi i-a îmbrăcat. 22 Şi DOMNUL Dumnezeu a spus:
Iată, omul a devenit ca unul dintre noi, să cunoască
binele şi răul. Şi acum, ca nu cumva să îşi întindă mâna
şi să ia de asemenea din pomul vieţii şi să mănânce şi
să trăiască pentru totdeauna, 23 De aceea DOMNUL
Dumnezeu l-a trimis din grădina Edenului, ca să are
pământul din care fusese luat. 24 Astfel l-a alungat
afară pe om şi a aşezat la est de grădina Edenului nişte
heruvimi şi o sabie arzând care se întorcea în fiecare
parte, pentru a păzi calea pomului vieţii.

4 Şi Adam a cunoscut-o pe Eva, soţia lui, şi ea a
rămas însărcinată şi a născut pe Cain şi a spus: Am
primit un bărbat de la DOMNUL. 2 Şi ea a mai născut
pe fratele lui, Abel. Şi Abel era păzitor de oi, dar Cain
era lucrător al pământului. 3 Şi s-a întâmplat că, după
un timp, Cain a adus un dar DOMNULUI, din rodul
pământului. 4 Şi Abel, de asemenea, a adus din întâii
născuţi ai turmei sale şi din grăsimea lor. Şi DOMNUL
s-a uitat cu plăcere la Abel şi la darul său. 5 Dar la
Cain şi la darul său nu s-a uitat cu plăcere. Şi Cain s-a
înfuriat tare şi i s-a posomorât faţa. 6 Şi DOMNUL i-
a spus lui Cain: De ce te-ai înfuriat? Şi de ce ţi s-a

posomorât faţa? 7 Dacă faci bine, nu vei fi acceptat? Iar
dacă nu faci bine, păcatul pândeşte la uşă. Şi dorinţa
lui se ţine de tine, dar tu să stăpâneşti peste el. 8 Iar
Cain a vorbit cu Abel, fratele său, şi a fost aşa: când
erau ei pe câmp, Cain s-a ridicat împotriva lui Abel,
fratele său, şi l-a ucis. 9 Şi DOMNUL i-a spus lui Cain:
Unde este Abel, fratele tău? Iar el a spus: Nu ştiu; sunt
eu păzitorul fratelui meu? 10 Iar el a spus: Ce ai făcut?
Vocea sângelui fratelui tău strigă din pământ către
mine. 11 Şi acum eşti blestemat de pe pământul care
şi-a deschis gura să primească sângele fratelui tău din
mâna ta. 12 Când lucrezi pământul, acesta nu îţi va mai
da de aici înainte puterea lui; un fugar şi un rătăcitor vei
fi pe pământ. 13 Şi Cain a spus DOMNULUI: Pedeapsa
mea este mai mare decât o pot purta. 14 Iată, tu m-ai
alungat astăzi de pe faţa pământului şi de la faţa ta voi
fi ascuns şi voi fi un fugar şi un rătăcitor pe pământ şi
se va întâmpla că oricine mă găseşte mă va ucide. 15
Şi DOMNUL i-a spus: De aceea, oricine ucide pe Cain,
răzbunare va fi asupra lui de şapte ori. Şi DOMNUL a
pus un semn pe Cain, ca nu cumva cineva, găsindu-l,
să îl ucidă. 16 Şi Cain a ieşit din prezenţa DOMNULUI
şi a locuit în ţara Nod, la est de Eden. 17 Şi Cain a
cunoscut-o pe soţia sa şi ea a rămas însărcinată şi a
născut pe Enoh; şi a zidit o cetate şi a pus numele
cetăţii după numele fiului său, Enoh. 18 Şi lui Enoh i s-
a născut Irad; şi Irad a născut pe Mehuiael; şi Mehuiael
a născut pe Metuşael; şi Metuşael a născut pe Lameh.
19 Şi Lameh şi-a luat două soţii: numele uneia era Ada
şi numele celeilalte, Ţila. 20 Şi Ada a născut pe Iabal:
el a fost tatăl celor ce locuiesc în corturi şi au vite. 21
Şi numele fratelui său era Iubal: el a fost tatăl tuturor
celor ce mânuiesc harpa şi instrumentul de suflat. 22 Şi
Ţila, de asemenea, a născut pe Tubal-Cain, instructor
al fiecărui meşteşugar în aramă şi fier; şi sora lui Tubal-
Cain a fost Naama. 23 Şi Lameh a spus soţiilor lui,
Ada şi Ţila: Auziţi vocea mea, voi soţiile lui Lameh, daţi
ascultare la vorbirea mea: pentru că am ucis un om
pentru rănirea mea şi un tânăr pentru vânătaia mea. 24
Dacă va fi răzbunat Cain de şapte ori, cu adevărat,
Lameh de şaptezeci şi şapte de ori. 25 Şi Adam a
cunoscut-o din nou pe soţia lui şi ea a născut un fiu şi i-
a pus numele Set: Pentru că Dumnezeu, a spus ea,
mi-a rânduit o altă sămânţă în locul lui Abel, pe care l-a
ucis Cain. 26 Şi lui Set, de asemenea, i s-a născut un
fiu şi i-a pus numele Enos: atunci au început oamenii
să cheme numele DOMNULUI.

5 Aceasta este cartea generaţiilor lui Adam. În ziua
în care Dumnezeu a creat om, l-a făcut după
asemănarea lui Dumnezeu. 2 Parte bărbătească şi
parte femeiască i-a creat şi i-a binecuvântat şi le-a pus
numele lor, Adam, în ziua în care au fost creaţi. 3 Şi
Adam a trăit o sută treizeci de ani şi a născut un fiu
în propria lui asemănare, după chipul lui, şi i-a pus
numele Set; 4 Şi zilele lui Adam, după ce a născut pe
Set, au fost de opt sute de ani; şi a născut fii şi fiice;
5 Şi toate zilele pe care Adam le-a trăit au fost nouă
sute treizeci de ani; şi a murit. 6 Şi Set a trăit o sută
cinci ani şi a născut pe Enos; 7 Şi Set a trăit, după
ce a născut pe Enos, opt sute şapte ani; şi a născut
fii şi fiice; 8 Şi toate zilele lui Set au fost nouă sute
doisprezece ani; şi a murit. 9 Şi Enos a trăit nouăzeci
de ani şi a născut pe Cainan; 10 Şi Enos a trăit, după
ce a născut pe Cainan, opt sute cincisprezece ani; şi a
născut fii şi fiice; 11 Şi toate zilele lui Enos au fost nouă
sute cinci ani; şi a murit. 12 Şi Cainan a trăit şaptezeci
de ani şi a născut pe Mahalaleel; 13 Şi Cainan a trăit,
după ce a născut pe Mahalaleel, opt sute patruzeci de
ani; şi a născut fii şi fiice; 14 Şi toate zilele lui Cainan
au fost nouă sute zece ani; şi a murit. 15 Şi Mahalaleel
a trăit şaizeci şi cinci de ani şi a născut pe Iared; 16 Şi
Mahalaleel a trăit, după ce a născut pe Iared, opt sute
treizeci de ani; şi a născut fii şi fiice; 17 Şi toate zilele
lui Mahalaleel au fost opt sute nouăzeci şi cinci de ani;
şi a murit. 18 Şi Iared a trăit o sută şaizeci şi doi de
ani şi a născut pe Enoh; 19 Şi Iared a trăit după ce a
născut pe Enoh, opt sute de ani; şi a născut fii şi fiice;
20 Şi toate zilele lui Iared au fost nouă sute şaizeci şi
doi de ani; şi a murit. 21 Şi Enoh a trăit şaizeci şi cinci
de ani şi a născut pe Metusala; 22 Şi Enoh a umblat cu
Dumnezeu, după ce a născut pe Metusala, trei sute de
ani; şi a născut fii şi fiice; 23 Şi toate zilele lui Enoh au
fost trei sute şaizeci şi cinci de ani; 24 Şi Enoh a umblat
cu Dumnezeu: şi nu a mai fost, pentru că Dumnezeu l-
a luat. 25 Şi Metusala a trăit o sută optzeci şi şapte de
ani şi a născut pe Lameh; 26 Şi Metusala a trăit, după
ce a născut pe Lameh, şapte sute optzeci şi doi de ani;
şi a născut fii şi fiice; 27 Şi toate zilele lui Metusala au
fost nouă sute şaizeci şi nouă de ani; şi a murit. 28 Şi
Lameh a trăit o sută optzeci şi doi de ani şi a născut un
fiu; 29 Şi i-a pus numele Noe, spunând: Acesta ne va
mângâia pentru lucrarea noastră şi osteneala mâinilor
noastre, din cauza pământului pe care Dumnezeu l-a
blestemat. 30 Şi Lameh a trăit, după ce a născut pe
Noe, cinci sute nouăzeci şi cinci de ani; şi a născut fii şi
fiice; 31 Şi toate zilele lui Lameh au fost şapte sute
şaptezeci şi şapte de ani; şi a murit. 32 Şi Noe a fost în
vârstă de cinci sute de ani; şi Noe a născut pe Sem,
Ham şi Iafet.

6 Şi s-a întâmplat, pe când oamenii au început a se
înmulţi pe faţa pământului şi li s-au născut fiice,
2 Că fiii lui Dumnezeu au văzut că fiicele oamenilor
erau frumoase şi şi-au luat soţii din toate pe care le-
au ales. 3 Şi DOMNUL a spus: Duhul meu nu se va

lupta întotdeauna cu omul, căci el este de asemenea şi
carne; totuşi zilele lui vor fi o sută douăzeci de ani. **4**
Erau uriaşi pe pământ în acele zile şi, de asemenea,
după aceea, când fiii lui Dumnezeu au intrat la fiicele
oamenilor şi ele le-au născut copii, aceştia au fost
războinicii, care au fost în vechime oameni de renume.
5 Şi Dumnezeu a văzut că stricăciunea omului era mare
pe pământ şi că fiecare imaginaţie a gândurilor inimii
sale era numai facere de rău continuă. **6** Şi aceasta
l-a făcut pe DOMNUL să se pocăiască pentru că a
făcut pe om pe pământ şi l-a mâhnit în inima lui. **7**
Şi DOMNUL a spus: Voi nimici de pe faţa pământului
pe omul pe care l-am creat, deopotrivă om şi animal
şi târâtoarea şi păsările cerului, fiindcă aceasta mă
face să mă pocăiesc că i-am făcut. **8** Dar Noe a găsit
har în ochii DOMNULUI. **9** Acestea sunt generaţiile
lui Noe: Noe a fost un bărbat drept şi desăvârşit în
generaţiile lui şi Noe a umblat cu Dumnezeu. **10** Şi Noe
a născut trei fii: Sem, Ham şi Iafet. **11** Şi pământul era
corupt înaintea lui Dumnezeu şi pământul era umplut de
violenţă. **12** Şi Dumnezeu a privit peste pământ şi, iată,
acesta era corupt, pentru că toată făptura şi-a corupt
calea pe pământ. **13** Şi Dumnezeu i-a spus lui Noe:
Sfârşitul a toată făptura a ajuns înaintea mea, fiindcă
pământul este plin de violenţă din cauza lor; şi, iată, îi
voi nimici împreună cu pământul. **14** Fă-ţi o arcă din
lemn de gofer, să faci camere în arcă şi să o smoleşti
pe dinăuntru şi pe dinafară cu smoală. **15** Şi acesta
este modelul după care să o faci: Lungimea arcei să
fie de trei sute de coţi, lăţimea acesteia cincizeci de
coţi şi înălţimea acesteia treizeci de coţi. **16** Să faci
arcei o fereastră, deasupra, să o termini la un cot de la
acoperiş, şi uşa arcei să o aşezi în latura arcei; să faci
arca cu trei nivele: cel de jos, al doilea şi al treilea.
17 Şi iată, eu, chiar eu, voi aduce un potop de ape
peste pământ, pentru a nimici toată făptura de sub cer,
în care este suflarea vieţii şi fiecare lucru care este
pe pământ va muri. **18** Dar cu tine îmi voi întemeia
legământul meu; şi să intri în arcă, tu şi fiii tăi şi soţia ta
şi soţiile fiilor tăi cu tine. **19** Şi din fiecare vieţuitoare de
orice făptură, două din fiecare soi, să aduci în arcă,
pentru a le ţine în viaţă cu tine; să fie parte bărbătească
şi parte femeiască. **20** Din păsări, după felul lor, şi din
vite, după felul lor, şi din fiecare târâtoare a pământului,
după felul ei, două din fiecare soi vor veni la tine, pentru
a le ţine în viaţă. **21** Şi ia la tine din toată mâncarea
care se mănâncă şi strânge-o la tine şi va fi mâncare
pentru tine şi pentru ele. **22** Astfel a făcut Noe, conform
cu tot ceea ce Dumnezeu i-a poruncit, astfel a făcut el.

7 Şi DOMNUL i-a spus lui Noe: Intră tu şi toată casa
ta în arcă, fiindcă te-am văzut drept înaintea mea în
această generaţie. **2** Din fiecare fiară curată să iei la
tine câte şapte perechi, partea bărbătească şi partea
sa femeiască, şi din fiarele care nu sunt curate, câte
două, partea bărbătească şi partea sa femeiască. **3**
Din păsările cerului de asemenea câte şapte perechi,
partea bărbătească şi partea femeiască, pentru a ţine
sămânţă în viaţă peste faţa întregului pământ. **4** Căci
încă şapte zile şi voi face să plouă peste pământ
patruzeci de zile şi patruzeci de nopţi şi orice lucru viu
pe care l-am făcut, îl voi distruge de pe faţa pământului.
5 Şi Noe a făcut conform cu tot ceea ce DOMNUL i-a
poruncit. **6** Şi Noe era în vârstă de şase sute de ani
când potopul apelor era peste pământ. **7** Şi Noe a
intrat şi fiii lui şi soţia lui şi soţiile fiilor lui cu el în arcă,
din cauza apelor potopului. **8** Din fiare curate şi din
fiare care nu sunt curate şi din păsări şi din fiecare
lucru care se târăşte pe pământ, **9** Au intrat două câte
două la Noe în arcă, partea bărbătească şi partea
femeiască, aşa cum Dumnezeu a poruncit lui Noe. **10**
Şi s-a întâmplat, după şapte zile, că apele potopului au
venit peste pământ. **11** În anul şase sute al vieţii lui
Noe, în luna a doua, în a şaptesprezecea zi a lunii, în
acea zi au fost toate fântânile marelui adânc despicate
şi ferestrele cerului s-au deschis. **12** Şi ploaia a fost
peste pământ patruzeci de zile şi patruzeci de nopţi.
13 În chiar aceeaşi zi a intrat Noe şi Sem şi Ham şi
Iafet, fiii lui Noe şi soţia lui Noe şi cele trei soţii ale
fiilor săi cu ei în arcă; **14** Ei şi fiecare fiară după felul
ei şi toate vitele după felul lor şi fiecare târâtoare ce
se târăşte pe pământ după felul ei şi fiecare pasăre
după felul ei, fiecare păsărică din fiecare specie. **15**
Şi au intrat la Noe în arcă două câte două din orice
făptură în care este suflarea vieţii. **16** Şi cele ce au
intrat, au intrat partea bărbătească şi partea femeiască
din orice făptură, aşa cum Dumnezeu i-a poruncit lui;
şi DOMNUL l-a închis înăuntru. **17** Şi potopul a fost
patruzeci de zile peste pământ şi apele au crescut şi
au purtat sus arca şi aceasta a fost înălţată deasupra
pământului. **18** Şi apele se înălţau şi s-au înmulţit foarte
mult asupra pământului, şi arca mergea pe faţa apelor.
19 Şi apele s-au înălţat peste măsură asupra pământului
şi toţi munţii înalţi, care erau sub întregul cer, au fost
acoperiţi. **20** Apele s-au înălţat cu cincisprezece coţi
deasupra lor şi munţii au fost acoperiţi. **21** Şi a murit
orice făptură care mişca pe pământ, deopotrivă pasăre
şi vită şi fiară şi fiecare târâtoare care se târăşte pe
pământ şi fiecare om; **22** Toate în a căror nări era
suflarea vieţii, toate câte erau pe uscat, au murit. **23** Şi
orice lucru viu care a fost pe faţa pământului a fost
nimicit, deopotrivă om şi vită şi târâtoarele şi pasărea
cerului; şi acestea au fost nimicite de pe pământ; şi
numai Noe a rămas în viaţă şi cei ce erau cu el în
arcă. **24** Şi apele s-au înălţat asupra pământului o sută
cincizeci de zile.

8 Şi Dumnezeu şi-a adus aminte de Noe şi de fiecare
vieţuitoare şi de toate vitele care erau cu el în arcă;
şi Dumnezeu a făcut să treacă un vânt peste pământ şi
apele s-au retras; **2** De asemenea fântânile adâncului
şi ferestrele cerului au fost închise şi ploaia din cer
a fost oprită; **3** Şi apele se retrăgeau de pe pământ
continuu şi după ce s-au sfârşit o sută cincizeci de
zile, apele s-au împuţinat. **4** Şi arca s-a aşezat în a
şaptea lună, în a şaptesprezecea zi a lunii, pe munţii
Ararat. **5** Şi apele au scăzut continuu până în luna a
zecea: în luna a zecea, în prima zi a lunii, s-au văzut
vârfurile munţilor. **6** Şi s-a întâmplat, după ce s-au
sfârşit patruzeci de zile, că Noe a deschis fereastra
arcei pe care o făcuse, **7** Şi a trimis înainte un corb,
care a ieşit şi a mers încolo şi încoace, până când au
secat apele de pe pământ. **8** De asemenea a trimis de
la el un porumbel, să vadă dacă apele s-au retras de
pe faţa pământului; **9** Dar porumbelul nu a găsit odihnă
pentru talpa piciorului său şi s-a întors la el în arcă,
pentru că apele erau pe faţa întregului pământ; atunci a
întins mâna şi l-a luat şi l-a dus la el în arcă. **10** Şi a mai
stat alte şapte zile şi din nou a trimis porumbelul afară
din arcă; **11** Şi porumbelul a venit la el seara şi, iată, în
ciocul lui era o frunză de măslin proaspăt ruptă, aşa că
Noe a cunoscut că apele s-au retras de pe pământ. **12**
Şi a mai stat alte şapte zile şi a trimis porumbelul, care
nu s-a mai întors la el. **13** Şi s-a întâmplat în anul şase
sute şi unu, în prima lună, în prima zi a lunii, apele au
secat de pe pământ; şi Noe a ridicat acoperişul arcei şi
a privit şi, iată, faţa pământului era uscată. **14** Şi în a
doua lună, în a douăzeci şi şaptea zi a lunii, pământul a
fost uscat. **15** Şi Dumnezeu i-a vorbit lui Noe, spunând:
16 Ieşi din arcă, tu şi soţia ta şi fiii tăi şi soţiile fiilor tăi
cu tine. **17** Scoate împreună cu tine fiecare vieţuitoare
care este cu tine, a toată făptura, deopotrivă pasăre
şi vită şi fiecare târâtoare care se târăşte pe pământ,
ca acestea să nască abundent pe pământ şi să fie
roditoare şi să se înmulţească pe pământ. **18** Şi Noe
a ieşit şi fiii lui şi soţia lui şi soţiile fiilor lui cu el; **19**
Fiecare fiară, fiecare târâtoare şi fiecare pasăre şi orice
se târăşte pe pământ, după felurile lor, au ieşit afară
din arcă. **20** Şi Noe a zidit un altar DOMNULUI şi a luat
din fiecare fiară curată şi din fiecare pasăre curată şi a
adus ofrande arse pe altar. **21** Şi DOMNUL a mirosit o
aromă dulce şi DOMNUL a spus în inima sa: Nu voi
mai blestema din nou pământul vreodată din cauza
omului, pentru că imaginaţia inimii omului este facere
de rău din tinereţea lui, nici nu voi mai lovi din nou
vreodată fiecare vieţuitoare, aşa cum am făcut. **22** Cât
timp pământul rămâne, semănatul şi seceratul şi frig şi
arşiţă şi vară şi iarnă şi zi şi noapte nu vor înceta.

9 Şi Dumnezeu a binecuvântat pe Noe şi pe fiii lui
şi le-a spus: Fiţi roditori şi înmulţiţi-vă şi umpleţi
pământul. **2** Şi teama de voi şi groaza de voi va fi peste
fiecare fiară a pământului şi peste fiecare pasăre a
cerului, peste tot ce se mişcă pe pământ şi peste toţi
peştii mării; în mâna voastră sunt ele predate. **3** Tot ce
se mişcă şi trăieşte va fi mâncare pentru voi; precum
planta verde, v-am dat toate lucrurile. **4** Dar carne
cu viaţa ei, ceea ce este sângele ei, să nu mâncaţi.
5 Şi cu adevărat sângele vostru, al vieţilor voastre,
îl voi cere, din mâna fiecărei fiare îl voi cere şi din
mâna omului, din mâna fiecărui frate al omului voi
cere viaţa omului. **6** Oricine varsă sângele omului, prin
om să fie vărsat sângele lui, pentru că după chipul
lui Dumnezeu l-a făcut pe om. **7** Şi voi fiţi roditori şi
înmulţiţi-vă, naşteţi abundent pe pământ şi înmulţiţi-vă
pe acesta. **8** Şi Dumnezeu i-a vorbit lui Noe şi fiilor lui
cu el, spunând: **9** Şi eu, iată, întemeiez legământul
meu cu voi şi cu sămânţa voastră după voi; **10** Şi cu
fiecare creatură vie care este cu voi, dintre păsări,
dintre vite şi dintre fiecare fiară a pământului cu voi, de
la tot ceea ce iese afară din arcă, până la fiecare fiară
a pământului. **11** Şi voi întemeia legământul meu cu voi
şi nici nu va mai fi toată făptura stârpită vreodată prin
apele unui potop, nici nu va mai fi vreodată un potop să
distrugă pământul. **12** Şi Dumnezeu a spus: Acesta
este semnul legământului pe care îl fac între mine şi voi
şi fiecare creatură vie care este cu voi, pentru generaţii
pentru totdeauna: **13** Eu aşez curcubeul meu în nor şi
acesta va fi ca semn al unui legământ între mine şi
pământ. **14** Şi se va întâmpla, când aduc un nor peste
pământ, că se va vedea curcubeul în nor: **15** Şi îmi
voi aminti de legământul meu, care este între mine
şi voi şi fiecare creatură vie a toată făptura; şi apele
nu vor mai deveni un potop ca să nimicească toată
făptura. **16** Şi curcubeul va fi în nor şi îl voi privi, ca să
îmi amintesc de legământul veşnic dintre Dumnezeu
şi fiecare creatură vie, a toată făptura, care este pe
pământ. **17** Şi Dumnezeu i-a spus lui Noe: Acesta
este semnul legământului, pe care l-am întemeiat între
mine şi toată făptura care este pe pământ. **18** Şi fiii
lui Noe, care au ieşit din arcă, au fost Sem şi Ham şi
Iafet; şi Ham este tatăl lui Canaan. **19** Aceştia sunt
cei trei fii ai lui Noe şi din ei a fost acoperit întregul
pământ. **20** Şi Noe a început a fi agricultor şi a sădit o
vie; **21** Şi a băut din vin şi s-a îmbătat şi s-a dezgolit
înăuntrul cortului său. **22** Şi Ham, tatăl lui Canaan, a
văzut goliciunea tatălui său şi a spus celor doi fraţi ai
săi de afară. **23** Şi Sem şi Iafet au luat o haină şi au
pus-o peste amândoi umerii lor şi au mers cu spatele
şi au acoperit goliciunea tatălui lor şi feţele lor erau
întoarse şi nu au văzut goliciunea tatălui lor. **24** Şi Noe
s-a trezit din beţia vinului său şi a cunoscut ceea ce

fiul său mai tânăr i-a făcut. 25 Şi a spus: Blestemat fie
Canaan, un servitor al servitorilor va fi el fraţilor săi. 26
Şi a spus: Binecuvântat fie DOMNUL Dumnezeul lui
Sem; şi Canaan va fi servitorul lui. 27 Dumnezeu va
lărgi pe Iafet şi va locui în corturile lui Sem şi Canaan
va fi servitorul lui. 28 Şi Noe a trăit după potop trei sute
cincizeci de ani. 29 Şi toate zilele lui Noe au fost nouă
sute cincizeci de ani; şi a murit.

10 Acum acestea sunt generaţiile fiilor lui Noe: Sem,
Ham şi Iafet; şi li s-au născut fii după potop. 2 Fiii
lui Iafet: Gomer şi Magog şi Madai şi Iavan şi Tubal şi
Meşec şi Tiras. 3 Şi fiii lui Gomer: Aşchenaz şi Rifat
şi Togarma. 4 Şi fiii lui Iavan: Elişa şi Tarsis, Chitim
şi Dodanim. 5 Prin aceştia au fost împărţite insulele
neamurilor în pământurile lor, fiecare după limba lui,
după familiile lor, în naţiunile lor. 6 Şi fiii lui Ham: Cuş
şi Miţraim şi Put şi Canaan. 7 Şi fiii lui Cuş: Seba şi
Havila şi Sabta şi Raema şi Sabteca; şi fiii lui Raema:
Şeba şi Dedan. 8 Şi Cuş a născut pe Nimrod, el a
început să fie unul puternic pe pământ. 9 El era un
vânător puternic înaintea DOMNULUI, de aceea s-
a spus: Precum Nimrod, puternicul vânător înaintea
DOMNULUI. 10 Şi începutul împărăţiei sale a fost Babel
şi Erec şi Acad şi Calne, în ţara Şinar. 11 Din acea
ţară a ieşit Aşur şi a zidit Ninive şi cetatea Rehobot
şi Calah, 12 Şi Resen, între Ninive şi Calah; aceasta
este o mare cetate. 13 Şi Miţraim a născut pe ludimi şi
pe anamimi şi pe lehabimi şi pe naftuhimi, 14 Şi pe
patrusimi şi pe casluhimi, (din care au venit filisteni) şi
pe caftorimi. 15 Şi Canaan a născut pe Sidon, întâiul
său născut, şi pe Het, 16 Şi pe iebusiţi şi pe amoriţi şi
pe ghirgasiţi, 17 Şi pe hiviţi şi pe archiţi şi pe siniţi, 18
Şi pe arvadiţi şi pe ţemariţi şi pe hamatiţi şi după aceea
familiile canaaniţilor au fost împrăştiate peste tot. 19
Şi graniţa canaaniţilor era de la Sidon, precum vii la
Gherar, spre Gaza, cum mergi spre Sodoma şi Gomora
şi Adma şi Zeboim, până la Leşa. 20 Aceştia sunt fiii lui
Ham, după familiile lor, după limbile lor, în ţările lor şi în
naţiunile lor. 21 Lui Sem, de asemenea, tatăl tuturor
copiilor lui Eber, fratele lui Iafet, care este mai vârstnic,
şi lui i s-au născut copii. 22 Copiii lui Sem: Elam şi Aşur
şi Arpacşad şi Lud şi Aram. 23 Şi copiii lui Aram: Uţ şi
Hul şi Gheter şi Maş. 24 Şi Arpacşad a născut pe Şelah
şi Şelah a născut pe Eber. 25 Şi lui Eber i s-au născut
doi fii: numele unuia a fost Peleg, pentru că în zilele lui
a fost pământul împărţit, şi numele fratelui său a fost
Ioctan. 26 Şi Ioctan a născut pe Almodad şi pe Şelef şi
pe Haţarmavet şi pe Ierah, 27 Şi pe Hadoram şi pe Uzal
şi pe Dicla, 28 Şi pe Obal şi pe Abimael şi pe Şeba, 29
Şi pe Ofir şi pe Havila şi pe Iobab, toţi aceştia au fost
fiii lui Ioctan. 30 Şi locuinţa lor era de la Meşa, aşa cum
mergi spre Sefar, un munte spre est. 31 Aceştia sunt
fiii lui Sem, după familiile lor, după limbile lor, în ţările
lor, după naţiunile lor. 32 Acestea sunt familiile fiilor lui
Noe, după generaţiile lor; în naţiunile lor şi prin aceştia
au fost naţiunile împărţite pe pământ după potop.

11 Şi întreg pământul era cu o singură limbă şi cu
o singură vorbire. 2 Şi s-a întâmplat, cum au
călătorit de la est, că au găsit o câmpie în ţara Şinar
şi au locuit acolo. 3 Şi au spus unul altuia: Haidem
să facem cărămizi şi să le ardem bine. Şi au avut
cărămidă ca piatră şi smoală au avut ca mortar. 4 Şi
au spus: Haidem să ne zidim o cetate şi un turn, al
cărui vârf să ajungă până la cer; şi să ne facem un
nume, ca nu cumva să fim împrăştiaţi pretutindeni pe
faţa întregului pământ. 5 Şi DOMNUL a coborât să
vadă cetatea şi turnul, pe care copiii oamenilor le-au
zidit. 6 Şi DOMNUL a spus: Iată, poporul este unul şi ei
toţi au o singură limbă şi au început să facă aceasta, şi
acum nimic nu îi va opri din ceea ce au de gând să
facă. 7 Haidem să coborâm, şi acolo să le încurcăm
limba, ca ei să nu mai înţeleagă vorbirea unuia către
celălalt. 8 Astfel DOMNUL i-a împrăştiat pretutindeni de
acolo, peste faţa întregului pământ; şi au încetat a zidi
cetatea. 9 De aceea i s-a pus numele Babel, pentru că
acolo DOMNUL a încurcat limba întregului pământ; şi
de acolo DOMNUL i-a împrăştiat peste faţa întregului
pământ. 10 Acestea sunt generaţiile lui Sem: Sem era
în vârstă de o sută de ani şi a născut pe Arpacşad, la
doi ani după potop; 11 Şi Sem a trăit, după ce a născut
pe Arpacşad, cinci sute de ani; şi a născut fii şi fiice. 12
Şi Arpacşad a trăit treizeci şi cinci de ani şi a născut
pe Şelah; 13 Şi Arpacşad a trăit, după ce a născut pe
Şelah, patru sute trei ani; şi a născut fii şi fiice. 14
Şi Şelah a trăit treizeci de ani şi a născut pe Eber;
15 Şi Şelah a trăit, după ce a născut pe Eber, patru
sute trei ani; şi a născut fii şi fiice. 16 Şi Eber a trăit
treizeci şi patru de ani şi a născut pe Peleg; 17 Şi Eber
a trăit, după ce a născut pe Peleg, patru sute treizeci
de ani; şi a născut fii şi fiice. 18 Şi Peleg a trăit treizeci
de ani şi a născut pe Reu; 19 Şi Peleg a trăit, după
ce a născut pe Reu, două sute nouă ani; şi a născut
fii şi fiice. 20 Şi Reu a trăit treizeci şi doi de ani şi a
născut pe Serug; 21 Şi Reu a trăit, după ce a născut pe
Serug, două sute şapte ani; şi a născut fii şi fiice. 22 Şi
Serug a trăit treizeci de ani şi a născut pe Nahor; 23 Şi
Serug a trăit, după ce a născut pe Nahor; două sute de
ani şi a născut fii şi fiice. 24 Şi Nahor a trăit douăzeci
şi nouă de ani şi a născut pe Terah; 25 Şi Nahor a
trăit, după ce a născut pe Terah, o sută nouăsprezece
ani; şi a născut fii şi fiice. 26 Şi Terah a trăit şaptezeci
de ani şi a născut pe Avram, Nahor şi Haran. 27 Şi
acestea sunt generaţiile lui Terah: Terah a născut pe
Avram, pe Nahor, şi pe Haran şi Haran a născut pe

Lot. 28 Şi Haran a murit înaintea tatălui său, Terah,
în ţara naşterii sale, în Urul caldeilor. 29 Şi Avram şi
Nahor şi-au luat soţii: numele soţiei lui Avram era Sarai
şi numele soţiei lui Nahor, Milca, fiica lui Haran, tatăl
Milcăi şi tatăl Iscăi. 30 Dar Sarai era stearpă, ea nu
avea copil. 31 Şi Terah a luat pe Avram, fiul său, şi pe
Lot, fiul lui Haran, fiul fiului său, şi pe Sarai, nora lui,
soţia fiului său, Avram, şi a ieşit împreună cu ei din
Urul caldeilor, ca să meargă în ţara lui Canaan; şi au
venit la Haran şi au locuit acolo. 32 Şi zilele lui Terah
au fost două sute cinci ani; şi Terah a murit în Haran.

12 Şi DOMNUL îi spusese lui Avram: Ieşi din ţara
ta şi din rudenia ta şi din casa tatălui tău, spre o
ţară pe care ţi-o voi arăta; 2 Şi voi face din tine o mare
naţiune şi te voi binecuvânta şi voi face numele tău
mare şi vei fi o binecuvântare; 3 Şi voi binecuvânta
pe cei ce te binecuvântează şi voi blestema pe cel ce
te blestemă şi în tine toate familiile pământului vor fi
binecuvântate. 4 Astfel Avram a ieşit, cum îi spusese
DOMNUL, şi Lot a mers cu el; şi Avram era în vârstă
de şaptezeci şi cinci de ani când a plecat din Haran. 5
Şi Avram a luat pe Sarai, soţia lui, şi pe Lot, fiul fratelui
său şi toată averea pe care au adunat-o şi sufletele pe
care le-au obţinut în Haran şi au ieşit să meargă în ţara
lui Canaan şi au venit în ţara lui Canaan. 6 Şi Avram a
trecut prin ţară până la locul din Sihem, la câmpia lui
More. Şi canaanitul era atunci în ţară. 7 Şi DOMNUL
i s-a arătat lui Avram şi a spus: Seminţei tale voi da
această ţară; şi acolo a zidit un altar DOMNULUI, care
i s-a arătat. 8 Şi el s-a mutat de acolo la un munte, la
est de Betel, şi şi-a întins cortul, având Betel la vest
şi Hai la est; şi acolo a zidit un altar DOMNULUI şi a
chemat numele DOMNULUI. 9 Şi Avram a călătorit,
mergând tot spre sud. 10 Şi a fost o foamete în ţară şi
Avram a coborât în Egipt să locuiască temporar acolo,
pentru că foametea era apăsătoare în ţară. 11 Şi s-a
întâmplat, când s-a apropiat să intre în Egipt, că el i-a
spus Sarei, soţia lui: Acum iată, ştiu că eşti o femeie
frumoasă la vedere, 12 De aceea se va întâmpla, când
egiptenii te vor vedea, că vor spune: Aceasta este soţia
lui; şi mă vor ucide, dar pe tine te vor păstra în viaţă.
13 Spune, te rog, că eşti sora mea, ca să îmi fie bine
din cauza ta şi sufletul meu să trăiască din cauza ta. 14
Şi s-a întâmplat, pe când Avram a ajuns în Egipt, că
egiptenii au văzut că femeia era foarte frumoasă. 15
Prinţii lui Faraon de asemenea au văzut-o şi au lăudat-
o înaintea lui Faraon; şi femeia a fost luată în casa
lui Faraon. 16 Şi l-a tratat bine pe Avram din cauza
ei şi avea oi şi boi şi catâri şi servitori şi servitoare şi
măgăriţe şi cămile. 17 Şi DOMNUL a lovit cu plăgi pe
Faraon şi casa lui, cu plăgi mari din cauza lui Sarai,
soţia lui Avram. 18 Şi Faraon a chemat pe Avram şi a
spus: Ce este aceasta ce mi-ai făcut? De ce nu mi-ai
spus că era soţia ta? 19 De ce ai spus: Ea este sora
mea; astfel că aproape am luat-o de soţie? De aceea
acum, iat-o pe soţia ta, ia-o şi pleacă. 20 Şi Faraon a
poruncit oamenilor săi referitor la el şi l-au trimis de la
ei, pe el şi pe soţia lui şi tot ce avea.

13 Şi Avram a urcat din Egipt, el şi soţia lui şi tot ce
avea, şi Lot împreună cu el, în sudul Canaanului.
2 Şi Avram era foarte bogat în vite, în argint şi în aur. 3
Şi a mers în călătoriile lui din sud chiar până la Betel,
până la locul unde fusese cortul său la început, între
Betel şi Hai; 4 Până la locul altarului, pe care l-a făcut
acolo la început; şi acolo Avram a chemat numele
DOMNULUI. 5 Şi de asemenea Lot, care a mers cu
Avram, avea turme şi cirezi şi corturi. 6 Şi ţara nu era
în stare să îi ţină ca să poată locui împreună, pentru că
averea lor era mare, astfel că nu puteau locui împreună.
7 Şi a fost o ceartă între păzitorii vitelor lui Avram şi
păzitorii vitelor lui Lot; şi canaanitul şi perizitul locuiau
pe atunci în ţară. 8 Şi Avram i-a spus lui Lot: Să nu fie
ceartă, te rog, între mine şi tine şi între păzitorii mei şi
păzitorii tăi, pentru că suntem fraţi. 9 Nu este întreaga
ţară înaintea ta? Desparte-te, te rog, de mine; dacă
o vei lua la stânga, atunci eu voi merge la dreapta,
sau dacă mergi la dreapta, atunci eu voi merge la
stânga. 10 Şi Lot şi-a ridicat ochii şi a privit toată câmpia
Iordanului, că aceasta era bine udată peste tot, înainte
ca DOMNUL să fi distrus Sodoma şi Gomora, era ca
grădina DOMNULUI, asemenea ţării Egiptului, cum vii
la Ţoar. 11 Atunci Lot a ales pentru el toată câmpia
Iordanului; şi Lot a călătorit spre est; şi ei s-au despărţit
unul de celălalt. 12 Avram a locuit în ţara lui Canaan şi
Lot a locuit în cetăţile din câmpie şi şi-a întins cortul
spre Sodoma. 13 Dar oamenii din Sodoma erau peste
măsură de stricaţi şi păcătoşi înaintea DOMNULUI. 14
Şi DOMNUL i-a spus lui Avram, după ce s-a despărţit
Lot de el: Ridică-ţi acum ochii şi priveşte din locul în
care eşti spre nord şi spre sud şi spre est şi spre vest,
15 Pentru că tot pământul pe care îl vezi, ţie ţi-l voi da şi
seminţei tale pentru totdeauna. 16 Şi voi face sămânţa
ta ca ţărâna pământului, astfel încât, dacă un om poate
număra ţărâna pământului, atunci va fi şi sămânţa ta
numărată. 17 Ridică-te, umblă prin ţară în lungimea
acesteia şi în lăţimea ei, pentru că ţie ţi-o voi da. 18
Atunci Avram şi-a mutat cortul şi a venit şi a locuit în
câmpia lui Mamre, care este în Hebron; şi a zidit acolo
un altar DOMNULUI.

14 Şi s-a întâmplat în zilele lui Amrafel, împărat
al Şinarului, Arioc, împărat al Elasarului,
Chedorlaomer, împărat al Elamului şi Tidal, împărat
al naţiunilor, 2 Că aceştia au făcut război cu Bera,

împăratul Sodomei, şi cu Birşa, împăratul Gomorei,
Şinab, împărat al Admei, şi Şemeber, împăratul
Ţeboimului, şi cu împăratul din Bela, care este Ţoar. 3
Toţi aceştia s-au adunat în valea Sidim, care este marea
sărată. 4 Doisprezece ani au servit lui Chedorlaomer,
şi în al treisprezecelea an s-au răzvrătit. 5 Şi în al
paisprezecelea an a venit Chedorlaomer şi împăraţii
care erau cu el şi au lovit pe refaimi în Aşterot Carnaim,
şi pe zuzimi în Ham, şi pe emimi în Şave Chiriataim, 6
Şi pe horiţi în muntele lor Seir, spre Elparan, care este
lângă pustie. 7 Şi ei s-au întors şi au venit la Enmişpat,
care este Cades, şi au lovit toată ţara amaleciţilor şi
de asemenea pe amoriţi, care locuiesc în Haţeţon-
Tamar. 8 Şi au ieşit împăratul Sodomei şi împăratul
Gomorei şi împăratul Admei şi împăratul Ţeboimului şi
împăratul din Bela (care este Ţoar) şi au intrat în luptă
cu ei în valea Sidim; 9 Cu Chedorlaomer, împăratul
Elamului, şi cu Tidal împăratul naţiunilor, şi Amrafel,
împăratul Şinarului, şi Arioc, împăratul Elasarului; patru
împăraţi cu cinci. 10 Şi valea Sidim era plină cu gropi
de smoală; şi împăraţii Sodomei şi Gomorei au fugit şi
au căzut acolo; şi cei ce au rămas au fugit la munte. 11
Şi au luat toate bunurile Sodomei şi Gomorei şi toate
merindele lor şi au plecat. 12 Şi au luat pe Lot, fiul
fratelui lui Avram, care locuia în Sodoma, şi bunurile
lui şi au plecat. 13 Şi a venit unul care scăpase şi a
spus lui Avram, evreul, căci locuia în câmpia lui Mamre
amoritul, fratele lui Eşcol şi fratele lui Aner; şi aceştia
erau aliaţi cu Avram. 14 Şi când a auzit Avram că
fratele său a fost luat captiv, a înarmat pe servitorii lui
instruiţi, născuţi în casa lui, trei sute şi optsprezece, şi
i-a urmărit până la Dan. 15 Şi s-a împărţit împotriva
lor, el şi servitorii lui, noaptea, şi i-a lovit şi i-a urmărit
până la Hoba, care este la stânga Damascului. 16 Şi
a adus înapoi toate bunurile şi de asemenea a adus
înapoi pe fratele său, Lot, şi bunurile lui şi pe femei de
asemenea şi pe oameni. 17 Şi împăratul Sodomei a ieşit
să îl întâmpine după întoarcerea lui de la măcelul lui
Chedorlaomer şi a împăraţilor care erau cu el, la valea
Şave, care este valea împăratului. 18 Şi Melchisedec,
împăratul Salemului, a adus pâine şi vin; şi el era preotul
Dumnezeului cel preaînalt. 19 Şi l-a binecuvântat şi
a spus: Binecuvântat fie Avram de Dumnezeul cel
preaînalt, stăpânul cerului şi al pământului; 20 Şi
binecuvântat fie Dumnezeul cel preaînalt care a dat pe
duşmanii tăi în mâna ta. Şi Avram i-a dat zeciuieli din
toate. 21 Şi împăratul Sodomei i-a spus lui Avram: Dă-
mi oamenii şi ia bunurile pentru tine. 22 Şi Avram a
spus împăratului Sodomei: Mi-am înălţat mâna spre
DOMNUL, Dumnezeul cel preaînalt, stăpânul cerului şi
pământului, 23 Că nu voi lua de la o aţă chiar până
la o curea de sandală şi că nu voi lua nimic din ceea
ce este al tău, ca nu cumva să spui: Eu l-am făcut pe
Avram bogat; 24 În afară de ceea ce tinerii au mâncat
şi partea oamenilor care au fost cu mine, Aner, Eşcol şi
Mamre, lasă-i să îşi ia partea lor.

15 După aceste lucruri, cuvântul DOMNULUI a venit
la Avram într-o viziune, spunând: Nu te teme
Avrame, eu sunt scutul tău şi răsplata ta peste măsură
de mare. 2 Şi Avram a spus: Doamne DUMNEZEULE,
ce îmi vei da, văzând că mă duc fără copii, iar
administratorul casei mele este acest Eliezer din
Damasc? 3 Şi Avram a spus: Iată, nu mi-ai dat
nicio sămânţă şi, iată, unul născut în casa mea este
moştenitorul meu. 4 Şi, iată, cuvântul DOMNULUI
a venit la el, spunând: Nu acesta va fi moştenitorul
tău, ci cel ce va ieşi din propriile tale adâncuri va fi
moştenitorul tău. 5 Şi l-a dus afară şi a spus: Priveşte
acum spre cer şi numără stelele, dacă eşti în stare să
le numeri; şi i-a spus: Astfel va fi sămânţa ta. 6 Iar el a
crezut în DOMNUL, iar DOMNUL i-a socotit aceasta
pentru dreptate. 7 Şi i-a spus: Eu sunt DOMNUL care
te-a scos din cetatea Ur a caldeilor, ca să îţi dau
această ţară să o moşteneşti. 8 Iar el a spus: Doamne
DUMNEZEULE, din ce voi şti că o voi moşteni? 9
Iar el i-a spus: Ia-mi o viţea de trei ani şi o capră de
trei ani şi un berbec de trei ani şi o turturea şi un pui
de porumbel. 10 Şi a luat la el toate acestea şi le-a
despicat în două şi a aşezat fiecare bucată una în faţa
alteia, dar păsările nu le-a despicat. 11 Şi când păsările
de pradă au coborât peste stârvuri, Avram le-a alungat.
12 Şi când soarele apunea, un somn adânc a căzut
peste Avram şi, iată, o groază a unui mare întuneric a
căzut peste el. 13 Iar DOMNUL i-a spus lui Avram:
Să ştii cu adevărat că sămânţa ta va fi străină într-o
ţară care nu este a lor şi vor servi pe aceia, iar ei îi
vor chinui patru sute de ani; 14 Şi de asemenea pe
acea naţiune, căreia ei îi vor servi, o voi judeca; şi
după aceea vor ieşi din ea cu mare avere. 15 Iar tu
vei merge la părinţii tăi în pace şi vei fi îngropat la o
bătrâneţe frumoasă. 16 Dar în a patra generaţie vor
veni din nou aici, pentru că nelegiuirea amoriţilor nu
este încă deplină. 17 Şi s-a întâmplat, după ce soarele
a apus şi era întuneric, că iată, un cuptor fumegând şi
o lampă arzând au trecut printre acele bucăţi. 18 În
aceeaşi zi DOMNUL a făcut un legământ cu Avram,
spunând: Seminţei tale i-am dat această ţară, de la râul
Egiptului până la marele râu, râul Eufrat: 19 Cheniţii şi
cheniziţii şi cadmoniţii, 20 Şi hiţiţii şi periziţii şi refaimii,
21 Şi amoriţii şi canaaniţii şi ghirgaşiţii şi iebusiţii.

16 Acum Sarai, soţia lui Avram, nu îi năştea copii;
şi ea avea o roabă, o egipteancă, al cărei nume
era Hagar. 2 Şi Sarai i-a spus lui Avram: Iată acum,
DOMNUL m-a oprit de la a naşte; te rog, intră la

servitoarea mea, poate că voi obţine copii prin ea. Şi
Avram a dat ascultare vocii lui Sarai. 3 Şi Sarai, soţia
lui Avram, a luat pe Hagar, servitoarea ei, egipteanca,
după ce Avram a locuit zece ani în ţara lui Canaan, şi a
dat-o soţului ei, Avram, să fie soţia lui. 4 Şi a intrat la
Hagar şi ea a rămas însărcinată; şi când a văzut că a
rămas însărcinată, stăpâna ei a fost dispreţuită în ochii
ei. 5 Şi Sarai i-a spus lui Avram: Răul făcut mie fie
asupra ta; eu am dat pe servitoarea mea la sânul tău,
şi când a văzut ea că a rămas însărcinată, am fost
dispreţuită în ochii ei; DOMNUL să judece între mine şi
tine. 6 Dar Avram i-a spus lui Sarai: Iată, servitoarea ta
este în mâna ta, fă-i cum îţi place. Şi când Sarai s-a
purtat aspru cu ea, ea a fugit de la faţa ei. 7 Şi îngerul
DOMNULUI a găsit-o lângă o fântână de apă în pustie,
lângă fântâna pe calea spre Şur. 8 Şi a spus: Hagar,
servitoarea lui Sarai, de unde vii? Şi unde mergi? Iar
ea a spus: Fug de la faţa stăpânei mele Sarai. 9 Şi
îngerul DOMNULUI i-a spus: Întoarce-te la stăpâna ta
şi supune-te sub mâinile ei. 10 Şi îngerul DOMNULUI
i-a spus: Voi înmulţi sămânţa ta peste măsură, încât
nu va putea fi numărată din cauza mulţimii ei. 11 Şi
îngerul DOMNULUI i-a spus: Iată, eşti însărcinată şi
vei naşte un fiu şi îi vei pune numele Ismael, pentru
că DOMNUL a auzit necazul tău. 12 Şi el va fi un om
sălbatic, mâna lui va fi împotriva fiecărui om şi mâna
fiecărui om împotriva lui şi va locui în faţa tuturor fraţilor
săi. 13 Şi ea a chemat numele DOMNULUI care i-a
vorbit: Tu, Dumnezeu, mă vezi, pentru că ea a spus:
Nu am privit de asemenea aici spatele celui care mă
vede? 14 De aceea fântâna a fost numită Beerlahairoi;
iată, este între Cades şi Bered. 15 Şi Hagar a născut lui
Avram un fiu şi Avram a pus fiului său, pe care Hagar l-
a născut, numele Ismael. 16 Şi Avram era în vârstă de
optzeci şi şase de ani când Hagar a născut pe Ismael
lui Avram.

17 Şi când Avram era în vârstă de nouăzeci şi nouă
de ani, DOMNUL s-a arătat lui Avram şi i-a spus:
Eu sunt Dumnezeul cel Atotputernic, umblă înaintea
mea şi fii desăvârşit. 2 Şi voi face legământul meu între
mine şi tine şi te voi înmulţi peste măsură. 3 Şi Avram
a căzut cu faţa sa la pământ şi Dumnezeu a vorbit
cu el, spunând: 4 Cât despre mine, iată, legământul
meu este cu tine şi tu vei fi tată al multor naţiuni. 5
Şi nu va mai fi chemat numele tău Avram, ci numele
tău va fi Avraam, pentru că te-am făcut tată al multor
naţiuni. 6 Şi te voi face peste măsură de roditor şi
voi face naţiuni din tine şi împăraţi vor ieşi din tine. 7
Şi voi întemeia legământul meu între mine şi tine şi
sămânţa ta după tine în generaţiile lor, ca legământ
fără de sfârşit, pentru a-ţi fi Dumnezeu ţie şi seminţei
tale după tine. 8 Şi îţi voi da ţie şi seminţei tale după
tine ţara în care eşti străin, toată ţara lui Canaan, ca
stăpânire fără de sfârşit; şi voi fi Dumnezeul lor. 9
Şi Dumnezeu i-a spus lui Avraam: Tu, aşadar, vei
ţine legământul meu, tu şi sămânţa ta după tine, în
generaţiile lor. 10 Acesta este legământul meu, pe care
voi îl veţi ţine, între mine şi tine şi sămânţa ta după
tine: Fiecare copil de parte bărbătească dintre voi va
fi circumcis. 11 Şi veţi circumcide pielea prepuţului
vostru şi aceasta va fi un semn al legământului dintre
mine şi voi. 12 Şi cel ce este în vârstă de opt zile va fi
circumcis între voi, fiecare copil de parte bărbătească
în generaţiile voastre, cel născut în casă, sau cumpărat
cu bani de la vreun străin, care nu este din sămânţa
ta. 13 Cel născut în casa ta şi cel cumpărat cu banii
tăi trebuie să fie circumcis, şi legământul meu va fi
în carnea voastră ca legământ fără de sfârşit. 14 Şi
copilul de parte bărbătească necircumcis, a cărui piele
a prepuţului său nu este circumcisă, acel suflet va fi
stârpit din poporul său; el a rupt legământul meu. 15 Şi
Dumnezeu i-a spus lui Avraam: Cât despre Sarai, soţia
ta, nu vei mai chema numele ei Sarai, ci Sara va fi
numele ei. 16 Şi o voi binecuvânta şi de asemenea îţi
voi da un fiu din ea; da, o voi binecuvânta şi ea va fi
o mamă de naţiuni, împăraţi de popoare vor ieşi din
ea. 17 Atunci Avraam a căzut cu faţa sa la pământ
şi a râs şi a spus în inima lui: Îi va fi născut un copil
celui ce este în vârstă de o sută de ani? Şi va naşte
Sara, care are nouăzeci de ani? 18 Şi Avraam i-a spus
lui Dumnezeu: O, de ar putea trăi Ismael înaintea ta!
19 Şi Dumnezeu a spus: Sara, soţia ta, într-adevăr,
îţi va naşte un fiu şi îi vei pune numele Isaac; şi voi
întemeia legământul meu cu el, ca legământ fără de
sfârşit, şi cu sămânţa lui după el. 20 Şi cât despre
Ismael, te-am auzit: Iată, l-am binecuvântat şi îl voi
face roditor şi îl voi înmulţi peste măsură, doisprezece
prinţi va naşte şi îl voi face o mare naţiune. 21 Dar
legământul meu îl voi întemeia cu Isaac, pe care Sara
ţi-l va naşte la timpul cuvenit, în anul viitor. 22 Şi a
terminat de vorbit cu el, iar Dumnezeu s-a înălţat de la
Avraam. 23 Şi Avraam a luat pe Ismael, fiul său, şi pe
toţi cei născuţi în casa lui şi pe toţi cei cumpăraţi cu
banii lui, fiecare parte bărbătească între oamenii casei
lui Avraam, şi a circumcis pielea prepuţului lor chiar
în aceeaşi zi, aşa cum Dumnezeu îi spusese. 24 Şi
Avraam era în vârstă de nouăzeci şi nouă de ani când
a fost circumcis în pielea prepuţului său. 25 Şi Ismael,
fiul său, avea treisprezece ani când a fost circumcis
în pielea prepuţului său. 26 Chiar în aceeaşi zi a fost
Avraam circumcis şi Ismael, fiul său. 27 Şi toţi oamenii
din casa lui, născuţi în casă şi cumpăraţi cu bani de la
străin, au fost circumcişi împreună cu el.

18 Şi DOMNUL i s-a arătat în câmpiile lui Mamre şi
Avraam şedea în uşa cortului, în arşiţa zilei. **2** Şi
şi-a ridicat ochii şi a privit şi, iată, trei bărbaţi stăteau
în picioare lângă el; şi când i-a văzut, a alergat de la
uşa cortului să îi întâmpine şi s-a aplecat la pământ, **3**
Şi a spus: Domnul meu, dacă am găsit acum favoare
înaintea ochilor tăi, te rog, nu trece de la servitorul tău;
4 Lăsaţi să se aducă puţină apă, vă rog, şi spălaţi-
vă picioarele şi odihniţi-vă sub pom; **5** Şi voi aduce o
bucată de pâine şi mângâiaţi-vă inimile; după aceea
veţi trece mai departe, fiindcă de aceea aţi venit voi la
servitorul vostru. Iar ei au spus: Aşa să faci, precum
ai spus. **6** Şi Avraam s-a grăbit în cort la Sara şi a
spus: Pregăteşte repede trei măsuri din floarea făinii,
frământ-o şi fă turte pe vatră. **7** Şi Avraam a alergat
la cireadă şi a adus un viţel fraged şi bun şi l-a dat
unui tânăr, iar acesta s-a grăbit să îl pregătească. **8**
Şi a luat unt şi lapte şi viţelul pe care l-a pregătit şi
l-a pus înaintea lor şi a stat în picioare lângă ei sub
pom şi au mâncat. **9** Iar ei i-au spus: Unde este Sara,
soţia ta? Iar el a spus: Iată, în cort. **10** Iar el a spus: Eu
cu adevărat mă voi întoarce la tine, conform timpului
vieţii; şi, iată, Sara, soţia ta, va avea un fiu. Şi Sara a
auzit aceasta în uşa cortului, care era în spatele lui. **11**
Acum Avraam şi Sara erau bătrâni şi mult înaintaţi în
vârstă şi a încetat a mai fi cu Sara, conform rânduielii
femeilor. **12** De aceea Sara a râs în ea însăşi, spunând:
După ce am îmbătrânit să mai am eu plăcere, domnul
meu fiind şi el bătrân? **13** Şi DOMNUL i-a spus lui
Avraam: Pentru ce a râs Sara, spunând: Cu adevărat
să nasc eu, care sunt bătrână? **14** Este vreun lucru
prea greu pentru DOMNUL? La timpul rânduit mă voi
întoarce la tine, conform timpului vieţii; şi Sara va avea
un fiu. **15** Atunci Sara a negat, spunând: Nu am râs:
pentru că îi era teamă. Dar el a spus: Ba da, ai râs.
16 Şi oamenii s-au ridicat de acolo şi au privit spre
Sodoma: Şi Avraam a mers cu ei să îi conducă pe cale.
17 Şi DOMNUL a spus: Voi ascunde eu de Avraam
ceea ce fac, **18** Văzând că Avraam cu adevărat va
deveni o naţiune mare şi puternică şi toate naţiunile
pământului vor fi binecuvântate în el? **19** Pentru că îl
cunosc că va porunci copiilor săi şi casei lui după el şi
ei vor ţine calea DOMNULUI, pentru a face dreptate şi
judecată, ca DOMNUL să aducă peste Avraam ceea ce
a vorbit despre el. **20** Şi DOMNUL a spus: Pentru că
strigătul Sodomei şi Gomorei este mare şi pentru că
păcatul lor este foarte apăsător, **21** Voi coborî acum
şi voi vedea dacă au făcut în întregime conform cu
strigătul ei, ce a venit până la mine; şi dacă nu, voi şti.
22 Şi bărbaţii şi-au întors feţele de acolo şi au mers
spre Sodoma, dar Avraam mai stătea încă în picioare
înaintea DOMNULUI. **23** Şi Avraam s-a apropiat şi
a spus: Vei nimici de asemenea pe cel drept cu cel
stricat? **24** De ar fi cumva cincizeci de drepţi înăuntrul
cetăţii: vei nimici de asemenea şi nu vei cruţa locul
pentru cei cinzeci de drepţi care sunt în el? **25** Departe
de tine fie să faci astfel, să ucizi pe cel drept cu cel
stricat şi cel drept să fie ca cel stricat, departe de tine
fie aceasta. Nu va face dreptate Judecătorul întregului
pământ? **26** Iar DOMNUL a spus: Dacă găsesc în
Sodoma cincizeci de drepţi înăuntrul cetăţii, atunci voi
cruţa tot acel loc din cauza lor. **27** Şi Avraam a răspuns
şi a zis: Iată acum, cutez să vorbesc Domnului, eu, care
sunt doar ţărână şi cenuşă; **28** De ar lipsi cumva cinci
din cei cincizeci de drepţi: vei distruge toată cetatea
pentru lipsa a cinci? Iar el a spus: Dacă găsesc acolo
patruzeci şi cinci, nu o voi distruge. **29** Şi i-a vorbit din
nou şi a spus: De ar fi cumva patruzeci găsiţi acolo.
Iar el a spus: Nu voi face aceasta din cauza celor
patruzeci. **30** Iar el i-a spus: Să nu se mânie Domnul
şi voi vorbi: De ar fi cumva treizeci găsiţi acolo. Iar
el a spus: Nu voi face aceasta, dacă găsesc treizeci
acolo. **31** Iar el a spus: Iată acum, eu cutez să vorbesc
Domnului: De ar fi cumva douăzeci găsiţi acolo. Iar el
a spus: Nu o voi distruge din cauza a douăzeci. **32**
Iar el a spus: Să nu se mânie Domnul şi voi mai vorbi
doar de această dată: De ar fi cumva doar zece găsiţi
acolo. Iar el a spus: Nu o voi distruge din cauza a zece.
33 Şi DOMNUL a plecat imediat după ce a încetat să
vorbească îndeaproape cu Avraam şi Avraam s-a întors
la locul său.

19 Şi pe seară, doi îngeri au venit la Sodoma; şi Lot
şedea în poarta Sodomei; şi Lot, văzându-i, s-
a ridicat să îi întâmpine şi s-a aplecat cu faţa sa la
pământ; **2** Şi a spus: Iată acum, domnii mei, abateţi-
vă, vă rog, în casa servitorului vostru şi rămâneţi toată
noaptea şi spălaţi-vă picioarele şi vă veţi trezi devreme
să mergeţi pe căile voastre. Iar ei au spus: Nu, ci vom
sta în stradă toată noaptea. **3** Dar el a insistat pe lângă
ei foarte mult şi s-au abătut la el şi au intrat în casa lui şi
a făcut pentru ei un ospăţ şi a copt azimă şi au mâncat.
4 Dar înainte să se culce, bărbaţii cetăţii, bărbaţii din
Sodoma, au încercuit casa, deopotrivă bătrâni şi tineri,
tot poporul din fiecare parte a cetăţii; **5** Şi au chemat
pe Lot şi i-au spus: Unde sunt bărbaţii care au venit
la tine în această noapte? Scoate-i afară la noi să îi
cunoaştem. **6** Şi Lot a ieşit la uşă la ei şi a închis uşa
după el. **7** Şi a spus: Vă rog, fraţilor, nu faceţi o astfel
de stricăciune. **8** Iată acum, am două fete care nu au
cunoscut bărbat; lăsaţi-mă, vă rog, să le scot la voi şi
faceţi-le precum este bine în ochii voştri, numai acestor
bărbaţi nu le faceţi nimic, căci pentru aceasta au venit
sub umbra acoperişului meu. **9** Dar ei au spus: Dă-te
înapoi. Şi au spus din nou: Acesta a venit să locuiască
temporar şi voieşte să fie judecător, acum ne vom purta

mai rău cu tine decât cu ei. Şi împingeau cu putere
asupra bărbatului, adică Lot, şi s-au apropiat să spargă
uşa. 10 Dar bărbaţii şi-au întins mâna şi l-au tras pe
Lot în casă la ei şi au închis uşa. 11 Şi au lovit pe
bărbaţii care erau la uşa casei cu orbire, deopotrivă pe
mici şi mari, astfel că se osteneau să găsească uşa.
12 Şi bărbaţii i-au spus lui Lot: Mai ai pe cineva aici?
Ginere şi fiii tăi şi fiicele tale şi pe oricine ai în cetate,
scoate-i din acest loc, 13 Pentru că vom distruge acest
loc, deoarece strigătul lor a crescut mult înaintea feţei
DOMNULUI şi DOMNUL ne-a trimis să îl distrugem. 14
Şi Lot a ieşit şi a vorbit ginerilor săi, care erau căsătoriţi
cu fiicele lui, şi a spus: Ridicaţi-vă, ieşiţi din acest loc,
pentru că DOMNUL va distruge această cetate. Dar el
părea înaintea ginerilor săi ca unul care batjocorea. 15
Şi când s-a făcut dimineaţa, atunci îngerii au grăbit
pe Lot, spunând: Ridică-te, ia pe soţia ta şi pe cele
două fiice ale tale, care sunt aici, ca să nu fii mistuit în
nelegiuirea cetăţii. 16 Şi în timp ce el întârzia, bărbaţii
au apucat mâna lui şi mâna soţiei lui şi mâna celor
două fiice ale lui, DOMNUL fiind milostiv cu el, şi l-au
scos şi l-au aşezat în afara cetăţii. 17 Şi s-a întâmplat,
după ce i-au scos afară, că a spus: Scapă-ţi viaţa; nu
privi înapoia ta, nici nu sta în câmpie deschisă, scapă
la munte ca nu cumva să fii mistuit. 18 Şi Lot le-a spus:
Nu! Te rog, Domnul meu; 19 Iată acum, servitorul tău a
găsit har înaintea ochilor tăi şi ai preamărit mila ta, pe
care mi-ai arătat-o salvându-mi viaţa; şi nu pot să scap
la munte, ca nu cumva ceva rău să mă prindă şi să
mor; 20 Iată acum, această cetate este aproape, să
scap la ea şi aceasta este una mică: Te rog, lasă-mă să
scap într-acolo, (nu este aceasta una mică?) şi sufletul
meu va trăi. 21 Iar el i-a spus: Vezi, te-am acceptat
şi în acest lucru, că nu voi dărâma această cetate,
pentru care ai vorbit. 22 Grăbeşte-te, scapă într-acolo,
pentru că nu pot face nimic până ce vei fi ajuns acolo.
De aceea s-a pus numele cetăţii, Ţoar. 23 Soarele se
ridica deasupra pământului când Lot a intrat în Ţoar.
24 Atunci DOMNUL a plouat peste Sodoma şi peste
Gomora pucioasă şi foc de la DOMNUL din cer; 25 Şi a
dărâmat acele cetăţi şi toată câmpia şi pe toţi locuitorii
cetăţilor şi ceea ce creştea pe pământ. 26 Dar soţia
lui a privit înapoi din spatele lui şi a devenit un stâlp
de sare. 27 Şi Avraam s-a sculat devreme dimineaţa
şi a mers spre locul unde a stat în picioare înaintea
DOMNULUI; 28 Şi a privit spre Sodoma şi Gomora
şi spre tot ţinutul câmpiei; şi a privit şi, iată, fumul
ţinutului se ridica precum fumul unui cuptor. 29 Şi s-a
întâmplat, când Dumnezeu a distrus cetăţile câmpiei,
că Dumnezeu şi-a amintit de Avraam şi a trimis pe Lot
afară din mijlocul dărâmării, când el a dărâmat cetăţile
în care Lot a locuit. 30 Şi Lot s-a urcat din Ţoar şi a
locuit în munte şi cele două fiice ale lui cu el, pentru că
s-a temut să locuiască în Ţoar şi a locuit într-o peşteră,
el şi cele două fiice ale lui. 31 Şi cea întâi născută i-a
spus celei mai tinere: Tatăl nostru este bătrân şi nu
este un bărbat pe pământ să intre la noi, după obiceiul
întregului pământ; 32 Vino, să facem pe tatăl nostru să
bea vin şi ne vom culca cu el, ca să păstrăm o sămânţă
a tatălui nostru. 33 Şi ele au făcut pe tatăl lor să bea vin
în acea noapte şi cea întâi născută a intrat şi s-a culcat
cu tatăl ei; şi el nu şi-a dat seama când s-a culcat ea,
nici când s-a ridicat. 34 Şi s-a întâmplat a doua zi, că
cea întâi născută i-a spus celei mai tinere: Iată, m-am
culcat noaptea trecută cu tatăl meu; hai să îl facem să
bea vin şi în această noapte şi intră şi culcă-te cu el,
ca să păstrăm o sămânţă a tatălui nostru. 35 Şi ele
au făcut pe tatăl lor să bea vin şi în acea noapte; şi
cea tânără s-a ridicat şi s-a culcat cu el; şi el nu şi-a
dat seama când ea s-a culcat, nici când s-a ridicat.
36 Astfel au fost amândouă fiicele lui Lot însărcinate
prin tatăl lor. 37 Şi cea întâi născută a născut un fiu
şi i-a pus numele Moab; el este tatăl moabiţilor până
în această zi. 38 Şi cea mai tânără de asemenea a
născut un fiu şi i-a pus numele Ben-ami; el este tatăl
copiilor lui Amon până în această zi.

20 Şi Avraam a călătorit de acolo spre ţinutul de
sud şi s-a aşezat între Cades şi Şur şi a locuit
temporar în Gherar. 2 Şi Avraam a spus despre Sara,
soţia lui: Ea este sora mea; şi Abimelec, împăratul
Gherarului, a trimis şi a luat pe Sara. 3 Dar Dumnezeu
a venit la Abimelec într-un vis, noaptea, şi i-a spus:
Iată, eşti un om mort, din cauza femeii pe care ai luat-
o, pentru că ea este soţia unui bărbat. 4 Dar Abimelec
nu se apropiase de ea şi a spus: Doamne, vei ucide de
asemenea o naţiune dreaptă? 5 Nu mi-a spus el: Ea
este sora mea? Şi ea, chiar ea însăşi a spus: El este
fratele meu; în integritatea inimii mele şi în nevinovăţia
mâinilor mele am făcut aceasta. 6 Şi Dumnezeu i-
a spus într-un vis: Da, ştiu că ai făcut aceasta în
integritatea inimii tale, pentru că de asemenea te-am
oprit de la păcătuire împotriva mea; de aceea nu te-am
lăsat să o atingi. 7 De aceea acum dă înapoi bărbatului
pe soţia lui; căci este profet şi se va ruga pentru tine şi
vei trăi; dar dacă nu o dai înapoi, să ştii că vei muri
negreşit, tu şi toţi ai tăi. 8 Astfel Abimelec s-a sculat
devreme dimineaţa şi a chemat pe toţi servitorii săi şi a
spus toate aceste lucruri în urechile lor şi oamenii s-
au temut foarte tare. 9 Apoi Abimelec l-a chemat pe
Avraam şi i-a spus: Ce ne-ai făcut? Şi cu ce te-am
ofensat că ai adus asupra mea şi a împărăţiei mele
un mare păcat? Tu mi-ai făcut lucruri care nu trebuiau
făcute. 10 Şi Abimelec i-a spus lui Avraam: Ce ai văzut,
de ai făcut acest lucru? 11 Şi Avraam a spus: Pentru că
am gândit: Cu adevărat teama de Dumnezeu nu este în

acest loc; şi mă vor ucide din cauza soţiei mele. 12 Şi
totuşi într-adevăr ea este sora mea; ea este fiica tatălui
meu, dar nu este fiica mamei mele; şi ea a devenit
soţia mea. 13 Şi s-a întâmplat, pe când Dumnezeu
m-a făcut să rătăcesc din casa tatălui meu, că i-am
spus: Aceasta să fie bunăvoinţa ta pe care să mi-o
arăţi; în fiecare loc unde vom ajunge, spune despre
mine: El este fratele meu. 14 Şi Abimelec a luat oi şi
boi şi servitori şi servitoare şi i-a dat lui Avraam; şi i-a
dat înapoi pe Sara, soţia sa. 15 Şi Abimelec a spus:
Iată, ţara mea este înaintea ta, locuieşte unde îţi place.
16 Şi Sarei i-a spus: Iată, am dat fratelui tău o mie de
arginţi; iată, el îţi este o acoperitoare a ochilor, pentru
toţi cei ce sunt cu tine şi cu toţi ceilalţi; astfel a fost ea
mustrată. 17 Astfel Avraam s-a rugat lui Dumnezeu, şi
Dumnezeu a vindecat pe Abimelec şi pe soţia lui şi pe
servitoarele lui; şi ele au născut copii. 18 Pentru că
DOMNUL a închis de tot toate pântecele femeilor din
casa lui Abimelec, din cauza Sarei, soţia lui Avraam.

21 Şi DOMNUL a vizitat-o pe Sara aşa cum a spus;
şi DOMNUL a făcut Sarei aşa cum el a vorbit. 2
Căci Sara a rămas însărcinată şi a născut un fiu lui
Avraam la bătrâneţile lui, la timpul cuvenit despre care
Dumnezeu îi vorbise. 3 Şi Avraam i-a pus fiului său,
care i-a fost născut, pe care Sara i l-a născut, numele
Isaac. 4 Şi Avraam a circumcis pe fiul său Isaac când
pruncul avea opt zile, aşa cum Dumnezeu i-a poruncit.
5 Şi Avraam era în vârstă de o sută de ani când i s-a
născut fiul său Isaac. 6 Şi Sara a spus: Dumnezeu
m-a făcut să râd, aşa că toţi cei ce vor auzi vor râde
împreună cu mine. 7 Şi ea a spus: Cine ar fi spus lui
Avraam, că Sara ar alăpta copii? Pentru că i-am născut
un fiu la bătrâneţile sale. 8 Şi copilul a crescut şi a fost
înţărcat şi Avraam a făcut un mare ospăţ în ziua în care
Isaac a fost înţărcat. 9 Şi Sara a văzut pe fiul lui Hagar,
egipteanca, pe care aceasta îl născuse lui Avraam,
batjocorind. 10 De aceea i-a spus lui Avraam: Alungă
pe această roabă şi pe fiul ei, pentru că fiul acestei
roabe nu va fi moştenitor împreună cu fiul meu, cu
Isaac. 11 Şi lucrul a fost foarte dureros înaintea ochilor
lui Avraam, din cauza fiului său. 12 Şi Dumnezeu i-a
spus lui Avraam: Să nu fie acest lucru dureros înaintea
ochilor tăi din cauza băiatului şi din cauza roabei tale; în
tot ce Sara ţi-a spus, dă ascultare vocii ei, pentru că în
Isaac se va chema sămânţa ta. 13 Şi de asemenea din
fiul roabei voi face o naţiune, pentru că el este sămânţa
ta. 14 Şi Avraam s-a sculat devreme dimineaţa şi a luat
pâine şi un burduf de apă şi copilul şi l-a dat lui Hagar,
punându-l pe umărul ei; şi a trimis-o şi ea a plecat şi a
rătăcit în pustia Beer-Şeba. 15 Şi apa s-a terminat din
burduf şi ea a lepădat copilul sub unul dintre tufişuri. 16
Şi a mers şi s-a aşezat jos înaintea lui la depărtare
de el, cam cât ar trage un arcaş, pentru că spunea:
Să nu văd moartea copilului. Şi s-a aşezat înaintea
lui şi şi-a înălţat vocea şi a plâns. 17 Şi Dumnezeu a
auzit vocea băiatului; şi îngerul lui Dumnezeu a chemat
pe Hagar din cer şi i-a spus: Ce îţi este, Hagar? Nu
te teme, pentru că Dumnezeu a auzit vocea băiatului
acolo unde este el. 18 Scoală-te, ridică băiatul şi ţine-l
în mână, pentru că îl voi face o mare naţiune. 19 Şi
Dumnezeu i-a deschis ochii şi ea a văzut o fântână de
apă; şi s-a dus şi a umplut burduful cu apă şi a dat
băiatului să bea. 20 Şi Dumnezeu a fost cu băiatul; şi
a crescut şi a locuit în pustie şi a devenit arcaş. 21
Şi a locuit în pustia Paran şi mama lui i-a luat o soţie
din ţara Egiptului. 22 Şi s-a întâmplat în acel timp, că
Abimelec şi Picol, căpetenia oştirii sale, i-au vorbit lui
Avraam, spunând: Dumnezeu este cu tine în tot ceea
ce faci; 23 De aceea acum jură-mi aici pe Dumnezeu
că nu mă vei înşela nici pe mine, nici pe fiul meu, nici
pe fiul fiului meu, ci conform bunătăţii pe care ţi-am
făcut-o, îmi vei face şi tu mie şi ţării în care ai locuit
temporar. 24 Şi Avraam a spus: Jur. 25 Şi Avraam a
mustrat pe Abimelec din cauza unei fântâni de apă,
pe care servitorii lui Abimelec au luat-o cu violenţă.
26 Şi Abimelec a spus: Nu am ştiut cine a făcut acest
lucru, nici tu nu mi-ai spus, nici nu am auzit de aceasta,
decât astăzi. 27 Şi Avraam a luat oi şi boi şi le-a dat
lui Abimelec; şi amândoi au făcut un legământ. 28 Şi
Avraam a pus şapte mieluşele din turmă la o parte. 29
Şi Abimelec i-a spus lui Avraam: Ce înseamnă aceste
şapte mieluşele pe care le-ai pus la o parte? 30 Iar el
a spus: Aceste şapte mieluşele le vei lua din mâna
mea, ca ele să fie o mărturie pentru mine, că am săpat
această fântână. 31 Pentru aceasta el a numit acel loc
Beer-Şeba, pentru că acolo au jurat amândoi. 32 Astfel
au făcut un legământ la Beer-Şeba, apoi Abimelec s-
a ridicat şi Picol, căpetenia oştirii sale, şi s-au întors
în ţara filistenilor. 33 Şi Avraam a sădit un crâng în
Beer-Şeba şi a chemat acolo numele DOMNULUI,
Dumnezeul cel veşnic. 34 Şi Avraam a locuit temporar
în ţara filistenilor multe zile.

22 Și s-a întâmplat după aceste lucruri, că Dumnezeu
l-a încercat pe Avraam şi i-a spus: Avraam; iar el
a spus: Iată-mă. 2 Iar el a spus: Ia acum pe fiul tău,
pe singurul tău fiu, Isaac, pe care îl iubeşti, şi du-te
în ţinutul Moria; şi adu-l acolo ca o ofrandă arsă pe
unul din munţii pe care ţi-l voi spune. 3 Şi Avraam
s-a sculat devreme dimineaţa şi a înşeuat măgarul
său şi a luat doi dintre tinerii săi cu el şi pe Isaac, fiul
său, şi a despicat lemnele pentru ofranda arsă şi s-
a ridicat şi a mers la locul despre care Dumnezeu îi
spusese. 4 Apoi în a treia zi Avraam şi-a ridicat ochii şi
a văzut locul de departe. 5 Şi Avraam a spus tinerilor

săi: Staţi aici cu măgarul; şi eu şi băiatul vom merge
acolo şi ne vom închina şi ne vom întoarce la voi. 6
Şi Avraam a luat lemnele ofrandei arse şi l-a pus pe
Isaac, fiul său; şi a luat focul în mâna sa şi un cuţit;
şi au mers amândoi împreună. 7 Şi Isaac i-a vorbit
tatălui său, Avraam, şi a zis: Tată; iar el a spus: Iată-
mă, fiul meu. Iar el a spus: Iată, focul şi lemnele, dar
unde este mielul pentru ofranda arsă? 8 Şi Avraam
a spus: Fiul meu, Dumnezeu însuşi se va îngriji de
mielul pentru ofranda arsă; astfel au mers amândoi
împreună. 9 Şi au ajuns la locul despre care Dumnezeu
îi spusese; şi Avraam a zidit un altar acolo şi a pus
lemnele în ordine şi a legat pe Isaac, fiul său, şi l-a pus
pe altar deasupra lemnelor. 10 Şi Avraam şi-a întins
mâna şi a luat cuţitul să înjunghie pe fiul său. 11 Şi
îngerul DOMNULUI a strigat către el din cer şi a spus:
Avraame, Avraame; iar el a spus: Iată-mă. 12 Şi a
spus: Nu pune mâna pe băiat, nici nu îi face nimic,
pentru că acum ştiu că te temi de Dumnezeu, văzând
că nu ai cruţat pe fiul tău, singurul tău fiu, pentru mine.
13 Şi Avraam şi-a ridicat ochii şi a privit şi, iată, în
spatele lui un berbec prins cu coarnele într-un desiş;
şi Avraam a mers şi a luat berbecul şi l-a adus ca o
ofrandă arsă în locul fiului său. 14 Şi Avraam a pus
numele acelui loc, Iehova-Iire, aşa cum este spus până
în ziua de azi: În muntele DOMNULUI îngrijirea se va
vedea. 15 Şi îngerul DOMNULUI a strigat din cer către
Avraam a doua oară, 16 Şi a spus: Pe mine însumi am
jurat, spune DOMNUL, pentru că ai făcut acest lucru
şi nu ai cruţat pe fiul tău, pe singurul tău fiu; 17 De
aceea binecuvântând te voi binecuvânta şi înmulţind
voi înmulţi sămânţa ta ca stelele cerului şi ca nisipul
de pe ţărmul mării; şi sămânţa ta va stăpâni poarta
duşmanilor săi. 18 Şi în sămânţa ta toate naţiunile
pământului vor fi binecuvântate, pentru că ai ascultat
de vocea mea. 19 Aşa că Avraam s-a întors la tinerii
săi şi s-au sculat şi au mers împreună la Beer-Şeba;
şi Avraam a locuit la Beer-Şeba. 20 Şi s-a întâmplat,
după aceste lucruri, că i s-a spus lui Avraam, zicând:
Iată, Milca a născut şi ea copii fratelui tău, Nahor; 21
Uţ, primul său născut, şi Buz, fratele său, şi Chemuel,
tatăl lui Aram, 22 Şi Chesed şi Hazo şi Pildaş şi Iidlaf şi
Betuel. 23 Şi Betuel a născut pe Rebeca; pe aceştia
opt Milca i-a născut lui Nahor, fratele lui Avraam. 24 Şi
concubina sa, al cărei nume era Reuma, a născut de
asemenea pe Tebah şi pe Gaham şi pe Tahaş şi pe
Maaca.

23 Şi Sara era în vârstă de o sută douăzeci şi şapte
de ani, aceştia au fost anii vieţii lui Sara. 2 Şi
Sara a murit în Chiriatarba, adică Hebron, în ţara lui
Canaan; şi Avraam a venit să jelească pe Sara şi să o
plângă. 3 Şi Avraam a stat în picioare înaintea moartei
sale şi a vorbit fiilor lui Het, spunând: 4 Eu sunt străin
şi locuitor temporar cu voi, daţi-mi în stăpânire un loc
de îngropare între voi, ca să înmormântez moarta mea
dinaintea feţei mele. 5 Şi copiii lui Het au răspuns lui
Avraam, spunându-i: 6 Ascultă-ne, domnul meu: tu eşti
un prinţ puternic printre noi; îngroapă-ţi moarta în cel
mai ales dintre mormintele noastre; niciunul din noi nu
va opri de la tine mormântul său, să îţi îngropi moarta.
7 Şi Avraam s-a ridicat şi s-a aplecat până la pământ
înaintea poporului ţării, înaintea copiilor lui Het. 8 Şi a
vorbit îndeaproape cu ei, spunând: Dacă aceasta este
dorinţa voastră, să înmormântez moarta mea dinaintea
feţei mele, ascultaţi-mă şi rugaţi pentru mine pe Efron,
fiul lui Ţohar, 9 Ca să îmi dea peştera din Macpela, pe
care o are, care este la capătul câmpului său; pentru
atâţia bani cât merită aceasta, să mi-o dea în stăpânire
ca loc de îngropare printre voi. 10 Şi Efron locuia printre
copiii lui Het; şi Efron hititul a răspuns lui Avraam în
auzul copiilor lui Het, al tuturor celor ce intrau la poarta
cetăţii sale, spunând: 11 Nu, domnul meu, ascultă-mă,
câmpul ţi-l dau şi peştera care este în el, pe aceasta ţi-
o dau; înaintea ochilor fiilor poporului meu ţi-o dau,
înmormântează-ţi moarta. 12 Şi Avraam s-a aplecat
până la pământ înaintea poporului ţării. 13 Şi i-a vorbit
lui Efron în auzul poporului ţării, spunând: Dar dacă
mi-l vei da, te rog ascultă-mă, îţi voi da bani pentru
câmp; ia-i de la mine şi îmi voi înmormânta moarta
acolo. 14 Şi Efron a răspuns lui Avraam, spunându-i:
15 Domnul meu, dă-mi ascultare, pământul merită patru
sute de şekeli de argint; ce este aceasta între mine şi
tine? Înmormântează-ţi aşadar moarta. 16 Şi Avraam a
dat ascultare lui Efron; şi Avraam i-a cântărit lui Efron
argintul, pe care l-a spus în auzul fiilor lui Het, patru
sute de şekeli de argint, în moneda comerciantului.
17 Şi câmpul lui Efron, care era în Macpela, care era
în faţă cu Mamre, câmpul şi peştera care era în el
şi toţi copacii care erau în câmp, care erau pe toate
marginile de jur împrejur, au fost făcute sigure, 18 Lui
Avraam ca stăpânire înaintea ochilor copiilor lui Het,
înaintea tuturor celor ce intrau pe poarta cetăţii sale. 19
Şi după aceasta, Avraam a îngropat pe Sara, soţia lui,
în peştera din câmpia din Macpela, în faţă cu Mamre,
acesta este Hebron, în ţara lui Canaan. 20 Şi câmpul şi
peştera care este în el, au fost făcute sigure lui Avraam
ca stăpânire a unui loc de îngropare, de fiii lui Het.

24 Şi Avraam era bătrân şi mult înaintat în vârstă
şi DOMNUL a binecuvântat pe Avraam în toate
lucrurile. 2 Şi Avraam a spus celui mai bătrân servitor
al casei sale, care conducea peste tot ceea ce el avea:
Pune-ţi, te rog, mâna sub coapsa mea, 3 Şi te voi face
să juri pe DOMNUL, Dumnezeul cerului şi Dumnezeul
pământului, că nu vei lua fiului meu o soţie dintre fiicele

canaaniţilor, printre care locuiesc eu; **4** Ci te vei duce
în ţara mea şi la rudele mele şi vei lua o soţie fiului
meu, Isaac. **5** Şi servitorul i-a spus: Poate că femeia nu
va voi să mă urmeze în această ţară; ar trebui să duc
pe fiul tău înapoi în ţara de unde ai venit? **6** Şi Avraam
i-a spus: Ia seama, să nu duci pe fiul meu înapoi acolo.
7 DOMNUL Dumnezeul cerului, care m-a luat din casa
tatălui meu şi din ţara rudelor mele şi care mi-a vorbit şi
care mi-a jurat, spunând: Seminţei tale voi da această
ţară; el va trimite pe îngerul său înaintea ta şi vei lua de
acolo o soţie fiului meu. **8** Şi dacă femeia nu va voi să te
urmeze, atunci vei fi eliberat de acest jurământ al meu,
numai nu duce pe fiul meu înapoi acolo. **9** Şi servitorul
şi-a pus mâna sub coapsa lui Avraam, stăpânul său, şi
i-a jurat referitor la acel lucru. **10** Şi servitorul a luat
zece cămile dintre cămilele stăpânului său şi a plecat,
pentru că toate bunurile stăpânului său erau în mâna
sa; şi el s-a ridicat şi a mers în Mesopotamia, în cetatea
lui Nahor. **11** Şi a pus cămilele sale să îngenuncheze în
afara cetăţii, lângă o fântână de apă, la timpul înserării,
la timpul când femeile ies să scoată apă. **12** Şi a spus:
DOAMNE, Dumnezeul stăpânului meu Avraam, te rog,
dă-mi reuşită în această zi şi arată bunătate stăpânului
meu, Avraam. **13** Iată, stau aici lângă fântâna de apă;
şi fiicele bărbaţilor cetăţii ies să scoată apă, **14** Şi să
se întâmple că tânăra căreia îi voi spune: Pleacă-ţi
ulciorul, te rog, ca să beau; iar ea va spune: Bea şi voi
da şi cămilelor tale să bea; aceea să fie cea pe care
ai rânduit-o pentru servitorul tău Isaac; şi din aceasta
voi cunoaşte că ai arătat bunătate stăpânului meu. **15**
Şi s-a întâmplat, înainte de a termina el de vorbit, că,
iată, Rebeca, cea născută lui Betuel, fiul Milcăi, soţia lui
Nahor, fratele lui Avraam, a ieşit cu ulciorul pe umărul
ei. **16** Şi tânăra era foarte plăcută la vedere, o fecioară,
şi niciun bărbat nu o cunoscuse; şi ea a coborât la
fântână şi şi-a umplut ulciorul şi a urcat. **17** Şi servitorul
a alergat să o întâlnească şi a spus: Lasă-mă, te rog,
să beau puţină apă din ulciorul tău. **18** Iar ea a spus:
Bea, domnul meu; şi ea s-a grăbit şi şi-a lăsat jos
ulciorul peste mâna ei şi i-a dat să bea. **19** Şi după ce
a terminat să îi dea de băut, a spus: Voi scoate apă şi
pentru cămilele tale, până o să termine de băut. **20** Şi
s-a grăbit şi şi-a golit ulciorul în adăpătoare şi a alergat
din nou la fântână să scoată apă şi a scos pentru toate
cămilele lui. **21** Şi bărbatul, mirându-se de ea, tăcea,
voind să cunoască dacă DOMNUL făcuse călătoria lui
prosperă sau nu. **22** Şi s-a întâmplat, pe când cămilele
terminaseră de băut, că bărbatul a luat un cercel de
aur de o jumătate de şekel în greutate şi două brăţări
pentru mâinile ei, în greutate de zece şekeli de aur; **23**
Şi a spus: A cui fiică eşti tu? Spune-mi, te rog, este loc
în casa tatălui tău pentru noi să găzduim? **24** Iar ea
i-a spus: Eu sunt fiica lui Betuel, fiul Milcăi, pe care
ea l-a născut lui Nahor. **25** Şi i-a mai spus: Avem
deopotrivă paie şi nutreţ îndeajuns şi loc să găzduiţi. **26**
Şi bărbatul şi-a plecat capul şi s-a închinat DOMNULUI.
27 Şi a spus: Binecuvântat fie DOMNUL, Dumnezeul
stăpânului meu Avraam, care nu a lăsat pe stăpânul
meu lipsit de mila sa şi de adevărul său; eu, fiind pe
cale, DOMNUL m-a condus la casa fraţilor stăpânului
meu. **28** Şi fata a alergat şi a spus aceste lucruri tuturor
celor din casa mamei ei. **29** Şi Rebeca avea un frate
şi numele lui era Laban; şi Laban a alergat afară la
bărbat, la fântână. **30** Şi s-a întâmplat, când a văzut
cercelul şi brăţările pe mâinile surorii sale şi când a
auzit cuvintele Rebecăi, sora sa, spunând: Astfel mi-
a vorbit acel bărbat; că el a venit la acel bărbat; şi,
iată, el stătea în picioare lângă cămile, la fântână. **31** Şi
a spus: Intră, tu, binecuvântatul DOMNULUI; pentru
ce stai afară? Căci am pregătit casa şi loc pentru
cămile. **32** Şi bărbatul a intrat în casă şi a deşeuat
cămilele sale şi a dat paie şi nutreţ pentru cămile şi a
luat apă să îşi spele picioarele şi picioarele bărbaţilor
care erau cu el. **33** Şi s-a pus mâncare înaintea lui ca
să mănânce; dar a spus: Nu voi mânca, până ce nu
voi fi spus vorba mea. Iar Laban a spus: Vorbeşte.
34 Iar el a spus: Eu sunt servitorul lui Avraam. **35** Şi
DOMNUL a binecuvântat pe stăpânul meu foarte mult;
şi a devenit mare şi i-a dat turme şi cirezi şi argint şi
aur şi servitori şi servitoare şi cămile şi măgari. **36** Şi
Sara, soţia stăpânului meu, a născut un fiu stăpânului
meu când era bătrână; şi el i-a dat tot ce avea. **37** Şi
stăpânul meu m-a făcut să jur, spunând: Nu lua fiului
meu o soţie dintre fiicele canaaniţilor, în a căror ţară
locuiesc eu; **38** Ci te vei duce la casa tatălui meu şi
la rudele mele şi vei lua fiului meu o soţie. **39** Şi am
spus stăpânului meu: Poate că femeia nu mă va urma.
40 Iar el mi-a spus: DOMNUL, înaintea căruia umblu,
va trimite îngerul său cu tine şi va face să prospere
calea ta; şi vei lua pentru fiul meu o soţie dintre rudele
mele şi din casa tatălui meu; **41** Atunci vei fi eliberat de
acest jurământ al meu, când ajungi la rudele mele; şi
dacă ei nu îţi vor da, vei fi eliberat de jurământul meu.
42 Şi am venit în această zi la fântână şi am spus:
DOAMNE, Dumnezeul stăpânului meu Avraam, dacă
voieşti acum să prospere calea mea pe care merg, **43**
Iată, stau lângă fântâna de apă; şi se va întâmpla, că
atunci când fecioara iese afară să scoată apă şi îi spun:
Dă-mi, te rog, puţină apă din ulciorul tău să beau; **44**
Iar ea îmi spune: Bea, deopotrivă tu şi voi scoate şi
pentru cămilele tale, că aceasta să fie femeia pe care
DOMNUL a rânduit-o pentru fiul stăpânului meu. **45** Şi
înainte să termin de vorbit în inima mea, iată, Rebeca a
ieşit afară cu ulciorul ei pe umăr; şi a coborât la fântână
şi a scos apă, iar eu i-am spus: Lasă-mă să beau, te
rog. **46** Iar ea s-a grăbit şi şi-a coborât ulciorul de pe

umăr şi a spus: Bea şi voi da şi cămilelor tale să bea.
Aşadar am băut şi a dat şi cămilelor să bea. 47 Şi am
întrebat-o şi am spus: A cui fiică eşti tu? Şi ea a spus:
Fiica lui Betuel, fiul lui Nahor, pe care Milca i l-a născut;
şi i-am pus cercelul în nas şi brăţări pe mâinile ei. 48 Şi
am plecat capul meu şi m-am închinat DOMNULUI şi
am binecuvântat pe DOMNUL Dumnezeul stăpânului
meu Avraam, care m-a condus pe calea dreaptă, să
iau pe fiica fratelui stăpânului meu pentru fiul său. 49 Şi
acum dacă voiţi să lucraţi cu bunătate şi adevăr cu
stăpânul meu, spuneţi-mi; şi dacă nu, spuneţi-mi; ca să
mă întorc la dreapta sau la stânga. 50 Atunci Laban
şi Betuel au răspuns şi au zis: Acest lucru iese de la
DOMNUL, nu îţi putem vorbi rău sau bine. 51 Iată,
Rebeca este în faţa ta, ia-o şi mergi şi ea să fie soţia
fiului stăpânului tău, aşa cum DOMNUL a vorbit. 52 Şi
s-a întâmplat că, pe când servitorul lui Avraam a auzit
cuvintele lor, s-a închinat DOMNULUI, prosternându-se
la pământ. 53 Şi servitorul a adus bijuterii de argint şi
bijuterii de aur şi haine şi le-a dat Rebecăi; el a dat
lucruri preţioase de asemenea fratelui ei şi mamei ei.
54 Şi au mâncat şi au băut, el şi bărbaţii care erau cu el
şi au rămas toată noaptea; şi s-au sculat dimineaţa
şi a spus: Trimite-mă la stăpânul meu. 55 Şi fratele
ei şi mama ei au spus: Lasă fata să rămână cu noi
câteva zile, măcar zece; după aceea ea va merge. 56
Şi le-a spus: Nu mă împiedicaţi, văzând că DOMNUL a
făcut să prospere calea mea; trimiteţi-mă ca să merg
la stăpânul meu. 57 Iar ei au spus: Vom chema fata
şi vom afla din gura ei. 58 Şi au chemat pe Rebeca
şi i-au spus: Voieşti să mergi cu acest bărbat? Şi ea
a spus: Voi merge. 59 Şi au trimis pe Rebeca, sora
lor, şi pe dădaca ei şi pe servitorul lui Avraam şi pe
bărbaţii lui. 60 Şi au binecuvântat-o pe Rebeca şi i-au
spus: Tu eşti sora noastră, fii mama a mii de milioane şi
sămânţa ta să stăpânească poarta celor care îi urăsc.
61 Şi Rebeca s-a ridicat şi tinerele ei şi au călărit pe
cămile şi au urmat pe bărbat; şi servitorul a luat-o pe
Rebeca şi a mers pe calea lui. 62 Şi Isaac a venit de
pe calea de la fântâna Lahairoi, pentru că locuia în
sudul ţinutului. 63 Şi Isaac a ieşit să mediteze în câmp,
pe înserat; şi şi-a ridicat ochii şi a privit şi, iată, cămilele
veneau. 64 Şi Rebeca şi-a ridicat ochii şi când a văzut
pe Isaac a sărit jos de pe cămilă. 65 Pentru că ea
spusese servitorului: Ce bărbat este acesta care umblă
în câmp să ne întâmpine? Şi servitorul a spus: Este
stăpânul meu; de aceea ea a luat un văl şi s-a acoperit.
66 Şi servitorul a istorisit lui Isaac toate lucrurile pe care
le făcuse. 67 Şi Isaac a adus-o în cortul mamei sale,
Sara, şi a luat-o pe Rebeca şi ea a devenit soţia lui; şi
a iubit-o şi Isaac a fost mângâiat după moartea mamei
sale.

25 Şi Avraam şi-a mai luat o soţie şi numele ei era
Chetura. 2 Şi ea i-a născut pe Zimran şi pe
Iocşan şi pe Medan şi pe Madian şi pe Işbac şi pe
Şuah. 3 Şi Iocşan a născut pe Şeba şi pe Dedan. Şi fiii
lui Dedan au fost: Aşurim şi Letuşim şi Leumim. 4 Şi fiii
lui Madian: Efa şi Efer şi Hanoc şi Abida şi Eldaa. Toţi
aceştia au fost copiii Cheturei. 5 Şi Avraam a dat lui
Isaac tot ce a avut. 6 Dar fiilor concubinelor, pe care
Avraam le-a avut în timp ce încă trăia, Avraam le-a dat
daruri şi i-a trimis departe de Isaac, fiul său, spre est,
în ţinutul din est. 7 Şi acestea sunt zilele anilor vieţii
lui Avraam pe care le-a trăit, o sută şaptezeci şi cinci
de ani. 8 Atunci Avraam şi-a dat duhul şi a murit la o
bătrâneţe frumoasă, un om bătrân şi plin de ani; şi a
fost adunat la poporul său. 9 Şi fiii săi, Isaac şi Ismael,
l-au îngropat în peştera Macpela, în câmpul lui Efron,
fiul lui Ţohar hititul, care este în faţă cu Mamre; 10
Câmpul pe care Avraam l-a cumpărat de la fiii lui Het:
acolo a fost Avraam îngropat şi Sara, soţia lui. 11 Şi s-a
întâmplat, după moartea lui Avraam, că Dumnezeu a
binecuvântat pe fiul său, Isaac; şi Isaac a locuit lângă
fântâna Lahairoi. 12 Acum acestea sunt generaţiile
lui Ismael, fiul lui Avraam, pe care Hagar egipteanca,
roaba lui Sara, l-a născut lui Avraam; 13 Şi acestea
sunt numele fiilor lui Ismael, după numele lor, conform
cu generaţiile lor: întâiul născut al lui Ismael, Nebaiot,
şi Chedar şi Adbeel şi Mibsam, 14 Şi Mişma şi Duma şi
Masa, 15 Hadar şi Tema, Ietur, Nafiş şi Chedma; 16
Aceştia sunt fiii lui Ismael şi acestea sunt numele lor,
după satele lor şi după cetăţuile lor; doisprezece prinţi
conform cu naţiunile lor. 17 Şi aceştia sunt anii vieţii lui
Ismael, o sută treizeci şi şapte de ani; şi el şi-a dat
duhul şi a murit; şi a fost luat la poporul său. 18 Şi au
locuit de la Havila până la Şur, care este în faţă cu
Egiptul, cum mergi spre Asiria; şi a murit înaintea feţei
tuturor fraţilor săi. 19 Şi acestea sunt generaţiile lui
Isaac, fiul lui Avraam: Avraam a născut pe Isaac; 20 Şi
Isaac era în vârstă de patruzeci de ani când a luat pe
Rebeca de soţie, fiica lui Betuel sirianul din Padanaram,
sora lui Laban sirianul. 21 Şi Isaac l-a implorat pe
DOMNUL pentru soţia lui, pentru că era stearpă; şi
DOMNUL s-a lăsat înduplecat de el; şi Rebeca, soţia
lui, a rămas însărcinată. 22 Şi copiii se luptau înăuntrul
ei; şi ea a spus: Dacă este aşa, de ce sunt eu astfel?
Şi ea s-a dus să întrebe pe DOMNUL. 23 Şi DOMNUL
i-a spus: Două naţiuni sunt în pântecele tău şi două
feluri de popoare se vor separa din adâncurile tale; şi
un popor va fi mai tare decât celălalt popor; şi cel mai
în vârstă va servi pe cel mai tânăr. 24 Şi când i s-au
împlinit zilele să nască, iată, erau gemeni în pântecele
ei. 25 Şi primul a ieşit roşu, peste tot ca un veşmânt
păros; şi i-au pus numele, Esau. 26 Şi după aceea a
ieşit fratele său şi mâna lui ţinea călcâiul lui Esau; şi i-

au pus numele Iacob; şi Isaac era în vârstă de şaizeci
de ani când ea i-a născut. 27 Şi băieţii au crescut şi
Esau era un vânător iscusit, un bărbat al câmpului; iar
Iacob era un bărbat simplu, locuind în corturi. 28 Şi
Isaac iubea pe Esau, deoarece mânca din vânatul lui;
dar Rebeca iubea pe Iacob. 29 Şi Iacob a fiert o supă
şi Esau a venit de la câmp şi era leşinat; 30 Şi Esau a
spus lui Iacob: Hrăneşte-mă, te rog, cu supa aceea
roşie; căci sunt leşinat; de aceea i-a pus numele Edom.
31 Şi Iacob a spus: Vinde-mi astăzi dreptul tău de întâi
născut. 32 Şi Esau a spus: Iată, eu sunt pe moarte şi
la ce îmi foloseşte acest drept de întâi născut? 33 Şi
Iacob a spus: Jură-mi astăzi; şi el i-a jurat şi i-a vândut
dreptul său de întâi născut lui Iacob. 34 Atunci Iacob i-a
dat lui Esau pâine şi supă de linte; şi a mâncat şi a
băut şi s-a ridicat şi a plecat; astfel Esau a dispreţuit
dreptul său de întâi născut.

26 Şi a fost o foamete în ţară, în afară de prima
foamete care a fost în zilele lui Avraam. Şi Isaac
a mers la Abimelec, împăratul filistenilor, la Gherar.
2 Şi DOMNUL i s-a arătat şi a spus: Nu coborî în
Egipt; locuieşte în ţara despre care îţi voi spune; 3
Locuieşte temporar în această ţară şi voi fi cu tine şi te
voi binecuvânta, pentru că ţie şi seminţei tale, voi da
toate aceste ţări şi voi împlini jurământul pe care l-am
jurat lui Avraam, tatăl tău. 4 Şi voi înmulţi sămânţa ta
ca stelele cerului şi voi da seminţei tale toate aceste
ţări; şi în sămânţa ta toate naţiunile pământului vor
fi binecuvântate. 5 Pentru că Avraam a ascultat de
vocea mea şi a păzit însărcinarea mea, poruncile mele,
statutele mele şi legile mele. 6 Şi Isaac a locuit în
Gherar; 7 Şi oamenii locului l-au întrebat despre soţia
lui; iar el a spus: Ea este sora mea; căci se temea
să spună: Este soţia mea; ca nu cumva, spunea el,
oamenii locului să mă ucidă pentru Rebeca, pentru că
ea era plăcută la vedere. 8 Şi s-a întâmplat, în timp
ce el era acolo de mult timp, că Abimelec, împăratul
filistenilor, a privit afară pe fereastră şi a văzut şi, iată,
Isaac se juca cu Rebeca, soţia sa. 9 Şi Abimelec a
chemat pe Isaac şi a spus: Iată, cu adevărat ea este
soţia ta; şi cum de ai spus: Ea este sora mea? Şi Isaac
i-a spus: Pentru că mi-am zis: Nu cumva să mor din
cauza ei. 10 Şi Abimelec a spus: Ce este aceasta ce
ne-ai făcut? Unul dintre oameni ar fi putut cu uşurinţă
să se culce cu soţia ta şi ai fi adus vinovăţie asupra
noastră. 11 Şi Abimelec a poruncit întregului popor,
spunând: Cel ce se atinge de acest bărbat sau de soţia
lui cu adevărat va fi dat la moarte. 12 Apoi Isaac a
semănat în acel ţinut şi a primit în acelaşi an însutit şi
DOMNUL l-a binecuvântat. 13 Şi acest bărbat a ajuns
mare şi a mers înainte şi a crescut până ce a devenit
foarte mare. 14 Fiindcă avea în posesiune turme şi în
posesiune cirezi şi servitori în număr mare şi filistenii îl
invidiau. 15 Şi toate fântânile pe care servitorii tatălui
său le-au săpat în zilele lui Avraam, tatăl său, filistenii
le-au astupat şi le-au umplut cu pământ. 16 Şi Abimelec
i-a spus lui Isaac: Pleacă de la noi, pentru că eşti mult
mai puternic decât noi. 17 Şi Isaac a plecat de acolo şi
a ridicat cortul său în valea Gherar şi a locuit acolo. 18
Şi Isaac a săpat din nou fântânile de apă, pe care ei
le săpaseră în zilele lui Avraam, tatăl său, pentru că
filistenii le astupaseră după moartea lui Avraam; şi le-a
pus numele după numele pe care tatăl său le-a pus. 19
Şi servitorii lui Isaac au săpat în vale şi au găsit acolo o
fântână de apă ţâşnitoare. 20 Şi păstorii din Gherar s-
au certat cu păstorii lui Isaac, spunând: Apa este a
noastră; şi a pus fântânii numele Esec, pentru că s-
au certat cu el. 21 Şi au săpat o altă fântână şi s-au
certat şi pentru aceasta şi a pus acesteia numele Sitna.
22 Şi s-a mutat de acolo şi a săpat o altă fântână; şi
pentru aceea nu s-au certat şi acesteia i-a pus numele
Rehobot; şi a spus: Căci de acum DOMNUL a făcut
loc pentru noi şi vom fi roditori în ţară. 23 Şi a urcat
de acolo la Beer-Şeba. 24 Şi DOMNUL i s-a arătat
în aceeaşi noapte şi a spus: Eu sunt Dumnezeul lui
Avraam, tatăl tău, nu te teme, pentru că eu sunt cu tine
şi te voi binecuvânta şi voi înmulţi sămânţa ta din cauza
servitorului meu, Avraam. 25 Şi a zidit un altar acolo şi
a chemat numele DOMNULUI şi a ridicat cortul său
acolo; şi acolo servitorii lui Isaac au săpat o fântână. 26
Atunci Abimelec a mers la el, din Gherar, şi Ahuzat,
unul din prietenii săi, şi Picol, căpetenia armatei sale.
27 Şi Isaac le-a spus: Pentru ce aţi venit la mine, văzând
că mă urâţi şi m-aţi trimis de la voi? 28 Iar ei au spus:
Noi am văzut cu adevărat că DOMNUL a fost cu tine; şi
noi ne-am spus: Să fie acum un jurământ între noi,
între noi şi tine, şi să facem un legământ cu tine; 29 Că
nu ne vei face niciun rău, aşa cum nici noi nu ne-am
atins de tine şi precum noi nu ţi-am făcut nimic decât
bine şi te-am trimis în pace, tu eşti acum binecuvântatul
DOMNULUI. 30 Iar el le-a făcut un ospăţ şi au mâncat
şi au băut. 31 Şi s-au sculat devreme dimineaţa şi au
jurat unul altuia; şi Isaac i-a trimis şi au plecat de la el
în pace. 32 Şi s-a întâmplat, în aceeaşi zi, că servitorii
lui Isaac au venit şi i-au povestit referitor la fântâna pe
care o săpaseră şi i-au spus: Am găsit apă. 33 Şi pe
aceasta a numit-o Şeba, de aceea numele cetăţii este
Beer-Şeba până în ziua de astăzi. 34 Şi Esau era în
vârstă de patruzeci de ani când a luat de soţie pe Iudit,
fiica lui Beeri hititul, şi pe Basmat, fiica lui Elon hititul,
35 Care au fost o mâhnire în duh pentru Isaac şi pentru
Rebeca.

27 Şi s-a întâmplat, pe când Isaac era bătrân şi ochii
săi erau atât de slabi încât nu mai putea să vadă,

că a chemat pe Esau, fiul său cel mai în vârstă, şi i-a
spus: Fiul meu; iar el i-a spus: Iată-mă. **2** Şi a spus:
Iată acum, sunt bătrân, nu ştiu ziua morţii mele; **3** De
aceea acum, ia, te rog, armele tale, tolba ta şi arcul tău
şi du-te afară în câmp şi ia-mi ceva vânat; **4** Şi fă-mi
mâncare gustoasă, aşa cum îmi place, şi adu-o la mine
ca să mănânc; ca sufletul meu să te binecuvânteze
înainte să mor. **5** Şi Rebeca a auzit când Isaac a vorbit
lui Esau, fiul său. Şi Esau a mers la câmp să vâneze
vânat şi să îl aducă. **6** Şi Rebeca i-a vorbit lui Iacob,
fiul ei, spunând: Iată, am auzit pe tatăl tău vorbindu-i lui
Esau, fratele tău, spunând: **7** Adu-mi vânat şi fă-mi
mâncare gustoasă ca să mănânc şi să te binecuvântez
înaintea DOMNULUI înaintea morţii mele. **8** Acum,
aşadar, fiul meu, ascultă de vocea mea, conform cu
ceea ce îţi poruncesc. **9** Du-te acum la turmă şi ia
şi adu-mi de acolo doi iezi buni de la capre; şi îi voi
face mâncare gustoasă pentru tatăl tău, aşa cum îi
place; **10** Şi o vei duce la tatăl tău, ca să mănânce şi
să te binecuvânteze înaintea morţii sale. **11** Şi Iacob a
spus Rebecăi, mama lui: Iată, Esau fratele meu este
un bărbat păros, iar eu sunt un bărbat alunecos; **12**
Tatăl meu poate mă va pipăi şi am să îi par ca un
înşelător; şi voi aduce un blestem asupra mea şi nu o
binecuvântare. **13** Şi mama lui i-a spus: Asupra mea fie
blestemul tău, fiul meu; ascultă doar de vocea mea şi
du-te, adu-mi iezii. **14** Şi s-a dus şi i-a luat şi i-a adus la
mama lui; şi mama lui a făcut mâncare gustoasă, aşa
cum îi plăcea tatălui său. **15** Şi Rebeca a luat haine
bune care erau cu ea în casă, de la fiul ei mai în vârstă,
Esau, şi le-a pus peste Iacob, fiul ei mai tânăr; **16** Şi ea
a pus pieile iezilor de capre peste mâinile lui şi peste
partea alunecoasă a gâtului său; **17** Şi a dat mâncarea
gustoasă şi pâinea, pe care le-a pregătit, în mâna fiului
ei, Iacob. **18** Şi el a venit la tatăl său şi a spus: Tată; iar
el a spus: Iată-mă, cine eşti tu, fiul meu? **19** Şi Iacob i-
a spus tatălui său: Eu sunt Esau, întâiul tău născut;
am făcut după cum m-ai rugat; ridică-te, te rog, şezi
şi mănâncă din vânatul meu, ca sufletul tău să mă
binecuvânteze. **20** Şi Isaac a spus fiului său: Cum se
face că ai găsit vânat aşa repede, fiul meu? Iar el a
spus: Pentru că DOMNUL Dumnezeul tău l-a adus la
mine. **21** Şi Isaac i-a spus lui Iacob: Vino aproape, te
rog, să te pipăi, fiul meu, dacă eşti sau nu adevăratul
meu fiu Esau. **22** Şi Iacob s-a apropiat de Isaac, tatăl
său; iar el l-a pipăit şi a spus: Vocea este vocea lui
Iacob, dar mâinile sunt mâinile lui Esau. **23** Şi nu l-a
recunoscut, din cauză că mâinile lui erau păroase, ca
mâinile fratelui său Esau, aşa că l-a binecuvântat. **24**
Şi a spus: Eşti tu adevăratul meu fiu Esau? Iar el a
spus: Eu sunt. **25** Iar el a spus: Adu-o aproape de mine
şi voi mânca din vânatul fiului meu, ca sufletul meu
să te binecuvânteze. Şi a adus-o aproape de el şi a
mâncat; şi i-a adus vin şi a băut. **26** Şi tatăl său Isaac i-
a spus: Vino aproape acum şi sărută-mă, fiul meu. **27**
Şi a venit aproape şi l-a sărutat; şi a mirosit mirosul
hainelor lui şi l-a binecuvântat şi a spus: Vezi, mirosul
fiului meu este ca mirosul unui câmp pe care DOMNUL
l-a binecuvântat; **28** De aceea Dumnezeu să îţi dea din
roua cerului şi din grăsimea pământului şi abundenţă de
grâne şi vin; **29** Să te servească poporul şi naţiuni să ţi
se prosterneze, fii domn peste fraţii tăi şi fiii mamei tale
să ţi se prosterneze; blestemat fie cel ce te blestemă şi
binecuvântat fie cel ce te binecuvântează. **30** Şi s-a
întâmplat, îndată ce Isaac a terminat de binecuvântat
pe Iacob şi Iacob tocmai ce ieşise dinaintea lui Isaac,
tatăl său, că Esau, fratele său, a venit de la vânătoarea
sa. **31** Şi el de asemenea a făcut mâncare gustoasă
şi a adus-o tatălui său şi a spus tatălui său: Să se
ridice tatăl meu şi să mănânce din vânatul fiului său,
ca sufletul tău să mă binecuvânteze. **32** Şi Isaac tatăl
său i-a spus: Cine eşti tu? Iar el a spus: Eu sunt fiul
tău, întâiul tău născut Esau. **33** Şi Isaac s-a cutremurat
peste măsură de mult şi a spus: Cine? Unde este cel
ce a luat vânat şi l-a adus la mine şi am mâncat din tot
înainte de a veni tu şi l-am binecuvântat? Da şi va fi
binecuvântat. **34** Şi când Esau a auzit cuvintele tatălui
său, a strigat cu un strigăt mare şi grozav de amar şi a
spus tatălui său: Binecuvântează-mă şi pe mine tată.
35 Iar el a spus: Fratele tău a venit cu viclenie şi ţi-a
luat binecuvântarea. **36** Iar el a spus: Nu pe drept este
numit el Iacob? Pentru că m-a înlocuit în aceste două
dăţi, a luat dreptul meu de întâi născut; şi acum, iată, a
luat şi binecuvântarea mea. Şi a spus: Nu ai păstrat o
binecuvântare pentru mine? **37** Şi Isaac a răspuns şi i-
a zis lui Esau: Iată, l-am făcut domnul tău şi pe toţi
fraţii lui i-am dat ca servitori; şi cu grâne şi vin l-am
susţinut şi ce să îţi fac acum, fiul meu? **38** Şi Esau a
spus tatălui său: Ai doar o singură binecuvântare, tată?
Binecuvântează-mă şi pe mine tată. Şi Esau şi-a înălţat
vocea şi a plâns. **39** Şi Isaac, tatăl lui, a răspuns şi
i-a zis: Iată, locuinţa ta va fi grăsimea pământului şi
din roua cerului de sus. **40** Şi prin sabia ta vei trăi şi
vei servi fratelui tău; şi se va întâmpla când vei avea
stăpânirea, că vei desface jugul lui de pe gâtul tău. **41**
Şi Esau a urât pe Iacob din cauza binecuvântării cu
care tatăl său l-a binecuvântat; şi Esau a spus în inima
sa: Zilele de jelire pentru tatăl meu sunt aproape; atunci
voi ucide pe fratele meu Iacob. **42** Şi aceste cuvinte ale
lui Esau, fiul ei mai în vârstă, au fost spuse Rebecăi; şi
ea a trimis şi a chemat pe Iacob, fiul ei mai tânăr, şi i-a
spus: Iată, fratele tău, Esau, se mângâie referitor la
tine, hotărât să te ucidă. **43** De aceea acum, fiul meu,
ascultă de vocea mea; şi ridică-te, fugi la Laban, fratele
meu, la Haran. **44** Şi rămâi cu el câteva zile, până ce
furia fratelui tău se întoarce; **45** Până ce mânia fratelui

tău se întoarce de la tine şi uită ce i-ai făcut; atunci voi
trimite şi te voi aduce de acolo; şi de ce să fiu lipsită
de voi doi într-o singură zi? **46** Şi Rebeca i-a spus lui
Isaac: M-am săturat de viaţa mea din cauza fiicelor
lui Het; dacă Iacob ia o soţie dintre fiicele lui Het, ca
acestea dintre fiicele ţării, la ce bun îmi va fi viaţa?

28 Şi Isaac a chemat pe Iacob şi l-a binecuvântat şi
i-a poruncit şi i-a spus: Nu lua o soţie dintre fiicele
lui Canaan. **2** Ridică-te, mergi la Padanaram, la casa lui
Betuel, tatăl mamei tale, şi ia-ţi o soţie de acolo, dintre
fiicele lui Laban, fratele mamei tale. **3** Şi Dumnezeul
Atotputernic să te binecuvânteze şi să te facă roditor şi
să te înmulţească să fii o mulţime de popoare; **4** Şi să
îţi dea binecuvântarea lui Avraam, ţie şi seminţei tale
cu tine, ca să moşteneşti ţara în care eşti străin, pe
care Dumnezeu a dat-o lui Avraam. **5** Şi Isaac l-a trimis
pe Iacob; iar el s-a dus la Padanaram, la Laban, fiul lui
Betuel sirianul, fratele Rebecăi, mama lui Iacob şi Esau.
6 Când Esau a văzut că Isaac a binecuvântat pe Iacob
şi l-a trimis la Padanaram să îşi ia o soţie de acolo şi,
binecuvântându-l, i-a dat poruncă, spunând: Nu lua o
soţie dintre fiicele lui Canaan; **7** Şi că Iacob a ascultat
de tatăl său şi mama sa şi a mers la Padanaram; **8**
Şi Esau, văzând că fiicele lui Canaan nu îi plăceau
lui Isaac, tatăl său, **9** Esau a mers la Ismael şi a luat,
pe lângă soţiile pe care le avea, pe Mahalat, fiica lui
Ismael, fiul lui Avraam, sora lui Nebaiot, să fie soţia sa.
10 Şi Iacob a ieşit din Beer-Şeba şi a mers spre Haran.
11 Şi s-a aşezat într-un anumit loc şi a rămas acolo
toată noaptea, deoarece soarele apusese; şi a luat
dintre pietrele din acel loc şi le-a pus drept perne ale
sale şi s-a culcat în locul acela să doarmă. **12** Şi a visat
şi, iată, o scară pusă pe pământ şi vârful ei ajungea la
cer şi, iată, îngerii lui Dumnezeu urcând şi coborând pe
ea. **13** Şi, iată, DOMNUL a stat în picioare deasupra
acesteia şi a spus: Eu sunt DOMNUL Dumnezeul lui
Avraam, tatăl tău, şi Dumnezeul lui Isaac; pământul pe
care eşti culcat, ţie ţi-l voi da şi seminţei tale; **14** Şi
sămânţa ta va fi ca ţărâna pământului şi te vei răspândi
departe spre vest şi spre est şi spre nord şi spre sud
şi în tine şi în sămânţa ta vor fi binecuvântate toate
familiile pământului. **15** Şi, iată, eu sunt cu tine şi te voi
păzi în toate locurile în care mergi şi te voi aduce înapoi
în această ţară; fiindcă nu te voi părăsi, până ce nu voi
fi făcut lucrul despre care ţi-am vorbit. **16** Şi Iacob s-a
trezit din somnul său şi a spus: Cu adevărat DOMNUL
este în acest loc, iar eu nu am ştiut. **17** Şi s-a temut şi
a spus: Cât de înspăimântător este acest loc! Aceasta
nu este altceva decât casa lui Dumnezeu şi aceasta
este poarta cerului. **18** Şi Iacob s-a ridicat devreme
dimineaţa şi a luat piatra pe care o pusese drept perne
ale sale şi a pus-o ca stâlp şi a turnat untdelemn pe
vârful acesteia. **19** Şi a pus acelui loc numele Betel, dar
numele acelei cetăţi era Luz mai înainte. **20** Şi Iacob a
făcut o promisiune, spunând: Dacă Dumnezeu va fi
cu mine şi mă va ţine pe această cale pe care merg
şi îmi va da pâine să mănânc şi haine să îmbrac, **21**
Aşa ca eu să mă întorc înapoi la casa tatălui meu în
pace, atunci DOMNUL va fi Dumnezeul meu; **22** Şi
această piatră, pe care am pus-o ca stâlp, va fi casa lui
Dumnezeu; şi din tot ce îmi vei da, îţi voi da negreşit
zeciuială.

29 Apoi Iacob a mers în călătoria sa şi a mers în ţara
poporului din est. **2** Şi a privit şi, iată, o fântână
în câmp şi, iată, acolo erau trei turme de oi culcate
lângă ea; căci din acea fântână adăpau turmele; şi o
piatră mare era peste gura fântânii. **3** Şi acolo erau
toate turmele adunate şi au rostogolit piatra de la gura
fântânii şi au adăpat oile şi au pus piatra din nou peste
gura fântânii la locul ei. **4** Şi Iacob le-a spus: Fraţii mei,
de unde sunteţi voi? Iar ei au spus: Noi suntem din
Haran. **5** Iar el le-a spus: Îl cunoaşteţi pe Laban, fiul lui
Nahor? Iar ei au spus: Îl cunoaştem. **6** Iar el le-a spus:
Este el bine? Iar ei au spus: Este bine şi, iată, Rahela,
fiica lui, vine cu oile. **7** Iar el a spus: Iată, ziua este
încă mare, nici nu este timpul ca vitele să fie adunate;
adăpaţi oile şi mergeţi şi le paşteţi. **8** Iar ei au spus: Nu
putem, până când toate turmele sunt adunate şi când
ei rostogolesc piatra de la gura fântânii, atunci adăpăm
oile. **9** Şi în timp ce el încă vorbea cu ei, Rahela a
venit cu oile tatălui ei, pentru că ea le păzea. **10** Şi
s-a întâmplat, când Iacob a văzut-o pe Rahela, fiica
lui Laban, fratele mamei sale, şi oile lui Laban, fratele
mamei sale, că Iacob s-a apropiat şi a rostogolit piatra
de la gura fântânii şi a adăpat turma lui Laban, fratele
mamei sale. **11** Şi Iacob a sărutat pe Rahela şi el şi-a
ridicat vocea şi a plâns. **12** Şi Iacob a povestit Rahelei
că el era fratele tatălui ei şi că el era fiul Rebecăi; şi ea
a alergat şi a povestit tatălui ei. **13** Şi s-a întâmplat,
când Laban a auzit veştile despre Iacob, fiul surorii lui,
că el a alergat să îl întâlnească şi l-a îmbrăţişat şi l-a
sărutat şi l-a adus în casa lui. Şi el a povestit lui Laban
toate aceste lucruri. **14** Şi Laban i-a spus: Tu eşti cu
adevărat osul meu şi carnea mea. Şi a rămas cu el o
lună de zile. **15** Şi Laban i-a spus lui Iacob: Pentru că
tu eşti fratele meu ar trebui de aceea să îmi serveşti
degeaba? Spune-mi, ce va fi plata ta. **16** Şi Laban
avea două fiice; numele celei mai în vârstă era Leea şi
numele celei mai tinere era Rahela. **17** Leea era slabă
de ochi; dar Rahela era frumoasă la statură şi plăcută
la vedere. **18** Şi Iacob a iubit-o pe Rahela; şi a spus: Te
voi servi şapte ani pentru Rahela, fiica ta mai tânără.
19 Şi Laban a spus: Este mai bine să ţi-o dau ţie decât
să o dau altui bărbat; rămâi la mine. **20** Şi Iacob a

servit şapte ani pentru Rahela; şi aceştia i-au părut
doar câteva zile, din cauza dragostei pe care o avea
pentru ea. 21 Şi Iacob i-a spus lui Laban: Dă-mi soţia
mea, pentru că zilele mi s-au împlinit, ca să intru la ea.
22 Şi Laban a strâns împreună toţi bărbaţii locului şi a
făcut un ospăţ. 23 Şi s-a întâmplat, în timpul serii, că el
a luat pe Leea fiica sa, şi i-a adus-o; iar el a intrat la
ea. 24 Şi Laban a dat fiicei sale, Leea, pe Zilpa, roaba
lui, ca servitoare. 25 Şi s-a întâmplat, că dimineaţa,
iată, era Leea; şi i-a spus lui Laban: Ce este aceasta
ce mi-ai făcut? Nu ţi-am servit pentru Rahela? Şi de ce
m-ai înşelat? 26 Şi Laban a spus: Nu trebuie să fie
făcut astfel în ţara noastră, a da pe cea mai tânără
înaintea celei întâi născute. 27 Împlineşte săptămâna ei
şi ţi-o vom da şi pe aceasta pentru serviciul pe care
mi-l vei face încă alţi şapte ani. 28 Şi Iacob a făcut
astfel şi a împlinit săptămâna ei; iar el i-a dat şi pe
Rahela, fiica sa, de soţie. 29 Şi Laban a dat Rahelei,
fiica sa, pe Bilha, roaba lui, să fie roaba ei. 30 Iar el a
intrat şi la Rahela şi a iubit pe Rahela şi mai mult decât
pe Leea şi i-a servit încă alţi şapte ani. 31 Şi când
DOMNUL a văzut că Leea era urâtă de el, a deschis
pântecele ei; dar Rahela era stearpă. 32 Şi Leea a
rămas însărcinată şi a născut un fiu şi i-a pus numele
Ruben, căci ea a spus: Cu adevărat DOMNUL a privit
la necazul meu; de aceea acum soţul meu mă va iubi.
33 Şi a rămas însărcinată din nou şi a născut un fiu şi a
spus: Pentru că DOMNUL a auzit că eu eram urâtă de
soţul meu, mi-a dat de aceea şi acest fiu; şi i-a pus
numele Simeon. 34 Şi a rămas însărcinată din nou şi a
născut un fiu şi a spus: Acum, de această dată, soţul
meu va fi lipit de mine, pentru că i-am născut lui trei fii;
de aceea numele lui a fost chemat Levi. 35 Şi a rămas
însărcinată din nou şi a născut un fiu; şi a spus: Acum
voi lăuda pe DOMNUL; de aceea i-a pus numele Iuda;
şi a încetat să nască.

30 Şi când Rahela a văzut că ea nu îi naşte lui
Iacob copii, Rahela a invidiat pe sora ei; şi i-a
spus lui Iacob: Dă-mi copii sau altfel mor. 2 Şi mânia
lui Iacob s-a aprins împotriva Rahelei şi a spus: Sunt
eu în locul lui Dumnezeu care a oprit de la tine rodul
pântecelui? 3 Iar ea a spus: Iată, pe servitoarea mea,
Bilha, intră la ea; şi va naşte pe genunchii mei, ca eu
de asemenea să am copii prin ea. 4 Şi i-a dat-o pe
Bilha, roaba ei, de soţie; şi Iacob a intrat la ea. 5 Şi
Bilha a rămas însărcinată şi i-a născut lui Iacob un fiu.
6 Şi Rahela a spus: Dumnezeu m-a judecat şi a auzit
de asemenea vocea mea şi mi-a dat un fiu; de aceea i-
a pus numele Dan. 7 Şi Bilha, servitoarea Rahelei, a
rămas însărcinată din nou şi i-a născut lui Iacob un al
doilea fiu. 8 Şi Rahela a spus: Cu mari lupte am luptat
cu sora mea şi am învins; şi i-a pus numele Neftali. 9
Când Leea a văzut că ea a încetat să nască, a luat pe
Zilpa, servitoarea ei, şi i-a dat-o lui Iacob de soţie. 10
Şi Zilpa, servitoarea Leei, i-a născut lui Iacob un fiu.
11 Şi Leea a spus: O trupă înarmată vine; şi i-a pus
numele Gad. 12 Şi Zilpa, servitoarea Leei, i-a născut
lui Iacob un al doilea fiu. 13 Şi Leea a spus: Fericită
sunt, căci fiicele mă vor numi binecuvântată; şi i-a pus
numele Aşer. 14 Şi Ruben a mers în zilele secerişului
grâului şi a găsit mandragore în câmp şi le-a adus
la mama lui, Leea. Atunci Rahela i-a spus Leei: Dă-
mi, te rog, din mandragorele fiului tău. 15 Iar Leea i-
a spus: Este puţin lucru că ai luat pe soţul meu? Şi
voieşti să iei şi mandragorele fiului meu? Şi Rahela a
spus: De aceea el să se culce cu tine la noapte pentru
mandragorele fiului tău. 16 Şi Iacob a venit de la câmp
pe înserat şi Leea a ieşit să îl întâlnească şi a spus:
Trebuie să intri la mine; căci cu adevărat te-am angajat
cu mandragorele fiului meu. Şi el s-a culcat cu ea în
acea noapte. 17 Şi Dumnezeu a dat ascultare Leei şi
ea a rămas însărcinată şi i-a născut lui Iacob al cincilea
fiu. 18 Şi Leea a spus: Dumnezeu mi-a dat plata mea,
pentru că am dat pe servitoarea mea soţului meu; şi i-a
pus numele Isahar. 19 Şi Leea a rămas însărcinată din
nou şi i-a născut lui Iacob al şaselea fiu. 20 Şi Leea a
spus: Dumnezeu m-a înzestrat cu o zestre bună; acum
soţul meu va locui cu mine, deoarece i-am născut şase
fii; şi i-a pus numele Zabulon. 21 Şi mai apoi ea a
născut o fiică şi i-a pus numele Dina. 22 Şi Dumnezeu
şi-a amintit de Rahela şi Dumnezeu i-a dat ascultare şi
i-a deschis pântecele. 23 Şi ea a rămas însărcinată şi a
născut un fiu şi a spus: Dumnezeu mi-a luat ocara;
24 Şi i-a pus numele Iosif şi a spus: DOMNUL îmi va
adăuga un alt fiu. 25 Şi s-a întâmplat, când Rahela a
născut pe Iosif, că Iacob i-a spus lui Laban: Trimite-mă,
ca să merg la locul meu şi în ţara mea. 26 Dă-mi soţiile
mele şi copiii mei, pentru care ţi-am servit şi lasă-mă să
plec, pentru că ştii serviciul meu pe care ţi l-am făcut.
27 Şi Laban i-a spus: Te rog, dacă am găsit favoare
în ochii tăi, rămâi, căci am învăţat prin experienţă că
DOMNUL m-a binecuvântat din cauza ta. 28 Iar el a
spus: Rânduieşte-mi plăţile tale şi ţi le voi da. 29 Iar el i-
a spus: Ştii cum ţi-am servit şi că turma ta era cu mine.
30 Căci era puţin ce ai avut înainte ca eu să vin şi acum
a sporit într-o mulţime; şi DOMNUL te-a binecuvântat
de la venirea mea şi acum, când voi îngriji şi de casa
mea? 31 Iar el a spus: Ce să îţi dau? Şi Iacob a spus:
Nu îmi da nimic, dacă vei face acest lucru pentru mine,
voi paşte şi voi ţine din nou turma ta; 32 Voi trece
prin toată turma ta astăzi, mutând de acolo toate cele
pestriţe şi pătate şi toate cele cenuşii dintre oi şi pe
cele pestriţe şi pătate dintre capre şi din aceasta va fi
plata mea. 33 Aşa va răspunde dreptatea mea pentru
mine în timpul ce vine, când vine timpul pentru plata

mea înaintea feţei tale; fiecare vită care nu este pestriţă
sau pătată dintre capre şi cenuşie dintre oi, aceea va fi
socotită de mine ca furată. 34 Şi Laban a spus: Iată, aş
voi să fie conform cuvântului tău. 35 Şi a scos în acea
zi ţapii care erau vărgaţi şi pătaţi şi toate caprele care
erau pestriţe şi pătate şi pe fiecare ce avea ceva alb
pe ea şi tot ce era cenuşiu între oi şi le-a dat în mâna
fiilor săi. 36 Şi a pus trei zile de călătorie între el şi
Iacob; şi Iacob a păscut restul turmelor lui Laban. 37
Şi Iacob a luat toiege verzi de plop şi de alun şi de
castan dulce; şi a descojit dungi albe pe ele şi a făcut
să apară albul care era în toiege. 38 Şi a pus toiegele
pe care le descojise înaintea turmelor în jgheaburi, în
adăpătoarele cu apă, când turmele veneau să bea,
ca ele, când veneau să bea, să zămislească. 39 Şi
turmele zămisleau înaintea toiegelor şi năşteau miei
vărgaţi, pestriţi şi pătaţi. 40 Şi Iacob a separat mieii şi
întorcea feţele turmelor spre cele vărgate şi toate cele
cenuşii în turma lui Laban; şi a pus propriile sale turme
deoparte şi nu le-a pus cu turmele lui Laban. 41 Şi s-a
întâmplat, de câte ori oile mai puternice zămisleau, că
Iacob aşeza toiegele înaintea ochilor oilor în jgheaburile
de apă, ca ele să zămislească printre toiege. 42 Dar
când oile erau slabe, nu le punea înăuntru, aşa că cele
mai slabe erau ale lui Laban şi cele mai puternice ale lui
Iacob. 43 Şi acest bărbat a sporit peste măsură şi avea
multe oi şi servitoare şi servitori şi cămile şi măgari.

31 Şi a auzit cuvintele fiilor lui Laban, spunând: Iacob
a luat tot ce era al tatălui nostru; şi din ceea ce
era al tatălui nostru el a dobândit toată această glorie.
2 Şi Iacob a privit înfăţişarea lui Laban şi, iată, aceasta
nu mai era faţă de el ca înainte. 3 Şi DOMNUL i-a spus
lui Iacob: Întoarce-te în ţara părinţilor tăi şi la rudele
tale; şi eu voi fi cu tine. 4 Şi Iacob a trimis şi a chemat
pe Rahela şi Leea la câmp, la turma sa, 5 Şi le-a spus:
Văd înfăţişarea tatălui vostru, că aceasta nu mai este
faţă de mine ca înainte; dar Dumnezeul părinţilor mei a
fost cu mine. 6 Şi voi ştiţi că eu, cu toată puterea mea,
am servit pe tatăl vostru. 7 Şi tatăl vostru m-a înşelat şi
a schimbat plăţile mele de zece ori; dar Dumnezeu
nu i-a permis să mă vatăme. 8 Dacă el a spus astfel:
Cele pestriţe vor fi plăţile tale; atunci toate vitele au
născut pestriţe; şi dacă el a spus astfel: Cele vărgate
vor fi plata ta; atunci toate vitele au născut vărgate. 9
Astfel Dumnezeu a luat vitele tatălui vostru şi mi le-a
dat mie. 10 Şi s-a întâmplat în acel timp, când vitele
zămisleau, că mi-am ridicat ochii şi am văzut într-un
vis şi, iată, berbecii care săreau pe oi erau vărgaţi,
pestriţi şi bălţaţi. 11 Şi îngerul lui Dumnezeu mi-a vorbit
într-un vis, spunând: Iacob; iar eu am spus: Iată-mă.
12 Şi a spus: Ridică-ţi acum ochii şi vezi, toţi berbecii
care sar pe vite sunt vărgaţi, pestriţi şi bălţaţi, pentru
că am văzut tot ceea ce Laban îţi face. 13 Eu sunt
Dumnezeul din Betel, unde ai uns stâlpul şi unde mi-
ai făcut o promisiune; acum ridică-te, ieşi din această
ţară şi întoarce-te în ţara rudelor tale. 14 Şi Rahela
şi Leea au răspuns şi i-au zis: Este totuşi vreo parte
sau moştenire pentru noi în casa tatălui nostru? 15 Nu
suntem socotite de el ca străine? Căci ne-a vândut şi
ne-a mâncat în întregime şi banii. 16 Pentru că toată
bogăţia pe care Dumnezeu a luat-o de la tatăl nostru
este a noastră şi a copiilor noştri, acum aşadar, fă orice
ţi-a spus Dumnezeu. 17 Atunci Iacob s-a ridicat şi a
aşezat pe fiii săi şi pe soţiile sale pe cămile; 18 Şi a
dus toate vitele sale şi toate bunurile sale pe care le
dobândise, vitele agoniselii sale, pe care le dobândise
în Padanaram, pentru a merge la Isaac, tatăl său, în
ţara lui Canaan. 19 Şi Laban s-a dus să-şi tundă oile şi
Rahela furase idolii care erau ai tatălui ei. 20 Şi Iacob
s-a furişat pe neştiute de la Laban sirianul, în aceea că
nu i-a spus că a fugit. 21 Aşa că a fugit cu tot ce a
avut; şi s-a ridicat şi a trecut dincolo de râu şi el şi-a
îndreptat faţa spre muntele Galaad. 22 Şi în a treia zi
i s-a spus lui Laban că Iacob fugise. 23 Şi a luat pe
fraţii săi cu el şi l-a urmărit şapte zile de călătorie; şi l-
au ajuns în muntele Galaad. 24 Şi Dumnezeu a venit
la Laban sirianul într-un vis, noaptea, şi i-a spus: Ia
seamă să nu vorbeşti lui Iacob nici bine nici rău. 25
Atunci Laban a ajuns pe Iacob. Şi Iacob şi-a ridicat
cortul în munte şi Laban, cu fraţii săi, şi l-au ridicat în
muntele Galaad. 26 Şi Laban i-a spus lui Iacob: Ce ai
făcut, că te-ai furişat pe neştiute de la mine şi ai dus pe
fiicele mele ca pe captivi luaţi cu sabia? 27 Pentru ce ai
fugit în secret şi te-ai furişat de la mine; şi nu mi-ai
spus, ca să te fi trimis cu bucurie şi cu cântece, cu
tamburină şi cu harpă? 28 Şi nu m-ai lăsat să sărut
pe fiii mei şi pe fiicele mele? Acum ai lucrat prosteşte
făcând astfel. 29 Este în puterea mâinii mele să îţi fac
rău, dar Dumnezeul tatălui tău mi-a vorbit azi-noapte,
spunând: Ia seamă să nu vorbeşti lui Iacob nici bine
nici rău. 30 Şi acum, deşi ai dori să fii plecat, pentru că
tânjeşti aprins după casa tatălui tău, totuşi pentru ce ai
furat dumnezeii mei? 31 Şi Iacob a răspuns şi a spus
lui Laban: Pentru că m-am temut, căci spuneam: S-ar
putea să iei cu forţa pe fiicele tale de la mine. 32 La
oricine găseşti dumnezeii tăi, nu îl lăsa să trăiască,
înaintea fraţilor noştri să recunoşti ce este al tău la
mine şi ia aceasta la tine. Pentru că Iacob nu ştia că
Rahela i-a furat. 33 Şi Laban a intrat în cortul lui Iacob
şi în cortul Leei şi în corturile celor două servitoare, dar
nu i-a găsit. Atunci a ieşit din cortul Leei şi a intrat în
cortul Rahelei. 34 Acum Rahela luase idolii şi îi pusese
în şeaua cămilei şi stătea peste ei. Şi Laban a căutat în
tot cortul, dar nu i-a găsit. 35 Şi ea a spus tatălui ei: Să
nu fie cu supărare domnului meu că nu pot să mă ridic

înaintea ta; căci rânduiala femeilor este asupra mea.
Iar el a căutat, dar nu a găsit idolii. 36 Şi Iacob s-a
înfuriat şi s-a certat cu Laban; şi Iacob a răspuns şi i-a
zis lui Laban: Care îmi este fărădelegea? Care îmi este
păcatul, că aşa aprins m-ai urmărit? 37 Cu toate că
ai căutat în toate lucrurile mele, ce ai găsit din toate
lucrurile casei tale? Pune-le aici înaintea fraţilor mei şi
a fraţilor tăi, ca ei să judece între noi doi. 38 Aceşti
douăzeci de ani am fost cu tine; oile tale şi caprele tale
nu au lepădat puii lor şi berbecii turmei tale nu i-am
mâncat. 39 Ce a fost sfâşiat de fiare nu am adus la tine;
eu am purtat pierderea aceea; din mâna mea ai cerut-
o, fie că a fost furată ziua sau furată noaptea. 40 Astfel
am fost; în timpul zilei seceta mă mistuia şi bruma în
timpul nopţii; şi somnul mi s-a depărtat de la ochii mei.
41 Astfel am fost eu douăzeci de ani în casa ta; ţi-am
servit paisprezece ani pentru cele două fiice ale tale şi
şase ani pentru vitele tale; şi ai schimbat plăţile mele de
zece ori. 42 Dacă Dumnezeul tatălui meu, Dumnezeul
lui Avraam şi teama lui Isaac, nu ar fi fost cu mine, cu
adevărat m-ai fi trimis acum gol. Dumnezeu a văzut
necazul meu şi munca mâinilor mele şi te-a mustrat
aseară. 43 Şi Laban a răspuns şi i-a zis lui Iacob:
Aceste fiice sunt fiicele mele şi aceşti copii sunt copiii
mei şi aceste vite sunt vitele mele şi tot ceea ce vezi
este al meu şi ce pot face în această zi acestor fiice ale
mele, sau copiilor lor pe care i-au născut? 44 De aceea
vino acum, să facem un legământ, eu şi tu; şi să fie
acesta pentru o mărturie între mine şi tine. 45 Şi Iacob
a luat o piatră şi a aşezat-o drept stâlp. 46 Şi Iacob le-
a spus fraţilor săi: Adunaţi pietre; şi au luat pietre şi
au făcut o movilă şi au mâncat acolo pe movilă. 47
Şi Laban a numit-o Iegarsahaduta, dar Iacob a numit-
o Galed. 48 Şi Laban a spus: Această movilă este o
mărturie între mine şi tine în această zi. De aceea a
fost pus numele acesteia, Galed; 49 Şi Miţpa, căci el
a spus: DOMNUL să vegheze între mine şi tine, în
timp ce suntem absenţi unul faţă de celalalt. 50 Dacă
vei chinui pe fiicele mele, sau dacă vei lua alte soţii
pe lângă fiicele mele, niciun bărbat nu este cu noi;
vezi, Dumnezeu este martor între mine şi tine. 51 Şi
Laban i-a spus lui Iacob: Iată, această movilă şi, iată,
acest stâlp, pe care l-am aruncat între mine şi tine; 52
Această movilă fie mărturie şi acest stâlp fie mărturie,
că nu voi trece peste această movilă la tine şi că nu
vei trece peste această movilă şi peste acest stâlp la
mine, pentru a face rău. 53 Dumnezeul lui Avraam şi
Dumnezeul lui Nahor, Dumnezeul Tatălui lor, să judece
între noi. Şi Iacob a jurat pe teama tatălui său Isaac. 54
Atunci Iacob a oferit sacrificii pe munte şi a chemat
pe fraţii săi să mănânce pâine şi au mâncat pâine şi
au rămas toată noaptea pe munte. 55 Şi devreme
dimineaţa Laban s-a ridicat şi a sărutat pe fiii săi şi pe
fiicele sale şi i-a binecuvântat; şi Laban a plecat şi s-a
întors la locul său.

32 Şi Iacob a plecat pe calea sa şi l-au întâlnit îngerii
lui Dumnezeu. 2 Şi când Iacob i-a văzut, a spus:
Aceasta este oştirea lui Dumnezeu; şi a pus numele
acelui loc, Mahanaim. 3 Şi Iacob a trimis mesageri
înaintea lui la Esau, fratele său, până în ţara lui Seir,
ţinutul lui Edom. 4 Şi le-a poruncit, spunând: Astfel
să vorbiţi domnului meu Esau: Servitorul tău, Iacob,
spune astfel: Eu am locuit temporar cu Laban şi am
rămas acolo până acum; 5 Şi am boi şi măgari, turme
şi servitori şi servitoare; şi am trimis pentru a spune
domnului meu, ca să găsesc har înaintea ochilor tăi. 6
Şi mesagerii s-au întors la Iacob, spunând: Am mers
la fratele tău, Esau; şi de asemenea el vine să te
întâlnească şi patru sute de bărbaţi cu el. 7 Atunci
Iacob a fost grozav de înspăimântat şi tulburat şi a
împărţit oamenii care erau cu el şi turmele şi cirezile şi
cămilele, în două cete; 8 Şi a spus: Dacă Esau vine la
una din cete şi o loveşte, atunci cealaltă ceată care
rămâne va scăpa. 9 Şi Iacob a spus: Dumnezeul tatălui
meu Avraam şi Dumnezeul tatălui meu Isaac, DOMNUL
care mi-a spus: Întoarce-te în ţara ta şi la rudele tale
şi mă voi purta bine cu tine; 10 Eu nu sunt demn nici
de cea mai mică din toate îndurările şi de tot adevărul
pe care l-ai arătat servitorului tău; căci cu toiagul meu
am trecut acest Iordan; şi acum eu am devenit două
cete. 11 Scapă-mă, te rog, din mâna fratelui meu, din
mâna lui Esau, pentru că mă tem de el, ca nu cumva
să vină şi să mă lovească pe mine şi pe mamă cu
copiii. 12 Şi ai spus: Cu adevărat îţi voi face bine şi voi
face sămânţa ta precum nisipul mării, care nu poate fi
numărat din cauza mulţimii lui. 13 Şi a rămas acolo în
acea noapte; şi a luat din ceea ce îi cădea la mână un
dar pentru fratele său, Esau; 14 Două sute de capre
şi douăzeci de ţapi, două sute de oi şi douăzeci de
berbeci, 15 Treizeci de cămile de lapte cu mânjii lor,
patruzeci de viţele şi zece tauri, douăzeci de măgăriţe
şi zece măgăruşi. 16 Şi le-a dat în mâna servitorilor săi,
fiecare turmă în parte; şi a spus servitorilor săi: Treceţi
înaintea mea şi lăsaţi o distanţă între turmă şi turmă.
17 Şi a poruncit celui din frunte, spunând: Când Esau,
fratele meu, te întâlneşte şi te întreabă, spunând: Al
cui eşti tu? Şi încotro mergi? Şi ale cui sunt acestea
care merg înaintea ta? 18 Atunci spune: Acestea sunt
ale servitorului tău Iacob; acesta este un dar trimis
domnului meu, Esau; şi, iată, el de asemenea este în
spatele nostru. 19 Şi aşa a poruncit celui de al doilea şi
celui de al treilea şi tuturor celor ce urmau turmelor,
spunând: În acest fel vorbiţi-i lui Esau, când îl găsiţi. 20
Şi spuneţi mai departe: Iată, servitorul tău, Iacob, este
în spatele nostru. Căci a spus: Îl voi linişti cu darul care

merge înaintea mea şi după aceea îi voi vedea faţa;
poate că îl va accepta de la mine. 21 Astfel darul a
mers, trecând înaintea lui; şi el însuşi a rămas în acea
noapte cu ceata. 22 Şi s-a ridicat în acea noapte şi a
luat pe cele două soţii ale lui şi pe cele două servitoare
ale lui şi pe cei unsprezece fii ai săi şi a trecut peste
vadul pârâului Iaboc. 23 Şi i-a luat şi i-a trimis peste
pârâu şi a trimis dincolo tot ce avea. 24 Şi Iacob a fost
lăsat singur; şi acolo s-a luptat un bărbat cu el până
la răsăritul zilei. 25 Iar când a văzut că nu îl învinge,
a atins adâncitura coapsei lui; şi adâncitura coapsei
lui Iacob a fost scrântită din încheietură, pe când se
lupta cu el. 26 Şi a spus: Lasă-mă să plec, pentru că
ziua răsare. Iar el a spus: Nu te voi lăsa să pleci, decât
dacă mă binecuvântezi. 27 Iar el i-a spus: Care este
numele tău? Şi a spus: Iacob. 28 Iar el a spus: Numele
tău nu se va mai numi Iacob, ci Israel: căci ca un
prinţ ai putere cu Dumnezeu şi cu oamenii şi ai învins.
29 Şi Iacob l-a întrebat şi a spus: Spune-mi, te rog,
numele tău. Iar el a spus: Pentru ce este aceasta că tu
cercetezi după numele meu? Şi l-a binecuvântat acolo.
30 Şi Iacob a chemat numele locului, Peniel, pentru că:
Am văzut pe Dumnezeu faţă în faţă şi viaţa mea este
păstrată. 31 Şi în timp ce trecea de Peniel, soarele a
răsărit peste Iacob, iar el şchiopăta din coapsa lui. 32
De aceea copiii lui Israel nu mănâncă din tendonul care
s-a scurtat, care este peste adâncitura coapsei, până
în această zi, pentru că el a atins adâncitura coapsei
lui Iacob în tendonul care s-a scurtat.

33 Şi Iacob şi-a ridicat ochii şi a privit şi, iată, Esau
venea şi cu el veneau patru sute de bărbaţi. Şi
a împărţit copiii Leei şi Rahelei şi celor două roabe.
2 Şi a pus roabele şi copiii lor în frunte şi pe Leea şi
copiii ei după şi pe Rahela şi Iosif ultimii. 3 Şi a trecut
înaintea lor şi s-a aplecat până la pământ de şapte
ori, până când a ajuns aproape de fratele său. 4 Şi
Esau a alergat să îl întâlnească şi l-a îmbrăţişat şi a
căzut la gâtul lui şi l-a sărutat şi au plâns. 5 Şi el şi-a
ridicat ochii şi a văzut femeile şi copiii şi a spus: Cine
sunt aceştia împreună cu tine? Iar el a spus: Copiii
pe care Dumnezeu i-a dat cu har servitorului tău. 6
Atunci roabele s-au apropiat, ele şi copiii lor, şi s-au
prosternat; 7 Şi Leea de asemenea cu copiii ei s-a
apropiat şi s-au prosternat; şi după aceea s-a apropiat
Iosif şi Rahela şi s-au prosternat. 8 Iar el a spus: Ce
doreşti să spui tu cu toată această mulţime pe care
am întâlnit-o? Iar el a spus: Acestea sunt pentru a
găsi har înaintea ochilor domnului meu. 9 Şi Esau a
spus: Eu am destul, fratele meu; ţine ceea ce ai pentru
tine. 10 Şi Iacob a spus: Nu, te rog, dacă am găsit
acum har înaintea ochilor tăi, atunci primeşte darul meu
din mâna mea, căci de aceea am văzut faţa ta, ca şi
cum aş fi văzut faţa lui Dumnezeu şi ai fost mulţumit
de mine. 11 Ia, te rog, binecuvântarea mea care îţi
este adusă, pentru că Dumnezeu m-a tratat cu har şi
pentru că am destul. Şi l-a constrâns, iar el l-a luat.
12 Şi a spus: Să continuăm călătoria noastră şi să
mergem; şi voi merge înaintea ta. 13 Iar el i-a spus:
Domnul meu ştie că pruncii sunt plăpânzi şi turmele şi
cirezile cu pui sunt cu mine; şi dacă oamenii le vor forţa
să meargă repede, toată turma va muri într-o zi. 14
Domnul meu să treacă, te rog, înaintea servitorului său
şi voi conduce cu blândeţe, după cum vitele care merg
înaintea mea şi copiii sunt în stare să îndure, până ce
ajung la domnul meu în Seir. 15 Şi Esau a spus: Să las
acum cu tine pe unii dintre oamenii care sunt cu mine.
Iar el a spus: Ce nevoie este de aceasta? Lasă-mă să
găsesc har înaintea ochilor domnului meu. 16 Astfel
Esau s-a întors în acea zi pe calea sa în Seir. 17 Şi
Iacob a călătorit până la Sucot şi şi-a zidit o casă şi a
făcut colibe pentru vitele sale, de aceea numele locului
este chemat Sucot. 18 Şi Iacob a venit la Salem, o
cetate din Sihem, care este în ţara lui Canaan, când a
venit de la Padanaram; şi a întins cortul său în faţa
cetăţii. 19 Şi a cumpărat o parcelă dintr-un câmp, unde
şi-a întins cortul, la îndemâna copiilor lui Hamor, tatăl
lui Sihem, pentru o sută de monede. 20 Şi a înălţat
acolo un altar şi l-a numit Elelohe-Israel.

34 Şi Dina, fiica Leei, pe care i-a născut-o lui Iacob,
a ieşit să vadă fiicele ţării. 2 Şi când Sihem, fiul
lui Hamor, hivitul, prinţ al ţinutului, a văzut-o, a luat-o şi
s-a culcat cu ea şi a pângărit-o. 3 Şi sufletul lui s-a
lipit de Dina, fiica lui Iacob, şi a iubit fata şi a vorbit
frumos fetei. 4 Şi Sihem i-a vorbit tatălui său, Hamor,
spunând: Ia-mi această fată de soţie. 5 Şi Iacob a auzit
că el a pângărit pe Dina, fiica sa; acum fiii lui erau cu
vitele lui în câmp; şi Iacob a tăcut până ce au venit. 6
Şi Hamor, tatăl lui Sihem, a ieşit la Iacob să vorbească
îndeaproape cu el. 7 Şi fiii lui Iacob au venit din câmp
după ce au auzit aceasta şi bărbaţii erau îndureraţi şi
s-au înfuriat, deoarece el lucrase prosteşte în Israel,
culcându-se cu fiica lui Iacob, lucru care nu trebuia
făcut. 8 Şi Hamor a vorbit îndeaproape cu ei, spunând:
Sufletul fiului meu Sihem tânjeşte după fiica voastră. Vă
rog daţi-o lui de soţie. 9 Şi încuscriţi-vă cu noi şi daţi-ne
fiicele voastre şi luaţi pe fiicele noastre pentru voi. 10 Şi
veţi locui cu noi şi ţara va fi înaintea voastră; locuiţi şi
faceţi comerţ în ea şi dobândiţi-vă stăpâniri în ea. 11 Şi
Sihem a spus tatălui ei şi fraţilor ei: Să găsesc har în
ochii voştri şi ce îmi veţi spune vă voi da. 12 Cereţi de
la mine zestre mare şi dar şi voi da conform cu ceea ce
îmi veţi spune, dar daţi-mi fata de soţie. 13 Şi fiii lui
Iacob au răspuns lui Sihem şi Hamor, tatăl lui, în mod
înşelător şi au spus, deoarece el o pângărise pe Dina

sora lor, 14 Şi le-au spus: Nu putem face acest lucru,
să dăm pe sora noastră unui necircumcis; căci aceasta
ar fi ocară pentru noi; 15 Dar în aceasta vă vom da
acordul: dacă voi veţi fi precum suntem noi, ca fiecare
parte bărbătească dintre voi să fie circumcis; 16 Atunci
vi le vom da pe fiicele noastre şi le vom lua pe fiicele
voastre pentru noi şi vom locui cu voi şi vom deveni
un singur popor. 17 Dar dacă nu ne veţi da ascultare,
pentru a fi circumcişi, atunci o vom lua pe fiica noastră
şi vom pleca. 18 Şi cuvintele lor au plăcut lui Hamor şi
lui Sihem, fiul lui Hamor. 19 Şi tânărul nu a întârziat
să facă aceasta, deoarece a avut desfătare în fiica lui
Iacob şi el era demn de mai multă cinste decât toată
casa tatălui său. 20 Şi Hamor şi Sihem, fiul lui, au venit
la poarta cetăţii lor şi au vorbit îndeaproape cu oamenii
cetăţii lor, spunând: 21 Aceşti oameni sunt paşnici cu
noi; de aceea lăsaţi-i să locuiască în ţară şi să facă
comerţ în ea, pentru că ţara, iată, este destul de mare
şi pentru ei; să luăm pe fiicele lor de soţii pentru noi şi
să le dăm pe fiicele noastre. 22 Doar prin aceasta ne
vor da acordul bărbaţii pentru a locui cu noi, pentru a fi
un singur popor, dacă fiecare parte bărbătească între
noi ar fi circumcisă, precum sunt ei circumcişi. 23 Nu
vor fi turmele lor şi averea lor şi fiecare vită a lor, ale
noastre? Doar să le dăm acordul şi vor locui cu noi. 24
Şi lui Hamor şi lui Sihem, fiul lui, au dat ascultare toţi
cei care ieşeau pe poarta cetăţii sale; şi fiecare parte
bărbătească a fost circumcisă, toţi cei care au ieşit pe
poarta cetăţii sale. 25 Şi s-a întâmplat în a treia zi, când
erau în dureri, că doi dintre fiii lui Iacob, Simeon şi Levi,
fraţii Dinei, şi-a luat fiecare bărbat sabia şi au venit
peste cetate în mod cutezător şi au ucis toată partea
bărbătească. 26 Şi au ucis pe Hamor şi pe Sihem, fiul
lui, cu tăişul sabiei şi au luat pe Dina din casa lui Sihem
şi au ieşit. 27 Fiii lui Iacob au venit peste cei ucişi şi
au prădat cetatea, din cauză că au pângărit pe sora
lor. 28 Ei le-au luat oile şi boii lor şi măgarii lor şi ceea
ce era în cetate şi ceea ce era în câmp. 29 Şi toată
averea lor şi pe toţi micuţii lor şi pe soţiile lor i-au luat
captivi şi au prădat de asemenea tot ce era în casă.
30 Şi Iacob le-a spus lui Simeon şi lui Levi: Voi m-aţi
tulburat să mă faceţi să put printre locuitorii ţării, printre
canaaniţi şi periziţi; şi eu, fiind mic la număr, se vor
aduna împreună împotriva mea şi mă vor ucide; şi voi fi
nimicit, eu şi casa mea. 31 Iar ei au spus: Trebuia să
se poarte el cu sora noastră precum cu o curvă?

35 Şi Dumnezeu i-a spus lui Iacob: Ridică-te, urcă
la Betel şi locuieşte acolo şi fă acolo un altar lui
Dumnezeu, care ţi s-a arătat când fugeai din faţa lui
Esau, fratele tău. 2 Atunci Iacob a spus casei lui şi
tuturor celor care erau cu el: Puneţi deoparte dumnezeii
străini care sunt printre voi şi curăţiţi-vă şi schimbaţi-vă
hainele; 3 Şi să ne ridicăm şi să urcăm la Betel; şi voi
face acolo un altar lui Dumnezeu, care mi-a răspuns
în ziua strâmtorării mele şi a fost cu mine în calea pe
care am mers. 4 Şi i-au dat lui Iacob toţi dumnezeii
străini care erau în mâna lor şi toţi cerceii care erau în
urechile lor; şi Iacob le-a ascuns sub stejarul care era
lângă Sihem. 5 Şi au călătorit şi teroarea lui Dumnezeu
era asupra cetăţilor care erau împrejurul lor şi nu i-
au urmărit pe fiii lui Iacob. 6 Astfel Iacob a venit la
Luz, adică Betel, care este în ţara lui Canaan, el şi
toţi oamenii care erau cu el. 7 Şi a zidit acolo un altar
şi a pus numele acelui loc El-betel, deoarece acolo
Dumnezeu i s-a arătat când fugea din faţa fratelui
său. 8 Dar Debora, dădaca Rebecăi, a murit şi a fost
îngropată la poalele Betelului, sub un stejar; şi acestuia
i s-a pus numele Alon-Bacut. 9 Şi Dumnezeu i s-a
arătat lui Iacob din nou, când a ieşit din Padanaram, şi
l-a binecuvântat. 10 Şi Dumnezeu i-a spus: Numele
tău este Iacob, numele tău nu va mai fi chemat Iacob,
ci Israel va fi numele tău; şi i-a pus numele Israel.
11 Şi Dumnezeu i-a spus: Eu sunt Dumnezeul cel
Atotputernic, fii roditor şi înmulţeşte-te; o naţiune şi o
mulţime de naţiuni vor fi din tine şi împăraţi vor ieşi
din coapsele tale; 12 Şi pământul pe care l-am dat lui
Avraam şi Isaac, ţie ţi-l voi da şi seminţei tale după
tine îi voi da pământul. 13 Şi Dumnezeu s-a înălţat
de la el în locul în care a vorbit cu el. 14 Şi Iacob a
pus un stâlp în locul în care a vorbit cu el, un stâlp
de piatră, şi a turnat un dar de băutură pe acesta şi a
turnat untdelemn pe acesta. 15 Şi Iacob a pus numele
locului unde Dumnezeu a vorbit cu el, Betel. 16 Şi au
plecat de la Betel; şi mai era doar puţin drum până să
ajungă la Efrata; şi Rahela a intrat în durerile naşterii şi
avea travaliu greu. 17 Şi s-a întâmplat, când era în
travaliu greu, că moaşa i-a spus: Nu te teme; vei avea
şi acest fiu. 18 Şi s-a întâmplat, pe când sufletul ei
se îndepărta, (pentru că a murit) că i-a pus numele
Benoni; dar tatăl lui i-a pus numele, Beniamin. 19 Şi
Rahela a murit şi a fost îngropată pe calea spre Efrata,
adică Betleem. 20 Şi Iacob a aşezat un stâlp peste
mormântul ei, care este stâlpul mormântului Rahelei
până în această zi. 21 Şi Israel a plecat şi şi-a întins
cortul dincolo de turnul din Edar. 22 Şi s-a întâmplat, pe
când Israel locuia în acea ţară, că Ruben a mers şi s-a
culcat cu Bilha, concubina tatălui său; şi Israel a auzit
aceasta. Acum fiii lui Iacob erau doisprezece; 23 Fiii
Leei: Ruben, întâiul născut al lui Iacob şi Simeon şi
Levi şi Iuda şi Isahar şi Zabulon; 24 Fiii Rahelei: Iosif şi
Beniamin; 25 Şi fiii Bilhei, roaba Rahelei: Dan şi Neftali;
26 Şi fiii Zilpei, roaba Leei: Gad şi Aşer; aceştia sunt
fiii lui Iacob, care i s-au născut în Padanaram. 27 Şi
Iacob a venit la Isaac, tatăl său, la Mamre, în cetatea
Arba, adică Hebron, unde Avraam şi Isaac au locuit

temporar. 28 Şi zilele lui Isaac erau o sută optzeci de
ani. 29 Şi Isaac şi-a dat duhul şi a murit şi a fost adunat
la poporul său, fiind bătrân şi plin de zile; şi fiii săi,
Esau şi Iacob, l-au îngropat.

36 Acum acestea sunt generaţiile lui Esau, care este
Edom. 2 Esau şi-a luat soţiile lui dintre fiicele lui
Canaan: Ada, fiica lui Elon hititul, şi Oholibama, fiica
Anei, fiica lui Ţibeon hivitul. 3 Şi Basmat, fiica lui Ismael,
sora lui Nebaiot. 4 Şi Ada i-a născut lui Esau pe Elifaz;
şi Basmat a născut pe Reuel; 5 Şi Oholibama a născut
pe Ieuş şi Iaalam şi Core; aceştia sunt fiii lui Esau, care
i s-au născut în ţara lui Canaan. 6 Şi Esau şi-a luat
soţiile şi fiii lui şi fiicele lui şi toate persoanele din casa
lui şi vitele lui şi toate animalele lui şi toată averea lui pe
care a dobândit-o în ţara lui Canaan; şi a plecat într-un
alt ţinut din faţa fratelui său, Iacob. 7 Fiindcă bogăţiile
lor erau prea mari ca ei să poată locui împreună; şi
ţara în care ei erau străini nu putea să îi ţină din cauza
vitelor lor. 8 Astfel a locuit Esau în muntele Seir; Esau
este Edom. 9 Şi acestea sunt generaţiile lui Esau, tatăl
Edomiţilor, în muntele Seir, 10 Şi acestea sunt numele
fiilor lui Esau: Elifaz, fiul Adei, soţia lui Esau; Reuel, fiul
lui Basmat, soţia lui Esau. 11 Şi fiii lui Elifaz au fost:
Teman, Omar, Ţefo şi Gatam şi Chenaz. 12 Şi Timna
era concubina lui Elifaz, fiul lui Esau; şi i-a născut lui
Elifaz pe Amalec; aceştia au fost fiii Adei, soţia lui
Esau. 13 Şi aceştia sunt fiii lui Reuel: Nahat şi Zerah,
Şama şi Miza; aceştia au fost fiii lui Basmat, soţia lui
Esau. 14 Şi aceştia au fost fiii Oholibamei, fiica Anei,
fiica lui Ţibeon, soţia lui Esau; şi i-a născut lui Esau, pe
Ieuş şi Iaalam şi Core. 15 Aceştia au fost conducătorii
fiilor lui Esau: fiii lui Elifaz, întâiul născut fiu al lui Esau,
conducătorul Teman, conducătorul Omar, conducătorul
Ţefo, conducătorul Chenaz, 16 Conducătorul Core,
conducătorul Gatam şi conducătorul Amalec; aceştia
sunt conducătorii care au ieşit din Elifaz în ţara lui
Edom; aceştia au fost fiii Adei. 17 Şi aceştia sunt fiii lui
Reuel, fiul lui Esau; conducătorul Nahat, conducătorul
Zerah, conducătorul Şama, conducătorul Miza; aceştia
sunt conducătorii care au ieşit din Reuel în ţara lui
Edom; aceştia sunt fiii lui Basmat, soţia lui Esau. 18 Şi
aceştia sunt fiii Oholibamei, soţia lui Esau, conducătorul
Ieuş, conducătorul Iaalam, conducătorul Core; aceştia
au fost conducătorii care au ieşit din Oholibama, fiica
Anei, soţia lui Esau. 19 Aceştia sunt fiii lui Esau, care
este Edom, şi aceştia sunt conducătorii lor. 20 Aceştia
sunt fiii lui Seir horitul, care au locuit ţara: Lotan şi
Şobal şi Ţibeon şi Ana, 21 Şi Dişon şi Eţer şi Dişan;
aceştia sunt conducătorii horiţilor, copiii lui Seir în ţara
lui Edom. 22 Şi copiii lui Lotan au fost Hori şi Hemam; şi
sora lui Lotan a fost Timna. 23 Şi copiii lui Şobal au fost
aceştia: Alvan şi Manahat şi Ebal, Şefo şi Onam. 24 Şi
aceştia sunt copiii lui Ţibeon: deopotrivă Aia şi Ana;
acesta a fost acel Ana care a găsit catârii în pustie,
pe când hrănea măgarii lui Ţibeon, tatăl său. 25 Şi
copiii lui Ana au fost aceştia: Dişon şi Oholibama, fiica
Anei. 26 Şi aceştia sunt copiii lui Dişon: Hemdan şi
Eşban şi Itran şi Cheran. 27 Copiii lui Eţer sunt aceştia:
Bilhan şi Zaavan şi Acan. 28 Copiii lui Dişan sunt
aceştia: Uz şi Aran. 29 Aceştia sunt conducătorii care
au ieşit din horiţi: conducătorul Lotan, conducătorul
Şobal, conducătorul Ţibeon, conducătorul Ana, 30
Conducătorul Dişon, conducătorul Eţer, conducătorul
Dişan; aceştia sunt conducătorii care au ieşit din Hori,
printre conducătorii lor în ţara lui Seir. 31 Şi aceştia sunt
împăraţii care au domnit în ţara lui Edom, înainte să
domnească vreun împărat peste copiii lui Israel. 32 Şi
Bela, fiul lui Beor, a domnit în Edom; şi numele cetăţii
lui a fost Dinhaba. 33 Şi Bela a murit; şi Iobab, fiul lui
Zerah al lui Boţra, a domnit în locul lui. 34 Şi Iobab
a murit; şi Huşam, din ţara lui Temani, a domnit în
locul lui. 35 Şi Huşam a murit; şi Hadad, fiul lui Bedad,
care a lovit pe Madian în câmpul lui Moab, a domnit în
locul lui; şi numele cetăţii lui a fost Avit. 36 Şi Hadad
a murit; şi Samla, din Masreca, a domnit în locul lui.
37 Şi Samla a murit; şi Saul, din Rehobot, de lângă
râu, a domnit în locul lui. 38 Şi Saul a murit; şi Baal-
Hanan, fiul lui Ahbor, a domnit în locul lui. 39 Şi Baal-
Hanan, fiul lui Ahbor, a murit; şi Hadar a domnit în locul
lui şi numele cetăţii lui a fost Pau; şi numele soţiei lui
a fost Mehetabeel, fiica lui Matred, fiica lui Mezahab.
40 Şi acestea sunt numele conducătorilor care au
ieşit din Esau, conform cu familiile lor, după locurile
lor, pe numele lor: conducătorul Timna, conducătorul
Alva, conducătorul Iete, 41 Conducătorul Oholibama,
conducătorul Ela, conducătorul Pinon, 42 Conducătorul
Chenaz, conducătorul Teman, conducătorul Mibţar, 43
Conducătorul Magdiel, conducătorul Iram; aceştia sunt
conducătorii lui Edom, conform cu locuinţele lor în ţara
stăpânirii lor; el este Esau, tatăl edomiţilor.

37 Şi Iacob a locuit în ţara în care tatăl său
a fost străin, în ţara lui Canaan. 2 Acestea
sunt generaţiile lui Iacob. Iosif, fiind în vârstă de
şaptesprezece ani, păştea turma cu fraţii săi; şi băiatul
era cu fiii Bilhei şi cu fiii Zilpei, soţiile tatălui său; şi
Iosif a adus tatălui său vorbirea lor rea. 3 Acum Israel
iubea pe Iosif mai mult decât pe toţi copiii lui, deoarece
el era fiul bătrâneţii sale; şi i-a făcut o haină pestriţă.
4 Şi când fraţii lui au văzut că tatăl lor îl iubea mai
mult decât pe toţi fraţii săi, l-au urât şi nu puteau să îi
vorbească paşnic. 5 Şi Iosif a visat un vis şi l-a spus
fraţilor săi şi ei l-au urât încă şi mai mult. 6 Şi le-a spus:
Ascultaţi, vă rog, acest vis pe care l-am visat: 7 Şi, iată,
noi legam snopi în câmp şi, iată, snopul meu s-a ridicat

şi a stat chiar drept în picioare; şi, iată, snopii voştri au
stat de jur împrejur şi se prosternau snopului meu. 8 Şi
fraţii lui i-au spus: Vei domni într-adevăr peste noi? Sau
vei avea într-adevăr stăpânire peste noi? Şi l-au urât
încă şi mai mult pentru visele lui şi pentru cuvintele lui.
9 Şi a visat încă un vis şi l-a spus fraţilor săi şi a zis:
Iată, am visat încă un vis; şi, iată, soarele şi luna şi
unsprezece stele mi s-au prosternat. 10 Şi l-a spus
tatălui său şi fraţilor săi şi tatăl său l-a mustrat şi i-a zis:
Ce este acest vis pe care l-ai visat? Vom veni eu şi
mama ta şi fraţii tăi, într-adevăr, să ne prosternăm ţie
până la pământ? 11 Şi fraţii lui l-au invidiat, dar tatăl
său a dat atenţie acestei spuse. 12 Şi fraţii lui au mers
să pască turma tatălui lor în Sihem. 13 Şi Israel i-a
spus lui Iosif: Nu pasc fraţii tăi turma în Sihem? Vino şi
te voi trimite la ei. Iar el i-a spus: Iată-mă. 14 Iar el i-a
spus: Du-te, te rog, să vezi dacă este bine cu fraţii tăi
şi bine cu turmele; şi adu-mi cuvânt înapoi. Astfel l-a
trimis din valea Hebronului şi a venit la Sihem. 15 Şi un
anumit bărbat l-a găsit şi, iată, el rătăcea în câmp; şi
bărbatul l-a întrebat, spunând: Ce cauţi? 16 Iar el a
spus: Caut pe fraţii mei; spune-mi te rog, unde îşi pasc
ei turmele. 17 Şi bărbatul a spus: Au plecat deja de
aici; fiindcă i-am auzit spunând: Să mergem la Dotan.
Şi Iosif a mers după fraţii săi şi i-a găsit la Dotan. 18 Şi
când l-au văzut de departe, chiar înainte ca el să se
apropie de ei, au uneltit împotriva lui să îl ucidă. 19
Şi au spus unul altuia: Iată, vine acest visător. 20 Şi
acum, aşadar, veniţi să îl ucidem şi să îl aruncăm în
vreo groapă şi vom spune: Ceva fiară rea l-a mâncat;
şi vom vedea ce vor deveni visele lui. 21 Şi Ruben a
auzit aceasta şi l-a scăpat din mâinile lor; şi a spus: Să
nu îl ucidem. 22 Şi Ruben le-a spus: Nu vărsaţi sânge,
ci aruncaţi-l în această groapă care este în pustie şi nu
puneţi mâna pe el; ca să îl scape din mâinile lor, să îl
predea tatălui său din nou. 23 Şi s-a întâmplat, când
Iosif a ajuns la fraţii săi, că l-au dezbrăcat pe Iosif de
haina lui, haina pestriţă care era pe el; 24 Şi l-au luat şi
l-au aruncat într-o groapă; şi groapa era goală, nu era
apă în ea. 25 Şi au şezut să mănânce pâine şi şi-au
ridicat ochii şi au privit şi, iată, o ceată de ismaeliţi a
venit din Galaad cu cămilele lor, purtând mirodenii şi
balsam şi smirnă, mergând să le coboare în Egipt. 26
Şi Iuda a spus fraţilor săi: Ce folos este dacă ucidem pe
fratele nostru şi ascundem sângele lui? 27 Veniţi şi să îl
vindem ismaeliţilor şi să nu lăsăm mâna noastră să fie
asupra lui, pentru că el este fratele nostru şi carnea
noastră. Şi fraţii lui au fost mulţumiţi. 28 Atunci au trecut
pe acolo negustori madianiţi; şi au tras şi au scos pe
Iosif din groapă şi au vândut pe Iosif ismaeliţilor pentru
douăzeci de arginţi; iar ei au dus pe Iosif în Egipt. 29
Şi Ruben s-a întors la groapă; şi, iată, Iosif nu era în
groapă; şi el şi-a rupt hainele. 30 Şi s-a întors la fraţii
săi şi a spus: Copilul nu mai este; iar eu, încotro voi
merge? 31 Şi au luat haina lui Iosif şi au înjunghiat un
ied dintre capre şi au înmuiat haina în sânge; 32 Şi
au trimis haina pestriţă şi au adus-o la tatăl lor; şi au
spus: Noi am găsit aceasta, cercetează acum dacă
este haina fiului tău sau nu. 33 Şi a cercetat-o şi a
spus: Aceasta este haina fiului meu; o fiară rea l-a
mâncat; Iosif este fără îndoială rupt în bucăţi. 34 Şi
Iacob şi-a rupt hainele şi a pus pânză de sac peste
coapsele lui şi a jelit pentru fiul său multe zile. 35 Şi toţi
fiii lui şi toate fiicele lui s-au ridicat să îl mângâie; dar el
a refuzat să fie mângâiat; şi a spus: Jelind voi coborî în
mormânt la fiul meu. Astfel a plâns tatăl său pentru el.
(Sheol h7585) 36 Şi madianiţii l-au vândut în Egipt lui
Potifar, un ofiţer al lui Faraon şi căpetenia gărzii.

38 Şi s-a întâmplat în acel timp, că Iuda a coborât de
la fraţii săi şi s-a abătut pe la un anumit adulamit,
al cărui nume era Hira. 2 Şi Iuda a văzut acolo o fiică
a unui anumit canaanit, al cărui nume era Şua; şi a
luat-o şi a intrat la ea. 3 Şi ea a rămas însărcinată şi a
născut un fiu; şi el i-a pus numele Er. 4 Şi ea a rămas
însărcinată din nou şi a născut un fiu; şi ea i-a pus
numele Onan. 5 Şi ea a rămas însărcinată încă odată
şi a născut un fiu; şi i-a pus numele Şela; şi el era la
Chezib când ea l-a născut. 6 Şi Iuda a luat o soţie
pentru Er, întâiul lui născut, al cărei nume era Tamar.
7 Şi Er, întâiul născut al lui Iuda, era stricat înaintea
ochilor Domnului; şi Domnul l-a ucis. 8 Şi Iuda i-a spus
lui Onan: Intră la soţia fratelui tău şi căsătoreşte-te
cu ea şi ridică sămânţă fratelui tău. 9 Şi Onan a ştiut
că sămânţa nu va fi a lui; şi s-a întâmplat, când intra
la soţia fratelui său, că vărsa sămânţa pe pământ ca
nu cumva să dea sămânţă fratelui său. 10 Şi lucrul
pe care l-a făcut nu a plăcut Domnului. De aceea l-
a ucis şi pe el. 11 Atunci Iuda a spus lui Tamar, nora
lui: Rămâi văduvă la casa tatălui tău, până Şela, fiul
meu, va creşte; fiindcă zicea: Nu cumva să moară şi el
ca fraţii săi. Şi Tamar a mers şi a locuit în casa tatălui
ei. 12 Şi după un timp, fiica lui Şua, soţia lui Iuda a
murit; şi Iuda a fost mângâiat şi a urcat la Timnat la
tunzătorii lui de oi, el, şi prietenul său, Hira adulamitul.
13 Şi i s-a spus lui Tamar, zicând: Iată, socrul tău urcă
la Timnat să îşi tundă oile. 14 Şi ea şi-a dat jos hainele
de văduvă de pe ea şi s-a acoperit cu un văl şi s-a
înfăşurat şi a stat jos într-un loc deschis, care este pe
lângă calea spre Timnat, pentru că ea a văzut că Şela
crescuse, iar ea nu i-a fost dată de soţie. 15 Când Iuda
a văzut-o, a crezut că ea era o curvă, pentru că îşi
acoperise faţa. 16 Şi el s-a abătut la ea de pe cale şi a
spus: Lasă-mă, te rog, să intru la tine; (pentru că nu
a ştiut că ea era nora lui.) Iar ea a spus: Ce îmi vei
da, ca să intri la mine? 17 Iar el a spus: Îţi voi trimite

un ied din turmă. Iar ea a spus: Îmi vei da o garanţie,
pană îl trimiţi? 18 Iar el a spus: Ce garanţie să îţi dau?
Iar ea a spus: Sigiliul tău şi brăţările tale şi toiagul tău
din mâna ta. Şi el i le-a dat şi a intrat la ea şi ea a
rămas însărcinată de la el. 19 Şi ea s-a ridicat şi a
plecat şi a pus deoparte vălul de pe ea şi a îmbrăcat
hainele văduviei ei. 20 Şi Iuda a trimis iedul prin mâna
prietenului său, adulamitul, ca să primească garanţia
lui din mâna femeii; dar nu a găsit-o. 21 Atunci el a
întrebat bărbaţii acelui loc, spunând: Unde este curva,
care era la vedere pe marginea drumului? Iar ei au
spus: Nu a fost nicio curvă în acest loc. 22 Şi el s-a
întors la Iuda şi a spus: Nu o pot găsi; şi de asemenea
oamenii locului au spus că nu era nicio curvă în acel
loc. 23 Şi Iuda a spus: Să o ţină, ca nu cumva să fim
ruşinaţi; iată, eu am trimis acest ied şi nu ai găsit-o.
24 Şi s-a întâmplat cam după trei luni, că i s-a spus
lui Iuda, zicând: Tamar, nora ta, a făcut pe curva; şi
de asemenea, iată, ea este însărcinată prin curvie. Şi
Iuda a spus: Aduceţi-o aici şi să fie arsă. 25 Când ea
a fost adusă, ea a trimis la socrul ei, spunând: Prin
bărbatul, ale căruia sunt acestea, sunt însărcinată; şi a
spus: Cercetează, te rog, ale cui sunt acestea: sigiliul
şi brăţările şi toiagul. 26 Şi Iuda le-a recunoscut şi a
spus: Ea a fost mai dreaptă decât mine; deoarece nu i
l-am dat pe Şela, fiul meu. Şi el nu a mai cunoscut-o
vreodată. 27 Şi s-a întâmplat în timpul travaliului ei, că,
iată, gemeni erau în pântecele ei. 28 Şi s-a întâmplat,
când era în travaliu, că unul şi-a scos mâna; şi moaşa
a luat şi i-a legat de mână o aţă stacojie, spunând:
Acesta a ieşit afară primul. 29 Şi s-a întâmplat, în timp
ce şi-a tras înapoi mâna, că, iată, fratele lui a ieşit afară;
şi ea a spus: Cum ai ieşit afară? Această spărtură să
fie asupra ta; de aceea i-au pus numele Pereţ. 30 Şi
după aceasta a ieşit afară fratele lui, care avea aţa
stacojie la mâna lui; şi i-au pus numele Zerah.

39 Şi Iosif a fost coborât în Egipt; şi Potifar, un ofiţer
al lui Faraon, căpetenia gărzii, un egiptean, l-a
cumpărat din mâinile ismaeliţilor, care îl coborâseră
acolo. 2 Şi DOMNUL era cu Iosif şi el era un bărbat
prosper; şi era în casa stăpânului său, egipteanul. 3
Şi stăpânul său a văzut că DOMNUL era cu el şi că
DOMNUL făcea să prospere în mâna lui tot ceea ce
făcea. 4 Şi Iosif a găsit har înaintea ochilor lui şi l-
a servit; iar el l-a făcut supraveghetor peste casa lui
şi tot ce avea a pus în mâna lui. 5 Şi s-a întâmplat,
din momentul în care l-a făcut supraveghetor în casa
lui şi peste tot ce avea, că DOMNUL a binecuvântat
casa egipteanului din cauza lui Iosif; şi binecuvântarea
DOMNULUI era peste tot ce avea în casă şi în câmp. 6
Şi a lăsat tot ce avea în mâna lui Iosif; şi nu ştia ce
avea, în afară de pâinea pe care o mânca. Iar Iosif era
frumos la statură şi plăcut la vedere. 7 Şi s-a întâmplat,
după aceste lucruri că soţia stăpânului său şi-a aruncat
ochii pe Iosif; şi ea a spus: Culcă-te cu mine. 8 Dar
el a refuzat şi a spus soţiei stăpânului său: Iată, pe
stăpânul meu nu îl interesează ce este cu mine în casă
şi a încredinţat în mâna mea tot ce are; 9 Nu este
nimeni mai mare în această casă decât mine; nici nu
mi-a oprit nimic decât pe tine, deoarece tu eşti soţia
lui; cum atunci să pot eu face această mare răutate
şi să păcătuiesc împotriva lui Dumnezeu? 10 Şi s-a
întâmplat, cum vorbea cu Iosif zi de zi, că el nu i-a dat
ascultare să se culce lângă ea, sau să fie cu ea. 11 Şi
s-a întâmplat, cam în acest timp, că Iosif a intrat în
casă să îşi facă lucrul; şi niciunul dintre bărbaţii casei
nu era acolo în casă. 12 Iar ea l-a prins de haină,
spunând: Culcă-te cu mine; iar el şi-a lăsat haina în
mâna ei şi a fugit şi a ieşit afară. 13 Şi s-a întâmplat,
când a văzut ea că el şi-a lăsat haina în mâna ei şi a
fugit afară, 14 Că a chemat bărbaţii din casa ei şi le-a
vorbit, spunând: Vedeţi, el a adus un evreu la noi ca să
ne batjocorească; el a intrat la mine să se culce cu
mine şi eu am strigat cu voce tare. 15 Şi s-a întâmplat,
când el a auzit că am ridicat vocea şi am strigat, că
şi-a lăsat haina cu mine şi a fugit şi a ieşit afară. 16
Şi a aşezat haina lui lângă ea, până când domnul lui
a venit acasă. 17 Şi a vorbit cu el conform acestor
cuvinte, spunând: Servitorul evreu, pe care l-ai adus la
noi, a intrat la mine să mă batjocorească. 18 Şi s-a
întâmplat, pe când mi-am ridicat vocea şi am strigat,
că şi-a lăsat haina cu mine şi a fugit afară. 19 Şi s-
a întâmplat, când stăpânul lui a auzit cuvintele soţiei
sale, pe care ea i le-a vorbit, spunând: Astfel mi-a făcut
servitorul tău; că furia lui s-a aprins. 20 Şi stăpânul
lui Iosif l-a luat şi l-a pus în închisoare, un loc unde
prizonierii împăratului erau legaţi; iar el era acolo în
închisoare. 21 Dar DOMNUL era cu Iosif şi i-a arătat
milă şi i-a dat favoare înaintea ochilor administratorului
închisorii. 22 Şi administratorul închisorii a încredinţat în
mâna lui Iosif pe toţi prizonierii care erau în închisoare;
şi tot ce făceau ei acolo, el era cel ce le făcea. 23
Administratorul închisorii nu se uita la nimic din ce era
sub mâna lui, pentru că DOMNUL era cu el şi ceea ce
el făcea, DOMNUL făcea să prospere.

40 Și s-a întâmplat după aceste lucruri, că paharnicul
împăratului Egiptului şi brutarul său au ofensat
pe domnul lor, împăratul Egiptului. 2 Şi Faraon s-a
înfuriat împotriva a doi dintre ofiţerii săi, împotriva mai
marelui paharnicilor şi împotriva mai marelui brutarilor.
3 Şi i-a pus sub pază în casa căpeteniei gărzii, în
închisoare, în locul unde Iosif era legat. 4 Şi căpetenia
gărzii a însărcinat pe Iosif cu ei şi el i-a servit; şi
au rămas un timp sub pază. 5 Şi au visat câte un

vis amândoi, fiecare visul lui într-o noapte, fiecare
conform interpretării visului său, paharnicul şi brutarul
împăratului Egiptului, care erau legaţi în închisoare. 6
Şi Iosif a intrat la ei dimineaţa şi i-a privit şi, iată, ei
erau trişti. 7 Şi a întrebat pe ofiţerii lui Faraon care erau
cu el sub paza casei domnului său, spunând: Pentru
ce arătaţi aşa întristaţi astăzi? 8 Iar ei i-au spus: Noi
am visat un vis şi nu este un interpret al acestuia. Şi
Iosif le-a spus: Nu lui Dumnezeu aparţin interpretările?
Spuneţi-mi visele, vă rog. 9 Şi mai marele paharnicilor
a povestit visul său lui Iosif şi i-a spus: În visul meu,
iată, o viţă era înaintea mea; 10 Şi în viţă erau trei
ramuri şi era ca şi cum aceasta înmugurea şi florile ei
creşteau repede; şi ciorchinii acesteia au adus repede
struguri copţi; 11 Şi paharul lui Faraon era în mâna
mea; şi am luat strugurii şi i-am stors în paharul lui
Faraon şi am dat paharul în mâna lui Faraon. 12 Şi
Iosif i-a spus: Aceasta este interpretarea lui: Cele trei
ramuri sunt trei zile, 13 Totuşi până în trei zile Faraon
va înălţa capul tău şi te va restaura la locul tău; şi
vei da paharul lui Faraon în mâna sa, după rânduiala
dinainte, când ai fost paharnicul lui. 14 Dar gândeşte-
te la mine când îţi va fi bine şi arată-mi bunătate, te
rog, şi aminteşte-i lui Faraon despre mine şi scoate-
mă afară din această casă; 15 Căci într-adevăr am
fost furat în ascuns din ţara evreilor; şi nici aici nu am
făcut nimic ca ei să mă pună în groapă. 16 Când mai
marele brutarilor a văzut că interpretarea era bună, i-a
spus lui Iosif: Eu de asemenea am fost în visul meu
şi, iată, aveam trei coşuri albe pe capul meu; 17 Şi
în coşul de deasupra erau tot felul de aluaturi coapte
pentru Faraon; şi păsările le mâncau din coşul de pe
capul meu. 18 Şi Iosif a răspuns şi a zis: Aceasta este
interpretarea lui: Cele trei coşuri sunt trei zile; 19 Totuşi
până în trei zile Faraon va ridica al tău cap de la tine
şi te va atârna pe un lemn; şi îţi vor mânca păsările
carnea de pe tine. 20 Şi s-a întâmplat, în a treia zi, care
era ziua de naştere a lui Faraon, că el a făcut un ospăţ
tuturor servitorilor săi: şi a înălţat capul mai marelui
paharnicilor şi al mai marelui brutarilor între servitorii
săi. 21 Şi a restaurat pe mai marele paharnicilor în
conducerea paharnicilor din nou; şi paharnicul a dat
paharul în mâna lui Faraon; 22 Dar l-a atârnat pe mai
marele brutarilor, aşa cum le interpretase Iosif. 23
Totuşi mai marele paharnicilor nu şi-a adus aminte de
Iosif, ci l-a uitat.

41 Şi s-a întâmplat, la sfârşitul a doi ani întregi, că
Faraon a visat: şi, iată, el stătea în picioare lângă
râu. 2 Şi, iată, au urcat din râu şapte vaci plăcute la
vedere şi grase; şi ele păşteau într-o pajişte. 3 Şi,
iată, alte şapte vaci au urcat după ele din râu, urâte la
vedere şi slabe; şi au stat lângă celelalte vaci pe malul
râului. 4 Şi vacile urâte la vedere şi slabe au mâncat
vacile plăcute la vedere şi grase. Aşa că Faraon s-a
trezit. 5 Şi a adormit şi a visat a doua oară: şi, iată,
şapte spice de grâu s-au ridicat pe un pai, grase şi
bune. 6 Şi, iată, şapte spice subţiri şi prăjite de vântul
de est au răsărit după ele. 7 Şi cele şapte spice subţiri
au mâncat cele şapte spice grase şi pline. Şi Faraon
s-a trezit şi, iată, a fost un vis. 8 Şi s-a întâmplat
dimineaţa că duhul său era tulburat; şi a trimis şi a
chemat pe toţi magicienii Egiptului şi pe toţi înţelepţii
acestuia; şi Faraon le-a spus visul său; dar nu era
niciunul care să le poată interpreta lui Faraon. 9 Atunci
a vorbit mai marele paharnicilor lui Faraon, spunând:
Îmi amintesc greşelile mele în această zi; 10 Faraon s-
a înfuriat pe servitorii săi şi m-a pus sub pază în casa
căpeteniei gărzii, pe mine şi pe mai marele brutarilor.
11 Şi noi am visat un vis într-o noapte, eu şi el; noi am
visat, fiecare conform interpretării visului său. 12 Şi era
acolo cu noi un tânăr, un evreu, servitor al căpeteniei
gărzii; şi noi i-am povestit şi el ne-a interpretat visele;
fiecăruia conform visului său el ne-a interpretat. 13 Şi
s-a întâmplat, că aşa cum ne-a interpretat, aşa a fost;
pe mine el m-a restaurat în serviciul meu şi pe el l-a
atârnat. 14 Atunci Faraon a trimis şi a chemat pe Iosif şi
ei l-au adus repede din groapă; şi el s-a bărbierit şi şi-a
schimbat hainele şi a intrat la Faraon. 15 Şi Faraon i-a
spus lui Iosif: Am visat un vis şi nu este niciunul care
să îl poată interpreta; şi am auzit vorbindu-se despre
tine, că poţi înţelege un vis pentru a-l interpreta. 16
Şi Iosif i-a răspuns lui Faraon, spunând: Aceasta nu
este în mine; Dumnezeu va da lui Faraon un răspuns
al păcii. 17 Şi Faraon i-a spus lui Iosif: În visul meu,
iată, stăteam în picioare pe malul râului; 18 Şi, iată, au
urcat din râu şapte vaci grase şi plăcute la vedere; şi
ele păşteau pe o pajişte; 19 Şi, iată, alte şapte vaci
au urcat după ele, jigărite şi foarte urâte la vedere
şi slabe, aşa de rele nu am văzut niciodată în toată
ţara Egiptului; 20 Şi vacile slabe şi urâte la vedere au
mâncat primele şapte vaci grase; 21 Şi după ce le-
au mâncat, nu se putea cunoaşte că ele le-au mâncat
pe acelea; ci ele erau încă urâte la vedere, precum la
început. Aşa că m-am trezit. 22 Şi am văzut în visul
meu şi, iată, şapte spice s-au ridicat pe un pai, pline şi
bune; 23 Şi, iată, şapte spice, uscate, subţiri şi prăjite
de vântul de est, au răsărit după ele; 24 Şi spicele
subţiri au mâncat cele şapte spice bune; şi eu am spus
aceasta magicienilor; dar nu a fost niciunul să îmi poată
explica aceasta. 25 Şi Iosif i-a spus lui Faraon: Visul
lui Faraon este unul singur: Dumnezeu i-a arătat lui
Faraon ce este el gata să facă. 26 Cele şapte vaci
bune sunt şapte ani; şi cele şapte spice bune sunt
şapte ani; visul este unul singur. 27 Şi cele şapte vaci
slabe şi urâte la vedere care au urcat după ele sunt

şapte ani; şi cele şapte spice goale prăjite de vântul de
est vor fi şapte ani de foamete. 28 Acesta este lucrul
pe care l-am vorbit lui Faraon: Ceea ce Dumnezeu
este gata să facă îi arată lui Faraon. 29 Iată, vin şapte
ani de mare abundenţă prin toată ţara Egiptului; 30 Şi
se vor ridica după ei şapte ani de foamete; şi toată
abundenţa va fi uitată în ţara Egiptului; şi foametea
va mistui ţara; 31 Şi abundenţa nu va fi cunoscută
în ţară din cauza acelei foamete care urmează; căci
aceasta va fi foarte apăsătoare. 32 Şi de aceea visul a
fost repetat lui Faraon de două ori; aceasta este din
cauză că lucrul este stabilit de Dumnezeu şi Dumnezeu
îl va face să se întâmple curând. 33 Acum de aceea
Faraon să caute un bărbat chibzuit şi înţelept şi să îl
pună peste ţara Egiptului. 34 Să facă Faraon aceasta
şi să rânduiască supraveghetori peste ţară şi să ia
a cincea parte din ţara Egiptului în cei şapte ani de
abundenţă. 35 Şi ei să adune toată hrana acelor ani
buni ce vin şi să depoziteze grâne sub mâna lui Faraon
şi ei să ţină hrana în cetăţi. 36 Şi acea hrană va fi ca
rezervă ţării pentru cei şapte ani de foamete, care va fi
în ţara Egiptului; ca ţara să nu piară prin foamete. 37 Şi
lucrul a fost bun în ochii lui Faraon şi în ochii tuturor
servitorilor săi. 38 Şi Faraon a spus servitorilor săi:
Putem noi găsi un astfel de om cum este acesta, un
bărbat în care este Duhul lui Dumnezeu? 39 Şi Faraon
i-a spus lui Iosif: Întrucât Dumnezeu ţi-a arătat toată
aceasta, nu există niciunul aşa de chibzuit şi înţelept
precum eşti tu; 40 Tu vei fi peste casa mea şi conform
cuvântului tău va fi guvernat tot poporul meu; numai
pe tron voi fi mai mare ca tine. 41 Şi Faraon i-a spus
lui Iosif: Vezi, te-am pus peste toată ţara Egiptului. 42
Şi Faraon şi-a scos inelul de pe mâna sa şi l-a pus
pe mâna lui Iosif şi l-a înveşmântat în veştminte de in
subţire şi a pus un lanţ de aur în jurul gâtului său. 43 Şi
l-a făcut să meargă în al doilea car pe care îl avea; şi
strigau înaintea lui: Aplecaţi genunchiul! Şi l-a făcut
conducător peste toată ţara Egiptului. 44 Şi Faraon i-a
spus lui Iosif: Eu sunt Faraon şi fără tine niciun om nu
îşi va ridica mâna sau piciorul în toată ţara Egiptului. 45
Şi Faraon i-a pus lui Iosif numele Ţafnat-Paneah; şi i-
a dat de soţie pe Asenat, fiica lui Potifera, preot din
On. Şi Iosif a ieşit prin toată ţara Egiptului. 46 Şi Iosif
era în vârstă de treizeci de ani când a stat în picioare
înaintea lui Faraon, împăratul Egiptului. Şi Iosif a ieşit
dinaintea lui Faraon şi a mers prin toată ţara Egiptului.
47 Şi în cei şapte ani abundenţi pământul a adus cu
mâini pline. 48 Şi el a adunat toată hrana celor şapte
ani, care era în ţara Egiptului, şi a depozitat hrana în
cetăţi; hrana din câmp, care era în jurul fiecărei cetăţi,
a depozitat-o în aceeaşi cetate. 49 Şi Iosif a adunat
grâne ca nisipul mării, foarte multe, până ce s-a oprit
din numărat, pentru că erau fără număr. 50 Şi lui Iosif i
s-au născut, înainte de a veni anii foametei, doi fii pe
care Asenat, fiica lui Potifera, preot din On, i-a născut
lui. 51 Şi Iosif l-a numit pe întâiul născut, Manase:
Pentru că Dumnezeu, a spus el, m-a făcut să uit toată
osteneala mea şi toată casa tatălui meu. 52 Şi celui de
al doilea, i-a pus numele, Efraim: Pentru că Dumnezeu
m-a făcut să fiu roditor în ţara necazului meu. 53 Şi cei
şapte ani ai abundenţei, care au fost în ţara Egiptului,
s-au terminat. 54 Şi cei şapte ani ai sărăciei au început
a veni, conform cu ceea ce Iosif spusese; şi sărăcia era
în toate ţările; dar în toată ţara Egiptului era pâine. 55
Şi când toată ţara Egiptului a fost înfometată, poporul a
strigat la Faraon pentru pâine; şi Faraon a spus tuturor
egiptenilor: Mergeţi la Iosif; ce vă spune el, faceţi. 56
Şi foametea era peste toată faţa pământului. Şi Iosif
a deschis toate depozitele şi a vândut egiptenilor; şi
foametea se înăsprea în ţara Egiptului. 57 Şi toate ţările
au venit în Egipt, la Iosif, pentru a cumpăra grâne,
pentru că foametea era aşa de aspră în toate ţările.

42 Şi când Iacob a văzut că erau grâne în Egipt,
Iacob a spus fiilor săi: De ce vă uitaţi unul la
altul? 2 Şi a spus: Iată, eu am auzit că sunt grâne în
Egipt; coborâţi acolo şi cumpăraţi pentru noi de acolo;
ca să trăim şi să nu murim. 3 Şi cei zece fraţi ai lui Iosif
au coborât pentru a cumpăra grâne în Egipt. 4 Dar pe
Beniamin, fratele lui Iosif, Iacob nu l-a trimis cu fraţii
săi; căci spunea el: Nu cumva să i se întâmple vreo
nenorocire. 5 Şi fiii lui Israel au venit să cumpere grâne
printre aceia ce veneau, pentru că era foamete în ţara
lui Canaan. 6 Şi Iosif era guvernatorul peste ţară şi el
era cel ce vindea la toţi oamenii din ţară; şi fraţii lui Iosif
au venit şi s-au prosternat înaintea lui cu feţele lor la
pământ. 7 Şi Iosif a văzut pe fraţii săi şi i-a recunoscut,
dar s-a prefăcut străin faţă de ei şi le-a vorbit aspru; şi
le-a spus: De unde veniţi voi? Iar ei au spus: Din ţara
lui Canaan, pentru a cumpăra mâncare. 8 Şi Iosif a
recunoscut pe fraţii săi, dar ei nu l-au recunoscut. 9 Şi
Iosif şi-a amintit visele pe care le-a visat despre ei şi le-
a spus: Voi sunteţi spioni; pentru a vedea goliciunea
ţării aţi venit voi. 10 Iar ei i-au spus: Nu, domnul meu, ci
doar pentru a cumpăra hrană au venit servitorii tăi. 11
Noi suntem toţi fii ai unui singur bărbat; noi suntem
bărbaţi drepţi, servitorii tăi nu sunt spioni. 12 Şi el le-a
spus: Nu, ci pentru a vedea goliciunea ţării aţi venit voi.
13 Iar ei au spus: Servitorii tăi sunt doisprezece fraţi, fii
ai unui singur bărbat în ţara lui Canaan; şi, iată, cel mai
tânăr este astăzi cu tatăl nostru, iar unul nu este. 14
Şi Iosif le-a spus: Aceasta este ceea ce v-am vorbit,
zicând, Sunteţi spioni; 15 Prin aceasta veţi fi încercaţi:
Pe viaţa lui Faraon, nu veţi pleca de aici, decât dacă
cel mai tânăr frate al vostru vine aici. 16 Trimiteţi pe
unul dintre voi şi el să aducă pe fratele vostru şi voi

veţi fi ţinuţi în închisoare, ca ale voastre cuvinte să fie
încercate dacă este adevăr în voi, sau altfel pe viaţa lui
Faraon, cu adevărat voi sunteţi spioni. **17** Şi i-a pus
împreună sub pază trei zile. **18** Şi Iosif le-a spus în a
treia zi: Faceţi aceasta şi trăiţi; fiindcă eu mă tem de
Dumnezeu; **19** Dacă voi sunteţi drepţi, lăsaţi pe unul
dintre fraţii voştri să fie legat în casa închisorii voastre;
mergeţi, căraţi grâne pentru foametea caselor voastre;
20 Dar aduceţi pe cel mai tânăr frate al vostru la mine;
astfel cuvintele voastre vor fi verificate şi nu veţi muri.
Şi au făcut astfel. **21** Iar ei au spus unul altuia: Noi
suntem într-adevăr vinovaţi referitor la fratele nostru, în
aceea că noi am văzut chinul sufletului său, când ne-a
implorat şi am refuzat să îl ascultăm; pentru aceasta
a venit această strâmtorare peste noi. **22** Şi Ruben
le-a răspuns, zicând: Nu v-am spus eu, zicând: Nu
păcătuiţi împotriva copilului; dar aţi refuzat să ascultaţi?
Şi acum, iată, şi sângele lui ne este cerut. **23** Şi nu au
ştiut că Iosif îi înţelegea, pentru că le vorbea printr-
un traducător. **24** Şi s-a întors cu spatele la ei şi a
plâns; şi s-a întors la ei din nou şi a vorbit îndeaproape
cu ei şi a luat pe Simeon de la ei şi l-a legat înaintea
ochilor lor. **25** Atunci Iosif a poruncit să le umple sacii
cu grâne şi să pună înapoi banii fiecărui bărbat în sacul
lui şi să le dea provizii pentru drum: şi astfel le-a făcut.
26 Şi au încărcat grâne pe măgarii lor şi au plecat de
acolo. **27** Şi pe când unul dintre ei şi-a deschis sacul ca
să dea măgarului său nutreţ la han, a văzut banii săi,
pentru că, iată, aceştia erau la gura sacului său. **28**
Şi a spus fraţilor săi: Banii mei îmi sunt înapoiaţi; şi,
iată, sunt chiar în sacul meu; şi i-a lăsat inima şi s-au
înspăimântat şi şi-au spus unul altuia: Ce este aceasta
ce Dumnezeu ne-a făcut? **29** Şi au venit la Iacob, tatăl
lor, până în ţara lui Canaan şi i-au spus tot ceea ce li s-
a întâmplat, spunând: **30** Bărbatul, care este domnul
ţării, ne-a vorbit aspru şi ne-a luat de spioni ai ţării. **31**
Şi noi i-am spus: Noi suntem drepţi, nu suntem spioni,
32 Noi suntem doisprezece fraţi, fii ai tatălui nostru;
unul nu este şi cel mai tânăr este în această zi cu tatăl
nostru în ţara lui Canaan. **33** Şi bărbatul, domnul ţării,
ne-a spus: Prin aceasta voi şti că voi sunteţi drepţi:
lăsaţi pe unul dintre fraţii voştri aici cu mine şi luaţi
hrana pentru foametea caselor voastre şi plecaţi, **34**
Şi aduceţi pe cel mai tânăr frate al vostru la mine;
atunci voi şti că voi nu sunteţi spioni, ci sunteţi cinstiţi;
astfel vă voi elibera pe fratele vostru, iar voi veţi face
comerţ în ţară. **35** Şi s-a întâmplat, pe când îşi goleau
sacii că, iată, legătura de bani a fiecărui bărbat era
în sacul lui; şi când ei şi tatăl lor au văzut legăturile
de bani, au fost înspăimântaţi. **36** Şi Iacob, tatăl lor,
le-a spus: Voi m-aţi văduvit de copii; Iosif nu este şi
Simeon nu este şi voi veţi duce departe pe Beniamin;
toate aceste lucruri sunt împotriva mea. **37** Şi Ruben i-
a vorbit tatălui său, spunând: Ucide pe cei doi fii ai mei
dacă nu îl aduc înapoi la tine; predă-l în mâna mea şi îl
voi aduce din nou la tine. **38** Iar el a spus: Fiul meu nu
va coborî cu voi, pentru că fratele lui este mort şi a
rămas singur; dacă i se întâmplă nenorocire pe calea
pe care mergeţi, atunci veţi coborî perii mei cărunţi cu
întristare în mormânt. **(Sheol h7585)**

43 Şi foametea era aspră în ţară. **2** Şi s-a întâmplat,
după ce au terminat de mâncat grânele pe care
le-au adus din Egipt, că tatăl lor le-a spus: Mergeţi din
nou, cumpăraţi-ne puţină hrană. **3** Şi Iuda i-a vorbit,
spunând: Bărbatul ne-a avertizat hotărât, spunând: Nu
îmi veţi vedea faţa decât dacă fratele vostru va fi cu voi.
4 Dacă voieşti să-l trimiţi pe fratele nostru cu noi, vom
coborî şi vom cumpăra pentru tine hrană; **5** Dar dacă
nu voieşti să îl trimiţi, nu vom coborî, pentru că acel
bărbat ne-a spus: Nu veţi vedea faţa mea, decât dacă
fratele vostru va fi cu voi. **6** Şi Israel a spus: Pentru ce
aţi lucrat aşa de rău cu mine, încât să spuneţi acelui
bărbat că mai aveţi un frate? **7** Iar ei au spus: Acel
bărbat ne-a întrebat cu de-amănuntul despre starea
noastră şi despre rudenia noastră, spunând: Este tatăl
vostru încă în viaţă? Mai aveţi vreun alt frate? Şi noi
i-am spus conform cu tonul acestor cuvinte, puteam
noi să ştim cu adevărat că el va spune: Coborâţi pe
fratele vostru aici? **8** Şi Iuda i-a spus lui Israel, tatăl
său: Trimite băiatul cu mine şi ne vom ridica şi vom
merge; ca să trăim şi să nu murim deopotrivă noi şi tu
şi micuţii noştri. **9** Eu voi fi garanţie pentru el; din mâna
mea îl vei cere; dacă nu ţi-l aduc şi nu îl pun înaintea
ta, atunci să suport eu vina pentru totdeauna; **10** Căci
dacă nu am fi întârziat, cu adevărat acum am fi întorşi
şi de această a doua oară. **11** Şi tatăl lor, Israel, le-a
spus: Dacă aşa trebuie să fie acum, faceţi aceasta;
luaţi din cele mai bune roade din ţară în vasele voastre
şi duceţi-i înapoi un dar acelui bărbat, puţin balsam şi
puţină miere, mirodenii şi smirnă, nuci şi migdale; **12** Şi
luaţi dublul banilor în mâna voastră; şi banii care au
fost aduşi înapoi la gura sacilor voştri, duceţi-i înapoi
în mâna voastră; poate aceasta a fost o neatenţie.
13 Luaţi de asemenea pe fratele vostru şi ridicaţi-vă,
mergeţi din nou la acel bărbat; **14** Şi Dumnezeu cel
Atotputernic să vă dea milă înaintea acelui bărbat, ca
el să trimită pe celălalt frate al vostru şi pe Beniamin.
Dacă este să fiu văduvit de copiii mei, eu sunt văduvit.
15 Şi bărbaţii au luat acel dar şi au luat dublul banilor în
mâna lor şi pe Beniamin; şi s-au ridicat şi au coborât
în Egipt şi au stat înaintea lui Iosif. **16** Şi când Iosif a
văzut pe Beniamin cu ei, a spus administratorului casei
sale: Adu aceşti bărbaţi în casă şi înjunghie animale şi
pregăteşte, pentru că aceşti bărbaţi vor mânca cu mine
la amiază. **17** Şi bărbatul a făcut cum Iosif a cerut; şi

bărbatul a adus bărbaţii în casa lui Iosif. 18 Şi bărbaţii
s-au temut, deoarece au fost aduşi în casa lui Iosif; şi
au spus: Din cauza banilor care au fost întorşi înapoi în
sacii noştri de prima dată suntem aduşi înăuntru; ca el
să caute motiv împotriva noastră şi să cadă asupra
noastră şi să ne ia ca robi şi măgarii noştri. 19 Şi s-au
apropiat de administratorul casei lui Iosif şi au vorbit
îndeaproape cu el la uşa casei, 20 Şi au spus: Vai,
domnule, noi, într-adevăr, am coborât de prima dată
pentru a cumpăra hrană. 21 Şi s-a întâmplat când am
venit la han, că am deschis sacii noştri şi, iată, banii
fiecărui bărbat erau la gura sacului său, banii noştri în
greutate deplină; şi noi am adus aceşti bani înapoi în
mâna noastră. 22 Şi alţi bani am adus aici în mâna
noastră pentru a cumpăra hrană; nu putem spune cine
a pus banii noştri în sacii noştri. 23 Iar el a spus: Pace
vouă, nu vă temeţi; Dumnezeul vostru şi Dumnezeul
tatălui vostru v-a dat comoară în sacii voştri; eu am
avut banii voştri. Şi l-a adus pe Simeon la ei. 24 Şi
bărbatul a adus bărbaţii în casa lui Iosif şi le-a dat apă
şi ei şi-au spălat picioarele; iar el a dat măgarilor lor
nutreţ. 25 Şi au pregătit darul înainte să vină Iosif la
amiază, pentru că au auzit că vor mânca pâine acolo.
26 Şi după ce Iosif a venit acasă, i-au adus darul, care
era în mâna lor, în casă şi i s-au prosternat până la
pământ. 27 Iar el i-a întrebat despre bunăstarea lor şi a
spus: Este bine tatăl vostru, bătrânul despre care voi
aţi vorbit? Mai trăieşte? 28 Iar ei au răspuns: Servitorul
tău, tatăl nostru, este sănătos, încă trăieşte. Şi ei şi-au
aplecat capetele şi s-au prosternat. 29 Iar el şi-a ridicat
ochii şi a văzut pe fratele său Beniamin, fiul mamei
sale, şi a spus: Este acesta fratele vostru mai tânăr,
despre care mi-aţi vorbit? Şi a spus: Dumnezeu să aibă
har faţă de tine, fiule. 30 Şi Iosif s-a grăbit, pentru că
adâncurile lui fremătau pentru fratele său; şi a căutat un
loc unde să plângă; şi a intrat în camera sa şi a plâns
acolo. 31 Şi el şi-a spălat faţa şi a ieşit şi s-a stăpânit şi
a spus: Puneţi pâine. 32 Şi au pus pentru el deoparte şi
pentru ei deoparte şi pentru egiptenii care mâncau cu
el deoparte, pentru că egiptenii nu pot mânca pâine
cu evreii, pentru că aceasta este o urâciune pentru
egipteni. 33 Şi au şezut înaintea lui, întâiul născut
conform cu dreptul său de întâi născut şi cel mai tânăr
conform tinereţii sale; şi bărbaţii se minunau unul către
altul. 34 Şi a luat şi le-a trimis daruri de mâncare din
cele dinaintea lui; iar darul de mâncare al lui Beniamin
era de cinci ori mai mult decât al oricăruia dintre ei. Şi
au băut şi s-au bucurat împreună cu el.

44 Şi a poruncit administratorului casei sale, spunând:
Umple sacii bărbaţilor cu hrană, atât cât pot căra;
şi pune banii fiecărui bărbat la gura sacului său. 2 Şi
pune paharul meu, paharul de argint, la gura sacului
celui mai tânăr şi banii lui pentru grâne. Iar el a făcut
conform cuvântului pe care Iosif l-a spus. 3 Imediat
ce s-a luminat de dimineaţă, bărbaţii au fost trimişi, ei
şi măgarii lor. 4 Şi după ce au ieşit din cetate şi nu
erau încă departe, Iosif a spus administratorului său:
Ridică-te, urmăreşte bărbaţii aceia; şi după ce îi ajungi,
spune-le: Pentru ce aţi răsplătit rău pentru bine? 5
Nu este acesta, paharul din care domnul meu bea, şi
prin care într-adevăr el ghiceşte? Aţi făcut rău făcând
astfel. 6 Şi i-a ajuns şi le-a vorbit aceste cuvinte. 7
Iar ei i-au spus: Pentru ce spune domnul meu aceste
cuvinte? Nicidecum nu vor face servitorii tăi conform
acestui lucru. 8 Iată, banii pe care noi i-am găsit la
gura sacilor noştri, i-am adus din nou la tine din ţara
lui Canaan; cum atunci am fura noi argint sau aur din
casa domnului tău? 9 La oricare din servitorii tăi ar fi
găsită, deopotrivă el să moară, iar noi de asemenea
vom fi robii domnului meu. 10 Iar el a spus: Acum de
asemenea aceasta să fie conform cuvintelor voastre,
cel la care paharul este găsit va fi robul meu, iar voi
veţi fi fără vină. 11 Atunci ei îndată şi-au coborât la
pământ fiecare sacul său şi fiecare şi-a deschis sacul.
12 Şi a căutat începând de la cel mai în vârstă şi a
terminat la cel mai tânăr, şi paharul s-a găsit în sacul
lui Beniamin. 13 Atunci ei şi-au rupt hainele şi fiecare
bărbat şi-a încărcat măgarul şi s-au întors în cetate.
14 Şi Iuda şi fraţii săi au venit la casa lui Iosif, căci
el era încă acolo; şi au căzut înaintea lui la pământ.
15 Şi Iosif le-a spus: Ce faptă este aceasta pe care
aţi făcut-o? Sau nu ştiţi că un astfel de om ca mine
poate cu adevărat ghici? 16 Şi Iuda a spus: Ce să
spunem domnului meu? Ce să vorbim? Sau cum să
ne dezvinovăţim? Dumnezeu a descoperit nelegiuirea
servitorilor tăi; iată, noi suntem servitorii domnului meu,
deopotrivă noi şi de asemenea cel cu care paharul a
fost găsit. 17 Iar el a spus: Nicidecum nu voi face astfel;
ci bărbatul în a cărui mână a fost găsit paharul, acela
va fi servitorul meu; şi cât despre voi, urcaţi-vă în pace
la tatăl vostru. 18 Atunci Iuda s-a apropiat de el şi a
spus: Vai domnul meu, lasă pe servitorul tău, te rog,
să vorbească un cuvânt în urechile domnului meu şi
nu lăsa mânia ta să se aprindă împotriva servitorului
tău, căci tu eşti întocmai ca Faraon. 19 Domnul meu a
întrebat pe servitorii săi, spunând: Aveţi voi un tată, sau
un frate? 20 Şi noi am spus domnului meu: Avem un
tată, un om bătrân, şi un copil al bătrâneţii lui, unul
mic; şi fratele lui este mort şi numai el a rămas de
la mama sa; şi tatăl său îl iubeşte. 21 Şi tu ai spus
servitorilor tăi: Aduceţi-l jos la mine, ca să îmi pun ochii
mei peste el. 22 Şi noi am spus domnului meu: Tânărul
nu poate părăsi pe tatăl său, căci dacă el va părăsi pe
tatăl său, tatăl său va muri. 23 Şi tu ai spus servitorilor
tăi: Dacă fratele vostru cel mai tânăr nu coboară cu

voi, nu îmi veţi mai vedea faţa. 24 Şi s-a întâmplat
când noi am urcat la servitorul tău, tatăl meu, că i-am
spus cuvintele domnului meu. 25 Şi tatăl nostru a spus:
Mergeţi din nou şi cumpăraţi-ne puţină hrană. 26 Iar noi
am spus: Nu putem coborî decât dacă fratele nostru cel
mai tânăr este cu noi, atunci vom coborî; căci nu putem
vedea faţa bărbatului, decât dacă fratele nostru cel
mai tânăr este cu noi. 27 Şi servitorul tău, tatăl meu,
ne-a spus: Ştiţi că soţia mea mi-a născut doi fii; 28
Şi unul a plecat de la mine şi am spus: Cu adevărat
este sfâşiat în bucăţi; şi nu l-am văzut de atunci. 29 Şi
dacă îl luaţi şi pe acesta de la mine şi i se întâmplă
nenorocire veţi coborî perii mei cărunţi cu întristare
în mormânt. (Sheol h7585) 30 Acum de aceea când eu
ajung la servitorul tău, tatăl meu, şi tânărul nu este cu
noi, văzând că viaţa lui este legată de viaţa tânărului,
31 Se va întâmpla, când el vede că tânărul nu este cu
noi, că va muri; şi servitorii tăi vor coborî perii cărunţi ai
servitorului tău, tatăl nostru, cu întristare în mormânt.
(Sheol h7585) 32 Căci servitorul tău a devenit garanţie
pentru tânăr pentru tatăl meu, spunând: Dacă nu îl aduc
la tine, atunci voi suporta vina faţă de tatăl meu pentru
totdeauna. 33 Acum de aceea, te rog, lasă pe servitorul
tău să rămână în locul tânărului ca rob domnului meu;
şi lasă tânărul să urce cu fraţii săi. 34 Căci cum voi
urca la tatăl meu şi băiatul să nu fie cu mine? Ca nu
cumva să văd răul ce va veni peste tatăl meu!

45 Atunci Iosif nu s-a putut stăpâni înaintea tuturor
celor ce stăteau lângă el şi a strigat: Scoateţi
afară pe fiecare bărbat de la mine. Şi nu a stat niciun
bărbat cu el în timp ce Iosif s-a făcut cunoscut fraţilor
săi. 2 Şi a plâns, ridicând vocea; şi egiptenii şi casa lui
Faraon au auzit. 3 Şi Iosif a spus fraţilor săi: Eu sunt
Iosif, mai trăieşte tatăl meu? Şi fraţii lui nu au putut să îi
răspundă pentru că au fost tulburaţi de prezenţa lui. 4
Şi Iosif a spus fraţilor săi: Apropiaţi-vă de mine, vă rog.
Şi s-au apropiat. Iar el a spus: Eu sunt Iosif, fratele
vostru, pe care l-aţi vândut în Egipt. 5 Acum pentru
aceasta nu fiţi îndureraţi, nici mânioşi pe voi înşivă, că
m-aţi vândut aici; căci Dumnezeu m-a trimis înaintea
voastră pentru a păstra viaţa. 6 Pentru că în aceşti doi
ani a fost foametea în ţară; şi mai sunt cinci ani, în
care nu va fi nici arat nici secerat. 7 Şi Dumnezeu m-a
trimis înaintea voastră pentru a vă păstra o posteritate
pe pământ şi pentru a vă salva vieţile printr-o mare
eliberare. 8 Aşa că acum nu voi sunteţi cei ce m-aţi
trimis aici, ci Dumnezeu; şi m-a făcut un tată lui Faraon
şi domn a toată casa lui şi un stăpân peste toată ţara
Egiptului. 9 Grăbiţi-vă şi urcaţi la tatăl meu şi spuneţi-i:
Astfel spune fiul tău, Iosif: Dumnezeu m-a făcut domn a
tot Egiptul; coboară la mine, nu întârzia; 10 Şi vei locui
în ţinutul Gosen şi vei fi aproape de mine, tu şi copiii tăi
şi copiii copiilor tăi şi turmele tale şi cirezile tale şi tot
ce ai; 11 Şi acolo te voi hrăni, pentru că sunt încă cinci
ani de foamete; ca nu cumva tu şi casa ta şi tot ce ai,
să ajungă la sărăcie. 12 Şi, iată, ochii voştri şi ochii
lui Beniamin, fratele meu, văd că aceasta este gura
mea care vă vorbeşte. 13 Şi să spuneţi tatălui meu
despre toată gloria mea în Egipt şi despre tot ce aţi
văzut; şi grăbiţi-vă şi coborâţi pe tatăl meu aici. 14 Şi
a căzut pe gâtul fratelui său Beniamin şi a plâns; şi
Beniamin a plâns pe gâtul său. 15 Mai mult, a sărutat
pe toţi fraţii săi şi a plâns asupra lor; şi după aceea
fraţii săi au vorbit cu el. 16 Şi vestea despre aceasta s-
a auzit în casa lui Faraon, spunând: Fraţii lui Iosif au
venit; şi aceasta i-a plăcut mult lui Faraon şi servitorilor
săi. 17 Şi Faraon i-a spus lui Iosif: Spune fraţilor tăi:
Aceasta să faceţi voi: încărcaţi-vă vitele şi mergeţi,
duceţi-vă în ţara lui Canaan; 18 Şi luaţi pe tatăl vostru şi
casele voastre şi veniţi la mine; şi vă voi da bunătatea
ţării Egiptului şi veţi mânca grăsimea ţării. 19 Acum ţie
îţi este poruncit, aceasta să faceţi: luaţi care din ţara
Egiptului pentru micuţii voştri şi pentru soţiile voastre şi
aduceţi pe tatăl vostru şi veniţi. 20 De asemenea nu
luaţi aminte la lucrurile voastre; căci bunătatea a toată
ţara Egiptului este a voastră. 21 Şi copiii lui Israel au
făcut astfel; şi Iosif le-a dat care, conform poruncii lui
Faraon, şi le-a dat provizii pentru drum. 22 Tuturor el
le-a dat, fiecărui bărbat, schimburi de haine; dar lui
Beniamin i-a dat trei sute de arginţi şi cinci schimburi
de haine. 23 Şi tatălui său i-a trimis în felul acesta: zece
măgari încărcaţi cu lucrurile bune ale Egiptului şi zece
măgăriţe încărcate cu grâne şi pâine şi mâncare pentru
tatăl său pentru drum. 24 Aşa că el a trimis pe fraţii săi,
iar ei au plecat; şi le-a spus: Vedeţi să nu vă certaţi pe
drum. 25 Şi au urcat din Egipt şi au venit în ţara lui
Canaan la Iacob, tatăl lor, 26 Şi i-au istorisit, spunând:
Iosif este încă în viaţă şi este guvernator peste toată
ţara Egiptului. Şi inima lui Iacob s-a oprit, pentru că nu
i-a crezut. 27 Iar ei i-au spus toate cuvintele lui Iosif,
pe care le spusese către ei; şi când a văzut carele pe
care Iosif le-a trimis să îl ducă, duhul lui Iacob, tatăl
lor, a reînviat; 28 Şi Israel a spus: Este de ajuns; Iosif,
fiul meu, este încă în viaţă; voi merge şi îl voi vedea
înainte să mor.

46 Şi Israel a plecat în călătoria sa cu tot ce
avea şi a venit la Beer-Şeba şi a oferit sacrificii
Dumnezeului tatălui său Isaac. 2 Şi Dumnezeu i-a
vorbit lui Israel în viziunile nopţii şi a spus: Iacob, Iacob.
Iar el a spus: Iată-mă. 3 Şi a spus: Eu sunt Dumnezeu,
Dumnezeul tatălui tău; nu te teme să cobori în Egipt,
fiindcă acolo voi face din tine o mare naţiune; 4 Voi
coborî cu tine în Egipt; şi de asemenea cu adevărat te
voi urca înapoi, şi Iosif îşi va pune mâna peste ochii tăi.

5 Şi Iacob s-a ridicat din Beer-Şeba; şi fiii lui Israel l-au
dus pe Iacob, tatăl lor, şi pe micuţii lor şi pe soţiile lor în
carele pe care Faraon le-a trimis să îl ducă. 6 Şi au
luat vitele lor şi bunurile lor, pe care le dobândiseră în
ţara lui Canaan, şi au venit în Egipt, deopotrivă Iacob şi
toată sămânţa lui cu el; 7 Fiii săi şi fiii fiilor săi cu el,
fiicele sale şi fiicele fiilor săi şi toată sămânţa sa el a
adus-o cu el în Egipt. 8 Şi acestea sunt numele copiilor
lui Israel, care au venit în Egipt, Iacob şi fiii săi: Ruben,
întâiul născut al lui Iacob. 9 Şi fiii lui Ruben: Hanoc şi
Falu şi Heţron şi Carmi. 10 Şi fiii lui Simeon: Iemuel şi
Iamin şi Ohad şi Iachin şi Ţohar şi Şaul, fiul unei femei
canaanite. 11 Şi fiii lui Levi: Gherşon, Chehat şi Merari.
12 Şi fiii lui Iuda: Er şi Onan şi Şela şi Pereţ şi Zerah;
dar Er şi Onan au murit în ţara lui Canaan. Şi fiii lui
Pereţ au fost: Heţron şi Hamul. 13 Şi fiii lui Isahar: Tola
şi Pua şi Iov şi Şimron. 14 Şi fiii lui Zabulon: Sered
şi Elon şi Iahleel. 15 Aceştia sunt fiii Leei, cu fiica sa
Dina, pe care ea i-a născut lui Iacob în Padanaram;
toate sufletele fiilor săi şi a fiicelor sale au fost treizeci
şi trei. 16 Şi fiii lui Gad: Ţifion şi Hagi, Şuni şi Eţbon,
Eri şi Arodi şi Areli. 17 Şi fiii lui Aşer: Imna şi Işva şi
Işvi şi Beria şi Serah, sora lor; şi fiii lui Beria: Heber şi
Malchiel. 18 Aceştia sunt fiii Zilpei, pe care Laban a
dat-o Leei, fiica sa, şi pe aceştia i-a născut ea lui Iacob,
şaisprezece suflete. 19 Fiii Rahelei, soţia lui Iacob: Iosif
şi Beniamin. 20 Şi lui Iosif în ţara Egiptului i s-au născut
Manase şi Efraim, pe care Asenat, fiica lui Potifera,
preot din On, i-a născut lui. 21 Şi fiii lui Beniamin au
fost Bela şi Becher şi Aşbel, Ghera şi Naaman, Ehi
şi Roş, Mupim şi Hupim şi Ard. 22 Aceştia sunt fiii
Rahelei, care au fost născuţi lui Iacob; toate sufletele
au fost paisprezece. 23 Şi fiii lui Dan: Huşim. 24 Şi fiii
lui Neftali: Iahzeel şi Guni şi Ieţer şi Şilem. 25 Aceştia
sunt fiii Bilhei, pe care Laban a dat-o Rahelei, fiica sa,
şi ea i-a născut pe aceştia lui Iacob; toate sufletele au
fost şapte. 26 Toate sufletele care au venit cu Iacob în
Egipt, care au ieşit din coapsele lui, pe lângă soţiile
fiilor lui Iacob, toate sufletele au fost şaizeci şi şase.
27 Şi fiii lui Iosif, care i s-au născut în Egipt, au fost
două suflete; toate sufletele din casa lui Iacob, care au
venit în Egipt, au fost şaptezeci. 28 Şi a trimis pe Iuda
înaintea lui la Iosif, să îndrepte faţa sa spre Gosen; şi
au venit în ţinutul Gosen. 29 Şi Iosif şi-a pregătit carul şi
s-a urcat să întâmpine pe Israel, tatăl său, la Gosen; şi
i s-a înfăţişat; şi a căzut pe gâtul lui şi a plâns pe gâtul
lui mult timp. 30 Şi Israel i-a spus lui Iosif: Acum pot
muri pentru că am văzut faţa ta şi încă trăieşti. 31 Şi
Iosif a spus fraţilor săi şi casei tatălui său: Voi urca şi îl
voi anunţa pe Faraon şi îi voi spune: Fraţii mei şi casa
tatălui meu, care au fost în ţara lui Canaan, au venit la
mine; 32 Şi bărbaţii sunt păstori, pentru că meseria lor
era să pască vitele; şi au adus turmele lor şi cirezile lor
şi tot ceea ce au. 33 Şi se va întâmpla, când Faraon vă
va chema şi va spune: Care este ocupaţia voastră?
34 Că voi să spuneţi: Meseria servitorilor tăi a fost la
vite din tinereţea noastră chiar până acum, deopotrivă
noi şi părinţii noştri; ca să locuiţi în ţinutul Gosen; căci
fiecare păstor este o urâciune înaintea Egiptenilor.

47 Atunci Iosif a venit şi i-a povestit lui Faraon şi
a spus: Tatăl meu şi fraţii mei şi turmele lor şi
cirezile lor şi tot ce au ei, au ieşit din ţara lui Canaan;
şi, iată, ei sunt în ţinutul Gosen. 2 Şi a luat pe câţiva
dintre fraţii săi, cinci bărbaţi, şi i-a prezentat înaintea
lui Faraon. 3 Şi Faraon a spus fraţilor lui: Care este
ocupaţia voastră? Iar ei i-au spus lui Faraon: Servitorii
tăi sunt păstori, deopotrivă noi şi părinţii noştri. 4 Ei i-
au mai spus lui Faraon: Noi am venit pentru a locui
temporar în ţară; fiindcă servitorii tăi nu au păşune
pentru turmele lor, pentru că foametea este aspră în
ţara lui Canaan; acum de aceea, te rugăm, lasă pe
servitorii tăi să locuiască în ţinutul Gosen. 5 Şi Faraon
i-a vorbit lui Iosif, spunând: Tatăl tău şi fraţii tăi au venit
la tine; 6 Ţara Egiptului este înaintea ta; în cea mai
bună parte a ţării aşază pe tatăl tău şi pe fraţii tăi să
locuiască; în ţinutul Gosen să locuiască; şi dacă tu
cunoşti pe unii bărbaţi capabili printre ei, atunci pune-
i conducători peste vitele mele. 7 Şi Iosif a adus pe
Iacob, tatăl său, şi l-a pus înaintea lui Faraon; şi Iacob
a binecuvântat pe Faraon. 8 Şi Faraon i-a spus lui
Iacob: Câte sunt zilele anilor vieţii tale? 9 Şi Iacob i-
a spus lui Faraon: Zilele anilor călătoriei mele sunt o
sută treizeci de ani; puţine şi rele au fost zilele anilor
vieţii mele şi nu au ajuns la zilele anilor vieţii părinţilor
mei în zilele călătoriei lor. 10 Şi Iacob a binecuvântat
pe Faraon şi a ieşit dinaintea lui Faraon. 11 Şi Iosif a
aşezat pe tatăl său şi pe fraţii săi şi le-a dat o stăpânire
în ţara Egiptului, în cea mai bună parte a ţării, în ţinutul
Ramses, aşa cum Faraon poruncise. 12 Şi Iosif a hrănit
pe tatăl său şi pe fraţii săi şi toată casa tatălui său, cu
pâine, conform cu familiile lor. 13 Şi nu era pâine în
toată ţara, pentru că foametea era foarte aspră, aşa că
toată ţara Egiptului şi toată ţara lui Canaan leşina din
cauza foametei. 14 Şi Iosif a adunat toţi banii care s-
au găsit în ţara Egiptului şi în ţara lui Canaan, pentru
grânele pe care le-au cumpărat; şi Iosif a adus banii în
casa lui Faraon. 15 Şi când s-au terminat banii din ţara
Egiptului şi din ţara lui Canaan, toţi egiptenii au venit
la Iosif şi au spus: Dă-ne pâine, pentru ce să murim
în faţa ta? Pentru că banii s-au terminat. 16 Şi Iosif
a spus: Daţi vitele voastre; şi vă voi da pentru vitele
voastre, dacă banii s-au terminat. 17 Şi au adus vitele
lor la Iosif; şi Iosif le-a dat pâine în schimb pentru cai şi
pentru turme şi pentru vitele cirezilor şi pentru măgari;
şi i-a hrănit pe ei cu pâine pentru toate vitele lor în

acel an. 18 Când acel an s-a terminat, ei au venit la
el în al doilea an şi i-au spus: Noi nu vom ascunde
aceasta faţă de domnul nostru, cum că banii noştri s-
au terminat; domnul nostru are de asemenea cirezile
noastre de vite; nu este nimic rămas înaintea domnului
nostru decât trupurile noastre şi pământurile noastre;
19 Pentru ce să murim înaintea ochilor tăi, deopotrivă
noi şi ţara noastră? Cumpără-ne pe noi şi pământul
nostru pentru pâine şi noi şi pământul nostru vom fi
servitori lui Faraon; şi dă-ne sămânţă, ca noi să trăim şi
să nu murim, ca ţara să nu fie pustiită. 20 Şi Iosif a
cumpărat toată ţara Egiptului pentru Faraon; fiindcă
egiptenii au vândut, fiecare bărbat câmpul său, pentru
că îi cuprinsese foametea; aşa că ţara a devenit a lui
Faraon. 21 Şi cât despre popor, i-a mutat în cetăţi
de la un capăt al graniţelor Egiptului chiar până la
celălalt capăt al lui. 22 Numai pământul preoţilor nu l-
a cumpărat; fiindcă preoţii aveau o porţie atribuită lor
de Faraon şi mâncau porţia lor pe care Faraon le-a
dat-o; din această cauză nu şi-au vândut pământurile.
23 Atunci Iosif a spus poporului: Iată, v-am cumpărat
astăzi pe voi şi pământul vostru pentru Faraon; iată,
aici este sămânţă pentru voi şi veţi semăna pământul.
24 Şi se va întâmpla la timpul roadelor, că voi veţi da a
cincea parte lui Faraon şi patru părţi vor fi ale voastre,
pentru sămânţa câmpului şi pentru mâncarea voastră
şi pentru cei ai caselor voastre şi pentru mâncare
pentru micuţii voştri. 25 Iar ei au spus: Tu ai salvat
vieţile noastre; să găsim har înaintea ochilor domnului
meu şi vom fi servitorii lui Faraon. 26 Şi Iosif a făcut
aceasta o lege peste ţara Egiptului până în această zi,
că Faraon va avea a cincea parte; cu excepţia numai a
pământului preoţilor, care nu a devenit al lui Faraon.
27 Şi Israel a locuit în ţara Egiptului, în ţinutul Gosen;
şi aveau stăpâniri acolo şi au crescut şi s-au înmulţit
peste măsură. 28 Şi Iacob a trăit în ţara Egiptului
şaptesprezece ani, aşa că toate zilele vieţii lui Iacob au
fost o sută patruzeci şi şapte de ani. 29 Şi s-au apropiat
zilele lui Israel ca să moară; şi a chemat pe fiul său,
Iosif, şi i-a spus: Dacă eu acum am găsit har înaintea
ochilor tăi, pune-ţi, te rog, mâna sub coapsa mea şi
lucrează cu bunăvoinţă şi credincioşie faţă de mine;
nu mă îngropa, te rog, în Egipt, 30 Ci mă voi culca
cu părinţii mei şi tu mă vei duce din Egipt şi mă vei
îngropa în locul lor de îngropare. Iar el a spus: Voi face
precum ai spus. 31 Iar el a spus: Jură-mi. Şi el i-a jurat.
Şi Israel s-a aplecat pe capul patului.

48 Şi s-a întâmplat, după aceste lucruri, că i s-a
spus lui Iosif: Iată, tatăl tău este bolnav; iar el a
luat cu el pe cei doi fii ai săi, Manase şi Efraim. 2 Şi i s-
a spus lui Iacob, zicând: Iată, fiul tău, Iosif, vine la tine;
şi Israel s-a întărit şi a şezut pe pat. 3 Şi Iacob i-a spus
lui Iosif: Dumnezeu cel Atotputernic mi s-a arătat la
Luz, în ţara lui Canaan, şi m-a binecuvântat. 4 Şi mi-a
spus: Iată, te voi face roditor şi te voi înmulţi şi voi face
din tine o mulţime de popoare; şi voi da această ţară
seminţei tale după tine ca stăpânire veşnică. 5 Şi acum
cei doi fii ai tăi, Efraim şi Manase, care ţi s-au născut în
ţara Egiptului înainte să vin la tine în Egipt, sunt ai mei;
ca Ruben şi Simeon, vor fi ai mei. 6 Şi urmaşii tăi, pe
care îi naşti după ei, vor fi ai tăi şi vor fi chemaţi după
numele fraţilor lor în moştenirea lor. 7 Şi cât despre
mine, când eu am venit din Padan, Rahela a murit
lângă mine în ţara lui Canaan, pe cale, pe când nu era
decât o bucată de drum până să ajungem la Efrata; şi
eu am îngropat-o acolo, pe calea Efratei, care este
Betleem. 8 Şi Israel a privit pe fiii lui Iosif şi a spus:
Cine sunt aceştia? 9 Şi Iosif a spus tatălui său: Ei sunt
fiii mei, pe care Dumnezeu mi i-a dat în acest loc. Iar el
a spus: Adu-i la mine, te rog şi îi voi binecuvânta. 10
Acum ochii lui Israel erau slabi din cauza vârstei, aşa
că nu putea vedea. Şi i-a adus aproape de el; şi i-a
sărutat şi i-a îmbrăţişat. 11 Şi Israel i-a spus lui Iosif:
Nu mă gândisem să văd faţa ta; şi, iată, Dumnezeu
mi-a arătat de asemenea sămânţa ta. 12 Şi Iosif i-a
scos dintre genunchii săi şi s-a prosternat el însuşi cu
faţa lui la pământ. 13 Şi Iosif i-a luat pe amândoi, pe
Efraim în mâna sa dreaptă, spre mâna stângă a lui
Israel, şi pe Manase în mâna sa stângă, spre mâna
dreaptă a lui Israel, şi i-a apropiat de el. 14 Şi Israel a
întins mâna sa dreaptă şi a pus-o pe capul lui Efraim,
care era mai tânăr, şi mâna sa stângă peste capul
lui Manase, punând mâinile sale în mod voit astfel;
fiindcă Manase era întâiul născut. 15 Şi a binecuvântat
pe Iosif şi a spus: Dumnezeu, înaintea căruia părinţii
mei, Avraam şi Isaac, au umblat, Dumnezeul care m-a
hrănit cât a fost viaţa mea de lungă până în această
zi, 16 Îngerul care m-a răscumpărat din tot răul, să
binecuvânteze băieţii; şi numele meu să fie chemat
peste ei şi numele părinţilor mei, Avraam şi Isaac; şi ei
să devină o mulţime în mijlocul pământului. 17 Şi când
Iosif a văzut că tatăl său a pus mâna sa dreaptă peste
capul lui Efraim, aceasta nu i-a plăcut; şi a apucat
mâna tatălui său, să o mute de pe capul lui Efraim pe
capul lui Manase. 18 Şi Iosif a spus tatălui său: Nu aşa
tată, fiindcă acesta este întâiul născut; pune-ţi mâna
dreaptă pe capul lui. 19 Dar tatăl său a refuzat şi a
spus: Ştiu aceasta fiul meu, o ştiu, el de asemenea
va deveni un popor şi el de asemenea va fi mare; dar
cu adevărat, fratele lui mai tânăr va fi mai mare decât
el şi sămânţa lui va deveni o mulţime de naţiuni. 20
Şi i-a binecuvântat în acea zi, spunând: În tine Israel
va binecuvânta, zicând: Dumnezeu să te facă pe tine
ca pe Efraim şi ca pe Manase; şi a aşezat pe Efraim
înaintea lui Manase. 21 Şi Israel i-a spus lui Iosif: Iată,

eu mor; dar Dumnezeu va fi cu tine şi te va aduce din
nou în ţara părinţilor tăi. 22 Mai mult, ţi-am dat o porţie
mai mult decât fraţilor tăi, pe care i-am scos din mâna
amoritului cu sabia mea şi cu arcul meu.

49 Şi Iacob a chemat pe fiii săi şi a spus: Adunaţi-vă
împreună, ca să vă spun ce vi se va întâmpla în
zilele de pe urmă. 2 Adunaţi-vă şi ascultaţi, voi copii
ai lui Iacob; şi daţi ascultare lui Israel, tatăl vostru. 3
Ruben, tu eşti întâiul meu născut, tăria mea şi începutul
puterii mele, măreţia demnităţii şi măreţia puterii: 4
Instabil ca apa, tu nu vei avea întâietatea, pentru că te-
ai urcat în patul tatălui tău; atunci l-ai pângărit; el s-
a urcat în culcuşul meu. 5 Simeon şi Levi sunt fraţi;
instrumente ale cruzimii sunt în locuinţele lor. 6 Sufletul
meu, nu intra în taina lor; onoarea mea, nu te uni cu
adunarea lor, pentru că în mânia lor au ucis un bărbat
şi în propria lor voie au surpat un zid. 7 Blestemată
fie mânia lor, pentru că a fost înverşunată, şi furia lor,
pentru că a fost crudă. Eu îi voi împărţi în Iacob şi îi voi
împrăştia în Israel. 8 Iuda, tu eşti cel pe care fraţii tăi îl
vor lăuda; mâna ta va fi în gâtul duşmanilor tăi; copiii
tatălui tău se vor prosterna înaintea ta. 9 Iuda este un
pui de leu, de la pradă, fiul meu, te-ai ridicat; el s-a
aplecat, el s-a culcat ca un leu şi ca un leu bătrân; cine
îl va scula? 10 Sceptrul nu se va depărta de la Iuda, nici
legiuitor dintre picioarele lui, până ce Şilo vine; şi la el va
fi adunarea poporului. 11 Legând măgăruşul său la viţă
şi mânzul măgăriţei la viţa nobilă; el şi-a spălat hainele
în vin şi veştmintele sale în sângele strugurilor. 12 Ochii
lui vor fi roşii de vin şi dinţii lui albi de lapte. 13 Zabulon
va locui la limanul mării; şi el va fi liman corăbiilor; şi
graniţa lui va fi până la Sidon. 14 Isahar este un măgar
puternic, culcându-se jos între două sarcini; 15 Şi a
văzut că odihna era bună şi ţara că era plăcută; şi şi-a
aplecat umărul să poarte povara şi a devenit servitor
care dă tribut. 16 Dan va judeca poporul său, ca unul
dintre triburile lui Israel. 17 Dan va fi un şarpe pe cale,
o viperă pe cărare, care străpunge călcâiele calului,
astfel că al său călăreţ va cădea pe spate. 18 Eu am
aşteptat salvarea ta, DOAMNE. 19 Pe Gad, o trupă
înarmată îl va învinge; dar el va învinge până la urmă.
20 De la Aşer pâinea îi va fi grasă şi va da delicatese
împărăteşti. 21 Neftali este o cerboaică dezlegată; el
dă cuvinte bune. 22 Iosif este o ramură roditoare, o
ramură roditoare lângă o fântână; a cărui mlădiţe se
întind peste zid; 23 Arcaşii l-au mâhnit amarnic şi au
tras spre el şi l-au urât; 24 Dar arcul său a rămas tare şi
braţele mâinilor lui s-au întărit prin mâinile puternicului
Dumnezeu al lui Iacob; (de acolo este păstorul, piatra
lui Israel): 25 Chiar prin Dumnezeul tatălui tău, care te
va ajuta; şi prin Atotputernicul, care te va binecuvânta
cu binecuvântări ale cerului de sus, binecuvântări ale
adâncului care se întinde jos, binecuvântări ale sânilor
şi ale pântecelui; 26 Binecuvântările tatălui tău au
întrecut binecuvântările strămoşilor mei până la cea
mai îndepărtată margine a dealurilor veşnice; ele vor
fi pe capul lui Iosif şi pe coroana de pe capul lui, el
care a fost separat de fraţii săi. 27 Beniamin va sfâşia
ca un lup; dimineaţa el va mânca prada şi noaptea va
împărţi prada. 28 Toţi aceştia sunt cele douăsprezece
triburi ale lui Israel; şi aceasta este ceea ce tatăl lor le-
a spus şi i-a binecuvântat; pe fiecare bărbat conform cu
binecuvântarea lui i-a binecuvântat. 29 Şi le-a poruncit
şi le-a spus: Eu sunt gata a fi adunat la poporul meu;
îngropaţi-mă cu părinţii mei în peştera care este în
câmpul lui Efron hititul, 30 În peştera care este în
câmpul din Macpela, care este în faţă cu Mamre, în ţara
lui Canaan, pe care Avraam a cumpărat-o împreună
cu câmpul lui Efron hititul ca stăpânire a unui loc
de îngropare. 31 Acolo au înmormântat pe Avraam
şi pe Sara, soţia lui; acolo au îngropat pe Isaac şi
Rebeca, soţia lui; şi acolo am îngropat-o eu pe Leea.
32 Cumpărarea câmpului şi a peşterii care este în el a
fost de la copiii lui Het. 33 Şi după ce Iacob a terminat
de poruncit fiilor săi, el şi-a strâns picioarele în pat şi şi-
a dat duhul şi a fost adunat la poporul lui.

50 Şi Iosif a căzut pe faţa tatălui său şi a plâns peste
el şi l-a sărutat. 2 Şi Iosif a poruncit servitorilor
săi medici să îmbălsămeze pe tatăl său; şi medicii
l-au îmbălsămat pe Israel. 3 Şi patruzeci de zile au
fost împlinite pentru el; căci aşa sunt împlinite zilele
celor ce sunt îmbălsămaţi; şi egiptenii au jelit pentru el
şaptezeci de zile. 4 Şi când zilele jelirii lui au trecut,
Iosif a vorbit casei lui Faraon, spunând: Dacă acum eu
am găsit har în ochii voştri, vorbiţi, vă rog, în urechile lui
Faraon, zicând: 5 Tatăl meu m-a făcut să jur, spunând:
Iată, eu mor; în mormântul meu pe care l-am săpat
pentru mine în ţara lui Canaan, acolo să mă îngropi.
De aceea acum, lasă-mă să urc, te rog şi să îngrop pe
tatăl meu şi voi veni înapoi. 6 Şi Faraon a spus: Urcă-te
şi îngroapă pe tatăl tău, aşa cum te-a făcut să juri. 7 Şi
Iosif a urcat să îngroape pe tatăl său; şi cu el au urcat
toţi servitorii lui Faraon, bătrânii casei lui şi toţi bătrânii
ţării Egiptului, 8 Şi toată casa lui Iosif şi fraţii săi şi casa
tatălui său; doar micuţii lor şi turmele lor şi cirezile lor,
le-au lăsat în ţinutul Gosen. 9 Şi au urcat împreună cu
el deopotrivă care şi călăreţi; şi aceasta a fost o mare
oştire. 10 Şi au venit la aria lui Atad, care este dincolo
de Iordan; şi acolo au jelit cu o foarte mare şi aprinsă
plângere; şi a făcut o jelire pentru tatăl său şapte zile.
11 Şi când locuitorii ţării, canaaniţii, au văzut jelirea din
aria lui Atad, au spus: Aceasta este o jelire apăsătoare
pentru egipteni; pentru aceasta numele ei a fost pus
Abelmiţraim, care este dincolo de Iordan. 12 Şi fiii lui i-

au făcut aşa cum le-a poruncit; **13** Căci fiii lui l-au purtat
în ţara lui Canaan şi l-au îngropat în peştera din câmpul
din Macpela, pe care Avraam a cumpărat-o de la Efron
hititul, împreună cu câmpul, care este în faţă cu Mamre,
ca stăpânire a locului de îngropare. **14** Şi Iosif, după ce
a îngropat pe tatăl său, s-a întors în Egipt, el şi fraţii săi
şi toţi cei care au urcat cu el ca să îngroape pe tatăl
său. **15** Şi după ce fraţii lui Iosif au văzut că tatăl lor era
mort, au spus: Iosif poate ne va urî şi cu adevărat va
cere înapoi de la noi tot răul pe care i l-am făcut. **16**
Şi au trimis un mesager la Iosif, spunând: Tatăl tău a
poruncit înainte ca el să moară, spunând: **17** Aşa să îi
spuneţi lui Iosif: Iartă, te rog, acum, fărădelegea fraţilor
tăi şi păcatul lor; căci ei ţi-au făcut rău; şi acum, iartă,
te rugăm, fărădelegea servitorilor Dumnezeului tatălui
tău. Şi Iosif a plâns când i-au vorbit. **18** Şi fraţii lui de
asemenea au mers şi au căzut jos înaintea feţei sale şi
au spus: Iată, noi suntem servitorii tăi. **19** Şi Iosif le-a
spus: Nu vă temeţi, sunt eu în locul lui Dumnezeu? **20**
Cât despre voi, aţi gândit facere de rău împotriva mea;
dar Dumnezeu a plănuit-o pentru bine, ca să facă să
se întâmple, aşa cum este în această zi, pentru a salva
mult popor viu. **21** De aceea acum, nu vă temeţi; vă
voi hrăni pe voi şi pe micuţii voştri. Şi i-a mângâiat şi
le-a vorbit binevoitor. **22** Şi Iosif a locuit în Egipt, el
şi casa tatălui său; şi Iosif a trăit o sută zece ani. **23**
Şi Iosif a văzut copiii lui Efraim din a treia generaţie;
de asemenea copiii lui Machir, fiul lui Manase, au fost
crescuţi pe genunchii lui Iosif. **24** Şi Iosif a spus fraţilor
săi: Eu mor; şi Dumnezeu cu adevărat vă va vizita şi vă
va scoate din această ţară, în ţara pe care a jurat-o
lui Avraam, lui Isaac şi lui Iacob. **25** Şi Iosif a pus pe
copiii lui Israel să îi jure, spunând: Dumnezeu vă va
vizita negreşit şi veţi ridica oasele mele de aici. **26** Şi
Iosif a murit, fiind în vârstă de o sută zece ani; şi l-au
îmbălsămat; şi a fost pus într-un sicriu în Egipt.

Exod

1 Și acestea sunt numele copiilor lui Israel, care au
venit în Egipt; fiecare bărbat și casa lui au venit
cu Iacob. **2** Ruben, Simeon, Levi și Iuda, **3** Isahar,
Zabulon și Beniamin, **4** Dan și Neftali, Gad și Așer. **5** Și
toate sufletele care au ieșit din coapsele lui Iacob au
fost șaptezeci de suflete; căci Iosif era deja în Egipt. **6**
Și Iosif a murit și toți frații lui și toată generația aceea.
7 Și copiii lui Israel au fost roditori și au crescut și s-au
înmulțit și au devenit peste măsură de tari; și țara s-
a umplut cu ei. **8** Și s-a ridicat un nou împărat peste
Egipt, care nu a cunoscut pe Iosif. **9** Și a spus poporului
său: Iată, poporul copiilor lui Israel este mai numeros
și mai puternic decât noi; **10** Haideți să ne purtăm
înțelept cu ei, ca nu cumva să se înmulțească și să se
întâmple ca, atunci când s-ar întâmpla vreun război, să
se alăture și ei dușmanilor noștri și să lupte împotriva
noastră și astfel să iasă din țară. **11** De aceea au pus
peste ei asupritori, ca să îi chinuiască cu poverile lor. Și
au construit pentru Faraon cetăți de provizii: Pitom și
Raamses. **12** Dar cu cât îi chinuiau mai mult, cu atât
se înmulțeau și creșteau mai mult. Și s-au mâhnit din
cauza copiilor lui Israel. **13** Și egiptenii au constrâns cu
asprime pe copiii lui Israel să îi servească; **14** Și au
amărât viețile lor cu o robie aspră: în lucrări de mortar
și în cărămizi și în tot felul de munci în câmp; toată
munca lor, în care ei i-au făcut să muncească, era cu
asprime. **15** Și împăratul Egiptului a vorbit moașelor
evreice, dintre care numele uneia era Șifra și numele
celeilalte era Pua; **16** Și a spus: Când faceți serviciul
de moașă femeilor evreice și le vedeți pe scaunele
de naștere, dacă este un fiu, să îl ucideți; dar dacă
este o fiică, să trăiască. **17** Dar moașele s-au temut de
Dumnezeu și nu au făcut cum le-a poruncit împăratul
Egiptului, ci au lăsat băieții în viață. **18** Și împăratul
Egiptului a chemat moașele și le-a spus: De ce ați făcut
acest lucru și ați lăsat băieții în viață? **19** Și moașele i-
au spus lui Faraon: Pentru că femeile evreice nu sunt
ca femeile egiptence, pentru că ele sunt viguroase și au
născut înainte de a veni moașele la ele. **20** De aceea
Dumnezeu s-a purtat bine cu moașele; și poporul s-a
înmulțit și a devenit foarte tare. **21** Și s-a întâmplat, din
cauză că moașele s-au temut de Dumnezeu, că el le-a
făcut case. **22** Și Faraon a poruncit la tot poporul său,
spunând: Fiecare fiu care se naște să îl aruncați în râu,
dar pe fiecare fiică să o lăsați în viață.

2 Și un bărbat din casa lui Levi a mers și a luat
de soție o fiică a lui Levi. **2** Și femeia a rămas
însărcinată și a născut un fiu; și când ea l-a văzut că
era frumos, l-a ascuns trei luni. **3** Și când nu l-a mai
putut ascunde, a luat pentru el o arcă din papură și
a uns-o cu bitum și cu smoală și a pus copilul în ea;
și a pus arca între trestiile de lângă malul râului. **4** Și
sora lui a stat departe, pentru a vedea ce i se va face.
5 Și fiica lui Faraon a coborât să se spele la râu; și
servitoarele ei umblau pe malul râului; și când a văzut
arca printre trestii și-a trimis servitoarea să o aducă. **6**
Și când a deschis-o, a văzut copilul; și, iată, pruncul
plângea. Iar ea a avut milă de el și a spus: Acesta
este unul dintre copiii evreilor. **7** Atunci sora lui a spus
fiicei Faraonului: Să merg și să îți chem o doică dintre
femeile evreice, ca să alăpteze copilul pentru tine? **8**
Și fiica lui Faraon i-a spus: Du-te. Și fata a mers și a
chemat pe mama copilului. **9** Și fiica lui Faraon i-a
spus: Ia acest copil și alăptează-l pentru mine și îți voi
da plățile tale. Și femeia a luat copilul și l-a alăptat. **10**
Și copilul a crescut și ea l-a adus la fiica lui Faraon și el
a devenit fiul ei. Iar ea i-a pus numele Moise; și a spus:
Pentru că l-am scos din apă. **11** Și s-a întâmplat, în
acele zile, când Moise era mare, că a ieșit la frații săi și
a privit la poverile lor; și a văzut un egiptean lovind un
evreu, pe unul dintre frații săi. **12** Și s-a uitat încoace
și încolo și când a văzut că nu era niciun bărbat, a
ucis pe egiptean și l-a ascuns în nisip. **13** Și când a
ieșit a doua zi, iată, doi bărbați dintre evrei se luptau
între ei; și a spus celui ce a greșit: Pentru ce lovești pe
aproapele tău? **14** Iar el a spus: Cine te-a făcut prinț și
judecător peste noi? Vrei să mă ucizi așa cum l-ai ucis
pe egiptean? Și Moise s-a temut și a spus: Cu adevărat
acest lucru este cunoscut. **15** Și când Faraon a auzit
acest lucru, a căutat să-l ucidă pe Moise. Dar Moise a
fugit de la fața lui Faraon și a locuit în țara lui Madian;
și a șezut jos lângă o fântână. **16** Și preotul din Madian
avea șapte fiice; și ele au venit și au scos apă și au
umplut jgheaburile ca să adape turma tatălui lor. **17** Și
păstorii au venit și le-au alungat; dar Moise s-a ridicat
și le-a ajutat și le-a adăpat turma. **18** Și când ele au
venit la Reuel, tatăl lor, el a spus: Cum de ați venit așa
devreme astăzi? **19** Iar ele au spus: Un egiptean ne-a
scăpat din mâna păstorilor și de asemenea a scos apă
îndeajuns pentru noi și a adăpat turma. **20** Iar el a spus
fiicelor sale: Și el, unde este? Pentru ce l-ați lăsat acolo
pe bărbatul acela? Chemați-l, ca să mănânce pâine. **21**
Și Moise s-a mulțumit să locuiască la omul acela; iar el
i-a dat lui Moise pe Sefora, fiica sa. **22** Și ea i-a născut
un fiu, iar el i-a pus numele Gherșom, pentru că a
spus: Sunt străin într-o țară străină. **23** Și s-a întâmplat,
în decursul timpului, că împăratul Egiptului a murit; și
copiii lui Israel oftau din cauza robiei și au strigat și
strigătul lor a urcat sus la Dumnezeu din cauza robiei.
24 Și Dumnezeu a auzit geamătul lor și Dumnezeu și-a
adus aminte de legământul său cu Avraam, cu Isaac și
cu Iacob. **25** Și Dumnezeu a privit peste copiii lui Israel
și Dumnezeu a luat cunoștință de starea lor.

3 Și Moise a păzit turma lui Ietro, socrul său, preotul
din Madian; și a condus turma spre partea din
spate a deșertului și a venit la muntele lui Dumnezeu,
la Horeb. **2** Și îngerul DOMNULUI i s-a arătat într-o
flacără de foc ieșind din mijlocul unui rug; și el a privit
și, iată, rugul ardea cu foc și rugul nu se mistuia. **3** Și
Moise a spus: Acum mă voi abate ca să văd această
priveliște măreață, pentru ce rugul nu se arde. **4** Și
când DOMNUL a văzut că s-a abătut pentru a vedea,
Dumnezeu l-a chemat din mijlocul rugului și a spus:
Moise, Moise. Iar el a spus: Iată-mă. **5** Iar el a spus: Nu
te apropia aici; scoate-ți sandalele din picioarele tale,
pentru că locul pe care tu stai în picioare este pământ
sfânt. **6** Mai mult, el a spus: Eu sunt Dumnezeul tatălui
tău, Dumnezeul lui Avraam, Dumnezeul lui Isaac și
Dumnezeul lui Iacob. Și Moise și-a ascuns fața, pentru
că s-a temut să se uite la Dumnezeu. **7** Și DOMNUL a
spus: Cu adevărat am văzut necazul poporului meu
care este în Egipt și am auzit strigătul lor din cauza
asupritorilor; căci știu întristările lor; **8** Și am coborât să
îi eliberez din mâna egiptenilor și să îi scot din acea
țară într-o țară bună și largă, într-o țară în care curge
lapte și miere; în locul canaaniților și al hiților și al
amoriților și al periziților și al hiviților și al iebusiților.
9 Și acum, iată, strigătul copiilor lui Israel a ajuns la
mine; și eu de asemenea am văzut oprimarea cu care
egiptenii îi oprimă. **10** Și acum vino și te voi trimite la
Faraon, ca să scoți afară din Egipt pe poporul meu,
copiii lui Israel. **11** Și Moise i-a spus lui Dumnezeu:
Cine sunt eu, ca să merg la Faraon și ca să aduc pe
copiii lui Israel afară din Egipt? **12** Iar el a spus: Cu
adevărat voi fi cu tine; și acesta îți va fi un semn, că
te-am trimis: După ce vei fi adus poporul afară din
Egipt, veți servi lui Dumnezeu pe acest munte. **13** Și
Moise i-a spus lui Dumnezeu: Iată, când voi veni la
copiii lui Israel și le voi spune: Dumnezeul părinților
voștri m-a trimis la voi; și îmi vor spune: Care este
numele lui? Ce le voi spune? **14** Și Dumnezeu i-a
spus lui Moise: EU SUNT CEL CE SUNT. Și a spus:
Astfel să spui copiilor lui Israel: EU SUNT m-a trimis la
voi. **15** Și Dumnezeu i-a mai spus lui Moise: Astfel să
spui copiilor lui Israel: DOMNUL Dumnezeul părinților
voștri, Dumnezeul lui Avraam, Dumnezeul lui Isaac și
Dumnezeul lui Iacob, m-a trimis la voi; acesta este
numele meu pentru totdeauna și aceasta este amintirea
mea pentru toate generațiile. **16** Du-te și adună bătrânii
lui Israel și spune-le: DOMNUL Dumnezeul părinților
voștri, Dumnezeul lui Avraam, al lui Isaac și al lui Iacob,
mi s-a arătat, spunând: Cu adevărat eu v-am vizitat și
am văzut ce vi se face în Egipt. **17** Și am spus: Vă voi
scoate din necazul Egiptului în țara canaaniților și a
hiților și a amoriților și a periziților și a hiviților și a
iebusiților, într-o țară în care curge lapte și miere. **18** Și
vor da ascultare vocii tale; și mergi, tu și bătrânii lui
Israel, la împăratul Egiptului și îi veți spune: DOMNUL
Dumnezeul evreilor s-a întâlnit cu noi; și acum lasă-ne
să mergem, te implorăm, într-o călătorie de trei zile
în pustie, ca să sacrificăm DOMNULUI Dumnezeului
nostru. **19** Și sunt sigur că împăratul Egiptului nu vă va
lăsa să mergeți, nu, nici chiar cu mână tare. **20** Și îmi
voi întinde mâna și voi lovi Egiptul cu toate minunile
mele pe care le voi face în mijlocul acestuia; și după
aceea vă va lăsa să mergeți. **21** Și voi da acestui popor
favoare înaintea ochilor egiptenilor; și se va întâmpla,
când plecați, că nu veți pleca cu mâinile goale, **22** Ci
fiecare femeie va împrumuta de la vecina ei și de la cea
care locuiește temporar în casa ei, bijuterii de argint și
bijuterii de aur și haine; și voi le veți pune pe fiii voștri și
pe fiicele voastre; și veți prăda pe egipteni.

4 Și Moise a răspuns și a zis: Dar, iată, ei nu mă vor
crede, nici nu vor da ascultare vocii mele; căci vor
spune: DOMNUL nu ți s-a arătat. **2** Și DOMNUL i-a
spus: Ce este acesta în mâna ta? Iar el a spus: Un
toiag. **3** Iar el a spus: Aruncă-l pe pământ. Și el l-a
aruncat la pământ și acesta a devenit un șarpe; și Moise
a fugit dinaintea acestuia. **4** Și DOMNUL i-a spus lui
Moise: Întinde-ți mâna și ia-l de coadă. Iar el și-a întins
mâna și l-a prins, iar acesta a devenit toiag în mâna sa;
5 Ca ei să creadă că DOMNUL Dumnezeul părinților
lor, Dumnezeul lui Avraam, Dumnezeul lui Isaac și
Dumnezeul lui Iacob, ți s-a arătat. **6** Și DOMNUL i-a
mai spus: Pune-ți acum mâna în sân. Iar el și-a pus
mâna în sân; și când și-a scos-o, iată, mâna lui era
leproasă ca zăpada. **7** Iar el a spus: Pune-ți din nou
mâna în sân. Și el din nou și-a pus mâna în sân; și
a scos-o afară din sân și, iată, aceasta s-a refăcut
din nou ca cealaltă carne a sa. **8** Și se va întâmpla,
dacă ei nu te vor crede, nici nu vor da ascultare vocii
primului semn, că vor crede vocea următorului semn. **9**
Și se va întâmpla, dacă ei nu vor crede nici aceste
două semne, nici nu vor da ascultare vocii tale, că vei
lua din apa râului și o vei turna peste uscat; și apa pe
care tu o iei din râu va deveni sânge pe uscat. **10** Și
Moise i-a spus DOMNULUI: O, Domnul meu, eu nu
sunt elocvent, nici mai înainte nu am fost, nici de când
i-ai vorbit servitorului tău, ci eu sunt greu la vorbă și
încet la limbă. **11** Și DOMNUL i-a spus: Cine a făcut
gura omului? Sau cine face pe cel mut, sau pe cel
surd, sau pe cel văzător, sau pe cel orb? Oare nu eu,
DOMNUL? **12** Și acum mergi și voi fi cu gura ta și te voi
învăța ce să spui. **13** Iar el a spus: O, DOMNUL meu,
trimite mesajul te rog, prin mâna aceluia pe care îl vei
trimite. **14** Și mânia DOMNULUI s-a aprins împotriva lui
Moise și a spus: Nu este Aaron levitul fratele tău? Știu
că el poate vorbi bine. Și de asemenea, iată, vine să te

întâlnească; și când te va vedea, se va bucura în inima
sa. 15 Și îi vei vorbi și vei pune cuvinte în gura lui; și
voi fi cu gura ta și cu gura lui și vă voi învăța ce veți
face. 16 Și el va fi purtătorul tău de cuvânt către popor;
și el va fi, el îți va fi în loc de gură și tu îi vei fi în loc de
Dumnezeu. 17 Și ia în mâna ta acest toiag, cu care vei
face semne. 18 Și Moise a mers și s-a întors la Ietro,
socrul său, și i-a spus: Te rog, lasă-mă să merg și să
mă întorc la frații mei care sunt în Egipt și să văd dacă
ei sunt încă în viață. Și Ietro i-a spus lui Moise: Du-te în
pace. 19 Și DOMNUL i-a spus lui Moise în Madian: Du-
te, întoarce-te în Egipt, pentru că toți bărbații care ți-au
căutat viața sunt morți. 20 Și Moise a luat pe soția sa
și fiii săi și i-a așezat pe măgar și s-a întors în țara
Egiptului; și Moise a luat toiagul lui Dumnezeu în mâna
sa. 21 Și DOMNUL i-a spus lui Moise: Când mergi să
te întorci în Egipt, vezi ca tu să faci înaintea lui Faraon
toate acele minuni pe care le-am pus în mâna ta; dar
voi împietri inima lui, ca el să nu lase poporul să plece.
22 Și îi vei spune lui Faraon: Astfel spune DOMNUL:
Israel este fiul meu, întâiul meu născut; 23 Și îți spun:
Lasă pe fiul meu să plece ca să îmi servească; și dacă
refuzi să îl lași să plece, iată, voi ucide pe fiul tău, pe
întâiul tău născut. 24 Și s-a întâmplat pe cale, la han,
că DOMNUL l-a întâlnit și a căutat să îl ucidă. 25 Atunci
Sefora a luat o piatră ascuțită și a retezat prepuțul fiului
ei și a aruncat-o la picioarele lui și a spus: Cu adevărat
tu îmi ești un soț sângeros. 26 Așa că el l-a lăsat să
meargă, atunci ea a spus: Un soț sângeros ești, din
cauza circumciziei. 27 Și DOMNUL i-a spus lui Aaron:
Du-te în pustie să întâlnești pe Moise. Și a mers și l-a
întâlnit în muntele lui Dumnezeu și l-a sărutat. 28 Și
Moise i-a povestit lui Aaron toate cuvintele DOMNULUI,
cel care l-a trimis, și toate semnele pe care el i le-a
poruncit. 29 Și Moise și Aaron au mers și au adunat
pe toți bătrânii copiilor lui Israel; 30 Și Aaron a spus
toate cuvintele pe care Domnul le-a spus lui Moise și a
făcut semnele înaintea ochilor poporului. 31 Și poporul
a crezut; și când au auzit că DOMNUL a vizitat pe
copiii lui Israel și că el a privit la necazul lor, atunci și-
au aplecat capetele și s-au închinat.

5 Și după aceea Moise și Aaron au intrat și au spus
lui Faraon: Astfel spune DOMNUL Dumnezeul lui
Israel: Lasă poporul meu să plece, ca să îmi țină o
sărbătoare în pustie. 2 Și Faraon a spus: Cine este
DOMNUL, ca să ascult de vocea lui pentru a lăsa pe
Israel să plece? Nu-l cunosc pe DOMNUL, nici nu voi
lăsa pe Israel să plece. 3 Iar ei au spus: Dumnezeul
evreilor s-a întâlnit cu noi; lasă-ne să mergem, te
rugăm, într-o călătorie de trei zile în deșert și să
sacrificăm DOMNULUI Dumnezeul nostru, ca nu cumva
el să cadă asupra noastră cu ciumă sau cu sabie.
4 Și împăratul Egiptului le-a spus: Moise și Aaron,
de ce eliberați poporul de la muncile lui? Mergeți la
poverile voastre. 5 Și Faraon a spus: Iată, poporul
țării, acum ei sunt mulți și îi faceți să se odihnească
de poverile lor. 6 Și Faraon a poruncit în aceeași zi
asupritorilor poporului și ofițerilor lor, spunând: 7 Să
nu mai dați poporului paie pentru a face cărămidă,
ca până acum, să meargă ei să își adune paie. 8 Și
numărul de cărămizi, pe care l-au făcut până acum,
să le impuneți; nu scădeți nimic din el, pentru că sunt
leneși; de aceea strigă, spunând: Lasă-ne să mergem și
să sacrificăm Dumnezeului nostru. 9 Îngreunați munca
acestor oameni, ca ei să ostenească în ea; și să nu dea
atenție la cuvinte deșarte. 10 Și asupritorii poporului
au ieșit și ofițerii lor și au vorbit poporului, spunând:
Astfel spune Faraon: Nu vă voi da paie. 11 Mergeți,
procurați-vă paie de unde le puteți găsi; totuși nimic din
munca voastră nu va fi micșorat. 12 Așa că poporul a
fost împrăștiat prin toată țara Egiptului să adune miriște
în loc de paie. 13 Și asupritorii îi grăbeau, spunând:
Împliniți muncile voastre, sarcinile voastre zilnice, ca și
când erau paie. 14 Și ofițerii copiilor lui Israel, pe care
asupritorii Faraonului i-au pus peste ei, au fost bătuți
și întrebați: Pentru ce nu ați împlinit sarcina voastră
în facerea de cărămizi deopotrivă ieri și azi, ca până
acum? 15 Atunci ofițerii copiilor lui Israel au venit și au
strigat la Faraon, spunând: Pentru ce te porți astfel
cu servitorii tăi? 16 Nu este dat niciun pai servitorilor
tăi și ne spun: Faceți cărămizi! Și, iată, servitorii tăi
sunt bătuți; dar vina este în propriul tău popor. 17
Dar el a spus: Voi sunteți leneși, sunteți leneși; de
aceea spuneți: Lasă-ne să mergem și să sacrificăm
DOMNULUI. 18 Duceți-vă acum și lucrați; căci nu vi
se va da niciun pai, totuși veți da același număr de
cărămizi. 19 Și ofițerii copiilor lui Israel au văzut că erau
într-o situație rea, după ce s-a spus: Nu veți micșora
nimic din sarcina voastră zilnică de cărămizi. 20 Și l-au
întâlnit pe Moise și pe Aaron, care stăteau în picioare
pe cale, pe când veneau de la Faraon, 21 Și le-au
spus: DOMNUL să privească spre voi și să judece;
fiindcă ați făcut mirosul nostru să fie detestat în ochii lui
Faraon și în ochii servitorilor săi, să pună o sabie în
mâna lor pentru a ne ucide. 22 Și Moise s-a întors la
DOMNUL și a spus: Doamne, pentru ce te-ai purtat atât
de rău cu acest popor? De ce oare m-ai trimis? 23 Căci
de când am venit la Faraon să vorbesc în numele tău,
el a făcut rău acestui popor; și nu ai eliberat nicidecum
pe poporul tău.

6 Atunci DOMNUL i-a spus lui Moise: Acum vei vedea
ce îi voi face lui Faraon: căci cu o mână puternică îi
va lăsa să plece și cu o mână puternică îi va alunga
afară din țara lui. 2 Și Dumnezeu i-a vorbit lui Moise

și i-a spus: Eu sunt DOMNUL; **3** Și m-am arătat lui
Avraam, lui Isaac și lui Iacob, prin numele de Dumnezeu
Atotputernic, dar prin numele meu IEHOVA nu le-
am fost cunoscut. **4** Și de asemenea am întemeiat
legământul meu cu ei, pentru a le da țara lui Canaan,
țara călătoriei lor, în care au fost străini. **5** Și de
asemenea am auzit geamătul copiilor lui Israel, pe care
egiptenii îi țin în robie; și mi-am adus aminte legământul
meu. **6** De aceea spune copiilor lui Israel: Eu sunt
DOMNUL și vă voi scoate de sub poverile egiptenilor și
vă voi scăpa din sclavia lor și vă voi răscumpăra cu
braț întins și cu mari judecăți, **7** Și vă voi lua la mine
ca popor și vă voi fi Dumnezeu; și veți cunoaște că
eu sunt DOMNUL Dumnezeul vostru, care vă scoate
de sub poverile egiptenilor. **8** Și vă voi duce în țara
pe care am jurat să o dau lui Avraam, lui Isaac și lui
Iacob; și v-o voi da ca moștenire: Eu sunt DOMNUL. **9**
Și Moise a vorbit astfel copiilor lui Israel, dar ei nu au
dat ascultare lui Moise din cauza chinului duhului și
din cauza robiei crude. **10** Și DOMNUL i-a vorbit lui
Moise, spunând: **11** Intră, vorbește lui Faraon, împăratul
Egiptului, ca el să lase pe copiii lui Israel să plece din
țara sa. **12** Și Moise a vorbit înaintea DOMNULUI,
spunând: Iată, copiii lui Israel nu mi-au dat ascultare;
cum mă va asculta Faraon pe mine, care sunt al buzelor
necircumcise? **13** Și DOMNUL le-a vorbit lui Moise și
lui Aaron și le-a dat o poruncă pentru copiii lui Israel
și pentru Faraon, împăratul Egiptului, pentru a duce
pe copiii lui Israel afară din țara Egiptului. **14** Aceștia
sunt capii caselor părinților lor: Fiii lui Ruben, întâiul
născut al lui Israel: Hanoc și Palu Hețron și Carmi;
acestea sunt familiile lui Ruben. **15** Și fiii lui Simeon:
Iemuel și Iamin și Ohad și Iachin și Țohar și Șaul, fiul
unei femei canaanite; acestea sunt familiile lui Simeon.
16 Și acestea sunt numele fiilor lui Levi, conform cu
generațiile lor: Gherșon și Chehat și Merari; și anii vieții
lui Levi au fost o sută treizeci și șapte de ani. **17** Fiii lui
Gherșon: Libni și Șimi, conform cu familiile lor. **18** Și fiii
lui Chehat: Amram și Ițehar și Hebron și Uziel; și anii
vieții lui Chehat au fost o sută treizeci și trei de ani. **19**
Și fiii lui Merari: Mahli și Muși; acestea sunt familiile lui
Levi conform cu generațiile lor. **20** Și Amram a luat la el
pe Iochebed, sora tatălui său, de soție; și ea i-a născut
pe Aaron și pe Moise; și anii vieții lui Amram au fost o
sută treizeci și șapte de ani. **21** Și fiii lui Ițehar: Core
și Nefeg și Zicri. **22** Și fiii lui Uziel: Mișael și Elițafan
și Zitri. **23** Și Aaron a luat la el pe Elișeba, fiica lui
Aminadab, sora lui Nașon, de soție; și ea i-a născut pe
Nadab și pe Abihu pe Eleazar și pe Itamar. **24** Și fiii lui
Core: Asir și Elcana și Abiasaf; acestea sunt familiile
coreiților. **25** Și Eleazar, fiul lui Aaron, a luat la el pe una
din fiicele lui Putiel de soție; și ea i-a născut pe Fineas;
aceștia sunt capii părinților leviților conform cu familiile
lor. **26** Aceștia sunt acel Aaron și acel Moise, cărora
DOMNUL le-a spus: Scoateți pe copiii lui Israel din țara
Egiptului, conform cu oștirile lor. **27** Aceștia sunt cei
care au vorbit lui Faraon, împăratul Egiptului, să scoată
pe copiii lui Israel din Egipt; aceștia sunt acel Moise și
acel Aaron. **28** Și s-a întâmplat, în ziua când DOMNUL
i-a vorbit lui Moise în țara Egiptului, **29** Că DOMNUL i-a
vorbit lui Moise, spunând: Eu sunt DOMNUL; spune-i
lui Faraon, împăratul Egiptului, tot ceea ce îți spun. **30**
Și Moise a spus înaintea DOMNULUI: Iată, eu sunt
al buzelor necircumcise și cum îmi va da ascultare
Faraon?

7 Și DOMNUL i-a spus lui Moise: Vezi, te-am făcut un
dumnezeu pentru Faraon; și Aaron, fratele tău, va fi
profetul tău. **2** Vei vorbi tot ceea ce îți poruncesc; și
Aaron, fratele tău, îi va vorbi lui Faraon, ca el să trimită
afară pe copiii lui Israel din țara lui. **3** Și voi împietri
inima lui Faraon și voi înmulți semnele mele și minunile
mele în țara Egiptului. **4** Dar Faraon nu vă va da
ascultare, ca să pun mâna mea asupra Egiptului și să
scot oștirile mele și poporul meu, copiii lui Israel, afară
din țara Egiptului prin mari judecăți. **5** Și egiptenii vor
cunoaște că eu sunt DOMNUL, când întind mâna mea
asupra Egiptului și aduc afară copiii lui Israel de printre
ei. **6** Și Moise și Aaron au făcut precum le-a poruncit
DOMNUL, astfel au făcut. **7** Și Moise era în vârstă de
optzeci de ani și Aaron în vârstă de optzeci și trei de
ani când i-au vorbit lui Faraon. **8** Și DOMNUL i-a vorbit
lui Moise și lui Aaron, spunând: **9** Când Faraon vă va
vorbi, spunând: Arătați un miracol pentru voi, atunci
să îi spui lui Aaron: Ia-ți toiagul și aruncă-l înaintea lui
Faraon și acesta va deveni un șarpe. **10** Și Moise și
Aaron au intrat la Faraon și au făcut astfel precum
DOMNUL poruncise; și Aaron și-a aruncat jos toiagul
înaintea lui Faraon și înaintea servitorilor săi și acesta
a devenit un șarpe. **11** Atunci Faraon de asemenea a
chemat înțelepții și vrăjitorii; acum magicienii Egiptului,
ei de asemenea au făcut în același fel cu farmecele lor.
12 Căci fiecare și-a aruncat jos toiagul și acestea au
devenit șerpi; dar toiagul lui Aaron a înghițit toiegele
lor. **13** Și el a împietrit inima lui Faraon, astfel că el
nu le-a dat ascultare; precum DOMNUL spusese. **14**
Și DOMNUL i-a spus lui Moise: Inima lui Faraon este
împietrită, el refuză să lase poporul să plece. **15** Du-
te la Faraon mâine dimineață; iată, el iese la apă; și
vei sta în picioare la malul râului, întâmpinându-l; și ia
în mâna ta toiagul care a fost prefăcut în șarpe. **16**
Și spune-i: DOMNUL Dumnezeul evreilor m-a trimis
la tine, zicând: Lasă poporul meu să plece, ca să îmi
servească în pustie; și, iată, până acum ai refuzat să
asculți. **17** Astfel vorbește DOMNUL: În aceasta vei
cunoaște că eu sunt DOMNUL: iată, voi lovi cu toiagul

care este în mâna mea apele care sunt în râu și ele vor
fi prefăcute în sânge. 18 Și peștii care sunt în râu vor
muri și râul se va împuți; și egiptenii se vor dezgusta să
bea apa din râu. 19 Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise:
Spune lui Aaron: Ia-ți toiagul și întinde-ți mâna peste
apele Egiptului, asupra pâraielor lor, asupra râurilor lor
și asupra iazurilor lor și asupra tuturor bălților lor de
apă, ca ele să devină sânge; și ca să fie sânge prin
toată țara Egiptului, deopotrivă în vase de lemn și în
vase de piatră. 20 Și Moise și Aaron au făcut astfel,
precum DOMNUL le-a poruncit; și el a ridicat toiagul
și a lovit apele care erau în râu, înaintea ochilor lui
Faraon și înaintea ochilor servitorilor săi; și toate apele
care erau în râu au fost prefăcute în sânge. 21 Și peștii
care erau în râu au murit; și râul s-a împuțit și egiptenii
nu au putut bea din apa din râu; și a fost sânge prin
toată țara Egiptului. 22 Și magicienii Egiptului au făcut
în același fel cu farmecele lor; și inima lui Faraon a
fost împietrită, nici nu le-a dat el ascultare; precum
DOMNUL spusese. 23 Și Faraon s-a întors și a mers în
casa lui, dar nici la aceasta nu și-a pus inima. 24 Și toți
egiptenii au săpat de jur împrejurul râului pentru apă ca
să bea, pentru că nu puteau bea din apa din râu. 25 Și
s-au împlinit șapte zile, după ce DOMNUL lovise râul.

8 Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise: Du-te la Faraon
și spune-i: Astfel vorbește DOMNUL: Lasă poporul
meu să plece, ca să îmi servească. 2 Și dacă tu refuzi
să îi lași să plece, iată, voi lovi tot cuprinsul tău cu
broaște; 3 Și râul va aduce broaște din abundență,
care vor urca și vor veni în casa ta și în camera ta de
dormit și pe patul tău și în casa servitorilor tăi și pe
poporul tău și în cuptoarele tale și în covețile tale. 4
Și broaștele vor urca deopotrivă pe tine și pe poporul
tău și pe toți servitorii tăi. 5 Și DOMNUL i-a vorbit lui
Moise: Spune-i lui Aaron: Întinde-ți mâna cu toiagul tău
asupra pâraielor, asupra râurilor și asupra iazurilor și fă
să urce broaște asupra țării Egiptului. 6 Și Aaron și-a
întins mâna asupra apelor Egiptului; și broaștele au
urcat și au acoperit țara Egiptului. 7 Și magicienii au
făcut în același fel cu farmecele lor și au adus broaște
asupra țării Egiptului. 8 Atunci Faraon a trimis după
Moise și Aaron și a spus: Rugați pe DOMNUL ca el să
depărteze broaștele de la mine și de la poporul meu; și
voi lăsa poporul să plece, ca să sacrifice DOMNULUI.
9 Iar Moise i-a spus lui Faraon: Făleşte-te înaintea
mea! Când să mă rog pentru tine și pentru servitorii
tăi și pentru poporul tău, să distrugă broaștele de la
tine și casele tale, ca ele să rămână numai în râu?
10 Iar el a spus: Mâine. Iar el a spus: Fie aceasta
conform cuvântului tău, ca tu să cunoști că nu este
nimeni asemenea DOMNULUI Dumnezeul nostru. 11
Și broaștele se vor depărta de la tine și de la casele
tale și de la servitorii tăi și de la poporul tău; ele vor
rămâne numai în râu. 12 Și Moise și Aaron au ieșit de
la Faraon; și Moise a strigat către DOMNUL din cauza
broaștelor pe care le adusese împotriva lui Faraon. 13
Și DOMNUL a făcut conform cuvântului lui Moise; și au
murit broaștele din case, din sate și din câmpuri. 14 Și ei
le-au adunat în grămezi: și țara s-a împuțit. 15 Dar când
Faraon a văzut că a avut un răgaz și-a împietrit inima și
nu le-a dat ascultare; precum DOMNUL spusese. 16 Și
DOMNUL i-a spus lui Moise: Spune-i lui Aaron: Întinde-
ți toiagul și lovește țărâna pământului, ca aceasta să
devină păduchi prin toată țara Egiptului. 17 Și au făcut
astfel. Și Aaron și-a întins mâna cu toiagul său și a
lovit țărâna pământului și aceasta a devenit păduchi
pe om și pe vită; toată țărâna țării a devenit păduchi
prin toată țara Egiptului. 18 Și magicienii au făcut în
același fel cu farmecele lor ca să aducă păduchi, dar
nu au putut, așa că au fost păduchi pe om și pe vită.
19 Atunci magicienii i-au spus lui Faraon: Acesta este
degetul lui Dumnezeu; și inima lui Faraon s-a împietrit
și nu le-a dat ascultare; precum DOMNUL spusese.
20 Și DOMNUL i-a spus lui Moise: Scoală-te devreme
dimineața și stai în picioare înaintea lui Faraon; iată, el
iese la apă; și spune-i: Astfel vorbește DOMNUL: Lasă
poporul meu să plece, ca să îmi servească. 21 Altfel,
dacă tu nu vei lăsa poporul meu să plece, iată, voi
trimite roiuri de muște pe tine și pe servitorii tăi și pe
poporul tău și în casele tale, și casele egiptenilor vor
fi pline de roiuri de muște și de asemenea pământul
pe care ei sunt. 22 Și voi separa în acea zi ținutul
Gosen, în care poporul meu locuiește, astfel că nu vor
fi roiuri de muște acolo; pentru ca să cunoști că eu
sunt DOMNUL în mijlocul pământului. 23 Și voi face
o deosebire între poporul meu și poporul tău: mâine
va fi acest semn. 24 Și DOMNUL a făcut astfel; și a
venit un apăsător roi de muște în casa lui Faraon și în
casele servitorilor săi și în toată țara Egiptului: țara a
fost stricată din cauza roiului de muște. 25 Și Faraon a
trimis după Moise și Aaron și a spus: Mergeți, sacrificați
Dumnezeului vostru în țară. 26 Și Moise a spus: Nu se
cuvine să facem astfel; căci DOMNULUI Dumnezeul
nostru îi vom sacrifica urâciunea egiptenilor; iată, vom
sacrifica urâciunea egiptenilor înaintea ochilor lor și
nu vor arunca cu pietre în noi? 27 Vom merge trei
zile de călătorie în pustie și vom sacrifica DOMNULUI
Dumnezeul nostru, așa cum el ne-a poruncit. 28 Și
Faraon a spus: Vă voi lăsa să plecați, ca să sacrificați
DOMNULUI Dumnezeul vostru, în pustie; numai să
nu mergeți foarte departe. Rugați-vă pentru mine. 29
Și Moise a spus: Iată, eu ies de la tine și voi ruga pe
DOMNUL ca roiurile de muște să se depărteze de la
Faraon, de la servitorii săi și de la poporul său, mâine;
dar Faraon să nu se mai poarte înșelător, nelăsând

poporul să plece să sacrifice DOMNULUI. 30 Și Moise
a ieșit de la Faraon și l-a implorat pe DOMNUL. 31
Și DOMNUL a făcut conform cuvântului lui Moise; și
el a îndepărtat roiurile de muște de la Faraon, de la
servitorii săi și de la poporul lui; nu a rămas niciuna. 32
Și Faraon și-a împietrit inima și de această dată și a
refuzat să lase poporul să plece.

9 Atunci DOMNUL i-a spus lui Moise: Intră la Faraon
și spune-i: Astfel vorbește DOMNUL Dumnezeul
evreilor: Lasă poporul meu să plece ca să îmi servească.
2 Căci dacă refuzi să îi lași să plece și îi vei ține pe loc,
3 Iată, mâna DOMNULUI este asupra vitelor tale din
câmp, asupra cailor, asupra măgarilor, asupra cămilelor,
asupra boilor și asupra oilor tale: va fi o ciumă foarte
apăsătoare. 4 Și DOMNUL va face deosebire între
vitele lui Israel și vitele Egiptului, și nu va muri nimic
din tot ce este al copiilor lui Israel. 5 Și DOMNUL a
rânduit un timp cuvenit, spunând: Mâine DOMNUL va
face acest lucru în țară. 6 Și DOMNUL a făcut acel
lucru a doua zi și toate vitele Egiptului au murit, dar
din vitele copiilor lui Israel nu a murit niciuna. 7 Și
Faraon a trimis și, iată, nu a murit niciuna dintre vitele
israeliților. Și inima lui Faraon s-a împietrit și nu a lăsat
poporul să plece. 8 Și DOMNUL le-a spus lui Moise și
lui Aaron: Luați-vă mâinile pline cu cenușă din cuptor și
Moise să o arunce spre cer înaintea ochilor lui Faraon.
9 Și va deveni țărână în toată țara Egiptului și va fi
ulcer, răspândindu-se cu bășici pe om și pe vită, prin
toată țara Egiptului. 10 Și au luat cenușă din cuptor
și au stat în picioare înaintea lui Faraon; și Moise a
aruncat cenușa în sus spre cer; și aceasta a devenit
un ulcer, răspândindu-se cu bășici pe om și pe vită.
11 Și magicienii nu au putut sta în picioare înaintea
lui Moise din cauza ulcerelor, pentru că ulcerul era
peste magicieni și peste toți egiptenii. 12 Și DOMNUL
a împietrit inima lui Faraon și nu le-a dat ascultare;
precum DOMNUL spusese lui Moise. 13 Și DOMNUL
i-a spus lui Moise: Scoală-te devreme dimineața și
stai în picioare înaintea lui Faraon și spune-i: Astfel
vorbește DOMNUL Dumnezeul evreilor: Lasă poporul
meu să plece, ca să îmi servească. 14 Căci de această
dată voi trimite toate plăgile mele asupra inimii tale
și asupra servitorilor tăi și asupra poporului tău, ca
să cunoști că nu este nimeni asemenea mie pe tot
pământul. 15 Căci acum îmi voi întinde mâna, ca să te
lovesc pe tine și poporul tău cu ciumă; și vei fi stârpit
de pe pământ. 16 Și tocmai pentru această cauză te-
am ridicat, ca să îmi arăt în tine puterea, și ca numele
meu să fie vestit peste tot pământul. 17 Te mai înalți tu
însuți împotriva poporului meu, ca să refuzi să îi lași
să plece? 18 Iată, mâine, pe timpul acesta, voi face
să plouă o grindină foarte apăsătoare, așa cum nu a
fost în Egipt de la întemeierea lui chiar până acum.
19 De aceea trimite acum și adună vitele tale și tot
ceea ce ai în câmp; căci fiecare om și animal care va
fi găsit în câmp și nu va fi adus acasă, grindina va
cădea peste ei și vor muri. 20 Cel ce s-a temut de
cuvântul DOMNULUI printre servitorii lui Faraon a pus
pe servitorii săi și vitele sale să fugă în case; 21 Și
cel ce nu a luat în considerare cuvântul DOMNULUI
a lăsat pe servitorii săi și vitele sale în câmp. 22 Și
DOMNUL i-a spus lui Moise: Întinde-ți mâna spre cer,
ca să fie grindină în toată țara Egiptului, peste om și
peste animal și peste fiecare iarbă din câmp, prin toată
țara Egiptului. 23 Și Moise și-a întins toiagul spre cer și
DOMNUL a trimis tunet și grindină și focul a alergat
de-a lungul pământului; și DOMNUL a plouat grindină
peste țara Egiptului. 24 Astfel a fost grindină și foc
amestecat cu grindină, foarte apăsătoare, cum nu a
mai fost asemenea în toată țara Egiptului de când a
devenit o națiune. 25 Și grindina a lovit în toată țara
Egiptului tot ce era în câmp, deopotrivă om și animal; și
grindina a lovit fiecare iarbă din câmp și a frânt fiecare
copac din câmp. 26 Numai în ținutul Gosen, unde erau
copiii lui Israel, nu a fost grindină. 27 Și Faraon a trimis
și a chemat pe Moise și Aaron și le-a spus: Eu am
păcătuit de această dată; DOMNUL este drept și eu și
poporul meu suntem stricați. 28 Rugați pe DOMNUL
(pentru că este destul) ca să nu mai fie tunete puternice
și grindină; și vă voi lăsa să plecați și nu veți mai sta.
29 Și Moise i-a spus: Imediat ce voi fi ieșit din cetate,
îmi voi întinde mâinile spre DOMNUL; și tunetul va
înceta, nici nu va mai fi grindină; ca să știi că pământul
este al DOMNULUI. 30 Dar cât despre tine și servitorii
tăi, știu că nu vă veți teme de DOMNUL Dumnezeu. 31
Și inul și orzul au fost lovite, pentru că orzul era în spic
și inul era înflorit. 32 Dar grâul și alacul nu s-au stricat,
fiindcă nu erau coapte. 33 Și Moise a ieșit din cetate
de la Faraon și și-a întins mâinile spre DOMNUL; și
tunetele și grindina au încetat și ploaia nu a mai fost
turnată pe pământ. 34 Și când Faraon a văzut că ploaia
și grindina și tunetele au încetat, a păcătuit și mai mult
și și-a împietrit inima, el și servitorii săi. 35 Și inima lui
Faraon s-a împietrit și nu a lăsat pe copiii lui Israel să
plece; precum DOMNUL vorbise prin Moise.

10 Și DOMNUL i-a spus lui Moise: Intră la Faraon,
pentru că i-am împietrit inima și inima servitorilor
săi, ca să pot arăta aceste semne ale mele înaintea lui;
2 Și ca să spui în urechile fiului tău și a fiului fiului tău,
ce lucruri am lucrat în Egipt și semnele mele pe care le-
am făcut printre ei, ca ei să știe că eu sunt DOMNUL. 3
Și Moise și Aaron au intrat la Faraon și i-au spus: Astfel
vorbește DOMNUL Dumnezeul evreilor: Până când
vei refuza să te umilești înaintea mea? Lasă poporul

meu să plece, ca să îmi servească. 4 Altfel, dacă refuzi
să lași poporul meu să plece, iată, mâine voi aduce
lăcustele în cuprinsul tău; 5 Și ele vor acoperi fața
pământului, ca nimeni să nu poată vedea pământul; și
ele vor mânca rămășița a ceea ce a scăpat, care ți-a
rămas de la grindină, și vor mânca fiecare copac care
crește pentru tine din câmp; 6 Și ele vor umple casele
tale și casele tuturor servitorilor tăi și casele tuturor
egiptenilor, ceea ce nici părinții tăi, nici părinții părinților
tăi nu au văzut, din ziua de când au fost pe pământ
până în această zi. Și s-a întors și a ieșit de la Faraon.
7 Și servitorii lui Faraon i-au spus: Până când acest om
va fi o cursă pentru noi? Lasă bărbații să plece, ca să
servească pe DOMNUL Dumnezeul lor; încă nu știi
că Egiptul este distrus? 8 Și Moise și Aaron au fost
aduși din nou la Faraon; iar el le-a spus: Mergeți, serviți
DOMNULUI Dumnezeul vostru; dar cine sunt cei ce vor
merge? 9 Și Moise a spus: Vom merge cu tinerii noștri
și cu bătrânii noștri, cu fiii noștri și cu fiicele noastre,
cu turmele noastre și cu cirezile noastre vom merge,
pentru că trebuie să ținem o sărbătoare DOMNULUI. 10
Iar el le-a spus: DOMNUL să fie astfel cu voi, precum o
să vă las să plecați și micuții voștri; vedeți că răul este
înaintea voastră. 11 Nu așa: duceți-vă acum, cei ce
sunteți bărbați, și serviți DOMNULUI; căci aceasta ați
dorit. Și au fost alungați din prezența lui Faraon. 12 Și
DOMNUL i-a spus lui Moise: Întinde-ți mâna peste țara
Egiptului pentru lăcuste, pentru ca ele să urce peste
țara Egiptului și să mănânce fiecare iarbă a pământului,
tot ce grindina a lăsat. 13 Și Moise și-a întins toiagul
asupra țării Egiptului și DOMNUL a adus un vânt de est
peste țară toată ziua aceea și toată noaptea; și când
a fost dimineață, vântul de est a adus lăcustele. 14
Și lăcustele au urcat peste toată țara Egiptului și s-
au așezat foarte apăsătoare în tot cuprinsul Egiptului;
înaintea lor nu au fost astfel de lăcuste ca ele, nici
după ele nu vor fi asemenea. 15 Căci ele au acoperit
fața întregului pământ, așa că țara s-a întunecat; și au
mâncat fiecare iarbă a pământului și tot rodul pomilor
pe care grindina i-a lăsat; și nu a rămas niciun lucru
verde în copaci, sau în ierburile câmpului, prin toată
țara Egiptului. 16 Atunci Faraon a trimis după Moise și
Aaron în grabă și a spus: Eu am păcătuit împotriva
DOMNULUI Dumnezeul vostru și împotriva voastră. 17
De aceea acum iartă, te rog, păcatul meu numai de
această dată și rugați pe DOMNUL Dumnezeul vostru
să îndepărteze de la mine numai această moarte. 18 Și
a ieșit de la Faraon și l-a implorat pe DOMNUL. 19 Și
DOMNUL a întors un vânt foarte puternic din vest, care
a îndepărtat lăcustele și le-a aruncat în Marea Roșie;
nu a rămas nicio lăcustă în tot cuprinsul Egiptului. 20
Dar DOMNUL a împietrit inima lui Faraon, așa că a
refuzat să lase copiii lui Israel să plece. 21 Și DOMNUL
i-a spus lui Moise: Întinde-ți mâna spre cer, ca să fie
întuneric peste țara Egiptului, un întuneric care să poată
fi pipăit. 22 Și Moise și-a întins mâna spre cer; și a fost
întuneric gros în toată țara Egiptului trei zile. 23 Nu s-au
văzut unul pe altul, nici nu s-a ridicat vreunul din locul
lui pentru trei zile; dar toți copiii lui Israel au avut lumină
în locuințele lor. 24 Și Faraon a chemat pe Moise și
a spus: Mergeți, serviți DOMNULUI; numai turmele
voastre și cirezile voastre să rămână aici; micuții voștri
să meargă de asemenea cu voi. 25 Și Moise a spus:
Tu trebuie să ne dai de asemenea sacrificii și ofrande
arse, ca să sacrificăm DOMNULUI Dumnezeul nostru.
26 Vitele noastre de asemenea vor merge cu noi, nicio
copită nu va rămâne, pentru că dintre ele trebuie să
luăm pentru a servi DOMNULUI Dumnezeul nostru; și
nu știm cu ce trebuie să servim pe DOMNUL, până ce
nu mergem acolo. 27 Dar DOMNUL a împietrit inima lui
Faraon, iar el a refuzat să îi lase să plece. 28 Și Faraon
i-a spus: Du-te de la mine, ia seama la tine însuți; să
nu mai vezi fața mea, pentru că în ziua când vei vedea
fața mea vei muri. 29 Iar Moise a spus: Tu ai vorbit
bine, nu voi mai vedea fața ta.

11 Și DOMNUL i-a spus lui Moise: Totuși voi aduce
încă o plagă peste Faraon și peste Egipt; după
aceea vă va lăsa să plecați de aici; când vă va lăsa
să plecați, cu adevărat vă va arunca afară de aici de
tot. 2 Vorbește acum în urechile poporului și fiecare
bărbat să împrumute de la vecinul lui și fiecare femeie
de la vecina ei, bijuterii de argint și bijuterii de aur. 3
Și DOMNUL a dat poporului favoare înaintea ochilor
egiptenilor. Mai mult, bărbatul Moise a fost foarte
mare în țara Egiptului, înaintea ochilor servitorilor lui
Faraon și înaintea ochilor poporului. 4 Și Moise a
spus: Astfel vorbește DOMNUL: Spre miezul nopții voi
ieși în mijlocul Egiptului. 5 Și toți întâii născuți în țara
Egiptului vor muri, de la întâiul născut al lui Faraon
care șade pe tronul lui, chiar până la întâiul născut al
servitoarei care este în spatele morii; și toți întâii născuți
ai animalelor. 6 Și va fi un mare strigăt prin toată țara
Egiptului, așa cum nu a fost niciunul asemenea lui,
nici nu va mai fi unul asemenea lui. 7 Dar împotriva
vreunuia dintre copiii lui Israel niciun câine nu își va
mișca limba, împotriva omului sau animalului, ca să știți
că DOMNUL face deosebire între egipteni și Israel. 8
Și toți acești servitori ai tăi vor coborî la mine și mi se
vor prosterna, spunând: Ieși afară și tot poporul care
te urmează, și după aceasta voi ieși. Și el a ieșit de
la Faraon într-o mare mânie. 9 Și DOMNUL i-a spus
lui Moise: Faraon nu vă va da ascultare, ca minunile
mele să fie înmulțite în țara Egiptului. 10 Și Moise și
Aaron au făcut toate aceste minuni înaintea lui Faraon;

și DOMNUL a împietrit inima lui Faraon, ca el să refuze
să lase copiii lui Israel să plece din țara sa.

12 Și DOMNUL le-a spus lui Moise și lui Aaron în
țara Egiptului, spunând: **2** Această lună va fi
pentru voi începutul lunilor; aceasta va fi prima lună a
anului pentru voi. **3** Vorbiți întregii adunări a lui Israel,
spunând: În ziua a zecea a acestei luni își vor lua un
miel, fiecare bărbat, conform cu casa părinților lor, un
miel pentru o casă; **4** Și dacă este casa prea mică
pentru acest miel, să îl ia și vecinul său de lângă casa
lui conform cu numărul sufletelor; fiecare conform cu
mâncarea lui să vă faceți socoteala pentru miel. **5**
Mielul vostru să fie fără cusur, o parte bărbătească de
un an; să îl luați dintre oi sau dintre capre; **6** Și să
îl păstrați până în a paisprezecea zi a lunii acesteia;
și întreagă mulțimea adunării lui Israel să îl înjunghie
seara. **7** Și să ia din acest sânge și să lovească
sângele pe cei doi ușori și pe pragul de sus al ușii
caselor, în care îl vor mânca. **8** Și să mănânce carnea
în acea noapte, friptă cu foc și azime; și cu ierburi
amare să îl mănânce. **9** Nu îl mâncați crud, nici fiert
de loc în apă, ci fript cu foc; capul lui cu picioarele
lui și cu măruntaiele lui. **10** Și să nu lăsați nimic să
rămână din el până dimineața; și ceea ce rămâne
din el până dimineața să îl ardeți cu foc. **11** Și astfel
să îl mâncați; cu coapsele voastre încinse, sandalele
voastre în picioarele voastre și toiagul vostru în mâna
voastră; și să îl mâncați în grabă; acesta este paștele
DOMNULUI. **12** Pentru că voi trece prin țara Egiptului
în această noapte și voi lovi pe toți întâii-născuți din
țara Egiptului, deopotrivă om și animal; și împotriva
tuturor dumnezeilor Egiptului voi face judecată: Eu sunt
DOMNUL. **13** Și sângele vă va fi semn pe casele unde
voi sunteți; și când eu văd sângele, voi trece peste
voi; și când lovesc țara Egiptului, plaga nu va fi peste
voi, ca să vă nimicească. **14** Și această zi să vă fie
pentru amintire; și să o țineți ca sărbătoare DOMNULUI
prin toate generațiile voastre; să o țineți ca sărbătoare
printr-o rânduială pentru totdeauna. **15** Șapte zile să
mâncați azime; chiar din prima zi să scoateți dospeala
afară din casele voastre, pentru că oricine mănâncă
pâine dospită din prima zi până în a șaptea zi, acel
suflet va fi stârpit din Israel. **16** Și în prima zi să fie o
adunare solemnă sfântă și în a șaptea zi să fie adunare
solemnă sfântă pentru voi; niciun fel de lucrare să nu
fie făcută în ele, în afară de ceea ce fiecare om trebuie
să mănânce, numai aceasta să fie făcută de voi. **17** Și
să țineți sărbătoarea azimelor; căci în chiar această
zi eu am scos oștirile voastre din țara Egiptului; de
aceea să țineți această zi în generațiile voastre printr-
o rânduială pentru totdeauna. **18** În prima lună, în a
paisprezecea zi a lunii, seara, să mâncați azime, până
în a douăzeci și una zi a lunii, seara. **19** Șapte zile să
nu se găsească dospeală în casele voastre, pentru că
oricine mănâncă ceea ce este dospit, chiar acel suflet
va fi stârpit din adunarea lui Israel, fie el dintre străini,
fie născut în țară. **20** Să nu mâncați nimic dospit; în
toate locuințele voastre să mâncați azime. **21** Atunci
Moise a trimis după toți bătrânii lui Israel și le-a spus:
Alegeți și luați-vă un miel conform familiilor voastre și
înjunghiați paștele. **22** Și să luați un mănunchi de isop
și înmuiați-l în sângele care este în strachină și loviți
pragul de sus și cei doi ușori cu sângele care este
în strachină; și niciunul din voi să nu iasă la intrarea
casei sale până dimineața. **23** Pentru că DOMNUL
va trece să lovească egiptenii; și când vede sângele
pe pragul de sus și pe cei doi ușori, DOMNUL va
trece peste ușă și nu va permite nimicitorului să intre
în casele voastre să lovească. **24** Și să țineți acest
lucru ca rânduială pentru tine și pentru fiii tăi pentru
totdeauna. **25** Și se va întâmpla, când veți fi venit în
țara pe care DOMNUL v-o va da, conform cu ce a
promis, că veți ține acest serviciu. **26** Și se va întâmpla,
când copiii voștri vă vor spune: Ce înseamnă acest
serviciu pentru voi? **27** Că voi să spuneți: Acesta este
sacrificiul paștelui DOMNULUI, care a trecut peste
casele copiilor lui Israel în Egipt, când a lovit egiptenii
și a eliberat casele noastre. Și poporul a plecat capul și
s-a închinat. **28** Și copiii lui Israel au plecat și au făcut
așa cum DOMNUL poruncise lui Moise și Aaron, astfel
au făcut ei. **29** Și s-a întâmplat, că la miezul nopții,
DOMNUL a lovit tot întâiul născut în țara Egiptului, de
la întâiul născut al Faraonului, care ședea pe tronul
lui, până la întâiul născut al celui captiv care era în
închisoare, și tot întâiul născut al vitelor. **30** Și Faraon
s-a sculat noaptea, el și toți servitorii săi și toți egiptenii;
și a fost un mare strigăt în Egipt, pentru că nu a fost
casă unde să nu fie un mort. **31** Și el a trimis după
Moise și Aaron noaptea și a spus: Ridicați-vă și ieșiți
din poporul meu, deopotrivă voi și copiii lui Israel; și
mergeți, serviți pe DOMNUL, așa cum ați spus. **32** De
asemenea luați turmele voastre și cirezile voastre, așa
cum ați spus; și plecați; și de asemenea binecuvântați-
mă. **33** Și egiptenii erau stăruitori asupra poporului, ca
să îi trimită afară din țară în grabă; căci spuneau: Noi
toți vom muri. **34** Și oamenii au luat aluatul lor înainte ca
acesta să fie dospit, covețile lor fiind legate în hainele
lor pe umerii lor. **35** Și copiii lui Israel au făcut conform
cuvântului lui Moise; și au luat de la egipteni bijuterii
de argint și bijuterii de aur și haine; **36** Și DOMNUL
a dat poporului favoare înaintea ochilor egiptenilor,
așa că le-au împrumutat astfel de lucruri precum au
cerut. Și au prădat pe egipteni. **37** Și copiii lui Israel au
călătorit de la Ramses la Sucot, în jur de șase sute
de mii, pe jos, care erau bărbați, în afară de copii.

38 Și o mulțime amestecată s-a urcat de asemenea
împreună cu ei; și turme și cirezi, chiar foarte multe
vite. 39 Și au copt turte nedospite din aluatul pe care l-
au scos din Egipt, căci acesta nu era dospit, pentru că
au fost aruncați afară din Egipt și nu puteau întârzia,
nici nu și-au pregătit merinde. 40 Și locuirea temporară
a copiilor lui Israel, care au locuit în Egipt, a fost de
patru sute și treizeci de ani. 41 Și s-a întâmplat la
sfârșitul celor patru sute treizeci de ani, în chiar aceeași
zi s-a întâmplat, că toate oștirile DOMNULUI au ieșit
din țara Egiptului. 42 Aceasta este o noapte de ținut
pentru DOMNUL pentru scoaterea lor din țara Egiptului;
aceasta este acea noapte a DOMNULUI pentru a fi
ținută de toți copiii lui Israel în generațiile lor. 43 Și
DOMNUL le-a spus lui Moise și lui Aaron: Aceasta este
rânduiala paștelui: Niciun străin nu va mânca din ea;
44 Dar servitorul fiecăruia care este cumpărat cu bani,
după ce l-ai circumcis, atunci va mânca din ea. 45 Un
locuitor temporar și un servitor angajat nu vor mânca
din ea. 46 Într-o singură casă va fi ea mâncată; să nu
aduci nimic din acea carne afară din casă; nici să nu îi
zdrobiți vreun os. 47 Toată adunarea lui Israel să o țină.
48 Și când un străin va locui temporar cu tine și vei ține
paștele DOMNULUI, toți cei ai lui de parte bărbătească
să fie circumciși și apoi lasă-l să se apropie și să o
țină; și va fi ca unul ce este născut în țară: pentru că
niciunul necircumcis nu va mânca din ea. 49 O singură
lege va fi pentru cel născut în țară și pentru străinul ce
locuiește temporar printre voi. 50 Astfel au făcut toți
copiii lui Israel; precum DOMNUL poruncise lui Moise
și Aaron, așa au făcut. 51 Și s-a întâmplat, în chiar
aceeași zi, că DOMNUL a scos pe copiii lui Israel din
țara Egiptului conform armatelor lor.

13 Și DOMNUL i-a spus lui Moise, zicând: 2 Sfințiți-
mi pe fiecare întâi născut, pe oricine deschide
pântecele printre copiii lui Israel, deopotrivă al omului și
al vitei: acesta este al meu. 3 Și Moise a spus poporului:
Amintiți-vă această zi, în care ați ieșit din Egipt, din
casa robiei, pentru că prin tăria mâinii DOMNUL v-a
scos din acest loc: nu se va mânca pâine dospită. 4
Astăzi ați ieșit în luna Abib. 5 Și va fi, când DOMNUL te
va aduce în țara canaaniților și a hititilor și a amoriților
și a hiviților și a iebusiților, pe care el a jurat părinților
tăi să ți-o dea, o țară în care curge lapte și miere, că în
această lună vei ține acest serviciu. 6 Șapte zile să
mănânci azime și în a șaptea zi să fie o sărbătoare
pentru DOMNUL. 7 Azime să fie mâncate șapte zile;
și să nu fie văzută pâine dospită la tine, nici nu va fi
văzută dospeală cu tine în toate hotarele tale. 8 Și să
arăți fiului tău în acea zi, spunând: Aceasta se face
din cauza a ceea ce DOMNUL mi-a făcut când eu am
ieșit afară din Egipt. 9 Și aceasta să îți fie ca semn pe
mâna ta și pentru o amintire între ochii tăi, ca legea
DOMNULUI să fie în gura ta, căci cu mână puternică
DOMNUL te-a scos din Egipt. 10 De aceea ține această
rânduială la timpul ei din an în an. 11 Și va fi, când
DOMNUL te va aduce în țara canaaniților, precum a
jurat părinților tăi și ți-o va da, 12 Că vei pune deoparte
pentru DOMNUL tot ceea ce deschide pântecele și
fiecare întâi născut care vine de la un animal pe care îl
ai; cei de parte bărbătească vor fi ai DOMNULUI. 13 Și
pe fiecare întâi născut al unui măgar să îl răscumperi
cu un miel; și dacă refuzi să îl răscumperi, atunci să îi
rupi gâtul; să îl răscumperi și pe fiecare întâi născut
al omului dintre copiii tăi. 14 Și va fi, când fiul tău
te va întreba în timpul care vine, spunând: Ce este
aceasta? Că îi vei zice: DOMNUL ne-a scos cu mână
tare din Egipt, din casa robiei: 15 Și s-a întâmplat,
când Faraon se încăpățâna să ne lase să plecăm, că
DOMNUL a ucis pe toți întâii-născuți din țara Egiptului,
deopotrivă întâii-născuți ai oamenilor și întâii-născuți ai
animalelor; de aceea eu sacrific DOMNULUI tot ceea
ce deschide pântecele, fiind de parte bărbătească; dar
pe toți întâii-născuți ai copiilor mei îi răscumpăr. 16
Și va fi ca semn pe mâna ta și ca fruntarii între ochii
tăi; căci prin puterea mâinii DOMNUL ne-a scos din
Egipt. 17 Și s-a întâmplat, când Faraon a lăsat poporul
să plece, că Dumnezeu nu i-a condus pe calea țării
filistenilor, deși aceea era aproape; fiindcă Dumnezeu
a spus: Nu cumva să se întâmple ca poporul să se
pocăiască văzând război și să se întoarcă în Egipt; 18
Ci Dumnezeu a condus poporul pe calea pustiei Mării
Roșii; și copiii lui Israel au urcat înarmați din Egipt. 19
Și Moise a luat oasele lui Iosif cu el, pentru că acesta
luase jurământ copiilor lui Israel, spunând: Dumnezeu
cu adevărat vă va vizita; și veți urca cu voi oasele mele
de aici. 20 Și au început călătoria lor de la Sucot și
au așezat tabără în Etam, în marginea pustiei. 21 Și
DOMNUL a mers înaintea lor ziua într-un stâlp de nor,
pentru a le conduce calea; și noaptea într-un stâlp
de foc, pentru a le dea lumină; pentru a merge zi și
noapte; 22 El nu a depărtat stâlpul de nor ziua, nici
stâlpul de foc noaptea, dinaintea poporului.

14 Și DOMNUL i-a spus lui Moise, zicând: 2 Vorbește
copiilor lui Israel, să se întoarcă și să își așeze
tabăra înainte de Pi-Hahirot, între Migdol și mare,
înainte de Baal-Țefon; înaintea acestuia vă veți așeza
tabăra, lângă mare. 3 Pentru că Faraon va spune
despre copiii lui Israel: Ei s-au încurcat în țară, pustia i-
a cuprins. 4 Și voi împietri inima lui Faraon, astfel că
îi va urmări; și voi fi onorat prin Faraon și prin toată
oștirea lui; ca Egiptenii să știe că eu sunt DOMNUL. Și
au făcut așa. 5 Și i s-a spus împăratului Egiptului că
poporul a fugit; și inima lui Faraon și a servitorilor săi

s-a întors împotriva poporului și au spus: De ce am
făcut aceasta, lăsând pe Israel să plece de la servirea
noastră? 6 Și el și-a pregătit carul și a luat poporul
său cu el; 7 Și a luat șase sute de care alese și toate
carele Egiptului și căpetenii peste fiecare din ele. 8
Și DOMNUL a împietrit inima lui Faraon, împăratul
Egiptului, și a urmărit pe copiii lui Israel; și copiii lui
Israel au ieșit cu mână înaltă. 9 Dar Egiptenii i-au
urmărit, toți caii și carele lui Faraon și călăreții lui și
oștirea lui și i-a ajuns, așezând tabăra lângă mare, în
apropiere de Pi-Hahirot, înainte de Baal-Țefon. 10 Și
când Faraon s-a apropiat, copiii lui Israel și-au ridicat
ochii și, iată, egiptenii mărșăluiau după ei; și au fost
grozav de înspăimântați; și copiii lui Israel au strigat
către DOMNUL. 11 Și i-au spus lui Moise: Pentru că nu
sunt morminte în Egipt ne-ai luat tu pentru a muri în
pustie? Pentru ce te-ai purtat astfel cu noi, pentru a ne
scoate din Egipt? 12 Nu este acesta cuvântul pe care ți
l-am spus în Egipt, zicând: Lasă-ne în pace, să servim
egiptenilor? Pentru că ar fi fost mai bine să servim
egiptenilor, decât să murim în pustie. 13 Și Moise a
spus poporului: Nu vă temeți, stați liniștiți și veți vedea
salvarea DOMNULUI, pe care el v-o va arăta astăzi;
căci egiptenii pe care i-ați văzut astăzi, nu îi veți mai
vedea niciodată, pentru totdeauna. 14 DOMNUL va
lupta pentru voi, dar voi stați liniștiți. 15 Și DOMNUL i-a
spus lui Moise: Pentru ce strigi către mine? Vorbește
copiilor lui Israel să meargă înainte; 16 Dar ridică-ți
toiagul și întinde-ți mâna peste mare și despic-o; și
copiii lui Israel vor merge pe uscat prin mijlocul mării.
17 Și eu, iată, eu voi împietri inimile egiptenilor și îi vor
urmări; și îmi voi aduce onoare prin Faraon și prin toată
oștirea sa, prin carele sale și prin călăreții săi. 18 Și
egiptenii vor ști că eu sunt DOMNUL, când mi-am adus
onoare prin Faraon, prin carele sale și prin călăreții
săi. 19 Și îngerul lui Dumnezeu, care mergea înaintea
taberei lui Israel, s-a mutat și s-a dus în spatele lor; și
stâlpul de nor s-a mutat de dinaintea feței lor și a stat
în spatele lor; 20 Și a venit între tabăra egiptenilor și
tabăra lui Israel; și a fost un nor și întuneric pentru ei,
dar dădea lumină noaptea pentru aceștia; așa că nu
s-au apropiat unii de alții toată noaptea. 21 Și Moise
și-a întins mâna peste mare; și DOMNUL a făcut ca
marea să meargă înapoi printr-un puternic vânt din est
toată noaptea aceea și a făcut marea pământ uscat și
apele au fost despicate. 22 Și copiii lui Israel au mers
în mijlocul mării pe pământ uscat; și apele le erau un
zid pe partea dreaptă a lor și pe partea stângă a lor. 23
Și egiptenii i-au urmărit și au intrat după ei în mijlocul
mării, toți caii lui Faraon, carele sale și călăreții săi.
24 Și s-a întâmplat, că în garda dimineții, DOMNUL a
privit spre oștirea egiptenilor prin stâlpul de foc și de
nor și a tulburat oștirea egiptenilor. 25 Și a scos roțile
de la carele lor, ca ei să le conducă cu greutate; așa că
egiptenii au spus: Să fugim de la fața lui Israel, pentru
că DOMNUL luptă pentru ei împotriva egiptenilor. 26
Și DOMNUL i-a spus lui Moise: Întinde-ți mâna peste
mare, ca apele să vină înapoi peste egipteni, peste
carele lor și peste călăreții lor. 27 Și Moise și-a întins
mâna peste mare și marea s-a întors la puterea ei când
a apărut dimineața; și egiptenii au fugit de dinaintea
acesteia; și DOMNUL a doborât pe egipteni în mijlocul
mării. 28 Și apele s-au întors și au acoperit carele și
călăreții, chiar toată oștirea lui Faraon care a intrat
în mare după ei; nu a rămas nici măcar unul dintre
ei. 29 Dar copiii lui Israel au umblat pe pământ uscat
în mijlocul mării; și apele le erau un zid de partea lor
dreaptă și de partea lor stângă. 30 Astfel DOMNUL a
salvat pe Israel în acea zi din mâna egiptenilor; și Israel
a văzut egiptenii morți pe țărmul mării. 31 Și Israel a
văzut acea măreață lucrare pe care DOMNUL a făcut-o
asupra egiptenilor; și poporul s-a temut de DOMNUL și
l-a crezut pe DOMNUL și pe servitorul său Moise.

15 Atunci Moise și copiii lui Israel au cântat această
cântare DOMNULUI și au spus, zicând: Voi
cânta DOMNULUI, pentru că a triumfat glorios; calul și
călărețul lui i-a aruncat în mare. 2 DOMNUL este tăria
și cântarea mea și el a devenit salvarea mea; el este
Dumnezeul meu și îi voi pregăti o locuință; Dumnezeul
tatălui meu și îl voi înălța. 3 DOMNUL este un bărbat
de război; DOMNUL este numele său. 4 Carele lui
Faraon și oștirea lui le-a aruncat în mare; aleșii lui
căpetenii de asemenea sunt înecați în Marea Roșie. 5
Adâncurile i-au acoperit; s-au scufundat în adâncuri ca
o piatră. 6 Dreapta ta, DOAMNE, a devenit glorioasă
în putere; dreapta ta, DOAMNE, a zdrobit în bucăți
dușmanul. 7 Și în măreția maiestății tale ai doborât pe
cei ce s-au ridicat împotriva ta; ai trimis înainte furia ta,
care i-a mistuit ca pe miriște. 8 Și cu pufnirea suflării
nărilor tale apele s-au adunat, potopurile au stat drept
ca o movilă și adâncurile s-au închegat în inima mării.
9 Dușmanul a spus: Voi urmări, voi ajunge, voi împărți
prada; îmi voi sătura pofta cu ei; îmi voi trage sabia,
mâna mea îi va nimici. 10 Tu ai suflat cu suflarea ta,
marea i-a acoperit; s-au scufundat ca plumb în apele
puternice. 11 Cine este asemenea ție, DOAMNE, printre
dumnezei? Cine este asemenea ție, glorios în sfințenie,
înspăimântător în laude, făcând minuni? 12 Tu ai întins
mâna ta dreaptă, pământul i-a înghițit. 13 În mila ta ai
condus poporul pe care l-ai răscumpărat; i-ai călăuzit în
puterea ta la sfânta ta locuință. 14 Poporul va auzi și
se va înspăimânta; întristare îi va apuca pe locuitorii
Palestinei. 15 Atunci conducătorii Edomului vor fi uimiți;
bărbații tari ai Moabului, tremurând îi vor apuca; toți
locuitorii din Canaan se vor topi. 16 Spaimă și groază

va cădea asupra lor; prin măreția brațului tău vor fi muți
ca o piatră, până când trece poporul tău, DOAMNE,
până când trece poporul, pe care tu l-ai cumpărat.
17 Tu îi vei aduce înăuntru și îi vei sădi în muntele
moștenirii tale, în locul, DOAMNE, pe care l-ai făcut
pentru tine pentru a locui în el, în Sanctuar, DOAMNE,
pe care mâinile tale l-au întemeiat. 18 DOMNUL va
domni pentru totdeauna și întotdeauna. 19 Căci calul
lui Faraon a intrat cu carele lui și cu călăreții lui în
mare și DOMNUL a adus înapoi apele mării peste
ei; dar copiii lui Israel au mers pe pământ uscat în
mijlocul mării. 20 Și Miriam, profetesa, sora lui Aaron, a
luat o tamburină în mâna ei; și toate femeile au ieșit
după ea cu tamburine și cu dansuri. 21 Și Miriam le-a
răspuns: Cântați DOMNULUI, pentru că el a triumfat
glorios; calul și călărețul lui i-a aruncat în mare. 22
Astfel Moise a adus pe Israel de la Marea Roșie și au
ieșit în pustia Șur; și au mers trei zile în pustie și nu au
găsit apă. 23 Și când au ajuns la Mara, nu puteau bea
din apele din Mara, fiindcă erau amare; de aceea i s-a
pus numele Mara. 24 Și poporul a cârtit împotriva lui
Moise, spunând: Ce vom bea? 25 Și el a strigat către
DOMNUL; și DOMNUL i-a arătat un pom, pe care,
când l-a aruncat în ape, apele s-au făcut dulci; acolo
le-a făcut un statut și o rânduială și acolo i-a încercat,
26 Și a spus: Dacă vei da ascultare cu toată atenția la
vocea DOMNULUI Dumnezeul tău și vei face ceea ce
este drept înaintea ochilor lui și vei deschide urechea la
poruncile lui și vei ține toate statutele lui, nu voi pune
peste tine niciuna din aceste boli pe care le-am adus
peste egipteni; căci eu sunt DOMNUL care te vindecă.
27 Și au ajuns la Elim, unde erau douăsprezece fântâni
de apă și șaptezeci de palmieri; și au așezat tabăra
acolo lângă ape.

16 Și au pornit de la Elim și toată adunarea copiilor
lui Israel a ajuns în pustia lui Sin, care este
între Elim și Sinai, în a cincisprezecea zi a celei de
a doua luni după ieșirea lor din țara Egiptului. 2 Și
toată adunarea copiilor lui Israel a cârtit împotriva lui
Moise și Aaron în pustie; 3 Și copiii lui Israel le-au
spus: Mai bine am fi murit prin mâna DOMNULUI în
țara Egiptului, când stăteam lângă oalele cu carne
și când mâncam pâine pe săturate, pentru că ne-
ați scos în această pustie să ucideți această toată
adunare cu foamete. 4 Atunci DOMNUL i-a spus lui
Moise: Iată, voi face să plouă pâine din cer pentru voi;
și poporul va ieși și va aduna o anumită cantitate în
fiecare zi, ca să îi încerc, dacă vor umbla în legea
mea, sau nu. 5 Și se va întâmpla, că în a șasea zi
vor pregăti ceea ce aduc înăuntru; și aceasta va fi de
două ori mai mult decât adună zilnic. 6 Și Moise și
Aaron le-au spus tuturor copiilor lui Israel: Seara, veți
cunoaște că DOMNUL v-a scos din țara Egiptului; 7 Și
dimineața, veți vedea gloria DOMNULUI; pentru aceea
că el aude cârtirile voastre împotriva DOMNULUI; și ce
suntem noi ca să cârtiți împotriva noastră? 8 Și Moise
a spus: Când DOMNUL va da carne să mâncați seara
și dimineața pâine pe săturate, va fi semn că DOMNUL
aude cârtirile voastre pe care le cârtiți împotriva lui;
și ce suntem noi? Cârtirile voastre nu sunt împotriva
noastră, ci împotriva DOMNULUI. 9 Și Moise i-a zis
lui Aaron: Spune întregii adunări a copiilor lui Israel:
Apropiați-vă înaintea DOMNULUI; fiindcă el a auzit
cârtirile voastre. 10 Și s-a întâmplat, pe când Aaron
vorbea întregii adunări a copiilor lui Israel, că au privit
spre pustie și, iată, gloria DOMNULUI a apărut în
nor. 11 Și DOMNUL i-a spus lui Moise, zicând: 12 Am
auzit cârtirile copiilor lui Israel. Vorbește-le, zicând:
Veți mânca seara carne și dimineața veți fi săturați cu
pâine; și veți cunoaște că eu sunt DOMNUL Dumnezeul
vostru. 13 Și s-a întâmplat, că seara prepelițele au venit
și au acoperit tabăra; și dimineața roua era întinsă de
jur împrejurul oștirii. 14 Și după ce roua care era întinsă
s-a ridicat, iată, pe fața pustiei era ceva mărunt rotund,
mic, precum bruma pe pământ. 15 Și când copiii lui
Israel au văzut-o, au spus unul altuia: Aceasta este
mană, pentru că nu știau ce era. Și Moise le-a spus:
Aceasta este pâinea pe care DOMNUL v-a dat-o să
mâncați. 16 Acesta este lucrul pe care DOMNUL l-a
poruncit: Adunați din ea, fiecare conform cu mâncarea
lui, un omer pentru fiecare om, conform cu numărul
persoanelor voastre; luați fiecare pentru cei care sunt
în corturile lui. 17 Și copiii lui Israel au făcut așa și au
adunat, unii mai mult, unii mai puțin. 18 Și când au
măsurat-o cu un omer, cel ce adunase mult nu avea
nimic peste și cel ce a adunat puțin nu avea lipsă; au
adunat fiecare conform cu mâncarea lui. 19 Și Moise a
spus: Să nu lase nimeni din aceasta până dimineața.
20 Totuși nu au dat ascultare lui Moise; ci unii dintre ei
au lăsat din aceasta până dimineața și a făcut viermi și
s-a împuțit; și Moise s-a înfuriat pe ei. 21 Și au adunat-
o în fiecare dimineață, fiecare conform cu mâncarea lui;
și când soarele se înfierbânta, atunci se topea. 22 Și s-
a întâmplat, că în a șasea zi au adunat de două ori mai
multă pâine, doi omeri pentru un om; și toți conducătorii
adunării au venit și i-au spus lui Moise. 23 Iar el le-a
spus: Aceasta este ceea ce DOMNUL a spus: Mâine
este odihna sfântului sabat către DOMNUL; coaceți
ceea ce aveți să coaceți astăzi și fierbeți ce aveți să
fierbeți; și ce rămâne peste, puneți deoparte pentru
voi ca să se păstreze până dimineața. 24 Și au pus-o
deoparte până dimineața, precum Moise a poruncit; și
nu s-a împuțit, nici nu a fost vreun vierme în ea. 25 Și
Moise a spus: Mâncați-o astăzi; căci astăzi este un
sabat către DOMNUL; astăzi nu o veți găsi în câmp. 26

Șase zile o veți aduna; dar în ziua a șaptea, care este
sabatul, nu va fi nimic în ea. 27 Și s-a întâmplat, că au
ieșit unii dintre oameni în ziua a șaptea să adune și
nu au găsit nimic. 28 Și DOMNUL i-a spus lui Moise:
Până când veți refuza să țineți poruncile mele și legile
mele? 29 Vedeți, pentru că DOMNUL v-a dat sabatul,
de aceea vă dă în ziua a șasea pâinea pentru două
zile; stați fiecare om la locul lui, să nu iasă nimeni
din locul lui în ziua a șaptea. 30 Așa că poporul s-a
odihnit în ziua a șaptea. 31 Și casa lui Israel a pus
numele acesteia, Mana; și era asemănătoare seminței
de coriandru, albă; și gustul era asemănător turtei
făcute cu miere. 32 Și Moise a spus: Acesta este lucrul
pe care DOMNUL îl poruncește: Umpleți un omer cu
aceasta pentru a fi păstrată pentru generațiile voastre;
ca ei să vadă pâinea cu care v-am hrănit în pustie, când
v-am scos din țara Egiptului. 33 Și Moise i-a spus lui
Aaron: Ia un vas și pune un omer plin cu mană în el și
așază-l înaintea DOMNULUI, pentru a fi păstrat pentru
generațiile voastre. 34 Așa cum DOMNUL a poruncit lui
Moise, așa Aaron l-a așezat înaintea Mărturiei, pentru
a fi păstrat. 35 Și copiii lui Israel au mâncat mana
patruzeci de ani, până ce au ajuns într-o țară locuită;
au mâncat mană, până ce au ajuns la granițele țării lui
Canaan. 36 Și un omer este a zecea parte dintr-o efă.

17 Și toată adunarea copiilor lui Israel a călătorit
de la pustia lui Sin, după călătoriile lor, conform
poruncii DOMNULUI, și au așezat tabăra în Refidim; și
nu a fost apă pentru popor să bea. 2 De aceea poporul
s-a certat cu Moise și a spus: Dă-ne apă să bem. Și
Moise le-a zis: De ce vă certați cu mine? Pentru ce îl
ispitiți pe DOMNUL? 3 Și poporul era însetat de apă
acolo; și poporul a cârtit împotriva lui Moise și a spus:
Pentru ce ne-ai scos afară din Egipt, ca să ne ucizi
pe noi și copiii noștri și vitele noastre, prin sete? 4 Și
Moise a strigat către DOMNUL, spunând: Ce să fac
acestui popor? Ei sunt aproape gata să mă ucidă cu
pietre. 5 Și DOMNUL i-a spus lui Moise: Du-te înaintea
poporului și ia cu tine dintre bătrânii lui Israel; și toiagul
tău, cu care ai lovit râul, ia-l în mâna ta și du-te. 6 Iată,
voi sta înaintea ta acolo, pe stânca din Horeb; și vei
lovi stânca și din ea va ieși apă, ca poporul să bea. Și
Moise a făcut așa înaintea ochilor bătrânilor lui Israel.
7 Și el a pus numele acelui loc, Masa și Meriba, din
cauza cerții copiilor lui Israel și din cauză că au ispitit
pe DOMNUL, spunând: Este DOMNUL printre noi, sau
nu? 8 Atunci Amalec a venit și a luptat cu Israel în
Refidim. 9 Și Moise i-a spus lui Iosua: Alege bărbați
pentru noi și ieși, luptă cu Amalec; mâine voi sta în
vârful dealului cu toiagul lui Dumnezeu în mâna mea.
10 Așa că Iosua a făcut precum Moise i-a spus și a
luptat cu Amalec; și Moise, Aaron și Hur s-au urcat
până în vârful dealului. 11 Și s-a întâmplat, când Moise
își ridica mâna, învingea Israel; și când el își lăsa jos
mâna, învingea Amalec. 12 Dar mâinile lui Moise erau
grele; și au luat o piatră și au pus-o sub el, iar el a
șezut pe ea; și Aaron și Hur i-au ținut ridicate mâinile,
unul pe o parte și celălalt pe cealaltă parte; și mâinile
lui au fost neclintite până la apusul soarelui. 13 Și Iosua
l-a învins pe Amalec și poporul lui cu tăișul sabiei. 14 Și
DOMNUL i-a spus lui Moise: Scrie aceasta ca amintire
într-o carte și repetă în urechile lui Iosua, pentru că
voi șterge cu desăvârșire amintirea lui Amalec de sub
ceruri. 15 Și Moise a zidit un altar și i-a pus numele
acestuia Iehova-Nisi; 16 Și a spus: Pentru că DOMNUL
a jurat că DOMNUL va avea război cu Amalec din
generație în generație.

18 Când Ietro, preotul din Madian, socrul lui Moise, a
auzit despre tot ceea ce Dumnezeu a făcut pentru
Moise și pentru Israel, poporul său, și că DOMNUL
a scos pe Israel din Egipt, 2 Atunci Ietro, socrul lui
Moise, a luat pe Sefora, soția lui Moise, după ce el
a trimis-o înapoi, 3 Și pe cei doi fii ai ei, dintre care
numele unuia era Gherșom, pentru că a spus el: Am
fost străin într-o țară străină; 4 Și numele celuilalt era
Eliezer, pentru că Dumnezeul tatălui meu, a spus el, a
fost ajutorul meu și m-a eliberat de sabia Faraonului. 5
Și Ietro, socrul lui Moise, a venit cu fiii lui și cu soția lui
la Moise în pustie, unde își așezase tabăra la muntele
lui Dumnezeu; 6 Și i-a spus lui Moise: Eu, Ietro, socrul
tău, am venit la tine și soția ta și cei doi fii ai ei cu
ea. 7 Și Moise a ieșit să întâlnească pe socrul său și
s-a prosternat și l-a sărutat; și s-au întrebat unul pe
celălalt despre bunăstarea lor; și au intrat în cort. 8
Și Moise a istorisit socrului său tot ceea ce DOMNUL
a făcut lui Faraon și egiptenilor de dragul lui Israel
și toată durerea care a venit peste ei pe cale și cum
DOMNUL i-a eliberat. 9 Și Ietro s-a bucurat pentru
toată bunătatea pe care DOMNUL o făcuse lui Israel,
pe care el l-a eliberat din mâna egiptenilor. 10 Și Ietro
a spus: Binecuvântat fie DOMNUL, care te-a eliberat
din mâna egiptenilor și din mâna lui Faraon, care a
eliberat poporul de sub mâna egiptenilor. 11 Acum
știu că DOMNUL este mai mare decât toți dumnezeii,
pentru că în lucrul în care s-au purtat cu mândrie, el a
fost deasupra lor. 12 Și Ietro, socrul lui Moise, a luat o
ofrandă arsă și sacrificii pentru Dumnezeu, și Aaron a
venit și toți bătrânii lui Israel, pentru a mânca pâine
cu socrul lui Moise înaintea lui Dumnezeu. 13 Și s-a
întâmplat, a doua zi, că Moise s-a așezat să judece
poporul; și poporul a stat în picioare lângă Moise de
dimineața până seara. 14 Și când socrul lui Moise a
văzut tot ce făcea el poporului, a spus: Ce este acest
lucru pe care tu îl faci poporului? De ce șezi tu singur și

tot poporul stă în picioare lângă tine de dimineața până
seara? 15 Și Moise i-a spus socrului său: Deoarece
oamenii vin la mine să întrebe pe Dumnezeu; 16 Când
au ceva de judecat, ei vin la mine; și judec între unul
și celălalt și le fac cunoscute statutele lui Dumnezeu
și legile lui. 17 Și socrul lui Moise i-a spus: Lucrul pe
care îl faci nu este bun. 18 Cu adevărat te vei epuiza,
deopotrivă tu și acest popor care este cu tine, pentru
că acest lucru este prea greu pentru tine; nu ești în
stare să îl împlinești singur. 19 Dă ascultare acum
vocii mele, îți voi da sfat și Dumnezeu va fi cu tine:
Fii pentru popor înaintea lui Dumnezeu, ca să aduci
cauzele lor lui Dumnezeu; 20 Și învață-i rânduieli și legi
și arată-le calea în care trebuie să umble și lucrarea
pe care trebuie să o facă. 21 Mai mult, caută din tot
poporul bărbați capabili, care se tem de Dumnezeu,
bărbați ai adevărului, urând lăcomia; și pune-i peste
ei, pentru a fi conducători a mii și conducători a sute,
conducători a cincizeci și conducători a zeci; 22 Și ei să
judece poporul în tot timpul; și să fie, că fiecare lucru
mare îl vor aduce la tine, dar fiecare lucru mic îl vor
judeca ei; așa va fi mai ușor pentru tine și vor purta
povara împreună cu tine. 23 Dacă vei face acest lucru
și Dumnezeu îți poruncește astfel, atunci vei fi în stare
să înduri și tot acest popor va merge de asemenea la
locul lui în pace. 24 Atunci Moise a dat ascultare vocii
socrului său și a făcut tot ce a spus el. 25 Și Moise a
ales bărbați capabili din tot Israelul și i-a făcut căpetenii
peste popor, conducători a mii, conducători a sute,
conducători a cincizeci și conducători a zeci. 26 Și au
judecat poporul în tot timpul, lucrurile grele le aduceau
la Moise, dar fiecare lucru mic îl judecau ei înșiși. 27 Și
Moise a lăsat pe socrul său să plece; și el a plecat pe
calea lui în țara sa.

19 În a treia lună după ce copiii lui Israel au ieșit
din țara Egiptului, în aceeași zi au ajuns în pustia
Sinai. 2 Și au plecat din Refidim și au ajuns la deșertul
Sinai și au așezat tabăra în pustie; și acolo Israel a
așezat tabăra înaintea muntelui. 3 Și Moise a urcat
la Dumnezeu și DOMNUL l-a chemat de pe munte,
spunând: Vorbește astfel casei lui Iacob și spune
copiilor lui Israel: 4 Ați văzut ce am făcut egiptenilor
și cum v-am purtat pe aripi de acvilă și v-am adus la
mine. 5 Și acum, dacă veți asculta într-adevăr de vocea
mea și veți ține legământul meu, atunci voi îmi veți fi un
tezaur deosebit, peste toate popoarele, pentru că tot
pământul este al meu. 6 Și îmi veți fi o împărăție de
preoți și o națiune sfântă. Acestea sunt cuvintele pe
care le vei spune copiilor lui Israel. 7 Și Moise a venit
și a trimis după bătrânii poporului și a pus înaintea
fețelor lor toate aceste cuvinte pe care DOMNUL i le-
a poruncit. 8 Și tot poporul a răspuns împreună și a
spus: Vom face tot ceea ce a spus DOMNUL. Și Moise
a dus înapoi cuvintele poporului la DOMNUL. 9 Și
DOMNUL i-a spus lui Moise: Iată, vin la tine într-un
nor gros, ca poporul să audă când vorbesc cu tine
și să te creadă pentru totdeauna. Și Moise a spus
DOMNULUI cuvintele poporului. 10 Și DOMNUL i-a
spus lui Moise: Du-te la popor și sfințește-i astăzi și
mâine și să își spele hainele, 11 Și să fie gata pentru
a treia zi, pentru că în a treia zi DOMNUL va coborî
înaintea ochilor întregului popor pe muntele Sinai. 12 Și
pune îngrădiri poporului de jur împrejur, spunând: Luați
seama la voi înșivă, să nu urcați pe acest munte, sau
să atingeți marginile acestuia, oricine atinge muntele
va fi cu adevărat dat la moarte; 13 Nicio mână să nu
îl atingă, căci va fi cu adevărat ucis cu pietre, sau
străpuns; fie vită, fie om, nu va trăi; când trâmbița va
suna lung, să se urce până la munte. 14 Și Moise a
coborât de pe munte la popor și a sfințit poporul; iar
ei și-au spălat hainele. 15 Și a spus poporului: Fiți
pregătiți pentru a treia zi, nu vă apropiați de soțiile
voastre. 16 Și s-a întâmplat, în a treia zi, dimineața,
că au fost tunete și fulgere și un nor gros pe munte și
sunetul trâmbiței foarte tare, așa că tot poporul care era
în tabără a tremurat. 17 Și Moise a scos poporul din
tabără pentru a se întâlni cu Dumnezeu; și au stat în
picioare la poalele muntelui. 18 Și muntele Sinai fumega
în întregime, din cauză că DOMNUL a coborât pe el în
foc; și fumul lui se ridica asemenea fumului unui cuptor
și întregul munte se cutremura grozav. 19 Și când
sunetul trâmbiței a sunat lung și a crescut tot mai tare și
mai tare, Moise a vorbit și Dumnezeu i-a răspuns printr-
o voce. 20 Și DOMNUL a coborât pe muntele Sinai, pe
vârful muntelui; și DOMNUL l-a chemat pe Moise sus
pe vârful muntelui; și Moise a urcat. 21 Și DOMNUL i-a
spus lui Moise: Coboară, poruncește poporului, ca nu
cumva să răzbată la DOMNUL pentru a-l privi lung și
mulți dintre ei să piară. 22 Și preoții de asemenea, care
se apropie de DOMNUL, să se sfințească, pentru ca
nu cumva DOMNUL să izbucnească asupra lor. 23
Și Moise i-a spus DOMNULUI: Poporul nu poate urca
la muntele Sinai, pentru că ne-ai poruncit, spunând:
Pune îngrădiri împrejurul muntelui și sfințește-l. 24
Și DOMNUL i-a spus: Du-te, coboară-te și vei urca,
tu și Aaron cu tine; dar nu lăsa preoții și poporul să
răzbată pentru a urca la DOMNUL, ca nu cumva el să
izbucnească asupra lor. 25 Așa că Moise a coborât la
popor și le-a vorbit.

20 Și Dumnezeu a vorbit toate aceste cuvinte,
spunând: 2 Eu sunt DOMNUL Dumnezeul tău,
care te-a scos din țara Egiptului, afară din casa robiei.
3 Să nu ai alți dumnezei în afară de mine. 4 Să
nu îți faci niciun chip cioplit, sau vreo asemănare a

oricărui lucru care este în cer deasupra, sau care
este în pământ dedesubt, sau care este în apa de
sub pământ; 5 Să nu te prosterni lor, nici să nu le
servești, fiindcă eu, DOMNUL Dumnezeul tău, sunt
un Dumnezeu gelos, pedepsind nelegiuirea părinților
peste copii până la a treia și a patra generație a celor
ce mă urăsc; 6 Și arătând milă la mii dintre cei ce
mă iubesc și țin poruncile mele. 7 Să nu iei în deșert
numele DOMNULUI Dumnezeul tău, fiindcă DOMNUL
nu îl va ține nevinovat pe cel ce ia în deșert numele
lui. 8 Adu-ți aminte de ziua sabatului, ca să o sfințești.
9 Lucrează șase zile și fă toată munca ta, 10 Dar a
șaptea zi este sabatul DOMNULUI Dumnezeul tău:
în ea să nu faci nicio lucrare, nici tu, nici fiul tău, nici
fiica ta, nici servitorul tău, nici servitoarea ta, nici vita
ta, nici străinul tău care este înăuntrul porților tale; 11
Căci în șase zile DOMNUL a făcut cerul și pământul,
marea și tot ce este în ele și s-a odihnit în a șaptea zi,
pentru aceasta DOMNUL a binecuvântat ziua sabatului
și a sfințit-o. 12 Onorează pe tatăl tău și pe mama
ta, ca zilele tale să fie lungi în țara pe care ți-o dă
DOMNUL Dumnezeul tău. 13 Să nu ucizi. 14 Să nu
comiți adulter. 15 Să nu furi. 16 Să nu aduci mărturie
falsă împotriva aproapelui tău. 17 Să nu poftești casa
aproapelui tău, să nu poftești soția aproapelui tău,
nici servitorul lui, nici servitoarea lui, nici boul lui, nici
măgarul lui, nici orice lucru care este al aproapelui tău.
18 Și tot poporul a văzut tunetele și fulgerele și sunetul
trâmbiței și muntele fumegând; și când poporul a văzut
acestea, s-au îndepărtat și au stat departe. 19 Și i-au
spus lui Moise: Vorbește tu cu noi și vom asculta, dar
să nu vorbească Dumnezeu cu noi, ca nu cumva să
murim. 20 Și Moise a spus poporului: Nu vă temeți,
pentru că Dumnezeu a venit pentru a vă încerca și ca
temerea lui să fie înaintea fețelor voastre, ca să nu
păcătuiți. 21 Și poporul a stat departe, iar Moise s-a
apropiat de întunericul gros unde era Dumnezeu. 22
Și DOMNUL i-a spus lui Moise: Astfel să spui copiilor
lui Israel: Ați văzut că am vorbit cu voi din cer. 23 Nu
faceți dumnezei de argint alături de mine, nici să nu vă
faceți dumnezei de aur. 24 Fă-mi un altar de pământ
și sacrifică pe acesta ofrandele tale arse și ofrandele
tale de pace, oile tale și boii tăi; în toate locurile unde
voi pune amintirea numelui meu voi veni la tine și te
voi binecuvânta. 25 Și dacă îmi vei face un altar de
piatră, să nu îl zidești din piatră cioplită; căci dacă ridici
unealta ta asupra acesteia, l-ai profanat. 26 Nici nu
urca pe trepte la altarul meu, ca să nu fie descoperită
goliciunea ta pe acesta.

21 Și acestea sunt judecățile pe care le vei pune
înaintea lor. 2 Dacă tu cumperi un servitor evreu,
el va servi șase ani, și în anul al șaptelea va ieși liber
pe gratis. 3 Dacă a intrat singur, va ieși singur; dacă
a fost căsătorit, atunci soția lui va ieși cu el. 4 Dacă
stăpânul lui i-a dat o soție și ea i-a născut fii sau fiice,
soția și copiii ei vor fi ai stăpânului ei, iar el va ieși
singur. 5 Și dacă servitorul va spune pe față: Iubesc pe
stăpânul meu, pe soția mea și pe copiii mei; nu voi
ieși liber; 6 Atunci stăpânul lui îl va duce la judecători;
de asemenea îl va duce la ușă sau la ușorul ușii; și
stăpânul lui să îi găurească urechea cu o sulă; și îi
va servi pentru totdeauna. 7 Și dacă un bărbat își
vinde fiica să fie servitoare, ea nu va ieși așa cum ies
servitorii. 8 Dacă ea nu place stăpânului ei, care a
logodit-o cu el, atunci el o va lăsa să fie răscumpărată;
dar nu va avea nicio putere să o vândă unei națiuni
străine, fiindcă s-a purtat înșelător cu ea. 9 Iar dacă
el a logodit-o cu fiul său, el se va purta cu ea după
obiceiul fiicelor. 10 Iar dacă îi ia o altă soție, mâncarea
ei, haina ei și dreptul ei de soție, el nu le va micșora. 11
Și dacă nu îi face acestea trei, atunci ea va ieși liberă,
fără bani. 12 Cel ce lovește un om și acesta moare, să
fie cu siguranță dat la moarte. 13 Și dacă un bărbat nu
stă la pândă, ci Dumnezeu îl dă pe acela în mâna lui,
atunci îți voi rândui un loc în care el să fugă. 14 Dar
dacă un om vine cu intenție asupra aproapelui său ca
să îl ucidă cu vicleșug, ia-l de la altarul meu, ca el să
moară. 15 Și cel ce lovește pe tatăl său, sau pe mama
sa, să fie cu siguranță dat la moarte. 16 Și cel ce fură
un om și îl vinde, sau dacă va fi găsit în mâna lui, să fie
cu siguranță dat la moarte. 17 Și cel ce blestemă pe
tatăl său, sau pe mama sa, să fie cu siguranță dat la
moarte. 18 Și dacă oamenii se ceartă și unul lovește pe
altul cu o piatră, sau cu pumnul și el nu moare, dar
cade la pat, 19 Dacă el se ridică din nou și umblă pe
afară sprijinit în toiagul său, atunci cel ce l-a lovit va fi
achitat; numai că el va plăti pentru timpul lui pierdut și îi
va face să fie complet vindecat. 20 Și dacă un bărbat
lovește pe servitorul său, sau pe servitoarea sa, cu un
toiag și acesta moare sub mâna lui, să fie cu siguranță
pedepsit. 21 Cu toate acestea, dacă el continuă să
trăiască o zi sau două, să nu fie pedepsit, pentru că el
este banul lui. 22 Dacă oamenii se ceartă și rănesc
o femeie însărcinată, așa încât rodul ei iese din ea
și totuși nu urmează vătămare, el să fie pedepsit cu
siguranță, conform cu ceea ce soțul femeii va așeza
peste el; și va plăti așa cum judecătorii hotărăsc. 23 Și
dacă urmează vreo vătămare, atunci vei da viață pentru
viață, 24 Ochi pentru ochi, dinte pentru dinte, mână
pentru mână, picior pentru picior, 25 Arsură pentru
arsură, rană pentru rană, vânătaie pentru vânătaie.
26 Și dacă un om lovește ochiul servitorului său, sau
ochiul servitoarei sale, astfel încât acesta piere, îl va
lăsa să plece liber pentru ochiul lui. 27 Și dacă îi zboară
dintele servitorului său, sau dintele servitoarei sale, îl

va lăsa să plece liber pentru dintele său. 28 Dacă un
bou împunge un bărbat sau o femeie, astfel încât ei
mor, atunci boul să fie cu siguranță ucis cu pietre iar
carnea sa să nu fie mâncată; dar proprietarul boului să
fie achitat. 29 Dar dacă boul era cunoscut mai demult
că împunge cu coarnele lui și i-a fost făcut cunoscut
proprietarului, iar acesta nu l-a ținut înăuntru și boul a
ucis un bărbat sau o femeie, boul să fie ucis cu pietre
și proprietarul lui de asemenea să fie dat la moarte. 30
Și dacă i se va impune o sumă de bani, atunci el va da
pentru răscumpărarea vieții sale orice îi este impus. 31
Fie că boul a împuns un fiu, sau a împuns o fiică, îi va
fi făcut conform cu această judecată. 32 Dacă boul va
împinge un servitor sau o servitoare, proprietarul va da
stăpânului lor treizeci de șekeli de argint și boul să fie
ucis cu pietre. 33 Și dacă un om va deschide o groapă,
sau dacă un om va săpa o groapă și nu o acoperă și
un bou sau un măgar cade în ea, 34 Proprietarul gropii
îl va plăti și va da bani proprietarului acelora; și vita
moartă va fi a lui. 35 Și dacă boul unui bărbat vatămă
boul altuia, astfel încât moare, atunci vor vinde boul viu
și vor împărți banii de la el; și boul mort de asemenea
ei îl vor împărți. 36 Și dacă este cunoscut că acel bou
obișnuia să împingă mai demult iar proprietarul lui nu l-
a ținut înăuntru, el cu siguranță va plăti bou pentru bou;
și boul mort va fi al lui.

22 Dacă un bărbat va fura un bou, sau o oaie și îl va
ucide, sau îl va vinde; va restitui cinci boi pentru
un bou și patru oi pentru o oaie. 2 Dacă un hoț este
găsit spărgând și este lovit așa că el moare, să nu se
verse sânge pentru el. 3 Dacă soarele a răsărit deja
peste el, să se verse sânge pentru el, pentru că el
trebuia să facă restituire deplină; dacă nu are nimic, să
fie vândut pentru furtul lui. 4 Dacă furtul se găsește
încă viu în mâna lui, fie că este bou, sau măgar, sau
oaie, să dea înapoi dublu. 5 Dacă un bărbat va face
ca un câmp sau o vie să fie păscută și va pune în
ea animalul lui și îl va paște în câmpul altui om, să
facă restituire din ce este cel mai bun în propriul său
câmp și din ce este cel mai bun din propria sa vie.
6 Dacă izbucnește foc și cuprinde spinii, așa încât
clăile de grâne, sau grânele în picioare, sau câmpul ar
fi mistuite cu foc, cel ce a aprins focul cu siguranță
să facă restituire. 7 Dacă un om va da vecinului său
bani sau lucruri să le țină și ele sunt furate din casa
bărbatului, dacă hoțul este găsit, să plătească dublu. 8
Dacă hoțul nu este găsit, atunci stăpânul casei să fie
adus la judecători, pentru a se vedea dacă nu a pus
mâna sa pe bunurile vecinului său. 9 Pentru că orice fel
de fărădelege, fie ea pentru bou, pentru măgar, pentru
oaie, pentru haină, sau pentru orice lucru pierdut, pe
care altul afirmă că este al său, cauza ambelor părți va
fi adusă înaintea judecătorilor; și pe cine vor condamna
judecătorii, el să plătească dublu vecinului său. 10
Dacă un bărbat dă vecinului său un măgar, sau un
bou, sau o oaie, sau orice alt animal pentru a-l ține,
și acesta moare, sau este vătămat, sau dus, fără ca
cineva să vadă, 11 Atunci un jurământ al DOMNULUI
să fie între cei doi, că nu a pus mâna sa pe bunurile
vecinului său; iar proprietarul acestuia să accepte și el
să nu plătească. 12 Și dacă este furat de la el, să facă
restituire proprietarului acestuia. 13 Dacă este sfâșiat
în bucăți, atunci să îl aducă pentru mărturie și el să nu
plătească ceea ce a fost sfâșiat. 14 Și dacă un bărbat
împrumută ceva de la vecinul lui și acel ceva este
vătămat, sau moare, proprietarul acestuia nefiind cu el,
cu siguranță să plătească. 15 Dar dacă proprietarul
acestuia este cu el, el să nu plătească; dacă este un
lucru angajat, acesta a venit pentru plata lui. 16 Și dacă
un bărbat ademenește o fecioară care nu este logodită
și se culcă cu ea, cu siguranță el să o înzestreze pentru
a fi soția lui. 17 Dacă tatăl ei refuză absolut să i-o dea,
el să plătească bani corespunzător zestrei fecioarelor.
18 Să nu lași o vrăjitoare să trăiască. 19 Oricine se
culcă cu un animal să fie cu siguranță dat la moarte. 20
Cel ce sacrifică oricărui alt dumnezeu, decât numai
DOMNULUI, să fie nimicit complet. 21 Nu trata rău pe
străin, nici nu îl oprima, pentru că și voi ați fost străini
în țara Egiptului. 22 Să nu chinuiți vreo văduvă sau
vreun copil fără tată. 23 Dacă îi chinuiți în orice fel
și strigă cumva către mine, eu, cu adevărat voi auzi
strigătul lor; 24 Și furia mea se va încinge și vă voi
ucide cu sabia; și soțiile voastre vor fi văduve și copiii
voștri vor fi fără tată. 25 Dacă împrumuți bani oricărui
sărac de lângă tine, din poporul meu, să nu fii pentru
el ca un cămătar, nici nu pune peste el camătă. 26
Dacă iei cumva haina vecinului tău pentru garanție,
returnează-i-o înainte de apusul soarelui, 27 Pentru că
doar aceasta îi este acoperitoare, îi este haină pentru
pielea lui: în ce va dormi el? Și se va întâmpla când
strigă către mine, că îl voi auzi, pentru că eu sunt cu
har. 28 Să nu ocărești dumnezeii, nici să nu blestemi pe
conducătorul poporului tău. 29 Nu întârzia să oferi din
primele tale roade culese și din musturile tale, întâiul
născut dintre fiii tăi dă-mi-l mie. 30 Tot așa să faci cu
boii tăi și cu oile tale: șapte zile să fie cu mama lui; în
ziua a opta dă-mi-l mie. 31 Și fiți oameni sfinți pentru
mine; nu mâncați vreo carne sfâșiată, de fiare în câmp;
aruncați-o la câini.

23 Să nu ridici vorbire falsă; nu da mâna ta cu cel
stricat pentru a fi martor nedrept. 2 Să nu urmezi
o mulțime pentru a face rău; nici nu vorbi într-o cauză
abătându-te după mulți ca să strâmbi judecata, 3 Nici
nu favoriza un om sărac în cauza lui. 4 Dacă întâlnești

boul dușmanului tău sau măgarul lui rătăcind, adu-l
negreșit înapoi la el. 5 Dacă vezi măgarul celui ce te
urăște zăcând sub sarcina lui și te-ai feri să îl ajuți,
ajută negreșit împreună cu el. 6 Să nu strâmbi judecata
săracului tău în cauza lui. 7 Ține-te departe de orice
lucru fals; și pe cel nevinovat și pe cel drept nu îl ucide,
pentru că nu voi declara drept pe cel stricat. 8 Și nu
lua niciun dar, pentru că darul orbește pe cel înțelept
și perverteşte cuvintele celui drept. 9 De asemenea
să nu oprimi pe străin, căci voi știți inima unui străin,
întrucât și voi ați fost străini în țara Egiptului. 10 Și șase
ani să îți semeni pământul și să îi aduni roadele; 11
Dar al șaptelea an lasă-l să se odihnească și să stea
nelucrat; ca săracii poporului tău să mănânce; și ce
lasă ei, animalele câmpului să mănânce. În același
fel să faci cu via ta și cu livada ta de măslini. 12 Fă
lucrarea ta șase zile și în a șaptea zi odihnește-te, ca
boul tău și măgarul tău să se poată odihni, și fiul roabei
tale și străinul să fie înviorați. 13 Și în toate lucrurile pe
care vi le-am spus fiți chibzuiți; și nu amintiți numele
altor dumnezei, nici să nu fie auzite acestea din gura
voastră. 14 De trei ori pe an ține-mi o sărbătoare. 15
Ține sărbătoarea azimelor (să mănânci azimă șapte
zile, așa cum ți-am poruncit, în timpul rânduit al lunii
Abib; căci în această lună ai ieșit din Egipt; și nimeni
să nu se arate înaintea mea cu mâna goală); 16 Și
sărbătoarea secerișului, primele roade ale ostenelilor
tale, pe care le-ai semănat în câmp; și sărbătoarea
culesului, care este la sfârșitul anului, după ce ai adunat
ostenelile tale din câmp. 17 De trei ori pe an toți cei de
parte bărbătească să se prezinte înaintea Domnului
DUMNEZEU. 18 Să nu oferi sângele sacrificiului meu
cu pâine dospită; nici grăsimea sacrificiului meu să nu
rămână până dimineața. 19 Primul dintre primele roade
ale pământului tău, să-l aduci în casa DOMNULUI
Dumnezeul tău. Să nu fierbi un ied în laptele mamei lui.
20 Iată, trimit un Înger înaintea ta, pentru a te ține pe
cale și pentru a te aduce în locul pe care l-am pregătit.
21 Ia seama la el și ascultă de vocea lui; nu îl provoca,
fiindcă el nu va ierta fărădelegile voastre, pentru că
numele meu este în el. 22 Dar dacă într-adevăr vei
asculta de vocea lui și vei face tot ceea ce eu voi
spune, atunci voi fi dușman dușmanilor tăi și potrivnic
potrivnicilor tăi. 23 Pentru că Îngerul meu va merge
înaintea ta și te va duce în țara amoriților și hiților și
periziților și canaaniților, hiviților și iebusiților, și îi voi
stârpi. 24 Să nu te prosterni înaintea dumnezeilor lor,
nici să nu le serveşti, nici să nu faci conform lucrării lor,
ci dărâmă-i complet și sparge idolii lor în întregime. 25
Și veți servi DOMNULUI Dumnezeul vostru și el va
binecuvânta pâinea ta și apa ta; și voi înlătura boala
din mijlocul tău. 26 Nimic nu își va lepăda pruncii, nici
nu vor fi sterpe în țara ta; numărul zilelor tale îl voi
împlini. 27 Voi trimite frica mea înaintea ta și voi nimici
toate popoarele la care vei ajunge și voi face pe toți
dușmanii tăi să își întoarcă spatele spre tine. 28 Și voi
trimite viespi înaintea ta, care vor alunga pe hivit, pe
canaanit și pe hitit, de dinaintea ta. 29 Nu îi voi alunga
de dinaintea ta într-un an, ca nu cumva țara să devină
pustie și fiarele câmpului să se înmulțească împotriva
ta. 30 Puțin câte puțin îi voi alunga de dinaintea ta,
până când te vei fi înmulțit și vei moșteni pământul. 31
Și voi așeza granițele tale de la Marea Roșie până la
marea filistenilor și de la deșert până la râu, căci voi
preda pe locuitorii acelui pământ în mâna voastră, ca
să îi alungi de dinaintea ta. 32 Nu fă legământ cu ei,
nici cu dumnezeii lor. 33 Nu vor locui în țara ta, ca nu
cumva să te facă să păcătuiești împotriva mea; căci
dacă serveşti dumnezeii lor, cu adevărat aceasta va fi o
cursă pentru tine.

24 Și i-a spus lui Moise: Urcă la DOMNUL, tu și
Aaron, Nadab și Abihu și șaptezeci dintre bătrânii
lui Israel; și închinați-vă de departe. 2 Și Moise singur
să se apropie de DOMNUL; dar ei să nu se apropie; nici
poporul să nu se urce cu el. 3 Și Moise a venit și a spus
poporului toate cuvintele DOMNULUI și toate judecățile;
și tot poporul a răspuns cu o singură voce și a zis:
Vom face toate cuvintele pe care DOMNUL le-a spus.
4 Și Moise a scris toate cuvintele DOMNULUI și s-a
sculat devreme dimineața și a zidit un altar sub deal, și
douăsprezece stâlpi, conform celor douăsprezece triburi
ale lui Israel. 5 Și el a trimis bărbați tineri dintre copiii
lui Israel, care au oferit ofrande arse și au sacrificat
DOMNULUI ofrande de pace cu boi. 6 Și Moise a luat
jumătate din sânge și l-a pus în vase; și jumătate din
sânge l-a stropit pe altar. 7 Și a luat cartea legământului
și a citit în auzul poporului, iar ei au spus: Vom face
tot ceea ce DOMNUL a spus și vom asculta de el. 8
Și Moise a luat sângele și l-a stropit peste popor și a
spus: Iată, sângele legământului, pe care DOMNUL l-a
făcut cu voi, referitor la aceste cuvinte. 9 Atunci Moise
și Aaron, Nadab și Abihu și șaptezeci dintre bătrânii
lui Israel au urcat, 10 Și au văzut pe Dumnezeul lui
Israel; și era sub picioarele lui ca o lucrare pavată din
safir, precum este trupul cerului în claritatea sa. 11 Și
peste nobilii copiilor lui Israel el nu și-a pus mâna; ei de
asemenea au văzut pe Dumnezeu și au mâncat și au
băut. 12 Și DOMNUL i-a spus lui Moise: Urcă la mine,
pe munte, și fii acolo și îți voi da table de piatră și o
lege și porunci pe care le-am scris; ca să îi înveți. 13
Și Moise s-a ridicat și servitorul său Iosua; și Moise a
urcat pe muntele lui Dumnezeu. 14 Și a spus bătrânilor:
Rămâneți aici pentru noi, până ce ne întoarcem la voi;
și, iată, Aaron și Hur sunt cu voi; dacă vreun bărbat va
avea anumite chestiuni de făcut, să vină la ei. 15 Și

Moise a urcat pe munte și un nor a acoperit muntele.
16 Și gloria DOMNULUI a locuit peste muntele Sinai
și norul l-a acoperit șase zile; și în a șaptea zi, el l-a
chemat pe Moise din mijlocul norului. 17 Și vederea
gloriei DOMNULUI era ca un foc mistuitor pe vârful
muntelui înaintea ochilor copiilor lui Israel. 18 Și Moise
a intrat în mijlocul norului și s-a urcat pe munte; și
Moise a fost pe munte patruzeci de zile și patruzeci de
nopți.

25 Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând: 2
Vorbește copiilor lui Israel, ca să îmi aducă un
dar: de la fiecare bărbat care îl dă cu voia inimii sale,
să luați darul pentru mine. 3 Și acesta este darul pe
care să îl luați de la ei: aur și argint și aramă, 4 Și
material albastru și purpuriu și stacojiu și in subțire și
păr de capre, 5 Și piei de berbeci vopsite în roșu și
piei de bursuci și lemn de salcâm, 6 Untdelemn pentru
lumină, mirodenii pentru untdelemnul pentru ungere și
pentru tămâie dulce. 7 Pietre de onix și pietre pentru a
fi așezate în efod și în pieptar. 8 Și ei să îmi facă un
sanctuar, ca să locuiesc printre ei. 9 Conform cu tot
ceea ce îți arăt, după modelul tabernacolului și după
modelul tuturor uneltelor din el, chiar așa să îl faceți. 10
Și ei să facă un chivot din lemn de salcâm; doi coți și
jumătate să fie lungimea lui și un cot și jumătate să
fie lărgimea lui și un cot și jumătate înălțimea lui. 11
Și îmbracă-l cu aur pur; pe dinăuntru și pe dinafară
să-l plachezi și fă peste el o coroană de aur de jur
împrejurul lui. 12 Și toarnă patru inele de aur pentru el
și pune-le în cele patru colțuri ale lui; și două inele vor
fi într-una din părțile lui și două inele vor fi în cealaltă
parte a lui. 13 Și fă drugi din lemn de salcâm și îmbracă-
i cu aur. 14 Și pune drugii în inele pe părțile laterale ale
chivotului, ca să fie purtat cu ei chivotul. 15 Drugii vor fi
în inelele chivotului; ei nu vor fi scoși din el. 16 Și pune
în chivot mărturia pe care eu ți-o voi da. 17 Și să faci
un șezământ al milei din aur pur; doi coți și jumătate să
fie lungimea lui și un cot și jumătate lărgimea lui. 18
Și să faci doi heruvimi din aur; fă-i din lucrare bătută,
la cele două capete ale șezământului milei. 19 Și să
faci un heruvim la un capăt și alt heruvim la celălalt
capăt; chiar la capetele șezământului milei să faceți
heruvimii pe cele două capete ale lui. 20 Și heruvimii să
își întindă aripile deasupra, acoperind șezământul milei
cu aripile lor și fețele lor să privească una la cealaltă;
spre șezământul milei să fie îndreptate fețele lor. 21 Și
să pui șezământul milei deasupra, peste chivot; și în
chivot să pui mărturia pe care eu ți-o voi da. 22 Și acolo
mă voi întâlni cu tine și voi vorbi îndeaproape cu tine
de deasupra șezământului milei, dintre cei doi heruvimi
care sunt peste chivotul mărturiei, despre toate lucrurile
pe care ți le voi da în poruncă pentru copiii lui Israel.
23 Fă de asemenea o masă din lemn de salcâm; doi
coți să fie lungimea ei și un cot să fie lățimea ei și
un cot și jumătate înălțimea ei. 24 Și să o îmbraci cu
aur pur și să faci o coroană de aur de jur împrejurul
ei. 25 Și să faci acesteia o margine de o palmă de jur
împrejur și să faci o coroană de aur marginii acesteia
jur împrejurul ei. 26 Și să faci pentru ea patru inele de
aur și pune inelele în cele patru colțuri care sunt la
cele patru picioare ale ei. 27 Inelele să fie puse lângă
marginea ei, ca locuri pentru drugii care poartă masa.
28 Și să faci drugii din lemn de salcâm și să îi îmbraci
cu aur, ca masa să fie purtată cu ei. 29 Și să faci vasele
acesteia și lingurile ei și bolurile ei și capacele ei cu
care să le acopere; fă-le din aur pur. 30 Și pune pe
masă pâinile punerii înainte, pentru a fi înaintea mea
întotdeauna. 31 Și fă un sfeșnic din aur pur; din lucrare
bătută să fie făcut sfeșnicul; stâlpul lui și brațele lui,
bolurile lui, butonii lui și florile lui, să fie din aceeași
lucrare bătută. 32 Și șase brațe vor ieși din laturile
acestuia; trei brațe ale sfeșnicului dintr-o parte a lui și
trei brațe ale sfeșnicului din cealaltă parte; 33 Trei boluri
făcute asemenea migdalelor, cu un nod și o floare pe
un braț; și trei boluri făcute asemenea migdalelor pe
celălalt braț, cu un nod și o floare; astfel să fie făcute pe
cele șase brațe care ies din sfeșnic. 34 Și pe sfeșnic să
fie patru boluri făcute asemenea migdalelor, cu nodurile
lor și florile lor. 35 Și să fie un nod sub două brațe ale
acestuia și un nod sub două brațe ale acestuia și un
nod sub două brațe ale acestuia, conform celor șase
brațe care ies din sfeșnic. 36 Nodurile lor și brațele
lor să fie din el; toate acestea să fie o singură lucrare
bătută din aur pur. 37 Și să faci cele șapte lămpi ale lui;
și să aprindă lămpile lui, ca ele să lumineze înaintea
lui. 38 Și mucările lui și cenușarele lui să fie din aur pur.
39 Dintr-un talant de aur pur să îl facă, cu toate aceste
vase. 40 Și vezi să le faci după modelul lor, care ți-a
fost arătat pe munte.

26 Mai mult, să faci tabernacolul cu zece covoare
din in subțire răsucit și albastru și purpuriu și
stacojiu: să le faci cu heruvimi de lucrătură iscusită.
2 Lungimea primului covor să fie de douăzeci și opt
de coți și lățimea unui covor de patru coți; și fiecare
dintre covoare să fie de o singură măsură. 3 Cele cinci
covoare să fie prinse unul cu altul; și celelalte cinci
covoare să fie prinse unul cu altul. 4 Și să faci cheutori
din albastru pe marginea primului covor, pe marginea
îmbinării cu celălalt; și să faci la fel de la marginea din
capăt a unui alt covor, în îmbinarea cu următorul. 5
Cincizeci de cheutori să faci în primul covor și cincizeci
de cheutori să faci în marginea covorului următor cu
care este în îmbinare, astfel încât cheutorile să se
apuce una pe alta. 6 Și să faci cincizeci de copci de

aur și să prinzi covoarele împreună cu copcile: și să fie
un singur tabernacol. 7 Și să faci covoare din păr de
capre ca să fie un acoperământ peste tabernacol: să
faci unsprezece covoare. 8 Lungimea primului covor să
fie de treizeci de coți și lățimea primului covor să fie de
patru coți: și cele unsprezece covoare să fie toate de o
singură măsură. 9 Și să prinzi între ele cinci covoare; și
șase covoare între ele și îndoaie al șaselea covor pe
partea dinainte a tabernacolului. 10 Și să faci cincizeci
de cheutori pe marginea primului covor care este cel
mai îndepărtat în îmbinare și cincizeci de cheutori pe
marginea covorului care se îmbină cu următorul. 11 Și
să faci cincizeci de copci de aramă și pune copcile în
cheutori și prinde cortul împreună, ca să fie unul. 12 Și
rămășița care rămâne din covoarele cortului, jumătatea
de covor care rămâne, să atârne peste partea din spate
a tabernacolului. 13 Și un cot pe o parte și un cot pe
partea cealaltă pe lungimea covoarelor cortului, să
atârne peste părțile laterale ale tabernacolului, de o
parte și de cealaltă, ca să îl acopere. 14 Și să faci
un acoperământ pentru tabernacol din piei de berbec
vopsite roșu și un acoperământ deasupra lui din piei
de bursuc. 15 Și să faci scânduri pentru tabernacol
din lemn de salcâm puse în picioare. 16 Zece coți să
fie lungimea unei scânduri și un cot și jumătate să
fie lățimea unei scânduri. 17 Două cepuri să fie într-
o scândură, așezate în ordine unul în dreptul altuia:
astfel să faci la toate scândurile tabernacolului. 18 Și să
faci scândurile tabernacolului: douăzeci de scânduri pe
partea de sud, spre sud. 19 Și fă patruzeci de socluri
de argint sub cele douăzeci de scânduri; două socluri
sub o singură scândură pentru cele două mânere ale
ei și două socluri sub o altă scândură pentru cele
două mânere ale ei. 20 Și pentru partea următoare
a tabernacolului, pe partea de nord, să fie douăzeci
de scânduri; 21 Și cele patruzeci de socluri ale lor de
argint: două socluri sub o singură scândură și două
socluri sub o altă scândură. 22 Și pentru părțile de vest
ale tabernacolului să faci șase scânduri. 23 Și să faci
două scânduri pentru colțurile tabernacolului pe cele
două părți. 24 Și să fie prinse împreună dedesubt și ele
să fie prinse împreună deasupra capătului acestuia
într-un singur inel: astfel să fie pentru ambele; ele să
fie pentru cele două colțuri. 25 Și să fie opt scânduri
și soclurile lor de argint, șaisprezece socluri: două
socluri sub o singură scândură și două socluri sub o
altă scândură. 26 Și să faci drugi de lemn de salcâm;
cinci pentru scândurile dintr-o parte a tabernacolului,
27 Și cinci drugi pentru scândurile celeilalte părți a
tabernacolului și cinci drugi pentru scândurile părții
tabernacolului, pentru cele două părți dinspre vest. 28
Și drugul din mijloc în mijlocul scândurilor va ajunge de
la un capăt la celălalt. 29 Și să îmbraci scândurile cu aur
și să faci inelele lor de aur pentru locurile pentru drugi;
și să plachezi drugii cu aur. 30 Și să ridici tabernacolul
conform modelului său care ți-a fost arătat pe munte.
31 Și să faci o perdea din albastru și purpuriu și stacojiu
și in subțire răsucit de lucrătură iscusită, cu heruvimi să
fie aceasta făcută. 32 Și să o atârni pe patru coloane de
lemn de salcâm placate cu aur; cârligele lor să fie din
aur, pe patru socluri de argint. 33 Și să atârni perdeaua
sub copci, ca să aduci acolo înăuntrul perdelei chivotul
mărturiei; și perdeaua vă va separa locul sfânt de cel
preasfânt. 34 Și să pui șezământul milei peste chivotul
mărturiei în locul preasfânt. 35 Și să așezi masa în
afara perdelei și sfeșnicul în fața mesei pe partea
tabernacolului care este spre sud; și să pui masa pe
partea de nord. 36 Și să faci o perdea pentru ușa
cortului, albastră și purpurie și stacojie și din in subțire
răsucit, lucrată cu broderie. 37 Și să faci pentru perdea
cinci stâlpi de lemn de salcâm și să îi îmbraci cu aur și
cârligele lor să fie de aur; și să torni cinci socluri de
aramă pentru ei.

27 Și să faci un altar din lemn de salcâm, lung de
cinci coți și lat de cinci coți; altarul să fie pătrat, și
înălțimea lui să fie de trei coți. 2 Și să faci coarnele
acestuia pe cele patru colțuri ale lui: coarnele lui să fie
din aceeași bucată; și să-l îmbraci cu aramă. 3 Și să îi
faci căldările ca să îi scoată cenușa și lopețile lui și
oalele lui și cârligele lui pentru carne și tigăile lui: să
îi faci toate vasele de aramă. 4 Și să îi faci acestuia
un grătar de aramă în formă de rețea; și pe rețeaua
lui fă-i patru inele de aramă în cele patru colțuri ale
lui. 5 Și să-l pui sub marginea de sus a altarului pe de
dedesubt, ca grătarul să fie chiar la mijlocul altarului. 6
Și să faci drugi pentru altar, drugi de lemn de salcâm și
să îi îmbraci cu aramă. 7 Și drugii să fie puși în inele
și drugii să fie pe cele două părți ale altarului, pentru
a-l purta. 8 Fă-l din scânduri, gol pe dinăuntru; așa
cum ți-a fost arătat pe munte, așa să îl facă. 9 Și să
faci curtea tabernacolului: pentru partea de sud spre
sud, vor fi perdele pentru curte de in subțire răsucit
cu lungime de o sută de coți pentru o parte; 10 Și cei
douăzeci de stâlpi ai lor și cele douăzeci de socluri
ale lor să fie din aramă; cârligele stâlpilor și vergelele
lor să fie de argint. 11 Și la fel de-a lungul părții de
nord să fie perdele cu lungime de o sută de coți și cei
douăzeci de stâlpi ale acesteia și cele douăzeci de
socluri ale lor, de aramă; cârligele stâlpilor și vergelele
lor de argint. 12 Și pentru lățimea curții pe partea de
vest să fie perdele de cincizeci de coți, zece stâlpi ai lor
și zece socluri ale lor. 13 Și lățimea curții pe partea
de est să fie de cincizeci de coți. 14 Perdelele de pe
una din părțile porții să fie de cincisprezece coți, trei
stâlpi ai lor și trei socluri ale lor. 15 Și pe cealaltă parte

să fie perdele de cincisprezece coți, trei stâlpi ai lor și
trei socluri ale lor. 16 Și pentru poarta curții să fie o
perdea de douăzeci de coți, din albastru și purpuriu
și stacojiu și in subțire răsucit, lucrat cu broderie; și
stâlpii lor să fie patru și soclurile lor, patru. 17 Toți
stâlpii de jur împrejurul curții să fie înfășurați cu argint;
cârligele lor să fie de argint și soclurile lor de aramă.
18 Lungimea curții să fie de o sută de coți și lățimea
de cincizeci peste tot și înălțimea de cinci coți, de in
subțire răsucit și soclurile lor de aramă. 19 Toate vasele
tabernacolului în tot serviciul lui și toți țărușii acestuia
și toți țărușii curții, să fie de aramă. 20 Și poruncește
copiilor lui Israel să îți aducă untdelemn pur de măsline
bătut, pentru lumină, pentru a face ca lampa să ardă
continuu. 21 În tabernacolul întâlnirii în afara perdelei,
care este înaintea mărturiei, Aaron și fiii lui vor rândui
aceasta de seara până dimineața înaintea DOMNULUI;
acesta să fie un statut pentru totdeauna, pentru toate
generațiile lor, pentru copiii lui Israel.

28 Și ia la tine pe Aaron, fratele tău, și fiii lui cu el,
dintre copiii lui Israel, ca el să îmi servească în
serviciul de preot, chiar Aaron, Nadab și Abihu, Eleazar
și Itamar, fiii lui Aaron. 2 Și fă veșminte sfinte pentru
Aaron, fratele tău, pentru glorie și pentru frumusețe.
3 Și vorbește tuturor celor ce sunt înțelepți în inimă,
pe care i-am umplut cu duhul înțelepciunii, ca ei să
facă veșminte lui Aaron pentru a-l consacra, ca el să
îmi servească în serviciul de preot. 4 Și acestea sunt
veșmintele pe care le vor face: un pieptar și un efod și
o robă și o tunică brodată, o mitră și un brâu; și vor
face veșminte sfinte pentru Aaron, fratele tău, și fiii lui,
ca el să îmi servească în serviciul de preot. 5 Și ei să
ia aur și albastru și purpuriu și stacojiu și in subțire. 6
Și să facă efodul de aur, de albastru și de purpuriu, de
stacojiu și de in subțire răsucit, o lucrătură iscusită. 7
Acesta va avea cele două umerarii ale lui împreunate
la cele două margini ale lui; și astfel să fie legat. 8 Și
brâul efodului făcut cu iscusință, care este peste el, să
fie din aceeași bucată, conform lucrării acestuia chiar
de aur, de albastru și purpuriu și stacojiu și in subțire
răsucit. 9 Și să iei două pietre de onix și să gravezi pe
ele numele copiilor lui Israel: 10 Șase din numele lor
pe o piatră și celelalte șase nume rămase pe cealaltă
piatră, conform nașterii lor. 11 Cu lucrarea unui gravor
în piatră, asemenea gravurilor unui sigiliu să gravezi
cele două pietre cu numele copiilor lui Israel: să le faci
montate în broșe de aur. 12 Și să pui cele două pietre pe
umerii efodului ca pietre ale amintirii copiilor lui Israel;
și Aaron să poarte numele lor înaintea DOMNULUI
pe cele două umerare ale sale drept amintire. 13 Și
să faci broșe de aur; 14 Și două lanțuri de aur pur la
capete; fă-le din lucrătură împletită și fixează lanțurile
împletite, în broșe. 15 Și să faci pieptarul judecății cu
lucrătură iscusită; fă-l asemenea lucrării efodului; de
aur, de albastru, de purpuriu și de stacojiu și de in
subțire răsucit, așa să îl faci. 16 Pătrat să fie, fiind
dublu; o palmă să fie lungimea lui și o palmă să fie
lățimea lui. 17 Și așază în el monturi ale pietrelor, patru
rânduri de pietre: primul rând să fie un sardiu, un topaz
și rubinul, acesta să fie primul rând. 18 Și al doilea rând
să fie un smarald, un safir și un diamant. 19 Și al treilea
rând un hiacint, o agată și un ametist. 20 Și al patrulea
rând un beril și un onix și un jasp; ele vor fi montate în
broșe de aur în monturile lor. 21 Și pietrele vor fi cu
numele copiilor lui Israel, douăsprezece, conform cu
numele lor, asemenea gravurilor unui sigiliu; fiecare
cu numele lui să fie ele, conform celor douăsprezece
triburi. 22 Și să faci pe pieptar lanțuri la capete, din
lucrătură împletită de aur pur. 23 Și să faci pe pieptar
două inele de aur și să pui cele două inele pe cele două
colțuri ale pieptarului. 24 Și să pui cele două lanțuri
răsucite de aur în cele două inele care sunt la colțurile
pieptarului. 25 Și celelalte două capete ale celor două
lanțuri împletite fixează-le în cele două broșe și prinde-
le în cele două umerarii ale efodului în fața acestuia.
26 Și să faci două inele de aur și să le pui pe cele
două colțuri ale pieptarului la marginea lui, care este în
partea efodului de dinăuntru. 27 Și să faci alte două
inele de aur și să le pui pe cele două părți laterale
ale efodului pe dedesubt, spre partea dinainte a lui,
lângă cealaltă îmbinare a lui, deasupra brâului făcut
cu iscusință al efodului. 28 Și să lege pieptarul prin
inelele lui la inelele efodului cu un șnur din albastru,
ca acesta să fie deasupra brâului făcut cu iscusință al
efodului și ca pieptarul să nu fie dezlegat de efod. 29 Și
Aaron va purta numele copiilor lui Israel în pieptarul
judecății peste inima sa, când intră în locul sfânt, ca o
amintire continuă înaintea DOMNULUI. 30 Și să pui în
pieptarul judecății Urimul și Tumimul; și ele să fie peste
inima lui Aaron, când el intră înaintea DOMNULUI; și
Aaron să poarte judecata copiilor lui Israel peste inima
lui continuu înaintea DOMNULUI. 31 Și să faci roba
efodului toată din albastru. 32 Și să fie o gaură în vârful
acesteia, în mijlocul ei: să aibă o margine din lucrătură
împletită de jur împrejurul găurii, precum gaura unei
tunici de zale, ca să nu se sfâșie. 33 Și să faci pe tiv,
rodii de albastru și de purpuriu și de stacojiu, de jur
împrejurul tivului ei; și clopoței de aur între ele de jur
împrejur: 34 Un clopoțel de aur și o rodie, un clopoțel
de aur și o rodie, pe tivul robei de jur împrejur. 35 Și
să fie peste Aaron pentru a servi; și sunetul lui să fie
auzit când el intră în locul sfânt înaintea DOMNULUI și
când iese afară, ca să nu moară. 36 Și să faci o placă
de aur pur și să gravezi pe ea, asemenea gravurilor
unui sigiliu: SFINȚENIE DOMNULUI. 37 Și să-l pui pe

un șnur albastru, ca să fie peste mitră; aceasta să fie
peste partea dinainte a mitrei. **38** Și aceasta să fie
pe fruntea lui Aaron, ca Aaron să poarte nelegiuirea
lucrurilor sfinte, pe care copiii lui Israel le vor sfinți în
toate darurile lor sfinte; și aceasta să fie continuu pe
fruntea lui, ca ei să fie primiți înaintea DOMNULUI. **39**
Și să brodezi tunica de in subțire și să faci mitra de
in subțire și să faci brâul din lucrătură brodată. **40** Și
pentru fiii lui Aaron să faci tunici și să faci pentru ei
brâie și bonete să faci pentru ei, pentru glorie și pentru
frumusețe. **41** Și pune-le pe Aaron, fratele tău, și fiii săi
împreună cu el; și unge-i și consacră-i și sfințește-i, ca
ei să îmi servească în serviciul de preot. **42** Și să le faci
izmene de in să le acopere goliciunea; de la șale peste
coapse să ajungă acestea; **43** Și ele vor fi pe Aaron și
pe fiii lui, în timp ce vor veni la tabernacolul întâlnirii,
sau în timp ce se vor apropia de altar pentru a servi în
locul sfânt; ca ei să nu poarte nelegiuire și să moară:
acesta să fie un statut pentru totdeauna, lui și seminței
lui după el.

29 Și acesta este lucrul pe care să îl faci pentru
a-i sfinți, ca să îmi servească în serviciul de
preot: ia un taur tânăr și doi berbeci fără cusur, **2** Și
azimă și turte nedospite frământate cu untdelemn și
lipii nedospite unse cu untdelemn; să le faci din floarea
făinii de grâu. **3** Și să le pui într-un singur coș și să
le aduci în coș, cu taurul și cei doi berbeci. **4** Și să îi
aduci pe Aaron și fiii lui la ușa tabernacolului întâlnirii
și să îi speli cu apă. **5** Și să iei veșmintele și să pui
tunica peste Aaron și roba efodului și efodul și pieptarul
și încinge-l cu brâul făcut cu iscusință, al efodului;
6 Și pune mitra pe capul lui și pune sfânta coroană
peste mitră. **7** Ia apoi untdelemnul pentru ungere și
toarnă-l pe capul lui și unge-l. **8** Și apropie-i pe fiii
lui și pune tunici peste ei. **9** Și încinge-i cu brâie, pe
Aaron și fiii săi, și pune-le bonete; și serviciul de preot
va fi al lor ca un statut continuu; și astfel consacră
pe Aaron și pe fiii săi. **10** Și fă să fie adus un taur
înaintea tabernacolului întâlnirii: și Aaron și fiii săi să-
și pună mâinile pe capul taurului. **11** Și să înjunghii
taurul înaintea DOMNULUI, lângă ușa tabernacolului
întâlnirii. **12** Și să iei din sângele taurului și să-l pui pe
coarnele altarului cu degetul tău și să torni tot sângele
lângă piciorul altarului. **13** Și să iei toată grăsimea care
acoperă măruntaiele și lobul de pe ficat și cei doi rinichi
și grăsimea care este pe ei și să le arzi pe altar. **14**
Dar carnea taurului și pielea lui și balega lui, arde-le
cu foc în afara taberei: aceasta este o ofrandă pentru
păcat. **15** Să iei de asemenea un berbec: și Aaron și fiii
săi își vor pune mâinile pe capul berbecului. **16** Și să
înjunghii berbecul și să iei sângele lui și să-l stropești
de jur împrejur pe altar. **17** Și să tai berbecul în bucăți
și să speli măruntaiele lui și picioarele lui și să le pui la
bucățile lui și la capul lui. **18** Și să arzi întregul berbec
pe altar: aceasta este o ofrandă arsă DOMNULUI;
aceasta este o aromă dulce, o ofrandă făcută prin foc
DOMNULUI. **19** Și să iei celălalt berbec: și Aaron și fiii
săi să își pună mâinile pe capul berbecului. **20** Apoi
înjunghie berbecul și ia din sângele lui și pune-l pe
vârful urechii drepte a lui Aaron și pe vârful urechii
drepte a fiilor săi și pe degetul mare a mâinii lor drepte
și pe degetul mare al piciorului lor drept și stropește
sângele pe altar de jur împrejur. **21** Și să iei din sângele
care este pe altar și din untdelemnul pentru ungere
și să-l stropești peste Aaron și peste veșmintele lui și
peste fiii săi și peste veșmintele fiilor săi cu el; și el să
fie sfințit și veșmintele sale și fiii săi și veșmintele fiilor
săi cu el. **22** De asemenea să iei de la berbec grăsimea
și dosul și grăsimea care acoperă măruntaiele și lobul
de pe ficat și cei doi rinichi și grăsimea care este pe ei
și spata dreaptă, pentru că acesta este un berbec al
consacrării, **23** Și o pâine întreagă și o turtă de pâine
uleiată, și o lipie din coșul azimelor care este înaintea
DOMNULUI; **24** Și să le pui toate în mâinile lui Aaron și
în mâinile fiilor săi; și să le legeni ca ofrandă legănată
înaintea DOMNULUI. **25** Și să primești din mâinile lor
și să le arzi pe altar ca ofrandă arsă, pentru o aromă
dulce înaintea DOMNULUI: aceasta este ofrandă făcută
prin foc DOMNULUI. **26** Și să iei pieptul berbecului
consacrării lui Aaron și să-l legeni ca ofrandă legănată
înaintea DOMNULUI: și va fi partea ta. **27** Și să sfințești
pieptul ofrandei legănate și spata ofrandei ridicate a
berbecului consacrării, care este legănată și care este
ridicată, a aceleia care este pentru Aaron și a aceleia
care este pentru fiii săi; **28** Și aceasta va fi a lui Aaron
și a fiilor săi printr-un statut etern de la copiii lui Israel,
pentru că aceasta este ofrandă ridicată; și va fi ofrandă
ridicată de la copiii lui Israel a sacrificiului ofrandelor
lor de pace și ofranda lor ridicată DOMNULUI. **29** Și
sfintele veșminte ale lui Aaron vor fi ale fiilor săi după
el, pentru a fi unși în ele și pentru a fi consacrați în
ele. **30** Și fiul care va fi preot în locul lui le va îmbrăca
șapte zile, când va veni la tabernacolul întâlnirii pentru
a servi în locul sfânt. **31** Și să iei berbecul consacrării
și să fierbi carnea lui în locul sfânt. **32** Și vor mânca,
Aaron și fiii săi, carnea berbecului și pâinea care este
în coș, lângă ușa tabernacolului întâlnirii. **33** Și vor
mânca acele lucruri cu care a fost făcută ispășirea,
pentru a-i consacra și pentru a-i sfinți; dar un străin nu
va mânca din ele, pentru că ele sunt sfinte. **34** Și dacă
ceva din carnea consacrărilor, sau din pâine, rămâne
până dimineața, atunci să arzi rămășița cu foc: aceasta
să nu fie mâncată, pentru că este sfântă. **35** Și să faci
astfel lui Aaron și fiilor săi, conform cu toate pe care
ți le-am poruncit: consacră-i șapte zile. **36** Și să oferi

în fiecare zi un taur ca ofrandă pentru păcat pentru
ispășire; și să cureți altarul, după ce ai făcut o ispășire
pentru acesta și unge-l pentru a-l sfinți. 37 Șapte zile
să faci ispășire pentru altar și să-l sfințești; și acesta va
fi un altar preasfânt: orice atinge altarul va fi sfânt. 38
Și aceasta este ce vei oferi pe altar: doi miei de un an,
zi de zi, continuu. 39 Primul miel să-l oferi dimineața;
și celălalt miel să-l oferi seara; 40 Și cu primul miel,
o zecime dintr-o măsură de făină amestecată cu a
patra parte dintr-un hin de untdelemn bătut; și a patra
parte dintr-un hin de vin ca un dar de băutură. 41
Și celălalt miel să-l aduci seara și să faci cu acesta
conform darului de mâncare de dimineață și conform
darului de băutură al lui, pentru aromă dulce, ofrandă
făcută prin foc DOMNULUI. 42 Aceasta să fie ofrandă
arsă neîncetat prin toate generațiile voastre, la ușa
tabernacolului întâlnirii, înaintea DOMNULUI, unde te
voi întâlni, ca să îți vorbesc. 43 Și acolo voi întâlni copiii
lui Israel și tabernacolul va fi sfințit prin gloria mea. 44
Și voi sfinți tabernacolul întâlnirii și altarul; voi sfinți de
asemenea și pe Aaron și pe fiii săi, să îmi servească
în serviciul de preot. 45 Și voi locui printre copiii lui
Israel și voi fi Dumnezeul lor. 46 Și vor cunoaște că eu
sunt DOMNUL Dumnezeul lor, care i-a scos din țara
Egiptului, ca să locuiesc printre ei: Eu sunt DOMNUL
Dumnezeul lor.

30 Și fă un altar ca să arzi tămâie pe el: să-l faci din
lemn de salcâm. 2 Un cot să fie lungimea lui și
un cot lățimea lui; să fie pătrat; și doi coți înălțimea lui;
coarnele lui să fie la fel; 3 Și să-l îmbraci cu aur pur,
partea de sus a acestuia și părțile lui de jur împrejur
și coarnele lui; și să îi faci o coroană de aur de jur
împrejur. 4 Și să îi faci două inele de aur sub coroana
acestuia, la cele două colțuri ale lui, fă-le pe cele două
părți ale lui; și ele vor fi locuri pentru drugi, pentru a-
l purta cu totul. 5 Și fă drugii din lemn de salcâm și
îmbracă-i cu aur. 6 Și să-l pui înaintea perdelei care
este lângă chivotul mărturiei, înaintea șezământului
milei care este deasupra mărturiei, unde mă voi întâlni
cu tine. 7 Și Aaron să ardă tămâie dulce pe el în fiecare
dimineață; când pregătește lămpile, va arde tămâie pe
el. 8 Și când Aaron va aprinde lămpile seara, să ardă
tămâie pe el, o tămâie continuă înaintea DOMNULUI
prin generațiile voastre. 9 Nu aduceți tămâie străină
pe el, nici sacrificiu ars, nici dar de mâncare; nici nu
turnați dar de băutură pe el. 10 Și Aaron să facă o
ispășire pe coarnele lui o dată într-un an, cu sângele
ofrandei pentru păcate, a ispășirilor; o dată pe an
să facă ispășire pe el prin generațiile voastre: este
preasfânt DOMNULUI. 11 Și DOMNUL i-a vorbit lui
Moise, spunând: 12 Când faci numărătoarea copiilor
lui Israel după numărul lor, atunci fiecare om să dea
pentru sufletul lui o răscumpărare DOMNULUI, când
îi numeri; ca să nu fie nicio plagă printre ei, când îi
numeri. 13 Aceasta să dea, fiecare om care trece între
cei ce sunt numărați, o jumătate de șekel conform
șekelului sanctuarului (un șekel este douăzeci de gerai)
o jumătate de șekel va fi ofrandă DOMNULUI. 14
Fiecare om, care trece între cei ce sunt numărați, de
la vârsta de douăzeci de ani în sus, să dea ofrandă
DOMNULUI. 15 Cel bogat să nu dea mai mult și cel
sărac să nu dea mai puțin decât o jumătate de șekel,
când ei vor da ofrandă DOMNULUI, pentru a face
ispășire pentru sufletele voastre. 16 Și să iei banii de
ispășire, ai copiilor lui Israel, și să îi rânduiești pentru
serviciul tabernacolului întâlnirii, ca aceștia să fie o
amintire copiilor lui Israel înaintea DOMNULUI, pentru
a face ispășire pentru sufletele voastre. 17 Și DOMNUL
i-a vorbit lui Moise, spunând: 18 De asemenea fă un
lighean de aramă și piciorul lui de asemenea de aramă,
pentru a spăla: și pune-l între tabernacolul întâlnirii și
altar și pune apă în el. 19 Pentru ca acolo Aaron și fiii
lui să își spele mâinile și picioarele lor. 20 Când vor
intra în tabernacolul întâlnirii, să se spele cu apă, ca să
nu moară; sau când se apropie de altar pentru a servi
și a arde ofrandă făcută prin foc DOMNULUI; 21 Astfel
să își spele mâinile și picioarele lor, ca să nu moară; și
le va fi un statut pentru totdeauna, lui și seminței lui
prin generațiile lor. 22 Mai mult, DOMNUL i-a vorbit lui
Moise, spunând: 23 Ia-ți de asemenea dintre cele mai
alese mirodenii, smirnă pură, cinci sute de șekeli, și
scorțișoară dulce, jumătate, chiar două sute cincizeci de
șekeli, și trestie dulce, două sute și cincizeci de șekeli,
24 Și casia, cinci sute de șekeli, conform șekelului
sanctuarului și untdelemn de măsline, un hin; 25 Și fă-l
un untdelemn al sfintei ungeri, un unguent amestecat
conform artei parfumierilor: acesta va fi un untdelemn
sfânt al ungerii. 26 Și unge tabernacolul întâlnirii cu el
și chivotul mărturiei, 27 Și masa și toate vasele ei și
sfeșnicul și vasele lui și altarul tămâiei, 28 Și altarul
ofrandei arse cu toate vasele lui și ligheanul și piciorul
lui. 29 Și sfințește-le, ca ele să fie preasfinte: orice le
atinge va fi sfânt. 30 Și unge pe Aaron și pe fiii săi
și consacră-i, ca ei să îmi servească în serviciul de
preot. 31 Și vorbește copiilor lui Israel, spunând: Acesta
îmi va fi un untdelemn al sfintei ungeri prin generațiile
voastre. 32 Pe carnea omului să nu fie turnat, nici să
nu faceți un altul asemenea lui, după compoziția lui:
acesta este sfânt și vă va fi sfânt. 33 Oricine prepară
vreunul asemenea lui, sau oricine pune din el peste un
străin, să fie stârpit din poporul său. 34 Și DOMNUL i-a
spus lui Moise: Ia-ți mirodenii dulci, stacte și onicha și
galbanum; aceste mirodenii dulci cu tămâie pură: din
fiecare să fie aceeași cantitate; 35 Și fă-le un parfum,
un unguent conform artei parfumierilor, sărat, pur și

sfânt; 36 Și pisează o parte din el foarte mărunt și pune
din acesta înaintea mărturiei în tabernacolul întâlnirii,
unde mă voi întâlni cu tine: îți va fi preasfânt. 37 Și cât
despre parfumul pe care îl vei face, nu vă faceți din
acesta conform compoziției lui: el îți va fi sfânt pentru
DOMNUL. 38 Oricine va face unul asemenea aceluia,
să miroase la fel, să fie stârpit din poporul său.

31 Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând: 2 Vezi,
am chemat pe nume pe Bețaleel, fiul lui Uri, fiul
lui Hur, din tribul lui Iuda; 3 Și l-am umplut cu duhul
lui Dumnezeu, în înțelepciune și în înțelegere și în
cunoaștere și în orice fel de meșteșug, 4 Pentru a
concepe lucruri iscusite, pentru a lucra în aur și în
argint și în aramă, 5 Și în tăierea pietrelor, pentru a
fi montate și în sculptarea lemnăriei, pentru a lucra
în orice fel de meșteșug. 6 Și eu, iată, eu l-am dat
împreună cu el pe Aholiab, fiul lui Ahisama, din tribul lui
Dan; și în inimile tuturor celor ce sunt înțelepți în inimă
am pus înțelepciune, ca ei să poată face tot ce ți-am
poruncit; 7 Tabernacolul întâlnirii și chivotul mărturiei
și șezământul milei care este pe ea și tot mobilierul
tabernacolului, 8 Și masa și vasele ei și sfeșnicul pur cu
toate vasele lui și altarul tămâiei, 9 Și altarul ofrandei
arse cu toate vasele lui și ligheanul și piciorul lui, 10 Și
hainele serviciului și veșmintele sfinte pentru preotul
Aaron și veșmintele fiilor săi, pentru a servi în serviciul
de preot, 11 Și untdelemnul pentru ungere și tămâia
dulce pentru locul sfânt: să facă conform cu tot ceea
ce ți-am poruncit. 12 Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise,
spunând: 13 Vorbește de asemenea copiilor lui Israel,
spunând: Negreșit să țineți sabatele mele, căci acesta
este un semn între mine și voi prin generațiile voastre;
ca să știți că eu sunt DOMNUL care vă sfințește. 14
Țineți sabatul, căci el vă este sfânt; oricine îl pângărește
să fie negreșit dat la moarte, pentru că oricine face
vreo lucrare în el, acel suflet să fie stârpit din poporul
său. 15 Șase zile să se facă muncă; dar în a șaptea
este sabatul odihnei, sfânt pentru DOMNUL; oricine
face vreo muncă în ziua de sabat, negreșit să fie dat la
moarte. 16 De aceea copiii lui Israel să țină sabatul,
ca să țină sabatul prin generațiile lor, ca legământ
continuu. 17 Acesta este un semn între mine și copiii lui
Israel pentru totdeauna, pentru că în șase zile DOMNUL
a făcut cerul și pământul și în a șaptea zi s-a odihnit și
a fost înviorat. 18 Și i-a dat lui Moise, când el a sfârșit
de vorbit îndeaproape cu el pe muntele Sinai, două
table ale mărturiei, table de piatră, scrise cu degetul lui
Dumnezeu.

32 Și când poporul a văzut că Moise întârzia să
coboare de pe munte, oamenii s-au strâns la
Aaron și i-au spus: Ridică-te, fă-ne dumnezei care să
meargă înaintea noastră; căci, cât despre acest Moise,
omul care ne-a scos din țara Egiptului, nu știm ce i s-
a întâmplat. 2 Și Aaron le-a spus: Desfaceți cerceii
de aur, care sunt în urechile soțiilor voastre ale fiilor
voștri și ale fiicelor voastre, și aduceți-i la mine. 3 Și tot
poporul a desfăcut cerceii de aur care erau în urechile
lor și i-au adus la Aaron. 4 Iar el i-a primit din mâna
lor; și după ce le-a făcut un vițel turnat, i-a dat formă
cu o daltă și au spus: Israele, aceștia sunt dumnezeii
tăi, care te-au scos din țara Egiptului. 5 Și când Aaron
l-a văzut, a construit un altar înaintea lui; și Aaron a
făcut o proclamație și a spus: Mâine este o sărbătoare
pentru DOMNUL. 6 Și s-au sculat devreme a doua zi
și au oferit ofrande arse și au adus ofrande de pace;
și poporul s-a așezat să mănânce și să bea și s-a
ridicat să joace. 7 Și DOMNUL i-a spus lui Moise: Du-
te, coboară-te, căci poporul tău, pe care l-ai scos din
țara Egiptului, s-au corupt; 8 S-au abătut repede de
pe calea pe care le-am poruncit-o; ei și-au făcut un
vițel turnat și i s-au închinat și i-au sacrificat și au spus:
Aceștia sunt dumnezeii tăi, Israele, care te-au scos
din țara Egiptului. 9 Și DOMNUL i-a spus lui Moise:
Am văzut acest popor și, iată, acesta este un popor
îndărătnic; 10 De aceea, acum lasă-mă, ca furia mea
să se încingă împotriva lor și să îi mistui; și voi face
din tine o națiune mare. 11 Și Moise a implorat pe
DOMNUL Dumnezeul său și a spus: DOAMNE, de ce
se încinge furia ta împotriva poporului tău, pe care l-ai
scos din țara Egiptului cu mare putere și cu o mână
tare? 12 Pentru ce să vorbească egiptenii și să spună:
Pentru nenorocire i-a scos afară, ca să îi ucidă în munți
și să îi mistuie de pe fața pământului? Întoarce-te de
la furia ta înverșunată și pocăiește-te de acest rău
împotriva poporului tău. 13 Adu-ți aminte de Avraam,
de Isaac și de Israel, servitorii tăi, cărora le-ai jurat prin
tine însuți și le-ai spus: Voi înmulți sămânța ca stelele
cerului și toată această țară despre care am vorbit o voi
da seminței voastre și o vor moșteni pentru totdeauna.
14 Și DOMNUL s-a pocăit de răul pe care s-a gândit să
îl facă poporului său. 15 Și Moise s-a întors și a coborât
de pe munte și cele două table ale mărturiei erau în
mâna sa: tablele erau scrise pe amândouă părțile; pe o
parte și pe cealaltă parte erau ele scrise. 16 Și tablele
erau lucrarea lui Dumnezeu și scrisul era scrisul lui
Dumnezeu, gravat pe table. 17 Și când a auzit Iosua
zgomotul poporului pe când strigau, i-a spus lui Moise:
Este zgomot de război în tabără. 18 Dar el a spus: Nu
este vocea celor ce strigă din cauza victoriei, nici nu
este vocea celor ce strigă din cauză că sunt învinși,
ci aud zgomotul celor ce cântă. 19 Și s-a întâmplat,
imediat ce s-a apropiat el de tabără, că a văzut vițelul
și dansul; și mânia lui Moise s-a încins și a aruncat
tablele din mâinile sale și le-a spart sub munte. 20 Și
a luat vițelul pe care l-au făcut și l-a ars în foc și l-a

măcinat până la pulbere și a împrăștiat pulberea pe apă
și a făcut pe copiii lui Israel să bea din ea. 21 Și Moise
i-a spus lui Aaron: Ce ți-a făcut poporul acesta, încât ai
adus un așa mare păcat peste ei? 22 Și Aaron a spus:
Să nu se încingă mânia domnului meu; cunoști poporul,
că ei sunt puși pe ticăloșie. 23 Fiindcă mi-au spus: Fă-
ne dumnezei, care să meargă înaintea noastră, căci cât
despre acest Moise, bărbatul care ne-a scos din țara
Egiptului, nu știm ce i s-a întâmplat. 24 Iar eu le-am
spus: Oricine are ceva aur, să îl desfacă. Așa că mi l-au
dat; atunci l-am aruncat în foc și a ieșit acest vițel. 25
Și după ce Moise a văzut că oamenii erau goi (pentru
că Aaron i-a făcut goi spre rușinea lor printre dușmanii
lor), 26 Atunci Moise a stat în picioare în poarta taberei
și a spus: Cine este de partea DOMNULUI? Acela să
vină la mine. Și toți fiii lui Levi s-au adunat la el. 27 Iar
el le-a spus: Astfel spune DOMNUL Dumnezeu al lui
Israel: Să-și pună fiecare bărbat sabia la coapsă și să
intre și să iasă de la poartă la poartă prin tabără, și
fiecare bărbat să ucidă pe fratele său și fiecare bărbat
pe însoțitorul său și fiecare bărbat pe vecinul său. 28 Și
copiii lui Levi au făcut conform cuvântului lui Moise:
și au căzut din popor în acea zi în jur de trei mii de
bărbați. 29 Pentru că Moise a spus: Astăzi, consacrați-
vă pe voi înșivă DOMNULUI, fiecare bărbat peste fiul
său și peste fratele său, ca astăzi să vă dăruiască o
binecuvântare. 30 Și s-a întâmplat, a doua zi, că Moise
a spus poporului: Ați păcătuit un mare păcat; și acum
voi urca la DOMNUL; poate voi face ispășire pentru
păcatul vostru. 31 Și Moise s-a întors la DOMNUL și a
spus: Oh, acest popor a păcătuit un mare păcat și și-au
făcut dumnezei de aur. 32 Totuși acum dacă voiești,
iartă păcatul lor; și dacă nu, șterge-mă, te rog eu, din
cartea ta pe care ai scris-o. 33 Și DOMNUL i-a spus lui
Moise: Oricine a păcătuit împotriva mea, pe el îl voi
șterge din cartea mea. 34 De aceea acum du-te, condu
poporul la locul despre care ți-am vorbit: iată, Îngerul
meu va merge înaintea ta; totuși în ziua cercetării, voi
pedepsi păcatul lor peste ei. 35 Și DOMNUL a lovit
poporul cu plăgi, pentru că au făcut vițelul pe care
Aaron l-a făcut.

33 Și DOMNUL i-a spus lui Moise: Pleacă și urcă
de aici, tu și poporul pe care l-ai scos din țara
Egiptului, la țara pe care am jurat-o lui Avraam, lui
Isaac și lui Iacob, spunând: Seminței tale o voi da,
2 Și voi trimite un înger înaintea ta; și voi alunga pe
canaanit, pe amorit, pe hitit și pe perizit, pe hivit și pe
iebusit: 3 La o țară în care curge lapte și miere, căci nu
mă voi urca în mijlocul tău ca nu cumva eu să te mistui
pe cale, pentru că tu ești un popor îndărătnic. 4 Și după
ce poporul a auzit aceste vești rele, au jelit; și nimeni
nu a pus pe el podoabele sale. 5 Pentru că DOMNUL i-
a spus lui Moise: Spune copiilor lui Israel: Voi sunteți un
popor îndărătnic: dintr-odată mă voi urca în mijlocul tău
și te voi mistui; de aceea acum scoate podoabele tale
de pe tine, ca să știu ce să îți fac. 6 Și copiii lui Israel
și-au scos podoabele lor la muntele Horeb. 7 Și Moise
a luat tabernacolul și l-a ridicat în afara taberei, departe
de tabără și l-a chemat Tabernacolul întâlnirii. Și s-a
întâmplat că oricine căuta pe DOMNUL ieșea afară la
tabernacolul întâlnirii, care era în afara taberei. 8 Și s-a
întâmplat, după ce Moise a ieșit afară la tabernacol, că
tot poporul s-a sculat și fiecare bărbat a stat în picioare
la ușa cortului său și s-au uitat după Moise, până ce
a intrat în tabernacol. 9 Și s-a întâmplat că, pe când
Moise a intrat în tabernacol, coloana de nor a coborât
și a stat la ușa tabernacolului și DOMNUL a vorbit cu
Moise. 10 Și tot poporul a văzut coloana de nor stând
la ușa tabernacolului; și tot poporul s-a ridicat și s-
a închinat, fiecare bărbat în ușa cortului său. 11 Și
DOMNUL i-a vorbit lui Moise față în față, așa cum un
bărbat vorbește prietenului său. Și el s-a întors din
nou în tabără; dar servitorul său, Iosua, fiul lui Nun, un
tânăr, nu s-a depărtat de tabernacol. 12 Și Moise a
spus DOMNULUI: Vezi, îmi spui: Adu acest popor; și
nu mă lași să știu pe cine vei trimite cu mine. Totuși ai
spus: Te cunosc pe nume și de asemenea ai găsit har
înaintea ochilor mei. 13 Și acum, te rog, dacă am găsit
har înaintea ochilor tăi, arată-mi acum calea ta, ca să
te cunosc, ca să găsesc har înaintea ochilor tăi; și ai
în vedere că această națiune este poporul tău. 14 Și
a spus: Prezența mea va merge cu tine și îți voi da
odihnă. 15 Iar el i-a spus: Dacă prezența ta nu merge
cu mine, nu ne urca de aici. 16 Căci în ce va fi cunoscut
aici că eu și poporul tău am găsit har înaintea ochilor
tăi? Nu este în aceea că mergi cu noi? Astfel vom
fi separați, eu și poporul tău, dintre toate popoarele
care sunt pe fața pământului. 17 Și DOMNUL i-a spus
lui Moise: Voi face și lucrul acesta pe care l-ai vorbit,
pentru că ai găsit har înaintea ochilor mei și te cunosc
pe nume. 18 Iar el a spus: Te implor, arată-mi gloria ta.
19 Iar el a spus: Voi face ca toată bunătatea mea să
treacă pe dinaintea ta și voi vesti numele DOMNULUI
înaintea ta; și voi avea har fața de cine voi avea har și
voi arăta milă cui voi arăta milă. 20 Și a mai spus: Nu
poți vedea fața mea, căci niciun om nu mă va vedea și
după aceea să trăiască. 21 Și DOMNUL a spus: Iată,
este un loc lângă mine și stai în picioare pe stâncă; 22
Și se va întâmpla, în timp ce gloria mea trece pe lângă
tine, că te voi pune într-o crăpătură a stâncii și te voi
acoperi cu mâna mea în timp ce trec pe lângă tine; 23
Și îmi voi retrage mâna și vei vedea părțile mele din
spate, dar fața mea nu se va vedea.

34 Și DOMNUL i-a spus lui Moise: Taie-ți două
table de piatră asemenea primelor și voi scrie pe
aceste table cuvintele care au fost pe primele table, pe
care le-ai spart. **2** Și fii gata mâine dimineață și urcă-te
dimineață pe muntele Sinai și prezintă-te acolo mie
pe vârful muntelui. **3** Și niciun bărbat să nu urce cu
tine, să nu fie văzut niciun bărbat pe tot muntele; să nu
pască nici turmele nici cirezile înaintea acelui munte. **4**
Iar el a tăiat două table de piatră asemenea primelor;
și Moise s-a sculat dis-de-dimineață și a urcat pe
muntele Sinai, așa cum DOMNUL îi poruncise și a luat
în mâna sa cele două table din piatră. **5** Și DOMNUL a
coborât în nor și a stat cu el acolo și a vestit numele
DOMNULUI. **6** Și DOMNUL a trecut pe dinaintea lui și
a vestit: DOMNUL, DOMNUL Dumnezeu, milostiv și
cu har, îndelung răbdător și abundent în bunătate și
adevăr, **7** Păstrând milă pentru mii, iertând nelegiuire
și fărădelege și păcat și în niciun fel nu va cruța pe
vinovat; pedepsind nelegiuirea părinților peste copii și
peste copiii copiilor, până la a treia și a patra generație.
8 Și Moise s-a grăbit și și-a plecat capul spre pământ
și s-a închinat. **9** Și a spus: Dacă acum am găsit har
înaintea ochilor tăi, Doamne, lasă te rog, ca Domnul
meu, să meargă printre noi, pentru că acesta este un
popor îndărătnic; și iartă nelegiuirea noastră și păcatul
nostru și ia-ne ca moștenirea ta. **10** Iar el a spus:
Iată, fac un legământ: înaintea întregului tău popor
voi face minuni, așa cum nu s-au mai făcut pe tot
pământul, nici în vreo națiune; și tot poporul printre
care tu te afli vor vedea lucrarea DOMNULUI; căci
este un lucru înfricoșător pe care îl voi face cu tine. **11**
Ține ceea ce îți poruncesc în această zi; iată, alung
dinaintea ta pe amorit și pe canaanit și pe hitit și pe
perizit și pe hivit și pe iebusit. **12** Ia seama la tine
însuți, ca nu cumva să faci legământ cu locuitorii țării
în care mergi, ca nu cumva să fie o cursă în mijlocul
tău; **13** Ci să distrugeți altarele lor, să spargeți idolii
lor și să le tăiați dumbrăvile, **14** Pentru că nu te vei
închina niciunui alt dumnezeu, pentru că DOMNUL, a
cărui nume este Gelos, este un Dumnezeu gelos; **15**
Nu cumva să faci legământ cu locuitorii țării și ei să
curvească după dumnezeii lor și să aducă sacrificiu
dumnezeilor lor și vreunul să te cheme și să mănânci
din sacrificiul lui; **16** Și să iei dintre fiicele lor pentru fiii
tăi și fiicele lor să curvească după dumnezeii lor și să
facă pe fiii tăi să curvească după dumnezeii lor. **17**
Să nu îți faci dumnezei turnați. **18** Ține sărbătoarea
azimelor. Mănâncă șapte zile azimă cum ți-am poruncit,
în timpul lunii Abib, pentru că în luna Abib ai ieșit din
Egipt. **19** Tot ce deschide pântecele este al meu; și
fiecare întâi născut între vitele tale, fie bou sau oaie. **20**
Dar să răscumperi pe întâiul născut al măgăriței cu
un miel; și dacă nu îl răscumperi, atunci să îi frângi
gâtul. Să răscumperi pe tot întâiul născut dintre fiii tăi.
Și niciunul să nu se arate înaintea mea cu mâna goală.
21 Să lucrezi șase zile, dar să te odihnești în a șaptea
zi; să te odihnești în timpul aratului și al secerișului.
22 Și să ții sărbătoarea săptămânilor, ale primelor
roade ale secerișului grâului și sărbătoarea recoltei la
sfârșitul anului. **23** De trei ori într-un an toți copiii tăi
de parte bărbătească să se arate înaintea Domnului
DUMNEZEU, Dumnezeul lui Israel. **24** Pentru că voi
arunca afară națiunile dinaintea ta și voi lărgi hotarele
tale; niciun om nu va dori țara ta, când te vei urca să
te arăți înaintea DOMNULUI Dumnezeul tău, de trei
ori într-un an. **25** Să nu oferi sângele sacrificiului meu
cu dospeală; nici să nu fie lăsat sacrificiul sărbătorii
paștelui până dimineața. **26** Să aduci primul dintre
primele roade ale pământului tău la casa DOMNULUI
Dumnezeul tău. Să nu fierbi un ied în laptele mamei
sale. **27** Și DOMNUL i-a spus lui Moise: Scrie-ți aceste
cuvinte; căci după tonul acestor cuvinte am făcut un
legământ cu tine și cu Israel. **28** Iar el a fost acolo cu
DOMNUL patruzeci de zile și patruzeci de nopți; nici nu
a mâncat pâine, nici nu a băut apă. Și el a scris pe
table cuvintele legământului, cele zece porunci. **29** Și
s-a întâmplat, când a coborât Moise de pe Muntele
Sinai, și cele două table ale mărturiei erau în mâna
lui Moise când a coborât de pe munte, că Moise nu
știa că pielea feței sale strălucea cât timp a vorbit cu
el. **30** Și când Aaron și toți copiii lui Israel au văzut pe
Moise, iată, pielea feței sale strălucea; și s-au temut să
se apropie de el. **31** Și Moise i-a chemat; și Aaron și
toți conducătorii adunării s-au întors la el; și Moise a
vorbit cu ei. **32** Și după aceea toți copiii lui Israel s-au
apropiat, și le-a dat în poruncă tot ceea ce DOMNUL
vorbise cu el în muntele Sinai. **33** Și când Moise a
încetat să vorbească cu ei și-a pus un văl pe față. **34**
Dar când Moise a intrat înaintea DOMNULUI ca să
vorbească cu el, el a scos vălul, până când a ieșit. Și
a ieșit și le-a spus copiilor lui Israel ceea ce i-a fost
poruncit. **35** Și copiii lui Israel au văzut fața lui Moise,
că pielea feței lui Moise strălucea; și Moise a pus vălul
peste fața sa din nou, până când a intrat să vorbească
cu el.

35 Și Moise a adunat toată adunarea copiilor lui
Israel și le-a spus: Acestea sunt cuvintele pe care
DOMNUL le-a poruncit, să le faceți. **2** Șase zile se va
face lucrarea, dar ziua a șaptea vă va fi o zi sfântă,
un sabat de odihnă DOMNULUI: oricine va face vreo
lucrare în ea va fi dat la moarte. **3** Să nu aprindeți foc în
locuințele voastre în ziua de sabat. **4** Și Moise a vorbit
întregii adunări a copiilor lui Israel, spunând: Acesta
este lucrul pe care Domnul l-a poruncit, spunând: **5**
Luați dintre voi ofrandă DOMNULUI; oricine are inimă

voitoare să aducă o ofrandă DOMNULUI: aur și argint și
aramă, 6 Și albastru și purpuriu și stacojiu și in subțire
și păr de capre, 7 Și piei de berbeci vopsite roșu și piei
de bursuc și lemn de salcâm, 8 Și untdelemn pentru
lampă și mirodenii pentru untdelemnul pentru ungere și
pentru tămâia dulce, 9 Și pietre de onix și pietre să fie
montate pentru efod și pentru pieptar. 10 Și fiecare om
înțelept în inimă dintre voi să vină și să facă tot ceea
ce DOMNUL a poruncit: 11 Tabernacolul, cortul lui și
acoperământul lui, copcile lui și scândurile lui, drugii lui,
coloanele lui și soclurile lui, 12 Chivotul și drugii lui,
cu șezământul milei și perdeaua acoperământului, 13
Masa și drugii ei și toate vasele ei și pâinile punerii
înainte, 14 Sfeșnicul de asemenea pentru lumină și
vasele lui și lămpile lui, cu untdelemnul pentru lumină.
15 Și altarul tămâiei și drugii lui și untdelemnul pentru
ungere și tămâia dulce și perdeaua pentru ușă la
intrarea în tabernacol, 16 Altarul ofrandei arse, cu
grătarul de aramă, drugii lui și toate vasele lui, ligheanul
și piciorul lui, 17 Perdelele curții, stâlpii ei și soclurile lor
și perdeaua pentru ușa curții, 18 Țărușii tabernacolului
și țărușii curții și frânghiile lor, 19 Hainele serviciului,
pentru a face serviciul în locul sfânt, veșmintele sfinte
pentru preotul Aaron și veșmintele fiilor săi, pentru a
servi în serviciul de preot. 20 Și toată adunarea copiilor
lui Israel a plecat din prezența lui Moise. 21 Și a venit
fiecare om a cărui inimă l-a stârnit și fiecare om al cărui
duh l-a făcut voitor și au adus ofranda DOMNULUI
pentru lucrarea tabernacolului întâlnirii și pentru tot
serviciul lui și pentru veșmintele sfinte. 22 Și au venit,
deopotrivă bărbați și femei, atâția câți au fost cu inimă
voitoare, și au adus brățări și cercei și inele și table,
toate bijuterii din aur; și fiecare om care a oferit, a oferit
o ofrandă de aur DOMNULUI. 23 Și toți la care s-a
găsit albastru și purpuriu și stacojiu și in subțire și păr
de capre și piei roșii de berbeci și piei de bursuci, le-
au adus. 24 Și fiecare om care a oferit o ofrandă din
argint și aramă a adus ofranda DOMNULUI; și toți la
care s-a găsit lemn de salcâm pentru orice lucrare a
serviciului, l-au adus. 25 Și toate femeile care au fost
înțelepte în inimă au tors cu mâinile lor și au adus ceea
ce au tors, deopotrivă din albastru și din purpuriu și
din stacojiu și din in subțire. 26 Și toate femeile ale
căror inimi le-au stârnit la înțelepciune au tors păr de
capre. 27 Și conducătorii au adus pietre de onix și
pietre să fie montate pentru efod și pentru pieptar;
28 Și mirodenii și untdelemn pentru lumină și pentru
untdelemnul pentru ungere și pentru tămâia dulce.
29 Copiii lui Israel au adus din bunăvoință o ofrandă
DOMNULUI, fiecare bărbat și femeie, a cărui inimă i-a
făcut voitori să aducă pentru toate felurile de lucrări,
pe care DOMNUL le poruncise a fi făcute prin mâna
lui Moise. 30 Și Moise le-a spus copiilor lui Israel:
Vedeți, DOMNUL a chemat pe nume pe Bețaleel, fiul
lui Uri, fiul lui Hur, din tribul lui Iuda; 31 Și l-a umplut cu
duhul lui Dumnezeu în înțelepciune, în înțelegere și în
cunoaștere și în orice fel de meșteșug; 32 Și pentru
a concepe lucruri iscusite, pentru a lucra în aur și în
argint și în aramă, 33 Și în tăierea pietrelor, pentru a fi
montate și în sculptarea lemnului, pentru a face orice
fel de lucrare iscusită. 34 Și lui și lui Aholiab, fiul lui
Ahisamac, din tribul lui Dan, le-a pus în inimă să îi
învețe pe alții. 35 I-a umplut cu înțelepciune a inimii,
pentru a lucra tot felul de lucrări, ale gravorului și ale
meșteșugarului iscusit și ale lucrătorului în broderie, în
albastru și în purpuriu, în stacojiu și în in subțire și ale
țesătorului, chiar al celor ce fac orice fel de lucrare și al
celor ce concep o lucrare iscusită.

36 Atunci Bețaleel și Aholiab și fiecare bărbat înțelept
în inimă, în care DOMNUL a pus înțelepciune
și înțelegere ca să cunoască cum să lucreze orice
fel de lucrare pentru serviciul sanctuarului, au lucrat
conform cu tot ceea ce DOMNUL poruncise. 2 Și Moise
a chemat pe Bețaleel și pe Aholiab și pe fiecare bărbat
înțelept în inimă, în a cărui inimă DOMNUL pusese
înțelepciune, pe fiecare a cărui inimă îl stârnise să
vină la lucrare, ca să o facă; 3 Și au primit de la
Moise toată ofranda, pe care copiii lui Israel au adus-
o pentru lucrarea serviciului sanctuarului, pentru a-
l face în întregime. Și încă îi mai aduceau ofrande
de bunăvoie în fiecare dimineață. 4 Și toți bărbații
înțelepți, care lucrau toată lucrarea sanctuarului, au
venit fiecare bărbat de la lucrarea lui pe care o făceau;
5 Și i-au vorbit lui Moise, spunând: Poporul aduce mult
mai mult decât este nevoie pentru serviciul lucrării,
pe care DOMNUL a poruncit a o face. 6 Și Moise a
dat poruncă și au făcut ca aceasta să fie proclamată
prin toată tabăra, spunând: Nici bărbat, nici femeie
să nu mai facă nicio lucrare pentru ofrandă pentru
sanctuar. Astfel poporul a fost oprit să aducă. 7 Căci
materialul lor era suficient pentru toată lucrarea, să o
facă și chiar prea mult. 8 Și fiecare om înțelept în inimă
printre cei ce lucrau lucrarea tabernacolului a făcut zece
covoare din in subțire răsucit și albastru și purpuriu și
stacojiu cu heruvimi, într-o lucrare iscusită i-a făcut.
9 Lungimea unui covor era douăzeci și opt de coți și
lățimea unui covor patru coți; covoarele erau toate de
aceeași măsură. 10 Și el a prins cele cinci covoare,
unul de celălalt; și celelalte cinci covoare le-a prins unul
de celălalt. 11 Și a făcut cheutori albastre la marginea
unui covor, pe marginea împreunării; și tot așa a făcut
pe marginea din capăt a celuilalt covor, în îmbinarea a
doua. 12 Cincizeci de cheotori a făcut pe un covor și
cincizeci de cheotori a făcut pe marginea covorului care
era în îmbinarea a doua: cheotorile au ținut un covor de

celălalt. 13 Și a făcut cincizeci de copci din aur și a prins
covoarele unul de celălalt cu copcile; astfel a devenit
un singur tabernacol. 14 Și a făcut covoare din păr de
capre pentru acoperiș deasupra tabernacolului; a făcut
unsprezece covoare. 15 Lungimea unui covor era de
treizeci de coți și patru coți era lățimea unui covor; cele
unsprezece covoare erau de o singură mărime. 16 Și a
îmbinat cinci covoare între ele și șase covoare între ele.
17 Și a făcut cincizeci de cheotori pe marginea din capăt
a covorului în îmbinare și cincizeci de cheotori a făcut
pe marginea covorului care se îmbină cu al doilea. 18
Și a făcut cincizeci de copci din aramă pentru a îmbina
acoperișul împreună, ca să fie unul singur. 19 Și pentru
acoperiș, a făcut un acoperământ din piei de berbeci
vopsite roșu și un acoperământ din piei de bursuci
deasupra. 20 Și a făcut, pentru tabernacol, scânduri din
lemn de salcâm, stând în picioare. 21 Lungimea unei
scânduri era de zece coți și lățimea unei scânduri de
un cot și jumătate. 22 O scândură avea două cepuri, la
distanță egală unul de celălalt; astfel a făcut pentru
toate scândurile tabernacolului. 23 Și a făcut scânduri
pentru tabernacol: douăzeci de scânduri pe partea de
sud, spre sud; 24 Și patruzeci de socluri de argint a
făcut sub cele douăzeci de scânduri: două socluri sub o
scândură pentru cele două cepuri ale ei și două socluri
sub altă scândură pentru cele două cepuri ale ei. 25 Și
pentru cealaltă parte a tabernacolului, care este spre
colțul de nord, a făcut douăzeci de scânduri, 26 Și
cele patruzeci de socluri ale lor din argint: două socluri
sub o scândură și două socluri sub altă scândură. 27
Și pentru părțile tabernacolului care sunt spre vest a
făcut șase scânduri. 28 Și două scânduri a făcut pentru
colțurile tabernacolului pe cele două părți. 29 Și au
fost îmbinate între ele, dedesubt, și au fost îmbinate
împreună la capul acesteia, într-un singur inel; astfel a
făcut celor două scânduri în ambele colțuri. 30 Și au
fost opt scânduri; și soclurile lor au fost șaisprezece
socluri de argint, sub fiecare scândură, două socluri.
31 Și a făcut drugi de lemn de salcâm, cinci pentru
scândurile uneia din părțile tabernacolului. 32 Și cinci
drugi pentru scândurile celeilalte părți a tabernacolului
și cinci drugi pentru scândurile tabernacolului pentru
părțile spre vest. 33 Și a făcut drugul din mijloc să
treacă prin scânduri de la un capăt la celălalt. 34 Și a
placat scândurile cu aur și le-a făcut inelele din aur
pentru a fi locuri pentru drugi și a placat drugii cu aur.
35 Și a făcut o perdea albastră și purpurie și stacojie și
in subțire răsucit; cu heruvimi a făcut-o într-o lucrare
iscusită. 36 Și i-a făcut patru piloni din lemn de salcâm
și i-a placat cu aur; cârligele lor erau din aur; și a turnat
pentru ei patru socluri din argint. 37 Și a făcut pentru
ușa tabernacolului o perdea albastră și purpurie și
stacojie și din in subțire răsucit, din lucrare brodată,
38 Și cei cinci stâlpi ale acestuia cu cârligele lor; și a
placat capitelurile lor și vergelele lor cu aur; dar cele
cinci socluri ale lor erau de aramă.

37 Și Beţaleel a făcut chivotul din lemn de salcâm;
doi coți și jumătate era lungimea lui și un cot și
jumătate lățimea lui și un cot și jumătate înălțimea lui;
2 Și l-a îmbrăcat cu aur pur pe dinăuntru și pe dinafară
și i-a făcut o coroană de aur de jur împrejur. 3 Și i-a
turnat patru inele de aur, cele patru colțuri ale lui: două
inele pe una din părțile lui și două inele pe cealaltă
parte a lui. 4 Și a făcut drugi din lemn de salcâm și i-a
placat cu aur. 5 Și el a pus drugii în inele pe părțile
laterale ale chivotului, ca să poarte chivotul. 6 Și a
făcut șezământul milei din aur pur; doi coți și jumătate
era lungimea lui și un cot și jumătate lățimea lui. 7 Și a
făcut doi heruvimi din aur, i-a făcut din aur bătut dintr-o
singură bucată, la cele două capete ale șezământului
milei. 8 Un heruvim la un capăt de o parte și un alt
heruvim la un capăt pe partea cealaltă; ieșind din
șezământul milei a făcut heruvimii pe cele două capete
ale lui. 9 Și heruvimii își întindeau aripile lor în sus și
acopereau cu aripile lor șezământul milei, cu fețele
lor privind unul la altul; chiar spre șezământul milei
erau fețele heruvimilor. 10 Și a făcut masa din lemn de
salcâm; doi coți era lungimea ei și un cot lățimea ei și
un cot și jumătate înălțimea ei; 11 Și a îmbrăcat-o cu
aur pur și i-a făcut de jur împrejur o coroană de aur. 12
De asemenea i-a făcut o margine cât un lat de palmă
de jur împrejur; și a făcut o coroană de aur pentru
marginea ei de jur împrejur. 13 Și a turnat pentru ea
patru inele de aur și a pus inelele în cele patru colțuri
care erau la cele patru picioare ale ei. 14 Inelele erau
în fața marginii în locurile pentru drugi pentru a purta
masa. 15 Și a făcut drugii din lemn de salcâm și i-a
placat cu aur, pentru a purta masa. 16 Și a făcut vasele
care erau pe masă, farfuriile ei și lingurile ei și bolurile
ei și capacele ei cu care să le acopere, din aur pur. 17
Și a făcut sfeșnicul din aur pur; a făcut sfeșnicul dintr-o
lucrare din aur bătut; stâlpul lui și brațul lui, bolurile lui,
nodurile lui și florile lui erau din aceeași lucrare bătută.
18 Și șase brațe ieșeau din laturile lui: trei brațe ale
sfeșnicului dintr-o parte a lui și trei brațe ale sfeșnicului
din cealaltă parte a lui; 19 Trei cupe făcute asemenea
migdalelor pe un braţ, un nod și o floare; și trei boluri
făcute asemenea migdalelor pe alt braţ, un nod și o
floare; astfel să fie făcute pe cele șase brațe ieșind
din sfeșnic. 20 Și pe sfeșnic erau patru boluri făcute
ca migdale, nodurile lui și florile lui; 21 Și un nod sub
două brațe ale lui și un nod sub două brațe ale lui și un
nod sub două brațe ale lui, conform celor șase brațe
ieșind din acesta. 22 Nodurile lor și brațele lor erau la
fel; toate acestea erau o singură lucrare bătută din aur

pur. 23 Și a făcut cele șapte lămpi ale lui și mucările lui
și cenușarele lui, din aur pur. 24 Dintr-un talant de aur
pur l-a făcut cu toate vasele lui. 25 Și a făcut altarul
pentru tămâie din lemn de salcâm; lungimea lui era
un cot și lățimea lui un cot; era pătrat; și doi coți era
înălțimea lui; coarnele lui erau din aceeași bucată. 26
Și l-a îmbrăcat cu aur pur, deopotrivă vârful lui și laturile
lui de jur împrejur și coarnele lui; de asemenea i-a
făcut o coroană din aur de jur împrejur. 27 Și a făcut
două inele din aur pentru acesta sub coroana lui, lângă
cele două colțuri ale lui, pe cele două părți ale lui, să
fie locuri pentru drugi pentru a-l purta cu totul. 28 Și a
făcut drugii din lemn de salcâm și i-a placat cu aur. 29
Și a făcut untdelemnul sfânt pentru ungere și tămâia
pură din mirodenii dulci, conform artei parfumierilor.

38 Și el a făcut altarul ofrandei arse din lemn de
salcâm: cinci coți era lungimea lui și cinci coți
lățimea lui; era pătrat; și trei coți înălțimea lui. 2 Și a
făcut coarnele lui pe cele patru colțuri ale acestuia;
coarnele lui erau din aceeași bucată și l-a placat cu
aramă. 3 Și a făcut toate vasele altarului, căldările
și lopețile și oalele și cârligele pentru carne și tăvile
pentru cărbuni, toate vasele lui le-a făcut din aramă. 4
Și a făcut pentru altar un grătar din aramă în formă de
rețea sub marginea de sus a lui în jos, până la mijlocul
acestuia. 5 Și a turnat patru inele pentru cele patru
capete ale grătarului din aramă, ca să fie locuri pentru
drugi. 6 Și a făcut drugii din lemn de salcâm și i-a
placat cu aramă. 7 Și a pus drugii în inele pe laturile
altarului, pentru a-l purta cu totul; a făcut altarul gol
pe dinăuntru cu scânduri. 8 Și a făcut ligheanul din
aramă și piciorul lui din aramă, din oglinzile femeilor
care se adunau la ușa tabernacolului întâlnirii. 9 Și a
făcut curtea: pe partea de sud spre sud, perdelele curții
erau din in subțire răsucit, de o sută de coți; 10 Stâlpii
lor erau douăzeci și soclurile lor de aramă, douăzeci;
cârligele stâlpilor și vergelele lor erau din argint. 11
Și pentru partea de nord perdelele erau de o sută de
coți, stâlpii lor erau douăzeci și soclurile lor din aramă,
douăzeci; cârligele stâlpilor și vergelele lor din argint.
12 Și pentru partea de vest erau perdele de cincizeci
de coți, stâlpii lor zece și soclurile lor zece; cârligele
stâlpilor și vergelele lor din argint. 13 Și pentru partea
de est spre est, cincizeci de coți. 14 Perdelele uneia
din părțile porții erau de cincisprezece coți; stâlpii lor,
trei, și soclurile lor, trei. 15 Și pentru cealaltă parte
a porții curții, de o parte și de alta, erau perdele de
cincisprezece coți; stâlpii lor, trei și soclurile lor, trei.
16 Toate perdelele curții de jur împrejur erau din in
subțire răsucit. 17 Și soclurile pentru stâlpi erau din
aramă; cârligele stâlpilor și vergelele lor din argint; și
placarea capitelurilor lor era din argint; și toți stâlpii
curții erau înfășurați cu argint. 18 Și perdeaua pentru
poarta curții era lucrare brodată, din albastru și purpuriu
și stacojiu și in subțire răsucit; și douăzeci de coți era
lungimea și înălțimea ca și lățimea era de cinci coți,
corespunzând perdelelor curții. 19 Și stâlpii lor erau
patru și soclurile lor din aramă, patru; cârligele lor din
argint și placarea capitelurilor lor și vergelele lor, din
argint. 20 Și țărușii tabernacolului și ai curții de jur
împrejur erau din aramă. 21 Aceasta este socoteala
tabernacolului, a tabernacolului mărturiei, așa cum a
fost socotită, conform poruncii lui Moise, pentru serviciul
leviților, prin mâna lui Itamar, fiul lui Aaron preotul. 22
Și Bețaleel, fiul lui Uri, fiul lui Hur, din tribul lui Iuda, a
făcut tot ceea ce DOMNUL a poruncit lui Moise. 23
Și cu el a fost Aholiab, fiul lui Ahisama, din tribul lui
Dan, un gravor, un meșteșugar iscusit și un lucrător cu
broderie în albastru și în purpuriu și în stacojiu și in
subțire. 24 Tot aurul care a fost folosit pentru lucrare în
toată lucrarea locului sfânt, chiar aurul ofrandei, a fost
de douăzeci și nouă de talanți și șapte sute și treizeci
de șekeli, după șekelul sanctuarului. 25 Și argintul de
la cei ce au fost numărați din adunare a fost de o sută
de talanți și o mie șapte sute șaptezeci și cinci de
șekeli, după șekelul sanctuarului; 26 O beka pentru
fiecare bărbat, adică o jumătate de șekel, după șekelul
sanctuarului, pentru fiecare bărbat care a mers să fie
numărat, de la vârsta de douăzeci de ani în sus, pentru
șase sute trei mii cinci sute cincizeci de bărbați. 27
Și din cei o sută de talanți de argint au fost turnate
soclurile sanctuarului și soclurile perdelei; o sută de
socluri din o sută de talanți, un talant pentru un soclu.
28 Și din o mie șapte sute șaptezeci și cinci de șekeli el
a făcut cârlige pentru stâlpi și a placat capitelurile lor și
le-a înfășurat. 29 Și arama ofrandei era de șaptezeci de
talanți și două mii patru sute de șekeli. 30 Și cu aceasta
a făcut soclurile ușii tabernacolului întâlnirii și altarul
de aramă și grătarul de aramă pentru acesta și toate
vasele altarului, 31 Și soclurile curții de jur împrejur și
soclurile porții curții și toți țărușii tabernacolului și toți
țărușii curții de jur împrejur.

39 Și din albastru și purpuriu și stacojiu, au făcut
haine pentru serviciu, pentru a face serviciul în
locul sfânt și au făcut sfintele veșminte pentru Aaron,
precum DOMNUL i-a poruncit lui Moise. 2 Iar el a făcut
efodul din aur, din albastru și purpuriu și stacojiu și in
subțire răsucit. 3 Și au bătut aurul în plăci subțiri și l-
au tăiat în sârme subțiri, pentru a-l lucra în albastru
și în purpuriu și în stacojiu și în in subțire răsucit, cu
lucrare iscusită. 4 Ei au făcut umerarii pentru acesta,
ca să îl îmbine; prin cele două margini a fost acesta
îmbinat. 5 Și brâul făcut cu iscusință al efodului său,
care era peste acesta, era din aceeași bucată, conform

lucrării acestuia, din aur, din albastru și purpuriu și
stacojiu și in subțire răsucit; așa cum DOMNUL i-a
poruncit lui Moise. 6 Și au lucrat pietre de onix montate
în broșe din aur, gravate precum sigiliile sunt gravate,
cu numele copiilor lui Israel. 7 Și le-a pus pe umerii
efodului, ca să fie pietre pentru amintire copiilor lui
Israel, precum DOMNUL i-a poruncit lui Moise. 8 Și a
făcut pieptarul din lucrare iscusită, asemenea lucrării
efodului, din aur, din albastru și purpuriu și stacojiu și in
subțire răsucit. 9 Era pătrat; au făcut pieptarul dublu: o
palmă era lungimea lui și o palmă lățimea lui, dublu. 10
Și au montat în acesta patru rânduri de pietre; primul
rând a fost un sardiu, un topaz și un rubin, acesta a
fost primul rând. 11 Și al doilea rând, un smarald, un
safir și un diamant. 12 Și al treilea rând, un hiacint, o
agată și un ametist. 13 Și al patrulea rând, un beril, un
onix și un jasp, ele au fost montate în broșe de aur în
monturile lor. 14 Și pietrele erau conform cu numele
copiilor lui Israel, douăsprezece, conform cu numele
lor, asemenea gravurii unui sigiliu, fiecare cu numele
lui, conform celor douăsprezece triburi. 15 Și au făcut
peste pieptar lanțuri la margini, din lucrare împletită din
aur pur. 16 Și au făcut două broșe din aur și două inele
din aur; și au pus cele două inele în cele două capete
ale pieptarului. 17 Și au pus cele două lanțuri împletite
din aur în cele două inele la capetele pieptarului. 18 Și
cele două capete ale celor două lanțuri împletite ei le-
au fixat în cele două broșe și le-au pus pe umerarii
efodului, înaintea acestuia. 19 Și au făcut două inele
din aur și le-au pus la cele două capete ale pieptarului,
pe marginea acestuia, care era pe partea efodului
înăuntru. 20 Și au făcut alte două inele din aur și le-au
pus în cele două părți ale efodului pe dedesubt, spre
partea dinainte a acestuia, înaintea celeilalte îmbinări a
lui, deasupra brâului făcut cu iscusință al efodului. 21
Și au legat pieptarul prin inelele sale la inelele efodului
cu un șnur albastru, ca să fie deasupra brâului făcut cu
iscusință al efodului și ca pieptarul să nu fie desprins de
efod, precum DOMNUL i-a poruncit lui Moise. 22 Și el
a făcut roba efodului din lucrare țesută, toată albastră.
23 Și avea o gaură în mijlocul robei, ca gaura unei
tunici de zale, cu o bordură de jur împrejurul găurii,
ca să nu se sfâșie. 24 Și au făcut pe marginile robei
rodii albastre și din purpuriu și stacojiu și in răsucit.
25 Și au făcut clopoței din aur pur și au pus clopoțeii
între rodii pe marginea robei, de jur împrejur între
rodii; 26 Un clopoțel și o rodie, un clopoțel și o rodie,
de jur împrejurul tivului robei pentru a servi, precum
DOMNUL i-a poruncit lui Moise. 27 Și au făcut tunici
din in subțire din lucrare țesută pentru Aaron și pentru
fiii lui, 28 Și o mitră din in subțire și bonete frumoase
din in subțire și pantaloni din in subțire răsucit, 29 Și
un brâu din in subțire răsucit și albastru și purpuriu
și stacojiu, din lucrare brodată, precum DOMNUL i-a
poruncit lui Moise. 30 Și au făcut placa sfintei coroane
din aur pur și au scris pe ea o inscripție, asemenea
gravurilor unui sigiliu: SFINȚENIE DOMNULUI. 31 Și au
prins de aceasta un șnur albastru, ca să o fixeze sus
peste mitră, precum DOMNUL i-a poruncit lui Moise.
32 Astfel a fost terminată toată lucrarea tabernacolului
cortului întâlnirii; și copiii lui Israel au făcut conform cu
tot ceea ce DOMNUL i-a poruncit lui Moise, astfel au
făcut ei. 33 Și au adus tabernacolul la Moise, cortul și
toată mobila lui, copcile lui, scândurile lui, drugii lui și
stâlpii lui și soclurile lui, 34 Și acoperământul din piei
roșii de berbeci și acoperământul din piei de bursuci
și perdeaua acoperământului, 35 Chivotul mărturiei și
drugii lui și șezământul milei, 36 Masa și toate vasele ei
și pâinile punerii înainte, 37 Sfeșnicul pur, cu lămpile
lui, cu lămpile pentru a fi puse în ordine și toate vasele
lui și untdelemnul pentru lumină, 38 Și altarul din aur și
untdelemnul pentru ungere și tămâia dulce și perdeaua
pentru ușa tabernacolului, 39 Și altarul din aramă și
grătarul lui din aramă și drugii lui și toate vasele lui,
ligheanul și piciorul lui, 40 Perdelele curții, stâlpii ei și
soclurile ei și perdeaua pentru poarta curții, frânghiile ei
și țărușii ei și toate vasele serviciului tabernacolului,
pentru cortul întâlnirii, 41 Hainele serviciului pentru a
face serviciu în locul sfânt și sfintele veșminte pentru
preotul Aaron și veșmintele fiilor săi, pentru a servi în
serviciul de preot. 42 Conform cu tot ceea ce DOMNUL
i-a poruncit lui Moise, așa au făcut copiii lui Israel toată
lucrarea. 43 Și Moise a privit la toată lucrarea și, iată, ei
au făcut-o precum DOMNUL a poruncit, chiar așa au
făcut-o; și Moise i-a binecuvântat.

40 Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând: 2 În
prima zi a primei luni ridică tabernacolul cortului
întâlnirii. 3 Și pune înăuntru chivotul mărturiei și acoperă
chivotul cu perdeaua. 4 Și adu înăuntru masa și așază
în ordine lucrurile care trebuie să fie așezate în ordine
pe ea; și adu înăuntru sfeșnicul și aprinde-i lămpile. 5 Și
așază altarul din aur pentru tămâie înaintea chivotului
mărturiei și pune perdeaua ușii tabernacolului. 6 Și
așază altarul ofrandei arse înaintea ușii tabernacolului
cortului întâlnirii. 7 Și așază ligheanul între cortul
întâlnirii și altar și pune apă în el. 8 Și pune curtea de
jur împrejur și atârnă perdeaua la poarta curții. 9 Și ia
untdelemnul pentru ungere și unge tabernacolul și tot
ce este în el și sfințește-l și toate vasele lui; și va fi
sfânt. 10 Și unge altarul ofrandei arse și toate vasele lui
și sfințește altarul; și va fi un altar preasfânt. 11 Și unge
ligheanul și piciorul său și sfințește-l. 12 Și adu pe Aaron
și pe fiii săi la ușa tabernacolului întâlnirii și spală-i cu
apă. 13 Și pune sfintele veșminte peste Aaron și unge-
l și sfințește-l, ca el să îmi servească în serviciul de

preot. **14** Și adu pe fiii săi și îmbracă-i cu haine; **15** Și
unge-i, precum ai uns pe tatăl lor, ca ei să îmi servească
în serviciul de preot, pentru că ungerea lor va fi cu
adevărat o preoție veșnică prin toate generațiile. **16**
Astfel a făcut Moise, conform cu tot ceea ce DOMNUL
i-a poruncit, așa a făcut el. **17** Și s-a întâmplat, în prima
lună, în al doilea an, în prima zi a lunii, că tabernacolul
a fost înălțat. **18** Și Moise a ridicat tabernacolul și a
fixat soclurile acestuia și a așezat scândurile lui și i-a
pus drugii și i-a înălțat stâlpii. **19** Și a întins cortul peste
tabernacol și a pus acoperământul cortului deasupra
acestuia, precum DOMNUL i-a poruncit lui Moise. **20** Și
a luat și a pus mărturia în chivot și a pus drugii la chivot
și a pus șezământul milei deasupra, peste chivot. **21**
Și a adus chivotul în tabernacol și a pus perdeaua
acoperământului și a acoperit chivotul mărturiei, precum
DOMNUL a poruncit lui Moise. **22** Și a pus masa în
cortul întâlnirii, pe partea tabernacolului spre nord,
dincoace de perdea. **23** Și a pus pâinea prezentării
în ordine pe aceasta înaintea DOMNULUI, precum
DOMNUL i-a poruncit lui Moise. **24** Și a pus sfeșnicul
în cortul întâlnirii, lângă masă, pe partea tabernacolului
spre sud. **25** Și a aprins lămpile înaintea DOMNULUI,
precum DOMNUL i-a poruncit lui Moise. **26** Și a pus
altarul din aur în cortul întâlnirii înaintea perdelei; **27**
Și a ars tămâie dulce pe acesta, precum DOMNUL
i-a poruncit lui Moise. **28** Și a pus perdeaua la ușa
tabernacolului. **29** Și a pus altarul ofrandei arse la ușa
tabernacolului cortului întâlnirii și a oferit pe acesta
ofranda arsă și darul de mâncare, precum DOMNUL
i-a poruncit lui Moise. **30** Și a așezat ligheanul între
cortul întâlnirii și altar și a pus apă acolo pentru spălare.
31 Și Moise și Aaron și fiii săi și-au spălat mâinile și
picioarele acolo; **32** Când au intrat în cortul întâlnirii
și când s-au apropiat de altar, s-au spălat, precum
DOMNUL i-a poruncit lui Moise. **33** Și a înălțat curtea
de jur împrejurul tabernacolului și altarului și a atârnat
perdeaua porții curții. Astfel Moise a terminat lucrarea.
34 Atunci un nor a acoperit cortul întâlnirii și gloria
DOMNULUI a umplut tabernacolul. **35** Și Moise nu
a fost în stare să intre în cortul întâlnirii, deoarece
norul a rămas peste el și gloria DOMNULUI a umplut
tabernacolul. **36** Și după ce norul s-a ridicat de pe
tabernacol, copiii lui Israel au mers înainte în toate
călătoriile lor; **37** Dar dacă norul nu s-a ridicat, nu au
călătorit până în ziua în care acesta s-a ridicat. **38** Căci
norul DOMNULUI era peste tabernacol în timpul zilei și
foc era peste el în timpul nopții, înaintea ochilor întregii
case a lui Israel, prin toate călătoriile lor.

Leviticul

1 Și DOMNUL l-a chemat pe Moise și i-a vorbit din
tabernacolul întâlnirii, spunând: **2** Vorbește copiilor
lui Israel și spune-le: Dacă cineva dintre voi aduce un
dar DOMNULUI, să aduceți darul vostru dintre vite,
din cireadă și din turmă. **3** Dacă darul lui este un
sacrificiu ars din cireadă, să aducă o parte bărbătească,
fără cusur; să îl aducă după buna sa voie la ușa
tabernacolului întâlnirii înaintea DOMNULUI. **4** Și să își
pună mâna pe capul ofrandei arse; și îi va fi primită să
facă ispășire pentru el. **5** Și să înjunghie taurul înaintea
DOMNULUI; și preoții, fiii lui Aaron, să aducă sângele
și să stropească sângele de jur împrejur pe altarul care
este lângă ușa tabernacolului întâlnirii. **6** Și să jupoaie
ofranda arsă și să o taie în bucățile ei. **7** Și fiii preotului
Aaron să pună foc peste altar și să pună lemnele
în ordine pe foc; **8** Și preoții, fiii lui Aaron, să pună
bucățile, capul și grăsimea în ordine peste lemnele
care sunt pe focul de pe altar; **9** Dar măruntaiele lui și
picioarele lui să le spele în apă; și preotul să ardă totul
pe altar, pentru a fi un sacrificiu ars, ofrandă făcută prin
foc, de o aromă dulce DOMNULUI. **10** Și dacă darul lui
este din turme, adică dintre oi, sau dintre capre, pentru
un sacrificiu ars, să aducă o parte bărbătească, fără
cusur. **11** Și să îl înjunghie pe partea altarului dinspre
nord înaintea DOMNULUI; și preoții, fiii lui Aaron, să
stropească sângele lui pe altar de jur împrejur. **12** Și
să îl taie în bucățile lui cu capul lui și grăsimea lui;
și preotul să le pună în ordine pe lemne, în focul de
pe altar; **13** Dar să spele măruntaiele și picioarele cu
apă și preotul să le aducă pe toate și să le ardă pe
altar; este un sacrificiu ars, ofrandă făcută prin foc, de
o aromă dulce DOMNULUI. **14** Și dacă sacrificiul ars
pentru darul său DOMNULUI este dintre păsări, atunci
să aducă darul său dintre turturele, sau dintre porumbei
tineri. **15** Și preotul să îl aducă la altar și să îi smulgă
capul și să îl ardă pe altar; și sângele lui să fie stors la
marginea altarului; **16** Și să îi smulgă gușa cu penele
ei și să o arunce lângă altar în partea de est, lângă
locul cenușii; **17** Și să despice pasărea cu aripile ei, dar
să nu o împartă în două; și preotul să o ardă pe altar,
peste lemnele care sunt în foc; este un sacrificiu ars,
ofrandă făcută prin foc, de o aromă dulce DOMNULUI.

2 Și când va aduce cineva un dar de mâncare
DOMNULUI, darul lui să fie din floarea făinii; și să
toarne untdelemn pe el și să pună tămâie pe el; **2**
Și să îl aducă fiilor lui Aaron, preoții, și să ia din el,
din făină, o mână a sa plină și din untdelemnul lui,
cu toată tămâia lui; și preotul să ardă amintirea lui pe
altar, să fie ofrandă făcută prin foc, de o aromă dulce
DOMNULUI; **3** Și rămășița din darul de mâncare să
fie a lui Aaron și a fiilor săi; este un lucru preasfânt
al darurilor DOMNULUI, făcute prin foc. **4** Și dacă
aduci ca dar, un dar de mâncare copt în cuptor, să
fie din turte nedospite din floarea făinii amestecată cu
untdelemn, sau biscuiți nedospiți unși cu untdelemn. **5**
Și dacă darul tău este un dar de mâncare copt într-
o tavă, să fie din floarea făinii nedospită, amestecată
cu untdelemn. **6** Să îl împarți în bucăți și să torni
untdelemn peste el, este un dar de mâncare. **7** Și dacă
darul tău este un dar de mâncare copt în tigaie, să
fie făcut din floarea făinii amestecată cu untdelemn.
8 Și să aduci DOMNULUI darul de mâncare ce este
făcut din aceste lucruri; și când acesta este prezentat
preotului, el să îl aducă la altar. **9** Și preotul să ia din
darul de mâncare o amintire din acesta și să îl ardă pe
altar, este ofrandă făcută prin foc, de o aromă dulce
DOMNULUI. **10** Și ce rămâne din darul de mâncare să
fie a lui Aaron și a fiilor săi; este un lucru preasfânt al
ofrandelor DOMNULUI făcute prin foc. **11** Niciun dar
de mâncare, pe care îl aduceți DOMNULUI, să nu fie
făcut cu dospeală, pentru aceasta să nu ardeți nimic
dospit, nici ceva cu miere, în niciuna din ofrandele
DOMNULUI făcute prin foc. **12** Cât despre ofranda
primelor roade, să le aduceți DOMNULUI, dar să nu
fie arse pe altar pentru o aromă dulce. **13** Și fiecare
dar al darului tău de mâncare să îl sărezi cu sare; și
să nu permiți sării legământului Dumnezeului tău să
lipsească din darul tău de mâncare; cu toate darurile
tale să oferi sare. **14** Și dacă aduci DOMNULUI un dar
de mâncare din primele tale roade, să oferi spice verzi
de grâne uscate în foc pentru darul de mâncare din
primele roade, sau grăunțe din spice pisate și coapte.
15 Și să pui untdelemn pe el și să pui tămâie pe el, este
un dar de mâncare. **16** Și preotul să ardă amintirea
acesteia, parte din grăunțele pisate ale acestuia, și
parte din untdelemnul acestuia, cu toată tămâia lui;
este ofrandă făcută prin foc DOMNULUI.

3 Și dacă darul său este un sacrificiu al ofrandei
de pace, dacă îl aduce din cireadă, fie parte
bărbătească, fie parte femeiască, să îl aducă, fără
cusur, înaintea DOMNULUI. **2** Și să își pună mâna sa pe
capul darului său și să îl înjunghie la ușa tabernacolului
întâlnirii; și preoții, fiii lui Aaron să stropească sângele
pe altar de jur împrejur. **3** Și să aducă din sacrificiul
ofrandei de pace, ofrandă făcută prin foc DOMNULUI;
grăsimea care acoperă măruntaiele și toată grăsimea
care este pe măruntaie, **4** Și cei doi rinichi și grăsimea
care este pe ei, care este pe coapse și lobul de pe ficat
cu rinichii, să le scoată. **5** Și fiii lui Aaron să le ardă
pe altar pe sacrificiul ars, pe lemnele de pe foc; este
ofrandă făcută prin foc, de o aromă dulce DOMNULUI.
6 Și dacă darul lui, ca un sacrificiu al ofrandei de pace

pentru DOMNUL, este din turmă, parte bărbătească sau
parte femeiască, să îl aducă, fără cusur. 7 Dacă aduce
un miel, ca ofrandă a sa, atunci să îl aducă înaintea
DOMNULUI. 8 Și să își pună mâna pe capul darului
său și să îl înjunghie înaintea tabernacolului întâlnirii; și
fiii lui Aaron să stropească sângele lui pe altar, de jur
împrejur. 9 Și să aducă din sacrificiul ofrandei de pace,
ofrandă făcută prin foc pentru DOMNUL; grăsimea
acestuia și întreaga noadă, să o scoată de pe osul
spinării; și grăsimea care acoperă măruntaiele și toată
grăsimea care este pe măruntaie, 10 Și cei doi rinichi și
grăsimea care este pe ei, care este pe coapse și lobul
de pe ficat cu rinichii, să le scoată. 11 Și preotul să
le ardă pe altar, aceasta este mâncarea din ofranda
făcută prin foc DOMNULUI. 12 Și dacă darul său este o
capră, atunci să o aducă înaintea DOMNULUI. 13 Și să
își pună mâna pe capul ei și să o înjunghie înaintea
tabernacolului întâlnirii; și fiii lui Aaron să stropească
sângele ei pe altar, de jur împrejur. 14 Și să aducă darul
său din aceasta, ofrandă făcută prin foc DOMNULUI;
grăsimea care acoperă măruntaiele și toată grăsimea
care este pe măruntaie, 15 Și cei doi rinichi și grăsimea
care este pe ei, care este pe coapse și lobul de pe ficat
cu rinichii, să le scoată. 16 Și preotul să le ardă pe altar;
aceasta este mâncarea din ofranda făcută prin foc, de
o aromă dulce, toată grăsimea este a DOMNULUI.
17 Acesta să fie un statut continuu pentru generațiile
voastre, prin toate locuințele voastre: Să nu mâncați
nici grăsime nici sânge.

4 Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând: 2
Vorbește copiilor lui Israel, zicând: Dacă un suflet va
păcătui din ignoranță împotriva oricăreia dintre poruncile
DOMNULUI, referitor la lucruri care nu trebuiesc făcute,
și va lucra împotriva oricăreia dintre ele; 3 Dacă preotul,
care este uns păcătuiește conform cu păcatul poporului,
atunci el să aducă DOMNULUI pentru păcatul său, pe
care l-a păcătuit, un taur tânăr, fără cusur, DOMNULUI,
ca ofrandă pentru păcat. 4 Și să aducă taurul la ușa
tabernacolului întâlnirii înaintea DOMNULUI; și să își
pună mâna pe capul taurului și să înjunghie taurul
înaintea DOMNULUI. 5 Și preotul, care este uns, să
ia din sângele taurului și să îl aducă la tabernacolul
întâlnirii; 6 Și preotul să își înmoaie degetul în sânge și
să stropească din sângele taurului de șapte ori înaintea
DOMNULUI, înaintea perdelei sanctuarului. 7 Și preotul
să pună din sânge, înaintea DOMNULUI, pe coarnele
altarului de tămâie dulce, care este în tabernacolul
întâlnirii; și să toarne tot sângele taurului al ofrandei
arse la baza altarului, care este la ușa tabernacolului
întâlnirii. 8 Și să scoată din el toată grăsimea taurului
pentru ofranda pentru păcat; grăsimea care acoperă
măruntaiele și toată grăsimea care este pe măruntaie.
9 Și cei doi rinichi și grăsimea care este pe ei, care
este pe coapse și lobul de pe ficat cu rinichii, pe
acestea să le scoată, 10 Precum a fost scoasă din
taurul sacrificiului ofrandei de pace; și preotul să le
ardă pe altarul ofrandei arse. 11 Și pielea taurului și
toată carnea lui, cu capul lui și cu picioarele lui și
măruntaiele lui și balega lui, 12 Chiar întregul taur
să-l ducă în afara taberei la un loc curat, unde este
turnată cenușa, și să îl ardă cu foc, pe lemne; să
fie ars acolo unde este turnată cenușa. 13 Și dacă
întreaga adunare a lui Israel păcătuiește din ignoranță
și lucrul este ascuns de ochii adunării și ei au făcut
ceva împotriva oricăreia dintre poruncile DOMNULUI,
referitor la lucruri care nu trebuiesc făcute, și sunt
vinovați, 14 Când păcatul, pe care l-au păcătuit este
cunoscut, adunarea să aducă un taur tânăr pentru
păcat și să îl aducă înaintea tabernacolului întâlnirii. 15
Și bătrânii adunării să își pună mâinile pe capul taurului
înaintea DOMNULUI și taurul să fie înjunghiat înaintea
DOMNULUI. 16 Și preotul, care este uns, să aducă din
sângele taurului la tabernacolul întâlnirii; 17 Și preotul
să își înmoaie degetul în sânge și să îl stropească de
șapte ori înaintea DOMNULUI, înaintea perdelei. 18 Și
să pună câtva din sânge pe coarnele altarului, care
este înaintea DOMNULUI, care este în tabernacolul
întâlnirii, și să toarne tot sângele la baza altarului pentru
ofrandele arse, care este la ușa tabernacolului întâlnirii.
19 Și să îi scoată toată grăsimea și să o ardă pe altar.
20 Și să facă cu taurul precum a făcut cu taurul pentru
ofrandă pentru păcat, astfel să facă el cu acesta și
preotul să facă ispășire pentru ei, și acesta să le fie
iertat. 21 Și el să care taurul în afara taberei și să îl ardă
precum l-a ars pe primul taur, aceasta este ofrandă
pentru păcat, pentru adunare. 22 Când un conducător a
păcătuit și a făcut ceva din ignoranță împotriva oricăreia
dintre poruncile DOMNULUI Dumnezeul său, referitor
la lucruri care nu trebuiesc făcute, și este vinovat, 23
Sau dacă păcatul său, în care a păcătuit, ajunge la
cunoașterea sa, el să-și aducă darul, un ied dintre
capre, o parte bărbătească, fără cusur; 24 Și să își
pună mâna pe capul țapului și să îl înjunghie în locul
unde ei înjunghie ofranda arsă, înaintea DOMNULUI,
aceasta este ofrandă pentru păcat. 25 Și preotul să
ia din sângele ofrandei pentru păcat, cu degetul său,
și să îl pună pe coarnele altarului ofrandei arse și
să toarne sângele lui la baza altarului pentru ofranda
arsă. 26 Și să îi ardă toată grăsimea pe altar, precum
grăsimea sacrificiului ofrandelor de pace; și preotul
să facă ispășire pentru el, referitor la păcatul lui, și
acesta îi va fi iertat. 27 Și dacă oricine dintre oamenii de
rând păcătuiește din ignoranță, făcând ceva împotriva
oricăreia dintre poruncile DOMNULUI, referitor la lucruri
care nu trebuiesc făcute, și este vinovat, 28 Sau dacă

păcatul său, pe care l-a păcătuit ajunge la cunoașterea
sa, atunci să își aducă darul: un ied dintre capre, parte
femeiască fără cusur, pentru păcatul său pe care l-
a păcătuit. 29 Și să își pună mâna pe capul ofrandei
pentru păcat și să înjunghie ofranda pentru păcat în
locul unde se face ofranda arsă. 30 Și preotul să ia din
sângele ei cu degetul său și să îl pună pe coarnele
altarului al ofrandei arse și să toarne tot sângele ei la
baza altarului. 31 Și să scoată toată grăsimea acesteia,
precum este scoasă grăsimea de la sacrificiul ofrandelor
de pace; și preotul să o ardă pe altar pentru o aromă
dulce DOMNULUI; și preotul să facă ispășire pentru el
și acesta să îi fie iertat. 32 Și dacă el aduce un miel ca
ofrandă pentru păcat, el să aducă o parte femeiască
fără cusur. 33 Și să își pună mâna pe capul ofrandei
pentru păcat și să o înjunghie ca ofrandă pentru păcat
în locul unde ei înjunghie ofranda arsă. 34 Și preotul
să ia din sângele ofrandei pentru păcat cu degetul
său și să îl pună pe coarnele altarului pentru ofranda
arsă și să toarne tot sângele ei la baza altarului; 35
Și să scoată toată grăsimea ei, precum este scoasă
grăsimea mielului de la sacrificiul ofrandelor de pace; și
preotul să le ardă pe altar, conform ofrandelor făcute
prin foc DOMNULUI; și preotul să facă ispășire pentru
păcatul lui pe care l-a făcut și acesta îi va fi iertat.

5 Și dacă un suflet păcătuiește și aude vocea
jurământului și este martor, fie că a văzut, fie că a
cunoscut aceasta, dacă el nu rostește aceasta, atunci
el să poarte nelegiuirea sa. 2 Sau dacă un suflet
atinge vreun lucru necurat, fie trupul mort al unei fiare
necurate, fie trupul mort al unei vite necurate, fie trupul
mort al vreunei târâtoare necurate și dacă aceasta
este ascunsă de el, el de asemenea să fie necurat și
vinovat. 3 Sau dacă atinge necurăția unui om, oricare ar
fi această necurăție prin care este pângărit și aceasta
este ascunsă de el; când el va ști, să fie vinovat. 4
Sau dacă un suflet jură, rostind cu buzele să facă rău,
sau să facă bine, orice rostește un om, cu jurământ
și aceasta este ascunsă de el; când va ști, să fie
vinovat într-una din acestea. 5 Și așa să fie, când va fi
vinovat într-unul din aceste lucruri, el să mărturisească
în ce a păcătuit; 6 Și să aducă DOMNULUI ofranda
sa pentru fărădelege, pentru păcatul său pe care l-a
păcătuit, o parte femeiască din turmă, un miel sau un
ied dintre capre, ca ofrandă pentru păcat; și preotul
să facă ispășire pentru el referitor la păcatul lui. 7
Și dacă nu este în stare să aducă un miel, atunci să
aducă DOMNULUI pentru fărădelegea sa ce a făcut-o,
două turturele sau doi porumbei tineri; unul ca ofrandă
pentru păcat și celălalt ca ofrandă arsă. 8 Și să le
aducă preotului, care să aducă ceea ce este ca ofrandă
pentru păcat mai întâi și să îi smulgă capul de pe gâtul
ei, dar să nu o rupă în două bucăți; 9 Și să stropească
din sângele ofrandei pentru păcat pe latura altarului; și
restul sângelui să îl stoarcă la baza altarului, aceasta
este ofrandă pentru păcat. 10 Și să îl aducă pe al
doilea ca ofrandă arsă, conform obiceiului; și preotul să
facă ispășire pentru el, pentru păcatul lui pe care l-
a păcătuit, și îi va fi iertat. 11 Dar dacă el nu este în
stare să aducă două turturele, sau doi porumbei tineri,
atunci cel ce a păcătuit să aducă pentru darul său, a
zecea parte dintr-o efă de floarea făinii, ca ofrandă
pentru păcat; să nu pună untdelemn peste ele, nici să
nu pună tămâie în ea, pentru că este ofrandă pentru
păcat. 12 Apoi să o aducă la preot și preotul să ia
o mână plină din ea, o amintire a ei și o să ardă pe
altar, conform ofrandelor făcute prin foc DOMNULUI,
aceasta este ofrandă pentru păcat. 13 Și preotul să
facă ispășire pentru el referitor la păcatul lui pe care l-
a păcătuit într-una din acestea și îi va fi iertat; și ce
rămâne să fie a preotului, ca dar de mâncare. 14 Și
DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând: 15 Dacă un
suflet face o fărădelege și păcătuiește din ignoranță,
în lucrurile sfinte ale DOMNULUI, atunci el să aducă
DOMNULUI pentru fărădelegea sa, un berbec fără
cusur din turme, cu prețuirea ta în șekeli de argint, după
șekelul sanctuarului, ca ofrandă pentru fărădelege; 16
Și pentru vătămarea pe care a adus-o în lucrul sfânt, să
plătească înapoi și să adauge a cincea parte la ea și să
o dea preotului; și preotul să facă ispășire pentru el cu
berbecul ofrandei pentru fărădelege și fărădelegea îi va
fi iertată. 17 Și dacă un suflet păcătuiește și face oricare
din aceste lucruri care sunt interzise, prin poruncile
DOMNULUI, a fi făcute; chiar dacă nu a știut, totuși
este vinovat și va purta nelegiuirea sa. 18 Și să aducă
preotului un berbec, fără cusur, din turmă cu prețuirea
ta, ca ofrandă pentru fărădelege; și preotul să facă
ispășire pentru el referitor la ignoranța lui, în care a
greșit și despre care nu a știut și păcatul îi va fi iertat.
19 Aceasta este ofrandă pentru fărădelege, a încălcat
negreșit împotriva DOMNULUI.

6 Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând: 2 Dacă
un suflet păcătuiește și face o fărădelege împotriva
DOMNULUI și minte pe aproapele său în ceea ce i-a
fost încredințat să păstreze, sau în părtășie, sau într-un
lucru luat prin violență, sau și-a înșelat aproapele; 3
Sau a găsit ceea ce era pierdut și minte referitor la
aceasta și jură în mod fals, în oricare din toate acestea,
pe care omul le face, păcătuind în acestea, 4 Atunci
astfel să fie, deoarece a păcătuit și este vinovat, să
restaureze ceea ce a luat în mod violent, sau lucrul
pe care l-a dobândit în mod înșelător, sau ceea ce i-a
fost predat să păstreze, sau lucrul pierdut pe care l-a
găsit, 5 Sau tot despre ceea ce a jurat în mod fals, să

restaureze întru totul și să adauge a cincea parte în plus
la acesta, și să îl dea celui ce îi aparține în ziua ofrandei
sale pentru fărădelege. 6 Și să aducă DOMNULUI
ofranda sa pentru fărădelege, un berbec fără cusur din
turmă, cu prețuirea ta, ca ofrandă pentru fărădelege,
adusă preotului; 7 Și preotul să facă ispășire pentru el
înaintea DOMNULUI și să fie iertat pentru orice lucru,
tot ceea ce el a făcut în fărădelege. 8 Și DOMNUL i-
a vorbit lui Moise, spunând: 9 Poruncește lui Aaron
și fiilor săi, zicând: Aceasta este legea ofrandei arse:
Este ofranda arsă, din cauza arderii ei pe altar toată
noaptea, până dimineața, și focul altarului să ardă
continuu pe el. 10 Și preotul să se îmbrace cu hainele
sale de in și izmenele sale de in să le pună peste
carnea sa, și să ridice cenușa pe care focul a mistuit-
o cu ofranda arsă pe altar, și să o pună lângă altar.
11 Și să își scoată hainele și să se îmbrace cu alte
haine, și să care cenușa în afara taberei la un loc
curat. 12 Și focul de pe altar să ardă pe el; să nu
se stingă; și preotul să ardă lemne pe el în fiecare
dimineață și să pună în ordine, peste acestea, ofranda
arsă; și să ardă pe el grăsimea ofrandelor de pace.
13 Focul să ardă continuu pe altar; să nu se stingă
niciodată. 14 Și aceasta este legea darului de mâncare:
fiii lui Aaron să îl aducă înaintea DOMNULUI, înaintea
altarului. 15 Și să își ia din el o mână plină de făină,
din darul de mâncare și din untdelemnul ei, și toată
tămâia care este deasupra darului de mâncare și să
ardă pe altar, ca aromă dulce, amintirea lui, adusă
DOMNULUI. 16 Și rămășița lui, Aaron și fiii săi să o
mănânce, cu azime să fie aceasta mâncată în locul
sfânt; în curtea tabernacolului întâlnirii să o mănânce.
17 Să nu fie copt cu dospeală. Eu l-am dat lor ca parte
a lor din ofrandele mele făcute prin foc; este preasfânt,
precum este ofranda pentru păcat și ofranda pentru
fărădelege. 18 Toți cei de parte bărbătească, dintre
copiii lui Aaron, să mănânce din acesta. Este un statut
pentru totdeauna în generațiile voastre, referitor la
ofrandele DOMNULUI făcute prin foc; fiecare bărbat
ce le atinge să fie sfânt. 19 Și DOMNUL i-a vorbit lui
Moise, spunând: 20 Acesta este darul lui Aaron și al
fiilor săi, pe care să îl aducă DOMNULUI în ziua în care
este uns; a zecea parte dintr-o efă de floarea făinii ca
un continuu dar de mâncare, jumătate din ea dimineața
și jumătate din ea, noaptea. 21 Într-o tavă să fie făcut
cu untdelemn, și când este copt să îl aduci înăuntru,
și bucățile coapte din darul de mâncare să le oferi ca
aromă dulce DOMNULUI. 22 Și preotul, dintre fiii lui,
care este uns în locul lui, să îl aducă, acesta este un
statut pentru totdeauna adus DOMNULUI, să fie ars în
întregime. 23 Pentru ca fiecare dar de mâncare, pentru
preot, să fie ars în întregime, acesta să nu fie mâncat.
24 Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, zicând: 25 Vorbește
lui Aaron și fiilor săi, spunând: Aceasta este legea
ofrandei pentru păcat: În locul unde ofranda arsă este
înjunghiată, să fie și ofranda pentru păcat înjunghiată,
înaintea DOMNULUI, ea este preasfântă. 26 Preotul,
care o aduce pentru păcat să o mănânce, în locul sfânt
să fie mâncată, în curtea tabernacolului întâlnirii. 27
Orice va atinge carnea acesteia să fie sfânt; și când
este stropit din sângele ei peste orice haină, tu să speli
ce a fost stropit în locul sfânt. 28 Dar vasul de lut în
care aceasta este fiartă să fie spart; și dacă este fiartă
într-o oală de aramă, aceasta să fie deopotrivă frecată
și clătită în apă. 29 Toți cei de parte bărbătească dintre
preoți să o mănânce, aceasta este preasfântă. 30 Și
nicio ofrandă pentru păcat, din care este adus sânge în
tabernacolul întâlnirii pentru a face împăcare cu el în
locul sfânt, să nu fie mâncată, să fie arsă în foc.

7 În același fel aceasta este legea ofrandei pentru
fărădelege, este preasfântă. 2 În locul unde ei
înjunghie ofranda arsă, acolo să înjunghie ofranda
pentru fărădelege, și sângele ei să îl stropească peste
altar de jur împrejur. 3 Și să aducă din aceasta
toată grăsimea ei; noada și grăsimea care acoperă
măruntaiele, 4 Și cei doi rinichi și grăsimea care este
pe ei, care este pe coapse și lobul de pe ficat cu
rinichii, pe acestea să le scoată; 5 Și preotul să ardă
acestea pe altar ca ofrandă făcută prin foc DOMNULUI,
aceasta este ofrandă pentru fărădelege. 6 Fiecare
bărbat dintre preoți să mănânce din aceasta; ea să
fie mâncată în locul sfânt, este preasfântă. 7 Precum
este ofranda pentru păcat, astfel este ofranda pentru
fărădelege, este o singură lege pentru ele, preotul, care
face ispășire cu ea, o va avea. 8 Și preotul care aduce
ofranda arsă a oricărui bărbat, preotul să ia pentru el
pielea ofrandei arse, pe care el a adus-o. 9 Și darul de
mâncare, copt în cuptor, și tot ce este gătit în tigaie și
în tavă, să fie al preotului care o aduce. 10 Și fiecare
dar de mâncare, amestecat cu untdelemn și uscat, îl
vor avea toți fiii lui Aaron, al unuia ca și al celuilalt.
11 Și aceasta este legea sacrificiului ofrandelor de
pace, pe care să îl aducă DOMNULUI. 12 Dacă aduce
ca mulțumire, să aducă cu sacrificiul de mulțumire,
turte nedospite, amestecate cu untdelemn, și biscuiți
nedospiți, unși cu untdelemn, și turte amestecate cu
untdelemn, din floarea făinii, prăjite. 13 Pe lângă turte,
să ofere ca daruri ale sale, pâine dospită cu sacrificiul
de mulțumire al ofrandelor sale de pace. 14 Și din
acestea să aducă unul din darul întreg ca ofrandă
ridicată pentru DOMNUL, și să fie a preotului care
stropește sângele ofrandelor de pace. 15 Și carnea
sacrificiului ofrandelor sale de pace pentru mulțumiri să
fie mâncată în aceeași zi în care este adusă; să nu lase
nimic din ea până dimineață. 16 Dar dacă sacrificiul

ofrandei sale este un lucru promis, sau ofrandă de
bunăvoie, aceasta să fie mâncată în aceeași zi în care
este adus sacrificiul lui; și a doua zi, de asemenea
să fie mâncată rămășița acesteia; 17 Dar rămășița
din carnea sacrificiului care rămâne în a treia zi să fie
arsă cu foc. 18 Și dacă ceva din carnea sacrificiului
ofrandelor sale de pace este mâncată în a treia zi,
aceasta să nu fie acceptată, nici imputată celui ce a
adus-o, să fie o urâciune și sufletul ce o mănâncă va
purta nelegiuirea sa. 19 Și carnea ce atinge orice lucru
necurat să nu fie mâncată, să fie arsă cu foc; și cât
despre carne, tot cel ce este curat să mănânce din ea.
20 Dar sufletul care mănâncă din carnea sacrificiului
ofrandelor de pace, care aparține DOMNULUI, având
necurăția lui asupra lui, chiar acel suflet să fie stârpit
din poporul său. 21 Mai mult, sufletul ce va atinge
orice lucru necurat, ca necurăția unui om sau orice
vită necurată sau orice lucru urâcios și necurat, și va
mânca din carnea sacrificiului ofrandelor de pace, care
aparține DOMNULUI, chiar acel suflet să fie stârpit
din poporul său. 22 Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise,
spunând: 23 Vorbește copiilor lui Israel, zicând: Să
nu mâncați niciun fel de grăsime, nici de bou, nici de
oaie, nici de capră. 24 Și grăsimea vitei care moare
de la sine și grăsimea celei care este sfâșiată, de
fiare, poate fi folosită în orice altă lucrare, dar voi în
niciun caz să nu mâncați din ea. 25 Pentru că oricine
mănâncă grăsimea vitei, din care oamenii aduc ofrandă
făcută prin foc DOMNULUI, chiar acel suflet care o
mănâncă să fie stârpit din poporul său. 26 Mai mult, să
nu mâncați niciun fel de sânge, fie de pasăre fie de
vită, în niciuna din locuințele voastre. 27 Oricare ar fi
sufletul care mănâncă orice fel de sânge, chiar acel
suflet să fie stârpit din poporul său. 28 Și DOMNUL i-a
vorbit lui Moise, spunând: 29 Vorbește copiilor lui Israel,
zicând: Cel ce aduce DOMNULUI sacrificiul ofrandelor
sale de pace, să aducă darul său DOMNULUI din
sacrificiul ofrandelor sale de pace. 30 Propriile sale
mâini să aducă acele ofrande ale DOMNULUI, făcute
prin foc, să aducă grăsimea cu pieptul; pieptul să fie
legănat ca ofrandă legănată înaintea DOMNULUI. 31
Și preotul să ardă grăsimea pe altar, dar pieptul să fie
al lui Aaron și al fiilor săi. 32 Și spata dreaptă să o dați
preotului ca ofrandă ridicată din sacrificiile ofrandelor
voastre de pace. 33 Acela dintre fiii lui Aaron, care
aduce sângele ofrandelor de pace și grăsimea, să
ia spata dreaptă ca partea sa. 34 Pentru că pieptul
legănat și spata săltată eu am luat-o de la copiii lui
Israel de la sacrificiile ofrandelor de pace și le-am dat
lui Aaron preotul și fiilor săi, printr-un statut continuu
între copiii lui Israel. 35 Aceasta este porția din ungerea
lui Aaron și din ungerea fiilor săi, din acele ofrande
ale DOMNULUI, făcute prin foc, în ziua în care el i-
a prezentat pentru a servi DOMNULUI, în serviciul
de preot; 36 Pe care DOMNUL a poruncit să le fie
date de copiii lui Israel, în ziua în care i-a uns, printr-
un statut veșnic, prin toate generațiile lor. 37 Aceasta
este legea ofrandei arse, a darului de mâncare și a
ofrandei pentru păcat și a ofrandei pentru fărădelege și
a consacrărilor și a sacrificiului ofrandelor de pace; 38
Pe care DOMNUL a poruncit-o lui Moise în muntele
Sinai, în ziua în care el a poruncit copiilor lui Israel să
aducă darurile lor DOMNULUI, în pustiul Sinai.

8 Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând: 2 Ia pe
Aaron și pe fiii săi cu el și veșmintele și untdelemnul
ungerii și un taur pentru ofranda pentru păcat și doi
berbeci și un coș cu azime; 3 Și adună toată adunarea
la ușa tabernacolului întâlnirii. 4 Și Moise a făcut
precum DOMNUL i-a poruncit; și adunarea s-a strâns la
ușa tabernacolului întâlnirii. 5 Și Moise a spus adunării:
Acesta este lucrul pe care DOMNUL l-a poruncit să fie
făcut. 6 Și Moise a adus pe Aaron și pe fiii săi și i-a
spălat cu apă. 7 Și a pus tunica pe el și l-a încins cu
brâul și l-a îmbrăcat cu mantia și a pus efodul pe el și l-
a încins cu brâul efodului, lucrat iscusit, și l-a strâns
cu acesta. 8 Și a pus pieptarul pe el, de asemenea
a pus în pieptar pe Urim și Tumim. 9 Și a pus mitra
pe capul lui; de asemenea peste mitră, chiar peste
partea ei dinainte, a pus placa din aur, sfânta coroană;
precum DOMNUL i-a poruncit lui Moise. 10 Și Moise a
luat untdelemnul ungerii și a uns tabernacolul și tot
ce era în el și le-a sfințit. 11 Și a stropit cu acesta de
șapte ori peste altar și a uns altarul și toate vasele lui,
deopotrivă ligheanul și piedestalul lui, pentru a le sfinți.
12 Și a turnat pe capul lui Aaron din untdelemnul ungerii
și l-a uns, pentru a-l sfinți. 13 Și Moise a adus pe fiii
lui Aaron și a pus tunici pe ei și i-a încins cu brâie și
a pus bonete pe ei, precum DOMNUL a poruncit lui
Moise. 14 Și a adus taurul pentru ofranda pentru păcat;
și Aaron și fiii săi și-au pus mâinile pe capul taurului
pentru ofranda pentru păcat. 15 Și l-a înjunghiat; și
Moise a luat sângele și l-a pus pe coarnele altarului, de
jur împrejur, cu degetul său, și a purificat altarul și a
turnat sângele la baza altarului și l-a sfințit, pentru a
face împăcare pe el. 16 Și a luat toată grăsimea care
era pe măruntaie și lobul de pe ficat și cei doi rinichi și
grăsimea lor și Moise le-a ars pe altar. 17 Dar taurul și
pielea lui, carnea lui și balega lui, le-a ars cu foc în
afara taberei; precum DOMNUL a poruncit lui Moise.
18 Și a adus berbecul pentru ofranda arsă, și Aaron
și fiii săi, și-au pus mâinile pe capul berbecului. 19
Iar el l-a înjunghiat; și Moise a stropit sângele peste
altar, de jur împrejur. 20 Și a tăiat berbecul în bucăți;
și Moise a ars capul și bucățile și grăsimea. 21 Și a
spălat măruntaiele și picioarele în apă; și Moise a ars

întregul berbec pe altar, acesta a fost un sacrificiu ars
ca aromă dulce și ofrandă făcută prin foc DOMNULUI;
precum DOMNUL a poruncit lui Moise. 22 Și a adus
celălalt berbec, berbecul consacrării, și Aaron și fiii
săi și-au pus mâinile pe capul berbecului. 23 Iar el l-a
înjunghiat; și Moise a luat din sângele acestuia și a
pus pe vârful urechii drepte a lui Aaron și pe degetul
mare de la mâna lui dreaptă și pe degetul mare de
la piciorul lui drept. 24 Și a adus pe fiii lui Aaron și
Moise a pus din sânge pe vârful urechii lor drepte și pe
degetul mare al mâinii lor drepte și pe degetul mare al
piciorului lor drept; și Moise a stropit sângele peste
altar, de jur împrejur. 25 Și a luat grăsimea și noada și
toată grăsimea care era pe măruntaie și lobul de pe
ficat și cei doi rinichi și grăsimea lor și spata dreaptă;
26 Și din coșul cu azime, care era înaintea DOMNULUI,
a luat o turtă nedospită și o turtă unsă cu untdelemn și
un biscuit, și le-a pus pe grăsime și pe spata dreaptă;
27 Și el a pus toate pe mâinile lui Aaron și pe mâinile
fiilor săi și le-a legănat ca ofrandă legănată înaintea
DOMNULUI. 28 Și Moise le-a luat de pe mâinile lor
și le-a ars pe altar peste ofranda arsă, ele au fost
consacrări ca aromă dulce, aceasta este ofrandă făcută
prin foc DOMNULUI. 29 Și Moise a luat pieptul și l-a
legănat ca ofrandă legănată înaintea DOMNULUI, căci
din berbecul consacrării pieptul era partea lui Moise,
precum DOMNUL a poruncit lui Moise. 30 Și Moise a
luat din untdelemnul ungerii și din sângele care era
pe altar, și l-a stropit pe Aaron și pe veșmintele lui și
pe fiii săi și pe veșmintele fiilor săi, împreună cu el;
și a sfințit pe Aaron și veșmintele lui, și pe fiii săi și
veșmintele lor, împreună cu el. 31 Și Moise le-a spus lui
Aaron și fiilor săi: Fierbeți carnea la ușa tabernacolului
întâlnirii; și acolo mâncați-o cu pâinea ce este în coșul
consacrării, precum am poruncit eu, spunând: Aaron
și fiii să o mănânce. 32 Și ceea ce rămâne din carne
și din pâine să o ardeți cu foc. 33 Și să nu ieșiți pe
ușa tabernacolului întâlnirii în cele șapte zile, până ce
zilele consacrării voastre ajung la sfârșit, pentru că în
șapte zile el vă va consacra. 34 Precum a făcut el
astăzi, astfel a poruncit DOMNUL să facem, pentru a
face ispășire pentru voi. 35 De aceea să locuiți la ușa
tabernacolului întâlnirii zi și noapte, șapte zile, și să
păziți însărcinarea DOMNULUI, ca să nu muriți, pentru
că așa îmi este poruncit. 36 Astfel Aaron și fiii săi au
împlinit toate lucrurile pe care DOMNUL le-a poruncit
prin mâna lui Moise.

9 Și s-a întâmplat în a opta zi, că Moise a chemat pe
Aaron și pe fiii săi și pe bătrânii Israelului; 2 Și i-a
spus lui Aaron: Ia-ți un vițel tânăr ca ofrandă pentru
păcat și un berbec pentru ofrandă arsă, fără cusur și
adu-i înaintea DOMNULUI. 3 Și copiilor lui Israel să le
vorbești, spunând: Luați un ied dintre capre ca ofrandă
pentru păcat; și un vițel și un miel, amândoi de un an,
fără cusur, pentru ofrandă arsă; 4 De asemenea un taur
și un berbec pentru ofrande de pace pentru a sacrifica
înaintea DOMNULUI; și un dar de mâncare amestecat
cu untdelemn, pentru că astăzi DOMNUL vi se va arăta.
5 Și ei au adus ceea ce Moise a poruncit, înaintea
tabernacolului întâlnirii; și toată adunarea s-a apropiat
și a stat în picioare înaintea DOMNULUI. 6 Și Moise a
spus: Acesta este lucrul pe care DOMNUL l-a poruncit
ca voi să îl faceți; și gloria DOMNULUI vi se va arăta. 7
Și Moise i-a spus lui Aaron: Du-te la altar și adu ofranda
ta pentru păcat și ofranda ta arsă, și fă ispășire pentru
tine însuți și pentru popor, și adu ofranda poporului și
fă ispășire pentru ei, precum DOMNUL a poruncit. 8
De aceea Aaron a mers la altar și a înjunghiat vițelul
ofrandei pentru păcat, care era pentru el. 9 Și fiii lui
Aaron au adus sângele la el, iar el a înmuiat degetul
său în sânge și l-a pus pe coarnele altarului și a turnat
sângele la baza altarului; 10 Dar grăsimea și rinichii
și lobul de pe ficatul ofrandei pentru păcat, le-a ars
pe altar; precum DOMNUL a poruncit lui Moise. 11 Și
carnea și pielea le-a ars cu foc în afara taberei. 12 Și a
înjunghiat ofranda arsă, și fiii lui Aaron i-au prezentat
sângele, pe care el l-a stropit de jur împrejur peste
altar. 13 Și i-au prezentat ofranda arsă, cu bucățile ei și
capul; și le-a ars pe altar. 14 Și a spălat măruntaiele
și picioarele și le-a ars peste ofranda arsă pe altar.
15 Și a adus darul poporului și a luat țapul, care era
ofranda pentru păcat pentru popor și l-a înjunghiat și l-a
oferit pentru păcat, precum pe cel dintâi. 16 Și a adus
ofranda arsă și a oferit-o conform rânduielii. 17 Și a
adus darul de mâncare și a luat o mână plină din el și l-
a ars pe altar, lângă sacrificiul ars de dimineață. 18 A
înjunghiat de asemenea taurul și berbecul ca sacrificiu
al ofrandelor de pace, care era pentru popor; și fiii lui
Aaron i-au prezentat sângele, pe care el l-a stropit
peste altar de jur împrejur, 19 Și grăsimea taurului și a
berbecului, noada și ce acoperă măruntaiele și rinichii
și lobul de pe ficat; 20 Și ei au pus grăsimea peste
piepturile sacrificiului, iar el a ars grăsimea pe altar.
21 Și piepturile și spata dreaptă Aaron le-a legănat
ca ofrandă legănată înaintea DOMNULUI; precum a
poruncit Moise. 22 Și Aaron și-a ridicat mâna spre popor
și l-a binecuvântat și a coborât de la aducerea ofrandei
pentru păcat și de la ofranda arsă și de la ofrandele de
pace. 23 Și Moise și Aaron au intrat în tabernacolul
întâlnirii, și au ieșit și au binecuvântat poporul; și gloria
DOMNULUI s-a arătat întregului popor. 24 Și a ieșit un
foc de dinaintea DOMNULUI și a mistuit de pe altar,
ofranda arsă și grăsimea, tot poporul când a văzut
aceasta a strigat și a căzut cu fețele la pământ.

10 Și Nadab și Abihu, fiii lui Aaron, au luat fiecare
tămâietoarea lui și au pus foc în ele și au
pus tămâie deasupra și au oferit foc străin înaintea
DOMNULUI, ceea ce el nu le poruncise. **2** Și a ieșit foc
de la DOMNUL și i-a mistuit, iar ei au murit înaintea
DOMNULUI. **3** Atunci Moise i-a spus lui Aaron: Aceasta
este ceea ce DOMNUL a vorbit, spunând: Eu voi fi
sfințit în cei ce se apropie de mine și înaintea întregului
popor eu voi fi glorificat. Și Aaron a tăcut. **4** Și Moise a
chemat pe Mișael și Elițafan, fiii lui Uziel, unchiul lui
Aaron, și le-a spus: Apropiați-vă, duceți pe frații voștri
de dinaintea sanctuarului, afară din tabără. **5** Astfel s-
au apropiat și i-au dus în tunicile lor, afară din tabără;
precum spusese Moise. **6** Și Moise i-a zis lui Aaron
și lui Eleazar și lui Itamar, fiii săi: Nu vă descoperiți
capetele, nici nu vă sfâșiați hainele, ca nu cumva să
muriți și ca nu cumva să vină furie peste tot poporul;
ci lăsați pe frații voștri, întreaga casă a lui Israel, să
plângă arderea pe care DOMNUL a aprins-o. **7** Și să
nu ieșiți de la ușa tabernacolului întâlnirii ca nu cumva
să muriți, pentru că untdelemnul ungerii DOMNULUI
este peste voi. Și ei au făcut conform cuvântului lui
Moise. **8** Și DOMNUL i-a vorbit lui Aaron, zicând: **9**
Să nu bei nici vin nici băutură tare, nici tu, nici fiii tăi
cu tine, când intrați în tabernacolul întâlnirii, ca să nu
muriți, acesta să fie un statut pentru totdeauna, prin
toate generațiile voastre; **10** Și ca să puteți deosebi
între ce este sfânt și ce nu este sfânt și între ce este
curat și ce nu este curat. **11** Și să îi învățați pe copiii lui
Israel toate statutele pe care DOMNUL le-a spus prin
mâna lui Moise. **12** Și Moise i-a vorbit lui Aaron și lui
Eleazar și lui Itamar, fiii săi care rămăseseră: Luați darul
de mâncare care rămâne din ofrandele DOMNULUI
făcute prin foc și mâncați-l fără dospeală lângă altar,
pentru că acesta este preasfânt. **13** Și mâncați-l în locul
sfânt, deoarece este dreptul tău și dreptul fiilor tăi, din
sacrificiile făcute prin foc DOMNULUI, pentru că așa mi
s-a poruncit. **14** Și pieptul legănat și spata săltată să le
mâncați într-un loc curat; tu și fiii tăi și fiicele tale cu
tine, pentru că acestea sunt dreptul tău și dreptul fiilor
tăi, care sunt date din sacrificiile ofrandelor de pace ale
copiilor lui Israel. **15** Spata săltată și pieptul legănat
să le aducă împreună cu ofrandele făcute prin foc din
grăsime, ca să le legene ca ofrandă legănată înaintea
DOMNULUI; și aceasta să fie a ta și a fiilor tăi cu tine,
printr-un statut veșnic; precum DOMNUL a poruncit. **16**
Și Moise a căutat cu atenție țapul ofrandei pentru păcat
și, iată, acesta era ars, și s-a mâniat pe Eleazar și
Itamar, fiii lui Aaron, care rămăseseră în viață, spunând:
17 Pentru ce nu ați mâncat ofranda pentru păcat în
locul sfânt, văzând că aceasta este preasfântă și că
Dumnezeu v-a dat-o ca să purtați nelegiuirea adunării,
pentru a face ispășire pentru ei înaintea DOMNULUI?
18 Iată, sângele lui nu a fost adus înăuntrul locului
sfânt; voi într-adevăr trebuia să o fi mâncat în locul
sfânt, precum am poruncit. **19** Și Aaron i-a vorbit lui
Moise: Iată, astăzi ei și-au oferit ofranda pentru păcat
și ofranda lor arsă înaintea DOMNULUI; și astfel de
lucruri mi s-au întâmplat; și dacă aș fi mâncat ofranda
de păcat astăzi, ar fi fost acceptată aceasta înaintea
ochilor DOMNULUI? **20** Și când Moise a auzit aceasta,
a fost mulțumit.

11 Și DOMNUL le-a vorbit lui Moise și lui Aaron,
spunându-le: **2** Vorbește copiilor lui Israel,
spunând: Acestea sunt animalele pe care să le mâncați
dintre toate animalele de pe pământ. **3** Orice desparte
copita și este cu copită bifurcată și rumegă hrana,
printre animale, pe acelea să le mâncați. **4** Totuși
pe acestea să nu le mâncați dintre cele ce rumegă,
sau dintre cele cu unghie despicată; cămila, pentru
că rumegă hrana, dar nu desparte unghia; vă este
necurată. **5** Și iepurele de stâncă, deoarece rumegă
hrana, dar nu desparte unghia; vă este necurat. **6** Și
iepurele de câmp, pentru că el rumegă hrana, dar nu
desparte unghia; vă este necurat. **7** Și porcul, deși are
unghia despicată și este cu copită bifurcată, totuși el nu
rumegă hrana; vă este necurat. **8** Din carnea lor să
nu mâncați și trupul lor mort să nu îl atingeți; vă sunt
necurate. **9** Pe acestea să le mâncați din tot ce este
în ape; orice are aripioare și solzi în ape, în mări și
în râuri, pe acelea să le mâncați. **10** Și tot ce nu are
aripioare și solzi în mări și în râuri, din tot ce mișcă
în ape și din orice viețuitoare ce este în ape, acelea
să vă fie o urâciune; **11** Da, să vă fie o urâciune; să
nu mâncați din carnea lor și trupurile lor moarte să vă
fie o urâciune. **12** Orice nu are aripioare nici solzi în
ape, să vă fie o urâciune. **13** Și acestea sunt cele care
să vă fie o urâciune printre păsări; să nu fie mâncate,
sunt o urâciune; acvila și vulturul bărbos și vulturul
pescar, **14** Și vulturul și uliul după felul său; **15** Fiecare
corb după felul său; **16** Și bufnița și șoimul de noapte
și cucul și șoimul după felul său, **17** Și cucuveaua și
cormoranul și bufnița mare, **18** Și lebăda și pelicanul
și vulturul egiptean, **19** Și barza, stârcul după felul
său și nagâțul și liliacul. **20** Toate zburătoarele care
se târăsc, umblând pe toate patru picioarele, să vă fie
o urâciune. **21** Totuși pe acestea să le mâncați din
fiecare lucru zburător care se târăște mergând pe toate
patru picioarele, care au fluierele picioarelor deasupra
labelor lor, ca să sară cu totul de pe pământ. **22** Chiar
pe acestea dintre ele să le mâncați: lăcusta după felul
ei și lăcusta pleșuvă după felul ei și scarabeul după
felul său și cosașul după felul său. **23** Dar orice alt lucru
zburător care se târăște, care are patru picioare, să
vă fie o urâciune. **24** Și din cauza acestora voi veți fi

necurați, oricine atinge trupul lor mort să fie necurat
până seara. 25 Și oricine trebuie să poarte orice din
trupul lor mort să își spele hainele și să fie necurat
până seara. 26 Trupurile moarte ale fiecărui animal
care desparte unghia și nu este cu copită bifurcată, nici
nu rumegă mâncarea, vă sunt necurate, fiecare om ce
le atinge să fie necurat. 27 Și orice merge pe labele
sale, printre toate felurile de viețuitoare care merg pe
toate patru picioarele, acelea vă sunt necurate, oricine
atinge trupul lor mort să fie necurat până seara. 28 Și
cel ce poartă trupul lor mort să își spele hainele și să fie
necurat până seara, vă sunt necurate. 29 Acestea de
asemenea vă vor fi necurate printre târâtoarele ce se
târăsc pe pământ; nevăstuica și șoarecele și țestoasa
după felul ei, 30 Și dihorul și cameleonul și șopârla și
melcul și cârtița. 31 Acestea vă sunt necurate printre
toate cele ce se târăsc, oricine le atinge, după ce vor fi
murit, să fie necurat până seara. 32 Și orice lucru ce
cade pe ele, după ce vor fi murit, să fie necurat; fie
acesta orice vas de lemn, sau haină, sau piele, sau
sac, orice vas în care se face ceva, să fie pus în apă și
să fie necurat până seara; astfel să fie el curățat. 33
Și fiecare vas de pământ, în care cade ceva din ele,
orice este în ele să fie necurat; și să îl spargeți. 34 Din
toată mâncarea care este de mâncat, peste care vine o
asemenea apă să fie necurată; și toată băutura care
este de băut în orice astfel de vas să fie necurată. 35
Și orice lucru peste care cade orice parte din trupul lor
mort să fie necurat; fie cuptor sau vatră pentru oale,
să fie dărâmate, pentru că sunt necurate și să vă fie
necurate. 36 Totuși o fântână sau groapă, în care este
abundență de apă, să fie curată, dar ce atinge trupul lor
mort să fie necurat. 37 Și dacă ceva din trupul lor mort
cade pe orice sămânță de semănat care este pentru a
fi semănată, aceasta să fie curată. 38 Dar dacă ceva
apă este pusă peste sămânță și vreo parte din trupul
lor mort cade acolo, să vă fie necurată. 39 Și dacă
vreun animal, din care voi puteți mânca, moare, cel ce
atinge trupul lui mort să fie necurat până seara. 40 Și
cel ce mănâncă din trupul mort al acestuia să își spele
hainele și să fie necurat până seara; de asemenea
cel ce cară trupul mort al lui să-și spele hainele și să
fie necurat până seara. 41 Și fiecare târâtoare ce se
târăște pe pământ să fie o urâciune; să nu fie mâncată.
42 Orice merge pe pântece și orice merge pe toate
patru picioarele, sau orice are mai multe picioare printre
toate târâtoarele ce se târăsc pe pământ, pe acelea
să nu le mâncați, pentru că sunt urâciune. 43 Să nu
vă faceți sufletele urâcioase cu vreo târâtoare ce se
târăște pe pământ, nici să nu vă faceți necurați cu ele,
ca să nu fiți pângăriți prin ele. 44 Pentru că eu sunt
DOMNUL Dumnezeul vostru, de aceea sfințiți-vă și veți
fi sfinți; căci eu sunt sfânt, să nu vă pângăriți cu niciun
fel de târâtoare ce se târăște pe pământ. 45 Pentru că
eu sunt DOMNUL care vă aduce din țara Egiptului,
pentru a fi Dumnezeul vostru; de aceea fiți sfinți, căci
eu sunt sfânt. 46 Aceasta este legea despre animale
și despre păsări și despre fiecare viețuitoare care se
mișcă în ape și despre fiecare târâtoare care se târăște
pe pământ, 47 Pentru a face o diferență între necurat și
curat și între animalul care poate fi mâncat și animalul
care nu poate fi mâncat.

12 Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând: 2
Vorbește copiilor lui Israel, zicând: Dacă o
femeie rămâne însărcinată și naște un copil de parte
bărbătească, să fie necurată șapte zile; conform cu
zilele separării, pentru infirmitatea ei, să fie necurată. 3
Și în ziua a opta prepuțul lui să fie circumcis. 4 Și să
continue în sângele curățirii ei treizeci și trei de zile; să
nu atingă niciun lucru sfânt, nici să nu intre în sanctuar,
până când zilele purificării ei vor fi împlinite. 5 Dar
dacă ea naște un copil de parte femeiască, atunci să
fie necurată două săptămâni, ca în separarea ei, și
să continue în sângele curățirii ei șaizeci și șase de
zile. 6 Și când zilele curățirii ei sunt împlinite, pentru un
fiu, sau pentru o fiică, să aducă un miel de un an, ca
ofrandă arsă și un porumbel tânăr sau o turturea, ca
ofrandă pentru păcat, la ușa tabernacolului întâlnirii, la
preot; 7 Acesta să le aducă înaintea DOMNULUI și
să facă ispășire pentru ea; iar ea să fie curățată de
scurgerea sângerării ei. Aceasta este legea pentru cea
care a născut parte bărbătească sau parte femeiască.
8 Și dacă nu este în stare să aducă un miel, atunci
să aducă două turturele, sau doi porumbei tineri; unul
pentru ofranda arsă și celălalt ca ofrandă pentru păcat;
și preotul să facă ispășire pentru ea, iar ea să fie
curată.

13 Și DOMNUL le-a vorbit lui Moise și Aaron,
spunând: 2 Când un bărbat va avea pe pielea
cărnii sale o umflătură, o crustă sau o pată albă și
aceasta este în pielea cărnii lui asemănătoare rănii
de lepră, atunci el să fie adus la preotul Aaron, sau
la unul dintre fiii săi, preoții; 3 Și preotul să se uite
la rana din pielea cărnii; și când părul în rană este
schimbat în alb și rana la vedere este mai adâncită
decât pielea cărnii lui, aceasta este o rană de lepră;
și preotul să îl privească și să îl declare necurat. 4
Dacă pata strălucitoare este albă în pielea cărnii lui și
la vedere nu este mai adâncă decât pielea și părul ei
nu este schimbat în alb, atunci preotul să îl închidă
pe cel cu rana, șapte zile; 5 Și preotul să se uite la el
în ziua a șaptea; și, iată, dacă rana înaintea ochilor
săi este neschimbată și rana nu se întinde pe piele,
atunci preotul să îl mai închidă șapte zile; 6 Și preotul
să se uite la el din nou în a șaptea zi; și, iată, dacă

rana s-a întunecat puțin și rana nu s-a întins pe piele,
preotul să îl declare curat, este doar o crustă; iar el să
își spele hainele și să fie curat. 7 Dar dacă crusta se
întinde mult în piele, după ce a fost văzut de preot,
pentru curățirea lui, să fie văzut de preot din nou; 8 Și
dacă preotul vede că, iată, crusta se întinde în piele,
atunci preotul să îl declare necurat, aceasta este lepră.
9 Când rana de lepră este într-un bărbat, el să fie adus
la preot; 10 Și preotul să se uite la el; și, iată, dacă
umflătura este albă în piele și a schimbat părul în alb
și este carne proaspăt vie în umflătură, 11 Aceasta
este o lepră veche în pielea cărnii lui, și preotul să
îl declare necurat și să nu îl închidă, pentru că este
necurat. 12 Și dacă lepra se întinde mult pe piele și
lepra acoperă toată pielea celui ce are rana, de la cap
până în talpa piciorului său, oriunde privește preotul;
13 Atunci preotul să cerceteze; și, iată, dacă lepra i-
a acoperit toată carnea, să îl declare curat pe cel ce
are rana; totul s-a schimbat în alb, el este curat. 14
Dar când apare pe el carne vie să fie necurat. 15 Și
preotul să se uite la carnea vie și să îl declare a fi
necurat, căci carnea vie este necurată; aceasta este
lepră. 16 Sau dacă se schimbă din nou carnea vie și
este schimbată în alb, să vină la preot. 17 Și preotul
să se uite la el; și, iată, dacă rana este schimbată în
alb, atunci preotul să declare curat pe cel ce are rana,
el este curat; 18 Și carnea, în care era o ulcerație
în pielea ei, dacă s-a vindecat, 19 Și dacă în locul
ulcerației este o umflătură albă, sau o pată strălucitoare
sau albă și cumva roșiatică, și aceasta să fie arătată
preotului; 20 Și dacă, după ce preotul o vede, iată, este
la vedere mai adâncă decât pielea, și părul ei este
schimbat în alb, atunci preotul să îl declare necurat,
aceasta este o rană de lepră izbucnită din ulcerație. 21
Dar dacă preotul se uită la ea și, iată, nu sunt peri albi
în ea și dacă nu este mai adâncă decât pielea, dar este
cumva întunecată, atunci preotul să îl închidă șapte
zile; 22 Și dacă aceasta se întinde mult pe piele, atunci
preotul să îl declare necurat, aceasta este o rană. 23
Dar dacă pata strălucitoare rămâne la locul ei și nu se
întinde, aceasta este o ulcerație inflamată; și preotul
să îl declare curat. 24 Dar dacă este vreo carne, în
pielea căreia este o inflamație arzătoare și carnea vie
arzătoare are o pată strălucitoare albă, cumva roșiatică
sau albă, 25 Atunci preotul să se uite la ea; și, iată,
dacă părul în pata strălucitoare este schimbat în alb și
la vedere este mai adâncită decât pielea, aceasta este
lepră izbucnită din inflamație, pentru aceasta preotul să
îl declare necurat, aceasta este rana leprei. 26 Dar
dacă preotul se uită la ea și, iată, nu este niciun păr alb
în pata strălucitoare și aceasta nu este mai adâncită
decât pielea din jur, dar este cumva mai întunecată,
atunci preotul să îl închidă șapte zile; 27 Și preotul
să se uite la el în ziua a șaptea; și dacă aceasta s-a
întins mult pe piele, atunci preotul să îl declare necurat,
aceasta este rana leprei. 28 Și dacă pata strălucitoare
rămâne la locul ei și nu se întinde pe piele, dar este
cumva mai întunecată, aceasta este o umflătură de
inflamație; și preotul să îl declare curat, pentru că este
o inflamație aprinsă. 29 Dacă un bărbat sau o femeie
are o rană pe cap sau pe barbă; 30 Atunci preotul
să se uite la rană; și, iată, dacă este la vedere mai
adâncită decât pielea și este în ea păr galben subțire,
atunci preotul să îl declare necurat, este o eczemă,
chiar lepră pe cap sau pe barbă. 31 Și dacă preotul
se uită la rana eczemei de la suprafața pielii și, iată,
la vedere nu este mai adâncă decât pielea și nu este
păr negru în ea, atunci preotul să îl închidă pe cel ce
are rana eczemei la suprafața pielii, șapte zile; 32 Și
în ziua a șaptea preotul să se uite la rană; și, iată,
dacă eczema de la suprafața pielii nu se întinde și în
ea nu este păr galben și eczema nu este la vedere
mai adâncă decât pielea; 33 El să fie ras, dar să nu
radă eczema; și preotul să îl mai închidă, pe cel ce are
eczema, șapte zile; 34 Și în ziua a șaptea preotul să se
uite la eczemă; și, iată, dacă, eczema nu s-a întins pe
piele, nici nu este la vedere mai adâncă decât pielea,
atunci preotul să îl declare curat, și să își spele hainele
și să fie curat. 35 Dar dacă eczema se întinde mult pe
piele după curățirea sa; 36 Atunci preotul să se uite la
el; și, iată, dacă eczema s-a întins pe piele, preotul
să nu caute păr galben; el este necurat. 37 Dar dacă
eczema este înaintea ochilor săi neschimbată și acolo
este păr negru crescut în ea, eczema este vindecată, el
este curat, și preotul să îl declare curat. 38 Dacă de
asemenea un bărbat sau o femeie au pe pielea cărnii
lor pete strălucitoare, adică pete albe strălucitoare; 39
Atunci preotul să se uite la ele; și, iată, dacă petele
strălucitoare în pielea cărnii lor sunt de un alb mai
întunecat, acestea sunt pete pistruiate care cresc în
piele; el este curat. 40 Și bărbatul al cărui păr a căzut
de pe capul lui, este chel; el este curat. 41 Și bărbatul
al cărui păr a căzut de pe partea capului dinspre fața
sa, este cu frunte cheală, el este curat. 42 Și dacă este
pe capul chel, sau pe fruntea cheală, o rană roșiatică,
aceasta este o lepră ce a izbucnit pe capul lui chel, sau
pe fruntea lui cheală. 43 Atunci preotul să se uite la
ea; și, iată, dacă umflătura rănii este alb roșiatică pe
capul lui chel, sau pe fruntea lui cheală, precum lepra
apare pe pielea cărnii, 44 Este un bărbat lepros, este
necurat, preotul să îl declare cu desăvârșire necurat,
rana lui este pe capul lui. 45 Și cât despre lepră, cel
în care este rana ei, hainele lui să fie rupte și capul
descoperit și să pună un acoperământ peste buza de
sus și să strige: Necurat, necurat. 46 În toate zilele, cât
timp este rana în cel lepros, să fie pângărit; el este

necurat; să locuiască singur; în afara taberei să fie
locuința lui. 47 De asemenea haina în care se află rana
leprei, fie ea haină de lână, sau haină de in, 48 Fie în
urzeală sau bătează, a inului sau a lânii; fie ea în piele
sau în orice lucru făcut din piele; 49 Și dacă rana este
verzuie sau roșiatică în haină, sau în pielea hainei, fie
în urzeală, sau în bătează, sau în orice lucru din piele,
aceasta este o rana de lepră și să fie arătată preotului.
50 Și preotul să se uite la rană și să închidă lucrul care
are rana șapte zile; 51 Și să se uite la rană în ziua a
șaptea, dacă rana s-a întins în haină, fie în urzeală, fie
în bătează sau în pielea hainei, sau în orice lucru care
este făcut din piele, atunci rana este lepră care roade;
acel lucru este necurat. 52 De aceea să ardă haina
aceea, fie urzeală, fie bătează, în lână sau in, sau orice
lucru din piele în care este rana, pentru că este lepră
care roade; să fie ars în foc. 53 Și dacă preotul se uită
și, iată, rana nu s-a întins în haină, fie în urzeală, fie în
bătează sau în orice lucru din piele, 54 Atunci preotul să
poruncească să se spele lucrul în care este rana și să
mai fie închis încă șapte zile; 55 Și preotul să se uite la
rană, după ce este spălată; și, iată, dacă rana nu și-a
schimbat culoarea și rana nu s-a întins, este necurată;
să o arzi în foc; este roasă dinăuntru, fie pe față, fie pe
dos. 56 Și dacă preotul se uită la ea și, iată, rana este
cumva mai întunecată după spălare, atunci să o rupă
din haină sau din piele sau din urzeală sau din bătează;
57 Și dacă aceasta încă apare în haină, fie în urzeală,
fie în bătează sau în orice lucru de piele, aceasta este o
rană care se întinde, lucrul care are rana să îl arzi cu
foc. 58 Și haina, fie urzeală, fie bătează, fie orice lucru
din piele, pe care îl vei spăla, dacă rana s-a depărtat
de la acele lucruri, atunci să le speli a doua oară și vor
fi curate. 59 Aceasta este legea rănii de lepră într-o
haină de lână sau de in, fie în urzeala, fie în bătează ei,
sau în orice lucru de piele, pentru a-l declara curat, sau
a-l declara necurat.

14 Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând: 2
Aceasta să fie legea leprosului în ziua curățirii
lui, să fie adus la preot; 3 Și preotul să iasă afară din
tabără; și preotul să se uite la rană și, iată, dacă rana
de lepră este vindecată pe lepros; 4 Atunci preotul
va porunci să se ia, pentru cel pregătit pentru a fi
curățit, două păsări vii și curate și lemn de cedru și
stacojiu și isop; 5 Și preotul să poruncească să fie
înjunghiată, una dintre păsări într-un vas de lut peste
apa curgătoare; 6 Cât despre pasărea vie, să o ia
împreună cu lemnul de cedru și stacojiul și isopul și să
le înmoaie împreună cu pasărea vie în sângele păsării
ucise peste apa curgătoare; 7 Și să stropească, pe cel
ce este pregătit pentru a fi curățit de lepră, de șapte
ori și să îl declare curat și să lase pasărea vie liberă
în câmp deschis. 8 Și cel ce este pregătit pentru a fi
curățit să își spele hainele și să își radă tot părul și
să se spele în apă, ca să fie curat; și după aceea să
intre în tabără și să rămână afară din cortul lui șapte
zile. 9 Dar așa să fie în ziua a șaptea, el să își radă tot
părul de pe cap și barba și sprâncenele, chiar tot părul
să și-l radă; și să își spele hainele, de asemenea să
își spele carnea în apă și va fi curat. 10 Și în ziua a
opta să ia doi miei fără cusur și o mioară de un an,
fără cusur, și trei zecimi dintr-o măsură de floarea făinii
pentru un dar de mâncare, amestecată cu untdelemn și
un log de untdelemn. 11 Și preotul care îl curăță să
prezinte bărbatul ce este pentru curățire și acele lucruri,
înaintea DOMNULUI, la ușa tabernacolului întâlnirii;
12 Și preotul să ia un miel și să îl ofere ca ofrandă
pentru fărădelege și logul de untdelemn și să le legene
ca ofrandă legănată înaintea DOMNULUI; 13 Și să
înjunghie mielul în locul în care va înjunghia ofranda
pentru păcat și ofranda arsă, în locul sfânt, căci precum
ofranda pentru păcat este a preotului, astfel este și
ofranda pentru fărădelege, aceasta este preasfântă;
14 Și preotul să ia câtva sânge din ofranda pentru
fărădelege și preotul să îl pună pe vârful urechii drepte
a celui pregătit pentru a fi curățit și pe degetul mare de
la mâna lui dreaptă și pe degetul mare de la piciorul lui
drept; 15 Și preotul să ia câtva din logul de untdelemn
și să îl toarne în palma mâinii sale stângi; 16 Și preotul
să își înmoaie degetul drept în untdelemnul care este
în palma mâinii stângi și să stropească din untdelemn
cu degetul său de șapte ori înaintea DOMNULUI; 17 Și
din restul untdelemnului care este în mâna sa, preotul
să pună pe vârful urechii drepte a celui pregătit pentru
a fi curățit și pe degetul mare de la mâna lui dreaptă
și peste degetul mare de la piciorul lui drept, peste
sângele ofrandei pentru fărădelege; 18 Și rămășița din
untdelemnul care este în mâna preotului să o toarne pe
capul celui pregătit pentru a fi curățit, și preotul să facă
ispășire pentru el înaintea DOMNULUI. 19 Și preotul să
aducă ofranda pentru păcat și să facă ispășire pentru
cel pregătit pentru a fi curățit de necurăția sa; și după
aceea să înjunghie ofranda arsă; 20 Și preotul să aducă
ofranda arsă și darul de mâncare pe altar, și preotul să
facă ispășire pentru el și el să fie curat. 21 Iar dacă este
sărac și nu poate aduce atât de mult, atunci să ia un
miel ca ofrandă pentru fărădelege ca să fie legănată,
pentru a se face ispășire pentru el, și o zecime dintr-o
măsură de floarea făinii amestecată cu untdelemn, ca
dar de mâncare, și un log de untdelemn; 22 Și două
turturele sau doi pui de porumbel, precum este în stare
să aducă; și una să fie ofrandă pentru păcat iar cealaltă
ofrandă arsă. 23 Și să le aducă în ziua a opta pentru
curățirea sa, la preot, la ușa tabernacolului întâlnirii,
înaintea DOMNULUI. 24 Și preotul să ia mielul ofrandei

pentru fărădelege și logul de untdelemn și preotul să le
legene ca ofrandă legănată înaintea DOMNULUI; 25 Și
să înjunghie mielul ofrandei pentru fărădelege, și preotul
să ia câtva din sângele ofrandei pentru fărădelege și să
îl pună pe vârful urechii drepte a celui pregătit pentru a
fi curățit, și pe degetul mare de la mâna lui dreaptă și
pe degetul mare de la piciorul lui drept; 26 Și preotul să
toarne din untdelemn în palma mâinii sale stângi; 27 Și
preotul să stropească cu degetul său drept câtva din
untdelemnul care este în mâna lui stângă, de șapte
ori înaintea DOMNULUI; 28 Și preotul să pună din
untdelemnul care este în mâna sa pe vârful urechii
drepte a celui pregătit pentru a fi curățit și pe degetul
mare de la mâna sa dreaptă și pe degetul mare de la
piciorul lui drept, peste locul sângelui ofrandei pentru
fărădelege; 29 Și restul untdelemnului care este în
mâna preotului să îl pună peste capul celui pregătit
pentru a fi curățit, pentru a se face ispășire pentru el
înaintea DOMNULUI. 30 Și să aducă pe una dintre
turturele, sau unul dintre porumbeii tineri, precum este
în stare să aducă; 31 Precum este el în stare să le
aducă, pe una ca ofrandă pentru păcat și pe cealaltă ca
ofrandă arsă, cu darul de mâncare, și preotul să facă
ispășire pentru cel pregătit, pentru a fi curățit înaintea
DOMNULUI. 32 Aceasta este legea celui în care este
rana de lepră, a cărui mână nu este în stare să aducă
cele ținând de curățirea lui. 33 Și DOMNUL le-a vorbit
lui Moise și lui Aaron, spunând: 34 După ce veți fi intrat
în țara Canaanului, pe care eu v-o dau ca stăpânire, și
pun rana de lepră într-o casă din țara stăpânirii voastre;
35 Și proprietarul casei să vină și să spună preotului,
spunând: Mi se pare că este ceva ca o rană în casă,
36 Atunci preotul să poruncească să fie golită casa
înainte ca preotul să meargă să se uite la rană, ca să
nu se facă necurate toate câte sunt în casă, și după
aceea preotul să intre să se uite la casă; 37 Și să se
uite la rană și, iată, dacă rana este în pereții casei, cu
adâncituri mici, verzui sau roșiatice, care la vedere sunt
mai adânci decât peretele, 38 Atunci preotul să iasă din
casă la ușa casei și să închidă casa șapte zile; 39 Și
preotul să vină din nou în ziua a șaptea și să se uite; și,
iată, dacă rana se întinde în pereții casei, 40 Atunci să
poruncească preotul ca ei să scoată pietrele în care
este rana și să le arunce într-un loc necurat în afara
orașului; 41 Și să facă să fie răzuită casa pe dinăuntru
de jur împrejur, iar ei să toarne țărâna pe care au răzuit-
o în afara orașului, într-un loc necurat; 42 Și să ia alte
pietre și să le pună în locul acelor pietre; iar el să ia alt
mortar și să tencuiască astfel casa. 43 Și dacă rana se
întoarce înapoi și izbucnește în casă, după ce a scos
pietrele și după ce a răzuit casa și după ce aceasta
este tencuită, 44 Atunci preotul să vină și să se uite și
iată, dacă rana s-a întins în casă, este lepră care roade
în casă, aceasta este necurată. 45 Și el să dărâme
casa, pietrele ei și lemnăria acesteia și tot mortarul
casei; și să le care afară din oraș, într-un loc necurat.
46 Mai mult, cel ce intră în casă în timpul cât aceasta
este închisă, să fie necurat până seara. 47 Și cel ce se
culcă în casă să își spele hainele; și cel ce mănâncă în
casă să își spele hainele. 48 Și dacă preotul intră și se
uită și, iată, rana nu s-a întins în casă, după ce casa a
fost tencuită, atunci preotul să declare casa curată,
deoarece rana este vindecată. 49 Și să ia, pentru a
curăța casa, două păsări împreună cu lemn de cedru și
stacojiu și isop; 50 Și să ucidă pe una dintre păsări într-
un vas de lut peste apa curgătoare; 51 Și să ia lemnul
de cedru și isopul și stacojiul și pasărea vie și să le
înmoaie în sângele păsării ucise și în apa curgătoare și
să stropească de șapte ori casa; 52 Și casa să o curețe
cu sângele păsării și cu apa curgătoare și cu pasărea
vie și cu lemnul de cedru și cu isopul și cu stacojiul; 53
Dar să lase pasărea să plece în afara cetății, în câmp
deschis și să facă ispășire pentru casă, și aceasta să
fie curată. 54 Aceasta este legea pentru toate felurile
de rană de lepră și a eczemei, 55 Și pentru lepra hainei
și a casei, 56 Și pentru o umflătură și pentru o crustă
și pentru o pată strălucitoare, 57 Pentru a învăța pe
alții când este necurat și când este curat, aceasta este
legea leprei.

15 Și DOMNUL le-a vorbit lui Moise și lui Aaron,
zicând: 2 Vorbește copiilor lui Israel și spune-
le: Când vreun bărbat are o scurgere din carnea lui,
din cauza scurgerii lui, este necurat. 3 Și aceasta
să fie necurățenia lui, în scurgerea lui, fie carnea lui
curge cu scurgerea lui, fie carnea lui este închisă de la
scurgerea lui, aceasta este necurăția lui. 4 Fiecare pat,
pe care se culcă cel ce are scurgerea, este necurat,
și fiecare lucru, pe care șade el, să fie necurat. 5 Și
oricine atinge patul lui să își spele hainele și să se
îmbăieze în apă și să fie necurat până seara. 6 Și
cel ce șade pe orice lucru pe care a șezut cel ce are
scurgerea să își spele hainele și să se îmbăieze în apă
și să fie necurat până seara. 7 Și cel ce atinge carnea
celui ce are scurgerea să își spele hainele și să se
îmbăieze în apă și să fie necurat până seara. 8 Și dacă
cel ce are scurgerea scuipă peste cel ce este curat,
atunci acela să își spele hainele și să se îmbăieze în
apă și să fie necurat până seara. 9 Și orice șea, pe
care călărește cel ce are scurgerea, să fie necurată. 10
Și oricine atinge orice lucru care a fost sub el, să fie
necurat până seara, și cel ce va căra oricare din acele
lucruri să își spele hainele și să se îmbăieze și să fie
necurat până seara. 11 Și pe oricine atinge cel ce are
scurgerea și nu și-a clătit mâinile sale în apă, să își
spele hainele și să se îmbăieze și să fie necurat până

seara. 12 Și vasele de lut, pe care le-a atins cel ce
are scurgerea, să fie sparte; și fiecare vas de lemn să
fie clătit în apă. 13 Și când cel ce are o scurgere este
curățat de scurgerea sa, atunci el să își numere șapte
zile pentru curățirea sa și să își spele hainele și să își
îmbăieze carnea în apă curgătoare și să fie curat. 14
Și în ziua a opta să ia pentru el două turturele, sau
doi porumbei tineri și să vină înaintea DOMNULUI la
ușa tabernacolului întâlnirii și să le dea preotului; 15 Și
preotul să le aducă, una ca ofrandă pentru păcat și
cealaltă ca ofrandă arsă; și preotul să facă ispășire
pentru el înaintea DOMNULUI, pentru scurgerea lui.
16 Și dacă sămânța de împreunare a vreunui bărbat
iese din el, atunci să își spele toată carnea în apă
și să fie necurat până seara. 17 Și fiecare haină și
fiecare piele, pe care este sămânța de împreunare, să
fie spălată cu apă și să fie necurată până seara. 18
De asemenea femeia cu care bărbatul se va culca cu
sămânța împreunării, amândoi să se îmbăieze în apă
și să fie necurați până seara. 19 Și dacă vreo femeie
are o scurgere și scurgerea în carnea ei este sânge,
să fie separată șapte zile, și oricine o atinge să fie
necurat până seara. 20 Și fiecare lucru pe care ea se
culcă în separarea ei să fie necurat; orice lucru pe care
ea șade, de asemenea să fie necurat. 21 Și oricine îi
atinge patul să își spele hainele și să se îmbăieze în
apă și să fie necurat până seara. 22 Și oricine atinge
orice lucru pe care ea a șezut să își spele hainele și
să se îmbăieze în apă și să fie necurat până seara.
23 Și dacă este ceva pe patul ei, sau vreun lucru pe
care ea șade, când el îl atinge, să fie necurat până
seara. 24 Și dacă un bărbat se culcă cu ea și necurăția
ei este peste el, să fie necurat șapte zile; și tot patul pe
care el se culcă să fie necurat. 25 Și dacă o femeie
are o scurgere din sângele ei multe zile, mai mult timp
decât zilele separării ei; toate zilele scurgerii necurăției
ei să fie la fel ca zilele separării ei, ea să fie necurată.
26 Orice pat pe care se culcă în toate zilele scurgerii
ei, să îi fie ca patul zilelor separării ei, și pe orice
lucru se așază să fie necurat, ca necurăția separării
ei. 27 Și oricine atinge acele lucruri să fie necurat și
să își spele hainele și să se îmbăieze în apă și să fie
necurat până seara. 28 Dar dacă ea este curățată de
scurgerea ei, atunci să își numere șapte zile și după
aceea să fie curată. 29 Și în ziua a opta să ia pentru ea
două turturele, sau doi porumbei tineri și să îi aducă la
preot, la ușa tabernacolului întâlnirii. 30 Și preotul să o
aducă pe una ca ofrandă pentru păcat și pe cealaltă
ca ofrandă arsă; și preotul să facă ispășire pentru ea
înaintea DOMNULUI, pentru scurgerea necurăției ei.
31 Astfel să separați pe copiii lui Israel de necurățiile
lor; ca să nu moară în necurățiile lor, când ei spurcă
tabernacolul meu care este între ei. 32 Aceasta este
legea celui ce are o scurgere și a aceluia căruia îi iese
sămânța din el și este întinat de acestea; 33 Și a celei
bolnave cu necurăția ei și a celui ce are o scurgere, a
bărbatului sau a femeii și a celui ce se culcă cu cea
care este necurată.

16 Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise după moartea
celor doi fii ai lui Aaron, când au oferit înaintea
DOMNULUI și au murit. 2 Și DOMNUL i-a zis lui Moise:
Spune-i lui Aaron, fratele tău, să nu vină tot timpul
în locul sfânt dinăuntrul perdelei, care este înaintea
șezământului milei de deasupra chivotului, ca să nu
moară, pentru că eu voi apărea în norul de peste
șezământul milei. 3 Astfel să vină Aaron în locul sfânt,
cu un taur tânăr ca ofrandă pentru păcat, și cu un
berbec ca ofrandă arsă. 4 Să îmbrace tunica sfântă
de in și să aibă izmenele de in peste carnea sa și
să fie încins cu un brâu de in și cu mitra de in să fie
împodobit, acestea sunt sfintele veștminte; de aceea
să își spele carnea în apă și astfel să le îmbrace. 5
Și să ia din adunarea copiilor lui Israel doi iezi dintre
capre, ca ofrandă pentru păcat, și un berbec ca ofrandă
arsă. 6 Și Aaron să aducă taurul său al ofrandei pentru
păcat, care este pentru el, și să facă ispășire pentru
el și pentru casa lui. 7 Și să ia cei doi țapi și să îi
prezinte înaintea DOMNULUI la ușa tabernacolului
întâlnirii. 8 Și Aaron să arunce sorții peste cei doi
țapi, un sorț pentru DOMNUL și celălalt sorț pentru
țapul ispășitor. 9 Și Aaron să aducă țapul peste care a
căzut sorțul DOMNULUI și să îl ofere ca ofrandă pentru
păcat. 10 Dar țapul peste care a căzut sorțul să fie
țap ispășitor, să fie prezentat viu înaintea DOMNULUI,
să facă ispășire cu el și pentru a-l lăsa să plece în
pustie, ca țap ispășitor. 11 Și Aaron să aducă taurul
ofrandei pentru păcat, care este pentru el, și să facă
ispășire pentru el și pentru casa lui, și să înjunghie
taurul ofrandei pentru păcat, care este pentru el; 12
Și să ia o tămâietoare plină cu cărbuni, arzând din
focul de la altarul dinaintea DOMNULUI, și mâinile sale
pline de tămâie dulce, zdrobită mărunt, și să le aducă
înăuntrul perdelei; 13 Și să pună tămâia peste focul
dinaintea DOMNULUI, ca norul tămâiei să acopere
șezământul milei, care este deasupra mărturiei, ca el
să nu moară; 14 Și să ia din sângele taurului și să
îl stropească cu degetul său peste șezământul milei
înspre est; și să stropească cu degetul său de șapte
ori, din sânge, înaintea șezământului milei. 15 Apoi să
înjunghie țapul ofrandei pentru păcat, care este pentru
popor, și să aducă sângele lui înăuntrul perdelei și
să facă cu acel sânge la fel cum a făcut cu sângele
taurului, și să îl stropească peste șezământul milei
și înaintea șezământului milei; 16 Și să facă ispășire
pentru locul sfânt, din cauza necurățiilor copiilor lui

Israel și din cauza fărădelegilor lor în toate păcatele
lor, și astfel să facă pentru tabernacolul întâlnirii, care
rămâne printre ei în mijlocul necurățiilor lor. 17 Și să
nu fie niciun om în tabernacolul întâlnirii când intră el,
pentru a face ispășire în locul sfânt, până când iese
și până când nu a făcut ispășire pentru el și pentru
casa sa și pentru toată adunarea lui Israel. 18 Și să
iasă la altarul, care este înaintea DOMNULUI, și să
facă ispășire pentru el; și să ia din sângele taurului și
din sângele țapului și să îl pună pe coarnele altarului
de jur împrejur. 19 Și să stropească din sânge peste
acesta cu degetul său, de șapte ori, și să îl curețe și
să îl sfințească de necurățiile copiilor lui Israel. 20 Și
după ce a terminat cu împăcarea locului sfânt și a
tabernacolului întâlnirii și a altarului, să aducă țapul
viu; 21 Și Aaron să își pună amândouă mâinile pe
capul țapului viu și să mărturisească peste el toate
nelegiuirile copiilor lui Israel, și toate fărădelegile lor în
toate păcatele lor, punându-le pe capul țapului și să îl
trimită să plece departe în pustie, prin mâna unui bărbat
pregătit; 22 Și țapul să poarte pe el toate nelegiuirile lor
într-un pământ nelocuit, și să lase țapul să plece în
pustie. 23 Și Aaron să intre în tabernacolul întâlnirii și
să dezbrace veșmintele de in, pe care le-a îmbrăcat,
când a intrat în locul sfânt, și să le lase acolo; 24 Și să
își spele carnea cu apă în locul sfânt și să își îmbrace
veșmintele și să iasă înainte și să aducă ofranda sa
arsă și ofranda arsă a poporului, și să facă ispășire
pentru el și pentru popor. 25 Și grăsimea ofrandei
pentru păcat o să ardă pe altar. 26 Și cel ce a lăsat
țapul să plece, țapul ispășitor, să își spele hainele și să
își îmbăieze carnea în apă, și după aceea să intre în
tabără. 27 Și taurul ca ofrandă pentru păcat și țapul
ca ofrandă pentru păcat, al căror sânge a fost adus
înăuntru pentru a se face ispășire în locul sfânt, de
unul să fie duși afară din tabără, iar ei să ardă în foc
pielea lor și carnea lor și balega lor. 28 Și cel ce le arde
să își spele hainele și să își îmbăieze carnea în apă, și
după aceea să intre în tabără. 29 Și acesta să vă fie
un statut pentru totdeauna, în luna a șaptea, în ziua a
zecea a lunii, să vă chinuiți sufletele și să nu faceți
deloc nicio lucrare, nici cel din țara voastră, nici străinul
care locuiește temporar printre voi; 30 Pentru că în
ziua aceea preotul va face ispășire pentru voi, pentru
a vă curăța ca să fiți curați de toate păcatele voastre
înaintea DOMNULUI. 31 Aceasta să vă fie un sabat
al odihnei și să vă chinuiți sufletele, printr-un statut
pentru totdeauna. 32 Și preotul, pe care el îl va unge
și pe care îl va consacra pentru a servi în serviciul
de preot în locul tatălui său, să facă ispășirea și să
îmbrace veșmintele de in, veștmintele sfinte; 33 Și să
facă ispășire pentru sanctuarul sfânt și să facă ispășire
pentru tabernacolul întâlnirii și pentru altar, și să facă
ispășire pentru preoți și pentru tot poporul adunării.
34 Și acesta să vă fie un statut veșnic, pentru a face
ispășire pentru copiii lui Israel pentru toate păcatele lor,
o singură dată pe an. Iar el a făcut precum DOMNUL i-
a poruncit lui Moise.

17 Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, zicând: 2
Vorbește lui Aaron și fiilor săi și tuturor copiilor lui
Israel și spune-le: Acesta este lucrul pe care DOMNUL
l-a poruncit spunând: 3 Orice bărbat din casa lui Israel,
care înjunghie un bou sau miel sau capră, în tabără,
sau îl înjunghie în afara taberei, 4 Și nu îl aduce la
ușa tabernacolului întâlnirii, pentru a aduce un dar
DOMNULUI înaintea tabernacolului DOMNULUI, sânge
să i se impute acelui bărbat; el a vărsat sânge; și acel
bărbat să fie stârpit din mijlocul poporului său; 5 Pentru
ca acești copii ai lui Israel să își aducă sacrificiile, pe
care le aduce în câmp deschis, da, ca ei să le aducă
DOMNULUI, la ușa tabernacolului întâlnirii, la preot și
să le ofere ca ofrande de pace DOMNULUI. 6 Și preotul
să stropească sângele peste altarul DOMNULUI la ușa
tabernacolului întâlnirii și să ardă grăsimea pentru o
aromă dulce DOMNULUI. 7 Iar ei să nu mai aducă
sacrificiile lor dracilor, după care au curvit. Acesta să
le fie un statut pentru totdeauna prin toate generațiile
lor. 8 Și să le spui: Orice bărbat din casa lui Israel,
sau dintre străinii care locuiesc temporar printre voi,
care aduce ofrandă arsă sau un sacrificiu, 9 Și nu îl
aduce la ușa tabernacolului întâlnirii, pentru a-l oferi
DOMNULUI, chiar acel bărbat să fie stârpit din mijlocul
poporului său. 10 Și orice bărbat din casa lui Israel, sau
dintre străinii care locuiesc temporar printre voi, care
mănâncă orice fel de sânge; chiar eu îmi voi întoarce
fața împotriva acelui suflet care mănâncă sânge și îl voi
stârpi din mijlocul poporului său. 11 Pentru că viața
cărnii este în sânge; și vi l-am dat pe altar pentru a
se face ispășire pentru sufletele voastre, pentru că
sângele este cel ce face ispășire pentru suflet. 12 De
aceea am spus copiilor lui Israel: Niciun suflet dintre voi
să nu mănânce sânge, nici vreun străin care locuiește
temporar printre voi să nu mănânce sânge. 13 Și orice
bărbat dintre copiii lui Israel, sau dintre străinii care
locuiesc temporar printre voi, care vânează și prinde
orice fiară sau pasăre care poate fi mâncată, chiar el să
îi scurgă sângele și să îl acopere cu țărână. 14 Pentru
că el este viața întregii cărni; sângele acesteia este
pentru viața ei; de aceea am spus copiilor lui Israel: Să
nu mâncați sânge de la niciun fel de carne, pentru că
viața întregii cărni este sângele ei, oricine îl mănâncă
să fie stârpit! 15 Și fiecare suflet care mănâncă ceea ce
a murit de la sine, sau care a fost sfâșiat de fiare, fie
unul din țara voastră, sau un străin, deopotrivă să își
spele hainele și să se îmbăieze în apă și să fie necurat

până seara, apoi să fie curat. 16 Dar dacă nu le spală,
nici nu își îmbăiază carnea, atunci să își poarte propria
nelegiuire.

18 Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, zicând: 2
Vorbește copiilor lui Israel și spune-le: Eu sunt
DOMNUL Dumnezeul vostru. 3 Să nu faceți după
lucrările din țara Egiptului, în care ați locuit; și după
lucrările din țara Canaanului, în care eu v-am adus,
să nu faceți, nici să nu umblați în rânduielile lor. 4 Să
împliniți judecățile mele și să țineți rânduielile mele,
ca să umblați în ele: Eu sunt DOMNUL Dumnezeul
vostru. 5 De aceea să țineți statutele mele și judecățile
mele, pe care un om, dacă le împlinește, va trăi în
ele: Eu sunt DOMNUL. 6 Niciunul dintre voi să nu
vă apropiați de niciuna dintre rudele sale, ca să le
descoperiți goliciunea: Eu sunt DOMNUL. 7 Goliciunea
tatălui tău sau goliciunea mamei tale, să nu o descoperi,
ea este mama ta; să nu îi descoperi goliciunea. 8
Goliciunea soției tatălui tău să nu o descoperi, este
goliciunea tatălui tău. 9 Goliciunea surorii tale, fiica
tatălui tău, sau fiica mamei tale, fie născută acasă,
sau născută departe, goliciunea lor să nu o descoperi.
10 Goliciunea fiicei fiului tău, sau a fiicei fiicei tale,
goliciunea lor să nu o descoperi, căci goliciunea lor
este propria ta goliciune. 11 Goliciunea fiicei soției
tatălui tău, născută din tatăl tău, ea este sora ta, să nu
îi descoperi goliciunea. 12 Să nu descoperi goliciunea
surorii tatălui tău, ea este ruda apropiată, a tatălui
tău. 13 Să nu descoperi goliciunea surorii mamei tale,
căci ea este ruda apropiată, a mamei tale. 14 Să nu
descoperi goliciunea fratelui tatălui tău, să nu te apropii
de soția lui, ea este mătușa ta. 15 Să nu descoperi
goliciunea nurorii tale, ea este soția fiului tău; să nu
descoperi goliciunea ei. 16 Să nu descoperi goliciunea
soției fratelui tău, este goliciunea fratelui tău. 17 Să
nu descoperi goliciunea unei femei și a fiicei ei; nici
să nu iei pe fiica fiului ei, sau pe fiica fiicei ei, ca să
îi descoperi goliciunea, pentru că ele sunt rudele ei
apropiate, aceasta este stricăciune. 18 Nici să nu iei de
soție o soră a ei, ca să o chinuiești, pentru a-i descoperi
goliciunea, pe lângă a celeilalte, în timpul vieții ei. 19 De
asemenea să nu te apropii de o femeie să îi descoperi
goliciunea, cât timp ea este pusă deoparte pentru
necurăția ei. 20 Mai mult să nu te culci carnal cu soția
aproapelui tău, ca să te pângărești cu ea. 21 Și, să nu
lași pe niciunul din sămânța ta să treacă prin foc, pentru
Moloh, nici să nu pângărești numele Dumnezeului Tău:
Eu sunt DOMNUL. 22 Să nu te culci cu un bărbat,
precum te culci cu o femeie, este urâciune. 23 Nici să
nu te culci carnal cu vreun animal ca să te pângărești
cu el, nici vreo femeie să nu stea înaintea unui animal
ca să se culce cu el, este încurcătură. 24 Să nu vă
pângăriți în vreunul dintre aceste lucruri, pentru că în
toate acestea sunt pângărite națiunile, pe care le arunc
din fața voastră. 25 Și țara este pângărită, de aceea
pedepsesc nelegiuirea ei peste ea și țara însăși vomită
pe locuitorii ei. 26 De aceea să țineți statutele mele și
judecățile mele și să nu faceți niciuna dintre aceste
urâciuni, nimeni din națiunea voastră, niciunul dintre
străinii care locuiesc temporar printre voi; 27 (Pentru
că toate aceste urâciuni le-au făcut oamenii din țară,
care au fost înaintea voastră și țara este pângărită;
) 28 Ca țara să nu vă vomite și pe voi afară, când o
pângăriți, precum a vomitat afară națiunile care au fost
înaintea voastră. 29 Pentru că oricine va face oricare
dintre aceste urâciuni, chiar sufletele care le fac vor
fi stârpite din mijlocul poporului lor. 30 De aceea să
țineți rânduielile, ca să nu faceți niciunul dintre aceste
obiceiuri scârboase, care au fost făcute înainte de
voi și ca să nu vă pângăriți voi înșivă în ele: Eu sunt
DOMNUL Dumnezeul vostru.

19 Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, zicând: 2
Vorbește întregii adunări a copiilor lui Israel
și spune-le: Să fiți sfinți, pentru că eu DOMNUL
Dumnezeul vostru sunt sfânt. 3 Fiecare om să se
teamă de mama sa și de tatăl său și să țineți sabatele
mele: Eu sunt DOMNUL Dumnezeul vostru. 4 Nu vă
întoarceți la idoli, nici să nu vă faceți dumnezei turnați:
Eu sunt DOMNUL Dumnezeul vostru. 5 Și dacă aduceți
un sacrificiu al ofrandelor de pace DOMNULUI, să îl
aduceți din propria voastră voie bună. 6 Să fie mâncat
în aceeași zi în care îl aduceți și a doua zi; și dacă ar
rămâne până în a treia zi, să fie ars în foc. 7 Și dacă
se mănâncă din el în a treia zi, este urâciune; să nu
fie acceptat. 8 De aceea oricine care îl mănâncă va
purta nelegiuirea sa, deoarece a spurcat lucrul sfințit
al DOMNULUI; și acel suflet să fie stârpit din mijlocul
poporului său. 9 Și când seceraţi secerișul pământului
vostru, să nu seceri în întregime colțurile câmpului
tău, nici să nu aduni spicele căzute după secerișul
tău. 10 Și să nu îți cureți via de boabele căzute, nici
să nu strângi fiecare ciorchine din via ta; să le lași
pentru cel sărac și pentru cel străin: Eu sunt DOMNUL
Dumnezeul vostru. 11 Să nu furați, nici să nu vă purtați
cu falsitate, nici să nu vă mințiți unul pe celălalt. 12 Și
să nu juraţi fals pe numele meu; nici să nu pângărești
numele Dumnezeului tău: Eu sunt DOMNUL. 13 Să
nu escrochezi pe aproapele tău, nici să nu îl jefuiești;
plățile celui angajat cu ziua să nu rămână la tine toată
noaptea până dimineața. 14 Să nu blestemi pe cel
surd, nici să nu pui o piatră de poticnire înaintea celui
orb, ci să te temi de Dumnezeul tău: Eu sunt DOMNUL.
15 Să nu faceți nedreptate în judecată; să nu părtinești
pe sărac, nici să nu onorezi persoana celui puternic, ci

în dreptate să judeci pe aproapele tău. **16** Să nu mergi încolo și încoace ca un bârfitor în mijlocul poporului tău, nici să nu stai împotriva sângelui aproapelui tău:
Eu sunt DOMNUL. **17** Să nu urăști pe fratele tău în
inima ta; să mustri în vreun fel pe aproapele tău și să
nu permiți păcat asupra lui. **18** Să nu te răzbuni, nici să
nu porți vreo pică împotriva copiilor din poporul tău, ci
să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuți: Eu sunt
DOMNUL. **19** Să țineți statutele mele. Să nu lași vitele
tale să se împerecheze cu un soi amestecat; să nu
semeni câmpul tău cu sămânță amestecată; nici să nu
îmbraci vreodată o haină amestecată făcută din fire de
in și lână. **20** Și oricine se culcă în mod carnal cu o
femeie, ce este roabă, legată prin logodnă unui soț și
nu este răscumpărată, nici având libertatea dată ei,
ea să fie biciuită, ei să nu fie dați morții, deoarece nu
era liberă. **21** Iar el să aducă DOMNULUI ofranda sa
pentru fărădelege, la ușa tabernacolului întâlnirii, un
berbec ca ofrandă pentru fărădelege. **22** Și preotul
să facă ispășire pentru el cu berbecul ofrandei pentru
fărădelege înaintea DOMNULUI, pentru păcatul lui pe
care l-a făcut; și păcatul făcut să îi fie iertat. **23** Și când
veți intra în țară și veți fi sădit tot felul de pomi pentru
hrană, să socotiți rodul lor ca necircumcis; trei ani să
vă fie ca necircumcis, din acesta să nu se mănânce. **24**
Dar în al patrulea an tot rodul lor să fie sfânt pentru
a lăuda pe DOMNUL cu el. **25** Și în al cincilea an să
mâncați din rodul lor, ca să vi se adauge venitul lor: Eu
sunt DOMNUL Dumnezeul vostru. **26** Să nu mâncați
nimic cu sânge; nici să nu folosiți descântarea, nici să
nu preziceți timpurile. **27** Să nu vă rotunjiți colțurile
capetelor, nici să nu distrugi colțurile bărbii tale. **28**
Să nu faceți niciun fel de tăieturi în carnea voastră
pentru morți, nici nu întipăriți niciun fel de semne pe
voi: Eu sunt DOMNUL. **29** Nu prostitua pe fiica ta,
să o faci să fie o curvă; ca nu cumva țara să cadă
în curvie și pământul să devină plin de stricăciune.
30 Să țineți sabatele mele și să respectați sanctuarul
meu: Eu sunt DOMNUL. **31** Să nu mergeți la cei ce au
demoni, nici la cei ce caută după vrăjitori, ca să vă
pângăriți cu ei: Eu sunt DOMNUL Dumnezeul vostru.
32 Să te ridici în picioare în fața capului cărunt și să
onorezi fața omului bătrân și să te temi de Dumnezeul
tău: Eu sunt DOMNUL. **33** Și dacă un străin locuiește
temporar cu tine în țara voastră, să nu îl chinuiți. **34** Ci
străinul care locuiește cu voi să vă fie ca unul născut
printre voi și să îl iubești ca pe tine însuți, pentru că și
voi ați fost străini în țara Egiptului: Eu sunt DOMNUL
Dumnezeul vostru. **35** Să nu faceți nicio nedreptate în
judecată, în linia de măsură, în măsurarea greutății,
sau în măsurarea lichidelor. **36** Să aveți balanțe drepte,
greutăți drepte, o efă dreaptă și un hin drept: Eu
sunt DOMNUL Dumnezeul vostru, care v-am scos din
țara Egiptului. **37** De aceea să țineți toate statutele
mele și toate judecățile mele și să le împliniți: Eu sunt
DOMNUL.

20 Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, zicând: **2** Mai
spune o dată copiilor lui Israel: Oricine dintre
copiii lui Israel, sau dintre străinii care locuiesc temporar
în Israel, dă pe cineva din sămânța sa lui Moloh, acela
negreșit să fie dat morții, poporul să îl ucidă cu pietre.
3 Și îmi voi întoarce fața împotriva acelui om și îl voi
stârpi din mijlocul poporului său, pentru că el a dat
din sămânța sa lui Moloh, ca să spurce sanctuarul
meu și să pângărească numele meu sfânt. **4** Și dacă
oamenii pământului fac cumva și își ascund ochii de la
acel om, când el dă din sămânța sa lui Moloh și nu
îl ucid; **5** Atunci îmi voi întoarce fața împotriva acelui
om și împotriva familiei sale și îl voi stârpi din mijlocul
poporului lor, pe el și pe toți cei ce merg curvind după
el, ca să curvească cu Moloh. **6** Și sufletul care se
întoarce după cei ce au demoni și după vrăjitori, ca să
curvească după ei, eu îmi voi întoarce fața împotriva
acelui suflet și îl voi stârpi din mijlocul poporului său.
7 Sfințiți-vă de aceea și fiți sfinți, pentru că eu sunt
DOMNUL Dumnezeul vostru. **8** Și să țineți statutele
mele și să le împliniți: Eu sunt DOMNUL care vă
sfințește. **9** Pentru că fiecare om ce blestemă pe tatăl
său sau pe mama sa, negreșit să fie dat morții; cel ce a
blestemat pe tatăl său sau pe mama sa, sângele său
să fie asupra sa. **10** Și bărbatul care comite adulter
cu soția unui alt bărbat, chiar cel ce comite adulter cu
soția aproapelui său, bărbatul și femeia adulteră să fie
negreșit uciși. **11** Și bărbatul care se culcă cu soția
tatălui său, a descoperit goliciunea tatălui său, amândoi
negreșit să fie uciși; sângele lor să fie asupra lor. **12** Și
dacă un bărbat se culcă cu nora sa, amândoi să fie
uciși negreșit, au lucrat încurcătură; sângele lor să fie
asupra lor. **13** De asemenea dacă un bărbat se culcă
cu un bărbat, precum se culcă cu o femeie, amândoi
au făcut o urâciune, negreșit să fie uciși; sângele lor să
fie asupra lor. **14** Și dacă un bărbat ia o soție și pe
mama ei, aceasta este stricăciune, să fie arși cu foc,
deopotrivă el și ele; ca să nu fie stricăciune între voi.
15 Și dacă un bărbat se culcă cu o fiară, negreșit să fie
ucis; și să ucideți fiara. **16** Și dacă o femeie se apropie
de vreo fiară și se culcă cu ea, să ucizi și femeia și
fiara, negreșit să fie ucise; sângele lor să fie asupra
lor. **17** Și dacă un bărbat ia pe sora sa, pe fiica tatălui
său, sau pe fiica mamei sale și vede goliciunea ei și ea
vede goliciunea lui, acesta este un lucru stricat; și să fie
stârpiți înaintea ochilor poporului lor; cel ce a descoperit
goliciunea surorii sale va purta propria nelegiuire. **18** Și
dacă un bărbat se culcă cu o femeie, având necurăția
ei, și va descoperi goliciunea ei, el i-a dezgolit fântâna;

iar ea și-a descoperit fântâna sângerării; și amândoi
să fie stârpiți din mijlocul poporului lor. 19 Și să nu
descoperi goliciunea surorii mamei tale, sau a surorii
tatălui tău, pentru că el dezgolește pe ruda sa apropiată,
ei să poarte nelegiuirea lor. 20 Și dacă un bărbat se va
culca cu soția unchiului său, el a descoperit goliciunea
unchiului său, să poarte păcatul lor, să moară fără copii.
21 Și dacă un bărbat ia pe soția fratelui său, acesta
este un lucru necurat, cel ce a descoperit goliciunea
fratelui său, să fie fără copii. 22 De aceea să țineți
toate statutele mele și toate judecățile mele și să le
împliniți, ca țara, în care eu vă aduc să locuiți în ea, să
nu vă vomite afară. 23 Și să nu umblați în obiceiurile
națiunii, pe care o arunc afară dinaintea voastră, pentru
că ei au făcut toate aceste lucruri și de aceea sunt
dezgustat de ei. 24 Dar eu v-am spus: Veți moșteni
țara lor și am să v-o dau vouă ca să o stăpâniți, o
țară care curge cu lapte și miere: Eu sunt DOMNUL
Dumnezeul vostru, care v-am separat de alte popoare.
25 De aceea să deosebiți între vitele curate și necurate
și între păsări necurate și curate; și să nu vă faceți
sufletele scârboase prin vite, sau păsări, sau orice fel
de târâtoare care se târăște pe pământ, pe care le-
am separat de voi, ca fiind necurate. 26 Și să îmi fiți
sfinți, pentru că eu DOMNUL sunt sfânt și v-am separat
de alte popoare, ca să fiți ai mei. 27 De asemenea un
bărbat sau o femeie care are demon, sau care este
vrăjitor, negreșit să fie dat morții, să îi ucidă cu pietre,
sângele lor să fie asupra lor.

21 Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise: Vorbește preoților,
fiii lui Aaron și spune-le: Nimeni să nu se
pângărească pentru un mort, în poporul său, 2 Dar
pentru ruda sa, apropiată, adică pentru mama sa și
pentru tatăl său și pentru fiul său și pentru fiica sa și
pentru fratele său, 3 Și pentru sora sa fecioară, care îi
este apropiată, care nu a avut bărbat, pentru ea poate
să se pângărească. 4 Dar un conducător în poporul
său, un om de seamă, să nu se pângărească, să nu se
pângărească pe sine însuși. 5 Să nu își radă o porțiune
pe cap, nici să nu își radă colțurile bărbilor, nici să nu își
facă tăieturi în carnea lor. 6 Să fie sfinți Dumnezeului
lor și să nu pângărească numele Dumnezeului lor,
pentru că ei aduc ofrandele DOMNULUI făcute prin
foc, pâinea Dumnezeului lor, de aceea să fie sfinți.
7 Să nu își ia o curvă, sau profană, ca soție; nici să
nu își ia o femeie divorțată de soțul ei, pentru că el
este sfânt Dumnezeului său. 8 De aceea să îl sfințești;
căci el aduce pâinea Dumnezeului tău; el să îți fie
sfânt, pentru că eu, DOMNUL, care vă sfințește, sunt
sfânt. 9 Și fiica oricărui preot, dacă se va păngări,
curvind, păngărește pe tatăl ei, să fie arsă cu foc. 10 Și
marele preot printre frații săi, peste al cărui cap a fost
turnat untdelemnul ungerii și care este consacrat să
se îmbrace cu veșmintele, să nu își descopere capul,
nici să nu își sfâșie hainele; 11 Nici să nu intre la
trupul vreunui mort, nici să nu se pângărească pentru
tatăl său, sau pentru mama sa. 12 Nici să nu iasă din
sanctuar, nici să nu spurce sanctuarul Dumnezeului
său; căci coroana ungerii untdelemnului lui Dumnezeu
este asupra lui: Eu sunt DOMNUL. 13 Și el să își ia o
soție în fecioria ei. 14 O văduvă, sau o femeie divorțată
sau profană sau o curvă, pe acestea să nu le ia, ci
să ia de soție o fecioară din poporul său. 15 Nici să
nu își pângărească sămânța în poporul său, pentru că
eu DOMNUL îl sfințesc. 16 Și DOMNUL i-a vorbit lui
Moise și i-a spus: 17 Spune-i lui Aaron, zicând: Orice
bărbat din sămânța ta, în generațiile lor, având vreun
cusur, să nu se apropie să aducă pâinea Dumnezeului
său. 18 Căci niciun bărbat în care este vreun cusur să
nu se apropie, un bărbat orb sau un șchiop sau cel
cu un nas turtit sau având orice lucru în plus; 19 Sau
un bărbat cu piciorul rupt sau cu mâna ruptă, 20 Sau
cocoșat sau pitic sau cel ce are cusur la ochi sau are
cruste scărpinate sau râios sau are testiculele sale
frânte; 21 Din sămânța preotului Aaron, niciun bărbat,
care are un cusur, să nu se apropie să aducă ofrandele
DOMNULUI făcute prin foc, el are un cusur; să nu
se apropie să aducă pâinea Dumnezeului său. 22 Să
mănânce pâinea Dumnezeului său, deopotrivă din cea
preasfântă și din cea sfântă. 23 Doar să nu intre la
perdea, nici să nu se apropie de altar, din cauză că are
un cusur; ca să nu spurce sanctuarele mele, pentru că
eu DOMNUL îi sfințesc. 24 Și Moise i-a spus lui Aaron
și fiilor săi și tuturor copiilor lui Israel.

22 Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, zicând: 2 Spune-
i lui Aaron și fiilor săi, să se separe de lucrurile
sfinte ale copiilor lui Israel, să nu pângărească numele
meu sfânt în acele lucruri pe care ei mi le sfințesc: Eu
sunt DOMNUL. 3 Să le spui: Oricine din toată sămânța
voastră printre generațiile voastre, merge la lucrurile
sfinte, pe care copiii lui Israel le sfințesc DOMNULUI,
avându-și necurăția asupra sa, acel suflet să fie stârpit
din prezența mea: Eu sunt DOMNUL. 4 Din sămânța
lui Aaron, orice bărbat care este lepros, sau are o
scurgere, acela să nu mănânce din lucrurile sfinte,
până este curat. Și oricine atinge orice lucru necurat
prin moarte, sau pe un bărbat căruia îi iese sămânța de
împreunare; 5 Sau oricine atinge orice târâtoare, prin
care el este făcut necurat, sau un om de la care poate
lua necurăție, orice fel de necurăție ar avea; 6 Sufletul
care a atins așa ceva să fie necurat până seara și să
nu mănânce din lucrurile sfinte, decât dacă își spală
carnea cu apă. 7 Și când soarele a apus, să fie curat și
după aceea să mănânce din lucrurile sfinte; deoarece

aceasta este mâncarea sa. 8 Ceea ce moare de la
sine, sau este sfâșiat de fiare, să nu mănânce pentru
a nu se pângări în aceasta: Eu sunt DOMNUL. 9 De
aceea ei să țină rânduiala mea, ca nu cumva să poarte
păcat pentru aceasta și de aceea să moară, dacă o
pângărește: Eu DOMNUL îi sfințesc. 10 Niciun străin
să nu mănânce din lucrul sfânt, un călător oaspete
al preotului, sau un servitor angajat, să nu mănânce
lucrul sfânt. 11 Dar dacă preotul cumpără vreun suflet
cu banii săi, el să mănânce din aceasta și cel ce este
născut în casa lui, să mănânce din mâncarea lui. 12 De
asemenea dacă fiica preotului este măritată după un
străin, ea nu poate mânca dintr-o ofrandă a lucrurilor
sfinte. 13 Dar dacă fiica preotului este văduvă sau
divorțată și nu are copil și este întoarsă la casa tatălui
ei, ca în tinerețea ei, să mănânce din mâncarea tatălui
ei, dar niciun străin să nu mănânce din ea. 14 Și dacă
un bărbat mănâncă din lucrul sfânt în neștiință, atunci,
el să adauge la acesta a cincea parte din el și să îl dea
preotului cu lucrul sfânt. 15 Iar ei să nu spurce lucrurile
sfinte ale copiilor lui Israel, pe care le aduc DOMNULUI;
16 Sau să le permită să poarte nelegiuirea fărădelegii,
mâncând lucrurile lor sfinte, pentru că eu DOMNUL îi
sfințesc. 17 Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, zicând: 18
Vorbește lui Aaron și fiilor săi și tuturor copiilor lui Israel
și spune-le: Oricine din casa lui Israel sau dintre străinii
din Israel, care dorește să își aducă darul pentru toate
promisiunile sale și toate ofrandele sale de bunăvoie,
pe care să le aducă DOMNULUI ca ofrandă arsă; 19 Să
aduceți de bunăvoie o parte bărbătească, fără cusur,
dintre boi, dintre oi sau dintre capre. 20 Dar orice
are cusur, să nu îl aduceți, pentru că nu vă va fi bine
primit. 21 Și oricine aduce un sacrificiu al ofrandelor de
pace DOMNULUI, ca să își împlinească promisiunea,
sau ofrandă de bunăvoie dintre boi sau oi, aceasta
să fie fără cusur pentru a fi bine primită, niciun cusur
să nu fie în el. 22 Să nu aduceți DOMNULUI nimic
dintre acestea: orb sau zdrobit sau ciung sau având o
rană care curge sau cruste scărpinate sau râios, nici
să nu faceți, din ele pe altar, ofrandă prin foc pentru
DOMNUL. 23 Fie un taur sau un miel care are ceva în
plus sau o lipsă în părțile lui, să îl aduci ca ofrandă de
bunăvoie, dar ca promisiune nu va fi bine primit. 24 Să
nu aduceți DOMNULUI ceea ce este lovit sau zdrobit
sau frânt sau tăiat; nici să nu faceți din ele ofrandă în
țara voastră. 25 Nici să nu aduceți pâinea Dumnezeului
vostru în niciuna din acestea din mâna unui străin;
deoarece în ele este putreziciunea lor și cusururi sunt
în ele, nu vă vor fi bine primite. 26 Și DOMNUL i-a
vorbit lui Moise, spunând: 27 Când un taur sau o oaie
sau o capră se nasc, să fie șapte zile sub mamă; și din
ziua a opta și de aici încolo va fi bine primit ca ofrandă
făcută DOMNULUI prin foc. 28 Și dacă este vacă sau
oaie, să nu o înjunghiați pe ea și puiul ei în aceeași zi.
29 Și când doriți să aduceți un sacrificiu de mulțumire
DOMNULUI, să îl aduceți de bunăvoie. 30 În aceeași zi
să fie mâncat; să nu lăsați nimic din el până dimineața:
Eu sunt DOMNUL. 31 De aceea să păziți poruncile
mele și să le împliniți: Eu sunt DOMNUL. 32 Să nu
pângăriți numele meu sfânt, ci eu să fiu sfințit printre
copiii lui Israel: Eu sunt DOMNUL care vă sfințește, 33
Cel care v-a scos afară din țara Egiptului, pentru a fi
Dumnezeul vostru: Eu sunt DOMNUL.

23 Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, zicând: 2
Vorbește copiilor lui Israel și spune-le: Referitor
la sărbătorile DOMNULUI, pe care le veți proclama
adunări sfinte, acestea sunt sărbătorile mele. 3 În
șase zile să se facă lucrare, dar ziua a șaptea este
sabatul odihnei, o adunare solemnă, sfântă; să nu faceți
nicio lucrare în ea, acesta este sabatul DOMNULUI
în toate locuințele voastre. 4 Acestea sunt sărbătorile
DOMNULUI, adunări sfinte, pe care să le proclamați
la timpurile lor. 5 În ziua a paisprezecea, din luna
întâi pe înserat, este paștele DOMNULUI. 6 Și în
ziua a cincisprezecea a aceleași luni este sărbătoarea
azimelor DOMNULUI, șapte zile trebuie să mâncați
azime. 7 În ziua întâi să aveți o adunare solemnă,
sfântă: Să nu faceți nicio lucrare de servire în ea. 8
Dar să aduceți DOMNULUI ofrandă făcută prin foc,
șapte zile; în ziua a șaptea este o adunare solemnă,
sfântă: Să nu faceți nicio lucrare de servire în ea. 9
Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, zicând: 10 Vorbește
copiilor lui Israel și spune-le: Când veți intra în țara pe
care v-o dau și veți secera secerișul ei, să aduceți la
preot un snop din primele roade ale secerișului vostru;
11 Și el va legăna snopul înaintea DOMNULUI ca să
vă fie bine primit; preotul îl va legăna a doua zi după
sabat. 12 Și să aduceți, în ziua când veți legăna acest
snop, un miel fără cusur de un an ca ofrandă arsă
DOMNULUI. 13 Și darul ei de mâncare să fie două
zecimi dintr-o măsură de floarea făinii amestecată cu
untdelemn, ofrandă făcută DOMNULUI prin foc, pentru
o aromă dulce; și darul lor de băutură să fie din vin, a
patra parte dintr-un hin. 14 Și să nu mâncați nici pâine
nici grâne prăjite nici spice verzi, până în aceeași zi în
care ați adus un dar Dumnezeului vostru, acesta să
fie un statut pentru totdeauna prin generațiile voastre
în toate locuințele voastre. 15 Și să vă numărați din
ziua următoare sabatului, din ziua în care ați adus
mănunchiul ofrandei legănate; șapte sabate întregi;
16 Chiar până în ziua următoare celui de al șaptelea
sabat să numărați cincizeci de zile; și să aduceți un
nou dar de mâncare DOMNULUI. 17 Să scoateți din
locuințele voastre două pâini legănate, făcute din două
zecimi dintr-o măsură de floarea făinii; să fie coapte

cu dospeală; acestea sunt primele roade consacrate
DOMNULUI. 18 Și să aduceți împreună cu pâinile,
șapte miei fără cusur, de un an, și un taur tânăr și doi
berbeci, ei sunt ofrandă arsă DOMNULUI, împreună
cu darul lor de mâncare și cu darul lor de băutură, o
ofrandă făcută prin foc, de o aromă dulce DOMNULUI.
19 Atunci să sacrificați un ied dintre capre ca ofrandă
pentru păcat și doi miei de un an ca un sacrificiu al
ofrandelor de pace. 20 Și preotul să îi legene împreună
cu pâinea primelor roade ca ofrandă legănată înaintea
DOMNULUI, cu cei doi miei, să fie sfinți DOMNULUI,
pentru preot. 21 Și să proclamați în aceeași zi, să vă fie
o adunare solemnă, sfântă: Să nu faceți nicio lucrare
de servire în ea, acesta să vă fie un statut pentru
totdeauna în toate locuințele voastre prin generațiile
voastre. 22 Și când culegeți secerișul pământului vostru,
să nu seceri în întregime colțurile câmpului tău când
seceri, nici să nu aduni spicele căzute după secerișul
tău, să le lași pentru cel sărac și pentru cel străin: Eu
sunt DOMNUL Dumnezeul vostru. 23 Și DOMNUL i-a
vorbit lui Moise, zicând: 24 Vorbește copiilor lui Israel,
spunând: În luna a șaptea, în ziua întâi a lunii, să aveți
un sabat, o amintire cu sunet de trâmbiță, o adunare
solemnă, sfântă. 25 Să nu faceți nicio lucrare de servire
în ea, ci să aduceți DOMNULUI ofrandă făcută prin
foc. 26 Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând:
27 De asemenea în ziua a zecea a acestei a șaptea
luni să fie o zi a ispășirii, aceasta să fie o adunare
solemnă, sfântă pentru voi; și să vă chinuiți sufletele
și să aduceți ofrandă făcută prin foc DOMNULUI. 28
Și să nu faceți nicio lucrare în ziua aceea, pentru că
este o zi a ispășirii, pentru a se face ispășire pentru voi
înaintea DOMNULUI Dumnezeului vostru. 29 Pentru că
orice suflet care nu se va chinui în ziua aceea, să fie
stârpit din mijlocul poporului său. 30 Și orice suflet care
face vreo lucrare în aceeași zi, pe acel suflet eu îl voi
nimici din mijlocul poporului său. 31 Să nu faceți niciun
fel de lucrare; un statut pentru totdeauna să fie prin
generațiile voastre în toate locuințele voastre. 32 Acesta
să fie pentru voi un sabat al odihnei și să vă chinuiți
sufletele, în ziua a noua a lunii, la apus, de la apus
la apus, să vă sărbătoriți sabatul. 33 Și DOMNUL i-a
vorbit lui Moise, zicând: 34 Vorbește copiilor lui Israel,
spunând: Ziua a cincisprezecea a acestei a șaptea
luni, să fie sărbătoarea corturilor pentru DOMNUL,
timp de șapte zile. 35 În prima zi să fie o adunare
solemnă sfântă: Să nu faceți nicio lucrare de servire în
ea. 36 Șapte zile să aduceți ofrandă făcută prin foc
DOMNULUI, în ziua a opta să fie o adunare solemnă,
sfântă pentru voi; și să aduceți ofrandă făcută prin foc
DOMNULUI, aceasta este o adunare solemnă: Să nu
faceți nicio lucrare de servire în ea. 37 Acestea sunt
sărbătorile DOMNULUI, pe care să le proclamați pentru
a fi adunări sfinte, ca să aduceți ofrandă făcută prin foc
DOMNULUI, ofrandă arsă și un dar de mâncare, un
sacrificiu și daruri de băutură, fiecare lucru în ziua lui,
38 Pe lângă sabatele DOMNULUI și pe lângă darurile
voastre și pe lângă toate promisiunile voastre și pe
lângă toate darurile voastre de bunăvoie, pe care le
aduceți DOMNULUI. 39 De asemenea tot în ziua a
cincisprezecea a lunii a șaptea, după ce ați adunat
rodul pământului, să țineți o sărbătoare consacrată
DOMNULUI, șapte zile, în prima zi să fie un sabat și în
ziua a opta să fie un sabat. 40 Și să luați în prima zi din
crengile pomilor buni, ramuri de palmier și din crengile
copacilor stufoși și sălcii de la izvor; și să vă bucurați
înaintea DOMNULUI Dumnezeul vostru, șapte zile. 41
Și să țineți o sărbătoare pentru DOMNUL, șapte zile pe
an. Acesta să fie un statut veșnic în generațiile voastre,
să o sărbătoriți în luna a șaptea. 42 Să locuiți în corturi
șapte zile; toți cei ce sunt născuți israeliți, să locuiască
în corturi; 43 Ca generațiile voastre să știe că eu am
făcut pe copiii lui Israel să locuiască în corturi, când i-
am scos afară din țara Egiptului: Eu sunt DOMNUL
Dumnezeul vostru. 44 Și Moise a spus copiilor lui Israel
sărbătorile DOMNULUI.

24 Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând: 2
Poruncește copiilor lui Israel, ca ei să îți aducă
untdelemn pur de măsline bătute, pentru lumină,
pentru a face ca lămpile să ardă continuu. 3 În afara
perdelei mărturiei, în tabernacolul întâlnirii, Aaron să
le pună în ordine de seara până dimineața înaintea
DOMNULUI, continuu; acesta să fie un statut veșnic în
toate generațiile voastre. 4 Să pună în ordine lămpile
pe sfeșnicul cel pur, continuu înaintea DOMNULUI. 5
Și să iei floarea făinii și să coci douăsprezece turte din
ea, două zecimi să fie într-o turtă. 6 Și să le pui pe
două rânduri, șase pe un rând, pe masa pură înaintea
DOMNULUI. 7 Și să pui tămâie pură pe fiecare rând, ca
aceasta să fie pe pâine ca o amintire, o ofrandă făcută
prin foc DOMNULUI. 8 În fiecare sabat să o pună în
ordine înaintea DOMNULUI, continuu, fiind luată de la
copiii lui Israel printr-un legământ veșnic. 9 Și aceasta
să fie a lui Aaron și a fiilor săi; și ei să o mănânce în
locul sfânt, pentru că aceasta este preasfântă pentru el
dintre ofrandele făcute prin foc DOMNULUI, printr-un
statut veșnic. 10 Și fiul unei femei israelite, al cărui tată
era egiptean, a ieșit dintre copiii lui Israel; și acest fiu al
femeii israelite și un bărbat al lui Israel s-au luptat în
tabără; 11 Și fiul femeii israelite a blasfemiat numele
DOMNULUI și a blestemat. Iar ei l-au adus la Moise
(și numele mamei sale era Șelomit, fiica lui Dibri, din
tribul lui Dan); 12 Și l-au pus sub pază, ca mintea
DOMNULUI să le fie arătată. 13 Și DOMNUL i-a vorbit
lui Moise, spunând: 14 Scoate pe cel ce a blestemat în

afara taberei; și toți cei ce l-au auzit să își pună mâinile
pe capul lui și toată adunarea să îl ucidă cu pietre.
15 Și să vorbești copiilor lui Israel, spunând: Oricine
blestemă pe Dumnezeul său să își poarte păcatul. 16
Și cel ce a blasfemiat numele DOMNULUI, acela cu
siguranță să fie dat morții și toată adunarea să îl ucidă
negreșit cu pietre; cel străin în același fel ca cel născut
în țară, când el blasfemiază numele DOMNULUI, să
fie dat morții. 17 Și cel ce ucide vreun om să fie cu
siguranță dat morții. 18 Și cel ce ucide un animal
va plăti; animal pentru animal. 19 Și dacă un bărbat
provoacă o vătămare aproapelui său; precum a făcut,
astfel să îi fie făcut; 20 Spărtură pentru spărtură, ochi
pentru ochi, dinte pentru dinte, precum a provocat o
vătămare într-un om, astfel să îi fie făcut. 21 Și cel ce
ucide o vită, va plăti vita; și cel ce ucide un om, să fie
dat morții. 22 Să aveți un singur fel de lege, pentru
străin în același fel ca pentru unul din țara voastră,
pentru că eu sunt DOMNUL Dumnezeul vostru. 23 Și
Moise a vorbit copiilor lui Israel, ca ei să scoată pe
cel ce a blestemat în afara taberei și să îl ucidă cu
pietre. Și copiii lui Israel au făcut precum DOMNUL i-a
poruncit lui Moise.

25 Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise în muntele Sinai,
zicând: 2 Vorbește copiilor lui Israel și spune-le:
Când veți ajunge în țara pe care v-o dau, țara să țină
un sabat DOMNULUI. 3 Șase ani să semeni câmpul
tău și șase ani să tai via ta și să aduni rodul lor; 4 Dar
în al șaptelea an să fie un sabat al odihnei pământului,
un sabat pentru DOMNUL, să nu semeni câmpul tău,
nici să nu tai via ta. 5 Ceea ce crește de la sine din
secerișul tău să nu seceri, nici să nu strângi ciorchinii
din via ta netăiată, pentru că este un an al odihnei
pământului. 6 Și sabatul pământului să fie mâncare
pentru voi; pentru tine și pentru servitorii tăi și pentru
servitoarele tale și pentru angajații tăi și pentru străinul
tău care locuiește temporar cu tine, 7 Și pentru vitele
tale și pentru animalele tale care sunt pe pământul tău,
tot rodul lui să fie mâncare. 8 Și să îți numeri șapte
sabate ale anilor, de șapte ori șapte ani; și durata celor
șapte sabate ale anilor să îți fie ție de patruzeci și nouă
de ani. 9 Atunci să faci să sune tare trâmbița jubileului
în ziua a zecea a lunii a șaptea, în ziua ispășirii să faceți
să sune trâmbița prin toată țara voastră. 10 Și să sfințiți
fiecare al cincizecilea an și să vestiți libertate prin toată
țara tuturor locuitorilor ei, acesta să vă fie un jubileu; și
să întoarceți înapoi, pe fiecare om, la moștenirea lui și
să întoarceți înapoi pe fiecare om la familia lui. 11 Un
jubileu să vă fie al cincizecilea an, nici să nu semănați,
nici să nu seceraţi ceea ce crește de la sine, nici să nu
strângi ciorchinii viei tale netăiate. 12 Pentru că este
jubileul; acesta să fie sfânt pentru voi, să mâncați rodul
lui care iese din câmp. 13 În anul acestui jubileu să
întoarceți înapoi, pe fiecare bărbat, la posesiunea lui.
14 Și dacă vinzi orice aproapelui tău, sau cumperi ceva
din mâna aproapelui tău, să nu vă oprimați unul pe
altul, 15 Conform cu numărul anilor de după jubileu să
cumperi de la aproapele tău și conform cu numărul
anilor roadelor, el să îți vândă ție; 16 Conform cu
numărul anilor să crești prețul lor și conform împuținării
anilor să micșorezi prețul lor, căci conform cu numărul
anilor roadelor, el o să îți vândă. 17 De aceea să nu
vă oprimați unul pe altul; ci să te temi de Dumnezeul
tău, pentru că eu sunt DOMNUL Dumnezeul vostru.
18 Pentru aceea să împliniți statutele mele și să păziți
judecățile mele și să le împliniți; și veți locui în țară în
siguranță. 19 Și țara să aducă rodul ei și să mâncați
spre săturarea voastră și să locuiți în siguranță în ea.
20 Și dacă veți spune: Ce vom mânca în al șaptelea
an? Iată, nu vom semăna, nici nu vom aduna în rodul
nostru; 21 Atunci voi porunci binecuvântarea mea peste
voi în al șaselea an, iar el va face rod pentru trei ani.
22 Și veți semăna în al optulea an și veți mânca tot din
rodul vechi până în al nouălea an; până ce roadele lui
vor intra la voi veți mânca din cele vechi. 23 Pământul
să nu fie vândut pentru totdeauna, căci pământul este
al meu, pentru că voi sunteți străini și locuitori temporari
cu mine. 24 Și în toată țara stăpânirii voastre să dați
o răscumpărare pentru pământ. 25 Dacă fratele tău
sărăcește și a vândut ceva din moștenirile sale și dacă
vine cineva dintre rudele sale să o răscumpere, atunci
să răscumpere ceea ce fratele lui a vândut. 26 Și
dacă bărbatul nu are pe nimeni ca să răscumpere și
el însuși este în stare să o răscumpere; 27 Atunci să
socotească anii de la vânzarea ei și să plătească înapoi
ce este în plus bărbatului căruia i-a vândut-o; ca să
se întoarcă înapoi la stăpânirea sa. 28 Dar dacă nu
este în stare să îi plătească înapoi, atunci ceea ce este
vândut să rămână în mâna celui ce a cumpărat, până
în anul jubileului; și la jubileu să iasă și să se întoarcă
în stăpânirea sa. 29 Și dacă un bărbat vinde o casă
de locuit într-o cetate înconjurată cu ziduri, atunci el
poate să o răscumpere în decursul unui an întreg după
ce aceasta este vândută; în decursul unui an întreg
poate să o răscumpere. 30 Și dacă nu o răscumpără
pe durata unui an întreg, atunci casa care este în
cetatea înconjurată cu ziduri să fie întemeiată, pentru
totdeauna celui ce a cumpărat-o prin toate generațiile
sale, aceasta să nu iasă la jubileu. 31 Dar casele din
satele care nu au ziduri, de jur împrejur, să fie socotite
precum câmpurile ținutului, ele pot fi răscumpărate și
vor ieși la jubileu. 32 Totuși cetățile leviților și casele din
cetățile stăpânirilor lor, leviții le pot răscumpăra oricând.
33 Și dacă un bărbat cumpără de la un levit, atunci
casa care a fost vândută și cetatea stăpânirii sale, să

iasă la jubileu, căci casele din cetățile leviților sunt
stăpânirea lor printre copiii lui Israel. 34 Dar câmpul de
la împrejurimile cetăților lor să nu fie vândut, pentru
că este stăpânirea lor veșnică. 35 Și dacă fratele tău
sărăcește și decade lângă tine; atunci să îl ajuți, da,
chiar dacă este un străin, sau un locuitor temporar; ca
el să trăiască cu tine. 36 Nu lua camătă de la el, sau
dobândă, ci să te temi de Dumnezeul tău; ca fratele tău
să trăiască cu tine. 37 Să nu îi dai banii cu camătă, nici
să nu îi împrumuți merinde cu dobândă. 38 Eu sunt
DOMNUL Dumnezeul vostru, care v-am scos afară
din țara Egiptului, pentru a vă da țara Canaanului și
pentru a fi Dumnezeul vostru. 39 Și dacă fratele tău
care locuiește lângă tine sărăcește și ți s-a vândut,
să nu îl obligi să îți facă muncă de rob; 40 Ci ca un
angajat și ca un locuitor temporar, să fie cu tine și să îți
servească până în anul jubileului. 41 Și să plece de la
tine, deopotrivă el și copiii lui cu el și să se întoarcă
la propria familie și la stăpânirile părinților săi să se
întoarcă. 42 Pentru că ei sunt servitorii mei, pe care i-
am scos afară din țara Egiptului, nu vor fi vânduți ca
robi. 43 Să nu domnești peste el cu asprime; ci să
te temi de Dumnezeul tău. 44 Deopotrivă robii tăi și
roabele tale, pe care le vei avea, să fie dintre păgânii
care sunt în jurul tău; dintre ei să îți cumperi robi și
roabe. 45 Mai mult dintre copiii străinilor care locuiesc
temporar printre voi, dintre ei să cumpărați și dintre
familiile lor care sunt cu voi, pe care ei i-au născut
în țara voastră, și ei să fie stăpânirea voastră. 46 Și
să îi luați ca moștenire pentru copiii voștri, ca să îi
moștenească drept stăpânire; să fie robii voștri pentru
totdeauna; dar peste frații voștri, copiii lui Israel, să
nu domniți unul peste altul cu asprime. 47 Și dacă un
locuitor temporar sau un străin se îmbogățește lângă
tine și dacă fratele tău care locuiește lângă el sărăcește
și se vinde străinului sau celui ce locuiește temporar
lângă tine, sau la urmașii familiei străinului, 48 După ce
este vândut el poate fi răscumpărat din nou; unul dintre
frați poate să îl răscumpere; 49 Fie unchiul său, fie fiul
unchiului său, poate să îl răscumpere, sau oricine îi
este rudă apropiată, din familie poate să îl răscumpere;
sau dacă este în stare, se poate răscumpăra el însuși.
50 Și să socotească cu cel ce l-a cumpărat, din anul în
care acela i-a fost vândut până în anul jubileului; și
prețul vânzării sale să fie conform cu numărul anilor, să
îi fie conform cu zilele unui servitor angajat. 51 Dacă
sunt încă mulți ani rămași, conform cu aceia, să dea
înapoi prețul răscumpărării sale din banii pentru care a
fost cumpărat. 52 Și dacă rămân doar câțiva ani până la
anul jubileului, atunci să socotească împreună cu el și
conform cu anii săi să îi dea înapoi prețul răscumpărării
sale. 53 Și să fie cu el precum cu un servitor angajat
anual; și celălalt să nu domnească peste el cu asprime,
în fața ta. 54 Și dacă nu este răscumpărat în acești ani,
atunci să iasă în anul jubileului, deopotrivă el și copiii
lui cu el. 55 Pentru că mie îmi sunt servitori copiii lui
Israel; ei sunt servitorii mei pe care i-am scos din țara
Egiptului: Eu sunt DOMNUL Dumnezeul vostru.

26 Să nu vă faceți nici idoli nici chip cioplit, nici
să nu ridicați un chip stând în picioare, nici să
nu ridicați vreun chip de piatră în pământul vostru,
ca să vă prosternați lui, pentru că eu sunt DOMNUL
Dumnezeul vostru. 2 Să țineți sabatele mele și să
respectați sanctuarul meu: Eu sunt DOMNUL. 3 Dacă
umblați în statutele mele și țineți poruncile mele și le
împliniți, 4 Atunci vă voi da ploaie la timpul cuvenit și
pământul își va aduce venitul lui și pomii câmpului își
vor aduce rodul lor. 5 Și treieratul vostru se va întinde
până la culesul viilor și culesul viilor se va întinde
până la timpul semănatului; și vă veți mânca pâinea
pe săturate și veți locui în țara voastră în siguranță. 6
Și vă voi da pace în țară și vă veți culca și nimeni nu
vă va înfrica; și voi scoate fiarele rele afară din țară și
sabia nu va trece prin țara voastră. 7 Și veți alunga pe
dușmanii voștri, iar ei vor cădea în fața voastră prin
sabie. 8 Și cinci dintre voi vor alunga o sută și o sută
dintre voi vor pune pe fugă zece mii; și dușmanii voștri
vor cădea înaintea voastră prin sabie. 9 Pentru că voi
lua cunoștință de voi și vă voi face roditori și vă voi
înmulți și voi întemeia legământul meu cu voi. 10 Și
veți mânca din cele vechi și veți scoate pe cele vechi
din cauza celor noi. 11 Și voi așeza tabernacolul meu
printre voi; și sufletul meu nu se va dezgusta de voi. 12
Și voi umbla între voi și voi fi Dumnezeul vostru și voi
veți fi poporul meu. 13 Eu sunt DOMNUL Dumnezeul
vostru, care v-am scos afară din țara Egiptului, ca să
nu fiți robii lor; și am frânt legăturile jugului vostru și v-
am făcut să mergeți drept. 14 Dar dacă nu îmi veți da
ascultare și nu veți împlini toate aceste porunci; 15 Și
dacă veți dispreți statutele mele, sau dacă sufletul
vostru va detesta judecățile mele, astfel încât nu veți
împlini toate poruncile mele, ci veți rupe legământul
meu, 16 Eu de asemenea vă voi face aceasta, voi
rândui peste voi teroare, tuberculoză și febra arzătoare,
care va mistui ochii și va cauza întristare inimii, iar
voi veți semăna sămânța voastră în zadar, pentru că
dușmanii voștri o vor mânca. 17 Și îmi voi întoarce fața
împotriva voastră și veți fi uciși înaintea dușmanilor
voștri, cei ce vă urăsc vor domni peste voi; și veți fugi
când nimeni nu vă urmărește. 18 Și dacă totuși din
cauza tuturor acestor lucruri nu îmi veți da ascultare,
atunci vă voi pedepsi înșeptit pentru păcatele voastre.
19 Și voi frânge mândria puterii voastre; și voi face,
ca fierul, cerul vostru; și ca arama, pământul vostru;
20 Și tăria voastră va fi cheltuită în zadar, pentru că

pământul vostru nu își va aduce venitul, nici pomii
pământului nu își vor aduce roadele. 21 Și dacă umblați
împotriva mea și nu îmi veți da ascultare; voi aduce
înșeptit plăgi peste voi, conform păcatelor voastre. 22
De asemenea voi trimite fiare sălbatice printre voi, care
vă vor jefui de copiii voștri și vor distruge vitele voastre
și vă vor împuțina la număr; și căile vieții voastre vor fi
pustiite. 23 Și dacă nu vă veți lăsa corectați de mine
prin acestea, ci veți umbla împotriva mea, 24 Atunci
eu de asemenea voi umbla împotriva voastră și vă
voi pedepsi înșeptit pentru păcatele voastre. 25 Și voi
aduce sabie asupra voastră, care va pedepsi cearta
voastră cu legământul meu; și când vă veți aduna
înăuntrul cetăților voastre, voi trimite ciuma printre voi;
și veți fi dați în mâna dușmanului. 26 Și după ce voi
fi frânt toiagul pâinii voastre, zece femei vor coace
pâinea voastră într-un singur cuptor și vă vor da înapoi
pâinea voastră cântărită; și veți mânca dar nu vă veți
sătura. 27 Și dacă din cauza a toată aceasta nu îmi veți
da ascultare, ci veți umbla împotriva mea, 28 Atunci
și eu voi umbla împotriva voastră în furie; și eu, chiar
eu, vă voi pedepsi înșeptit pentru păcatele voastre. 29
Și carnea fiilor voștri o veți mânca și carnea fiicelor
voastre o veți mânca. 30 Și voi distruge înălțimile
voastre și voi stârpi idolii voștri și voi arunca trupurile
voastre moarte peste trupurile moarte ale idolilor voștri
și sufletul meu vă va detesta. 31 Și voi risipi cetățile
voastre și voi aduce sanctuarele voastre la pustiire și
nu voi mirosi aromele voastre dulci. 32 Și voi aduce țara
la pustiire; și dușmanii voștri, care locuiesc în ea, vor fi
înmărmuriți la aceasta. 33 Și vă voi împrăștia printre
păgâni și voi scoate sabie după voi; și țara voastră
va fi pustiită și cetățile voastre risipite. 34 Atunci țara
se va bucura de sabatele ei, atâta timp cât va zăcea
pustiită și voi veți fi în țara dușmanilor voștri; atunci
țara se va odihni și se va bucura de sabatele ei. 35
Atâta timp cât zace pustiită ea se va odihni; deoarece
nu s-a odihnit în sabatele voastre, când ați locuit în
ea. 36 Și peste cei ce au rămas în viață voi trimite o
slăbiciune în inimile lor în țările dușmanilor voștri; și
sunetul unei frunze scuturate îi va urmări; și vor fugi
precum fuga de sabie; și vor cădea când nimeni nu îi
urmărește. 37 Și vor cădea unul peste altul, de parcă ar
fi înaintea unei săbii, când nimeni nu îi urmărește; și nu
veți avea putere să stați în picioare înaintea dușmanilor
voștri. 38 Și veți pieri printre păgâni și țara dușmanilor
voștri vă va mânca. 39 Și cei rămași dintre voi vor
lâncezi în nelegiuirea lor în țările dușmanilor voștri; și
de asemenea în nelegiuirile părinților lor vor lâncezi
împreună cu ei. 40 Dacă își vor mărturisi nelegiuirea lor
și nelegiuirea părinților lor, cu fărădelegea lor cu care
au încălcat legea împotriva mea și de asemenea că au
umblat împotriva mea; 41 Și că eu de asemenea am
umblat împotriva lor și i-am adus în țara dușmanilor lor;
dacă atunci inimile lor necircumcise se vor umili și vor
accepta atunci pedeapsa nelegiuirii lor, 42 Atunci îmi
voi aminti legământul meu cu Iacob și de asemenea
legământul meu cu Isaac și de asemenea legământul
meu cu Avraam mi-l voi aminti; și îmi voi aminti de
țară. 43 De asemenea țara va fi părăsită de ei și se va
bucura de sabatele ei, atâta timp cât va zăcea pustiită
fără ei; și vor accepta pedeapsa nelegiuirii lor, pentru
că, da, pentru că au disprețuit judecățile mele și pentru
că sufletul lor a detestat statutele mele. 44 Și totuși
pentru toate acestea, când vor fi în țara dușmanilor lor,
nu îi voi lepăda, nici nu îi voi detesta, ca să îi nimicesc
cu desăvârșire și să rup legământul meu cu ei, pentru
că eu sunt DOMNUL Dumnezeul lor. 45 Dar de dragul
lor îmi voi aminti legământul strămoșilor lor, pe care i-
am scos din țara Egiptului înaintea ochilor păgânilor, ca
să fiu Dumnezeul lor: Eu sunt DOMNUL. 46 Acestea
sunt statutele și judecățile și legile, pe care DOMNUL
le-a făcut între el și copiii lui Israel pe muntele Sinai
prin mâna lui Moise.

27 Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, zicând: 2
Vorbește copiilor lui Israel și spune-le: Când un
om va face o promisiune însemnată, sufletele acelea să
fie pentru DOMNUL, după prețuirea ta. 3 Și prețuirea
ta să fie pentru partea bărbătească de la vârsta de
douăzeci de ani până la vârsta de șaizeci de ani, după
șekelul sanctuarului prețuirea ta să fie de cincizeci
de șekeli de argint. 4 Și dacă este parte femeiască,
atunci prețuirea ta să fie de treizeci de șekeli. 5 Și
dacă este în vârstă de cinci ani până la vârsta de
douăzeci de ani, atunci prețuirea ta pentru partea
bărbătească să fie douăzeci de șekeli și pentru partea
femeiască, zece șekeli. 6 Și dacă este de la vârsta
de o lună până la vârsta de cinci ani, atunci prețuirea
ta pentru partea bărbătească să fie de cinci șekeli de
argint și pentru partea femeiască prețuirea ta să fie de
trei șekeli de argint. 7 Și dacă este de la vârsta de
șaizeci de ani și peste, dacă este parte bărbătească,
atunci prețuirea ta să fie de cincisprezece șekeli și
pentru partea femeiască, zece șekeli. 8 Dar dacă este
mai sărac decât prețuirea ta, atunci să se prezinte
el însuși înaintea preotului și preotul să îl prețuiască;
preotul să îl prețuiască conform cu mijloacele celui ce
promite. 9 Și dacă este un animal, din care oamenii
aduc un dar DOMNULUI, tot ce omul dă DOMNULUI
din acest dar să fie sfânt. 10 Să nu îl schimbe, nici
să nu îl înlocuiască, unul bun pentru unul rău, sau
unul rău pentru unul bun; și dacă totuși el schimbă
animal pentru animal, atunci acesta și cel înlocuit să fie
sfinți. 11 Și dacă este un animal necurat, din care ei nu
aduc sacrificiu DOMNULUI, atunci să prezinte animalul

înaintea preotului; 12 Și preotul să îl prețuiască, dacă
este bun sau rău, conform cu prețuirea preotului, așa
va fi. 13 Iar dacă el dorește să îl răscumpere, atunci
să adauge a cincea partea din el la prețuirea ta. 14
Și când un bărbat își va sfinți casa pentru a fi sfântă
DOMNULUI, atunci preotul să o prețuiască, dacă este
bună sau rea; precum preotul o va prețui, așa să fie.
15 Și dacă cel ce a sfințit-o dorește să își răscumpere
casa, atunci să adauge la ea a cincea parte din banii
prețuirii tale și să fie a lui. 16 Și dacă un bărbat va sfinți
DOMNULUI o parte din câmpul stăpânirii sale, atunci
prețuirea ta să fie conform cu sămânța câmpului, un
homer de sămânță de orz să fie prețuit la cincizeci
de șekeli de argint. 17 Dacă el sfințește câmpul său
din anul jubileului, să fie după prețuirea ta. 18 Dar
dacă îți sfințește câmpul după jubileu, atunci preotul
să îi socotească banii conform cu anii care rămân,
până la anul jubileului și să fie scăzut din prețuirea
ta. 19 Și dacă cel ce sfințește câmpul dorește, în
vreun fel, să îl răscumpere, atunci să îi adauge a
cincea parte din banii prețuirii tale și să îi rămână
lui. 20 Și dacă nu dorește să răscumpere câmpul,
sau dacă a vândut câmpul unui alt om, să nu mai fie
răscumpărat. 21 Dar câmpul, când iese la jubileu, să
fie sfânt DOMNULUI, ca un câmp dedicat; stăpânirea
acestuia să fie a preotului. 22 Și dacă un om sfințește
DOMNULUI un câmp pe care l-a cumpărat, care nu
este dintre câmpurile stăpânirii sale, 23 Atunci preotul
să îi socotească valoarea prețuirii tale, până la anul
jubileului, iar el să dea prețuirea ta în acea zi ca lucru
sfânt DOMNULUI. 24 În anul jubileului câmpul se va
întoarce la cel de la care a fost cumpărat, la cel căruia i-
a aparținut stăpânirea pământului. 25 Și toate prețuirile
tale să fie conforme cu șekelul sanctuarului, douăzeci
de ghere să fie șekelul. 26 Doar pe întâiul născut al
animalelor, care să fie întâiul născut al DOMNULUI,
niciun om să nu îl sfințească; dacă este bou, sau oaie,
este al DOMNULUI. 27 Și dacă este dintr-un animal
necurat, atunci să îl răscumpere conform cu prețuirea
ta și să îi adauge a cincea parte din ea; și dacă nu este
răscumpărată, atunci să se vândă conform cu prețuirea
ta. 28 Cu toate acestea niciun lucru dedicat, pe care un
om îl va dedica DOMNULUI din tot ce are, fie dintre
oameni, fie dintre animale, fie din câmpul stăpânirii sale,
să nu fie vândut sau răscumpărat, fiecare lucru dedicat
este preasfânt DOMNULUI. 29 Nimic dedicat, care va fi
dedicat dintre oameni, să nu fie răscumpărat; ci negreșit
să fie dat morții. 30 Și toată zeciuiala pământului, fie
din sămânța pământului, fie din rodul pomilor, este a
DOMNULUI, ea este sfântă DOMNULUI. 31 Și dacă un
om va dori să răscumpere ceva din zeciuielile sale, să
adauge la ele a cincea parte din ele. 32 Și referitor la
zeciuiala din cireadă, sau din turmă, din tot ce trece pe
sub toiag, a zecea parte să fie sfântă DOMNULUI. 33
Să nu se uite dacă este bună sau rea, nici să nu o
schimbe una cu alta; și dacă va schimba ceva, atunci
deopotrivă aceasta și cea pentru schimb să fie sfântă;
să nu se răscumpere. 34 Acestea sunt poruncile, pe
care DOMNUL le-a poruncit lui Moise pentru copiii lui
Israel pe muntele Sinai.

Numerele

1 Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise în pustiul Sinai, în
tabernacolul întâlnirii, în prima zi a lunii a doua, în al
doilea an după ce au ieșit din țara Egiptului, spunând:
2 Faceți numărătoarea întregii adunări a copiilor lui
Israel, după familiile lor, după casa părinților lor, după
numărul numelor lor, fiecare parte bărbătească după
capii lor; **3** De la douăzeci de ani în sus, toți cei care
sunt în stare să iasă la război în Israel; tu și Aaron să îi
numeri după oștirile lor. **4** Și cu tine să fie un bărbat
din fiecare trib; fiecare cap al casei părinților lui. **5** Și
acestea sunt numele bărbaților care vor sta în picioare
cu tine, din tribul lui Ruben, Elițur, fiul lui Ședeur. **6**
Din Simeon: Șelumiel, fiul lui Țurișadai. **7** Din Iuda:
Nahșon, fiul lui Aminadab. **8** Din Isahar: Nataneel, fiul
lui Țuar. **9** Din Zabulon: Eliab, fiul lui Helon. **10** Din
copiii lui Iosif, din Efraim: Elișama, fiul lui Amihud; din
Manase: Gamaliel, fiul lui Pedahțur. **11** Din Beniamin:
Abidan, fiul lui Ghideoni. **12** Din Dan: Ahiezer, fiul lui
Amișadai. **13** DinAșer: Paguiel, fiul lui Ocran. **14** Din
Gad: Eliasaf, fiul lui Deuel. **15** Din Neftali: Ahira, fiul lui
Enan. **16** Aceștia erau cei renumiți ai adunării, prinți ai
triburilor părinților lor, căpeteniile miilor în Israel. **17** Și
Moise și Aaron au luat pe acești bărbați numiți după
numele lor; **18** Și au adunat toată adunarea în prima zi
a lunii a doua și au declarat nașterile lor după familiile
lor, după casa părinților lor, conform numărului numelor,
de la vârsta de douăzeci de ani în sus, după capii lor.
19 Precum DOMNUL i-a poruncit lui Moise, astfel i-a
numărat în pustiul Sinai. **20** Și copiii lui Ruben, fiul cel
mai mare al lui Israel, după generațiile lor, după familiile
lor, după casa părinților lor, conform numărului numelor,
după capii lor, fiecare parte bărbătească de la vârsta de
douăzeci de ani în sus, toți care erau în stare să iasă la
război; **21** Cei numărați dintre ei, din tribul lui Ruben,
au fost patruzeci și șase de mii cinci sute. **22** Dintre
copiii lui Simeon, după generațiile lor, după familiile
lor, după casa părinților lor, cei numărați dintre ei,
conform numărului numelor, după capii lor, fiecare parte
bărbătească de la vârsta de douăzeci de ani în sus, toți
care erau în stare să iasă la război; **23** Cei numărați
dintre ei, din tribul lui Simeon, au fost cincizeci și nouă
de mii trei sute. **24** Dintre copiii lui Gad, după generațiile
lor, după familiile lor, după casa părinților lor, conform
numărului numelor, de la vârsta de douăzeci de ani în
sus, toți care erau în stare să iasă la război; **25** Cei
numărați dintre ei, din tribul lui Gad, au fost patruzeci
și cinci de mii șase sute cincizeci. **26** Dintre copiii lui
Iuda, după generațiile lor, după familiile lor, după casa
părinților lor, conform numărului numelor, de la vârsta
de douăzeci de ani în sus, toți care erau în stare să iasă
la război; **27** Cei numărați dintre ei, din tribul lui Iuda, au
fost șaptezeci și patru de mii șase sute. **28** Dintre copiii
lui Isahar, după generațiile lor, după familiile lor, după
casa părinților lor, conform numărului numelor, de la
vârsta de douăzeci de ani în sus, toți care erau în stare
să iasă la război; **29** Cei numărați dintre ei, din tribul
lui Isahar, au fost cincizeci și patru de mii patru sute.
30 Dintre copiii lui Zabulon, după generațiile lor, după
familiile lor, după casa părinților lor, conform numărului
numelor, de la vârsta de douăzeci de ani în sus, toți
care erau în stare să iasă la război; **31** Cei numărați
dintre ei, din tribul lui Zabulon, au fost cincizeci și șapte
de mii patru sute. **32** Dintre copiii lui Iosif, adică, din
copiii lui Efraim, după generațiile lor, după familiile lor,
după casa părinților lor, conform numărului numelor,
de la vârsta de douăzeci de ani în sus, toți care erau
în stare să iasă la război; **33** Cei numărați dintre ei,
din tribul lui Efraim, au fost patruzeci de mii cinci sute.
34 Dintre copiii lui Manase, după generațiile lor, după
familiile lor, după casa părinților lor, conform numărului
numelor, de la vârsta de douăzeci de ani în sus, toți
care erau în stare să iasă la război; **35** Cei numărați
dintre ei, din tribul lui Manase, au fost treizeci și două
de mii două sute. **36** Dintre copiii lui Beniamin, după
generațiile lor, după familiile lor, după casa părinților lor,
conform numărului numelor, de la vârsta de douăzeci
de ani în sus, toți care erau în stare să iasă la război;
37 Cei numărați dintre ei, din tribul lui Beniamin, au fost
treizeci și cinci de mii patru sute. **38** Dintre copiii lui
Dan, după generațiile lor, după familiile lor, după casa
părinților lor, conform numărului numelor, de la vârsta
de douăzeci de ani în sus, toți care erau în stare să
iasă la război; **39** Cei numărați dintre ei, din tribul lui
Dan, au fost șaizeci și două de mii șapte sute. **40** Dintre
copiii luiAșer, după generațiile lor, după familiile lor,
după casa părinților lor, conform numărului numelor, de
la vârsta de douăzeci de ani în sus, toți care erau în
stare să iasă la război; **41** Cei numărați dintre ei, din
tribul lui Așer, au fost patruzeci și una de mii cinci sute.
42 Dintre copiii lui Neftali, după generațiile lor, după
familiile lor, după casa părinților lor, conform numărului
numelor, de la vârsta de douăzeci de ani în sus, toți
care erau în stare să iasă la război; **43** Cei numărați
dintre ei, din tribul lui Neftali, au fost cincizeci și trei de
mii patru sute. **44** Aceștia sunt cei numărați, pe care
Moise și Aaron i-au numărat și prinții lui Israel, fiind
doisprezece bărbați; fiecare era pentru casa părinților
lui. **45** Astfel au fost toți cei numărați dintre copiii lui
Israel, după casa părinților lor, de la vârsta de douăzeci
de ani în sus, toți cei care erau în stare să iasă la
război în Israel; **46** Da, toți cei numărați au fost șase
sute trei mii cinci sute cincizeci. **47** Dar leviții după tribul
părinților lor nu au fost numărați printre ei. **48** Fiindcă

DOMNUL vorbise lui Moise, spunând: 49 Numai tribul
lui Levi să nu îl numeri, nici să nu faci numărătoarea
lor printre copiii lui Israel, 50 Ci să numești pe leviți
peste tabernacolul mărturiei și peste toate vasele lui
și peste toate lucrurile care aparțin de el; ei vor purta
tabernacolul și toate vasele lui; și vor servi în el și își
vor așeza tabăra de jur împrejurul tabernacolului. 51 Și
când tabernacolul pleacă, leviții să îl desfacă; și când
tabernacolul trebuie așezat, leviții să îl așeze; și străinul
care se apropie să fie dat morții. 52 Și copiii lui Israel să
își așeze corturile, fiecare om după tabăra lui și fiecare
om după steagul lui, prin toate oștirile lor. 53 Dar leviții
să își așeze corturile de jur împrejurul tabernacolului
mărturiei, ca să nu fie furie peste adunarea copiilor lui
Israel; și leviții vor păstra însărcinarea tabernacolului
mărturiei. 54 Și copiii lui Israel au făcut conform cu tot
ceea ce DOMNUL i-a poruncit lui Moise, astfel au făcut
ei.

2 Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise și lui Aaron, spunând:
2 Fiecare bărbat dintre copiii lui Israel să își așeze
cortul lângă propriul steag cu însemnul casei părinților
lor, departe, în jurul tabernacolului întâlnirii să își așeze
corturile. 3 Și pe partea de est spre răsăritul soarelui
să își așeze corturile cei ai steagului taberei lui Iuda
după toate oștirile lor și Nahșon, fiul lui Aminadab, să
fie căpetenia copiilor lui Iuda. 4 Și oștirea lui și cei
numărați dintre ei, au fost șaptezeci și patru de mii
șase sute. 5 Și cei care își așază corturile lângă el
să fie tribul lui Isahar și Nataniel, fiul lui Țuar, să fie
căpetenia copiilor lui Isahar. 6 Și oștirea lui și cei care
au fost numărați dintre ei, au fost cincizeci și patru de
mii patru sute. 7 Apoi tribul lui Zabulon și Eliab, fiul lui
Helon, să fie căpetenia copiilor lui Zabulon. 8 Și oștirea
lui și cei numărați dintre ei, au fost cincizeci și șapte
de mii patru sute. 9 Toți cei numărați în toate oștirile
lor în tabăra lui Iuda au fost o sută optzeci și șase de
mii patru sute. Aceștia să plece întâi. 10 Pe partea de
sud să fie steagul taberei lui Ruben conform cu oștirile
lor și căpetenia copiilor lui Ruben să fie Elițur, fiul lui
Ședeur. 11 Și oștirea lui și cei numărați dintre ei, au
fost patruzeci și șase de mii cinci sute. 12 Și cei ce
își așază corturile lângă el să fie tribul lui Simeon și
căpetenia copiilor lui Simeon să fie Șelumiel, fiul lui
Țurișadai. 13 Și oștirea lui și cei numărați dintre ei, au
fost cincizeci și nouă de mii trei sute. 14 Apoi tribul
lui Gad și căpetenia fiilor lui Gad să fie Eliasaf, fiul lui
Reuel. 15 Și oștirea lui și cei numărați dintre ei, au fost
patruzeci și cinci de mii șase sute cincizeci. 16 Toți cei
numărați în toate oștirile lor, în tabăra lui Ruben, au
fost o sută cincizeci și una de mii patru sute cincizeci.
Și ei să plece în al doilea rând. 17 Apoi tabernacolul
întâlnirii să plece cu tabăra leviților în mijlocul taberei,
după cum ei își așază tabăra, astfel să plece, fiecare
bărbat la locul lui după steagurile lor. 18 Pe partea de
vest să fie steagul taberei lui Efraim conform cu oștirile
lor și căpetenia fiilor lui Efraim să fie Elișama, fiul lui
Amihud. 19 Și oștirea lui și cei numărați dintre ei, au
fost patruzeci de mii cinci sute. 20 Și lângă el să fie
tribul lui Manase și căpetenia copiilor lui Manase să
fie Gamaliel, fiul lui Pedahțur. 21 Și oștirea lui și cei
numărați dintre ei, au fost treizeci și două de mii două
sute. 22 Apoi tribul lui Beniamin și căpetenia fiilor lui
Beniamin să fie Abidan, fiul lui Ghideoni. 23 Și oștirea
lui și cei numărați dintre ei, au fost treizeci și cinci de
mii patru sute. 24 Toți cei numărați în toate oștirile lor
din tabăra lui Efraim au fost o sută opt mii o sută. Și ei
să plece în al treilea rând. 25 Steagul taberei lui Dan
să fie pe partea de nord după oștirile lor și căpetenia
copiilor lui Dan să fie Ahiezer, fiul lui Amișadai. 26 Și
oștirea lui și cei numărați dintre ei, au fost șaizeci și
două de mii șapte sute. 27 Și cei care își așază tabăra
lângă el să fie tribul lui Așer și căpetenia copiilor lui
Așer să fie Paghiel, fiul lui Ocran. 28 Și oștirea lui și cei
numărați dintre ei, au fost patruzeci și una de mii cinci
sute. 29 Apoi tribul lui Neftali și căpetenia copiilor lui
Neftali să fie Ahira, fiul lui Enan. 30 Și oștirea lui și cei
numărați dintre ei, au fost cincizeci și trei de mii patru
sute. 31 Toți cei numărați în tabăra lui Dan au fost o
sută cincizeci și șapte de mii șase sute. Ei să plece în
partea din spate cu steagurile lor. 32 Aceștia sunt cei
numărați dintre copiii lui Israel după casa părinților lor,
toți cei care au fost numărați din tabere cu toate oștirile
lor au fost șase sute trei mii cinci sute cincizeci. 33
Dar leviții nu au fost numărați printre copiii lui Israel;
precum DOMNUL i-a poruncit lui Moise. 34 Și copiii lui
Israel au făcut conform cu tot ceea ce DOMNUL i-a
poruncit lui Moise, astfel și-au așezat corturile lângă
steagurile lor și astfel au plecat înainte, fiecare după
familiile lor, conform cu casa părinților lor.

3 Acestea sunt de asemenea generațiile lui Aaron
și Moise în ziua în care DOMNUL a vorbit cu Moise
pe muntele Sinai. 2 Și acestea sunt numele fiilor lui
Aaron, Nadab întâiul născut și Abihu, Eleazar și Itamar.
3 Acestea sunt numele fiilor lui Aaron, preoții care
au fost unși, pe care el i-a consacrat să servească
în serviciul de preot. 4 Și Nadab și Abihu au murit
înaintea DOMNULUI, când au oferit foc străin înaintea
DOMNULUI, în pustiul Sinai și nu au avut copii și
Eleazar și Itamar au servit în serviciul de preot înaintea
ochilor tatălui lor Aaron. 5 Și DOMNUL i-a vorbit lui
Moise, spunând: 6 Apropie tribul lui Levi și prezintă-i
înaintea lui Aaron preotul, ca ei să îi servească. 7 Și ei
să păzească însărcinarea lui și însărcinarea întregii
adunări înaintea tabernacolului întâlnirii, pentru a face

serviciul tabernacolului. 8 Și ei să păzească toate
uneltele tabernacolului întâlnirii și însărcinarea copiilor
lui Israel, pentru a face serviciul tabernacolului. 9 Și
să dai pe leviți lui Aaron și fiilor săi, ei îi sunt dați în
întregime dintre copiii lui Israel. 10 Și să rânduiești pe
Aaron și pe fiii săi, iar ei să servească în serviciul lor
preoțesc și străinul care se apropie să fie dat morții. 11
Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând: 12 Și eu, iată,
am luat pe leviți dintre copiii lui Israel în locul tuturor
întâilor născuți care deschid pântecele printre copiii lui
Israel; de aceea leviții să fie ai mei; 13 Deoarece toți
întâii născuți sunt ai mei, pentru că în ziua în care am
lovit pe toți întâii născuți în țara Egiptului mi-am sfințit
pe toți întâii născuți în Israel, deopotrivă om și animal;
ai mei vor fi: Eu sunt DOMNUL. 14 Și DOMNUL i-a
vorbit lui Moise în pustiul Sinai, spunând: 15 Numără
copiii lui Levi după casa părinților lor, după familiile lor,
să îi numeri fiecare parte bărbătească de la vârsta
de o lună în sus. 16 Și Moise i-a numărat conform
cu cuvântul DOMNULUI, precum i s-a poruncit. 17 Și
aceștia au fost fiii lui Levi după numele lor, Gherșon
și Chehat și Merari. 18 Și acestea sunt numele fiilor
lui Gherșon după familiile lor, Libni și Șimei. 19 Și fiii
lui Chehat după familiile lor: Amram și Ițehar, Hebron
și Uziel. 20 Și fiii lui Merari după familiile lor, Mahli și
Muși. Acestea sunt familiile leviților conform cu casa
părinților lor. 21 Din Gherșon a fost familia libniților
și familia șimiților, acestea sunt familiile gherșoniților.
22 Cei numărați dintre ei, conform cu numărul tuturor
celor de parte bărbătească, de la vârsta de o lună
în sus, cei numărați dintre ei au fost șapte mii cinci
sute. 23 Familiile gherșoniților să își așeze corturile
în spatele tabernacolului spre vest. 24 Și mai marele
casei tatălui gherșoniților să fie Eliasaf, fiul lui Lael.
25 Și însărcinarea fiilor lui Gherșon în tabernacolul
întâlnirii să fie tabernacolul și cortul, acoperământul
lui și perdeaua pentru ușa tabernacolului întâlnirii, 26
Și perdelele curții și covorul pentru ușa curții, care
este lângă tabernacol și lângă altar de jur împrejur
și frânghiile acestuia pentru tot serviciul lui. 27 Și din
Chehat a fost familia amramiților și familia iițehariților și
familia hebroniților și familia uzieliților, acestea sunt
familiile chehatiților. 28 În numărul tuturor celor de parte
bărbătească de la vârsta de o lună în sus, au fost opt
mii șase sute, având însărcinarea sanctuarului. 29
Familiile fiilor lui Chehat să își așeze corturile în partea
de sud a tabernacolului. 30 Și mai marele casei tatălui
familiilor chehatiților să fie Eliițafan, fiul lui Uziel. 31 Și
însărcinarea lor să fie chivotul și masa și sfeșnicul și
altarele și vasele sanctuarului cu care ei servesc și
perdeaua și tot serviciul lor. 32 Și Eleazar, fiul preotului
Aaron, să fie mai marele peste mai marele leviților și să
aibă supravegherea celor ce păstrează însărcinarea
sanctuarului. 33 Din Merari a fost familia mahliților și
familia mușiților, acestea sunt familiile lui Merari. 34 Și
cei numărați dintre ei, conform cu numărul tuturor celor
de parte bărbătească de la vârsta de o lună în sus, au
fost șase mii două sute. 35 Și mai marele casei tatălui
familiilor lui Merari a fost Țuriel, fiul lui Abihail, aceștia
să își așeze corturile în partea de nord a tabernacolului.
36 Și sub custodia și însărcinarea fiilor lui Merari să
fie scândurile tabernacolului și drugii lui și stâlpii lui
și soclurile lor și toate vasele lui și tot ce servește
acolo, 37 Și stâlpii curții de jur împrejur și soclurile lor și
țărușii lor și frânghiile lor. 38 Dar cei ce își așază tabăra
înaintea tabernacolului spre est, înaintea tabernacolului
întâlnirii spre est, să fie Moise și Aaron și fiii săi, având
însărcinarea sanctuarului ca sarcină a copiilor lui Israel;
și străinul care se apropie să fie dat morții. 39 Toți
cei numărați dintre leviți, pe care Moise și Aaron i-au
numărat la porunca DOMNULUI, prin toate familiile lor,
toți cei de parte bărbătească în vârstă de la o lună în
sus, au fost douăzeci și două de mii. 40 Și DOMNUL
i-a spus lui Moise: Numără pe toți întâii născuți din
cei de parte bărbătească dintre copiii lui Israel de la
vârsta de o lună în sus și ia numărul numelor lor. 41
Și să iei pe leviți pentru mine (eu sunt DOMNUL) în
locul tuturor întâilor născuți ai copiilor lui Israel; și vitele
leviților în locul întâilor pui născuți ai vitelor copiilor lui
Israel. 42 Și Moise a numărat precum DOMNUL i-a
poruncit, pe toți întâii născuți dintre copiii lui Israel. 43
Și toți întâii născuți de parte bărbătească după numărul
numelor, de la vârsta de o lună în sus, dintre cei care
au fost numărați dintre ei, erau douăzeci și două de mii
două sute șaptezeci și trei. 44 Și DOMNUL i-a vorbit lui
Moise, spunând: 45 Ia pe leviți în locul tuturor întâilor
născuți ai copiilor lui Israel și vitele leviților în locul
vitelor acelora; și leviții să fie ai mei: Eu sunt DOMNUL.
46 Și pentru cei care trebuie răscumpărați, cei două
sute șaptezeci și trei dintre întâii născuți ai copiilor
lui Israel, care sunt mai mulți decât leviții, 47 Să iei
cinci șekeli de fiecare cap; după șekelul sanctuarului
să îi iei (șekelul are douăzeci de ghere), 48 Și să dai
banii, cu care trebuie răscumpărat numărul celor în
plus, lui Aaron și fiilor săi. 49 Și Moise a luat banii de
răscumpărare de la cei care depășeau numărul celor
răscumpărați de leviți, 50 De la întâii născuți ai copiilor
lui Israel a luat banii; o mie trei sute șaizeci și cinci
de șekeli, după șekelul sanctuarului. 51 Și Moise a
dat banii de la cei ce fuseseră răscumpărați, lui Aaron
și fiilor săi, conform cuvântului DOMNULUI, precum
DOMNUL i-a poruncit lui Moise.

4 Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise și lui Aaron, spunând:
2 Fă numărătoarea fiilor lui Chehat dintre fiii lui Levi,
după familiile lor, după casa părinților lor, 3 De la vârsta

de treizeci de ani în sus până la vârsta de cincizeci
de ani, toți cei ce intră în oștire, să facă lucrarea în
tabernacolul întâlnirii. 4 Acesta să fie serviciul fiilor lui
Chehat în tabernacolul întâlnirii, referitor la lucrurile
preasfinte, 5 Și când tabăra pleacă, Aaron și fiii săi
să vină și să ia jos perdeaua acoperământului și să
acopere chivotul mărturiei cu ea; 6 Și să pună acolo
acoperământul din piei de bursuci și să întindă deasupra
lui o pânză în întregime de albastru și să îi pună drugii.
7 Și peste masa pâinii punerii înainte să întindă o pânză
din albastru și să pună pe ea farfuriile și lingurile și
bolurile și capacele ei cu care să le acopere și pâinea
cea neîncetată să fie pe ea; 8 Și să întindă peste ele o
pânză de stacojiu și să o acopere cu un acoperământ
din piei de bursuci și să îi pună drugii. 9 Și să ia o pânză
de albastru și să acopere sfeșnicul luminii și lămpile
lui și mucările lui și cenușarele lui și toate vasele lui
de untdelemn, cu care ei îi servesc; 10 Și să îl pună
pe acesta și toate vasele lui într-un acoperământ din
piei de bursuci și să îl pună pe un drug. 11 Și peste
altarul de aur să întindă o pânză de albastru și să o
acopere cu un acoperământ din piei de bursuci și să îi
pună drugii; 12 Și să ia toate uneltele serviciului, cu
care ei servesc în sanctuar și să le pună într-o pânză
de albastru și să le acopere cu un acoperământ din
piei de bursuci și să le pună pe un drug; 13 Și să
ia cenușa de pe altar și să întindă o pânză purpurie
peste el; 14 Și să pună pe el toate vasele lui, cu care
ei servesc în jurul lui, cenușarele, cârligele de carne,
lopețile și oalele, toate vasele altarului; și să întindă
peste acestea un acoperământ din piei de bursuci și
să îi pună drugii. 15 Și după ce Aaron și fiii săi vor fi
terminat cu acoperământul sanctuarului și a tuturor
vaselor sanctuarului, pe când tabăra este gata să plece
înainte; după aceea, fiii lui Chehat să vină să care
acestea, dar ei să nu atingă niciun lucru sfânt, ca nu
cumva să moară. Aceste lucruri sunt sarcina fiilor lui
Chehat în tabernacolul întâlnirii. 16 Și serviciului lui
Eleazar, fiul preotului Aaron, îi aparține untdelemnul
pentru lumină și tămâia dulce și darul de mâncare
zilnic și untdelemnul ungerii și supravegherea întregului
tabernacol și a tot ce este în el, în sanctuar și în vasele
lui. 17 Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise și lui Aaron,
spunând: 18 Nu stârpiți tribul familiilor chehatiților dintre
leviți; 19 Ci astfel să le faceți, ca ei să trăiască și să
nu moară, când se apropie de lucrurile preasfinte,
Aaron și fiii săi să intre și să rânduiască pe fiecare în
serviciul lui și la sarcina lui. 20 Dar ei să nu intre să
se uite când lucrurile preasfinte sunt acoperite, ca nu
cumva să moară. 21 Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise,
spunând: 22 Fă de asemenea numărătoarea fiilor lui
Gherșon, prin toate casele părinților lor, după familiile
lor; 23 De la vârsta de treizeci de ani în sus până la
vârsta de cincizeci de ani să îi numeri; pe toți cei ce
intră ca să împlinească serviciul, ca să facă lucrarea în
tabernacolul întâlnirii. 24 Acesta este serviciul familiilor
gherșoniților, pentru a servi și pentru sarcini, 25 Și
ei să care covoarele tabernacolului și tabernacolul
întâlnirii, acoperământul său și acoperământul pieilor
de bursuci care este deasupra acestuia și perdeaua
pentru ușa tabernacolului întâlnirii, 26 Și perdelele curții
și perdeaua pentru ușa porții curții, care este lângă
tabernacol și lângă altar de jur împrejur și frânghiile lor
și toate uneltele serviciului lor și tot ce este făcut pentru
ei, astfel să servească ei. 27 La rânduirea lui Aaron și a
fiilor săi să fie tot serviciul fiilor gherșoniților, în toate
sarcinile lor și în tot serviciul lor și să numiți în grija lor
toate însărcinările lor. 28 Acesta este serviciul familiilor
fiilor lui Gherșon în tabernacolul întâlnirii și însărcinarea
lor să fie sub mâna lui Itamar, fiul lui Aaron, preotul.
29 Cât despre fiii lui Merari, să îi numeri după familiile
lor, după casa părinților lor. 30 De la vârsta de treizeci
de ani în sus până la vârsta de cincizeci de ani să îi
numeri, pe fiecare bărbat care intră în serviciu, ca să
facă lucrarea tabernacolului întâlnirii. 31 Și aceasta
este datoria sarcinii lor, conform cu tot serviciul lor în
tabernacolul întâlnirii, scândurile tabernacolului și drugii
lor și stâlpii lor și soclurile lor. 32 Și stâlpii curții de jur
împrejur și soclurile lor și țărușii lor și frânghiile lor, cu
toate uneltele lor și cu tot serviciul lor și după nume
să numărați uneltele datoriei sarcinii lor. 33 Acesta
este serviciul familiilor fiilor lui Merari, conform cu tot
serviciul lor, în tabernacolul întâlnirii, sub mâna lui
Itamar, fiul lui Aaron, preotul. 34 Și Moise și Aaron și
mai marele adunării au numărat pe fiii chehatiților după
familiile lor și după casa părinților lor, 35 De la vârsta
de treizeci de ani în sus până la vârsta de cincizeci
de ani, fiecare bărbat care intră în serviciu, pentru
lucrarea în tabernacolul întâlnirii; 36 Și cei numărați
dintre ei după familiile lor erau două mii șapte sute
cincizeci. 37 Aceștia au fost cei numărați din familiile
chehatiților, toți cei ce pot face serviciul în tabernacolul
întâlnirii, pe care Moise și Aaron i-au numărat conform
poruncii DOMNULUI prin mâna lui Moise. 38 Și cei
numărați dintre fiii lui Gherșon, după toate familiile
lor și după casa părinților lor, 39 De la vârsta de
treizeci de ani în sus până la vârsta de cincizeci de ani,
fiecare bărbat care intră în serviciu, pentru lucrarea în
tabernacolul întâlnirii, 40 Cei numărați dintre ei, după
toate familiile lor, după casa părinților lor, au fost două
mii șase sute treizeci. 41 Aceștia sunt cei numărați din
familiile fiilor lui Gherșon, dintre toți cei ce pot face
serviciul în tabernacolul întâlnirii, pe care Moise și
Aaron i-au numărat conform poruncii DOMNULUI. 42
Și cei numărați din familiile fiilor lui Merari, după toate
familiile lor, după casa părinților lor, 43 De la vârsta de

treizeci de ani în sus până la vârsta de cincizeci de ani,
fiecare bărbat care intră în serviciu, pentru lucrarea în
tabernacolul întâlnirii, **44** Cei numărați dintre ei după
familiile lor, erau trei mii două sute. **45** Aceștia sunt cei
numărați din familiile fiilor lui Merari, pe care Moise și
Aaron i-au numărat conform cuvântului DOMNULUI
prin mâna lui Moise. **46** Toți cei numărați dintre leviți,
pe care Moise și Aaron și mai marele lui Israel i-au
numărat, după familiile lor și după casa părinților lor, **47**
De la vârsta de treizeci de ani în sus până la vârsta de
cincizeci de ani, fiecare bărbat care a venit să facă
serviciul lucrării și serviciul sarcinii sale în tabernacolul
întâlnirii, **48** Și cei numărați dintre ei au fost opt mii cinci
sute optzeci. **49** Conform cu porunca DOMNULUI au
fost numărați prin mâna lui Moise, fiecare om conform
serviciului său și conform sarcinii sale; astfel au fost
numărați de el, precum DOMNUL i-a poruncit lui Moise.

5 Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise spunând: **2**
Poruncește copiilor lui Israel, să scoată din tabără
pe fiecare lepros și pe fiecare om care are o scurgere
și pe oricine este pângărit cu mort, **3** Deopotrivă parte
bărbătească și parte femeiască să îi scoateți afară,
în afara taberei să îi scoateți pe aceștia; ca să nu
pângărească taberele lor, în mijlocul cărora locuiesc
eu. **4** Și copiii lui Israel au făcut astfel și i-au scos
afară, în afara taberei, precum DOMNUL i-a vorbit lui
Moise, astfel au făcut copiii lui Israel. **5** Și DOMNUL
i-a vorbit lui Moise, spunând: **6** Vorbește copiilor lui
Israel: Când un bărbat sau o femeie va face orice păcat
pe care oamenii îl fac, lucrând o fărădelege împotriva
DOMNULUI și acea persoană este vinovată, **7** Atunci
să își mărturisească păcatul pe care l-a făcut și să
plătească pentru fărădelegea sa cu suma întreagă a
acesteia și să adauge a cincea parte din ea și să o dea
celui împotriva căruia a încălcat. **8** Dar dacă bărbatul
nu are nicio rudă căruia să îi plătească fărădelegea, să
fie plătită DOMNULUI fărădelegea, adică preotului; pe
lângă berbecul ispășirii, prin care se va face ispășire
pentru el. **9** Și fiecare ofrandă din toate lucrurile sfinte
ale copiilor lui Israel, pe care ei le aduc preotului, să fie
ale lui. **10** Și lucrurile sfințite ale fiecărui om să fie ale
lui, orice dă vreun bărbat preotului să fie al lui. **11** Și
DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând: **12** Vorbește
copiilor lui Israel și spune-le: Dacă soția unui bărbat
se abate și face fărădelege împotriva lui, **13** Și dacă
un bărbat se culcă cu ea carnal și acest lucru este
ascuns de ochii soțului ei și este ținut ascuns și ea este
pângărită și nu este niciun martor împotriva ei, nici nu a
fost prinsă; **14** Și duhul geloziei vine asupra lui și este
gelos pe soția sa și ea este pângărită; sau dacă duhul
geloziei vine asupra lui și el este gelos pe soția sa iar
ea nu este pângărită, **15** Atunci bărbatul să aducă pe
soția sa la preot și să aducă darul ei pentru ea, a zecea
parte dintr-o efă de făină de orz; să nu pună untdelemn
peste el, nici tămâie să nu pună peste el, pentru că este
o ofrandă de gelozie, o ofrandă de amintire, aducând
nelegiuirea în amintire. **16** Și preotul să o apropie și să
o pună înaintea DOMNULUI; **17** Și preotul să ia apă
sfântă într-un vas de pământ; și din pulberea care este
pe podeaua tabernacolului preotul să ia și să o pună în
apă; **18** Și preotul să pună femeia înaintea DOMNULUI
și să descopere capul femeii și să pună ofranda de
amintire în mâinile ei, care este ofranda de gelozie și
preotul să aibă în mâna sa apa amară care provoacă
blestemul, **19** Și preotul să îi poruncească printr-un
jurământ și să spună femeii: Dacă niciun bărbat nu s-a
culcat cu tine și dacă nu te-ai abătut spre necurăție
cu un altul în locul soțului tău, să fii liberă de această
apă amară care provoacă blestemul; **20** Dar dacă te-
ai abătut la un altul în locul soțului tău și dacă te-ai
pângărit și vreun bărbat s-a culcat cu tine în afară de
soțul tău; **21** Atunci preotul să poruncească femeii cu
un jurământ de blestem și preotul să spună femeii:
DOMNUL să te facă un blestem și un jurământ în
mijlocul poporului tău, când DOMNUL va face coapsa
ta să putrezească și pântecele tău să se umfle. **22**
Și această apă care provoacă blestemul să intre în
măruntaiele tale, ca să umfle pântecele tău și coapsa
ta să putrezească și femeia să spună: Amin, Amin. **23**
Și preotul să scrie aceste blesteme într-o carte și să
le șteargă cu apa amară. **24** Și să facă pe femeie să
bea apa amară care provoacă blestemul și apa care
provoacă blestemul să intre în ea și va deveni amară.
25 Apoi preotul să ia ofranda de gelozie din mâna femeii
și să legene ofranda înaintea DOMNULUI și să o ofere
pe altar; **26** Și preotul să ia o mână plină din ofrandă,
din amintirea acesteia și să o ardă pe altar și după
aceea să facă pe femeie să bea apa. **27** Și după ce a
făcut-o să bea apa, atunci se va întâmpla că, dacă s-a
pângărit și a făcut fărădelege împotriva soțului ei, apa
care provoacă blestemul să intre în ea și va deveni
amară și pântecele ei se va umfla și coapsa ei va
putrezi și femeia va fi un blestem în mijlocul poporului
ei. **28** Dar dacă femeia nu s-a pângărit, ci este curată,
atunci ea să fie liberă și să conceapă sămânță. **29**
Aceasta este legea geloziilor, când o soție se abate la
altul în locul soțului ei și se pângărește; **30** Sau când
duhul de gelozie vine asupra lui și este gelos pe soția
sa și o pune pe femeie înaintea DOMNULUI și preotul
să îi facă după toată această lege. **31** Atunci bărbatul
să fie nevinovat de nelegiuire și această femeie să
poarte nelegiuirea ei.

6 Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând: **2** Vorbește
copiilor lui Israel și spune-le: Când, fie un bărbat, fie

o femeie, se vor separa ca să facă o promisiune de
nazireu, să se separe DOMNULUI, 3 El să se separe
de vin și băutură tare și să nu bea deloc oțet din vin,
sau oțet din băutură tare, nici să nu bea vreo licoare
din struguri, nici să nu mănânce struguri proaspeți sau
uscați. 4 În toate zilele separării sale să nu mănânce
nimic din ceea ce este făcut din vița de vie, de la
sâmburi până la pieliță. 5 În toate zilele promisiunii lui
de separare, briciul să nu treacă peste capul lui, până
ce se vor împlini zilele, în care el s-a separat pentru
DOMNUL, va fi sfânt și să lase șuvițele părului capului
său să crească. 6 În toate zilele cât este el separat
pentru DOMNUL, să nu vină la niciun trup mort. 7 El
să nu se facă necurat nici pentru tatăl său, nici pentru
mama sa, nici pentru fratele său, nici pentru sora sa,
când ei mor, deoarece consacrarea Dumnezeului său
este asupra capului său. 8 În toate zilele separării
sale el este sfânt pentru DOMNUL. 9 Și dacă vreun
om moare dintr-odată lângă el, iar el și-a pângărit
capul consacrării sale, atunci să își radă capul în ziua
curățirii sale; în ziua a șaptea să și-l radă. 10 Și în
ziua a opta să aducă două turturele, sau doi porumbei
tineri, la preot, la ușa tabernacolului întâlnirii; 11 Și
preotul să ofere pe una ca ofrandă pentru păcat și pe
cealaltă ca ofrandă arsă și să facă ispășire pentru el,
pentru că a păcătuit prin mort și capul să și-l sfințească
în aceeași zi. 12 Și să consacre DOMNULUI zilele
separării sale și să aducă un miel de un an ca ofrandă
pentru fărădelege, dar zilele care au fost mai înainte
vor fi pierdute, deoarece separarea lui a fost pângărită.
13 Și aceasta este legea nazireului, când zilele separării
sale vor fi împlinite, să fie adus la ușa tabernacolului
întâlnirii, 14 Și să aducă darul său DOMNULUI, un miel
de un an, fără cusur, ca ofrandă arsă și o mielușea de
un an, fără cusur, ca ofrandă pentru păcat, și un berbec,
fără cusur, ca ofrande de pace. 15 Și un coș de azime,
turte din floarea făinii, amestecate cu untdelemn, și lipii
din azime, unse cu untdelemn, și darul lor de mâncare
și darurile lor de băutură. 16 Și preotul să le aducă
înaintea DOMNULUI și să aducă ofranda lui pentru
păcat și ofranda lui arsă. 17 Și să aducă DOMNULUI
berbecul ca sacrificiu al ofrandelor de pace, cu coșul
de azime; preotul să aducă de asemenea și darul lui
de mâncare și darul lui de băutură. 18 Și nazireul
să își radă capul separării sale la ușa tabernacolului
întâlnirii și să ia părul de pe capul separării sale și să îl
pună în focul care este sub sacrificiul ofrandelor de
pace. 19 Și preotul să ia spata fiartă a berbecului și
o turtă nedospită din coș și o lipie nedospită și să le
pună pe mâinile nazireului, după ce părul separării
sale a fost ras. 20 Și preotul să le legene ca ofrandă
legănată înaintea DOMNULUI, acesta este sfânt pentru
preot, cu pieptul legănat și cu spata săltată și după
aceea nazireul poate bea vin. 21 Aceasta este legea
nazireului, care a jurat, și a darului său către DOMNUL,
pentru separarea sa, în afară de ceea ce îi va da mâna,
conform cu jurământul, pe care l-a jurat, astfel trebuie
să facă după legea separării sale. 22 Și DOMNUL i-
a vorbit lui Moise, spunând: 23 Vorbește lui Aaron și
fiilor săi, spunând: Astfel să binecuvântați pe copiii lui
Israel, spunându-le: 24 DOMNUL să te binecuvânteze
și să te țină; 25 Să facă DOMNUL să strălucească fața
sa peste tine și să aibă har fața de tine; 26 Să înalțe
DOMNUL înfățișarea sa peste tine și să îți dea pacea.
27 Și ei să pună numele meu peste copiii lui Israel, iar
eu îi voi binecuvânta.

7 Și s-a întâmplat în ziua în care Moise a ridicat
în întregime tabernacolul și l-a uns și l-a sfințit
pe el și toate uneltele lui, deopotrivă altarul și toate
vasele acestuia și le-a uns și le-a sfințit; 2 Că prinții
lui Israel, căpeteniile caselor părinților lor, care erau
prinții triburilor și erau peste cei care au fost numărați,
au oferit, 3 Și au adus darul lor înaintea DOMNULUI,
șase care acoperite și doisprezece boi; un car pentru
doi dintre prinți și pentru fiecare dintre ei un bou și
i-au adus înaintea tabernacolului. 4 Și DOMNUL i-a
vorbit lui Moise, spunând: 5 Ia-le de la ei, ca să poată
fi făcut serviciul tabernacolului întâlnirii; și să le dai
leviților, fiecărui bărbat conform serviciului său. 6 Și
Moise a luat carele și boii și le-a dat leviților. 7 Două
care și patru boi le-a dat fiilor lui Gherșon, conform
serviciului lor; 8 Și patru care și opt boi le-a dat fiilor lui
Merari, conform serviciului lor, sub mâna lui Itamar, fiul
lui Aaron, preotul. 9 Dar fiilor lui Chehat nu le-a dat
nimic, deoarece serviciul sanctuarului ce le aparținea
era ca ei să care pe umerii lor. 10 Și prinții au adus
ofrande pentru dedicarea altarului în ziua în care a fost
uns, prinții au adus darul lor înaintea altarului. 11 Și
DOMNUL i-a spus lui Moise: Să aducă darul lor, fiecare
prinț în ziua lui, pentru dedicarea altarului. 12 Și cel
ce a adus darul său în prima zi a fost Nahșon, fiul lui
Aminadab, din tribul lui Iuda. 13 Și darul său a fost un
platou de argint, greutatea lui era de o sută treizeci de
șekeli, un bol de argint de șaptezeci de șekeli, după
șekelul sanctuarului; amândouă erau pline de floarea
făinii amestecată cu untdelemn, ca dar de mâncare; 14
O lingură din aur, de zece șekeli, plină cu tămâie; 15
Un taur tânăr, un berbec, un miel de un an, ca ofrandă
arsă; 16 Un ied dintre capre ca ofrandă pentru păcat;
17 Și ca sacrificiu al ofrandelor de pace, doi boi, cinci
berbeci, cinci țapi, cinci miei de un an, acesta a fost
darul lui Nahșon, fiul lui Aminadab. 18 În a doua zi a
oferit Nataneel, fiul lui Țuar, prințul lui Isahar. 19 A adus
ca dar al său, un platou din argint, greutatea lui era de
o sută treizeci de șekeli, un bol de argint de șaptezeci

de șekeli, după șekelul sanctuarului; amândouă pline
cu floarea făinii amestecată cu untdelemn, ca dar de
mâncare; **20** O lingură din aur, de zece șekeli, plină
de tămâie; **21** Un taur tânăr, un berbec, un miel de
un an ca ofrandă arsă; **22** Un ied dintre capre ca
ofrandă pentru păcat; **23** Și ca sacrificiu al ofrandelor
de pace, doi boi, cinci berbeci, cinci țapi, cinci miei
de un an, acesta a fost darul lui Nataneel, fiul lui
Țuar. **24** În ziua a treia a oferit Eliab, fiul lui Helon,
prințul copiilor lui Zabulon. **25** Darul său a fost un
platou din argint, greutatea lui era de o sută treizeci de
șekeli, un bol de argint de șaptezeci de șekeli, după
șekelul sanctuarului; amândouă pline cu floarea făinii
amestecată cu untdelemn, ca dar de mâncare; **26** O
lingură din aur, de zece șekeli, plină de tămâie; **27** Un
taur tânăr, un berbec, un miel de un an, ca ofrandă
arsă; **28** Un ied dintre capre ca ofrandă pentru păcat;
29 Și ca sacrificiu al ofrandelor de pace, doi boi, cinci
berbeci, cinci țapi, cinci miei de un an, acesta a fost
darul lui Eliab, fiul lui Helon. **30** În ziua a patra a oferit
Elițur, fiul lui Ședeur, prințul copiilor lui Ruben. **31**
Darul său a fost un platou din argint în greutatea de o
sută treizeci de șekeli, un bol de argint de șaptezeci
de șekeli, după șekelul sanctuarului; amândouă pline
cu floarea făinii amestecată cu untdelemn, ca dar de
mâncare; **32** O lingură din aur, de zece șekeli, plină
de tămâie; **33** Un taur tânăr, un berbec, un miel de
un an ca ofrandă arsă; **34** Un ied dintre capre ca
ofrandă pentru păcat; **35** Și ca sacrificiu al ofrandelor
de pace, doi boi, cinci berbeci, cinci țapi, cinci miei de
un an, acesta a fost darul lui Elițur, fiul lui Ședeur. **36**
În ziua a cincea a oferit Șelumiel, fiul lui Țurișadai,
prințul copiilor lui Simeon. **37** Darul său a fost un
platou din argint, greutatea lui era de o sută treizeci de
șekeli, un bol de argint de șaptezeci de șekeli, după
șekelul sanctuarului; amândouă pline cu floarea făinii
amestecată cu untdelemn, ca dar de mâncare; **38** O
lingură din aur, de zece șekeli, plină de tămâie; **39** Un
taur tânăr, un berbec, un miel de un an ca ofrandă
arsă; **40** Un ied dintre capre ca ofrandă pentru păcat;
41 Și ca sacrificiu al ofrandelor de pace, doi boi, cinci
berbeci, cinci țapi, cinci miei de un an, acesta a fost
darul lui Șelumiel, fiul lui Țurișadai. **42** În ziua a șasea
a oferit Eliasaf, fiul lui Deuel, prințul copiilor lui Gad. **43**
Darul său a fost un platou din argint în greutatea de o
sută treizeci de șekeli, un bol de argint de șaptezeci
de șekeli, după șekelul sanctuarului; amândouă pline
cu floarea făinii amestecată cu untdelemn, ca dar de
mâncare; **44** O lingură din aur, de zece șekeli, plină
de tămâie; **45** Un taur tânăr, un berbec, un miel de
un an ca ofrandă arsă; **46** Un ied dintre capre ca
ofrandă pentru păcat; **47** Și ca sacrificiu al ofrandelor
de pace, doi boi, cinci berbeci, cinci țapi, cinci miei de
un an, acesta a fost darul lui Eliasaf, fiul lui Deuel.
48 În ziua a șaptea a oferit Elișama, fiul lui Amihud,
prințul copiilor lui Efraim. **49** Darul său a fost un platou
din argint, greutatea lui era de o sută treizeci de
șekeli, un bol de argint de șaptezeci de șekeli, după
șekelul sanctuarului; amândouă pline cu floarea făinii
amestecată cu untdelemn, ca dar de mâncare; **50** O
lingură din aur, de zece șekeli, plină de tămâie; **51** Un
taur tânăr, un berbec, un miel de un an ca ofrandă arsă;
52 Un ied dintre capre ca ofrandă pentru păcat; **53** Și ca
sacrificiu al ofrandelor de pace, doi boi, cinci berbeci,
cinci țapi, cinci miei de un an, acesta a fost darul lui
Elișama, fiul lui Amihud. **54** În ziua a opta a oferit
Gamaliel, fiul lui Pedahțur, prințul copiilor lui Manase.
55 Darul său a fost un platou din argint, în greutatea de
o sută treizeci de șekeli, un bol de argint de șaptezeci
de șekeli, după șekelul sanctuarului; amândouă pline
cu floarea făinii amestecată cu untdelemn, ca dar de
mâncare; **56** O lingură din aur de zece șekeli, plină
de tămâie; **57** Un taur tânăr, un berbec, un miel de
un an ca ofrandă arsă; **58** Un ied dintre capre ca
ofrandă pentru păcat; **59** Și ca sacrificiu al ofrandelor
de pace, doi boi, cinci berbeci, cinci țapi, cinci miei de
un an, acesta a fost darul lui Gamaliel, fiul lui Pedahțur.
60 În ziua a noua a oferit Abidan, fiul lui Ghideoni,
prințul copiilor lui Beniamin. **61** Darul său a fost un
platou din argint, greutatea lui era de o sută treizeci de
șekeli, un bol de argint de șaptezeci de șekeli, după
șekelul sanctuarului; amândouă pline cu floarea făinii
amestecată cu untdelemn, ca dar de mâncare; **62** O
lingură din aur, de zece șekeli, plină de tămâie; **63** Un
taur tânăr, un berbec, un miel de un an ca ofrandă arsă;
64 Un ied dintre capre ca ofrandă pentru păcat; **65** Și ca
sacrificiu al ofrandelor de pace, doi boi, cinci berbeci,
cinci țapi, cinci miei de un an, acesta a fost darul lui
Abidan, fiul lui Ghideoni. **66** În ziua a zecea a oferit
Ahiezer, fiul lui Amișadai, prințul copiilor lui Dan. **67**
Darul său a fost un platou din argint, greutatea lui era de
o sută treizeci de șekeli, un bol de argint de șaptezeci
de șekeli, după șekelul sanctuarului; amândouă pline
cu floarea făinii amestecată cu untdelemn, ca dar de
mâncare; **68** O lingură din aur, de zece șekeli, plină de
tămâie; **69** Un taur tânăr, un berbec, un miel de un
an ca ofrandă arsă; **70** Un ied dintre capre ca ofrandă
pentru păcat; **71** Și ca sacrificiu al ofrandelor de pace,
doi boi, cinci berbeci, cinci țapi, cinci miei de un an,
acesta a fost darul lui Ahiezer, fiul lui Amișadai. **72**
În ziua a unsprezecea a oferit Paghiel, fiul lui Ocran,
prințul copiilor lui Așer. **73** Darul său a fost un platou
din argint, greutatea lui era de o sută treizeci de
șekeli, un bol de argint de șaptezeci de șekeli, după
șekelul sanctuarului; amândouă pline cu floarea făinii
amestecată cu untdelemn, ca dar de mâncare; **74** O

lingură din aur, de zece șekeli, plină de tămâie; **75** Un
taur tânăr, un berbec, un miel de un an ca ofrandă arsă;
76 Un ied dintre capre ca ofrandă pentru păcat; **77** Și ca
sacrificiu al ofrandelor de pace, doi boi, cinci berbeci,
cinci țapi, cinci miei de un an, acesta a fost darul lui
Paghiel, fiul lui Ocran. **78** În ziua a douăsprezecea a
oferit Ahira, fiul lui Enan, prințul copiilor lui Neftali. **79**
Darul său a fost un platou din argint, greutatea lui era de
o sută treizeci de șekeli, un bol de argint de șaptezeci
de șekeli, după șekelul sanctuarului; amândouă pline
cu floarea făinii amestecată cu untdelemn, ca dar de
mâncare; **80** O lingură din aur, de zece șekeli, plină de
tămâie; **81** Un taur tânăr, un berbec, un miel de un
an ca ofrandă arsă; **82** Un ied dintre capre ca ofrandă
pentru păcat; **83** Și ca sacrificiu al ofrandelor de pace,
doi boi, cinci berbeci, cinci țapi, cinci miei de un an,
acesta a fost darul lui Ahira, fiul lui Enan. **84** Aceasta
a fost dedicarea altarului, în ziua când a fost uns,
de prinții lui Israel, douăsprezece platouri de argint,
douăsprezece boluri de argint, douăsprezece linguri
de aur; **85** Fiecare platou din argint cântărind o sută
treizeci de șekeli, fiecare bol șaptezeci, toate vasele
din argint cântăreau două mii patru sute de șekeli,
după șekelul sanctuarului; **86** Lingurile din aur erau
douăsprezece, pline cu tămâie, cântărind zece șekeli o
bucată, după șekelul sanctuarului; tot aurul lingurilor
era o sută douăzeci de șekeli. **87** Toate vitele pentru
ofranda arsă erau, doisprezece tauri, doisprezece
berbeci, doisprezece miei de un an, împreună cu darul
lor de mâncare; și doisprezece iezi dintre capre pentru
ofranda pentru păcat. **88** Și toate vitele pentru sacrificiul
ofrandelor de pace erau, douăzeci și patru de tauri,
șaizeci de berbeci, șaizeci de țapi, șaizeci de miei de
un an. Aceasta a fost dedicarea altarului, după ce a fost
uns. **89** Și când a intrat Moise în tabernacolul întâlnirii,
ca să îi vorbească, a auzit vocea unuia vorbind de pe
șezământul milei care era pe chivotul mărturiei dintre
cei doi heruvimi și vorbea cu el.

8 Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând: **2** Vorbește
lui Aaron și spune-i: Când aprinzi lămpile, cele șapte
lămpi să dea lumină în fața sfeșnicului. **3** Și Aaron a
făcut astfel; a aprins lămpile în fața sfeșnicului, precum
DOMNUL i-a poruncit lui Moise. **4** Și această lucrare a
sfeșnicului era din aur bătut, până la stâlpul lui, până la
florile lui, era lucrare bătută, conform modelului pe care
DOMNUL îl arătase lui Moise, astfel a făcut el sfeșnicul.
5 Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând: **6** Ia pe leviți
dintre copiii lui Israel și curăță-i. **7** Și astfel să le faci ca
să îi cureți: Stropește apa curățirii peste ei, iar ei să își
bărbierească toată carnea lor și să își spele hainele și
astfel să se curețe. **8** Apoi să ia un taur tânăr cu darul
lui de mâncare, floarea făinii amestecată cu untdelemn
și un alt taur tânăr să îl iei tu ca ofrandă pentru păcat.
9 Și să aduci pe leviți înaintea tabernacolului întâlnirii și
să aduni întreaga adunare a copiilor lui Israel la un loc;
10 Și să aduci pe leviți înaintea DOMNULUI și copiii
lui Israel să își pună mâinile peste leviți; **11** Și Aaron
să ofere pe leviți înaintea DOMNULUI ca o ofrandă a
copiilor lui Israel, ca ei să facă serviciul DOMNULUI. **12**
Și leviții să își pună mâinile pe capetele taurilor și tu
să aduci pe unul ca ofrandă pentru păcat și pe altul
ca ofrandă arsă, DOMNULUI, pentru a face ispășire
pentru leviți. **13** Și să îi pui să stea pe leviți înaintea lui
Aaron și înaintea fiilor săi și să îi aduci ca o ofrandă
DOMNULUI. **14** Astfel să îi separi pe leviți dintre copiii
lui Israel și leviții vor fi ai mei. **15** Și după aceea leviții
să intre să facă serviciul tabernacolului întâlnirii și tu să
îi cureți și să îi aduci ca ofrandă. **16** Pentru că ei sunt în
întregime dați mie dintre copiii lui Israel; în locul celor
ce deschid fiecare pântece, a întâilor născuți ai tuturor
copiilor lui Israel, i-am luat la mine. **17** Pentru că toți
întâii născuți ai copiilor lui Israel sunt ai mei, deopotrivă
om și animal, din ziua în care am lovit pe fiecare întâi
născut în țara Egiptului, i-am sfințit pentru mine. **18** Și
am luat pe leviți în locul tuturor întâilor născuți ai copiilor
lui Israel. **19** Și din mijlocul copiilor lui Israel am dat pe
leviți în dar lui Aaron și fiilor săi, pentru a face serviciul
copiilor lui Israel în tabernacolul întâlnirii și pentru a
face ispășire pentru copiii lui Israel, ca să nu fie nicio
plagă printre copiii lui Israel, când copiii lui Israel se
apropie de sanctuar. **20** Și Moise și Aaron și toată
adunarea copiilor lui Israel, a făcut leviților conform cu
tot ceea ce DOMNUL i-a poruncit lui Moise referitor
la leviți, astfel le-au făcut copiii lui Israel. **21** Și leviții
au fost purificați și și-au spălat hainele; și Aaron i-a
adus ca ofrandă înaintea DOMNULUI; și Aaron a făcut
ispășire pentru ei ca să îi curețe. **22** Și după aceea
leviții au intrat să facă serviciul în tabernacolul întâlnirii
înaintea lui Aaron și înaintea fiilor săi, precum DOMNUL
îi poruncise lui Moise referitor la leviți, astfel le-au
făcut. **23** Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând: **24**
Aceasta este ceea ce aparține leviților, de la vârsta
de douăzeci și cinci de ani în sus, ei să intre pentru a
servi în serviciul tabernacolului întâlnirii, **25** Și de la
vârsta de cincizeci de ani să înceteze să servească
în serviciul acesta și să nu mai servească; **26** Ci să
servească cu frații lor în tabernacolul întâlnirii, pentru a
păzi însărcinarea și să nu facă niciun serviciu. Astfel să
le faci leviților referitor la porunca lor.

9 Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise în pustiul Sinai, în
prima lună a celui de al doilea an, după ce au ieșit
din țara Egiptului, spunând: **2** Copiii lui Israel să țină
de asemenea paștele la timpul rânduit lui. **3** În ziua a
paisprezecea a acestei luni, pe înserat, să îl țineți la

timpul rânduit lui, conform cu toate riturile acestuia și
conform cu toate ceremoniile lui, să îl țineți. 4 Și Moise
a vorbit copiilor lui Israel să țină paștele. 5 Și au ținut
paștele în ziua a paisprezecea a primei luni, pe înserat,
în pustiul Sinai, conform cu tot ceea ce DOMNUL i-
a poruncit lui Moise, astfel au făcut copiii lui Israel.
6 Și au fost anumiți bărbați, care erau pângăriți din
cauza trupului mort al unui om, astfel că nu au putut
ține paștele în ziua aceea și au venit înaintea lui Moise
și înaintea lui Aaron în acea zi; 7 Și acei oameni i-au
spus: Noi suntem pângăriți din cauza trupului mort al
unui om; pentru aceasta suntem ținuți să nu aducem
un dar DOMNULUI la timpul rânduit lui printre copiii
lui Israel? 8 Și Moise le-a spus: Stați liniștiți iar eu
o să ascult ce va porunci Domnul referitor la voi. 9
Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise și a zis: 10 Vorbește
copiilor lui Israel, spunând: Dacă vreun bărbat dintre voi
sau din posteritatea voastră va fi necurat din cauza unui
trup mort, sau este în călătorie departe, totuși el să țină
paștele DOMNULUI. 11 În ziua a paisprezecea a celei
de a doua luni pe înserat ei să îl țină și să îl mănânce
cu azime și ierburi amare. 12 Și să nu lase nimic din
el până dimineața, nici să nu îi frângă vreun os, să îl
țină conform cu toate rânduielile paștelui. 13 Dar omul
care este curat și nu este într-o călătorie și se ferește
să țină paștele, acel suflet să fie stârpit din mijlocul
poporului său, pentru că nu a adus darul DOMNULUI la
timpul rânduit lui, acel om să poarte păcatul său. 14 Și
dacă un străin va locui temporar printre voi și voiește
să țină paștele DOMNULUI; conform rânduielii paștelui
și conform obiceiului acestuia, astfel să facă, să aveți o
singură rânduială, deopotrivă pentru străin și pentru
cel născut în țară. 15 Și în ziua în care tabernacolul a
fost ridicat, norul a acoperit tabernacolul, adică, cortul
mărturiei, și pe înserat era peste tabernacol ceva ca
înfățișarea unui foc, până dimineața. 16 Astfel a fost
întotdeauna, norul îl acoperea ziua și înfățișarea de
foc pe timpul nopții. 17 Și când norul era ridicat de pe
tabernacol, abia apoi copiii lui Israel călătoreau; și în
locul unde norul se așeza, acolo copiii lui Israel își
așezau corturile lor. 18 La porunca DOMNULUI copiii
lui Israel călătoreau și la porunca lui Dumnezeu așezau
corturile, atâta timp cât norul se așeza peste tabernacol,
ei se odihneau în corturile lor. 19 Și când norul întârzia
peste tabernacol multe zile, atunci copiii lui Israel
păzeau însărcinarea DOMNULUI și nu călătoreau. 20 Și
astfel a fost când norul era puține zile peste tabernacol;
conform poruncii DOMNULUI locuiau în corturile lor și
conform poruncii DOMNULUI călătoreau. 21 Și astfel a
fost când norul se așeza de seara până dimineața și
când norul era ridicat dimineața, atunci călătoreau, fie
că era pe ziuă, fie pe noapte, când norul era ridicat, ei
călătoreau. 22 Sau fie că erau două zile sau o lună sau
un an, când norul întârzia peste tabernacol, rămânând
acolo, copiii lui Israel locuiau în corturile lor și nu
călătoreau, dar când acesta era ridicat, călătoreau. 23
La porunca DOMNULUI se odihneau în corturile lor și la
porunca DOMNULUI călătoreau; păzeau însărcinarea
DOMNULUI, la porunca DOMNULUI prin mâna lui
Moise.

10 Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând: 2 Fă-
ți două trâmbițe din argint; dintr-o singură bucată
să le faci, ca să le folosești pentru chemarea adunării și
pentru călătoria taberelor. 3 Și când vor trâmbița cu ele,
toată adunarea să se adune la tine la ușa tabernacolului
întâlnirii. 4 Și dacă vor trâmbița doar cu una, atunci
prinții, căpeteniile miilor lui Israel, să se adune la tine.
5 Când trâmbițați o alarmă, atunci taberele care se
află pe partea de est să meargă înainte. 6 Când
trâmbițați o alarmă a doua oară, atunci taberele care
se află pe partea de sud să pornească, ei să sune
o alarmă pentru călătoriile lor. 7 Dar când adunarea
trebuie adunată, să trâmbițați, dar să nu sunați o
alarmă. 8 Și fiii lui Aaron, preoții, să trâmbițeze cu
trâmbițele; și ei să vă fie o rânduială pentru totdeauna
prin toate generațiile voastre. 9 Și dacă mergeți la
război în țara voastră împotriva dușmanului care vă
oprimă, atunci să sunați o alarmă cu trâmbițele; și veți
fi amintiți înaintea DOMNULUI Dumnezeului vostru
și veți fi salvați din mâna dușmanilor voștri. 10 De
asemenea în ziua veseliei voastre și în zilele voastre
solemne și la începuturile lunilor voastre, să trâmbițați
cu trâmbițele peste ofrandele voastre arse și peste
sacrificiile ofrandelor voastre de pace; ca să vă fie
ca o amintire înaintea Dumnezeului vostru: Eu sunt
DOMNUL Dumnezeul vostru. 11 Și s-a întâmplat în a
douăzecea zi a celei de a doua luni, în al doilea an,
că norul a fost ridicat de pe tabernacolul mărturiei. 12
Și copiii lui Israel au pornit în călătoriile lor ieșind din
pustiul Sinai; și norul a rămas în pustiul Paran. 13 Și
primii au pornit conform poruncii DOMNULUI dată prin
mâna lui Moise. 14 În primul rând a plecat steagul
taberei copiilor lui Iuda, conform oștirilor lor, și peste
oștirea lui era Nahșon, fiul lui Aminadab. 15 Și peste
oștirea tribului copiilor lui Isahar era Nataneel, fiul lui
Țuar. 16 Și peste oștirea tribului copiilor lui Zabulon era
Eliab, fiul lui Helon. 17 Și tabernacolul a fost desfăcut;
și fiii lui Gherșon și fiii lui Merari au pornit, purtând
tabernacolul. 18 Și steagul taberei lui Ruben a pornit
conform oștirilor lor și peste oștirea lui era Elițur, fiul lui
Ședeur. 19 Și peste oștirea tribului copiilor lui Simeon
era Șelumiel, fiul lui Țurișadai. 20 Și peste oștirea
tribului copiilor lui Gad era Eliasaf, fiul lui Deuel. 21
Și chehatiții au pornit purtând sanctuarul, iar ceilalți
așezaseră cortul până la venirea lor. 22 Și steagul

taberei copiilor lui Efraim a pornit conform oștirilor lor;
și peste oștirea lui era Elișama, fiul lui Amihud. 23 Și
peste oștirea tribului copiilor lui Manase era Gamaliel,
fiul lui Pedahțur. 24 Și peste oștirea tribului copiilor lui
Beniamin era Abidan, fiul lui Ghideoni. 25 Și steagul
taberei copiilor lui Dan a pornit în ariergarda tuturor
taberelor prin toate oștirile lor; și peste oștirea lui era
Ahiezer, fiul lui Amișadai. 26 Și peste oștirea tribului
copiilor lui Așer era Paghiel, fiul lui Ocran. 27 Și peste
oștirea tribului copiilor lui Neftali era Ahira, fiul lui Enan.
28 Astfel au fost călătoriile copiilor lui Israel conform
cu oștirile lor, când porneau. 29 Și Moise i-a spus lui
Hobab, fiul lui Raguel madianitul, socrul lui Moise: Noi
călătorim la locul despre care DOMNUL a spus: Vi-
l voi da; vino cu noi și îți vom face bine, pentru că
DOMNUL a vorbit bine referitor la Israel. 30 Iar el i-a
spus: Nu voi merge; ci voi pleca spre țara mea și la
rudele mele. 31 Dar el a spus: Nu ne părăsi, te rog;
căci tu cunoști cum trebuie să ne așezăm tabăra în
pustiu și tu vei fi ochi pentru noi. 32 Și va fi, dacă
mergi cu noi, da, va fi, că orice bunătate ne va face
DOMNUL, la fel îți vom face și ție. 33 Și au pornit
de la muntele DOMNULUI, o călătorie de trei zile, și
chivotul legământului DOMNULUI a mers înaintea lor
în călătoria de trei zile, pentru a căuta un loc de odihnă
pentru ei. 34 Și norul DOMNULUI a fost peste ei ziua,
când au plecat din tabără. 35 Și se întâmpla, când
chivotul pornea, că Moise spunea: Ridică-te, DOAMNE,
și să fie dușmanii tăi împrăștiați; și cei ce te urăsc să
fugă dinaintea ta. 36 Și când chivotul se oprea, spunea:
Întoarce-te, DOAMNE, la mulțimea miilor lui Israel.

11 Și când poporul s-a plâns, aceasta nu a plăcut
DOMNULUI, și DOMNUL a auzit și mânia lui s-a
aprins; și focul DOMNULUI a ars printre ei și a mistuit
pe cei din cele mai îndepărtate părți ale taberei. 2 Și
poporul a strigat spre Moise, și când Moise s-a rugat
DOMNULUI, focul a fost stins. 3 Și a pus acelui loc
numele Tabeera, deoarece focul DOMNULUI a ars
printre ei. 4 Și mulțimea amestecată, ce era printre
ei, a căzut în lăcomie; și copiii lui Israel de asemenea
au plâns din nou și au spus: Cine ne va da carne să
mâncăm? 5 Ne amintim de peștii, pe care i-am mâncat
în Egipt pe gratis; de castraveți și de pepeni și de
praji și de ceapă și de usturoi, 6 Dar acum sufletul
nostru este uscat, nu este nimic înaintea ochilor noștri,
în afară de această mană. 7 Și mana era asemenea
seminței de coriandru și culoarea ei asemenea culorii
de bedelium. 8 Și poporul a mers încoace și încolo
și au strâns-o și au măcinat-o în mori, sau au bătut-
o într-o piuă și au copt-o în tăvi și au făcut turte din
ea și gustul ei era ca gustul untdelemnului proaspăt.
9 Și când roua a căzut peste tabără în timpul nopții,
mana a căzut peste ea. 10 Atunci Moise a auzit poporul
plângând prin toate familiile lor, fiecare bărbat în ușa
cortului său, și mânia DOMNULUI s-a aprins foarte tare;
Moise de asemenea a fost nemulțumit. 11 Și Moise
a spus DOMNULUI: Pentru ce ai chinuit pe servitorul
tău? Și pentru ce nu am găsit favoare înaintea ochilor
tăi, de așezi povara acestui întreg popor asupra mea?
12 Am conceput eu pe tot poporul acesta? I-am născut
eu, ca să îmi spui: Poartă-i la sânul tău, precum un tată
grijuliu poartă sugarul, până la țara pe care ai jurat-o
părinților lor? 13 De unde să am eu carne să dau la tot
acest popor? Căci ei plâng către mine, spunând: Dă-ne
carne să mâncăm. 14 Nu sunt în stare să port tot acest
popor singur, căci este prea greu pentru mine. 15 Și
dacă te porți astfel cu mine, ucide-mă, te rog, ucide-
mă, dacă am găsit favoare înaintea ochilor tăi; și nu mă
lăsa să văd nenorocirea mea. 16 Și DOMNUL i-a spus
lui Moise: Adună-mi șaptezeci de bărbați dintre bătrânii
lui Israel, pe care îi cunoști că sunt bătrânii poporului și
ofițeri peste ei; și adu-i la tabernacolul întâlnirii, ca să
stea în picioare acolo cu tine. 17 Și eu voi coborî și
voi vorbi cu tine acolo; și voi lua din duhul care este
peste tine și îl voi pune peste ei; și ei vor purta povara
poporului cu tine, ca să nu o mai porți de unul singur.
18 Și spune poporului: Sfințiți-vă pentru mâine și carne
veți mânca, pentru că ați plâns în urechile DOMNULUI,
spunând: Cine ne va da carne să mâncăm? Fiindcă
era bine de noi în Egipt, de aceea DOMNUL vă va
da carne și o veți mânca. 19 Nu veți mânca o zi, nici
două zile, nici cinci zile, nici zece zile, nici douăzeci
de zile; 20 Ci chiar o lună întreagă, până vă va ieși
afară pe nări și vă va fi dezgustătoare; deoarece ați
disprețuit pe DOMNUL care este între voi și ați plâns
înaintea lui, spunând: De ce am ieșit afară din Egipt?
21 Și Moise a spus: Poporul, printre care eu sunt, sunt
șase sute de mii de pedeștri; și tu ai spus: Eu le voi da
carne, ca ei să mănânce o lună întreagă. 22 Să fie
turmele și cirezile ucise pentru ei, ca să îi îndestuleze?
Sau vor fi toți peștii mării adunați pentru ei, pentru a-
i îndestula? 23 Și DOMNUL i-a spus lui Moise: S-a
scurtat mâna DOMNULUI? Vei vedea acum dacă ți se
va întâmpla sau nu cuvântul meu. 24 Și Moise a ieșit și
a spus poporului cuvintele DOMNULUI și a adunat pe
cei șaptezeci de bărbați dintre bătrânii poporului și i-
a pus să stea de jur împrejurul tabernacolului. 25 Și
DOMNUL a coborât într-un nor și i-a vorbit și a luat din
duhul care era peste el și l-a dat celor șaptezeci de
bătrâni și s-a întâmplat, când duhul s-a așezat peste
ei, că au profețit și nu au încetat. 26 Dar acolo au
rămas doi dintre bărbați în tabără, numele unuia era
Eldad și numele celuilalt Medad, și duhul s-a așezat
peste ei; și ei au fost dintre cei ce erau scriși, dar nu
au ieșit la tabernacol și au profețit în tabără. 27 Și a

alergat un tânăr și i-a spus lui Moise zicând: Eldad și
Medad profețesc în tabără. 28 Și Iosua, fiul lui Nun,
servitorul lui Moise, unul dintre tinerii săi, a răspuns
și a zis: Moise, domnul meu, oprește-i. 29 Și el i-a
spus: Ești invidios pentru mine? Să dea Dumnezeu ca
tot poporul DOMNULUI să fie profeți și ca DOMNUL
să pună duhul său peste ei! 30 Și Moise s-a întors în
tabără, el și bătrânii lui Israel. 31 Și a ieșit un vânt
de la DOMNUL și a adus prepelițe de la mare și le-a
lăsat să cadă lângă tabără, cât ar fi o zi de călătorie pe
partea aceasta și cât ar fi o zi de călătorie pe partea
cealaltă, de jur împrejurul taberei, și cât ar fi doi coți în
înălțime peste fața pământului. 32 Și poporul a stat în
picioare toată ziua aceea și toată noaptea și toată ziua
următoare și au adunat prepelițele, cel ce a adunat
mai puțin a adunat zece omeri; și le-au întins de jur
împrejurul taberei. 33 Și în timp ce carnea era încă între
dinții lor, înainte să fie mestecată, mânia DOMNULUI s-
a aprins împotriva poporului și DOMNUL a lovit poporul
cu o plagă foarte mare. 34 Și a pus acelui loc numele
Chibrot-Hataava, deoarece acolo au îngropat poporul
care a lăcomit. 35 Și poporul a călătorit de la Chibrot-
Hataava la Hațerot; și au rămas la Hațerot.

12 Și Miriam și Aaron au vorbit împotriva lui Moise din
cauza femeii etiopiene cu care el se căsătorise,
pentru că el se căsătorise cu o femeie etiopiană. 2
Și au spus: A vorbit DOMNUL numai prin Moise? Nu
a vorbit el și prin noi? Și DOMNUL a auzit aceasta.
3 (Acum bărbatul Moise era foarte blând, mai mult
decât toți oamenii care erau pe fața pământului.) 4 Și
DOMNUL i-a vorbit pe neașteptate lui Moise și lui Aaron
și lui Miriam: Ieșiți voi trei la tabernacolul întâlnirii. Și
cei trei au ieșit. 5 Și DOMNUL a coborât într-un stâlp
de nor și a stat în ușa tabernacolului și a chemat pe
Aaron și pe Miriam și amândoi au ieșit înainte. 6 Și
a spus: Ascultați acum cuvintele mele: Dacă este un
profet între voi, eu DOMNUL mă voi face cunoscut lui
intr-o viziune și îi voi vorbi într-un vis. 7 Servitorul meu
Moise nu este astfel, el fiind credincios în toată casa
mea. 8 Cu el voi vorbi gură către gură, chiar pe față și
nu în vorbe adânci; și asemănarea DOMNULUI o va
privi, pentru ce atunci nu v-ați temut să vorbiți împotriva
servitorului meu Moise? 9 Și mânia DOMNULUI s-a
aprins împotriva lor; și a plecat. 10 Și norul s-a depărtat
de pe tabernacol; și, iată, Miriam era leproasă, albă ca
zăpada; și Aaron a privit la Miriam și, iată, era leproasă.
11 Și Aaron i-a spus lui Moise: Vai, domnul meu, te
implor, nu așeza peste noi acest păcat în care am lucrat
prostește și în care am păcătuit. 12 Să nu fie ea ca un
mort, din care carnea este pe jumătate mistuită când
iese din pântecele mamei ei. 13 Și Moise a strigat către
DOMNUL, spunând: Vindec-o acum, Dumnezeule, te
implor. 14 Și DOMNUL i-a spus lui Moise: Dacă tatăl
ei doar ar fi scuipat-o în față, nu ar fi fost ea rușinată
șapte zile? să fie închisă în afara taberei șapte zile
și după aceea să fie primită din nou. 15 Și Miriam a
fost închisă în afara taberei șapte zile și poporul nu a
călătorit până ce Miriam nu a fost adusă din nou. 16 Și
după aceea poporul a plecat din Hațerot și a așezat
corturile în pustiul Paran.

13 Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând: 2
Trimite bărbați, ca ei să cerceteze țara lui Canaan,
pe care o dau copiilor lui Israel; din fiecare trib al
părinților lor să trimiteți un bărbat, fiecare să fie
un conducător printre ei. 3 Și Moise prin porunca
DOMNULUI i-a trimis din pustiul Paran; toți acei bărbați
erau căpeteniile copiilor lui Israel. 4 Și acestea erau
numele lor, din tribul lui Ruben: Șamua, fiul lui Zacur. 5
Din tribul lui Simeon: Șafat, fiul lui Hori. 6 Din tribul lui
Iuda: Caleb, fiul lui Iefune. 7 Din tribul lui Isahar: Igal,
fiul lui Iosif. 8 Din tribul lui Efraim: Oșea, fiul lui Nun. 9
Din tribul lui Beniamin: Palti, fiul lui Rafu. 10 Din tribul
lui Zabulon: Gadiel, fiul lui Sodi. 11 Din tribul lui Iosif,
adică, din tribul lui Manase: Gadi, fiul lui Susi. 12 Din
tribul lui Dan: Amiel, fiul lui Ghemali. 13 Din tribul lui
Așer: Setur, fiul lui Mihail. 14 Din tribul lui Neftali: Nabi,
fiul lui Vofsi. 15 Din tribul lui Gad: Gheuel, fiul lui Machi.
16 Acestea sunt numele bărbaților pe care Moise i-a
trimis să cerceteze țara. Și Moise a pus numele lui
Oșea, fiul lui Nun, Iosua. 17 Și Moise i-a trimis să
cerceteze țara lui Canaan și le-a spus: Ridicați-vă pe
această cale spre sud și urcați-vă la munte; 18 Și vedeți
țara, cum este; și poporul care locuiește în ea, dacă
sunt puternici sau slabi, puțini sau mulți; 19 Și cum este
țara în care locuiesc, dacă este bună sau rea; și ce fel
de cetăți sunt cele în care locuiesc, sau locuiesc în
corturi, sau în cetăți întărite. 20 Și cum este țara, dacă
este grasă sau uscată, dacă este lemn în ea, sau nu. Și
încurajați-vă și aduceți din rodul țării. Acum timpul era
timpul primului rod al strugurilor. 21 Astfel că s-au urcat
și au cercetat țara de la pustiul Țin până la Rehob, cum
vin oamenii la Hamat. 22 Și au urcat pe la sud și au
venit la Hebron; unde erau Ahiman, Șeșai și Talmai,
copiii lui Anac. (Acum Hebronul a fost zidit cu șapte ani
înaintea Țoanului în Egipt.) 23 Și au venit la pârâul lui
Eșcol și au retezat de acolo o creangă cu un singur
ciorchine de struguri și l-au purtat între doi pe un toiag;
și au adus din rodii și din smochine. 24 Locul a fost
numit pârâul Eșcol, din cauza ciorchinelui de struguri
pe care copiii lui Israel l-au retezat de acolo. 25 Și s-au
întors de la cercetarea țării după patruzeci de zile. 26
Și au mers și au venit la Moise și la Aaron și la toată
adunarea copiilor lui Israel, în pustiul Paran, la Cades;
și le-au adus înapoi răspuns, lor și la toată adunarea, și

le-au arătat rodul țării. 27 Și i-au povestit și au spus:
Am intrat în țara unde ne-ai trimis și cu adevărat în
aceasta curge lapte și miere; și acesta este rodul ei. 28
Totuși poporul care locuiește în țară este puternic și
cetățile sunt foarte mari și înconjurate cu ziduri; și mai
mult, am văzut pe copiii lui Anac acolo. 29 Amaleciții
locuiesc în țara de sud și hiții și iebusții și amoriții
locuiesc în munți; și canaaniții locuiesc lângă mare și
pe lângă Iordan. 30 Și Caleb a liniștit poporul înaintea
lui Moise și a spus: Să ne ridicăm deodată și să o
stăpânim, pentru că suntem în stare să o învingem. 31
Dar bărbații care au urcat cu el au spus: Noi nu suntem
în stare să ne ridicăm împotriva acestui popor, pentru
că ei sunt mai tari ca noi. 32 Și au adus un raport rău
copiilor lui Israel despre țara pe care o cercetaseră,
spunând: Țara prin care am trecut să o cercetăm, este
o țară care mănâncă pe locuitorii ei; și tot poporul pe
care l-am văzut în ea sunt oameni de o statură mare.
33 Și acolo am văzut pe uriași, fiii lui Anac, care se trag
din uriași; și eram în ochii noștri asemenea cosașelor și
astfel eram și înaintea ochilor lor.

14 Și toată adunarea și-a înălțat vocea și a strigat;
și poporul a plâns în noaptea aceea. 2 Și toți
copiii lui Israel au cârtit împotriva lui Moise și împotriva
lui Aaron și întreaga adunare le-a spus: Să fi dat
Dumnezeu să fi murit în țara Egiptului! Sau, mai bine
să fi murit în pustiu! 3 Și pentru ce ne-a adus DOMNUL
în această țară? Să cădem prin sabie, ca soțiile noastre
și copiii noștri să fie o pradă? Nu ar fi mai bine să ne
întoarcem în Egipt? 4 Și au spus unul altuia: Să ne
facem o căpetenie și să ne întoarcem în Egipt. 5 Atunci
Moise și Aaron au căzut cu fețele la pământ înaintea
întregii adunări a copiilor lui Israel. 6 Și Iosua, fiul lui
Nun, și Caleb, fiul lui Iefune, care erau dintre cei ce au
cercetat țara și-au rupt hainele, 7 Și au vorbit întregii
adunări a copiilor lui Israel, spunând: Țara prin care noi
am trecut să o cercetăm este o țară foarte bună. 8
Dacă DOMNUL va găsi plăcere în noi, atunci ne va
aduce în această țară și ne-o va da; o țară în care curge
lapte și miere. 9 Numai să nu vă răzvrătiți împotriva
DOMNULUI, nici să nu vă temeți de poporul țării; căci
ei sunt pâine pentru noi, apărarea lor s-a depărtat de la
ei și DOMNUL este cu noi; să nu vă temeți de ei. 10
Dar toată adunarea a cerut să îi ucidă cu pietre. Și
gloria DOMNULUI a apărut în tabernacolul întâlnirii
înaintea tuturor copiilor lui Israel. 11 Și DOMNUL i-a
spus lui Moise: Până când voiește acest popor să mă
provoace? Și cât timp va trece până când vor crede în
mine, cu toate semnele pe care le-am arătat printre
ei? 12 Îi voi lovi cu ciumă și îi voi dezmoșteni și voi
face din tine o națiune mai mare și mai tare decât ei.
13 Și Moise a spus DOMNULUI: Atunci egiptenii vor
auzi aceasta, (pentru că dintre ei ai scos acest popor
în tăria ta;) 14 Și o vor spune locuitorilor acestei țări,
pentru că ei au auzit că tu, DOMNUL, ești în mijlocul
acestui popor, că tu DOMNUL ești văzut față în față și
că norul tău stă deasupra lor și că mergi înaintea lor,
ziua într-un stâlp de nor și noaptea într-un stâlp de foc.
15 Acum dacă o să ucizi tot poporul acesta ca pe un
singur om, atunci națiunile care au auzit de faima ta vor
vorbi, spunând: 16 Pentru că DOMNUL nu a fost în
stare să ducă acest popor în țara pe care le-a jurat-o,
de aceea i-a ucis în pustiu. 17 Și acum, te implor, să fie
puterea Domnului meu mare, conform cu ceea ce ai
vorbit, spunând: 18 DOMNUL este îndelung răbdător
și bogat în milă, iertând nelegiuirea și fărădelegea
și în niciun fel dezvinovățind pe vinovat, pedepsind
nelegiuirea părinților peste copii până la a treia și a
patra generație. 19 Iartă, te implor, nelegiuirea acestui
popor conform măreției milei tale și precum ai iertat
acest popor, din Egipt până acum. 20 Și DOMNUL
a spus: Am iertat conform cuvântului tău; 21 Dar pe
cât este de adevărat că eu trăiesc, tot pământul va fi
umplut cu gloria DOMNULUI. 22 Pentru că toți acei
bărbați care au văzut gloria mea și miracolele mele,
pe care le-am făcut în Egipt și în pustiu și m-au ispitit
de zece ori și nu au dat ascultare vocii mele; 23 Cu
siguranță nu vor vedea țara pe care am jurat-o părinților
lor, niciunul dintre cei ce m-au provocat nu o va vedea,
24 Ci servitorul meu Caleb, deoarece a avut un alt
duh cu el și m-a urmat pe deplin, pe el îl voi duce în
țara în care a mers; și sămânța lui o va stăpâni. 25
(Acum amaleciții și canaaniții locuiau în vale.) Mâine
întoarceți-vă și plecați în pustiu pe calea Mării Roșii. 26
Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise și lui Aaron, spunând:
27 Cât să mai suport această adunare rea, care cârtește
împotriva mea? Am auzit cârtirile copiilor lui Israel,
pe care le cârtesc împotriva mea. 28 Să le spui: Pe
cât este de adevărat că eu trăiesc, spune DOMNUL,
precum ați vorbit în urechile mele, astfel vă voi face; 29
Trupurile voastre moarte vor cădea în acest pustiu; și
toți cei numărați dintre voi, conform numărului vostru în
întregime, de la vârsta de douăzeci de ani în sus, care
ați cârtit împotriva mea, 30 Fără îndoială, voi nu veți
intra în țara despre care am jurat că vă voi face să
locuiți în ea, cu excepția lui Caleb, fiul lui Iefune, și
Iosua, fiul lui Nun. 31 Dar micuții voștri, despre care
ați spus că vor fi o pradă, pe ei îi voi duce înăuntru
și vor cunoaște țara pe care ați disprețuit-o. 32 Dar
cât despre voi, trupurile voastre moarte vor cădea în
acest pustiu. 33 Și copiii voștri vor rătăci în pustiu
patruzeci de ani și vor purta curviile voastre, până ce
trupurile voastre moarte vor fi risipite în pustiu. 34 După
numărul zilelor în care ați cercetat țara, adică patruzeci
de zile, fiecare zi pentru un an, veți purta nelegiuirile

voastre, adică patruzeci de ani și veți cunoaște cum
îmi rup promisiunea. 35 Eu DOMNUL am spus: Cu
siguranță astfel voi face la toată această adunare rea,
care s-a adunat împotriva mea; în acest pustiu vor
fi mistuiți și acolo vor muri. 36 Și bărbații, pe care
Moise i-a trimis să cerceteze țara, care s-au întors și
au făcut întreaga adunare să cârtească împotriva lui,
aducând defăimare asupra țării, 37 Chiar acei bărbați
care au adus raportul rău despre țară, au murit printr-o
plagă înaintea DOMNULUI. 38 Dar Iosua, fiul lui Nun,
și Caleb, fiul lui Iefune, dintre oamenii care au mers
să cerceteze țara, au trăit. 39 Și Moise a spus aceste
cuvinte tuturor copiilor lui Israel; și tot poporul a jelit
mult. 40 Și s-au sculat devreme dimineața și s-au urcat
în vârful muntelui, spunând: Iată-ne și vom urca la locul
pe care DOMNUL l-a promis, căci am păcătuit. 41
Și Moise a spus: Pentru ce încălcați acum porunca
DOMNULUI? Aceasta nu va prospera. 42 Nu vă urcați,
pentru că DOMNUL nu este printre voi; ca să nu fiți
bătuți înaintea dușmanilor voștri. 43 Fiindcă amaleciții
și canaaniții sunt acolo înaintea voastră și veți cădea
prin sabie, deoarece v-ați întors de la DOMNUL, de
aceea DOMNUL nu va fi cu voi. 44 Dar ei au îndrăznit
să urce pe vârful dealului, totuși chivotul legământului
DOMNULUI și Moise, nu s-au depărtat de tabără. 45
Atunci amaleciții au coborât și canaaniții care au locuit
pe acel deal și i-au bătut și i-au învins, până la Horma.

15 Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând: 2
Vorbește copiilor lui Israel și spune-le: Când veți
fi ajuns în țara locuințelor voastre, pe care v-o dau, 3
Și veți face o ofrandă prin foc DOMNULUI, o ofrandă
arsă, sau un sacrificiu în împlinirea unui jurământ, sau
într-o ofrandă de bunăvoință, sau în sărbătorile voastre
solemne, ca să faceți o aromă dulce DOMNULUI,
din cireadă, sau din turmă, 4 Atunci cel ce aduce
darul său DOMNULUI, să aducă dar de mâncare, a
zecea parte dintr-o măsură de făină amestecată cu
a patra parte dintr-un hin de untdelemn. 5 Și a patra
parte dintr-un hin de vin ca un dar de băutură să îl
pregătești cu ofranda arsă sau sacrificiul, pentru un
singur miel. 6 Sau pentru un berbec, să îl pregătești
ca dar de mâncare cu două zecimi dintr-o măsură
de făină amestecată cu a treia parte dintr-un hin de
untdelemn. 7 Și ca dar de băutură să aduci a treia
parte dintr-un hin de vin, de o aromă dulce DOMNULUI.
8 Și când pregătești un taur, ca ofrandă arsă, sau ca
sacrificiu în împlinirea unui jurământ, sau ca ofrande
de pace DOMNULUI, 9 Să se aducă, cu un taur, un
dar de mâncare din trei zecimi dintr-o măsură de făină
amestecată cu o jumătate de hin de untdelemn. 10 Și
să aduci ca dar de băutură o jumătate de hin de vin, ca
ofrandă făcută prin foc, de o aromă dulce DOMNULUI.
11 Astfel să se facă pentru un singur taur sau pentru
un singur berbec sau pentru un miel sau un ied. 12
Conform cu numărul celor pe care le veți pregăti, astfel
să faceți fiecăreia dintre ele, după numărul lor. 13
Toți cei născuți în țară să facă aceste lucruri după
acest obicei, în aducerea unei ofrande făcută prin foc,
de o aromă dulce DOMNULUI. 14 Și dacă un străin
locuiește temporar cu voi sau oricine este printre voi, în
generațiile voastre, și aduce ofrandă făcută prin foc,
de o aromă dulce DOMNULUI, precum faceți voi, să
facă și el. 15 O singură rânduială să fie deopotrivă
pentru voi, cei din adunare, și la fel pentru străinul ce
locuiește temporar cu voi, o rânduială pentru totdeauna
în generațiile voastre; cum sunteți voi, astfel să fie și
străinul înaintea DOMNULUI. 16 O singură lege și un
singur obicei să fie pentru voi și pentru străinul care
locuiește temporar cu voi. 17 Și DOMNUL i-a vorbit lui
Moise, spunând: 18 Vorbește copiilor lui Israel și spune-
le: Când veți ajunge în țara în care vă duc, 19 Atunci
să fie astfel: când mâncați din pâinea țării, să aduceți
ofrandă ridicată pentru DOMNUL. 20 Să aduceți o turtă
din primul vostru aluat ca ofrandă ridicată, precum faceți
ofranda ridicată din aria de vânturat, astfel să o săltați.
21 Din primul vostru aluat să dați DOMNULUI o ofrandă
ridicată în generațiile voastre. 22 Și dacă ați greșit și nu
ați împlinit toate aceste porunci, pe care DOMNUL le-a
vorbit lui Moise, 23 Tot ce DOMNUL v-a poruncit prin
mâna lui Moise, din ziua când DOMNUL i-a poruncit lui
Moise și de atunci înainte prin toate generațiile voastre,
24 Atunci să fie: dacă este făcut prin ignoranță fără
cunoașterea adunării, toată adunarea să aducă un taur
tânăr ca ofrandă arsă, de o aromă dulce DOMNULUI,
împreună cu darul lui de mâncare și darul lui de băutură,
conform obiceiului, și un ied dintre capre ca ofrandă
pentru păcat. 25 Și preotul să facă ispășire pentru
toată adunarea copiilor lui Israel și acesta le va fi iertat,
fiindcă aceasta este ignoranță; iar ei să aducă darul lor,
un sacrificiu făcut prin foc DOMNULUI, și ofranda lor
pentru păcat înaintea DOMNULUI, pentru ignoranța lor;
26 Și va fi iertat întregii adunări a copiilor lui Israel și
străinului ce locuiește temporar printre ei; văzând că
tot poporul era în ignoranță. 27 Și dacă vreun suflet
păcătuiește prin ignoranță, atunci să aducă o capră de
un an ca ofrandă pentru păcat. 28 Și preotul să facă
ispășire pentru sufletul care păcătuiește prin ignoranță,
când păcătuiește prin ignoranță înaintea DOMNULUI,
pentru a face ispășire pentru el, și îi va fi iertat. 29
Să aveți o singură lege pentru cel ce păcătuiește prin
ignoranță, deopotrivă pentru cel născut printre copiii lui
Israel și pentru străinul ce locuiește temporar printre
ei. 30 Dar sufletul care o face îngâmfat, fie născut
în țară, fie străin, acela îl ocărăște pe DOMNUL; și
sufletul acela să fie stârpit din mijlocul poporului său. 31

Deoarece a disprețuit cuvântul DOMNULUI și a încălcat
porunca lui, acel suflet să fie stârpit cu desăvârșire;
nelegiuirea sa să fie asupra sa. 32 Și în timp ce copiii
lui Israel erau în pustiu, au găsit un bărbat ce aduna
lemne în ziua de sabat. 33 Și cei ce l-au găsit adunând
lemne l-au adus la Moise și Aaron și la toată adunarea.
34 Și l-au pus sub pază, deoarece nu a fost declarat ce
îi va fi făcut. 35 Și DOMNUL i-a spus lui Moise: Acel
bărbat negreșit să fie dat morții, toată adunarea să îl
ucidă cu pietre, în afara taberei. 36 Și toată adunarea
l-a scos în afara taberei și l-au ucis cu pietre și a
murit; precum DOMNUL i-a poruncit lui Moise. 37 Și
DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând: 38 Vorbește
copiilor lui Israel și poruncește-le să își facă ciucuri pe
marginile hainelor lor, prin toate generațiile lor, și să
pună peste ciucurii marginilor o panglică de albastru.
39 Și aceasta să vă fie drept bordură, ca să o priviți și
să vă aduceți aminte toate poruncile DOMNULUI și să
le împliniți; și să nu căutați după inima voastră și după
ochii voștri, după care obișnuiați să mergeți curvind. 40
Ca să vă amintiți și să împliniți toate poruncile mele și
să fiți sfinți Dumnezeului vostru. 41 Eu sunt DOMNUL
Dumnezeul vostru, care v-am scos din țara Egiptului,
să fiu Dumnezeul vostru: Eu sunt DOMNUL Dumnezeul
vostru.

16 Și Core, fiul lui Ițehar, fiul lui Chehat, fiul lui Levi
și Datan și Abiram, fiii lui Eliab și On, fiul lui Pelet,
fiii lui Ruben, au luat câțiva bărbați, 2 Și s-au ridicat
înaintea lui Moise, cu unii dintre copiii lui Israel, două
sute cincizeci de prinți ai adunării, faimoși în adunare,
bărbați de renume; 3 Și s-au adunat împotriva lui Moise
și împotriva lui Aaron și le-au spus: Luați prea mult
asupra voastră, văzând că toată adunarea este sfântă,
fiecare om, și DOMNUL este în mijlocul lor, pentru
ce atunci vă înălțați deasupra adunării DOMNULUI?
4 Și când Moise a auzit aceasta, a căzut cu fața sa
la pământ, 5 Și i-a vorbit lui Core și întregii lui cete,
spunând: Chiar mâine DOMNUL va arăta cine sunt ai
lui și cine este sfânt; și îl va face să se apropie de el,
chiar pe cel pe care l-a ales îl va face să se apropie de
el. 6 Să faceți aceasta: luați cenușare, Core și toată
ceata lui; 7 Și puneți foc în ele și puneți tămâie în ele
înaintea DOMNULUI mâine și va fi, că bărbatul pe care
DOMNUL îl alege, acela va fi sfânt, luați prea mult
asupra voastră, voi fii ai lui Levi. 8 Și Moise i-a spus lui
Core: Ascultați, vă rog, fii ai lui Levi, 9 Vi se pare doar
un lucru mic, că Dumnezeul lui Israel v-a separat din
adunarea lui Israel, ca să vă apropie de el pentru a
face serviciul tabernacolului DOMNULUI și să stați în
picioare înaintea adunării ca să îi serviți? 10 Și te-a
apropiat pe tine de el și pe toți frații tăi, fiii lui Levi, cu
tine și căutați și preoția? 11 Pentru ce motiv tu și toată
ceata ta v-ați adunat împotriva DOMNULUI; și ce este
Aaron ca să cârtiți împotriva lui? 12 Și Moise a trimis să
cheme pe Datan și pe Abiram, fiii lui Eliab, care au
spus: Nu vom urca; 13 Este un lucru mic că tu ne-ai
scos dintr-o țară în care curge lapte și miere, să ne
ucizi în pustiu, doar ca să te faci prinț peste noi? 14
Mai mult, nu ne-ai dus într-o țară în care curge lapte și
miere, nici nu ne-ai dat moștenire câmpuri și vii, voiești
să scoți ochii acestor oameni? Refuzăm să urcăm. 15
Și Moise s-a înfuriat tare și a spus DOMNULUI: Nu
lua cunoștință de ofranda lor, nu am luat niciun singur
măgar de la ei, nici nu am vătămat pe nimeni dintre ei.
16 Și Moise i-a spus lui Core: Tu și toată ceata ta să fiți
înaintea DOMNULUI, tu și ei și Aaron, mâine; 17 Și să
ia fiecare cenușarul său și să pună tămâie în ele și
aduceți-le înaintea DOMNULUI, fiecare cenușarul lui,
două sute cincizeci de cenușare; și tu și Aaron, fiecare
cu cenușarul lui. 18 Și ei au luat fiecare cenușarul său
și au pus foc în ele și au pus tămâie peste ele și au
stat în picioare în ușa tabernacolului întâlnirii, cu Moise
și Aaron. 19 Și Core a adunat toată adunarea împotriva
lor la ușa tabernacolului întâlnirii și gloria DOMNULUI a
apărut întregii adunări. 20 Și DOMNUL i-a vorbit lui
Moise și lui Aaron, spunând: 21 Separați-vă din mijlocul
acestei adunări, ca să îi mistui într-o clipită. 22 Și ei au
căzut cu fețele lor la pământ și au spus: Dumnezeule,
Dumnezeul duhurilor a toată făptura, va păcătui un
singur om și te vei înfuria pe toată adunarea? 23 Și
DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând: 24 Vorbește
adunării, zicând: Ridicați-vă din jurul cortului lui Core,
Datan și Abiram. 25 Și Moise s-a ridicat și a mers la
Datan și Abiram; și bătrânii lui Israel l-au urmat. 26 Și
a vorbit adunării, spunând: Plecați, vă rog, de lângă
corturile acestor bărbați stricați și nu atingeți nimic din
ale lor, ca nu cumva să fiți mistuiți în toate păcatele
lor. 27 Astfel că ei s-au ridicat de lângă cortul lui Core,
Datan și Abiram, de fiecare parte; și Datan și Abiram
au ieșit și au stat în ușa corturilor lor și soțiile lor și fiii
lor și copilașii lor. 28 Și Moise a spus: Prin aceasta veți
cunoaște că DOMNUL m-a trimis să fac toate aceste
lucrări, pentru că nu le-am făcut din mintea mea. 29
Dacă acești oameni mor de moartea obișnuită a tuturor
oamenilor, sau dacă vor fi cercetați după cercetarea
tuturor oamenilor, atunci nu DOMNUL m-a trimis. 30
Dar dacă DOMNUL face un lucru nou și pământul își
deschide gura și îi înghite, cu tot ceea ce le aparține și
coboară de vii în groapă, atunci veți înțelege că acești
bărbați au provocat pe DOMNUL. (Sheol h7585) 31 Și s-a
întâmplat, pe când a terminat de vorbit toate aceste
cuvinte, că pământul care era sub ei s-a despicat în
două, 32 Și pământul și-a deschis gura și i-a înghițit și
casele lor și pe toți oamenii care au aparținut de Core
și toate bunurile lor. 33 Ei și tot ce le-a aparținut, au

coborât de vii în groapă și pământul s-a închis peste
ei; și ei au pierit din mijlocul adunării. **(Sheol h7585)** **34**
Și tot Israelul care a fost de jur împrejurul lor a fugit
la țipătul lor, căci au spus: Nu cumva pământul să ne
înghită și pe noi. **35** Și a ieșit un foc de la DOMNUL
și a mistuit pe cei două sute cincizeci de bărbați care
au oferit tămâie. **36** Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise,
spunând: **37** Vorbește-i lui Eleazar, fiul preotului Aaron,
să ridice cenușarele din foc și împrăștie tu focul din
ele, pentru că ele sunt sfințite. **38** Cenușarele acestor
păcătoși păcătuind împotriva propriilor suflete, să le
facă tăvi late ca acoperământ al altarului, fiindcă le-
au oferit înaintea DOMNULUI, de aceea sunt sfințite;
și ele vor fi un semn tuturor copiilor lui Israel. **39** Și
preotul Eleazar, a luat cenușarele de aramă, cu care
au oferit cei ce au fost arși; și au fost făcute tăvi late
ca acoperământ al altarului; **40** Pentru a fi o amintire
copiilor lui Israel, ca niciun străin, care nu este din
sămânța lui Aaron, să nu se apropie să ofere tămâie
înaintea DOMNULUI; ca să nu fie asemenea lui Core și
cetei sale, precum DOMNUL i-a spus prin mâna lui
Moise. **41** Dar a doua zi toată adunarea copiilor lui
Israel a cârtit împotriva lui Moise și Aaron, spunând: Ați
ucis poporul DOMNULUI. **42** Și s-a întâmplat, când
adunarea s-a strâns împotriva lui Moise și împotriva lui
Aaron, că au privit la tabernacolul întâlnirii; și, iată, norul
l-a acoperit și gloria DOMNULUI a apărut. **43** Și Moise
și Aaron au venit înaintea tabernacolului întâlnirii. **44** Și
DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând: **45** Ridicați-
vă din mijlocul acestei adunări, ca să îi mistui într-o
clipită. Iar ei au căzut cu fețele lor la pământ. **46** Și
Moise i-a spus lui Aaron: Ia un cenușar și pune foc din
altar în el și pune tămâie deasupra și mergi repede la
adunare și fă ispășire pentru ei, fiindcă a ieșit furie de la
DOMNUL; a început plaga. **47** Și Aaron a luat precum
Moise i-a poruncit și a alergat în mijlocul adunării; și,
iată, plaga începuse prin popor; și el a pus tămâie și a
făcut ispășire pentru popor. **48** Și a stat între cei morți
și cei vii; și plaga a fost oprită. **49** Acum cei ce au murit
prin plagă au fost paisprezece mii șapte sute, pe lângă
cei ce au murit din cauza lucrului făcut de Core. **50** Și
Aaron s-a întors la Moise la ușa tabernacolului întâlnirii
și plaga a fost oprită.

17 Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând: **2**
Vorbește copiilor lui Israel și ia de la fiecare dintre
ei un toiag conform casei părinților lor, dintre toți prinții
lor conform casei părinților lor douăsprezece toiege;
scrie numele fiecărui bărbat pe toiagul său. **3** Și să scrii
numele lui Aaron pe toiagul lui Levi, pentru ca un singur
toiag să fie pentru capul casei părinților lor. **4** Și să le
pui în tabernacolul întâlnirii înaintea mărturiei, unde
mă voi întâlni cu voi. **5** Și se va întâmpla, că toiagul
bărbatului, pe care îl voi alege, va înflori; și voi face
să înceteze dinaintea mea cârtirile copiilor lui Israel,
prin care ei cârtesc împotriva voastră. **6** Și Moise a
vorbit copiilor lui Israel și fiecare dintre prinții lor i-a
dat câte un toiag, pentru fiecare prinț un singur toiag,
conform cu casele părinților lor, douăsprezece toiege și
toiagul lui Aaron era printre toiegele lor. **7** Și Moise
a pus toiegele înaintea DOMNULUI în tabernacolul
mărturiei. **8** Și s-a întâmplat, că a doua zi Moise a
intrat în tabernacolul mărturiei; și, iată, toiagul lui Aaron
pentru casa lui Levi a fost înmugurit și a scos muguri
și a înflorit flori și a dat migdale. **9** Și Moise a scos
afară, dinaintea DOMNULUI, toate toiegele, la toți copiii
lui Israel, iar ei au privit și și-a luat fiecare toiagul
său. **10** Și DOMNUL i-a spus lui Moise: Adu toiagul lui
Aaron din nou înaintea mărturiei, să fie ținut ca dovadă
împotriva răzvrătiților; și să pui capăt cârtirilor lor față
de mine, ca să nu moară. **11** Și Moise a făcut precum
DOMNUL i-a poruncit, astfel a făcut. **12** Și copiii lui
Israel i-au spus lui Moise, zicând: Iată, murim, pierim,
pierim cu toții. **13** Oricine se apropie de tabernacolul
DOMNULUI va muri; vom muri cu toții?

18 Și DOMNUL i-a spus lui Aaron: Tu și fiii tăi și
casa tatălui tău cu tine veți purta nelegiuirea
sanctuarului; și tu și fiii tăi cu tine veți purta nelegiuirea
preoției voastre. **2** Și pe frații tăi de asemenea din
tribul lui Levi, tribul tatălui tău, să îi aduci cu tine,
ca să se alăture ție și să îți servească, dar tu și fiii
tăi cu tine să serviți înaintea tabernacolului mărturiei.
3 Iar ei să păzească însărcinarea ta și însărcinarea
întregului tabernacol, numai să nu se apropie de
vasele sanctuarului și de altar, ca nici ei și nici voi de
asemenea, să nu muriți. **4** Și să se alăture ție și să
păzească însărcinarea tabernacolului întâlnirii, pentru
tot serviciul tabernacolului, dar un străin să nu se
apropie de voi. **5** Și să păziți însărcinarea sanctuarului
și însărcinarea altarului, ca să nu mai fie furie peste
copiii lui Israel. **6** Și eu, iată, am luat pe frații voștri
leviți dintre copiii lui Israel, ție îți sunt dați ca un dar
pentru DOMNUL, pentru a face serviciul tabernacolului
întâlnirii. **7** De aceea tu și fiii tăi cu tine să țineți
serviciul vostru preoțesc pentru fiecare lucru al altarului
și înăuntrul perdelei; și să serviți, v-am dat serviciul
vostru preoțesc ca un serviciu al darului; și străinul
care se apropie să fie dat morții. **8** Și DOMNUL i-
a vorbit lui Aaron: Iată, eu de asemenea ți-am dat
însărcinarea ofrandelor mele săltate a tuturor lucrurilor
sfințite ale copiilor lui Israel; ți le-am dat ție și fiilor tăi
din cauza ungerii, printr-o rânduială pentru totdeauna.
9 Aceasta să fie a ta din lucrurile preasfinte, puse
deoparte de la foc, fiecare dar al lor, fiecare dar de
mâncare al lor și fiecare ofrandă a lor pentru păcat și

fiecare ofrandă a lor pentru fărădelege, pe care să mi
le aducă din nou, să fie preasfinte pentru tine și pentru
fiii tăi. 10 În locul preasfânt să o mănânci; fiecare parte
bărbătească să o mănânce, aceasta să îți fie sfântă.
11 Și aceasta este a ta, ofranda ridicată din darul lor,
cu toate ofrandele legănate ale copiilor lui Israel, ți
le-am dat ție și fiilor și fiicelor tale cu tine, printr-un
statut pentru totdeauna, oricine este curat în casa ta să
mănânce din ele. 12 Toată grăsimea untdelemnului și
toată grăsimea vinului și a grâului, primele roade ale lor
pe care le vor oferi DOMNULUI, pe ele ți le-am dat. 13
Și cele dintâi roade coapte în țară, pe care ei le vor
aduce DOMNULUI, să fie ale tale; oricine este curat în
casa ta să mănânce din ele. 14 Orice lucru dedicat
în Israel să fie al tău. 15 Orice deschide pântecele
a toată făptura, pe care ei îl aduc DOMNULUI, fie el
de la oameni sau vite, să fie al tău, cu toate acestea
întâiul născut al omului să îl răscumperi negreșit și
întâiul născut al vitelor necurate să îl răscumperi. 16 Și
cei ce trebuie răscumpărați de la vârsta de o lună să
îi răscumperi conform estimării tale, cu banii a cinci
șekeli, după șekelul sanctuarului, care este de douăzeci
de ghere. 17 Dar întâiul născut al unei vaci, sau întâiul
născut al unei oi, sau întâiul născut al unei capre, să
nu îl răscumperi; ei sunt sfinți, să stropești sângele lor
pe altar și să arzi grăsimea lor ca o ofrandă făcută prin
foc, de o aromă dulce DOMNULUI. 18 Și carnea lor să
fie a ta, precum sunt ale tale pieptul legănat și spata
dreaptă. 19 Toate ofrandele săltate din lucrurile sfinte,
pe care copiii lui Israel le oferă DOMNULUI, ți le-am
dat ție și fiilor tăi și fiicelor tale cu tine, printr-un statut
pentru totdeauna, acesta este, pentru totdeauna, un
legământ al sării înaintea DOMNULUI, ție și seminței
tale cu tine. 20 Și DOMNUL i-a vorbit lui Aaron: Să
nu ai nicio moștenire în țara lor, nici să nu ai vreo
parte în mijlocul lor, eu sunt partea ta și moștenirea ta
printre copiii lui Israel. 21 Și, iată, am dat copiilor lui
Levi toate zeciuielile ca o moștenire, pentru serviciul lor
pe care îl servesc, serviciul tabernacolului întâlnirii. 22
Nici nu trebuie de aici înainte să se apropie copiii lui
Israel de tabernacolul întâlnirii, ca nu cumva să poarte
vreun păcat și să moară. 23 Ci leviții să facă serviciul
tabernacolului întâlnirii și să poarte nelegiuirea lor,
acesta să fie un statut pentru totdeauna prin generațiile
voastre, ca în mijlocul copiilor lui Israel ei să nu aibă
nicio moștenire. 24 Dar zeciuielile copiilor lui Israel, pe
care ei le aduc ca ofrandă ridicată pentru DOMNUL, le-
am dat leviților ca moștenire, de aceea le-am spus:
Printre copiii lui Israel ei să nu aibă nicio moștenire. 25
Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând: 26 Astfel
vorbește leviților și spune-le: Când luați de la copiii
lui Israel zeciuielile pe care vi le-am dat de la ei ca
moștenire a voastră, atunci să oferiți DOMNULUI o
ofrandă ridicată din acestea, adică a zecea parte din
zeciuială. 27 Și această ofrandă ridicată a voastră vă
va fi socotită, ca grânele din aria de vânturat și ca
plinătatea teascului de vin. 28 Astfel să aduceți de
asemenea o ofrandă ridicată pentru DOMNUL din toate
zeciuielile voastre, pe care le primiți de la copiii lui
Israel; și să dați preotului Aaron din ofranda ridicată
pentru DOMNUL. 29 Din toate darurile voastre să oferiți
fiecare ofrandă ridicată pentru DOMNUL, din grăsimea
acestora, adică din partea lor sfințită. 30 De aceea să
le spui: Când ați ridicat grăsimea lor, atunci aceasta
va fi socotită leviților ca venit al ariei de vânturat și ca
venit al teascului de vin. 31 Și să o mâncați în fiecare
loc, voi și cei ai caselor voastre, pentru că aceasta este
răsplata voastră pentru serviciul vostru în tabernacolul
întâlnirii. 32 Și nu veți purta niciun păcat din cauza
aceasta, când ați ridicat grăsimea din acestea, nici nu
veți pângări lucrurile sfinte ale copiilor lui Israel, ca nu
cumva să muriți.

19 Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise și lui Aaron,
spunând: 2 Aceasta este rânduiala legii pe care
DOMNUL a poruncit-o, spunând: Vorbește copiilor lui
Israel, ca ei să îți aducă o vițea roșie fără pată, în care
nu este cusur și peste care nu s-a pus niciodată jug; 3
Și să o dați preotului Eleazar, ca să o scoată în afara
taberei și cineva să o înjunghie înaintea feței sale,
4 Și preotul Eleazar să ia din sângele ei cu degetul
său și să stropească din sângele ei drept înaintea
tabernacolului întâlnirii de șapte ori; 5 Și cineva să
ardă vițeaua înaintea ochilor săi; și pielea ei și carnea
ei și sângele ei, cu balega ei, să le ardă; 6 Și preotul
să ia lemn de cedru și isop și stacojiu și să le arunce
în mijlocul arderii viței. 7 Apoi preotul să își spele
hainele și el să își îmbăieze carnea în apă și după
aceea să intre în tabără și preotul va fi necurat până
seara. 8 Și cel ce o arde să își spele hainele în apă și
să își îmbăieze carnea în apă și va fi necurat până
seara. 9 Și un bărbat care este curat să adune cenușa
viței și să o pună în afara taberei într-un loc curat
și să fie ținută pentru adunarea copiilor lui Israel ca
apă de separare, aceasta este o curățire pentru păcat.
10 Și cel ce adună cenușa viței să își spele hainele
și să fie necurat până seara și aceasta să fie copiilor
lui Israel și străinului care locuiește temporar printre
ei, un statut pentru totdeauna. 11 Cel ce atinge trupul
mort al vreunui om, să fie necurat șapte zile. 12 Să
se purifice cu această apă în ziua a treia și în ziua a
șaptea va fi curat, dar dacă nu se purifică în ziua a
treia, atunci în ziua a șaptea nu va fi curat. 13 Oricine
atinge trupul mort al vreunui om mort și nu se purifică,
spurcă tabernacolul DOMNULUI; și acel suflet să fie
stârpit din Israel, deoarece apa separării nu a fost

stropită peste el, el va fi necurat; necurăția lui este încă
peste el. 14 Aceasta este legea: când un om moare
într-un cort, tot ce intră în cort și tot ce este în cort va fi
necurat șapte zile. 15 Și orice vas deschis, care nu
are acoperământ legat peste el, este necurat. 16 Și
oricine atinge pe cineva ucis cu o sabie în câmpurile
deschise sau un trup mort sau un os al unui om sau
un mormânt, va fi necurat șapte zile. 17 Și pentru o
persoană necurată, ei să ia din cenușa vițelei arse a
curățirii pentru păcat, și să se adauge apă curgătoare la
aceasta într-un vas. 18 Și o persoană curată să ia isop
și să îl înmoaie în apă și să o stropească peste cort și
peste toate vasele și peste persoanele care erau acolo,
și peste cel ce atinge un os sau pe cineva ucis sau pe
cineva mort sau un mormânt. 19 Și persoana curată să
stropească peste cel necurat în ziua a treia și în ziua a
șaptea; și în ziua a șaptea să se purifice și să își spele
hainele și să se îmbăieze în apă și seara va fi curat. 20
Dar bărbatul care va fi necurat și nu se va purifica, acel
suflet să fie stârpit din mijlocul adunării, deoarece a
spurcat sanctuarul DOMNULUI, apa separării nu a fost
stropită peste el, el este necurat. 21 Și acesta să le
fie un statut continuu, cel ce stropește apa separării
să își spele hainele; și cel ce atinge apa separării să
fie necurat până seara. 22 Și orice atinge persoana
necurată va fi necurat; și sufletul care atinge acel lucru
să fie necurat până seara.

20 Atunci au ajuns copiii lui Israel, adică întreaga
adunare, în deșertul Țin, în prima lună, și poporul
a locuit în Cades; și acolo a murit Miriam și acolo a fost
îngropată. 2 Și acolo nu era apă pentru adunare și s-au
adunat împotriva lui Moise și împotriva lui Aaron. 3 Și
poporul s-a certat cu Moise și a vorbit, spunând: De am
fi murit când frații noștri au murit înaintea DOMNULUI!
4 Și de ce ați adus adunarea DOMNULUI în acest
pustiu, ca noi și vitele noastre să murim aici? 5 Și de
ce ne-ați scos din Egipt pentru a ne aduce în acest loc
rău? Nu este loc pentru sămânță sau pentru smochine
sau pentru viță sau pentru rodii; nici nu este deloc apă
pentru băut. 6 Și Moise și Aaron au plecat din prezența
adunării la ușa tabernacolului întâlnirii și au căzut cu
fețele lor la pământ; și gloria DOMNULUI li s-a arătat.
7 Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând: 8 Ia toiagul
și strânge adunarea la un loc, tu și Aaron fratele tău și
vorbiți stâncii înaintea ochilor lor; și ea va da apa ei, iar
tu să le aduci apă din stâncă, astfel să dai adunării și
vitelor lor să bea. 9 Și Moise a luat toiagul de dinaintea
DOMNULUI, precum i-a poruncit. 10 Și Moise și Aaron
au strâns adunarea la un loc înaintea stâncii și el le-a
spus: Ascultați acum, răzvrătiților; trebuie să vă aducem
apă din această stâncă? 11 Și Moise și-a ridicat mâna
și cu toiagul său a lovit stânca de două ori și apa a
ieșit afară din abundență, și adunarea a băut și vitele
lor la fel. 12 Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise și lui
Aaron: Deoarece nu m-ați crezut, pentru a mă sfinți în
ochii copiilor lui Israel, de aceea nu veți duce această
adunare în țara pe care le-am dat-o. 13 Acestea sunt
apele Meriba, pentru că copiii lui Israel s-au certat
cu DOMNUL și el a fost sfințit în ei. 14 Și Moise a
trimis mesageri de la Cades la împăratul din Edom:
Astfel spune fratele tău Israel: Tu cunoști toată durerea
căzută peste noi; 15 Cum părinții noștri au coborât în
Egipt și am locuit în Egipt o lungă perioadă de timp; și
egiptenii ne-au chinuit pe noi și pe părinții noștri; 16 Și
când am strigat către DOMNUL, el a ascultat vocea
noastră și a trimis un înger și ne-a scos afară din Egipt;
și, iată, noi suntem în Cades, o cetate la marginea
graniței tale; 17 Lasă-ne să trecem, te rog, prin țara
ta, nu vom trece nici prin câmpuri, nici prin vii, nici nu
vom bea din apa fântânilor, vom merge pe drumul mare
al împăratului, nu ne vom abate nici la dreapta nici la
stânga, până ce vom fi trecut de granițele tale. 18 Și
Edom i-a spus: Să nu treci pe la mine ca nu cumva
să ies împotriva ta cu sabia. 19 Și copiii lui Israel i-au
spus: Vom merge pe drumul mare și dacă eu și vitele
mele beau din apa ta, atunci voi plăti pentru ea; voi
trece doar prin țară, cu piciorul, fără să fac niciun alt
lucru. 20 Și el a spus: Să nu treci. Și Edom a ieșit
împotriva lui cu mult popor și cu mână tare. 21 Astfel
Edom a refuzat să lase pe Israel să treacă prin granița
sa, pentru aceasta Israel s-a abătut de la el. 22 Și copiii
lui Israel și întreaga adunare, au călătorit de la Cades
și au ajuns la muntele Hor. 23 Și DOMNUL i-a vorbit lui
Moise și Aaron, în muntele Hor, la granița țării lui Edom,
spunând: 24 Aaron va fi adunat la poporul său, pentru
că nu va intra în țara pe care eu am dat-o copiilor lui
Israel, pentru că v-ați răzvrătit împotriva cuvântului meu
la apele Meriba. 25 Ia pe Aaron și pe Eleazar, fiul său,
și urcă-i la muntele Hor; 26 Și dezbracă pe Aaron de
veștmintele sale și îmbracă-l cu ele pe Eleazar fiul său;
și Aaron va fi adunat la poporul său și va muri acolo. 27
Și Moise a făcut precum DOMNUL i-a poruncit, și ei au
urcat pe muntele Hor înaintea ochilor întregii adunări.
28 Și Moise a dezbrăcat pe Aaron de veștmintele sale
și l-a îmbrăcat pe Eleazar, fiul său, cu ele; și Aaron
a murit acolo în vârful muntelui, iar Moise și Eleazar
au coborât de pe munte. 29 Și când toată adunarea
a văzut că Aaron a murit, toată casa lui Israel a jelit
pentru Aaron, treizeci de zile.

21 Și când împăratul Arad canaanitul, care locuia
în sud, a auzit spunându-se că Israel vine pe
calea spionilor, atunci a luptat împotriva lui Israel și
a luat pe unii din ei prizonieri. 2 Și Israel a făcut un
jurământ DOMNULUI și a spus: Dacă vei da negreșit

pe acest popor în mâna mea, atunci voi distruge cu
totul cetățile lor. 3 Și DOMNUL a dat ascultare vocii
lui Israel și i-a dat pe canaaniți în mâna lor; și i-au
distrus cu totul pe ei și cetățile lor; și a pus acelui
loc numele, Horma. 4 Și au călătorit de la muntele
Hor pe calea Mării Roșii, să ocolească țara lui Edom,
și sufletul poporului a fost mult descurajat din cauza
drumului. 5 Și poporul a vorbit împotriva lui Dumnezeu
și împotriva lui Moise, spunând: Pentru aceasta ne-ați
făcut să ne urcăm din Egipt, ca să murim în pustiu?
Căci nu este nici pâine, nici urmă de apă; și sufletul
nostru detestă această pâine ușoară. 6 Și DOMNUL a
trimis șerpi înfocați în mijlocul poporului și au mușcat
poporul și mult popor din Israel a murit. 7 De aceea
poporul a venit la Moise și a spus: Am păcătuit, fiindcă
am vorbit împotriva DOMNULUI și împotriva ta; roagă-
te DOMNULUI, ca să îndepărteze șerpii de la noi. Și
Moise s-a rugat pentru popor. 8 Și DOMNUL i-a spus
lui Moise: Fă-ți un șarpe înfocat și pune-l pe o prăjină și
se va întâmpla, că fiecare om mușcat, când îl privește,
va trăi. 9 Și Moise a făcut un șarpe din aramă și l-a
pus pe o prăjină și s-a întâmplat, că dacă un șarpe
a mușcat pe cineva, când acesta a privit șarpele de
aramă, a trăit. 10 Și copiii lui Israel au mers înainte și
au așezat corturile în Obot. 11 Și au călătorit de la Obot
și au așezat corturile la Iie-Abarim, în pustiul care este
înaintea lui Moab, spre răsăritul soarelui. 12 De acolo
s-au mutat și au așezat corturile în valea Zered. 13
De acolo s-au mutat și au așezat corturile de partea
cealaltă a Arnonului, care este în pustiul care iese din
ținuturile amoriților, pentru că Arnon este granița lui
Moab, între Moab și amoriți. 14 Pentru aceasta s-a
spus în cartea războaielor DOMNULUI: Ce a făcut în
Marea Roșie și în pâraiele Arnonului, 15 Și la scurgerile
pâraielor care coboară în jos la locuința lui Ar și se
întinde peste granița lui Moab. 16 Și de acolo au mers
la Beer, care este fântâna despre care DOMNUL i-a
vorbit lui Moise: Adună poporul la un loc și le voi da
apă. 17 Atunci Israel a cântat această cântare: Înalță-te
fântână; cântați-i voi, 18 Prinții au săpat fântâna, nobilii
poporului au săpat-o, sub conducerea legiuitorului, cu
toiegele lor. Și din pustie au mers la Matana; 19 Și de
la Matana la Nahaliel; și de la Nahaliel la Bamot. 20 Și
de la Bamot în valea care este în ținutul lui Moab, la
vârful Pisga, care privește spre Ieșimon. 21 Și Israel a
trimis mesageri la Sihon împăratul amoriților, spunând:
22 Lasă-mă să trec prin țara ta, nu ne vom abate în
câmpuri sau în vii; nu vom bea apa din fântâni, ci vom
merge înainte pe drumul mare al împăratului, până ce
vom fi trecut de granițele tale. 23 Și Sihon nu a permis
lui Israel să treacă peste granița sa, ci Sihon a adunat
tot poporul său și a ieșit împotriva lui Israel în pustiu și a
venit la Iahț și a luptat împotriva lui Israel. 24 Și Israel
l-a lovit cu tăișul sabiei și a stăpânit țara lui de la Arnon
până la Iaboc, chiar până la copiii lui Amon, fiindcă
granița copiilor lui Amon era puternică. 25 Și Israel a
luat toate aceste cetăți și Israel a locuit în toate cetățile
amoriților, în Hesbon și în toate satele lor. 26 Fiindcă
Hesbon era cetatea lui Sihon, împăratul amoriților, care
luptase împotriva împăratului de dinainte al lui Moab, și
îi luase toată țara din mână, până la Arnon. 27 Pentru
aceasta cei ce vorbesc în proverbe spun: Veniți la
Hesbon, să se zidească și să se pregătească cetatea
lui Sihon; 28 Fiindcă un foc a ieșit din Hesbon, o flacără
din cetatea lui Sihon, aceasta a mistuit Arul Moabului și
pe căpeteniile înălțimilor din Arnon. 29 Vai ție, Moab,
ești adus la nimic, popor al lui Chemoș! El a dat pe
fiii săi și pe fiicele sale, care au scăpat, în captivitate
la Sihon, împăratul amoriților. 30 Am tras asupra lor;
Hesbon a pierit chiar până la Dibon și i-am pustiit chiar
până la Nofah, care ajunge până la Mediba. 31 Astfel
Israel a locuit în țara amoriților. 32 Și Moise a trimis să
spioneze Iaezerul și ei au luat satele lor și au alungat
pe amoriții care erau acolo. 33 Și s-au întors și au urcat
pe calea din Basan; și Og, împăratul Basanului, a ieșit
împotriva lor, el și tot poporul său, la bătălia de la Edrei.
34 Și DOMNUL i-a spus lui Moise: Nu te teme de el,
căci l-am dat în mâna ta, pe el și pe tot poporul lui și
țara lui; și să îi faci cum i-ai făcut lui Sihon, împăratul
amoriților, care a locuit la Hesbon. 35 Astfel că l-au lovit
pe el și pe fiii săi și pe tot poporul său, până ce nu a
mai fost lăsat niciunul în viață și ei i-au stăpânit țara.

22 Și copiii lui Israel au plecat și au așezat corturile în
câmpiile lui Moab de partea aceasta a Iordanului
lângă Ierihon. 2 Și Balac, fiul lui Țipor, a văzut tot ceea
ce Israel făcuse amoriților. 3 Și Moab a fost foarte
înfricoșat de popor, pentru că erau mulți, și Moab s-a
tulburat din cauza copiilor lui Israel. 4 Și Moab le-a
spus bătrânilor lui Madian: Acum, această mulțime va
linge pe toți cei ce sunt de jur împrejurul nostru, precum
boul linge iarba câmpului. Și Balac, fiul lui Țipor, era
împăratul moabiților în acel timp. 5 De aceea a trimis
mesageri la Balaam, fiul lui Beor, la Petor, care este
lângă râul din țara copiilor poporului său, pentru a-l
chema, spunând: Iată, a ieșit un popor din Egipt; iată,
ei acoperă fața pământului și s-au așezat înaintea mea;
6 Vino, te rog, blestemă-mi pe acest popor, (căci ei
sunt prea puternici pentru mine, poate că voi învinge;)
ca să îi batem și ca să îi alungăm din țară; căci știu
că pe cine binecuvântezi tu, este binecuvântat, și pe
cine blestemi tu, este blestemat. 7 Și bătrânii lui Moab
și bătrânii lui Madian au plecat cu răsplățile pentru
ghicire în mâna lor; și au venit la Balaam și i-au spus
cuvintele lui Balac. 8 Și el le-a spus: Rămâneți aici în
această noapte și vă voi aduce vorbă din nou, precum

DOMNUL îmi va vorbi și prinții lui Moab au rămas cu
Balaam. 9 Și Dumnezeu a venit la Balaam și a spus:
Cine sunt acești oameni găzduiți la tine? 10 Și Balaam
i-a spus lui Dumnezeu: Balac, fiul lui Țipor, împăratul
lui Moab, a trimis la mine, spunând: 11 Iată, a ieșit
din Egipt un popor care acoperă fața pământului, vino
acum, blestemă-i pentru mine; poate că voi fi în stare
să îi învinș și să îi alung. 12 Și Dumnezeu i-a spus lui
Balaam: Să nu mergi cu ei; să nu blestemi poporul,
pentru că ei sunt binecuvântați. 13 Și Balaam s-a sculat
dimineața și a spus prinților lui Balac: Întoarceți-vă în
țara voastră, pentru că DOMNUL refuză să îmi dea voie
să merg cu voi. 14 Și prinții lui Moab s-au ridicat și au
mers la Balac și au spus: Balaam refuză să vină cu noi.
15 Și Balac a trimis din nou prinți, mai mulți și demni
de mai multă cinste decât ceilalți. 16 Și ei au venit la
Balaam și i-au spus: Astfel spune Balac, fiul lui Țipor:
Te rog, nu lăsa nimic să te împiedice de a veni la mine;
17 Pentru că foarte mult te voi onora și voi face orice îmi
spui, vino de aceea, te rog, blestemă-mi acest popor.
18 Și Balaam a răspuns și a spus servitorilor lui Balac:
Dacă Balac mi-ar da casa lui plină de argint și aur, eu
nu pot trece peste cuvântul DOMNULUI Dumnezeul
meu, pentru a face mai puțin sau mai mult. 19 De
aceea acum, vă rog, rămâneți și voi aici în această
noapte, ca să știu ce îmi va spune mai mult DOMNUL.
20 Și Dumnezeu a venit la Balaam în timpul nopții și
i-a spus: Dacă bărbații vin să te cheme, scoală-te și
du-te cu ei; dar totuși cuvântul pe care ți-l voi spune:
Acela să îl faci. 21 Și Balaam s-a sculat dimineața și și-
a înșeuat măgărița și a mers cu prinții lui Moab. 22 Și
mânia lui Dumnezeu s-a aprins pentru că el s-a dus
și îngerul DOMNULUI a stat în picioare pe cale ca
potrivnic împotriva lui. Acum el călărea pe măgărița sa
și cei doi servitori ai lui erau cu el. 23 Și măgărița a
văzut îngerul DOMNULUI stând în picioare pe cale și
sabia lui trasă în mâna sa și măgărița s-a abătut afară
de pe cale și a intrat în câmp; și Balaam a lovit măgărița
să o întoarcă pe cale. 24 Dar îngerul DOMNULUI a stat
pe o cărare a viilor, un zid fiind de această parte și
un zid de cealaltă parte. 25 Și când măgărița a văzut
îngerul DOMNULUI, s-a trântit de zid și a turtit piciorul
lui Balaam de zid și el a lovit-o din nou. 26 Și îngerul
DOMNULUI a mers mai departe și a stat în picioare
într-un loc strâmt, unde nu era drum să întorci nici la
dreapta nici la stânga. 27 Și când măgărița a văzut pe
îngerul DOMNULUI, a căzut sub Balaam și mânia lui
Balaam s-a aprins și el a lovit măgărița cu un toiag.
28 Și DOMNUL a deschis gura măgăriței și ea a spus
lui Balaam: Ce ți-am făcut, că m-ai lovit de aceste trei
ori? 29 Și Balaam a spus măgăriței: Pentru că m-ai
batjocorit, de ar fi fost o sabie în mâna mea te-aș fi
ucis chiar acum. 30 Iar măgărița i-a spus lui Balaam:
Nu sunt eu măgărița ta, pe care ai călărit de când am
fost a ta până în această zi? Obișnuiam vreodată să
îți fac astfel? Iar el a spus: Nu. 31 Atunci DOMNUL
a deschis ochii lui Balaam și el a văzut pe îngerul
DOMNULUI stând în picioare pe cale și sabia lui trasă
în mâna lui și și-a plecat capul și s-a aruncat cu fața sa
la pământ. 32 Și îngerul DOMNULUI i-a spus: Pentru
ce ți-ai lovit măgărița de aceste trei ori? Iată, am ieșit
să stau împotriva ta, deoarece calea ta este perversă
înaintea mea, 33 Și măgărița m-a văzut și s-a abătut de
la mine de aceste trei ori, dacă nu s-ar fi abătut de la
mine, cu siguranță te-aș fi ucis și pe ea aș fi lăsat-o
vie. 34 Și Balaam a spus îngerului DOMNULUI: Am
păcătuit, pentru că nu am știut că stai în cale împotriva
mea; acum de aceea dacă aceasta te nemulțumește,
mă voi întoarce înapoi. 35 Și îngerul DOMNULUI i-a
spus lui Balaam: Du-te cu acești bărbați, dar numai
cuvântul pe care ți-l voi spune, acela să îl vorbești.
Astfel Balaam a mers cu prinții lui Balac. 36 Și când
Balac a auzit că a venit Balaam, a ieșit să îl întâlnească
la o cetate a lui Moab, care este pe granița Arnonului,
care este în ținutul cel mai îndepărtat. 37 Și Balac i-a
spus lui Balaam: Nu am trimis la tine cu stăruință ca să
te cheme? Pentru ce nu ai venit la mine? Nu sunt eu în
stare să te onorez? 38 Și Balaam i-a spus lui Balac:
Iată, am venit la tine, am eu vreo putere în vreun fel să
spun ceva? cuvântul pe care Dumnezeu îl pune în gura
mea, aceea voi vorbi. 39 Și Balaam a mers cu Balac și
au venit la Chiriat-Huțot. 40 Și Balac a oferit boi și oi și
a trimis la Balaam și la prinții care erau cu el. 41 Și s-a
întâmplat, a doua zi, că Balac a luat pe Balaam și l-a
urcat la înălțimile lui Baal, ca de acolo să vadă până și
cea mai îndepărtată margine a poporului.

23 Și Balaam i-a spus lui Balac: Zidește-mi aici șapte
altare și pregătește-mi aici șapte boi și șapte
berbeci. 2 Și Balac a făcut cum spusese Balaam; și
Balac și Balaam au oferit pe fiecare altar un taur și
un berbec. 3 Și Balaam i-a spus lui Balac: Stai în
picioare lângă ofranda ta arsă și eu voi merge, poate
cumva DOMNUL va veni să mă întâlnească și orice
îmi va arăta îți voi spune. Și el a mers la un loc înalt.
4 Și Dumnezeu a întâlnit pe Balaam, iar el i-a spus:
Am pregătit șapte altare și am oferit pe fiecare altar
un taur și un berbec. 5 Și DOMNUL a pus cuvânt în
gura lui Balaam și a spus: Întoarce-te la Balac și astfel
să vorbești. 6 Și s-a întors la el și, iată, el stătea în
picioare lângă ofranda lui arsă, el și toți prinții lui Moab.
7 Și și-a rostit parabola și a spus: Balac împăratul lui
Moab m-a adus din Aram, din munții din est, spunând:
Vino, blestemă-mi pe Iacob și vino, sfidează pe Israel.
8 Cum să blestem, pe cel pe care Dumnezeu nu l-a
blestemat? Sau cum să sfidez, pe cel pe care DOMNUL

nu l-a sfidat? 9 Pentru că din vârful stâncilor îl văd și
de pe dealuri îl privesc, iată, poporul va locui singur și
nu va fi socotit printre națiuni. 10 Cine poate număra
pulberea lui Iacob și numărul celei de a patra părți a lui
Israel? Lasă-mă să mor moartea celor drepți și sfârșitul
meu să fie ca al lui! 11 Și Balac i-a spus lui Balaam: Ce
mi-ai făcut? Te-am luat ca să blestemi pe dușmanii mei
și, iată, tu i-ai binecuvântat cu totul. 12 Și el a răspuns
și a zis: Nu trebuie să iau seama să vorbesc ceea ce
DOMNUL a pus în gura mea? 13 Și Balac i-a spus:
Vino cu mine, te rog, la un alt loc, de unde să îi vezi,
vei vedea până la cea mai îndepărtată margine a lor,
dar nu îi vei vedea pe toți; și blestemă-i pentru mine de
acolo. 14 Și l-a dus în câmpul lui Țofim, pe vârful Pisga;
și a zidit șapte altare și a oferit un taur și un berbec pe
fiecare altar. 15 Și i-a spus lui Balac: Stai aici în picioare
lângă ofranda ta arsă, în timp ce eu mă voi întâlni
cu DOMNUL mai încolo. 16 Și DOMNUL a întâlnit pe
Balaam și a pus un cuvânt în gura lui și a spus: Du-te
din nou la Balac și spune astfel. 17 Și când a venit la el,
iată, el stătea lângă ofranda sa arsă și prinții lui Moab
stăteau cu el. Și Balac i-a spus: Ce a vorbit DOMNUL?
18 Iar el și-a rostit parabola și a spus: Ridică-te Balac și
ascultă; dă-mi ascultare, tu, fiul lui Țipor, 19 Dumnezeu
nu este om ca să mintă; nici fiu al omului ca să se
pocăiască; a spus el și nu va face, sau a vorbit și nu va
împlini? 20 Iată, eu am primit poruncă să binecuvântez
și el a binecuvântat; iar eu nu pot întoarce aceasta.
21 El nu a zărit nelegiuirea în Iacob, nici nu a văzut
stricăciune în Israel; DOMNUL Dumnezeul său este cu
el și strigătul unui împărat este printre ei. 22 Dumnezeu
i-a scos din Egipt; el are putere precum un unicorn. 23
Cu adevărat nu este niciun farmec împotriva lui Iacob,
nici nu este nicio ghicire împotriva lui Israel; referitor la
acest timp se va spune despre Iacob și despre Israel:
Ce a lucrat Dumnezeu! 24 Iată, poporul se va ridica
asemenea unui leu mare și se va înălța ca un leu tânăr;
nu se va întinde până nu va mânca din pradă și nu
va bea sângele celor uciși. 25 Și Balac i-a spus lui
Balaam: Nici nu îi blestema dar nici nu îi binecuvânta.
26 Dar Balaam a răspuns și i-a zis lui Balac: Nu ți-
am vorbit, spunând: Tot ceea ce DOMNUL vorbește,
aceea trebuie să fac? 27 Și Balac i-a spus lui Balaam:
Vino, te rog, te voi duce într-un alt loc; poate cumva
îi va plăcea lui Dumnezeu să mi-i blestemi de acolo.
28 Și Balac a adus pe Balaam pe vârful Peor, care
privește spre Ieșimon. 29 Și Balaam i-a spus lui Balac:
Zidește-mi aici șapte altare și pregătește-mi aici șapte
tauri și șapte berbeci. 30 Și Balac a făcut cum spusese
Balaam și a oferit un taur și un berbec pe fiecare altar.

24 Și când Balaam a văzut că îi era plăcut
DOMNULUI a binecuvânta pe Israel, nu a mai
ieșit, ca în alte dăți, ca să caute farmece, ci și-a
îndreptat fața spre pustiu. 2 Și Balaam și-a ridicat
ochii și a văzut pe Israel locuind în corturile lor după
semințiile lor; și duhul lui Dumnezeu a venit peste el. 3
Și și-a rostit parabola și a spus: Balaam, fiul lui Beor, a
zis; și bărbatul ai cărui ochi sunt deschiși a spus: 4 El a
zis: El care a auzit cuvintele lui Dumnezeu, care a văzut
viziunea celui Atotputernic, în timp ce cădea în transă,
dar având ochii deschiși; 5 Ce frumoase sunt corturile
tale, Iacobe și locașurile tale, Israele! 6 Ca văile se
întind, ca grădini la malul râului, ca pomii de aloe pe
care DOMNUL i-a sădit și ca cedri lângă ape. 7 El va
turna apa din gălețile sale și sămânța sa va fi în multe
ape și împăratul său se va înălța mai sus ca Agag și
împărăția lui va fi înălțată. 8 Dumnezeu l-a scos din
Egipt; el are putere precum a unui unicorn; va mânca
națiunile, ai săi dușmani, și le va frânge oasele și îi va
străpunge cu săgețile lui. 9 Se ghemuiește, se culcă
asemenea unui leu și asemenea unei leoaice mari, cine
îl va stârni? Binecuvântat este cel ce te binecuvântează
și blestemat este cel ce te blestemă. 10 Și mânia
lui Balac s-a aprins împotriva lui Balaam și și-a lovit
palmele; și Balac i-a spus lui Balaam: Te-am chemat
să blestemi pe dușmanii mei și, iată, i-ai binecuvântat
cu totul de aceste trei dăți. 11 De aceea fugi la locul
tău, m-am gândit să te onorez foarte mult; dar, iată,
DOMNUL te-a oprit de la onoare. 12 Și Balaam i-a spus
lui Balac: Nu am vorbit eu mesagerilor tăi pe care i-ai
trimis, zicând: 13 Și dacă Balac mi-ar da casa lui plină
de argint și aur, nu pot trece peste porunca DOMNULUI
să fac din propria mea minte, fie bine fie rău; să nu
vorbesc ceea ce spune DOMNUL? 14 Și acum, iată,
merg la poporul meu, vino și te voi anunța ce are să
facă acest popor poporului tău în zilele de pe urmă. 15
Și și-a rostit parabola și a spus: Balaam, fiul lui Beor, a
zis și bărbatul ai cărui ochi sunt deschiși a zis: 16 El a
spus: El care a auzit cuvintele lui Dumnezeu și a știut
cunoașterea celui Preaînalt, care a văzut viziunea celui
Atotputernic, în timp ce cădea în transă, dar având
ochii săi deschiși; 17 Îl voi vedea, dar nu acum; îl voi
privi, dar nu de aproape; o Stea va ieși din Iacob și
un Sceptru se va ridica din Israel și va lovi colțurile
lui Moab și va nimici pe toți copiii lui Set. 18 Și Edom
va fi o stăpânire, Seir de asemenea va fi o stăpânire
pentru dușmanii săi; și Israel va lucra vitejește. 19 Din
Iacob va veni cel ce va avea stăpânire și va nimici pe
cel ce rămâne în cetate. 20 Și când a privit la Amalec
și-a rostit parabola și a spus: Amalec a fost cel dintâi
între națiuni; dar sfârșitul său de pe urmă va fi pieirea
veșnică. 21 Și a privit la cheniți și și-a rostit parabola și
a spus: Tare este locuința ta și cuibul tău îl pui într-o
stâncă. 22 Totuși cheniții vor fi pustiiți, până ce Așur te
va duce captiv. 23 Și și-a rostit parabola și a spus: Vai,

cine va trăi când Dumnezeu face aceasta! 24 Și corăbii
vor veni de pe țărmul Chitimului și vor chinui pe Așur și
vor chinui pe Eber și va pieri și el pentru totdeauna. 25
Și Balaam s-a ridicat și a plecat și s-a întors la locul
său; și Balac de asemenea a plecat pe drumul său.

25 Și Israel a locuit în Sitim și poporul a început să
curvească cu fiicele lui Moab. 2 Și ei au chemat
poporul la sacrificiile dumnezeilor lor; și poporul a
mâncat și s-a prosternat dumnezeilor lor. 3 Și Israel s-a
alăturat de Baal-Peor și mânia DOMNULUI s-a aprins
împotriva lui Israel. 4 Și DOMNUL i-a spus lui Moise: Ia
pe toate căpeteniile poporului și spânzură-le înaintea
DOMNULUI în faţa soarelui, ca mânia înverşunată
a DOMNULUI să se abată de la Israel. 5 Și Moise
a spus judecătorilor lui Israel: Fiecare să ucidă pe
oamenii săi care s-au alipit de Baal-Peor. 6 Și, iată,
unul dintre copiii lui Israel a venit și a adus, la frații
săi, o femeie madianită, înaintea ochilor lui Moise și
înaintea ochilor întregii adunări a copiilor lui Israel,
care plângeau înaintea ușii tabernacolului întâlnirii. 7
Și când Fineas, fiul lui Eleazar, fiul preotului Aaron, a
văzut, s-a ridicat din mijlocul adunării și a luat o lance
în mâna sa; 8 Și a mers după bărbatul lui Israel în cort
și i-a străpuns pe amândoi, pe bărbatul din Israel și
pe femeie prin pântecele ei. Astfel plaga a fost oprită
de la copiii lui Israel. 9 Și cei ce au murit în plagă
au fost douăzeci și patru de mii. 10 Și DOMNUL i-a
vorbit lui Moise, spunând: 11 Fineas, fiul lui Eleazar,
fiul preotului Aaron, a abătut furia mea de la copiii lui
Israel, în timp ce era zelos pentru mine, printre ei, astfel
că nu am mistuit pe copiii lui Israel în gelozia mea. 12
Pentru aceasta spune: Iată, îi dau legământul meu
de pace, 13 Și să îl aibă el și sămânța lui după el,
chiar legământul unei preoții veșnice, pentru că a fost
zelos pentru Dumnezeul său și a făcut ispășire pentru
copiii lui Israel. 14 Și numele israelitului care a fost
ucis, adică cel ucis împreună cu femeia madianită, era
Zimri, fiul lui Salu, un prinț al unei case părintești printre
simeoniți. 15 Și numele femeii madianite care a fost
ucisă era Cozbi, fiica lui Țur; el era cap peste un popor
și a unei case părintești în Madian. 16 Și DOMNUL i-a
vorbit lui Moise, spunând: 17 Vatămă-i pe madianiți și
lovește-i; 18 Pentru că ei te-au vătămat cu uneltirile lor,
cu care te-au înșelat în lucrarea lui Peor și în lucrarea
lui Cozbi, fiica unui prinț din Madian, sora lor, care a
fost ucisă în ziua plăgii, venite din cauza lui Peor.

26 Și s-a întâmplat după plagă, că DOMNUL i-a
vorbit lui Moise și lui Eleazar, fiul preotului Aaron,
spunând: 2 Faceți numărătoarea întregii adunări a
copiilor lui Israel, de la vârsta de douăzeci de ani în sus,
prin toată casa părinților lor, toți cei ce sunt în stare să
meargă la război în Israel. 3 Și Moise și preotul Eleazar
au vorbit cu ei în câmpiile lui Moab, lângă Iordan,
aproape de Ierihon, spunând: 4 Faceți numărătoarea
poporului, de la vârsta de douăzeci de ani în sus;
precum DOMNUL i-a poruncit lui Moise și copiilor lui
Israel care au ieșit din țara Egiptului. 5 Ruben, fiul cel
mai în vârstă al lui Israel: copiii lui Ruben; Hanoc, din
care iese familia hanochiților; din Palu, familia paluiților;
6 Din Hețron, familia hețroniților; din Carmi, familia
carmiților. 7 Acestea sunt familiile rubeniților și cei
numărați dintre ei erau patruzeci și trei de mii șapte sute
treizeci. 8 Și fiii lui Palu: Eliab. 9 Și fiii lui Eliab: Nemuel
și Datan și Abiram. Acesta este acel Datan și Abiram,
faimoși în adunare, care au luptat împotriva lui Moise și
împotriva lui Aaron în ceata lui Core, când s-au luptat
împotriva DOMNULUI; 10 Și pământul și-a deschis
gura și i-a înghițit împreună cu Core, când acea ceată
a murit, în timp ce focul mistuia două sute cincizeci de
bărbați; și ei au devenit un semn. 11 Cu toate acestea
copiii lui Core nu au murit. 12 Fiii lui Simeon după
familiile lor: din Nemuel, familia nemueliților; din Iamin,
familia iaminiților; din Iachin, familia iachiniților; 13 Din
Zerah, familia zerahiților; din Saul, familia sauliților. 14
Acestea sunt familiile simeoniților, douăzeci și două
de mii două sute. 15 Fiii lui Gad după familiile lor: din
Țefon, familia țefoniților; din Haghi, familia haghiților;
din Șuni, familia șuniților; 16 Din Ozni, familia ozniților;
din Eri, familia eriților; 17 Din Arod, familia arodiților; din
Areli, familia areliților. 18 Acestea sunt familiile copiilor
lui Gad conform cu cei numărați dintre ei, patruzeci
de mii cinci sute. 19 Fiii lui Iuda: Er și Onan; și Er și
Onan au murit în țara lui Canaan. 20 Și fiii lui Iuda
după familiile lor au fost: din Șela, familia șelaniților; din
Pereț, familia pereț iților; din Zerah, familia zerahiților.
21 Și fiii lui Pereț au fost: din Hețron, familia hețroniților;
din Hamul, familia hamuliților. 22 Acestea sunt familiile
lui Iuda conform cu cei numărați dintre ei, șaptezeci și
șase de mii cinci sute. 23 Din fiii lui Isahar după familiile
lor: din Tola, familia tolaiților; din Pua, familia puaniților;
24 Din Iașub, familia iașubiților; din Șimron, familia
șimroniților. 25 Acestea sunt familiile lui Isahar conform
cu cei numărați dintre ei, șaizeci și patru de mii trei
sute. 26 Din fiii lui Zabulon după familiile lor: din Sered,
familia serediților; din Elon, familia eloniților; din Iahleel,
familia iahleeliților. 27 Acestea sunt familiile Zabuloniților
conform cu cei numărați dintre ei, șaizeci de mii cinci
sute. 28 Fiii lui Iosif după familiile lor: Manase și Efraim.
29 Din fiii lui Manase: din Machir, familia machiriților; și
Machir a născut pe Galaad; din Galaad a ieșit familia
galaadiților. 30 Aceștia sunt fiii lui Galaad: din Iezer,
familia iezeriților; din Helec, familia heleciților; 31 Și din
Asriel, familia asrieliților; și din Sihem, familia sihemiților;
32 Și din Șemida, familia șemidaiților; și din Hefer,

familia heferiților. 33 Și Țelofhad, fiul lui Hefer, nu a
avut fii, ci fiice și numele fiicelor lui Țelofhad erau Mala
și Noa, Hogla, Milca și Tirța. 34 Acestea sunt familiile
lui Manase și cei numărați dintre ei, cincizeci și două
de mii șapte sute. 35 Aceștia sunt fiii lui Efraim după
familiile lor: din Șutelah, familia șutelhiților; din Becher,
familia becheriților; din Tahan, familia tahaniților. 36 Și
aceștia sunt fiii lui Șutelah: din Eran, familia eraniților.
37 Acestea sunt familiile fiilor lui Efraim conform cu
cei numărați dintre ei, treizeci și două de mii cinci
sute. Aceștia sunt fiii lui Iosif, după familiile lor. 38
Fiii lui Beniamin, după familiile lor: din Bela, familia
belaiților; din Așbel, familia așbeliților; din Ahiram,
familia ahiramiților; 39 Din Șufam, familia șufamiților;
din Hufam, familia hufamiților. 40 Și fiii lui Bela au fost
Ard și Naaman, din Ard, familia ardiților; și din Naaman,
familia naamaniților. 41 Aceștia sunt fiii lui Beniamin,
după familiile lor, și cei numărați dintre ei erau patruzeci
și cinci de mii șase sute. 42 Aceștia sunt fiii lui Dan după
familiile lor: din Șuham, familia șuhamiților. Acestea
sunt familiile lui Dan, după familiile lor. 43 Toate familiile
șuhamiților, conform cu cei numărați dintre ei, erau
șaizeci și patru de mii patru sute. 44 Din copiii lui Așer
după familiile lor: din Imna, familia imnaiților; din Iesui,
familia iesuiților; din Beria, familia beriaiților. 45 Din fiii
lui Beria: din Heber, familia heberiților; din Malchiel,
familia malchieliților. 46 Și numele fiicei lui Așer era
Serah. 47 Acestea sunt familiile fiilor lui Așer conform
cu cei numărați dintre ei; care erau cincizeci și trei
de mii patru sute. 48 Din fiii lui Neftali după familiile
lor: din Iahțeel, familia iahțeeliților; din Guni, familia
guniților; 49 Din Iețer, familia iețeriților; din Șilem, familia
șilemiților. 50 Acestea sunt familiile din Neftali, după
familiile lor, și cei numărați dintre ei erau patruzeci și
cinci de mii patru sute. 51 Aceștia au fost cei numărați
dintre copiii lui Israel, șase sute una mii șapte sute
treizeci. 52 Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând:
53 Acestora le va fi împărțită țara drept moștenire,
conform numărului numelor. 54 Celor mai mulți să le
dai mai multă moștenire și celor mai puțini să le dai mai
puțină moștenire; fiecăruia să îi fie dată moștenirea sa
conform cu cei numărați din el. 55 Cu toate acestea
țara să fie împărțită prin sorți, conform numelor triburilor
părinților lor să moștenească. 56 Conform sorțului să
fie împărțită stăpânirea lor între mulți și puțini. 57 Și
aceștia sunt cei numărați dintre leviți după familiile
lor: din Gherșon, familia gherșoniților; din Chehat,
familia chehatiților; din Merari, familia merariților. 58
Acestea sunt familiile leviților: familia libniților, familia
hebroniților, familia mahliților, familia mușiților, familia
coreiților. Și Chehat a născut pe Amram. 59 Și numele
soției lui Amram a fost Iochebed, fiica lui Levi, pe care
mama ei i-a născut-o lui Levi în Egipt; și i-a născut lui
Amram pe Aaron și Moise și pe Miriam sora lor. 60 Și
lui Aaron i-a fost născut Nadab și Abihu, Eleazar și
Itamar. 61 Și Nadab și Abihu au murit, când au oferit foc
străin înaintea DOMNULUI. 62 Și cei numărați dintre ei
erau douăzeci și trei de mii, toți de parte bărbătească
de la vârsta de o lună în sus, și nu au fost numărați
printre copiii lui Israel, pentru că lor nu le-a fost dată
nicio moștenire în mijlocul copiilor lui Israel. 63 Aceștia
sunt cei numărați de Moise și preotul Eleazar, care au
numărat pe copiii lui Israel în câmpiile lui Moab lângă
Iordan, aproape de Ierihon. 64 Dar printre aceștia nu a
fost niciun bărbat dintre cei pe care Moise și preotul
Aaron i-au numărat, când au numărat copiii lui Israel în
pustiul Sinai. 65 Pentru că DOMNUL spusese despre
ei: Negreșit vor muri în pustiu. Și nu a rămas niciunul
dintre ei, în afară de Caleb, fiul lui Iefune, și Iosua, fiul
lui Nun.

27 Atunci au venit fiicele lui Țelofhad, fiul lui Hefer,
fiul lui Galaad, fiul lui Machir, fiul lui Manase,
din familiile lui Manase, fiul lui Iosif; și acestea sunt
numele fiicelor sale: Mala, Noa și Hogla și Milca și
Tirța. 2 Și ele au stat în picioare înaintea lui Moise și
înaintea preotului Eleazar și înaintea prinților și a toată
adunarea, la ușa tabernacolului întâlnirii, spunând: 3
Tatăl nostru a murit în pustiu și el nu a fost în ceata
celor ce s-au adunat împotriva DOMNULUI în ceata
lui Core; ci a murit în propriul său păcat și nu a avut
fii. 4 De ce să fie desființat numele tatălui nostru din
mijlocul familiei lui, doar pentru că nu are niciun fiu?
Dă-ne nouă dar o stăpânire între frații tatălui nostru.
5 Și Moise a adus cauza lor înaintea DOMNULUI. 6
Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând: 7 Fiicele
lui Țelofhad vorbesc drept, cu adevărat să le dai o
stăpânire a moștenirii în mijlocul fraților tatălui lor; și să
faci ca moștenirea tatălui lor să treacă asupra lor. 8 Și
să vorbești copiilor lui Israel, spunând: Dacă un bărbat
moare și nu are fiu, atunci să faceți ca moștenirea lui
să treacă la fiica sa. 9 Și dacă nu are fiică, atunci să
dați moștenirea lui fraților săi. 10 Și dacă nu are frați,
atunci să dați moștenirea lui fraților tatălui său. 11 Și
dacă tatăl său nu are frați, atunci să dați moștenirea lui
rudei sale cea mai apropiată, din familia sa și el să
o stăpânească; și acesta va fi un statut al judecății
pentru copiii lui Israel, precum DOMNUL i-a poruncit
lui Moise. 12 Și DOMNUL i-a spus lui Moise: Urcă-te
pe acest munte, Abarim, și privește țara pe care am
dat-o copiilor lui Israel. 13 Și după ce o vei privi, vei fi
adunat și tu la poporul tău, precum Aaron fratele tău
a fost adunat. 14 Pentru că v-ați răzvrătit împotriva
poruncii mele în pustiul Țin, în cearta adunării, în loc
să mă sfințiți la apa dinaintea ochilor lor, acestea sunt
apele Meriba, la Cades, în pustiul Țin. 15 Și Moise a

vorbit DOMNULUI, spunând: 16 Să pună DOMNUL,
Dumnezeul duhurilor a toată făptura, un bărbat peste
adunare, 17 Bărbat care să iasă înaintea lor și care să
intre înaintea lor și care să îi conducă afară și care
să îi ducă înăuntru; ca adunarea DOMNULUI să nu
fie ca niște oi fără păstor. 18 Și DOMNUL i-a spus lui
Moise: Ia-ți pe Iosua, fiul lui Nun, un bărbat în care
este duhul și așază-ți mâna peste el; 19 Și să îl pui
înaintea preotului Eleazar și înaintea întregii adunări;
și să îi dai poruncă înaintea ochilor lor. 20 Și să pui
din onoarea ta peste el, ca toată adunarea copiilor
lui Israel să asculte de DOMNUL. 21 Și el să stea în
picioare înaintea preotului Eleazar, care va cere sfat
pentru el după judecata lui Urim înaintea DOMNULUI;
la cuvântul său ei vor ieși și la cuvântul său ei vor intra,
el și toți copiii lui Israel împreună cu el, chiar toată
adunarea. 22 Și Moise a făcut precum DOMNUL i-a
poruncit și a luat pe Iosua și l-a pus înaintea preotului
Eleazar și înaintea întregii adunări. 23 Și și-a așezat
mâinile peste el și i-a dat poruncă, precum a poruncit
DOMNUL prin mâna lui Moise.

28 Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând: 2
Poruncește copiilor lui Israel și spune-le: Darul
meu și pâinea mea pentru sacrificiile mele făcute prin
foc, ca aromă dulce pentru mine, să luați aminte la
ele ca să mi le aduceți la timpul cuvenit. 3 Și să le
spui: Aceasta este ofranda făcută prin foc pe care să
o aduceți DOMNULUI; doi miei de un an, fără pată,
zi de zi, ca ofrandă arsă neîncetată. 4 Un miel să
îl aduci dimineața și pe celălalt să îl aduci seara; 5
Și o zecime dintr-o efă de făină ca dar de mâncare,
amestecată cu o pătrime dintr-un hin de untdelemn
bătut. 6 Aceasta este ofrandă arsă, neîncetată, care a
fost rânduită în muntele Sinai, de o aromă dulce, un
sacrificiu făcut prin foc DOMNULUI. 7 Și darul lor de
băutură să fie o pătrime dintr-un hin pentru un miel,
în locul sfânt să faci să fie turnat DOMNULUI vinul
tare, ca dar de băutură. 8 Și celălalt miel să îl aduci
pe înserat, la fel ca darul de mâncare de dimineață și
ca un dar de băutură al lui, să îl aduci, un sacrificiu
făcut prin foc, de o aromă dulce DOMNULUI. 9 Și în
ziua de sabat, doi miei de un an, fără pată, și două
zecimi dintr-o măsură de făină ca dar de mâncare,
amestecată cu untdelemn, și darul lor de băutură; 10
Aceasta este ofranda arsă a fiecărui sabat, pe lângă
ofranda arsă, neîncetată, și darul ei de băutură. 11 Și
la începuturile lunilor voastre să aduceți ofrandă arsă
DOMNULUI; doi tauri tineri și un berbec, șapte miei de
un an, fără pată. 12 Și trei zecimi dintr-o măsură de
făină ca dar de mâncare, amestecată cu untdelemn,
pentru un taur; și două zecimi dintr-o măsură de făină,
ca dar de mâncare, amestecată cu untdelemn, pentru
un berbec; 13 Și câte o zecime dintr-o măsură de făină
amestecată cu untdelemn ca dar de mâncare pentru un
miel; ca ofrandă arsă de o aromă dulce, un sacrificiu
făcut prin foc DOMNULUI. 14 Și darurile lor de băutură
să fie o jumătate de hin de vin la un taur și o treime
dintr-un hin pentru un berbec și o pătrime dintr-un hin
pentru un miel, aceasta este ofranda arsă a fiecărei
luni prin toate lunile anului. 15 Și un ied dintre capre ca
ofrandă pentru păcat adus DOMNULUI să fie oferit pe
lângă ofranda arsă, neîncetată, și darul ei de băutură.
16 Și paștele DOMNULUI este în ziua a paisprezecea a
lunii întâi. 17 Și în ziua a cincisprezecea a acestei luni
este sărbătoarea, șapte zile să se mănânce azimă. 18
În ziua întâi să fie o adunare solemnă, sfântă; să nu
faceți nicio lucrare de servire în ea. 19 Ci să aduceți
ofrandă făcută prin foc ca ofrandă arsă DOMNULUI;
doi tauri tineri și un berbec și șapte miei de un an, să
vă fie fără cusur; 20 Și darul lor de mâncare să fie
din făină amestecată cu untdelemn; trei zecimi dintr-
o măsură să aduceți pentru un taur și două zecimi
dintr-o măsură pentru un berbec; 21 Câte o zecime
dintr-o măsură pentru fiecare miel, din cei șapte miei;
22 Și un țap ca ofrandă pentru păcat, ca să se facă
ispășire pentru voi. 23 Să aduceți acestea pe lângă
ofranda arsă de dimineață, care este drept ofrandă
arsă, neîncetată. 24 Astfel să oferiți zilnic, în toate cele
șapte zile, hrana sacrificiului făcut prin foc, de o aromă
dulce DOMNULUI, să fie oferită pe lângă ofranda arsă,
neîncetată, și darul său de băutură. 25 Și în ziua a
șaptea să aveți o adunare solemnă, sfântă; să nu
faceți vreo lucrare de servire în ea. 26 De asemenea
în ziua primelor roade, când aduceți un dar nou de
mâncare DOMNULUI, după ce se încheie săptămânile
voastre, să aveți o adunare solemnă, sfântă; să nu
faceți nicio lucrare de servire în ea. 27 Ci să aduceți
ofranda arsă de o aromă dulce DOMNULUI: doi tauri
tineri, un berbec, șapte miei de un an; 28 Și darul lor
de mâncare din făină amestecată cu untdelemn: trei
zecimi dintr-o măsură pentru un taur, două zecimi dintr-
o măsură pentru un berbec, 29 Câte o zecime dintr-o
măsură pentru un miel, din cei șapte miei; 30 Și un ied
dintre capre, pentru a face ispășire pentru voi. 31 Să îi
aduceți pe lângă ofranda arsă, neîncetată, și darul lui
de mâncare, (să vă fie fără cusur) și darurile lor de
băutură.

29 Și în luna a șaptea, în ziua întâi a lunii, să aveți
o adunare solemnă, sfântă; să nu faceți nicio
lucrare de servire în ea, aceasta vă este ziua sunării
trâmbițelor. 2 Și să aduceți ofrandă arsă de o aromă
dulce DOMNULUI: un taur tânăr, un berbec și șapte
miei de un an, fără cusur. 3 Și darul lor de mâncare să
fie din făină amestecată cu untdelemn: trei zecimi dintr-

o măsură pentru un taur și două zecimi dintr-o măsură
pentru un berbec, 4 Și o zecime dintr-o măsură pentru
un miel, pentru fiecare dintre cei șapte miei; 5 Și un
ied dintre capre ca ofrandă pentru păcat, pentru a se
face ispășire pentru voi; 6 Pe lângă ofranda arsă a
lunii și darul ei de mâncare; și ofranda zilnică arsă și
darul ei de mâncare și darurile lor de băutură, conform
cu rânduiala lor, de o aromă dulce, un sacrificiu făcut
prin foc DOMNULUI. 7 Și în ziua a zecea a lunii a
șaptea să aveți o adunare solemnă, sfântă; și să vă
chinuiți sufletele; să nu faceți nicio lucrare în ea, 8
Ci să aduceți ofrandă arsă DOMNULUI de o aromă
dulce: un taur tânăr, un berbec și șapte miei de un an;
să vă fie fără cusur. 9 Și darul lor de mâncare să fie
din făină amestecată cu untdelemn: trei zecimi dintr-o
măsură pentru un taur și două zecimi dintr-o măsură
pentru un berbec, 10 Și câte o zecime dintr-o măsură
pentru un miel, pentru fiecare dintre cei șapte miei;
11 Un ied dintre capre ca ofrandă pentru păcat; pe
lângă ofranda pentru păcat a ispășirii și ofranda arsă,
neîncetată, și darul ei de mâncare și darurile lor de
băutură. 12 Și în ziua a cincisprezecea a lunii a șaptea,
să aveți o adunare solemnă, sfântă; să nu faceți nicio
lucrare de servire și să țineți o sărbătoare DOMNULUI,
timp de șapte zile; 13 Și să aduceți ofrandă arsă, un
sacrificiu făcut prin foc, de o aromă dulce DOMNULUI;
treisprezece tauri tineri, doi berbeci și paisprezece miei
de un an; să fie fără cusur; 14 Și darul lor de mâncare
să fie din făină amestecată cu untdelemn: trei zecimi
dintr-o măsură pentru fiecare taur dintre cei treisprezece
tauri, două zecimi dintr-o măsură pentru fiecare berbec
dintre cei doi berbeci, 15 Și câte o zecime dintr-o
măsură pentru fiecare miel din cei paisprezece miei;
16 Și un ied dintre capre ca ofrandă pentru păcat; pe
lângă ofranda arsă, neîncetată, darul ei de mâncare și
darul ei de băutură. 17 Și în ziua a doua să aduceți
doisprezece tauri tineri, doi berbeci, paisprezece miei
de un an, fără pată; 18 Și darul lor de mâncare și
darurile lor de băutură pentru tauri, pentru berbeci și
pentru miei, să fie conform cu numărul lor, conform
rânduielii; 19 Și un ied dintre capre ca ofrandă pentru
păcat; pe lângă ofranda arsă, neîncetată, și darul lor de
mâncare și darurile lor de băutură. 20 Și în ziua a treia:
unsprezece tauri, doi berbeci, paisprezece miei de un
an, fără cusur; 21 Și darul lor de mâncare și darurile lor
de băutură pentru tauri, pentru berbeci și pentru miei,
să fie conform cu numărul lor, conform rânduielii; 22
Și un țap ca ofrandă pentru păcat; pe lângă ofranda
arsă, neîncetată, și darul ei de mâncare și darul ei de
băutură. 23 Și în a patra zi zece tauri, doi berbeci și
paisprezece miei de un an, fără cusur; 24 Darul lor de
mâncare și darurile lor de băutură pentru tauri, pentru
berbeci și pentru miei, să fie conform cu numărul lor,
conform rânduielii; 25 Și un ied dintre capre ca ofrandă
pentru păcat; pe lângă ofranda arsă, neîncetată, și
darul ei de mâncare și darul ei de băutură. 26 Și în ziua
a cincea: nouă tauri, doi berbeci și paisprezece miei de
un an, fără pată; 27 Și darul lor de mâncare și darurile
lor de băutură pentru tauri, pentru berbeci și pentru
miei, să fie conform cu numărul lor, conform rânduielii;
28 Și un țap ca ofrandă pentru păcat; pe lângă ofranda
arsă, neîncetată, și darul ei de mâncare și darul ei de
băutură. 29 Și în ziua a șasea: opt tauri, doi berbeci
și paisprezece miei de un an, fără cusur; 30 Și darul
lor de mâncare și darurile lor de băutură pentru tauri,
pentru berbeci și pentru miei, să fie conform cu numărul
lor, conform rânduielii; 31 Și un țap ca ofrandă pentru
păcat; pe lângă ofranda arsă, neîncetată, și darul lui de
mâncare și darul lui de băutură. 32 Și în ziua a șaptea:
șapte tauri, doi berbeci și paisprezece miei de un an,
fără cusur; 33 Și darul lor de mâncare și darurile lor
de băutură pentru tauri, pentru berbeci și pentru miei,
să fie conform cu numărul lor, conform rânduielii; 34
Și un țap ca ofrandă pentru păcat; pe lângă ofranda
arsă, neîncetată, și darul ei de mâncare și darul ei de
băutură. 35 În ziua a opta să aveți o adunare, solemnă,
să nu faceți nicio lucrare de servire în ea; 36 Ci să
aduceți ofrandă arsă, ofrandă făcută prin foc, de o
aromă dulce DOMNULUI: un taur, un berbec, șapte
miei de un an, fără cusur; 37 Darul lor de mâncare și
darurile lor de băutură pentru tauri, pentru berbeci și
pentru miei, să fie conform cu numărul lor, conform
rânduielii; 38 Și un țap ca ofrandă pentru păcat; pe
lângă ofranda arsă, neîncetată, și darul ei de mâncare
și darul ei de băutură. 39 Aceste lucruri să le faceți
DOMNULUI în sărbătorile voastre rânduite, pe lângă
promisiunile voastre și ofrandele de bună voie, pentru
ofrandele voastre arse și pentru darurile voastre de
mâncare și pentru darurile voastre de băutură și pentru
ofrandele voastre de pace. 40 Și Moise a spus copiilor
lui Israel conform cu tot ceea ce DOMNUL i-a poruncit
lui Moise.

30 Și Moise a vorbit căpeteniilor triburilor referitor
la copiii lui Israel, spunând: Acesta este lucrul pe
care DOMNUL l-a poruncit. 2 Dacă un bărbat face o
promisiune DOMNULUI, sau face un jurământ ca să își
lege sufletul cu o legătură; să nu rupă cuvântul său, să
facă conform cu tot ceea ce iese din gura lui. 3 Dacă
de asemenea o femeie face o promisiune DOMNULUI
și se leagă cu o legătură, fiind în casa tatălui ei, în
tinerețea ei, 4 Și tatăl ei aude promisiunea ei și legătura
ei cu care și-a legat sufletul și dacă tatăl ei păstrează
tăcerea față de ea, atunci toate promisiunile ei vor
sta în picioare și fiecare legătură cu care și-a legat
sufletul va sta în picioare. 5 Dar dacă tatăl ei îi interzice

în ziua în care aude, niciuna din promisiunile ei, sau
din legăturile cu care și-a legat sufletul, nu va sta în
picioare; și DOMNUL o va ierta, căci tatăl ei i-a interzis.
6 Și dacă ea are soț, când a promis, sau a rostit ceva
cu buzele ei, rostirea cu care și-a legat sufletul; 7 Și
soțul ei a auzit aceasta și a păstrat tăcerea față de
ea în ziua când a auzit, atunci promisiunile ei vor sta
în picioare și legăturile ei, cu care și-a legat sufletul,
vor sta în picioare. 8 Dar dacă soțul ei i-a interzis în
ziua în care a auzit, atunci el să facă fără niciun efect
promisiunea ei pe care ea a jurat-o și ceea ce a rostit
ea în grabă cu buzele ei, și DOMNUL o va ierta. 9
Dar fiecare promisiune a unei văduve și a celei ce este
divorțată, cu care ele și-au legat sufletele, va sta în
picioare împotriva ei. 10 Și dacă ea a promis în casa
soțului ei, sau și-a legat sufletul cu un legământ, 11
Și soțul l-a auzit și păstrează tăcerea față de ea și
nu i-a interzis, atunci toate promisiunile ei vor sta în
picioare și fiecare legătură cu care și-a legat sufletul
va sta în picioare. 12 Dar dacă soțul ei le-a desființat
complet în ziua în care le-a auzit, atunci orice iese de
pe buzele ei referitor la promisiunile ei, sau referitor
la legătura sufletului ei, nu va sta în picioare, soțul
ei le-a făcut fără efect; și DOMNUL o va ierta. 13
Fiecare promisiune și fiecare legătură prin legământ
pentru a chinui sufletul, soțul ei le poate întemeia, sau
soțul ei le poate zădărnici. 14 Dar dacă soțul ei deja a
păstrat tăcerea față de ea, de la o zi la alta, atunci el
întemeiază toate promisiunile ei, sau toate legăturile
ei, care sunt asupra ei; el le confirmă, deoarece a
păstrat tăcerea față de ea în ziua în care le-a auzit. 15
Dar dacă el, în orice fel, le zădărnicește după ce le-a
auzit, atunci el să poarte nelegiuirea ei. 16 Acestea
sunt statutele pe care DOMNUL le-a poruncit lui Moise,
între un bărbat și soția sa, între tată și fiica sa, fiind în
tinerețea ei în casa tatălui ei.

31 Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând: 2
Răzbună pe copiii lui Israel asupra madianiților;
și după aceasta vei fi adunat la poporul tău. 3 Și Moise
a vorbit poporului, spunând: Înarmați-vă câțiva dintre
voi pentru război și ei să meargă împotriva madianiților
și să răzbune pe DOMNUL asupra lui Madian. 4 Din
fiecare trib, prin toate semințiile lui Israel, să trimiteți o
mie la război. 5 Astfel au fost aleși dintre miile lui Israel,
o mie din fiecare trib, douăsprezece mii înarmați pentru
război. 6 Și Moise i-a trimis la război, o mie dintre
fiecare trib, pe ei și pe Fineas, fiul preotului Eleazar, la
război, cu uneltele sfinte și trâmbițele de sunat în mâna
sa. 7 Și s-au războit împotriva madianiților, precum
DOMNUL i-a poruncit lui Moise; și au ucis toată partea
bărbătească. 8 Și au ucis pe împărații lui Madian, pe
lângă restul celor uciși, adică pe Evi și pe Rechem
și pe Țur și pe Hur și pe Reba, cinci împărați ai lui
Madian, de asemenea l-au ucis cu sabia pe Balaam,
fiul lui Beor. 9 Și copiii lui Israel au luat captive pe toate
femeile lui Madian și pe micuții lor; și au luat ca jaf
toate vitele lor și toate turmele lor și toate bunurile lor.
10 Și au ars cu foc toate cetățile lor în care ei au locuit
și toate cetățuile lor frumoase. 11 Și au luat tot jaful și
toată prada, deopotrivă din oameni și din animale. 12
Și au adus captivii și prada și jaful la Moise și la preotul
Eleazar și la adunarea copiilor lui Israel, la tabăra din
câmpiile lui Moab, care sunt lângă Iordan aproape de
Ierihon. 13 Și Moise și preotul Eleazar și toți prinții
adunării, au ieșit să îi întâmpine în afara taberei. 14 Și
Moise s-a înfuriat pe ofițerii oștirii, pe căpeteniile miilor
și pe căpeteniile sutelor, care au venit de la bătălie. 15
Și Moise le-a spus: Ați lăsat toate femeile în viață? 16
Iată, acestea au făcut pe copiii lui Israel, prin sfatul lui
Balaam, să facă fărădelege împotriva DOMNULUI în
lucrarea lui Peor, și a fost o plagă în mijlocul adunării
DOMNULUI. 17 De aceea, ucide acum pe fiecare dintre
micuții lor de parte bărbătească și ucide fiecare femeie
care a cunoscut bărbat, culcându-se cu el. 18 Dar toți
copiii de parte femeiască, ce nu au cunoscut bărbat,
culcându-se cu el, lăsați-i în viață pentru voi. 19 Și
oricine a ucis vreo persoană și oricine a atins pe cineva
ucis să locuiască șapte zile în afara taberei; purificați-vă
deopotrivă voi și captivii voștri în ziua a treia și în ziua
a șaptea. 20 Și purificați toate hainele voastre și tot ce
este făcut din piei și tot lucrul din păr de capre și toate
lucrurile făcute din lemn. 21 Și preotul Eleazar le-a spus
bărbaților de război care au mers la bătălie: Aceasta
este rânduiala legii pe care DOMNUL i-a poruncit-o lui
Moise; 22 Doar aurul și argintul, arama, fierul, cositorul
și plumbul, 23 Fiecare lucru care suportă focul, să îl
treceți prin foc și va fi curat, cu toate acestea va fi
purificat cu apa separării; și tot ce nu suportă focul
să îl treceți prin apă. 24 Și să vă spălați hainele în
ziua a șaptea și veți fi curați și după aceea să intrați în
tabără. 25 Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând:
26 Fă numărătoarea prăzii care a fost luată, deopotrivă
dintre oameni și dintre animale, tu și preotul Eleazar,
împreună cu mai marii părinți ai adunării, 27 Și împarte
prada în două părți: între cei ce au dus războiul, care
au ieșit la bătălie și între toată adunarea; 28 Și ridică
o taxă DOMNULUI de la oamenii de război care au
ieșit la luptă, un suflet din cinci sute, deopotrivă dintre
oameni și dintre boi și dintre măgari și dintre oi; 29 Ia
acesta din jumătatea lor și să îl dai preotului Eleazar, ca
ofrandă ridicată pentru DOMNUL. 30 Și din jumătatea
care este a copiilor lui Israel, să iei o porție de cincizeci,
dintre oameni, dintre boi, dintre măgari și din turme,
din toate felurile de vite și să le dai leviților, care au
păstrat însărcinarea tabernacolului DOMNULUI. 31 Și

Moise și preotul Eleazar au făcut precum DOMNUL i-a
poruncit lui Moise. 32 Și jaful, adică restul prăzii pe
care oamenii de război o apucaseră, era șase sute
șaptezeci și cinci de mii de oi, 33 Și șaptezeci și două
de mii de boi, 34 Și șaizeci și unu de mii de măgari, 35
Și treizeci și două de mii de persoane cu totul, femei
care nu cunoscuseră bărbat, culcându-se cu el. 36
Și jumătatea, care era porția celor ce au ieșit să se
războiască, era în număr de trei sute treizeci și șapte
de mii cinci sute de oi; 37 Și taxa DOMNULUI din oi
a fost șase sute șaptezeci și cinci; 38 Și boii au fost
treizeci și șase de mii; din care taxa DOMNULUI a
fost șaptezeci și doi; 39 Și măgarii au fost treizeci de
mii cinci sute; din care taxa DOMNULUI a fost șaizeci
și unu. 40 Și numărul persoanelor a fost șaisprezece
mii; din care taxa DOMNULUI a fost treizeci și două
de persoane. 41 Și Moise a dat taxa DOMNULUI,
care era ofranda ridicată pentru DOMNUL, preotului
Eleazar, precum DOMNUL i-a poruncit lui Moise. 42
Și din jumătatea care era a copiilor lui Israel, pe care
Moise a despărțit-o de la bărbații care s-au războit,
43 (Acum jumătatea ce aparținea adunării era de trei
sute treizeci și șapte de mii cinci sute de oi, 44 Și
treizeci și șase de mii de boi, 45 Și treizeci de mii cinci
sute de măgari, 46 Și șaisprezece mii de persoane;
) 47 Chiar din jumătatea care era a copiilor lui Israel,
Moise a luat o porție de cincizeci, deopotrivă dintre
oameni și dintre animale și le-a dat leviților, care au
păstrat însărcinarea tabernacolului DOMNULUI; precum
DOMNUL i-a poruncit lui Moise. 48 Și ofițerii care
erau peste miile oștirii, căpeteniile miilor și căpeteniile
sutelor, s-au apropiat de Moise, 49 Și i-au spus lui
Moise: Servitorii tăi au făcut numărătoarea bărbaților
de război care sunt sub porunca noastră și nu lipsește
niciun bărbat dintre noi. 50 De aceea am adus un dar
pentru DOMNUL, din ce a dobândit fiecare bărbat, din
bijuterii de aur, lanțuri, brățări, inele, cercei și tăblițe,
pentru a face ispășire pentru sufletele noastre înaintea
DOMNULUI. 51 Și Moise și preotul Eleazar au luat aurul
de la ei, toate bijuteriile lucrate. 52 Și tot aurul ofrandei
pe care l-au oferit DOMNULUI, de la căpeteniile miilor și
de la căpeteniile sutelor, a fost de șaisprezece mii șapte
sute cincizeci de șekeli. 53 (Pentru că bărbații de război
prădaseră, fiecare bărbat pentru el însuși.) 54 Și Moise
și preotul Eleazar au luat aurul de la căpeteniile miilor
și ai sutelor și l-au adus în tabernacolul întâlnirii, drept
amintire pentru copiii lui Israel înaintea DOMNULUI.

32 Acum, copiii lui Ruben și copiii lui Gad aveau
o foarte mare mulțime de vite; și au văzut țara
Iaezer și țara Galaad și, iată, locul era un loc pentru
vite, 2 Copiii lui Gad și copiii lui Ruben au venit și i-au
spus lui Moise și preotului Eleazar și prinților adunării,
spunând: 3 Atarot și Dibon și Iaezer și Nimra și Hesbon
și Eleale și Sebam și Nebo și Beon, 4 Țara pe care
DOMNUL a lovit-o înaintea adunării lui Israel, este un
pământ pentru vite și servitorii tăi au vite, 5 Pentru
aceasta, au spus ei, dacă am găsit har înaintea ochilor
tăi, fie ca această țară să se dea servitorilor tăi în
stăpânire, nu ne trece peste Iordan. 6 Și Moise a spus
copiilor lui Gad și copiilor lui Ruben: Vor merge frații
voștri să se războiască, iar voi veți ședea aici? 7 Și
pentru ce descurajați inima copiilor lui Israel de la a
intra în țara pe care DOMNUL le-a dat-o? 8 Astfel au
făcut părinții voștri, când i-am trimis de la Cades-Barnea
să vadă țara. 9 Căci, când s-au urcat la valea Eșcol și
au văzut țara, au descurajat inima copiilor lui Israel,
cum că nu ar trebui să intre în țara pe care DOMNUL
le-a dat-o. 10 Și mânia DOMNULUI s-a aprins în acel
timp și el a jurat, spunând: 11 Negreșit niciunul dintre
oamenii care s-au urcat din Egipt, de la vârsta de
douăzeci de ani în sus, nu va vedea țara pe care eu
am jurat-o lui Avraam, lui Isaac și lui Iacob; deoarece
nu m-au urmat pe deplin, 12 În afară de Caleb, fiul lui
Iefune chenizitul, și Iosua, fiul lui Nun, pentru că ei au
urmat pe deplin pe DOMNUL. 13 Și mânia DOMNULUI
s-a aprins împotriva lui Israel și i-a făcut să rătăcească
în pustiu patruzeci de ani, până ce toată generația
care făcuse rău înaintea ochilor DOMNULUI a fost
mistuită. 14 Și, iată, voi v-ați ridicat în locul părinților
voștri, urmași înmulțiți ai oamenilor păcătoși, ca să
sporiți acum mânia înverșunată a DOMNULUI spre
Israel. 15 Căci dacă vă abateți de la a-l urma pe el,
el îi va lăsa din nou în pustiu; și veți nimici tot acest
popor. 16 Și ei s-au apropiat de el și au spus: Vom
zidi țarcuri pentru oi aici pentru vitele noastre și cetăți
pentru micuții noștri, 17 Dar noi înșine vom merge gata
înarmați înaintea copiilor lui Israel, până îi vom fi dus la
locul lor; și micuții noștri vor locui în cetățile fortificate
din cauza locuitorilor țării. 18 Nu ne vom întoarce la
casele noastre până ce copiii lui Israel nu vor fi moștenit
fiecare bărbat moștenirea lui. 19 Pentru că nu vom
moșteni împreună cu ei dincolo de Iordan, sau mai
departe; deoarece moștenirea noastră ne-a căzut de
această parte a Iordanului spre est. 20 Și Moise le-
a spus: Dacă veți face acest lucru, dacă veți merge
înarmați înaintea DOMNULUI la război, 21 Și veți trece
toți înarmați peste Iordan înaintea DOMNULUI, până ce
el va fi scos afară pe dușmanii săi de dinaintea lui, 22
Și țara va fi supusă înaintea DOMNULUI; și după aceea
vă veți întoarce și veți fi fără vină înaintea DOMNULUI
și înaintea lui Israel; și această țară va fi stăpânirea
voastră înaintea DOMNULUI. 23 Dar dacă nu veți face
astfel, iată, ați păcătuit împotriva DOMNULUI și fiți
siguri că păcatul vostru vă va găsi. 24 Zidiți-vă cetăți
pentru micuții voștri și țarcuri pentru oile voastre și

faceți ceea ce a ieșit din gura voastră. 25 Și copiii lui
Gad și copiii lui Ruben i-au spus lui Moise, zicând:
Servitorii tăi vor face precum domnul meu poruncește.
26 Micuții noștri, soțiile noastre, turmele noastre și toate
vitele noastre vor fi acolo în cetățile lui Galaad; 27
Dar servitorii tăi vor trece, fiecare bărbat înarmat de
război, înaintea DOMNULUI la bătălie, precum domnul
meu spune. 28 Astfel, referitor la ei, Moise i-a poruncit
preotului Eleazar și lui Iosua, fiul lui Nun, și mai marilor
părinți ai triburilor copiilor lui Israel, 29 Și Moise le-a
spus: Dacă copiii lui Gad și copiii lui Ruben vor trece
împreună cu voi peste Iordan, fiecare bărbat înarmat
de bătălie, înaintea DOMNULUI, și țara va fi supusă
înaintea voastră, atunci să le dați țara lui Galaad în
stăpânire. 30 Dar dacă nu vor trece cu voi înarmați,
atunci să aibă stăpâniri printre voi în țara lui Canaan. 31
Și copiii lui Gad și copiii lui Ruben au răspuns, zicând:
Precum DOMNUL a vorbit servitorilor tăi, astfel vom
face. 32 Vom trece înarmați înaintea DOMNULUI în
țara lui Canaan, pentru ca stăpânirea moștenirii noastre
de această parte a Iordanului să fie a noastră. 33 Și
Moise le-a dat lor, adică copiilor lui Gad și copiilor lui
Ruben și la jumătate din tribul lui Manase, fiul lui Iosif,
împărăția lui Sihon, împăratul amoriților, și împărăția lui
Og, împăratul Basanului, țara, cu cetățile ei în ținuturile
ei, cetățile țării de jur împrejur. 34 Și copiii lui Gad au
zidit Dibonul și Atarotul și Aroerul, 35 Și Atrotul, Șofanul
și Iaezerul și Iogbeha, 36 Și Betnimra și Betharanul,
cetăți fortificate; și țarcuri pentru oi. 37 Și copiii lui
Ruben au zidit Hesbonul și Eleale și Chiriat-Haimul, 38
Și Nebo și Baal-Meonul, (numele lor fiind schimbate) și
Șibma; și au dat alte nume cetăților pe care le-au zidit.
39 Și copiii lui Machir, fiul lui Manase, a mers la Galaad
și l-au luat și au alungat pe amoriții care erau în el. 40
Și Moise a dat Galaadul lui Machir, fiul lui Manase; și
el a locuit în el. 41 Și Iair, fiul lui Manase, a ieșit și a
luat orașele mici de acolo și le-a numit Havot-Iair. 42
Și Nobah a mers și a luat Chenatul și satele lui și l-a
numit Nobah, după numele său.

33 Acestea sunt călătoriile copiilor lui Israel, care
au ieșit din țara Egiptului cu oștirile lor sub mâna
lui Moise și Aaron. 2 Și Moise a scris plecările lor
conform cu călătoriile lor prin porunca DOMNULUI, și
acestea sunt călătoriile lor conform cu plecările lor.
3 Și ei au plecat de la Ramses în luna întâi, în ziua
a cincisprezecea a lunii întâi; a doua zi după paște,
copiii lui Israel au ieșit cu o mână înaltă înaintea ochilor
tuturor egiptenilor. 4 Pentru că egiptenii au înmormântat
pe întâii lor născuți, pe care DOMNUL i-a lovit între
ei; DOMNUL a făcut de asemenea judecăți asupra
dumnezeilor lor. 5 Și copiii lui Israel au plecat de la
Ramses și au așezat corturile în Sucot. 6 Și au plecat
de la Sucot și au așezat corturile în Etam, care este la
marginea pustiului. 7 Și au plecat de la Etam și s-au
întors la Piha-Hirot, care este înainte de Baal-Țefon; și
au așezat corturile înainte de Migdol. 8 Și au plecat
dinaintea Piha-Hirotului și au trecut prin mijlocul mării în
pustiu și au mers o călătorie de trei zile în pustiul Etam
și au așezat corturile în Mara. 9 Și au plecat de la Mara
și au venit la Elim; și în Elim erau douăsprezece fântâni
de apă și șaptezeci de palmieri; și acolo au așezat
corturile. 10 Și au plecat de la Elim și au așezat corturile
lângă Marea Roșie. 11 Și au plecat de la Marea Roșie
și au așezat corturile în pustiul Sin. 12 Și au plecat în
călătoria lor, ieșind din pustiul Sin, și au așezat corturile
în Dofca. 13 Și au plecat de la Dofca și au așezat
corturile în Aluș. 14 Și au plecat de la Aluș și au așezat
corturile la Refidim, unde nu era apă ca poporul să
bea. 15 Și au plecat de la Refidim și au așezat corturile
în pustiul Sinai. 16 Și au plecat din pustiul Sinai și au
așezat corturile la Chibrot-Hataava. 17 Și au plecat de
la Chibrot-Hataava și au așezat corturile la Hațerot.
18 Și au plecat de la Hațerot și au așezat corturile în
Ritma. 19 Și au plecat de la Ritma și au așezat corturile
la Rimon-Pereț. 20 Și au plecat de la Rimon-Pereț și au
așezat corturile în Libna. 21 Și au plecat de la Libna și
au așezat corturile la Risa. 22 Și au plecat de la Risa și
au așezat corturile la Chehelata. 23 Și au plecat de la
Chehelata și au așezat corturile în muntele Șafer. 24 Și
au plecat de la muntele Șafer și au așezat corturile
în Harada. 25 Și au plecat de la Harada și au așezat
corturile în Machelot. 26 Și au plecat de la Machelot
și au așezat corturile la Tahat. 27 Și au plecat de la
Tahat și au așezat corturile la Tarah. 28 Și au plecat
de la Tarah și au așezat corturile în Mitca. 29 Și au
plecat de la Mitca și au așezat corturile în Hașmona.
30 Și au plecat de la Hașmona și au așezat corturile la
Moserot. 31 Și au plecat de la Moserot și au așezat
corturile în Bene-Iaacan. 32 Și au plecat de la Bene-
Iaacan și au așezat corturile la Hor-Hag-Hidgad. 33 Și
au mers de la Hor-Hag-Hidgad și au așezat corturile
în Iotbata. 34 Și au plecat de la Iotbata și au așezat
corturile la Abrona. 35 Și au plecat de la Abrona și au
așezat corturile la Ețion-Gheber. 36 Și au plecat de la
Ețion-Gheber și au așezat corturile în pustiul Țin, care
este Cades. 37 Și au plecat de la Cades și au așezat
corturile în muntele Hor, la marginea țării lui Edom.
38 Și preotul Aaron a urcat în muntele Hor la porunca
DOMNULUI și a murit acolo, în anul patruzeci, după ce
copiii lui Israel ieșiseră din țara Egiptului, în ziua întâi
a lunii a cincea. 39 Și Aaron era în vârstă de o sută
douăzeci și trei de ani când a murit în muntele Hor. 40
Și împăratul Arad canaanitul, care a locuit în sudul țării
lui Canaan, a auzit de venirea copiilor lui Israel. 41 Și ei
au plecat de la muntele Hor și au așezat corturile în

Țalmona. 42 Și au plecat de la Țalmona și au așezat
corturile în Punon. 43 Și au plecat de la Punon și au
așezat corturile în Obot. 44 Și au plecat de la Obot și au
așezat corturile în Ieabarim, la granița lui Moab. 45 Și
au plecat de la Iim și au așezat corturile în Dibon-Gad.
46 Și au plecat de la Dibon-Gad și au așezat corturile în
Almon-Diblataim. 47 Și au plecat de la Almon-Diblataim
și au așezat corturile în munții Abarim, în fața lui Nebo.
48 Și au plecat de la munții Abarim și au așezat corturile
în câmpiile lui Moab, lângă Iordan, aproape de Ierihon.
49 Și au așezat corturile lângă Iordan, de la Bet-Ieșimot
până la Abel-Sitim în câmpiile lui Moab. 50 Și DOMNUL
i-a vorbit lui Moise în câmpiile lui Moab, lângă Iordan,
aproape de Ierihon, zicând: 51 Vorbește copiilor lui
Israel și spune-le: Când veți fi trecut peste Iordan în
țara lui Canaan, 52 Să alungați pe toți locuitorii țării
de dinaintea voastră și să distrugeți toate picturile lor
și să distrugeți toate chipurile lor turnate și dărâmați
în întregime toate înălțimile lor; 53 Și să alungați pe
locuitorii țării și să locuiți în ea, pentru că v-am dat țara
pentru a o stăpâni. 54 Și să împărțiți țara prin sorți ca
o moștenire între familiile voastre; și celor mai mulți
să dați mai multă moștenire și celor mai puțini să dați
mai puțină moștenire; moștenirea fiecărui bărbat să fie
în locul unde cade sorțul lui; să moșteniți conform cu
triburile părinților voștri. 55 Dar dacă nu veți alunga pe
locuitorii țării de dinaintea voastră, aceia pe care îi veți
lăsa dintre ei vă vor fi țepușe în ochi și ghimpi în coaste
și vă vor oprima în țara în care veți locui. 56 Mai mult,
se va întâmpla, că vă voi face precum m-am gândit să
le fac lor.

34 Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând: 2
Poruncește copiilor lui Israel și spune-le: Când
intrați în țara lui Canaan; (aceasta este țara care vă va
cădea drept moștenire, țara lui Canaan cu granițele
ei;) 3 Atunci partea voastră de sud va fi de la pustiul
Țin de-a lungul ținutului lui Edom și granița de sud
va fi marginea cea mai depărtată a Mării Sărate spre
est; 4 Și granița voastră se va întoarce de la sud la
înălțimea Acrabim și va trece la Țin; și ieșirea lui va fi
de la sud la Cades-Barnea și va merge la Hațar-Adar și
va trece până la Ațmon; 5 Și granița să facă o rotire de
la Ațmon până la râul Egiptului și ieșirile ei vor fi la
mare. 6 Iar cât despre granița de vest, veți avea marea
cea mare drept graniță; aceasta va fi granița voastră de
vest. 7 Și aceasta va fi granița voastră de nord: de la
marea cea mare vă veți însemna muntele Hor; 8 De
la muntele Hor veți însemna granița voastră până la
intrarea la Hamat; și ieșirile graniței vor fi la Țedad; 9
Și granița va merge la Zifron și ieșirile ei vor fi la Hațar-
Enan, aceasta va fi granița voastră de nord. 10 Și veți
însemna granița voastră de est de la Hațar-Enan până
la Șefam; 11 Și ținutul va merge în jos de la Șefam la
Ribla, pe partea de est a Ainului; și granița va coborî
și va ajunge până la țărmul mării Chineret spre est;
12 Și granița va coborî la Iordan și ieșirile ei vor fi la
Marea Sărată, aceasta va fi țara voastră cu granițele ei
de jur împrejurul ei. 13 Și Moise le-a poruncit copiilor
lui Israel, spunând: Aceasta este țara pe care o veți
moșteni prin sorț, despre care DOMNUL a poruncit să
fie dată celor nouă seminții și la o jumătate de trib; 14
Pentru că tribul copiilor lui Ruben conform cu casa
părinților lor și tribul copiilor lui Gad conform cu casa
părinților lor, au primit moștenirea lor; și jumătate din
tribul lui Manase au primit moștenirea lor; 15 Cele două
triburi și jumătatea de trib au primit moștenirea lor de
această parte a Iordanului, lângă Ierihon spre est, spre
răsăritul soarelui. 16 Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise,
spunând: 17 Acestea sunt numele bărbaților care vă
vor împărți țara: preotul Eleazar și Iosua, fiul lui Nun. 18
Și să luați câte un prinț din fiecare trib, să împartă țara
prin moștenire. 19 Și numele bărbaților sunt acestea:
din tribul lui Iuda: Caleb, fiul lui Iefune. 20 Și din tribul
copiilor lui Simeon: Șemuel, fiul lui Amihud. 21 Din tribul
lui Beniamin: Elidad, fiul lui Chislon. 22 Și prințul tribului
copiilor lui Dan: Buchi, fiul lui Iogli. 23 Prințul copiilor lui
Iosif, pentru tribul copiilor lui Manase: Haniel, fiul lui
Efod. 24 Și prințul tribului copiilor lui Efraim: Chemuel,
fiul lui Șiftan. 25 Și prințul tribului copiilor lui Zabulon:
Elițafan, fiul lui Parnac. 26 Și prințul tribului copiilor lui
Isahar: Paltiel, fiul lui Azan. 27 Și prințul tribului copiilor
lui Așer: Ahihud, fiul lui Șelomi. 28 Și prințul tribului
copiilor lui Neftali: Pedahel, fiul lui Amihud. 29 Aceștia
sunt cei cărora DOMNUL le-a poruncit să împartă
moștenirea copiilor lui Israel în țara lui Canaan.

35 Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise în câmpiile lui
Moab, lângă Iordan, aproape de Ierihon, spunând:
2 Poruncește copiilor lui Israel, ca ei să dea leviților din
moștenirea stăpânirii lor, cetăți pentru a locui în ele; și
să dați de asemenea leviților împrejurimile cetăților lor,
de jur împrejurul lor. 3 Și vor avea cetățile pentru a
locui în ele; și împrejurimile vor fi pentru vitele lor și
pentru bunurile lor și pentru toate animalele lor. 4 Și
împrejurimile cetăților, pe care să le dați leviților, se
vor întinde de la zidul cetății în afară, o mie de coți
de jur împrejur. 5 Și să măsurați din afara cetății pe
latura de est, două mii de coți, și pe latura de sud,
două mii de coți, și pe latura de vest, două mii de coți,
și pe latura de nord, două mii de coți; și cetatea să
fie în mijloc; acestea să le fie împrejurimile cetăților.
6 Și printre cetățile pe care să le dați leviților să fie
șase cetăți de scăpare, pe care să le rânduiți pentru
ucigașul de oameni, ca să poată fugi acolo; și lor să le
adăugați patruzeci și două de cetăți. 7 Astfel, toate

cetățile pe care să le dați leviților să fie patruzeci și opt
de cetăți; pe ele să le dați împreună cu împrejurimile
lor. 8 Și cetățile pe care să le dați să fie din stăpânirea
copiilor lui Israel; de la cei ce au multe să dați multe;
dar de la cei ce au puține să dați puține; fiecare să dea
dintre cetățile sale leviților, conform moștenirii sale pe
care o moștenește. 9 Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise,
spunând: 10 Vorbește copiilor lui Israel și spune-le:
Când veți fi trecut peste Iordan în țara lui Canaan; 11
Atunci să vă rânduiți cetăți care să fie cetăți de scăpare
pentru voi; ca ucigașul să poată fugi acolo, cel ce
ucide vreo persoană, fără intenție. 12 Și acestea să
vă fie cetăți pentru scăpare din fața răzbunătorului;
ca ucigașul să nu moară, până ce nu stă înaintea
adunării, în judecată. 13 Și din aceste cetăți, pe care
le veți da, să fie șase cetăți de scăpare. 14 Să dați
trei cetăți de această parte a Iordanului și trei cetăți să
dați în țara lui Canaan, care să fie cetăți de scăpare.
15 Aceste șase cetăți să fie de scăpare, deopotrivă
pentru copiii lui Israel și pentru străinul și pentru cel
ce locuiește temporar printre voi; ca fiecare om, care
ucide fără intenție vreo persoană, să poată fugi acolo.
16 Și dacă el îl lovește cu o unealtă de fier, încât acela
moare, el este un ucigaș; ucigașul negreșit să fie dat
morții. 17 Și dacă îl lovește aruncând o piatră, de care
poate muri și moare, el este ucigaș; ucigașul negreșit
să fie dat morții. 18 Sau dacă îl lovește cu o armă
de mână din lemn, de care poate muri și moare, el
este ucigaș; ucigașul negreșit să fie dat morții. 19
Însuși răzbunătorul sângelui să ucidă pe ucigaș; când îl
întâlnește, să îl ucidă. 20 Iar dacă din ură îl împinge,
sau aruncă ceva în el, stând la pândă, ca el să moară;
21 Sau în dușmănie îl lovește cu mâna sa, încât acela
moare; cel ce l-a lovit să fie negreșit dat morții, pentru
că este un ucigaș; răzbunătorul sângelui să ucidă pe
ucigaș, când îl întâlnește. 22 Dar dacă îl împinge pe
neașteptate fără dușmănie, sau a aruncat ceva lucru
asupra lui, fără a sta la pândă, 23 Sau cu vreo piatră de
care un om poate muri, dar nevăzându-l și aruncând-o
asupra lui, încât acela moare și nu era dușmanul lui,
nici nu a căutat vătămarea lui, 24 Atunci adunarea să
judece între ucigaș și răzbunătorul sângelui conform
acestor judecăți; 25 Și adunarea să elibereze pe ucigaș
din mâna răzbunătorului sângelui și adunarea să îl
întoarcă la cetatea lui de scăpare, unde fugise; și el
să locuiască în ea până la moartea marelui preot,
care a fost uns cu untdelemnul sfânt. 26 Dar dacă
ucigașul va ieși vreodată în afara granițelor cetății sale
de scăpare, unde fugise; 27 Și răzbunătorul sângelui
îl găsește în afara granițelor cetății sale de scăpare
și răzbunătorul sângelui ucide pe ucigaș, el nu va fi
vinovat de sânge; 28 Deoarece trebuia să rămână
în cetatea lui de scăpare până la moartea marelui
preot; dar după moartea marelui preot, ucigașul se va
întoarce în pământul stăpânirii sale. 29 Astfel aceste
lucruri vă vor fi drept statut de judecată prin generațiile
voastre, în toate locuințele voastre. 30 Oricine ucide
vreo persoană, ucigașul să fie dat morții după gura
martorilor; dar un singur martor nu va mărturisi împotriva
vreunei persoane pentru a face ca acela să moară. 31
Mai mult, să nu luați preț de răscumpărare pentru viața
ucigașului, cel vinovat de moarte; ci el negreșit să fie
dat morții. 32 Și să nu luați preț de răscumpărare pentru
cel fugit la cetatea lui de scăpare, ca el să poată veni
din nou să locuiască în țară, până la moartea preotului.
33 Astfel să nu murdăriți țara în care sunteți, pentru că
sângele pângărește țara; și țara nu poate fi curățată de
sângele care este vărsat în ea, decât prin sângele celui
ce l-a vărsat. 34 Nu pângăriți de aceea țara pe care o
veți locui, în care eu locuiesc, pentru că eu DOMNUL
locuiesc în mijlocul copiilor lui Israel.

36 Și mai marii părinților familiilor copiilor lui Galaad,
fiul lui Machir, fiul lui Manase, din familiile fiilor lui
Iosif, s-au apropiat și au vorbit înaintea lui Moise și
înaintea prinților, mai marii părinți ai copiilor lui Israel;
2 Și ei au spus: DOMNUL i-a poruncit domnului meu
să dea țara ca moștenire prin sorț copiilor lui Israel; și
domnului meu i-a fost poruncit de DOMNUL să dea
moștenirea lui Țelofhad, fratele nostru, fiicelor sale.
3 Și dacă ele se vor mărita cu oricare dintre fiii altor
triburi ale copiilor lui Israel, atunci moștenirea lor va fi
luată din moștenirea părinților noștri și va fi adăugată la
moștenirea tribului în care ele sunt primite; astfel că va
fi luată din sorțul moștenirii noastre. 4 Și când va fi
jubileul copiilor lui Israel, atunci moștenirea lor va fi
adăugată la moștenirea tribului în care sunt ele primite;
astfel moștenirea lor va fi luată din moștenirea tribului
părinților noștri. 5 Și Moise le-a poruncit copiilor lui
Israel conform cuvântului DOMNULUI, spunând: Tribul
fiilor lui Iosif a vorbit bine. 6 Acesta este lucrul pe care
DOMNUL îl poruncește referitor la fiicele lui Țelofhad,
spunând: Să se căsătorească cu cine gândesc că este
cel mai bine; doar că se vor căsători numai în familiile
tribului părinților lor. 7 Astfel moștenirea copiilor lui Israel
nu se va muta de la un trib la alt trib; căci fiecare dintre
copiii lui Israel se va ține lipit de moștenirea tribului
părinților săi. 8 Și fiecare fată, care are moștenire în
oricare trib al copiilor lui Israel, să fie soție unuia din
familia tribului tatălui ei, astfel încât copiii lui Israel să
se bucure fiecare de moștenirea părinților săi. 9 Nici să
nu se mute moștenirea de la un trib la alt trib; ci fiecare
din triburile copiilor lui Israel să se țină lipit de propria
lui moștenire. 10 Chiar precum DOMNUL i-a poruncit
lui Moise, astfel au făcut fiicele lui Țelofhad; 11 Căci
Mahla, Tirța și Hogla și Milca și Noa, fiicele lui Țelofhad,

s-au măritat cu fiii fraţilor părinților lor; **12** Și au fost
măritate în familiile fiilor lui Manase, fiul lui Iosif; și
moștenirea lor a rămas în tribul familiei părinților lor. **13**
Acestea sunt poruncile și judecățile, pe care DOMNUL
le-a poruncit prin mâna lui Moise, copiilor lui Israel în
câmpiile lui Moab, lângă Iordan, aproape de Ierihon.

Deuteronomul

1 Acestea sunt cuvintele pe care le-a rostit Moise,
întregului Israel, de partea aceasta a Iordanului
în pustiu, în câmpia din dreptul Mării Roşii, între
Paran şi Tofel şi Laban şi Haţerot şi Di-Zahab. **2**
(Sunt unsprezece zile de călătorie de la Horeb pe
calea Muntelui Seir până la Cades-Barnea). **3** Şi s-a
întâmplat în al patruzecilea an, în a unsprezecea lună,
în prima zi a lunii, că Moise a vorbit copiilor lui Israel,
conform cu tot ceea ce DOMNUL i-a dat ca poruncă
pentru ei; **4** După ce ucisese pe Sihon, împăratul
amoriţilor, care locuia în Hesbon; şi pe Og, împăratul
Basanului, care locuia la Aştarot, în Edrei, **5** De partea
aceasta a Iordanului, în ţara Moabului, Moise a început
să vestească această lege, spunând: **6** DOMNUL
Dumnezeul nostru ne-a vorbit la Horeb, spunând: Aţi
locuit destul de mult pe muntele acesta; **7** Întoarceţi-vă
şi călătoriţi şi mergeţi la muntele amoriţilor şi la toate
locurile apropiate de el, în câmpie, la dealuri şi la vale şi
în sud şi pe ţărmul mării, în ţara canaaniţilor şi la Liban
până la râul cel mare, râul Eufrat. **8** Iată, v-am pus
ţara înainte, intraţi şi stăpâniţi ţara pe care DOMNUL a
jurat-o părinţilor voştri, Avraam, Isaac şi Iacob, că le-
o va da lor şi seminţei lor, după ei. **9** Şi v-am vorbit
în timpul acela, spunând: Nu vă pot purta singur, **10**
DOMNUL Dumnezeul vostru v-a înmulţit şi, iată, astăzi
sunteţi o mulţime ca stelele cerului. **11** (DOMNUL
Dumnezeul părinţilor voştri să vă facă de o mie de ori
mai mulţi decât sunteţi şi să vă binecuvânteze, precum
v-a promis!) **12** Cum să pot purta eu singur necazul
vostru şi povara voastră şi cearta voastră? **13** Luaţi-
vă bărbaţi înţelepţi şi înţelegători şi cunoscuţi printre
triburile voastre şi îi voi face conducători peste voi. **14**
Şi mi-aţi răspuns şi aţi zis: Lucrul pe care l-ai spus să
îl facem este bun. **15** Astfel că am luat pe mai marii
triburilor voastre, bărbaţi înţelepţi şi cunoscuţi, şi i-am
făcut capi peste voi, căpetenii peste mii şi căpetenii
peste sute şi căpetenii peste cincizeci şi căpetenii
peste zeci şi administratori printre triburile voastre,
16 Şi am poruncit judecătorilor voştri în timpul acela,
spunând: Ascultaţi cauzele dintre fraţii voştri şi judecaţi
cu dreptate între fiecare om şi fratele său şi străinul
care este cu el. **17** Să nu fiţi părtinitori în judecată,
ci să ascultaţi atât pe cel mic cât şi pe cel mare; să
nu vă temeţi de faţa omului, pentru că judecata este
a lui Dumnezeu şi cauza care este prea grea pentru
voi să o aduceţi la mine şi o voi asculta. **18** Şi v-am
poruncit în timpul acela toate lucrurile pe care trebuie
să le împliniţi. **19** Şi când am plecat de la Horeb, am
mers prin tot pustiul acela mare şi înfricoşător, pe care
l-aţi văzut pe calea spre muntele amoriţilor, precum ne-
a poruncit DOMNUL Dumnezeul nostru; şi am venit la
Cades-Barnea. **20** Şi v-am spus: Aţi ajuns la muntele
amoriţilor, pe care ni-l dă DOMNUL Dumnezeul nostru.
21 Iată, DOMNUL Dumnezeul tău a pus ţara înaintea
ta, urcă-te şi stăpâneşte-o, precum ţi-a spus DOMNUL
Dumnezeul părinţilor tăi; nu te teme nici nu te descuraja.
22 Şi v-aţi apropiat toţi de mine şi aţi spus: Să trimitem
oameni înaintea noastră, să cerceteze ţara pentru noi
şi să ne aducă ştire din nou despre calea pe care să
ne urcăm şi despre cetăţile la care vom ajunge. **23** Şi
spusa aceasta mi-a plăcut mult; şi am luat doisprezece
bărbaţi dintre voi, un bărbat din fiecare trib, **24** Şi s-au
întors şi s-au urcat la munte şi au venit până la Valea
Eşcol şi au cercetat-o. **25** Şi au luat în mâinile lor din
rodul ţării şi ni l-au adus jos; şi ne-au adus ştire din
nou şi au spus: Este o ţară bună pe care ne-a dat-o
DOMNUL Dumnezeul nostru. **26** Totuşi nu aţi voit să vă
urcaţi, ci v-aţi răzvrătit împotriva poruncii DOMNULUI
Dumnezeul vostru. **27** Şi aţi cârtit în corturile voastre şi
aţi spus: Pentru că DOMNUL ne urăşte, ne-a scos din
ţara Egiptului, ca să ne dea în mâna amoriţilor, să ne
nimicească. **28** Unde să ne urcăm? Fraţii noştri ne-au
descurajat inima, spunând: Poporul este mai mare şi
mai înalt decât noi; cetăţile sunt mari şi cu ziduri până
la cer; şi mai mult, am văzut acolo pe copiii anachimilor.
29 Atunci v-am spus: Nu vă îngroziţi, nici nu vă temeţi
de ei. **30** DOMNUL Dumnezeul vostru care merge
înaintea voastră, el se va lupta pentru voi, conform
cu tot ce a făcut pentru voi în Egipt, înaintea ochilor
voştri; **31** Şi în pustiu, unde ai văzut cum DOMNUL
Dumnezeul tău te-a purtat, precum poartă un om pe fiul
său, pe tot drumul pe care aţi umblat, până aţi ajuns
în acest loc. **32** Totuşi în acest lucru nu aţi crezut pe
DOMNUL Dumnezeul vostru, **33** Care a mers pe cale
înaintea voastră, să cerceteze pentru voi un loc unde
să vă înălţaţi corturile, noaptea în foc, să vă arate calea
pe care să mergeţi şi ziua într-un nor. **34** Şi DOMNUL a
auzit vocea cuvintelor voastre şi s-a înfuriat şi a jurat,
spunând: **35** Negreşit niciunul dintre aceşti oameni din
această generaţie rea nu va vedea ţara aceea bună,
pe care am jurat să o dau părinţilor voştri, **36** În afară
de Caleb, fiul lui Iefune, el o va vedea; şi îi voi da
pământul pe care a călcat, lui şi fiilor lui, deoarece
a urmat pe deplin pe DOMNUL. **37** Şi DOMNUL s-a
mâniat şi pe mine, din cauza voastră, spunând: De
asemenea nici tu nu vei intra acolo. **38** Ci Iosua, fiul
lui Nun, care stă în picioare înaintea ta, el va intra
acolo; încurajează-l, pentru că el va face pe Israel să o
moştenească. **39** Mai mult, micuţii voştri, despre care
aţi spus că vor fi o pradă şi copiii voştri, care în acea zi
nu au cunoscut între bine şi rău, ei vor intra acolo şi
lor le-o voi da şi o vor stăpâni. **40** Dar cât despre voi,
întoarceţi-vă şi călătoriţi în pustiu pe calea Mării Roşii.

41 Şi aţi răspuns şi mi-aţi zis: Am păcătuit împotriva
DOMNULUI; ne vom urca şi vom lupta, conform cu tot
ceea ce ne-a poruncit DOMNUL Dumnezeul nostru. Şi
când v-aţi încins fiecare cu armele sale de război, aţi
fost gata să vă urcaţi pe deal. 42 Şi DOMNUL mi-a
zis: Spune-le: Să nu vă urcaţi nici să nu luptaţi, ca să
nu fiţi loviţi înaintea duşmanilor voştri, fiindcă eu nu
sunt printre voi. 43 Astfel v-am vorbit, dar aţi refuzat să
ascultaţi şi v-aţi răzvrătit împotriva poruncii DOMNULUI
şi v-aţi urcat înfumuraţi pe deal. 44 Şi amoriţii, care au
locuit pe acel munte, au ieşit împotriva voastră şi v-
au urmărit, precum fac albinele, şi v-au nimicit în Seir,
până la Horma. 45 Şi v-aţi întors şi aţi plâns înaintea
DOMNULUI, dar DOMNUL nu a dat ascultare vocii
voastre, nici nu şi-a plecat urechea spre voi. 46 Astfel
că aţi locuit în Cades multe zile, conform cu zilele cât
aţi stat acolo.

2 Apoi ne-am întors şi am călătorit în pustiu, pe calea
Mării Roşii, precum mi-a vorbit DOMNUL şi am
înconjurat muntele Seir multe zile. 2 Şi DOMNUL mi-a
vorbit, spunând: 3 Destul aţi înconjurat acest munte;
întoarceţi-vă spre nord. 4 Şi porunceşte poporului,
spunând: Să treceţi prin ţinutul fraţilor voştri, copiii lui
Esau, care locuiesc în Seir; şi ei se vor teme de voi,
de aceea aveţi grijă de voi; 5 Nu vă amesticaţi cu ei;
deoarece nu vă voi da din ţara lor, nu, nici cât lăţimea
piciorului, deoarece muntele Seir l-am dat în stăpânire
lui Esau. 6 Să cumpăraţi de la ei hrană cu bani, ca să
mâncaţi; şi de asemenea să cumpăraţi de la ei apă cu
bani, ca să beţi. 7 Fiindcă DOMNUL Dumnezeul tău te-
a binecuvântat în toate lucrările mâinii tale, el cunoaşte
mersul tău prin acest mare pustiu; în aceşti patruzeci
de ani DOMNUL Dumnezeul tău a fost cu tine, nu ţi-a
lipsit nimic. 8 Şi când am trecut pe alături de fraţii noştri,
copiii lui Esau, care locuiau în Seir, prin calea câmpiei,
de la Elat şi de la Eţion-Gheber, ne-am întors şi am
trecut pe calea pustiului Moabului. 9 Şi DOMNUL mi-a
spus: Nu chinuiţi pe moabiţi; nici nu vă luptaţi cu ei în
bătălie, pentru că nu îţi voi da din ţara lor ca stăpânire,
căci am dat Arul copiilor lui Lot ca stăpânire. 10 Emimii
locuiau acolo în trecut, un popor mare şi numeros şi
înalt, ca anachimii; 11 Care au fost socotiţi şi ei uriaşi,
ca anachimii, dar moabiţii îi numesc emimi. 12 Horiţii
de asemenea locuiau înainte în Seir; dar copiii lui Esau
i-au alungat, când i-au nimicit dinaintea lor şi au locuit
în locul lor, precum a făcut Israel în ţara stăpânirii lui,
pe care DOMNUL le-a dat-o. 13 Acum ridicaţi-vă şi
treceţi pârâul Zered. Şi am trecut pârâul Zered. 14 Şi
timpul în care am venit de la Cades-Barnea până am
trecut pârâul Zered, a fost de treizeci şi opt de ani,
până a pierit toată generaţia bărbaţilor de război din
mijlocul oştirii, precum DOMNUL le jurase. 15 Fiindcă
într-adevăr mâna DOMNULUI a fost împotriva lor, ca
să îi nimicească din mijlocul oştirii, până când au fost
mistuiţi. 16 Astfel s-a întâmplat, când toţi bărbaţii de
război au fost mistuiţi şi au murit din popor, 17 Că
DOMNUL mi-a vorbit, spunând: 18 Să treci astăzi prin
Ar, ţinutul Moabului, 19 Şi când te apropii de copiii lui
Amon, să nu îi chinui nici să nu te amesteci cu ei, pentru
că nu îţi voi da din ţara copiilor lui Amon în stăpânire;
deoarece am dat-o copiilor lui Lot ca stăpânire. 20
(Aceasta de asemenea era socotită o ţară de uriaşi;
uriaşii locuiau în ea în vechime; şi amoniţii îi numesc
zamzumimi; 21 Un popor mare şi numeros şi înalt, ca
anachimii; dar DOMNUL i-a nimicit dinaintea lor şi ei i-
au alungat şi au locuit în locul lor, 22 Precum a făcut
copiilor lui Esau, care locuiau în Seir, când i-a nimicit
pe horiţi dinaintea lor; şi i-au alungat şi au locuit în locul
lor până în ziua aceasta; 23 Şi pe aviţii care locuiau
în Haţerim, până la Gaza, i-au nimicit caftoriţii, care
au ieşit din Caftor, şi au locuit în locul lor.) 24 Ridicaţi-
vă, călătoriţi şi treceţi râul Arnon, iată, am dat în mâna
ta pe Sihon amoritul, împăratul Hesbonului şi ţara lui;
începe să o iei în stăpânire şi luptă-te cu el în bătălie.
25 Astăzi voi începe să pun groaza de tine şi teama
de tine peste toate naţiunile de sub tot cerul, care vor
auzi mărturie despre tine şi se vor cutremura şi se vor
chinui din cauza ta. 26 Şi am trimis mesageri din pustiul
Chedemot la Sihon, împăratul Hesbonului, cu cuvinte
de pace, spunând: 27 Lasă-mă să trec prin ţara ta, voi
merge numai pe drumul mare; nu mă voi abate nici la
dreapta nici la stânga. 28 Să îmi vinzi hrană pe bani, ca
să mănânc; şi să îmi dai apă pe bani, ca să beau; voi
trece numai cu picioarele mele; 29 (Precum mi-au făcut
copiii lui Esau care locuiesc în Seir şi moabiţii care
locuiesc în Ar), până voi trece Iordanul în ţara pe care
ne-o dă DOMNUL Dumnezeul nostru. 30 Dar Sihon,
împăratul Hesbonului, nu a voit să ne lase să trecem
pe la el; fiindcă DOMNUL Dumnezeul tău i-a împietrit
duhul şi i-a înăsprit inima, ca să îl dea în mâna ta, ca
în ziua aceasta. 31 Şi DOMNUL mi-a spus: Iată, am
început să dau pe Sihon şi ţara lui înaintea ta; începe
să iei în stăpânire, ca să moşteneşti ţara lui. 32 Atunci
Sihon a ieşit împotriva noastră, el şi tot poporul său, să
lupte la Iahaţ. 33 Şi DOMNUL Dumnezeul nostru l-a
predat înaintea noastră; şi l-am lovit, pe el şi pe copiii
săi şi pe tot poporul său. 34 Şi în timpul acela am luat
toate cetăţile lui, am nimicit în întregime pe bărbaţi şi
pe femei şi pe micuţi, din fiecare cetate; nu am lăsat pe
nimeni să rămână; 35 Numai vitele le-am luat ca pradă
pentru noi şi prada cetăţilor pe care le-am cucerit. 36
De la Aroer, care este pe malul râului Arnon, şi de la
cetatea care este lângă râu, până la Galaad, nu a fost
nicio cetate prea tare pentru noi; DOMNUL Dumnezeul
nostru ni le-a dat pe toate. 37 Numai de ţara copiilor

lui Amon nu te-ai apropiat, nici de vreun loc al râului
Iaboc, nici de cetăţile din munţi, nici de tot ce ne-a spus
DOMNUL Dumnezeul nostru.

3 Atunci ne-am întors şi ne-am urcat pe calea spre
Basan; şi Og, împăratul Basanului, a ieşit împotriva
noastră, el şi tot poporul său, la bătălie la Edrei. **2** Şi
DOMNUL mi-a spus: Nu te teme de el, pentru că îl
voi da în mâna ta, pe el şi pe tot poporul lui şi ţara
lui; şi să îi faci precum i-ai făcut lui Sihon, împăratul
amoriţilor, care locuia la Hesbon. **3** Astfel că DOMNUL
Dumnezeul nostru a dat în mâinile noastre şi pe Og,
împăratul Basanului, şi pe tot poporul lui, şi l-am lovit,
până nu i-a rămas niciunul. **4** Şi în acel timp i-am luat
toate cetăţile, nu a fost cetate pe care nu am luat-o
de la ei, şaizeci de cetăţi, toată regiunea Argobului,
împărăţia lui Og, în Basan. **5** Toate aceste cetăţi erau
întărite cu ziduri înalte, porţi şi zăvoare, în afară de
cetăţile neîmprejmuite, foarte multe. **6** Şi le-am nimicit
în întregime, precum am făcut lui Sihon, împăratul
Hesbonului, nimicind în întregime pe bărbaţi, pe femei
şi pe copii, din fiecare cetate. **7** Dar toate vitele şi prada
cetăţilor, le-am luat ca pradă pentru noi. **8** Şi în acel
timp am luat ţara, care era dincoace de Iordan, din
mâna celor doi împăraţi ai amoriţilor, de la râul Arnon
până la muntele Hermon; **9** (Hermonul, Sidonienii îl
numesc Sirion, iar amoriţii îl numesc Senir); **10** Toate
cetăţile din câmpie şi tot Galaadul şi tot Basanul, până
la Salca şi Edrei, cetăţi ale împărăţiei lui Og în Basan.
11 Fiindcă numai Og, împăratul Basanului, a rămas
din rămăşiţa uriaşilor; iată, patul său era un pat de
fier; nu este el în Raba copiilor lui Amon? Nouă coţi
era lungimea lui şi patru coţi lăţimea lui, după cotul
unui om. **12** Şi această ţară, pe care am stăpânit-o
în acel timp, de la Aroer, care este lângă râul Arnon,
şi jumătatea muntelui Galaad şi cetăţile lui, le-am dat
rubeniţilor şi gadiţilor. **13** Şi restul Galaadului şi tot
Basanul, fiind împărăţia lui Og, le-am dat jumătăţii
tribului lui Manase; toată regiunea Argobului, cu tot
Basanul, care era numită ţara uriaşilor. **14** Iair, fiul lui
Manase, a luat tot ţinutul Argobului până la graniţele lui
Gheşuri şi lui Maacati; şi i-a numit după numele său:
Basan Havot-Iair, până în ziua aceasta. **15** Şi am dat
Galaadul lui Machir. **16** Şi rubeniţilor şi gadiţilor le-am
dat de la Galaad până la râul Arnon, jumătatea văii şi
graniţa până la râul Iaboc, care este graniţa copiilor lui
Amon; **17** Câmpia de asemenea şi Iordanul şi ţinutul
lui, de la Chineret până la marea câmpiei, adică marea
sărată, sub Asdot-Pisga spre est. **18** Şi v-am poruncit în
timpul acela, spunând: DOMNUL Dumnezeul vostru v-
a dat ţara aceasta ca să o stăpâniţi; să treceţi înarmaţi
înaintea fraţilor voştri, copiii lui Israel, toţi care sunt
potriviţi pentru război. **19** Dar soţiile voastre şi micuţii
voştri şi vitele voastre, (fiindcă ştiu că aveţi multe vite),
să rămână în cetăţile voastre pe care vi le-am dat; **20**
Până când DOMNUL va fi dat odihnă fraţilor voştri, ca
şi vouă, şi până când vor stăpâni şi ei ţara pe care le-a
dat-o DOMNUL Dumnezeul vostru dincolo de Iordan; şi
apoi să vă întoarceţi fiecare la stăpânirea lui pe care v-
am dat-o. **21** Şi am poruncit lui Iosua în timpul acela,
spunând: Ochii tăi au văzut tot ce DOMNUL Dumnezeul
vostru a făcut acestor doi împăraţi, astfel va face
DOMNUL tuturor împărăţiilor prin care treci. **22** Să nu
vă temeţi de ei, pentru că DOMNUL Dumnezeul vostru
va lupta pentru voi. **23** Şi am implorat pe DOMNUL
în acel timp, spunând: **24** Doamne Dumnezeule, tu ai
început să arăţi servitorului tău măreţia ta şi mâna ta
cea tare, pentru că ce Dumnezeu este în cer sau pe
pământ care să poată face conform cu lucrările tale
şi conform puterii tale? **25** Lasă-mă, te rog, să trec
şi să văd ţara cea bună care este dincolo de Iordan,
acel munte frumos şi Libanul. **26** Dar DOMNUL era
furios pe mine din cauza voastră şi nu m-a ascultat; şi
DOMNUL mi-a spus: Îţi ajunge atât; nu mai vorbi cu
mine despre acest lucru. **27** Urcă-te pe vârful Pisga şi
ridică-ţi ochii spre vest şi spre nord şi spre sud şi spre
est şi priveşte-o cu ochii tăi, fiindcă nu vei trece acest
Iordan. **28** Ci porunceşte lui Iosua şi încurajează-l şi
întăreşte-l; fiindcă el va trece înaintea acestui popor şi
îi va face să moştenească ţara pe care o vei vedea. **29**
Astfel noi am locuit în valea din dreptul Bet-Peorului.

4 Şi acum dă ascultare, Israele, la statutele şi la
judecăţile care vă învăţ, ca să le faceţi, ca să
trăiţi şi să intraţi şi să stăpâniţi ţara pe care v-o dă
DOMNUL Dumnezeul părinţilor voştri. **2** Să nu adăugaţi
la cuvântul pe care vi-l poruncesc eu, nici să nu scădeţi
din el, ca să păziţi poruncile DOMNULUI Dumnezeul
vostru pe care vi le poruncesc. **3** Ochii voştri au văzut
ce a făcut DOMNUL din cauza lui Baal-Peor; DOMNUL
Dumnezeul tău a nimicit dintre voi pe toţi bărbaţii care
l-au urmat pe Baal-Peor. **4** Dar voi, care v-aţi lipit de
DOMNUL Dumnezeul vostru, sunteţi astăzi fiecare în
viaţă. **5** Iată, v-am învăţat statute şi judecăţi, precum
mi-a poruncit DOMNUL Dumnezeul meu, ca astfel să
faceţi în ţara în care intraţi să o stăpâniţi. **6** Ţineţi-le de
aceea şi faceţi-le, pentru că aceasta este înţelepciunea
voastră şi înţelegerea voastră înaintea ochilor naţiunilor
care vor auzi toate aceste statute şi vor spune: Cu
adevărat această naţiune mare este un popor înţelept
şi priceput. **7** Fiindcă ce naţiune este atât de mare şi să
aibă pe Dumnezeu atât de aproape de ei, precum este
DOMNUL Dumnezeul nostru în orice îl chemăm? **8**
Şi ce naţiune este atât de mare, încât să aibă statute
şi judecăţi atât de drepte ca toată legea aceasta, pe
care o pun în această zi înaintea voastră? **9** Numai ia

seama la tine însuţi şi păzeşte-ţi sufletul cu atenţie, ca
nu cumva să uiţi lucrurile pe care ochii tăi le-au văzut,
şi să se depărteze de inima ta în toate zilele vieţii tale,
ci să le predai fiilor tăi şi fiilor fiilor tăi; **10** Mai ales
în ziua când ai stat în picioare înaintea DOMNULUI
Dumnezeul tău în Horeb, când DOMNUL mi-a spus:
Adună-mi poporul şi îi voi face să audă cuvintele mele,
ca să înveţe să se teamă de mine în toate zilele cât vor
trăi pe pământ şi să îi înveţe pe copiii lor. **11** Şi v-aţi
apropiat şi aţi stat în picioare la poalele muntelui; şi
muntele ardea cu foc până în inima cerului, cu întuneric,
nori şi întuneric adânc. **12** Şi DOMNUL v-a vorbit din
mijlocul focului; aţi auzit vocea cuvintelor, dar nu aţi
văzut nicio înfăţişare, aţi auzit numai o voce. **13** Şi el
v-a spus legământul său, pe care v-a poruncit să îl
împliniţi, adică cele zece porunci; şi le-a scris pe două
table de piatră. **14** Şi DOMNUL mi-a poruncit în acel
timp să vă învăţ statute şi judecăţi, să le împliniţi în
ţara în care treceţi să o stăpâniţi. **15** De aceea luaţi
bine seama la voi, pentru că nu aţi văzut niciun fel de
înfăţişare în ziua în care v-a vorbit DOMNUL în Horeb,
din mijlocul focului, **16** Ca nu cumva să vă stricaţi
şi să vă faceţi chip cioplit, înfăţişarea vreunui chip,
asemănarea unei părţi bărbăteşti sau femeieşti, **17**
Asemănare a oricărui animal de pe pământ, asemănare
a oricărei păsări înaripate care zboară în văzduh, **18**
Asemănare a oricărei târâtoare care se târăşte pe
pământ, asemănare a oricărui peşte care este în apele
de sub pământ, **19** Şi ca nu cumva să îţi ridici ochii
spre cer şi când vezi soarele şi luna şi stelele, adică
toată oştirea cerului, să fii împins să te închini la ele
şi să le serveşti, celor pe care DOMNUL Dumnezeul
tău le-a împărţit tuturor naţiunilor de sub tot cerul.
20 Dar DOMNUL v-a luat şi v-a scos din cuptorul de
fier, din Egipt, să îi fiţi un popor al moştenirii, precum
sunteţi în această zi. **21** Mai mult, DOMNUL s-a mâniat
pe mine din cauza voastră şi a jurat că eu nu voi
trece Iordanul şi nu voi intra în acea ţară bună, pe
care DOMNUL Dumnezeul tău ţi-o dă ca moştenire,
22 Ci eu trebuie să mor în ţara aceasta, nu trebuie
să trec peste Iordan, dar voi să treceţi dincolo şi să
stăpâniţi această ţară bună. **23** Luaţi seama la voi
înşivă, ca nu cumva să uitaţi legământul DOMNULUI
Dumnezeul vostru, pe care l-a făcut cu voi, şi să vă
faceţi un chip cioplit, sau asemănarea vreunui lucru,
ceea ce DOMNUL Dumnezeul tău ţi-a interzis. **24**
Fiindcă DOMNUL Dumnezeul tău este un foc mistuitor,
un Dumnezeu gelos. **25** După ce vei naşte copii şi
copii ai copiilor şi după ce veţi fi rămas mult în ţară
şi vă veţi strica şi vă veţi face un chip cioplit, sau o
asemănare a ceva, şi veţi face rău înaintea DOMNULUI
Dumnezeul tău, pentru a-l provoca la mânie; **26** Iau
astăzi cerul şi pământul ca martori împotriva voastră,
că veţi pieri curând în întregime din ţara în care treceţi
Iordanul, ca să o stăpâniţi; nu vă veţi lungi zilele în ea,
ci veţi fi nimiciţi în întregime. **27** Şi DOMNUL vă va
împrăştia printre naţiuni şi veţi rămâne puţini la număr
printre păgânii, la care DOMNUL vă va conduce. **28**
Şi acolo veţi servi unor dumnezei, lucrarea mâinilor
oamenilor, lemn şi piatră, care nici nu văd, nici nu aud,
nici nu mănâncă, nici nu miros. **29** Dar dacă de acolo
vei căuta pe DOMNUL Dumnezeul tău, îl vei găsi,
dacă îl vei căuta cu toată inima ta şi cu tot sufletul tău.
30 Când vei fi în necaz şi toate aceste lucruri vor fi
venit asupra ta, în zilele de pe urmă, dacă te întorci la
DOMNUL Dumnezeul tău şi vei face ce porunceşte
vocea lui; **31** (Pentru că DOMNUL Dumnezeul tău este
un Dumnezeu milostiv), el nu te va părăsi, nici nu te
va nimici, nici nu va uita legământul părinţilor tăi pe
care li l-a jurat. **32** Pentru că, întreabă acum despre
zilele care au trecut, care au fost înainte de tine, din
ziua în care l-a creat Dumnezeu pe om pe pământ şi
întreabă de la o margine a cerului până la cealaltă,
dacă a mai fost ceva ca acest lucru mare, sau dacă
s-a mai auzit altceva asemenea lui? **33** A mai auzit
vreun popor vocea lui Dumnezeu vorbind din mijlocul
focului, precum ai auzit tu, şi să trăiască? **34** Sau a
încercat Dumnezeu să meargă şi să îşi ia o naţiune
din mijlocul altei naţiuni, prin ispitiri, prin semne şi prin
minuni şi prin război şi printr-o mână tare şi printr-un
braţ întins şi prin mari înfricoşări, conform cu tot ce a
făcut DOMNUL Dumnezeul vostru pentru voi în Egipt
înaintea ochilor tăi? **35** Ţie ţi s-a arătat, ca să cunoşti
că DOMNUL, el este Dumnezeu, nu este altul în afară
de el. **36** Din cer te-a făcut să auzi vocea lui, ca să te
instruiască şi pe pământ ţi-a arătat focul său cel mare;
şi ai auzit cuvintele lui din mijlocul focului. **37** Şi pentru
că a iubit pe părinţii tăi, de aceea a ales sămânţa lor
după ei şi te-a scos din Egipt înaintea vederii lui cu
puterea lui cea mare; **38** Ca să alunge dinaintea ta
naţiuni mai mari şi mai puternice decât tine, ca să te
aducă înăuntru, să îţi dea ţara lor ca moştenire, precum
este în ziua aceasta. **39** Să ştii dar astăzi şi ia aminte
în inima ta, că DOMNUL, el este Dumnezeu în cer
deasupra şi peste pământul de jos, nu este altul. **40**
Să ţii de aceea statutele lui şi poruncile lui, pe care
ţi le poruncesc astăzi, ca să îţi fie bine, ţie şi copiilor
tăi după tine, şi să îţi lungeşti zilele tale pe pământul,
pe care DOMNUL Dumnezeul tău ţi-l dă ţie pentru
totdeauna. **41** Atunci Moise a despărţit trei cetăţi de
partea aceasta a Iordanului, spre răsăritul soarelui, **42**
Ca ucigaşul, care l-a ucis fără intenţie pe aproapele
său şi nu l-a urât mai înainte, să fugă acolo; şi fugind
într-una din aceste cetăţi, să trăiască, **43** Adică, Beţer
în pustiu, în ţinutul podişului, pentru rubeniţi; şi Ramotul
în Galaad, pentru gadiţi; şi Golan în Basan, pentru

manasiţi. 44 Şi aceasta este legea pe care a pus-
o Moise înaintea copiilor lui Israel, 45 Acestea sunt
mărturiile şi statutele şi judecăţile, pe care Moise le-a
vorbit copiilor lui Israel, după ce au ieşit din Egipt, 46
De această parte a Iordanului, în valea din dreptul Bet-
Peorului, în ţara lui Sihon, împăratul amoriţilor, care
locuia la Hesbon, pe care Moise şi copiii lui Israel l-au
bătut, după ce au ieşit din Egipt, 47 Şi au stăpânit ţara
lui şi ţara lui Og, împăratul Basanului, doi împăraţi ai
amoriţilor, care erau dincoace de Iordan, spre răsăritul
soarelui; 48 De la Aroer, care este pe malul râului
Arnon, până la Muntele Sion, care este Hermon, 49 Şi
toată câmpia de dincoace de Iordan spre est, chiar
până la marea câmpiei, sub izvoarele lui Pisga.

5 Şi Moise a chemat tot Israelul şi le-a spus: Ascultă,
Israele, statutele şi judecăţile pe care le vorbesc
astăzi în urechile voastre, ca să le învăţaţi şi să le ţineţi
şi să le împliniţi. 2 DOMNUL Dumnezeul nostru a făcut
cu noi un legământ în Horeb. 3 Nu cu părinţii noştri a
făcut DOMNUL acest legământ, ci cu noi, adică cu noi,
toţi aceştia care suntem în viaţă astăzi. 4 DOMNUL a
vorbit cu voi faţă în faţă pe munte, din mijlocul focului, 5
(Eu stăteam în timpul acela între DOMNUL şi voi, ca să
vă arăt cuvântul DOMNULUI, pentru că vă temeaţi din
cauza focului şi nu v-aţi urcat pe munte), spunând: 6
Eu sunt DOMNUL Dumnezeul tău care te-am scos din
ţara Egiptului, din casa robiei. 7 Să nu ai alţi dumnezei
în afară de mine. 8 Să nu îţi faci chip cioplit sau vreo
asemănare a ceea ce este sus în cer, sau a ceea ce
este jos pe pământ sau a ceea ce este în apele de sub
pământ, 9 Să nu te prosterni înaintea lor, nici să nu le
serveşti, pentru că eu, DOMNUL Dumnezeul tău, sunt
un Dumnezeu gelos, pedepsind nelegiuirea părinţilor
peste copii până la a treia şi a patra generaţie a celor
care mă urăsc, 10 Şi arătând milă la mii dintre cei care
mă iubesc şi păzesc poruncile mele. 11 Să nu iei în
deşert numele DOMNULUI Dumnezeul tău, pentru că
DOMNUL nu îl va considera nevinovat pe cel care ia
în deşert numele lui. 12 Ţine ziua sabatului ca să o
sfinţeşti, precum ţi-a poruncit DOMNUL Dumnezeul tău.
13 Lucrează şase zile şi fă toată munca ta; 14 Dar ziua
a şaptea este sabatul pentru DOMNUL Dumnezeul
tău; să nu faci nicio lucrare, nici tu, nici fiul tău, nici
fiica ta, nici servitorul tău, nici servitoarea ta, nici boul
tău, nici măgarul tău, nici vreuna dintre vitele tale,
nici străinul tău care este înăuntrul porţilor tale, ca
să se odihnească şi servitorul tău şi servitoarea ta,
la fel ca tine. 15 Şi aminteşte-ţi că ai fost servitor
în ţara Egiptului şi că DOMNUL Dumnezeul tău te-
a scos de acolo cu mână tare şi cu braţ întins; de
aceea ţi-a poruncit DOMNUL Dumnezeul tău să ţii ziua
sabatului. 16 Onorează pe tatăl tău şi pe mama ta,
precum ţi-a poruncit DOMNUL Dumnezeul tău, ca să ţi
se lungească zilele şi ca să îţi meargă bine, în ţara pe
care ţi-o dă DOMNUL Dumnezeul tău. 17 Să nu ucizi.
18 Nici să nu comiţi adulter. 19 Nici să nu furi. 20 Nici să
nu depui mărturie falsă împotriva aproapelui tău. 21 Nici
să nu doreşti soţia aproapelui tău, nici să nu pofteşti
casa aproapelui tău, câmpul său, sau servitorul lui sau
servitoarea lui, boul lui sau măgarul lui, sau ceva din ce
este al aproapelui tău. 22 Aceste cuvinte le-a vorbit
DOMNUL către toată adunarea voastră, pe munte, din
mijlocul focului, din nor şi din întuneric gros, cu voce
tare, şi nu a mai adăugat nimic. Şi le-a scris pe două
table de piatră şi mi le-a dat mie. 23 Şi s-a întâmplat,
când aţi auzit vocea din mijlocul întunericului, (fiindcă
muntele ardea cu foc), că v-aţi apropiat de mine, adică
toţi capii triburilor voastre şi bătrânii voştri; 24 Şi aţi
spus: Iată, DOMNUL Dumnezeul nostru ne-a arătat
gloria sa şi măreţia sa şi i-am auzit vocea din mijlocul
focului; am văzut astăzi că Dumnezeu vorbeşte cu
omul şi omul trăieşte. 25 Şi acum pentru ce să murim?
Pentru că acest foc mare ne va mistui, dacă vom mai
auzi vocea DOMNULUI Dumnezeul nostru vom muri.
26 Fiindcă cine este acela, ca noi, din toată făptura,
care a auzit vocea Dumnezeului cel viu vorbind din
mijlocul focului, şi a trăit? 27 Apropie-te tu şi auzi tot ce
va spune DOMNUL Dumnezeul nostru şi vorbeşte-ne
tu, tot ce îţi va vorbi DOMNUL Dumnezeul nostru; şi
vom auzi şi vom face. 28 Şi DOMNUL a auzit vocea
cuvintelor voastre, când mi-aţi vorbit, şi DOMNUL mi-a
spus: Am auzit vocea cuvintelor acestui popor, pe care
le-a spus către tine, bine au spus tot ce au spus. 29 O,
de ar fi în ei o astfel de inimă, ca să se teamă de mine
şi să păzească întotdeauna toate poruncile mele, ca să
le fie bine, lor şi copiilor lor, pentru totdeauna! 30 Du-te,
spune-le: Întoarceţi-vă la corturile voastre. 31 Dar cât
despre tine, stai aici lângă mine şi îţi voi spune toate
poruncile şi statutele şi judecăţile care să îi înveţi să le
împlinească în ţara pe care le-o dau să o stăpânească.
32 Să luaţi seama să faceţi de aceea precum v-a
poruncit DOMNUL Dumnezeul vostru, să nu vă abateţi
la dreapta sau la stânga. 33 Să umblaţi în toate căile
pe care vi le-a poruncit DOMNUL Dumnezeul vostru,
ca să trăiţi şi să vă fie bine şi să vă lungiţi zilele în ţara
pe care o veţi stăpâni.

6 Acum acestea sunt poruncile, statutele şi judecăţile,
pe care a poruncit DOMNUL Dumnezeul vostru să
vă învăţ să le împliniţi în ţara în care mergeţi să o
stăpâniţi; 2 Ca să te temi de DOMNUL Dumnezeul tău,
să ţii toate statutele lui şi poruncile lui, pe care ţi le
poruncesc, tu şi fiul tău şi fiul fiului tău, în toate zilele
vieţii tale; şi ca să ţi se lungească zilele. 3 Ascultă
de aceea, Israele, şi ia seama să le împlineşti; ca

să îţi fie bine şi ca să creşteţi foarte mult, precum ţi-
a spus DOMNUL Dumnezeul părinţilor tăi, în ţara în
care curge lapte şi miere. 4 Ascultă, Israele, DOMNUL
Dumnezeul nostru este un singur DOMN; 5 Şi să
iubeşti pe DOMNUL Dumnezeul tău cu toată inima
ta şi cu tot sufletul tău şi cu toată puterea ta. 6 Şi
aceste cuvinte, pe care ţi le poruncesc astăzi, să fie în
inima ta; 7 Şi să le întipăreşti în copiii tăi şi să vorbeşti
despre ele când şezi în casa ta şi când mergi pe cale şi
când te culci şi când te scoli. 8 Şi să le legi ca semn
pe mâna ta şi să îţi fie ca fruntarii între ochii tăi. 9
Şi să le scrii pe uşorii casei tale şi pe porţile tale. 10
Şi se va întâmpla, când DOMNUL Dumnezeul tău te
va fi adus în ţara pe care a jurat-o părinţilor tăi, lui
Avraam, lui Isaac şi lui Iacob, că îţi va da cetăţi mari şi
frumoase, pe care nu tu le-ai zidit, 11 Şi case pline de
toate bunătăţile, pe care nu tu le-ai umplut, şi fântâni
săpate, pe care nu tu le-ai săpat, vii şi măslini, pe care
nu tu i-ai sădit; după ce vei mânca şi te vei sătura, 12
Ia seama ca nu cumva să uiţi pe DOMNUL, care te-a
scos din ţara Egiptului, din casa robiei. 13 Să te temi de
DOMNUL Dumnezeul tău şi să îi serveşti şi să juri pe
numele lui. 14 Să nu umblaţi după alţi dumnezei, dintre
dumnezeii popoarelor care sunt împrejurul vostru; 15
(Pentru că DOMNUL Dumnezeul tău este un Dumnezeu
gelos printre voi) ca nu cumva să se aprindă mânia
DOMNULUI Dumnezeul tău împotriva ta şi să te
nimicească de pe faţa pământului. 16 Să nu ispitiţi
pe DOMNUL Dumnezeul vostru, precum l-aţi ispitit la
Masa. 17 Să păziţi cu atenţie poruncile DOMNULUI
Dumnezeul vostru şi mărturiile lui şi statutele lui, pe
care ţi le-a poruncit. 18 Şi să faci ce este drept şi
bine înaintea ochilor DOMNULUI, ca să îţi fie bine
şi să intri şi să stăpâneşti ţara cea bună, pe care
DOMNUL a jurat-o părinţilor tăi, 19 Alungând pe toţi
duşmanii tăi dinaintea ta, precum a vorbit DOMNUL.
20 Şi când te va întreba fiul tău în viitor, spunând: Ce
înseamnă mărturiile şi statutele şi judecăţile pe care vi
le-a poruncit DOMNUL Dumnezeul nostru? 21 Atunci
să spui fiului tău: Eram robi ai lui Faraon în Egipt; şi
DOMNUL ne-a scos din Egipt cu mână puternică, 22
Şi înaintea ochilor noştri DOMNUL a arătat semne şi
minuni mari şi grozave asupra Egiptului, asupra lui
Faraon şi asupra întregii lui case, 23 Şi ne-a scos
de acolo, ca să ne aducă aici, să ne dea ţara pe
care a jurat-o părinţilor noştri. 24 Şi DOMNUL ne-
a poruncit să împlinim toate aceste statute, să ne
temem de DOMNUL Dumnezeul nostru, spre binele
nostru totdeauna, ca să ne păstreze în viaţă, ca în
ziua aceasta. 25 Şi aceasta va fi dreptatea noastră,
dacă vom lua seama să împlinim toate aceste porunci
înaintea DOMNULUI Dumnezeul nostru, precum ne-a
poruncit.

7 Când te va aduce DOMNUL Dumnezeul tău în
ţara în care intri să o stăpâneşti şi va fi dat afară
dinaintea ta multe naţiuni: pe hetiţi şi pe ghirgasiţi şi pe
amoriţi şi pe canaaniţi şi pe fereziţi şi pe heviţi şi pe
iebusiţi, şapte naţiuni mai mari şi mai tari decât tine; 2
Şi când le va preda DOMNUL Dumnezeul tău înaintea
ta, să le loveşti şi să le nimiceşti în întregime, să nu
faci legământ cu ele, nici să nu ai milă de ele, 3 Nici
să nu te încuscreşti cu ele; să nu dai pe fiica ta fiului
său, nici să nu iei pe fiica lui pentru fiul tău. 4 Pentru
că ele ar întoarce pe fiul tău de la a mă urma, ca să
servească altor dumnezei, astfel mânia DOMNULUI se
va aprinde împotriva voastră şi te-ar nimici deodată. 5
Ci astfel să vă purtaţi cu ei: să le distrugeţi altarele şi
să le sfărâmaţi idolii şi să le tăiaţi dumbrăvile şi să le
ardeţi cu foc chipurile cioplite. 6 Pentru că tu eşti un
popor sfânt pentru DOMNUL Dumnezeul tău; DOMNUL
Dumnezeul tău te-a ales să îi fii un popor special,
peste toate popoarele care sunt pe faţa pământului.
7 DOMNUL nu şi-a pus dragostea peste voi, nici nu
v-a ales, pentru că eraţi mai mulţi la număr decât
orice alt popor, pentru că voi aţi fost cel mai mic dintre
toate popoarele, 8 Ci pentru că DOMNUL v-a iubit
şi pentru că el voieşte să ţină jurământul pe care l-
a jurat părinţilor voştri, de aceea v-a scos DOMNUL
cu mână tare şi v-a răscumpărat din casa robilor, din
mâna lui Faraon, împăratul Egiptului. 9 Să ştii de
aceea că DOMNUL Dumnezeul tău, el este Dumnezeu,
Dumnezeul cel credincios, care ţine legământul şi mila
până la o mie de generaţii faţă de cei care îl iubesc
şi păzesc poruncile lui; 10 Şi răsplăteşte în faţă celor
care îl urăsc, spre a-i nimici; el nu dă nicio amânare
celui care îl urăşte, el îi va răsplăti în faţă. 11 Să ţii
de aceea poruncile şi statutele şi judecăţile, pe care ţi
le poruncesc astăzi, pentru a le împlini. 12 De aceea
se va întâmpla, dacă daţi ascultare acestor judecăţi
şi le ţineţi şi le împliniţi, că DOMNUL Dumnezeul tău
va ţine faţă de tine legământul şi mila pe care le-a
jurat părinţilor tăi, 13 Şi te va iubi şi te va binecuvânta
şi te va înmulţi, de asemenea, va binecuvânta rodul
pântecelui tău şi rodul ţării tale, grânele tale şi vinul tău
şi untdelemnul tău, fătul vacii tale şi turmele oilor tale,
în ţara pe care a jurat părinţilor tăi că ţi-o va da. 14 Vei fi
binecuvântat mult peste toate popoarele, nu va fi printre
voi parte bărbătească şi parte femeiască stearpă, nici
printre vitele tale. 15 Şi DOMNUL va îndepărta de la
tine orice boală şi nu va pune peste tine niciuna dintre
bolile rele ale Egiptului, pe care le cunoşti, ci le va pune
peste toţi cei care te urăsc. 16 Şi să nimiceşti toate
popoarele pe care ţi le va da DOMNUL Dumnezeul tău;
ochiul tău să nu aibă milă de ele, nici să nu serveşti
dumnezeilor lor, pentru că aceasta va fi o cursă pentru
tine. 17 Dacă vei spune în inima ta: Aceste naţiuni sunt

mai mari decât mine, cum le voi putea alunga? 18
Să nu te temi de ele, ci să îţi aduci bine aminte ce a
făcut DOMNUL Dumnezeul tău lui Faraon şi întregului
Egipt; 19 De ispitirile cele mari pe care ochii tăi le-
au văzut şi de miracolele şi minunile şi mâna cea
tare şi braţul cel întins, cu care te-a scos DOMNUL
Dumnezeul tău; astfel va face DOMNUL Dumnezeul
tău tuturor popoarelor de care te temi. 20 Mai mult,
DOMNUL Dumnezeul tău va trimite şi viespea împotriva
lor, până vor pieri cei care au rămas şi cei care se
ascund dinaintea ta vor fi nimiciţi. 21 Nu te înspăimânta
de ei, pentru că DOMNUL Dumnezeul tău este printre
voi un Dumnezeu mare şi înfricoşător. 22 Şi DOMNUL
Dumnezeul tău va înlătura aceste naţiuni dinaintea ta,
încetul cu încetul; nu vei putea să le nimiceşti deodată,
ca nu cumva să se înmulţească fiarele câmpului peste
tine. 23 Dar DOMNUL Dumnezeul tău le va da înaintea
ta şi le va nimici cu nimicire mare până vor fi nimicite.
24 Şi va da pe împăraţii lor în mâna ta şi tu să nimiceşti
numele lor de sub cer, nimeni nu va putea sta înaintea
ta până îi vei fi nimicit. 25 Să ardeţi în foc chipurile
cioplite ale dumnezeilor lor; să nu doreşti aurul şi
argintul care este pe ele, nici să nu îl iei la tine, ca nu
cumva să fii prins în cursă prin ele, pentru că aceasta
este o urâciune înaintea DOMNULUI Dumnezeul tău.
26 Nici să nu aduci o urâciune în casa ta, ca nu cumva
să fii şi tu blestemat ca ea, ci să o urăşti cu totul şi să o
deteşti cu totul, pentru că este un lucru blestemat.

8 Luaţi seama să împliniţi toate poruncile pe care ţi le
poruncesc astăzi, ca să trăiţi şi să vă înmulţiţi şi să
intraţi şi să stăpâniţi ţara pe care a jurat-o DOMNUL
părinţilor voştri. 2 Şi să îţi aminteşti de tot drumul pe
care te-a condus DOMNUL Dumnezeul tău în aceşti
patruzeci de ani în pustiu, ca să te umilească şi să te
încerce, ca să cunoască ce este în inima ta, dacă vei
păzi poruncile lui sau nu. 3 Şi te-a umilit şi a suferit
să flămânzeşti, şi te-a hrănit cu mana pe care nu ai
cunoscut-o şi nici părinţii tăi nu au cunoscut-o, ca să te
facă să cunoşti că omul nu trăieşte numai cu pâine,
ci omul trăieşte cu fiecare cuvânt care iese din gura
DOMNULUI. 4 Îmbrăcămintea nu s-a învechit pe tine,
nici piciorul tău nu s-a umflat, în aceşti patruzeci de
ani. 5 Să iei aminte de asemenea în inima ta, că,
precum un om disciplinează pe fiul său, astfel DOMNUL
Dumnezeul tău te disciplinează pe tine. 6 De aceea
să păzeşti poruncile DOMNULUI Dumnezeul tău, ca
să umbli în căile lui şi să te temi de el. 7 Pentru că
DOMNUL Dumnezeul tău te duce într-o ţară bună, o
ţară cu pâraie de apă, cu izvoare şi cu ape adânci care
ţâşnesc din văi şi dealuri; 8 O ţară cu grâu şi orz şi
vii şi smochini şi rodii; o ţară cu măslini şi miere; 9 O
ţară în care vei mânca pâine fără sărăcie, nu vei duce
lipsă de nimic în ea; o ţară ale cărei pietre sunt fier şi
din ale cărei dealuri vei săpa aramă. 10 După ce vei
mânca şi te vei sătura, să binecuvântezi pe DOMNUL
Dumnezeul tău pentru ţara bună pe care ţi-a dat-o.
11 Ia seama să nu uiţi pe DOMNUL Dumnezeul tău,
nepăzind poruncile lui şi judecăţile lui şi statutele lui, pe
care ţi le poruncesc astăzi, 12 Ca nu cumva după ce vei
mânca şi te vei sătura şi ţi-ai construit case frumoase şi
locuieşti în ele, 13 Şi după ce ţi se vor înmulţi cirezile şi
turmele şi argintul tău şi aurul tău vor fi înmulţite şi tot
ce ai va fi înmulţit, 14 Atunci să ţi se înalţe inima şi să
uiţi pe DOMNUL Dumnezeul tău, care te-a scos din
ţara Egiptului, din casa robiei, 15 Care te-a condus
prin pustiul cel mare şi înfricoşător, în care erau şerpi
înfocaţi şi scorpioni şi secetă, unde nu era apă; care ţi-
a scos apă din stânca de cremene; 16 Care te-a hrănit
în pustiu cu mana, pe care nu au cunoscut-o părinţii tăi,
ca să te umilească şi să te încerce, ca să îţi facă bine
la sfârşitul tău; 17 Şi să spui în inima ta: Puterea mea şi
tăria mâinii mele mi-au dobândit această bogăţie, 18 Ci
să îţi aminteşti de DOMNUL Dumnezeul tău, pentru că
el este acela care îţi dă putere să dobândeşti bogăţie,
ca să întemeieze legământul său, pe care l-a jurat
părinţilor tăi, ca în ziua aceasta. 19 Şi se va întâmpla,
dacă îl uiţi numai puţin pe DOMNUL Dumnezeul tău şi
umbli după alţi dumnezei şi le serveşti şi te închini lor,
mărturisesc astăzi împotriva voastră, că negreşit veţi
pieri. 20 Precum naţiunile pe care le-a nimicit DOMNUL
dinaintea voastră, astfel veţi pieri şi voi, deoarece aţi
refuzat să ascultaţi de vocea DOMNULUI Dumnezeul
vostru.

9 Ascultă, Israele: Astăzi treci Iordanul, ca să intri să
stăpâneşti naţiuni mai mari şi mai tari decât tine,
cetăţi mari şi întărite până la cer, 2 Un popor mare şi
înalt, copiii anachimilor, pe care îi cunoşti şi despre
care ai auzit spunându-se: Cine poate sta înaintea fiilor
lui Anac? 3 Înţelege de aceea astăzi, că DOMNUL
Dumnezeul tău este cel care trece înaintea ta; ca un
foc mistuitor îi va nimici el şi îi va supune înaintea ta;
astfel îi vei alunga şi îi vei nimici repede, precum ţi-a
spus DOMNUL. 4 Să nu vorbeşti în inima ta, după ce
DOMNUL Dumnezeul tău îi va fi alungat dinaintea ta,
spunând: Pentru dreptatea mea m-a adus DOMNUL
să stăpânesc această ţară, căci pentru stricăciunea
acestor naţiuni le alungă DOMNUL dinaintea ta. 5 Nu
pentru dreptatea ta sau pentru integritatea inimii tale
intri tu să stăpâneşti ţara lor, ci pentru stricăciunea
acestor naţiuni le alungă DOMNUL Dumnezeul tău
dinaintea ta şi pentru a împlini cuvântul, pe care l-a
jurat DOMNUL către părinţii tăi: Avraam, Isaac şi Iacob.
6 Să înţelegi de aceea, că nu pentru dreptatea ta îţi
dă DOMNUL Dumnezeul tău această ţară bună ca să

o stăpâneşti, pentru că tu eşti un popor îndărătnic. 7
Aminteşte-ţi şi nu uita cum l-ai provocat la furie pe
DOMNUL Dumnezeul tău în pustiu, din ziua în care ai
ieşit din ţara Egiptului, până aţi venit la locul acesta, aţi
fost răzvrătiţi împotriva DOMNULUI. 8 De asemenea la
Horeb aţi provocat la furie pe DOMNUL, astfel încât
DOMNUL s-a mâniat pe voi ca să vă nimicească. 9
Când m-am urcat pe munte să primesc tablele de
piatră, tablele legământului pe care l-a făcut DOMNUL
cu voi, atunci am rămas pe munte patruzeci de zile
şi patruzeci de nopţi, nu am mâncat pâine nici nu
am băut apă; 10 Şi DOMNUL mi-a dat două table
de piatră, scrise cu degetul lui Dumnezeu; şi pe ele
era scris conform cu toate cuvintele, pe care vi le-a
vorbit DOMNUL pe munte, din mijlocul focului, în ziua
adunării. 11 Şi s-a întâmplat la sfârşitul celor patruzeci
de zile şi patruzeci de nopţi, că DOMNUL mi-a dat cele
două table de piatră, adică tablele legământului. 12
Şi DOMNUL mi-a spus: Ridică-te, coboară-te repede
de aici, pentru că poporul tău, pe care l-ai scos din
Egipt, s-a stricat; repede s-au abătut de la calea, pe
care le-am poruncit-o, şi-au făcut un chip turnat. 13
Mai mult, DOMNUL mi-a vorbit, spunând: Am văzut
poporul acesta şi, iată, este un popor îndărătnic, 14
Lasă-mă să îi nimicesc şi să le şterg numele de sub
cer şi voi face din tine o naţiune mai puternică şi mai
mare decât ei. 15 Astfel m-am întors şi am coborât de
pe munte şi muntele ardea cu foc; şi cele două table
ale legământului erau în amândouă mâinile mele. 16
Şi am privit şi, iată, aţi păcătuit împotriva DOMNULUI
Dumnezeul vostru, v-aţi făcut un viţel turnat; repede v-
aţi abătut de la calea pe care v-a poruncit-o DOMNUL.
17 Şi am luat cele două table şi le-am aruncat din
amândouă mâinile mele şi le-am spart înaintea ochilor
voştri. 18 Şi m-am prosternat înaintea DOMNULUI,
ca întâia dată, patruzeci de zile şi patruzeci de nopţi,
nici nu am mâncat pâine, nici nu am băut apă, din
cauza tuturor păcatelor voastre pe care le-aţi păcătuit,
făcând ce este stricat înaintea ochilor DOMNULUI, ca
să îl provocaţi la mânie. 19 Pentru că m-am temut de
mânia şi de nemulţumirea încinsă cu care s-a înfuriat
DOMNUL împotriva voastră să vă nimicească. Dar
DOMNUL mi-a dat ascultare şi în timpul acela. 20 Şi
DOMNUL s-a mâniat pe Aaron, ca să îl nimicească,
dar m-am rugat şi pentru Aaron în acelaşi timp. 21 Şi
am luat păcatul vostru, viţelul pe care l-aţi făcut, şi l-
am ars în foc şi l-am zdrobit foarte mărunt, până a
fost mărunt ca praful; şi i-am aruncat praful în pârâul
care cobora din munte. 22 Şi la Tabera şi la Masa şi la
Chibrot-Hataava, aţi provocat la furie pe DOMNUL. 23
De asemenea când v-a trimis DOMNUL de la Cades-
Barnea, spunând: Urcaţi-vă şi stăpâniţi ţara pe care
v-am dat-o, atunci v-aţi răzvrătit împotriva poruncii
DOMNULUI Dumnezeul vostru şi nu l-aţi crezut şi nu
aţi dat ascultare vocii lui. 24 Aţi fost răzvrătiţi împotriva
DOMNULUI din ziua în care v-am cunoscut. 25 Astfel
m-am prosternat înaintea DOMNULUI patruzeci de
zile şi patruzeci de nopţi, cum m-am prosternat prima
dată, pentru că DOMNUL a spus că voieşte să vă
nimicească. 26 M-am rugat de aceea DOMNULUI şi am
spus: Doamne Dumnezeule, nu nimici poporul tău şi
moştenirea ta, pe care ai răscumpărat-o prin măreţia ta,
pe care l-ai scos din Egipt cu mână tare. 27 Aminteşte-
ţi de servitorii tăi, Avraam, Isaac şi Iacob; nu privi la
încăpăţânarea acestui popor, nici la stricăciunea lui,
nici la păcatul lui; 28 Ca nu cumva ţara din care ne-ai
scos să spună: Pentru că DOMNUL nu a fost în stare
să îi ducă în ţara pe care le-a promis-o şi pentru că i-a
urât, i-a scos ca să îi ucidă în pustiu. 29 Totuşi ei sunt
poporul tău şi moştenirea ta, pe care ai scos-o prin
puterea ta cea mare şi prin braţul tău cel întins.

10 În timpul acela DOMNUL mi-a spus: Ciopleşte-
ţi două table de piatră ca cele dintâi şi urcă-te la
mine pe munte şi fă-ţi un chivot de lemn. 2 Şi eu voi
scrie pe table cuvintele care erau pe primele table pe
care le-ai spart, iar tu să le pui în chivot. 3 Şi am făcut
un chivot din lemn de salcâm şi am cioplit două table
de piatră ca cele dintâi şi am urcat pe munte, având
cele două table în mâna mea. 4 Şi a scris pe table,
conform cu prima scriere, cele zece porunci, pe care
le-a vorbit DOMNUL către voi pe munte, din mijlocul
focului, în ziua adunării, şi DOMNUL mi le-a dat. 5 Şi m-
am întors şi am coborât de pe munte şi am pus tablele
în chivotul pe care l-am făcut; şi ele sunt acolo, precum
mi-a poruncit DOMNUL. 6 Şi copiii lui Israel au început
călătoria de la Beerotul copiilor lui Iaacan la Mosera;
acolo a murit Aaron şi acolo a fost îngropat; şi Eleazar,
fiul său, a servit în locul său în serviciul preotului. 7 De
aici au început călătoria la Gudgoda; şi de la Gudgoda
la Iotbat, o ţară cu râuri de apă. 8 În timpul acela
DOMNUL a separat tribul lui Levi, să poarte chivotul
legământului DOMNULUI, să stea înaintea DOMNULUI
ca să îi servească şi să binecuvânteze în numele lui,
până în această zi. 9 De aceea Levi nu are nici parte
nici moştenire cu fraţii săi; DOMNUL este moştenirea
lui, conform cu ce i-a promis DOMNUL Dumnezeul tău.
10 Şi am stat pe munte, ca şi prima dată, patruzeci de
zile şi patruzeci de nopţi; şi DOMNUL mi-a dat ascultare
şi atunci, şi DOMNUL nu a voit să te nimicească. 11
Şi DOMNUL mi-a spus: Ridică-te, începe-ţi călătoria
înaintea poporului, ca să intre şi să stăpânească ţara,
pe care am jurat-o părinţilor lor că le-o voi da. 12 Şi
acum, Israele, ce cere DOMNUL Dumnezeul tău de la
tine, decât să te temi de DOMNUL Dumnezeul tău,
să umbli în toate căile lui şi să îl iubeşti şi să serveşti

DOMNULUI Dumnezeul tău cu toată inima ta şi cu tot
sufletul tău, 13 Să păzeşti poruncile DOMNULUI şi
statutele lui, pe care ţi le poruncesc astăzi, pentru binele
tău? 14 Iată, cerul şi cerul cerurilor sunt ale DOMNULUI
Dumnezeul tău, pământul de asemenea, cu tot ce este
pe el! 15 Totuşi DOMNUL a avut desfătare în părinţii
tăi ca să îi iubească şi a ales sămânţa lor după ei,
adică pe voi, mai mult decât toate popoarele, ca în
această zi. 16 Circumcideţi de aceea prepuţul inimii
voastre şi nu mai fiţi îndărătnici. 17 Pentru că DOMNUL
Dumnezeul vostru este Dumnezeul dumnezeilor şi
DOMNUL domnilor, un Dumnezeu mare, puternic şi
înfricoşător, care nu părtineşte după înfăţişare, nici nu
ia răsplată, 18 El face judecată celui fără tată şi văduvei
şi iubeşte pe străin, dându-i hrană şi îmbrăcăminte. 19
Iubiţi de aceea pe străin, pentru că aţi fost străini în ţara
Egiptului. 20 Să te temi de DOMNUL Dumnezeul tău, lui
să îi serveşti şi de el să te alipeşti şi să juri pe numele
lui. 21 El este lauda ta şi el este Dumnezeul tău, care a
făcut pentru tine aceste lucruri mari şi înfricoşătoare pe
care ţi le-au văzut ochii. 22 Părinţii tăi au coborât în
Egipt cu şaptezeci de persoane; şi acum DOMNUL
Dumnezeul tău te-a făcut o mulţime ca stelele cerului.

11 De aceea să iubeşti pe DOMNUL Dumnezeul
tău şi să păzeşti întotdeauna însărcinarea lui şi
statutele lui şi judecăţile lui şi poruncile lui. 2 Şi să
cunoaşteţi astăzi, pentru că nu vorbesc cu copiii voştri
care nu au cunoscut şi care nu au văzut pedeapsa
DOMNULUI Dumnezeul vostru, măreţia sa, mâna sa
cea tare şi braţul său cel întins, 3 Şi miracolele sale
şi faptele sale, pe care le-a făcut în mijlocul Egiptului
lui Faraon, împăratul Egiptului, şi întregii lui ţări; 4 Şi
ce a făcut el armatei Egiptului, cailor lor şi carelor lor;
cum a făcut ca apa Mării Roşii să îi potopească, pe
când vă urmăreau, şi cum DOMNUL i-a nimicit până în
această zi; 5 Şi ce v-a făcut în pustiu, până când aţi
ajuns în locul acesta; 6 Şi ce a făcut lui Datan şi lui
Abiram, copiii lui Eliab, fiul lui Ruben, cum pământul şi-
a deschis gura şi i-a înghiţit cu familiile lor şi cu corturile
lor şi cu toate averile lor, în mijlocul întregului Israel, 7
Dar ochii voştri au văzut toate faptele cele mari ale
DOMNULUI, pe care el le-a făcut. 8 De aceea să păziţi
toate poruncile pe care vi le poruncesc astăzi, ca să
fiţi tari şi să intraţi şi să stăpâniţi ţara în care mergeţi
să o stăpâniţi; 9 Şi ca să vă lungiţi zilele în ţara, pe
care DOMNUL a jurat părinţilor voştri să o dea, lor şi
seminţei lor, ţară în care curge lapte şi miere. 10 Pentru
că ţara în care intri să o stăpâneşti, nu este ca ţara
Egiptului, din care aţi ieşit, unde îţi semănai sămânţa şi
o udai cu piciorul tău, ca pe o grădină de zarzavaturi,
11 Ci ţara în care mergeţi să o stăpâniţi, este o ţară cu
dealuri şi văi şi care bea apă din ploaia cerului, 12 O
ţară de care îngrijeşte DOMNUL Dumnezeul tău, ochii
DOMNULUI Dumnezeul tău sunt întotdeauna asupra
ei, de la începutul anului până la sfârşitul anului. 13 Şi
se va întâmpla, dacă veţi da ascultare cu atenţie la
poruncile mele, pe care vi le poruncesc astăzi, să îl
iubiţi pe DOMNUL Dumnezeul vostru şi să îi serviţi cu
toată inima voastră şi cu tot sufletul vostru, 14 Că eu
voi da ţării voastre ploaie la timpul ei, ploaia timpurie şi
ploaia târzie; ca să îţi strângi grânele tale şi vinul tău
şi untdelemnul tău. 15 Şi voi trimite iarbă pe câmpul
tău pentru vitele tale şi vei mânca şi te vei sătura. 16
Luaţi seama la voi înşivă ca inima voastră să nu se
înşele şi să vă abateţi şi să serviţi altor dumnezei şi
să vă închinaţi lor; 17 Şi atunci să se aprindă furia
DOMNULUI împotriva voastră şi să închidă cerul, ca
să nu fie ploaie şi ca pământul să nu îşi dea rodul
lui şi să pieriţi repede din ţara cea bună pe care v-o
dă DOMNUL. 18 De aceea să puneţi aceste cuvinte
ale mele în inima voastră şi în sufletul vostru şi să
le legaţi ca semn pe mâna voastră şi să vă fie ca
fruntarii între ochi. 19 Şi să le învăţaţi pe copiii voştri,
vorbind despre ele când şezi în casa ta şi când mergi
pe drum şi când te culci şi când te scoli. 20 Şi să
le scrii pe uşorii casei tale şi pe porţile tale, 21 Ca
zilele voastre şi zilele copiilor voştri să fie înmulţite cât
zilele cerului deasupra pământului în ţara, pe care a
jurat-o DOMNUL către părinţii voştri, că le-o va da.
22 Pentru că, dacă veţi păzi cu atenţie toate aceste
porunci pe care vi le poruncesc, să le împliniţi, să iubiţi
pe DOMNUL Dumnezeul vostru, să umblaţi în toate
căile lui şi să vă alipiţi de el, 23 Atunci DOMNUL va
alunga toate aceste naţiuni dinaintea voastră şi veţi
stăpâni naţiuni mai mari şi mai puternice decât voi. 24
Fiecare loc unde va călca talpa piciorului vostru va fi al
vostru, ţinutul vostru va fi de la pustiu şi Liban, de la
râu, râul Eufrat, până la marea cea mai îndepărtată.
25 Nimeni nu va fi în stare să stea înaintea voastră,
DOMNUL Dumnezeul vostru va pune teama de voi şi
groaza de voi peste toată ţara pe care o veţi călca,
precum v-a spus el. 26 Iată, vă pun înainte astăzi şi
binecuvântare şi blestem; 27 Binecuvântare, dacă veţi
asculta de poruncile DOMNULUI Dumnezeul vostru, pe
care vi le poruncesc astăzi; 28 Şi blestem, dacă nu veţi
asculta de poruncile DOMNULUI Dumnezeul vostru,
ci vă veţi abate de la calea pe care v-o poruncesc
astăzi, pentru a merge după alţi dumnezei, pe care nu
i-aţi cunoscut. 29 Şi se va întâmpla, când DOMNUL
Dumnezeul tău te va fi dus în ţara în care intri ca să
o stăpâneşti, că vei pune binecuvântarea pe muntele
Garizim şi blestemul pe muntele Ebal. 30 Nu sunt ei
dincolo de Iordan, lângă calea unde soarele apune,
în ţara canaaniţilor, care locuiesc în câmpie în dreptul
Ghilgalului, lângă câmpiile lui More? 31 Pentru că veţi

trece Iordanul ca să intraţi şi să stăpâniţi ţara pe care
v-o dă DOMNUL Dumnezeul vostru; şi o veţi stăpâni şi
veţi locui în ea. 32 Şi să luaţi seama să împliniţi toate
statutele şi judecăţile pe care vi le pun astăzi înainte.

12 Acestea sunt statutele şi judecăţile de care să
luaţi seama să le împliniţi în ţara pe care ţi-o dă
DOMNUL Dumnezeul părinţilor tăi, ca să o stăpâneşti,
în toate zilele cât veţi trăi pe pământ. 2 Să nimiciţi
cu desăvârşire toate locurile unde naţiunile pe care
le veţi stăpâni au servit dumnezeilor lor, pe munţii cei
înalţi şi pe dealuri şi sub orice pom verde, 3 Şi să le
dărâmaţi altarele şi să le sfărâmaţi stâlpii şi să le ardeţi
cu foc dumbrăvile şi să retezaţi chipurile cioplite ale
dumnezeilor lor şi să le nimiciţi numele din acel loc. 4
Voi să nu faceţi astfel DOMNULUI Dumnezeul vostru!
5 Ci la locul pe care îl va alege DOMNUL Dumnezeul
vostru dintre toate triburile voastre, ca să îşi pună
numele acolo, adică la locuinţa lui, să căutaţi; şi acolo
să veniţi, 6 Şi acolo să aduceţi ofrandele voastre arse
şi sacrificiile voastre şi zeciuielile voastre şi ofrandele
legănate ale mâinii voastre şi promisiunile voastre şi
ofrandele voastre de bunăvoie şi întâii născuţi din
cirezile voastre şi din turmele voastre. 7 Şi acolo să
mâncaţi înaintea DOMNULUI Dumnezeul vostru şi să
vă bucuraţi de tot ce vă atinge mâna, voi şi casele
voastre, în care te-a binecuvântat DOMNUL Dumnezeul
tău. 8 Să nu faceţi precum facem noi aici, astăzi,
fiecare tot ce este drept înaintea ochilor săi. 9 Pentru
că nu aţi ajuns încă la odihna şi la moştenirea pe care
ţi-o dă DOMNUL Dumnezeul tău. 10 Dar după ce veţi
trece Iordanul şi veţi locui în ţara pe care DOMNUL
Dumnezeul vostru v-o dă să o moşteniţi şi după ce vă
va da odihnă din partea tuturor duşmanilor voştri de jur-
împrejur, astfel încât să locuiţi în siguranţă, 11 Atunci
va fi un loc pe care îl va alege DOMNUL Dumnezeul
vostru, ca să facă să locuiască numele său acolo;
acolo să aduceţi tot ce vă poruncesc; ofrandele voastre
arse şi sacrificiile voastre, zeciuielile voastre şi ofranda
ridicată a mâinii voastre şi toate promisiunile voastre
alese pe care le promiteţi DOMNULUI, 12 Şi să vă
bucuraţi înaintea DOMNULUI Dumnezeul vostru, voi
şi fiii voştri şi fiicele voastre şi robii voştri şi roabele
voastre şi levitul care este înăuntrul porţilor voastre,
pentru că el nu are nici parte nici moştenire cu voi.
13 Ia seama la tine însuţi să nu aduci ofrandele tale
arse în orice loc pe care îl vezi, 14 Ci în locul pe
care îl va alege DOMNUL într-unul din triburile tale,
acolo să aduci ofrandele tale arse şi acolo să faci tot
ce îţi poruncesc eu. 15 Totuşi, poţi să înjunghii şi să
mănânci carne în toate porţile tale, după tot ce pofteşte
sufletul tău, conform cu binecuvântarea DOMNULUI
Dumnezeul tău, pe care ţi-a dat-o, cel necurat şi cel
curat pot să mănânce din ea, ca din căprioară şi din
cerb. 16 Numai să nu mâncaţi sângele; să îl vărsaţi
pe pământ ca apa. 17 Nu poţi să mănânci înăuntrul
porţilor tale zeciuiala grâului tău, sau a vinului tău, sau
a untdelemnului tău, sau întâii născuţi din cirezile tale
sau din turma ta, nici vreuna din promisiunile pe care le
promiţi, nici ofrandele tale de bunăvoie, nici ofranda
ridicată a mâinii tale, 18 Ci trebuie să le mănânci
înaintea DOMNULUI Dumnezeul tău în locul pe care
îl va alege DOMNUL Dumnezeul tău, tu şi fiul tău
şi fiica ta şi servitorul tău şi servitoarea ta şi levitul
care este înăuntrul porţilor tale; şi să te bucuri înaintea
DOMNULUI Dumnezeul tău de toate lucrurile pe care
îţi vei fi pus mâinile. 19 Ia seama la tine însuţi să nu îl
părăseşti pe levit cât timp trăieşti pe pământ. 20 Când
DOMNUL Dumnezeul tău îţi va lărgi hotarul, precum
ţi-a promis, şi vei spune: Carne doresc să mănânc,
fiindcă sufletul tău tânjeşte să mănânce carne, poţi să
mănânci carne, după tot ce pofteşte sufletul tău. 21
Dacă locul pe care l-a ales DOMNUL Dumnezeul tău
ca să îşi pună numele acolo, este prea departe de tine,
atunci să înjunghii din cireada ta şi din turma ta, pe
care ţi le-a dat DOMNUL, precum ţi-am poruncit, şi să
mănânci în porţile tale după tot ce pofteşte sufletul tău.
22 Precum se mănâncă şi căprioara şi cerbul, astfel să
mănânci din ele, cel necurat şi cel curat să mănânce
deopotrivă din ele. 23 Numai asigură-te că nu mănânci
sângele, pentru că sângele este viaţa; şi să nu mănânci
viaţa cu carnea. 24 Să nu îl mănânci; să îl verşi pe
pământ ca apa. 25 Să nu îl mănânci, ca să îţi fie bine
ţie şi copiilor tăi după tine, când vei face ce este drept
înaintea ochilor DOMNULUI. 26 Ci să iei cele sfinte ale
tale pe care le ai şi promisiunile tale şi să mergi la locul
pe care îl va alege DOMNUL, 27 Şi să oferi ofrandele
tale arse, carnea şi sângele, pe altarul DOMNULUI
Dumnezeul tău; şi sângele sacrificiilor tale să fie vărsat
pe altarul DOMNULUI Dumnezeul tău, iar carnea să o
mănânci. 28 Ia aminte şi ascultă toate aceste cuvinte pe
care ţi le poruncesc, ca să îţi fie bine, ţie şi copiilor tăi
după tine pentru totdeauna, când vei face ce este bine
şi drept înaintea ochilor DOMNULUI Dumnezeul tău. 29
Când DOMNUL Dumnezeul tău va stârpi dinaintea ta
naţiunile la care mergi să le stăpâneşti şi să le alungi şi
să locuieşti în ţara lor, 30 Ia seama la tine însuţi să nu
fii prins în cursă urmându-le lor, după ce vor fi nimicite
dinaintea ta; şi să nu întrebi de dumnezeii lor, spunând:
Cum au servit naţiunile acestea dumnezeilor lor? Tot
astfel voi face şi eu. 31 Tu să nu faci astfel DOMNULUI
Dumnezeul tău, pentru că tot ce este urâciune înaintea
DOMNULUI, ce urăşte el, ei au făcut dumnezeilor lor;
căci chiar pe fiii lor şi pe fiicele lor i-au ars în foc pentru
dumnezeii lor. 32 Luaţi seama să faceţi orice lucru vă

poruncesc, să nu adăugaţi la el, nici să nu scădeţi din el.

13 Dacă se ridică printre voi un profet sau un visător de vise şi îţi dă un semn sau o minune, **2** Şi se întâmplă semnul sau minunea despre care ţi-a vorbit, spunând: Să mergem după alţi dumnezei, pe care nu i-ai cunoscut şi să le servim, **3** Să nu dai ascultare la cuvintele acelui profet sau acelui visător de vise, pentru că DOMNUL Dumnezeul vostru vă încearcă, pentru a şti dacă îl iubiţi pe DOMNUL Dumnezeul vostru cu toată inima voastră şi cu tot sufletul vostru. **4** Voi să umblaţi după DOMNUL Dumnezeul vostru şi să vă temeţi de el şi să păziţi poruncile lui şi să ascultaţi de vocea lui şi să îi serviţi şi să vă alipiţi de el. **5** Şi acel profet, sau acel visător de vise să fie ucis, deoarece a vorbit ca să vă întoarcă de la DOMNUL Dumnezeul vostru, care v-a scos din ţara Egiptului şi v-a răscumpărat din casa robiei, ca să te depărteze de pe calea pe care ţi-a poruncit DOMNUL Dumnezeul tău să umbli pe ea. Astfel să îndepărtezi răul din mijlocul tău. **6** Dacă fratele tău, fiul mamei tale sau fiul tău sau fiica ta sau soţia sânului tău sau prietenul tău, care îţi este ca sufletul tău, te ademeneşte în secret, spunând: Să mergem şi să servim altor dumnezei, pe care nu i-ai cunoscut nici tu, nici părinţii tăi; **7** Adică, dintre dumnezeii poporului care este împrejurul vostru, aproape de tine sau departe de tine, de la o margine a pământului chiar până la cealaltă margine a pământului; **8** Să nu te învoieşti cu el şi să nu îi dai ascultare, nici ochiul tău să nu îl compătimească, nici să nu îl cruţi, nici să nu îl ascunzi, **9** Ci să îl ucizi; mâna ta să fie cea dintâi asupra lui ca să îl ucizi şi pe urmă mâna întregului popor. **10** Şi să îl ucizi cu pietre, ca să moară, pentru că a căutat să te îndepărteze de la DOMNUL Dumnezeul tău, care te-a scos din ţara Egiptului, din casa robiei. **11** Şi tot Israelul să audă şi să se teamă şi să nu mai facă astfel de stricăciune, ca aceasta, printre voi. **12** Dacă într-una din cetăţile tale, pe care ţi le dă DOMNUL Dumnezeul tău, ca să locuieşti acolo, vei auzi spunându-se: **13** Anumiţi oameni, copiii lui Belial, au ieşit din mijlocul vostru şi au atras pe locuitorii cetăţii lor, spunând: Să mergem şi să servim altor dumnezei, pe care nu i-aţi cunoscut; **14** Atunci să întrebi şi să faci cercetare şi să întrebi cu deamănuntul; şi, iată, dacă este adevărat şi lucrul este sigur, că această urâciune s-a făcut printre voi, **15** Să loveşti pe locuitorii acelei cetăţi cu ascuţişul sabiei, distrugând-o în întregime şi tot ce este în ea şi vitele ei, cu ascuţişul sabiei. **16** Şi să aduni toată prada ei în mijlocul străzii ei şi să arzi cu foc cetatea şi toată prada ei în întregime, pentru DOMNUL Dumnezeul tău şi ea să fie o movilă pentru totdeauna, să nu se mai construiască din nou. **17** Şi nimic din lucrul blestemat să nu se lipească de mâna ta, ca DOMNUL să se întoarcă din înverşunarea furiei sale şi să îţi arate milă şi să aibă compasiune de tine şi să te înmulţească, precum a jurat părinţilor tăi; **18** Când vei da ascultare la vocea DOMNULUI Dumnezeul tău, ca să păzeşti toate poruncile lui pe care ţi le poruncesc astăzi, ca să faci ce este drept în ochii DOMNULUI Dumnezeul tău.

14 Voi sunteţi copiii DOMNULUI Dumnezeul vostru, să nu vă faceţi tăieturi, nici să nu faceţi chelie între ochi pentru un mort. **2** Pentru că tu eşti un popor sfânt pentru DOMNUL Dumnezeul tău şi pe tine te-a ales să îi fii un popor deosebit, mai mult decât toate naţiunile care sunt pe faţa pământului. **3** Să nu mănânci niciun lucru urâcios. **4** Acestea sunt animalele pe care să le mănânci: boul, oaia şi capra, **5** Cerbul şi căprioara şi antilopa şi capra sălbatică şi capra de munte şi boul sălbatic şi gazela. **6** Şi fiecare animal care are copita despicată şi piciorul complet despărţit în două copite şi care rumegă, pe acestea să le mâncaţi. **7** Totuşi pe acestea să nu le mâncaţi din cele care rumegă şi din cele care au copita despicată: cămila şi iepurele de câmp şi iepurele de stâncă, pentru că rumegă, dar nu au copita despicată, ele vă sunt necurate. **8** Şi porcul vă este necurat, pentru că are copita despicată, dar nu rumegă; să nu mâncaţi din carnea lor, nici să nu vă atingeţi de trupul lor mort. **9** Pe acestea să le mâncaţi dintre toate câte sunt în ape: să mâncaţi tot ce are aripioare şi solzi, **10** Şi orice nu are aripioare şi solzi să nu mâncaţi; vă sunt necurate. **11** Din toate păsările curate să mâncaţi. **12** Dar acestea sunt cele din care să nu mâncaţi: acvila şi vulturul bărbos şi vulturul pescar; **13** Şi şoimul şi uliul şi vulturul după felul său; **14** Şi orice corb după felul său; **15** Şi bufniţa şi şoimul de noapte şi cucul şi şoimul după felul său; **16** Şi cucuveaua şi bufniţa mare şi lebăda; **17** Şi pelicanul şi vulturul egiptean şi cormoranul; **18** Şi barza şi stârcul după felul său şi nagâţul şi liliacul. **19** Şi orice târâtoare care zboară vă este necurată; să nu se mănânce. **20** Dar din toate păsările curate puteţi să mâncaţi. **21** Să nu mâncaţi din nimic ce moare de la sine; să îl dai străinului care este înăuntrul porţilor tale, ca să îl mănânce sau să îl vinzi unui străin, pentru că tu eşti un popor sfânt pentru DOMNUL Dumnezeul tău. Să nu fierbi un ied în laptele mamei sale. **22** Să dai cu adevărat zeciuială din tot venitul seminţei tale, pe care câmpul tău îl dă an de an. **23** Şi să mănânci înaintea DOMNULUI Dumnezeul tău, în locul pe care îl va alege el să îşi pună numele acolo, zeciuiala din grânele tale, din vinul tău şi din untdelemnul tău şi întâii născuţi din cirezile tale şi din turmele tale, ca să înveţi să te temi de DOMNUL Dumnezeul tău în toate zilele. **24** Şi

dacă este prea lung drumul pentru tine, astfel încât
nu le poţi duce, sau dacă locul pe care îl va alege
DOMNUL Dumnezeul tău, să îşi pună numele acolo,
va fi prea departe de tine, când te va binecuvânta
DOMNUL Dumnezeul tău, 25 Atunci să le schimbi în
bani şi banii să îi legi în mâna ta şi să mergi la locul pe
care îl va alege DOMNUL Dumnezeul tău. 26 Şi să dai
acei bani pentru tot ce îţi pofteşte sufletul, pentru boi,
sau pentru oi, pentru vin sau pentru băutură tare sau
pentru orice îţi doreşte sufletul; şi să mănânci acolo
înaintea DOMNULUI Dumnezeul tău şi să te bucuri,
tu şi casa ta, 27 Şi să nu îl părăseşti pe levitul care
este înăuntrul porţilor tale, pentru că el nu are nici parte
nici moştenire cu tine. 28 La sfârşitul a trei ani să scoţi
toată zeciuiala venitului tău din anul acela şi să o pui
înăuntrul porţilor tale. 29 Şi să vină levitul, (pentru că el
nu are nici parte nici moştenire cu tine) şi străinul şi cel
fără tată şi văduva, care sunt înăuntrul porţilor tale, şi
să mănânce şi să se sature, ca DOMNUL Dumnezeul
tău să te binecuvânteze în toată lucrarea mâinii tale pe
care o faci.

15 La sfârşitul fiecăror şapte ani să faci o scutire.
2 Şi astfel să fie scutirea: Fiecare creditor, care
împrumută ceva aproapelui său, să îl scutească; să
nu îl stoarcă de la aproapele lui sau de la fratele lui,
pentru că aceasta este numită scutirea DOMNULUI.
3 De la locuitorul temporar poţi să îl storci, dar mâna
ta să scutească ceea ce este al tău la fratele tău; 4
Numai când nu va fi la tine niciun sărac, pentru că
DOMNUL te va binecuvânta mult în ţara, pe care ţi-o
dă DOMNUL Dumnezeul tău ca moştenire, ca să o
stăpâneşti, 5 Numai dacă vei da ascultare cu atenţie la
vocea DOMNULUI Dumnezeul tău, ca să iei seama să
împlineşti toate aceste porunci pe care ţi le poruncesc
astăzi. 6 Pentru că DOMNUL Dumnezeul tău te va
binecuvânta, precum ţi-a promis şi vei da cu împrumut
multor naţiuni, dar tu nu vei lua cu împrumut; şi tu
vei stăpâni peste multe naţiuni, dar ele nu vor stăpâni
peste tine. 7 Dacă este printre voi un sărac, unul dintre
fraţii tăi înăuntrul oricăreia dintre porţile tale din ţara
ta, pe care ţi-o dă DOMNUL Dumnezeul tău, să nu îţi
împietreşti inima nici să nu îţi închizi mâna spre fratele
tău sărac, 8 Ci să îţi deschizi larg mâna spre el şi să îl
împrumuţi, într-adevăr, suficient pentru nevoia lui, în
care duce lipsă. 9 Ia seama să nu fie un gând în inima
ta stricată, spunând: Se apropie anul al şaptelea, anul
scutirii; şi ochiul tău să fie rău împotriva fratelui tău
sărac şi să nu îi dai nimic, iar el să strige împotriva
ta către DOMNUL şi să îţi fie păcat. 10 Să îi dai,
într-adevăr, şi inima ta să nu fie mâhnită când îi dai,
căci pentru lucrul acesta te va binecuvânta DOMNUL
Dumnezeul tău în toate lucrările tale şi peste tot ce
îţi vei pune mâna. 11 Pentru că săracii nu vor lipsi
niciodată din ţara ta, de aceea îţi poruncesc, spunând:
Să îţi deschizi mâna larg faţă de fratele tău, faţă de
săracul tău şi faţă de nevoiaşul tău din ţara ta. 12 Şi
dacă fratele tău, un evreu sau o evreică, ţi se vinde ţie
şi îţi serveşte şase ani, atunci în anul al şaptelea să îl
laşi să plece liber de la tine. 13 Şi, când îl laşi să plece
liber de la tine, să nu îl laşi să plece cu mâna goală, 14
Să îl aprovizionezi cu dărnicie din turma ta şi din aria ta
şi din teascul tău, din tot ce te-a binecuvântat DOMNUL
Dumnezeul tău, să îi dai. 15 Şi să îţi aminteşti că ai fost
rob în ţara Egiptului şi că DOMNUL Dumnezeul tău
te-a răscumpărat; de aceea îţi poruncesc acest lucru
astăzi. 16 Şi să fie astfel, dacă el îţi spune: Nu voi ieşi
de la tine, fiindcă te iubeşte pe tine şi casa ta, pentru
că îi este bine cu tine; 17 Atunci să iei o sulă şi să
o împungi prin urechea lui la uşă şi să îţi fie servitor
pentru totdeauna. Şi la fel să faci şi servitoarei tale.
18 Să nu îţi pară greu, când îl laşi să plece liber de
la tine, pentru că, servindu-ţi şase ani, ţi-a fost dublul
muncii unui servitor plătit; şi DOMNUL Dumnezeul tău
te va binecuvânta în tot ce faci. 19 Să sfinţeşti pentru
DOMNUL Dumnezeul tău pe toţi întâii-născuţi de parte
bărbătească din cireada ta şi din turma ta, să nu faci
nicio lucrare cu întâiul-născut al taurului tău, nici să
nu tunzi pe întâiul-născut al oii tale. 20 Să îl mănânci
înaintea DOMNULUI Dumnezeul tău an după an, tu şi
casa ta, în locul pe care îl va alege DOMNUL. 21 Iar
dacă este vreun cusur în el, dacă este şchiop sau orb
sau are orice cusur rău, să nu îl sacrifici DOMNULUI
Dumnezeul tău. 22 Să îl mănânci înăuntrul porţilor tale,
cel necurat şi cel curat deopotrivă, ca şi din căprioară
şi din cerb. 23 Numai să nu mănânci sângele lui; să îl
verşi pe pământ, ca apa.

16 Ţine luna Abib şi ţine paştele DOMNULUI
Dumnezeul tău, pentru că în luna Abib te-a scos
DOMNUL Dumnezeul tău din Egipt, noaptea. 2 Să
sacrifici de aceea paştele DOMNULUI Dumnezeul tău,
din cireadă şi din turmă, în locul pe care îl va alege
DOMNUL Dumnezeul tău, ca să îşi pună numele său
acolo. 3 Să nu mănânci pâine dospită cu acesta;
şapte zile să îl mănânci cu azime, pâinea chinuirii,
pentru că ai ieşit în grabă din ţara Egiptului, ca să
îţi aminteşti de ziua când ai ieşit din ţara Egiptului în
toate zilele vieţii tale. 4 Şi şapte zile să nu se vadă
pâine dospită la tine, în toate hotarele tale; nici din
carnea pe care o sacrifici seara, în cea dintâi zi, să nu
îţi rămână toată noaptea până dimineaţa. 5 Nu poţi
sacrifica paştele în oricare din porţile tale, pe care ţi le
dă DOMNUL Dumnezeul tău, 6 Ci la locul pe care îl va
alege DOMNUL Dumnezeul tău să îşi pună numele
său în el, acolo să sacrifici paştele, seara, la apusul

soarelui, pe timpul când ai ieşit din Egipt. 7 Şi să frigi
şi să mănânci în locul pe care îl va alege DOMNUL
Dumnezeul tău şi dimineaţa să te întorci şi să te duci la
corturile tale. 8 Şase zile să mănânci azime, iar în ziua
a şaptea să fie o adunare solemnă pentru DOMNUL
Dumnezeul tău; să nu faci nicio lucrare în ea. 9 Să
îţi numeri şapte săptămâni; să începi să numeri cele
şapte săptămâni de când începi să pui secera în grâne.
10 Şi să ţii sărbătoarea săptămânilor pentru DOMNUL
Dumnezeul tău, cu o taxă a unei ofrande de bunăvoie
din mâna ta, pe care să o dai DOMNULUI precum te
va fi binecuvântat DOMNUL Dumnezeul tău. 11 Şi să
te bucuri înaintea DOMNULUI Dumnezeul tău, tu şi fiul
tău şi fiica ta şi servitorul tău şi servitoarea ta, şi levitul
care este înăuntrul porţilor tale şi străinul şi cel fără tată
şi văduva, care sunt printre voi; în locul pe care l-a
ales DOMNUL Dumnezeul tău să îşi pună numele său
acolo. 12 Şi să îţi aminteşti că ai fost rob în Egipt şi să
ţii şi să împlineşti aceste statute. 13 Să ţii sărbătoarea
corturilor şapte zile, după ce vei fi adunat grânele tale şi
vinul tău, 14 Şi să te bucuri la sărbătoarea ta, tu şi fiul
tău şi fiica ta şi servitorul tău şi servitoarea ta şi levitul
şi străinul şi cel fără tată şi văduva, care sunt înăuntrul
porţilor tale. 15 Şapte zile să ţii o sărbătoare solemnă
pentru DOMNUL Dumnezeul tău în locul pe care îl va
alege DOMNUL, pentru că DOMNUL Dumnezeul tău te
va binecuvânta în tot venitul tău şi în toate lucrările
mâinilor tale, ca să te bucuri într-adevăr. 16 De trei ori
pe an, toată partea ta bărbătească să se înfăţişeze
înaintea DOMNULUI Dumnezeul tău în locul pe care
îl va alege; la sărbătoarea azimelor şi la sărbătoarea
săptămânilor şi la sărbătoarea corturilor şi să nu se
înfăţişeze înaintea DOMNULUI cu mâna goală; 17
Fiecare om să dea precum este în stare, conform
binecuvântării pe care ţi-a dat-o DOMNUL Dumnezeul
tău. 18 Să îţi pui judecători şi administratori în toate
porţile tale, pe care ţi le dă DOMNUL Dumnezeul tău
în triburile tale, şi ei să judece poporul cu judecată
dreaptă. 19 Să nu strâmbi judecata, să nu părtineşti
după înfăţişare, nu lua niciun dar, pentru că darul
orbeşte ochii înţelepţilor şi perverteşte cuvintele celor
drepţi. 20 Să urmăreşti ceea ce este în întregime drept,
ca să trăieşti şi să stăpâneşti ţara pe care ţi-o dă
DOMNUL Dumnezeul tău. 21 Să nu îţi sădeşti vreun
crâng de pomi lângă altarul DOMNULUI Dumnezeul
tău, pe care ţi-l vei face. 22 Nici să nu îţi ridici vreun
chip de piatră, pe care îl urăşte DOMNUL Dumnezeul
tău.

17 Să nu sacrifici DOMNULUI Dumnezeul tău vreun
taur sau vreo oaie, în care să fie vreun cusur,
sau vreun lucru rău, pentru că este o urâciune înaintea
DOMNULUI Dumnezeul tău. 2 Dacă se găseşte printre
voi, în vreuna din porţile tale, pe care DOMNUL
Dumnezeul tău ţi le dă, un bărbat sau o femeie
care a lucrat stricăciuni înaintea ochilor DOMNULUI
Dumnezeul tău, încălcând legământul lui, 3 Şi care a
mers şi a servit altor dumnezei şi li s-a închinat, fie
soarelui sau lunii sau vreunuia din oştirea cerului, ceea
ce nu am poruncit; 4 Şi ţi se va spune şi vei fi auzit,
să cercetezi cu atenţie; şi, iată, dacă este adevărat şi
dacă lucrul este sigur, că s-a făcut această urâciune în
Israel, 5 Atunci să scoţi afară la porţile tale pe acel
bărbat sau pe acea femeie care a făcut acest lucru
stricat, adică pe acel bărbat sau pe acea femeie, şi să îi
ucizi cu pietre până când mor. 6 Din gura a doi martori,
sau a trei martori, să fie ucis cel care va fi demn de
moarte, dar să nu fie ucis din gura unui singur martor.
7 Mâinile martorilor să fie primele asupra lui ca să îl
ucidă şi după aceea mâinile întregului popor. Astfel să
îndepărtezi răul din mijlocul vostru. 8 Şi dacă se va
ridica un lucru prea greu de judecat pentru tine, între
sânge şi sânge, între ceartă şi ceartă şi între lovitură şi
lovitură, fiind cazuri de neînţelegere înăuntrul porţilor
tale, atunci să te ridici şi să te urci la locul pe care îl va
alege DOMNUL Dumnezeul tău. 9 Şi să vii la preoţi,
la leviţi şi la judecătorul care va fi în acele zile şi să
întrebi; şi ei îţi vor arăta hotărârea de judecată, 10 Şi
să faci conform hotărârii, pe care ţi-o vor arăta cei din
locul pe care îl va alege DOMNUL; şi să iei seama să
faci toate cele ce te vor instrui ei, 11 Să faci conform
hotărârii legii care te vor învăţa ei şi conform judecăţii
pe care ţi-o vor spune ei; să nu te abaţi nici la dreapta,
nici la stânga de la hotărârea pe care ţi-o vor spune
ei. 12 Şi bărbatul care se va purta cu îngâmfare şi nu
va da ascultare preotului care stă să servească acolo
înaintea DOMNULUI Dumnezeul tău, sau judecătorului,
chiar bărbatul acela să moară; şi să îndepărtezi răul din
Israel. 13 Şi tot poporul să audă şi să se teamă şi să
nu se mai poarte cu mândrie. 14 După ce vei fi intrat
în ţara pe care ţi-o dă DOMNUL Dumnezeul tău şi o
vei stăpâni şi vei locui în ea şi vei spune: Voi pune un
împărat peste mine, asemenea tuturor naţiunilor care
sunt împrejurul meu; 15 Să pui împărat peste tine pe
acela pe care îl va alege DOMNUL Dumnezeul tău, să
pui împărat peste tine pe unul dintre fraţii tăi; nu poţi să
pui peste tine pe un străin, care nu este fratele tău. 16
Numai să nu aibă mulţi cai şi să nu facă pe popor să se
întoarcă în Egipt, pentru a-şi înmulţi caii, văzând că
DOMNUL v-a spus: Să nu vă mai întoarceţi pe acea
cale. 17 Nici să nu aibă multe soţii, ca să nu i se abată
inima; nici să nu îşi înmulţească mult argint şi aur. 18
Şi va fi astfel: când şade pe tronul împărăţiei sale, să
îşi scrie o copie a acestei legi într-o carte, după cea
care este înaintea preoţilor, a leviţilor. 19 Şi ea să fie
cu el şi să citească din ea în toate zilele vieţii sale,

ca să înveţe să se teamă de DOMNUL Dumnezeul său, ca să păzească toate cuvintele legii acesteia şi
statutele acestea, ca să le facă, 20 Ca să nu i se înalţe
inima deasupra fraţilor săi şi să nu se abată de la
poruncă nici la dreapta, nici la stânga, pentru ca să îşi
prelungească zilele în împărăţia sa, el şi copiii lui, în
mijlocul lui Israel.

18 Preoţii, leviţii şi tot tribul lui Levi nu vor avea nici
parte, nici moştenire în Israel, ei să mănânce
ofrandele prin foc ale DOMNULUI care sunt şi
moştenirea lui. 2 De aceea nu vor avea moştenire între
fraţii lor, DOMNUL este moştenirea lor, precum le-a
spus. 3 Şi acesta să fie dreptul preoţilor de la popor,
de la cei care oferă un sacrificiu, fie bou fie oaie; să
dea preotului spata şi amândouă fălcile şi pântecele. 4
Primele roade de asemenea din grânele tale, din vinul
tău şi din untdelemnul tău şi primele din tunsul oilor
tale, să le dai lui. 5 Pentru că pe el l-a ales DOMNUL
Dumnezeul tău dintre toate triburile tale să stea în
picioare să servească în numele DOMNULUI, el şi fiii
săi pentru totdeauna. 6 Şi dacă vine un levit din oricare
din porţile tale din tot Israelul, unde a locuit temporar şi
vine cu toată dorinţa minţii lui în locul pe care îl va alege
DOMNUL, 7 Atunci să servească în numele DOMNULUI
Dumnezeul său, precum fac toţi fraţii săi leviţi, care stau
în picioare acolo înaintea DOMNULUI. 8 Ei să aibă
porţii de mâncat deopotrivă, pe lângă ceea ce vine din
vânzarea averii sale părinteşti. 9 După ce vei fi intrat în
ţara pe care ţi-o dă DOMNUL Dumnezeul tău, să nu te
înveţi să faci după urâciunile acelor naţiuni. 10 Să nu
se găsească printre voi cineva care să facă pe fiul său
sau pe fiica sa, să treacă prin foc, sau care foloseşte
ghicire, sau prezicător al viitorului sau fermecător sau
vrăjitoare, 11 Sau descântător, sau unul care consultă
demonii, sau vrăjitor, sau unul care cheamă morţii.
12 Pentru că toţi cei care fac aceste lucruri sunt o
urâciune înaintea DOMNULUI şi pentru aceste urâciuni
îi alungă DOMNUL Dumnezeul tău dinaintea ta. 13
Tu să fii desăvârşit cu DOMNUL Dumnezeul tău. 14
Pentru că aceste naţiuni, pe care le vei stăpâni, au dat
ascultare la prezicători ai viitorului şi la ghicitori, dar cât
despre tine, DOMNUL Dumnezeul tău nu ţi-a permis să
faci astfel. 15 DOMNUL Dumnezeul tău îţi va ridica
un Profet din mijlocul tău, dintre fraţii tăi, asemenea
mie, lui să îi daţi ascultare; 16 Conform cu tot ce ai
dorit de la DOMNUL Dumnezeul tău în Horeb, în ziua
adunării, spunând: Să nu mai aud vocea DOMNULUI
Dumnezeul meu, nici să nu mai văd focul acesta mare,
ca să nu mor. 17 Şi DOMNUL mi-a spus: Bine au vorbit
ce au vorbit. 18 Le voi ridica un Profet dintre fraţii lor,
asemenea ţie şi voi pune cuvintele mele în gura lui; şi el
le va vorbi tot ce îi voi porunci. 19 Şi se va întâmpla, că
oricui nu va da ascultare cuvintelor mele, pe care le va
spune el în numele meu, îi voi cere socoteală. 20 Dar
profetul care s-ar îngâmfa să vorbească în numele meu
un cuvânt, pe care nu l-am poruncit să îl vorbească sau
care va vorbi în numele altor dumnezei, acel profet să
moară. 21 Şi dacă spui în inima ta: Cum vom cunoaşte
cuvântul pe care nu l-a spus DOMNUL? 22 Când un
profet vorbeşte în numele DOMNULUI şi lucrul nu se
împlineşte, nici nu se întâmplă, acela este cuvântul pe
care nu l-a vorbit DOMNUL; ci profetul l-a vorbit cu
îngâmfare, să nu te temi de el.

19 După ce DOMNUL Dumnezeul tău va stârpi
naţiunile, a căror ţară ţi-o dă DOMNUL Dumnezeul
tău, şi le vei alunga şi vei locui în cetăţile lor şi în casele
lor, 2 Să îţi separi trei cetăţi în mijlocul ţării tale, pe care
ţi-o dă DOMNUL Dumnezeul tău, ca să o stăpânești. 3
Să îţi pregăteşti o cale şi să împarţi în trei părţi hotarele
ţării tale, pe care ţi-o dă DOMNUL Dumnezeul tău ca
să o moşteneşti, ca orice ucigaş să fugă acolo. 4 Şi
acesta este cazul ucigaşului, care va fugi acolo, ca să
trăiască. Cine ucide fără intenţie pe aproapele său,
pe care nu l-a urât în trecut; 5 Ca atunci când un om
merge cu vecinul său în pădure să taie lemne şi mâna
sa dă o lovitură cu securea să taie lemnul şi fierul iese
din coadă şi cade pe vecinul său încât el moare; el să
fugă într-una din acele cetăţi şi să trăiască; 6 Ca nu
cumva răzbunătorul sângelui să urmărească pe ucigaş,
pe când inima lui este aprinsă şi să îl ajungă, deoarece
calea este lungă şi să îl ucidă; deşi nu era demn de
moarte, pentru că nu l-a urât în trecut. 7 De aceea îţi
poruncesc, spunând: Să îţi separi trei cetăţi. 8 Şi dacă
DOMNUL Dumnezeul tău îţi lărgeşte hotarul, precum a
jurat părinţilor tăi şi îţi dă toată ţara, pe care a promis
că o va da părinţilor tăi, 9 Dacă vei păzi ca să faci
toate aceste porunci, pe care ţi le poruncesc astăzi,
să iubeşti pe DOMNUL Dumnezeul tău şi să umbli pe
căile lui în toate zilele, atunci să îţi mai adaugi încă trei
cetăţi, pe lângă acestea trei, 10 Ca să nu fie vărsat
sânge nevinovat în ţara ta, pe care ţi-o dă DOMNUL
Dumnezeul tău de moştenire, şi astfel sânge să fie
peste tine. 11 Dar dacă vreun om urăşte pe aproapele
său şi îl pândeşte şi se ridică împotriva lui şi îl loveşte
de moarte încât el moare, şi fuge într-una din aceste
cetăţi, 12 Atunci bătrânii cetăţii sale să trimită şi să îl
aducă de acolo şi să îl predea în mâna răzbunătorului
sângelui, ca să moară. 13 Ochiul tău să nu aibă milă
de el, iar tu să îndepărtezi sângele nevinovat din Israel,
ca să îţi fie bine. 14 Să nu muţi pietrele de hotar ale
aproapelui tău, pe care le-au pus cei din vechime în
moştenirea ta, pe care o vei moşteni în ţara, pe care ţi-
o dă DOMNUL Dumnezeul tău, ca să o stăpânești. 15
Un singur martor să nu se ridice împotriva unui om

pentru vreo nelegiuire, sau pentru vreun păcat, în orice
păcat prin care păcătuieşte; prin gura a doi martori
sau prin gura a trei martori, să fie întemeiat un lucru.
16 Dacă se ridică un martor fals împotriva cuiva să
mărturisească împotriva lui vreun lucru nedrept, 17
Atunci cei doi bărbaţi, între care este cearta, să stea în
picioare înaintea DOMNULUI, înaintea preoţilor şi a
judecătorilor care vor fi în acele zile. 18 Şi judecătorii să
cerceteze cu de-amănuntul; şi, iată, dacă martorul este
martor fals şi a mărturisit fals împotriva fratelui său, 19
Atunci să îi faceţi precum s-a gândit el să facă fratelui
său, astfel să îndepărtezi răul din mijlocul tău. 20 Şi cei
care rămân, să audă şi să se teamă şi să nu mai facă
un asemenea rău printre voi. 21 Şi ochiul tău să nu
aibă milă, ci viaţă pentru viaţă, ochi pentru ochi, dinte
pentru dinte, mână pentru mână, picior pentru picior.

20 Când ieşi la bătălie împotriva duşmanilor tăi şi
vezi cai şi care şi un popor mai mare la număr
decât tine, să nu te temi de ei, pentru că DOMNUL
Dumnezeul tău, care te-a scos din ţara Egiptului, este cu
tine. 2 Şi va fi astfel, când vă veţi fi apropiat de bătălie,
preotul să se apropie şi să vorbească poporului. 3 Şi să
le spună: Ascultă, Israele! Astăzi vă apropiaţi de bătălia
împotriva duşmanilor voştri, să nu vă slăbească inimile;
nu vă temeţi şi nu tremuraţi, nici nu vă înspăimântaţi din
cauza lor. 4 Pentru că DOMNUL Dumnezeul vostru este
cel care merge cu voi, ca să lupte pentru voi împotriva
duşmanilor voştri să vă salveze. 5 Şi administratorii să
vorbească poporului, spunând: Cine este bărbatul care
şi-a zidit o casă nouă şi nu a dedicat-o? Să plece şi să
se întoarcă acasă, ca nu cumva să moară în bătălie şi
să o dedice altul. 6 Şi cine este bărbatul care a sădit o
vie şi nu a mâncat din ea? Să plece şi să se întoarcă
acasă, ca nu cumva să moară în bătălie şi să mănânce
altul din ea. 7 Şi cine este bărbatul care s-a logodit
cu o femeie şi nu a luat-o? Să plece şi să se întoarcă
acasă, ca nu cumva să moară în bătălie şi să o ia
altul. 8 Şi administratorii să mai vorbească poporului şi
să spună: Cine este bărbatul care este fricos şi are
inima slabă? Să plece şi să se întoarcă acasă, ca nu
cumva să slăbească şi inima fraţilor săi, ca inima lui. 9
Şi va fi astfel, după ce administratorii vor termina de
vorbit poporului, că vor pune căpetenii ai armatelor să
conducă poporul. 10 Când te apropii de o cetate ca să
lupţi împotriva ei, să îi oferi pace. 11 Şi va fi astfel, dacă
îţi va da răspuns de pace şi îţi va deschide, atunci să
fie astfel, tot poporul care se află în ea să îţi fie tributar
şi să îţi servească. 12 Şi dacă nu va face pace cu tine,
ci se va războ împotriva ta, atunci să o asediezi. 13
Şi după ce DOMNUL Dumnezeul tău o va fi dat în
mâinile tale, să loveşti fiecare parte bărbătească din
ea prin ascuţişul sabiei, 14 Dar pe femei şi pe micuţi
şi pe vite şi tot ce este în cetate, toată prada ei, să
le iei pentru tine; şi să mănânci prada duşmanilor tăi,
pe care ţi-o dă DOMNUL Dumnezeul tău. 15 Astfel să
faci tuturor cetăţilor, care sunt foarte departe de tine,
care nu sunt dintre cetăţile acestor naţiuni. 16 Dar din
cetăţile acestor popoare, pe care ţi le dă DOMNUL
Dumnezeul tău ca moştenire, să nu laşi viu nimic ce
respiră, 17 Ci să îi nimiceşti în întregime: pe hiţiţi şi
pe amoriţi şi pe canaaniţi şi pe periziţi, pe hiviţi şi pe
iebusiţi, precum ţi-a poruncit DOMNUL Dumnezeul tău,
18 Ca să nu vă înveţe să faceţi după toate urâciunile
lor, pe care le-au făcut dumnezeilor lor, şi să păcătuiţi
împotriva DOMNULUI Dumnezeul vostru. 19 Când vei
asedia o cetate mult timp, făcând război împotriva ei
ca să o iei, să nu îi distrugi pomii dând cu securea în
ei, pentru că poţi să mănânci din ei şi să nu îi retezi
(pentru că pomul câmpului este viaţa omului) pentru a-i
folosi în asediu, 20 Numai pomii, pe care îi cunoşti că
nu sunt pomi pentru hrană, să îi distrugi şi să îi retezi;
şi să ridici întărituri împotriva cetăţii care face război cu
tine, până când este cucerită.

21 Dacă în ţara, pe care ţi-o dă DOMNUL Dumnezeul
tău să o stăpâneşti, se va găsi un om ucis,
zăcând în câmp, şi nu se ştie cine l-a ucis, 2 Atunci
bătrânii tăi şi judecătorii tăi să iasă şi să măsoare până
la cetăţile care sunt împrejurul celui ucis, 3 Şi va fi
astfel, din cetatea care este lângă cel ucis, bătrânii
cetăţii aceleia să ia o viţea, cu care nu s-a lucrat şi
care nu a tras la jug; 4 Şi bătrânii cetăţii aceleia să
coboare viţeaua într-o vale nelucrată, în care nici nu s-
a recoltat nici nu s-a semănat, şi să frângă gâtul viţelei
acolo în vale, 5 Şi preoţii, fiii lui Levi, să se apropie,
pentru că pe ei i-a ales DOMNUL Dumnezeul tău să îi
servească şi să binecuvânteze în numele DOMNULUI;
şi prin cuvântul lor să fie încercată orice ceartă şi orice
lovitură, 6 Şi toţi bătrânii cetăţii aceleia, care este lângă
cel ucis, să îşi spele mâinile deasupra viţelei decapitate
în vale, 7 Şi să răspundă şi să zică: Mâinile noastre nu
au vărsat acest sânge, nici ochii noştri nu au văzut. 8
Fii milostiv, Doamne, faţă de poporul tău Israel, pe care
l-ai răscumpărat, şi nu pune sânge nevinovat în contul
poporului tău Israel. Şi sângele li se va ierta. 9 Astfel
să îndepărtezi sângele nevinovat din mijlocul tău, când
vei face ce este drept înaintea ochilor DOMNULUI.
10 Când vei ieşi la război împotriva duşmanilor tăi şi
DOMNUL Dumnezeul tău îi va da în mâinile tale şi îi
vei lua captivi, 11 Şi între cei captivi vei vedea o femeie
frumoasă şi vei avea dorinţă spre ea şi vei voi să ţi-o iei
de soţie, 12 Atunci să o aduci la tine în casa ta şi să îşi
radă capul şi să îşi taie unghiile; 13 Şi să îşi lepede
hainele captivităţii ei de pe ea şi să rămână în casa ta
şi să plângă pe tatăl ei şi pe mama ei o lună întreagă,

şi după aceea să intri la ea şi să fii soţul ei şi ea să
fie soţia ta. 14 Şi va fi astfel, dacă nu găseşti plăcere
în ea, să îi dai drumul să meargă încotro voieşte; dar
să nu o vinzi deloc pe bani; să nu faci comerţ cu ea,
pentru că ai înjosit-o. 15 Dacă un bărbat are două
soţii, una iubită şi alta neiubită, şi i-au născut copii,
atât cea iubită cât şi cea neiubită, şi dacă fiul întâi-
născut este al celei ce nu era iubită, 16 Atunci va fi
astfel: în ziua când va da moştenire fiilor săi ceea ce
are, nu va putea face întâi-născut pe fiul celei iubite
înaintea fiului celei ce nu era iubită, care este cel întâi-
născut; 17 Ci să recunoască de întâi-născut pe fiul
celei ce nu era iubită, dându-i o parte dublă din tot ce
are, pentru că el este începutul puterii sale; dreptul
de întâi-născut este al lui. 18 Dacă un om are un fiu
încăpățânat şi răzvrătit, care nu va asculta de vocea
tatălui său, sau vocea mamei sale, şi când ei îl ceartă,
nu le dă ascultare, 19 Atunci tatăl său şi mama sa
să îl apuce şi să îl scoată la bătrânii cetăţii sale şi la
poarta locului său. 20 Şi să spună bătrânilor cetăţii
sale: Acest fiu al nostru este încăpățânat şi răzvrătit, nu
ascultă de vocea noastră; este un lacom şi un beţiv. 21
Şi toţi oamenii cetăţii sale să îl ucidă cu pietre, ca să
moară, astfel să îndepărtezi răul din mijlocul vostru şi
tot Israelul să audă şi să se teamă. 22 Şi dacă un om
a făcut un păcat demn de moarte, şi este ucis, şi îl
spânzuri de lemn, 23 Trupul lui să nu rămână toată
noaptea pe lemn, ci să îl înmormântezi chiar în acea zi;
(pentru că cel spânzurat este blestemat de Dumnezeu)
ca să nu fie pângărită ţara ta, pe care ţi-o dă DOMNUL
Dumnezeul tău ca moştenire.

22 Să nu vezi boul fratelui tău sau oaia lui rătăcind
şi să te ascunzi de ele, să le întorci negreşit la
fratele tău. 2 Şi dacă fratele tău nu este aproape de
tine, sau dacă nu îl cunoşti, atunci să le aduci la casa
ta şi să fie la tine până le caută fratele tău şi să i le
înapoiezi. 3 Astfel să faci şi cu măgarul său şi la fel să
faci şi cu haina sa şi la fel să faci cu orice lucru pierdut
al fratelui tău, pe care l-a pierdut el şi tu l-ai găsit; nu
poţi să te ascunzi. 4 Să nu vezi măgarul fratelui tău sau
boul lui, căzuţi pe cale, şi să te ascunzi de ei, să îl ajuţi
negreşit să îi ridice. 5 Femeia să nu se îmbrace cu ce
aparţine unui bărbat, nici bărbatul să nu se îmbrace cu
haină femeiască, pentru că toţi cei care fac astfel sunt o
urâciune înaintea DOMNULUI Dumnezeul tău. 6 Dacă
se întâmplă să fie înaintea ta pe drum, în vreun pom
sau pe pământ, un cuib de pasăre cu pui sau cu ouă şi
mama şade peste pui sau peste ouă, să nu iei mama
cu puii, 7 Să dai drumul mamei şi să îţi iei puii, ca să îţi
fie bine şi să îţi prelungeşti zilele. 8 Când zideşti o casă
nouă, să faci un parapet pentru acoperişul tău, ca să
nu aduci sânge peste casa ta, dacă vreun om cade de
pe ea. 9 Să nu îţi semeni via cu seminţe diferite, ca nu
cumva rodul seminţei tale, pe care ai semănat-o, şi
rodul viei tale să fie pângărit. 10 Să nu ari cu un bou
şi cu un măgar împreună. 11 Să nu porţi o haină din
materiale diferite, precum din lână şi in împreună. 12
Să îţi faci ciucuri la cele patru colţuri ale îmbrăcămintei
tale, cu care te acoperi. 13 Dacă un om îşi ia o soţie şi
intră la ea şi o urăşte, 14 Şi dă ocazii să se vorbească
împotriva ei şi îi scoate un nume rău şi spune: Am luat
pe femeia aceasta şi când am intrat la ea, nu am găsit-o
fecioară, 15 Atunci tatăl fetei şi mama ei, să ia semnele
fecioriei fetei şi să le aducă la bătrânii cetăţii la poartă,
16 Şi tatăl fetei să spună bătrânilor: Am dat pe fiica mea
de soţie acestui bărbat şi el o urăşte; 17 Şi, iată, el dă
ocazii de vorbire împotriva ei, spunând: Nu am găsit pe
fiica ta fecioară; şi totuşi acestea sunt semnele fecioriei
fiicei mele. Şi ei să întindă pânza înaintea bătrânilor
cetăţii. 18 Şi bătrânii cetăţii aceleia să ia pe bărbatul
acela şi să îl certe; 19 Şi să îl amendeze cu o sută de
şekeli de argint şi să îi dea tatălui fetei, pentru că a
scos nume rău unei fecioare din Israel şi ea să îi fie
soţie; nu o va putea lăsa în toate zilele lui. 20 Dar dacă
acest lucru este adevărat şi semnele de feciorie nu se
găsesc pentru tânăra femeie, 21 Atunci să scoată pe
tânăra femeie la uşa casei tatălui ei şi bărbaţii cetăţii ei
să o ucidă cu pietre, ca să moară, pentru că a lucrat
prosteşte în Israel, să curvească în casa tatălui ei;
astfel să îndepărtezi răul din mijlocul vostru. 22 Dacă
este găsit un bărbat culcându-se cu o femeie măritată
cu un soţ, atunci ei să moară amândoi, deopotrivă
bărbatul care s-a culcat cu femeia şi femeia; astfel
să îndepărtezi răul din Israel. 23 Dacă o fată fecioară
este logodită cu un bărbat şi un bărbat o găseşte în
cetate şi se culcă cu ea; 24 Atunci să îi scoateţi pe
amândoi afară la poarta cetăţii aceleia şi să îi ucideţi cu
pietre, ca să moară, pe fată, pentru că nu a strigat,
fiind în cetate, şi pe bărbat, pentru că a înjosit pe soţia
aproapelui său, astfel să îndepărtezi răul din mijlocul
vostru. 25 Dar dacă un bărbat găseşte în câmp pe o
fată logodită şi bărbatul o forţează şi se culcă cu ea,
atunci numai bărbatul acela care s-a culcat cu ea să
moară, 26 Dar fetei să nu îi faci nimic, asupra fetei
nu este păcat demn de moarte, căci este precum se
ridică un om împotriva aproapelui său şi îl ucide, astfel
este acest lucru, 27 Pentru că a găsit-o în câmp şi fata
logodită a strigat şi nu a fost nimeni să o salveze. 28
Dacă un bărbat găseşte o fată fecioară, care nu este
logodită, şi o apucă şi se culcă cu ea şi sunt găsiţi, 29
Atunci bărbatul care s-a culcat cu ea să dea tatălui
fetei cincizeci de şekeli de argint şi ea să îi fie soţie,
pentru că a înjosit-o, nu o poate lăsa în toate zilele
sale. 30 Un bărbat să nu ia pe soţia tatălui său, nici să
nu ridice învelitoarea patului tatălui său.

23 Cel care este rănit la testicule, sau îşi are
mădularul retezat, să nu intre în adunarea
DOMNULUI. **2** Un bastard să nu intre în adunarea
DOMNULUI, chiar până la a zecea generaţie a lui să
nu intre în adunarea DOMNULUI. **3** Un amonit sau
moabit să nu intre în adunarea DOMNULUI, chiar până
la a zecea generaţie a lor să nu intre în adunarea
DOMNULUI, pentru totdeauna; **4** Deoarece nu v-au
întâmpinat cu pâine şi cu apă pe drum, când aţi ieşit din
Egipt; şi pentru că au angajat împotriva ta pe Balaam,
fiul lui Beor, din Petor, din Mesopotamia, ca să te
blesteme. **5** Totuşi DOMNUL Dumnezeul tău a refuzat
să dea ascultare lui Balaam, şi DOMNUL Dumnezeul
tău a schimbat blestemul în binecuvântare, pentru că
DOMNUL Dumnezeul tău te-a iubit. **6** Să nu cauţi pacea
lor nici binele lor în toate zilele tale, pentru totdeauna.
7 Să nu deteşti pe edomit, pentru că el este fratele tău;
să nu deteşti pe egiptean, pentru că ai fost străin în ţara
lui. **8** Copiii care le vor fi născuţi în a treia generaţie
să intre în adunarea DOMNULUI. **9** Când oastea iese
împotriva duşmanilor tăi, atunci să te păzeşti de orice
lucru stricat. **10** Dacă este printre voi vreun om, necurat
din ceva ce i se întâmplă noaptea, atunci să iasă din
tabără, să nu intre în tabără, **11** Şi va fi astfel, când
vine seara, să se spele cu apă şi la apusul soarelui să
intre în tabără. **12** Să ai de asemenea un loc afară din
tabără, unde să ieşi afară, **13** Şi să ai o lopată între
armele tale; şi se va întâmpla astfel, când te vei uşura
afară, să sapi cu ea şi să te întorci şi să acoperi ce a
ieşit din tine, **14** Pentru că DOMNUL Dumnezeul tău
umblă în mijlocul taberei tale, ca să te elibereze şi să
îi dea pe duşmanii tăi înaintea ta; de aceea tabăra
ta să fie sfântă, ca el să nu vadă la tine vreun lucru
necurat şi să se întoarcă de la tine. **15** Să nu dai înapoi
stăpânului său pe servitorul care a scăpat la tine de la
stăpânul său; **16** Să locuiască cu tine, printre voi, în
locul pe care îl va alege într-una din porţile tale, unde îi
va plăcea cel mai mult, să nu îl oprimi. **17** Să nu fie
nicio curvă dintre fiicele lui Israel, nici vreun sodomit
dintre fiii lui Israel. **18** Să nu aduci plata curvei, sau
preţul unui câine, în casa DOMNULUI Dumnezeul tău
pentru vreo promisiune, pentru că amândouă acestea
sunt o urâciune înaintea DOMNULUI Dumnezeul tău.
19 Să nu împrumuţi cu camătă pe fratele tău; camătă
pentru bani, camătă pentru alimente, camătă pentru
orice lucru care se împrumută cu camătă. **20** Pe un
străin poţi să îl împrumuţi cu camătă; dar pe fratele
tău să nu îl împrumuţi cu camătă, pentru ca DOMNUL
Dumnezeul tău să te binecuvânteze în orice îţi vei
pune mâna în ţara în care intri, să o stăpâneşti. **21**
Când vei face o promisiune DOMNULUI Dumnezeul
tău, să nu întârzii să o împlineşti, pentru că DOMNUL
Dumnezeul tău îţi va cere socoteală; şi va fi păcat în
tine. **22** Dar dacă te vei feri să promiţi, nu va fi păcat
în tine. **23** Ceea ce a ieşit de pe buzele tale să ţii şi
să împlineşti, adică o ofrandă de bunăvoie, precum ai
promis DOMNULUI Dumnezeul tău, pe care ai promis-
o cu gura ta. **24** Când intri în via aproapelui tău poţi să
mănânci struguri să te saturi după plăcerea ta; dar să
nu pui în vasul tău. **25** Când intri în holda aproapelui
tău poţi să smulgi spicele cu mâna ta, dar să nu pui
secera în holda aproapelui tău.

24 Când un bărbat şi-a luat o soţie şi s-a căsătorit
cu ea şi se întâmplă că ea nu găseşte favoare
înaintea ochilor lui, pentru că el a găsit în ea ceva
necurăţie, să îi scrie o carte de divorţ şi să i-o dea
în mână şi să o trimită afară din casa lui. **2** Şi după
ce ea a plecat din casa lui, poate să se ducă şi să
fie soţia altui bărbat. **3** Şi dacă soţul de pe urmă o
urăşte şi îi scrie o carte de divorţ şi i-o dă în mână
şi o trimite afară din casa lui, sau dacă moare soţul
de pe urmă, care şi-a luat-o de soţie, **4** Soţul ei cel
dintâi, care a trimis-o, nu va mai putea să o ia ca să îi
fie din nou soţie, după ce ea s-a păngărit, pentru că
aceasta este o urâciune înaintea DOMNULUI; şi să nu
faci să păcătuiască ţara, pe care DOMNUL Dumnezeul
tău ţi-o dă ca moştenire. **5** Când un bărbat a luat de
curând o soţie, să nu meargă la război, nici să nu i
se poruncească vreo sarcină, ci să fie liber acasă un
an şi să îşi înveselească soţia pe care şi-a luat-o. **6**
Niciun om să nu ia garanţie piatra de moară inferioară
sau superioară, pentru că el ar lua garanţie viaţa. **7**
Dacă un om este găsit furând pe vreunul dintre fraţii
săi dintre copiii lui Israel şi face comerţ cu el, sau îl
vinde, atunci hoţul acela să moară; şi să îndepărtezi
răul din mijlocul tău. **8** Ia aminte la rana leprei, să iei
seama şi să faci tot ce te învaţă preoţii, leviţii, precum
le-am poruncit, astfel să ţineţi şi să faceţi. **9** Aminteşte-
ţi ce a făcut DOMNUL Dumnezeul tău lui Miriam pe
cale, după ce aţi ieşit din Egipt. **10** Când împrumuţi
ceva fratelui tău, să nu intri în casa lui să îi iei garanţia.
11 Să stai afară şi omul căruia i-ai împrumutat să îţi
aducă garanţia afară. **12** Şi dacă omul este sărac, să
nu te culci cu garanţia lui. **13** În orice caz să îi înapoiezi
garanţia la apusul soarelui, ca să doarmă în haina
lui şi să te binecuvânteze şi aceasta îţi va fi dreptate
înaintea DOMNULUI Dumnezeul tău. **14** Să nu oprimi
un servitor angajat, sărac şi nevoiaş, dintre fraţii tăi
sau dintre străinii tăi, care sunt în ţara ta, înăuntrul
porţilor tale. **15** La ziua lui să îi dai plata şi să nu apună
soarele peste ea, pentru că este sărac şi îşi pune inima
lui în aceasta, ca nu cumva să strige împotriva ta către
DOMNUL şi să îţi fie păcat. **16** Părinţii să nu fie ucişi
pentru copii, nici copiii să nu fie ucişi pentru părinţi,
fiecare om să fie dat morţii pentru propriul său păcat.

17 Să nu perverteşti judecata străinului, nici a celui fără
tată; nici să nu iei o haină a văduvei ca garanţie, 18
Ci să îţi aminteşti că ai fost rob în Egipt şi DOMNUL
Dumnezeul tău te-a răscumpărat de acolo; de aceea îţi
poruncesc să faci acest lucru. 19 Când îţi seceri recolta
în câmpul tău şi vei fi uitat un snop în câmp, să nu
te întorci să îl iei, să fie pentru străin, pentru cel fără
tată şi pentru văduvă, pentru ca DOMNUL Dumnezeul
tău să te binecuvânteze în toată lucrarea mâinilor tale.
20 Când îţi baţi măslinul, să nu treci peste ramuri din
nou, să fie pentru străin, pentru cel fără tată şi pentru
văduvă. 21 Când aduni strugurii viei tale, să nu culegi
ce rămâne în urma ta, să fie pentru străin, pentru cel
fără tată şi pentru văduvă. 22 Şi să îţi aminteşti că ai
fost rob în ţara Egiptului, de aceea îţi poruncesc să faci
acest lucru.

25 Dacă este o neînţelegere între oameni şi ei vin
la judecată, ca judecătorii să îi judece, atunci să
declare drept pe cel drept şi să condamne pe cel stricat.
2 Şi se va întâmpla, dacă omul stricat este demn să fie
bătut, judecătorul să îl facă să se întindă şi să fie bătut,
în faţa lui, cu un număr de lovituri conform greşelii
lui. 3 Patruzeci de lovituri poate să îi dea şi să nu le
întreacă, pentru ca nu cumva, dacă le întrece şi îl bat
peste acestea cu multe lovituri, fratele tău ţi-ar părea
nemernic. 4 Să nu legi gura boului când treieră grâne.
5 Când fraţii locuiesc împreună şi unul dintre ei moare
şi nu are copil, soţia mortului să nu se căsătorească în
afară, cu un străin; fratele soţului ei să intre la ea şi să
şi-o ia de soţie şi să împlinească faţă de ea datoria de
frate al soţului. 6 Şi se va întâmpla că, întâiul-născut
pe care îl naşte ea să poarte numele fratelui său mort,
ca să nu i se şteargă numele din Israel. 7 Şi dacă
omului nu îi place să ia pe soţia fratelui său, atunci soţia
fratelui său să se urce la poartă, la bătrâni şi să spună:
Fratele soţului meu refuză să ridice nume fratelui său în
Israel, refuză să împlinească datoria de frate al soţului
meu. 8 Atunci bătrânii cetăţii sale să îl cheme şi să îi
vorbească şi dacă el stăruie şi spune: Nu îmi place să o
iau, 9 Atunci soţia fratelui său să vină la el în prezenţa
bătrânilor şi să îi scoată încălţămintea din picior şi să
îl scuipe în faţă şi să răspundă şi să spună: Astfel
să se facă bărbatului care nu va înălţa casa fratelui
său. 10 Şi în Israel îi va fi pus numele: Casa celui
descălţat. 11 Dacă doi bărbaţi se ceartă unul cu altul şi
soţia unuia se apropie ca să elibereze pe soţul ei din
mâna celui care îl loveşte şi îşi întinde mâna şi îl apucă
de părţile ascunse, 12 Atunci să îi tai mâna, ochiul tău
să nu o cruţe. 13 Să nu ai la tine în sacul tău greutăţi
diferite, una mare şi una mică. 14 Să nu ai în casa ta
măsuri diferite, una mare şi una mică. 15 Ci să ai o
greutate întreagă şi dreaptă; să ai o măsură întreagă şi
dreaptă, ca să ţi se lungească zilele în ţara pe care ţi-o
dă DOMNUL Dumnezeul tău. 16 Pentru că toţi cei ce
fac astfel de lucruri şi toţi cei ce fac nedreptate, sunt
o urâciune înaintea DOMNULUI Dumnezeul tău. 17
Aminteşte-ţi de ce ţi-a făcut Amalec pe cale, când aţi
ieşit din Egipt; 18 Cum te-a întâmpinat pe cale şi ţi-a
lovit spatele, pe toţi cei slabi din spatele tău, când tu
erai obosit şi trudit şi el nu s-a temut de Dumnezeu. 19
De aceea se va întâmpla, când DOMNUL Dumnezeul
tău îţi va fi dat odihnă din partea tuturor duşmanilor
tăi de jur împrejur, în ţara pe care ţi-o dă DOMNUL
Dumnezeul tău ca moştenire să o stăpâneşti, că tu să
ştergi amintirea lui Amalec de sub cer, să nu uiţi.

26 Şi va fi astfel, când vei intra în ţara, pe care ţi-
o dă DOMNUL Dumnezeul tău ca moştenire, şi o
vei stăpâni şi vei locui în ea, 2 Să iei din primele roade
ale pământului, pe care le vei aduce din ţara ta, pe
care ţi-o dă DOMNUL Dumnezeul tău, şi să le pui într-
un coş şi să mergi la locul pe care îl va alege DOMNUL
Dumnezeul tău să îşi pună numele acolo. 3 Şi să
mergi la preotul care va fi în zilele acelea şi să îi spui:
Mărturisesc astăzi DOMNULUI Dumnezeul tău, că am
intrat în ţara, pe care DOMNUL a jurat părinţilor noştri,
că ne-o va da. 4 Şi preotul să ia coşul din mâna ta şi
să îl pună jos înaintea altarului DOMNULUI Dumnezeul
tău. 5 Şi să vorbeşti şi să spui înaintea DOMNULUI
Dumnezeul tău: Tatăl meu era un sirian gata să piară şi
a coborât în Egipt, cu puţini oameni, şi acolo a locuit
temporar şi acolo a devenit o naţiune mare, puternică şi
numeroasă, 6 Şi egiptenii s-au purtat rău cu noi şi ne-
au chinuit şi au pus robie grea peste noi, 7 Şi când noi
am strigat către DOMNUL Dumnezeul părinţilor noştri,
DOMNUL a auzit vocea noastră şi a văzut necazul
nostru şi osteneala noastră şi oprimarea noastră, 8 Şi
DOMNUL ne-a scos din Egipt cu mână tare şi cu braţ
întins şi cu groază mare şi cu semne şi cu minuni, 9
Şi ne-a adus în locul acesta şi ne-a dat ţara aceasta,
ţară în care curge lapte şi miere. 10 Şi acum, iată, am
adus primele roade ale ţării, pe care tu, DOAMNE, mi-
ai dat-o. Şi să le pui înaintea DOMNULUI Dumnezeul
tău şi să te închini înaintea DOMNULUI Dumnezeul
tău. 11 Şi să te bucuri în fiecare lucru bun, pe care ţi
l-a dat DOMNUL Dumnezeul tău, ţie şi casei tale, tu
şi levitul şi străinul care este printre voi. 12 Când vei
termina de strâns toate zeciuielile din venitul tău în anul
al treilea, anul zeciuielii, şi le vei da levitului, străinului,
celui fără tată şi văduvei, ca ei să mănânce înăuntrul
porţilor tale şi să fie săturaţi, 13 Atunci să spui înaintea
DOMNULUI Dumnezeul tău: Am scos din casă lucrurile
sfinte şi le-am dat şi levitului şi străinului, celui fără tată
şi văduvei, conform cu toate poruncile tale, pe care mi
le-ai poruncit; nu am încălcat nici nu am uitat vreuna

din poruncile tale. 14 Nu am mâncat din ele în jalea
mea, nici nu am îndepărtat din ele pentru vreo folosire
necurată, nici nu am dat din ele pentru morţi, ci am
dat ascultare vocii DOMNULUI Dumnezeul meu şi am
făcut conform cu tot ce mi-ai poruncit. 15 Priveşte jos
din locuinţa ta cea sfântă, din cer, şi binecuvântează pe
poporul tău Israel şi ţara pe care ne-ai dat-o, precum
ai jurat părinţilor noştri, o ţară în care curge lapte şi
miere. 16 Astăzi DOMNUL Dumnezeul tău ţi-a poruncit
să împlineşti aceste statute şi judecăţi şi să le ţii de
aceea şi să le împlineşti cu toată inima ta şi cu tot
sufletul tău. 17 Tu ai declarat astăzi pe DOMNUL ca
Dumnezeu al tău, şi că vei umbla în căile lui şi vei ţine
statutele lui şi poruncile lui şi judecăţile lui şi că vei
da ascultare vocii lui, 18 Şi DOMNUL te-a declarat
astăzi a fi poporul lui deosebit, precum ţi-a promis; şi
tu să ţii toate poruncile lui; 19 Şi că te va înălţa, mai
presus de toate naţiunile pe care le-a făcut el, în laudă
şi în renume şi în onoare; şi că tu vei fi un popor sfânt
DOMNULUI Dumnezeul tău, precum a vorbit el.

27 Şi Moise cu bătrânii lui Israel au poruncit poporului,
spunând: Păziţi toate poruncile pe care vi le
poruncesc astăzi. 2 Şi va fi astfel: în ziua când veţi
trece peste Iordan, în ţara pe care ţi-o dă DOMNUL
Dumnezeul tău, să îţi ridici pietre mari şi să le văruieşti
cu var, 3 Şi să scrii pe ele toate cuvintele acestei legi,
după ce vei trece ca să intri în ţara, pe care ţi-o dă
DOMNUL Dumnezeul tău, o ţară în care curge lapte
şi miere, precum ţi-a promis DOMNUL Dumnezeul
părinţilor tăi. 4 De aceea va fi astfel, după ce veţi trece
Iordanul, să ridicaţi aceste pietre pe muntele Ebal,
precum vă poruncesc astăzi şi să le văruiţi cu var. 5
Şi să zideşti acolo un altar DOMNULUI Dumnezeul
tău, un altar din pietre, să nu ridici fier asupra lor. 6 Să
zideşti altarul DOMNULUI Dumnezeul tău din pietre
întregi şi să aduci pe el ofrande arse pentru DOMNUL
Dumnezeul tău, 7 Şi să aduci ofrande de pace şi să
mănânci acolo şi să te bucuri înaintea DOMNULUI
Dumnezeul tău. 8 Şi să scrii pe pietre foarte lămurit
toate cuvintele legii acesteia. 9 Şi Moise şi preoţii, leviţii,
au vorbit întregului Israel, spunând: Ia seama şi dă
ascultare, Israele, astăzi ai devenit poporul DOMNULUI
Dumnezeul tău. 10 De aceea să asculţi de vocea
DOMNULUI Dumnezeul tău şi să împlineşti poruncile
lui şi statutele lui, pe care ţi le poruncesc astăzi. 11 Şi
Moise a poruncit poporului în ziua aceea, spunând: 12
Aceştia să stea în picioare să binecuvânteze poporul
pe muntele Garizim, după ce veţi fi trecut Iordanul:
Simeon şi Levi şi Iuda şi Isahar şi Iosif şi Beniamin;
13 Şi aceştia să stea în picioare pe Muntele Ebal ca
să blesteme: Ruben, Gad şi Aşer şi Zabulon, Dan şi
Neftali. 14 Şi leviţii să vorbească şi să spună tuturor
bărbaţilor lui Israel cu voce tare: 15 Blestemat fie omul
care îşi face orice chip cioplit sau turnat, o urâciune
înaintea DOMNULUI, lucrare a mâinilor meşterului, şi îl
pune într-un loc tainic. Şi tot poporul să răspundă şi să
zică: Amin. 16 Blestemat fie cel ce dispreţuieşte pe tatăl
său sau pe mama sa. Şi tot poporul să spună: Amin. 17
Blestemat fie cel ce mută piatra de hotar a aproapelui
său. Şi tot poporul să spună: Amin. 18 Blestemat fie cel
ce face pe orb să rătăcească de pe cale. Şi tot poporul
să spună: Amin. 19 Blestemat fie cel ce perverteşte
judecata străinului, a celui fără tată şi a văduvei. Şi tot
poporul să spună: Amin. 20 Blestemat fie cel ce se
culcă cu soţia tatălui său, pentru că ridică învelitoarea
patului tatălui său. Şi tot poporul să spună: Amin. 21
Blestemat fie cel ce se culcă cu orice fel de animal. Şi
tot poporul să spună: Amin. 22 Blestemat fie cel ce se
culcă cu sora sa, fiica tatălui său, sau fiica mamei sale.
Şi tot poporul să spună: Amin. 23 Blestemat fie cel ce
se culcă cu soacra sa. Şi tot poporul să spună: Amin.
24 Blestemat fie cel ce loveşte pe aproapele său în
ascuns. Şi tot poporul să spună: Amin. 25 Blestemat fie
cel ce ia răsplată pentru a ucide o persoană nevinovată.
Şi tot poporul să spună: Amin. 26 Blestemat fie cel
ce nu întăreşte toate cuvintele legii acesteia ca să le
împlinească. Şi tot poporul să spună: Amin.

28 Şi se va întâmpla, dacă vei da ascultare cu atenţie
vocii DOMNULUI Dumnezeul tău, luând seama
să împlineşti toate poruncile lui, pe care ţi le poruncesc
astăzi, că DOMNUL Dumnezeul tău te va înălţa mai
presus de toate naţiunile pământului, 2 Şi toate aceste
binecuvântări vor veni peste tine şi te vor ajunge,
dacă vei da ascultare vocii DOMNULUI Dumnezeul
tău. 3 Binecuvântat vei fi în cetate şi binecuvântat vei
fi în câmp. 4 Binecuvântat va fi rodul trupului tău şi
rodul pământului tău şi rodul vitelor tale, fătul vacilor
tale şi turmele oilor tale. 5 Binecuvântat va fi coşul
tău şi covata ta. 6 Binecuvântat vei fi când intri şi
binecuvântat vei fi când ieşi. 7 DOMNUL va face pe
duşmanii tăi, care se ridică împotriva ta, să fie bătuţi
înaintea feţei tale; ei vor ieşi împotriva ta pe o cale
şi vor fugi dinaintea ta pe şapte căi. 8 DOMNUL va
porunci binecuvântare asupra ta în depozitele tale şi pe
tot ce îţi vei pune mâna; şi te va binecuvânta în ţara pe
care ţi-o dă DOMNUL Dumnezeul tău. 9 DOMNUL te
va întemeia ca popor sfânt pentru el, precum ţi-a jurat,
dacă vei păzi poruncile DOMNULUI Dumnezeul tău şi
vei umbla în căile lui. 10 Şi toate popoarele pământului
vor vedea că eşti numit după numele DOMNULUI şi se
vor teme de tine. 11 Şi DOMNUL te va face abundent
în bunătăţi, în rodul trupului tău şi în rodul vitelor tale
şi în rodul pământului tău, în ţara pe care DOMNUL
a jurat părinţilor tăi să ţi-o dea. 12 DOMNUL îţi va

deschide tezaurul său bun, cerul să dea ploaie ţării
tale la timpul ei şi să binecuvânteze toată lucrarea
mâinii tale, şi vei da cu împrumut multor naţiuni, dar
tu nu vei lua cu împrumut. 13 Şi DOMNUL te va face
capul şi nu coada, şi vei fi numai deasupra şi nu vei fi
dedesubt, dacă dai ascultare poruncilor DOMNULUI
Dumnezeul tău, pe care ţi le poruncesc astăzi să iei
seama şi să le împlineşti, 14 Şi să nu te abaţi nici la
dreapta nici la stânga, de la niciunul dintre cuvintele
pe care ţi le poruncesc astăzi, ca să mergi după alţi
dumnezei să le serveşti. 15 Dar se va întâmpla, dacă
nu vei da ascultare vocii DOMNULUI Dumnezeul tău,
ca să iei seama şi să împlineşti toate poruncile lui şi
statutele lui, pe care ţi le poruncesc astăzi, că toate
blestemele acestea vor veni peste tine şi te vor ajunge.
16 Blestemat vei fi în cetate şi blestemat în câmp. 17
Blestemat va fi coşul tău şi blestemată covata ta. 18
Blestemat va fi rodul trupului tău şi rodul ţării tale, fătul
vacilor tale şi turmele oilor tale. 19 Blestemat vei fi
când intri şi blestemat când ieşi. 20 DOMNUL va trimite
peste tine blestem, chinuire şi mustrare, peste orice îţi
vei pune mâna să faci, până când vei fi nimicit şi până
când vei pieri repede, din cauza stricăciunii faptelor
tale, prin care m-ai părăsit. 21 DOMNUL va face ciuma
să se lipească de tine, până când te va nimici din ţara
în care intri să o stăpâneşti. 22 DOMNUL te va lovi
cu mistuire şi cu febră şi cu inflamare şi cu arsură
puternică şi cu sabie şi cu tăciune în grâu şi cu mană;
şi ele te vor urmări până vei pieri. 23 Şi cerul tău care
este deasupra capului tău va fi aramă, şi pământul care
este sub tine, fier. 24 DOMNUL va face ploaia peste
ţara ta, pulbere şi praf, ele vor coborî din cer asupra
ta, până când vei fi nimicit. 25 DOMNUL va face să
fii bătut înaintea duşmanilor tăi, vei ieşi împotriva lor
pe o cale şi vei fugi dinaintea lor pe şapte căi şi vei fi
alungat în toate împărăţiile pământului. 26 Şi trupul tău
mort va fi hrană pentru toate păsările cerului şi fiarele
pământului şi nimeni nu le va speria. 27 DOMNUL te
va lovi cu ulcerele Egiptului şi cu tumori şi cu crustă şi
cu pecingine, de care nu te poţi vindeca. 28 DOMNUL
te va lovi cu nebunie şi cu orbire şi cu înmărmurire a
inimii, 29 Şi vei bâjbâi în miezul zilei, precum bâjbâie
orbul în întuneric, şi nu vei prospera în căile tale şi vei
fi mereu oprimat şi prădat în toate zilele, şi nimeni nu te
va salva. 30 Te vei logodi cu o femeie şi un alt bărbat se
va culca cu ea, vei zidi o casă şi nu vei locui în ea, vei
sădi o vie şi nu vei aduna strugurii din ea. 31 Boul tău
va fi înjunghiat înaintea ochilor tăi şi nu vei mânca din
el, măgarul tău va fi luat dinaintea feţei tale cu violenţă
şi nu îţi va fi înapoiat; oile tale vor fi date duşmanilor tăi
şi nu vei avea pe nimeni ca să le salveze. 32 Fiii tăi şi
fiicele tale vor fi daţi altui popor şi ochii tăi vor privi şi
se vor topi de dor după ei toată ziua şi nu va fi nicio
putere în mâna ta. 33 O naţiune, pe care nu o cunoşti,
va mânca rodul ţării tale şi toate muncile tale; şi vei fi
doar oprimat şi zdrobit întotdeauna; 34 Astfel că vei
înnebuni la priveliştea pe care ochii tăi o vor vedea. 35
DOMNUL te va lovi la genunchi şi la picioare, de la
talpa piciorului tău până în creştetul capului tău, cu un
ulcer rău care nu poate fi vindecat. 36 DOMNUL te va
duce pe tine şi pe împăratul tău, pe care îl vei pune
peste tine, la o naţiune pe care nu ai cunoscut-o nici tu
nici părinţii tăi şi acolo vei servi altor dumnezei, lemn şi
piatră. 37 Şi vei deveni o înmărmurire, un proverb şi
o zicătoare, între toate naţiunile unde te va conduce
DOMNUL. 38 Vei duce multă sămânţă la câmp şi vei
strânge puţin, pentru că o va mistui lăcusta. 39 Vei sădi
vii şi le vei lucra, dar nu vei bea nici din vin, nici nu vei
strânge strugurii, pentru că viermii îi vor mânca. 40 Vei
avea măslini în toate ţinuturile tale, dar nu te vei unge
cu untdelemn, pentru că măslinul tău îşi va lepăda
rodul său. 41 Vei naşte fii şi fiice, dar nu te vei bucura
de ei, pentru că vor merge în captivitate. 42 Lăcusta va
mistui toţi copacii tăi şi rodul ţării tale. 43 Străinul care
este la tine se va înălţa peste tine foarte sus; şi tu vei
coborî foarte jos. 44 El îţi va împrumuta şi tu nu îi vei
împrumuta, el va fi capul, iar tu vei fi coada. 45 Mai
mult, toate aceste blesteme vor veni peste tine şi te vor
urmări şi te vor ajunge, până vei fi nimicit, pentru că nu
ai dat ascultare vocii DOMNULUI Dumnezeul tău, ca
să păzeşti poruncile lui şi statutele lui, pe care ţi le-a
poruncit. 46 Şi ele vor fi peste tine şi peste sămânţa
ta pentru totdeauna, ca un semn şi ca o minune. 47
Pentru că nu ai servit DOMNULUI Dumnezeul tău cu
bucurie şi cu veselie a inimii, pentru abundenţa în toate;
48 De aceea vei servi pe duşmanii tăi, pe care îi va
trimite DOMNUL împotriva ta, în foame şi în sete şi în
goliciune şi în lipsă de toate, şi el va pune un jug de
fier pe grumazul tău, până te va nimici. 49 DOMNUL
va aduce împotriva ta o naţiune de departe, de la
marginea pământului, precum zboară acvila; o naţiune
a cărei limbă nu o vei înţelege; 50 O naţiune aspră la
înfăţişare, care nu se uită la faţa bătrânilor, nici nu arată
favoare tânărului, 51 Şi va mânca rodul vitelor tale şi
rodul ţării tale, până vei fi nimicit, care nu îţi va lăsa nici
grâu, nici vin, nici untdelemn, nici fătul vacilor tale, nici
turmele oilor tale, până te va nimici. 52 Şi te va asedia
în toate porţile tale în toată ţara ta, până se vor prăbuşi
zidurile tale înalte şi întărite, în care te-ai încrezut; şi te
va asedia în toate porţile tale în toată ţara ta, pe care ţi-
a dat-o DOMNUL Dumnezeul tău. 53 Şi, în asediul şi
în strâmtorarea cu care te vor chinui duşmanii tăi, vei
mânca rodul propriului tău trup, carnea fiilor tăi şi a
fiicelor tale pe care ţi-i va da DOMNUL Dumnezeul tău,
54 Astfel încât ochiul bărbatului plăpând şi foarte delicat
printre voi, va fi rău faţă de fratele său şi faţă de soţia

sânului său şi faţă de rămăşiţa copiilor săi, pe care îi va
lăsa, 55 Astfel încât nu va da niciunuia dintre ei din
carnea copiilor săi, pe care o va mânca el, pentru că nu
i-a rămas nimic în asediul şi în strâmtorarea cu care te
vor chinui duşmanii tăi, în toate porţile tale. 56 Femeia
plăpândă şi delicată dintre voi, care nu ar fi cutezat
să pună talpa piciorului ei pe pământ, din delicateţe şi
sensibilitate, ochiul ei va fi rău faţă de soţul sânului ei şi
faţă de fiul ei şi faţă de fiica ei, 57 Şi faţă de fătul ei,
care iese dintre picioarele ei, şi faţă de copiii ei, pe care
îi va naşte, pentru că în lipsă de toate îi va mânca în
ascuns, în asediul şi în strâmtorarea cu care te va chinui
duşmanul tău în porţile tale. 58 Dacă nu vei lua seama
să împlineşti toate cuvintele acestei legi, care sunt
scrise în această carte, ca să te temi de numele acesta
glorios şi înspăimântător, DOMNUL DUMNEZEUL TĂU,
59 Atunci DOMNUL va face îngrozitoare plăgile tale şi
plăgile seminţei tale, plăgi mari şi îndelungate, cu boli
rele şi îndelungate. 60 Mai mult, el va aduce asupra
ta toate bolile Egiptului, de care te-ai temut; şi ele
se vor lipi de tine. 61 De asemenea, fiecare boală şi
fiecare plagă, care nu este scrisă în cartea acestei
legi, pe ele DOMNUL le va aduce asupra ta, până
vei fi nimicit. 62 Şi veţi fi lăsaţi puţini la număr, deşi
eraţi mulţi ca stelele cerului, pentru că ai refuzat să
asculţi de vocea DOMNULUI Dumnezeul tău. 63 Şi se
va întâmpla, precum DOMNUL s-a bucurat de voi să
vă facă bine şi să vă înmulţească, tot astfel DOMNUL
se va bucura de voi să vă nimicească şi să vă facă
de nimic; şi veţi fi smulşi din ţara în care intri ca să
o stăpâneşti. 64 Şi DOMNUL te va împrăştia printre
toate popoarele, de la o margine a pământului până la
cealaltă; şi acolo vei servi altor dumnezei, pe care nu i-
ai cunoscut, nici tu, nici părinţii tăi, lemn şi piatră. 65
Şi printre aceste naţiuni nu vei avea linişte, nici talpa
piciorului tău nu va avea odihnă, ci DOMNUL îţi va da
acolo o inimă cutremurată şi ochi care se topesc şi
tristeţe a minţii, 66 Şi viaţa ta va atârna în îndoială
înaintea ta, şi te vei teme noaptea şi ziua şi nu vei avea
siguranţă pentru viaţa ta, 67 Dimineaţa vei spune: De
ar fi seară! Şi seara vei spune: De ar voi Dumnezeu să
fie dimineaţă! De teama inimii tale, de care te vei teme,
şi de priveliştea, pe care ochii tăi o vor vedea. 68 Şi
DOMNUL te va întoarce în Egipt cu corăbii, pe calea
despre care ţi-am vorbit: Să nu o mai vezi; şi acolo veţi
fi vânduţi duşmanilor voştri ca robi şi roabe şi nimeni
nu vă va cumpăra.

29 Acestea sunt cuvintele legământului, pe care
DOMNUL a poruncit lui Moise, ca să îl facă cu
copiii lui Israel în ţara Moabului, în afară de legământul
pe care l-a făcut cu ei în Horeb. 2 Şi Moise a chemat
pe tot Israelul şi le-a spus: Aţi văzut tot ce a făcut
DOMNUL înaintea ochilor voştri în ţara Egiptului, lui
Faraon şi tuturor servitorilor lui şi întregii lui ţări; 3
Marile ispite pe care ochii tăi le-au văzut, semnele şi
acele mari miracole, 4 Totuşi DOMNUL nu v-a dat o
inimă să pătrundeţi şi ochi să vedeţi şi urechi să auziţi,
până în această zi. 5 Şi v-am condus patruzeci de ani
prin pustiu, hainele voastre nu s-au învechit pe voi şi
sandaua ta nu s-a învechit pe piciorul tău. 6 Nu aţi
mâncat pâine, nici nu aţi băut vin sau băutură tare, ca să
cunoaşteţi că eu sunt DOMNUL Dumnezeul vostru. 7 Şi
când aţi ajuns la acest loc, Sihon, împăratul Hesbonului,
şi Og, împăratul Basanului, au ieşit împotriva noastră
la bătălie şi noi i-am lovit, 8 Şi le-am luat ţara şi am
dat-o ca moştenire rubeniţilor şi gadiţilor şi la jumătate
din tribul lui Manase. 9 Păziţi de aceea cuvintele
acestui legământ şi împliniţi-le, ca să prosperaţi în
tot ce faceţi. 10 Voi staţi în picioare astăzi cu toţii
înaintea DOMNULUI Dumnezeul vostru, căpeteniile
triburilor voastre, bătrânii voştri şi administratorii voştri,
toţi bărbaţii lui Israel, 11 Micuţii voştri, soţiile voastre
şi străinul tău care este în mijlocul taberei tale, de la
tăietorul lemnului tău până la aducătorul apei tale, 12
Ca să intri în legământ cu DOMNUL Dumnezeul tău şi
în jurământul său, pe care DOMNUL Dumnezeul tău îl
face cu tine astăzi, 13 Ca să te întemeieze astăzi ca
popor al său şi să îţi fie Dumnezeu, precum ţi-a spus
şi precum a jurat părinţilor tăi, lui Avraam, lui Isaac şi
lui Iacob. 14 Şi nu numai cu voi fac acest legământ şi
acest jurământ; 15 Ci cu acela care stă în picioare aici
astăzi cu noi înaintea DOMNULUI Dumnezeul nostru şi
de asemenea cu cel care nu este astăzi aici, cu noi, 16
(Pentru că ştiţi cum am locuit noi în ţara Egiptului; şi
cum am trecut prin mijlocul naţiunilor printre care aţi
trecut; 17 Şi aţi văzut urâciunile lor şi idolii lor, lemn
şi piatră, argint şi aur, care erau printre ei), 18 Ca nu
cumva să fie între voi vreun bărbat, sau femeie sau
familie sau trib, a cărui inimă să se întoarcă astăzi de
la DOMNUL Dumnezeul nostru, ca să meargă şi să
servească dumnezeilor acestor naţiuni, ca nu cumva să
fie între voi o rădăcină care aduce fiere şi pelin; 19 Şi
să se întâmple, când aude cuvintele acestui blestem,
să se binecuvânteze singur în inima sa, spunând: Voi
avea pace, deşi umblu în imaginaţia inimii mele, ca să
adaug beţia la sete; 20 DOMNUL nu îl va scuti, ci furia
DOMNULUI şi gelozia lui vor fumega împotriva acelui
bărbat şi vor veni peste el toate blestemele care sunt
scrise în cartea aceasta şi DOMNUL îi va şterge numele
de sub cer. 21 Şi DOMNUL îl va separa ca rău dintre
toate triburile lui Israel, conform cu toate blestemele
legământului care sunt scrise în cartea aceasta a legii,
22 Astfel încât generaţia care va veni din copiii voştri,
care se va ridica după voi şi străinul care va veni dintr-
o ţară îndepărtată, vor spune când vor vedea plăgile

ţării acesteia şi bolile pe care DOMNUL le-a pus pe ea;
23 Şi că toată ţara ei este pucioasă şi sare, arzând,
că nu este semănată, nici nu rodeşte, nici nu creşte
vreo iarbă în ea, ca dărâmarea Sodomei şi Gomorei,
Admei şi Ţeboimului, pe care le-a dărâmat DOMNUL
în furia sa şi în mânia sa, 24 Chiar toate naţiunile vor
spune: Pentru ce a făcut astfel DOMNUL acestei ţări?
Ce înseamnă dogoarea acestei mari furii? 25 Atunci ei
vor spune: Pentru că au părăsit legământul DOMNULUI
Dumnezeul părinţilor lor, pe care l-a făcut cu ei când
i-a scos din ţara Egiptului, 26 Fiindcă au mers şi au
servit altor dumnezei şi li s-au închinat, dumnezei pe
care ei nu i-au cunoscut şi el nu li i-a dat, 27 Şi mânia
DOMNULUI s-a aprins împotriva acestei ţări, ca să
aducă asupra ei toate blestemele care sunt scrise în
această carte, 28 Şi DOMNUL i-a dezrădăcinat din
ţara lor în furie şi în mânie şi cu mare indignare şi i-a
aruncat într-o altă ţară, ca în ziua aceasta. 29 Lucrurile
tainice aparţin DOMNULUI Dumnezeul nostru, dar
cele revelate ne aparţin nouă şi copiilor noştri pentru
totdeauna, ca să împlinim toate cuvintele acestei legi.

30 Şi se va întâmpla, după ce vor veni peste
tine toate lucrurile acestea, binecuvântarea şi
blestemul, pe care le-am pus înaintea ta şi ţi le vei
aminti printre toate naţiunile la care te va împrăştia
DOMNUL Dumnezeul tău, 2 Şi te vei întoarce la
DOMNUL Dumnezeul tău şi vei asculta de vocea lui
conform cu tot ce îţi poruncesc eu astăzi, cu toată
inima ta şi cu tot sufletul tău, tu şi copiii tăi, 3 Atunci
DOMNUL Dumnezeul tău va întoarce pe captivii tăi şi
va avea milă de tine şi te va întoarce şi te va aduna din
nou dintre toate naţiunile, printre care te va fi împrăştiat
DOMNUL Dumnezeul tău. 4 Dacă vreunul din ai tăi
este împrăştiat până la cele mai îndepărtate margini
ale cerului, DOMNUL Dumnezeul tău te va aduna de
acolo şi te va lua de acolo, 5 Şi DOMNUL Dumnezeul
tău te va aduce în ţara pe care au stăpânit-o părinţii tăi
şi tu o vei stăpâni şi îţi va face bine şi te va înmulţi mai
mult decât pe părinţii tăi. 6 Şi DOMNUL Dumnezeul
tău îţi va circumcide inima şi inima seminţei tale, ca
să iubeşti pe DOMNUL Dumnezeul tău cu toată inima
ta şi cu tot sufletul tău, ca să trăieşti. 7 Şi DOMNUL
Dumnezeul tău va pune toate aceste blesteme asupra
duşmanilor tăi şi asupra celor ce te urăsc, care te-
au persecutat. 8 Şi te vei întoarce şi vei asculta de
vocea DOMNULUI şi vei împlini toate poruncile lui, pe
care ţi le poruncesc astăzi. 9 Şi DOMNUL Dumnezeul
tău te va face abundent în fiecare lucrare a mâinii
tale, în rodul pântecelui tău şi în rodul vitelor tale şi în
rodul pământului tău, spre bine, pentru că DOMNUL
se va bucura din nou de tine spre bine, precum s-a
bucurat de părinţii tăi, 10 Dacă vei da ascultare la vocea
DOMNULUI Dumnezeul tău, ca să păzeşti poruncile lui
şi statutele lui, care sunt scrise în cartea aceasta a
legii, dacă te vei întoarce la DOMNUL Dumnezeul tău
cu toată inima ta şi cu tot sufletul tău. 11 Pentru că
această poruncă pe care ţi-o poruncesc astăzi, nu este
nici ascunsă nici departe de tine. 12 Nu este în cer, ca
să spui: Cine se va urca pentru noi în cer şi să ne-
o aducă, pentru ca să o auzim şi să o împlinim? 13
Nici nu este dincolo de mare, ca să spui: Cine va trece
pentru noi dincolo de mare şi să ne-o aducă, pentru
ca să o auzim şi să o împlinim? 14 Ci cuvântul este
foarte aproape de tine, în gura ta şi în inima ta, ca să îl
împlineşti. 15 Vezi, am pus astăzi înaintea ta viaţa şi
binele şi moartea şi răul; 16 În aceea că îţi poruncesc
astăzi să îl iubeşti pe DOMNUL Dumnezeul tău, să
umbli în căile lui şi să păzeşti poruncile lui şi statutele
lui şi judecăţile lui, ca să trăieşti şi să te înmulţeşti,
şi ca DOMNUL Dumnezeul tău să te binecuvânteze
în ţara în care mergi să o stăpâneşti. 17 Dar dacă
ţi se abate inima şi nu vei asculta, ci vei fi atras şi
te vei închina altor dumnezei şi le vei servi, 18 Vă
mărturisesc astăzi, că veţi pieri negreşit şi nu vă veţi
lungi zilele pe pământul pentru care treci Iordanul, ca
să intri să îl stăpâneşti. 19 Chem cerul şi pământul
să mărturisească astăzi împotriva voastră, v-am pus
înainte viaţa şi moartea, binecuvântarea şi blestemul;
alege dar viaţa, ca să trăiţi deopotrivă tu şi sămânţa ta,
20 Ca să poţi iubi pe DOMNUL Dumnezeul tău şi să
asculţi de vocea lui şi să te poţi alipi de el, pentru că
el este viaţa ta şi lungimea zilelor tale, ca să locuieşti
în ţara pe care DOMNUL a jurat-o părinţilor tăi, lui
Avraam, lui Isaac şi lui Iacob, că le-o dă.

31 Şi Moise a mers şi a vorbit aceste cuvinte către
tot Israelul. 2 Şi le-a spus: Eu astăzi sunt în vârstă
de o sută douăzeci de ani; nu mai pot ieşi şi intra,
de asemenea DOMNUL mi-a spus: Tu nu vei trece
Iordanul acesta. 3 DOMNUL Dumnezeul tău, el va trece
înaintea ta şi va nimici naţiunile acestea dinaintea ta şi
le vei stăpâni, şi Iosua, el va trece înaintea ta, precum
a spus DOMNUL. 4 Şi DOMNUL le va face precum
a făcut lui Sihon şi lui Og, împăraţii amoriţilor şi ţării
lor, pe care i-a nimicit. 5 Şi DOMNUL îi va da înaintea
voastră, să le faceţi conform cu toate poruncile pe care
vi le-am poruncit. 6 Fiţi tari şi curajoşi, nu vă temeţi,
nici nu vă îngroziţi înaintea lor, pentru că DOMNUL
Dumnezeul tău, el este cel care merge cu tine; el nu te
va lăsa, nici nu te va părăsi. 7 Şi Moise l-a chemat pe
Iosua şi i-a spus înaintea ochilor întregului Israel: Fii
tare şi curajos, pentru că tu trebuie să intri cu poporul
acesta în ţara pe care DOMNUL a jurat-o părinţilor lor
că le-o dă; şi tu îi vei face să o moştenească. 8 Şi
DOMNUL, el este cel care merge înaintea ta; el va fi cu

tine, el nu te va lăsa, nici nu te va părăsi, nu te teme,
nici nu te descuraja. 9 Şi Moise a scris legea aceasta
şi a dat-o preoţilor, fiii lui Levi, care purtau chivotul
legământului DOMNULUI, şi tuturor bătrânilor lui Israel.
10 Şi Moise le-a poruncit, spunând: La sfârşitul fiecăror
şapte ani, în solemnitatea anului iertării, la sărbătoarea
corturilor, 11 Când va veni tot Israelul să se arate
înaintea DOMNULUI Dumnezeul tău în locul pe care îl
va alege, să citeşti legea aceasta înaintea întregului
Israel, în auzul lor. 12 Adună poporul împreună, pe
bărbaţi şi pe femei şi pe copii şi pe străinul tău care
este înăuntrul porţilor tale, ca să audă şi să înveţe şi
să se teamă de DOMNUL Dumnezeul vostru şi să ia
seama să împlinească toate cuvintele acestei legi, 13
Şi copiii lor, care nu au cunoscut nimic, să audă şi să
înveţe să se teamă de DOMNUL Dumnezeul vostru,
în toate zilele cât trăiţi în ţara în care treceţi Iordanul,
ca să o stăpâniţi. 14 Şi DOMNUL i-a spus lui Moise:
Iată, ţi se apropie zilele ca să mori; cheamă pe Iosua şi
înfăţişaţi-vă, ca să îi dau poruncă. Şi Moise şi Iosua au
mers şi s-au înfăţişat la tabernacolul întâlnirii. 15 Şi
DOMNUL s-a arătat în tabernacol, într-un stâlp de nor,
şi stâlpul de nor stătea deasupra intrării tabernacolului.
16 Şi DOMNUL i-a spus lui Moise: Iată, tu vei adormi
cu părinţii tăi şi poporul acesta se va ridica şi va curvi
cu dumnezeii străinilor ţării în care intră să fie cu ei
şi mă va părăsi şi va rupe legământul meu pe care
l-am făcut cu ei. 17 Atunci furia mea se va aprinde
împotriva lor în ziua aceea şi îi voi părăsi şi îmi voi
ascunde faţa de ei şi ei vor fi mâncaţi şi li se vor
întâmpla multe rele şi tulburări, astfel încât vor spune în
ziua aceea: Nu au venit aceste rele peste noi pentru că
Dumnezeul nostru nu este în mijlocul nostru? 18 Şi
îmi voi ascunde într-adevăr faţa în ziua aceea, pentru
toate relele pe care le-au lucrat, pentru că s-au întors
spre alţi dumnezei. 19 Şi acum scrieţi această cântare
pentru voi, învaţă-i pe copiii lui Israel să o cânte, pune-
o în gurile lor, ca această cântare să îmi servească
de mărturie împotriva copiilor lui Israel. 20 Pentru că
îi voi duce în ţara pe care am jurat-o părinţilor lor,
în care curge lapte şi miere şi vor mânca şi se vor
sătura şi se vor îngrăşa; atunci se vor întoarce spre alţi
dumnezei şi le vor servi şi mă vor provoca şi vor rupe
legământul meu. 21 Şi va fi, când li se vor întâmpla
multe rele şi tulburări, că această cântare va mărturisi
împotriva lor ca o mărturie, pentru că nu va fi uitată
din gura seminţei lor, pentru că eu cunosc imaginaţia
după care merg, chiar acum, înainte să îi fi adus în ţara
pe care eu le-am jurat-o. 22 Şi Moise a scris această
cântare în aceeaşi zi şi a învăţat pe copiii lui Israel
să o cânte. 23 Şi i-a poruncit lui Iosua, fiul lui Nun,
spunând: Fii tare şi curajos, pentru că tu vei duce pe
copiii lui Israel în ţara pe care le-am jurat-o, iar eu voi fi
cu tine. 24 Şi s-a întâmplat, după ce a terminat Moise
de scris cuvintele legii acesteia într-o carte, până la
sfârşitul lor, 25 Că Moise a poruncit leviţilor care purtau
chivotul legământului DOMNULUI, spunând: 26 Luaţi
cartea aceasta a legii şi puneţi-o alături de chivotul
legământului DOMNULUI Dumnezeul vostru, ca să fie
acolo ca mărturie împotriva ta. 27 Pentru că eu cunosc
răzvrătirea ta şi gâtul tău înţepenit, iată, încă fiind eu
viu cu voi, astăzi, v-aţi răzvrătit împotriva DOMNULUI şi
cu cât mai mult după moartea mea? 28 Adunaţi la mine
pe toţi bătrânii triburilor voastre şi pe administratorii
voştri, ca să vorbesc în urechile lor cuvintele acestea şi
să chem cerul şi pământul ca mărturie împotriva lor. 29
Pentru că ştiu că după moartea mea vă veţi corupe de
tot şi vă veţi abate de la calea pe care v-am poruncit-o;
şi vi se va întâmpla răul în zilele de pe urmă, pentru că
veţi face ce este rău înaintea ochilor DOMNULUI, ca să
îl provocaţi la furie prin lucrarea mâinilor voastre. 30 Şi
Moise a vorbit în urechile întregii adunări a lui Israel
cuvintele cântării acesteia, până la sfârşitul lor.

32 Deschideţi urechea voi, cerurilor, şi voi vorbi;
şi ascultă, pământule, cuvintele gurii mele. 2
Doctrina mea să picure ca ploaia, vorbirea mea să cadă
ca roua, ca ploaia măruntă peste verdeaţa proaspătă
şi ca ploile peste iarbă, 3 Pentru că voi vesti numele
DOMNULUI, daţi măreţie Dumnezeului nostru. 4 El
este Stânca, lucrarea sa este desăvârşită, pentru că
toate căile lui sunt judecată, el este un Dumnezeu
al adevărului şi fără nelegiuire, el este just şi drept.
5 Ei s-au corupt, pata lor nu este cea a copiilor lui,
sunt o generaţie perversă şi strâmbă. 6 Astfel răsplătiţi
voi DOMNULUI, popor prost şi neînţelept? Nu este el
Tatăl tău care te-a cumpărat? Nu te-a făcut el şi te-
a întemeiat? 7 Aminteşte-ţi de zilele din vechime, ia
aminte la anii multor generaţii, întreabă pe tatăl tău şi
îţi va arăta, pe bătrânii tăi şi îţi vor spune. 8 Când cel
Preaînalt a împărţit naţiunilor moştenirea lor, când a
separat pe fiii lui Adam, a aşezat graniţele poporului
conform cu numărul copiilor lui Israel; 9 Pentru că
partea DOMNULUI este poporul său; Iacob este sorţul
moştenirii sale. 10 El l-a găsit într-un pământ, intr-un
deşert; într-o risipire, pustiu al urletelor; l-a condus,
l-a instruit, l-a păzit ca pe lumina ochiului său. 11
Precum îşi scutură acvila cuibul, pluteşte peste puii săi,
îşi întinde aripile, îi ia, îi poartă pe aripile ei tari, 12
Astfel l-a condus DOMNUL, singur, şi nu a fost niciun
dumnezeu străin cu el. 13 L-a făcut să călărească pe
înălţimile pământului, ca să mănânce rodul câmpului; şi
l-a făcut să sugă miere din stâncă şi untdelemn din
stânca de cremene; 14 Unt de la vaci şi lapte de la oi,
cu grăsimea mieilor şi berbeci de rasă din Basan şi
ţapi cu grăsimea rărunchilor grâului; şi ai băut sângele

pur al strugurelui. 15 Dar Ieşurun s-a îngrăşat şi a
azvârlit din picior, te-ai îngrăşat, te-ai îngroşat, te-ai
acoperit cu grăsime; atunci l-a părăsit pe Dumnezeul
care l-a făcut şi a dispreţuit Stânca salvării lui. 16 L-au
provocat la gelozie cu dumnezei străini, l-au provocat
la mânie cu urâciuni. 17 Au sacrificat dracilor şi nu lui
Dumnezeu, unor dumnezei pe care nu i-au cunoscut,
unora noi, de curând veniţi, de care părinţii voştri nu s-
au temut. 18 De Stânca, cea care te-a născut, tu ai uitat
şi nu ţi-ai adus aminte de Dumnezeul, care te-a format.
19 Şi când DOMNUL a văzut, i-a detestat din cauza
provocării fiilor săi şi a fiicelor sale. 20 Şi a spus: Îmi
voi ascunde faţa de ei, voi vedea care va fi sfârşitul lor,
pentru că ei sunt o generaţie foarte perversă, copii în
care nu este credinţă. 21 M-au întărâtat la gelozie prin
ceea ce nu este Dumnezeu; m-au provocat la mânie cu
deşertăciunile lor, şi eu îi voi întărâta la gelozie prin
cei ce nu sunt un popor; îi voi provoca la mânie printr-
o naţiune proastă. 22 Pentru că în mânia mea s-a
aprins un foc şi va arde până la cel mai adânc iad şi va
mistui pământul cu venitul lui şi va aprinde temeliile
munţilor. (Sheol h7585) 23 Voi îngrămădi ticăloşii asupra
lor, îmi voi consuma săgeţile peste ei. 24 Vor fi arşi de
foame şi mistuiţi de arşiţă pârjolitoare şi de distrugere
amară, de asemenea voi trimite dinţii fiarelor asupra
lor, cu otrava şerpilor din ţărână. 25 Sabia în afară
şi teroare înăuntru, amândouă vor nimici pe tânăr şi
pe fecioară, pe sugar şi pe omul cu perii cărunţi. 26
Am spus: Îi voi risipi în colţuri, voi face ca amintirea
lor să înceteze dintre oameni, 27 Dacă nu m-aş teme
de furia duşmanului, ca nu cumva potrivnicii lor să
se comporte ciudat şi ca nu cumva să spună: Mâna
noastră este înălţată şi nu DOMNUL a făcut toate
acestea. 28 Pentru că ei sunt o naţiune lipsită de sfat
şi nici nu este înţelegere în ei. 29 O, de ar fi înţelepţi
şi de ar înţelege aceasta şi ar lua aminte la sfârşitul
lor de pe urmă! 30 Cum ar urmări unul o mie şi doi ar
pune pe fugă zece mii, dacă nu i-ar fi vândut Stânca lor
şi nu i-ar fi închis DOMNUL? 31 Pentru că stânca lor
nu este ca Stânca noastră, chiar duşmanii noştri sunt
judecători. 32 Pentru că viţa lor este din viţa Sodomei
şi din câmpiile Gomorei, strugurii lor sunt struguri de
fiere, ciorchinii lor sunt amari, 33 Vinul lor este otrava
dragonilor şi veninul crud al viperelor. 34 Nu este lucrul
acesta păstrat la mine şi sigilat printre tezaurele mele?
35 Mie îmi aparţine răzbunarea şi recompensa; la timpul
cuvenit le va aluneca piciorul, pentru că ziua nenorocirii
lor este aproape şi lucrurile care vor veni peste ei se
vor grăbi. 36 Pentru că DOMNUL va judeca pe poporul
său şi se va pocăi pentru servitorii săi, când va vedea
că puterea lor s-a dus şi nu va fi nimeni închis, sau
lăsat. 37 Şi va spune: Unde sunt dumnezeii lor, stânca
în care s-au încrezut, 38 Ei care au mâncat grăsimea
sacrificiilor lor şi au băut vinul darurilor lor de băutură?
Să se ridice şi să vă ajute şi să fie protecţia voastră. 39
Vedeţi acum că eu, eu sunt el şi nu este alt dumnezeu
împreună cu mine; eu ucid şi eu dau viaţă; eu rănesc
şi eu vindec, şi nu este cineva care să vă scape din
mâna mea. 40 Pentru că îmi ridic mâna spre cer şi
spun: Eu trăiesc pentru totdeauna. 41 Dacă îmi ascut
sabia strălucitoare şi mâna mea apucă judecata, voi
întoarce răzbunare duşmanilor mei şi voi răsplăti celor
care mă urăsc. 42 Îmi voi îmbăta săgeţile de sânge şi
sabia mea va înghiţi carne; şi le voi îmbăta de sângele
celor ucişi şi al captivilor, de la începutul războaielor
peste duşman. 43 Bucuraţi-vă naţiunilor, cu poporul
său, pentru că el va răzbuna sângele servitorilor săi şi
va întoarce răzbunare potrivnicilor săi şi va fi milos cu
ţara sa şi cu poporul său. 44 Şi Moise a venit şi a rostit
toate cuvintele cântării acesteia în auzul poporului,
el şi Hoşea, fiul lui Nun. 45 Şi Moise a terminat de
vorbit toate cuvintele acestea înaintea întregului Israel,
46 Şi le-a spus: Puneţi-vă la inimă toate cuvintele pe
care le mărturisesc printre voi astăzi, ca să le porunciţi
copiilor voştri să ia seama să le împlinească, toate
cuvintele acestei legi. 47 Pentru că nu este un lucru
deşert pentru voi, pentru că este viaţa voastră, şi prin
acest lucru vă veţi prelungi zilele în ţara în care treceţi
Iordanul, ca să o stăpâniţi. 48 Şi DOMNUL a vorbit lui
Moise în aceeaşi zi, spunând: 49 Urcă-te pe muntele
acesta, Abarim, pe muntele Nebo, care este în ţara
Moabului, care este în dreptul Ierihonului; şi priveşte
ţara Canaanului, pe care o dau în stăpânire copiilor lui
Israel, 50 Şi mori pe muntele pe care te vei urca şi
adună-te la poporul tău; precum a murit Aaron, fratele
tău, pe muntele Hor, şi a fost adunat la poporul său, 51
Pentru că aţi încălcat legea împotriva mea în mijlocul
copiilor lui Israel, la apele Meriba-Cades, în pustiul Ţin,
pentru că nu m-aţi sfinţit în mijlocul copiilor lui Israel.
52 Totuşi tu vei vedea ţara înaintea ta dar nu vei intra
acolo, în ţara pe care o dau copiilor lui Israel.

33 Şi aceasta este binecuvântarea, cu care a
binecuvântat Moise, omul lui Dumnezeu, pe copiii
lui Israel înaintea morţii sale. 2 Şi a spus: DOMNUL a
venit din Sinai şi le-a răsărit din Seir; el a strălucit din
muntele Paran şi a venit cu zecile de mii de sfinţi, de la
dreapta lui ieşea o lege de foc pentru ei. 3 Da, el a
iubit poporul; toţi sfinţii săi sunt în mâna ta, şi ei au
şezut la picioarele tale; fiecare va primi din cuvintele
tale. 4 Moise ne-a poruncit o lege, moştenirea adunării
lui Iacob. 5 Şi el era împărat în Ieşurun, când s-au
adunat capii poporului şi triburile lui Israel. 6 Trăiască
Ruben şi să nu moară şi bărbaţii săi să nu fie puţini.
7 Şi aceasta este binecuvântarea despre Iuda şi el a
spus: Ascultă Doamne vocea lui Iuda şi adu-l la poporul

său, mâinile sale să îi fie suficiente şi să îi fii un ajutor
împotriva duşmanilor. 8 Şi despre Levi a spus: Tumim
al tău şi Urim al tău să fie cu cel sfânt al tău, pe care l-
ai încercat la Masa, cu care te-ai certat la apele din
Meriba; 9 El care a spus tatălui său şi mamei sale: Nu
l-am văzut, nici nu a recunoscut pe fraţii săi, nici nu şi-a
cunoscut proprii copii, pentru că au păzit cuvântul tău
şi au ţinut legământul tău. 10 Ei vor învăţa pe Iacob
judecăţile tale şi pe Israel legea ta, vor pune tămâie
înaintea ta şi ofrandă arsă în întregime pe altarul tău.
11 Binecuvântează, DOAMNE, averea lui şi primeşte
lucrarea mâinilor lui, zdrobeşte coapsele celor care se
ridică împotriva lui şi ale celor care îl urăsc, ca să nu
se ridice din nou. 12 Despre Beniamin a spus: Iubitul
DOMNULUI va locui în siguranţă lângă el; DOMNUL
îl va acoperi toată ziua, iar el va locui între umerii
săi. 13 Şi despre Iosif a spus: Binecuvântată fie de
DOMNUL ţara lui, cu lucrurile preţioase ale cerului,
cu rouă şi cu adâncul care se odihneşte jos, 14 Şi
cu roadele preţioase aduse de soare şi cu lucrurile
preţioase date de lună, 15 Şi cu lucrurile de seamă ale
munţilor străvechi şi cu lucrurile preţioase ale dealurilor
veşnice, 16 Şi cu lucrurile preţioase ale pământului şi
ale plinătăţii lui şi cu bunăvoinţa celui care locuia în rug,
să vină binecuvântarea peste capul lui Iosif şi peste
creştetul capului celui separat de fraţii săi. 17 Gloria
lui este ca întâiul născut al taurului său şi coarnele lui
sunt coarnele unicornilor, cu ele va împunge laolaltă
popoarele până la marginile pământului, şi ei sunt
zecile de mii ale lui Efraim şi ei sunt miile lui Manase.
18 Şi despre Zabulon a spus: Bucură-te, Zabulon, în
ieşirea ta; şi tu, Isahar, în corturile tale. 19 Ei vor
chema popoarele la munte; acolo vor aduce ofrande ale
dreptăţii, pentru că vor suge din abundenţa mărilor şi
din tezaurele ascunse în nisip. 20 Şi despre Gad a spus:
Binecuvântat fie cel care lărgeşte pe Gad, el locuieşte
ca un leu şi sfâşie braţul cu coroana capului. 21 El şi-a
luat cea mai bună parte, pentru că acolo, într-o parte
a legiuitorului, a fost Gad aşezat; şi a venit cu capii
poporului, a făcut dreptatea DOMNULUI şi judecăţile
lui cu Israel. 22 Şi despre Dan a spus: Dan este un
pui de leu, el va sări din Basan. 23 Şi despre Neftali a
spus: Neftali, sătul de favoare şi plin de binecuvântarea
DOMNULUI, să stăpâneşti vestul şi sudul. 24 Şi despre
Aşer a spus: Binecuvântat fie Aşer cu copii; să fie bine
primit fraţilor săi şi să îşi înmoaie piciorul în untdelemn.
25 Sandalele tale vor fi fier şi aramă, şi tăria ta ca zilele
tale. 26 Nimeni nu este ca Dumnezeul lui Ieşurun, care
călăreşte pe cer în ajutorul tău şi în cer în măreţia sa.
27 Dumnezeul cel etern este scăparea ta şi dedesubt
sunt braţele cele veşnice, şi el va alunga pe duşman
dinaintea ta; şi va spune: Nimiceşte-i. 28 Atunci Israel
va locui singur în siguranţă, fântâna lui Iacob va fi într-o
ţară de grâne şi de vin, de asemenea, cerurile sale vor
picura rouă. 29 Fericit eşti tu, Israele, cine este ca tine,
O tu popor salvat de DOMNUL, scutul ajutorului tău şi
cine este sabia măreţiei tale! Şi duşmanii tăi vor fi găsiţi
mincinoşi înaintea ta; şi vei călca peste înălţimile lor.

34 Şi Moise s-a urcat din câmpiile Moabului pe
muntele Nebo, pe vârful muntelui Pisga, care este
în dreptul Ierihonului. Şi DOMNUL i-a arătat toată ţara
lui Galaad până la Dan, 2 Şi tot Neftali şi ţara lui Efraim
şi Manase şi toată ţara lui Iuda, până la marea cea
mai îndepărtată, 3 Şi sudul şi câmpia văii Ierihonului,
cetatea palmierilor, până la Ţoar. 4 Şi DOMNUL i-a
spus: Aceasta este ţara pe care am jurat-o lui Avraam,
lui Isaac şi lui Iacob, spunând: O voi da seminţei tale,
te-am făcut să o vezi cu ochii tăi, dar tu nu vei trece în
ea. 5 Şi Moise, servitorul DOMNULUI, a murit acolo în
ţara Moabului, conform cuvântului DOMNULUI. 6 Şi el
l-a înmormântat într-o vale în ţara Moabului, faţă în faţă
cu Bet-Peor şi nimeni nu ştie mormântul lui până în
ziua aceasta. 7 Şi Moise era în vârstă de o sută două
zeci de ani când a murit, ochiul său nu se întunecase,
nici vigoarea lui nu îl părăsise. 8 Şi copiii lui Israel l-au
plâns pe Moise treizeci de zile în câmpiile Moabului;
şi zilele plânsului şi jelirii pentru Moise s-au sfârşit. 9
Şi Iosua, fiul lui Nun, era plin de duhul înţelepciunii,
pentru că Moise îşi pusese mâinile peste el, şi copiii lui
Israel i-au dat ascultare şi au făcut precum poruncise
DOMNUL lui Moise. 10 Şi nu s-a mai ridicat profet în
Israel ca Moise, pe care să îl fi cunoscut DOMNUL
faţă către faţă, 11 În toate semnele şi minunile pe
care DOMNUL l-a trimis să le facă în ţara Egiptului lui
Faraon şi tuturor servitorilor lui şi întregii lui ţări, 12
Şi cu toată acea mână puternică şi în toate lucrurile
mari şi în toată groaza mare pe care Moise le-a arătat
înaintea ochilor întregului Israel.

Joshua

1 Și s-a întâmplat, după moartea lui Moise, servitorul
DOMNULUI, că DOMNUL i-a vorbit lui Iosua, fiul lui
Nun, servitorul lui Moise, spunând: **2** Moise, servitorul
meu, a murit; de aceea ridică-te acum și treci Iordanul
acesta, tu și tot acest popor, până în țara pe care le-o
dau copiilor lui Israel. **3** Orice loc, pe care îl va călca
talpa piciorului vostru, vi l-am dat; așa cum i-am spus
lui Moise. **4** De la pustie și Libanul acesta până la
râul cel mare, râul Eufrat, tot pământul hiteților și până
la marea cea mare spre apusul soarelui, va fi ținutul
vostru. **5** Niciun om nu va fi în stare să stea în picioare
înaintea ta toate zilele vieții tale; precum am fost cu
Moise, astfel voi fi cu tine; nu te voi lăsa, nici nu te
voi părăsi. **6** Fii tare și curajos; fiindcă acestui popor
tu îi vei împărți ca moștenire țara, pe care am jurat-o
părinților lor că le-o voi da. **7** Numai fii tare și foarte
curajos, ca să iei seama să faci conform cu toată legea
pe care ți-a poruncit-o servitorul meu, Moise; nu te
abate de la ea nici la dreapta, nici la stânga, ca să
prosperi oriunde vei merge. **8** Această carte a legii să
nu se depărteze de gura ta, ci cugetă asupra ei zi și
noapte, ca să iei seama să faci conform cu tot ce este
scris în ea; fiindcă atunci vei face calea ta prosperă și
atunci vei avea mult succes. **9** Nu ți-am poruncit eu?
Fii tare și curajos; nu te teme, nici nu te descuraja,
fiindcă DOMNUL Dumnezeul tău este cu tine oriunde
mergi. **10** Atunci Iosua le-a poruncit ofițerilor poporului,
spunând: **11** Treceți prin oștire și porunciți poporului,
spunând: Pregătiți-vă merinde, fiindcă în trei zile veți
trece Iordanul acesta, ca să intrați să stăpâniți țara,
pe care DOMNUL Dumnezeul vostru v-o dă ca să o
stăpâniți. **12** Și Iosua le-a vorbit rubeniților și gadiților și
jumătății tribului lui Manase, spunând: **13** Amintiți-vă
de cuvântul pe care vi l-a poruncit Moise, servitorul
DOMNULUI, spunând: DOMNUL Dumnezeul vostru v-a
dat odihnă și v-a dat această țară. **14** Soțiile voastre,
micuții voștri și vitele voastre, să rămână în țara pe
care v-a dat-o Moise de această parte a Iordanului;
dar voi să treceți înarmați înaintea fraților voștri, toți
bărbații puternici de valoare și să îi ajutați, **15** Până
când DOMNUL va da odihnă fraților voștri, precum v-a
dat și vouă și ei de asemenea vor fi luat în stăpânire
țara pe care le-o dă DOMNUL Dumnezeul vostru;
atunci vă veți întoarce în țara stăpânirii voastre și vă
veți bucura de ea, de partea aceasta a Iordanului spre
răsăritul soarelui, pe care v-a dat-o Moise, servitorul
DOMNULUI. **16** Și i-au răspuns lui Iosua, spunând:
Vom face tot ce ne poruncești și vom merge oriunde
ne trimiți. **17** Precum am dat ascultare lui Moise în
toate, astfel îți vom da ascultare ție; numai DOMNUL
Dumnezeul tău să fie cu tine, precum a fost cu Moise.
18 Oricine se va răzvrăti împotriva poruncii tale și nu va
da ascultare cuvintelor tale în tot ce îi poruncești, să fie
dat morții; numai fii tare și curajos!

2 Și Iosua, fiul lui Nun, a trimis din Sitim doi bărbați
să spioneze pe ascuns, spunând: Mergeți să vedeți
țara, mai ales Ierihonul. Și au mers și au intrat în casa
unei curve, numită Rahab, și au găzduit acolo. **2** Și
i s-a spus împăratului Ierihonului, zicând: Iată, niște
bărbați dintre copiii lui Israel au venit aici în această
noapte, să cerceteze țara. **3** Și împăratul Ierihonului
a trimis la Rahab, spunând: Scoate pe bărbații care
au venit la tine, care au intrat în casa ta, fiindcă au
venit să cerceteze toată țara. **4** Și femeia a luat pe
cei doi bărbați și i-a ascuns și a spus astfel: Au venit
niște bărbați la mine, dar nu știam de unde erau. **5**
Și s-a întâmplat, pe când se închidea poarta, când
era întuneric, că bărbații au ieșit; încotro au luat-o nu
știu. Urmăriți-i repede, fiindcă îi veți ajunge. **6** Dar ea
îi dusese sus pe acoperișul casei și îi ascunsese cu
mănunchiurile de in, pe care le așezase în rânduială pe
acoperiș. **7** Și bărbații i-au urmărit pe calea Iordanului
până la vaduri; și imediat ce au ieșit urmăritorii, au
închis poarta. **8** Și, înainte ca ei să se fi culcat, ea s-a
urcat la ei pe acoperiș; **9** Și le-a spus bărbaților: Știu că
DOMNUL v-a dat țara și că spaima de voi a căzut peste
noi și că toți locuitorii țării se topesc din cauza voastră.
10 Căci noi am auzit cum DOMNUL a secat apa Mării
Roșii pentru voi, când ați ieșit din Egipt și ce ați făcut
celor doi împărați ai amoriților, care erau dincolo de
Iordan, lui Sihon și lui Og, pe care i-ați nimicit de tot. **11**
Și imediat ce am auzit aceste lucruri ni s-au topit inimile
și nu a mai rămas curaj în vreun om, din cauza voastră;
fiindcă DOMNUL Dumnezeul vostru, el este Dumnezeu
sus în cer și jos pe pământ. **12** De aceea acum, vă rog,
jurați-mi pe DOMNUL că, deoarece am arătat bunătate
față de voi și voi să arătați bunătate față de casa tatălui
meu și să îmi dați un semn adevărat, **13** Și că veți lăsa
vii pe tatăl meu și pe mama mea și pe frații mei și pe
surorile mele și tot ceea ce au și că ne veți salva viețile
de la moarte. **14** Și bărbații i-au răspuns: Viața noastră
pentru a voastră, dacă nu faceți cunoscut acest lucru al
nostru. Și va fi astfel: când DOMNUL ne va fi dat țara,
ne vom purta cu bunătate și cu adevăr față de tine.
15 Apoi i-a coborât cu o funie pe fereastră, deoarece
casa ei era pe zidul cetății și ea locuia pe zid. **16** Și le-a
spus: Mergeți la munte, ca nu cumva să vă întâlnească
urmăritorii; și ascundeți-vă acolo trei zile, până când
urmăritorii se întorc; și după aceea mergeți pe drumul
vostru. **17** Și bărbații i-au spus: Astfel vom fi dezlegați
de acest jurământ al tău pe care ne-ai pus să îl jurăm:
18 Iată, când intrăm în țară, să legi frânghia aceasta de

fir stacojiu la fereastra prin care ne-ai coborât; și să
aduci acasă la tine pe tatăl tău și pe mama ta și pe
frații tăi și toată casa tatălui tău. **19** Și va fi, că oricine
va ieși pe ușile casei tale în stradă, sângele său va fi
asupra capului său și noi vom fi nevinovați; și oricine
va fi cu tine în casă, sângele său va fi asupra capului
nostru, dacă cineva pune mâna pe el. **20** Dacă faci
cunoscut acest lucru al nostru, atunci vom fi dezlegați
de jurământul pe care ne-ai pus să îl jurăm. **21** Și ea
a spus: Să fie conform cuvintelor voastre. Și ea i-a
trimis iar ei au plecat. Și ea a legat frânghia stacojie la
fereastră. **22** Iar ei au mers și au ajuns la munte și au
rămas acolo trei zile, până când s-au întors urmăritorii;
și urmăritorii i-au căutat pe tot drumul, dar nu i-au găsit.
23 Și cei doi bărbați s-au întors și au coborât din munte
și au trecut și au venit la Iosua, fiul lui Nun, și i-au spus
tot ce li s-a întâmplat. **24** Și i-au spus lui Iosua: Cu
adevărat DOMNUL a dat în mâinile noastre toată țara,
fiindcă toți locuitorii țării se topesc din cauza noastră.

3 Și Iosua s-a sculat dis-de-dimineață; și au plecat din
Sitim și au venit la Iordan, el și toți copiii lui Israel și
au găzduit acolo înainte de a trece. **2** Și s-a întâmplat,
după trei zile, că ofițerii au trecut prin oștire, **3** Și
au poruncit poporului, spunând: Când vedeți chivotul
legământului DOMNULUI Dumnezeul vostru și pe
preoții leviți purtându-l, atunci să plecați din locul vostru
și să mergeți după el, **4** Totuși să fie o depărtare între
voi și el, cam de două mii de coți după măsură; să nu vă
apropiați de el, ca să cunoașteți calea pe care trebuie
să mergeți, pentru că nu ați mai trecut pe această cale
până acum. **5** Și Iosua a spus poporului: Sfințiți-vă,
fiindcă mâine DOMNUL va face minuni printre voi. **6** Și
Iosua le-a vorbit preoților, spunând: Ridicați chivotul
legământului și treceți înaintea poporului. Și au ridicat
chivotul legământului și au mers înaintea poporului. **7**
Și DOMNUL i-a spus lui Iosua: Astăzi voi începe să te
înalț în văzul întregului Israel, ca să știe că, precum
am fost cu Moise, tot astfel voi fi cu tine. **8** Și să
poruncești preoților care poartă chivotul legământului,
spunând: Când veți ajunge la marginea apei Iordanului,
să stați nemișcați în Iordan. **9** Și Iosua a spus copiilor
lui Israel: Apropiați-vă și auziți cuvintele DOMNULUI
Dumnezeul vostru. **10** Și Iosua a spus: Prin aceasta
veți cunoaște că Dumnezeul cel viu este printre voi și
că va alunga negreșit dinaintea voastră pe canaaniți
și pe hiți și pe hiviți și pe periziți și pe ghirgasiți și
pe amoriți și pe iebusiți. **11** Iată, chivotul legământului
Domnului întregului pământ trece înaintea voastră în
Iordan. **12** De aceea acum, luați-vă doisprezece bărbați
din triburile lui Israel, un bărbat din fiecare trib. **13** Și se
va întâmpla, imediat ce tălpile picioarelor preoților care
poartă chivotul DOMNULUI, Domnul întregului pământ,
se vor odihni în apele Iordanului, că apele Iordanului se
vor despărți de apele care coboară de sus și vor sta
grămadă. **14** Și s-a întâmplat, când poporul a plecat
din corturile sale, ca să treacă Iordanul și preoții au
purtat chivotul legământului înaintea poporului; **15** Și
în timp ce aceia care au purtat chivotul au ajuns la
Iordan și picioarele preoților care au purtat chivotul s-
au muiat în marginea apei (fiindcă Iordanul se revarsă
peste toate malurile sale în toate zilele recoltei), **16**
Că apele care veneau de sus au stat și s-au ridicat
într-o grămadă foarte departe de cetatea Adam, care
este lângă Țaretan; și cele care coborau spre marea
câmpiei, chiar marea sărată, s-au oprit și s-au despărțit;
și poporul a trecut în dreptul Ierihonului. **17** Și preoții
care au purtat chivotul legământului DOMNULUI au
stat ferm pe pământ uscat în mijlocul Iordanului și toți
israeliții au trecut pe pământ uscat, până când toți
oamenii au terminat de trecut Iordanul.

4 Și s-a întâmplat, după ce toți oamenii au terminat
de trecut Iordanul, că DOMNUL i-a vorbit lui Iosua,
spunând: **2** Luați-vă din popor doisprezece bărbați,
un bărbat din fiecare trib, **3** Și porunciți-le, spunând:
Să luați de aici, din mijlocul Iordanului, din locul unde
picioarele preoților au stat neclintite, douăsprezece
pietre și să le purtați cu voi și să le puneți în locul
de găzduire, unde veți găzdui în noaptea aceasta.
4 Atunci Iosua a chemat pe cei doisprezece bărbați,
pe care îi pregătise dintre copiii lui Israel, un bărbat
din fiecare trib. **5** Și Iosua le-a spus: Treceți înaintea
chivotului DOMNULUI Dumnezeul vostru, în mijlocul
Iordanului, și ridicați fiecare dintre voi câte o piatră pe
umăr, conform numărului triburilor copiilor lui Israel,
6 Ca aceasta să fie un semn între voi, când va veni
timpul și copiii voștri vor întreba pe părinții lor, spunând:
Ce înseamnă aceste pietre pentru voi? **7** Atunci să le
răspundeți: Apele Iordanului au fost despărțite înaintea
chivotului legământului DOMNULUI; când a trecut peste
Iordan, apele Iordanului au fost despărțite și pietrele
acestea vor fi ca amintire copiilor lui Israel, pentru
totdeauna. **8** Și copiii lui Israel au făcut astfel precum
le-a poruncit Iosua și au luat douăsprezece pietre
din mijlocul Iordanului, precum i-a vorbit DOMNUL lui
Iosua, conform numărului triburilor copiilor lui Israel;
și le-au purtat cu ei la locul unde au găzduit și le-au
așezat acolo. **9** Și Iosua a ridicat douăsprezece pietre
în mijlocul Iordanului, în locul unde stăteau picioarele
preoților care au purtat chivotul legământului; și sunt
acolo până în această zi. **10** Fiindcă preoții care au
purtat chivotul au stat în mijlocul Iordanului până s-a
terminat tot ce i-a poruncit DOMNUL lui Iosua să spună
poporului, conform cu tot ce i-a poruncit Moise lui Iosua;
și poporul s-a grăbit și a trecut. **11** Și s-a întâmplat

că, după ce tot poporul a terminat de trecut, chivotul
DOMNULUI și preoții au trecut în prezența poporului. 12
Și copiii lui Ruben și copiii lui Gad și jumătatea tribului
lui Manase au trecut înarmați înaintea copiilor lui Israel,
precum le-a vorbit Moise. 13 Aproape patruzeci de mii
pregătiți pentru război au trecut înaintea DOMNULUI
la luptă, spre câmpiile Ierihonului. 14 În ziua aceea
DOMNUL a mărit pe Iosua în ochii întregului Israel; și
s-au temut de el, cum s-au temut de Moise în toate
zilele vieții sale. 15 Și DOMNUL i-a vorbit lui Iosua,
spunând: 16 Poruncește preoților care poartă chivotul
mărturiei să iasă afară din Iordan. 17 De aceea Iosua a
poruncit preoților, spunând: Ieșiți afară din Iordan. 18
Și s-a întâmplat, când preoții care au purtat chivotul
legământului DOMNULUI au ieșit afară din mijlocul
Iordanului și tălpile picioarelor preoților au ajuns afară
pe uscat, că apele Iordanului s-au întors la locul lor
și s-au revărsat peste toate malurile sale, ca înainte.
19 Și poporul a ieșit afară din Iordan în a zecea zi a
lunii întâi; și au așezat tabăra în Ghilgal, la granița
de est a Ierihonului. 20 Și acele douăsprezece pietre,
pe care Iosua le-a ridicat la Ghilgal, le-au luat din
Iordan. 21 Și le-a vorbit copiilor lui Israel, spunând:
Când copiii voștri vor întreba pe părinții lor în timpul
care va veni, zicând: Ce înseamnă pietrele acestea?
22 Atunci să faceți cunoscut copiilor voștri, spunând:
Israel a trecut Iordanul acesta pe uscat. 23 Fiindcă
DOMNUL Dumnezeul vostru a secat apele Iordanului
dinaintea voastră, până ați trecut, așa cum a făcut
DOMNUL Dumnezeul vostru Mării Roșii, pe care a
secat-o dinaintea noastră, până am trecut, 24 Pentru
ca toate popoarele pământului să cunoască mâna
DOMNULUI, că este tare; ca să vă temeți de DOMNUL
Dumnezeul vostru pentru totdeauna.

5 Și s-a întâmplat, când au auzit toți împărații
amoriților, care erau pe partea de vest a Iordanului
și toți împărații canaaniților, care erau lângă mare, că
DOMNUL a secat apele Iordanului dinaintea copiilor lui
Israel, până am trecut, că li s-a topit inima și nu mai era
suflare în ei, din cauza copiilor lui Israel. 2 În timpul
acela, DOMNUL i-a spus lui Iosua: Fă-ți cuțite ascuțite
și circumcide din nou pe copiii lui Israel a doua oară. 3
Și Iosua și-a făcut cuțite ascuțite și a circumcis pe copiii
lui Israel pe dealul prepuțurilor. 4 Și acesta este motivul
pentru care Iosua i-a circumcis: Tot poporul care a ieșit
din Egipt, cei de parte bărbătească, adică toți bărbații
de război, au murit în pustiu, pe drum, după ce au ieșit
din Egipt. 5 Iar tot poporul care ieșise era circumcis, dar
tot poporul care se născuse în pustiu, pe drum, pe când
au ieșit din Egipt, nu fuseseră circumciși. 6 Deoarece
copiii lui Israel au umblat patruzeci de ani prin pustie,
până au fost nimiciți toți oamenii care erau bărbați de
război ieșiți din Egipt, pentru că nu au ascultat de vocea
DOMNULUI, cărora DOMNUL le-a jurat că nu le va
arăta țara pe care DOMNUL a jurat părinților lor că ne-
o va da, țară în care curge lapte și miere. 7 Și copiii lor,
pe care i-a ridicat în locul lor, pe aceia i-a circumcis
Iosua, fiindcă erau necircumciși, pentru că nu i-au
circumcis pe drum. 8 Și s-a întâmplat, când au terminat
de circumcis tot poporul, că au rămas la locurile lor în
tabără, până s-au vindecat. 9 Și DOMNUL i-a spus lui
Iosua: Astăzi am îndepărtat ocara Egiptului de pe voi.
De aceea numele locului este chemat Ghilgal până în
această zi. 10 Și copiii lui Israel au așezat tabăra în
Ghilgal și au ținut paștele în a paisprezecea zi a lunii,
către seară, în câmpiile Ierihonului. 11 Și au mâncat din
grâul vechi al țării a doua zi după paște, azimă și grâu
prăjit, în aceeași zi. 12 Și mana a încetat a doua zi
după ce au mâncat din grâul vechi al țării; și copiii lui
Israel nu au mai avut mană, ci au mâncat din rodul țării
lui Canaan în acel an. 13 Și s-a întâmplat, când Iosua
era lângă Ierihon, că și-a ridicat ochii și a privit și, iată,
un om stătea în picioare înaintea lui cu sabia scoasă,
în mână. Și Iosua a mers la el și i-a spus: Ești pentru
noi sau pentru potrivnicii noștri? 14 Iar el a spus: Nu, ci
am venit acum ca și căpetenie a oștirii DOMNULUI. Și
Iosua a căzut cu fața la pământ și s-a închinat și i-a
spus: Ce spune domnul meu servitorului său? 15 Și
căpetenia oștirii DOMNULUI i-a spus lui Iosua: Scoate-
ți sandaua din picior, fiindcă locul pe care stai este
sfânt. Și Iosua a făcut astfel.

6 Și Ierihonul era cu totul închis din cauza copiilor
lui Israel; nimeni nu ieșea și nimeni nu intra. 2 Și
DOMNUL i-a spus lui Iosua: Vezi, am dat în mâna ta
Ierihonul și pe împăratul său și pe cei viteji la luptă. 3
Și să înconjurați cetatea, toți bărbații de război, și să
mergeți în jurul cetății o dată. Astfel să faci șase zile.
4 Și șapte preoți să poarte înaintea chivotului șapte
trâmbițe din coarne de berbec; și în ziua a șaptea să
înconjurați cetatea de șapte ori și preoții să sufle din
trâmbițe. 5 Și se va întâmpla, când vor sufla lung cu
coarnele de berbec și când veți auzi sunetul trâmbiței,
că tot poporul va striga cu un strigăt mare; și zidul
cetății se va prăbuși pe loc și poporul va urca fiecare
drept înaintea lui. 6 Și Iosua, fiul lui Nun, a chemat
preoții și le-a spus: Ridicați chivotul legământului și
lăsați șapte preoți să poarte șapte trâmbițe din coarne
de berbec înaintea chivotului DOMNULUI. 7 Și a spus
poporului: Treceți și înconjurați cetatea și lăsați pe cel
înarmat să treacă înaintea chivotului DOMNULUI. 8
Și s-a întâmplat, când Iosua a vorbit poporului, cei
șapte preoți, purtând cele șapte trâmbițe din coarne
de berbec, au trecut înaintea DOMNULUI și au suflat
din trâmbițe; și chivotul legământului DOMNULUI îi

urma. 9 Și bărbații înarmați mergeau înaintea preoților
care suflau din trâmbițe și ariergarda oștirii venea după
chivot, preoții mergând și suflând din trâmbițe. 10 Și
Iosua a poruncit poporului, spunând: Să nu strigați,
nici să nu vi se audă vocea și niciun cuvânt să nu vă
iasă din gură, până în ziua în care vă voi spune să
strigați; atunci să strigați. 11 Astfel chivotul DOMNULUI
a înconjurat cetatea, mergând împrejurul ei o dată; și au
intrat în tabără și s-au adăpostit în tabără. 12 Și Iosua
s-a sculat dis-de-dimineață și preoții au luat chivotul
DOMNULUI. 13 Și șapte preoți, purtând șapte trâmbițe
din coarne de berbec înaintea chivotului DOMNULUI,
mergeau și suflau din trâmbițe și bărbații înarmați au
mers înaintea lor; dar ariergarda a venit după chivotul
DOMNULUI, preoții mergând și suflând din trâmbițe. 14
Și a doua zi au înconjurat cetatea o dată și s-au întors
în tabără: astfel au făcut șase zile. 15 Și s-a întâmplat,
în a șaptea zi, că s-au sculat devreme, în zori de zi și
au înconjurat cetatea în același fel de șapte ori; doar în
acea zi au înconjurat cetatea de șapte ori. 16 Și s-a
întâmplat, la a șaptea oară, când preoții au suflat din
trâmbițe, că Iosua a spus poporului: Strigați, fiindcă
DOMNUL v-a dat cetatea! 17 Și cetatea va fi blestemată
de la DOMNUL, ea și toți câți sunt înăuntru; doar curva
Rahab va trăi, ea și toți care sunt cu ea în casă, pentru
că a ascuns pe mesagerii pe care noi i-am trimis.
18 Și voi, în orice fel, păziți-vă de lucrul blestemat,
ca nu cumva să vă faceți blestemați, când luați din
lucrul blestemat și faceți tabăra lui Israel un blestem
și o tulburați. 19 Dar tot argintul și aurul și vasele de
aramă și fier, sunt consacrate DOMNULUI; vor intra în
trezoreria DOMNULUI. 20 Astfel poporul a strigat când
preoții au suflat din trâmbițe; și s-a întâmplat, când
poporul a auzit sunetul trâmbiței și poporul a strigat cu
un mare strigăt, că zidul s-a prăbușit pe loc, astfel încât
poporul a intrat în cetate, fiecare om drept înaintea
lui și au luat cetatea. 21 Și au nimicit în întregime tot
ce era în cetate, deopotrivă bărbat și femeie, tânăr și
bătrân și bou și oaie și măgar, cu ascuțișul sabiei. 22
Dar Iosua le spusese celor doi bărbați care spionaseră
țara: Intrați în casa curvei și scoateți afară de acolo
femeia și tot ce are, precum i-ați jurat. 23 Și tinerii care
erau spioni au intrat și au scos afară pe Rahab și pe
tatăl ei și pe mama ei și pe frații ei și tot ce avea ea; și
au scos toate rudele ei și i-au lăsat în afara taberei lui
Israel. 24 Și au ars cetatea cu foc și tot ce era în ea;
doar argintul, aurul și vasele de aramă și de fier, le-au
pus în trezoreria casei DOMNULUI. 25 Și Iosua a lăsat
în viață pe curva Rahab și casa tatălui ei și tot ce avea
ea; și ea a locuit în Israel până în această zi, deoarece
a ascuns pe mesagerii pe care Iosua i-a trimis să
spioneze Ierihonul. 26 Și Iosua i-a conjurat în acel timp,
spunând: Blestemat fie înaintea DOMNULUI, omul care
se ridică și construiește această cetate Ierihon; el va
pune temelia acesteia pe întâiul lui născut și pe cel mai
tânăr fiu al său va ridica porțile ei. 27 Astfel DOMNUL a
fost cu Iosua; și faima lui s-a răspândit în toată țara.

7 Și copiii lui Israel au făcut fărădelege în lucrul
blestemat, căci Acan, fiul lui Carmi, fiul lui Zabdi, fiul
lui Zerah, din tribul lui Iuda, a luat din ce era blestemat,
și mânia DOMNULUI s-a aprins împotriva copiilor lui
Israel. 2 Și Iosua a trimis oameni din Ierihon la Ai,
care este lângă Bet-Aven, în partea de est a Betelului
și le-a vorbit, spunând: Urcați-vă și cercetați țara. Și
oamenii s-au urcat și au cercetat cetatea Ai. 3 Și s-au
întors la Iosua și i-au spus: Să nu se urce tot poporul;
cam două sau trei mii de oameni să se urce și să bată
cetatea Ai; să nu faci ca tot poporul să ostenească
acolo, fiindcă acei oameni sunt puțini. 4 Și s-au urcat
din popor acolo aproape trei mii de bărbați, dar au
fugit dinaintea bărbaților din Ai, 5 Și bărbații din Ai au
ucis dintre ei cam treizeci și șase de bărbați; și i-au
urmărit dinaintea porții până la Șebarim și i-au bătut la
coborâre; de aceea inima poporului s-a topit și s-a făcut
ca apa. 6 Și Iosua și-a sfâșiat hainele și a căzut cu fața
la pământ înaintea chivotului DOMNULUI până seara,
el și bătrânii lui Israel și și-au presărat țărână pe capete.
7 Și Iosua a spus: Vai, Doamne DUMNEZEULE, pentru
ce, oare, ai adus poporul acesta peste Iordan, ca să
ne dai în mâna amoriților, pentru a ne nimici? De ne-
am fi mulțumit și am fi rămas dincolo de Iordan! 8 O,
Doamne, ce voi spune când Israel va întoarce spatele
înaintea dușmanilor săi? 9 Deoarece canaaniții și toți
locuitorii țării vor auzi și ne vor înconjura și ne vor stârpi
numele de pe pământ; și ce vei face marelui tău nume?
10 Și DOMNUL i-a spus lui Iosua: Ridică-te! Pentru
ce stai culcat astfel pe fața ta? 11 Israel a păcătuit;
și au încălcat de asemenea legământul meu, pe care
li-l poruncisem; și chiar au luat din ce era blestemat
și au și furat și s-au fățărnicit și au pus între lucrurile
lor. 12 De aceea copiii lui Israel nu au putut să stea
înaintea dușmanilor lor, ci au întors spatele înaintea
dușmanilor lor, căci copiii lui Israel au fost blestemați;
nu voi mai fi cu voi dacă nu veți nimici pe cel blestemat
din mijlocul vostru. 13 Ridică-te, sfințește poporul și
spune: Sfințiți-vă pentru mâine, fiindcă astfel spune
DOMNUL Dumnezeul lui Israel: Este un lucru blestemat
în mijlocul tău, Israele; nu vei putea să stai înaintea
dușmanilor tăi, până nu veți scoate ce este blestemat
din mijlocul vostru. 14 De aceea să vă apropiați mâine
dimineață după triburile voastre: și va fi așa că tribul
pe care îl va arăta DOMNUL, să vină după familii; și
familia pe care o va arăta DOMNUL, să vină după
case; și casa pe care o va arăta DOMNUL, să vină
bărbat cu bărbat. 15 Și va fi că cel ce este arătat cu

lucrul blestemat să fie ars în foc, el și tot ce are, pentru
că a încălcat legământul DOMNULUI și pentru că a
lucrat prostește în Israel. 16 Și Iosua s-a sculat dis-de-
dimineață și a adus pe Israel după triburile sale; și a
fost ales tribul lui Iuda. 17 Și a adus familiile lui Iuda și
a ales familia zerahiților; și a adus familia zerahiților,
bărbat cu bărbat, și a fost ales Zabdi. 18 Și a adus casa
lui, bărbat cu bărbat, și a fost ales Acan, fiul lui Carmi,
fiul lui Zabdi, fiul lui Zerah, din tribul lui Iuda. 19 Și
Iosua i-a spus lui Acan: Fiul meu, dă glorie DOMNULUI
Dumnezeul lui Israel te rog și mărturisește înaintea lui
și spune-mi acum ce ai făcut, nu-mi ascunde nimic. 20
Și Acan a răspuns lui Iosua și a zis: Într-adevăr, am
păcătuit împotriva DOMNULUI Dumnezeul lui Israel
și așa am făcut: 21 Când am văzut în pradă o manta
frumoasă de Babilon și două sute de șekeli de argint și
un lingou de aur, în greutate de cincizeci de șekeli, le-
am poftit și le-am luat; și, iată, sunt ascunse în pământ
în mijlocul cortului meu și argintul este dedesubt. 22
Și Iosua a trimis mesageri și ei au alergat la cort; și,
iată, era ascunsă în cortul lui și argintul dedesubt.
23 Și le-au luat din mijlocul cortului și le-au adus la
Iosua și la toți copiii lui Israel și le-au pus jos, înaintea
DOMNULUI. 24 Și Iosua și tot Israelul împreună cu el
au luat pe Acan, fiul lui Zerah, și argintul și mantaua și
lingoul de aur și pe fiii săi și pe fiicele sale și boii săi și
măgarii săi și oile sale și cortul său și toate ale sale și
le-au adus în Valea Acor. 25 Și Iosua a spus: De ce ne-
ai tulburat? DOMNUL te va tulbura în această zi. Și tot
Israelul l-a ucis cu pietre și i-au ars în foc după ce i-au
ucis cu pietre. 26 Și au ridicat deasupra lui o grămadă
mare de pietre, care este până în această zi. Astfel
DOMNUL s-a întors din înverșunarea mâniei sale. De
aceea s-a pus numele locului aceluia Valea Acor, până
în această zi.

8 Și DOMNUL i-a spus lui Iosua: Nu te teme, nici nu te
descuraja; ia cu tine tot poporul de război și ridică-
te și urcă-te la Ai; vezi, am dat în mâna ta pe împăratul
din Ai și pe poporul său și cetatea sa și țara sa; 2 Și
vei face cetății Ai și împăratului său așa cum ai făcut
Ierihonului și împăratului său; numai prada ei și vitele ei
să le luați ca pradă pentru voi; pune o pândă împotriva
cetății, în spatele ei. 3 Și Iosua s-a ridicat împreună cu
tot poporul de război, ca să se urce la Ai; și Iosua a
ales treizeci de mii de bărbați puternici de valoare și i-a
trimis noaptea. 4 Și le-a poruncit, spunând: Iată, voi veți
pândi împotriva cetății, în spatele cetății; nu vă depărtați
prea mult de cetate și fiți gata toți. 5 Și eu și tot poporul
care este cu mine ne vom apropia de cetate; și se va
întâmpla, când vor ieși împotriva noastră, ca la început,
vom fugi dinaintea lor, 6 (Fiindcă ei vor ieși după noi)
până îi vom atrage de la cetate; fiindcă vor spune: Ei
fug dinaintea noastră, ca la început. De aceea vom
fugi dinaintea lor. 7 Atunci vă veți ridica de la pândă și
veți lua cetatea, fiindcă DOMNUL Dumnezeul vostru
o va da în mâna voastră. 8 Și va fi, după ce veți lua
cetatea, că o veți arde cu foc; să faceți după porunca
DOMNULUI. Vedeți, v-am poruncit. 9 Și Iosua i-a trimis;
și ei s-au dus să stea la pândă și s-au așezat între
Betel și Ai, la vest de Ai; dar Iosua a rămas în noaptea
aceea în mijlocul poporului. 10 Și Iosua s-a sculat dis-
de-dimineață și a numărat poporul și s-a urcat, el și
bătrânii lui Israel, înaintea poporului, spre Ai. 11 Și
tot poporul de război care era cu el s-a urcat și s-a
apropiat și au venit înaintea cetății și au așezat tabăra
la nord de Ai; și valea era între ei și Ai. 12 Și a luat cam
cinci mii de oameni și i-a pus la pândă între Betel și Ai,
în partea de vest a cetății. 13 Și după ce au așezat
poporul, toată oștirea care era la nord de cetate și pe
cei care pândeau în partea de vest a cetății, Iosua a
înaintat în noaptea aceea în mijlocul văii. 14 Și s-a
întâmplat, când a văzut împăratul cetății Ai acest lucru,
că oamenii din Ai s-au grăbit și s-au sculat devreme;
și bărbații cetății au ieșit împotriva lui Israel la luptă,
împăratul și tot poporul său, la un timp rânduit, înaintea
câmpiei; dar el nu știa că erau în spatele cetății cei ce
stăteau la pândă împotriva lui. 15 Și Iosua și tot Israelul
s-au prefăcut că sunt bătuți înaintea lor și au fugit pe
calea pustiului. 16 Și tot poporul care era în Ai a fost
chemat să îi urmărească; și au urmărit pe Iosua și au
fost atrași departe de cetate. 17 Și nu a rămas niciun
om în Ai sau în Betel care să nu fi ieșit după Israel; și
au lăsat cetatea deschisă și au urmărit pe Israel. 18 Și
DOMNUL i-a spus lui Iosua: Întinde sulița care este în
mâna ta spre Ai; fiindcă o voi da în mâna ta. Și Iosua a
întins spre cetate sulița care era în mâna lui. 19 Și cei
care stăteau la pândă s-au ridicat repede din locul lor și
îndată ce și-a întins el mâna au alergat și au intrat în
cetate și au luat-o și s-au grăbit și au pus foc cetății.
20 Și când bărbații din Ai s-au întors și au văzut, iată,
fumul cetății se urca până la cer, și nu au avut putere
să fugă pe o cale sau pe alta; și poporul care fugea
spre pustiu s-a întors asupra urmăritorilor. 21 Și când
Iosua și tot Israelul au văzut că aceia de la pândă au
luat cetatea și că fumul cetății se urca, s-au întors și au
ucis pe oamenii din Ai. 22 Și ceilalți au ieșit din cetate
împotriva lor, astfel că ei erau în mijlocul lui Israel, unii
dincoace și alții dincolo; și i-au bătut până nu au lăsat
pe niciunul să rămână sau să scape. 23 Și au prins
viu pe împăratul din Ai și l-au adus la Iosua. 24 Și s-
a întâmplat, după ce a terminat Israel de ucis pe toți
locuitorii din Ai, în câmp, în pustiu unde i-au urmărit
și după ce toți au căzut prin ascuțișul sabiei până au
fost nimiciți, că toți israeliții s-au întors la Ai și l-au lovit
cu ascuțișul sabiei. 25 Și așa a fost, că toți cei ce au

căzut în acea zi, deopotrivă bărbați și femei, au fost
douăsprezece mii, toți oamenii din Ai. 26 Și Iosua nu și-
a tras înapoi mâna pe care o întinse cu sulița, până
când a nimicit în întregime pe toți locuitorii din Ai. 27
Israel a luat ca pradă pentru el numai vitele și prada
acelei cetăți, conform cuvântului DOMNULUI, pe care îl
poruncise lui Iosua. 28 Și Iosua a ars cetatea Ai și a
făcut-o pentru totdeauna un morman, o dărâmătură
până în această zi. 29 Și a spânzurat de un lemn pe
împăratul din Ai, până la apusul soarelui; și la apusul
soarelui, Iosua a poruncit să fie coborât trupul lui mort
de pe lemn și să fie aruncat la intrarea porții cetății și
deasupra lui să fie ridicată o grămadă mare de pietre,
care este până în această zi. 30 Atunci Iosua a zidit un
altar DOMNULUI Dumnezeul lui Israel pe muntele Ebal,
31 După cum poruncise Moise, servitorul DOMNULUI,
copiilor lui Israel, așa cum este scris în cartea legii lui
Moise: un altar de pietre întregi, asupra cărora nimeni
nu ridicase fierul; și au adus deasupra lui ofrande arse
DOMNULUI și au sacrificat ofrande de pace. 32 Și a
scris acolo, pe pietre, o copie a legii lui Moise, pe care
el o scrisese în prezența copiilor lui Israel. 33 Și tot
Israelul și bătrânii săi și ofițerii și judecătorii săi au stat
de o parte și de alta a chivotului, înaintea preoților,
leviților, care purtau chivotul legământului DOMNULUI,
atât străinul cât și cel care s-a născut între ei; jumătate
din ei în dreptul muntelui Garizim și jumătate în dreptul
muntelui Ebal, așa cum mai înainte poruncise Moise,
servitorul DOMNULUI, ca să binecuvânteze pe poporul
lui Israel. 34 Și, după aceea, a citit toate cuvintele legii,
binecuvântările și blestemele, conform cu toate cele
scrise în cartea legii. 35 Nu a fost un cuvânt din tot ce
poruncise Moise, pe care să nu îl fi citit Iosua înaintea
întregii adunări a lui Israel și a femeilor și a copilașilor
și a străinilor care umblau printe ei.

9 Și s-a întâmplat, când au auzit toți împărații de
dincoace de Iordan, din dealuri și de la văi și de pe
toate țărmurile Mării celei Mari, în dreptul Libanului,
că hetiții și amoriții și canaaniții și fereziții și heviții și
iebusiții, 2 S-au adunat cu un gând, ca să se lupte
cu Iosua și cu Israel. 3 Și când locuitorii Gabaonului
au auzit ce făcuse Iosua Ierihonului și cetății Ai, 4
Au lucrat cu vicleșug și s-au dus și s-au prefăcut ca
și când ar fi fost ambasadori și au luat saci vechi pe
măgarii lor și burdufuri vechi pentru vin, rupte și cârpite,
5 Și sandale vechi și cârpite în picioarele lor și haine
vechi pe ei; și toată pâinea merindelor lor era uscată și
mucegăită. 6 Și s-au dus la Iosua în tabără, la Ghilgal,
și i-au spus lui și bărbaților lui Israel: Noi am venit dintr-
o țară îndepărtată; de aceea acum, faceți alianță cu
noi. 7 Și bărbații lui Israel au spus heviților: Poate că
voi locuiți între noi, cum să facem alianță cu voi? 8 Iar
ei i-au spus lui Iosua: Suntem servitorii tăi. Și Iosua le-a
spus: Cine sunteți și de unde veniți? 9 Iar ei i-au spus:
Servitorii tăi au venit dintr-o țară foarte îndepărtată,
datorită numelui DOMNULUI Dumnezeul tău; fiindcă
am auzit despre faima lui și despre tot ce a făcut în
Egipt, 10 Și despre tot ce a făcut celor doi împărați
ai amoriților, care erau dincolo de Iordan, lui Sihon,
împăratul Hesbonului, și lui Og, împăratul Basanului,
care era în Aștarot. 11 De aceea bătrânii noștri și toți
locuitorii țării noastre ne-au vorbit, spunând: Luați cu
voi merinde pentru drum și mergeți în întâmpinarea lor
și spuneți-le: Suntem servitorii voștri și acum, faceți
alianță cu noi. 12 Această pâine a noastră, a merindelor,
am luat-o caldă din casele noastre în ziua când am
ieșit, ca să venim la voi; dar acum, iată, este uscată și
mucegăită. 13 Și aceste burdufuri de vin, pe care le-am
umplut, au fost noi și, iată, s-au rupt; și aceste haine
ale noastre și sandalele noastre s-au învechit din cauza
lungimii foarte mare a drumului. 14 Și bărbații lui Israel
au luat din merindele lor și nu au căutat sfatul gurii
DOMNULUI. 15 Și Iosua a făcut pace cu ei și a făcut
alianță cu ei, ca să îi lase să trăiască; și prinții adunării
le-au jurat. 16 Și s-a întâmplat că, la trei zile după ce au
făcut alianță cu ei, au auzit că ei erau vecinii lor și că
locuiau între ei. 17 Și copiii lui Israel au plecat și a treia
zi au intrat în cetățile lor. Și cetățile lor erau Gabaon și
Chefira și Beerot și Chiriat-learim. 18 Și copiii lui Israel
nu i-au bătut, deoarece prinții adunării le juraseră pe
DOMNUL Dumnezeul lui Israel. Și toată adunarea a
cârtit împotriva prinților. 19 Și toți prinții au spus către
toată adunarea: Le-am jurat pe DOMNUL Dumnezeul
lui Israel; de aceea acum, nu ne putem atinge de ei. 20
Aceasta le vom face; îi vom lăsa să trăiască, pentru
ca nu cumva furie să vină asupra noastră din cauza
jurământului cu care le-am jurat. 21 Și prinții le-au spus:
Lasă-i să trăiască; dar să fie tăietori de lemne și cărători
de apă pentru toată adunarea, așa cum le promiseseră
prinții. 22 Și Iosua i-a chemat și le-a vorbit, spunând:
Pentru ce ne-ați înșelat, zicând: Suntem foarte departe
de voi, când de fapt locuiți în mijlocul nostru? 23 De
aceea acum, sunteți blestemați și nu veți înceta să
fiți robi și tăietori de lemne și cărători de apă pentru
casa Dumnezeului meu. 24 Și ei au răspuns lui Iosua
și au zis: Pentru că s-a spus negreșit servitorilor tăi
cum DOMNUL Dumnezeul tău a poruncit lui Moise,
servitorul său, să vă dea toată țara și să nimicească
pe toți locuitorii țării dinaintea voastră; de aceea ne-
am temut foarte mult pentru viețile noastre, din cauza
voastră, și am făcut acest lucru. 25 Și acum, iată,
suntem în mâna ta; fă cum este bine și drept în ochii
tăi să ne faci. 26 Și astfel le-a făcut și i-a eliberat din
mâna copiilor lui Israel încât nu i-au ucis. 27 Și în acea
zi Iosua i-a făcut tăietori de lemne și cărători de apă

pentru adunare și pentru altarul DOMNULUI, până în
această zi, în locul pe care l-ar alege el.

10 Și s-a întâmplat, când a auzit Adoni-Țedec,
împăratul Ierusalimului, cum Iosua luase cetatea
Ai și o nimicise în întregime; cum făcuse cetății Ai și
împăratului ei, așa cum făcuse Ierihonului și împăratului
său; și că locuitorii din Gabaon făcuseră pace cu Israel
și erau între ei, **2** Că s-au temut foarte mult, pentru
că Gabaon era o cetate mare, ca una din cetățile
împărătești și era mai mare decât Ai și toți bărbații lui
erau puternici. **3** De aceea Adoni-Țedec, împăratul
Ierusalimului, a trimis la Hoham, împăratul Hebronului,
și la Piream, împăratul Iarmutului, și la Iafia, împăratul
Lachisului, și la Debir, împăratul Eglonului, spunând: **4**
Urcați-vă la mine și ajutați-mă să batem Gabaon, fiindcă
a făcut pace cu Iosua și cu copiii lui Israel. **5** De aceea,
cei cinci împărați ai amoriților: împăratul Ierusalimului,
împăratul Hebronului, împăratul Iarmutului, împăratul
Lachisului și împăratul Eglonului s-au adunat și s-au
urcat, ei și toate oștirile lor și au așezat tabăra înaintea
Gabaonului și au făcut război împotriva lui. **6** Și bărbații
din Gabaon au trimis la Iosua în tabără la Ghilgal,
spunând: Nu îți trage mâna de la servitorii tăi; urcă-
te repede la noi și salvează-ne și ajută-ne; fiindcă toți
împărații amoriților care locuiesc în munți s-au adunat
împotriva noastră. **7** Astfel Iosua s-a urcat din Ghilgal,
el și tot poporul de război împreună cu el și toți cei
viteji în luptă. **8** Și DOMNUL i-a spus lui Iosua: Nu te
teme de ei, fiindcă i-am dat în mâinile tale; niciun om
dintre ei nu va sta înaintea ta. **9** De aceea Iosua a venit
dintr-o dată asupra lor și s-a urcat din Ghilgal toată
noaptea. **10** Și DOMNUL i-a învins înaintea copiilor lui
Israel, și Israel i-a măcelărit cu mare măcel la Gabaon;
și i-a urmărit pe drumul care urcă la Bet-Horon și i-
a bătut până la Azeca și până la Macheda. **11** Și s-a
întâmplat, când fugeau ei dinaintea lui Israel și erau la
coborâșul Bet-Horonului, că DOMNUL a aruncat din
ceruri pietre mari asupra lor până la Azec și au murit;
mai mulți erau cei ce au murit de grindină decât cei pe
care i-au ucis copiii lui Israel cu sabia. **12** Și Iosua a
vorbit DOMNULUI în ziua când DOMNUL i-a dat pe
amoriți înaintea copiilor lui Israel și a spus în fața lui
Israel: Oprește-te soare asupra Gabaonului; și tu, lună,
în Valea Aialonului! **13** Și soarele s-a oprit și luna a
stat până ce poporul s-a răzbunat asupra dușmanilor
săi. Nu este scris acest lucru în cartea lui Iașar? Astfel
soarele a stat în mijlocul cerurilor și nu s-a grăbit să
apună aproape o zi întreagă. **14** Și nu a fost zi ca
aceasta nici înainte, nici după aceea, când DOMNUL
să fi ascultat vocea unui om, fiindcă DOMNUL lupta
pentru Israel. **15** Și Iosua și tot Israelul împreună cu el
s-au întors în tabără la Ghilgal. **16** Și acei cinci împărați
au fugit și s-au ascuns în peșteră la Macheda. **17** Și i
s-a spus lui Iosua, zicând: Cei cinci împărați au fost
găsiți ascunși în peșteră la Macheda. **18** Și Iosua a
spus: Rostogoliți pietre mari la gura peșterii și puneți
oameni lângă ea, ca să îi păzească. **19** Și nu vă opriți,
urmăriți pe dușmanii voștri și bateți-i pe cei mai de la
urmă dintre ei; nu îi lăsați să intre în cetățile lor, fiindcă
DOMNUL Dumnezeul vostru i-a dat în mâna voastră.
20 Și s-a întâmplat că, după ce Iosua și copiii lui Israel
i-au terminat de măcelărit cu foarte mare măcel, până i-
au nimicit, cei ce au scăpat dintre ei au intrat în cetățile
întărite. **21** Și tot poporul s-a întors în pace în tabără
la Iosua, la Macheda; nimeni nu și-a mișcat limba
împotriva vreunuia dintre copiii lui Israel. **22** Atunci
Iosua a spus: Deschideți gura peșterii și aduceți la
mine pe cei cinci împărați din peșteră. **23** Și au făcut
așa și au adus la el, din peșteră, pe cei cinci împărați:
pe împăratul Ierusalimului, pe împăratul Hebronului,
pe împăratul Iarmutului, pe împăratul Lachisului și pe
împăratul Eglonului. **24** Și s-a întâmplat, după ce au
adus pe acei împărați la Iosua, că Iosua a chemat pe
toți bărbații lui Israel și a spus căpeteniilor bărbaților
de război care merseseră cu el: Apropiați-vă, puneți-
vă picioarele pe grumajii acestor împărați. Și s-au
apropiat și și-au pus picioarele pe grumajii lor. **25** Și
Iosua le-a spus: Nu vă temeți, nici nu vă descurajați; fiți
tari și curajoși, fiindcă astfel va face DOMNUL tuturor
dușmanilor voștri împotriva cărora luptați. **26** Și, după
aceasta, Iosua i-a lovit și i-a ucis și i-a spânzurat pe
cinci lemne; și au stat spânzurați pe lemne până seara.
27 Și s-a întâmplat, la timpul apusului soarelui, că Iosua
a poruncit și i-au coborât de pe lemne și i-au aruncat în
peștera în care se ascunseseră și au pus pietre mari
la gura peșterii, care sunt până în ziua aceasta. **28**
Și în ziua aceea Iosua a luat Macheda și a lovit-o cu
ascuțișul sabiei și a nimicit în întregime pe împăratul ei
și toate sufletele care erau în ea; nu a lăsat să rămână
niciunul și a făcut împăratului din Macheda cum făcuse
împăratului Ierihonului. **29** Atunci Iosua și tot Israelul
împreună cu el a trecut de la Macheda la Libna și s-au
luptat împotriva Libnei. **30** Și DOMNUL a dat-o și pe ea
și pe împăratul ei în mâna lui Israel; și Israel a lovit-o
cu ascuțișul sabiei pe ea și toate sufletele care erau
în ea; nu a lăsat să rămână niciunul din ea și a făcut
împăratului ei cum făcuse împăratului Ierihonului. **31**
Și Iosua și tot Israelul împreună cu el a trecut de la
Libna la Lachis și au așezat tabăra împotriva lui și s-
au luptat împotriva lui. **32** Și DOMNUL a dat Lachisul
în mâna lui Israel, care l-a luat a doua zi și l-a lovit
cu ascuțișul sabiei pe el și pe toate sufletele care
erau în el, conform cu toate cele ce făcuse Libnei. **33**
Atunci Horam, împăratul Ghezerului, s-a urcat să ajute
Lachisul. Și Iosua l-a bătut, pe el și pe poporul său,

până nu a lăsat să îi rămână niciunul. 34 Și Iosua și tot
Israelul împreună cu el a trecut de la Lachis la Eglon; și
au așezat tabăra împotriva lui și s-au luptat împotriva
lui. 35 Și l-au luat în acea zi și l-au lovit cu ascuțișul
sabiei și în acea zi a nimicit în întregime toate sufletele
care erau în el, conform cu toate cele ce făcuseră
Lachisului. 36 Și Iosua și tot Israelul împreună cu el s-a
urcat de la Eglon la Hebron și s-au luptat împotriva
lui, 37 Și l-au luat și l-au lovit cu ascuțișul sabiei și pe
împăratul lui și toate cetățile lui și toate sufletele care
erau în el. Nu a lăsat să rămână niciunul, după toate
cele ce făcuseră Eglonului, și l-a nimicit în întregime,
pe el și toate sufletele care erau în el. 38 Și Iosua și tot
Israelul împreună cu el s-a întors la Debir și s-au luptat
împotriva lui; 39 Și l-a luat și pe împăratul lui și toate
cetățile lui; și l-au lovit cu ascuțișul sabiei și au nimicit
în întregime toate sufletele care erau în el; nu au lăsat
să rămână niciunul; așa cum făcuse Hebronului, tot
așa făcuse Libnei și împăratului ei, tocmai cum a făcut
și Debirului și împăratului său. 40 Astfel Iosua a bătut
toată țara, ținutul deluros și partea de sud și a văii și
ținutul izvoarelor și pe toți împărații lor; nu a lăsat să
rămână niciunul, ci a nimicit în întregime tot ce sufla,
așa cum poruncise DOMNUL Dumnezeul lui Israel. 41
Și Iosua i-a bătut de la Cades-Barnea până la Gaza și
toată țara Gosen până la Gabaon. 42 Și Iosua a luat
dintr-o singură dată pe toți acești împărați și țara lor,
pentru că DOMNUL Dumnezeul lui Israel lupta pentru
Israel. 43 Și Iosua și tot Israelul împreună cu el s-a
întors în tabără la Ghilgal.

11 Și s-a întâmplat, când a auzit Iabin, împăratul
Hațorului, că a trimis la Ioba, împăratul Madonului,
și la împăratul Șimronului și la împăratul Acșafului, 2 Și
la împărații care erau în partea de nord a munților și în
câmpiile din sudul Chineretului și în valea și granițele
lui Dor în partea de vest, 3 La canaaniți din est și din
vest și la amoriți și la hetiți și la fereziți și la iebusiți
în munți și la heviți sub poalele Hermonului, în țara
Mițpa. 4 Și au ieșit, ei și toate oștirile lor cu ei, popor
mult, mulțime ca nisipul care este pe țărmul mării și
cai și care foarte multe. 5 Și când toți acești împărați
s-au întâlnit, au venit și au așezat tabăra împreună
lângă apele Merom, ca să se lupte împotriva lui Israel.
6 Și DOMNUL i-a spus lui Iosua: Nu te teme de ei,
fiindcă mâine, pe timpul acesta, îi voi da pe toți, uciși,
înaintea lui Israel; să tai tendoanele picioarelor cailor lor
și să arzi în foc carele lor. 7 Astfel Iosua și tot poporul
de război împreună cu el a venit dintr-o dată asupra
lor, lângă apele Merom și au căzut asupra lor. 8 Și
DOMNUL i-a dat în mâna lui Israel care i-a bătut și i-a
urmărit până la Sidonul cel mare și până la Misrefot-
Maim și până la Valea Mițpa, spre est, și i-a bătut până
nu au lăsat să le rămână niciunul. 9 Și Iosua le-a făcut
cum i-a cerut DOMNUL; a tăiat tendoanele picioarelor
cailor lor și a ars în foc carele lor. 10 Și în timpul acela
Iosua s-a întors și a luat Hațorul și a lovit cu sabia pe
împăratul lui, fiindcă Hațorul, mai înainte, era capitala
tuturor acestor împărății. 11 Și au lovit cu ascuțișul
sabiei toate sufletele care erau în el, nimicindu-le în
întregime; nu a rămas niciunul să sufle; și a ars cu foc
Hațorul. 12 Și toate cetățile acestor împărați și pe toți
împărații lor, Iosua i-a luat și i-a lovit cu ascuțișul sabiei,
nimicindu-i în întregime, așa cum poruncise Moise,
servitorul DOMNULUI. 13 Dar Israel nu a ars niciuna
dintre cetățile care stăteau liniștite în țăria lor, afară
numai de Hațor, pe care Iosua a ars-o. 14 Și copiii lui
Israel au luat pentru ei toată prada acestor cetăți și
vitele; dar au lovit cu ascuțișul sabiei pe fiecare om,
până i-au nimicit; nu au lăsat niciunul să sufle. 15 Așa
cum poruncise DOMNUL servitorului său Moise, tot așa
a poruncit Moise lui Iosua; și astfel a făcut Iosua; nu a
lăsat nimic nefăcut din tot ce îi poruncise DOMNUL lui
Moise. 16 Astfel Iosua a luat toată țara aceea, dealurile
și toată partea de sud și toată țara Gosenului și valea
și câmpia și muntele lui Israel și valea aceluia, 17 De la
muntele Halac, care se înalță spre Seir, până la Baal-
Gad, în valea Libanului, sub poala muntelui Hermon;
și a luat pe toți împărații lor și i-a bătut și i-a ucis. 18
Iosua a făcut mult timp război cu toți acești împărați.
19 Nu a fost cetate care să fi făcut pace cu copiii lui
Israel, în afară de heviții care locuiau în Gabaon; pe
toate celelalte le-au luat prin război. 20 Fiindcă era
de la DOMNUL să își împietrească inimile, ca să iasă
împotriva lui Israel la război, ca el să îi nimicească
în întregime și să nu găsească nicio favoare, ci să
îi nimicească, după cum îi poruncise DOMNUL lui
Moise. 21 Și în timpul acela Iosua a venit și a stârpit
pe anachimii din toți munții, din Hebron, din Debir, din
Anab și din toți munții lui Iuda și din toți munții lui Israel;
Iosua i-a nimicit în întregime cu cetățile lor. 22 Nu a
rămas niciunul dintre anachimi în țara copiilor lui Israel;
au rămas numai în Gaza, la Gat și la Asdod. 23 Și
Iosua a luat toată țara, conform cu toate câte îi spusese
DOMNUL lui Moise; și Iosua a dat-o de moștenire lui
Israel, după împărțirile lor pe triburi. Și țara s-a odihnit
de război.

12 Și aceștia sunt împărații din țară pe care i-au
bătut copiii lui Israel și a căror țară au luat-o în
stăpânire dincolo de Iordan, spre răsăritul soarelui, de la
râul Arnonului până la muntele Hermon și toată câmpia
spre est: 2 Pe Sihon, împăratul amoriților, care locuia
în Hesbon și domnea de la Aroer, care este pe malul
râului Arnon și de la mijlocul râului și peste jumătate din
Galaad, până la râul Iaboc, care este granița copiilor

lui Amon; 3 Și de la câmpie până la Marea Chineret,
spre est și până la marea câmpiei, adică Marea Sărată,
spre est, pe drumul spre Bet-Ieșimot și de la sud, sub
poalele lui Asdod-Pisga; 4 Și ținutul lui Og, împăratul
Basanului, din rămășița uriașilor, care locuia la Așterot
și la Edrei, 5 Și domnea în muntele Hermon și în Salca
și peste tot Basanul, până la granița gheșuriților și a
maacatiților și peste jumătate din Galaad, granița lui
Sihon, împăratul Hesbonului. 6 Pe aceștia i-a bătut
Moise, servitorul DOMNULUI și copiii lui Israel; și Moise,
servitorul DOMNULUI, a dat-o în stăpânire rubeniților,
gadiților și la jumătate din tribul lui Manase. 7 Și aceștia
sunt împărații din țară pe care i-au bătut Iosua și copiii
lui Israel dincoace de Iordan, spre vest, de la Baal-Gad
în valea Libanului până la muntele Halac, care se înalță
spre Seir, pe care Iosua a dat-o în stăpânire triburilor
lui Israel, după împărțirile lor; 8 În munți și în văi și în
câmpii și în ținutul izvoarelor și în pustiu și la sud: pe
hetiți, pe amoriți și pe canaaniți, pe fereziți, pe heviți
și pe iebusiți: 9 Împăratul Ierihonului, unul; împăratul
cetății Ai, care este lângă Betel, unul; 10 Împăratul
Ierusalimului, unul; împăratul Hebronului, unul; 11
Împăratul Iarmutului, unul; împăratul Lachisului, unul;
12 Împăratul Eglonului, unul; împăratul Ghezerului, unul;
13 Împăratul Debirului, unul; împăratul Ghederului, unul;
14 Împăratul Hormei, unul; împăratul Aradului, unul; 15
Împăratul Libnei, unul; împăratul Adulamului, unul; 16
Împăratul Machedei, unul; împăratul Betelului, unul;
17 Împăratul Tapuahului, unul; împăratul Heferului,
unul; 18 Împăratul Afecului, unul; împăratul Lașaronului,
unul; 19 Împăratul Madonului, unul; împăratul Hațorului,
unul; 20 Împăratul Șimron-Meronului, unul; împăratul
Acșafului, unul; 21 Împăratul Taanacului, unul; împăratul
Meghidoului, unul; 22 Împăratul Chedeșului, unul;
împăratul Iocneamului, în Carmel, unul; 23 Împăratul
Dorului, în ținutul lui Dor, unul; împăratul națiunilor din
Ghilgal, unul; 24 Împăratul Tirței, unul. Toți împărații
erau treizeci și unu.

13 Și Iosua era bătrân și înaintat în zile și DOMNUL
i-a spus: Tu ești bătrân și înaintat în zile și mai
rămâne foarte mult pământ de luat în stăpânire. 2
Acesta este pământul care mai rămâne: toate ținuturile
filistenilor și tot ținutul gheșuriților, 3 De la Șihor,
care este înaintea Egiptului, până la ținutul Ecronului
spre nord, socotit al canaaniților: cinci conducători
ai filistenilor; gaziții și asdodiții și ascaloniții, gatiții și
ecroniții, de asemenea și aviții; 4 De la sud, toată țara
canaaniților și Meara, care este lângă sidonieni, până
la Afec, până la ținutul amoriților; 5 Și țara ghiblților
și tot Libanul, spre răsăritul soarelui, de la Baal-Gad
sub poala muntelui Hermon până la intrarea în Hamat;
6 Toți locuitorii ținutului muntos de la Liban până la
Misrefot-Maim și toți sidonienii; pe aceștia eu îi voi
alunga dinaintea copiilor lui Israel; numai împarte-o
israeliților prin sorț ca moștenire lui Israel, așa cum ți-
am poruncit. 7 De aceea acum, împarte țara aceasta
ca moștenire celor nouă triburi și jumătății tribului lui
Manase. 8 Cu acesta, rubeniții și gadiții și-au luat
moștenirea lor, pe care le-a dat-o Moise, dincolo de
Iordan, spre est, după cum le-a dat-o Moise, servitorul
DOMNULUI: 9 De la Aroer, care este pe malul râului
Arnon și cetatea care este în mijlocul râului și toată
câmpia Medeba până la Dibon; 10 Și toate cetățile lui
Sihon, împăratul amoriților, care domnea în Hesbon,
până la ținutul copiilor lui Amon; 11 Și Galaadul și ținutul
gheșuriților și al maacatiților și tot muntele Hermon și
tot Basanul până la Salca, 12 Toată împărăția lui Og,
în Basan, care domnea în Așterot și în Edrei, care
a supraviețuit din rămășița uriașilor; căci pe aceștia
Moise i-a bătut și i-a alungat. 13 Cu toate acestea copiii
lui Israel nu i-au alungat pe gheșuriți, nici pe maacatiți;
ci gheșuriții și maacatiții locuiesc în mijlocul lui Israel
până în ziua aceasta. 14 Numai tribului lui Levi nu i-
a dat moștenire; sacrificiile prin foc ale DOMNULUI
Dumnezeului lui Israel, acestea sunt moștenirea lor,
după cum le spusese El. 15 Și Moise a dat o moștenire
tribului copiilor lui Ruben, după familiile lor. 16 Și ținutul
lor a fost de la Aroer, care este pe malul râului Arnon
și cetatea care este în mijlocul râului și toată câmpia
de lângă Medeba; 17 Hesbon și toate cetățile sale,
care sunt la câmpie; Dibon și Bamot-Baale și Bet-
Baal-Meon, 18 Și Iahaț și Chedemot și Mefaat, 19
Și Chiriataim și Sibma și Țeret-Șaharul, în muntele
văii, 20 Și Bet-Peor și Asdod-Pisga și Bet-Ieșimot, 21
Și toate cetățile câmpiei și toată împărăția lui Sihon,
împăratul amoriților, care domnea la Hesbon, pe care l-
a bătut Moise, pe el și pe prinții Madianului; pe Evi și
pe Rechem și pe Țur și pe Hur și pe Reba, care erau
conducători ai lui Sihon, locuitori în țară. 22 Pe Balaam,
fiul lui Beor, ghicitorul, l-au ucis copiii lui Israel, și el a
fost printre cei uciși cu sabia de către ei. 23 Și granița
copiilor lui Ruben a fost Iordanul și malul lui. Aceasta
era moștenirea copiilor lui Ruben, după familiile lor,
cetățile și satele lor. 24 Și Moise a dat o moștenire
tribului lui Gad, copiilor lui Gad, după familiile lor. 25
Și ținutul lor a fost Iaezer și toate cetățile Galaadului
și jumătate din țara copiilor lui Amon până la Aroer,
care este în dreptul Rabei; 26 Și de la Hesbon până
la Ramat-Mițpa și Betonim și de la Mahanaim până
la ținutul Debirului; 27 Și în vale, Bet-Haram și Bet-
Nimra și Sucot și Țafon, rămășița împărăției lui Sihon,
împăratul Hesbonului, Iordanul și malul lui până la
capătul mării Chinereta, dincolo de Iordan, spre est. 28
Aceasta este moștenirea copiilor lui Gad, după familiile
lor, cetățile și satele lor. 29 Și Moise a dat o moștenire

jumătății tribului lui Manase; și aceasta era moștenirea
jumătății tribului copiilor lui Manase, după familiile lor,
30 Ținutul lor a fost de la Mahanaim, tot Basanul, toată
împărăția lui Og, împăratul Basanului, și toate satele lui
Iair, care sunt în Basan, șaizeci de cetăți. 31 Și jumătate
din Galaad și Aștarot și Edrei, cetățile împărăției lui
Og în Basan, aparțineau copiilor lui Machir, fiul lui
Manase, ale jumătății copiilor lui Machir, după familiile
lor. 32 Acestea sunt cele pe care le-a împărțit Moise ca
moștenire în câmpiile Moabului, dincolo de Iordan lângă
Ierihon, spre est. 33 Dar Moise nu a dat moștenire
tribului lui Levi; DOMNUL Dumnezeul lui Israel, El este
moștenirea lor, așa cum le spusese El.

14 Și acestea sunt țările pe care le-au moștenit
copiii lui Israel în țara Canaanului, pe care le-au
împărțit lor, ca moștenire, preotul Eleazar și Iosua, fiul
lui Nun, și capii părinților triburilor copiilor lui Israel.
2 Moștenirea lor a fost prin sorț, așa cum poruncise
DOMNUL prin mâna lui Moise, la nouă triburi și la o
jumătate de trib. 3 Fiindcă Moise dăduse moștenirea
celor două triburi și jumătății de trib dincolo de Iordan,
dar leviților nu le dăduse moștenire între ei. 4 Căci
copiii lui Iosif erau două triburi: Manase și Efraim; de
aceea nu au dat parte leviților în țară, în afară de cetăți
de locuit și împrejurimile lor pentru turmele lor și pentru
averea lor. 5 Așa cum poruncise DOMNUL lui Moise,
așa au făcut copiii lui Israel și au împărțit țara. 6 Atunci
copiii lui Iuda au venit la Iosua în Ghilgal; și Caleb, fiul
lui Iefune chenezitul, i-a spus: Tu știi lucrul pe care l-a
spus DOMNUL lui Moise, omul lui Dumnezeu, despre
mine și despre tine, în Cades-Barnea. 7 Eu eram
de patruzeci de ani când m-a trimis Moise, servitorul
DOMNULUI, din Cades-Barnea să spionez țara; și i-
am adus știre așa cum era în inima mea. 8 Totuși,
frații mei care se urcaseră cu mine, au făcut să se
topească inima poporului, dar eu l-am urmat pe deplin
pe DOMNUL Dumnezeul meu. 9 Și Moise a jurat în
ziua aceea, spunând: Negreșit, pământul pe care ți-a
călcat piciorul va fi moștenirea ta și a copiilor tăi pentru
totdeauna, pentru că l-ai urmat pe deplin pe DOMNUL
Dumnezeul meu. 10 Și acum, iată, DOMNUL m-a
păstrat viu, așa cum a spus, acești patruzeci și cinci de
ani, de când a spus DOMNUL cuvântul acesta către
Moise, când umbla Israel prin pustiu; și acum, iată,
astăzi sunt de optzeci și cinci de ani. 11 Sunt încă tot
așa de tare astăzi ca și în ziua în care m-a trimis Moise;
cum era tăria mea atunci, așa este tăria mea acum,
pentru război, de asemenea pentru a ieși și pentru a
intra. 12 Și acum, dă-mi muntele acesta, despre care a
vorbit DOMNUL în ziua aceea; fiindcă ai auzit în ziua
aceea cum anachimii erau acolo și că cetățile erau mari
și întărite. Dacă este așa, că DOMNUL este cu mine,
atunci îi voi alunga, așa cum a spus DOMNUL. 13 Și
Iosua l-a binecuvântat și a dat Hebronul ca moștenire
lui Caleb, fiul lui Iefune. 14 De aceea, Hebronul a ajuns
moștenirea lui Caleb, fiul lui Iefune chenezitul, până în
ziua aceasta, pentru că a urmat pe deplin pe DOMNUL
Dumnezeul lui Israel. 15 Și numele Hebronului era
mai înainte Chiriat-Arba; Arba era un om mare printre
anachimi. Și țara s-a odihnit de război.

15 Acesta a fost sorțul tribului copiilor lui Iuda după
familiile lor, până la granița cu Edom, pustiul Țin,
spre sud, era cel mai îndepărtat ținut dinspre sud. 2 Și
granița lor dinspre sud era de la țărmul Mării Sărate, de
la golful care se întoarce spre sud; 3 Și ieșea dinspre
sud la Maal-Acrabim și trecea până la Țin și se urca pe
la sud spre Cades-Barnea și trecea la Hețron și urca
spre Adar și face o rotire până la Carca. 4 Și trecea
spre Ațmon și ieșea la râul Egiptului; și ieșirile acelui
ținut erau la mare. Acesta să fie ținutul vostru spre sud.
5 Și marginea de est era Marea Sărată până la capătul
Iordanului. Și marginea dinspre partea de nord era
de la golful mării care este la capătul Iordanului; 6 Și
granița urca spre Bet-Hogla și trecea spre nord de Bet-
Araba; și granița se urca până la piatra lui Bohan, fiul
lui Ruben; 7 Și granița urca spre Debir, de la valea lui
Acor, și se întorcea spre nord spre Ghilgal, care este
în dreptul urcării Adumim, care este la sud de râu; și
granița trecea spre apele din En-Șemeș și ieșirile erau
la En-Roguel; 8 Și granița urca pe valea fiului lui Hinom
către latura de sud a Iebusului, care este Ierusalimul; și
granița se urca până la vârful muntelui care este în
fața văii lui Hinom spre vest, care este la capătul văii
uriașilor, spre nord. 9 Și granița a fost trasă de la vârful
muntelui până la fântâna Neftoah și ieșea spre cetățile
muntelui Efron; și granița a fost trasă prin Baala, care
este Chiriat-Iearim; 10 Și granița înconjura de la Baala
spre vest până la muntele Seir și trecea spre latura
muntelui Iearim, care este Chesalon, spre partea de
nord și cobora la Bet-Șemeș și trecea pe la Timna. 11
Și granița ieșea la latura Ecronului spre nord; și granița
a fost trasă spre Șicron și trecea de muntele Baala și
ieșea spre Iabneel; și ieșirile ținutului erau la mare.
12 Și granița de vest era Marea cea Mare și țărmul
ei. Acesta este ținutul copiilor lui Iuda, de jur-împrejur
după familiile lor. 13 Și lui Caleb, fiul lui Iefune, i-a dat o
parte între copiii lui Iuda, conform poruncii DOMNULUI
către Iosua, adică cetatea lui Arba, tatăl lui Anac, care
este Hebron. 14 Și Caleb a alungat de acolo pe cei trei
fii ai lui Anac: pe Șeșai și pe Ahiman și pe Talmai, copiii
lui Anac. 15 Și de acolo s-a urcat la locuitorii Debirului;
iar numele Debirului mai înainte era Chiriat-Sefer. 16
Și Caleb a spus: Celui care va bate Chiriat-Seferul și
îl va lua îi voi da de soție pe Acsa, fiica mea. 17 Și

Otniel, fiul lui Chenaz, fratele lui Caleb, l-a luat; iar el i-
a dat de soție pe fiica sa, Acsa. 18 Și s-a întâmplat,
când a venit ea la el, că l-a provocat să ceară de la
tatăl ei un câmp; și ea s-a dat jos de pe măgar; și
Caleb i-a spus: Ce voiești? 19 Iar ea a răspuns: Dă-
mi o binecuvântare, fiindcă mi-ai dat un pământ din
sud, dă-mi și izvoare de apă. Și i-a dat izvoarele de
sus și izvoarele de jos. 20 Aceasta este moștenirea
tribului copiilor lui Iuda, după familiile lor. 21 Și cetățile
din partea cea mai depărtată a copiilor lui Iuda, către
ținutul Edomului, dinspre sud, au fost Cabțeel și Eder și
Iagur, 22 Și Kinah și Dimona și Adada, 23 Și Chedeș și
Hațor și Itnan, 24 Și Zif și Telem și Bealot, 25 Și Hațor,
Hadata și Cheriot și Hețron, care este Hațor, 26 Amam
și Șema și Molada, 27 Și Hațar-Gada și Heșmon și
Bet-Palet, 28 Și Hațar-Șual și Beer-Șeba și Biziotia, 29
Baala și Iim și Ațem; 30 Și Eltolad și Chesil și Horma,
31 Și Țiclag și Madmana și Sansana, 32 Și Lebaot și
Șilhim și Ain și Rimon; toate cetățile sunt douăzeci și
nouă, cu satele lor. 33 Și în vale erau Eștaol și Țoreea
și Așna, 34 Și Zanoah și En-Ganim, Tapuah și Enam,
35 Și Iarmut și Adulam, Soco și Azeca, 36 Și Șaaraim și
Aditaim și Ghedera și Ghederotaim; paisprezece cetăți
cu satele lor. 37 Țenan și Hadașa și Migdal-Gad, 38 Și
Dilean și Mițpa și Iocteel, 39 Lachis și Boțcat și Eglon,
40 Și Cabon și Lahmam și Chitliș, 41 Și Ghederot și
Bet-Dagon și Naama și Macheda; șaisprezece cetăți
cu satele lor. 42 Libna și Eter și Așan, 43 Și Iiftah și
Așna și Nețib, 44 Și Cheila și Aczib și Mareșa; nouă
cetăți cu satele lor. 45 Ecron cu orașele sale și satele
sale. 46 De la Ecron până la mare, toate vecinătățile
Asdodului cu satele lor; 47 Asdod cu orașele sale și
satele sale; Gaza cu orașele sale și satele sale, până
la râul Egiptului și marea cea mare și malul ei. 48 Și
în munți: Șamir și Iatir și Soco, 49 Și Dana și Chiriat-
Sana, care este Debir, 50 Și Anab și Eștemo și Anim,
51 Și Gosen și Holon și Ghilo; unsprezece cetăți cu
satele lor; 52 Arab și Duma și Eșean, 53 Și Ianum și
Bet-Tapuah și Afeca, 54 Și Humta și Chiriat-Arba, care
este Hebron și Țior; nouă cetăți cu satele lor. 55 Maon,
Carmel și Zif și Iuta, 56 Și Izreel și Iocdeam și Zanoah,
57 Cain, Ghibea și Timna; zece cetăți și satele lor. 58
Halhul, Bet-Țur și Ghedor, 59 Și Maarat și Bet-Anot și
Eltecon; șase cetăți cu satele lor; 60 Chiriat-Baal, care
este Chiriat-Iearim și Raba; două cetăți cu satele lor.
61 În pustiu: Bet-Araba, Midin și Secaca, 62 Și Nibșan
și cetatea sării și En-Ghedi; șase cetăți cu satele lor. 63
Cât despre iebusiți care locuiau în Ierusalim, copiii lui
Iuda, nu au putut să îi alunge; și iebusiții locuiesc cu
copiii lui Iuda în Ierusalim până în această zi.

16 Și sorțul copiilor lui Iosif a ieșit de la Iordanul de
lângă Ierihon până la apele Ierihonului către est,
până la pustiul care urcă de la Ierihon spre muntele
Betel; 2 Și ieșea de la Betel spre Luz și trecea până la
granița archiților spre Atarot, 3 Și cobora spre vest până
la ținutul iafletiților, până la ținutul Bet-Oronului de jos și
până la Ghezer; și ieșirile lui erau la mare. 4 Astfel
copiii lui Iosif, Manase și Efraim, și-au luat moștenirea.
5 Și granița copiilor lui Efraim, după familiile lor, era
așa: granița moștenirii lor spre est era Atarot-Adar până
la Bet-Horonul de sus; 6 Și ținutul ieșea spre vest
la Micmetat în partea de nord; și granița se întorcea
înspre est până la Taanat-Șilo și trecea înspre est până
la Ianoah. 7 Și cobora de la Ianoah la Atarot și la
Naarata și atingea Ierihonul și ieșea la Iordan. 8 De la
Tapuah, granița mergea spre vest, până la râul Cana; și
ieșirile lui erau la mare. Aceasta este moștenirea tribului
copiilor lui Efraim, după familiile lor, 9 Și cetățile care
au fost puse deoparte pentru copiii lui Efraim au fost în
mijlocul moștenirii copiilor lui Manase, toate cetățile și
satele lor. 10 Iar ei nu i-au alungat pe canaaniții care
locuiau în Ghezer, ci canaaniții au locuit în mijlocul lui
Efraim până în ziua aceasta și servesc, dând tribut.

17 A fost de asemenea un sorț și pentru tribul lui
Manase, căci el era întâiul-născut al lui Iosif;
pentru Machir, întâiul-născut al lui Manase, tatăl lui
Galaad, pentru că el a fost bărbat de război, de aceea
a avut Galaadul și Basanul. 2 A fost de asemenea un
sorț și pentru ceilalți copii ai lui Manase, după familiile
lor: pentru copiii lui Abiezer și pentru copiii lui Helec și
pentru copiii lui Azriel și pentru copiii lui Sihem și pentru
copiii lui Hefer și pentru copiii lui Șemida; aceștia sunt
copiii de parte bărbătească ai lui Manase, fiul lui Iosif,
după familiile lor. 3 Și Țelofhad, fiul lui Hefer, fiul lui
Galaad, fiul lui Machir, fiul lui Manase, nu avea fii, ci
fiice; și acestea sunt numele fiicelor sale: Mahla și
Noa, Hogla, Milca și Tirța. 4 Și ele au venit aproape,
în fața preotului Eleazar, și în fața lui Iosua, fiul lui
Nun, și în fața prinților, spunând: DOMNUL a poruncit
lui Moise să ni se dea o moștenire între frații noștri.
De aceea, conform poruncii DOMNULUI, Eleazar le-a
dat o moștenire între frații tatălui lor. 5 Și au căzut lui
Manase zece părți, în afară de țara Galaadului și de
Basan, care sunt dincolo de Iordan. 6 Pentru că fiicele
lui Manase au avut o moștenire între copiii lui; și ceilalți
fii ai lui Manase au avut țara Galaadului. 7 Și ținutul lui
Manase era de la Așer până la Micmetat, care este
înaintea Sihemului; și granița mergea spre dreapta
până la locuitorii din En-Tapuah. 8 Iar Manase a avut
țara Tapuahului, iar Tapuah, pe granița lui Manase, era
al copiilor lui Efraim. 9 Și ținutul cobora până la râul
Cana, spre partea de sud a râului; aceste cetăți erau
ale lui Efraim, între cetățile lui Manase; de asemenea
ținutul lui Manase era spre partea de nord a râului și

ieșirile lui erau la mare. **10** Spre sud era al lui Efraim
și spre nord, al lui Manase; și marea este marginea
lui; și se întâlnea la Așer spre nord și la Isahar spre
est. **11** Și Manase avea în Isahar și în Așer, Bet-Șeanul
cu orașele lui și Ibleamul cu orașele lui și pe locuitorii
din Dor cu orașele lui și pe locuitorii din En-Dor cu
satele lui și pe locuitorii din Taanac cu satele lui și pe
locuitorii din Meghido cu satele lui, adică trei țări. **12**
Totuși copiii lui Manase nu au putut alunga locuitorii
cetăților acestora; iar canaaniții au dorit să rămână în
țara aceea. **13** Și s-a întâmplat, când s-au întărit copiii
lui Israel, că i-au făcut pe canaaniți să dea tribut, dar
nu i-au alungat în întregime. **14** Și copiii lui Iosif au
vorbit lui Iosua, spunând: De ce mi-ai dat ca moștenire
doar un singur sorț și o singură parte, văzând că eu
sunt popor mare așa cum m-a binecuvântat DOMNUL
până acum? **15** Și Iosua le-a răspuns: Dacă ești popor
mare, urcă-te la pădure și taie-o pentru tine, acolo, în
țara fereziților și a uriașilor, dacă muntele Efraim este
prea strâmt pentru tine. **16** Și copiii lui Iosif au spus:
Dealul nu este de ajuns pentru noi; și toți canaaniții
care locuiesc în țara văii și cei care sunt în Bet-Șean și
în satele sale și de asemenea cei care sunt în valea
Izreel au care de fier. **17** Și Iosua a vorbit casei lui
Iosif, lui Efraim și lui Manase, spunând: Tu ești popor
mare și ai putere mare; nu vei avea doar un singur
sorț, **18** Ci muntele va fi al tău și fiindcă este pădure,
taie-o și ieșirile sale vor fi ale tale, fiindcă vei alunga pe
canaaniți, deși au care de fier și deși sunt puternici.

18 Și toată adunarea copiilor lui Israel s-a adunat
la Șilo și au așezat acolo tabernacolul întâlnirii.
Și țara era supusă înaintea lor. **2** Și au rămas între
copiii lui Israel șapte triburi care nu își primiseră încă
moștenirea. **3** Și Iosua a spus copiilor lui Israel: Până
când vă veți lenevi să mergeți să luați în stăpânire
țara pe care v-a dat-o DOMNUL Dumnezeul părinților
voștri? **4** Dați dintre voi trei oameni de fiecare trib și
îi voi trimite și să se ridice și să meargă prin țară și
să o descrie conform moștenirii lor și să vină la mine.
5 Și să o împartă în șapte părți; Iuda să rămână în
ținutul său spre sud, iar casa lui Iosif să rămână în
ținutul său spre nord. **6** Să faceți așadar o descriere
a țării în șapte părți și să o aduceți aici, la mine,
ca să arunc aici sorț pentru voi înaintea DOMNULUI
Dumnezeul nostru. **7** Dar leviții nu au parte între voi,
fiindcă preoția DOMNULUI este moștenirea lor. Și Gad,
Ruben și jumătate din tribul lui Manase și-au primit
dincolo de Iordan, la est, moștenirea pe care le-a dat-o
Moise, servitorul DOMNULUI. **8** Și bărbații s-au ridicat
și au plecat; și Iosua a poruncit celor care s-au dus
să descrie țara, spunând: Mergeți și umblați prin țară
și faceți o descriere a ei și întoarceți-vă la mine, ca
să arunc sorț pentru voi, înaintea DOMNULUI, aici la
Șilo. **9** Și bărbații s-au dus și au trecut prin țară și au
descris-o într-o carte, în șapte părți, după cetăți; și au
venit din nou la Iosua în tabără, la Șilo. **10** Și Iosua a
aruncat sorț pentru ei la Șilo, înaintea DOMNULUI; și
Iosua a împărțit acolo țara copiilor lui Israel, conform
împărțirilor lor. **11** Și a ieșit sorțul tribului copiilor lui
Beniamin, după familiile lor, și ținutul sorțului lor a ieșit
între copiii lui Iuda și copiii lui Iosif. **12** Și granița lor
dinspre partea de nord era de la Iordan; și granița urca
spre latura Ierihonului spre nord și se urca prin munți
spre vest; și ieșirile lui erau la pustiul Bet-Aven. **13** Și
granița trecea de acolo spre Luz către latura de sud a
Luzului, care este Betel; și granița cobora spre Atarot-
Adar, de lângă dealul care este în partea de sud a Bet-
Horonului de jos. **14** Și granița a fost trasă de acolo
și înconjura către colțul mării, spre sud de la dealul
care este înaintea Bet-Horonului către sud; și ieșirile lui
erau la Chiriat-Baal, care este Chiriat-Iearim, o cetate a
copiilor lui Iuda; aceasta era partea dinspre vest. **15**
Și partea de sud era de la capătul Chiriat-Iearimului;
și ținutul ieșea spre vest și ieșea spre izvorul apelor
Neftoah. **16** Și granița cobora la capătul muntelui care
este înaintea văii fiului lui Hinom, care este în valea
uriașilor spre nord și cobora până la valea lui Hinom, în
latura de sud a iebusiților și cobora la En-Roguel; **17** Și
a fost trasă de la nord și ieșea la En-Șemeș și ieșea
spre Ghelilot, care este în fața urcușului Adumim și
cobora la piatra lui Bohan, fiul lui Ruben, **18** Și trecea
spre latura din dreptul Arabei spre nord și cobora până
la Araba. **19** Și granița trecea spre latura Bet-Hoglei
spre nord; și ieșirile ținutului erau la golful de nord al
Mării Sărate, la capătul de sud al Iordanului; acesta era
ținutul de sud. **20** Și Iordanul era granița lui în partea
de est. Aceasta era moștenirea copiilor lui Beniamin,
cu ținuturile ei de jur-împrejur, după familiile lor. **21** Și
cetățile tribului copiilor lui Beniamin, după familiile lor,
erau: Ierihon și Bet-Hogla și valea Chețiț, **22** Și Bet-
Araba și Țemaraim și Betel, **23** Și Avim și Para și Ofra,
24 Și Chefar-Amonai și Ofni și Gaba; douăsprezece
cetăți cu satele lor. **25** Gabaon și Rama și Beerot, **26**
Și Mițpa și Chefira și Moța, **27** Și Rechem și Iirpeel și
Tareala, **28** Și Țela și Elef și Iebus, care este Ierusalim,
Ghibeat și Chiriat; paisprezece cetăți cu satele lor.
Aceasta este moștenirea copiilor lui Beniamin, după
familiile lor.

19 Și al doilea sorț a ieșit pentru Simeon, pentru
tribul copiilor lui Simeon, după familiile lor. Și
moștenirea lor a fost în mijlocul moștenirii copiilor lui
Iuda. **2** Și ei au avut în moștenirea lor: Beer-Șeba sau
Șeba și Molada, **3** Și Hațar-Șual și Bala și Ațem, **4** Și
Eltolad și Betul și Horma, **5** Și Țiclag și Bet-Marcabot și

Hațar-Susa, 6 Și Bet-Lebaot și Șaruhen; treisprezece
cetăți cu orașele lor; 7 Ain, Rimon și Eter și Așan; patru
cetăți cu orașele lor; 8 Și toate satele care erau în jurul
acestor cetăți, până la Baalat-Beer, care este Ramatul
de sud. Aceasta este moștenirea tribului copiilor lui
Simeon, după familiile lor. 9 Moștenirea copiilor lui
Simeon a fost luată din partea copiilor lui Iuda, fiindcă
partea copiilor lui Iuda era prea mare pentru ei; de
aceea copiii lui Simeon au avut moștenire în mijlocul
moștenirii lor. 10 Și al treilea sorț a ieșit pentru copiii
lui Zabulon, după familiile lor și ținutul moștenirii lor
a fost până la Sarid. 11 Și granița lor se urca spre
mare și Mareala și atingea Dabeșetul și atingea râul
care este în dreptul Iocneamului. 12 Și se întorcea
de la Sarid spre est, spre răsăritul soarelui, până la
granița lui Chislot-Tabor și ieșea la Dabarat și se urca
la Iafia. 13 Și de acolo trecea spre est la Ghita-Hefer,
la Ita-Cațin și ieșea la Rimon la Neea. 14 Și granița
se întorcea spre nord la Hanaton și ieșirile lui sunt în
valea Iiftah-Elului; 15 Și Catat și Nahalal și Șimron
și Iideala și Betleem; douăsprezece cetăți cu satele
lor. 16 Aceasta este moștenirea copiilor lui Zabulon,
după familiile lor, aceste cetăți cu satele lor. 17 Și
sorțul al patrulea a ieșit pentru Isahar, pentru copiii
lui Isahar, după familiile lor. 18 Și granița lor a fost
până la Izreel și Chesulot și Sunem, 19 Și Hafaraim și
Șion și Anaharat, 20 Și Rabit și Chișion și Abeț, 21
Și Remet și En-Ganim și En-Hada și Bet-Pațeț. 22 Și
ținutul atingea Taborul și Șahațima și Bet-Șemeș; și
ieșirile ținutului lor erau la Iordan; șaisprezece cetăți cu
satele lor. 23 Aceasta este moștenirea tribului copiilor
lui Isahar, după familiile lor, cetățile cu orașele lor. 24 Și
sorțul al cincilea a ieșit pentru tribul copiilor lui Așer,
după familiile lor. 25 Și ținutul lor era Helcat și Hali și
Beten și Acșaf, 26 Și Alamelec și Amead și Mișeal; și
atingea Carmelul, spre vest și Șihor-Libnat, 27 Și se
întorcea spre răsăritul soarelui la Bet-Dagon și atingea
Zabulonul și valea Iiftah-El spre nord de Bet-Emec și
Neiel și ieșea la Cabul, în stânga, 28 Și Ebron și Rehob
și Hamon și Cana, până la Sidonul cel mare; 29 Și
ținutul se întorcea la Rama și până la cetatea întărită
a Tirului; și ținutul se întorcea la Hosa și ieșirile lui
erau la mare, de la mal până la Aczi; 30 Și Uma și
Afec și Rehob: douăzeci și două de cetăți cu satele lor.
31 Aceasta este moștenirea tribului copiilor lui Așer,
după familiile lor, aceste cetăți cu satele lor. 32 Sorțul
al șaselea a ieșit pentru copiii lui Neftali, pentru copiii
lui Neftali după familiile lor. 33 Și ținutul lor era de la
Helef, de la Alon până la Țaananim; și Adami-Necheb
și Iabneel, până la Lacum; și ieșirile lui erau la Iordan.
34 Și ținutul se întorcea de la vest la Aznot-Tabor și de
acolo ieșea la Hucoc și se atingea de Zabulon spre sud;
și se atingea de Așer spre vest și de Iuda pe Iordan,
spre răsăritul soarelui. 35 Și cetățile fortificate sunt:
Țidim, Țer și Hamat, Racat și Chineret, 36 Și Adama
și Rama și Hațor, 37 Și Chedeș și Edrei și En-Hațor,
38 Și Iiereon și Migdal-El și Horem și Bet-Anat și Bet-
Șemeș; nouăsprezece cetăți cu satele lor. 39 Aceasta
este moștenirea tribului copiilor lui Neftali, după familiile
lor, cetățile și satele lor. 40 Sorțul al șaptelea a ieșit
pentru tribul copiilor lui Dan, după familiile lor. 41 Și
ținutul moștenirii lor era Țoreea și Eștaol și Ir-Șemeș,
42 Și Șaalabin și Aialon și Iitla, 43 Și Elon și Timnata și
Ecron, 44 Și Elteche și Ghibeton și Baalat, 45 Și Iehud
și Bene-Berac și Gat-Rimon, 46 Și Me-Iarcon și Racon,
cu granița în dreptul lui Iafo. 47 Și ținutul copiilor lui Dan
se întindea prea puțin pentru ei; de aceea copiii lui Dan
s-au urcat și s-au luptat împotriva Leșemului și l-au luat
și l-au lovit cu ascuțișul sabiei și l-au luat în stăpânire și
au locuit în el și l-au numit Leșem-Dan, după numele
lui Dan, tatăl lor. 48 Aceasta este moștenirea tribului
copiilor lui Dan, după familiile lor, aceste cetăți cu
satele lor. 49 Și după ce au terminat de împărțit ca
moștenire țara, după ținuturile ei, copiii lui Israel au dat
o moștenire în mijlocul lor lui Iosua, fiul lui Nun; 50
Conform poruncii DOMNULUI i-au dat cetatea pe care
a cerut-o, Timnat-Serah, în muntele Efraim; și el a zidit
cetatea și a locuit în ea. 51 Acestea sunt moștenirile pe
care preotul Eleazar și Iosua, fiul lui Nun, și căpeteniile
părinților triburilor copiilor lui Israel le-au împărțit prin
sorț ca moștenire în Șilo, înaintea DOMNULUI, la ușa
tabernacolului întâlnirii. Și au terminat împărțirea țării.

20 Și DOMNUL a vorbit lui Iosua, spunând: 2
Vorbește fiilor lui Israel, spunând: Rânduiți-vă
cetățile de scăpare despre care v-am vorbit prin mâna
lui Moise, 3 Ca să fugă acolo ucigașul, care a ucis fără
intenție și fără premeditare pe un om; și ele vă vor fi
pentru a scăpa de răzbunătorul sângelui. 4 Și când cel
care fuge la una din cetățile acestea va sta la intrarea
porții cetății și va spune cauza lui în auzul bătrânilor
acelei cetăți, să-l primească la ei în cetate și să îi dea
un loc ca să locuiască între ei. 5 Și dacă răzbunătorul
sângelui îl urmărește, ei să nu-l dea pe ucigaș în
mâna lui, pentru că el l-a ucis pe aproapele său fără
premeditare și nu l-a urât mai înainte. 6 Și să locuiască
în cetatea aceasta până va sta înaintea adunării pentru
judecată, până la moartea marelui preot care va fi în
zilele acelea; atunci ucigașul să se întoarcă și să vină în
cetatea sa și în casa sa, în cetatea de unde a fugit. 7 Și
au rânduit Chedeșul, în Galileea, în muntele lui Neftali,
și Sihemul, în muntele lui Efraim, și Chiriat-Arba, adică
Hebronul, în muntele lui Iuda. 8 Și dincolo de Iordan,
lângă Ierihon, spre est, au rânduit Bețerul, în pustiu, în
câmpie, din tribul lui Ruben; și Ramot, în Galaad, din
tribul lui Gad; și Golan, în Basan, din tribul lui Manase.

9 Acestea au fost cetățile rânduite pentru toți copiii lui
Israel și pentru străinul care locuiește temporar printre
ei, ca oricine ucide fără intenție pe un om să fugă acolo
și să nu moară de mâna răzbunătorului sângelui, până
va sta înaintea adunării.

21 Și capii părinților leviților s-au apropiat de preotul
Eleazar, și de Iosua, fiul lui Nun, și de capii
părinților triburilor fiilor lui Israel. 2 Și le-au vorbit în
Șilo, în țara Canaanului, spunând: DOMNUL a poruncit
prin mâna lui Moise să ni se dea cetăți de locuit, cu
împrejurimile lor pentru vitele noastre. 3 Și copiii lui
Israel au dat leviților din moștenirea lor, după porunca
DOMNULUI, aceste cetăți și împrejurimile lor. 4 Și
sorțul a ieșit pentru familiile chehatiților; și fiilor preotului
Aaron, dintre leviți, le-au căzut prin sorț treisprezece
cetăți din tribul lui Iuda, din tribul lui Simeon și din tribul
lui Beniamin. 5 Și ceilalți copii ai lui Chehat au avut
prin sorț zece cetăți din familiile tribului lui Efraim și
din tribul lui Dan și din jumătatea tribului lui Manase.
6 Și copiii lui Gherșon au avut prin sorț treisprezece
cetăți din familiile tribului lui Isahar și din tribul lui
Așer și din tribul lui Neftali și din jumătatea tribului lui
Manase, în Basan. 7 Copiii lui Merari, după familiile
lor, au avut douăsprezece cetăți din tribul lui Ruben și
din tribul lui Gad și din tribul lui Zabulon. 8 Și copiii
lui Israel au dat prin sorț leviților cetățile acestea cu
împrejurimile lor, așa cum poruncise DOMNUL prin
mâna lui Moise. 9 Și au dat din tribul copiilor lui Iuda și
din tribul fiilor lui Simeon cetățile acestea care au fost
menționate pe nume, 10 Și care au fost ale copiilor
lui Aaron, din familiile chehatiților, dintre copiii lui Levi
(fiindcă al lor a fost primul sorți). 11 Și le-au dat cetatea
lui Arba, tatăl lui Anac, care este Hebron, în ținutul
muntos al lui Iuda, cu împrejurimile ei. 12 Iar câmpiile
cetății și satele ei le-au dat lui Caleb, fiul lui Iefune,
ca stăpânire a sa. 13 Astfel au dat copiilor preotului
Aaron cetatea de scăpare pentru ucigaș, Hebron, cu
împrejurimile sale, și Libna cu împrejurimile sale, 14 Și
Iatir cu împrejurimile sale și Eștemoa cu împrejurimile
sale, 15 Și Holon cu împrejurimile sale și Debir cu
împrejurimile sale, 16 Și Ain cu împrejurimile sale și
Iuta cu împrejurimile sale și Bet-Șemeș cu împrejurimile
sale; nouă cetăți din aceste două triburi. 17 Și din tribul
lui Beniamin: Gabaon cu împrejurimile sale și Gheba
cu împrejurimile sale, 18 Și Anatot cu împrejurimile sale
și Almon cu împrejurimile sale; patru cetăți. 19 Toate
cetățile fiilor lui Aaron, preoții, erau treisprezece cetăți
cu împrejurimile lor. 20 Și familiilor fiilor lui Chehat,
leviții rămași dintre copiii lui Chehat, li s-au dat cetățile
din sorțul lor din tribul lui Efraim. 21 Și le-au dat cetatea
de scăpare pentru ucigaș, Sihem, cu împrejurimile
sale, în muntele lui Efraim și Ghezer cu împrejurimile
sale, 22 Și Chibțaim cu împrejurimile sale și Bet-Horon
cu împrejurimile sale; patru cetăți. 23 Și din tribul lui
Dan: Elteche cu împrejurimile sale și Ghibeton cu
împrejurimile sale, 24 Și Aialon cu împrejurimile sale și
Gat-Rimon cu împrejurimile sale; patru cetăți. 25 Și din
jumătatea tribului lui Manase: Taanac cu împrejurimile
sale și Gat-Rimon cu împrejurimile sale; două cetăți. 26
Toate cetățile erau zece, cu împrejurimile lor, pentru
familiile fiilor lui Chehat care au rămas. 27 Și copiilor
lui Gherșon, din familiile leviților, din cealaltă jumătate
a tribului lui Manase le-au dat cetatea de scăpare
pentru ucigaș, Golan, în Basan, cu împrejurimile sale și
Beeștra cu împrejurimile sale; două cetăți. 28 Și din
tribul lui Isahar: Chișion cu împrejurimile sale, Dabarat
cu împrejurimile sale, 29 Iarmut cu împrejurimile sale,
En-Ganim cu împrejurimile sale; patru cetăți. 30 Și din
tribul lui Așer: Mișeal cu împrejurimile sale, Abdon cu
împrejurimile sale, 31 Helcat cu împrejurimile sale și
Rehob cu împrejurimile sale; patru cetăți. 32 Și din
tribul lui Neftali, cetatea de scăpare pentru ucigaș:
Chedeș, în Galileea, cu împrejurimile sale și Hamot-Dor
cu împrejurimile sale și Cartan cu împrejurimile sale;
trei cetăți. 33 Toate cetățile gherșoniților, după familiile
lor, erau treisprezece cetăți cu împrejurimile lor. 34 Și
familiilor fiilor lui Merari, celor rămași dintre leviți, le-au
dat din tribul lui Zabulon: Iocneam cu împrejurimile sale,
Carta cu împrejurimile sale, 35 Dimna cu împrejurimile
sale, Nahalal cu împrejurimile sale; patru cetăți. 36 Și,
din tribul lui Ruben: Bețer cu împrejurimile sale și Iahța
cu împrejurimile sale, 37 Chedemot cu împrejurimile
sale și Mefaat cu împrejurimile sale: patru cetăți. 38 Și
din tribul lui Gad, cetatea de scăpare pentru ucigaș:
Ramot, în Galaad, cu împrejurimile sale și Mahanaim
cu împrejurimile sale, 39 Hesbon cu împrejurimile sale
și Iaezer cu împrejurimile sale: în total patru cetăți.
40 Toate cetățile copiilor lui Merari care au rămas din
familiile leviților, după familiile lor și sorțul lor, erau
douăsprezece cetăți. 41 Toate cetățile leviților în mijlocul
stăpânirii fiilor lui Israel au fost patruzeci și opt de
cetăți cu împrejurimile lor. 42 Fiecare dintre aceste
cetăți își avea împrejurimile ei de jur-împrejur; așa erau
toate cetățile acestea. 43 Și DOMNUL i-a dat lui Israel
toată țara pe care jurase s-o dea părinților lor; și ei
au stăpânit-o și au locuit în ea. 44 Și DOMNUL le-a
dat odihnă de jur-împrejur, potrivit cu tot ce le jurase
părinților lor; și, dintre toți dușmanii lor, nu a stat în
picioare niciun om înaintea lor; DOMNUL i-a dat pe toți
dușmanii lor în mâna lor. 45 Nu a eșuat niciun lucru
din toate lucrurile bune pe care le spusese DOMNUL,
casei lui Israel; toate s-au împlinit.

22 Atunci Iosua a chemat pe rubeniți și pe gadiți
și jumătatea tribului lui Manase, 2 Și le-a spus:

Voi ați ținut la tot ce v-a poruncit Moise, servitorul
DOMNULUI, și ați ascultat de vocea mea în tot ce v-
am poruncit. 3 Nu ați părăsit pe frații voștri în aceste
multe zile, până în această zi; și ați ținut sarcina
poruncii DOMNULUI Dumnezeul vostru. 4 Și acum,
DOMNUL Dumnezeul vostru a dat odihnă fraților voștri,
așa cum le-a promis; de aceea acum, întoarceți-vă
și duceți-vă la corturile voastre, în țara pe care o
aveți în stăpânire, pe care v-a dat-o Moise, servitorul
DOMNULUI, dincolo de Iordan. 5 Numai luați bine
aminte să împliniți porunca și legea pe care vi le-a
poruncit Moise, servitorul DOMNULUI, ca să iubiți pe
DOMNUL Dumnezeul vostru și să umblați în toate
căile lui și să țineți poruncile lui și să vă alipiți de el
și să îi serviți cu toată inima voastră și cu tot sufletul
vostru. 6 Și Iosua i-a binecuvântat și le-a dat drumul;
și ei au plecat la corturile lor. 7 Și jumătății din tribul
lui Manase, Moise îi dăduse moștenire în Basan; dar
celeilalte jumătăți, Iosua îi dăduse moștenire între frații
lor, dincoace de Iordan, spre vest. Și Iosua, când le-a
dat drumul la corturile lor, i-a și binecuvântat, 8 Și le-a
vorbit, spunând: Întoarceți-vă la corturile voastre cu
multe averi și cu turme foarte multe și cu argint și cu aur
și cu aramă și cu fier și cu haine foarte multe; împărțiți
cu frații voștri prada dușmanilor voștri. 9 Și copiii lui
Ruben și copiii lui Gad și jumătatea tribului lui Manase
s-au întors și au plecat de la copiii lui Israel din Șilo,
care este în țara Canaanului, pentru a merge în țara
Galaadului, în țara pe care o aveau în stăpânire, pe care
au stăpânit-o după cuvântul DOMNULUI prin mâna lui
Moise. 10 Și când au venit în ținuturile Iordanului, care
sunt în țara Canaanului, copiii lui Ruben, copiii lui Gad
și jumătatea tribului lui Manase au zidit acolo, lângă
Iordan, un altar, un altar mare la vedere. 11 Și copiii
lui Israel au auzit spunându-se: Iată, copiii lui Ruben,
copiii lui Gad și jumătate din tribul lui Manase au zidit
un altar în fața țării Canaanului, în ținuturile Iordanului,
la trecătoarea fiilor lui Israel. 12 Și când au auzit copiii
lui Israel, toată adunarea copiilor lui Israel s-a strâns la
Șilo, ca să meargă împotriva lor la război. 13 Și copiii
lui Israel au trimis la copiii lui Ruben și la copiii lui Gad
și la jumătatea tribului lui Manase în țara Galaadului pe
Fineas, fiul preotului Eleazar, 14 Și zece prinți împreună
cu el, câte un prinț din fiecare casă părintească, din
toate triburile lui Israel; și fiecare dintre ei era cap al
unei case părintești, între miile lui Israel. 15 Și au venit
la copiii lui Ruben, la copiii lui Gad și la jumătatea
tribului lui Manase, în țara Galaadului și le-au vorbit,
spunând: 16 Astfel spune toată adunarea DOMNULUI:
Ce fărădelege ați făcut împotriva Dumnezeului lui Israel,
ca să vă abateți astăzi de la a-l urma pe DOMNUL,
zidindu-vă un altar, ca să vă răzvrătiți astăzi împotriva
DOMNULUI? 17 Este prea puțin pentru noi nelegiuirea
lui Peor, de care nu suntem curățiți nici până în ziua
aceasta, deși a fost o plagă în adunarea DOMNULUI,
18 Încât trebuie să vă abateți astăzi de la a-l urma pe
DOMNUL? Și se va întâmpla, văzând că vă răzvrătiți
astăzi împotriva DOMNULUI, că mâine el se va înfuria
pe toată adunarea lui Israel. 19 Însă, dacă țara care
este în stăpânirea voastră este necurată, treceți în țara
care este în stăpânirea DOMNULUI, unde locuiește
cortul DOMNULUI și luați-vă pământ în stăpânire între
noi; dar nu vă răzvrătiți împotriva DOMNULUI și nu
vă răzvrătiți împotriva noastră, zidindu-vă un altar în
afară de altarul DOMNULUI Dumnezeul nostru. 20
Nu a făcut fărădelege Acan, fiul lui Zerah, în lucrul
blestemat și furia a căzut peste toată adunarea lui
Israel? Iar acel om nu a pierit singur în nelegiuirea lui.
21 Atunci copiii lui Ruben și copiii lui Gad și jumătatea
tribului lui Manase au răspuns și au zis capilor miilor lui
Israel: 22 DOMNUL Dumnezeul dumnezeilor, DOMNUL
Dumnezeul dumnezeilor, el știe, și Israel însuși să știe;
dacă din răzvrătire sau din fărădelege față de DOMNUL
(nu ne salva în această zi!), 23 Ne-am zidit un altar
ca să ne abatem de la a-l urma pe DOMNUL și să
aducem pe el ofrande arse și dar de mâncare, sau
să aducem pe el ofrande de pace, însuși DOMNUL
să ne ceară socoteală. 24 Și dacă nu am făcut-o mai
degrabă de teama acestui lucru, spunând: Poate va
veni timpul când copiii voștri vor vorbi copiilor noștri,
spunând: Ce aveți voi a face cu DOMNUL Dumnezeul
lui Israel? 25 Fiindcă DOMNUL a pus Iordanul ca
graniță între noi și voi; voi, copii ai lui Ruben și fii ai
lui Gad, nu aveți parte în DOMNUL. Și astfel copiii
voștri vor face pe copiii noștri să înceteze a se teme de
DOMNUL. 26 De aceea noi am zis: Să ne pregătim
acum să ne zidim un altar, nu pentru ofrandă arsă, nici
pentru sacrificiu, 27 Ci ca mărturie între noi și voi și
între generațiile noastre după noi, ca să facem serviciul
DOMNULUI înaintea lui cu ofrandele arse ale noastre
și cu sacrificiile noastre și cu darurile noastre de pace,
ca să nu spună copiii voștri copiilor noștri în timpul care
va veni: Voi nu aveți parte în DOMNUL. 28 De aceea
noi am spus: Se va întâmpla când ei vor spune astfel
către noi și către generațiile noastre în timpul care va
veni, că vom spune din nou: Iată, modelul altarului
DOMNULUI, pe care l-au făcut părinții noștri, nu pentru
ofrande arse, nici pentru sacrificii, ci ca mărturie între
noi și voi! 29 Nicidecum nu ne vom răzvrăti împotriva
DOMNULUI și nu ne vom abate astăzi de la a-l urma
pe DOMNUL pentru a zidi un altar pentru ofrande arse,
pentru daruri de mâncare și pentru sacrificii, în afară
de altarul DOMNULUI Dumnezeul nostru, care este
înaintea tabernacolului său. 30 Și când preotul Fineas
și prinții adunării și capii miilor lui Israel, care erau cu
el, au auzit cuvintele pe care le-au spus copiii lui Ruben

și copiii lui Gad și copiii lui Manase, le-a plăcut. **31** Și
Fineas, fiul preotului Eleazar, a spus fiilor lui Ruben și
fiilor lui Gad și fiilor lui Manase: Astăzi pricepem că
DOMNUL este în mijlocul nostru, pentru că nu ați făcut
această fărădelege împotriva DOMNULUI; acum ați
scăpat pe copiii lui Israel din mâna DOMNULUI. **32**
Și Fineas, fiul preotului Eleazar, și prinții s-au întors
de la copiii lui Ruben și de la copiii lui Gad, din țara
Galaadului, în țara Canaan, la copiii lui Israel și le-au
adus veste. **33** Și lucrul le-a plăcut fiilor lui Israel și
copiii lui Israel au binecuvântat pe Dumnezeu și n-au
mai voit să se urce la război împotriva lor, să distrugă
țara în care locuiau copiii lui Ruben și copiii lui Gad.
34 Și copiii lui Ruben și copiii lui Gad au numit altarul
Ed, fiindcă el va fi martor între noi, că DOMNUL este
Dumnezeu.

23 Și s-a întâmplat, la multe zile după ce DOMNUL a
dat odihnă lui Israel, din partea tuturor dușmanilor
săi de jur-împrejur, că Iosua era bătrân și înaintat în
zile. **2** Și Iosua a chemat pe tot Israelul, pe bătrânii lor
și pe căpeteniile lor și pe judecătorii lor și pe ofițerii lor
și le-a spus: Eu am îmbătrânit și sunt înaintat în zile. **3**
Și ați văzut tot ce a făcut DOMNUL Dumnezeul vostru
tuturor națiunilor acestora pentru voi, fiindcă DOMNUL
Dumnezeul vostru este cel care a luptat pentru voi. **4**
Iată, v-am împărțit prin sorț aceste națiuni rămase, ca
să fie moștenire pentru triburile voastre, de la Iordan,
împreună cu toate națiunile pe care le-am stârpit și
până la Marea cea Mare, spre vest. **5** Și DOMNUL
Dumnezeul vostru, el însuși le va scoate dinaintea
voastră și le va alunga dinaintea voastră; și voi veți
stăpâni țara lor, cum v-a promis DOMNUL Dumnezeul
vostru. **6** De aceea fiți foarte curajoși să țineți și să
faceți tot ce este scris în cartea legii lui Moise, să nu
vă abateți de la ea nici la dreapta, nici la stânga, **7**
Ca să nu intrați printre aceste națiuni care au rămas
între voi, nici să nu amintiți numele dumnezeilor lor, nici
să nu jurați pe ei, nici să nu le serviți și nici să nu vă
prosternați înaintea lor, **8** Ci să vă alipiți de DOMNUL
Dumnezeul vostru, așa cum ați făcut până în această
zi. **9** Fiindcă DOMNUL a alungat dinaintea voastră
națiuni mari și puternice; dar cât despre voi, nimeni nu
a putut să vă stea înainte, până în această zi. **10** Un
singur om dintre voi va urmări o mie, fiindcă DOMNUL
Dumnezeul vostru este cel care luptă pentru voi, așa
cum v-a promis. **11** De aceea luați seama bine la
sufletele voastre, ca să iubiți pe DOMNUL Dumnezeul
vostru. **12** Altfel, dacă veți da înapoi în vreun fel și
vă veți alipi de rămășița acestor națiuni, de cele care
rămân printre voi, și vă veți căsători cu ele și veți intra
la ele și ele la voi, **13** Să știți fără nicio îndoială că
DOMNUL Dumnezeul vostru nu va mai alunga aceste
națiuni dinaintea voastră și vă vor fi lațuri și curse și
bice în coastele voastre și spini în ochii voștri, până veți
pieri din această țară bună, pe care v-a dat-o DOMNUL
Dumnezeul vostru. **14** Și, iată, astăzi mă duc pe calea
întregului pământ și știți din toată inima voastră și din
tot sufletul vostru că nu a eșuat niciun lucru din toate
lucrurile bune pe care le-a spus DOMNUL Dumnezeul
vostru despre voi. Toate vi s-au întâmplat, un singur
cuvânt din ele nu a căzut. **15** De aceea se va întâmpla
că, așa cum toate lucrurile bune, pe care vi le-a spus
DOMNUL Dumnezeul vostru, au venit peste voi, tot așa
DOMNUL va face să vină asupra voastră toate lucrurile
rele, până vă va nimici de pe acest pământ bun, pe
care vi l-a dat DOMNUL Dumnezeul vostru. **16** Când
veți încălca legământul DOMNULUI Dumnezeul vostru,
pe care vi l-a poruncit, și veți merge și veți servi altor
dumnezei și vă veți pleca înaintea lor, atunci mânia
DOMNULUI se va aprinde împotriva voastră și veți pieri
repede din această țară bună, pe care v-a dat-o el.

24 Și Iosua a adunat toate triburile lui Israel la Sihem
și a chemat pe bătrânii lui Israel și pe căpeteniile
lor și pe judecătorii lor și pe ofițerii lor, iar ei s-au
înfățișat înaintea lui Dumnezeu. **2** Și Iosua a spus
întregului popor: Astfel spune DOMNUL Dumnezeul lui
Israel: Părinții voștri, Terah, tatăl lui Avraam și tatăl lui
Nahor, au locuit în vechime dincolo de râu și au servit
altor dumnezei. **3** Și am luat pe tatăl vostru Avraam de
dincolo de râu și l-am condus prin toată țara Canaanului
și i-am înmulțit sămânța și i-am dat pe Isaac. **4** Și lui
Isaac i-am dat pe Iacov și pe Esau; și lui Esau i-am dat
muntele Seir, pentru a-l stăpâni; dar Iacov și fiii săi au
coborât în Egipt. **5** Și am trimis pe Moise și pe Aaron și
am lovit Egiptul cu plăgile pe care le-am făcut în mijlocul
lor; și după aceea v-am scos de acolo. **6** Și am scos pe
părinții voștri din Egipt și ați venit la mare; și egiptenii
au urmărit pe părinții voștri cu care și călăreți, până la
Marea Roșie. **7** Și când au strigat către DOMNUL, el
a pus întuneric între voi și egipteni și a adus marea
asupra lor și i-a acoperit; și ochii voștri au văzut ce am
făcut în Egipt; și ați locuit în pustiu multe zile. **8** Și v-am
adus în țara amoriților, care locuiesc dincolo de Iordan,
și ei s-au luptat cu voi și i-am dat în mâna voastră ca
să le stăpâniți țara și i-am nimicit dinaintea voastră.
9 Atunci Balac, fiul lui Țipor, împăratul Moabului, s-a
ridicat și s-a luptat împotriva lui Israel și a trimis și a
chemat pe Balaam, fiul lui Beor, să vă blesteme. **10**
Dar am refuzat să dau ascultare lui Balaam; de aceea
el totuși v-a binecuvântat; așa v-am scăpat din mâna
lui. **11** Și ați trecut Iordanul și ați venit la Ierihon. Și
bărbații Ierihonului, amoriții și fereziții și canaaniții și
hetiții și ghirgasiții și heviții și iebusiții au luptat împotriva
voastră; și eu i-am dat în mâna voastră. **12** Și am

trimis viespea înaintea voastră și i-a alungat dinaintea
voastră, chiar pe cei doi împărați ai amoriților, nu cu
sabia ta, nici cu arcul tău. 13 Și v-am dat o țară pentru
care nu voi v-ați ostenit și cetăți pe care nu voi le-ați zidit
și totuși locuiți în ele; voi mâncați din vii și din măslini,
pe care nu i-ați sădit. 14 De aceea acum, temeți-vă
de DOMNUL și serviți-i cu sinceritate și în adevăr, și
îndepărtați dumnezeii cărora le-au servit părinții voștri
dincolo de râu și în Egipt și serviți DOMNULUI. 15
Și dacă vi se pare rău să serviți DOMNULUI, alegeți
astăzi cui voiți să serviți: sau dumnezeilor cărora le-
au servit părinții voștri care erau dincolo de râu, sau
dumnezeilor amoriților în a căror țară locuiți. Dar cât
despre mine, eu și casa mea vom servi DOMNULUI.
16 Și poporul a răspuns, zicând: Nicidecum nu vom
părăsi pe DOMNUL pentru a servi altor dumnezei. 17
Fiindcă DOMNUL Dumnezeul nostru este cel care ne-
a scos pe noi și pe părinții noștri din țara Egiptului,
din casa robiei, și cel care a făcut acele semne mari
înaintea ochilor noștri și ne-a păstrat pe tot drumul pe
care am mers și în mijlocul tuturor popoarelor prin care
am trecut. 18 Și DOMNUL a alungat toate popoarele
dinaintea noastră, chiar pe amoriții care au locuit în
țară. De aceea și noi vom servi DOMNULUI, fiindcă el
este Dumnezeul nostru. 19 Și Iosua a spus poporului:
Nu veți putea servi DOMNULUI, fiindcă el este un
Dumnezeu sfânt; este un Dumnezeu gelos; nu va ierta
fărădelegile voastre nici păcatele voastre. 20 Dacă
veți părăsi pe DOMNUL și veți servi unor dumnezei
străini, atunci el se va întoarce și vă va face rău și vă
va nimici, după ce v-a făcut bine. 21 Și poporul i-a spus
lui Iosua: Nu, ci vom servi DOMNULUI. 22 Și Iosua
a spus poporului: Sunteți martori împotriva voastră
înșivă că v-ați ales pe DOMNUL ca să îi serviți. Și ei
au zis: Suntem martori. 23 Și Iosua a spus: De aceea
acum, îndepărtați dumnezeii străini care sunt în mijlocul
vostru și plecați-vă inima spre DOMNUL Dumnezeul
lui Israel. 24 Și poporul i-a spus lui Iosua: Vom servi
DOMNULUI Dumnezeul nostru și vom asculta de vocea
sa. 25 Astfel în ziua aceea Iosua a făcut legământ cu
poporul și i-a dat un statut și o rânduială în Sihem.
26 Și Iosua a scris aceste cuvinte în cartea legii lui
Dumnezeu și a luat o piatră mare și a pus-o acolo sub
stejarul de lângă sanctuarul DOMNULUI. 27 Și Iosua
a spus către tot poporul: Iată, această piatră ne va fi
martoră, fiindcă a auzit toate cuvintele DOMNULUI,
pe care ni le-a spus; și vă va fi martoră, ca nu cumva
să negați pe Dumnezeul vostru. 28 Și Iosua a dat
drumul poporului, fiecăruia la moștenirea sa. 29 Și
s-a întâmplat, după aceste lucruri, că Iosua, fiul lui
Nun, servitorul DOMNULUI, a murit, având o sută zece
ani. 30 Și l-au înmormântat în ținutul moștenirii sale,
în Timnat-Serah, care este în muntele lui Efraim, în
partea de nord a muntelui Gaaș. 31 Și Israel a servit
DOMNULUI în toate zilele lui Iosua și în toate zilele
bătrânilor ale căror zile s-au lungit după Iosua și care
cunoscuseră toate lucrările DOMNULUI, pe care le
făcuse pentru Israel. 32 Și au înmormântat la Sihem
oasele lui Iosif, pe care copiii lui Israel le-au adus din
Egipt, în partea câmpului pe care-l cumpărase Iacov de
la fiii lui Hamor, tatăl lui Sihem, cu o sută de arginți,
care a ajuns moștenirea copiilor lui Iosif. 33 Și Eleazar,
fiul lui Aaron, a murit; și l-au înmormântat pe un deal
care aparținea lui Fineas, fiul său, care i se dăduse în
muntele lui Efraim.

Judecătorii

1 Și după moartea lui Iosua s-a întâmplat astfel, copiii
lui Israel au întrebat pe DOMNUL, spunând: Cine
să se urce întâi pentru noi împotriva canaaniților, ca să
lupte împotriva lor? **2** Și DOMNUL a spus: Iuda să se
urce; iată, am dat țara în mâna lui. **3** Și Iuda i-a spus
lui Simeon, fratele său: Urcă-te cu mine în partea care
mi-a căzut la sorț, ca să luptăm împotriva canaaniților
și voi merge și eu cu tine în partea care ți-a căzut la
sorț. Astfel Simeon a mers cu el. **4** Și Iuda s-a urcat, și
DOMNUL a dat pe canaaniți și pe periziți în mâna lor;
și au ucis dintre ei în Bezec zece mii de oameni. **5** Și
au găsit pe Adoni-Bezec în Bezec și au luptat împotriva
lui și au ucis pe canaaniți și pe periziți. **6** Dar Adoni-
Bezec a fugit, iar ei l-au urmărit și l-au prins și i-au
tăiat degetele cele mari ale mâinilor și ale picioarelor.
7 Și Adoni-Bezec a spus: Șaptezeci de împărați, cu
degetele cele mari ale mâinilor și ale picioarelor lor
tăiate, adunau de sub masa mea, cum am făcut, astfel
mi-a răsplătit Dumnezeu. Și l-au adus la Ierusalim și el
a murit acolo. **8** Acum, copiii lui Iuda au luptat împotriva
Ierusalimului și l-au luat; și l-au lovit cu ascuțișul sabiei
și au ars cetatea cu foc. **9** Și după aceea copiii lui
Iuda au coborât să lupte împotriva canaaniților, care
locuiau la munte și la sud și în vale. **10** Și Iuda a
mers împotriva canaaniților, care locuiau în Hebron,
(și numele Hebronului a fost mai înainte Chiriat-Arba)
și i-au ucis pe Șeșai și pe Ahiman și pe Talmai. **11**
Și de acolo a mers împotriva locuitorilor Debirului, și
numele Debirului a fost mai înainte Chiriat-Sefer; **12**
Și Caleb a spus: Celui care va lovi Chiriat-Seferul și
îl va lua, îi voi da de soție pe Acsa, fiica mea. **13** Și
Otniel, fiul lui Chenaz, fratele mai tânăr al lui Caleb, l-
a luat; și i-a dat de soție pe Acsa, fiica sa. **14** Și s-a
întâmplat, când ea a venit la el, că l-a mișcat să ceară
un câmp de la tatăl ei; și ea s-a dat jos de pe măgar, și
Caleb i-a spus: Ce voiești? **15** Iar ea i-a spus: Dă-mi o
binecuvântare, pentru că mi-ai dat un pământ din sud;
dă-mi și izvoare de apă. Și Caleb i-a dat izvoarele de
sus și izvoarele de jos. **16** Și copiii chenitului, socrul lui
Moise, s-au urcat din cetatea palmierilor cu copiii lui
Iuda în pustiul lui Iuda, care se afla la sud de Arad,
și au mers și au locuit cu poporul. **17** Și Iuda a mers
cu fratele său, Simeon, și au ucis pe canaaniții care
locuiau în Țefat și l-au distrus cu desăvârșire. Și cetății
i-au pus numele Horma. **18** De asemenea Iuda a luat
Gaza, cu ținutul său, și Ascalonul, cu ținutul său, și
Ecronul, cu ținutul său. **19** Și DOMNUL a fost cu Iuda;
și el a alungat pe locuitorii muntelui, dar nu i-a putut
alunga pe locuitorii văii, pentru că aveau care de fier. **20**
Și Hebronul l-au dat lui Caleb, precum spusese Moise,
iar el i-a alungat de acolo pe cei trei fii ai lui Anac.
21 Și copiii lui Beniamin nu i-au alungat pe iebusiții,
care locuiau în Ierusalim, ci iebusiții locuiesc cu copiii
lui Beniamin în Ierusalim până în ziua aceasta. **22** Și
casa lui Iosif, și ei s-au urcat împotriva Betelului, și
DOMNUL a fost cu ei. **23** Și casa lui Iosif a trimis să
cerceteze Betelul. (Și numele cetății a fost mai înainte
Luz). **24** Și spionii au văzut un om ieșind din cetate
și i-au spus: Arată-ne, te rugăm, intrarea în cetate și
îți vom arăta milă. **25** Și după ce le-a arătat intrarea
în cetate, au lovit cetatea cu ascuțișul sabiei; dar au
lăsat pe omul acela și toată familia lui să plece. **26** Și
omul acela a mers în țara hitiților și a zidit o cetate și i-
a pus numele Luz, care este numele ei până în ziua
aceasta. **27** Nici Manase nu a alungat pe locuitorii din
Bet-Șean și orașele ei, nici din Taanac și orașele ei,
nici pe locuitorii din Dor și orașele ei, nici pe locuitorii
din Ibleam și orașele ei, nici pe locuitorii din Meghid
și orașele ei, ci canaaniții au voit să locuiască în țara
aceea. **28** Și s-a întâmplat, când Israel a fost puternic,
că i-a supus pe canaaniți la tribut; și nu i-a alungat cu
desăvârșire. **29** Nici Efraim nu i-a alungat pe canaaniții
care locuiau în Ghezer, ci canaaniții au locuit printre ei
în Ghezer. **30** Nici Zabulon nu a alungat pe locuitorii
din Chitron, nici pe locuitorii din Nahalol, ci canaaniții
au locuit printre ei și au devenit tributari. **31** Nici Așer
nu a alungat pe locuitorii din Aco, nici pe locuitorii din
Sidon, nici din Ahlab, nici din Aczib, nici din Helba, nici
din Afic și nici din Rehob; **32** Iar așeriții au locuit în
mijlocul canaaniților, locuitorii țării, pentru că nu i-au
alungat. **33** Nici Neftali nu a alungat pe locuitorii din
Bet-Șemeș, nici pe locuitorii din Bet-Anat, ci a locuit în
mijlocul canaaniților, locuitorii țării; totuși locuitorii Bet-
Șemeșului și ai Bet-Anatului le-au devenit tributari. **34**
Și amoriții au împins pe copiii lui Dan la munte, pentru
că nu le-au permis să coboare în vale; **35** Dar amoriții
au voit să locuiască pe muntele Heres în Aialon și în
Șaalbim, totuși mâna casei lui Iosif a învins, astfel ei
au devenit tributari. **36** Și ținutul amoriților a fost de la
urcușul Acrabim, de la stâncă și în sus.

2 Și un înger al DOMNULUI s-a urcat de la Ghilgal
la Bochim și a spus: Eu v-am scos din Egipt și v-am
adus în țara pe care am jurat-o părinților voștri; și am
spus: Niciodată nu voi rupe legământul meu cu voi. **2**
Și voi să nu faceți alianță cu locuitorii țării acesteia, ci
să le dărâmați altarele; dar nu ați ascultat de vocea
mea. Pentru ce ați făcut aceasta? **3** De aceea am și
spus: Nu îi voi alunga dinaintea voastră, ci vă vor fi
ca spini în coaste și dumnezeii lor vă vor fi o cursă.
4 Și s-a întâmplat, când a vorbit îngerul DOMNULUI
aceste cuvinte tuturor copiilor lui Israel, că poporul și-
a ridicat vocea și a plâns. **5** Și au numit locul acela

Bochim; și au sacrificat acolo DOMNULUI. 6 Și după
ce Iosua a dat drumul poporului, copiii lui Israel au
mers, fiecare la moștenirea sa, ca să stăpânească
țara. 7 Și poporul a servit DOMNULUI în toate zilele lui
Iosua și în toate zilele bătrânilor care au trăit mai mult
decât Iosua, care văzuseră toate lucrările mari, pe care
le făcuse DOMNUL pentru Israel. 8 Și Iosua, fiul lui
Nun, servitorul DOMNULUI, a murit fiind în vârstă de o
sută zece ani. 9 Și l-au îngropat în hotarul moștenirii
sale în Timnat-Heres, în muntele lui Efraim, în partea
de nord a dealului Gaaș. 10 Și toată generația aceea
de asemenea a fost adăugată la părinții săi; și s-a
ridicat după ei o altă generație care nu cunoștea pe
DOMNUL, nici lucrările pe care le făcuse el pentru
Israel. 11 Și copiii lui Israel au făcut ce este rău în
ochii DOMNULUI și au servit Baalilor; 12 Și au părăsit
pe DOMNUL Dumnezeul părinților lor, care i-a scos
din țara Egiptului, și au urmat alți dumnezei, dintre
dumnezeii popoarelor care erau împrejurul lor și s-
au plecat înaintea lor și au provocat pe DOMNUL la
mânie. 13 Și au părăsit pe DOMNUL și au servit lui
Baal și Astarteei. 14 Și mânia DOMNULUI s-a aprins
împotriva lui Israel și i-a dat în mâinile prădătorilor, care
i-au prădat; și i-a vândut în mâinile dușmanilor lor de jur
împrejur, încât nu au mai putut sta înaintea dușmanilor
lor. 15 Oriunde au ieșit, mâna DOMNULUI era împotriva
lor, spre rău, precum spusese DOMNUL și precum le
jurase DOMNUL; și erau foarte strâmtorați. 16 Totuși
DOMNUL a ridicat judecători, care i-au scăpat din mâna
prădătorilor lor. 17 Și totuși au refuzat să dea ascultare
judecătorilor lor, ci au curvit după alți dumnezei și s-au
plecat înaintea lor; s-au abătut repede de la calea pe
care umblaseră părinții lor, care au ascultat de poruncile
DOMNULUI, dar ei nu au făcut astfel. 18 Și când le-
a ridicat DOMNUL judecători, atunci DOMNUL a fost
cu judecătorul și îi elibera din mâna dușmanilor lor în
toate zilele judecătorului, pentru că DOMNUL se pocăia
la suspinele lor, din cauza celor care îi oprimau și îi
chinuiau. 19 Și s-a întâmplat, când murea judecătorul,
că ei se întorceau și se stricau mai mult decât părinții
lor, urmând alți dumnezei pentru a-i servi și pentru
a se prosterna înaintea lor; nu încetau de la faptele
lor, nici de la calea lor cea încăpățânată. 20 Și mânia
DOMNULUI s-a aprins împotriva lui Israel și el a spus:
Pentru că acest popor a încălcat legământul meu, pe
care l-am poruncit părinților lor, și nu a dat ascultare
vocii mele; 21 De asemenea nici eu nu voi mai alunga
dinaintea lor pe niciuna dintre națiunile, pe care le-a
lăsat Iosua când a murit, 22 Ca prin ele să încerc pe
Israel, dacă vor ține sau nu calea DOMNULUI, ca să
umble pe ea, cum au ținut-o părinții lor. 23 De aceea
DOMNUL a lăsat națiunile acelea, fără să le alunge în
grabă, nici nu le-a dat în mâna lui Iosua.

3 Și acestea sunt națiunile pe care le-a lăsat DOMNUL,
ca prin ele să încerce pe Israel, pe toți cei care nu
cunoscuseră toate războaiele Canaanului; 2 Numai
pentru ca generațiile copiilor lui Israel să cunoască,
pentru a-i învăța războiul, cel puțin cei care nu știuseră
nimic de el, 3 Adică, cei cinci domni ai filistenilor și toți
canaaniții și sidonienii și hiviții care au locuit pe muntele
Liban, de la muntele Baal-Hermon până la intrarea în
Hamat. 4 Și ele erau pentru a încerca pe Israel prin
ele, ca să cunoască dacă vor da ascultare poruncilor
DOMNULUI, pe care el le-a poruncit părinților lor prin
mâna lui Moise. 5 Și copiii lui Israel au locuit printre
canaaniți, hititi și amoriți și periziți și hiviți și iebusiți:
6 Și au luat pe fiicele lor de soții și au dat pe fiicele
lor fiilor lor și au servit dumnezeilor lor. 7 Și copiii lui
Israel au făcut ce este rău în ochii DOMNULUI și au
uitat pe DOMNUL Dumnezeul lor și au servit Baalilor și
dumbrăvilor. 8 De aceea mânia DOMNULUI s-a aprins
împotriva lui Israel și i-a vândut în mâna lui Cușan-
Rișeataim, împăratul Mesopotamiei; și copiii lui Israel
au servit lui Cușan-Rișeataim opt ani. 9 Și când copiii
lui Israel au strigat către DOMNUL, DOMNUL a ridicat
copiilor lui Israel un eliberator, care i-a eliberat, pe
Otniel, fiul lui Chenaz, fratele mai mic al lui Caleb. 10 Și
Duhul DOMNULUI a fost peste el și el a judecat pe
Israel și a ieșit la război; și DOMNUL a dat în mâna lui
pe Cușan-Rișeataim, împăratul Mesopotamiei; și mâna
lui a învins împotriva lui Cușan-Rișeataim. 11 Și țara a
avut odihnă patruzeci de ani. Și Otniel, fiul lui Chenaz,
a murit. 12 Și copiii lui Israel au făcut din nou ce este
rău în ochii DOMNULUI; și DOMNUL a întărit pe Eglon,
împăratul Moabului, împotriva lui Israel, pentru că ei
făcuseră ce este rău în ochii DOMNULUI. 13 Și el
a adunat la sine pe copiii lui Amon și ai lui Amalec
și a mers și a lovit pe Israel și au stăpânit cetatea
palmierilor. 14 Astfel copiii lui Israel au servit lui Eglon,
împăratul Moabului, optsprezece ani. 15 Dar când
copiii lui Israel au strigat către DOMNUL, DOMNUL
le-a ridicat un eliberator, pe Ehud, fiul lui Ghera, un
beniamit, un bărbat stângaci; și prin el, copiii lui Israel
au trimis un dar lui Eglon, împăratul Moabului. 16 Dar
Ehud și-a făcut un pumnal cu două tăișuri, lung de un
cot; și l-a încins sub haina sa la coapsa lui dreaptă.
17 Și el a adus darul la Eglon, împăratul Moabului; și
Eglon era un om foarte gras. 18 Și când a terminat de
oferit darul, el a dat drumul oamenilor care purtaseră
darul. 19 Dar el singur s-a întors de la carierele care
erau lângă Ghilgal și a spus: Am o vorbă tainică pentru
tine, împărate, care a spus: Tăcere. Și toți care stăteau
în picioare lângă el au ieșit de la el. 20 Și Ehud a
venit la el și el ședea într-un salon de vară, pe care îl
avea numai pentru el. Și Ehud a spus: Am un mesaj
de la Dumnezeu pentru tine. Și el s-a ridicat de pe

scaun. 21 Și Ehud și-a întins mâna stângă și a luat
pumnalul de la coapsa dreaptă și l-a înfipt în pântecele
lui; 22 Și mânerul de asemenea a intrat după lamă;
și grăsimea s-a închis peste lamă, astfel încât nu a
putut trage pumnalul din pântecele lui, și mizeria a ieșit
din el. 23 Atunci Ehud a ieșit prin portic și a închis
după el ușile salonului de vară și le-a încuiat. 24 După
ce a ieșit, au venit servitorii lui; și când au văzut că,
iată, ușile salonului de vară erau încuiate, au spus: Cu
siguranță își acoperă picioarele în salonul său de vară.
25 Și au așteptat până când s-au rușinat; și, iată, el nu
deschidea ușile salonului; de aceea au luat o cheie și
le-au deschis; și, iată, domnul lor era căzut jos mort
pe pământ. 26 Și Ehud a scăpat pe când întârziau
ei și a trecut de cariere și a scăpat la Seira. 27 Și s-
a întâmplat, când a venit, că a sunat din trâmbiță în
muntele lui Efraim și copiii lui Israel au coborât cu el
din munte, și el a coborât înaintea lor. 28 Și le-a spus:
Urmați-mă, pentru că DOMNUL a dat în mâna voastră
pe dușmanii voștri, pe moabiți. Și au coborât după
el și au luat vadurile Iordanului, spre Moab, și nu au
permis nimănui să treacă. 29 Și în timpul acela au ucis
din Moab cam zece mii de oameni, toți voinici și toți
bărbați de valoare, și nu a scăpat niciunul. 30 Astfel, în
ziua aceea, Moab a fost înfrânt sub mâna lui Israel.
Și țara a avut odihnă optzeci de ani. 31 Și după el a
fost Șamgar, fiul lui Anat, care a ucis, dintre filisteni,
șase sute de oameni cu o țepușă pentru boi, și el de
asemenea a eliberat pe Israel.

4 Și copiii lui Israel din nou au făcut ce este rău în ochii
DOMNULUI, după ce a murit Ehud. 2 Și DOMNUL
i-a vândut în mâna lui Iabin, împăratul Canaanului, care
domnea în Hațor; căpetenia oștirii sale era Sisera, care
locuia în Haroșetul neamurilor. 3 Și copiii lui Israel au
strigat către DOMNUL, pentru că el avea nouă sute
de care de fier și a oprimat tare pe copiii lui Israel
douăzeci de ani. 4 Și Debora, o profetesă, soția lui
Lapidot, judeca pe Israel în acel timp. 5 Și ea locuia
sub palmierul Deborei, între Rama și Betel, în muntele
lui Efraim, și copiii lui Israel se urcau la ea pentru
judecată. 6 Și ea a trimis și a chemat pe Barac, fiul lui
Abinoam, din Chedeș-Neftali, și i-a zis: Nu a poruncit
DOMNUL Dumnezeul lui Israel: Du-te și îndreaptă-te
spre muntele Tabor și ia cu tine zece mii de bărbați
dintre copiii lui Neftali și dintre copiii lui Zabulon? 7 Și
voi atrage la tine, la râul Chișon, pe Sisera, căpetenia
armatei lui Iabin, cu carele lui și mulțimea lui; și îl voi
da în mâna ta. 8 Și Barac i-a spus: Dacă vei merge cu
mine, voi merge, dar dacă nu vei merge cu mine, nu voi
merge. 9 Iar ea a spus: Da, voi merge cu tine, totuși
călătoria pe care o faci nu va fi spre onoarea ta, pentru
că DOMNUL va vinde pe Sisera în mâna unei femei. Și
Debora s-a ridicat și a mers cu Barac la Chedeș. 10 Și
Barac a chemat pe Zabulon și pe Neftali la Chedeș;
și s-a urcat cu zece mii de bărbați la picioarele lui; și
Debora s-a urcat cu el. 11 Și Heber chenitul, care era
dintre copiii lui Hobab, socrul lui Moise, se despărțise
de cheniți și își înălțase cortul în câmpia Țaanaim, care
este lângă Chedeș. 12 Și ei i-au arătat lui Sisera că
Barac, fiul lui Abinoam, s-a urcat la muntele Tabor.
13 Și Sisera și-a adunat toate carele lui, nouă sute
de care de fier și pe tot poporul care era cu el, de la
Haroșetul neamurilor până la râul Chișon. 14 Și Debora
i-a spus lui Barac: Ridică-te, pentru că aceasta este
ziua în care DOMNUL a dat pe Sisera în mâna ta;
nu a ieșit DOMNUL înaintea ta? Și Barac a coborât
de pe muntele Tabor cu zece mii de oameni după el.
15 Și DOMNUL l-a învins pe Sisera și toate carele lui
și toată oștirea lui cu ascuțișul sabiei, dinaintea lui
Barac; astfel încât Sisera s-a dat jos din car și a fugit
pe jos. 16 Dar Barac a urmărit carele și oștirea până la
Haroșetul neamurilor; și toată oștirea lui Sisera a căzut
sub ascuțișul sabiei; și nu a rămas niciunul. 17 Totuși
Sisera a fugit pe jos la cortul lui Iael, soția lui Heber
chenitul, pentru că între Iabin, împăratul Hațorului, și
casa lui Heber chenitul, era pace. 18 Și Iael a ieșit să îl
întâmpine pe Sisera și i-a spus: Intră, domnul meu,
intră la mine; nu te teme. Și după ce el a intrat la ea în
cort, ea l-a acoperit cu o mantie. 19 Și el i-a spus: Dă-
mi, te rog, să beau puțină apă căci sunt însetat. Și ea
a deschis un burduf cu lapte și i-a dat să bea și l-a
acoperit. 20 Din nou el i-a spus: Stai în picioare la ușa
cortului și va fi astfel: când cineva vine și te va întreba
și va spune: Este vreun bărbat aici? Tu să spui: Nu. 21
Atunci Iael, soția lui Heber, a luat un țăruș al cortului și
a luat un ciocan în mână și a venit încet la el și i-a bătut
țărușul în tâmple și l-a înțepenit în pământ, căci dormea
adânc și era obosit. Astfel a murit. 22 Și, iată, pe când
Barac urmărea pe Sisera, Iael a ieșit să îl întâmpine
și i-a spus: Vino și îți voi arăta pe bărbatul pe care îl
cauți. Și când a intrat în cortul ei, iată, Sisera zăcea
mort și țărușul era în tâmplele lui. 23 Astfel Dumnezeu
a supus în ziua aceea pe Iabin, împăratul Canaanului,
înaintea copiilor lui Israel. 24 Și mâna copiilor lui Israel
a prosperat și a învins pe Iabin, împăratul Canaanului,
până când au nimicit pe Iabin, împăratul Canaanului.

5 Și Debora și Barac, fiul lui Abinoam, au cântat
în ziua aceea, spunând: 2 Lăudați pe DOMNUL
pentru răzbunarea lui Israel, când poporul s-a oferit de
bunăvoie. 3 Ascultați, împărați!or! Deschideți urechea,
prinților! Eu, chiar eu, voi cânta DOMNULUI; voi cânta
DOMNULUI Dumnezeul lui Israel. 4 DOAMNE, când ai
ieșit tu din Seir, când ai mărșăluit din câmpia Edomului,
pământul s-a cutremurat și cerurile au picurat, norii

de asemenea au picurat apă. 5 Munții s-au topit
dinaintea DOMNULUI, și Sinaiul, dinaintea DOMNULUI
Dumnezeul lui Israel. 6 În zilele lui Șamgar, fiul lui
Anat, în zilele lui Iael, drumurile mari erau neumblate și
călătorii umblau pe căi ocolitoare. 7 Locuitorii satelor
au încetat, au încetat în Israel, până m-am ridicat
eu, Debora, până m-am ridicat eu, o mamă în Israel.
8 Ei și-au ales dumnezei noi; atunci războiul era la
porți. Era văzut vreun scut sau vreo suliță printre
patruzeci de mii în Israel? 9 Inima mea este spre
guvernatorii lui Israel, care s-au oferit de bunăvoie
din popor. Binecuvântați pe DOMNUL. 10 Vorbiți, voi,
care călăriți pe măgari albi, care ședeți în judecată și
umblați pe cale. 11 Cei eliberați de zgomotul arcașilor
în mijlocul adăpătoarelor, acolo vor repeta ei faptele
drepte ale DOMNULUI, faptele drepte către locuitorii
satelor sale în Israel, atunci poporul DOMNULUI va
coborî la porți. 12 Trezește-te, trezește-te, Debora,
trezește-te, rostește o cântare; ridică-te, Barac, și du pe
captivii tăi în captivitate, tu, fiu al lui Abinoam. 13 Atunci
el l-a făcut pe cel ce a rămas să domnească peste
nobilii din popor; DOMNUL m-a făcut să domnesc peste
cei puternici. 14 Din Efraim sunt cei a căror rădăcină
este împotriva lui Amalec; după tine, Beniamin, între
popoarele tale; din Machir au coborât guvernatori și din
Zabulon cei care mânuiesc pana scriitorului. 15 Și prinții
lui Isahar erau cu Debora; da, Isahar și de asemenea
Barac, el a fost trimis pe jos în vale. Pentru dezbinările
lui Ruben s-au făcut multe gânduri ale inimii. 16 De
ce ai rămas între staulele de oi, ca să auzi behăitele
turmelor? Pentru dezbinările lui Ruben s-au făcut multe
cercetări ale inimii. 17 Galaadul a rămas dincolo de
Iordan; și de ce a rămas Dan în corăbii? Așer a stat pe
țărmul mării și a rămas în spărturile sale. 18 Zabulon
și Neftali au fost un popor care și-a primejduit viața
până la moarte pe înălțimile câmpului. 19 Împărații
au venit și au luptat, atunci împărații Canaanului au
luptat în Taanac lângă apele din Meghido; ei nu au
luat pradă de bani. 20 Ei s-au luptat din ceruri, stelele
în rândurile lor au luptat împotriva lui Sisera. 21 Râul
Chișon i-a măturat, acel râu vechi, râul Chișon. Ai
călcat puterea în picioare, suflete al meu. 22 Atunci
au fost copitele cailor frânte de galopul, de galopul
puternicilor lor. 23 Blestemați Merozul, spune îngerul
DOMNULUI, blestemați amar pe locuitorii lui, pentru
că ei nu au venit în ajutorul DOMNULUI, în ajutorul
DOMNULUI împotriva celor puternici. 24 Binecuvântată
să fie mai presus de femei Iael, soția lui Heber chenitul,
binecuvântată mai presus de femeile din cort. 25 El
a cerut apă și ea i-a dat lapte; i-a adus unt în vas
domnesc. 26 Ea și-a pus mâna pe țăruș și mâna ei
dreaptă pe ciocanul lucrătorilor; și a lovit cu ciocanul pe
Sisera, i-a tăiat capul când a împuns și i-a străpuns
tâmplele. 27 El s-a plecat la picioarele ei, a căzut, s-a
întins jos, s-a plecat la picioarele ei, a căzut, unde s-a
plecat, acolo a căzut mort. 28 Mama lui Sisera a privit
pe fereastră și a strigat printre zăbrele: De ce i-a atâta
timp carului său să vină? De ce întârzie roțile carelor
sale? 29 Doamnele ei înțelepte i-au răspuns, da, și
ea își răspunde singură: 30 Nu se grăbesc ei? Nu au
împărțit prada, fiecărui bărbat o fată sau două fete; lui
Sisera o pradă de culori diferite, o pradă de broderii de
multe culori, broderii de multe culori pe ambele părți,
potrivite pentru gâtul celor ce iau pradă? 31 Astfel să
piară toți dușmanii tăi, DOAMNE, dar cei care îl iubesc
să fie ca soarele când răsare în puterea sa. Și țara a
avut odihnă patruzeci de ani.

6 Și copiii lui Israel au făcut ce este rău în ochii
DOMNULUI, și DOMNUL i-a dat în mâna lui Madian,
șapte ani. 2 Și mâna lui Madian a învins pe Israel;
și din cauza madianiților copiii lui Israel și-au făcut
vizuinile care sunt în munți și peșteri și întărituri. 3 Și
era astfel, când semăna Israel, madianiții și amaleciții
și copiii estului se urcau; da, ei se urcau împotriva lor;
4 Și își așezau tabăra împotriva lor și distrugeau venitul
pământului cum vii la Gaza și nu lăsau merinde pentru
Israel, nici oaie, nici bou, nici măgar. 5 Pentru că se
urcau cu vitele lor și corturile lor și veneau o mulțime
ca și cosașele; căci deopotrivă ei și cămilele lor erau
fără număr și intrau în țară să o distrugă. 6 Și Israel
era foarte sărăcit din cauza madianiților; și copiii lui
Israel au strigat către DOMNUL. 7 Și s-a întâmplat,
când copiii lui Israel au strigat către DOMNUL din
cauza madianiților, 8 Că DOMNUL a trimis un profet la
copiii lui Israel, care le-a spus: Astfel spune DOMNUL
Dumnezeul lui Israel: Eu v-am adus din Egipt și v-
am scos din casa robiei; 9 Și v-am eliberat din mâna
egiptenilor și din mâna tuturor celor ce vă oprimau și i-
am alungat dinaintea voastră și v-am dat țara lor; 10
Și v-am spus: Eu sunt DOMNUL Dumnezeul vostru;
nu vă temeți de dumnezeii amoriților, în a căror țară
locuiți; dar nu ați ascultat de vocea mea. 11 Și a venit
un înger al DOMNULUI și a șezut sub un stejar care
era în Ofra, care era al lui Ioas abiezeritul. Și fiul
său Ghedeon bătea grâu în teasc, ca să îl ascundă
de madianiți. 12 Și îngerul DOMNULUI i s-a arătat
și i-a spus: DOMNUL este cu tine, războinic viteaz!
13 Și Ghedeon i-a spus: O, Domnul meu, dacă este
DOMNUL cu noi, de ce au venit toate acestea asupra
noastră? Și unde sunt toate miracolele sale pe care ni
le-au povestit părinții noștri, spunând: Nu ne-a scos
DOMNUL din Egipt? Dar acum DOMNUL ne-a părăsit
și ne-a dat în mâinile madianiților. 14 Și DOMNUL a
privit spre el și a spus: Du-te cu această putere a ta
și vei salva pe Israel din mâna madianiților; nu te-am

trimis eu? 15 Iar el i-a spus: O, Domnul meu, prin ce
voi salva eu pe Israel? Iată, familia mea este săracă în
Manase și eu sunt cel mai mic în casa tatălui meu. 16
Și DOMNUL i-a spus: Negreșit eu voi fi cu tine și tu
vei lovi pe madianiți ca pe un singur om. 17 Iar el i-
a spus: Acum, dacă am găsit har în ochii tăi, atunci
arată-mi un semn că tu vorbești cu mine. 18 Te rog,
nu te depărta de aici, până voi veni la tine și îmi voi
aduce darul și îl voi pune înaintea ta. Iar el a spus: Voi
rămâne până te vei întoarce. 19 Și Ghedeon a intrat și
a pregătit un ied și azime, dintr-o efă de făină, carnea
a pus-o într-un coș și zeama a pus-o într-o oală și i
le-a adus afară sub stejar și i le-a prezentat. 20 Și
îngerul lui Dumnezeu i-a spus: Ia carnea și azimele
și pune-le pe această stâncă și varsă zeama. Și el
a făcut astfel. 21 Atunci îngerul DOMNULUI a întins
vârful toiagului care era în mâna lui și a atins carnea și
azimele; și s-a ridicat foc din stâncă și a mistuit carnea
și azimele. Atunci îngerul DOMNULUI s-a depărtat
dinaintea ochilor lui. 22 Și după ce Ghedeon a văzut
că a fost un înger al DOMNULUI, Ghedeon a spus:
Vai, Doamne DUMNEZEULE! Pentru că am văzut un
înger al DOMNULUI față în față. 23 Și DOMNUL i-
a spus: Pace ție, nu te teme, nu vei muri. 24 Atunci
Ghedeon a zidit acolo un altar DOMNULUI și l-a numit
Iehova-Șalom; până în ziua aceasta el este încă în Ofra
abiezriților. 25 Și s-a întâmplat, în aceeași noapte, că
DOMNUL i-a spus: Ia taurul tânăr al tatălui tău, al doilea
taur de șapte ani și dărâmă altarul lui Baal, pe care îl
are tatăl tău, și retează dumbrava care este lângă el;
26 Și zidește un altar DOMNULUI Dumnezeul tău pe
vârful acestei stânci, în felul rânduit și ia al doilea taur și
oferă un sacrificiu ars cu lemnele dumbrăvii, pe care o
vei reteza. 27 Atunci Ghedeon a luat zece bărbați dintre
servitorii săi și a făcut precum îi spusese DOMNUL; și
așa a fost, fiindcă s-a temut de casa tatălui său și de
bărbații cetății, că a făcut acest lucru noaptea, nu ziua.
28 Și când s-au trezit bărbații cetății dis-de-dimineață,
iată, altarul lui Baal era dărâmat și dumbrava, care era
lângă el, era retezată, și taurul al doilea era oferit pe
altarul care era zidit. 29 Și ei au spus unul către altul:
Cine a făcut acest lucru? Și după ce au cercetat și au
întrebat, au spus: Ghedeon, fiul lui Ioas, a făcut acest
lucru. 30 Atunci bărbații cetății i-au spus lui Ioas: Scoate
afară pe fiul tău ca să moară, pentru că a dărâmat
altarul lui Baal și pentru că a retezat dumbrava care era
lângă el. 31 Și Ioas a spus tuturor celor care stăteau
împotriva lui: Veți pleda pentru Baal? Voiți să îl salvați?
Cel care va pleda pentru el să fie dat la moarte cât timp
este încă dimineață, dacă este dumnezeu, să pledeze
pentru el însuși, pentru că i-a dărâmat altarul. 32 De
aceea l-au numit în ziua aceea Ierub-Baal, spunând:
Să pledeze Baal împotriva lui, pentru că i-a dărâmat
altarul. 33 Atunci toți madianiții și amaleciții și copiii
estului s-au adunat și au trecut și și-au ridicat corturile
în valea lui Izreel. 34 Dar Duhul DOMNULUI a venit
peste Ghedeon și el a sunat din trâmbiță; și Abiezer
s-a adunat după el. 35 Și a trimis mesageri prin tot
Manase, care de asemenea au fost chemați după el, și
a trimis mesageri la Așer și la Zabulon și la Neftali, și ei
s-au urcat să îi întâlnească. 36 Și Ghedeon i-a spus
lui Dumnezeu: Dacă voiești să salvezi pe Israel prin
mâna mea, precum ai spus, 37 Iată, voi pune un val
de lână în arie și dacă va fi rouă numai pe val și tot
pământul de lângă va fi uscat, atunci voi cunoaște că
vei salva pe Israel prin mâna mea, precum ai spus. 38
Și a fost astfel, că s-a sculat a doua zi dis-de-dimineață
și a strâns valul și a stors roua din val, un vas plin cu
apă. 39 Și Ghedeon i-a spus lui Dumnezeu: Să nu
se aprindă mânia ta împotriva mea și voi vorbi numai
de data aceasta, te rog, să mai încerc numai de data
aceasta cu valul; să fie uscat peste val și peste tot
pământul să fie rouă. 40 Și Dumnezeu a făcut astfel în
noaptea aceea, că a fost uscat numai valul și pe tot
pământul a fost rouă.

7 Atunci Ierub-Baal, adică Ghedeon, și tot poporul
care era cu el, s-au sculat de dimineață și și-au
ridicat corturile lângă izvorul Harod, astfel încât oștirea
madianiților era pe partea de nord a lor, lângă dealul
More, în vale. 2 Și DOMNUL i-a spus lui Ghedeon:
Poporul care este cu tine este prea mult ca să dau
pe madianiți în mâna lor, ca nu cumva Israel să se
laude împotriva mea, spunând: Mâna mea m-a salvat.
3 Acum de aceea du-te, vestește în urechile poporului,
spunând: Oricine este fricos și înspăimântat, să se
întoarcă și să plece de la muntele Galaad. Și s-au
întors din popor douăzeci și două de mii, și au rămas
zece mii. 4 Și DOMNUL i-a spus lui Ghedeon: Poporul
este încă prea mult, coboară-i la apă și ți-i voi încerca
acolo; și va fi astfel: acela despre care îți voi spune:
Acesta să meargă cu tine, acela va merge cu tine; și
despre oricine îți voi spune: Acesta să nu meargă cu
tine, acela nu va merge. 5 Astfel el a coborât poporul la
apă și DOMNUL i-a spus lui Ghedeon: Pe oricine va
lipăi cu limba sa din apă, cum lipăie un câine, pe acela
pune-l deoparte; tot astfel pe oricine se va pleca pe
genunchi ca să bea. 6 Și numărul celor care au lipăit,
punând mâna la gura lor, a fost trei sute de bărbați,
dar tot restul poporului s-a plecat pe genunchi ca să
bea apă. 7 Și DOMNUL i-a spus lui Ghedeon: Prin cei
trei sute de oameni care au lipăit vă voi salva și voi
da pe madianiți în mâna ta, iar tot poporul să meargă
fiecare la locul său. 8 Astfel poporul a luat merinde în
mâna lor și trâmbițele lor; și a trimis restul Israelului,
pe fiecare bărbat la cortul său, și a păstrat pe cei trei

sute de bărbați; și oștirea lui Madian era mai jos de
el, în vale. 9 Și s-a întâmplat, în noaptea aceea, că
DOMNUL i-a spus: Ridică-te, coboară la oștire, pentru
că am dat-o în mâna ta. 10 Dar dacă te temi să cobori,
coboară cu Pura, servitorul tău, la oștire; 11 Și vei auzi
ce spun ei; și după aceea ți se vor întări mâinile să
cobori la oștire. Atunci el a coborât cu Pura, servitorul
său, la partea de afară a oamenilor înarmați, care erau
în oștire. 12 Și madianiții și amaleciții și toți copiii estului
se întindeau în vale, ca și cosașele de mulți; și cămilele
lor erau fără număr, ca nisipul de pe țărmul mării de
multe. 13 Și când Ghedeon a venit, iată, era acolo un
bărbat care povestea un vis aproapelui său și spunea:
Iată, am visat un vis; și, iată, o turtă de pâine de orz se
rostogolea în oștirea lui Madian și a venit până la un
cort și l-a lovit încât a căzut și l-a răsturnat, încât cortul
zăcea întins. 14 Și aproapele său a răspuns și a zis:
Aceasta nu este altceva decât sabia lui Ghedeon, fiul
lui Ioas, un bărbat din Israel: Dumnezeu a dat în mâna
lui pe madianiți și toată oștirea. 15 Și s-a întâmplat,
când a auzit Ghedeon povestirea visului și interpretarea
lui, că s-a închinat și s-a întors la oștirea lui Israel și
a spus: Ridicați-vă, pentru că DOMNUL a dat oștirea
lui Madian în mâna voastră. 16 Și a împărțit pe cei
trei sute de bărbați în trei cete și a pus o trâmbiță
în mâna fiecăruia și ulcioare goale și lămpi înăuntrul
ulcioarelor. 17 Și le-a spus: Uitați-vă la mine și faceți la
fel; și, iată, când voi ieși în afara taberei, va fi astfel:
precum voi face eu, astfel să faceți și voi. 18 Când
voi suna din trâmbiță, eu și toți cei care sunt cu mine,
atunci să sunați și voi din trâmbițe de fiecare parte
a întregii tabere și să spuneți: Sabia DOMNULUI și
a lui Ghedeon. 19 Astfel Ghedeon și suta de bărbați
care erau cu el au ieșit în afara taberei la începutul
gărzii de la mijloc; și de-abia puseseră garda; și ei au
sunat din trâmbițe și au spart ulcioarele care erau în
mâinile lor. 20 Și cele trei cete au sunat din trâmbițe
și au spart ulcioarele și au ținut lămpile în mâinile lor
stângi și trâmbițele în mâinile lor drepte ca să sune
și au strigat: Sabia DOMNULUI și a lui Ghedeon. 21
Și au stat fiecare bărbat la locul său de jur împrejurul
taberei, și toată oștirea a alergat și a strigat și a fugit.
22 Și cei trei sute au sunat din trâmbițe; și DOMNUL a
ridicat sabia fiecărui bărbat împotriva aproapelui său în
toată oștirea; și oștirea a fugit la Bet-Șita, în Țerera
și la hotarul lui Abel-Mehola, la Tabat. 23 Și bărbații
lui Israel s-au adunat din Neftali și din Așer și din tot
Manase și au urmărit pe madianiți. 24 Și Ghedeon
a trimis mesageri în tot muntele lui Efraim, spunând:
Coborâți împotriva madianiților și luați apele înaintea lor
până la Bet-Bara și Iordan. Atunci toți bărbații lui Efraim
s-au adunat și au luat apele până la Bet-Bara și Iordan.
25 Și au prins doi prinți ai madianiților, pe Oreb și pe
Zeeb; și au ucis pe Oreb pe stânca lui Oreb, și pe Zeeb
l-au ucis la teascul lui Zeeb; și au urmărit pe Madian și
au adus capetele lui Oreb și Zeeb la Ghedeon, dincolo
de Iordan.

8 Și bărbații lui Efraim i-au spus: De ce ne-ai servit
astfel, încât nu ne-ai chemat, când ai mers să te
lupți cu madianiții? Și s-au certat foarte tare cu el. 2
Și el le-a spus: Ce am făcut eu acum pe lângă voi?
Nu este mai bună strângerea strugurilor rămași din
Efraim decât culesul viei din Abiezer? 3 Dumnezeu
a dat în mâinile voastre pe prinții lui Madian, Oreb și
Zeeb; și ce am fost eu în stare să fac pe lângă voi?
Atunci mânia lor s-a potolit față de el, după ce a spus
aceasta. 4 Și Ghedeon a venit la Iordan și a trecut,
el și cei trei sute de bărbați care erau cu el, obosiți,
totuși urmărindu-i. 5 Și a spus bărbaților din Sucot:
Dați, vă rog, pâini poporului care mă urmează, pentru
că sunt obosiți și eu urmăresc pe Zebah și pe Țalmuna,
împărații lui Madian. 6 Și prinții din Sucot au spus: Sunt
acum mâinile lui Zebah și ale lui Țalmuna în mâna ta,
încât să dăm pâine armatei tale? 7 Și Ghedeon a spus:
De aceea, când DOMNUL va fi dat pe Zebah și pe
Țalmuna în mâna mea, atunci vă voi smulge carnea cu
spinii pustiului și cu mărăcini. 8 Și de acolo s-a urcat la
Penuel și le-a vorbit la fel, iar bărbații din Penuel i-au
răspuns cum au răspuns bărbații din Sucot. 9 Și a vorbit
și bărbaților din Penuel, spunând: Când voi veni din
nou în pace, voi dărâma acest turn. 10 Acum, Zebah și
Țalmuna erau în Carcor și oștirile lor erau cu ei, cam
cincisprezece mii, toți câți au rămas din toate oștirile
copiilor estului, căci căzuseră o sută douăzeci de mii de
oameni care scoteau sabia. 11 Și Ghedeon s-a urcat
pe calea celor care locuiau în corturi, la est de Nobah
și Iogbeha, și a lovit oștirea, pentru că oștirea era în
siguranță. 12 Și după ce Zebah și Țalmuna au fugit, el
i-a urmărit și a prins pe cei doi împărați ai lui Madian,
pe Zebah și pe Țalmuna; și a învins toată oștirea. 13 Și
Ghedeon, fiul lui Ioas, s-a întors de la bătălie înainte ca
soarele să răsară. 14 Și a prins pe un tânăr al bărbaților
din Sucot și l-a întrebat; și el i-a descris pe prinții din
Sucot și pe bătrânii săi, șaptezeci și șapte de bărbați.
15 Iar el a venit la bărbații din Sucot și a spus: Iată, pe
Zebah și pe Țalmuna, cu care m-ați ocărât, zicând:
Sunt acum mâinile lui Zebah și ale lui Țalmuna în mâna
ta, ca să dăm pâine bărbaților tăi obosiți? 16 Și a luat
pe bătrânii cetății și spini din pustie și mărăcini și cu ei
i-a învățat pe oamenii din Sucot. 17 Și a dărâmat turnul
din Penuel și a ucis pe bărbații cetății. 18 Atunci le-a
spus lui Zebah și lui Țalmuna: Ce fel de bărbați erau cei
pe care i-ați ucis la Tabor? Iar ei au răspuns: Ca tine,
astfel erau; fiecare semăna cu copiii unui împărat. 19
Și el a spus: Ei erau frații mei, fiii mamei mele; precum

DOMNUL trăiește, dacă i-ați fi lăsat în viață, nu v-aș
fi ucis. 20 Și a spus către Ieter, întâiul născut al său:
Ridică-te, ucide-i. Dar tânărul nu și-a scos sabia, pentru
că se temea, fiindcă era încă tânăr. 21 Atunci Zebah
și Țalmuna au spus: Ridică-te tu și aruncă-te asupra
noastră, căci precum este bărbatul, astfel este puterea
lui. Și Ghedeon s-a ridicat și a ucis pe Zebah și pe
Țalmuna și a luat ornamentele care erau la gâturile
cămilelor lor. 22 Atunci bărbații lui Israel i-au spus lui
Ghedeon: Stăpânește peste noi, deopotrivă tu și fiul tău
și fiul fiului tău de asemenea, pentru că ne-ai eliberat
din mâna lui Madian. 23 Și Ghedeon le-a spus: Nu eu
voi stăpâni peste voi, nici fiul meu nu va stăpâni peste
voi, DOMNUL va stăpâni peste voi. 24 Și Ghedeon le-a
spus: Aș dori să vă cer ceva, să îmi dați fiecare bărbat
cerceii prăzii sale. (Pentru că aveau cercei de aur,
fiindcă erau ismaeliți). 25 Iar ei au răspuns: Ți-i vom
da de bunăvoie. Și au întins o haină și au aruncat pe
ea fiecare cerceii prăzii sale. 26 Și greutatea cerceilor
de aur, pe care îi ceruse el, era de o mie șapte sute
de șekeli de aur, în afară de ornamentele și colanele
și îmbrăcămintea de purpură care erau pe împărații
lui Madian și în afară de lanțurile care erau în jurul
gâturilor cămilelor lor. 27 Și Ghedeon a făcut din ele un
efod și l-a pus în cetatea sa, în Ofra, și tot Israelul a
curvit după acesta acolo, lucru care a devenit o cursă
pentru Ghedeon și pentru casa lui. 28 Astfel a fost
Madian supus înaintea copiilor lui Israel, încât nu și-
a mai ridicat capul. Și țara a avut liniște patruzeci de
ani în zilele lui Ghedeon. 29 Și Ierubaal, fiul lui Ioas,
a mers și a locuit în casa lui. 30 Și Ghedeon a avut
șaptezeci de fii născuți din coapsele sale, pentru că
avea multe soții. 31 Și concubina lui care era în Sihem,
ea de asemenea i-a născut un fiu și el i-a pus numele
Abimelec. 32 Și Ghedeon, fiul lui Ioas, a murit după o
bătrânețe frumoasă și a fost îngropat în mormântul lui
Ioas, tatăl său, în Ofra abiezeriților. 33 Și s-a întâmplat
că, imediat ce a murit Ghedeon, copiii lui Israel s-au
întors din nou și au curvit după Baali și l-au făcut pe
Baal-Berit, dumnezeul lor. 34 Și copiii lui Israel nu și-au
amintit de DOMNUL Dumnezeul lor, care îi eliberase
din mâinile tuturor dușmanilor lor, de jur împrejur, 35
Nici nu au arătat bunătate casei lui Ierubaal, adică
lui Ghedeon, conform cu toată bunătatea pe care o
arătase el lui Israel.

9 Și Abimelec, fiul lui Ierubaal, a mers la Sihem, la
frații mamei sale, și a vorbit îndeaproape cu ei și
cu toată familia casei tatălui mamei sale, spunând: 2
Vorbiți, vă rog, în auzul tuturor bărbaților din Sihem: Ce
este mai bine pentru voi: să stăpânească peste voi toți
fiii lui Ierubaal care sunt șaptezeci de persoane, sau
să stăpânească peste voi unul singur? Amintiți-vă de
asemenea că eu sunt osul vostru și carnea voastră. 3 Și
frații mamei sale au vorbit toate aceste cuvinte despre
el, în urechile tuturor bărbaților din Sihem; și inima lor s-
a plecat spre a-l urma pe Abimelec, pentru că au spus:
El este fratele nostru. 4 Și i-au dat șaptezeci de arginți
din casa lui Baal-Berit, cu care Abimelec a angajat
persoane fără căpătâi și ușuratice, care l-au urmat. 5
Și a mers la casa tatălui său, la Ofra, și a ucis, pe o
singură piatră, pe frații săi, pe fiii lui Ierubaal, șaptezeci
de oameni; și a rămas numai Iotam, cel mai tânăr fiu al
lui Ierubaal, pentru că s-a ascuns. 6 Și toți bărbații din
Sihem și toată casa lui Milo s-au adunat și au mers și l-
au făcut împărat pe Abimelec la câmpia stâlpului care
era în Sihem. 7 Și când i-au spus lui Iotam, el a mers și
a stat pe vârful muntelui Garizim și și-a înălțat vocea și
a strigat și le-a spus: Dați-mi ascultare, voi bărbați din
Sihem, ca și Dumnezeu să vă dea ascultare. 8 Copacii
au mers odată să ungă un împărat peste ei; și au spus
măslinului: Domnește peste noi. 9 Dar măslinul le-a
spus: Să îmi las eu grăsimea mea, cu care, prin mine,
ei onorează pe Dumnezeu și pe om și să mă duc să fiu
înălțat peste copaci? 10 Și copacii au spus smochinului:
Vino tu și domnește peste noi. 11 Dar smochinul le-a
spus: Să îmi las eu dulceața mea și rodul meu bun și
să mă duc să fiu înălțat peste copaci? 12 Atunci copacii
au spus viței: Vino tu și domnește peste noi. 13 Și vița
le-a spus: Să îmi las eu vinul meu, care înveselește pe
Dumnezeu și pe om și să mă duc să fiu înălțată peste
copaci? 14 Atunci toți copacii au spus tufei de spini:
Vino tu și domnește peste noi. 15 Iar tufa de spini a
spus copacilor: Dacă într-adevăr mă ungeți împărat
peste voi, veniți, puneți-vă încrederea în umbra mea,
și dacă nu, să iasă foc din tufa de spini și să mistuie
cedrii Libanului. 16 Și acum, dacă ați făcut aceasta cu
adevăr și în sinceritate, în aceea că ați făcut împărat pe
Abimelec și dacă v-ați purtat bine cu Ierubaal și cu casa
lui și i-ați făcut conform meritului mâinilor lui; 17 (Pentru
că tatăl meu a luptat pentru voi și și-a primejduit mult
viața și v-a eliberat din mâna lui Madian; 18 Iar voi v-ați
ridicat astăzi împotriva casei tatălui meu și ați ucis pe
fiii săi, șaptezeci de oameni, pe o singură piatră, și ați
făcut pe Abimelec, fiul servitoarei sale, împărat peste
bărbații din Sihem, pentru că el este fratele vostru); 19
Dacă așadar ați lucrat cu adevăr și în sinceritate cu
Ierubaal și cu casa lui în această zi, atunci bucurați-
vă în Abimelec și să se bucure și el în voi; 20 Dar
dacă nu, să iasă foc din Abimelec și să mistuie pe
bărbații din Sihem și casa lui Bet-Milo; și să iasă foc din
bărbații din Sihem și din casa lui Bet-Milo și să mistuie
pe Abimelec. 21 Și Iotam a alergat și a fugit și a mers
la Beer și a locuit acolo de frica lui Abimelec, fratele
său. 22 După ce Abimelec a domnit peste Israel trei
ani, 23 Dumnezeu a trimis un duh rău între Abimelec și

bărbații din Sihem; și bărbații din Sihem s-au purtat cu
perfidie cu Abimelec; 24 Pentru ca violența, făcută celor
șaptezeci de fii ai lui Ierubaal și sângele lor, să vină
asupra lui Abimelec, fratele lor, care i-a ucis, și asupra
bărbaților din Sihem, care l-au ajutat în uciderea fraților
săi. 25 Și bărbații din Sihem au pus pânditori pentru el
pe vârfurile munților și au jefuit pe toți cei care treceau
pe acea cale pe lângă ei; și i s-a spus lui Abimelec. 26
Și Gaal, fiul lui Ebed, a venit cu frații săi și au trecut la
Sihem, și bărbații din Sihem și-au pus încrederea în el.
27 Și au ieșit în câmpuri și le-au cules viile și au călcat
strugurii și s-au veselit și au intrat în casa dumnezeului
lor și au mâncat și au băut și au blestemat pe Abimelec.
28 Și Gaal, fiul lui Ebed, a spus: Cine este Abimelec și
cine este Sihem, ca să îi servim? Nu este el fiul lui
Ierubaal? Și Zebul, căpetenia sa? Serviți bărbaților lui
Hamor, tatăl lui Sihem; pentru ce să îi servim lui? 29
De ar fi acest popor în mâna mea! Atunci aș îndepărta
pe Abimelec. Și el i-a spus lui Abimelec: Înmulțește-ți
armata și ieși afară. 30 Și după ce Zebul, conducătorul
cetății, a auzit cuvintele lui Gaal, fiul lui Ebed, mânia
lui s-a aprins. 31 Și a trimis mesageri la Abimelec pe
ascuns, spunând: Iată, Gaal, fiul lui Ebed, și frații săi
au venit la Sihem; și, iată, ei întăresc cetatea împotriva
ta. 32 Acum de aceea ridică-te noaptea, tu și poporul
care este cu tine și stai la pândă în câmp; 33 Și va fi
astfel: dimineața, imediat ce soarele a răsărit, să te
scoli devreme și să te așezi asupra cetății; și, iată, el și
poporul care este cu el, vor ieși împotriva ta, atunci le
vei face după cum vei găsi de cuviință. 34 Și Abimelec
s-a ridicat noaptea, el și tot poporul care era cu el, și s-
au așezat la pândă împotriva Sihemului în patru cete.
35 Și Gaal, fiul lui Ebed, a ieșit și a stat la intrarea porții
cetății; iar Abimelec s-a ridicat, el și poporul care era
cu el, de la pândă. 36 Și când Gaal a văzut poporul,
i-a spus lui Zebul: Iată, coboară oameni din vârfurile
munților. Și Zebul i-a spus: Tu vezi umbra munților de
parcă ar fi oameni. 37 Și Gaal a vorbit din nou și a
spus: Vezi acolo, coboară oameni prin mijlocul țării și o
altă ceată vine pe la câmpia lui Monenim. 38 Atunci
Zebul i-a spus: Unde este acum gura ta, cu care ai zis:
Cine este Abimelec, de ar trebui să îi servim? Nu este
acesta poporul pe care l-ai disprețuit? Ieși acum, te
rog, și luptă cu ei. 39 Și Gaal a ieșit înaintea bărbaților
din Sihem și a luptat cu Abimelec. 40 Și Abimelec l-a
urmărit și el a fugit dinaintea lui și mulți au fost doborâți
și răniți, până la intrarea porții. 41 Și Abimelec a locuit
în Aruma; și Zebul a alungat pe Gaal și pe frații săi, ca
să nu locuiască în Sihem. 42 Și a doua zi s-a întâmplat,
că poporul a ieșit la câmp; și i-au spus lui Abimelec.
43 Și el a luat poporul și i-a împărțit în trei cete și s-a
așezat la pândă în câmp și s-a uitat și, iată, poporul era
ieșit din cetate; și s-a ridicat împotriva lor și i-a lovit. 44
Și Abimelec și ceata care era cu el s-au năpustit înainte
și au stat la intrarea porții cetății, și celelalte două cete
au alergat asupra tuturor celor care erau în câmpuri
și i-au ucis. 45 Și Abimelec a luptat împotriva cetății
toată ziua aceea; și a luat cetatea și a ucis poporul
care era în ea și a dărâmat cetatea și a presărat-o cu
sare. 46 Și după ce toți bărbații din turnul Sihemului au
auzit, au intrat în turnul casei dumnezeului Berit. 47
Și i s-a spus lui Abimelec că s-au adunat toți bărbații
turnului Sihemului. 48 Și Abimelec s-a urcat pe muntele
Țalmon, el și tot poporul care era cu el, și Abimelec a
luat un topor în mâna sa și a tăiat o ramură dintr-un
copac și a luat-o și a pus-o pe umărul său și a spus
poporului care era cu el: Ce m-ați văzut că fac, grăbiți-
vă, să faceți ca mine. 49 Și tot poporul la fel și-a tăiat
fiecare ramura lui și l-au urmat pe Abimelec și le-au
pus la turn și au pus foc turnului peste ei, astfel încât
au murit de asemenea toți oamenii turnului Sihemului,
cam o mie de bărbați și de femei. 50 Atunci Abimelec a
mers la Tebeț și a tăbărât împotriva Tebețului și l-a luat.
51 Dar acolo era un turn tare în interiorul cetății și acolo
au fugit toți bărbații și femeile și toți cei din cetate și au
încuiat ușile după ei și s-au urcat pe acoperișul turnului.
52 Și Abimelec a venit până la turn și a luptat împotriva
lui și a atacat ușa turnului ca să o ardă cu foc. 53 Și o
femeie a aruncat o bucată de piatră de moară pe capul
lui Abimelec și aproape i-a zdrobit capul. 54 Atunci el
a chemat în grabă pe tânărul care era purtătorul său
de arme și i-a spus: Scoate-ți sabia și omoară-mă, ca
să nu spună oamenii despre mine: O femeie l-a ucis.
Și tânărul său l-a străpuns și el a murit. 55 Și când
bărbații lui Israel au văzut că Abimelec a murit, s-au
depărtat, fiecare la locul său. 56 Astfel Dumnezeu i-a
întors răutatea lui Abimelec, pe care o făcuse tatălui
său, ucigând pe cei șaptezeci de frați ai săi; 57 Și
toată răutatea bărbaților din Sihem, Dumnezeu a întors-
o asupra capetelor lor; și blestemul lui Iotam, fiul lui
Ierubaal, a venit asupra lor.

10 Și după Abimelec s-a ridicat Tola, fiul lui Pua,
fiul lui Dodo, un bărbat din Isahar, să apere pe
Israel; și el locuia în Șamir, pe muntele Efraim. 2 Și
a judecat pe Israel douăzeci și trei de ani și a murit
și a fost îngropat în Șamir. 3 Și după el s-a ridicat
Iair, un galaadit, și a judecat pe Israel douăzeci și doi
de ani. 4 Și el a avut treizeci de fii care călăreau pe
treizeci de mânji de măgăriță, și ei aveau treizeci de
cetăți, care se numesc Havot-Iair, până în această
zi, care sunt în țara Galaadului. 5 Și Iair a murit
și a fost îngropat în Camon. 6 Și copiii lui Israel
din nou au făcut ce este rău în ochii DOMNULUI și
au servit Baalilor și Astarteelor și dumnezeilor Siriei
și dumnezeilor Sidonului și dumnezeilor Moabului și

dumnezeilor copiilor lui Amon și dumnezeilor filistenilor
și au părăsit pe DOMNUL și nu i-au servit lui. 7 Și
mânia DOMNULUI s-a aprins împotriva lui Israel și i-a
vândut în mâna filistenilor și în mâna copiilor lui Amon.
8 Și în acel an, ei i-au chinuit și au oprimat pe copiii
lui Israel, optsprezece ani, pe toți copiii lui Israel care
erau dincolo de Iordan, în țara amoriților, care este în
Galaad. 9 Mai mult, copiii lui Amon au trecut Iordanul
să lupte și cu Iuda și împotriva lui Beniamin și împotriva
casei lui Efraim, astfel că Israel era foarte strâmtorat.
10 Și copiii lui Israel au strigat către DOMNUL, spunând:
Am păcătuit împotriva ta, pentru că am părăsit pe
Dumnezeul nostru și de asemenea am servit Baalilor.
11 Și DOMNUL a spus copiilor lui Israel: Nu v-am
eliberat de egipteni și de amoriți și de copiii lui Amon și
de filisteni? 12 Sidonienii de asemenea și amaleciții și
maoniții v-au oprimat și ați strigat către mine iar eu v-
am eliberat din mâna lor. 13 Totuși voi m-ați părăsit
și ați servit altor dumnezei, de aceea nu vă voi mai
elibera. 14 Duceți-vă și strigați la dumnezeii pe care vi
i-ați ales, să vă salveze ei în timpul necazului vostru.
15 Și copiii lui Israel au spus DOMNULUI: Am păcătuit,
fă-ne cum ți se pare bine, eliberează-ne numai în ziua
aceasta, te rugăm. 16 Și au îndepărtat dumnezeii străini
din mijlocul lor și au servit DOMNULUI, și sufletul său
s-a mâhnit de nefericirea lui Israel. 17 Atunci copiii lui
Amon s-au adunat și și-au înălțat corturile în Galaad. Și
copiii lui Israel s-au adunat și și-au înălțat corturile în
Miţpa. 18 Și poporul și prinții Galaadului, au spus unul
către altul: Care bărbat este acesta care va începe să
lupte împotriva copiilor lui Amon? El va fi capul tuturor
locuitorilor Galaadului.

11 Și Iefta galaaditul era un războinic viteaz și era
fiul unei curve; și Galaad născuse pe Iefta. 2
Și soția lui Galaad i-a născut fii; și fiii soției lui au
crescut și au aruncat afară pe Iefta și i-au spus: Tu nu
vei moșteni în casa tatălui nostru, pentru că ești fiul
unei femei străine. 3 Atunci Iefta a fugit de frații săi și
a locuit în țara lui Tob; și acolo s-au adunat bărbați
de nimic la Iefta și au ieșit cu el. 4 Și s-a întâmplat,
după un timp, că de asemenea copiii lui Amon au făcut
război cu Israel. 5 Și s-a întâmplat, când copiii lui
Amon au făcut război cu Israel, că bătrânii Galaadului
au mers să îl aducă pe Iefta din țara lui Tob, 6 Și i-
au spus lui Iefta: Vino și fii căpetenia noastră, ca să
luptăm cu copiii lui Amon. 7 Și Iefta a spus bătrânilor
Galaadului: Nu m-ați urât și nu m-ați alungat voi din
casa tatălui meu, de ce ați venit acum la mine, când
sunteți în strâmtorare? 8 Și bătrânii Galaadului i-au
spus lui Iefta: De aceea ne-am întors la tine acum,
ca să mergi cu noi și să lupți cu copiii lui Amon și să
fii capul nostru peste toți locuitorii Galaadului. 9 Și
Iefta a spus bătrânilor Galaadului: Dacă mă aduceți din
nou acasă ca să lupt cu copiii lui Amon și DOMNUL
îi va da înaintea mea, voi fi eu capul vostru? 10 Și
bătrânii Galaadului i-au spus lui Iefta: DOMNUL să fie
martor între noi, dacă nu vom face conform cuvintelor
tale. 11 Atunci Iefta a mers cu bătrânii Galaadului și
poporul l-a pus cap și căpetenie peste ei, și Iefta și-a
rostit toate cuvintele înaintea DOMNULUI în Miţpa. 12
Și Iefta a trimis mesageri la împăratul fiilor lui Amon,
spunând: Ce ai a face cu mine, de ai venit împotriva
mea să lupți în țara mea? 13 Și împăratul fiilor lui Amon
a răspuns mesagerilor lui Iefta: Pentru că Israel mi-
a luat țara, când a ieșit din Egipt, de la Arnon până
la Iaboc și până la Iordan; acum de aceea înapoiază
acele pământuri în pace. 14 Și Iefta a trimis din nou
mesageri la împăratul fiilor lui Amon; 15 Și i-a spus:
Astfel spune Iefta: Israel nu a luat țara Moabului, nici
țara copiilor lui Amon, 16 Ci când Israel a ieșit din Egipt
și a umblat prin pustie până la Marea Roșie și a venit la
Cades, 17 Atunci Israel a trimis mesageri la împăratul
Edomului, spunând: Te rog, lasă-mă să trec prin țara ta,
dar împăratul Edomului a refuzat să le dea ascultare.
Și la fel au trimis la împăratul Moabului, dar a refuzat și
el; și Israel a rămas în Cades. 18 Atunci au umblat prin
pustie și au ocolit țara Edomului și țara Moabului și au
venit în partea dinspre est a țării Moabului și au tăbărât
dincolo de Arnon, dar nu au intrat în hotarul Moabului,
pentru că Arnonul era hotarul Moabului. 19 Și Israel a
trimis mesageri la Sihon, împăratul amoriților, împăratul
Hesbonului, și Israel i-a spus: Lasă-ne, te rugăm, să
trecem prin țara ta până la locul meu. 20 Dar Sihon
nu a avut încredere în Israel ca să îl lase să treacă
prin ținutul său, ci Sihon a adunat tot poporul său și a
tăbărât în Iahaț și a luptat împotriva lui Israel. 21 Și
DOMNUL Dumnezeul lui Israel a dat pe Sihon și pe tot
poporul lui în mâna lui Israel și i-au bătut; și Israel a
luat în stăpânire toată țara amoriților, locuitorii acelei
țări. 22 Și au luat în stăpânire toate ținuturile amoriților,
de la Arnon până la Iaboc și de la pustie până la
Iordan. 23 Astfel că acum DOMNUL Dumnezeul lui
Israel i-a alungat pe amoriți dinaintea poporului său
Israel; și să îl stăpânești tu? 24 Nu stăpânești tu ce
ți-a dat în stăpânire Chemoș, dumnezeul tău? Astfel
pe oricine DOMNUL Dumnezeul nostru îi va alunga
dinaintea noastră, pe ei îi vom stăpâni. 25 Și acum, ești
tu cu ceva mai bun decât Balac, fiul lui Țipor, împăratul
Moabului? S-a certat el vreodată cu Israel, sau a luptat
el vreodată împotriva lor? 26 Cât timp a locuit Israel în
Hesbon și în orașele lui, și în Aroer și în orașele lui, și
în toate cetățile care sunt pe malurile Arnonului, trei
sute de ani, de ce nu le-ați luat înapoi în acel timp? 27
De aceea nu eu am păcătuit împotriva ta, ci tu îmi faci
rău, războindu-te împotriva mea; DOMNUL Judecătorul

să fie judecător astăzi între copiii lui Israel și copiii lui
Amon. 28 Cu toate acestea împăratul copiilor lui Amon
nu a dat ascultare la cuvintele pe care i le-a trimis Iefta.
29 Atunci Duhul DOMNULUI a venit peste Iefta și el a
trecut prin Galaad și Manase și a trecut la Miţpa din
Galaad și de la Miţpa din Galaad a trecut la copiii lui
Amon. 30 Și Iefta a făcut o promisiune DOMNULUI și a
spus: Dacă vei da negreşit pe copiii lui Amon în mâinile
mele, 31 Atunci va fi astfel, că ce va ieși pe ușile casei
mele pentru a mă întâmpina, când mă voi întoarce
în pace de la copiii lui Amon, va fi al DOMNULUI și
îl voi oferi ca ofrandă arsă. 32 Astfel Iefta a trecut la
copiii lui Amon să lupte împotriva lor, și DOMNUL i-
a dat în mâinile lui. 33 Și i-a bătut de la Aroer până
la Minit, douăzeci de cetăţi, și până la câmpia viilor,
cu un foarte mare măcel. Astfel copiii lui Amon au
fost supuși înaintea copiilor lui Israel. 34 Și Iefta a
venit la Miţpa, în casa lui, și, iată, fiica sa a ieșit afară
pentru a-l întâmpina cu tamburine și cu dansuri, și ea
era singurul lui copil; în afară de ea nu avea fiu sau
fiică. 35 Și s-a întâmplat, când a văzut-o, că și-a sfâșiat
hainele și a spus: Vai, fiica mea! Ce mult m-ai doborât;
și tu ești dintre cei care mă tulbură, pentru că mi-am
deschis gura către DOMNUL și nu mă pot întoarce.
36 Iar ea i-a spus: Tatăl meu, dacă ţi-ai deschis gura
către DOMNUL, fă-mi conform cu ce a ieșit din gura
ta, pentru că DOMNUL s-a răzbunat pentru tine pe
dușmanii tăi, pe copiii lui Amon. 37 Și ea a spus tatălui
său: Să mi se facă lucrul acesta: lasă-mă singură două
luni, să urc și să cobor în munţi și să îmi plâng fecioria,
eu și tovarășele mele. 38 Iar el a spus: Du-te. Și a
trimis-o pentru două luni, și ea a mers cu însoţitoarele
ei și și-a plâns fecioria pe munţi. 39 Și s-a întâmplat, la
sfârșitul a două luni, că ea s-a întors la tatăl ei, care i-a
făcut conform cu promisiunea sa pe care o făcuse, și
ea nu cunoscuse bărbat. Și a ajuns un obicei în Israel,
40 Că, din an în an, fiicele lui Israel mergeau să plângă
pe fiica lui Iefta galaaditul, patru zile pe an.

12 Și bărbaţii lui Efraim s-au adunat și au trecut spre
nord și i-au spus lui Iefta: Pentru ce ai trecut să
te lupţi împotriva copiilor lui Amon și nu ne-ai chemat
să mergem cu tine? Îţi vom arde casa, peste tine,
cu foc. 2 Și Iefta le-a spus: Eu și poporul meu am
fost în mare ceartă cu copiii lui Amon; și când v-am
chemat, nu m-aţi eliberat din mâinile lor. 3 Și când am
văzut că nu m-aţi eliberat, mi-am luat viaţa în mâini și
am trecut împotriva copiilor lui Amon și DOMNUL i-a
dat în mâna mea; și pentru ce v-aţi urcat la mine în
ziua aceasta, ca să luptaţi cu mine? 4 Atunci Iefta a
adunat pe toţi bărbaţii Galaadului și a luptat cu Efraim;
și bărbaţii Galaadului au lovit pe Efraim, deoarece
aceștia au spus: Voi galaadiţii sunteţi fugari ai lui Efraim
printre efraimiţi și printre manasiţi. 5 Și galaadiţii au
luat efraimiţilor trecerile Iordanului; și s-a întâmplat,
când efraimiţii care scăpaseră spuneau: Lasă-mă să
trec; că bărbaţii Galaadului îi spuneau: Ești efraimit?
Dacă el spunea: Nu; 6 Atunci ei îi ziceau: Spune acum
Șibolet, iar el zicea: Sibolet, pentru că nu putea să
pronunţe bine. Atunci îl luau și îl înjunghiau la trecerile
Iordanului; și au căzut atunci patruzeci și două de mii
dintre efraimiţi. 7 Și Iefta a judecat pe Israel șase ani.
Și Iefta galaaditul a murit și a fost îngropat într-una din
cetăţile Galaadului. 8 Și după el, Ibţan din Betleem
a judecat pe Israel. 9 Și el a avut treizeci de fii și
treizeci de fiice, pe care le-a trimis în afară și a adus
de afară pentru fiii săi treizeci de fiice. Și a judecat pe
Israel șapte ani. 10 Și Ibţan a murit și a fost îngropat la
Betleem. 11 Și după el, Elon, un zabulonit, a judecat pe
Israel, și el a judecat pe Israel zece ani. 12 Și Elon
zabulonitul a murit și a fost îngropat în Aialon, în ţara lui
Zabulon. 13 Și după el, Abdon, fiul lui Hilel, un piratonit,
a judecat pe Israel. 14 Și a avut patruzeci de fii și
treizeci de nepoţi, care călăreau pe șaptezeci de mânji
de măgăriţă; și el a judecat pe Israel opt ani. 15 Și
Abdon, fiul lui Hilel piratonitul, a murit și a fost îngropat
în Piraton, în ţara lui Efraim, pe muntele amaleciţilor.

13 Și copiii lui Israel au făcut din nou ce este rău
în ochii DOMNULUI; și DOMNUL i-a dat în mâna
filistenilor patruzeci de ani. 2 Și a fost un anumit
bărbat din Ţoreea, din familia daniţilor, al cărui nume
era Manoah; și soţia lui era stearpă și nu năștea. 3
Și îngerul DOMNULUI s-a arătat femeii și i-a spus:
Iată acum, tu ești stearpă și nu naști, dar vei rămâne
însărcinată și vei naște un fiu. 4 Și acum ia seama, te
rog, și să nu bei vin, nici băutură tare și să nu mănânci
vreun lucru necurat, 5 Pentru că, iată, vei rămâne
însărcinată și vei naște un fiu; și brici nu va trece pe
capul lui, căci copilul va fi nazireu pentru Dumnezeu
din pântece; și el va începe să elibereze pe Israel din
mâna filistenilor. 6 Atunci femeia a venit și a spus
soţului ei, zicând: Un om al lui Dumnezeu a venit la
mine și înfăţișarea lui era ca înfăţișarea unui înger
al lui Dumnezeu, foarte înfricoșătoare; dar nu l-am
întrebat de unde era, nici nu mi-a spus numele său; 7
Ci mi-a zis: Iată, vei rămâne însărcinată și vei naște
un fiu; și acum să nu bei vin, nici băutură tare, nici
să nu mănânci vreun lucru necurat, căci copilul va fi
nazireu pentru Dumnezeu din pântece, până în ziua
morţii sale. 8 Atunci Manoah a implorat pe DOMNUL și
a spus: O, DOMNUL meu, să mai vină la noi omul lui
Dumnezeu, pe care l-ai trimis și să ne învețe ce să
facem cu copilul care se va naște. 9 Și Dumnezeu a dat
ascultare la vocea lui Manoah; și îngerul lui Dumnezeu
a venit din nou la femeie pe când ședea ea în câmp;

dar Manoah, soțul ei, nu era cu ea. **10** Și femeia s-a
grăbit și a alergat și i-a arătat soțului ei, spunându-i:
Iată, mi s-a arătat omul care a venit la mine în ziua
aceea. **11** Și Manoah s-a ridicat și a mers după soția sa
și a venit la omul acela și i-a spus: Tu ești cel care a
vorbit femeii? Iar el a spus: Eu sunt. **12** Și Manoah
a spus: Să se împlinească acum cuvintele tale. Cum
să creștem copilul și cum să ne purtăm cu el? **13** Și
îngerul DOMNULUI i-a spus lui Manoah: Femeia să ia
seama la tot ce i-am spus. **14** Să nu mănânce nimic din
ce iese din viță, nici să nu bea vin sau băutură tare,
nici să nu mănânce vreun lucru necurat, să păzească
tot ce i-am poruncit. **15** Și Manoah a spus îngerului
DOMNULUI: Te rog, lasă-ne să te reținem, până când
îți vom fi pregătit un ied dintre capre. **16** Și îngerul
DOMNULUI i-a spus lui Manoah: Chiar de m-ai reține,
nu voi mânca din pâinea ta; și dacă vrei să aduci o
ofrandă arsă, adu-o DOMNULUI. Pentru că Manoah
nu știa că era un înger al DOMNULUI. **17** Și Manoah
a spus îngerului DOMNULUI: Care este numele tău,
ca să te onorăm când se vor împlini spusele tale?
18 Și îngerul DOMNULUI i-a spus: De ce întrebi de
numele meu, văzând că este o taină? **19** Astfel Manoah
a luat un ied împreună cu un dar de mâncare și le-
a oferit DOMNULUI pe o stâncă; și îngerul a făcut
ceva minunat; și Manoah și soția lui se uitau. **20** Și
s-a întâmplat, pe când se înălța flacăra de pe altar
spre cer, că îngerul DOMNULUI s-a înălțat în flacăra
altarului. Și Manoah și soția lui s-au uitat și au căzut cu
fețele la pământ. **21** Dar îngerul DOMNULUI nu s-a
mai arătat lui Manoah și soției sale. Atunci Manoah a
cunoscut că acela era un înger al DOMNULUI. **22** Și
Manoah a spus soției sale: Vom muri negreșit, pentru
că am văzut pe Dumnezeu. **23** Dar soția lui i-a spus:
Dacă DOMNULUI i-ar fi făcut plăcere să ne omoare, nu
ar fi primit o ofrandă arsă și un dar de mâncare din
mâinile noastre, nici nu ne-ar fi arătat toate acestea,
nici nu ne-ar fi spus acum lucruri ca acestea. **24** Și
femeia a născut un fiu și i-a pus numele Samson, și
copilul a crescut și DOMNUL l-a binecuvântat. **25** Și
Duhul DOMNULUI a început să îl miște în tabăra lui
Dan, între Țoreea și Eștaol.

14 Și Samson a coborât la Timna și a văzut în Timna
o femeie dintre fiicele filistenilor. **2** Și s-a urcat și
a spus tatălui său și mamei sale, zicând: Am văzut în
Timna o femeie dintre fiicele filistenilor; acum luați-mi-
o de soție. **3** Atunci tatăl său și mama sa i-au spus:
Nu este între fiicele fraților tăi sau în tot poporul meu
nicio femeie, de mergi să îți iei soție dintre filistenii cei
necircumciși? Și Samson a spus tatălui său: Luați-mi-o,
pentru că ea îmi place mult. **4** Dar tatăl său și mama sa
nu știau că aceasta era de la DOMNUL, pentru că el
căuta o ocazie împotriva filistenilor, fiindcă pe timpul
acela filistenii stăpâneau peste Israel. **5** Atunci Samson
și tatăl său și mama sa au coborât la Timna și au ajuns
la viile din Timna; și, iată, un leu tânăr răcnea împotriva
lui. **6** Și Duhul DOMNULUI a venit cu putere peste el;
și el l-a sfâșiat cum se sfâșie un ied, fără să aibă nimic
în mână, dar nu a spus tatălui său sau mamei sale ce
făcuse. **7** Și a coborât și a vorbit cu femeia; și ea i-a
plăcut mult lui Samson. **8** Și s-a întors după un timp să
o ia, și s-a abătut să vadă trupul mort al leului; și, iată,
era un roi de albine și miere în trupul mort al leului. **9**
Și a luat din ea în mâinile sale și a mers mâncând; și
a venit la tatăl său și la mama sa și le-a dat și ei au
mâncat; dar nu le-a spus că scosese mierea din trupul
mort al leului. **10** Astfel tatăl său a coborât la femeia
aceea, și Samson a făcut acolo un ospăț, pentru că
astfel obișnuiau tinerii să facă. **11** Și s-a întâmplat, când
l-au văzut, că au adus treizeci de însoțitori să fie cu
el. **12** Și Samson le-a spus: Acum o să vă pun înainte
o ghicitoare, dacă puteți să mi-o explicați clar în cele
șapte zile ale ospățului și o veți ghici, atunci vă voi da
treizeci de cămăși și treizeci de schimburi de haine; **13**
Dar dacă nu puteți să mi-o explicați, atunci să îmi dați
voi mie treizeci de cămăși și treizeci de schimburi de
haine. Iar ei i-au spus: Pune-ne înainte ghicitoarea ta,
ca să o auzim. **14** Și el le-a spus: Din cel ce mănâncă
a ieșit ce se mănâncă și din cel tare a ieșit dulceață. Și
trei zile nu au putut să explice ghicitoarea. **15** Și s-a
întâmplat, în a șaptea zi, că au spus soției lui Samson:
Ademenește pe soțul tău să ne explice ghicitoarea,
ca să nu te ardem cu foc, pe tine și casa tatălui tău.
Ne-ați chemat să ne luați ce avem? Nu este așa? **16**
Și soția lui Samson a plâns înaintea lui și a spus: Tu
mă urăști și nu mă iubești, ai pus înainte o ghicitoare
copiilor poporului meu și mie nu mi-ai spus-o. Și el i-a
spus: Iată, nu am spus-o nici tatălui meu nici mamei
mele și să ți-o spun ție? **17** Și ea a plâns înaintea lui
șapte zile, cât au avut ospățul; și s-a întâmplat, în a
șaptea zi, că el i-a spus-o, pentru că stăruia mult de
el; și ea a spus ghicitoarea copiilor poporului ei. **18** Și
bărbații cetății i-au spus în ziua a șaptea, înainte de
apusul soarelui: Ce este mai dulce decât mierea? Și ce
este mai tare decât un leu? Și el le-a spus: Dacă nu ați
fi arat cu vițeaua mea, nu ați fi dezlegat ghicitoarea
mea. **19** Și Duhul DOMNULUI a venit peste el și el a
coborât la Ascalon; și a ucis dintre ei treizeci de bărbați
și a luat prada lor și a dat schimburile de haine celor
care au explicat ghicitoarea. Și mânia lui s-a aprins și
el a urcat la casa tatălui său. **20** Iar soția lui Samson a
fost dată însoțitorului său, cu care el se împrietenise.

15 Dar s-a întâmplat după un timp, în zilele secerișului
grâului, că Samson a vizitat-o pe soția sa cu un

ied și a spus: Voi intra la soția mea în cameră. Dar
tatăl ei nu i-a permis să intre. 2 Și tatăl ei a spus:
Gândeam negreșit că o urăști de tot; de aceea am
dat-o însoțitorului tău; nu este sora ei mai mică mai
frumoasă decât ea? Te rog, ia-o pe ea în locul ei. 3 Și
Samson a spus referitor la ei: Acum voi fi nevinovat
față de filisteni, deși le voi face rău. 4 Și Samson a
mers și a prins trei sute de vulpi și a luat tăciuni și le-a
legat coadă de coadă și a pus un tăciune la mijloc între
cele două cozi. 5 Și după ce a aprins cu foc tăciunii, le-
a dat drumul în holdele filistenilor și a ars deopotrivă
snopii și de asemenea grâul care stătea în picioare,
împreună cu viile și măslinii. 6 Atunci filistenii au spus:
Cine a făcut aceasta? Și li s-a răspuns: Samson,
ginerele timneanului, pentru că i-a luat soția și a dat-o
însoțitorului său. Și filistenii s-au urcat și au ars-o cu
foc pe ea și pe tatăl ei. 7 Și Samson le-a spus: Pentru
că ați făcut aceasta mă voi răzbuna față de voi și după
aceea voi înceta. 8 Și i-a lovit la șold și la coapse cu
un mare măcel; și a coborât și a locuit în vârful stâncii
Etam. 9 Atunci filistenii s-au urcat și au așezat tabăra
în Iuda și s-au răspândit în Lehi. 10 Și bărbații din Iuda
au spus: Pentru ce v-ați urcat împotriva noastră? Iar
ei au răspuns: Ne-am urcat să îl legăm pe Samson,
să îi facem cum ne-a făcut și el. 11 Atunci trei mii de
bărbați din Iuda au mers pe vârful stâncii Etam și i-
au spus lui Samson: Nu știi că filistenii sunt stăpâni
peste noi? Ce este aceasta ce ne-ai făcut? Iar el le-a
spus: Cum mi-au făcut ei mie, astfel le-am făcut și eu
lor. 12 Iar ei i-au spus: Am venit să te legăm, ca să te
dăm în mâna filistenilor. Și Samson le-a spus: Jurați-
mi că nu veți cădea voi înșivă asupra mea. 13 Și i-au
vorbit, spunând: Nu, ci te vom lega strâns și te vom da
în mâna lor; dar cu siguranță nu te vom ucide. Și l-
au legat cu două funii noi și l-au scos din stâncă. 14
Și când a venit la Lehi, filistenii au strigat împotriva
lui; și Duhul DOMNULUI a venit cu putere peste el și
funiile care erau pe brațele lui au devenit ca niște in
ars cu foc, și legăturile lui s-au dezlegat de pe mâinile
sale. 15 Și el a găsit o falcă de măgar neuscată și
și-a întins mâna și a luat-o și a ucis cu ea o mie de
bărbați. 16 Și Samson a spus: Cu o falcă de măgar,
grămezi peste grămezi, cu o falcă de măgar am ucis o
mie de bărbați. 17 Și s-a întâmplat, când a terminat de
vorbit, că a aruncat falca din mâna lui și a numit acel
loc Ramat-Lehi. 18 Și îi era foarte sete și a chemat pe
DOMNUL și a spus: Tu ai dat prin mâna servitorului tău
această mare eliberare; și acum să mor de sete și să
cad în mâna celor necircumciși? 19 Dar Dumnezeu a
despicat o scobitură în falcă și a ieșit apă din ea; și
după ce a băut, duhul i-a revenit și a trăit; de aceea
el i-a pus numele En-Hacore, care este în Lehi până
în ziua aceasta. 20 Și el a judecat pe Israel în zilele
filistenilor, douăzeci de ani.

16 Atunci Samson a mers la Gaza și a văzut acolo
o curvă și a intrat la ea. 2 Și li s-a spus gaziților,
zicând: Samson a venit aici. Și l-au încercuit și l-au
pândit toată noaptea la poarta cetății și au stat liniștiți
toată noaptea, spunând: Dimineață, când va fi ziuă,
îl vom ucide. 3 Și Samson s-a culcat până la miezul
nopții; și la miezul nopții s-a sculat și a luat porțile cetății
și cei doi stâlpi, cu tot cu zăvor, și a plecat cu ele și
le-a pus pe umerii săi și le-a dus pe vârful unui deal
care este înaintea Hebronului. 4 Și s-a întâmplat, după
aceasta, că a iubit o femeie în Valea Sorec al cărei
nume era Dalila. 5 Și domnii filistenilor s-au urcat la ea
și i-au spus: Ademenește-l și vezi în ce stă marea lui
putere și prin ce mijloace îl vom putea învinge, ca să îl
legăm și să îl chinuim; și îți vom da fiecare o mie o sută
de șekeli de argint. 6 Și Dalila i-a spus lui Samson:
Spune-mi, te rog, în ce stă marea ta putere și cu ce poți
fi legat ca să fii chinuit. 7 Și Samson i-a spus: Dacă mă
leagă cu împletituri de șapte nuiele verzi, care nu au
fost niciodată uscate, atunci voi fi slab și voi fi ca orice
alt om. 8 Atunci domnii filistenilor i-au adus împletituri
de șapte nuiele verzi, care nu fuseseră uscate, și ea l-a
legat cu ele. 9 Și erau acolo bărbați pândind, șezând
cu ea în cameră. Și ea i-a spus: Filistenii sunt asupra
ta, Samson. Și el a rupt împletiturile de nuiele cum
se rupe o ață de câlți când este atinsă de foc. Astfel
puterea lui nu a fost cunoscută. 10 Și Dalila i-a spus lui
Samson: Iată, m-ai batjocorit și mi-ai spus minciuni,
acum spune-mi, te rog, cu ce poți fi legat. 11 Și el i-
a spus: Dacă mă leagă strâns cu funii noi care nu
au fost niciodată folosite, atunci voi fi slab și voi fi ca
orice om. 12 Dalila de aceea a luat funii noi și l-a legat
cu ele și i-a spus: Samson, filistenii sunt asupra ta.
Și erau acolo pânditori, șezând în cameră. Și el le-a
rupt de pe brațele sale ca pe o ață. 13 Și Dalila i-a
spus lui Samson: Până aici m-ai batjocorit și mi-ai spus
minciuni; spune-mi cu ce poți fi legat. Și el i-a spus:
Dacă împletești cele șapte șuvițe ale capului meu în
urzeala țesăturii. 14 Și ea le-a prins cu un țăruș și i-a
spus: Samson, filistenii sunt asupra ta. Și el s-a trezit
din somnul său și a luat cu el țărușul bârnei și urzeala.
15 Și ea i-a spus: Cum poți să spui, te iubesc, când
inima ta nu este cu mine? În aceste trei rânduri m-ai
batjocorit și nu mi-ai spus în ce stă marea ta putere. 16
Și s-a întâmplat, după ce l-a supărat zilnic prin cuvintele
ei și l-a implorat, astfel că sufletul lui a fost chinuit până
la moarte, 17 Că și-a deschis toată inima și i-a spus:
Brici nu s-a pus pe capul meu, pentru că sunt nazireu
lui Dumnezeu din pântecele mamei mele; dacă voi fi
ras, atunci puterea mea mă va părăsi și voi deveni slab

și voi fi ca orice alt om. 18 Și când Dalila a văzut că își
deschisese toată inima, a trimis și a chemat pe domnii
filistenilor, spunând: Urcați-vă de data aceasta, pentru
că și-a deschis toată inima față de mine. Atunci domnii
filistenilor s-au urcat la ea și au adus bani în mâinile lor.
19 Și ea l-a adormit pe genunchii ei; și a chemat un om
și l-a pus să îi radă cele șapte șuvițe ale capului său; și
ea a început să îl chinuiască; și puterea lui l-a părăsit.
20 Și ea a spus: Samson, filistenii sunt asupra ta. Și
el s-a trezit din somnul său și a spus: Voi ieși ca în
celelalte dăți și mă voi scutura. Și nu știa că DOMNUL
îl părăsise. 21 Dar filistenii l-au luat și i-au scos ochii; și
l-au coborât la Gaza și l-au legat cu cătușe de aramă;
și el măcina în casa închisorii. 22 Totuși, părul capului
său a început să crească din nou după ce fusese
ras. 23 Apoi domnii filistenilor s-au adunat ca să ofere
un mare sacrificiu lui Dagon, dumnezeul lor, și să se
bucure, pentru că spuneau: Dumnezeul nostru a dat
în mâna noastră pe Samson, dușmanul nostru. 24
Și când poporul l-a văzut, au lăudat pe dumnezeul
lor, pentru că spuneau: Dumnezeul nostru a dat în
mâna noastră pe dușmanul nostru și pe nimicitorul
țării noastre, care a ucis pe mulți dintre noi. 25 Și s-a
întâmplat, când inimile lor erau vesele, că au spus:
Chemați pe Samson, ca să ne distreze. Și au chemat
pe Samson din casa închisorii; și el i-a distrat; și l-au
pus între stâlpi. 26 Și Samson a spus băiatului care îl
ținea de mână: Permite-mi să ating stâlpii pe care stă
casa, ca să mă sprijin de ei. 27 Acum, casa era plină
de bărbați și de femei; și toți domnii filistenilor erau
acolo; și erau pe acoperiș cam trei mii de bărbați și de
femei, care priveau în timp ce Samson îi distra. 28 Și
Samson a chemat pe DOMNUL și a spus: O, DOAMNE
Dumnezeule, amintește-ți de mine te rog și întărește-
mă, doar de data aceasta, O, Dumnezeule, ca să fiu
răzbunat îndată asupra filistenilor pentru cei doi ochi ai
mei. 29 Și Samson a apucat cei doi stâlpi din mijloc
pe care stătea casa și de care era susținută, pe unul
cu mâna lui dreaptă și pe celălalt cu stânga lui. 30 Și
Samson a spus: Să mor împreună cu filistenii. Și s-a
plecat cu toată puterea lui; și casa a căzut peste domni
și peste tot poporul care era în ea. Astfel că morții pe
care i-a ucis la moartea sa au fost mai mulți decât
aceia pe care îi ucisese în viața sa. 31 Atunci frații săi
și toată casa tatălui său au coborât și l-au luat și l-au
urcat și l-au îngropat între Țoreea și Eștaol, în locul de
îngropare al lui Manoah, tatăl său. Și el judecase pe
Israel douăzeci de ani.

17 Și era un om din muntele Efraim, al cărui nume
era Mica. 2 Și el i-a spus mamei sale: Cei o
mie o sută de șekeli care ți s-au luat, despre care ai
blestemat și ai vorbit în auzul meu, iată, argintul este la
mine; eu l-am luat. Și mama sa a spus: Binecuvântat fii
de DOMNUL, fiul meu. 3 Și după ce a înapoiat cei o
mie o sută de șekeli de argint mamei sale, mama sa a
spus: Am dedicat, în întregime DOMNULUI, argintul
din mâna mea pentru fiul meu, pentru a face un chip
cioplit și un chip turnat; acum de aceea ți-l voi înapoia.
4 Totuși a înapoiat banii mamei sale; și mama sa a
luat două sute de șekeli de argint și i-a dat topitorului,
care a făcut din ei un chip cioplit și un chip turnat, și
amândouă erau în casa lui Mica. 5 Și bărbatul Mica
avea o casă de dumnezei; și a făcut un efod și terafimi
și l-a consacrat pe unul dintre copiii săi, care a devenit
preotul lui. 6 În zilele acelea nu era împărat în Israel,
ci fiecare făcea ce era drept în ochii săi. 7 Și era un
tânăr din Betleem-Iuda, din familia lui Iuda, care era
levit și locuia temporar acolo. 8 Și omul a plecat din
cetatea Betleem-Iuda, ca să locuiască temporar unde
ar putea găsi un loc, și călătorind, a ajuns la muntele
Efraim, în casa lui Mica. 9 Și Mica i-a spus: De unde
vii? Iar el i-a spus: Sunt levit din Betleem-Iuda și merg
să locuiesc temporar unde aș găsi un loc. 10 Și Mica i-
a spus: Locuiește cu mine și să îmi fii părinte și preot și
eu îți voi da zece șekeli de argint pe an și un costum
de haine și merindele tale. Astfel levitul a intrat. 11
Și levitul a fost mulțumit să locuiască cu omul acela;
și tânărul i-a fost ca unul dintre fiii săi. 12 Și Mica a
consacrat pe levit; iar tânărul a devenit preotul său și a
stat în casa lui Mica. 13 Atunci Mica a spus: Acum știu
că DOMNUL îmi va face bine, văzând că am un levit ca
preot.

18 În acele zile nu era împărat în Israel, și în acele
zile tribul daniților își căuta o moștenire de locuit,
pentru că până în ziua aceea nu le căzuse toată
moștenirea lor între triburile lui Israel. 2 Și copiii lui
Dan au trimis din familia lor cinci bărbați din ținuturile
lor, războinici viteji din Țoreea și din Eștaol, pentru a
spiona țara și să o cerceteze; și le-au spus: Duceți-vă,
cercetați țara; și când au ajuns la muntele Efraim, la
casa lui Mica, au găzduit acolo. 3 Când erau lângă
casa lui Mica, au cunoscut vocea tânărului, levitul, și s-
au abătut pe acolo și i-au spus: Cine te-a adus aici? Și
ce faci tu în acest loc? Și ce ai tu aici? 4 Și el le-a spus:
Așa și așa s-a purtat Mica cu mine și m-a angajat și eu
sunt preotul lui. 5 Iar ei i-au spus: Cere sfat, te rugăm,
de la Dumnezeu, ca să știm dacă va fi prosperă calea
pe care mergem. 6 Și preotul le-a spus: Duceți-vă în
pace, calea voastră, pe care mergeți, este înaintea
DOMNULUI. 7 Atunci cei cinci bărbați au plecat și au
venit la Lais și au văzut poporul care era în ea, cum
locuiau nepăsători, după felul sidonienilor, liniștiți și
în siguranță; și nu era vreun magistrat în țară, care
să îi dea de rușine în orice lucru; și erau departe de

sidonieni și nu aveau afaceri cu vreun om. **8** Și au
venit la frații lor, la Țoreea și Eștaol, iar frații lor le-au
zis: Ce spuneți voi? **9** Iar ei au zis: Ridicați-vă, să ne
urcăm împotriva lor, pentru că am văzut țara și, iată,
este foarte bună, iar voi stați liniștiți? Nu vă leneviți a
merge și a intra să stăpâniți țara. **10** Când mergeți,
veți ajunge la un popor în siguranță și la o țară întinsă,
pentru că Dumnezeu a dat-o în mâinile voastre; un
loc în care nu este lipsă de nimic din ceea ce este pe
pământ. **11** Și de acolo, din Țoreea și Eștaol, au plecat
șase sute de bărbați din familia daniților, încinși cu
arme de război. **12** Și s-au urcat și au tăbărât la Chiriat-
Iearim în Iuda; de aceea au numit acel loc Mahane-
Dan, până în ziua aceasta; iată, este în spatele Chiriat-
Iearimului. **13** Și de acolo au trecut la muntele Efraim
și au ajuns până la casa lui Mica. **14** Atunci cei cinci
bărbați, care se duseseră să spioneze țara Lais, au
răspuns și au spus fraților lor: Știți că în aceste case
se află un efod și terafimi și un chip cioplit și un chip
turnat? Și acum, luați aminte la ce aveți de făcut. **15**
Și s-au abătut într-acolo și au venit la casa tânărului,
levitul, la casa lui Mica și l-au salutat. **16** Și cei șase
sute de bărbați încinși cu armele lor de război, care
erau dintre copiii lui Dan, au stat la intrarea porții. **17**
Și cei cinci bărbați, care merseseră să spioneze țara,
s-au urcat, au intrat acolo și au luat chipul cioplit și
efodul și terafimii și chipul turnat; și preotul stătea la
intrarea porții cu cei șase sute de bărbați care erau
încinși cu arme de război. **18** Și aceștia au intrat în
casa lui Mica și au luat chipul cioplit, efodul și terafimii
și chipul turnat. Atunci preotul le-a spus: Ce faceți? **19**
Iar ei i-au spus: Taci, pune-ți mâna la gură și mergi cu
noi și să ne fii părinte și preot. Este mai bine pentru
tine să fii preot pentru casa unui singur om, sau să fii
preot pentru un trib și o familie în Israel? **20** Și inima
preotului s-a bucurat și a luat efodul și terafimii și chipul
cioplit și a mers în mijlocul poporului. **21** Astfel ei s-au
întors și au plecat; și au pus înaintea lor pruncii și vitele
și bagajele. **22** Și când erau la o distanță bună de casa
lui Mica, bărbații care erau în casele de lângă casa lui
Mica s-au adunat și i-au ajuns pe copiii lui Dan. **23** Și
au strigat la copiii lui Dan. Și ei și-au întors fețele și i-
au spus lui Mica: Ce îți este, că ai venit cu o astfel de
ceată? **24** Și el a spus: Mi-ați luat dumnezeii, pe care i-
am făcut, și pe preot și ați plecat, și ce mai am eu? Și
ce este aceasta ce îmi spuneți: Ce îți este? **25** Și copiii
lui Dan i-au spus: Să nu ți se audă vocea printre noi, ca
nu cumva niște oameni furioși să vină peste voi și să îți
pierzi viața, împreună cu viața celor din casa ta. **26** Și
copiii lui Dan au mers pe drumul lor și când Mica a
văzut că erau prea puternici pentru el, s-a întors și a
mers acasă. **27** Și au luat lucrurile, pe care le făcuse
Mica, și pe preotul care era la el, și au venit asupra
Laisului, asupra unui popor liniștit și în siguranță; și i-
au lovit cu ascuțișul sabiei și au ars cetatea cu foc.
28 Și nu era niciun eliberator, pentru că aceasta era
departe de Sidon și nu aveau afaceri cu vreun om; și
era în valea care se află lângă Bet-Rehob. Și au zidit o
cetate și au locuit în ea. **29** Și au pus cetății numele
Dan, după numele lui Dan, tatăl lor, care i se născuse
lui Israel; totuși, mai înainte numele cetății era Lais. **30**
Și copiii lui Dan au înălțat chipul cioplit; și Ionatan, fiul
lui Gherșom, fiul lui Manase, el și fiii săi au fost preoții
tribului lui Dan până în ziua captivității țării. **31** Și și-au
înălțat chipul cioplit al lui Mica, pe care îl făcuse el, în
toate zilele cât a fost casa lui Dumnezeu în Șilo.

19 Și s-a întâmplat, în zilele acelea când nu era
împărat în Israel, că era un levit, care locuia
temporar într-o parte a muntelui Efraim, și el și-a luat o
concubină din Betleem-Iuda. **2** Și concubina lui a curvit
împotriva lui și a plecat de la el la casa tatălui ei, în
Betleem-Iuda, și a rămas acolo patru luni întregi. **3** Și
soțul ei s-a ridicat și a mers după ea, să îi vorbească
prietenește și să o aducă înapoi, având pe servitorul lui
cu el și doi măgari; și ea l-a adus în casa tatălui ei; și
când tatăl fetei l-a văzut, s-a bucurat să îl întâlnească.
4 Și socrul său, tatăl fetei, l-a reținut; iar el a rămas cu el
trei zile; astfel au mâncat și au băut și au găzduit acolo.
5 Și s-a întâmplat, în ziua a patra când s-au sculat dis-
de-dimineață, că el s-a ridicat să plece și tatăl fetei a
spus ginerelui său: Întărește-ți inima cu o bucată de
pâine și după aceea mergeți pe drumul vostru. **6** Și s-
au așezat și au mâncat și au băut amândoi împreună,
fiindcă tatăl fetei a spus bărbatului: Binevoiește, te rog,
și rămâi toată noaptea și să ți se veselească inima.
7 Și când bărbatul s-a ridicat să plece, socrul său l-a
constrâns; de aceea el a găzduit din nou acolo. **8** Și s-
a sculat dis-de-dimineață în ziua a cincea ca să plece;
și tatăl fetei a spus: Întărește-ți inima, te rog. Și au
rămas până după-amiază și au mâncat amândoi. **9** Și
când bărbatul s-a ridicat să plece, el și concubina lui și
servitorul său, socrul său, tatăl fetei, i-a spus: Iată, ziua
se lasă spre seară; vă rog să rămâneți toată noaptea;
iată, ziua se apropie de sfârșit, găzduiește aici, ca să ți
se veselească inima; și mâine plecați de dimineață pe
calea voastră, să te duci acasă. **10** Dar bărbatul nu a
dorit să rămână acea noapte, ci s-a ridicat și a plecat și
a ajuns înaintea Iebusului, care este Ierusalimul; și cu
el erau doi măgari înșeuați, concubina lui de asemenea
fiind cu el. **11** Și când erau lângă Iebus, ziua trecuse de
mult; și servitorul a spus stăpânului său: Vino, te rog, să
ne abatem în această cetate a iebusiților și să găzduim
în ea. **12** Și stăpânul său i-a spus: Nu ne vom abate pe
aici în cetatea unui străin, care nu este a copiilor lui
Israel; vom trece la Ghibea. **13** Și a spus servitorului

său: Vino și să ne apropiem de unul din aceste locuri
pentru a găzdui toată noaptea în Ghibea, sau în Rama.
14 Și au trecut și au mers pe calea lor; și soarele a apus
asupra lor pe când erau lângă Ghibea, care aparține
lui Beniamin. 15 Și s-au abătut acolo, pentru a intra
și a găzdui în Ghibea; și când a intrat, s-a așezat jos
într-o stradă a cetății, fiindcă nimeni nu i-a primit în
casa lui, ca să găzduiască. 16 Și, iată, un om bătrân
venea de la lucrul său de la câmp, seara, care era de
asemenea din muntele Efraim, și el locuia temporar în
Ghibea; dar oamenii locului erau beniamiți. 17 Și când
și-a ridicat ochii, a văzut pe bărbatul călător în strada
cetății; și bătrânul a spus: Unde te duci și de unde vii?
18 Iar el i-a spus: Noi trecem din Betleem-Iuda spre
latura muntelui lui Efraim; de acolo sunt eu; și am mers
la Betleem-Iuda, dar acum merg la casa DOMNULUI;
și nu este nimeni să mă primească în casă. 19 Noi
avem deopotrivă paie și nutreț pentru măgarii noștri; și
este pâine și vin de asemenea pentru mine și pentru
roaba ta și pentru tânărul care este cu servitorii tăi, nu
este lipsă de nimic. 20 Și bătrânul a spus: Pace fie cu
tine; totuși, să fie toate nevoile tale asupra mea; dar să
nu rămâneți în stradă. 21 Astfel l-a adus în casa lui și
a dat nutreț măgarilor; și și-au spălat picioarele și au
mâncat și au băut. 22 Și pe când își veseleau inimile,
iată, bărbații cetății, anumiți fii ai lui Belial, au înconjurat
casa și au bătut la ușă; și au vorbit bătrânului, stăpânul
casei, spunând: Scoate afară pe bărbatul care a intrat
în casa ta, ca să îl cunoaștem. 23 Și bărbatul, stăpânul
casei, a ieșit la ei și le-a spus: Nu, frații mei, nu, vă rog,
nu vă purtați atât de stricat; văzând că acest bărbat
a intrat în casa mea, nu faceți această nebunie. 24
Iată, aici este fiica mea, o fecioară și concubina lui; pe
ele le voi aduce acum afară, și umiliți-le și faceți cu
ele ce vi se pare bine; dar acestui bărbat nu faceți un
astfel de lucru nemernic. 25 Dar bărbații nu au dorit să
îi dea ascultare; astfel, bărbatul a luat pe concubina
sa și a scos-o afară la ei; și ei au cunoscut-o și au
abuzat-o toată noaptea până dimineața; și când se ivea
dimineața, au lăsat-o să plece. 26 Atunci femeia a venit
către ziuă și a căzut la ușa casei omului, unde era
domnul ei, până s-a luminat. 27 Și domnul ei s-a ridicat
dimineața și a deschis ușile casei și a ieșit afară să
meargă pe calea sa; și, iată, femeia, concubina sa, era
căzută la ușa casei și mâinile ei erau pe prag. 28 Și el
i-a spus: Sus și să mergem. Dar nimeni nu a răspuns.
Atunci bărbatul a pus-o pe un măgar și bărbatul s-a
ridicat și s-a dus spre locul său. 29 Și când a ajuns
acasă, a luat un cuțit și a apucat pe concubina sa și a
împărțit-o, după oasele ei, în douăsprezece bucăți și a
trimis-o în toate ținuturile lui Israel. 30 Și a fost astfel,
că toți cei care au văzut au spus: Nu a mai fost o astfel
de faptă și nici nu s-a mai văzut din ziua când copiii lui
Israel au ieșit din țara Egiptului până în ziua aceasta;
gândiți-vă la aceasta, sfătuiți-vă și vorbiți.

20 Atunci toți copiii lui Israel au ieșit și adunarea s-a
strâns ca un singur om, de la Dan până la Beer-
Șeba, cu țara Galaadului, la DOMNUL la Miţpa. 2 Și
mai marii întregului popor, din toate triburile lui Israel,
s-au prezentat în adunarea poporului lui Dumnezeu,
patru sute de mii de oameni pedeștri care scoteau
sabia. 3 (Și copiii lui Beniamin au auzit că copiii lui
Israel s-au urcat la Miţpa.) Atunci copiii lui Israel au
spus: Spuneți-ne, cum a fost această stricăciune? 4 Și
levitul, soțul femeii care fusese ucisă, a răspuns și a
zis: Sosisem la Ghibea, care aparține lui Beniamin, eu
și concubina mea, ca să găzduiesc acolo. 5 Și bărbații
din Ghibea s-au ridicat împotriva mea și noaptea au
înconjurat de jur împrejur casa, din cauza mea, și s-au
gândit să mă ucidă; și au forțat-o pe concubina mea,
încât a murit. 6 Și am luat pe concubina mea și am
tăiat-o în bucăți și am trimis-o în tot ținutul moștenirii lui
Israel; fiindcă au lucrat o desfrânare și o nebunie în
Israel. 7 Iată, voi sunteți toți copii ai lui Israel, dați-vă
aici părerea și sfatul. 8 Și tot poporul s-a ridicat ca un
singur om, spunând: Niciunul dintre noi nu vom merge
la cortul său și niciunul dintre noi nu se va întoarce la
casa lui. 9 Ci acum, acesta va fi lucrul pe care îl vom
face cu Ghibea: ne vom urca împotriva ei prin sorț. 10
Și vom lua zece bărbați din o sută din toate triburile lui
Israel și o sută din o mie și o mie din zece mii, ca să
aducă merinde pentru popor, ca să le facă, după ce
ajung în Ghibea lui Beniamin, conform cu toată nebunia
pe care au lucrat-o în Israel. 11 Astfel, toți bărbații lui
Israel s-au adunat împotriva cetății, uniți ca un singur
om. 12 Și triburile lui Israel au trimis oameni la tot tribul
lui Beniamin, spunând: Ce stricăciune este aceasta
care s-a făcut între voi? 13 Și acum, dați-ne pe bărbații
aceia, pe copiii lui Belial, care sunt în Ghibea, ca să îi
dăm la moarte și să îndepărtăm răul din Israel. Dar
copiii lui Beniamin au refuzat să dea ascultare vocii
fraților lor, copiii lui Israel. 14 Ci copiii lui Beniamin s-au
adunat din cetăți la Ghibea, ca să iasă la bătălie cu
copiii lui Israel. 15 Și copiii lui Beniamin din cetăți au
fost numărați, în acel timp, douăzeci și șase de mii de
bărbați care scoteau sabia, în afară de locuitorii din
Ghibea, care au fost numărați șapte sute de bărbați
aleși. 16 În tot acest popor erau șapte sute de bărbați
aleși, stângaci, fiecare putea să tragă pietre cu praștia
într-un fir de păr și să nu dea greș. 17 Și bărbații din
Israel au fost numărați în afară de Beniamin, patru sute
de mii de bărbați care scoteau sabia, toți aceștia erau
bărbați de război. 18 Și copiii lui Israel s-au ridicat și
s-au urcat la casa lui Dumnezeu și au cerut sfat de
la Dumnezeu și au spus: Care dintre noi să se urce

cel dintâi la bătălia împotriva copiilor lui Beniamin? Și
DOMNUL a spus: Iuda să se urce întâi. 19 Și copiii
lui Israel s-au sculat dimineața și au așezat tabăra
împotriva Ghibei. 20 Și bărbații lui Israel au ieșit la
bătălie împotriva lui Beniamin; și bărbații lui Israel s-
au desfășurat să lupte împotriva lor, la Ghibea. 21 Și
copiii lui Beniamin au ieșit din Ghibea și au culcat la
pământ dintre israeliți, în ziua aceea, douăzeci și două
de mii de bărbați. 22 Și poporul, bărbații lui Israel, s-au
încurajat și din nou s-au desfășurat în locul în care se
desfășuraseră în ziua întâi. 23 (Și copiii lui Israel s-
au urcat și au plâns înaintea DOMNULUI până seara;
și au cerut sfat de la DOMNUL, spunând: Să mă mai
urc la bătălie împotriva copiilor lui Beniamin, fratele
meu? Și DOMNUL a spus: Urcă-te împotriva lui.) 24
Și copiii lui Israel s-au apropiat a doua zi împotriva
copiilor lui Beniamin. 25 Și Beniamin a ieșit împotriva
lor din Ghibea a doua zi și din nou au culcat la pământ
dintre copiii lui Israel, optsprezece mii de bărbați; toți
aceștia scoteau sabia. 26 Atunci toți copiii lui Israel și
tot poporul s-au urcat și au venit la casa lui Dumnezeu
și au plâns și au șezut acolo înaintea DOMNULUI și au
postit în ziua aceea până seara și au oferit ofrande
arse și ofrande de pace înaintea DOMNULUI. 27 Și
copiii lui Israel au întrebat pe DOMNUL, (deoarece
chivotul legământului lui Dumnezeu era acolo în acele
zile, 28 Și Fineas, fiul lui Eleazar, fiul lui Aaron, stătea
înaintea lui în acele zile), spunând: Să mai ies încă la
bătălie împotriva fiilor lui Beniamin, fratele meu, sau
să încetez? Și DOMNUL a spus: Urcă-te, pentru că
mâine îi voi da în mâna ta. 29 Și Israel a pus pânditori
în jurul Ghibei. 30 Și, în a treia zi, copiii lui Israel s-au
urcat împotriva fiilor lui Beniamin și s-au desfășurat
împotriva Ghibei, ca și în celelalte dăți. 31 Și copiii lui
Beniamin au ieșit împotriva poporului și au fost atrași
departe de cetate; și au început să lovească în popor și
să ucidă, cam treizeci de bărbați din Israel, ca și în
celelalte dăți, pe drumurile mari, dintre care unul duce
la casa lui Dumnezeu, iar altul la Ghibea în câmpie. 32
Și copiii lui Beniamin au spus: Sunt doborâți înaintea
noastră ca și întâia dată. Dar copiii lui Israel au spus:
Să fugim și să îi atragem departe de cetate, la drumurile
mari. 33 Și toți bărbații lui Israel s-au ridicat din locul
lor și s-au desfășurat la Baal-Tamar; și pânditorii lui
Israel au ieșit din locul lor, din pajiștile Ghibei. 34 Și au
venit împotriva Ghibei zece mii de bărbați aleși din tot
Israelul și bătălia a fost grea, dar ei nu știau că răul
era aproape de ei. 35 Și DOMNUL a lovit pe Beniamin
înaintea lui Israel; și copiii lui Israel au culcat la pământ
dintre beniamiți în acea zi douăzeci și cinci de mii o
sută de bărbați; toți aceștia scoteau sabia. 36 Astfel,
copiii lui Beniamin au văzut că erau doborâți; fiindcă
bărbații lui Israel au făcut loc beniamiților, pentru că
se încredeau în pânditorii pe care îi puseseră lângă
Ghibea. 37 Și pânditorii s-au grăbit și s-au năpustit
asupra Ghibei; și pânditorii s-au apropiat și au lovit
toată cetatea cu ascuțișul sabiei. 38 Acum, era un semn
anumit între bărbații lui Israel și pânditori, ca să înalțe o
mare flacără cu fum din cetate. 39 Și după ce bărbații
lui Israel se retrăseseră din bătălie, Beniamin a început
să lovească și să ucidă dintre bărbații lui Israel cam
treizeci de persoane, pentru că au spus: Într-adevăr
sunt doborâți dinaintea noastră, ca în prima luptă. 40
Dar când flacăra a început să se ridice din cetate ca un
stâlp de fum, beniamiții au privit înapoia lor și, iată,
flacăra cetății se înălța la cer. 41 Și când bărbații lui
Israel s-au întors din nou, bărbații lui Beniamin au fost
uimiți, pentru că au văzut că răul venise peste ei. 42 De
aceea și-au întors spatele dinaintea bărbaților lui Israel
spre calea pustiei, dar bătălia i-a ajuns; și pe cei care
ieșeau din cetăți i-au culcat la pământ în mijlocul lor. 43
Astfel i-au înconjurat pe beniamiți, de jur împrejur, și i-
au urmărit și i-au călcat cu ușurință până spre Ghibea,
înspre răsăritul soarelui. 44 Și au căzut din Beniamin
optsprezece mii de bărbați, toți aceștia erau războinici
viteji. 45 Și s-au întors și au fugit spre pustie la stânca
Rimon și israeliții au strâns dintre ei cinci mii de bărbați
la drumurile mari și i-au urmărit îndeaproape până la
Ghideom și au ucis două mii de bărbați dintre ei. 46
Astfel că toți cei care au căzut în acea zi din Beniamin
au fost douăzeci și cinci de mii de bărbați care scoteau
sabia; toți aceștia erau războinici viteji. 47 Dar șase
sute de bărbați s-au întors și au fugit în pustie la stânca
Rimon și au rămas la stânca Rimon patru luni. 48 Și
bărbații lui Israel s-au întors din nou peste copiii lui
Beniamin și i-au lovit cu ascuțișul sabiei, precum și pe
oamenii din fiecare cetate și animalele și tot ce venea
la mână; de asemenea au dat foc tuturor cetăților la
care au ajuns.

21 Și bărbații lui Israel juraseră în Miţpa, spunând:
Niciunul dintre noi nu va da pe fiica sa de soție,
lui Beniamin. 2 Și poporul a venit la casa lui Dumnezeu
și a rămas acolo până seara înaintea lui Dumnezeu; și
și-au ridicat vocile și au plâns mult, 3 Și au spus: O,
DOAMNE Dumnezeul lui Israel, de ce s-a întâmplat
aceasta în Israel, ca să lipsească astăzi un trib din
Israel? 4 Și s-a întâmplat a doua zi că poporul s-a sculat
devreme și a zidit acolo un altar și au oferit ofrande arse
și ofrande de pace. 5 Și copiii lui Israel au spus: Cine
dintre toate triburile lui Israel nu s-a urcat cu adunarea
înaintea DOMNULUI? Pentru că făcuseră un mare
jurământ referitor la cel care nu s-a urcat la DOMNUL
la Miţpa, spunând: Cu siguranță va fi dat la moarte. 6
Și copiii lui Israel s-au pocăit pentru Beniamin, fratele
lor, și au spus: Un trib este stârpit din Israel astăzi.

7 Cum să facem rost de soții pentru cei care rămân,
văzând că am jurat pe DOMNUL că nu le vom da dintre
fiicele noastre, de soții? 8 Și au spus: Care dintre
triburile lui Israel nu s-a urcat la Mițpa la DOMNUL? Și,
iată, nimeni nu venise la tabără, la adunare, din Iabes-
Galaad. 9 Fiindcă poporul a fost numărat și, iată, nu
era acolo nimeni dintre locuitorii Iabes-Galaadului. 10
Și adunarea a trimis acolo douăsprezece mii de oameni
dintre cei mai viteji și le-au poruncit, spunând: Duceți-
vă și loviți cu ascuțișul sabiei pe locuitorii din Iabes-
Galaad împreună cu femei și copii. 11 Și acesta este
lucrul pe care să îl faceți: Să nimiciți cu desăvârșire
orice parte bărbătească și pe orice femeie care s-a
culcat cu bărbat. 12 Și au găsit printre locuitorii din
Iabes-Galaad patru sute de fecioare tinere, care nu
cunoscuseră bărbat și care nu s-au culcat cu parte
bărbătească; și le-au adus în tabără la Șilo, care este
în țara Canaanului. 13 Și întreaga adunare a trimis pe
câțiva să vorbească copiilor lui Beniamin, care erau la
stânca Rimon și să îi cheme pașnic. 14 Și Beniamin s-
a întors în acel timp și ei le-au dat de soții pe acelea pe
care le-au lăsat vii dintre femeile Iabes-Galaadului; și
totuși nu le ajungeau. 15 Și poporul s-a pocăit pentru
Beniamin, pentru că DOMNUL făcuse o spărtură în
triburile lui Israel. 16 Atunci bătrânii adunării au spus:
Cum să facem rost de soții pentru cei care rămân,
văzând că femeile au fost nimicite din Beniamin? 17 Și
au spus: Trebuie să fie o moștenire pentru cei scăpați
din Beniamin, să nu fie nimicit un trib din Israel. 18
Totuși, nu putem să le dăm soții dintre fiicele noastre,
căci copiii lui Israel au jurat, spunând: Blestemat fie
cel care dă o soție lui Beniamin. 19 Atunci au spus:
Iată, este o sărbătoare anuală a DOMNULUI în Șilo,
într-un loc care este spre nord de Betel, spre est de
drumul mare care urcă de la Betel la Sihem, și spre
sud de Lebona. 20 De aceea au poruncit copiilor lui
Beniamin, spunând: Duceți-vă și pândiți în vii; 21 Și
vedeți și, iată, dacă fetele din Șilo ies să danseze cu
dansuri, atunci ieșiți dintre vii și fiecare bărbat să își
prindă o soție dintre fiicele din Șilo și apoi duceți-vă în
țara lui Beniamin. 22 Și dacă părinții lor sau frații lor
vor veni la noi să se plângă, atunci le vom spune: Fiți
binevoitori cu ei din cauza noastră; fiindcă în război nu
i-am păstrat fiecărui bărbat soția, pentru că nu voi le-ați
dat de data aceasta, ca să fiți vinovați. 23 Și copiii lui
Beniamin au făcut astfel și și-au prins soții, conform
numărului lor, dintre cele care dansau, pe care le-au
prins; și au mers și s-au întors la moștenirea lor și
au reparat cetățile și au locuit în ele. 24 Și copiii lui
Israel au plecat de acolo în timpul acela, fiecare om la
tribul său și la familia sa, și au ieșit de acolo fiecare la
moștenirea sa. 25 În acele zile nu era împărat în Israel;
fiecare om făcea ceea ce era drept în ochii săi.

Ruth

1 Şi s-a întâmplat, în zilele când judecătorii conduceau,
că era o foamete în ţară. Şi un anumit bărbat din
Betleem-Iuda a mers să locuiască temporar în ţara
Moabului, el şi soţia lui şi cei doi fii ai lui. **2** Şi numele
bărbatului era Elimelec şi numele soţiei lui, Naomi, şi
numele celor doi fii ai lui erau Mahlon şi Chilion, efratiţi
din Betleem-Iuda. Şi au venit în ţara Moabului şi au
rămas acolo. **3** Şi Elimelec, soţul lui Naomi, a murit; şi
ea a fost lăsată cu cei doi fii ai ei. **4** Şi ei şi-au luat
soţii dintre femeile Moabului, numele uneia era Orpa şi
numele celeilalte, Rut; şi au locuit acolo cam zece ani.
5 Şi Mahlon şi Chilion au murit de asemenea amândoi;
şi femeia a fost lăsată fără cei doi fii ai ei şi fără soţul
ei. **6** Atunci s-a ridicat cu nurorile ei să se întoarcă
din ţara Moabului; fiindcă auzise în ţara Moabului cum
DOMNUL cercetase pe poporul său, dându-le pâine. **7**
De aceea a ieşit din locul unde era şi cele două nurori
ale ei au ieşit împreună cu ea; şi au pornit la drum să
se întoarcă în ţara lui Iuda. **8** Şi Naomi le-a spus celor
două nurori ale ei: Duceţi-vă, întoarceţi-vă fiecare la
casa mamei sale; DOMNUL să se poarte bine cu voi,
precum şi voi v-aţi purtat cu cei morţi şi cu mine. **9**
DOMNUL să vă dea să găsiţi odihnă, fiecare în casa
soţului ei. Apoi le-a sărutat; iar ele şi-au ridicat vocea şi
au plâns. **10** Şi i-au spus: Ne vom întoarce negreşit cu
tine la poporul tău. **11** Iar Naomi a spus: Întoarceţi-vă,
fiicele mele, de ce să mergeţi cu mine? Mai sunt încă fii
în pântecele meu ca să fie soţii voştri? **12** Întoarceţi-
vă, fiicele mele, duceţi-vă; fiindcă sunt prea bătrână
să am soţ. Dacă aş spune: Am speranţă, dacă aş
avea un soţ chiar în această noapte şi de asemenea
aş naşte fii, **13** Aţi aştepta pentru ei până când ar fi
mari? Aţi sta pentru ei fără a avea soţi? Nu, fiicele
mele; fiindcă sunt mâhnită mult pentru voi, pentru că
mâna DOMNULUI a ieşit împotriva mea. **14** Şi ele şi-au
ridicat vocea şi au plâns din nou; şi Orpa a sărutat pe
soacra ei, dar Rut s-a lipit de ea. **15** Şi a spus: Iată,
cumnata ta s-a întors la poporul ei şi la dumnezeii ei;
întoarce-te şi tu după cumnata ta. **16** Şi Rut a spus:
Nu mă ruga să te părăsesc, sau să mă întorc şi să
nu te urmez, fiindcă oriunde mergi, voi merge şi eu; şi
unde găzduieşti tu, voi găzdui şi eu; poporul tău va fi
poporul meu, şi Dumnezeul tău, Dumnezeul meu. **17**
Unde mori tu, voi muri şi eu, şi acolo voi fi îngropată;
astfel să îmi facă DOMNUL, şi de asemenea mai mult,
dacă altceva decât moartea mă va despărţi de tine.
18 Când a văzut că era hotărâtă să meargă cu ea,
atunci a încetat să îi mai vorbească. **19** Astfel ele două
au mers până au ajuns la Betleem. Şi s-a întâmplat,
când au ajuns la Betleem, că toată cetatea s-a pus în
mişcare în jurul lor; iar ei au spus: Este aceasta Naomi?
20 Şi ea le-a spus: Nu mă numiţi Naomi, numiţi-mă
Mara, fiindcă Cel Atotputernic s-a purtat foarte amar cu
mine. **21** Am plecat plină, şi DOMNUL m-a adus înapoi
acasă deşartă; de ce mă numiţi Naomi, văzând că
DOMNUL a mărturisit împotriva mea, şi Cel Atotputernic
m-a chinuit? **22** Astfel s-a întors Naomi, şi cu ea Rut
moabita, nora ei, care s-a întors din ţara Moabului; şi
au ajuns la Betleem la începutul secerişului orzului.

2 Şi Naomi avea o rudă a soţului ei, un bărbat puternic
în bogăţie din familia lui Elimelec, şi numele lui era
Boaz. **2** Şi Rut moabita i-a spus lui Naomi: Lasă-mă
acum să merg la câmp şi să culeg spice de grâne în
urma aceluia în ochii căruia voi găsi har. Iar ea i-a
spus: Du-te, fiica mea. **3** Şi a mers şi a ajuns şi a cules
în câmp după secerători; şi soarta ei a fost să ajungă
la o parte a câmpului aparţinând lui Boaz, care era
dintre rudele lui Elimelec. **4** Şi, iată, Boaz a venit de la
Betleem şi a spus secerătorilor: DOMNUL fie cu voi. Iar
ei i-au răspuns: DOMNUL să te binecuvânteze. **5** Atunci
Boaz a spus servitorului său, care a fost pus peste
secerători: A cui este tânăra aceasta? **6** Şi servitorul
care a fost pus peste secerători a răspuns şi a zis:
Aceasta este tânăra moabită care s-a întors cu Naomi
din ţara Moabului. **7** Şi ea a spus: Te rog, lasă-mă să
culeg şi să adun printre snopi în urma secerătorilor;
astfel a venit şi continuă de dimineaţă până acum şi
a stat numai puţin în casă. **8** Atunci Boaz i-a spus
lui Rut: Nu ai auzit fiica mea? Nu merge să culegi în
alt câmp, nici nu pleca de aici, ci rămâi aici aproape
de servitoarele mele. **9** Ochii tăi să fie peste câmpul
pe care îl seceră, şi urmează-le; nu am poruncit eu
tinerilor să nu se atingă de tine? Şi când eşti însetată
du-te la vase şi bea din ceea ce au scos tinerii. **10**
Atunci ea a căzut cu faţa ei la pământ şi s-a prosternat
şi i-a spus: De ce am găsit har în ochii tăi, încât să
mă iei în considerare pe mine, o străină? **11** Şi Boaz
a răspuns şi i-a zis: Mi s-a arătat pe deplin, tot ce ai
făcut pentru soacra ta de la moartea soţului tău; şi
cum ai lăsat pe tatăl tău şi pe mama ta şi ţara naşterii
tale şi ai venit la un popor pe care nu l-ai cunoscut
până acum. **12** DOMNUL să răsplătească lucrul tău şi o
răsplată deplină să îţi fie dată de DOMNUL Dumnezeul
lui Israel, sub ale cărui aripi ai venit să te încrezi. **13**
Atunci ea a spus: Să capăt favoare în ochii tăi, domnul
meu, pentru că m-ai mângâiat și pentru că ai vorbit
prietenos roabei tale, cu toate că nu sunt ca una dintre
roabele tale. **14** Şi Boaz i-a spus: La timpul mesei să vii
aici şi să mănânci din pâine şi să înmoi bucăţica ta în
oţet. Şi ea a şezut lângă secerători; şi el i-a întins grâne
prăjite şi ea a mâncat şi s-a săturat şi a plecat. **15** Şi
când s-a ridicat să culeagă, Boaz a poruncit tinerilor

săi, spunând: Lăsaţi-o să culeagă chiar printre snopi
şi nu o ocărâţi! 16 Şi de asemenea lăsaţi să cadă
intenţionat câteva din mănunchiuri pentru ea şi lăsaţi-
le ca ea să le culeagă şi nu o mustraţi! 17 Astfel ea
a cules în câmp până seara şi a bătut ce a cules; şi
a fost cam o efă de orz. 18 Şi l-a ridicat şi a mers în
cetate şi soacra ei a văzut ce a cules; şi a adus şi i-a
dat ce a pus deoparte după ce s-a săturat. 19 Şi soacra
ei i-a spus: Unde ai cules astăzi? Şi unde ai lucrat?
Binecuvântat fie cel care te-a luat în considerare. Şi ea
a arătat soacrei sale cu cine a lucrat şi a spus: Numele
omului la care am lucrat astăzi este Boaz. 20 Şi Naomi
a spus nurorii sale: Binecuvântat fie el de DOMNUL,
care nu şi-a oprit bunătatea faţă de cei vii şi faţă de cei
morţi. Şi Naomi i-a spus: Acest bărbat ne este rudă
apropiată, unul dintre cei care au dreptul răscumpărării
noastre. 21 Şi Rut moabita a spus: El de asemenea
mi-a zis: Să te ţii aproape de tinerii mei, până vor fi
terminat tot secerişul meu. 22 Şi Naomi i-a spus lui Rut,
nora sa: Este bine, fiica mea, că ieşi cu tinerele lui, ca
alţii să nu te întâlnească într-un alt câmp. 23 Astfel ea
a stat aproape de tinerele lui Boaz să culeagă până la
sfârşitul secerişului orzului şi al secerişului grâului; şi a
locuit cu soacra ei.

3 Atunci Naomi, soacra ei, i-a spus: Fiica mea, să
nu caut odihnă pentru tine, ca să îţi fie bine? 2 Şi
acum, nu este Boaz din rudenia noastră, cu ale cărui
tinere ai fost? Iată, deseară el vântură orzul în arie. 3
De aceea spală-te şi unge-te şi pune-ţi haina pe tine şi
coboară-te la arie, dar nu te face cunoscută bărbatului,
până va fi terminat de mâncat şi de băut. 4 Şi aşa
va fi, când se culcă, însemnează locul unde se culcă
şi intră şi dezveleşte-i picioarele şi culcă-te; iar el îţi
va spune ce să faci. 5 Iar Rut i-a spus: Voi face tot
ce îmi spui. 6 Şi a coborât la arie şi a făcut conform
cu tot ce i-a poruncit soacra ei. 7 Şi după ce Boaz a
mâncat şi a băut şi inima lui era veselă, a mers să
se culce la capătul stogului de grâne; şi ea a venit
încet şi i-a dezvelit picioarele şi s-a întins. 8 Şi s-a
întâmplat, la miezul nopţii, că bărbatul s-a speriat şi
s-a întors; şi, iată, o femeie întinsă la picioarele lui.
9 Şi el a spus: Cine eşti? Iar ea a răspuns: Eu sunt
Rut, roaba ta, de aceea întinde-ţi învelitoarea peste
roaba ta, pentru că eşti răscumpărătorul meu. 10 Iar
el a spus: Binecuvântată fii de DOMNUL, fiica mea,
fiindcă ai arătat mai multă bunătate la sfârşit decât la
început, deoarece nu te-ai dus după tineri, fie săraci,
fie bogaţi. 11 Şi acum, fiica mea, nu te teme, îţi voi
face tot ceea ce ceri, fiindcă toată cetatea poporului
meu ştie că eşti o femeie virtuoasă. 12 Şi acum este
adevărat că eu sunt răscumpărătorul tău; totuşi, este
un răscumpărător mai aproape decât mine. 13 Rămâi
în această noapte şi dimineaţă va fi aşa, dacă te va
răscumpăra, bine; să te răscumpere; dar dacă nu
voieşte să te răscumpere, atunci te voi răscumpăra eu,
precum DOMNUL trăieşte; întinde-te până dimineaţa.
14 Şi ea s-a întins la picioarele lui până dimineaţa; şi ea
s-a ridicat înainte de a se putea cunoaşte unul pe altul.
Iar el a spus: Să nu se ştie că o femeie a venit în arie.
15 Şi a mai spus: Adu voalul pe care îl ai pe tine şi ţine-
l. Şi când ea l-a ţinut, el i-a măsurat şase măsuri de orz
şi le-a aşezat pe ea; şi ea a mers în cetate. 16 Şi când
a venit la soacra ei, Naomi a spus: Cine eşti tu, fiica
mea? Iar Rut i-a spus tot ce i-a făcut acel bărbat. 17 Şi
a zis: Mi-a dat aceste şase măsuri de orz, fiindcă mi-a
spus: Nu merge la soacra ta cu mâna goală. 18 Atunci
ea a zis: Stai liniştită, fiica mea, până ce cunoşti cum
se va termina acest lucru, fiindcă bărbatul nu se va
odihni până ce nu va fi terminat acest lucru astăzi.

4 Atunci Boaz a urcat la poartă şi s-a aşezat acolo; şi,
iată, răscumpărătorul, de care vorbise Boaz, a trecut
pe acolo; şi i-a spus: Tu, cutare, abate-te şi aşază-te
aici. Şi s-a abătut şi s-a aşezat. 2 Şi a luat zece bărbaţi
dintre bătrânii cetăţii şi a spus: Aşezaţi-vă aici. Şi s-au
aşezat. 3 Şi i-a spus răscumpărătorului: Naomi, care a
ieşit din ţara Moabului, vinde o parcelă de pământ, care
a fost a fratelui nostru Elimelec. 4 Şi m-am gândit să
te înştiinţez, spunând: Cumpăr-o înaintea locuitorilor
de aici şi înaintea bătrânilor poporului meu. Dacă o
răscumperi, răscumpăr-o; iar dacă nu o răscumperi,
spune-mi ca să ştiu, fiindcă în afară de tine nu este
altul care să o răscumpere şi după tine sunt eu. Iar
el a spus: O voi răscumpăra. 5 Atunci Boaz a spus:
În ziua în care cumperi câmpul din mâna lui Naomi,
trebuie să îl cumperi de asemenea şi de la Rut moabita,
soţia mortului, pentru a ridica numele mortului peste
moştenirea lui. 6 Iar răscumpărătorul a spus: Nu îl
pot răscumpăra pentru mine, ca nu cumva să stric
moştenirea mea, răscumpără dreptul meu pentru tine,
fiindcă eu nu îl pot răscumpăra. 7 Acum, acesta era
obiceiul în acel timp în Israel, referitor la răscumpărare
şi schimb, pentru a confirma toate lucrurile: un bărbat
îşi scotea sandala şi o dădea vecinului său şi aceasta
era o mărturie în Israel. 8 De aceea răscumpărătorul i-
a spus lui Boaz: Cumpără-l pentru tine. Astfel şi-a scos
sandala. 9 Şi Boaz a spus bătrânilor şi întregului popor:
Voi sunteţi martori astăzi, că am cumpărat tot ce a fost
a lui Elimelec şi tot ce a fost a lui Chilion şi a lui Mahlon,
din mâna lui Naomi. 10 Mai mult, pe Rut moabita, soţia
lui Mahlon, am cumpărat-o să fie soţia mea, pentru
a ridica numele mortului peste moştenirea lui, pentru
ca numele mortului să nu fie stârpit dintre fraţii săi şi
de la poarta locului său; voi sunteţi martori astăzi. 11
Şi toţi oamenii care au fost la poartă, şi bătrânii, au

spus: Suntem martori. DOMNUL să facă pe femeia
care a intrat în casa ta, ca pe Rahela şi ca pe Leea,
care au ridicat, amândouă, casa lui Israel, şi fă ce este
demn în Efrata şi fii faimos în Betleem; **12** Şi să fie
casa ta ca şi casa lui Farez, pe care l-a născut Tamar
lui Iuda, din sămânţa pe care DOMNUL ţi-o va da din
această tânără. **13** Astfel că Boaz a luat-o pe Rut, şi ea
a fost soţia lui; şi când a intrat la ea, DOMNUL i-a dat
să rămână însărcinată şi a născut un fiu. **14** Şi femeile
i-au spus lui Naomi: Binecuvântat fie DOMNUL, care
nu te-a lăsat astăzi fără un răscumpărător, ca numele
lui să fie faimos în Israel. **15** Şi el îţi va fi un restaurator
al vieţii tale şi un îngrijitor al bătrâneţii tale; fiindcă nora
ta, care te iubeşte, care îţi este mai bună decât şapte
fii, l-a născut. **16** Şi Naomi a luat copilul şi l-a aşezat pe
sânul ei şi i-a devenit dădacă. **17** Şi vecinele ei, i-au
dat nume, spunând: Un fiu i s-a născut lui Naomi şi i-au
pus numele Obed, el este tatăl lui Isai, tatăl lui David.
18 Acestea sunt acum generaţiile lui Farez: Farez a
născut pe Heţron; **19** Şi Heţron a născut pe Ram; şi
Ram a născut pe Aminadab; **20** Şi Aminadab a născut
pe Naşon; şi Naşon a născut pe Salmon; **21** Şi Salmon
a născut pe Boaz; şi Boaz a născut pe Obed; **22** Şi
Obed a născut pe Isai; şi Isai a născut pe David.

1 Samuel

1 Și era un anumit bărbat din Ramataim-Țofim, din
muntele Efraim, și numele lui era Elcana, fiul lui
Ieroham, fiul lui Elihu, fiul lui Tohu, fiul lui Țuf, un
efraimit; **2** Și el avea două soții; numele uneia era Ana
și numele celeilalte Penina; și Penina avea copii, dar
Ana nu avea copii. **3** Și acest bărbat se urca în fiecare
an, din cetatea sa, pentru a se închina și a sacrifica
DOMNULUI oștirilor la Șilo. Și acolo erau cei doi fii ai
lui Eli, Hofni și Fineas, preoții DOMNULUI. **4** Și când
era timpul ca Elcana să aducă ofrandă, el dădea porții
soției sale Penina și la toți fiii și fiicele ei. **5** Dar lui Ana
îi dădea o parte aleasă, pentru că o iubea pe Ana;
dar DOMNUL îi închisese pântecele. **6** Și potrivnica
ei de asemenea o provoca foarte mult, pentru a o
chinui, deoarece DOMNUL îi închisese pântecele. **7** Și
așa făcea Elcana an de an; când se urca ea la casa
DOMNULUI, cealaltă o provoca astfel; de aceea ea
plângea și nu mânca. **8** Atunci Elcana, soțul ei, i-a
spus: Ana, de ce plângi? Și de ce nu mănânci? Și de ce
este inima ta mâhnită? Nu sunt eu mai bun pentru tine
decât zece fii? **9** Și Ana s-a ridicat după ce au mâncat
și au băut la Șilo. Și preotul Eli ședea pe un scaun
lângă unul dintre ușorii templului DOMNULUI. **10** Și ea
avea sufletul amărât și s-a rugat DOMNULUI și a plâns
mult. **11** Și a făcut o promisiune și a spus: DOAMNE al
oștirilor, dacă voiești să vezi necazul roabei tale și să îți
amintești de mine și să nu uiți pe roaba ta, ci voiești să
dai roabei tale un copil de parte bărbătească, atunci îl
voi da DOMNULUI în toate zilele vieții lui și briciul nu
va trece pe capul lui. **12** Și s-a întâmplat, pe când ea
continua să se roage înaintea DOMNULUI, că Eli a
luat seama la gura ei. **13** Și Ana vorbea în inima ei;
numai buzele i se mișcau, dar vocea nu i se auzea;
de aceea Eli gândea că era beată. **14** Și Eli i-a spus:
Până când vei fi beată? Depărtează vinul tău de la
tine. **15** Și Ana a răspuns și a zis: Nu, domnul meu,
eu sunt o femeie cu duhul întristat; nu am băut nici
vin, nici băutură tare, ci mi-am turnat sufletul înaintea
DOMNULUI. **16** Nu lua pe roaba ta drept o fiică a lui
Belial, pentru că din marea mea plângere și întristare
am vorbit până acum. **17** Atunci Eli a răspuns și a zis:
Du-te în pace; și Dumnezeul lui Israel să îți împlinească
rugămintea care ai cerut-o de la el. **18** Și ea a spus: Să
găsească roaba ta favoare în ochii tăi. Astfel femeia
a mers pe calea ei și a mâncat și fața ei nu mai era
tristă. **19** Și ei s-au sculat devreme dimineața și s-
au închinat înaintea DOMNULUI și s-au întors și au
venit la casa lor în Rama. Și Elcana a cunoscut-o pe
Ana, soția sa; și DOMNUL și-a amintit de ea. **20** Și
s-a întâmplat, când s-a împlinit timpul, după ce Ana
rămăsese însărcinată, că a născut un fiu și i-a pus
numele Samuel, spunând: Pentru că l-am cerut de la
DOMNUL. **21** Și bărbatul Elcana și toată casa lui, s-
au urcat să sacrifice DOMNULUI sacrificiul anual și
să își împlinească promisiunea. **22** Dar Ana nu s-a
urcat, pentru că a spus soțului ei: Nu voi urca până
când pruncul va fi înțărcat și atunci îl voi duce să se
înfățișeze înaintea DOMNULUI și să stea acolo pentru
totdeauna. **23** Și Elcana, soțul ei, i-a spus: Fă cum ți
se pare bine; rămâi până îl vei fi înțărcat; numai să
își întemeieze DOMNUL cuvântul său. Astfel femeia
a rămas și și-a alăptat fiul până l-a înțărcat. **24** Și
după ce l-a înțărcat, l-a urcat cu ea, luând trei tauri
și o efă de făină și un burduf cu vin și l-a adus în
casa DOMNULUI, la Șilo; și copilul era mic. **25** Și au
înjunghiat un taur; și au adus pe băiat la Eli. **26** Și ea
a spus: O, domnul meu, precum sufletul tău trăiește,
domnul meu, eu sunt femeia care a stat lângă tine aici,
rugându-se DOMNULUI. **27** Pentru acest copil m-am
rugat; și DOMNUL mi-a ascultat rugămintea pe care
am cerut-o de la el. **28** De aceea l-am împrumutat și
eu DOMNULUI; atât cât va trăi, el va fi împrumutat
DOMNULUI. Și el s-a închinat DOMNULUI acolo.

2 Și Ana s-a rugat și a spus: Mi se bucură inima în
DOMNUL, cornul meu este înălțat în DOMNUL;
gura mea s-a lărgit asupra dușmanilor mei, pentru
că eu mă bucur în salvarea ta. **2** Nimeni nu este
sfânt ca DOMNUL, pentru că nu este altul în afară de
tine, nici nu este vreo stâncă asemenea Dumnezeului
nostru. **3** Nu mai vorbiți atât de trufaș; să nu iasă
aroganță din gura voastră, pentru că DOMNUL este un
Dumnezeu al cunoașterii și de el sunt cântărite faptele.
4 Arcurile războinicilor sunt sfărâmate și cei care se
poticneau sunt încinși cu putere. **5** Cei care erau sătui
s-au închiriat pentru pâine; și cei flămânzi nu mai sunt
flămânzi; astfel încât cea stearpă a născut șapte; și
cea care are mulți copii a slăbit. **6** DOMNUL ucide și
dă viață, coboară în mormânt și ridică de acolo. **(Sheol
h7585)** **7** DOMNUL face sărac și bogat; el coboară și
înalță. **8** El ridică din pulbere pe cel sărac și înalță din
balegă pe cerșetor, pentru a-i așeza printre prinți și
pentru a-i face să moștenească tronul gloriei, pentru
că stâlpii pământului sunt ai DOMNULUI și pe ei a
așezat el lumea. **9** El va păzi picioarele sfinților săi,
iar cei stricați vor amuți în întuneric; căci prin putere
niciun om nu va învinge. **10** Potrivnicii DOMNULUI
vor fi sfărâmați în bucăți; din cer el va tuna asupra
lor; DOMNUL va judeca marginile pământului și va da
putere împăratului său și va înălța cornul unsului său.
11 Și Elcana a mers la Rama, la casa lui. Și copilul
servea DOMNULUI înaintea preotului Eli. **12** Și fiii lui
Eli erau fii ai lui Belial; ei nu îl cunoșteau pe DOMNUL.

13 Și obiceiul preoților cu poporul era că, atunci când
oferea cineva un sacrificiu, venea servitorul preotului,
pe când fierbea carnea, cu un cârlig cu trei dinți pentru
carne în mâna lui; 14 Și îl afunda în tigaie, sau în
cazan, sau în căldare, sau în oală; preotul lua pentru
el tot ce scotea cârligul pentru carne. Astfel făceau
la Șilo tuturor israeliților care veneau acolo. 15 De
asemenea, înainte ca ei să ardă grăsimea, servitorul
preotului venea și spunea omului care sacrifica: Dă
carne de fript pentru preot, pentru că nu va lua de la
tine carne fiartă, ci crudă. 16 Și dacă vreunul îi spunea:
Să lase să ardă acum grăsimea și apoi să iei cât îți
dorește sufletul; atunci el îi răspundea: Nu, ci să mi-o
dai acum și dacă nu, o voi lua cu forța. 17 De aceea
păcatul tinerilor era foarte mare înaintea DOMNULUI,
pentru că oamenii detestau ofranda DOMNULUI. 18
Dar Samuel servea înaintea DOMNULUI, fiind copil,
încins cu un efod de in. 19 Mai mult, mama sa îi făcea
o haină mică și i-o aducea în fiecare an, când se urca
împreună cu soțul ei să aducă sacrificiul anual. 20
Și Eli i-a binecuvântat pe Elcana și pe soția lui și a
spus: DOMNUL să îți dea sămânță din femeia aceasta
pentru împrumutul care este împrumutat DOMNULUI.
Și ei au mers la casa lor. 21 Și DOMNUL a cercetat-o
pe Ana, astfel că ea a rămas însărcinată și a născut
trei fii și două fiice. Și copilul Samuel creștea înaintea
DOMNULUI. 22 Și Eli era foarte bătrân și a auzit tot ce
făceau fiii săi față de tot Israelul; și cum se culcau cu
femeile care se adunau la ușa tabernacolului întâlnirii.
23 Și le-a spus: De ce faceți astfel de lucruri? Pentru că
aud de faptele voastre rele de la tot poporul acesta. 24
Nu, fiii mei, pentru că nu este o veste bună ceea ce
aud; voi faceți pe poporul DOMNULUI să calce legea.
25 Dacă un om păcătuiește împotriva altuia, judecătorul
îl va judeca; dar dacă un om păcătuiește împotriva
DOMNULUI, cine se va ruga pentru el? Totuși nu au
dat ascultare vocii tatălui lor, pentru că DOMNUL voia
să îi ucidă. 26 Și copilul Samuel creștea în continuare
și era plăcut deopotrivă DOMNULUI și oamenilor. 27 Și
a venit un om al lui Dumnezeu la Eli și i-a zis: Astfel
spune DOMNUL: Nu m-am arătat eu în mod clar casei
tatălui tău, când ei erau în Egipt în casa lui Faraon?
28 Și nu l-am ales eu dintre toate triburile lui Israel
să îmi fie preot, ca să ofere pe altarul meu, să ardă
tămâie, să poarte un efod înaintea mea? Și nu am
dat eu casei tatălui tău toate ofrandele făcute prin foc
ale copiilor lui Israel? 29 Pentru ce loviți cu piciorul
sacrificiul meu și ofranda mea, pe care am poruncit-o
să fie în locuința mea; și onorezi tu pe fiii tăi mai mult
decât pe mine, îngrășându-vă cu cele mai alese dintre
toate ofrandele lui Israel, poporul meu? 30 De aceea,
DOMNUL Dumnezeul lui Israel spune: Am spus, într-
adevăr: Casa ta și casa tatălui tău, vor umbla înaintea
mea pentru totdeauna; dar acum DOMNUL spune:
Departe de mine, pentru că pe cei care mă onorează îi
voi onora și cei care mă disprețuiesc vor fi puțin prețuiți.
31 Iată, vin zile când voi tăia brațul tău și brațul casei
tatălui tău, încât nu va fi un bătrân în casa ta. 32 Și vei
vedea un dușman în locuința mea, în toată bogăția pe
care Dumnezeu o va da lui Israel; și nu va fi un bătrân
în casa ta pentru totdeauna. 33 Și pe acela dintre ai tăi,
pe care nu îl voi stârpi de la altarul meu, va fi ca să îți
mistuie ochii și să îți mâhnească sufletul; și toți urmașii
casei tale vor muri în floarea vârstei lor. 34 Și pentru
tine acesta va fi un semn, care va veni peste cei doi fii
ai tăi, Hofni și Fineas, vor muri amândoi într-o singură
zi. 35 Și îmi voi ridica un preot credincios, care va face
conform cu ceea ce este în inima mea și în mintea
mea; și îi voi zidi o casă sigură; și el va umbla înaintea
unsului meu pentru totdeauna. 36 Și se va întâmpla, că
oricine va fi rămas în casa ta, va veni și se va ghemui
înaintea lui pentru o monedă de argint și o bucățică de
pâine; și va spune: Pune-mă, te rog, în vreunul dintre
serviciile preoțești, ca să mănânc și eu o bucată de
pâine.

3 Și copilul Samuel servea DOMNULUI înaintea lui
Eli. Și cuvântul DOMNULUI era prețios în acele
zile; viziunea nu era răspândită. 2 Și s-a întâmplat în
acel timp, când Eli era culcat la locul său și ochii săi
începeau să slăbească, încât nu putea să vadă, 3 Și
înainte să se stingă candela lui Dumnezeu în templul
DOMNULUI, unde era chivotul lui Dumnezeu și Samuel
era culcat să doarmă, 4 Că DOMNUL l-a chemat pe
Samuel, iar el a răspuns: Iată-mă. 5 Și a alergat la Eli
și a spus: Iată-mă, căci m-ai chemat. Dar el a spus: Nu
te-am chemat, culcă-te din nou. Și Samuel a mers și s-
a culcat. 6 Și DOMNUL a chemat din nou: Samuele.
Și Samuel s-a ridicat și a mers la Eli și a spus: Iată-
mă; căci m-ai chemat. Dar el a răspuns: Nu te-am
chemat, fiul meu, culcă-te din nou. 7 Și Samuel nu îl
cunoștea încă pe DOMNUL, nici cuvântul DOMNULUI
nu îi era încă revelat. 8 Și DOMNUL l-a chemat pe
Samuel din nou, a treia oară. Și el s-a ridicat și a mers
la Eli și a spus: Iată-mă, căci m-ai chemat. Și Eli a
priceput că DOMNUL îl chemase pe băiat. 9 De aceea
Eli i-a spus lui Samuel: Du-te, culcă-te; și așa să fie,
dacă te cheamă, să spui: Vorbește, DOAMNE, pentru
că servitorul tău ascultă. Astfel Samuel a mers și s-a
culcat la locul său. 10 Și DOMNUL a venit și a stat
în picioare și a chemat ca în celelalte dăți: Samuele,
Samuele. Atunci Samuel a spus: Vorbește, pentru
că servitorul tău ascultă. 11 Și DOMNUL i-a spus lui
Samuel: Iată, voi face un lucru în Israel, la care vor țiui
amândouă urechile oricui îl va auzi. 12 În acea zi voi
împlini împotriva lui Eli toate lucrurile pe care le-am

spus referitor la casa lui; când voi începe, voi sfârși de
asemenea. 13 Fiindcă i-am spus că voi judeca pentru
totdeauna casa lui pentru nelegiuirea pe care o știe,
deoarece fiii săi s-au făcut nemernici și el nu i-a oprit.
14 Și de aceea am jurat casei lui Eli că nelegiuirea casei
lui Eli nu va fi îndepărtată niciodată nici cu sacrificiu
nici cu ofrandă. 15 Și Samuel a rămas culcat până
dimineața și a deschis ușile casei DOMNULUI. Și
Samuel se temea să îi arate lui Eli viziunea. 16 Atunci
Eli l-a chemat pe Samuel și i-a spus: Samuele, fiul
meu. Iar el a răspuns: Iată-mă. 17 Și Eli a spus: Care
este lucrul pe care DOMNUL ți l-a spus? Te rog să
nu îl ascunzi de mine. Așa să îți facă Dumnezeu și
încă mai mult, dacă ascunzi de mine ceva din toate
lucrurile pe care ți le-a spus. 18 Și Samuel i-a spus
totul și nu a ascuns nimic de el. Și Eli a spus: Este
DOMNUL, să facă cum i se pare bine. 19 Și Samuel
creștea și DOMNUL era cu el și nu a lăsat să cadă la
pământ niciunul din cuvintele sale. 20 Și tot Israelul, de
la Dan până la Beer-Șeba, a cunoscut că Samuel era
întemeiat să fie profet al DOMNULUI. 21 Și DOMNUL
s-a arătat din nou în Șilo, pentru că DOMNUL s-a
revelat lui Samuel în Șilo, prin cuvântul DOMNULUI.

4 Și cuvântul lui Samuel a ajuns la tot Israelul. Și
Israel a ieșit la bătălie împotriva filistenilor și și-au
așezat tabăra lângă Eben-Ezer, iar filistenii au așezat
tabăra în Afec. 2 Și filistenii s-au desfășurat împotriva
lui Israel; și după ce s-a întins bătălia, Israel a fost
doborât înaintea filistenilor; și ei au ucis din armata
din câmp cam patru mii de bărbați. 3 Și când poporul
a venit în tabără, bătrânii lui Israel au spus: De ce
ne-a lovit DOMNUL astăzi înaintea filistenilor? Să ne
luăm din Șilo chivotul legământului DOMNULUI, ca,
atunci când vine printre noi, să ne salveze din mâna
dușmanilor noștri. 4 Astfel, poporul a trimis la Șilo ca
să aducă de acolo chivotul legământului DOMNULUI
oștirilor care locuiește între heruvimi. Și cei doi fii ai lui
Eli, Hofni și Fineas, erau acolo cu chivotul legământului
lui Dumnezeu. 5 Și când a venit chivotul legământului
DOMNULUI în tabără, tot Israelul a strigat cu strigăt
mare, încât pământul a răsunat. 6 Și când filistenii
au auzit zgomotul strigătului au spus: Ce înseamnă
zgomotul acestui strigăt mare în tabăra evreilor? Și au
înțeles că venise chivotul DOMNULUI în tabără. 7 Și
filistenii s-au înspăimântat, pentru că ziceau: Dumnezeu
a venit în tabără. Și au spus: Vai nouă! Pentru că nu a
fost un lucru ca acesta până acum. 8 Vai nouă! Cine
ne va elibera din mâna acestor Dumnezei puternici?
Aceștia sunt Dumnezeii care au lovit pe egipteni cu
tot felul de plăgi în pustie. 9 Fiți tari și îmbărbătați-vă,
filistenilor, ca să nu fiți servitori evreilor, cum v-au fost ei
vouă, îmbărbătați-vă și luptați. 10 Și filistenii s-au luptat
și Israel a fost bătut; și au fugit fiecare om la cortul
său; și a fost un foarte mare măcel, fiindcă au căzut
din Israel treizeci de mii de pedeștri. 11 Și chivotul lui
Dumnezeu a fost luat; și cei doi fii ai lui Eli, Hofni și
Fineas, au fost uciși. 12 Și un bărbat din Beniamin
a alergat din armată și a venit la Șilo în aceeași zi
cu hainele sfâșiate și cu pământ pe capul său. 13 Și
când a venit, iată, Eli ședea pe un scaun pe lângă
drum, veghind; fiindcă îi tremura inima pentru chivotul
lui Dumnezeu. Și când omul a intrat în cetate și a spus
aceasta, toată cetatea a strigat. 14 Și când Eli a auzit
zgomotul strigătului, a spus: Ce înseamnă zgomotul
acestui tumult? Și bărbatul a venit în grabă și i-a istorisit
lui Eli. 15 Și Eli era în vârstă de nouăzeci și opt de ani;
și ochii săi erau slabi, încât nu putea să vadă. 16 Și
bărbatul i-a spus lui Eli: Eu sunt unul care a venit din
armată și am fugit astăzi din armată. Și Eli a spus: Ce
s-a făcut acolo, fiul meu? 17 Și mesagerul a răspuns
și a zis: Israel a fugit dinaintea filistenilor și a fost de
asemenea un mare măcel în popor și cei doi fii ai tăi,
Hofni și Fineas, sunt morți, și chivotul lui Dumnezeu
este luat. 18 Și s-a întâmplat, când i-a amintit despre
chivotul lui Dumnezeu, că Eli a căzut pe spate de pe
scaunul său, lângă poartă; și și-a frânt gâtul și a murit,
pentru că era om bătrân și greu. Și el judecase pe
Israel patruzeci de ani. 19 Și nora lui, soția lui Fineas,
era însărcinată și aproape să nască; și când a auzit
veștile că a fost luat chivotul lui Dumnezeu și că socrul
ei și soțul ei au murit, s-a încovoiat și a intrat în durerile
nașterii, pentru că au apucat-o durerile. 20 Și când era
pe moarte, femeile care stăteau lângă ea i-au spus:
Nu te teme, pentru că ai născut un fiu. Dar ea nu a
răspuns, nici nu a luat aminte. 21 Și ea a numit pe
copil Icabod, spunând: Gloria s-a depărtat de Israel; din
cauza chivotului lui Dumnezeu care a fost luat și din
cauza socrului ei și soțului ei. 22 Și ea a spus: Gloria s-
a depărtat de Israel, căci chivotul lui Dumnezeu este
luat.

5 Și filistenii au luat chivotul lui Dumnezeu și l-au adus
de la Eben-Ezer la Asdod. 2 După ce filistenii au
luat chivotul lui Dumnezeu, l-au adus în casa lui Dagon
și l-au pus lângă Dagon. 3 Și când cei din Asdod s-au
sculat devreme a doua zi, iată, Dagon era căzut cu fața
la pământ înaintea chivotului DOMNULUI. Și l-au luat
pe Dagon și l-au pus din nou la locul său. 4 Și când s-
au sculat devreme a doua zi, iată, Dagon era căzut cu
fața la pământ înaintea chivotului DOMNULUI; și capul
lui Dagon și amândouă palmele mâinilor sale erau
tăiate pe prag; numai trunchiul lui Dagon îi rămăsese.
5 De aceea, nici preoții lui Dagon sau oricine intră în
casa lui Dagon, nu calcă pe pragul lui Dagon în Asdod
până în această zi. 6 Iar mâna DOMNULUI a fost grea

asupra celor din Asdod și i-a nimicit și i-a lovit cu tumori,
Asdodul și ținuturile sale. 7 Și când oamenii din Asdod
au văzut că este așa, au spus: Să nu rămână chivotul
Dumnezeului lui Israel la noi, pentru că mâna sa este
grea asupra noastră și asupra dumnezeului nostru,
Dagon. 8 De aceea au trimis și au adunat pe toți domnii
filistenilor la ei și au spus: Ce să facem cu chivotul
Dumnezeului lui Israel? Iar ei au răspuns: Să fie dus
chivotul Dumnezeului lui Israel până în Gat. Și au dus
chivotul Dumnezeului lui Israel într-acolo. 9 Și așa a
fost, după ce l-au dus acolo, că mâna DOMNULUI
a fost împotriva cetății cu o foarte mare nimicire; și
a lovit pe oamenii cetății, deopotrivă mici și mari și
aveau tumori în părțile lor intime. 10 De aceea au trimis
chivotul lui Dumnezeu la Ecron. Și s-a întâmplat, cum a
venit chivotul lui Dumnezeu la Ecron, că ecroniții au
strigat, spunând: Au adus la noi chivotul Dumnezeului
lui Israel, ca să ne ucidă pe noi și pe poporul nostru. 11
Astfel că au trimis și au adunat pe toți domnii filistenilor
și au spus: Trimiteți chivotul Dumnezeului lui Israel și
să meargă din nou la locul său, ca să nu ne ucidă, pe
noi și pe poporul nostru, pentru că era o nimicire de
moarte în toată cetatea; mâna lui Dumnezeu era foarte
grea acolo. 12 Și oamenii care nu mureau erau loviți cu
tumori; și strigătul cetății se înălța până la cer.

6 Și chivotul DOMNULUI a fost șapte luni în ținutul
filistenilor. 2 Și filistenii au chemat pe preoți și pe
ghicitori, spunând: Ce să facem cu chivotul DOMNULUI?
Spuneți-ne cu ce să îl trimitem la locul său. 3 Și ei au
spus: Dacă trimiteți chivotul Dumnezeului lui Israel,
să nu îl trimiteți gol, ci întoarceți-i neapărat o ofrandă
pentru fărădelege; atunci veți fi vindecați și veți ști de
ce nu se depărtează mâna sa de la voi. 4 Atunci ei au
spus: Care să fie ofranda pentru fărădelege pe care să
i-o întoarcem? Iar preoții au răspuns: Cinci tumori de
aur și cinci șoareci de aur, conform cu numărul domnilor
filistenilor, pentru că o singură plagă a fost peste voi toți
și peste domnii voștri. 5 De aceea să faceți chipurile
tumorilor voastre și chipurile șoarecilor voștri, care
strică pământul, și să dați glorie Dumnezeului lui Israel;
poate că își va ușura mâna de peste voi și de peste
dumnezeii voștri și de peste pământul vostru. 6 Pentru
ce vă împietriți inimile, cum și-au împietrit egiptenii și
Faraon inimile lor? După ce a lucrat minunat între ei,
nu au lăsat poporul să plece? Și ei s-au depărtat. 7 Și
de aceea, faceți un car nou și luați două vaci de lapte,
peste care nu a fost pus jug, și înjugați vacile la car
și aduceți acasă viițeii lor de la ele; 8 Și luați chivotul
DOMNULUI și puneți-l în car; și puneți bijuteriile de aur,
pe care i le întoarceți ca ofrandă pentru fărădelege,
într-o ladă, alături de acesta, și trimiteți-l, ca să plece.
9 Și vedeți, dacă se va urca pe calea ținutului său
la Bet-Șemeș, atunci el ne-a făcut acest mare rău;
dacă nu, atunci vom ști că aceasta, care ne-a lovit, nu
este mâna lui, ci a fost o întâmplare ceea ce ni s-a
întâmplat. 10 Și oamenii au făcut astfel; și au luat două
vaci de lapte și le-au înjugat la car și au închis viițeii
lor acasă. 11 Și au pus în car chivotul DOMNULUI și
lada cu șoarecii de aur și chipurile tumorilor lor. 12 Și
vacile au luat calea dreaptă spre calea Bet-Șemeșului,
și au mers de-a lungul drumului mare, mugind în mers,
și nu s-au abătut nici la dreapta nici la stânga; și
domnii filistenilor au mers după ele până la granița Bet-
Șemeșului. 13 Și cei din Bet-Șemeș secerau grâul lor
în vale; și și-au ridicat ochii și au văzut chivotul și s-au
bucurat când l-au văzut. 14 Și carul a venit în câmpul
lui Iosua, un bet-șemit, și a rămas acolo, unde era o
piatră mare; și au despicat lemnul carului și au oferit
vacile ca ofrandă arsă DOMNULUI. 15 Și leviții au
coborât chivotul DOMNULUI și lada care era cu acesta,
în care erau bijuteriile de aur, și le-au pus pe piatra cea
mare; și oamenii din Bet-Șemeș au oferit ofrande arse
în aceeași zi și au sacrificat sacrificii DOMNULUI. 16 Și
când cei cinci domni ai filistenilor au văzut aceasta, s-
au întors la Ecron în aceeași zi. 17 Și acestea sunt
tumorile de aur pe care le-au întors filistenii DOMNULUI
ca ofrandă pentru fărădelege: una pentru Asdod, una
pentru Gaza, una pentru Ascalon, una pentru Gat, una
pentru Ecron; 18 Și șoarecii de aur, conform cu numărul
tuturor cetăților filistenilor, care aparțineau celor cinci
domni, deopotrivă cetățile întărite și satele țărănești,
chiar până la piatra cea mare a lui Abel, pe care au
pus jos chivotul DOMNULUI; piatră care rămâne până
în această zi în câmpul lui Iosua, bet-șemitul. 19 Și
DOMNUL a lovit pe oamenii din Bet-Șemeș, pentru că
se uitaseră în chivotul DOMNULUI; chiar el a lovit din
popor cincizeci de mii șaptezeci de bărbați; și poporul a
plâns, pentru că DOMNUL lovise pe mulți din popor cu
un mare măcel. 20 Și oamenii din Bet-Șemeș au spus:
Cine este în stare să stea înaintea acestui sfânt DOMN
Dumnezeu? Și la cine să se urce de la noi? 21 Și au
trimis mesageri la locuitorii din Chiriat-Iearim, spunând:
Filistenii au adus înapoi chivotul DOMNULUI; coborâți
și urcați-l la voi.

7 Și oamenii din Chiriat-Iearim au venit și au urcat
chivotul DOMNULUI și l-au adus în casa lui Abinadab
pe deal și au sfințit pe Eleazar, fiul lui, să păzească
chivotul DOMNULUI. 2 Și s-a întâmplat, că de când
chivotul a rămas în Chiriat-Iearim, a trecut mult timp;
fiindcă au fost douăzeci de ani; și toată casa lui Israel a
plâns după DOMNUL. 3 Și Samuel a vorbit către toată
casa lui Israel, spunând: Dacă vă întoarceți la DOMNUL
din toată inima voastră, atunci scoateți dumnezeii
străini și pe Astarteea din mijlocul vostru și îndreptați-

vă inimile către DOMNUL și serviți-i numai lui; și el vă
va elibera din mâna filistenilor. 4 Atunci copiii lui Israel
au scos pe Baal și pe Astarteea și au servit numai
DOMNULUI. 5 Și Samuel a spus: Adunați tot Israelul
la Mițpa și eu mă voi ruga DOMNULUI pentru voi. 6
Și s-au adunat la Mițpa și au scos apă și au vărsat-
o înaintea DOMNULUI și au postit în ziua aceea și
au spus acolo: Am păcătuit împotriva DOMNULUI. Și
Samuel a judecat pe copiii lui Israel în Mițpa. 7 Și când
filistenii au auzit că s-au adunat copiii lui Israel la Mițpa,
domnii filistenilor s-au urcat împotriva lui Israel. Și când
copiii lui Israel au auzit aceasta, s-au temut de filisteni.
8 Și copiii lui Israel i-au spus lui Samuel: Nu înceta să
strigi pentru noi către DOMNUL Dumnezeul nostru, ca
să ne salveze din mâna filistenilor. 9 Și Samuel a luat
un miel de lapte și l-a oferit ca ofrandă arsă în întregime
DOMNULUI; și Samuel a strigat către DOMNUL pentru
Israel; și DOMNUL l-a auzit. 10 Și pe când Samuel
aducea ofranda arsă, filistenii s-au apropiat să lupte
împotriva lui Israel. Dar DOMNUL a tunat cu un tunet
puternic în ziua aceea asupra filistenilor și i-a învins; și
au fost bătuți înaintea lui Israel. 11 Și bărbații lui Israel
au ieșit din Mițpa și au urmărit pe filisteni și i-au lovit
până au ajuns sub Bet-Cara. 12 Atunci Samuel a luat o
piatră și a pus-o între Mițpa și Șen și i-a pus numele
Eben-Ezer și a spus: Până aici DOMNUL ne-a ajutat.
13 Astfel filistenii au fost supuși și nu au mai venit în
ținutul lui Israel; și mâna DOMNULUI a fost împotriva
filistenilor în toate zilele lui Samuel. 14 Și cetățile pe
care le luaseră filistenii de la Israel au fost restituite lui
Israel, de la Ecron până la Gat; și ținuturile acestora
Israel le-a eliberat din mâna filistenilor. Și a fost pace
între Israel și amoriți. 15 Și Samuel a judecat pe Israel
în toate zilele vieții sale. 16 Și mergea în fiecare an și
făcea înconjurul între Betel și Ghilgal și Mițpa și judeca
pe Israel în toate locurile acelea. 17 Și se întorcea la
Rama, pentru că acolo era casa lui; și acolo judeca pe
Israel; și a zidit acolo un altar DOMNULUI.

8 Și s-a întâmplat, când Samuel era bătrân, că a făcut
pe fiii săi judecători peste Israel. 2 Și numele celui
întâi născut al său era Ioel; și numele celui de-al doilea,
Abiia; ei erau judecători în Beer-Șeba. 3 Și fiii săi nu
umblau în căile lui, ci se abăteau după câștig și luau
mite și perverteau judecata. 4 Atunci, toți bătrânii lui
Israel s-au adunat și au venit la Samuel, la Rama. 5
Și i-au spus: Iată, tu ești bătrân și fiii tăi nu umblă în
căile tale; acum, pune peste noi un împărat ca să ne
judece ca pe toate națiunile. 6 Dar lucrul acesta nu i-a
plăcut lui Samuel, când au spus: Dă-ne un împărat
să ne judece. Și Samuel s-a rugat DOMNULUI. 7
Și DOMNUL i-a spus lui Samuel: Dă ascultare vocii
poporului în tot ce îți spun ei, pentru că nu pe tine te-au
lepădat ei, ci pe mine m-au lepădat, ca să nu domnesc
peste ei. 8 Conform tuturor lucrărilor pe care le-au făcut
din ziua în care i-am scos din Egipt până în această zi,
prin aceea că m-au părăsit și au servit altor dumnezei,
astfel îți fac și ție. 9 De aceea acum, dă ascultare
vocii lor, dar totuși avertizează-i hotărât și arată-le felul
în care împăratul va domni peste ei. 10 Și Samuel a
spus toate cuvintele DOMNULUI către poporul care
îi cerea un împărat. 11 Și a spus: Acesta va fi felul
în care împăratul va domni peste voi: El va lua pe fiii
voștri și îi va numi pentru el însuși, pentru carele sale și
să fie călăreții săi; și unii vor alerga înaintea carelor
lui. 12 Și îi va rândui căpetenii peste mii și căpetenii
peste cincizeci; și îi va pune să are câmpul lui și să
îi strângă secerișul și să îi facă uneltele de război și
uneltele carelor sale. 13 Și va lua pe fiicele voastre să
fie parfumiere și bucătărese și brutărese. 14 Și va lua
câmpurile voastre și viile voastre și grădinile voastre de
măslini, pe cele mai bune, și le va da servitorilor săi.
15 Și va lua zeciuială din semințele voastre și din viile
voastre și le va da ofițerilor săi și servitorilor săi. 16
Și va lua pe servitorii voștri și pe servitoarele voastre
și pe tinerii voștri cei mai frumoși și măgarii voștri și
îi va pune la lucrul său. 17 Va lua zeciuială din oile
voastre; și veți fi servitorii lui. 18 Și veți striga în acea zi
din cauza împăratului vostru pe care vi-l veți fi ales; și
DOMNUL nu vă va asculta în acea zi. 19 Dar totuși,
poporul a refuzat să asculte de vocea lui Samuel și
au spus: Nu; ci vom avea un împărat peste noi, 20
Ca să fim și noi ca toate națiunile; și împăratul nostru
să ne judece și să iasă înaintea noastră și să lupte
bătăliile noastre. 21 Și Samuel a ascultat toate cuvintele
poporului și le-a repetat în urechile DOMNULUI. 22 Și
DOMNUL i-a spus lui Samuel: Dă ascultare vocii lor și
pune un împărat peste ei. Și Samuel a spus bărbaților
lui Israel: Mergeți fiecare om la cetatea lui.

9 Și era un om din Beniamin al cărui nume era Chiș,
fiul lui Abiel, fiul lui Țeror, fiul lui Becorat, fiul lui
Afiah, un beniamit, un bărbat puternic și viteaz. 2 Și el
avea un fiu, al cărui nume era Saul, un tânăr ales și
frumos; și nu era printre copiii lui Israel o persoană
mai frumoasă decât el; de la umerii săi în sus el era
mai înalt decât oricine din popor. 3 Și măgărițele lui
Chiș, tatăl lui Saul, se pierduseră. Și Chiș i-a spus lui
Saul, fiul său: Ia acum cu tine pe unul dintre servitori
și ridică-te, du-te să cauți măgărițele. 4 Și el a trecut
prin muntele Efraim și a trecut prin țara Șalișa, dar
nu le-a găsit; apoi au trecut prin țara Șaalim și nu
erau acolo; și a trecut prin țara beniamiților dar nu le-
a găsit. 5 Și când au ajuns în țara Țuf, Saul a spus
servitorului său care era cu el: Vino și să ne întoarcem,
ca nu cumva tatălui meu să nu îi mai pese de măgărițe

și să se îngrijoreze pentru noi. 6 Și el i-a spus: Iată
acum, este în această cetate un om al lui Dumnezeu
și el este un bărbat demn de cinste; tot ce spune el
se întâmplă; acum să mergem acolo; s-ar putea să
ne arate calea pe care să mergem. 7 Atunci Saul a
spus servitorului său: Dar, iată, dacă mergem, ce să
ducem omului acesta? Pentru că pâinea s-a terminat
din sacii noștri și nu este vreun dar de adus omului lui
Dumnezeu; ce avem noi? 8 Și servitorul a răspuns din
nou lui Saul și a zis: Iată, am aici la îndemână a patra
parte dintr-un șekel de argint; pe acesta îl voi da omului
lui Dumnezeu, ca să ne spună calea. 9 (Înainte, în
Israel, când un om mergea să îl întrebe pe Dumnezeu,
astfel vorbea: Veniți și să mergem la văzător, pentru
că cel care este acum numit Profet înainte era numit
Văzător.) 10 Atunci Saul a spus servitorului său: Bine
spus; vino, să mergem. Astfel au mers la cetatea unde
era omul lui Dumnezeu. 11 Și cum urcau dealul cetății,
au găsit niște tinere servitoare ieșind să scoată apă și
le-au spus: Este văzătorul aici? 12 Și ele le-au răspuns
și au zis: Este, iată, el este înaintea voastră; grăbiți-
vă acum, pentru că a venit astăzi în cetate, fiindcă
poporul aduce un sacrificiu pe înălțime; 13 Îndată ce
veți fi intrat în cetate, îl veți găsi imediat, înainte să
se urce la locul înalt să mănânce, pentru că poporul
nu va mânca până când nu va veni el, deoarece el
binecuvântează sacrificiul; și după aceea mănâncă cei
chemați. De aceea acum, urcați-vă, căci pe la acest
timp îl veți găsi. 14 Și s-au urcat în cetate; și când au
intrat în cetate, iată, Samuel ieșea spre ei, ca să se
urce la locul înalt. 15 Și DOMNUL îi spusese la ureche
lui Samuel cu o zi înainte ca Saul să vină, zicând: 16
Mâine, cam pe timpul acesta, voi trimite la tine un om
din țara lui Beniamin și tu să îl ungi să fie căpetenie
peste poporul meu Israel, ca să salveze pe poporul
meu din mâna filistenilor, pentru că am privit la poporul
meu, deoarece strigătul lor a ajuns până la mine. 17 Și
când Samuel l-a văzut pe Saul, DOMNUL i-a spus:
Iată, pe omul despre care ți-am vorbit! Acesta va domni
peste poporul meu. 18 Atunci Saul s-a apropiat de
Samuel la poartă și a zis: Spune-mi, te rog, unde este
casa văzătorului. 19 Și Samuel i-a răspuns lui Saul și a
zis: Eu sunt văzătorul; urcă-te înaintea mea la locul
înalt, fiindcă veți mânca astăzi cu mine; și mâine te
voi lăsa să pleci și îți voi spune tot ce este în inima
ta. 20 Și cât despre măgărițele care s-au pierdut cu
trei zile în urmă, nu te mai gândi la ele, pentru că s-au
găsit. Și asupra cui este toată dorința lui Israel? Nu
este asupra ta și asupra întregii case a tatălui tău? 21
Și Saul a răspuns și a zis: Nu sunt eu un beniamit, din
cel mai mic dintre triburile lui Israel, și familia mea este
cea mai mică dintre toate familiile tribului lui Beniamin?
Pentru ce atunci îmi vorbești astfel? 22 Și Samuel l-a
luat pe Saul și pe servitorul său și i-a dus în cameră și
i-a pus să șadă în locul cel mai important printre cei
chemați, care erau cam treizeci de persoane. 23 Și
Samuel a spus bucătarului: Adu porția pe care ți-am
dat-o, despre care ți-am spus: Pune-o lângă tine. 24
Și bucătarul a ridicat spata și ceea ce era pe ea și a
pus-o înaintea lui Saul. Și Samuel a zis: Iată, ceea ce
a fost păstrat! Pune-o înaintea ta, mănâncă, pentru
că a fost păstrată pentru tine, pentru acest timp, de
când am spus: Voi invita poporul. Și Saul a mâncat cu
Samuel în acea zi. 25 Și după ce au coborât de pe
locul înalt în cetate, Samuel a vorbit îndeaproape cu
Saul pe acoperișul casei. 26 Și s-au sculat devreme; și
s-a întâmplat, pe când se revărsau zorile, că Samuel l-
a chemat pe Saul pe acoperișul casei, spunând: Sus,
ca să te trimit. Și Saul s-a sculat și au ieșit amândoi, el
și Samuel, afară. 27 Și pe când coborau la marginea
cetății, Samuel i-a spus lui Saul: Spune servitorului să
treacă înaintea noastră (și el a trecut) dar tu stai pe loc
un timp, ca să îți arăt cuvântul lui Dumnezeu.

10 Și Samuel a luat un potir cu untdelemn și l-a
turnat pe capul lui și l-a sărutat și i-a spus: Nu
este din cauză că DOMNUL te-a uns să fii căpetenie
peste moștenirea sa? 2 Când te vei fi depărtat de la
mine astăzi, vei găsi doi bărbați la mormântul Rahelei,
la granița lui Beniamin, la Țelțah; și ei îți vor spune:
Măgărițele pe care ai mers să le cauți s-au găsit; și,
iată, tatălui tău nu îi mai pasă de măgărițe și este
îngrijorat pentru voi, spunând: Ce să fac pentru fiul
meu? 3 Atunci să mergi înainte de acolo și să vii la
câmpia Tabor și acolo te vor întâlni trei oameni urcându-
se la Dumnezeu la Betel, unul ducând trei iezi și altul
ducând trei pâini și altul ducând un burduf cu vin; 4
Și te vor saluta și îți vor da două pâini, pe care le vei
primi din mâinile lor. 5 După aceea vei veni la dealul lui
Dumnezeu, unde este garnizoana filistenilor; și se va
întâmpla, când vei fi intrat acolo în cetate, că vei întâlni
o ceată de profeți, coborând de la locul înalt cu un
psalterion și o tamburină și un fluier și o harpă, înaintea
lor, și ei vor profeți; 6 Și Duhul DOMNULUI va veni
peste tine și vei profeți cu ei și vei fi transformat într-un
alt om. 7 Și să fie astfel, atunci când aceste semne
ți se vor întâmpla, fă cum ți se arată ocazia, pentru
că Dumnezeu este cu tine. 8 Și să cobori înaintea
mea la Ghilgal; și, iată, voi coborî la tine, ca să ofer
ofrande arse și să sacrific sacrificii ale ofrandelor de
pace. Șapte zile să rămâi, până voi veni la tine și îți voi
arăta ce să faci. 9 Și a fost astfel, că atunci când s-a
întors ca să plece de la Samuel, Dumnezeu i-a dat altă
inimă; și toate aceste semne s-au întâmplat în acea zi.
10 Și când au ajuns acolo la deal, iată, l-a întâlnit o
ceată de profeți; și Duhul lui Dumnezeu a venit peste el

și el profețea printre ei. 11 Și s-a întâmplat, când toți
cei care îl cunoscuseră mai înainte au văzut că, iată, el
profețea printre profeți, că oamenii au spus unul către
altul: Ce este aceasta ce s-a întâmplat cu fiul lui Chiș?
Este și Saul printre profeți? 12 Și unul din acel loc a
răspuns și a zis: Dar cine este tatăl lor? De aceea a
devenit un proverb: Este și Saul printre profeți? 13 Și,
când a terminat de profețit, a ajuns la locul înalt. 14
Și unchiul lui Saul i-a spus lui și servitorului lui: Unde
ați mers? Și el a spus: Să căutăm măgărițele; și când
am văzut că nu erau nicăieri, am venit la Samuel. 15
Și unchiul lui Saul a zis: Spune-mi, te rog, ce v-a zis
Samuel. 16 Și Saul i-a spus unchiului său: Ne-a zis
pe față că măgărițele au fost găsite. Dar lucrul despre
împărăție, despre care Samuel îi vorbise, nu i-a spus.
17 Și Samuel a chemat poporul la DOMNUL, la Mițpa;
18 Și a spus copiilor lui Israel: Astfel spune DOMNUL
Dumnezeul lui Israel: Am scos pe Israel din Egipt și v-
am eliberat din mâna egiptenilor și din mâna tuturor
împărățiilor și de cei care vă oprimau; 19 Și voi ați
lepădat în această zi pe Dumnezeul vostru, care el
însuși v-a salvat din toate nenorocirile și necazurile
voastre și i-ați spus: Nu, ci pune un împărat peste noi.
De aceea acum, prezentați-vă înaintea DOMNULUI
după triburile voastre și după miile voastre. 20 Și după
ce Samuel a apropiat toate triburile lui Israel, tribul
lui Beniamin a fost luat. 21 După ce a apropiat tribul
lui Beniamin după familiile lor, familia lui Matri a fost
luată; și Saul, fiul lui Chiș, a fost luat, și după ce l-au
căutat, el nu a putut fi găsit. 22 De aceea au întrebat
pe DOMNUL mai departe, dacă omul ar mai trebui să
vină acolo. Și DOMNUL a răspuns: Iată, s-a ascuns
printre lucruri. 23 Și au alergat și l-au luat de acolo, și
când a stat în mijlocul poporului, era mai înalt decât
oricare din popor, de la umerii săi în sus. 24 Și Samuel
a spus întregului popor: Vedeți pe cel pe care l-a ales
DOMNUL, că nu este nimeni ca el în tot poporul? Și
tot poporul a strigat și a spus: Trăiască împăratul. 25
Atunci Samuel a spus poporului felul împărăției și l-a
scris într-o carte și a pus-o înaintea DOMNULUI. Și
Samuel a dat drumul întregului popor, fiecărui om la
casa lui. 26 Și Saul a mers de asemenea acasă la
Ghibea; și a mers cu el o ceată de bărbați, ale căror
inimi le atinsese Dumnezeu. 27 Dar copiii lui Belial au
spus: Cum ne va salva acest om? Și l-au disprețuit și
nu i-au adus daruri. Dar el a tăcut.

11 Atunci Nahaș amonitul s-a urcat și a așezat tabăra
împotriva Iabes-Galaadului; și toți oamenii din
Iabes au spus lui Nahaș: Fă legământ cu noi și te vom
servi. 2 Și Nahaș amonitul le-a răspuns: Cu această
condiție voi încheia un legământ cu voi, dacă vă scot
tuturor ochiul drept și să îl pun ca o batjocură asupra
întregului Israel. 3 Și bătrânii Iabesului i-au spus: Dă-
ne șapte zile de amânare, ca să trimitem mesageri în
toate ținuturile lui Israel; și dacă nu este nimeni să ne
salveze, vom ieși la tine. 4 Atunci au venit mesagerii la
Ghibea lui Saul și au spus veștile în urechile poporului;
și tot poporul și-a ridicat vocea și a plâns. 5 Și, iată,
Saul venea în urma cirezii de la câmp; și Saul a spus:
Ce îi este poporului de plânge? Și i-au spus toate
veștile bărbaților din Iabes. 6 Și Duhul lui Dumnezeu a
venit peste Saul când a auzit aceste vești și mânia lui
s-a aprins foarte tare. 7 Și a luat o pereche de boi și i-
a despicat în bucăți și le-a trimis în toate ținuturile lui
Israel prin mâinile mesagerilor, spunând: Oricine nu
iese după Saul și după Samuel, astfel se va face boilor
lui. Și frica DOMNULUI a căzut asupra poporului și ei au
ieșit într-un acord. 8 Și după ce i-a numărat la Bezec,
copiii lui Israel erau trei sute de mii, iar bărbații lui Iuda
treizeci de mii. 9 Și au spus mesagerilor care veniseră:
Astfel să spuneți bărbaților din Iabes-Galaad: Mâine,
pe când arde soarele, veți avea ajutor. Și mesagerii au
venit și au arătat aceasta bărbaților din Iabes; și ei s-au
bucurat. 10 De aceea bărbații din Iabes au spus: Mâine
vom ieși la voi și să ne faceți tot ce vi se pare bun.
11 Și a fost astfel a doua zi, că Saul a pus poporul în
trei cete; și ei au intrat în mijlocul oștirii în garda de
dimineață și au ucis pe amoniți până la arșița zilei; și s-
a întâmplat, că aceia care au rămas au fost împrăștiați,
astfel încât nu au rămas doi împreună dintre ei. 12 Și
poporul a spus lui Samuel: Cine este cel care a spus:
Să domnească Saul peste noi? Aduceți pe oamenii
aceia, ca să îi dăm la moarte. 13 Și Saul a spus: Niciun
om nu va fi dat la moarte în această zi, pentru că
astăzi DOMNUL a lucrat salvare în Israel. 14 Atunci
Samuel a spus poporului: Veniți să mergem la Ghilgal
și să înnoim împărăția acolo. 15 Și tot poporul a mers
la Ghilgal; și acolo au făcut pe Saul împărat înaintea
DOMNULUI, în Ghilgal; și au sacrificat acolo sacrificii
ale ofrandelor de pace înaintea DOMNULUI; și acolo
Saul și toți bărbații lui Israel s-au bucurat foarte mult.

12 Și Samuel a spus întregului Israel: Iată, am dat
ascultare vocii voastre în tot ce mi-ați spus și am
pus un împărat peste voi. 2 Și acum, iată, împăratul
umblă înaintea voastră; și eu sunt bătrân și încărunțit;
și, iată, fiii mei sunt cu voi și eu am umblat înaintea
voastră din copilăria mea până în această zi. 3 Iată-
mă, mărturisiți împotriva mea înaintea DOMNULUI și
înaintea unsului său; al cui bou l-am luat? Sau al cui
măgar l-am luat? Sau pe cine am escrocat? Sau pe
cine am oprimat? Sau din mâna cui am primit vreo mită
cu care să îmi orbesc ochii? Și vă voi da înapoi. 4 Și
ei au spus: Nu ne-ai escrocat, nici nu ne-ai oprimat,
nici nu ai luat ceva din mâna vreunui om. 5 Iar el le-a

zis: DOMNUL este martor împotriva voastră și unsul său este martor în această zi, că nu ați găsit ceva în mâna mea. Și ei au spus: El este martor. 6 Și Samuel
a spus poporului: DOMNUL este cel care a rânduit pe
Moise și pe Aaron și care a scos pe părinții voștri din
țara Egiptului. 7 De aceea acum, stați să mă judec cu
voi înaintea DOMNULUI de toate faptele drepte ale
DOMNULUI, pe care vi le-a făcut el, vouă și părinților
voștri. 8 Când Iacob a venit în Egipt și părinții voștri
au strigat către DOMNUL, atunci DOMNUL a trimis
pe Moise și pe Aaron, care au scos pe părinții voștri
din Egipt și i-au făcut să locuiască în locul acesta. 9
Și când ei au uitat pe DOMNUL Dumnezeul lor, el i-a
vândut în mâna lui Sisera, căpetenie a oștirii Hațorului
și în mâna filistenilor și în mâna împăratului Moabului
și ei au luptat împotriva lor. 10 Și ei au strigat către
DOMNUL și au spus: Am păcătuit, pentru că am părăsit
pe DOMNUL și am servit Baalilor și Astarteelor; dar
acum eliberează-ne din mâna dușmanilor noștri și îți
vom servi. 11 Și DOMNUL a trimis pe Ierub-Baal și
pe Bedan și pe Iefta și pe Samuel și v-a eliberat din
mâna dușmanilor voștri, de fiecare parte, și voi ați
locuit în siguranță. 12 Și când ați văzut că Nahaș,
împăratul copiilor lui Amon, a venit împotriva voastră,
mi-ați spus: Nu; ci un împărat să domnească peste
noi; când DOMNUL Dumnezeul vostru era împăratul
vostru. 13 De aceea acum, iată, pe împăratul pe care
l-ați ales și pe care l-ați dorit. Și, iată, DOMNUL a
pus un împărat peste voi. 14 Dacă vă veți teme de
DOMNUL și îi veți servi și veți asculta de vocea lui și nu
vă veți răzvrăti împotriva poruncii DOMNULUI, atunci
atât voi cât și împăratul care domnește peste voi veți
continua să urmați pe DOMNUL Dumnezeul vostru;
15 Dar dacă nu veți asculta de vocea DOMNULUI, ci
vă veți răzvrăti împotriva poruncii DOMNULUI, atunci
mâna DOMNULUI va fi împotriva voastră, precum era
împotriva părinților voștri. 16 De aceea acum, stați în
picioare și vedeți acest lucru mare, pe care îl va face
DOMNUL înaintea ochilor voștri. 17 Nu este astăzi
secerișul grâului? Eu voi striga către DOMNUL și el
va trimite tunete și ploaie; ca să pricepeți și să vedeți
că stricăciunea voastră, pe care ați făcut-o în ochii
DOMNULUI, cerând pentru voi un împărat, este mare.
18 Astfel Samuel a strigat către DOMNUL; și DOMNUL a
trimis tunete și ploaie în acea zi; și tot poporul s-a temut
mult de DOMNUL și de Samuel. 19 Și tot poporul a spus
lui Samuel: Roagă-te pentru servitorii tăi DOMNULUI
Dumnezeul tău, ca să nu murim, pentru că am adăugat
la toate păcatele noastre acest rău, de a cere pentru
noi un împărat. 20 Și Samuel a spus poporului: Nu
vă temeți; ați făcut toată această stricăciune; numai
nu vă abateți de la a-l urma pe DOMNUL, ci serviți
DOMNULUI cu toată inima voastră; 21 Și nu vă abateți,
pentru că atunci ați merge după lucruri deșarte, care nu
folosesc, nici nu eliberează, pentru că acestea sunt
deșertăciune. 22 Pentru că DOMNUL nu va uita pe
poporul său, pentru numele său cel mare; deoarece i-a
plăcut DOMNULUI să vă facă poporul său. 23 Mai mult,
cât despre mine, nicidecum nu voi păcătui împotriva
DOMNULUI, încetând să mă rog pentru voi; ci vă voi
învăța calea cea bună și dreaptă; 24 Numai temeți-
vă de DOMNUL și serviți-i în adevăr, cu toată inima
voastră; luați aminte ce lucruri mari a făcut cu voi! 25
Dar, dacă vă veți purta cu stricăciune, veți fi mistuiți,
deopotrivă voi și împăratul vostru.

13 Saul domnea de un an de zile; și după ce a
domnit doi ani peste Israel, 2 Saul și-a ales trei
mii de bărbați din Israel, din care: două mii erau cu
Saul în Micmaș și în muntele Betel, iar o mie erau
cu Ionatan în Ghibea lui Beniamin; și a trimis restul
poporului, pe fiecare la cortul lui. 3 Și Ionatan a lovit
garnizoana filistenilor care era în Gheba și filistenii au
auzit despre aceasta. Și Saul a sunat din trâmbiță prin
toată țara, spunând: Să audă evreii. 4 Și tot Israelul
a auzit spunându-se că Saul lovise o garnizoană a
filistenilor și că Israel de asemenea a devenit o urâciune
filistenilor. Și poporul a fost chemat împreună, după
Saul, la Ghilgal. 5 Și filistenii s-au adunat să lupte cu
Israel, treizeci de mii de care și șase mii de călăreți
și o mulțime de popor ca nisipul care este pe țărmul
mării; și s-au urcat și și-au așezat tabăra la Micmaș,
spre est de Bet-Aven. 6 Când bărbații lui Israel au
văzut că erau în strâmtorare (pentru că poporul era
tulburat), atunci poporul s-a ascuns în peșteri și în
tufișuri și în stânci și pe înălțimi și în gropi. 7 Și unii
dintre evrei au trecut Iordanul în țara lui Gad și a lui
Galaad. Cât despre Saul, el era încă în Ghilgal și tot
poporul îl urma tremurând. 8 Și a rămas șapte zile,
conform cu timpul pe care Samuel îl rânduise; dar
Samuel nu a venit la Ghilgal și poporul s-a împrăștiat
de la el. 9 Și Saul a spus: Aduceți-mi aici o ofrandă
arsă și ofrande de pace. Și a oferit ofranda arsă. 10
Și s-a întâmplat, că imediat ce a terminat de oferit
ofranda arsă, iată, Samuel a venit; și Saul a ieșit în
întâmpinare, ca să îl salute. 11 Și Samuel a spus: Ce ai
făcut? Și Saul a spus: Deoarece am văzut că poporul
s-a împrăștiat de la mine și că tu nu ai venit în ziua
rânduită și că filistenii s-au adunat la Micmaș, 12 De
aceea am spus: Filistenii vor coborî acum asupra mea
la Ghilgal și eu nu făcusem cerere către DOMNUL;
m-am forțat de aceea și am oferit o ofrandă arsă. 13
Și Samuel i-a spus lui Saul: Ai lucrat prostește; nu ai
păzit porunca DOMNULUI Dumnezeul tău, pe care ți-a
poruncit-o, pentru că DOMNUL ar fi întemeiat acum
împărăția ta peste Israel pentru totdeauna. 14 Dar acum

împărăția ta nu va dura; DOMNUL și-a căutat un om
după inima sa și DOMNUL i-a poruncit să fie căpetenie
peste poporul său, pentru că tu nu ai păzit ceea ce
DOMNUL ți-a poruncit. 15 Și Samuel s-a ridicat și s-a
urcat de la Ghilgal la Ghibea lui Beniamin. Iar Saul a
numărat poporul care era prezent cu el, cam șase sute
de bărbați. 16 Și Saul și Ionatan, fiul său, și poporul
care era prezent cu ei au locuit în Ghibea lui Beniamin;
și filistenii și-au așezat tabăra în Micmaș. 17 Și jefuitorii
au ieșit din tabăra filistenilor în trei cete, o ceată s-a
întors spre calea care duce la Ofra, în țara Șual; 18
Și o altă ceată s-a întors pe calea către Bet-Horon; și
o altă ceată s-a întors spre calea către granița care
privește spre Valea Țeboim, spre pustiu. 19 Și nu se
găsea niciun fierar în toată țara lui Israel, pentru că
filistenii spuseseră: Nu cumva evreii să își facă săbii
sau sulițe; 20 Ci toți israeliții coborau la filisteni pentru
a-și ascuți fiecare fierul plugului și coasa și toporul și
cazmaua. 21 Totuși aveau o piatră pentru cazmale
și pentru coase și pentru furci și pentru topoare și
pentru a ascuți țepușele. 22 Astfel s-a întâmplat în ziua
bătăliei, că nu se găsea nici sabie nici suliță în mâna
vreunuia din poporul care era cu Saul și cu Ionatan;
dar la Saul și la Ionatan, fiul său, se găsea. 23 Și
garnizoana filistenilor a ieșit la trecătoarea Micmașului.

14 Și s-a întâmplat într-o zi, că Ionatan, fiul lui Saul,
a spus tânărului care îi purta armura: Vino, să
trecem la garnizoana filistenilor, care este de cealaltă
parte. Dar nu a spus tatălui său. 2 Și Saul a rămas în
cea mai îndepărtată parte a Ghibei, sub un pom de
rodii, care este în Migron; și poporul care era cu el era
cam șase sute de bărbați. 3 Și Ahiia, fiul lui Ahitub,
fratele lui Icabod, fiul lui Fineas, fiul lui Eli, preotul
DOMNULUI în Șilo, purta un efod. Și poporul nu știa că
Ionatan era plecat. 4 Și între trecători, prin care Ionatan
căuta să treacă la garnizoana filistenilor, era o stâncă
ascuțită de o parte și o stâncă ascuțită de cealaltă
parte; și numele uneia era Boțeț și numele celeilalte,
Sene. 5 Vârful uneia era situat spre nord, în dreptul
Micmașului, și celălalt spre sud, în dreptul Ghibei. 6
Și Ionatan a spus tânărului care îi purta armele: Vino,
să trecem la garnizoana acestor necircumciși; poate
că DOMNUL va lucra pentru noi, pentru că nu este
vreo piedică pentru DOMNUL să salveze prin mulți sau
prin puțini. 7 Și purtătorul său de arme i-a spus: Fă tot
ce este în inima ta, întoarce-te; iată, eu sunt cu tine
conform inimii tale. 8 Atunci a spus Ionatan: Iată, vom
trece la acești oameni și ne vom arăta lor. 9 Dacă ne
spun astfel: Rămâneți până venim noi la voi; atunci
vom sta liniștiți în locul nostru și nu ne vom urca la ei.
10 Dar dacă ne spun astfel: Urcați la noi; atunci vom
urca, pentru că DOMNUL i-a dat în mâna noastră; și
aceasta va fi un semn pentru noi. 11 Și amândoi s-au
arătat garnizoanei filistenilor; și filistenii au spus: Iată,
evreii ies din găurile unde s-au ascuns. 12 Și oamenii
garnizoanei au răspuns lui Ionatan și purtătorului său
de arme și au spus: Urcați la noi și vă vom arăta ceva.
Și Ionatan a spus purtătorului său de arme: Urcă după
mine, pentru că DOMNUL i-a dat în mâna lui Israel.
13 Și Ionatan s-a cățărat cu mâinile și cu picioarele și
purtătorul său de arme după el; și ei cădeau înaintea
lui Ionatan și purtătorul său de arme ucidea după el.
14 Și acest prim măcel, pe care Ionatan și purtătorul
său de arme l-au făcut, a fost cam de douăzeci de
oameni, pe o întindere cam de o jumătate de pogon de
pământ, pe care o pereche de boi l-ar putea ara. 15 Și
a fost un tremur în tabără, în câmp și în tot poporul;
garnizoana și jefuitorii, au tremurat și ei, iar pământul s-
a cutremurat; astfel a fost un foarte mare tremur. 16
Și paznicii lui Saul din Ghibea lui Beniamin au privit;
și, iată, mulțimea se împrăștia și se doborau unul pe
altul. 17 Atunci a spus Saul poporului care era cu el:
Numărați acum și vedeți cine a plecat dintre noi. Și
după ce au numărat, iată, Ionatan și purtătorul său de
arme nu erau acolo. 18 Și Saul i-a spus lui Ahiia: Adu
aici chivotul lui Dumnezeu. Căci chivotul lui Dumnezeu
era în acele zile cu copiii lui Israel. 19 Și s-a întâmplat,
în timp ce Saul vorbea cu preotul, că zgomotul care era
în oștirea filistenilor continua și creștea; și Saul a spus
preotului: Trage-ți mâna. 20 Și Saul și tot poporul care
era cu el s-au adunat și au venit la bătălie; și, iată, sabia
fiecărui om era împotriva semenului său: și era o foarte
mare nimicire. 21 Mai mult, evreii care erau cu filistenii
de mai înainte, care se urcaseră cu ei în tabără din
ținutul dimprejur, chiar și ei s-au întors să fie cu israeliții
care erau cu Saul și cu Ionatan. 22 De asemenea,
toți bărbații lui Israel care se ascunseseră în muntele
Efraim, când au auzit că filistenii au fugit, chiar și ei i-
au urmărit necontenit în bătălie. 23 Astfel DOMNUL a
salvat pe Israel în acea zi; și bătălia a trecut înspre Bet-
Aven. 24 Și bărbații lui Israel erau tulburați în acea zi,
fiindcă Saul conjurase poporul, spunând: Blestemat fie
omul care mănâncă mâncare până seara, până mă voi
răzbuna de dușmanii mei. Astfel că nimeni din popor
nu a gustat mâncare. 25 Și toți cei ai țării au intrat într-o
pădure și era miere pe pământ. 26 Și când poporul
a intrat în pădure, iată, mierea picura; dar nimeni nu
și-a dus mâna la gură, pentru că poporul s-a temut
de jurământ. 27 Dar Ionatan nu auzise când tatăl său
poruncise poporului cu jurământ; de aceea și-a întins
capătul toiagului care era în mâna sa și l-a înmuiat într-
un fagure de miere și și-a dus mâna la gură; și ochii i s-
au luminat. 28 Atunci a răspuns unul din popor și a
zis: Tatăl tău cu strictețe a poruncit poporului cu un
jurământ, spunând: Blestemat fie omul care mănâncă

ceva mâncare astăzi. Și poporul era obosit. 29 Atunci
Ionatan a spus: Tatăl meu a tulburat țara; vedeți, vă rog,
cum mi s-au luminat ochii, pentru că am gustat puțin
din această miere. 30 Cu cât mai mult poporul, dacă
ar fi mâncat astăzi liber din prada dușmanilor săi, pe
care a găsit-o? Nu ar fi fost acum un mai mare măcel
între filisteni? 31 Și au lovit pe filisteni în acea zi de la
Micmaș până la Aialon; și poporul era foarte obosit. 32
Și poporul s-a năpustit asupra prăzii și au luat oi și boi
și viței și i-au înjunghiat pe pământ; și poporul a mâncat
cu sânge. 33 Atunci i-au spus lui Saul, spunând: Iată,
poporul păcătuiește împotriva DOMNULUI, în aceea
că mănâncă cu sânge. Și el a spus: Ați călcat legea;
rostogoliți-mi acum o piatră mare. 34 Și Saul a spus:
Răspândiți-vă printre popor și spuneți-le: Aduceți-mi
aici fiecare boul său și fiecare oaia sa și înjunghiați-le
aici și mâncați; și nu păcătuiți împotriva DOMNULUI,
mâncând cu sânge. Și tot poporul a adus în noaptea
aceea fiecare boul său și i-au înjunghiat acolo. 35 Și
Saul a zidit un altar DOMNULUI; acela a fost primul
altar pe care l-a zidit el DOMNULUI. 36 Și Saul a spus:
Să coborâm după filisteni noaptea și să îi prădăm până
la lumina dimineții; și să nu lăsăm niciun om dintre ei.
Iar ei i-au spus: Fă tot ce ți se pare bine. Atunci preotul
a zis: Să ne apropiem aici de Dumnezeu. 37 Și Saul a
cerut sfat de la Dumnezeu: Să cobor după filisteni, îi
vei da în mâna lui Israel? Dar el nu i-a răspuns în acea
zi. 38 Și Saul a spus: Apropiați-vă aici, toți mai marii
poporului și discerneți și vedeți prin cine a fost făcut
acest păcat astăzi. 39 Fiindcă, precum DOMNUL, care
salvează pe Israel, trăiește, dacă ar fi prin Ionatan, fiul
meu, va muri. Dar nu a fost niciun om din tot poporul
care să îi răspundă. 40 Atunci a spus către tot Israelul:
Stați voi de o parte și eu și Ionatan, fiul meu, de cealaltă
parte. Și poporul a spus lui Saul: Fă ce ți se pare bine.
41 De aceea Saul a spus DOMNULUI Dumnezeul lui
Israel: Dă un sorț întreg. Și Saul și Ionatan au fost
aleși; dar poporul a scăpat. 42 Și Saul a spus: Aruncați
sorți între mine și Ionatan, fiul meu. Și Ionatan a fost
ales. 43 Atunci Saul i-a spus lui Ionatan: Spune-mi ce
ai făcut. Și Ionatan i-a spus și a zis: Am gustat doar
puțină miere cu capătul toiagului care era în mâna
mea și, iată, voi muri. 44 Și Saul a răspuns: Astfel
să facă Dumnezeu și încă mai mult; fiindcă vei muri
negreșit, Ionatane. 45 Și poporul a spus lui Saul: Să
moară Ionatan, care a lucrat această mare salvare în
Israel? Nicidecum; precum DOMNUL trăiește, niciun fir
de păr din capul său nu va cădea la pământ, pentru
că astăzi el a lucrat cu Dumnezeu. Astfel poporul l-a
salvat pe Ionatan, încât nu a murit. 46 Și Saul a încetat
să urmărească pe filisteni; și filistenii au mers la locul
lor. 47 Astfel Saul a luat împărăția peste Israel și a
luptat împotriva tuturor dușmanilor săi de fiecare parte,
împotriva Moabului și împotriva copiilor lui Amon și
împotriva Edomului și împotriva împăraților din Țoba și
împotriva filistenilor; și oriunde se întorcea, îi chinuia.
48 Și a adunat o oștire și a lovit pe amaleciți și a eliberat
pe Israel din mâinile celor care îl jefuiau. 49 Și, fiii lui
Saul au fost: Ionatan și Șvi și Malchișua; și numele
celor două fiice ale sale erau acestea: numele celei întâi
născute, Merab, și numele celei mai tinere, Mical; 50 Și
numele soției lui Saul era Ahinoam, fiica lui Ahimaaț; și
numele căpeteniei oștirii sale era Abner, fiul lui Ner,
unchiul lui Saul. 51 Și Chiș era tatăl lui Saul; și Ner,
tatăl lui Abner, era fiul lui Abiel. 52 Și a fost război greu
împotriva filistenilor în toate zilele lui Saul; și când Saul
vedea vreun bărbat tare, sau vreun viteaz, îl lua la el.

15 Samuel de asemenea i-a spus lui Saul: DOMNUL
m-a trimis să te ung împărat peste poporul
său, peste Israel; de aceea acum, dă ascultare la
vocea cuvintelor DOMNULUI. 2 Astfel spune DOMNUL
oștirilor: Îmi amintesc ceea ce Amalec i-a făcut lui
Israel, cum l-a pândit pe cale, când se urca din Egipt. 3
Acum du-te și lovește pe Amalec și nimicește tot ceea
ce au ei și nu îi cruța, ci omoară deopotrivă bărbat și
femeie, prunc și sugar, bou și oaie, cămilă și măgar.
4 Și Saul a adunat poporul și i-a numărat în Telaim:
două sute de mii de pedeștri și zece mii de bărbați din
Iuda. 5 Și Saul a venit la o cetate a lui Amalec și a
pândit în vale. 6 Și Saul a spus cheniților: Duceți-vă,
plecați, coborâți din mijlocul amaleciților, ca nu cumva
să vă nimicesc cu ei, pentru că voi ați arătat bunătate
tuturor copiilor lui Israel, când ei se urcau din Egipt.
Astfel cheniții s-au depărtat din mijlocul amaleciților.
7 Și Saul a lovit pe amaleciți de la Havila, cum vii la
Șur, care este în fața Egiptului. 8 Și a prins viu pe
Agag, împăratul amaleciților, și a nimicit în întregime
tot poporul cu ascuțișul sabiei. 9 Dar Saul și poporul
au cruțat pe Agag și ce era cel mai bun dintre oi și
dintre boi și dintre vite îngrășate și miei și tot ce era
bun și au refuzat să le nimicească în întregime; dar
orice lucru nemernic și rău, pe acela l-au nimicit în
întregime. 10 Atunci cuvântul DOMNULUI a venit la
Samuel, spunând: 11 Mă pocăiesc că am pus pe Saul
împărat, pentru că s-a abătut de la a mă urma și nu a
împlinit poruncile mele. Și aceasta a mâhnit pe Samuel;
și el a strigat către DOMNUL toată noaptea. 12 Și când
Samuel s-a sculat devreme ca să îl întâlnească pe Saul
dimineața, i s-a spus lui Samuel, zicând: Saul a venit
la Carmel și, iată, și-a înălțat un semn și s-a întors
și a trecut mai departe și a coborât la Ghilgal. 13 Și
Samuel a venit la Saul; și Saul i-a spus: Binecuvântat
fii de DOMNUL; am împlinit porunca DOMNULUI. 14 Și
Samuel a spus: Ce înseamnă atunci acest behăit de oi
în urechile mele și mugetul boilor pe care îl aud? 15

Și Saul a spus: Le-au adus de la amaleciți, pentru că
poporul a cruțat ce era cel mai bun dintre oi și dintre
boi, pentru a sacrifica DOMNULUI Dumnezeul tău; și
pe celelalte noi le-am nimicit în întregime. **16** Atunci
Samuel i-a spus lui Saul: Stai și îți voi spune ce mi-
a spus DOMNUL în această noapte. Iar el i-a spus:
Spune. **17** Și Samuel a spus: Când erai mic înaintea
ochilor tăi, nu ai fost făcut tu capul triburilor lui Israel
și nu DOMNUL te-a uns împărat peste Israel? **18** Și
DOMNUL te-a trimis într-o călătorie și a spus: Du-te
și nimicește în întregime pe păcătoșii de amaleciți și
fă bătălie împotriva lor, până vor fi mistuiți. **19** Pentru
ce atunci nu ai ascultat de vocea DOMNULUI, ci te-ai
năpustit asupra prăzii și ai făcut ce este rău înaintea
ochilor DOMNULUI? **20** Și Saul i-a spus lui Samuel:
Da, am ascultat de vocea DOMNULUI și am mers pe
calea pe care m-a trimis DOMNUL și am adus pe Agag,
împăratul amaleciților, și am nimicit în întregime pe
amaleciți. **21** Dar poporul a luat din pradă, oi și boi,
cele mai bune dintre lucruri care trebuiau nimicite în
întregime, pentru a sacrifica DOMNULUI Dumnezeul
tău în Ghilgal. **22** Și Samuel a spus: Îi fac DOMNULUI
mai mare desfătare ofrandele arse și sacrificiile, decât
ascultarea de vocea DOMNULUI? Iată, a asculta de el
este mai bine decât sacrificiul, și a da ascultare decât
grăsimea berbecilor. **23** Fiindcă răzvrătirea este ca
păcatul vrăjitoriei și încăpățânarea este ca nelegiuirea
și idolatria. Pentru că ai lepădat cuvântul DOMNULUI
și el te-a lepădat ca împărat. **24** Și Saul i-a spus lui
Samuel: Am păcătuit, pentru că am călcat porunca
DOMNULUI și cuvintele tale; deoarece m-am temut de
popor și am făcut ce a poruncit vocea lor. **25** Și acum, te
rog, iartă păcatul meu și întoarce-te cu mine, ca să mă
închin DOMNULUI. **26** Și Samuel i-a spus lui Saul: Nu
mă voi întoarce cu tine, pentru că ai lepădat cuvântul
DOMNULUI și DOMNUL te-a lepădat de la a fi împărat
peste Israel. **27** Și pe când Samuel s-a întors să plece,
Saul l-a apucat de poala mantiei sale și aceasta s-a
rupt. **28** Și Samuel i-a spus: DOMNUL a rupt împărăția
lui Israel de la tine în această zi și a dat-o aproapelui
tău, care este mai bun decât tine. **29** Și de asemenea
Tăria lui Israel nu va minți, nici nu se va pocăi, pentru
că el nu este un om, ca să se pocăiască. **30** Atunci el a
spus: Am păcătuit; totuși onorează-mă acum, te rog,
înaintea bătrânilor poporului meu și înaintea lui Israel
și întoarce-te cu mine, ca să mă închin DOMNULUI
Dumnezeul tău. **31** Astfel Samuel s-a întors după Saul;
și Saul s-a închinat DOMNULUI. **32** Atunci Samuel a
spus: Aduceți la mine pe Agag, împăratul amaleciților.
Și Agag a venit la el cu multă delicatețe. Și Agag a
spus: Într-adevăr amărăciunea morții a trecut. **33** Iar
Samuel a spus: Precum sabia ta a făcut pe femei fără
copii, tot astfel mama ta va fi fără copii printre femei. Și
Samuel a tăiat pe Agag în bucăți înaintea DOMNULUI
la Ghilgal. **34** Apoi Samuel a mers la Rama; și Saul s-a
urcat la casa lui în Ghibea lui Saul. **35** Și Samuel nu a
mai venit să îl vadă pe Saul până în ziua morții sale;
totuși Samuel l-a jelit pe Saul; și DOMNUL s-a pocăit
că l-a făcut pe Saul împărat peste Israel.

16 Și DOMNUL i-a spus lui Samuel: Cât timp vei
jeli pentru Saul, văzând că l-am lepădat de la
a domni peste Israel? Umple-ți cornul cu untdelemn
și mergi, te voi trimite la Isai betleemitul, pentru că
mi-am pregătit un împărat dintre fiii săi. **2** Și Samuel
a spus: Cum să mă duc? Dacă Saul aude aceasta,
mă va ucide. Și DOMNUL a spus: Ia o vițea cu tine și
spune: Am venit să sacrific DOMNULUI. **3** Și cheamă
pe Isai la sacrificiu; și eu îți voi arăta ce să faci; și să
îmi ungi pe acela pe care ți-l voi numi. **4** Și Samuel a
făcut ceea ce DOMNUL a spus și a venit la Betleem.
Și bătrânii orașului au tremurat la venirea lui și au
spus: Vii cu pace? **5** Și el a spus: Cu pace; Am venit
să sacrific DOMNULUI; sfințiți-vă și veniți cu mine la
sacrificiu. Și a sfințit pe Isai și pe fiii săi și i-a chemat la
sacrificiu. **6** Și s-a întâmplat, după ce ei au venit, că s-a
uitat la Eliab și a spus: Cu siguranță unsul DOMNULUI
este înaintea DOMNULUI. **7** Dar DOMNUL i-a spus
lui Samuel: Nu privi la înfățișarea lui, sau la înălțimea
staturii lui, pentru că l-am lepădat; fiindcă DOMNUL nu
se uită cum se uită omul, pentru că omul se uită la
înfățișare, dar DOMNUL se uită la inimă. **8** Atunci Isai a
chemat pe Abinadab și l-a trecut înaintea lui Samuel. Și
el a spus: Nici pe acesta nu l-a ales DOMNUL. **9** Atunci
Isai l-a trecut pe Șama. Și el a spus: Nici pe acesta nu
l-a ales DOMNUL. **10** Din nou, Isai i-a trecut pe șapte
dintre fiii săi pe dinaintea lui Samuel. Și Samuel i-a
spus lui Isai: DOMNUL nu i-a ales pe aceștia. **11** Și
Samuel i-a spus lui Isai: Sunt aici toți copiii tăi? Iar el a
spus: A mai rămas cel mai tânăr și, iată, el păzește
oile. Și Samuel i-a spus lui Isai: Trimite și adu-l, pentru
că nu vom ședea până nu va veni el aici. **12** Și a trimis
și a fost adus. Și el era rumen și cu o înfățișare de
asemenea minunată și frumos la privit. Și DOMNUL
a spus: Ridică-te, unge-l, pentru că acesta este. **13**
Atunci Samuel a luat cornul cu untdelemn și l-a uns în
mijlocul fraților săi; și Duhul DOMNULUI a venit peste
David începând din acea zi. Astfel Samuel s-a ridicat și
a mers la Rama. **14** Dar Duhul DOMNULUI s-a depărtat
de la Saul și un duh rău de la DOMNUL îl tulbura. **15**
Și servitorii lui Saul i-au spus: Iată acum, un duh rău
de la Dumnezeu te tulbură. **16** Să poruncească acum
domnul nostru servitorilor tăi, care sunt înaintea ta, să
caute un bărbat, care este un iscusit cântăreț la harpă;
și se va întâmpla, când duhul cel rău de la Dumnezeu
este asupra ta, că el va cânta cu mâna sa și tu vei

fi bine. 17 Și Saul a spus servitorilor săi: Aduceți-mi
acum un bărbat care poate cânta bine și aduceți-l la
mine. 18 Atunci a răspuns unul dintre servitori și a
spus: Iată, am văzut pe un fiu al lui Isai betleemitul,
care este iscusit în cântare și un bărbat puternic și
viteaz și un bărbat de război și chibzuit în toate lucrurile
și o persoană frumoasă la vedere și DOMNUL este cu
el. 19 De aceea Saul a trimis mesageri la Isai și a spus:
Trimite-mi pe David, fiul tău, care este cu oile. 20 Și Isai
a luat un măgar încărcat cu pâine și un burduf cu vin și
un ied și le-a trimis prin David, fiul său, lui Saul. 21 Și
David a venit la Saul și a stat în picioare înaintea lui;
și Saul l-a iubit mult; și el a devenit purtătorul său de
arme. 22 Și Saul a trimis la Isai, spunând: Să rămână
David, te rog, înaintea mea, pentru că a găsit favoare
înaintea ochilor mei. 23 Și s-a întâmplat, când duhul
rău de la Dumnezeu era peste Saul, că David lua harpa
și cânta cu mâna sa; astfel Saul era înviorat și era bine
și duhul rău se depărta de la el.

17 Și filistenii și-au adunat armatele pentru bătălie
și s-au adunat la Soco, care aparține lui Iuda,
și și-au înălțat corturile între Soco și Azeca, în Efes-
Damim. 2 Și Saul și bărbații lui Israel s-au strâns și și-
au înălțat corturile lângă valea Elah și s-au desfășurat
pentru bătălie împotriva filistenilor. 3 Și filistenii stăteau
pe un munte într-o parte și Israel stătea pe un munte
în cealaltă parte; și era o vale între ei. 4 Și a ieșit un
luptător din tabăra filistenilor, pe nume Goliat, din Gat, a
cărui înălțime era de șase coți și o palmă. 5 Și avea un
coif de aramă pe capul său și era înarmat cu o haină
de zale; și greutatea hainei era de cinci mii de șekeli de
aramă. 6 Și avea gambiere de aramă peste fluierele
picioarelor sale și un scut de aramă între umerii săi.
7 Și mânerul suliței sale era ca bârna unui țesător și
capul suliței sale cântărea șase sute de șekeli de fier;
și purtătorul scutului său mergea înaintea lui. 8 Și el a
stat în picioare și a strigat către armatele lui Israel și le-
a spus: De ce ați ieșit să vă desfășurați de bătălie? Nu
sunt eu filistean și voi servitorii lui Saul? Alegeți-vă un
om pentru voi și să coboare la mine. 9 Dacă este în
stare să se lupte cu mine și să mă ucidă, atunci noi
vom fi servitorii voștri; dar dacă îl învinge și îl ucid, atunci
voi să fiți servitorii noștri și să ne serviți. 10 Și filisteanul
a spus: Ocărăsc armatele lui Israel în această zi; dați-
mi un om, ca să ne luptăm. 11 Când Saul și tot Israelul
au auzit aceste cuvinte ale filisteanului, s-au descurajat
și s-au înfricoșat foarte mult. 12 Și David era fiul acelui
efratit din Betleem-Iuda, al cărui nume era Isai; și el
avea opt fii; și bărbatul era considerat printre oameni
ca un bătrân în zilele lui Saul. 13 Și cei trei fii mai mari
ai lui Isai au mers și l-au urmat pe Saul la bătălie; și
numele celor trei fii ai săi care au mers la bătălie erau:
Eliab, întâiul născut, și următorul după el, Abinadab, și
al treilea, Șama. 14 Și David era cel mai tânăr și cei trei
mai mari l-au urmat pe Saul. 15 Dar David a mers și
s-a întors de la Saul ca să pască oile tatălui său în
Betleem. 16 Și filisteanul se apropia dimineața și seara;
și s-a înfățișat patruzeci de zile. 17 Și Isai i-a spus lui
David, fiul său: Ia acum pentru frații tăi o efă din aceste
grâne prăjite și aceste zece pâini și aleargă în tabără la
frații tăi; 18 Și du aceste zece cașuri căpeteniei peste
mie și uită-te cum se comportă frații tăi și ia un semn
de la ei. 19 Și Saul și ei și toți bărbații lui Israel erau în
valea Elah, luptându-se cu filistenii. 20 Și David s-a
sculat dis-de dimineață și a lăsat oile cu un păzitor și
și-a luat sarcina și a mers, precum Isai îi poruncise; și
a ajuns la șanț de apărare, în timp ce oștirea ieșea la
bătălie și striga de bătălie. 21 Fiindcă israeliții și filistenii
se desfășuraseră de bătălie, armată contra armată. 22
Și David și-a lăsat bagajul în mâna celui care păzea
bagajele și a alergat la armată și a venit și a salutat
pe frații săi. 23 Și pe când el vorbea cu ei, iată, s-a
urcat din armatele filistenilor luptătorul, filisteanul din
Gat, pe nume Goliat, și a vorbit cu aceleași cuvinte; și
David le-a auzit. 24 Și toți bărbații lui Israel, când l-
au văzut pe bărbatul acela, au fugit din fața lui și s-au
temut foarte mult. 25 Și bărbații lui Israel au spus: Ați
văzut pe acest bărbat care s-a urcat? Cu siguranță
pentru a ocărî pe Israel s-a urcat; și așa va fi, că pe
bărbatul care îl ucide, împăratul îl va îmbogăți cu mari
bogății; și îi va da pe fiica sa și va face liberă casa
tatălui său în Israel. 26 Și David a vorbit bărbaților care
stăteau lângă el, spunând: Ce se va face omului care
va ucide pe acest filistean și va îndepărta ocara de la
Israel? Pentru că cine este acest filistean necircumcis,
ca să ocărească armatele Dumnezeului cel viu? 27 Și
poporul i-a răspuns în acest fel, zicând: Astfel se va
face omului care îl ucide. 28 Și Eliab, fratele său cel
mai mare, a auzit când el a vorbit cu bărbații aceia;
și mânia lui Eliab s-a aprins împotriva lui David și a
spus: De ce ai coborât tu aici? Și cu cine ai lăsat acele
puține oi în pustie? Cunosc mândria ta și răutatea inimii
tale, pentru că ai coborât să vezi bătălia. 29 Și David
a spus: Ce am făcut acum? Nu este acesta un motiv
destul de bun? 30 Și s-a întors de la el către un altul și
a vorbit la fel; și poporul i-a răspuns din nou ca întâia
dată. 31 Și când cuvintele pe care le-a vorbit David
au fost auzite, ei le-au repetat înaintea lui Saul; și el
a trimis după el. 32 Și David i-a spus lui Saul: Să nu
tremure inima nimănui din cauza lui; servitorul tău va
merge și va lupta cu acest filistean. 33 Și Saul i-a spus
lui David: Tu nu ești în stare să mergi împotriva acestui
filistean ca să lupți cu el, căci nu ești decât un tânăr și
el un bărbat de război din tinerețea lui. 34 Și David i-a
spus lui Saul: Servitorul tău păzea oile tatălui său și au

venit un leu și un urs și au luat un miel din turmă; **35** Și
am ieșit după el și l-am lovit și l-am eliberat din gura
lui; și, când s-a ridicat împotriva mea, l-am apucat de
barbă și l-am lovit și l-am ucis. **36** Servitorul tău a ucis
și pe leu și pe urs; și acest filistean necircumcis va fi ca
unul dintre ei, pentru că a ocărât armatele Dumnezeului
cel viu. **37** Și David a mai spus: DOMNUL, care m-
a eliberat din laba leului și din laba ursului, el mă va
elibera din mâna acestui filistean. Și Saul i-a spus lui
David: Du-te și DOMNUL fie cu tine. **38** Și Saul l-a
îmbrăcat pe David cu armura sa și i-a pus un coif de
aramă pe cap; de asemenea l-a îmbrăcat cu o haină
de zale. **39** Și David și-a încins sabia peste armura sa
și a încercat să meargă, pentru că nu le încercase. Și
David i-a spus lui Saul: Nu pot să merg cu acestea,
pentru că niciodată nu le-am încercat. Și David le-a luat
de pe el. **40** Și și-a luat toiagul în mână și și-a ales
cinci pietre netede din pârâu și le-a pus în sacul de
păstor pe care îl avea, în traistă, și praștia lui era în
mâna lui; și s-a apropiat de filistean. **41** Și filisteanul a
înaintat și s-a apropiat de David; și omul care purta
scutul mergea înaintea lui. **42** Și când filisteanul s-a
uitat și l-a văzut pe David, l-a disprețuit, pentru că era
doar un tânăr și rumen și cu o înfățișare frumoasă. **43**
Și filisteanul i-a spus lui David: Sunt eu câine, de vii la
mine cu toiege? Și filisteanul l-a blestemat pe David pe
dumnezeii săi. **44** Și filisteanul i-a spus lui David: Vino
la mine și voi da carnea ta păsărilor cerului și fiarelor
câmpului. **45** Atunci David a spus filisteanului: Tu vii
la mine cu o sabie și cu o suliță și cu un scut; dar eu
vin la tine în numele DOMNULUI oștirilor, Dumnezeul
armatelor lui Israel, pe care l-ai ocărât. **46** În această
zi DOMNUL te va da în mâna mea și te voi lovi și
îți voi lua capul; și voi da astăzi trupurile moarte ale
oștirii filistenilor păsărilor cerului și fiarelor sălbatice
ale pământului; și tot pământul va cunoaște că este
un Dumnezeu în Israel. **47** Și toată această adunare
va cunoaște că DOMNUL salvează nu cu sabie, nici
cu suliță, pentru că bătălia este a DOMNULUI și el vă
va da în mâinile noastre. **48** Și s-a întâmplat, după ce
filisteanul s-a ridicat și a înaintat și s-a apropiat să îl
întâlnească pe David, că David s-a grăbit și a alergat
spre armată să îl întâlnească pe filistean. **49** Și David
și-a pus mâna în sac și a luat de acolo o piatră și a
tras-o cu praștia; și l-a lovit pe filistean în frunte, încât
piatra s-a înfipt în fruntea lui; și el a căzut cu fața la
pământ. **50** Astfel David l-a învins pe filistean cu o
praștie și cu o piatră și l-a lovit pe filistean și l-a ucis;
dar nu era nicio sabie în mâna lui David. **51** De aceea
David a alergat și a stat în picioare pe filistean și i-a
luat sabia și i-a scos-o din teacă și l-a ucis și i-a tăiat
capul cu ea. Și când filistenii au văzut că luptătorul lor
era mort, au fugit. **52** Și bărbații lui Israel și ai lui Iuda
s-au ridicat și au strigat și i-au urmărit pe filisteni până
în vale și până la porțile Ecronului. Și răniții filistenilor
au căzut pe calea spre Șaaraim, chiar până la Gat
și până la Ecron. **53** Și copiii lui Israel s-au întors de
la urmărirea filistenilor și le-au prădat corturile. **54** Și
David a luat capul filisteanului și l-a adus la Ierusalim;
dar armura sa a pus-o în cortul său. **55** Și când Saul l-a
văzut pe David că iese împotriva filisteanului, a spus lui
Abner, căpetenia oștirii: Abner, al cui fiu este tânărul
acesta? Și Abner a spus: Precum sufletul tău trăiește,
o împărate, nu pot să spun. **56** Și împăratul a spus:
Întreabă al cui fiu este tânărul. **57** Și pe când David se
întorcea de la măcelul filisteanului, Abner l-a luat și l-a
adus înaintea lui Saul cu capul filisteanului în mâna lui.
58 Și Saul i-a spus: Al cui fiu ești tu, tinere? Și David a
răspuns: Eu sunt fiul servitorului tău Isai betleemitul.

18 Și s-a întâmplat, după ce a terminat el de vorbit
cu Saul, că sufletul lui Ionatan s-a legat de sufletul
lui David, și Ionatan l-a iubit ca pe sufletul său. **2** Și
Saul l-a luat în acea zi și nu l-a mai lăsat să meargă
acasă la casa tatălui său. **3** Atunci Ionatan și David
au făcut un legământ, pentru că îl iubea ca pe sufletul
său. **4** Și Ionatan și-a dezbrăcat roba care era pe el și
i-a dat-o lui David, și hainele sale, până și sabia sa
și arcul său și brâul său. **5** Și David ieșea oriunde îl
trimitea Saul și se purta cu înțelepciune; și Saul l-a
pus peste bărbații de război și era bine primit înaintea
ochilor întregului popor și de asemenea înaintea ochilor
servitorilor lui Saul. **6** Și s-a întâmplat, pe când veneau
ei, când se întorcea David de la măcelul filisteanului,
că femeile au ieșit din toate cetățile lui Israel cântând
și dansând, ca să îl întâlnească pe împăratul Saul cu
tamburine, cu bucurie și cu instrumente muzicale. **7** Și
femeile își răspundeau una alteia cântând și zicând:
Saul a ucis miile lui, iar David zecile lui de mii. **8** Și
Saul s-a înfuriat foarte tare și această spusă nu i-a
plăcut, și a spus: I-au atribuit lui David zeci de mii și
mie mi-au atribuit numai mii; și ce mai poate avea,
decât împărăția? **9** Și Saul a privit cu ochi răi pe David
începând din acea zi. **10** Și s-a întâmplat, a doua zi, că
un duh rău de la Dumnezeu a venit peste Saul și el
profețea în mijlocul casei sale; și David cânta cu mâna
sa, precum alte dăți; și Saul avea o suliță în mână. **11**
Și Saul a aruncat sulița, pentru că a spus: Voi pironi pe
David chiar de perete. Și David s-a ferit dinaintea lui
de două ori. **12** Și Saul s-a temut de David, pentru că
DOMNUL era cu el și se depărtase de Saul. **13** De
aceea Saul l-a îndepărtat de la el și l-a făcut căpetenia
sa peste o mie; și el a ieșit și a intrat înaintea poporului.
14 Și David s-a purtat cu înțelepciune în toate căile
sale; și DOMNUL era cu el. **15** De aceea când Saul a
văzut că se purta foarte înțelept, s-a temut de el. **16**

Dar tot Israelul și Iuda iubeau pe David, pentru că ieșea
și intra înaintea lor. 17 Și Saul i-a spus lui David: Iată,
pe Merab, fiica mea cea mai mare; pe ea ți-o voi da
de soție; numai fii viteaz pentru mine și luptă bătăliile
DOMNULUI. Fiindcă Saul spunea: Să nu fie mâna mea
asupra lui, ci mâna filistenilor să fie asupra lui. 18 Și
David i-a spus lui Saul: Cine sunt eu? Și ce este viața
mea, sau familia tatălui meu în Israel, ca să fiu ginere
împăratului? 19 Dar s-a întâmplat la timpul când Merab,
fiica lui Saul, trebuia să fie dată lui David, că ea a fost
dată lui Adriel din Mehola de soție. 20 Și Mical, fiica lui
Saul, îl iubea pe David; și i-au spus lui Saul și lucrul
acesta i-a plăcut. 21 Și Saul a spus: I-o voi da, ca ea
să îi fie o cursă și ca mâna filistenilor să fie asupra
lui. De aceea Saul i-a spus lui David: Astăzi îmi vei fi
ginere prin una din cele două. 22 Și Saul a poruncit
servitorilor săi, spunând: Vorbiți îndeaproape cu David
în secret și spuneți: Iată, împăratul găsește plăcere în
tine și toți servitorii săi te iubesc; de aceea acum, fii
ginerele împăratului. 23 Și servitorii lui Saul au vorbit
aceste cuvinte la urechile lui David. Și David a spus:
Vi se pare un lucru ușor să fii ginerele împăratului,
văzând că eu sunt un om sărac și puțin prețuit? 24
Și servitorii lui Saul i-au spus, zicând: În acest fel a
vorbit David. 25 Și Saul a spus: Astfel să îi spuneți
lui David: Împăratul nu dorește zestre, ci o sută de
prepuțuri ale filistenilor, ca să fie răzbunat de dușmanii
împăratului. Dar Saul gândea să îl facă pe David să
cadă prin mâna filistenilor. 26 Și după ce servitorii săi
au spus lui David aceste cuvinte, a plăcut mult lui David
să fie ginerele împăratului; și zilele nu trecuseră. 27 De
aceea David s-a ridicat și a mers, el și oamenii săi, și
a ucis dintre filisteni două sute de bărbați; și David a
adus prepuțurile lor și le-a dat împăratului în număr
deplin, ca să fie ginerele împăratului. Și Saul i-a dat pe
Mical, fiica sa, de soție. 28 Și Saul a văzut și a știut
că DOMNUL era cu David și că Mical, fiica lui Saul, îl
iubea. 29 Și Saul s-a temut și mai mult de David; și
Saul a devenit continuu dușmanul lui David. 30 Atunci
prinții filistenilor au ieșit să prade; și s-a întâmplat, după
ce ei au ieșit, că David se purta mai înțelept decât toți
servitorii lui Saul, astfel încât numele său era foarte
prețuit.

19 Și Saul i-a vorbit lui Ionatan, fiul său, și tuturor
servitorilor săi, să îl ucidă pe David. 2 Dar Ionatan,
fiul lui Saul, a găsit multă plăcere în David; și Ionatan i-
a spus lui David, zicând: Saul, tatăl meu, caută să te
ucidă; de aceea acum, te rog, ia seama la tine însuți
până dimineața și rămâi într-un loc tainic și ascunde-te;
3 Și eu voi ieși și voi sta lângă tatăl meu în câmpul
unde vei fi tu și voi vorbi îndeaproape cu tatăl meu
despre tine; și ceea ce voi vedea aceea îți voi spune. 4
Și Ionatan a vorbit bine de David lui Saul, tatăl său,
și i-a spus: Să nu păcătuiască împăratul împotriva
servitorului său, împotriva lui David, pentru că el nu
a păcătuit împotriva ta și pentru că lucrările sale au
fost foarte bune față de tine; 5 Fiindcă și-a pus viața
în joc și a ucis pe filistean și DOMNUL a lucrat o
mare salvare pentru tot Israelul; tu ai văzut aceasta și
te-ai bucurat; pentru ce atunci voiești să păcătuiești
împotriva unui sânge nevinovat, să ucizi fără motiv pe
David? 6 Și Saul a dat ascultare vocii lui Ionatan; și
Saul a jurat: Precum DOMNUL trăiește, el nu va fi ucis.
7 Și Ionatan l-a chemat pe David și Ionatan i-a arătat
toate aceste lucruri. Și Ionatan l-a adus pe David la
Saul și el a fost înaintea lui ca înainte. 8 Și din nou a
fost război; și David a ieșit și a luptat cu filistenii și i-
a ucis cu un mare măcel; și ei au fugit dinaintea lui.
9 Și duhul rău de la DOMNUL a fost asupra lui Saul,
precum ședea în casă cu sulița sa în mână; și David
cânta cu mâna lui. 10 Și Saul a căutat să pironească
pe David de perete cu sulița; dar el s-a ferit din fața lui
Saul și acesta a lovit cu sulița în perete; și David a fugit
și a scăpat în noaptea aceea. 11 Saul de asemenea a
trimis mesageri la casa lui David, să îl pândească și să
îl ucidă dimineața; și Mical, soția lui David, i-a spus,
zicând: Dacă nu îți vei salva viața la noapte, mâine vei
fi ucis. 12 Astfel Mical l-a coborât pe David pe fereastră;
și el a mers și a fugit și a scăpat. 13 Și Mical a luat un
chip și l-a pus în pat și a pus o pernă din păr de capră
la capul său și l-a acoperit cu o pânză. 14 Și, când a
trimis Saul mesageri să îl ia pe David, ea a spus: Este
bolnav. 15 Și Saul a trimis din nou pe mesageri să îl
vadă pe David, spunând: Aduceți-l în pat, la mine, ca
să îl ucid. 16 Și când mesagerii au intrat, iată, în pat
era un chip, cu o pernă din păr de capră la capul lui. 17
Și Saul i-a spus lui Mical: De ce m-ai înșelat astfel și
ai trimis departe pe dușmanul meu, încât a scăpat?
Și Mical i-a răspuns lui Saul: El mi-a spus: Lasă-mă
să merg; De ce să te ucid? 18 Astfel David a fugit și
a scăpat și a venit la Samuel la Rama și i-a spus tot
ce îi făcuse Saul. Și el și Samuel au mers și au locuit
în Naiot. 19 Și i s-a spus lui Saul, zicând: Iată, David
este la Naiot în Rama. 20 Și Saul a trimis mesageri
să îl ia pe David; și când ei au văzut ceata de profeți
care profețeau și pe Samuel stând ca rânduit peste
ei, Duhul lui Dumnezeu a venit asupra mesagerilor lui
Saul și au profețit și ei. 21 Și când i s-a spus lui Saul,
el a trimis alți mesageri și au profețit la fel. Și Saul a
trimis mesageri din nou, a treia oară, și ei au profețit de
asemenea. 22 Atunci a mers și el la Rama; și a ajuns
la o fântână mare care este în Secu; și a întrebat și a
spus: Unde sunt Samuel și David? Și unul a spus: Iată,
ei sunt la Naiot, în Rama. 23 Și a mers acolo la Naiot,
în Rama; și Duhul lui Dumnezeu a venit și peste el și el

a mers înainte și a profețit, până a ajuns la Naiot, în
Rama. 24 Și de asemenea s-a dezbrăcat de haine și a
profețit înaintea lui Samuel în același fel și s-a întins pe
jos gol toată ziua aceea și toată noaptea aceea. De
aceea se spune: Este și Saul printre profeți?

20 Și David a fugit din Naiot, din Rama, și a venit și a
spus înaintea lui Ionatan: Ce am făcut? Care este
nelegiuirea mea? Și care este păcatul meu înaintea
tatălui tău, încât el îmi caută viața? 2 Și Ionatan i-a
spus: Nicidecum; nu vei muri; Iată, tatăl meu nu va
face niciun lucru mare sau mic fără să mi-l arate; și
pentru ce ar ascunde tatăl meu acest lucru de mine?
Nu este așa. 3 Și David a jurat din nou și a spus: Tatăl
tău știe într-adevăr că am găsit favoare în ochii tăi; și
spune: Să nu știe Ionatan aceasta, ca nu cumva să
se mâhnească; Dar cu adevărat, precum DOMNUL
trăiește și precum sufletul tău trăiește, nu este decât un
pas între mine și moarte. 4 Atunci Ionatan i-a spus lui
David: Orice dorește sufletul tău, voi face pentru tine. 5
Și David i-a spus lui Ionatan: Iată, mâine este lună nouă
și nu trebuie să lipsesc de la a ședea cu împăratul la
masă; dar tu lasă-mă să merg să mă ascund în câmp
până în a treia zi seara. 6 Dacă îi voi lipsi cât de cât
tatălui tău, atunci spune: David mi-a cerut insistent să
alerge până la Betleem, cetatea sa, pentru că acolo
este un sacrificiu anual pentru toată familia. 7 Dacă el
spune astfel: Este bine; servitorul tău va avea pace; dar
dacă se va înfuria, atunci fii sigur că răul este hotărât
de el. 8 De aceea să te porți cu bunătate cu servitorul
tău, pentru că ai adus pe servitorul tău într-un legământ
al DOMNULUI cu tine; totuși, dacă este nelegiuire în
mine, ucide-mă tu însuți, pentru că de ce m-ai aduce la
tatăl tău? 9 Și Ionatan a spus: Departe fie aceasta de
tine; dacă aș fi știut într-adevăr că răul este hotărât de
tatăl meu să vină asupra ta, nu ți-aș fi spus? 10 Atunci
David i-a spus lui Ionatan: Cine îmi va spune? Sau
dacă tatăl tău îți va răspunde cu asprime? 11 Și Ionatan
i-a spus lui David: Vino și să mergem în câmp. Și au
ieșit amândoi în câmp. 12 Și Ionatan i-a spus lui David:
DOMNUL Dumnezeul lui Israel, când voi încerca pe
tatăl meu mâine pe timpul acesta, sau poimâine, și,
iată, dacă este bun față de David și nu voi trimite la tine
și nu îți voi arăta, 13 DOMNUL să facă astfel și mult
mai mult lui Ionatan; dar dacă îi place tatălui meu să îți
facă rău, îți voi arăta și te voi trimite, ca să mergi în
pace; și DOMNUL fie cu tine, cum a fost cu tatăl meu.
14 Și nu numai cât voi mai trăi să îmi arăți bunătatea
DOMNULUI, ca să nu mor, 15 Ci de asemenea să nu
stârpești niciodată bunătatea ta de la casa mea; nu, nici
după ce DOMNUL va stârpi pe fiecare din dușmanii lui
David, de pe fața pământului. 16 Astfel Ionatan a făcut
un legământ cu casa lui David, spunând: Să ceară
DOMNUL aceasta din mâna dușmanilor lui David. 17 Și
Ionatan l-a făcut pe David să jure din nou, deoarece
îl iubea, pentru că îl iubea precum își iubea propriul
suflet. 18 Atunci Ionatan i-a spus lui David: Mâine este
lună nouă; și lipsa ta va fi observată, pentru că scaunul
tău va fi gol. 19 Și după ce vei sta trei zile, să cobori
repede și să vii la locul unde te-ai ascuns când acel
lucru s-a întâmplat, și să rămâi lângă piatra Ezel. 20
Și voi trage trei săgeți lângă aceasta, ca și când aș
trage la țintă. 21 Și, iată, voi trimite un băiat, spunând:
Du-te, găsește săgețile. Dacă spun clar băiatului: Iată,
săgețile sunt în această parte a ta, ia-le; atunci vino,
pentru că este pace pentru tine și nicio vătămare,
precum DOMNUL trăiește. 22 Dar, dacă spun astfel
tânărului: Iată, săgețile sunt dincolo de tine; mergi pe
calea ta, pentru că DOMNUL te-a trimis. 23 Și referitor
la acest lucru despre care am vorbit eu și cu tine, iată,
DOMNUL este între tine și mine pentru totdeauna. 24
Astfel David s-a ascuns în câmp; și luna nouă a venit,
iar împăratul s-a așezat să mănânce mâncare. 25 Și
împăratul a șezut pe scaunul său, ca în alte dăți, pe un
scaun de lângă perete; și Ionatan s-a ridicat și Abner a
șezut lângă Saul și locul lui David era gol. 26 Totuși
Saul nu a vorbit nimic în acea zi, pentru că se gândea:
I s-a întâmplat ceva, el nu este curat; cu siguranță nu
este curat. 27 Și s-a întâmplat a doua zi, a doua zi a
lunii, că locul lui David era gol; și Saul a spus fiului
său, Ionatan: De ce nu a venit fiul lui Isai să mănânce,
nici ieri, nici astăzi? 28 Și Ionatan a răspuns lui Saul:
David mi-a cerut insistent să meargă la Betleem; 29 Și
a spus: Lasă-mă să merg, te rog, pentru că avem un
sacrificiu al familiei în cetate; și fratele meu, el mi-a
poruncit să fiu acolo; și acum, dacă am găsit favoare în
ochii tăi, lasă-mă să plec, te rog, și să văd pe frații mei.
De aceea nu vine la masa împăratului. 30 Atunci mânia
lui Saul s-a aprins împotriva lui Ionatan și i-a spus: Tu,
fiu de femeie perversă și răzvrătită, nu știu eu că ți-
ai ales pe fiul lui Isai spre rușinea ta și spre rușinea
goliciunii mamei tale? 31 Fiindcă atât cât fiul lui Isai
trăiește pe pământ, tu nu vei fi întemeiat, nici tu, nici
împărăția ta. De aceea acum, trimite și adu-l la mine,
pentru că negreșit va muri. 32 Și Ionatan i-a răspuns
tatălui său Saul și i-a zis: Pentru ce să fie ucis? Ce
a făcut? 33 Și Saul a aruncat o suliță spre el ca să
îl lovească; prin aceasta Ionatan a cunoscut că este
hotărât de tatăl său să ucidă pe David. 34 Astfel Ionatan
s-a ridicat de la masă în mânie înverșunată și nu a
mâncat pâine în a doua zi a lunii, pentru că era mâhnit
pentru David, deoarece tatăl său îi făcuse rușine. 35 Și
s-a întâmplat dimineața, că Ionatan a ieșit la câmp la
timpul rânduit cu David și un băiețel a ieșit cu el. 36 Și
a spus băiatului său: Aleargă, găsește acum săgețile
pe care le trag. Și pe când a alergat băiatul, el a tras o

săgeată dincolo de el. 37 Și când băiatul a ajuns la
locul săgeții pe care o trăsese Ionatan, Ionatan a strigat
după băiat și a spus: Nu este săgeata dincolo de tine?
38 Și Ionatan a strigat după băiat: Iute, grăbește, nu
sta. Și băiatul lui Ionatan a adunat săgețile și a venit
la stăpânul său. 39 Dar băiatul nu știa nimic; numai
Ionatan și David cunoșteau lucrul acesta. 40 Și Ionatan
a dat armele sale băiatului său și i-a spus: Du-te, du-le
în cetate. 41 Și imediat ce băiatul a plecat, David s-
a ridicat dintr-un loc dinspre sud și a căzut cu fața la
pământ și s-a plecat de trei ori; și s-au sărutat unul
pe altul și au plâns unul cu altul, până când David l-a
întrecut. 42 Și Ionatan i-a spus lui David: Du-te în pace,
pentru că am jurat amândoi în numele DOMNULUI,
spunând: DOMNUL să fie între mine și tine și între
sămânța mea și sămânța ta pentru totdeauna. Și s-a
ridicat și a plecat; și Ionatan a mers în cetate.

21 Atunci David a venit la Nob, la preotul Ahimelec;
și Ahimelec s-a îngrozit la întâlnirea cu David
și i-a spus: De ce ești singur și niciun om cu tine? 2
Și David i-a spus preotului Ahimelec: Împăratul mi-a
poruncit un lucru și mi-a spus: Să nu știe niciun om
despre lucrul pentru care te trimit și ce ți-am poruncit; și
am rânduit pe servitorii mei în cutare și cutare loc. 3 De
aceea acum, ce ai la îndemână? Dă-mi cinci pâini în
mâna mea, sau ce se găsește. 4 Și preotul a răspuns
lui David și a zis: Nu am pâine obișnuită la îndemână,
dar este pâine sfântă, numai dacă tinerii s-au abținut
de la femei. 5 Și David i-a răspuns preotului și i-a zis:
Cu adevărat femeile au fost ținute departe de noi în
aceste trei zile, de când am ieșit, și vasele tinerilor sunt
sfinte și pâinea este într-un fel obișnuită; da, chiar dacă
ar fi sfințită astăzi în vas. 6 Astfel preotul i-a dat pâinea
sfințită, pentru că nu era acolo altă pâine decât pâinile
punerii înainte, care au fost luate dinaintea DOMNULUI,
pentru a pune pâine fierbinte în ziua când au fost luate.
7 Și un anumit om dintre servitorii lui Saul era acolo în
acea zi, închis înaintea DOMNULUI; și numele lui era
Doeg, un edomit, căpetenia păstorilor lui Saul. 8 Și
David i-a spus lui Ahimelec: Și nu ai aici la îndemână o
suliță sau o sabie? Fiindcă nu mi-am adus nici sabia,
nici armele cu mine, deoarece treaba împăratului cerea
grabă. 9 Și preotul i-a spus: Sabia lui Goliat filisteanul,
pe care l-ai ucis în valea Elah; iată, este aici, învelită
într-o pânză în spatele efodului, dacă dorești să o iei,
ia-o, pentru că nu este alta aici decât aceasta. Și David
a spus: Nu este alta ca ea, dă-mi-o. 10 Și David s-a
ridicat și a fugit în acea zi de frica lui Saul și a mers
la Achiș, împăratul Gatului. 11 Și servitorii lui Achiș i-
au spus: Nu este acesta David, împăratul țării? Nu au
cântat una alteia despre el în dansuri, spunând: Saul a
ucis miile lui și David zecile lui de mii? 12 Și David a
pus aceste cuvinte la inimă și s-a temut foarte mult de
Achiș, împăratul Gatului. 13 Și și-a schimbat purtarea
înaintea lor și s-a prefăcut nebun în mâinile lor și zgâria
ușile porții și lăsa să îi curgă scuipatul pe barbă. 14
Atunci Achiș a spus servitorilor săi: Iată, vedeți că omul
este nebun, pentru ce atunci l-ați adus la mine? 15 Am
eu nevoie de oameni nebuni, că ați adus pe acesta să
facă pe nebunul în prezența mea? Să intre acesta în
casa mea?

22 De aceea David a plecat de acolo și a scăpat
în peștera Adulam; și când frații săi și toată casa
tatălui său au auzit, au coborât acolo la el. 2 Și toți
cei strâmtorați și toți datornicii și toți nemulțumiții s-
au adunat la el; și el a devenit căpetenie peste ei; și
erau cu el cam patru sute de bărbați. 3 Și David a
plecat de acolo la Mițpa, în Moab; și a spus împăratului
Moabului: Lasă pe tatăl meu și pe mama mea, te rog,
să vină și să stea cu voi, până când voi ști ce va
face Dumnezeu pentru mine. 4 Și i-a adus înaintea
împăratului Moabului; și ei au locuit cu el cât timp a
fost David în fortăreață. 5 Și profetul Gad i-a spus lui
David: Nu rămâne în fortăreață; depărtează-te și du-te
în țara lui Iuda. Atunci David s-a depărtat și a intrat în
pădurea Heret. 6 Când Saul a auzit că David a fost
descoperit, el și oamenii care erau cu el (acum, Saul
stătea în Ghibea sub un copac în Rama, având sulița
sa în mână și toți servitorii săi stăteau în picioare lângă
el). 7 Atunci Saul a spus servitorilor săi care stăteau în
picioare lângă el: Ascultați acum, voi beniamiților; vă va
da fiul lui Isai fiecăruia dintre voi câmpuri și vii și vă va
face el căpetenii peste mii și căpetenii peste sute, 8
Încât ați uneltit toți împotriva mea și nu este nimeni care
să îmi arate că fiul meu a făcut o alianță cu fiul lui Isai
și nu este nimeni dintre voi căruia să îi pară rău pentru
mine, sau să îmi arate că fiul meu a stârnit pe servitorul
meu împotriva mea, ca să pândească împotriva mea,
ca în această zi? 9 Atunci a răspuns Doeg edomitul,
care era pus peste servitorii lui Saul și a spus: Am
văzut pe fiul lui Isai venind la Nob, la Ahimelec, fiul lui
Ahitub. 10 Și acesta a întrebat pe DOMNUL pentru el și
i-a dat merinde și i-a dat sabia lui Goliat, filisteanul.
11 Atunci împăratul a trimis să îl cheme pe preotul
Ahimelec, fiul lui Ahitub, și pe toată casa tatălui său, pe
preoții care erau în Nob; și ei au venit toți la împărat.
12 Și Saul a spus: Ascultă acum, tu, fiu al lui Ahitub.
Și el a răspuns: Iată-mă, domnul meu. 13 Și Saul i-a
spus: De ce ați uneltit împotriva mea, tu și fiul lui Isai,
în aceea că i-ai dat pâine și o sabie și ai întrebat pe
Dumnezeu pentru el, ca să se ridice împotriva mea,
ca să pândească împotriva mea, ca în această zi? 14
Atunci Ahimelec a răspuns împăratului și a zis: Și cine
este atât de credincios printre toți servitorii tăi ca David,

care este ginerele împăratului și merge la chemarea ta
și este demn de cinste în casa ta? 15 Am început eu
atunci să întreb pe Dumnezeu pentru el? Departe de
mine; să nu impute împăratul vreun lucru servitorului
său, nici întregii case a tatălui meu, fiindcă servitorul
tău nu a știut nimic din toate acestea, mic sau mare.
16 Și împăratul i-a spus: Vei muri negreșit, Ahimelec,
tu și toată casa tatălui tău. 17 Și împăratul a spus
alergătorilor care stăteau în picioare lângă el: Întoarceți-
vă și ucideți pe preoții DOMNULUI, pentru că și mâna
lor este cu David și pentru că au știut când a fugit și
nu mi-au arătat aceasta. Dar servitorii împăratului au
refuzat să întindă mâna ca să cadă asupra preoților
DOMNULUI. 18 Și împăratul i-a spus lui Doeg: Întoarce-
te și aruncă-te asupra preoților. Și Doeg edomitul s-a
întors și s-a aruncat asupra preoților și a ucis în acea zi
optzeci și cinci de persoane care purtau un efod de in.
19 Și Saul a lovit Nob, cetatea preoților, cu ascuțișul
sabiei, deopotrivă bărbați și femei, copii și sugari și boi
și măgari și oi, cu ascuțișul sabiei. 20 Și unul dintre fiii
lui Ahimelec, fiul lui Ahitub, numit Abiatar, a scăpat și
a fugit după David. 21 Și Abiatar i-a arătat lui David
că Saul a ucis pe preoții DOMNULUI. 22 Și David i-
a spus lui Abiatar: Am știut aceasta în acea zi, când
Doeg edomitul era acolo, că va spune cu siguranță lui
Saul; eu am cauzat moartea tuturor persoanelor din
casa tatălui tău. 23 Rămâi cu mine, nu te teme, pentru
că cel care caută viața mea caută și viața ta; dar cu
mine vei fi în siguranță.

23 Atunci i-au spus lui David, zicând: Iată, filistenii
luptă împotriva Cheilei și jefuiesc ariile. 2 De
aceea David a întrebat pe DOMNUL, spunând: Să merg
și să lovesc pe acești filisteni? Și DOMNUL i-a spus lui
David: Du-te și lovește pe filisteni și salvează Cheila. 3
Și oamenii lui David i-au spus: Iată, ne temem aici, în
Iuda; cu cât mai mult dacă mergem la Cheila împotriva
armatelor filistenilor? 4 Atunci David a întrebat pe
DOMNUL din nou. Și DOMNUL i-a răspuns și a zis:
Ridică-te, coboară la Cheila, pentru că voi da pe filisteni
în mâna ta. 5 Astfel David și oamenii săi au mers la
Cheila și au luptat cu filistenii și le-au adus vitele și i-
a lovit cu un mare măcel. Astfel David i-a salvat pe
locuitorii Cheilei. 6 Și s-a întâmplat, când Abiatar, fiul
lui Ahimelec, a fugit la David la Cheila, că a coborât
cu un efod în mâna sa. 7 Și i s-a spus lui Saul că
David a venit la Cheila. Și Saul a spus: Dumnezeu l-a
dat în mâna mea, pentru că este închis, intrând într-
un oraș care are porți și drugi. 8 Și Saul a chemat tot
poporul la război, să coboare la Cheila, să asedieze
pe David și pe oamenii săi. 9 Și David a cunoscut că
Saul lucra în ascuns ticăloșie împotriva lui; și a spus
preotului Abiatar: Adu aici efodul. 10 Atunci David a
spus: DOAMNE, Dumnezeul lui Israel, servitorul tău a
auzit că Saul caută să vină la Cheila să nimicească
cetatea din cauza mea. 11 Mă vor da oamenii din Cheila
în mâna lui? Va coborî Saul, precum a auzit servitorul
tău? DOAMNE, Dumnezeul lui Israel, te implor, spune
servitorului tău. Și DOMNUL a spus: Va coborî. 12
Atunci David a spus: Mă vor da oamenii din Cheila pe
mine și pe oamenii mei în mâna lui Saul? Și DOMNUL
a spus: Te vor da. 13 Atunci David și oamenii săi, care
erau cam șase sute, s-au ridicat și au ieșit din Cheila și
au mers unde au putut. Și i s-a spus lui Saul că David
a scăpat din Cheila; și el a încetat să înainteze. 14
Și David a locuit în pustie, în fortărețe, și a rămas pe
un munte în pustia Zif. Și Saul îl căuta în fiecare zi,
dar Dumnezeu nu l-a dat în mâna lui. 15 Și David a
văzut că Saul a ieșit să îi caute viața; și David era în
pustia Zif, într-o pădure. 16 Și Ionatan, fiul lui Saul, s-a
ridicat și a mers la David în pădure și i-a întărit mâna în
Dumnezeu. 17 Și i-a spus: Nu te teme, pentru că mâna
lui Saul, tatăl meu, nu te va găsi; și tu vei fi împărat
peste Israel; și eu voi fi al doilea după tine; și aceasta
chiar și Saul, tatăl meu, o știe. 18 Și cei doi au făcut un
legământ înaintea DOMNULUI; și David a rămas în
pădure, iar Ionatan a plecat la casa lui. 19 Atunci s-au
urcat zifiții la Saul în Ghibea, spunând: Nu se ascunde
David cu noi în fortărețe în pădure, pe dealul Hachila,
care este la sud de Ieșimon? 20 De aceea acum, o
împărate, coboară conform cu toată dorința sufletului
tău de a coborî și partea noastră va fi să îl predăm în
mâna împăratului. 21 Și Saul a spus: Binecuvântați
fiți voi de DOMNUL, pentru că aveți milă de mine. 22
Mergeți, vă rog, mai pregătiți-vă și aflați și vedeți unde
este locul lui, pe unde obișnuiește să meargă și cine l-a
văzut acolo, pentru că mi s-a spus că se poartă foarte
viclean. 23 Vedeți de aceea și cunoașteți toate locurile
lui de pândă unde se ascunde și întoarceți-vă la mine
cu ceva sigur și eu voi merge cu voi; și se va întâmpla,
dacă este în țară, că îl voi căuta prin toate miile lui Iuda.
24 Și s-au ridicat și au mers la Zif, înaintea lui Saul; dar
David și oamenii săi erau în pustia Maon, în câmpia de
la sud de Ieșimon. 25 Și Saul și oamenii săi au mers să
îl caute. Și i-au spus lui David; de aceea el a coborât
de pe stâncă și a rămas în pustia Maon. Și când Saul
a auzit aceasta, l-a urmărit pe David în pustia Maon.
26 Și Saul mergea pe partea aceasta a muntelui și
David și oamenii săi pe cealaltă parte a muntelui și
David se grăbea să scape, de teama lui Saul, pentru
că Saul și oamenii săi l-au încercuit pe David și pe
oamenii săi ca să îi prindă. 27 Dar a venit un mesager
la Saul, spunând: Grăbește-te și vino, pentru că filistenii
au invadat țara. 28 De aceea Saul s-a întors de la
urmărirea lui David și a mers împotriva filistenilor, de
aceea au numit locul acela Sela-Hamahlecota. 29 Și

David s-a urcat de acolo și a locuit în întăriturile din En-
Ghedi.

24 Și s-a întâmplat, când s-a întors Saul de la
urmărirea filistenilor, că i s-a spus, zicând: Iată,
David este în pustiul En-Ghedi. **2** Atunci Saul a luat
trei mii de bărbați aleși din tot Israelul și a mers să îl
caute pe David și pe oamenii săi pe stâncile caprelor
sălbatice. **3** Și a venit la staulele oilor lângă drum, unde
era o peșteră; și Saul a intrat să își acopere picioarele
și David și oamenii săi au rămas pe laturile peșterii. **4**
Și oamenii lui David i-au spus: Iată, ziua despre care
DOMNUL ți-a spus: Iată, voi da pe dușmanul tău în
mâna ta, ca să îi faci cum ți se va părea bine. Atunci
David s-a ridicat și a tăiat pe furiș poala robei lui Saul.
5 Și s-a întâmplat, după aceasta, că lui David i-a bătut
inima, deoarece tăiase poala robei lui Saul. **6** Și a spus
oamenilor săi: Să mă ferească DOMNUL să fac acest
lucru domnului meu, unsul DOMNULUI, să îmi întind
mâna împotriva lui, văzând că este unsul DOMNULUI.
7 Astfel David i-a oprit pe servitorii săi cu aceste cuvinte
și nu le-a permis să se ridice împotriva lui Saul. Dar
Saul s-a ridicat din peșteră și a mers pe calea sa. **8**
David de asemenea s-a ridicat după aceea și a ieșit din
peșteră și a strigat după Saul, spunând: Domnul meu,
împărate. Și când Saul s-a uitat în urma sa, David s-a
aplecat cu fața la pământ și s-a prosternat. **9** Și David
i-a spus lui Saul: Pentru ce asculți cuvintele oamenilor
care spun: Iată, David caută vătămarea ta? **10** Iată, în
această zi ochii tăi au văzut cum DOMNUL te-a dat
astăzi în mâna mea în peșteră; și unii mi-au cerut să
te ucid; dar ochii mei te-au cruțat; și am spus: Nu îmi
voi întinde mâna împotriva domnului meu, pentru că el
este unsul DOMNULUI. **11** Mai mult, tatăl meu, vezi,
da, vezi marginea robei tale în mâna mea; fiindcă în
aceea că am tăiat poala robei tale și nu te-am ucis, să
știi și să vezi că nu este nici rău, nici încălcare de lege
în mâna mea și nu am păcătuit împotriva ta; totuși tu
îmi vânezi sufletul ca să mi-l iei. **12** DOMNUL să judece
între mine și tine și DOMNUL să mă răzbune față de
tine, dar mâna mea nu va fi asupra ta. **13** Precum
spune proverbul strămoșilor: Stricăciunea iese de la
cei stricați; dar mâna mea nu va fi asupra ta. **14** După
cine a ieșit împăratul lui Israel? Pe cine urmărești?
Un câine mort, un păduche? **15** DOMNUL deci să fie
judecător și să judece între mine și tine și să vadă și să
pledeze în cauza mea și să mă elibereze din mâna ta.
16 Și s-a întâmplat, după ce a terminat David de spus
aceste cuvinte lui Saul, că Saul a spus: Este aceasta
vocea ta, fiul meu David? Și Saul și-a înălțat vocea și a
plâns. **17** Și i-a spus lui David: Tu ești mai drept decât
mine, pentru că tu mi-ai răsplătit bine, în timp ce eu
te-am răsplătit cu rău. **18** Și tu ai arătat astăzi că te-
ai purtat bine cu mine; întrucât atunci când DOMNUL
m-a dat în mâna ta, tu nu m-ai ucis. **19** Căci dacă un
om găsește pe dușmanul său, îl va lăsa să meargă cu
bine? DOMNUL să îți răsplătească cu bine pentru ceea
ce mi-ai făcut în această zi. **20** Și acum, iată, știu bine
că vei fi într-adevăr împărat și că împărăția lui Israel va
fi întemeiată, în mâna ta. **21** Jură-mi de aceea acum pe
DOMNUL, că nu vei stârpi sămânța mea după mine și
că nu vei nimici numele meu din casa tatălui meu. **22**
Și David i-a jurat lui Saul. Și Saul a mers acasă; dar
David și oamenii săi s-au urcat în fortăreață.

25 Și Samuel a murit; și toți israeliții s-au adunat și l-
au plâns și l-au înmormântat în casa lui, la Rama.
Și David s-a ridicat și a coborât în pustiul Paran. **2** Și
era în Maon un bărbat, a cărui averi erau în Carmel; și
acest bărbat era foarte bogat și avea trei mii de oi și o
mie de capre; și își tundea oile în Carmel. **3** Și numele
bărbatului era Nabal; și numele soției sale, Abigail; și
ea era o femeie cu o bună înțelegere și cu o înfățișare
frumoasă; dar bărbatul era arogant și rău în lucrurile
sale; și el era din casa lui Caleb. **4** Și David a auzit
când era în pustiu că Nabal își tundea oile. **5** Și David
a trimis zece tineri și David a spus tinerilor: Urcați-vă la
Carmel și mergeți la Nabal și salutați-l în numele meu;
6 Și astfel să spuneți celui ce trăiește în prosperitate:
Pace deopotrivă ție și pace casei tale și pace la tot
ceea ce ai. **7** Și acum, am auzit că ai tunzători; acum,
pe păstorii tăi, care au fost cu noi, nu i-am vătămat, nici
nu le-a lipsit nimic, tot timpul cât au fost în Carmel. **8**
Întreabă pe tinerii tăi și ei îți vor arăta. De aceea, să
găsească tinerii favoare în ochii tăi, pentru că venim
într-o zi bună; dă, te rog, orice îți este la îndemână
servitorilor tăi și fiului tău David. **9** Și când tinerii lui
David au ajuns, i-au vorbit lui Nabal conform cu toate
aceste cuvinte în numele lui David și apoi au încetat.
10 Și Nabal a răspuns servitorilor lui David și a zis:
Cine este David? Și cine este fiul lui Isai? Sunt mulți
servitori în aceste zile care fug fiecare de la stăpânul
său. **11** Să iau atunci eu pâinea mea și apa mea și
carnea mea pe care am înjunghiat-o pentru tunzătorii
mei și să le dau unor oameni, pe care nu îi cunosc
de unde sunt? **12** Astfel tinerii lui David s-au întors pe
calea lor și au mers înapoi și au venit și i-au istorisit
toate aceste spuse. **13** Și David a spus oamenilor săi:
Încingeți-vă fiecare sabia. Și și-au încins fiecare sabia;
și David de asemenea și-a încins sabia; și s-au urcat
după David cam patru sute de bărbați; iar două sute
au rămas lângă lucruri. **14** Dar unul dintre tineri i-a
spus lui Abigail, soția lui Nabal, spunând: Iată, David
a trimis mesageri din pustiu ca să salute pe stăpânul
nostru; și el i-a batjocorit. **15** Dar oamenii au fost foarte
buni cu noi și nu am fost vătămați, nici nu ne-a lipsit

vreun lucru, cât timp am umblat cu ei, când eram în
câmpii; 16 Ei ne-au fost un zid deopotrivă noaptea și
ziua, tot timpul cât am fost cu ei păzind oile. 17 De
aceea acum, să știi și să iei aminte la ce dorești să
faci, pentru că răul este hotărât împotriva stăpânului
nostru și împotriva întregii lui case, pentru că el este
într-atât un fiu al lui Belial, încât nimeni nu poate vorbi
cu el. 18 Atunci Abigail s-a grăbit și a luat două sute de
pâini și două burdufuri cu vin și cinci oi gata pregătite și
cinci măsuri de grâne prăjite și o sută de ciorchini de
stafide și două sute de turte de smochine și le-a pus pe
măgari. 19 Și a spus servitorilor ei: Mergeți înaintea
mea; iată, eu vin după voi. Dar nu i-a spus soțului ei,
Nabal. 20 Și a fost astfel, pe când călărea pe măgar, a
coborât pe partea ascunsă a dealului și, iată, David și
oamenii săi coborau spre ea; și ea i-a întâlnit. 21 Și
David spusese: Într-adevăr în zadar am păzit tot ce
avea acesta în pustiu, astfel încât nimic nu s-a pierdut
din tot ce îi aparținea; și el mi-a răsplătit rău pentru
bine. 22 Astfel și chiar mai mult să facă Dumnezeu
dușmanilor lui David, dacă voi lăsa din tot ce îi aparține
până la lumina dimineții pe vreunul care urinează la
perete. 23 Și când Abigail l-a văzut pe David, s-a grăbit
și a sărit jos de pe măgar și a căzut cu fața la pământ
înaintea lui David și s-a plecat până la pământ. 24
Și a căzut la picioarele lui și a spus: Asupra mea,
domnul meu, asupra mea să fie această nelegiuire; și
să vorbească, te rog, roaba ta în auzul tău și ascultă
cuvintele roabei tale. 25 Să nu iei aminte domnul meu,
te rog, la acest om al lui Belial, adică la Nabal, pentru că
precum îi este numele, tot astfel este și el; Nabal este
numele lui și prostie este în el; dar eu, roaba ta, nu am
văzut pe tinerii domnului meu, pe care i-ai trimis. 26 De
aceea acum, domnul meu, precum DOMNUL trăiește
și precum sufletul tău trăiește, văzând că DOMNUL
te-a oprit să ajungi să verși sânge și să te răzbuni
cu propria ta mână, acum, să fie dușmanii tăi și cei
care caută să facă rău domnului meu, ca Nabal. 27 Și
acum, această binecuvântare pe care a adus-o roaba
ta domnului meu, să fie dată tinerilor care urmează pe
domnul meu. 28 Te rog, iartă fărădelegea roabei tale,
pentru că DOMNUL va face într-adevăr domnului meu
o casă sigură, deoarece domnul meu luptă bătăliile
DOMNULUI și rău nu s-a găsit în tine în toate zilele
tale. 29 Totuși un om se ridică să te urmărească și să
caute sufletul tău; dar sufletul domnului meu va fi legat
în mănunchiul vieții cu DOMNUL Dumnezeul tău; și
el va arunca sufletele dușmanilor tăi, ca din mijlocul
unei prăștii. 30 Și se va întâmpla, când DOMNUL va fi
făcut domnului meu conform cu tot binele pe care l-
a vorbit referitor la tine și te va fi rânduit conducător
peste Israel, 31 Că aceasta nu va fi o mâhnire pentru
tine, nici poticnire a inimii pentru domnul meu, fie că
ai vărsat sânge fără motiv sau că domnul meu s-a
răzbunat el însuși, dar când DOMNUL se va purta bine
cu domnul meu, atunci să îți amintești de roaba ta. 32
Și David i-a spus lui Abigail: Binecuvântat fie DOMNUL
Dumnezeul lui Israel, care te-a trimis în această zi
să mă întâlnești; 33 Și binecuvântat fie sfatul tău și
binecuvântată fii tu, care m-ai oprit în această zi de
a ajunge la vărsare de sânge și de la a mă răzbuna
cu propria mea mână. 34 Căci, într-adevăr, precum
DOMNUL Dumnezeul lui Israel trăiește, care m-a oprit
de la a te vătăma, dacă nu te-ai fi grăbit și nu ai fi
venit să mă întâlnești, cu siguranță nu i-ar fi rămas lui
Nabal până la lumina dimineții vreunul care urinează
la perete. 35 Astfel David a primit din mâna ei ceea
ce îi adusese și i-a spus: Urcă-te în pace la casa ta;
vezi, am dat ascultare vocii tale și te-am primit. 36 Și
Abigail a venit la Nabal; și, iată, el ținea un ospăț în
casa lui, ca ospățul unui împărat; și inima lui Nabal era
veselă, pentru că era foarte beat; de aceea ea nu i-a
spus nimic, mic sau mare, până la lumina dimineții.
37 Dar s-a întâmplat dimineața, când vinul ieșise din
Nabal și soția sa i-a spus toate aceste lucruri, că inima
lui a murit în el și el a devenit ca o piatră. 38 Și s-a
întâmplat cam după zece zile, că DOMNUL l-a lovit
pe Nabal încât el a murit. 39 Și când David a auzit că
Nabal a murit, a spus: Binecuvântat fie DOMNUL, care
a pledat în cauza ocării mele din mâna lui Nabal și care
a oprit pe servitorul său de la rău; fiindcă DOMNUL
a întors stricăciunea lui Nabal asupra capului său. Și
David a trimis și a vorbit îndeaproape cu Abigail, pentru
a o lua de soție. 40 Și când servitorii lui David au venit
la Abigail, în Carmel, i-au vorbit, spunând: David ne-a
trimis la tine, ca să te ia de soție. 41 Și ea s-a ridicat
și s-a plecat cu fața la pământ și a spus: Iată, lasă
roaba ta să fie o servitoare pentru a spăla picioarele
servitorilor domnului meu. 42 Și Abigail s-a grăbit și s-a
ridicat și a călărit pe un măgar, cu cinci fete ale ei care
mergeau după ea; și a mers după mesagerii lui David
și a devenit soția lui. 43 David de asemenea a luat pe
Ahinoam din Izreel; și amândouă au fost soțiile sale. 44
Dar Saul o dăduse pe Mical, fiica sa, soția lui David, lui
Palti, fiul lui Laiș, care era din Galim.

26 Și zifiții au venit la Saul, la Ghibea, spunând:
Nu se ascunde David în dealul Hachila, care
este înaintea Ieșimonului? 2 Atunci Saul s-a ridicat
și a coborât la pustiul Zif, având trei mii de bărbați
aleși ai lui Israel cu el, pentru a-l căuta pe David în
pustiul Zif. 3 Și Saul și-a întins cortul pe dealul Hachila,
care este înaintea Ieșimonului, lângă cale. Dar David
locuia în pustiu și a văzut că Saul a venit după el în
pustiu. 4 David a trimis de aceea spioni și a înțeles
că Saul într-adevăr venise. 5 Și David s-a ridicat și a

venit la locul unde Saul își întinsese cortul; și David a
privit locul unde Saul era culcat, și pe Abner, fiul lui
Ner, căpetenia oștirii sale; și Saul era culcat înăuntrul
șanțului de apărare și poporul își înălțase cortul în jurul
lui. 6 Atunci a răspuns David și i-a spus lui Ahimelec
hititul și lui Abișai, fiul Țeruiei, fratele lui Ioab, spunând:
Cine va coborî cu mine la Saul în tabără? Și Abișai a
spus: Eu voi coborî cu tine. 7 Astfel David și Abișai
au venit la popor noaptea; și, iată, Saul stătea întins,
dormind înăuntrul șanțului de apărare cu sulița sa
înfiptă în pământ, la capul său; iar Abner și poporul
erau întinși de jur împrejurul lui. 8 Atunci Abișai i-a spus
lui David: Dumnezeu a dat pe dușmanul tău în mâna ta
în această zi; de aceea acum lasă-mă, te rog, să îl
pironesc cu sulița în pământ cu o singură lovitură, și nu
îl voi lovi a doua oară. 9 Și David i-a spus lui Abișai: Nu
îl nimici; fiindcă cine poate să își întindă mâna împotriva
unsului DOMNULUI și să fie fără vină? 10 David a
mai spus: Precum DOMNUL trăiește, DOMNUL să îl
lovească; sau va veni ziua lui să moară; sau va coborî
în bătălie și va pieri. 11 Să mă ferească DOMNUL să
îmi întind mâna împotriva unsului DOMNULUI; dar, te
rog, ia acum sulița care este la capul său și ulciorul
cu apă și să mergem. 12 Astfel David a luat sulița și
ulciorul cu apă de la capul lui Saul; și s-au îndepărtat
și niciun om nu a văzut aceasta, nici nu a știut, nici
nu s-a trezit, fiindcă toți erau adormiți, pentru că un
somn adânc de la DOMNUL căzuse peste ei. 13 Atunci
David a trecut de cealaltă parte și a stat pe vârful unui
deal de departe; o mare depărtare fiind între ei. 14 Și
David a strigat către popor și către Abner, fiul lui Ner,
spunând: Nu răspunzi, Abner? Atunci Abner a răspuns
și a zis: Cine ești tu, care strigi către împărat? 15 Și
David i-a spus lui Abner: Nu ești tu un bărbat viteaz?
Și cine este ca tine în Israel? Pentru ce atunci nu ai
păzit pe domnul tău, împăratul? Pentru că a venit unul
din popor să îl nimicească pe împărat, pe domnul tău.
16 Acest lucru pe care l-ai făcut nu este bun. Precum
DOMNUL trăiește, voi sunteți demni de moarte, pentru
că nu ați păzit pe domnul vostru, pe unsul DOMNULUI.
Și acum vezi unde este sulița împăratului și ulciorul cu
apă care erau la capul lui. 17 Și Saul a cunoscut vocea
lui David și a spus: Este aceasta vocea ta, fiul meu
David? Și David a spus: Este vocea mea, domnul meu,
o împărate. 18 Și a spus: Pentru ce urmărește astfel
domnul meu pe servitorul său? Fiindcă ce am făcut?
Sau ce rău este în mâna mea? 19 Și acum, te rog, să
asculte domnul meu împăratul, cuvintele servitorului
său. Dacă DOMNUL te-a stârnit împotriva mea, să
accepte ofrandă; dar dacă fiii oamenilor te-au stârnit,
blestemați fie ei înaintea DOMNULUI, pentru că m-au
alungat în această zi de la a rămâne în moștenirea
DOMNULUI, spunând: Du-te, servește alți dumnezei.
20 Și acum, să nu cadă sângele meu la pământ înaintea
feței DOMNULUI, pentru că împăratul lui Israel a ieșit să
caute un păduche, ca unul care vânează o potârniche
în munți. 21 Atunci Saul a spus: Am păcătuit; întoarce-
te, fiul meu David, fiindcă nu te voi mai vătăma, pentru
că sufletul meu a fost prețios în ochii tăi în această zi;
iată, am lucrat prostește și am greșit peste măsură. 22
Și David a răspuns și a zis: Iată, sulița împăratului! Să
vină unul dintre tineri și să o ia. 23 Atunci DOMNUL
să întoarcă fiecărui om dreptatea sa și credincioșia
sa, pentru că DOMNUL te-a dat în mâna mea astăzi,
dar am refuzat să îmi întind mâna împotriva unsului
DOMNULUI. 24 Și, iată, precum viața ta a fost prețioasă
astăzi în ochii mei, tot astfel viața mea să fie prețioasă
în ochii DOMNULUI și să mă scape din tot necazul. 25
Atunci Saul i-a spus lui David: Binecuvântat fii tu, fiul
meu David, tu vei face deopotrivă lucruri mari și de
asemenea vei învinge. Astfel David a mers pe calea sa
și Saul s-a întors la locul lui.

27 Și David a spus în inima lui: Acum voi pieri într-
o zi de mâna lui Saul. Nu este nimic mai bun
pentru mine decât să scap repede în țara filistenilor;
și Saul va renunța să mă mai caute în vreun ținut al
lui Israel; astfel voi scăpa din mâna lui. 2 Și David
s-a ridicat și a trecut cu șase sute de bărbați care
erau cu el, la Achiș, fiul lui Maoc, împăratul Gatului. 3
Și David a rămas cu Achiș în Gat, el și oamenii săi,
fiecare om cu familia sa, de asemenea David cu cele
două soții ale lui, Ahinoam izreelita și Abigail carmelita,
soția lui Nabal. 4 Și i s-a spus lui Saul că David a fugit
la Gat; și nu l-a mai căutat. 5 Și David i-a spus lui
Achiș: Dacă am găsit har în ochii tăi, să îmi dea ei un
loc într-un oraș din țară, ca să locuiesc acolo; fiindcă
de ce să locuiască servitorul tău cu tine, în cetatea
împărătească? 6 Atunci Achiș i-a dat Țiclagul în acea
zi; de aceea Țiclagul aparține împăraților lui Iuda până
în această zi. 7 Și timpul cât David a locuit în ținutul
filistenilor a fost un an întreg și patru luni. 8 Și David și
oamenii săi s-au urcat și i-au invadat pe gheșuriți și pe
ghirziți și pe amaleciți, pentru că aceste națiuni erau din
vechime locuitori ai țării, cum mergi la Șur, chiar până
la țara Egiptului. 9 Și David a lovit țara și nu a lăsat nici
bărbat, nici femeie în viață și a luat oile și boii și măgarii
și cămilele și hainele și s-a întors și a venit la Achiș.
10 Și Achiș a spus: Unde ați mers să prădați astăzi?
Și David a spus: Am mers împotriva sudului Iudeei și
împotriva sudului ierahmeeliților și împotriva sudului
cheniților. 11 Și David nu a lăsat în viață nici bărbat,
nici femeie ca să aducă vești la Gat, spunând: Nu
cumva să spună de noi, zicând: Astfel a făcut David; și
astfel va fi obiceiul său tot timpul cât va locui în ținutul
filistenilor. 12 Și Achiș l-a crezut pe David, spunând: El

a făcut pe poporul său Israel să îl deteste în întregime;
de aceea va fi servitorul meu pentru totdeauna.

28 Și s-a întâmplat, în acele zile, că filistenii și-au
adunat armatele pentru război, ca să lupte cu
Israel. Și Achiș i-a spus lui David: Să știi bine că vei ieși
cu mine la bătălie, tu și oamenii tăi. **2** Și David i-a spus
lui Achiș: Vei ști într-adevăr ce poate face servitorul
tău. Și Achiș i-a spus lui David: De aceea te voi face
păzitorul capului meu pentru totdeauna. **3** Și Samuel
era mort și tot Israelul îl plânsese și îl înmormântaseră
la Rama, în cetatea sa. Și Saul îndepărtase din țară pe
cei cu demoni și pe vrăjitori. **4** Și filistenii s-au adunat și
au venit și și-au întins corturile în Sunem; și Saul a
adunat tot Israelul și și-au întins corturile în Ghilboa.
5 Și când Saul a văzut oștirea filistenilor, s-a temut
și inima sa a tremurat foarte tare. **6** Și când Saul a
întrebat pe DOMNUL, DOMNUL nu i-a răspuns, nici
prin vise, nici prin Urim, nici prin profeți. **7** Atunci Saul
a spus servitorilor săi: Căutați-mi o femeie care are
demon, ca să merg la ea și să o întreb. Și servitorii săi
i-au spus: Iată, este o femeie, care are demon, în En-
Dor. **8** Și Saul s-a deghizat și a îmbrăcat alte haine și a
mers și doi bărbați au mers cu el și au venit la femeie
noaptea; și a spus: Te rog, ghicește-mi prin demon
și adu-mi pe acela pe care ți-l voi numi. **9** Și femeia
i-a spus: Iată, tu știi ce a făcut Saul, cum a stârpit
din țară pe toți cei cu demoni și pe vrăjitori; pentru ce
dar întinzi o cursă pentru viața mea, ca să mă dai la
moarte? **10** Și Saul i-a jurat pe DOMNUL, spunând:
Precum DOMNUL trăiește, nu ți se va întâmpla nicio
pedeapsă pentru acest lucru. **11** Atunci femeia a spus:
Pe cine să îți aduc? Și el a spus: Adu-mi pe Samuel.
12 Și când femeia l-a văzut pe Samuel, a strigat cu
voce tare; și femeia i-a vorbit lui Saul, spunând: De ce
m-ai înșelat? Pentru că ești Saul. **13** Și împăratul i-a
spus: Nu te teme; ce ai văzut? Și femeia i-a spus lui
Saul: Am văzut dumnezei, înălțându-se din pământ.
14 Și el i-a spus: Ce formă are el? Și ea a spus: Un
om bătrân se înalță; și este acoperit cu o mantie. Și
Saul a priceput că era Samuel și s-a aplecat cu fața
la pământ și s-a prosternat. **15** Și Samuel i-a spus lui
Saul: De ce m-ai tulburat, înălțându-mă? Și Saul a
răspuns: Sunt foarte strâmtorat, pentru că filistenii fac
război împotriva mea și Dumnezeu s-a depărtat de la
mine și nu îmi mai răspunde, nici prin profeți, nici prin
vise; de aceea te-am chemat, ca să îmi faci cunoscut
ce să fac. **16** Atunci Samuel a spus: Pentru ce atunci
mă întrebi pe mine, văzând că DOMNUL s-a depărtat
de la tine și a devenit dușmanul tău? **17** Și DOMNUL i-
a făcut, precum a vorbit prin mine; fiindcă DOMNUL
a rupt împărăția din mâna ta și a dat-o aproapelui
tău, lui David; **18** Pentru că nu ai ascultat de vocea
DOMNULUI, nici nu ai împlinit furia lui înverșunată
asupra lui Amalec, de aceea ți-a făcut DOMNUL acest
lucru astăzi. **19** Mai mult, DOMNUL va da de asemenea
pe Israel cu tine în mâna filistenilor; și mâine tu și fiii tăi
veți fi cu mine; DOMNUL de asemenea va da oștirea lui
Israel în mâna filistenilor. **20** Atunci Saul a căzut îndată
întins la pământ și s-a temut foarte tare, din cauza
cuvintelor lui Samuel; și nu era nicio putere în el, pentru
că nu mâncase pâine toată ziua și toată noaptea. **21** Și
femeia a venit la Saul și a văzut că era foarte tulburat
și i-a spus: Iată, roaba ta a ascultat de vocea ta și mi-
am pus viața în joc și am dat ascultare cuvintelor tale
pe care mi le-ai vorbit. **22** De aceea acum, te rog, dă
și tu ascultare vocii roabei tale și lasă-mă să pun o
bucată de pâine înaintea ta; și mănâncă, să ai putere,
când mergi pe calea ta. **23** Dar el a refuzat și a spus:
Nu voi mânca. Dar servitorii săi, împreună cu femeia, l-
au constrâns; și el a dat ascultare vocii lor. Astfel s-a
ridicat de la pământ și a șezut pe pat. **24** Și femeia
avea un vițel gras în casă; și s-a grăbit și l-a înjunghiat;
și a luat făină și a frământat-o și a copt azime din ea;
25 Și a adus înaintea lui Saul și înaintea servitorilor săi
și ei au mâncat. Apoi s-au ridicat și au plecat în acea
noapte.

29 Și filistenii și-au adunat toate armatele la Afec;
și israeliții și-au întins corturile lângă o fântână
care este în Izreel. **2** Și domnii filistenilor au trecut
înainte cu sutele și cu miile; dar David și oamenii săi au
trecut în ariergardă cu Achiș. **3** Atunci au spus prinții
filistenilor: Ce fac acești evrei aici? Și Achiș a spus
prinților filistenilor: Nu este acesta David, servitorul lui
Saul, împăratul lui Israel, care a fost cu mine aceste
zile sau acești ani și nu am găsit nicio vină în el de
când a sosit la mine până în această zi? **4** Și prinții
filistenilor s-au înfuriat pe el; și prinții filistenilor i-au
spus: Trimite înapoi pe acest om, ca să meargă la locul
său pe care i l-ai rânduit și să nu coboare cu noi la
bătălie, ca nu cumva în bătălie să fie potrivnicul nostru;
căci cu ce ar putea el să se împace cu domnul său?
Nu cu capetele acestor oameni? **5** Nu este acesta
David, despre care ele cântau una alteia în dansuri,
spunând: Saul a ucis miile lui și David zecile lui de mii?
6 Atunci Achiș l-a chemat pe David și i-a spus: Într-
adevăr, precum DOMNUL trăiește, tu ai fost integru
și ieșirea ta și intrarea ta cu mine în oștire este bună
înaintea ochilor mei, pentru că nu am găsit rău în tine
din ziua venirii tale la mine până în această zi; totuși,
domnii nu te plac. **7** De aceea acum întoarce-te și
mergi în pace, ca să nu displaci domnilor filistenilor. **8**
Și David i-a spus lui Achiș: Dar ce am făcut? Și ce ai
găsit în servitorul tău cât am fost cu tine și până în
această zi, ca să nu merg să lupt împotriva dușmanilor

domnului meu, împăratul? 9 Și Achiș i-a răspuns și i-a
zis lui David: Știu că ești bun înaintea ochilor mei, ca un
înger al lui Dumnezeu; totuși, prinții filistenilor au spus:
Să nu se urce cu noi la bătălie. 10 De aceea acum,
scoală-te devreme dimineața cu servitorii domnului tău
care au venit cu tine; și imediat ce vă sculați dimineața
și aveți lumină, plecați. 11 Astfel David și oamenii săi s-
au sculat devreme dimineața, pentru a se depărta și
pentru a se întoarce în țara filistenilor. Și filistenii s-au
urcat la Izreel.

30 Și s-a întâmplat, când David și oamenii săi au
venit la Țiclag în a treia zi, că amaleciții invadaseră
sudul și Țiclagul și loviseră Țiclagul și îl arseseră cu
foc; 2 Și luaseră captive pe femeile care erau în el; nu
au ucis pe niciuna, fie mare sau mică, ci le-au dus și
au mers pe calea lor. 3 Astfel David și oamenii săi au
venit în cetate și, iată, aceasta era arsă cu foc; și soțiile
lor și fiii lor și fiicele lor, erau luate captive. 4 Atunci
David și poporul care era cu el și-au înălțat vocea
și au plâns până nu au mai avut putere să plângă.
5 Și cele două soții ale lui David erau luate captive:
Ahinoam izreelita și Abigail carmelita, soția lui Nabal.
6 Și David era foarte strâmtorat, pentru că poporul
vorbea să îl împroaște cu pietre deoarece sufletul
întregului popor era mâhnit, fiecare om pentru fiii săi și
pentru fiicele sale; dar David s-a încurajat în DOMNUL
Dumnezeul său. 7 Și David a spus preotului Abiatar,
fiul lui Ahimelec: Te rog, adu-mi aici efodul. Și Abiatar
a adus efodul acolo la David. 8 Și David a întrebat
pe DOMNUL, spunând: Să urmăresc această ceată
înarmată? Să o ajung? Și el i-a răspuns: Urmărește-i,
pentru că într-adevăr îi vei ajunge și negreșit vei lua
înapoi totul. 9 Astfel David a mers, el și cei șase sute
de oameni care erau cu el și au ajuns la pârâul Besor,
unde cei care au rămas în urmă s-au oprit. 10 Dar
David i-a urmărit, el și patru sute de oameni, pentru
că două sute au rămas în urmă, cei care erau atât de
obosiți încât nu puteau să treacă pârâul Besor. 11 Și au
găsit un egiptean în câmp și l-au adus la David și i-au
dat pâine și el a mâncat; și l-au făcut să bea apă; 12 Și
i-au dat o bucată de turtă de smochine și doi ciorchini
de stafide; și după ce a mâncat, duhul lui i-a revenit,
pentru că nu mâncase pâine, nici nu băuse apă trei zile
și trei nopți. 13 Și David i-a spus: Al cui ești? Și de
unde ești? Și el a spus: Eu sunt un tânăr din Egipt,
servitor al unui amalecit; și stăpânul meu m-a lăsat,
pentru că acum trei zile am căzut bolnav. 14 Noi am
invadat în partea de sud a cheretiților și în ținutul care
aparține de Iuda și în partea de sud a lui Caleb; și
am ars Țiclagul cu foc. 15 Și David i-a spus: Poți să
mă cobori la această ceată? Iar el a spus: Jură-mi pe
Dumnezeu că nici nu mă vei ucide nici nu mă vei da
în mâinile stăpânului meu și te voi coborî la această
ceată. 16 Și după ce l-a coborât, iată, ei erau împrăștiați
pe toată fața pământului, mâncând și bând și dansând,
pentru toată prada cea mare pe care o luaseră din
țara filistenilor și din țara lui Iuda. 17 Și David i-a lovit
din amurg chiar până în seara zilei următoare; și nu a
scăpat niciun om dintre ei, în afară de patru sute de
tineri, care au călărit pe cămile și au fugit. 18 Și David
a luat înapoi tot ceea ce amaleciții duseseră; și David
și-a eliberat pe cele două soții. 19 Și nimic nu le lipsea,
fie mic sau mare, nici fii, nici fiice, nici pradă, nici vreun
lucru pe care li-l luaseră: David a recuperat totul. 20
Și David a luat toate turmele și cirezile, pe care le-
au mânat înaintea celorlalte vite și au spus: Aceasta
este prada lui David. 21 Și David a venit la cei două
sute de bărbați, care erau atât de obosiți încât nu l-au
putut urma pe David, pe care îi făcuseră să rămână la
pârâul Besor; și ei au ieșit să îl întâmpine pe David și
să întâlnească poporul care era cu el; și când David s-
a apropiat de popor, i-a salutat. 22 Atunci au răspuns
toți oamenii stricați și ai lui Belial, dintre cei care au
mers cu David și au zis: Căci ei nu au mers cu noi, nu
le vom da nimic din prada pe care am luat-o înapoi, ci
doar fiecărui bărbat soția sa și copiii săi, ca să îi ducă
și să plece. 23 Atunci David a spus: Să nu faceți astfel,
frații mei, cu ceea ce ne-a dat DOMNUL, care ne-a
păstrat și a dat în mâna noastră ceata care a venit
împotriva noastră. 24 Fiindcă cine vă va da ascultare în
acest lucru? Ci cum este partea celui care coboară
la bătălie, tot astfel să fie partea celui care rămâne
lângă lucruri, vor împărți la fel. 25 Și a fost astfel din
acea zi înainte, că el a făcut din aceasta un statut și o
rânduială pentru Israel până astăzi. 26 Și când David a
venit la Țiclag, a trimis din pradă bătrânilor lui Iuda,
chiar prietenilor săi, spunând: Iată, un dar pentru voi,
din prada dușmanilor DOMNULUI; 27 Celor din Betel și
celor din sudul Ramotului și celor din Iatir, 28 Și celor
din Aroer și celor din Sifmot și din Eștemoa, 29 Și celor
din Racal și celor din cetățile ierahmeeliților și celor
din cetățile cheniților, 30 Și celor din Horma și celor
din Cor-Așan și din Atac, 31 Și celor din Hebron și
tuturor locurilor unde David însuși și oamenii săi aveau
obiceiul să meargă.

31 Și filistenii s-au luptat cu Israel; și bărbații lui
Israel au fugit din fața filistenilor și au căzut uciși
în muntele Ghilboa. 2 Și filistenii i-au urmărit necontenit
pe Saul și pe fiii săi; și filistenii au ucis pe Ionatan și pe
Abinadab și pe Malchi-Șua, fiii lui Saul. 3 Și bătălia s-a
încins împotriva lui Saul și arcașii l-au lovit și a fost rănit
grav de arcași. 4 Atunci Saul a spus purtătorului său
de arme: Scoate-ți sabia și străpunge-mă cu ea, ca nu
cumva acești necircumciși să vină și să mă străpungă

și să își bată joc de mine. Dar purtătorul său de arme
a refuzat, pentru că se temea foarte tare. De aceea
Saul a luat o sabie și s-a aruncat în ea. **5** Și când
purtătorul său de arme a văzut că Saul era mort, s-a
aruncat și el în sabia lui și a murit cu el. **6** Astfel Saul a
murit și cei trei fii ai săi și purtătorul său de arme și toți
oamenii săi, în aceeași zi, împreună. **7** Și când bărbații
lui Israel care erau de partea cealaltă a văii și cei de
partea cealaltă a Iordanului, au văzut că bărbații lui
Israel au fugit și că Saul și fiii săi erau morți, au părăsit
cetățile și au fugit; și filistenii au venit și au locuit în
ele. **8** Și s-a întâmplat a doua zi, după ce filistenii au
venit să îi dezbrace pe cei uciși, că au găsit pe Saul și
pe cei trei fii ai săi, căzuți la muntele Ghilboa. **9** Și i-
au retezat capul și l-au dezbrăcat de armura lui și au
trimis în țara filistenilor de jur împrejur, să proclame
aceasta în casa idolilor lor și printre popor. **10** Și i-au
pus armura în casa Astarteei; și i-au pironit trupul de
zidul Bet-Șanului. **11** Și când locuitorii din Iabes-Galaad
au auzit despre cele ce făcuseră filistenii lui Saul, **12**
Toți bărbații viteji s-au ridicat și au mers toată noaptea
și au luat trupul lui Saul și trupurile fiilor săi de pe zidul
Bet-Șanului și au venit la Iabes și le-au ars acolo. **13**
Și le-au luat oasele și le-au îngropat sub un copac la
Iabes și au postit șapte zile.

2 Samuel

1 Acum, s-a întâmplat după moartea lui Saul, după ce
David s-a întors de la măcelul amaleciților și David
locuise două zile în Țiclag; 2 S-a întâmplat chiar a
treia zi, că, iată, un om a ieșit din tabără de la Saul cu
hainele sfâșiate și cu pământ pe capul său; și a fost
astfel, că după ce a venit la David, a căzut la pământ
și s-a prosternat. 3 Și David i-a spus: De unde vii?
Iar el i-a spus: Din tabăra lui Israel am scăpat. 4 Și
David i-a zis: Ce s-a întâmplat? Spune-mi, te rog. Și
el a răspuns că poporul a fugit de la bătălie și mulți
din popor au căzut de asemenea și au murit; și Saul
și Ionatan, fiul său, au murit și ei. 5 Și David a spus
tânărului care îi spusese aceste lucruri: Cum știi tu că
Saul și Ionatan, fiul său, sunt morți? 6 Și tânărul care îi
spusese a zis: Cum treceam din întâmplare pe muntele
Ghilboa, iată, Saul se rezema pe sulița sa; și, iată,
care și călăreți îl urmăreau necontenit. 7 Și când s-a
uitat înapoia lui, m-a văzut și m-a chemat. Și eu am
răspuns: Iată-mă. 8 Și mi-a spus: Cine ești? Iar eu i-
am zis: Sunt amalecit. 9 El mi-a spus din nou: Stai în
picioare, te rog, asupra mea și ucide-mă, pentru că m-a
cuprins chinul, deoarece viața mea este încă întreagă
în mine. 10 Astfel că am stat asupra lui și l-am ucis,
pentru că eram sigur că nu ar fi trăit după cădere; și am
luat coroana care era pe capul lui și brățara care era
pe brațul lui și le-am adus aici domnului meu. 11 Atunci
David și-a apucat hainele și le-a rupt; și tot astfel toți
bărbații care erau cu el; 12 Și au jelit și au plâns și au
postit până seara, pentru Saul și pentru Ionatan, fiul
său, și pentru poporul DOMNULUI și pentru casa lui
Israel, deoarece căzuseră prin sabie. 13 Și David a
spus tânărului care îi spusese aceste lucruri: De unde
ești? Iar el a răspuns: Sunt fiul unui străin, un amalecit.
14 Și David i-a spus: Cum nu te-ai temut să îți întinzi
mâna să nimicești pe unsul DOMNULUI? 15 Și David a
chemat pe unul dintre tineri și a spus: Du-te aproape și
aruncă-te asupra lui. Și l-a lovit încât el a murit. 16
Și David i-a spus: Sângele tău fie asupra capului tău,
pentru că gura ta a mărturisit împotriva ta, spunând:
Am ucis pe unsul DOMNULUI. 17 Și David a plâns cu
această plângere pentru Saul și pentru Ionatan, fiul
său; 18 (De asemenea le-a cerut să învețe pe copiii
lui Iuda folosirea arcului; iată, aceasta este scrisă în
cartea lui Iașar.) 19 Frumusețea lui Israel este ucisă pe
înălțimile tale; cum au căzut cei puternici! 20 Nu spuneți
în Gat, nu vestiți pe străzile din Ascalon; ca nu cumva
să se bucure fiicele filistenilor, ca nu cumva fiicele celor
necircumcișii să triumfe. 21 Voi munți din Ghilboa, să nu
fie rouă, nici să nu fie ploaie peste voi, nici câmpuri
de ofrande, pentru că acolo scutul celor puternici este
aruncat cu nemernicie, scutul lui Saul, ca și cum nu
ar fi fost uns cu untdelemn. 22 De la sângele celor
uciși, de la grăsimea celor puternici, arcul lui Ionatan
nu se întorcea înapoi și sabia lui Saul nu se întorcea
goală. 23 Saul și Ionatan erau de iubit și plăcuți în
viețile lor și în moartea lor nu au fost despărțiți; erau
mai iuți decât acvilele, erau mai tari decât leii. 24 Voi
fiice ale lui Israel, plângeți pe Saul, care v-a îmbrăcat
în purpură, cu desfătări, care a pus ornamente de aur
pe hainele voastre. 25 Cum sunt căzuți cei puternici în
mijlocul bătăliei! O, Ionatan, tu ai fost ucis pe înălțimile
tale. 26 Sunt tulburat pentru tine, fratele meu Ionatan;
foarte plăcut îmi erai; minunată a fost iubirea ta pentru
mine, întrecând iubirea femeilor. 27 Cum au căzut cei
puternici și armele de război au pierit!

2 Și s-a întâmplat după aceasta, că David a întrebat
pe DOMNUL, zicând: Să mă urc în vreuna din
cetățile lui Iuda? Și DOMNUL i-a spus: Urcă-te. Și
David a zis: Unde să mă urc? Iar el a spus: La Hebron.
2 Astfel David s-a urcat acolo și cele două soții ale lui
de asemenea, Ahinoam izreelita și Abigail carmelita,
soția lui Nabal. 3 Și pe oamenii lui care erau cu el
David i-a urcat, pe fiecare bărbat cu casa lui; și au
locuit în cetățile Hebronului. 4 Și bărbații lui Iuda au
venit și acolo au uns pe David împărat peste casa
lui Iuda. Și i-au spus lui David, zicând: Bărbații din
Iabes-Galaad au fost cei care au îngropat pe Saul. 5 Și
David a trimis mesageri la bărbații din Iabes-Galaad
și le-a spus: Binecuvântați fiți voi de DOMNUL, că ați
arătat această bunătate domnului vostru, lui Saul, și l-
ați îngropat. 6 Și acum DOMNUL să vă arate bunătate
și adevăr; și eu de asemenea vă voi răsplăti această
bunătate, pentru că ați făcut acest lucru. 7 De aceea
acum, să vi se întărească mâinile și fiți viteji, pentru că
stăpânul vostru Saul este mort și de asemenea casa lui
Iuda m-a uns împărat peste ei. 8 Dar Abner, fiul lui Ner,
căpetenia oștirii lui Saul, a luat pe Iș-Boșet, fiul lui Saul,
și l-a trecut la Mahanaim; 9 Și l-a făcut împărat peste
Galaad și peste așuriți și peste Izreel și peste Efraim
și peste Beniamin și peste tot Israelul. 10 Iș-Boșet,
fiul lui Saul, era în vârstă de patruzeci de ani când a
început să domnească peste Israel și a domnit doi ani.
Dar casa lui Iuda l-a urmat pe David. 11 Și timpul cât
David a fost împărat în Hebron, peste casa lui Iuda, a
fost șapte ani și șase luni. 12 Și Abner, fiul lui Ner, și
servitorii lui Iș-Boșet, fiul lui Saul, au ieșit din Mahanaim
la Gabaon. 13 Și Ioab, fiul Țeruiei, și servitorii lui David,
au ieșit și s-au întâlnit la iazul din Gabaon; și au șezut,
unii într-o parte a iazului și ceilalți de partea cealaltă a
iazului. 14 Și Abner i-a spus lui Ioab: Să se ridice acum
tinerii și să joace înaintea noastră. Și Ioab a zis: Să se
ridice. 15 Atunci s-au ridicat și au trecut după număr

doisprezece din Beniamin, care țineau de Iș-Boșet, fiul
lui Saul, și doisprezece din servitorii lui David. **16** Și
au apucat fiecare pe aproapele său de cap și și-au
înfipt sabia în coasta aproapelui său, astfel încât au
căzut împreună; de aceea acel loc a fost numit Helcat-
Hațurim, care este în Gabaon. **17** Și a fost o bătălie
foarte grea în acea zi; și Abner a fost lovit și bărbații lui
Israel, înaintea servitorilor lui David. **18** Și acolo erau
trei fii ai Țeruiei: Ioab și Abișai și Asael; și Asael era tot
atât de iute de picior ca o căprioară sălbatică. **19** Și
Asael l-a urmărit pe Abner; și, mergând, nu se întorcea
nici la dreapta nici la stânga din urmărirea lui Abner.
20 Atunci Abner s-a uitat înapoia sa și a spus: Ești tu
Asael? Și el a răspuns: Eu sunt. **21** Și Abner i-a spus:
Abate-te la dreapta sau la stânga și apucă pe unul
dintre tineri și ia-ți armura lui. Dar Asael a refuzat să se
abată din urma lui. **22** Și Abner i-a spus din nou lui
Asael: Abate-te din urma mea, pentru ce să te dobor la
pământ? Cum aș putea atunci să îmi ridic fața înaintea
fratelui tău, Ioab? **23** Totuși el a refuzat să se abată; de
aceea Abner, cu coada suliței l-a lovit sub a cincea
coastă, încât sulița a ieșit prin spatele lui; și a căzut
acolo și a murit în acel loc. Și s-a întâmplat, că atâți
câți ajungeau la locul unde Asael căzuse și murise,
se opreau. **24** Și Ioab și Abișai l-au urmărit pe Abner;
și soarele apunea când au ajuns la dealul Ama, care
este înaintea Ghiahului, pe calea pustiei Gabaonului.
25 Și copiii lui Beniamin s-au adunat după Abner și
au devenit o singură trupă și au stat în picioare pe
vârful unui deal. **26** Atunci Abner l-a chemat pe Ioab
și a spus: Va mânca sabia pentru totdeauna? Nu știi
tu că va fi amărăciune la sfârșit? Cât va dura deci,
până când vei porunci poporului să se întoarcă de
la urmărirea fraților săi? **27** Și Ioab a spus: Precum
Dumnezeu trăiește, dacă nu ai fi vorbit, cu siguranță că
dimineața poporul s-ar fi urcat fiecare de la urmărirea
fratelui său. **28** Astfel că Ioab a sunat din trâmbiță și tot
poporul s-a oprit și nu au mai urmărit pe Israel, nici nu
au mai luptat. **29** Și Abner și oamenii săi au umblat
toată noaptea aceea prin câmpie și au trecut Iordanul
și au mers prin tot Bitronul și au ajuns la Mahanaim. **30**
Și Ioab s-a întors de la urmărirea lui Abner și după ce a
adunat tot poporul împreună, lipseau dintre servitorii lui
David nouăsprezece oameni și Asael. **31** Dar servitorii
lui David loviseră din Beniamin și din oamenii lui Abner,
astfel încât trei sute șaizeci de bărbați muriseră. **32** Și
au ridicat pe Asael și l-au îngropat în mormântul tatălui
său, care era în Betleem. Și Ioab și oamenii săi au
mers toată noaptea și au ajuns la Hebron în zorii zilei.

3 Acum, a fost război lung între casa lui Saul și casa
lui David; dar David creștea din ce în ce mai tare,
iar casa lui Saul slăbea din ce în ce mai mult. **2** Și lui
David i s-au născut fii în Hebron; și întâiul său născut
a fost Amnon, din Ahinoam izreelita; **3** Și al doilea
al său, Chileab, din Abigail carmelita, soția lui Nabal;
și al treilea, Absalom, fiul lui Maaca, fiica lui Talmai,
împăratul Gheșurului; **4** Și al patrulea, Adonia, fiul lui
Haghita; și al cincilea, Șefatia, fiul lui Abital; **5** Și al
șaselea, Itream, prin Egla, soția lui David. Aceștia i
s-au născut lui David în Hebron. **6** Și s-a întâmplat,
în timp ce era război între casa lui Saul și casa lui
David, că Abner s-a întărit pentru casa lui Saul. **7** Și
Saul avea o concubină, al cărei nume era Rițpa, fiica
lui Aia; și Iș-Boșet i-a spus lui Abner: Pentru ce ai intrat
la concubina tatălui meu? **8** Atunci Abner s-a înfuriat
foarte tare din cauza cuvintelor lui Iș-Boșet și a spus:
Sunt eu un cap de câine, eu, care împotriva lui Iuda,
arăt bunătate în această zi casei lui Saul, tatăl tău,
fraților săi și prietenilor săi și nu te-am dat în mâna lui
David, ca să mă acuzi astăzi de o greșeală referitor la
această femeie? **9** Astfel să facă Dumnezeu lui Abner
și încă mai mult dacă nu îi voi face, precum a jurat
DOMNUL lui David; **10** De a muta împărăția de la casa
lui Saul și de a întemeia tronul lui David peste Israel și
peste Iuda, de la Dan până la Beer-Șeba. **11** Iar Iș-
Boșet nu i-a putut răspunde lui Abner niciun cuvânt
înapoi, deoarece se temea de el. **12** Și Abner a trimis
mesageri la David din partea lui, spunând: A cui este
țara? Spunând de asemenea: Fă o alianță cu mine
și, iată, mâna mea va fi cu tine, pentru a-ți aduce tot
Israelul la tine. **13** Iar el a spus: Bine, voi face alianță cu
tine; dar un singur lucru cer de la tine, și acesta este:
Să nu îmi vezi fața, decât dacă îmi aduci întâi pe Mical,
fiica lui Saul, când vii să îmi vezi fața. **14** Și David a
trimis mesageri la Iș-Boșet, fiul lui Saul, spunând: Dă-
mi pe soția mea Mical, cu care m-am logodit pentru o
sută de prepuțuri ale filistenilor. **15** Și Iș-Boșet a trimis
și a luat-o de la soțul ei, de la Paltiel, fiul lui Laiș. **16**
Și soțul ei a mers cu ea plângând în urma ei până la
Bahurim. Atunci Abner i-a spus: Du-te, întoarce-te. Și
el s-a întors. **17** Și Abner a avut un cuvânt cu bătrânii
lui Israel, spunând: Ați căutat în trecut ca David să fie
împărat peste voi; **18** De aceea acum faceți aceasta,
pentru că DOMNUL a vorbit despre David, spunând:
Prin mâna servitorului meu David, voi salva pe poporul
meu Israel din mâna filistenilor și din mâna tuturor
dușmanilor săi. **19** Și Abner a vorbit de asemenea în
urechile lui Beniamin; și Abner a mers de asemenea
să vorbească în urechile lui David la Hebron tot ce
părea bun lui Israel și ce părea bun întregii case a lui
Beniamin. **20** Astfel, Abner a venit la David la Hebron și
douăzeci de bărbați cu el. Și David i-a făcut lui Abner
și oamenilor care erau cu el un ospăț. **21** Și Abner
i-a spus lui David: Mă voi ridica și voi merge și voi
aduna tot Israelul la domnul meu, împăratul, ca ei să

facă alianță cu tine și ca tu să domnești peste tot ce dorește inima ta. Și David l-a trimis pe Abner; și el a
mers în pace. 22 Și, iată, servitorii lui David și Ioab
s-au întors de la urmărirea unei cete înarmate și au
adus o mare pradă cu ei; iar Abner nu era cu David în
Hebron, pentru că îl trimisese și el plecase în pace. 23
Când Ioab și toată oștirea care era cu el s-au întors, i-
au spus lui Ioab, zicând: Abner, fiul lui Ner, a venit la
împărat și el l-a trimis și a plecat în pace. 24 Atunci Ioab
a intrat la împărat și a spus: Ce ai făcut? Iată, Abner a
venit la tine, de ce l-ai trimis și el a plecat? 25 Tu îl
cunoști pe Abner, fiul lui Ner, că a venit să te înșele și
să cunoască ieșirea și intrarea ta și să cunoască tot
ceea ce faci. 26 Și după ce Ioab a ieșit de la David, a
trimis mesageri după Abner, care l-au adus înapoi de la
fântâna Sira; dar David nu știa aceasta. 27 Și când
Abner s-a întors la Hebron, Ioab l-a luat deoparte la
poartă pentru a-i vorbi în ascuns, și acolo l-a lovit sub
a cincea coastă, încât el a murit, pentru sângele lui
Asael, fratele său. 28 Și după aceasta, când David a
auzit, a spus: Eu și împărăția mea suntem nevinovați
înaintea DOMNULUI pentru totdeauna de sângele lui
Abner, fiul lui Ner; 29 Acesta să cadă pe capul lui Ioab
și al întregii case a tatălui său; și să nu lipsească din
casa lui Ioab vreunul care are o scurgere, sau care
este un lepros, sau care se sprijină în toiag, sau care
cade prin sabie, sau care este lipsit de pâine. 30 Astfel
Ioab și Abișai, fratele său, au ucis pe Abner, deoarece
el ucisese pe fratele lor, Asael, la Gabaon în bătălie. 31
Și David i-a spus lui Ioab și întregului popor care era
cu el: Rupeți-vă hainele și încingeți-vă cu pânză de
sac și jeliți înaintea lui Abner. Și împăratul David însuși
urma sicriul. 32 Și l-au îngropat pe Abner în Hebron; și
împăratul și-a ridicat vocea și a plâns la mormântul lui
Abner; și tot poporul a plâns. 33 Și împăratul a plâns
pentru Abner și a spus: A murit Abner precum moare un
prost? 34 Mâinile tale nu erau legate, nici picioarele tale
puse în cătușe; precum cade un om înaintea oamenilor
stricați, astfel ai căzut tu. Și tot poporul a plâns din nou
pentru el. 35 Și când tot poporul a venit să îl facă pe
David să mănânce mâncare pe când era încă ziuă,
David a jurat, spunând: Astfel să îmi facă Dumnezeu și
încă mai mult, dacă voi gusta pâine sau orice altceva,
până când soarele apune. 36 Și tot poporul a observat
aceasta și le-a plăcut, la fel cum tot ce făcea împăratul
plăcea întregului popor. 37 Fiindcă tot poporul și tot
Israelul au înțeles în acea zi că nu a fost de la împărat
să ucidă pe Abner, fiul lui Ner. 38 Și împăratul a spus
servitorilor săi: Nu știți că un prinț și un mare om a
căzut în această zi în Israel? 39 Și eu sunt slab în
această zi, deși sunt uns împărat și acești oameni,
fiii Țeruiei, sunt prea tari pentru mine; DOMNUL va
răsplăti făcătorului de rău după stricăciunea lui.

4 Și când fiul lui Saul a auzit că Abner a murit în
Hebron, mâinile i-au slăbit; și toți israeliții au fost
tulburați. 2 Și fiul lui Saul avea doi bărbați care erau
căpetenii de cete: numele unuia era Baana și numele
celuilalt, Recab, fiii lui Rimon, un beerotit, dintre copiii lui
Beniamin; (fiindcă și Beerot era numărat la Beniamin;
3 Și beerotiții fugiseră la Ghitaim și au fost locuitori
temporari acolo până în această zi.) 4 Și Ionatan, fiul
lui Saul, avea un fiu care era șchiop de picioare. El era
în vârstă de cinci ani când au venit veștile despre Saul
și Ionatan din Izreel și dădaca lui l-a luat și a fugit; și s-
a întâmplat, pe când se grăbea ea să fugă, că el a
căzut și a devenit șchiop. Și numele lui era Mefiboșet.
5 Și fiii lui Rimon beerotitul, Recab și Baana, au mers și
au ajuns pe la arșița zilei la casa lui Iș-Boșet, care era
întins în pat la amiază. 6 Și au intrat acolo în mijlocul
casei, ca și cum ar fi adus grâu; și l-au lovit sub a cincea
coastă; și Recab și Baana, fratele său, au scăpat. 7
Fiindcă atunci când intraseră în casă, el era întins pe
patul său în camera sa de dormit; și l-au lovit și l-au
ucis și i-au tăiat capul și i-au luat capul și au mers toată
noaptea pe calea câmpiei. 8 Și au adus capul lui Iș-
Boșet la David la Hebron și au spus împăratului: Iată,
capul lui Iș-Boșet, fiul lui Saul, dușmanul tău, care ți-a
căutat viața; și DOMNUL a răzbunat pe domnul meu
împăratul în această zi împotriva lui Saul și seminței
lui. 9 Și David le-a răspuns lui Recab și lui Baana,
fratele său, fiilor lui Rimon beerotitul și le-a zis: Precum
DOMNUL trăiește, care mi-a răscumpărat sufletul din
orice restrițe, 10 Când cineva mi-a spus, zicând: Iată,
Saul este mort, crezând că mi-a adus vești bune, l-am
apucat și l-am ucis în Țiclag, el, care a crezut că îi voi
da o răsplată pentru veștile lui; 11 Cu cât mai mult, când
oameni stricați au ucis pe o persoană dreaptă în propria
lui casă pe patul lui? Să nu cer eu de aceea sângele lui
din mâna voastră și să nu vă iau de pe pământ? 12
Și David a poruncit tinerilor săi și ei i-au ucis și le-au
retezat mâinile și picioarele și i-au spânzurat deasupra
iazului în Hebron. Dar au luat capul lui Iș-Boșet și l-au
îngropat în mormântul lui Abner în Hebron.

5 Atunci au venit toate triburile lui Israel la David
la Hebron și au vorbit, spunând: Iată, noi suntem
osul tău și carnea ta. 2 Și odinioară, când Saul era
împărat peste noi, tu erai cel care conduceai afară și
aduceai înăuntru pe Israel; și DOMNUL ți-a spus: Tu
vei paște poporul meu Israel și tu vei fi o căpetenie
peste Israel. 3 Astfel, toți bătrânii lui Israel au venit la
împărat la Hebron; și împăratul David a făcut alianță
cu ei în Hebron înaintea DOMNULUI; și l-au uns pe
David împărat peste Israel. 4 David era în vârstă de
treizeci de ani când a început să domnească și el a
domnit patruzeci de ani. 5 În Hebron a domnit peste

Iuda șapte ani și șase luni; și în Ierusalim a domnit
treizeci și trei de ani peste tot Israelul și Iuda. 6 Și
împăratul și oamenii săi au mers la Ierusalim la iebusiți,
locuitorii țării, care vorbiseră lui David, spunând: Dacă
nu îndepărtezi pe orbi și pe șchiopi, tu nu vei intra aici;
gândind: David nu poate intra aici. 7 Totuși David a luat
întăritura Sionului; aceeași este cetatea lui David. 8 Și
David a spus în acea zi: Oricine se urcă la apeduct și
lovește pe iebusiți și pe șchiopi și pe orbi, care sunt urâți
de sufletul lui David, el va fi mai marele și căpetenie.
De aceea ei au spus: Orbul și șchiopul nu vor intra în
casă. 9 Astfel David a locuit în fortăreață și a numit-o
cetatea lui David. Și David a zidit de jur împrejur de la
Milo și spre interior. 10 Și David a mers înainte și a
devenit mare și DOMNUL Dumnezeul oștirilor era cu
el. 11 Și Hiram, împăratul Tirului, a trimis mesageri la
David și cedri și tâmplari și pietrari; și ei i-au clădit lui
David o casă. 12 Și David a priceput că DOMNUL îl
întemeiase împărat peste Israel și că înălțase împărăția
sa de dragul poporului său Israel. 13 Și David și-a luat
mai multe concubine și soții din Ierusalim, după ce a
venit de la Hebron; și i s-au mai născut încă fii și fiice
lui David. 14 Și acestea sunt numele celor care i s-
au născut în Ierusalim: Șamua și Șobab și Natan și
Solomon, 15 Și Ibhar și Elișua și Nefeg și Iafia, 16 Și
Elișama și Eliada și Elifelet. 17 Dar când filistenii au
auzit că îl unseseră pe David împărat peste Israel,
toți filistenii au urcat să îl caute pe David; și David
a auzit despre aceasta și a coborât la fortăreață. 18
Filistenii de asemenea au venit și s-au răspândit în
Valea Refaim. 19 Și David a întrebat pe DOMNUL,
spunând: Să mă urc împotriva filistenilor? Îi vei da în
mâna mea? Și DOMNUL i-a spus lui David: Urcă-te,
pentru că voi da fără îndoială pe filisteni în mâna ta.
20 Și David a venit la Baal-Perațim și David i-a lovit
acolo și a spus: DOMNUL a izbucnit peste dușmanii
mei înaintea mea, ca spărtura apelor. De aceea a pus
acelui loc numele Baal-Perațim. 21 Și acolo și-au lăsat
idolii lor și David și oamenii săi i-au ars. 22 Și filistenii
s-au urcat din nou și s-au răspândit în Valea Refaim.
23 Și când David a întrebat pe DOMNUL, el a spus: Să
nu te urci; ci înconjoară-i prin spate și să mergi asupra
lor înaintea duzilor. 24 Și să fie astfel, când auzi un
sunet de umblet în vârfurile duzilor, grăbește-te, atunci
să te miști; fiindcă atunci DOMNUL va merge înaintea
ta, ca să lovească oștirea filistenilor. 25 Și David a
făcut astfel, precum DOMNUL îi poruncise; și a lovit pe
filisteni de la Gheba până la Ghezer.

6 Din nou, David a adunat pe toți bărbații aleși din
Israel, treizeci de mii. 2 Și David s-a ridicat și a
mers cu tot poporul care era cu el de la Baale din
Iuda, ca să aducă de acolo chivotul lui Dumnezeu,
al cărui nume este chemat după numele DOMNULUI
oștirilor care locuiește între heruvimi. 3 Și au pus
chivotul lui Dumnezeu pe un car nou și l-au scos
din casa lui Abinadab care era în Ghibea; și Uza și
Ahio, fiii lui Abinadab, conduceau carul cel nou. 4 Și
l-au scos din casa lui Abinadab care era în Ghibea,
însoțind chivotul lui Dumnezeu; și Ahio mergea înaintea
chivotului. 5 Și David și toată casa lui Israel cântau
înaintea DOMNULUI pe tot felul de instrumente făcute
din lemn de brad, chiar pe harpe și pe psalterioane și
pe tamburine și pe corneți și pe chimvale. 6 Și când
au ajuns la aria lui Nacon, Uza și-a întins mâna spre
chivotul lui Dumnezeu și l-a apucat, fiindcă boii l-au
scuturat. 7 Și mânia DOMNULUI s-a aprins împotriva lui
Uza; și Dumnezeu l-a lovit acolo pentru greșeala sa; și a
murit acolo lângă chivotul lui Dumnezeu. 8 Și lui David
nu i-a plăcut, deoarece DOMNUL făcuse o spărtură
asupra lui Uza; și a numit locul acela Pereț-Uza până în
această zi. 9 Și David s-a temut de DOMNUL în acea
zi și a spus: Cum să vină chivotul DOMNULUI la mine?
10 Astfel, David a refuzat să mute chivotul DOMNULUI
la el, în cetatea lui David; ci David l-a dus deoparte în
casa lui Obed-Edom ghititul. 11 Și chivotul DOMNULUI
a rămas în casa lui Obed-Edom ghititul trei luni; și
DOMNUL l-a binecuvântat pe Obed-Edom și pe toată
casa lui. 12 Și i s-a spus împăratului David, zicând:
DOMNUL a binecuvântat casa lui Obed-Edom și tot ce
aparține lui, datorită chivotului lui Dumnezeu. Astfel
David a mers și a urcat chivotul lui Dumnezeu din casa
lui Obed-Edom în cetatea lui David cu veselie. 13 Și s-
a întâmplat că atunci când cei care au purtat chivotul
DOMNULUI au făcut șase pași, el a sacrificat boi și vite
îngrășate. 14 Și David a dansat înaintea DOMNULUI
cu toată puterea lui; și David era încins cu un efod de in
subțire. 15 Astfel David și toată casa lui Israel au adus
chivotul DOMNULUI cu strigăte și cu sunet de trâmbiță.
16 Și pe când chivotul DOMNULUI intra în cetatea lui
David, Mical, fiica lui Saul, a privit pe fereastră și l-a
văzut pe împăratul David sărind și dansând înaintea
DOMNULUI; și ea l-a disprețuit în inima ei. 17 Și au
adus chivotul DOMNULUI și l-au pus la locul său, în
mijlocul tabernacolului pe care îl întinsese David pentru
chivotul DOMNULUI; și David a oferit ofrande arse și
ofrande de pace înaintea DOMNULUI. 18 Și imediat ce
David a terminat de oferit ofrande arse și ofrande de
pace, a binecuvântat poporul în numele DOMNULUI
oștirilor. 19 Și a împărțit la tot poporul, la toată mulțimea
lui Israel și la bărbați și la femei, fiecăruia câte o turtă
de pâine și o bucată bună de carne și câte un ulcior de
vin. Astfel, tot poporul a plecat fiecare la casa lui. 20
Atunci David s-a întors să își binecuvânteze casa. Și
Mical, fiica lui Saul, a ieșit să îl întâmpine pe David și a
spus: Cât de glorios a fost împăratul lui Israel astăzi,

care s-a dezgolit astăzi în ochii roabelor servitorilor săi,
precum unul dintre oamenii deșerți se dezgolește fără
rușine! 21 Și David a spus către Mical: Aceasta a fost
înaintea DOMNULUI, care m-a ales pe mine înaintea
tatălui tău și înaintea întregii lui case, pentru a mă pune
conducător peste poporul DOMNULUI, peste Israel; de
aceea voi juca înaintea DOMNULUI. 22 Și voi fi încă
mai nemernic decât atât și voi fi înjosit în ochii mei; și
despre servitoarele despre care ai vorbit, de ele voi fi
onorat. 23 De aceea Mical, fiica lui Saul, nu a avut copil
până în ziua morții ei.

7 Și s-a întâmplat, când împăratul a șezut în casa lui
și DOMNUL i-a dat odihnă de toți dușmanii lui de jur
împrejur, 2 Că împăratul a spus profetului Natan: Vezi
acum, eu locuiesc într-o casă de cedru, dar chivotul lui
Dumnezeu locuiește înăuntrul covoarelor. 3 Și Natan
a spus împăratului: Du-te, fă tot ce este în inima ta,
fiindcă DOMNUL este cu tine. 4 Și s-a întâmplat că, în
acea noapte cuvântul DOMNULUI a venit la Natan,
spunând: 5 Du-te și spune servitorului meu David:
Astfel spune DOMNUL: Îmi vei zidi tu o casă ca să
locuiesc în ea? 6 Pentru că eu nu am locuit în vreo
casă de când am scos pe copiii lui Israel din Egipt,
chiar până în această zi, ci am umblat într-un cort și
într-un tabernacol. 7 În toate locurile în care am umblat
cu toți copiii lui Israel, am vorbit eu un cuvânt vreunuia
din triburile lui Israel, căruia i-am poruncit să pască
pe poporul meu Israel, spunând: De ce nu îmi zidiți
o casă de cedru? 8 De aceea acum, astfel să îi spui
servitorului meu David: Astfel spune DOMNUL oștirilor:
Te-am luat de la staulul oilor, de la a urma oile, pentru
a fi conducător peste poporul meu, peste Israel; 9 Și
am fost cu tine oriunde ai mers și am stârpit pe toți
dușmanii tăi dinaintea ochilor tăi și ți-am făcut un nume
mare, ca numele oamenilor mari care sunt pe pământ.
10 Mai mult, voi rândui un loc pentru poporul meu Israel
și îl voi sădi, ca ei să locuiască într-un loc al lor și să nu
se mai mute; iar copiii stricăciunii nu îl vor mai chinui
ca înainte, 11 Ca atunci când am poruncit judecătorilor
să fie peste poporul meu Israel și te-am făcut să te
odihnești de toți dușmanii tăi. De asemenea DOMNUL
îți spune că îți va face o casă. 12 Și când zilele tale
se vor fi împlinit și vei adormi cu părinții tăi, voi așeza
sămânța ta după tine, care va ieși din adâncurile tale și
îi voi întemeia împărăția. 13 El va zidi o casă pentru
numele meu și eu voi întări tronul împărăției lui pentru
totdeauna. 14 Eu îi voi fi tată și el îmi va fi fiu. Dacă
va face nelegiuire, îl voi mustra cu nuiaua oamenilor
și cu loviturile copiilor oamenilor; 15 Dar mila mea
nu se va depărta de la el, precum am luat-o de la
Saul, pe care l-am îndepărtat dinaintea ta. 16 Și casa
ta și împărăția ta vor fi întemeiate pentru totdeauna
înaintea ta; tronul tău va fi întemeiat pentru totdeauna.
17 Conform tuturor acestor cuvinte și conform acestei
întregi viziuni, astfel i-a vorbit Natan lui David. 18 Atunci
împăratul David a intrat și a șezut înaintea DOMNULUI
și a spus: Cine sunt eu, Doamne DUMNEZEULE?
Și ce este casa mea, că m-ai adus până aici? 19 Și
acesta încă a fost un lucru mic înaintea ochilor tăi,
DOAMNE DUMNEZEULE; dar tu ai vorbit de asemenea
despre casa servitorului tău pentru mult timp înainte. Și
este aceasta felul omului, Doamne DUMNEZEULE?
20 Și ce poate David să îți mai spună? Pentru că tu
DOAMNE DUMNEZEULE, cunoști pe servitorul tău. 21
De dragul cuvântului tău și conform inimii tale, ai făcut
toate aceste lucruri mărețe, pentru a le face cunoscute
servitorului tău. 22 De aceea tu ești mare, DOAMNE
Dumnezeule, pentru că nu este nimeni ca tine, nici
nu este vreun Dumnezeu în afară de tine, conform
cu toate câte am auzit cu urechile noastre. 23 Și ce
națiune pe pământ este ca poporul tău, ca Israel, pe
care Dumnezeu a mers să îl răscumpere ca popor
pentru el însuși și să îi facă un nume și să facă pentru
voi lucruri mari și înfricoșătoare, pentru țara ta, înaintea
poporului tău, pe care ți l-ai răscumpărat din Egipt,
de la națiuni și de la dumnezeii lor? 24 Fiindcă ți-ai
întărit pe poporul tău Israel să îți fie un popor pentru
totdeauna; și tu, DOAMNE, ai devenit Dumnezeul lor.
25 Și acum, DOAMNE Dumnezeule, cuvântul pe care l-
ai spus referitor la servitorul tău și referitor la casa lui,
întemeiază-l pentru totdeauna și fă precum ai spus. 26
Și numele tău să fie mărit pentru totdeauna, spunând:
DOMNUL oștirilor este Dumnezeu peste Israel; și să fie
întemeiată, casa servitorului tău David înaintea ta. 27
Pentru că tu, DOAMNE al oștirilor, Dumnezeul lui Israel,
i-ai revelat servitorului tău, spunând: Îți voi zidi o casă;
de aceea a găsit servitorul tău în inima sa să se roage
această rugăciune către tine. 28 Și acum, Doamne
DUMNEZEULE, tu ești acel Dumnezeu și cuvintele
tale sunt adevărate și tu ai promis această bunătate
servitorului tău; 29 De aceea acum, să îți placă să
binecuvântezi casa servitorului tău, ca să continue
pentru totdeauna înaintea ta, pentru că tu, Doamne
DUMNEZEULE, ai vorbit aceasta; și cu binecuvântarea
ta să fie casa servitorului tău binecuvântată pentru
totdeauna.

8 Și după aceasta s-a întâmplat, că David a lovit pe
filisteni și i-a supus; și David a luat Meteg-Haama
din mâna filistenilor. 2 Și a lovit pe Moab și i-a măsurat
cu o frânghie, aruncându-i la pământ; chiar cu două
frânghii a măsurat pentru a-i da la moarte și cu o
frânghie întreagă pentru a-i lăsa în viață. Și astfel,
moabiții au devenit servitorii lui David și au adus daruri.
3 Și David a lovit de asemenea pe Hadadezer, fiul lui

Rehob, împăratul din Țoba, pe când mergea să își
recupereze granița la râul Eufrat. 4 Și David a luat
de la el o mie de care și șapte sute de călăreți și
douăzeci de mii de pedeștri; și David a tăiat tendoanele
cailor tuturor carelor, dar a păstrat dintre ei cai pentru o
sută de care. 5 Și când sirienii din Damasc au venit
pentru a-l ajuta pe Hadadezer, împăratul din Țoba,
David a ucis dintre sirieni douăzeci și două de mii
de oameni. 6 Atunci David a pus garnizoane în Siria
Damascului; și sirienii au devenit servitorii lui David
și au adus daruri. Și DOMNUL îl păstra pe David
oriunde mergea. 7 Și David a luat scuturile de aur
care erau pe servitorii lui Hadadezer și le-a adus la
Ierusalim. 8 Și din Betah și din Berotai, cetăți ale lui
Hadadezer, împăratul David a luat foarte multă aramă.
9 Când Toi, împăratul Hamatului, a auzit că David lovise
toată oștirea lui Hadadezer, 10 Atunci Toi a trimis pe
Ioram, fiul său, la împăratul David, pentru a-l saluta și
pentru a-l binecuvânta, pentru că luptase împotriva lui
Hadadezer și îl bătuse, pentru că Hadadezer avusese
războaie cu Toi. Și Ioram a adus cu el vase de argint
și vase de aur și vase de aramă, 11 Pe care David
le-a dedicat de asemenea DOMNULUI, cu argintul și
cu aurul pe care îl dedicase de la toate națiunile pe
care le supusese; 12 Din Siria și din Moab și de la
copiii lui Amon și de la filisteni și de la Amalec și din
prada lui Hadadezer, fiul lui Rehob, împăratul din Țoba.
13 Și David și-a făcut un nume când s-a întors de la
lovirea sirienilor în valea sării, aceștia fiind optsprezece
mii de oameni. 14 Și a pus garnizoane în Edom; a
pus garnizoane în tot Edomul și toți cei din Edom au
devenit servitorii lui David. Și DOMNUL l-a păstrat pe
David oriunde mergea. 15 Și David a domnit peste tot
Israelul; și David făcea judecată și dreptate pentru tot
poporul său. 16 Și Ioab, fiul Țeruiei, era peste oștire; și
Iosafat, fiul lui Ahilud, era cronicar; 17 Și Țadoc, fiul
lui Ahitub, și Ahimelec, fiul lui Abiatar, erau preoți; și
Seraia era scrib; 18 Și Benaia, fiul lui Iehoiada, era și
peste cheretiți și peste peletiți; și fiii lui David erau mai
marii conducători.

9 Și David a spus: Mai este cineva care să fi rămas
din casa lui Saul, ca să îi arăt bunătate din cauza
lui Ionatan? 2 Și era din casa lui Saul un servitor al
cărui nume era Țiba. Și când l-au chemat la David,
împăratul i-a spus: Ești tu Țiba? Și el a spus: Al tău
servitor. 3 Și împăratul a spus: Mai este cineva din
casa lui Saul, ca să îi arăt bunătatea lui Dumnezeu?
Și Țiba a spus împăratului: Ionatan mai are încă un
fiu, care este șchiop de picioare. 4 Și împăratul i-a
spus: Unde este el? Și Țiba a spus împăratului: Iată,
el este în casa lui Machir, fiul lui Amiel, în Lodebar.
5 Atunci împăratul David a trimis și l-a scos din casa
lui Machir, fiul lui Amiel, din Lodebar. 6 Acum, când
Mefibușet, fiul lui Ionatan, fiul lui Saul, a venit la David,
a căzut cu fața la pământ și s-a prosternat. Și David a
spus: Mefibușet. Iar el a răspuns: Iată, pe servitorul
tău! 7 Și David i-a spus: Nu te teme, pentru că îți
voi arăta într-adevăr bunătate, de dragul lui Ionatan,
tatăl tău, și îți voi da înapoi tot pământul lui Saul, tatăl
tău; și tu vei mânca pâine la masa mea continuu. 8
Și el s-a plecat și a spus: Ce este servitorul tău, ca
să privești la un astfel de câine mort cum sunt eu?
9 Atunci împăratul l-a chemat pe Țiba, servitorul lui
Saul, și i-a spus: Am dat fiului stăpânului tău tot ce a
aparținut lui Saul și întregii sale case. 10 Tu, de aceea,
și fiii tăi și servitorii tăi, veți ara pământul pentru el și
tu vei aduce roadele, ca fiul stăpânului tău să aibă
mâncare să mănânce; dar Mefibușet, fiul stăpânului
tău, va mânca pâine întotdeauna la masa mea. Acum
Țiba avea cincisprezece fii și douăzeci de servitori. 11
Atunci Țiba a spus împăratului: Conform cu toate câte
a poruncit domnul meu, împăratul, servitorului său,
astfel va face servitorul tău. Cât despre Mefibușet, a
spus împăratul, el va mânca la masa mea, ca unul
dintre fiii împăratului. 12 Și Mefibușet avea un fiu tânăr,
al cărui nume era Mica. Și toți câți au locuit în casa lui
Țiba erau servitori lui Mefibușet. 13 Astfel Mefibușet a
locuit în Ierusalim, fiindcă mânca la masa împăratului
continuu; și el era șchiop la ambele picioare.

10 Și s-a întâmplat după aceasta, că împăratul
copiilor lui Amon a murit și Hanun, fiul său, a
domnit în locul său. 2 Atunci David a spus: Voi arăta
bunătate lui Hanun, fiul lui Nahaș, precum tatăl său mi-
a arătat mie bunătate. Și David a trimis să îl mângâie
prin servitorii săi pentru tatăl său. Și servitorii lui David
au venit în țara copiilor lui Amon. 3 Și prinții copiilor lui
Amon i-au spus lui Hanun, domnul lor: Gândești tu că
David onorează pe tatăl tău, că a trimis mângâietori la
tine? Nu a trimis David mai degrabă pe servitorii săi
la tine ca să cerceteze cetatea și să o spioneze și să
o dărâme? 4 De aceea Hanun i-a luat pe servitorii
lui David și le-a ras bărbile pe jumătate și le-a tăiat
hainele la mijloc, până la fese, și i-a trimis. 5 Când i-au
spus aceasta lui David, el a trimis să îi întâlnească,
deoarece oamenii erau foarte rușinați; și împăratul a
spus: Rămâneți la Ierihon până vă cresc bărbile și apoi
întoarceți-vă. 6 Și când copiii lui Amon au văzut că s-
au împuțit înaintea lui David, copiii lui Amon au trimis și
au angajat pe sirienii din Bet-Rehob și pe sirienii din
Țoba, douăzeci de mii de pedeștri, și de la împăratul
Maaca, o mie de bărbați, și din Iștob, douăsprezece
mii de bărbați. 7 Și când David a auzit de aceasta,
l-a trimis pe Ioab și toată oștirea războinicilor. 8 Și
copiii lui Amon au ieșit și s-au desfășurat pentru bătălie

la intrarea porții; și sirienii din Țoba și din Rehob și
IșTob și Maaca, erau singuri pe câmp. 9 Când Ioab
a văzut că frontul bătăliei era împotriva lui dinainte și
dinapoi, a ales din toți bărbații aleși ai lui Israel și i-a
desfășurat împotriva sirienilor; 10 Și restul poporului l-a
dat în mâna lui Abișai, fratele său, ca să îi desfășoare
împotriva copiilor lui Amon. 11 Și a spus: Dacă sirienii
sunt prea tari pentru mine, atunci tu să mă ajuți; dar
dacă fiii lui Amon sunt prea tari pentru tine, atunci eu voi
veni și te voi ajuta. 12 Încurajează-te și să fim bărbați
pentru poporul nostru și pentru cetățile Dumnezeului
nostru; și DOMNUL să facă ce îi pare bine. 13 Și Ioab și
poporul care era cu el s-au apropiat să lupte împotriva
sirienilor; iar ei au fugit dinaintea lui. 14 Și când copiii lui
Amon au văzut că sirienii fugiseră, atunci au fugit și ei
dinaintea lui Abișai și au intrat în cetate. Astfel Ioab s-a
întors de la copiii lui Amon și a venit la Ierusalim. 15 Și
când sirienii au văzut că au fost loviți înaintea lui Israel,
s-au adunat împreună. 16 Și Hadadezer a trimis și i-a
scos pe sirienii care erau dincolo de râu; și au venit
la Helam; și Șobac, căpetenia oștirii lui Hadadezer,
mergea în fruntea lor. 17 Și când i s-a spus lui David, el
a adunat tot Israelul și a trecut Iordanul și a venit la
Helam. Și sirienii s-au desfășurat împotriva lui David și
au luptat cu el. 18 Și sirienii au fugit dinaintea lui Israel;
și David a ucis șapte sute de conducători de care dintr-
ai sirienilor și patruzeci de mii de călăreți și a lovit pe
Șobac, căpetenia oștirii lor, care a murit acolo. 19 Și
când toți împărații care erau servitori lui Hadadezer au
văzut că erau loviți înaintea lui Israel, au făcut pace cu
Israel și le-au servit. Astfel sirienii s-au temut să îi mai
ajute pe copiii lui Amon.

11 Și s-a întâmplat, după terminarea anului, pe timpul
când împărații ies la bătălie, că David a trimis
pe Ioab și pe servitorii săi cu el și tot Israelul; și i-au
nimicit pe fiii lui Amon și au asediat Raba. Dar David a
rămas încă la Ierusalim. 2 Și s-a întâmplat, spre seară,
că David s-a ridicat din patul său și s-a plimbat pe
acoperișul casei împăratului; și de pe acoperiș a văzut
o femeie spălându-se; și femeia era foarte frumoasă la
vedere. 3 Și David a trimis și a cercetat despre femeie.
Și unul a spus: Nu este aceasta Bat-Șeba, fiica lui
Eliam, soția lui Urie hititul? 4 Și David a trimis mesageri
și au luat-o; și ea a intrat la el și el s-a culcat cu ea;
fiindcă ea era purificată de necurăția ei; și s-a întors
acasă. 5 Și femeia a rămas însărcinată și a trimis să
spună lui David și a zis: Sunt însărcinată. 6 Și David
a trimis la Ioab, spunând: Trimite-mi pe Urie hititul.
Și Ioab l-a trimis pe Urie la David. 7 Și după ce Urie
a venit la el, David l-a întrebat ce mai făcea Ioab și
ce mai făcea poporul și cum mergea războiul. 8 Și
David i-a spus lui Urie: Coboară acasă la tine și spală-
ți picioarele. Și Urie s-a depărtat de casa împăratului
și l-a urmat un dar de mâncare de la împărat. 9 Dar
Urie a dormit la ușa casei împăratului cu toți servitorii
domnului său și nu a coborât acasă. 10 Și când i-au
spus lui David, zicând: Urie nu a coborât acasă. Și
David i-a spus lui Urie: Nu te-ai întors din călătorie?
De ce nu ai coborât acasă? 11 Și Urie i-a spus lui
David: Chivotul și Israel și Iuda, locuiesc în corturi;
și domnul meu Ioab și servitorii domnului meu, sunt
așezați în tabără în câmp deschis; să intru eu atunci
în casa mea, să mănânc și să beau și să mă culc cu
soția mea? Precum trăiești tu și precum trăiește sufletul
tău, nu voi face acest lucru. 12 Și David i-a spus lui
Urie: Rămâi aici și astăzi, și mâine te voi lăsa să pleci.
Astfel Urie a rămas la Ierusalim în acea zi și a doua
zi. 13 Și când David l-a chemat, el a mâncat și a băut
înaintea lui și l-a îmbătat; și seara el a ieșit afară să
se culce în patul său cu servitorii domnului său, dar
nu a coborât acasă. 14 Și s-a întâmplat, dimineața,
că David a scris o scrisoare lui Ioab și a trimis-o prin
mâna lui Urie. 15 Și a scris în scrisoare, spunând:
Puneți-l pe Urie în fruntea bătăliei celei mai încinse și
retrageți-vă de la el, ca să fie lovit și să moară. 16 Și
s-a întâmplat, când Ioab observa cetatea, că l-a pus
pe Urie la locul unde știa că erau bărbați viteji. 17 Și
bărbații cetății au ieșit afară și au luptat cu Ioab; și au
căzut unii din popor dintre servitorii lui David; și Urie
hititul a murit de asemenea. 18 Atunci Ioab a trimis și a
spus lui David toate lucrurile referitoare la război; 19 Și
a poruncit mesagerului, zicând: După ce vei fi terminat
de spus împăratului lucrurile despre război, 20 Și dacă
va fi astfel, că furia împăratului se va ridica și îți va
spune: Pentru ce v-ați apropiat atât de mult de cetate
când ați luptat? Nu ați știut că vor trage de pe zid?
21 Cine a lovit pe Abimelec, fiul lui Ierubeșet? Nu a
aruncat o femeie o bucată de piatră de moară de pe
zid, încât el a murit la Tebeț? De ce v-ați apropiat de
zid? Atunci tu să spui: A murit și servitorul tău Urie,
hititul. 22 Astfel mesagerul a plecat și a venit și i-a
arătat lui David despre toate pentru care îl trimisese
Ioab. 23 Și mesagerul i-a spus lui David: Într-adevăr,
oamenii au fost mai tari decât noi și au ieșit la noi în
câmp și am fost asupra lor până la intrarea porții. 24 Și
trăgătorii au tras de pe zid asupra servitorilor tăi; și unii
dintre servitorii împăratului au murit; a murit și servitorul
tău Urie, hititul. 25 Atunci David i-a spus mesagerului:
Astfel să spui lui Ioab: Să nu îți displacă acest lucru,
pentru că sabia mănâncă pe unul la fel ca și pe altul;
întărește mai mult bătălia împotriva cetății și dărâm-o;
și încurajează-l. 26 Și când soția lui Urie a auzit că Urie
soțul ei era mort, l-a jelit pe soțul ei. 27 Și când jelirea a
trecut, David a trimis și a adus-o acasă și ea i-a devenit

soție și i-a născut un fiu. Dar lucrul pe care David îl
făcuse nu a plăcut DOMNULUI.

12 Și DOMNUL l-a trimis pe Natan la David. Și
Natan a venit la el și i-a spus: Erau doi oameni
într-o cetate; unul bogat și celălalt sărac. **2** Bogatul
avea foarte multe turme și cirezi; **3** Dar săracul nu
avea nimic, în afară de o singură mieluşea, pe care o
cumpărase și o hrănea; și aceasta creștea împreună
cu el și cu copiii săi; mânca din mâncarea lui și bea din
paharul lui și se culca la sânul lui și îi era ca o fiică. **4**
Și a venit un călător la omul bogat iar el nu s-a îndurat
să ia din turma lui și din cireada lui, ca să pregătească
pentru călătorul care venise la el; dar a luat oaia omului
sărac și a pregătit-o pentru omul care venise la el.
5 Și mânia lui David s-a aprins foarte tare împotriva
omului acela; și i-a spus lui Natan: Precum DOMNUL
trăiește, omul care a făcut acest lucru va muri negreșit.
6 Și să întoarcă pentru miel, împătrit, pentru că a făcut
aceasta și pentru că nu a avut milă. **7** Și Natan i-a
spus lui David: Tu ești acel om. Astfel spune DOMNUL
Dumnezeul lui Israel: Te-am uns împărat peste Israel și
te-am eliberat din mâna lui Saul; **8** Și ți-am dat casa
stăpânului tău și soțiile stăpânului tău la sânul tău și ți-
am dat casa lui Israel și a lui Iuda; și dacă aceasta ar
fi fost prea puțin, ți-aș fi dat astfel și astfel de lucruri.
9 Pentru ce ai disprețuit porunca DOMNULUI, pentru
a face rău înaintea ochilor lui? Ai ucis pe Urie hititul
cu sabia și ți-ai luat pe soția lui de soție, iar pe el l-
ai ucis cu sabia copiilor lui Amon. **10** De aceea acum
sabia nu se va depărta niciodată de casa ta, pentru că
m-ai disprețuit și ai luat pe soția lui Urie hititul să fie
soția ta. **11** Astfel spune DOMNUL: Iată, voi ridica un
rău împotriva ta din propria ta casă și îți voi lua soțiile
de dinaintea ochilor tăi și le voi da aproapelui tău și
el se va culca cu soțiile tale în fața acestui soare. **12**
Pentru că tu ai făcut aceasta în secret; dar eu voi face
acest lucru înaintea întregului Israel și în fața soarelui.
13 Și David i-a spus lui Natan: Am păcătuit împotriva
DOMNULUI. Și Natan i-a spus lui David: DOMNUL de
asemenea a îndepărtat păcatul tău, nu vei muri. **14**
Dar pentru că prin această faptă ai dat mare ocazie
dușmanilor DOMNULUI să blesteme, de asemenea
pruncul care ți s-a născut va muri negreșit. **15** Și Natan
a plecat acasă. Și DOMNUL a lovit pruncul pe care
soția lui Urie i-l născuse lui David și a fost foarte bolnav.
16 Și David l-a implorat pe Dumnezeu pentru prunc; și
David a postit și a intrat și a stat întins toată noaptea pe
pământ. **17** Și bătrânii casei lui s-au ridicat și au intrat
la el, pentru a-l ridica de la pământ; dar el a refuzat și
nici nu a mâncat pâine cu ei. **18** Și s-a întâmplat, în
a șaptea zi, că pruncul a murit. Și servitorii lui David
s-au temut să îi spună că pruncul era mort, pentru
că au spus: Iată, în timp ce pruncul încă trăia, i-am
vorbit și a refuzat să dea ascultare vocii noastre; cât
se va chinui, dacă îi spunem că pruncul este mort?
19 Dar când David a văzut că servitorii săi șopteau,
David a priceput că pruncul era mort; de aceea David a
spus servitorilor săi: Este pruncul mort? Și ei au spus:
Este mort. **20** Atunci David s-a ridicat de la pământ
și s-a spălat și s-a uns și și-a schimbat hainele și a
intrat în casa DOMNULUI și s-a închinat; apoi a venit
acasă; și după ce a cerut, i-au pus pâine înainte și
a mâncat. **21** Atunci servitorii săi i-au spus: Ce este
acest lucru pe care l-ai făcut? Tu ai postit și ai plâns
pentru prunc în timp ce era în viață; dar acum când
pruncul este mort, te-ai ridicat și ai mâncat pâine? **22**
Și el a spus: În timp ce pruncul era încă în viață, am
postit și am plâns, fiindcă am spus: Cine poate spune
dacă DUMNEZEU nu va avea har fața de mine, ca să
trăiască pruncul? **23** Dar acum el este mort, pentru ce
să postesc? Pot să îl aduc înapoi? Eu mă voi duce
la el, dar el nu se va întoarce la mine. **24** Și David a
mângâiat-o pe Bat-Șeba, soția sa, și a intrat la ea și s-a
culcat cu ea; și ea a născut un fiu și el i-a pus numele
Solomon; și DOMNUL l-a iubit. **25** Și a trimis prin mâna
profetului Natan; și el i-a pus numele Iedidia, datorită
DOMNULUI. **26** Și Ioab a luptat împotriva Rabei copiilor
lui Amon și a luat cetatea împărătească. **27** Și Ioab a
trimis mesageri la David și a spus: Am luptat împotriva
Rabei și am luat cetatea apelor. **28** De aceea acum,
adună restul poporului și așază tabăra împotriva cetății
și ia-o, ca nu cumva să iau eu cetatea și să fie numită
după numele meu. **29** Și David a adunat tot poporul și a
mers la Raba și a luptat împotriva ei și a luat-o. **30** Și a
luat coroana împăratului lor de pe capul său, greutatea
acesteia era de un talant de aur, cu pietre prețioase; și
a fost pusă pe capul lui David. Și a scos foarte multă
pradă din cetate. **31** Și a adus pe poporul care era în
ea și i-a pus sub ferăstraie și sub suluri de fier și sub
topoare de fier și i-a făcut să treacă prin cuptorul de
cărămizi; și astfel a făcut tuturor cetăților copiilor lui
Amon. Și David și tot poporul s-au întors la Ierusalim.

13 Și s-a întâmplat după aceasta, că Absalom, fiul
lui David avea o soră frumoasă, al cărei nume era
Tamar; și Amnon, fiul lui David, o iubea. **2** Și Amnon
era atât de chinuit, încât a căzut bolnav după sora sa,
Tamar, pentru că era fecioară și lui Amnon i se părea
greu să îi facă ceva. **3** Dar Amnon avea un prieten,
al cărui nume era Ionadab, fiul lui Șimea, fratele lui
David; Și Ionadab era un om foarte viclean. **4** Și el i-a
spus: Fiind fiul împăratului de ce ești tu tot mai slab,
din zi în zi? Refuzi să îmi spui? Și Amnon i-a spus:
O iubesc pe Tamar, sora fratelui meu, Absalom. **5** Și
Ionadab i-a spus: Culcă-te în patul tău și fă-te bolnav;

și când tatăl tău vine să te vadă, spune-i: Te rog, să
vină sora mea Tamar și să îmi dea mâncare și să
pregătească mâncarea înaintea ochilor mei, ca să o
văd și să mănânc din mâna ei. 6 Astfel Amnon s-a
culcat și s-a prefăcut bolnav; și când împăratul a venit
să îl vadă, Amnon a spus împăratului: Te rog, să vină
Tamar, sora mea, și să îmi facă două turte înaintea
ochilor mei, ca să mănânc din mâna ei. 7 Atunci David
a trimis acasă la Tamar, spunând: Du-te acum la casa
fratelui tău, Amnon, și pregătește-i mâncare. 8 Astfel
Tamar a mers la casa fratelui ei, Amnon; și el era
culcat. Și ea a luat făină și a frământat-o și a pregătit
turte înaintea ochilor lui și a copt turtele. 9 Și a luat
o tigaie și le-a turnat înaintea lui; dar el a refuzat să
mănânce. Și Amnon a spus: Să iasă toți bărbații de la
mine. Și au ieșit, fiecare bărbat de la el. 10 Și Amnon
i-a spus lui Tamar: Adu mâncarea în cameră, ca să
mănânc din mâna ta. Și Tamar a luat turtele pe care
le făcuse și le-a adus în cameră, la Amnon, fratele
ei. 11 Și după ce i le-a adus ca să mănânce, el a
apucat-o și i-a spus: Vino să te culci cu mine, sora
mea. 12 Dar ea i-a răspuns: Nu, fratele meu, nu mă
forța, pentru că un astfel de lucru nu trebuie făcut în
Israel, nu face această prostie. 13 Și eu, încotro voi
face să plece rușinea mea? Și cât despre tine, tu vei fi
ca unul dintre proști în Israel. De aceea acum, te rog,
vorbește împăratului, pentru că nu mă va opri de la
tine. 14 Totuși el a refuzat să dea ascultare vocii ei; și,
fiind mai tare decât ea, a forțat-o și s-a culcat cu ea. 15
Apoi, Amnon a urât-o foarte mult; astfel încât ura cu
care a urât-o a fost mai mare decât dragostea cu care
o iubise. Și Amnon i-a spus: Ridică-te, pleacă. 16 Iar
ea i-a spus: Cât despre acest lucru, acest rău de a
mă alunga este mai mare decât celălalt pe care mi l-ai
făcut. Dar el a refuzat să îi dea ascultare. 17 Atunci el
a chemat pe servitorul său care îi servea și a spus:
Scoate acum afară pe această femeie de la mine și
încuie ușa după ea. 18 Și ea purta o haină pestriță,
pentru că în asemenea robe erau îmbrăcate fiicele
fecioare ale împăratului. Atunci servitorul lui a scos-o
afară și a încuiat ușa după ea. 19 Și Tamar și-a pus
cenușă pe cap și și-a sfâșiat haina pestriță care era pe
ea și și-a pus mâna pe cap și a plecat, plângând. 20
Și Absalom, fratele ei, i-a spus: A fost Amnon, fratele
tău, cu tine? Dar acum liniștește-te, sora mea; el este
fratele tău; nu lua aminte la acest lucru. Astfel Tamar a
rămas părăsită în casa fratelui ei, Absalom. 21 Dar
când împăratul David a auzit de toate aceste lucruri, s-
a înfuriat foarte tare. 22 Și Absalom nu vorbea fratelui
său, Amnon, nici rău nici bine, pentru că Absalom îl ura
pe Amnon, pentru că o forțase pe Tamar, sora lui. 23 Și
s-a întâmplat după doi ani întregi, că Absalom avea
tunzători de oi în Baal-Hațor, care este lângă Efraim; și
Absalom a invitat pe toți fiii împăratului. 24 Și Absalom
a venit la împărat și a spus: Iată acum, servitorul tău
are tunzători de oi; să meargă, te implor, împăratul și
servitorii săi cu servitorul tău. 25 Și împăratul i-a spus
lui Absalom: Nu, fiul meu, să nu mergem toți acum, ca
nu cumva să îți fim povară. Dar el a insistat asupra
lui; totuși a refuzat să meargă dar l-a binecuvântat.
26 Atunci Absalom a spus: Dacă nu, te rog, lasă pe
fratele meu Amnon să meargă cu noi. Și împăratul i-a
spus: De ce să meargă el cu tine? 27 Dar Absalom a
insistat asupra lui, încât l-a lăsat pe Amnon și pe toți
fiii împăratului să meargă cu el. 28 Acum, Absalom
poruncise servitorilor săi, spunând: Fiți atenți, când
inima lui Amnon este veselă cu vin și când vă spun:
Loviți pe Amnon; atunci omorâți-l, nu vă temeți; nu v-
am poruncit eu? Fiți curajoși și fiți viteji. 29 Și servitorii
lui Absalom i-au făcut lui Amnon precum le poruncise
Absalom. Atunci toți fiii împăratului s-au ridicat și fiecare
s-a urcat pe catârul său și au fugit. 30 Și s-a întâmplat,
în timp ce ei erau încă pe cale, că veștile au ajuns la
David, spunând: Absalom a ucis pe toți fiii împăratului
și nu a rămas niciunul dintre ei. 31 Atunci împăratul s-a
ridicat și și-a sfâșiat hainele și s-a întins pe pământ; și
toți servitorii săi au stat împrejur cu hainele sfâșiate. 32
Și Ionadab, fiul lui Șimea, fratele lui David, a răspuns
și a zis: Să nu zică domnul meu că i-au ucis pe toți
tinerii, pe fiii împăratului, pentru că numai Amnon este
mort; fiindcă după rânduiala lui Absalom aceasta a fost
hotărâtă din ziua în care el a forțat-o pe Tamar, sora lui.
33 De aceea acum, să nu pună domnul meu, împăratul,
lucrul acesta la inima lui, zicând că toți fiii împăratului
sunt morți, pentru că numai Amnon este mort. 34 Dar
Absalom a fugit. Și tânărul care era de gardă și-a ridicat
ochii și a privit și, iată, venea mult popor pe calea din
spatele lui, pe coasta dealului. 35 Și Ionadab a spus
împăratului: Iată, fiii împăratului vin; precum servitorul
tău a spus, așa este. 36 Și s-a întâmplat, imediat ce a
terminat de vorbit, că, iată, fiii împăratului au venit și și-
au înălțat vocea și au plâns; și împăratul de asemenea
și toți servitorii săi au plâns foarte tare. 37 Dar Absalom
a fugit și a mers la Talmai, fiul lui Amihur, împăratul
Gheșurului. Și David jelea zilnic pe fiul său. 38 Astfel
Absalom a fugit și a mers la Gheșur și a stat acolo trei
ani. 39 Și sufletul împăratului David tânjea să meargă
la Absalom, pentru că era mângâiat referitor la Amnon,
văzând că era mort.

14 Acum Ioab, fiul Țeruiei, a priceput că inima
împăratului tânjea după Absalom. 2 Și Ioab a
trimis la Tecoa și a adus de acolo o femeie înțeleaptă și
i-a spus: Te rog, prefă-te că jelești și îmbracă acum
haine de jelire și nu te unge cu untdelemn, ci fii ca
o femeie care mult timp a jelit după cel mort; 3 Și

intră la împărat și vorbește-i în acest fel. Și Ioab a pus
cuvintele în gura ei. 4 Și după ce femeia din Tecoa
a vorbit împăratului, a căzut cu fața la pământ și s-a
prosternat și a spus: Ajută-mă, împărate. 5 Și împăratul
i-a spus: Ce îți este? Iar ea a răspuns: Eu sunt cu
adevărat o femeie văduvă și soțul meu este mort. 6 Și
roaba ta avea doi fii și cei doi s-au luptat la câmp și nu
era nimeni să îi despartă și unul a lovit pe celălalt și l-a
ucis. 7 Și, iată, întreaga familie s-a ridicat împotriva
roabei tale și au spus: Predă-l pe cel care l-a lovit pe
fratele său, ca să îl ucidem, pentru viața fratelui său,
pe care l-a ucis și îl vom nimici și pe moștenitor; și
astfel ei vor stinge cărbunele care a rămas și nu vor
lăsa soțului meu nici nume nici rămășiță pe pământ.
8 Și împăratul a spus femeii: Du-te acasă și voi da
poruncă referitor la tine. 9 Și femeia din Tecoa a spus
împăratului: Domnul meu, împărate, nelegiuirea fie
asupra mea și asupra casei tatălui meu; și împăratul și
tronul său să fie nevinovați. 10 Și împăratul a spus:
Oricine îți spune ceva, adu-l la mine și nu te va mai
atinge. 11 Atunci ea a spus: Te rog, să își amintească
împăratul de DOMNUL Dumnezeul tău, ca să nu permiți
răzbunătorilor sângelui să mai mărească prăpădul, ca
nu cumva să nimicească pe fiul meu. Iar el a spus:
Precum DOMNUL trăiește, nu va cădea un singur fir de
păr al fiului tău la pământ. 12 Atunci femeia a spus: Să
vorbească roaba ta, te rog, un cuvânt către domnul
meu împăratul. Și el a spus: Spune. 13 Și femeia a
spus: Pentru ce atunci ai gândit un asemenea lucru
împotriva poporului lui Dumnezeu? Pentru că împăratul
spune acest cuvânt ca unul care este vinovat, în aceea
că împăratul nu aduce din nou acasă pe cel alungat al
lui. 14 Pentru că noi trebuie să murim și suntem ca
apa vărsată pe pământ, care nu mai poate fi adunată;
nici Dumnezeu nu se uită la vreo persoană; totuși
plănuiește mijloace, încât cel alungat al său să nu
fie scos de la el. 15 Acum de aceea, dacă am venit
să vorbesc acest lucru domnului meu împăratul, este
pentru că poporul m-a înfricoșat; și roaba ta a spus: Voi
vorbi acum împăratului; poate că împăratul va împlini
cererea roabei sale. 16 Pentru că împăratul va asculta,
pentru a elibera pe roaba sa din mâna omului care
voiește să mă nimicească pe mine împreună cu fiul
meu din moștenirea lui Dumnezeu. 17 Atunci roaba
ta a spus: Cuvântul domnului meu, împăratul, va fi
acum mângâietor; precum un înger al lui Dumnezeu,
așa este domnul meu, împăratul, discernând binele
și răul; de aceea DOMNUL Dumnezeul tău să fie cu
tine. 18 Atunci împăratul a răspuns și a zis femeii: Nu
îmi ascunde, te rog, lucrul despre care te voi întreba.
Și femeia a spus: Să vorbească acum domnul meu
împăratul. 19 Și împăratul a spus: Nu este mâna lui
Ioab cu tine în toate acestea? Și femeia a răspuns și a
zis: Precum sufletul tău trăiește, domnul meu, împărate,
nimeni nu se poate întoarce la dreapta sau la stânga de
la toate câte a spus domnul meu împăratul, pentru că
servitorul tău, Ioab, el mi-a cerut și el a pus toate aceste
cuvinte în gura roabei tale; 20 Pentru a da această
formă cuvântării a făcut servitorul tău Ioab acest lucru;
și domnul meu este înțelept, conform înțelepciunii unui
înger al lui Dumnezeu, pentru a ști toate lucrurile care
sunt pe pământ. 21 Și împăratul i-a spus lui Ioab:
Iată acum, am făcut acest lucru; du-te de aceea, adu
înapoi pe tânărul Absalom. 22 Și Ioab a căzut cu fața
la pământ și s-a plecat și a mulțumit împăratului; și
Ioab a spus: Astăzi servitorul tău cunoaște că am găsit
favoare înaintea ochilor tăi, domnul meu, împărate, în
aceea că împăratul a împlinit cererea servitorului său.
23 Astfel Ioab s-a ridicat și a mers la Gheșur și l-a adus
pe Absalom la Ierusalim. 24 Și împăratul a spus: Să
se întoarcă acasă la el și să nu îmi vadă fața. Astfel
Absalom s-a întors acasă și nu a văzut fața împăratului.
25 Dar în tot Israelul nu era nimeni atât de lăudat ca
Absalom pentru frumusețea lui; din talpa piciorului său
chiar până în creștetul capului său nu era niciun cusur
în el. 26 Și când își tundea capul, (fiindcă îl tundea la
fiecare sfârșit de an, pentru că părul era greu pe el, de
aceea îl tundea) el cântărea părul capului său la două
sute de șekeli după greutatea împăratului. 27 Și lui
Absalom i s-au născut trei fii și o fiică, al cărei nume
era Tamar; ea era o femeie cu o înfățișare frumoasă.
28 Astfel Absalom a locuit doi ani întregi în Ierusalim și
nu a văzut fața împăratului. 29 De aceea Absalom a
trimis după Ioab, pentru a-l trimite la împărat; dar el a
refuzat să vină la el; și când a trimis din nou, a doua
oară, el a refuzat să vină. 30 De aceea Absalom a spus
servitorilor săi: Vedeți, câmpul lui Ioab este aproape de
al meu și are orz acolo; mergeți și dați-i foc. Și servitorii
lui Absalom au dat foc câmpului. 31 Atunci Ioab s-a
ridicat și a venit la Absalom acasă și i-a spus: Pentru ce
au dat foc servitorii tăi câmpului meu? 32 Și Absalom
i-a răspuns lui Ioab: Iată, am trimis la tine, spunând:
Vino aici, ca să te trimit la împărat, pentru a spune:
Pentru ce am venit din Gheșur? Ar fi fost bine pentru
mine să fi fost tot acolo; de aceea acum, lasă-mă să
văd fața împăratului; și dacă este vreo nelegiuire în
mine, să mă ucidă. 33 Și Ioab a venit la împărat și i-a
spus. Și după ce împăratul l-a chemat pe Absalom, el a
venit la împărat și s-a plecat cu fața la pământ înaintea
împăratului; și împăratul l-a sărutat pe Absalom.

15 Și s-a întâmplat după aceasta, că Absalom și-
a pregătit care și cai și cincizeci de oameni să
alerge înaintea lui. 2 Și Absalom se scula devreme și
stătea în picioare lângă calea porții; și a fost astfel,
dacă vreun om care avea o neînțelegere venea la

împărat pentru judecată, atunci Absalom îl chema și îi
spunea: Din ce cetate ești tu? Și el zicea: Servitorul
tău este din unul din triburile lui Israel. **3** Și Absalom
îi spunea: Vezi, cauzele tale sunt bune și drepte, dar
nu este nimeni trimis de la împărat să te asculte. **4**
Absalom mai spunea: O, de aș fi rânduit judecător în
țară, ca orice om care are vreo plângere sau cauză să
vină la mine și să îi fac dreptate! **5** Și a fost astfel: că
atunci când vreun om se apropia de el să i se plece, el
își întindea mâna și îl apuca și îl săruta. **6** Și astfel
făcea Absalom la tot Israelul care venea la împărat
pentru judecată; astfel Absalom a furat inimile bărbaților
lui Israel. **7** Și s-a întâmplat după patruzeci de ani, că
Absalom a spus împăratului: Te rog, lasă-mă să merg
și să îmi împlinesc promisiunea, pe care am făcut-o
DOMNULUI, la Hebron. **8** Pentru că servitorul tău a
făcut o promisiune în timp ce locuiam la Gheșur, în
Siria, spunând: Dacă DOMNUL mă va aduce din nou la
Ierusalim, atunci voi servi DOMNULUI. **9** Și împăratul i-
a spus: Du-te în pace. Astfel el s-a ridicat și a mers la
Hebron. **10** Dar Absalom a trimis spioni în toate triburile
lui Israel, spunând: Imediat ce auziți sunetul trâmbiței,
atunci să spuneți: Absalom domnește în Hebron. **11** Și
cu Absalom au mers două sute de oameni chemați din
Ierusalim; și ei mergeau în simplitatea lor și nu știau
nimic. **12** Și Absalom a trimis după Ahitofel ghilonitul,
sfătuitorul lui David, din cetatea sa, din Ghilo, în timp
ce oferea sacrificii. Și uneltirea era puternică, pentru că
poporul se înmulțea continuu lângă Absalom. **13** Și a
venit un mesager la David, spunând: Inimile bărbaților
lui Israel sunt după Absalom. **14** Și David a spus tuturor
servitorilor săi, care erau cu el în Ierusalim: Ridicați-vă
și să fugim, pentru că altfel nu vom scăpa de Absalom;
grăbiți-vă să plecăm, ca nu cumva dintr-o dată să ne
ajungă și să aducă răul peste noi și să lovească cetatea
cu ascuțișul sabiei. **15** Și servitorii împăratului au spus
împăratului: Iată, servitorii tăi sunt gata să facă orice
va rândui domnul nostru, împăratul. **16** Și împăratul
a ieșit și toată casa lui a ieșit după el. Și împăratul a
lăsat zece femei, care erau concubine, pentru a păzi
casa. **17** Și împăratul a ieșit și tot poporul a ieșit după
el și a rămas într-un loc departe. **18** Și toți servitorii lui
au trecut lângă el; și toți cheretiții și toți peletiții și toți
ghititii, șase sute de oameni care au venit după el din
Gat, au trecut înaintea împăratului. **19** Atunci a spus
împăratul lui Itai ghititul: Pentru ce mergi și tu cu noi?
Întoarce-te la locul tău și rămâi cu împăratul, pentru că
tu ești străin și de asemenea un exilat. **20** Deoarece
ai venit doar ieri, să te fac astăzi să mergi în sus și
în jos cu noi? Văzând că eu merg unde voi putea;
întoarce-te și ia înapoi pe frații tăi; mila și adevărul fie
cu tine. **21** Și Itai a răspuns împăratului și a zis: Precum
DOMNUL trăiește și precum domnul meu împăratul
trăiește, cu siguranță în locul unde va fi domnul meu,
împăratul, fie în moarte sau viață, chiar acolo va fi și
servitorul tău. **22** Și David i-a spus lui Itai: Du-te și
treci înainte. Și Itai ghititul a trecut înainte, el și toți
oamenii lui și toți micuții care erau cu el. **23** Și toată țara
plângea cu voce tare și tot poporul trecea; împăratul de
asemenea a trecut peste pârâul Chedron și tot poporul
a trecut înainte, spre calea pustiei. **24** Și, iată, Țadoc
de asemenea și toți leviții erau cu el, purtând chivotul
legământului lui Dumnezeu; și au pus jos chivotul lui
Dumnezeu; și Abiatar s-a urcat, până când tot poporul
din cetate a terminat de trecut. **25** Și împăratul i-a spus
lui Țadoc: Du chivotul lui Dumnezeu înapoi în cetate;
dacă voi găsi favoare în ochii DOMNULUI, el mă va
aduce înapoi și mi-l va arăta și pe el și locuința sa; **26**
Dar dacă el va spune astfel: Nu găsesc plăcere în tine;
iată-mă, să îmi facă ce i se pare bine. **27** Și împăratul
a spus de asemenea preotului Țadoc: Nu ești tu un
văzător? Întoarce-te în pace în cetate și cei doi fii ai
voștri cu voi, Ahimaaț, fiul tău, și Ionatan, fiul lui Abiatar.
28 Vedeți, eu voi rămâne în câmpia pustiei, până va
veni un cuvânt de la voi ca să îmi dea de veste. **29** De
aceea Țadoc și Abiatar au purtat chivotul lui Dumnezeu
înapoi la Ierusalim; și au rămas acolo. **30** Și David s-a
urcat pe urcușul muntelui Măslinilor și plângea pe când
urca și avea capul acoperit și mergea desculț; și tot
poporul care era cu el avea fiecare capul acoperit și
urcau, plângând pe când urcau. **31** Și unul i-a spus lui
David, zicând: Ahitofel este între uneltitori, cu Absalom.
Și David a spus: DOAMNE, te rog, prostește sfatul lui
Ahitofel. **32** Și s-a întâmplat, când David a ajuns în
vârful muntelui, unde s-a închinat lui Dumnezeu, că,
iată, Hușai architul a venit să îl întâlnească cu haina
sfâșiată, și cu țărână pe cap. **33** Și David i-a spus: Dacă
treci mai departe cu mine, atunci îmi vei fi o povară; **34**
Dar dacă te întorci în cetate și îi spui lui Absalom: Voi
fi servitorul tău, împărate; precum am fost servitorul
tatălui tău până acum, astfel voi fi acum servitorul tău;
atunci vei putea înfrânge pentru mine sfatul lui Ahitofel.
35 Și nu ai cu tine acolo pe Țadoc și pe Abiatar, preoții?
De aceea să fie, orice vei auzi din casa împăratului, să
le spui preoților Țadoc și Abiatar. **36** Iată, ei au acolo cu
ei pe cei doi fii ai lor, pe Ahimaaț, fiul lui Țadoc, și pe
Ionatan, fiul lui Abiatar; și prin ei să îmi trimiteți orice
lucru pe care îl puteți auzi. **37** Astfel Hușai, prietenul lui
David, a intrat în cetate și Absalom a intrat în Ierusalim.

16 Și după ce David trecuse puțin dincolo de vârful
dealului, iată, Țiba, servitorul lui Mefiboșet l-a
întâlnit, cu o pereche de măgari înșeuați, și pe ei două
sute de pâini și o sută de mănunchiuri de stafide și o
sută de fructe de vară și un burduf cu vin. **2** Și împăratul
a spus lui Țiba: Ce dorești să însemne acestea? Și Țiba

a spus: Măgarii sunt pentru casa împăratului pentru a fi călăriți; și pâinile și fructele de vară pentru tineri să mănânce; și vinul pentru cei leșinați în pustiu, ca să îl bea. 3 Și împăratul a spus: Unde este fiul stăpânului tău? Și Țiba a spus împăratului: Iată, el rămâne la Ierusalim, fiindcă a spus: Astăzi casa lui Israel îmi va da înapoi împărăția tatălui meu. 4 Atunci a spus împăratul lui Țiba: Iată, ale tale sunt toate câte au aparținut lui Mefiboșet. Și Țiba a spus: Cu umilință te implor să găsesc favoare înaintea ochilor tăi, împărate, domnul meu. 5 Și când împăratul David a venit la Bahurim, iată, de acolo a ieșit un om din familia casei lui Saul, al cărui nume era Șimei, fiul lui Ghera; el a ieșit și a tot blestemat pe când ieșea, 6 Și a aruncat cu pietre spre David și spre toți servitorii împăratului David; și tot poporul și toți războinicii erau la dreapta lui și la stânga lui. 7 Și astfel spunea Șimei, când blestema: Ieși afară, ieși afară, tu om sângeros și tu om al lui Belial; 8 DOMNUL a întors asupra ta tot sângele casei lui Saul, în locul căruia ai domnit; și DOMNUL a dat împărăția în mâna lui Absalom, fiul tău; și, iată, tu ești prins în ticăloșia ta, pentru că ești un om sângeros. 9 Atunci Abișai, fiul Țeruiei, a spus împăratului: De ce să blesteme acest câine mort pe domnul meu, împăratul? Lasă-mă să trec, te rog și să îi iau capul. 10 Și împăratul a spus: Ce am eu a face cu voi, fii ai Țeruiei? Lasă-l să blesteme, deoarece DOMNUL i-a spus: Blestemă pe David. Cine va spune atunci: Pentru ce ai făcut astfel? 11 Și David i-a spus lui Abișai și tuturor servitorilor săi: Iată, fiul meu, care a ieșit din adâncurile mele, îmi caută viața: cu cât mai mult acum poate acest beniamit să o facă? Lăsați-l în pace și lăsați-l să blesteme, fiindcă DOMNUL i-a cerut. 12 Poate că DOMNUL va privi la nenorocirea mea și DOMNUL îmi va răsplăti cu bine pentru blestemul lui de astăzi. 13 Și precum David și oamenii săi mergeau pe cale, Șimei mergea pe coasta dealului în dreptul lui și blestema în timp ce mergea și arunca pietre spre el și arunca praf. 14 Și împăratul și tot poporul care era cu el, au ajuns obosiți și s-au răcorit acolo. 15 Și Absalom și tot poporul, bărbații lui Israel, au venit la Ierusalim și Ahitofel a venit cu el. 16 Și s-a întâmplat, când Hușai architul, prietenul lui David, a venit la Absalom, că Hușai i-a spus lui Absalom: Trăiască împăratul! Trăiască împăratul! 17 Și Absalom i-a spus lui Hușai: Este aceasta bunătatea ta față de prietenul tău? De ce nu ai mers cu prietenul tău? 18 Și Hușai i-a spus lui Absalom: Nu; ci pe cine l-a ales DOMNUL și acest popor și toți bărbații lui Israel, al lui voi fi și cu el voi rămâne. 19 Și din nou, cui să servesc? Să nu servesc în fața fiului său? Cum am servit în fața tatălui tău, astfel voi fi în fața ta. 20 Atunci i-a spus Absalom lui Ahitofel: Sfătuiți-vă între voi ce să facem. 21 Și Ahitofel i-a spus lui Absalom: Intră la concubinele tatălui tău, pe care el le-a lăsat pentru a păzi casa; și tot Israelul va auzi că ești detestat de tatăl tău; atunci mâinile tuturor celor care sunt cu tine vor fi tari. 22 Astfel, i-au întins lui Absalom un cort pe acoperișul casei; și Absalom a intrat la concubinele tatălui său înaintea ochilor întregului Israel. 23 Și sfatul lui Ahitofel, pe care îl dădea în acele zile, era ca și cum un om ar fi întrebat oracolul lui Dumnezeu; astfel era întreg sfatul lui Ahitofel deopotrivă pentru David și pentru Absalom.

17 Mai mult, Ahitofel i-a spus lui Absalom: Lasă-mă acum să aleg douăsprezece mii de bărbați și mă voi ridica și îl voi urmări pe David în această noapte; 2 Și voi veni peste el când el este obosit și cu mâinile slăbite și îl voi înspăimânta; și tot poporul care este cu el va fugi; și voi lovi doar pe împărat; 3 Și voi aduce tot poporul înapoi la tine; bărbatul pe care tu îl cauți este ca și întoarcerea tuturor; astfel tot poporul va fi în pace. 4 Și spusa a plăcut lui Absalom mult și tuturor bătrânilor lui Israel. 5 Atunci Absalom a spus: Cheamă acum și pe Hușai architul și să auzim de asemenea ce spune el. 6 Și când Hușai a venit la Absalom, Absalom i-a vorbit, spunând: Ahitofel a vorbit în acest fel; să facem după spusa lui? Dacă nu; vorbește tu. 7 Și Hușai i-a spus lui Absalom: Sfatul pe care l-a dat Ahitofel nu este bun de data aceasta. 8 Fiindcă, a spus Hușai, tu cunoști pe tatăl tău și pe oamenii lui, că sunt războinici și ei sunt amărâți la suflet, ca o ursoaică jefuită de puii ei pe câmp; și tatăl tău este un bărbat de război și nu va găzdui cu poporul. 9 Iată, el este ascuns acum în vreo groapă, sau în alt loc; și se va întâmpla, când unii dintre ei vor fi doborâți la început, că oricine aude va spune: Este un măcel în poporul care îl urmează pe Absalom. 10 Și chiar și cel viteaz, a cărui inimă este ca inima unui leu, se va topi în întregime, pentru că tot Israelul știe că tatăl tău este un războinic și cei care sunt cu el sunt bărbați viteji. 11 De aceea eu sfătuiesc ca tot Israelul cu stăruință să fie adunat la tine, de la Dan până la Beer-Șeba, atât de mult ca nisipul care este lângă mare; și tu însuți să mergi la luptă. 12 Astfel vom veni peste el în vreun loc unde se găsește și vom cădea asupra lui precum cade roua pe pământ; și din el și din toți oamenii care sunt cu el nu va rămâne nici măcar unul. 13 Mai mult, dacă a mers într-o cetate, atunci tot Israelul va aduce funii la acea cetate și o vom trage în râu, până nu se va mai găsi nicio pietricică. 14 Și Absalom și toți bărbații lui Israel au spus: Sfatul lui Hușai architul este mai bun decât sfatul lui Ahitofel. Pentru că DOMNUL hotărâse să înfrângă sfatul bun al lui Ahitofel, pentru ca DOMNUL să aducă răul asupra lui Absalom. 15 Atunci Hușai le-a spus preoților Țadoc și Abiatar: Așa și așa a sfătuit Ahitofel pe Absalom și

pe bătrânii lui Israel; și așa și așa am sfătuit eu. **16** Și acum trimiteți repede și spuneți-i lui David, zicând:
Nu rămâne în această noapte în câmpiile pustiei, ci
repede treci mai departe, ca nu cumva, fiind înghițit
împăratul, să fie înghițit și tot poporul care este cu
el. **17** Și Ionatan și Ahimaaț stăteau lângă En-Roguel,
pentru că nu puteau fi văzuți intrând în cetate; și o
servitoare a mers și le-a spus; iar ei au mers și i-au
spus împăratului David. **18** Totuși un băiat i-a văzut și i-
a spus lui Absalom; dar ei au plecat amândoi repede
și au ajuns la casa unui om în Bahurim, care avea o
fântână în curtea sa; și acolo au coborât. **19** Și femeia
a luat și a întins o învelitoare peste gura fântânii și
a presărat grâne măcinate pe aceasta; și lucrul nu
a fost cunoscut. **20** Și când servitorii lui Absalom au
venit la femeie în casă, au spus: Unde sunt Ahimaaț și
Ionatan? Și femeia le-a spus: Au trecut peste pârâul de
apă. Și după ce i-au căutat și nu i-au putut găsi, s-au
întors la Ierusalim. **21** Și s-a întâmplat, după ce s-au
depărtat, că ei au ieșit din fântână și au mers și au
spus împăratului David și i-au spus lui David: Ridicați-
vă și treceți repede apa, fiindcă Ahitofel a sfătuit astfel
împotriva voastră. **22** Atunci David s-a ridicat, și tot
poporul care era cu el și au trecut Iordanul până la
lumina dimineții nu a lipsit niciunul care să nu fi trecut
Iordanul. **23** Și când Ahitofel a văzut că sfatul lui nu a
fost urmat și-a înșeuat măgarul și s-a ridicat și s-a dus
acasă în cetatea sa; și și-a pus casa în ordine și s-a
spânzurat și a murit și a fost îngropat în mormântul
tatălui său. **24** Atunci David a venit la Mahanaim. Și
Absalom a trecut Iordanul, el și toți bărbații lui Israel cu
el. **25** Și Absalom l-a pus pe Amasa căpetenia oștirii în
locul lui Ioab; acest Amasa era fiul unui om numit Itra,
un israelit, care intrase la Abigail, fiica lui Nahaș, sora
Țeruiei, mama lui Ioab. **26** Astfel Israel și Absalom și-au
întins corturile în țara lui Galaad. **27** Și s-a întâmplat, pe
când David venea la Mahanaim, că Șobi, fiul lui Nahaș
din Raba copiilor lui Amon și Machir, fiul lui Amiel din
Lodebar și Barzilai galaaditul din Roghelim, **28** Au adus
paturi și oale și vase de pământ și grâu și orz și făină și
grăunțe prăjite și fasole și linte și legume uscate, **29** Și
miere și unt și oi și brânză de vacă, pentru David și
pentru poporul care era cu el, ca să mănânce, fiindcă
au spus: Poporul este flămând și obosit și însetat în
pustie.

18 Și David a numărat poporul care era cu el și a
pus peste ei căpetenii peste mii și căpetenii peste
sute. **2** Și David a trimis o a treia parte din popor sub
mâna lui Ioab și o a treia parte sub mâna lui Abișai, fiul
Țeruiei, fratele lui Ioab, și o a treia parte sub mâna
lui Itai ghititul. Și împăratul a spus poporului: Voi ieși
negreșit și eu însumi cu voi. **3** Dar poporul a răspuns:
Să nu ieși, pentru că dacă noi fugim, lor nu le va păsa
de noi; nici dacă jumătate din noi mor, nu le vor păsa
de noi; ci acum tu ești prețuit cât zece mii dintre noi; de
aceea acum, este mai bine ca tu să ne ajuți din cetate.
4 Și împăratul le-a spus: Ce vi se pare cel mai bine voi
face. Și împăratul a stat în picioare lângă poartă și tot
poporul a ieșit cu sutele și cu miile. **5** Și împăratul a
poruncit lui Ioab și lui Abișai și lui Itai, spunând: Purtați-
vă blând de dragul meu cu acel tânăr, cu Absalom. Și
tot poporul a auzit când împăratul a dat poruncă tuturor
căpeteniilor referitor la Absalom. **6** Astfel poporul a
ieșit în câmp împotriva lui Israel; și bătălia a fost în
pădurea lui Efraim; **7** Și poporul lui Israel a fost ucis
înaintea servitorilor lui David și a fost acolo un mare
măcel în acea zi, de douăzeci de mii de oameni. **8**
Fiindcă bătălia a fost împrăștiată, acolo peste toată
fața țării; și pădurea a mâncat mai mult popor în acea
zi decât a mâncat sabia. **9** Și Absalom a întâlnit pe
servitorii lui David. Și Absalom călărea pe un catâr și
catârul a intrat sub ramurile dese al unui stejar mare și
capul lui s-a prins de stejar și a fost ridicat între cer și
pământ; și catârul care era sub el a mers înainte. **10** Și
un anumit om a văzut și i-a spus lui Ioab și a zis: Iată,
am văzut pe Absalom spânzurat într-un stejar. **11** Și
Ioab a spus omului care îi spusese: Și, iată, l-ai văzut
și de ce nu l-ai lovit acolo la pământ? Și ți-aș fi dat
zece șekeli de argint și un brâu. **12** Și omul i-a spus lui
Ioab: Chiar dacă aș primi o mie de șekeli de argint în
mâna mea, totuși nu mi-aș fi întins mâna împotriva fiului
împăratului, pentru că în auzul nostru împăratul ți-a
poruncit ție și lui Abișai și lui Itai, spunând: Luați seama
ca nimeni să nu atingă pe tânărul Absalom. **13** Altfel aș
fi lucrat falsitate împotriva propriei mele vieți, pentru
că nu este niciun lucru ascuns înaintea împăratului și
tu însuți te-ai fi pus împotriva mea. **14** Atunci a spus
Ioab: Nu o să stau astfel cu tine. Și a luat trei săgeți
în mână și le-a înfipt în inima lui Absalom, în timp ce
el era încă viu în mijlocul stejarului. **15** Și zece tineri
care purtau armura lui Ioab l-au încercuit și l-au lovit pe
Absalom și l-au ucis. **16** Și Ioab a sunat din trâmbiță și
poporul s-a întors de la urmărirea lui Israel, pentru că
Ioab a cruțat poporul. **17** Și l-au luat pe Absalom și l-
au aruncat într-o groapă mare în pădure și au pus o
foarte mare movilă de pietre peste el; și tot Israelul a
fugit fiecare la cortul său. **18** Acum Absalom, în timpul
vieții sale, își luase și își așezase un stâlp, care este în
valea împăratului, fiindcă spunea: Eu nu am un fiu care
să păstreze numele meu în amintire; și a numit stâlpul
după numele său; și este numit până în această zi,
locul lui Absalom. **19** Atunci a spus Ahimaaț, fiul lui
Țadoc: Lasă-mă acum să alerg și să duc împăratului
vești, cum că DOMNUL l-a răzbunat de dușmanii săi.
20 Și Ioab i-a spus: Tu nu vei duce vești în această

zi, ci vei duce vești într-o altă zi; dar nu astăzi vei
duce vești, deoarece fiul împăratului este mort. 21
Atunci Ioab i-a spus lui Cuși: Du-te și spune împăratului
ce ai văzut. Și Cuși s-a plecat înaintea lui Ioab și a
alergat. 22 Atunci Ahimaaț, fiul lui Țadoc, i-a spus din
nou lui Ioab: Dar oricum, lasă-mă, te rog, să alerg de
asemenea după Cuși. Și Ioab a spus: Pentru ce să
alergi, fiul meu, văzând că nu ai vești pregătite? 23 Dar
orice ar fi, a spus el, lasă-mă să alerg. Și Ioab i-a spus:
Aleargă. Atunci Ahimaaț a alergat pe calea câmpiei
și l-a întrecut pe Cuși. 24 Și David stătea între cele
două porți; și paznicul s-a urcat pe acoperișul de pe
poartă, pe zid și și-a ridicat ochii și a privit și, iată, un
om alergând singur. 25 Și paznicul a strigat și a spus
împăratului. Și împăratul a spus: Dacă este singur,
sunt vești în gura lui. Și el venea iute și se apropia.
26 Și paznicul a văzut un alt om alergând; și paznicul
a strigat la portar și a spus: Iată, un alt om alergând
singur. Și împăratul a spus: Și el aduce vești. 27 Și
paznicul a spus: Eu cred că alergarea celui dintâi este
ca alergarea lui Ahimaaț, fiul lui Țadoc. Și împăratul a
spus: El este un om bun și vine cu vești bune. 28 Și
Ahimaaț a strigat și a spus împăratului: Totul este bine.
Și a căzut cu fața la pământ înaintea împăratului și a
spus: Binecuvântat fie DOMNUL Dumnezeul tău, care
ne-a dat pe oamenii care și-au ridicat mâna împotriva
domnului meu, împăratul. 29 Și împăratul a spus: Este
tânărul Absalom în siguranță? Și Ahimaaț a răspuns:
Când Ioab a trimis pe servitorul împăratului și pe mine
servitorul tău, am văzut un mare tumult, dar nu am
știut ce era. 30 Și împăratul i-a spus: Dă-te la o parte
și stai în picioare aici. Și s-a dat la o parte și a stat
în picioare pe loc. 31 Și, iată, a venit Cuși; și Cuși a
spus: Am vești pentru domnul meu, împăratul; fiindcă
DOMNUL te-a răzbunat în această zi de toți cei care se
ridicaseră împotriva ta. 32 Și împăratul i-a spus lui Cuși:
Este tânărul Absalom în siguranță? Și Cuși a răspuns:
Dușmanii domnului meu împăratul și toți cei care se
ridică împotriva ta pentru a te vătăma, fie precum este
acel tânăr. 33 Și împăratul a fost foarte mișcat și a urcat
sus în camera de deasupra porții și a plâns; și pe când
mergea, spunea astfel: O, fiul meu Absalom, fiul meu,
fiul meu Absalom! De ar fi voit Dumnezeu, aș fi murit
pentru tine. O, Absalom, fiul meu, fiul meu!

19 Și i s-a spus lui Ioab: Iată, împăratul plânge și
jelește după Absalom. 2 Și victoria în acea zi a
fost prefăcută în jale pentru tot poporul; fiindcă poporul
a auzit spunându-se în acea zi cum împăratul era
mâhnit pentru fiul său. 3 Și poporul s-a furișat în acea
zi înăuntrul cetății, cum se furișează un popor care
este rușinat când fuge în bătălie. 4 Dar împăratul și-
a acoperit fața și împăratul striga cu o voce tare: O
fiul meu Absalom, O Absalom, fiul meu, fiul meu! 5 Și
Ioab a intrat în casă la împărat și a spus: Ai rușinat în
această zi fețele tuturor servitorilor tăi, care în această
zi ți-au salvat viața ta și viețile fiilor tăi și ale fiicelor
tale și viețile soțiilor tale și viețile concubinelor tale; 6
În aceea că tu iubești pe dușmanii tăi și îi urăști pe
prietenii tăi. Fiindcă ai declarat în această zi că nu iei
aminte nici la prinți nici la servitori, pentru că în această
zi pricep că dacă Absalom ar fi trăit, iar noi toți astăzi
am fi murit, atunci ți-ar fi plăcut mult. 7 De aceea acum,
ridică-te, ieși și vorbește cu mângâiere servitorilor tăi;
fiindcă jur pe DOMNUL, dacă nu ieși, nu va rămâne
unul cu tine în această noapte; și aceasta va fi mai rău
pentru tine decât tot răul care a venit asupra ta din
tinerețea ta până acum. 8 Atunci împăratul s-a ridicat și
a șezut la poartă. Și au spus întregului popor, zicând:
Iată, împăratul șade la poartă. Și tot poporul a venit
înaintea împăratului; fiindcă Israel fugise fiecare om la
cortul său. 9 Și tot poporul se certa în toate triburile
lui Israel, spunând: Împăratul ne-a salvat din mâna
dușmanilor noștri și ne-a eliberat din mâna filistenilor;
și acum a fugit din țară din cauza lui Absalom. 10 Și
Absalom, pe care l-am uns peste noi, a murit în bătălie.
De aceea acum, de ce nu spuneți un cuvânt pentru
aducerea împăratului înapoi? 11 Și împăratul David
a trimis la Țadoc și Abiatar, preoții, spunând: Vorbiți
bătrânilor lui Iuda, zicând: De ce sunteți voi cei din
urmă ca să aduceți pe împărat înapoi acasă? Văzând
că vorbirea întregului Israel a venit la împărat, în casa
lui. 12 Voi sunteți frații mei, voi sunteți oasele mele și
carnea mea; pentru ce atunci sunteți cei din urmă ca
să aduceți înapoi pe împărat? 13 Și spuneți lui Amasa:
Nu ești tu din osul meu și din carnea mea? Astfel să
îmi facă Dumnezeu și încă mai mult, dacă nu vei fi
căpetenia oștirii înaintea mea continuu, în locul lui Ioab.
14 Și el a aplecat inima tuturor bărbaților lui Iuda, chiar
ca pe inima unui singur om, astfel încât au trimis acest
cuvânt la împărat: Întoarce-te tu și toți servitorii tăi.
15 Astfel împăratul s-a întors și a venit la Iordan. Și
Iuda a venit la Ghilgal, pentru a merge să îl întâmpine
pe împărat și să îl conducă pe împărat peste Iordan.
16 Și Șimei, fiul lui Ghera, un beniamit, care era din
Bahurim, s-a grăbit și a coborât cu bărbații lui Iuda să îl
întâlnească pe împăratul David. 17 Și acolo erau o mie
de oameni din Beniamin cu el și Țiba, servitorul casei
lui Saul, și cei cincisprezece fii ai lui și cei douăzeci
de servitori ai lui cu el; și au trecut Iordanul înaintea
împăratului. 18 Și a trecut un bac ca să treacă dincolo
casa împăratului și să facă ce i se părea bine. Și Șimei,
fiul lui Ghera, a căzut înaintea împăratului, pe când el
trecea Iordanul. 19 Și a spus împăratului: Să nu îmi
impute nelegiuire domnul meu, nici să nu îți amintești
ceea ce servitorul tău a făcut cu strâmbătate în acea

zi când a ieșit domnul meu împăratul din Ierusalim;
ca împăratul să pună aceasta la inimă. 20 Pentru că
servitorul tău știe că eu am păcătuit; de aceea, iată,
am venit cel dintâi în această zi din toată casa lui
Iosif pentru a coborî să îl întâmpin pe domnul meu,
împăratul. 21 Dar Abișai, fiul Țeruiei, a răspuns și a zis:
Să nu fie Șimei dat la moarte pentru aceasta, deoarece
a blestemat pe unsul DOMNULUI? 22 Și David a spus:
Ce am eu a face cu voi, fii ai Țeruiei, ca în această zi să
îmi fiți potrivnici? Să fie dat cineva la moarte în această
zi în Israel? Oare nu știu eu că sunt astăzi împărat
peste Israel? 23 De aceea împăratul i-a spus lui Șimei:
Nu vei muri. Și împăratul i-a jurat. 24 Și Mefiboșet,
fiul lui Saul, a coborât să îl întâlnească pe împărat și
nu își îngrijise picioarele, nici nu își pregătise barba,
nici nu își spălase hainele, din ziua în care împăratul
plecase până în ziua când s-a întors în pace. 25 Și s-a
întâmplat, după ce a venit la Ierusalim să îl întâlnească
pe împărat, că împăratul i-a spus: Pentru ce nu ai mers
cu mine, Mefiboșet? 26 Și el a răspuns: Domnul meu, o
împărate, servitorul meu m-a înșelat; fiindcă servitorul
tău a spus: îmi voi înșeua un măgar, ca să călăresc pe
el și să merg la împărat, pentru că servitorul tău este
șchiop. 27 Și el a defăimat pe servitorul tău înaintea
domnului meu împăratul; dar domnul meu împăratul
este ca un înger al lui Dumnezeu; fă de aceea ce este
bine în ochii tăi. 28 Pentru că toți ai casei tatălui meu
nu erau decât oameni morți înaintea domnului meu,
împăratul; totuși tu ai pus pe servitorul tău printre cei
care mănâncă la masa ta. Ce drept am eu să mai strig
către împărat? 29 Și împăratul i-a spus: De ce mai
vorbești încă de lucrurile tale? Eu am spus: Tu și Țiba
împărțiți câmpul. 30 Și Mefiboșet a spus împăratului:
Da, să ia el totul, pentru că domnul meu împăratul a
venit în pace în casa lui. 31 Și Barzilai galaaditul a
coborât de la Roghelim și a trecut Iordanul cu împăratul,
pentru a-l conduce peste Iordan. 32 Acum, Barzilai era
un om foarte bătrân, de optzeci de ani; și el s-a îngrijit
de susținerea împăratului în timp ce era în Mahanaim,
pentru că era un om foarte mare. 33 Și împăratul i-a
spus lui Barzilai: Treci cu mine și te voi hrăni cu mine în
Ierusalim. 34 Și Barzilai a spus împăratului: Cât mai am
de trăit, ca să urc cu împăratul la Ierusalim? 35 Eu am
în această zi optzeci de ani; și pot eu discerne între
bine și rău? Poate servitorul tău să guste ce mănânc și
ce beau? Pot eu să mai aud vocea cântăreților și a
cântărețelor? Pentru ce atunci să mai fie servitorul tău
o povară domnului meu împăratul? 36 Servitorul tău
va merge puțin peste Iordan cu împăratul; și de ce să
mă răsplătească împăratul cu o astfel de răsplată? 37
Lasă, te rog, să se întoarcă servitorul tău, ca să mor în
propria mea cetate și să fiu îngropat lângă mormântul
tatălui meu și al mamei mele. Dar iată, pe servitorul tău,
Chimham; să treacă el cu domnul meu, împăratul; și să
îi faci ce ți se va părea bine. 38 Și împăratul a răspuns:
Chimham să treacă împreună cu mine și îi voi face ce
ți se va părea bine; și orice vei cere de la mine, aceea
voi face pentru tine. 39 Și tot poporul a trecut Iordanul.
Și după ce împăratul a trecut, împăratul l-a sărutat pe
Barzilai și l-a binecuvântat; și el s-a întors la locul său.
40 Atunci împăratul a mers la Ghilgal și Chimham a
mers cu el; și tot poporul lui Iuda l-a condus pe împărat
și de asemenea jumătate din poporul lui Israel. 41 Și,
iată, toți bărbații lui Israel au venit la împărat și i-au
spus: De ce te-au furat frații noștri, bărbații lui Iuda, și
au adus pe împărat și casa lui și pe toți oamenii lui
David cu el, peste Iordan? 42 Și toți bărbații lui Iuda
au răspuns bărbaților lui Israel: Pentru că împăratul
ne este rudă apropiată; de ce atunci v-ați mâniat din
cauza acestui lucru? Am mâncat noi ceva pe cheltuiala
împăratului? Sau ne-a dat el vreun dar? 43 Și bărbații
lui Israel au răspuns bărbaților lui Iuda și au spus: Noi
avem zece părți la împărat și de asemenea mai mult
drept în David decât voi; de ce atunci ne-ați disprețuit,
încât sfatul nostru să nu fie cel dintâi în aducerea înapoi
a împăratului nostru? Și cuvintele bărbaților lui Iuda au
fost mai aspre decât cuvintele bărbaților lui Israel.

20 Și s-a întâmplat să fie acolo un om al lui Belial, al
cărui nume era Șeba, fiul lui Bicri, un beniamit; și
el a sunat din trâmbiță și a spus: Noi nu avem parte în
David, nici nu avem moștenire în fiul lui Isai; fiecare om
la corturile sale, Israele. 2 Astfel, fiecare bărbat din
Israel a încetat să meargă după David și l-au urmat
pe Șeba, fiul lui Bicri; dar bărbații lui Iuda s-au lipit de
împăratul lor, de la Iordan chiar până la Ierusalim. 3 Și
David a venit acasă în Ierusalim; și împăratul a luat
pe cele zece femei concubinele lui, pe care le lăsase
pentru a păzi casa și le-a pus sub pază și le-a hrănit,
dar nu a intrat la ele. Astfel ele au fost închise până în
ziua morții lor, trăind în văduvie. 4 Atunci împăratul
i-a spus lui Amasa: Adună-mi pe bărbații lui Iuda în
trei zile și fii și tu aici prezent. 5 Astfel Amasa a mers
să adune pe bărbații lui Iuda; dar a întârziat mai mult
decât timpul pe care i-l rânduise. 6 Și David i-a spus lui
Abișai: Acum Șeba, fiul lui Bicri, ne va face mai multă
vătămare decât a făcut Absalom; ia tu pe servitorii
domnului tău și urmărește-l, ca nu cumva să ajungă în
cetățile întărite și să ne scape. 7 Și au mers după el
bărbații lui Ioab și cheretiții și peletiții și toți războinicii;
și au ieșit din Ierusalim, ca să îl urmărească pe Șeba,
fiul lui Bicri. 8 Când ei erau la piatra cea mare care este
în Gabaon, Amasa a ieșit înaintea lor. Și haina lui Ioab
pe care o îmbrăcase era încinsă peste el și peste ea
un brâu cu o sabie prinsă peste coapsele lui în teaca
ei; și pe când ieșea el, aceasta a căzut. 9 Și Ioab i-a

spus lui Amasa: Eşti sănătos, fratele meu? Şi Ioab l-a
apucat pe Amasa de barbă cu mâna dreaptă pentru a-l
săruta. 10 Dar Amasa nu a luat seama la sabia care
era în mâna lui Ioab; astfel Ioab l-a lovit cu aceasta în a
cincea coastă şi i-a vărsat măruntaiele pe pământ şi nu
l-a mai lovit din nou; şi el a murit. Astfel Ioab şi Abişai,
fratele lui, l-au urmărit pe Şeba, fiul lui Bicri. 11 Şi unul
dintre oamenii lui Ioab stătea în picioare lângă el şi
spunea: Cui îi place de Ioab şi cine este pentru David,
să meargă după Ioab. 12 Şi Amasa se zvârcolea în
sânge în mijlocul drumului mare. Şi, când omul a văzut
că tot poporul se oprea, l-a tras pe Amasa din drumul
mare pe câmp şi a aruncat o pânză deasupra lui, când
a văzut că toţi care ajungeau la el se opreau. 13 După
ce a fost luat din drumul mare, toţi oamenii au mers
după Ioab, pentru a-l urmări pe Şeba, fiul lui Bicri. 14 Şi
el a mers prin toate triburile lui Israel, până la Abel şi
până la Bet-Maaca şi la toţi beriţii; şi s-au adunat şi au
mers şi ei după el. 15 Şi au venit şi l-au asediat pe
Şeba în Abel-Bet-Maaca şi au înălţat un val de pământ
împotriva cetăţii şi acesta stătea în şanţul de apărare;
şi tot poporul care era cu Ioab lovea zidul, pentru a-
l dărâma. 16 Atunci o femeie înţeleaptă a strigat din
cetate: Ascultaţi, ascultaţi; spuneţi, vă rog, lui Ioab:
Apropie-te până aici, ca să vorbesc cu tine. 17 Şi când
s-a apropiat de ea, femeia a spus: Eşti tu Ioab? Şi el a
răspuns: Eu sunt. Atunci ea i-a spus: Ascultă cuvintele
roabei tale. Iar el a răspuns: Ascult. 18 Şi ea a vorbit,
spunând: Se vorbea în vechime, zicând: Într-adevăr vor
cere sfat la Abel; şi astfel sfârşeau. 19 Eu sunt una
dintre acele femei paşnice şi credincioase în Israel; tu
cauţi să distrugi o cetate şi o mamă în Israel? De ce
doreşti să înghiţi moştenirea DOMNULUI? 20 Şi Ioab a
răspuns şi a zis: Departe fie aceasta, departe de mine,
să înghit sau să distrug. 21 Nu este astfel situaţia, ci un
om din muntele Efraim, pe nume Şeba, fiul lui Bicri,
şi-a ridicat mâna împotriva împăratului, împotriva lui
David; daţi-l numai pe el şi mă voi depărta de cetate. Şi
femeia i-a spus lui Ioab: Iată, capul său îţi va fi aruncat
peste zid. 22 Atunci femeia s-a dus la tot poporul în
înţelepciunea ei. Şi i-au retezat capul lui Şeba, fiul lui
Bicri, şi l-au aruncat lui Ioab. Şi el a sunat din trâmbiţă
şi s-au retras de lângă cetate, fiecare om la cortul său.
Şi Ioab s-a întors la Ierusalim, la împărat. 23 Acum,
Ioab era peste toată oştirea lui Israel; şi Benaia, fiul
lui Iehoiada, era peste cheretiţi şi peste peletiţi; 24
Şi Adoram era peste taxă; şi Iosafat, fiul lui Ahilud,
era cronicar; 25 Şi Şeva era scrib; şi Ţadoc şi Abiatar
erau preoţi; 26 Şi de asemenea Ira iairitul era un mare
conducător lângă David.

21 Atunci a fost o foamete în zilele lui David, trei ani,
an după an; şi David a întrebat pe DOMNUL şi
DOMNUL a răspuns: Este pentru Saul şi pentru casa lui
sângeroasă, fiindcă i-a ucis pe gabaoniţi. 2 Şi împăratul
i-a chemat pe gabaoniţi şi le-a spus; (acum, gabaoniţii
nu erau dintre copiii lui Israel, ci din rămăşiţa amoriţilor;
şi copiii lui Israel le juraseră; dar Saul a căutat să îi
ucidă în zelul său pentru copiii lui Israel şi Iuda.) 3
De aceea David a spus gabaoniţilor: Ce să fac pentru
voi? Şi cu ce să fac ispăşirea, ca să binecuvântaţi
moştenirea DOMNULUI? 4 Şi gabaoniţii i-au spus: Nu
avem nevoie nici de argint nici de aur de la Saul sau de
la casa lui, nici să omori pentru noi vreun om din Israel.
Iar el a spus: Ceea ce veţi spune, aceea voi face pentru
voi. 5 Şi ei au răspuns împăratului: Omul care ne-a
mistuit şi a plănuit împotriva noastră ca să fim nimiciţi
de a mai rămâne în vreunul din ţinuturile lui Israel,
6 Să ne fie daţi şapte bărbaţi dintre fiii lui şi îi vom
spânzura înaintea DOMNULUI la Ghibea lui Saul, pe
care DOMNUL l-a ales. Şi împăratul a spus: Îi voi da. 7
Dar împăratul a cruţat pe Mefiboşet, fiul lui Ionatan, fiul
lui Saul, pentru jurământul DOMNULUI care era între
ei, între David şi Ionatan, fiul lui Saul. 8 Dar împăratul
a luat pe cei doi fii ai lui Riţpa, fiica lui Aia, pe care
ea îi născuse lui Saul, pe Armoni şi pe Mefiboşet şi
pe cei cinci fii ai lui Mical, fiica lui Saul, pe care ea îi
crescuse pentru Adriel, fiul lui Barzilai meholatitul. 9 Şi
el i-a dat în mâinile gabaoniţilor şi ei i-au spânzurat pe
deal înaintea DOMNULUI; şi au căzut toţi cei şapte
împreună şi au fost daţi la moarte în zilele secerişului,
în primele zile, la începutul secerişului orzului. 10 Şi
Riţpa, fiica lui Aia, a luat pânză de sac şi şi-a întins-o
pe stâncă, de la începutul secerişului până când apă
a picurat peste ei din cer şi nu a lăsat nici păsărilor
cerului să se aşeze pe ei ziua, nici fiarelor câmpului
noaptea. 11 Şi i s-a spus lui David ce făcuse Riţpa,
fiica lui Aia, concubina lui Saul. 12 Şi David a mers şi
a luat oasele lui Saul şi oasele lui Ionatan, fiul său,
de la oamenii din Iabes-Galaad, care le furaseră din
piaţa Bet-Şanului, unde filistenii îi spânzuraseră, când
filistenii îl uciseseră pe Saul la Ghilboa; 13 Şi a adus
de acolo oasele lui Saul şi oasele lui Ionatan, fiul său;
şi au adunat oasele celor care fuseseră spânzuraţi.
14 Şi oasele lui Saul şi ale lui Ionatan, fiul său, le-au
îngropat la Ţela, în ţara lui Beniamin, în mormântul lui
Chiş, tatăl său; şi au împlinit tot ce împăratul poruncise.
Şi după aceasta, Dumnezeu a fost implorat pentru ţară.
15 Mai mult, filistenii au avut din nou război cu Israel; şi
David a coborât, el şi servitorii lui şi au luptat împotriva
filistenilor; şi David a obosit. 16 Şi Işbi-Benob, care
era dintre fiii uriaşului, greutatea suliţei lui era de trei
sute de şekeli de aramă în greutate, el fiind încins cu o
sabie nouă, s-a gândit să îl ucidă pe David. 17 Dar
Abişai, fiul Ţeruiei, l-a ajutat şi l-a lovit pe filistean şi l-
a ucis. Atunci oamenii lui David i-au jurat, spunând:

Să nu mai ieși cu noi la bătălie, ca să nu stingi lumina
lui Israel. 18 Și s-a întâmplat, după aceasta, că a fost
din nou o bătălie cu filistenii la Gob; atunci Sibecai
hușatitul l-a ucis pe Saf, care era dintre fiii uriașului.
19 Și a fost din nou o bătălie la Gob cu filistenii, unde
Elhanan, fiul lui Iaare-Oreghim, un betleemit, l-a ucis
pe fratele lui Goliat ghititul, mânerul suliței acestuia
fiind ca bârna unui țesător. 20 Și a fost încă o bătălie la
Gat, unde era un om de o statură foarte mare, care
avea la fiecare mână șase degete și la picioare șase
degete, douăzeci și patru la număr; și el de asemenea i
se născuse uriașului. 21 Și când el a sfidat pe Israel,
Ionatan, fiul lui Șimea, fratele lui David, l-a ucis. 22
Aceștia patru i-au fost născuți uriașului la Gat, și au
căzut prin mâna lui David și prin mâna servitorilor săi.

22 Și David a spus DOMNULUI cuvintele acestei
cântări în ziua în care DOMNUL l-a eliberat din
mâna tuturor dușmanilor săi și din mâna lui Saul; 2 Și a
spus: DOMNUL este stânca mea și fortăreața mea și
eliberatorul meu; 3 Dumnezeul stâncii mele; în el mă voi
încrede; el este scutul meu și cornul salvării mele, turnul
meu înalt și locul meu de scăpare, salvatorul meu; tu
mă salvezi din violență. 4 Voi chema pe DOMNUL,
care este demn de laudă; astfel voi fi salvat din mâna
dușmanilor mei. 5 Când valurile morții m-au încercuit,
potopurile oamenilor neevlavioși m-au înspăimântat; 6
Întristările iadului m-au încercuit; capcanele morții m-au
întâmpinat. (Sheol h7585) 7 În strâmtorarea mea l-am
chemat pe DOMNUL și am strigat către Dumnezeul
meu; și el mi-a auzit vocea din templul său și strigătul
meu a ajuns în urechile lui. 8 Atunci pământul s-a
zguduit și s-a cutremurat; temeliile cerului s-au mișcat
și au fost zguduite, pentru că s-a înfuriat. 9 Un fum s-a
înălțat din nările lui și foc mistuia din gura lui; cărbuni s-
au aprins prin el. 10 El de asemenea a aplecat cerurile
și a coborât; și întuneric era sub picioarele lui. 11 Și
călărea pe un heruvim și zbura; și a fost văzut pe
aripile vântului. 12 Și a făcut întunericul să fie corturi
de jur împrejurul lui, ape întunecoase și nori groși ai
cerurilor. 13 Prin strălucirea de dinaintea sa au fost
aprinși cărbuni de foc. 14 DOMNUL a tunat din cer și
cel Preaînalt și-a înălțat vocea. 15 Și a trimis săgeți și i-
a împrăștiat; fulgerul și i-a învins. 16 Și albiile apelor
au apărut, temeliile lumii s-au dezgolit, la mustrarea
DOMNULUI, la pufnirea suflării nărilor sale. 17 El a
trimis din înalt, m-a luat, m-a scos din multe ape. 18 M-
a eliberat de dușmanul meu puternic și de cei ce m-au
urât; fiindcă erau prea puternici pentru mine. 19 M-au
întâmpinat în ziua nenorocirii mele, dar DOMNUL a
fost sprijinul meu. 20 M-a dus de asemenea într-un loc
larg; m-a eliberat, pentru că a găsit plăcere în mine. 21
DOMNUL m-a răsplătit conform dreptății mele; mi-a
întors conform curăției mâinilor mele. 22 Pentru că am
ținut căile DOMNULUI și nu m-am abătut cu stricăciune
de la Dumnezeul meu. 23 Pentru că toate judecățile lui
au fost înaintea mea; și cât despre statutele lui, nu m-
am depărtat de ele. 24 Am fost de asemenea integru
înaintea lui și m-am păzit de nelegiuirea mea. 25 De
aceea DOMNUL mi-a întors conform dreptății mele,
conform curăției mâinilor mele înaintea ochilor săi. 26
Cu cel milos te vei arăta milos; și cu omul integru te vei
arăta integru. 27 Cu cel pur te vei arăta pur; și cu cel
pervers te vei arăta fără gust. 28 Și pe poporul chinuit îl
vei salva; dar ochii tăi sunt asupra celor trufași, ca să îi
înjosești. 29 Fiindcă tu ești candela mea DOAMNE și
DOMNUL îmi va lumina întunericul. 30 Căci cu tine
am alergat asupra unei cete; și cu Dumnezeul meu
am sărit peste zid. 31 Cât despre Dumnezeu, calea lui
este desăvârșită, cuvântul DOMNULUI este încercat;
el este o pavăză pentru toți cei ce se încred în el. 32
Căci cine este Dumnezeu în afară de DOMNUL? Și
cine este o stâncă în afară de Dumnezeul nostru? 33
Dumnezeu este tăria și puterea mea; și îmi face calea
desăvârșită. 34 El îmi face picioarele ca ale căprioarei
și mă așază pe locurile mele înalte. 35 Îmi deprinde
mâinile la război, ca brațele mele să frângă un arc de
oțel. 36 Tu de asemenea mi-ai dat scutul salvării tale;
și bunătatea ta m-a făcut mare. 37 Mi-ai lărgit pașii
sub mine, încât picioarele mele nu au alunecat. 38 Am
urmărit pe dușmanii mei și i-am nimicit și nu m-am
întors înapoi până nu i-am mistuit. 39 Și i-am mistuit și
i-am rănit, încât nu erau în stare să se ridice; da, sunt
căzuți sub picioarele mele. 40 Fiindcă m-ai încins cu
tărie pentru bătălie, ai supus sub mine pe cei ce s-
au ridicat împotriva mea. 41 Mi-ai dat de asemenea
gâturile dușmanilor mei, ca să îi nimicesc pe cei ce mă
urăsc. 42 Au privit, dar nu era nimeni să îi salveze;
strigau chiar către DOMNUL, dar nu le-a răspuns. 43
Atunci i-am pisat mărunt ca țărâna pământului, i-am
călcat ca pe noroiul străzii și i-am împrăștiat. 44 M-ai
scăpat de asemenea de luptele poporului meu, m-ai
ținut să fiu capul păgânilor, un popor pe care nu l-am
cunoscut, mă va servi. 45 Străinii mi se vor supune;
imediat ce aud, vor asculta de mine. 46 Străinii se vor
ofili și de teamă vor ieși din locurile lor închise. 47
DOMNUL trăiește; și binecuvântată fie stânca mea;
și să fie înălțat Dumnezeul stâncii salvării mele. 48
Dumnezeu este cel ce îmi face dreptate și care doboară
popoarele sub mine, 49 Și care mă scoate din mâna
dușmanilor mei; tu de asemenea m-ai înălțat deasupra
celor ce s-au ridicat împotriva mea; m-ai eliberat de
omul violent. 50 De aceea îți voi aduce mulțumiri,
DOAMNE, printre păgâni și voi cânta laude numelui
tău. 51 El este turnul salvării pentru împăratul său; și

arată milă unsului său, lui David și seminței lui pentru
totdeauna.

23 Acum, acestea sunt ultimele cuvinte ale lui David.
David, fiul lui Isai, a spus și omul care a fost ridicat
în înălțime, unsul Dumnezeului lui Iacob și dulcele
psalmist al lui Israel, a spus: **2** Duhul DOMNULUI a
vorbit prin mine și cuvântul lui a fost pe limba mea.
3 Dumnezeul lui Israel a spus: Stânca lui Israel mi-a
vorbit: Cel care stăpânește peste oameni trebuie să fie
drept, conducând în frica de Dumnezeu. **4** Și el va fi ca
lumina dimineții, când soarele răsare, o dimineață fără
nori; ca iarba nouă încolțind din pământ prin strălucire
puternică, după ploaie. **5** Deși casa mea nu este astfel
cu Dumnezeu, totuși, el a făcut cu mine un legământ
veșnic, rânduit în toate lucrurile și sigur, pentru că
aceasta este toată salvarea mea și toată dorința mea,
deși el nu o face să crească. **6** Dar fiii lui Belial vor fi cu
toții ca spini aruncați, pentru că nu pot fi luați cu mâinile;
7 Dar omul care îi va atinge trebuie să fie apărat cu fier
și cu mânerul unei sulițe; și vor fi în întregime arși cu
foc în același loc. **8** Acestea sunt numele războinicilor
pe care îi avea David: Tahchemonitul care ședea în
scaun, mai marele printre căpetenii; același era Adino
eznitul; el și-a ridicat sulița împotriva a opt sute, pe
care i-a ucis odată. **9** Și după el era Eleazar, fiul lui
Dodo ahohitul, unul dintre cei trei războinici care erau
cu David, când i-au sfidat pe filistenii care erau adunați
acolo la bătălie și bărbații lui Israel erau plecați; **10**
El s-a ridicat și i-a lovit pe filisteni până mâna lui a
obosit și mâna i s-a lipit de sabie; și DOMNUL a lucrat
o mare victorie în acea zi; și poporul s-a întors după el
numai pentru a prăda. **11** Și după el a fost Șama, fiul
lui Aghe hararitul. Și filistenii se adunaseră într-o ceată
înarmată, unde era o bucată de pământ plină de linte;
și poporul a fugit de filisteni. **12** Dar el a stat în picioare
în mijlocul câmpului și l-a apărat și i-a ucis pe filisteni;
și DOMNUL a lucrat o mare victorie. **13** Și trei dintre
cele treizeci mai de seamă au coborât și au venit la
David pe timpul seceratului în peștera lui Adulam; și
ceata înarmată a filistenilor își ridicase cortul în valea lui
Refaim. **14** Și David era atunci în citadelă și garnizoana
filistenilor era atunci în Betleem. **15** Și David a tânjit și
a spus: O, dacă cineva mi-ar da să beau din apa din
fântâna Betleemului, care este lângă poartă! **16** Și cei
trei războinici au pătruns prin oastea filistenilor și au
tras apă din fântâna Betleemului, care era la poartă și
au luat-o și au adus-o la David, totuși David nu a dorit
să bea din ea, ci a turnat-o înaintea DOMNULUI. **17** Și
el a spus: Departe fie de mine aceasta, DOAMNE, să
fac aceasta, nu este acesta sângele oamenilor care
au mers cu riscul vieților lor? De aceea a refuzat să o
bea. Aceste lucruri le-au făcut cei trei războinici. **18** Și
Abișai, fratele lui Ioab, fiul Țeruiei, era mai marele între
cei trei. Și el și-a ridicat sulița împotriva a trei sute și i-a
ucis și a avut un nume printre cei trei. **19** Dintre cei
trei nu era el demn de mai multă cinste? De aceea a
fost căpetenia lor; totuși nu a ajuns pe cei trei dintâi.
20 Și Benaia, fiul lui Iehoiada, fiul unui bărbat viteaz,
din Cabțeel, care făcuse multe fapte, el i-a ucis pe cei
doi bărbați din Moab care erau ca niște lei; a coborât
de asemenea și a ucis un leu în mijlocul unei gropi în
timp cu zăpadă; **21** Și a ucis un egiptean, un bărbat
frumos la statură; și egipteanul avea o suliță în mână;
iar el a coborât la el cu un toiag și a smuls sulița din
mâna egipteanului și l-a omorât cu propria lui suliță. **22**
Acestea le-a făcut Benaia, fiul lui Iehoiada, și a avut
numele printre cei trei războinici. **23** El era demn de
mai multă cinste decât cei treizeci, dar nu a ajuns la cei
trei dintâi. Și David l-a pus peste garda lui. **24** Asael,
fratele lui Ioab, era unul dintre cei treizeci; Elhanan,
fiul lui Dodo, din Betleem, **25** Șama haroditul, Elica
haroditul, **26** Heleț peletitul; Ira, fiul lui Icheș tecoatitul,
27 Abiezer anatotitul, Mebunai hușatitul, **28** Țalmon
ahohitul, Maharai netofatitul, **29** Heleb, fiul lui Baana,
un netofatit; Itai, fiul lui Ribai, din Ghibea, copiilor lui
Beniamin; **30** Benaia piratonitul, Hidai de la pâraiele
lui Gaaș, **31** Abi-Albon arbatitul, Azmavet barhumitul,
32 Eliahba șaalbonitul, din fiii lui Iașen, Ionatan, **33**
Șama hararitul; Ahiam, fiul lui Șarar araritul, **34** Elifelet,
fiul lui Ahasbai, fiul maacatitului, Eliam, fiul lui Ahitofel
ghilonitul, **35** Hețrai carmelitul, Paarai arbitul, **36** Igheal,
fiul lui Natan din Țoba, Bani gaditul, **37** Țelec amonitul,
Naharai beerotitul, purtătorul armurii lui Ioab fiul Țeruiei,
38 Ira, un ietrit, Gareb, un ietrit, **39** Urie hititul: treizeci și
șapte de toți.

24 Și din nou mânia DOMNULUI s-a aprins împotriva
lui Israel și el l-a mișcat pe David împotriva lor
pentru a spune: Du-te, numără pe Israel și pe Iuda. **2**
Fiindcă împăratul i-a spus lui Ioab, căpetenia oștirii,
care era cu el: Du-te acum prin toate triburile lui Israel,
de la Dan până la Beer-Șeba și numărați poporul, ca
să știu numărul poporului. **3** Și Ioab a spus împăratului:
Acum, DOMNUL Dumnezeul tău să adauge la popor,
oricâți sunt ei, însutit și ochii domnului meu împăratul,
să vadă aceasta; dar de ce domnul meu împăratul
găsește plăcere în acest lucru? **4** Totuși cuvântul
împăratului a învins împotriva lui Ioab și împotriva
căpeteniilor oștirii. Și Ioab și căpeteniile oștirii au ieșit
din prezența împăratului pentru a număra pe poporul
lui Israel. **5** Și au trecut Iordanul și și-au înălțat corturile
în Aroer, pe partea dreaptă a cetății care se găsește în
mijlocul râului lui Gad și spre Iaezer; **6** Atunci ei au
venit la Galaad și la țara lui Tahtim-Hodși; și au venit la
Dan-Iaan și împrejur la Sidon. **7** Și au venit la întăritura

Tirului și la toate cetățile hiviților și ale canaaniților; și au
ieșit la sud de Iuda, la Beer-Șeba. 8 Astfel, după ce au
trecut prin toată țara, au venit la Ierusalim la sfârșitul a
nouă luni și douăzeci de zile. 9 Și Ioab a dat împăratului
suma numărătorii poporului; și erau acolo în Israel
opt sute de mii de bărbați viteji care scoteau sabia; și
bărbații lui Iuda erau cinci sute de mii de bărbați. 10 Și
lui David i-a bătut inima după ce a numărat poporul. Și
David a spus DOMNULUI: Am păcătuit mult în ceea ce
am făcut; și acum, te implor, DOAMNE, îndepărtează
nelegiuirea servitorului tău, pentru că am lucrat foarte
prostește. 11 Și atunci când David s-a trezit dimineața,
cuvântul DOMNULUI a venit la profetul Gad, văzătorul
lui David, spunând: 12 Du-te și spune lui David: Astfel
spune DOMNUL: Îți ofer trei lucruri; alege-ți unul dintre
ele, ca să ți-l fac. 13 Astfel Gad a venit la David și i-a
istorisit și i-a spus: Să vină șapte ani de foamete la tine
în țara ta? Sau să fugi trei luni dinaintea dușmanilor
tăi, în timp ce ei te urmăresc? Sau să fie trei zile
ciumă în țara ta? Acum sfătuiește-te și vezi ce răspuns
să întorc celui care m-a trimis. 14 Și David i-a spus
lui Gad: Eu sunt într-o mare strâmtorare; să cădem
acum în mâna DOMNULUI, pentru că îndurările lui sunt
mari; și nu mă lăsa să cad în mâna omului. 15 Astfel
DOMNUL a trimis o ciumă peste Israel de dimineață
până la timpul rânduit; și au murit din popor de la Dan
până la Beer-Șeba șaptezeci de mii de bărbați. 16
Și când îngerul și-a întins mâna peste Ierusalim ca
să îl distrugă, DOMNUL s-a pocăit de rău și a spus
îngerului care nimicea poporul: Este destul; oprește-ți
acum mâna. Și îngerul DOMNULUI era lângă aria lui
Aravna iebusitul. 17 Și David a vorbit DOMNULUI când
a văzut pe îngerul care lovea poporul și a spus: Iată, eu
am păcătuit și am lucrat cu stricăciune; dar aceste oi,
ce au făcut ele? Fie mâna ta, te rog, împotriva mea și
împotriva casei tatălui meu. 18 Și Gad a venit în acea
zi la David și i-a spus: Urcă, ridică un altar DOMNULUI
în aria lui Aravna iebusitul. 19 Și David, după cuvântul
lui Gad, s-a urcat precum DOMNUL poruncise. 20 Și
Aravna a privit și l-a văzut pe împărat și pe servitorii lui
venind spre el; și Aravna a ieșit și s-a plecat înaintea
împăratului cu fața la pământ. 21 Și Aravna a spus:
Pentru ce a venit domnul meu împăratul la servitorul
său? Și David a spus: Pentru a cumpăra aria de la
tine, ca să zidesc un altar DOMNULUI, ca plaga să fie
oprită de la popor. 22 Și Aravna i-a spus lui David: Să
ia și să ofere domnul meu împăratul ce i se pare bun;
iată, aici sunt boi pentru sacrificiu ars și uneltele de
vânturat și alte unelte ale boilor în loc de lemne. 23
Toate aceste lucruri, Aravna, ca un împărat, le-a dat
împăratului. Și Aravna a spus împăratului: DOMNUL
Dumnezeul tău să te primească. 24 Și împăratul i-a
spus lui Aravna: Nu, ci într-adevăr o voi cumpăra de
la tine cu un preț, pentru că nu voi oferi ofrande arse
DOMNULUI Dumnezeul meu din ceea ce nu mă costă
nimic. Astfel David a cumpărat aria și boii cu cincizeci
de șekeli de argint. 25 Și David a zidit acolo un altar
DOMNULUI și a oferit ofrande arse și ofrande de pace.
Astfel DOMNUL a fost implorat pentru țară și plaga a
fost oprită de peste Israel.

1 Regii

1 Şi împăratul David era bătrân şi înaintat în vârstă
şi îl acopereau cu haine, dar nu se încălzea. **2**
De aceea servitorii săi i-au spus: Să se caute pentru
domnul nostru împăratul o tânără fecioară; şi ea să stea
înaintea împăratului şi să îl îngrijească şi să se culce la
sânul tău, ca domnul meu, împăratul, să aibă căldură.
3 Astfel, au căutat o fată frumoasă în toate ţinuturile lui
Israel şi au găsit pe Abişag, o sunamită, şi au adus-o
la împărat. **4** Şi fata era foarte frumoasă şi l-a îngrijit
pe împărat şi i-a servit; dar împăratul nu a cunoscut-
o. **5** Atunci Adonia, fiul Haghitei, s-a înălţat, spunând:
Eu voi fi împărat; şi şi-a pregătit care şi călăreţi şi
cincizeci de oameni să alerge înaintea lui. **6** Şi tatăl
său nu l-a nemulţumit vreodată, spunându-i: De ce ai
făcut astfel? Şi el de asemenea era un bărbat foarte
frumos; şi mama lui l-a născut după Absalom. **7** Şi el
s-a sfătuit cu Ioab, fiul Ţeruiei, şi cu preotul Abiatar;
şi ei, urmându-l pe Adonia, l-au ajutat. **8** Dar preotul
Ţadoc şi Benaia, fiul lui Iehoiada, şi profetul Natan şi
Şimei şi Rei şi războinicii care aparţineau lui David nu
erau cu Adonia. **9** Şi Adonia a înjunghiat oi şi boi şi
vite îngrăşate lângă piatra Zohelet, care este lângă En-
Roguel, şi a chemat pe toţi fraţii săi, fiii împăratului, şi
pe toţi bărbaţii lui Iuda, servitorii împăratului; **10** Dar pe
profetul Natan şi pe Benaia şi pe războinici şi pe fratele
său, Solomon, nu i-a chemat. **11** De aceea Natan i-
a vorbit lui Bat-Şeba, mama lui Solomon, spunând:
Nu ai auzit că Adonia, fiul lui Haghita, domneşte şi
domnul nostru David nu ştie aceasta? **12** De aceea
acum, vino, te rog, lasă-mă să îţi dau un sfat, ca să îţi
salvezi viaţa ta şi viaţa fiului tău, Solomon. **13** Du-te şi
intră la împăratul David şi spune-i: Nu ai jurat tu roabei
tale, domnul meu, o împărate, spunând: Cu siguranţă
Solomon, fiul tău, va domni după mine şi el va şedea
pe tronul meu? De ce atunci Adonia domneşte? **14**
Iată, pe când vorbeşti tu încă acolo cu împăratul, eu de
asemenea voi intra după tine şi voi confirma cuvintele
tale. **15** Şi Bat-Şeba a intrat la împărat în cameră; şi
împăratul era foarte bătrân; şi Abişag sunamita servea
împăratului. **16** Şi Bat-Şeba s-a plecat şi s-a prosternat
înaintea împăratului. Şi împăratul a spus: Ce doreşti?
17 Şi ea i-a spus: DOMNUL meu, tu ai jurat roabei
tale pe DOMNUL Dumnezeul tău, spunând: Negreşit,
Solomon, fiul tău, va domni după mine şi el va şedea
pe tronul meu. **18** Şi acum, iată, Adonia domneşte; şi
acum, domnul meu, împărate, tu nu ştii aceasta. **19** Şi el
a înjunghiat boi şi vite îngrăşate şi oi din abudenţă şi a
chemat pe toţi fiii împăratului şi pe preotul Abiatar şi pe
Ioab, căpetenia oştirii, dar pe servitorul tău Solomon nu
l-a chemat. **20** Şi, domnul meu împărate, ochii întregului
Israel sunt asupra ta, ca să le spui cine va şedea pe
tronul domnului meu, împăratul, după el. **21** Altfel,
se va întâmpla, după ce domnul meu, împăratul, va
adormi cu părinţii săi, că eu şi fiul meu, Solomon, vom fi
socotiţi vinovaţi. **22** Şi, iată, pe când ea încă vorbea cu
împăratul, profetul Natan a intrat de asemenea. **23** Şi i-
au spus împăratului, spunând: Iată, pe profetul Natan.
Şi după ce el a intrat înaintea împăratului, s-a plecat
înaintea împăratului cu faţa la pământ. **24** Şi Natan
a spus: DOMNUL meu, împărate, ai spus tu: Adonia
va domni după mine şi va şedea pe tronul meu? **25**
Pentru că a coborât în această zi şi a înjunghiat boi
şi vite îngrăşate şi oi din abundenţă şi a chemat pe
toţi fiii împăratului şi pe căpeteniile oştirii şi pe preotul
Abiatar; şi, iată, ei mănâncă şi beau înaintea lui şi spun:
Trăiască împăratul Adonia. **26** Dar pe mine, pe mine
servitorul tău, şi pe preotul Ţadoc şi pe Benaia, fiul lui
Iehoiada, şi pe servitorul tău, Solomon, nu ne-a chemat.
27 Este acest lucru făcut de la domnul meu, împăratul,
şi tu nu ai arătat aceasta servitorului tău, cine va şedea
pe tronul domnului meu, împăratul, după el? **28** Atunci
împăratul David a răspuns şi a zis: Chemaţi-mi pe Bat-
Şeba. Şi ea a intrat în prezenţa împăratului şi a stat în
picioare înaintea împăratului. **29** Şi împăratul a jurat şi
a spus: Precum DOMNUL trăieşte, care a răscumpărat
sufletul meu din orice strâmtorare, **30** Chiar precum ţi-
am jurat pe DOMNUL Dumnezeul lui Israel, spunând:
Negreşit fiul tău, Solomon, va domni după mine şi el
va şedea pe tronul meu în locul meu; chiar astfel voi
face într-adevăr în această zi. **31** Atunci Bat-Şeba s-
a plecat cu faţa până la pământ şi a îngenuncheat
înaintea împăratului şi a spus: Să trăiască domnul meu,
împăratul David, pentru totdeauna. **32** Şi împăratul
David a spus: Chemaţi-mi pe preotul Ţadoc şi pe
profetul Natan şi pe Benaia, fiul lui Iehoiada. Şi ei au
venit înaintea împăratului. **33** Împăratul de asemenea
le-a spus: Luaţi cu voi pe servitorii domnului vostru şi
puneţi pe Solomon, fiul meu, să călărească pe catârul
meu şi coborâţi-l la Ghihon; **34** Şi preotul Ţadoc şi
profetul Natan să îl ungă acolo împărat peste Israel;
şi sunaţi din trâmbiţă şi spuneţi: Trăiască împăratul
Solomon. **35** Atunci să vă urcaţi după el, ca el să vină
şi să şadă pe tronul meu, pentru că el va fi împărat în
locul meu; şi eu l-am rânduit să fie conducător peste
Israel şi peste Iuda. **36** Şi Benaia, fiul lui Iehoiada, a
răspuns împăratului şi a zis: Amin; aşa să spună şi
DOMNUL Dumnezeul domnului meu, împăratul. **37**
Precum DOMNUL a fost cu domnul meu, împăratul,
chiar astfel să fie cu Solomon şi să facă tronul lui mai
mare decât tronul domnului meu, împăratul David. **38**
Astfel preotul Ţadoc şi profetul Natan şi Benaia, fiul
lui Iehoiada, şi cheretiţii şi peletiţii au coborât şi l-au
făcut pe Solomon să călărească pe catârul împăratului

David şi l-au adus la Ghihon. **39** Şi preotul Ţadoc a
luat un corn cu untdelemn din tabernacol şi l-a uns pe
Solomon. Şi au sunat din trâmbiţă; şi tot poporul a
spus: Trăiască împăratul Solomon. **40** Şi tot poporul a
urcat după el şi poporul cânta din fluiere şi se bucura
cu mare bucurie, încât pământul se zguduia de sunetul
lor. **41** Şi Adonia şi toţi oaspeţii care erau cu el au auzit
aceasta pe când terminau de mâncat. Şi când Ioab a
auzit sunetul trâmbiţei, a spus: Pentru ce este acest
zgomot al cetăţii ca fiind în tulburare? **42** Şi pe când el
încă vorbea, iată, a venit Ionatan, fiul preotului Abiatar;
şi Adonia i-a spus: Intră, pentru că tu eşti un bărbat
viteaz şi aduci veşti bune. **43** Şi Ionatan a răspuns şi i-
a zis lui Adonia: Într-adevăr, domnul nostru, împăratul
David, l-a făcut pe Solomon împărat. **44** Şi împăratul a
trimis cu el pe preotul Ţadoc şi pe profetul Natan şi
pe Benaia, fiul lui Iehoiada, şi pe cheretiţi şi pe peletiţi
şi l-au făcut să călărească pe catârul împăratului; **45**
Şi preotul Ţadoc şi profetul Natan l-au uns împărat în
Ghihon; şi s-au urcat de acolo bucurându-se, astfel
încât cetatea a răsunat din nou. Acesta este zgomotul
pe care voi l-aţi auzit. **46** Şi de asemenea Solomon
şade pe tronul împărăţiei. **47** Şi mai mult, servitorii
împăratului au venit să îl binecuvânteze pe domnul
nostru, împăratul David, spunând: Dumnezeu să facă
numele lui Solomon mai bun decât numele tău şi să
facă tronul lui mai mare decât tronul tău. Şi împăratul
s-a aplecat pe pat. **48** Şi de asemenea astfel a spus
împăratul: Binecuvântat fie DOMNUL Dumnezeul lui
Israel, care a dat pe unul să şadă pe tronul meu în
această zi, şi ochii mei văd aceasta. **49** Şi toţi oaspeţii
care erau cu Adonia s-au înspăimântat şi s-au ridicat şi
au mers fiecare pe calea sa. **50** Şi Adonia s-a temut din
cauza lui Solomon şi s-a ridicat şi a mers şi s-a apucat
de coarnele altarului. **51** Şi i s-a spus lui Solomon,
zicând: Iată, Adonia se teme de împăratul Solomon;
fiindcă, iată, s-a apucat de coarnele altarului, spunând:
Să îmi jure împăratul Solomon astăzi că nu va omorî
pe servitorul său cu sabia. **52** Şi Solomon a spus: Dacă
se va arăta bărbat demn, nu va cădea un fir de păr de-
al lui la pământ; dar dacă se va găsi în el stricăciune,
va muri. **53** Astfel împăratul Solomon a trimis, şi ei
l-au coborât de la altar. Şi el a venit şi s-a aplecat
înaintea împăratului Solomon; şi Solomon i-a spus: Du-
te acasă!

2 Şi s-au apropiat zilele lui David să moară; şi el i-
a poruncit lui Solomon, fiul său, spunând: **2** Eu
merg pe calea întregului pământ; tu fii tare de aceea
şi arată-te bărbat; **3** Şi păzeşte porunca DOMNULUI
Dumnezeul tău, de a umbla în căile lui, de a ţine
statutele lui şi poruncile lui şi judecăţile lui şi mărturiile
lui, precum este scris în legea lui Moise, ca să prosperi
în tot ceea ce faci şi oriunde te întorci; **4** Ca DOMNUL
să continue cuvântul său pe care l-a vorbit referitor la
mine, spunând: Dacă ai tăi copii vor lua seama la calea
lor, pentru a umbla înaintea mea în adevăr cu toată
inima lor şi cu tot sufletul lor, nu vei fi lipsit (a spus el)
de un bărbat pe tronul lui Israel. **5** Mai mult, tu ştii de
asemenea ce mi-a făcut Ioab, fiul Ţeruiei, şi ce a făcut
celor două căpetenii ale oştirilor lui Israel: lui Abner, fiul
lui Ner, şi lui Amasa, fiul lui Ieter, pe care i-a ucis şi a
vărsat sângele de război pe timp de pace, şi a pus
sângele de război pe brâul lui, care era pe coapsele lui
şi pe sandalele lui care erau în picioarele lui. **6** Fă de
aceea conform înţelepciunii tale şi nu lăsa capul său
alb să coboare în pace în mormânt. **(Sheol h7585)** **7** Dar
arată bunătate faţă de fiii lui Barzilai galaaditul şi ei să
fie dintre cei care mănâncă la masa ta, pentru că astfel
ei au venit la mine când am fugit din faţa fratelui tău,
Absalom. **8** Şi, iată, tu ai cu tine pe Şimei, fiul lui Ghera,
un beniamit din Bahurim, care m-a blestemat cu un
blestem apăsător în ziua când am mers la Mahanaim;
dar el a coborât să mă întâlnească la Iordan şi i-am
jurat pe DOMNUL, spunând: Nu te voi da la moarte prin
sabie. **9** De aceea acum, nu îl lăsa fără vină, pentru că
tu eşti un om înţelept şi ştii ce trebuie să îi faci; dar
capul său alb să îl cobori în mormânt cu sânge. **(Sheol
h7585)** **10** Astfel, David a adormit cu părinţii săi şi a fost
îngropat în cetatea lui David. **11** Şi zilele cât David a
domnit peste Israel au fost patruzeci de ani: şapte ani
a domnit în Hebron şi treizeci şi trei de ani a domnit
în Ierusalim. **12** Atunci Solomon a şezut pe tronul lui
David, tatăl său; şi împărăţia a fost întemeiată, foarte
mult. **13** Şi Adonia, fiul lui Haghita, a venit la Bat-Şeba,
mama lui Solomon. Şi ea a spus: Vii cu pace? Şi el a
spus: Cu pace. **14** Iar el a mai spus: Am ceva să îţi
spun. Iar ea a zis: Spune. **15** Iar el a zis: Tu ştii că
împărăţia era a mea şi că tot Israelul şi-a îndreptat faţa
către mine, ca să domnesc; totuşi, împărăţia s-a întors
şi a devenit a fratelui meu, pentru că era a lui de la
DOMNUL. **16** Şi acum am o singură rugăminte la tine,
nu mă refuza. Iar ea i-a zis: Spune. **17** Iar el a zis:
Vorbeşte, te rog, împăratului Solomon, (pentru că el nu
îţi va spune nu) ca să îmi dea pe sunamita Abişag de
soţie. **18** Şi Bat-Şeba a spus: Bine, voi vorbi împăratului
pentru tine. **19** Bat-Şeba de aceea a intrat la împăratul
Solomon pentru a-i vorbi pentru Adonia. Şi împăratul
s-a ridicat să o întâlnească şi s-a aplecat înaintea ei
şi a şezut pe tronul său; şi a făcut să fie pus un tron
pentru mama împăratului; şi ea a şezut la dreapta lui.
20 Atunci ea a spus: Am o mică rugăminte la tine; te
rog, nu îmi spune nu. Şi împăratul i-a zis: Cere, mama
mea, pentru că nu îţi voi spune nu. **21** Şi ea a zis:
Sunamita Abişag să îi fie dată lui Adonia, fratele tău,
de soţie. **22** Şi împăratul Solomon a răspuns şi i-a

zis mamei sale: Şi pentru ce ceri pe sunamita Abişag
pentru Adonia? Cere pentru el şi împărăţia, pentru că
el este fratele meu mai mare; chiar pentru el şi pentru
preotul Abiatar şi pentru Ioab, fiul Ţeruiei. 23 Atunci
împăratul Solomon a jurat pe DOMNUL, spunând:
Dumnezeu să îmi facă astfel şi încă mai mult, dacă
Adonia nu a vorbit acest cuvânt împotriva vieţii lui. 24
De aceea acum, precum DOMNUL trăieşte, care m-a
întemeiat şi m-a pus pe tronul lui David, tatăl meu, şi
care mi-a făcut o casă, precum a promis, că Adonia va
fi dat la moarte în această zi. 25 Şi împăratul Solomon
a trimis prin mâna lui Benaia, fiul lui Iehoiada; şi el a
căzut asupra lui încât acela a murit. 26 Şi împăratul i-a
spus preotului Abiatar: Du-te la Anatot, la câmpurile
tale, pentru că tu eşti demn de moarte; dar în acest
timp nu te voi da la moarte, pentru că ai purtat chivotul
DOMNULUI DUMNEZEU înaintea lui David, tatăl meu,
şi deoarece ai fost chinuit în tot ce s-a chinuit tatăl
meu. 27 Astfel Solomon l-a alungat pe Abiatar din a
fi un preot DOMNULUI, ca să împlinească cuvântul
DOMNULUI, pe care l-a spus referitor la casa lui Eli în
Şilo. 28 Atunci veştile au venit la Ioab, pentru că Ioab
se întorsese după Adonia, deşi nu se întorsese după
Absalom. Şi Ioab a fugit la tabernacolul DOMNULUI şi
a apucat coarnele altarului. 29 Şi i s-a spus împăratului
Solomon că Ioab a fugit la tabernacolul DOMNULUI; şi,
iată, el este lângă altar. Atunci Solomon a trimis pe
Benaia, fiul lui Iehoiada, spunând: Du-te, cazi asupra
lui. 30 Şi Benaia a venit la tabernacolul DOMNULUI
şi i-a zis: Astfel spune împăratul: Ieşi afară. Iar el a
spus: Nu, ci voi muri aici. Şi Benaia a adus din nou
cuvânt împăratului, spunând: Astfel a zis Ioab şi astfel
mi-a răspuns. 31 Şi împăratul i-a zis: Fă precum a spus
şi cazi asupra lui şi îngroapă-l; ca să îndepărtezi de
la mine şi de la casa tatălui meu, sângele nevinovat,
pe care l-a vărsat Ioab. 32 Şi DOMNUL să întoarcă
sângele lui asupra capului său, care a căzut asupra
a doi bărbaţi mai drepţi şi mai buni decât el şi i-a
ucis cu sabia, tatăl meu, David, neştiind de aceasta,
adică pe Abner, fiul lui Ner, căpetenia oştirii lui Israel
şi pe Amasa, fiul lui Ieter, căpetenia oştirii lui Iuda.
33 Sângele lor să se întoarcă asupra capului lui Ioab
şi asupra capului seminţei lui pentru totdeauna; dar
asupra lui David şi asupra seminţei lui şi asupra casei
lui şi asupra tronului său, să fie pace de la DOMNUL
pentru totdeauna. 34 Astfel Benaia, fiul lui Iehoiada, s-
a urcat şi a căzut asupra lui şi l-a ucis; iar el a fost
îngropat în casa lui în pustie. 35 Şi împăratul l-a pus pe
Benaia, fiul lui Iehoiada, în locul lui peste oştire; şi pe
preotul Ţadoc, împăratul l-a pus în locul lui Abiatar.
36 Şi împăratul a trimis şi l-a chemat pe Şimei şi i-a
spus: Zideşte-ţi o casă în Ierusalim şi locuieşte acolo
şi să nu ieşi de acolo nici încoace nici încolo. 37
Pentru că va fi, că în ziua când ieşi afară şi treci peste
pârâul Chedron, să ştii într-adevăr că vei muri negreşit;
sângele tău va fi asupra capului tău. 38 Şi Şimei i-a zis
împăratului: Spusa este bună; precum domnul meu
împăratul a spus, astfel servitorul tău va face. Şi Şimei
a locuit în Ierusalim multe zile. 39 Şi s-a întâmplat, la
sfârşitul a trei ani, că doi dintre servitorii lui Şimei au
fugit la Achiş, fiul lui Maaca, împăratul din Gat. Şi ei
i-au spus lui Şimei, zicând: Iată, servitorii tăi sunt în
Gat. 40 Şi Şimei s-a ridicat şi şi-a înşeuat măgarul şi
a mers la Gat, la Achiş, să îi caute pe servitorii săi;
şi Şimei a mers şi i-a adus pe servitorii săi din Gat.
41 Şi i s-a spus lui Solomon că Şimei mersese din
Ierusalim la Gat şi s-a întors. 42 Şi împăratul a trimis
şi l-a chemat pe Şimei şi i-a spus: Nu te-am pus eu
să juri pe DOMNUL şi nu te-am avertizat, spunând:
Să ştii negreşit, că în ziua când vei ieşi afară şi vei
umbla încoace şi încolo, vei muri negreşit? Şi tu mi-ai
spus: Cuvântul pe care l-am auzit este bun. 43 De ce
atunci nu ai păzit jurământul DOMNULUI şi porunca pe
care ţi-am poruncit-o? 44 Împăratul i-a mai spus lui
Şimei: Cunoşti toată stricăciunea, la care inima ta este
martoră, pe care i-ai făcut-o lui David, tatăl meu: de
aceea DOMNUL să întoarcă răutatea ta asupra capului
tău; 45 Şi împăratul Solomon să fie binecuvântat şi
tronul lui David să fie întemeiat înaintea DOMNULUI
pentru totdeauna. 46 Astfel împăratul i-a poruncit lui
Benaia, fiul lui Iehoiada, şi el a fost acela care a ieşit şi
a căzut asupra lui şi acela a murit. Şi împărăţia a fost
întemeiată, în mâna lui Solomon.

3 Şi Solomon s-a înrudit prin căsătorie cu Faraon,
împăratul Egiptului, şi a luat pe fiica lui Faraon şi a
adus-o în cetatea lui David, până avea să termine de
zidit casa lui şi casa DOMNULUI şi zidul Ierusalimului
de jur împrejur. 2 Numai că poporul sacrifica pe înălţimi,
deoarece nu era zidită o casă numelui DOMNULUI
până în acele zile. 3 Şi Solomon îl iubea pe DOMNUL,
umblând în statutele lui David, tatăl său, numai că
sacrifica şi ardea tămâie pe înălţimi. 4 Şi împăratul
a mers la Gabaon pentru a sacrifica acolo, pentru că
aceasta era înălţimea cea mare; o mie de ofrande arse
a oferit Solomon pe acel altar. 5 La Gabaon, DOMNUL
i-a apărut lui Solomon într-un vis noaptea; şi Dumnezeu
a spus: Cere ce doreşti să îţi dau. 6 Şi Solomon a
spus: Tu ai arătat servitorului tău David, tatăl meu,
mare milă, conform umblării lui înaintea ta în adevăr şi
în dreptate şi în integritate a inimii faţă de tine; şi ai
păstrat pentru el această mare bunătate, că i-ai dat un
fiu să şadă pe tronul său, aşa cum este în această zi.
7 Şi acum, DOAMNE Dumnezeul meu, tu l-ai făcut pe
servitorul tău împărat în locul lui David, tatăl meu; şi eu
sunt doar un copil mic; nu ştiu cum să ies sau să intru.

8 Şi servitorul tău este în mijlocul poporului tău pe care
l-ai ales, un popor mare, care nu poate fi numărat nici
socotit din cauza mulţimii lui. 9 Dă de aceea servitorului
tău o inimă care înţelege pentru a judeca pe poporul
tău, ca să discern între bine şi rău, pentru că cine poate
judeca pe acest mare popor al tău? 10 Şi vorbirea i-a
plăcut DOMNULUI, că Solomon a cerut acest lucru. 11
Şi Dumnezeu i-a spus: Pentru că ai cerut acest lucru
şi nu ai cerut pentru tine viaţă lungă, nici nu ai cerut
bogăţii pentru tine, nici nu ai cerut viaţa duşmanilor
tăi, ci ai cerut pentru tine înţelegere pentru a discerne
judecata, 12 Iată, am făcut conform cuvintelor tale;
iată, ţi-am dat o inimă înţeleaptă şi care înţelege, astfel
încât nu a fost nimeni ca tine înaintea ta, nici nu se
va ridica după tine vreunul ca tine. 13 Şi ţi-am dat de
asemenea ceea ce nu ai cerut: deopotrivă bogăţii şi
onoare, astfel încât nu va fi nimeni printre împăraţi ca
tine în toate zilele tale. 14 Şi dacă vei umbla în căile
mele, pentru a păzi statutele mele şi poruncile mele,
precum David, tatăl tău, a umblat, atunci îţi voi lungi
zilele. 15 Şi Solomon s-a trezit; şi, iată, acesta a fost un
vis. Şi a venit la Ierusalim şi a stat în picioare înaintea
chivotului legământului DOMNULUI şi a oferit ofrande
arse şi a oferit ofrande de pace şi a făcut un ospăţ
tuturor servitorilor săi. 16 Atunci au venit acolo două
femei curve, la împărat, şi au stat în picioare înaintea
lui. 17 Şi o femeie a spus: O domnul meu, eu şi femeia
aceasta locuiam într-o singură casă; şi eu am născut
un copil cu ea în casă. 18 Şi s-a întâmplat, a treia zi
după ce am născut, că a născut şi această femeie;
şi noi eram împreună; nu era niciun străin cu noi în
casă, în afară de noi amândouă în casă. 19 Şi copilul
acestei femei a murit noaptea, pentru că ea s-a culcat
pe el. 20 Şi ea s-a sculat la miezul nopţii şi a luat pe
fiul meu de lângă mine pe când roaba ta dormea şi l-
a culcat la sânul ei şi l-a culcat pe copilul ei mort la
sânul meu. 21 Şi după ce m-am sculat dimineaţa să
alăptez pe copilul meu, iată, era mort; dar când m-am
uitat atent la el dimineaţa, iată, nu era fiul meu, pe care
îl născusem. 22 Şi cealaltă femeie a spus: Ba nu, ci fiul
meu este cel viu şi cel mort este fiul tău. Şi aceasta a
spus: Nu; ci fiul tău este cel mort şi cel viu este fiul
meu. Astfel vorbeau ele înaintea împăratului. 23 Atunci
a spus împăratul: Una spune: Acesta este fiul meu care
trăieşte şi fiul tău este cel mort; şi cealaltă spune: Ba
nu; ci fiul tău este cel mort şi fiul meu este cel viu. 24
Şi împăratul a spus: Aduceţi-mi o sabie. Şi au adus
o sabie înaintea împăratului. 25 Şi împăratul a spus:
Tăiaţi pe copilul cel viu în două şi daţi jumătate uneia
şi jumătate celeilalte. 26 Atunci a vorbit împăratului
femeia al căreia era copilul cel viu, pentru că tânjea în
adâncurile ei după fiul ei, şi a spus: O domnul meu,
dă-i ei copilul cel viu şi nicidecum să nu îl ucizi. Dar
cealaltă a spus: Să nu fie nici al meu nici al tău, tăiaţi-
l. 27 Atunci împăratul a răspuns şi a zis: Daţi-i celei
dintâi copilul cel viu şi nicidecum să nu îl ucideţi, ea
este mama lui. 28 Şi tot Israelul a auzit de judecata pe
care împăratul o judecase; şi s-au temut de împărat,
pentru că au văzut că înţelepciunea lui Dumnezeu era
în el, pentru a face judecată.

4 Astfel împăratul Solomon era împărat peste tot
Israelul. 2 Şi aceştia erau prinţii pe care îi avea:
Azaria, fiul preotului Ţadoc, 3 Elihoref şi Ahia, fiii lui
Şişa, scribi; Iosafat, fiul lui Ahilud, cronicarul. 4 Şi
Benaia, fiul lui Iehoiada, era peste oştire; şi Ţadoc şi
Abiatar erau preoţii; 5 Şi Azaria, fiul lui Natan, era
peste ofiţeri; şi Zabud, fiul lui Natan, era întâiul dintre
ofiţeri şi prieten al împăratului; 6 Şi Ahişar era peste
gospodărie; şi Adoniram, fiul lui Abda, era peste taxă.
7 Şi Solomon avea doisprezece ofiţeri peste tot Israelul,
care se îngrijau de merindele împăratului şi ale casei
sale; fiecare făcea provizii o lună pe an. 8 Şi acestea
sunt numele lor: Fiul lui Hur, în muntele lui Efraim;
9 Fiul lui Decher, în Macaţ şi în Şaalbim şi în Bet-
Şemeş şi în Elon-Bet-Hanan; 10 Fiul lui Hesed, în
Arubot; lui îi aparţinea Soco şi toată ţara Hefer; 11
Fiul lui Abinadab, în toată regiunea Dorului; care avea
pe Tafat, fiica lui Solomon, de soţie; 12 Baana, fiul lui
Ahilud, lui îi aparţinea Taanac şi Meghido şi tot Bet-
Şeanul, care este lângă Ţartan sub Izreel, de la Bet-
Şean până la Abel-Mehola, până dincolo de Iocmeam;
13 Fiul lui Gheber, în Ramot-Galaad; lui îi aparţineau
oraşele lui Iair, fiul lui Manase, care sunt în Galaad; lui
de asemenea îi aparţinea regiunea Argob, care este
în Basan, şaizeci de cetăţi mari cu ziduri şi zăvoare
de aramă; 14 Ahinadab, fiul lui Ido, avea Mahanaim;
15 Ahimaaţ era în Neftali; el de asemenea a luat pe
Basmat, fiica lui Solomon, de soţie; 16 Baana, fiul
lui Huşai, era în Aşer şi în Bealot; 17 Iosafat, fiul lui
Paruah, în Isahar; 18 Şimei, fiul lui Ela, în Beniamin; 19
Gheber, fiul lui Uri, era în ţara Galaad, în ţara lui Sihon,
împăratul amoriţilor, şi a lui Og, împăratul Basanului, şi
el era singurul ofiţer în ţară. 20 Iuda şi Israel erau mulţi,
ca nisipul care este lângă mare ca mulţime, mâncând
şi bând şi bucurându-se. 21 Şi Solomon a domnit peste
toate împărăţiile de la râu până la ţara filistenilor şi
până la graniţa Egiptului; ei au adus daruri şi i-au servit
lui Solomon în toate zilele vieţii sale. 22 Şi proviziile lui
Solomon pentru o zi erau treizeci de măsuri de floarea
făinii şi şaizeci de măsuri de făină, 23 Zece boi graşi
şi douăzeci de boi de pe păşuni şi o sută de oi, în
afară de cerbi şi de căprioare şi de ciute şi de păsări
îngrăşate. 24 Pentru că el avea stăpânire peste toată
regiunea de această parte a râului: de la Tifsah chiar
până la Gaza, peste toţi împăraţii de această parte a

râului; şi avea pace în fiecare parte de jur împrejurul
lui. 25 Şi Iuda şi Israel au locuit în siguranţă, fiecare
sub via sa şi sub smochinul său, de la Dan până la
Beer-Şeba, în toate zilele lui Solomon. 26 Şi Solomon
avea patruzeci de mii de iesle de cai pentru carele
sale şi douăsprezece mii de călăreţi. 27 Şi acei ofiţeri
se îngrijeau de merinde pentru împăratul Solomon
şi pentru toţi cei care veneau la masa împăratului
Solomon, fiecare în luna sa; nu le lipsea nimic. 28 Orz
de asemenea şi paie pentru cai şi dromaderi le aduceau
la locul unde erau ofiţerii, fiecare conform poruncii lui.
29 Şi Dumnezeu i-a dat lui Solomon înţelepciune şi
foarte multă înţelegere şi o inimă largă, ca nisipul care
este pe ţărmul mării. 30 Şi înţelepciunea lui Solomon
a întrecut înţelepciunea tuturor copiilor ţării din est
şi toată înţelepciunea Egiptului. 31 Pentru că el era
mai înţelept decât toţi oamenii; decât Etan ezrahitul şi
Heman şi Calcol şi Darda, fiii lui Mahol; şi faima lui era
în toate naţiunile de jur împrejur. 32 Şi a rostit trei mii
de proverbe; şi cântările lui au fost o mie cinci. 33 Şi a
vorbit despre copaci, de la cedrul care este în Liban
chiar până la isopul care răsare din zid; a vorbit de
asemenea despre animale şi despre păsări şi despre
târâtoare şi despre peşti. 34 Şi au venit dintre toate
popoarele să audă înţelepciunea lui Solomon, de la toţi
împăraţii pământului, care auziseră de înţelepciunea
lui.

5 Şi Hiram, împăratul Tirului, i-a trimis pe servitorii săi
la Solomon, pentru că auzise că îl unseseră împărat
în locul tatălui său; căci Hiram îl iubise întotdeauna
pe David. 2 Şi Solomon a trimis la Hiram, spunând: 3
Cunoşti că David, tatăl meu, nu a putut să construiască
o casă pentru numele DOMNULUI Dumnezeul său din
cauza războaielor care erau în jurul său de fiecare
parte, până când DOMNUL i-a pus sub talpa picioarelor
sale. 4 Dar acum DOMNUL Dumnezeul meu mi-a dat
odihnă de fiecare parte, astfel încât nu este niciun
potrivnic, niciun eveniment rău. 5 Şi, iată, sunt hotărât
să construiesc o casă pentru numele DOMNULUI
Dumnezeul meu, precum DOMNUL i-a vorbit lui David,
tatăl meu, spunând: Fiul tău, pe care îl voi pune pe
tronul tău în locul tău, el va clădi o casă pentru numele
meu. 6 De aceea acum porunceşte ca ei să taie pentru
mine cedri din Liban; şi servitorii mei să fie împreună
cu servitorii tăi; şi ţie îţi voi da plată pentru servitorii
tăi, conform cu tot ceea ce vei rândui, pentru că tu ştii
că între noi nu este vreunul care să se priceapă să
taie lemnărie ca sidonienii. 7 Şi s-a întâmplat, după ce
Hiram a auzit cuvintele lui Solomon, că s-a bucurat
mult şi a spus: Binecuvântat fie DOMNUL în această
zi, care i-a dat lui David un fiu înţelept peste acest
popor mare. 8 Şi Hiram a trimis la Solomon, spunând:
Am luat în considerare lucrurile pentru care ai trimis
la mine; şi îţi voi împlini toată dorinţa ta referitor la
lemnăria de cedru şi referitor la lemnăria de brad. 9
Servitorii mei le vor coborî din Liban la mare; şi le voi
trimite pe mare în plute până la locul pe care mi-l vei
rândui şi voi face să fie desfăcute acolo şi le vei primi;
şi tu să îmi împlineşti dorinţa mea, dând mâncare casei
mele. 10 Astfel Hiram i-a dat lui Solomon lemne de
cedru şi lemne de brad conform cu toată dorinţa lui.
11 Şi Solomon i-a dat lui Hiram douăzeci de mii de
măsuri de grâu ca mâncare casei lui şi douăzeci de
măsuri de untdelemn pur: astfel i-a dat Solomon lui
Hiram an de an. 12 Şi DOMNUL i-a dat lui Solomon
înţelepciune, precum îi promisese; şi era pace între
Hiram şi Solomon: şi cei doi au făcut alianţă împreună.
13 Şi împăratul Solomon a ridicat un tribut de oameni
din tot Israelul; şi tributul de oameni a fost treizeci de mii
de bărbaţi. 14 Şi i-a trimis în Liban pe rând, câte zece
mii pe lună pe rânduri; o lună erau în Liban şi două luni
acasă; şi Adoniram era peste tributul de oameni. 15 Şi
Solomon avea şaptezeci de mii de purtători de poveri şi
optzeci de mii de cioplitori, în munţi; 16 În afară de mai
marii ofiţeri ai lui Solomon care erau peste lucrare, el
avea trei mii trei sute, care conduceau poporul care
lucra în lucrare. 17 Şi împăratul a poruncit şi ei au adus
pietre mari, pietre de preţ şi pietre cioplite, pentru a
pune temelia casei. 18 Şi constructorii lui Solomon şi
constructorii lui Hiram şi pietrarii le-au cioplit; astfel ei
au pregătit lemnele şi pietrele pentru a construi casa.

6 Şi s-a întâmplat în al patru sute optzecilea an după
ce copiii lui Israel au ieşit din ţara Egiptului, în al
patrulea an al domniei lui Solomon peste Israel, în luna
Ziv, care este a doua lună, că el a început construirea
casei DOMNULUI. 2 Şi casa pe care împăratul Solomon
a construit-o pentru DOMNUL, lungimea acesteia era
de şaizeci de coţi şi lăţimea acesteia de douăzeci
de coţi şi înălţimea acesteia de treizeci de coţi. 3 Şi
porticul în faţa templului casei era de douăzeci de
coţi în lungime, conform lăţimii casei; şi de zece coţi
era lăţimea acestuia în faţa casei. 4 Şi pentru casă a
făcut ferestre cu lumini înguste. 5 Şi pe zidul casei a
construit camere de jur împrejur, pe zidurile casei de jur
împrejur, deopotrivă ale templului şi ale oracolului; şi a
făcut camere de jur împrejur; 6 Camera cea mai de
jos era largă de cinci coţi şi cea din mijloc era largă
de şase coţi şi cea de-a treia era largă de şapte coţi,
pentru că pe exteriorul zidului casei a făcut ieşituri
înguste de jur împrejur, încât bârnele să nu fie prinse în
zidurile casei. 7 Şi casa, când a fost în construcţie, a
fost construită din piatră pregătită înainte de a fi adusă
acolo; astfel încât nici ciocan, nici secure, nici vreo
unealtă de fier nu a fost auzită în casă, în timp ce a fost

în construcţie. 8 Uşa pentru camera din mijloc era în
partea dreaptă a casei; şi se urcau pe scări în spirală la
camera din mijloc şi de la cea din mijloc la a treia. 9
Astfel a construit casa şi a terminat-o; şi a acoperit casa
cu bârne şi cu scânduri de cedru. 10 Şi apoi a construit
camere împrejurul întregii case, de cinci coţi înălţime;
şi erau prinse de casă cu lemnărie de cedru. 11 Şi
cuvântul DOMNULUI a venit la Solomon, spunând: 12
Referitor la această casă pe care o construieşti, dacă
vei umbla în statutele mele şi vei împlini judecăţile mele
şi vei păzi toate poruncile mele pentru a umbla în ele,
atunci cu tine voi împlini cuvântul meu, pe care l-am
vorbit lui David, tatăl tău. 13 Şi voi locui printre copiii
lui Israel şi nu voi părăsi pe poporul meu, Israel. 14
Astfel Solomon a construit casa şi a terminat-o. 15 Şi a
construit zidurile casei pe interior cu scânduri de cedru,
deopotrivă podeaua casei şi zidurile tavanului; şi le-a
acoperit pe interior cu lemn şi a acoperit podeaua casei
cu poşte de brad. 16 Şi a construit douăzeci de coţi pe
părţile casei, deopotrivă podeaua şi pereţii cu scânduri
de cedru; le-a construit chiar pentru ea pe interior,
pentru oracol, pentru locul sfânt. 17 Şi casa, care este
templul dinaintea sa, era lungă de patruzeci de coţi. 18
Şi cedrul casei pe interior era sculptat cu noduri şi flori
deschise; totul era de cedru; nu se vedea piatră. 19 Şi
oracolul l-a pregătit în interiorul casei, pentru a pune
acolo chivotul legământului DOMNULUI. 20 Şi oracolul
în partea din faţă era de douăzeci de coţi în lungime şi
de douăzeci de coţi în lăţime şi de douăzeci de coţi în
înălţime; şi l-a placat cu aur pur; şi astfel a acoperit
altarul de cedru. 21 Astfel Solomon a placat interiorul
casei cu aur pur; şi a făcut o despărţire prin lanţurile de
aur dinaintea oracolului; şi l-a placat cu aur. 22 Şi toată
casa a placat-o cu aur, până când a terminat toată
casa; de asemenea tot altarul care era lângă oracol l-
a placat cu aur. 23 Şi în interiorul oracolului a făcut
doi heruvimi din lemn de măslin, fiecare de zece coţi
înălţime. 24 Şi de cinci coţi era o aripă a heruvimului şi
de cinci coţi cealaltă aripă a heruvimului, de la vârful
unei aripi până la vârful celeilalte aripi erau zece coţi. 25
Şi celălalt heruvim era de zece coţi; amândoi heruvimii
erau de aceeaşi măsură şi de aceeaşi mărime. 26
Înălţimea unui heruvim era de zece coţi şi tot astfel
era a celuilalt heruvim. 27 Şi a pus heruvimii în casa
interioară; şi au întins aripile heruvimilor, astfel încât
aripa unuia atingea un perete şi aripa celuilalt heruvim
atingea celălalt perete; şi aripile lor se atingeau una de
alta în mijlocul casei. 28 Şi a placat heruvimii cu aur. 29
Şi a sculptat toţi pereţii casei de jur împrejur cu chipuri
cioplite de heruvimi şi de palmieri şi de flori deschise,
pe interior şi pe exterior. 30 Şi podeaua casei a placat-
o cu aur, pe interior şi pe exterior. 31 Şi pentru intrarea
oracolului a făcut uşi din lemn de măslin, pragul de sus
şi uşorii erau a cincea parte din zid. 32 Cele două uşi
de asemenea erau din lemn de măslin; şi el a sculptat
pe ele chipuri cioplite de heruvimi şi de palmieri şi de
flori deschise şi le-a placat cu aur şi a întins aur peste
heruvimi şi peste palmieri. 33 Tot astfel a făcut pentru
intrarea templului, uşori din lemn de măslin, a patra
parte din lăţimea casei. 34 Şi cele două uşi erau din
lemn de brad: cele două părţi ale unei uşi erau pliante
şi cele două părţi ale celeilalte uşi erau pliante. 35 Şi a
sculptat pe ele heruvimi şi palmieri şi flori deschise; şi
le-a placat cu aur întins peste lucrarea cioplită. 36 Şi
a construit curtea interioară cu trei rânduri de piatră
cioplită şi un rând de bârne de cedru. 37 În al patrulea
an a fost pusă temelia casei DOMNULUI, în luna Ziv;
38 Şi în al unsprezecelea an, în luna Bul, care este
luna a opta, a fost casa terminată cu toate părţile ei
şi conform cu tot modelul ei. Astfel, în şapte ani, a
construit-o.

7 Dar Solomon şi-a construit casa lui în treisprezece
ani şi şi-a terminat toată casa. 2 A construit de
asemenea casa pădurii Libanului; lungimea ei era de
o sută de coţi şi lăţimea ei de cincizeci de coţi şi
înălţimea ei de treizeci de coţi, pe patru rânduri de
stâlpi de cedru, cu bârne de cedru peste stâlpi. 3 Şi
aceasta a fost acoperită cu cedru pe deasupra bârnelor
care au fost aşezate pe patruzeci şi cinci de stâlpi,
cincisprezece într-un rând. 4 Şi erau ferestre în trei
rânduri şi era lumină lângă lumină pe trei rânduri. 5
Şi toate uşile şi uşorii erau pătrate, cu ferestre; şi era
lumină lângă lumină pe trei rânduri. 6 Şi el a făcut un
portic din stâlpi; lungimea lui era de cincizeci de coţi şi
lăţimea lui de treizeci de coţi; şi porticul era înaintea lor;
şi ceilalţi stâlpi şi bârna groasă erau înaintea lor. 7 Apoi
a făcut un portic pentru tronul unde judeca, Porticul
Judecăţii; şi acesta era acoperit cu cedru de la o parte
a podelei până la cealaltă. 8 Şi casa lui unde a locuit
avea o altă curte în interiorul porticului, care era de
lucrare asemănătoare. Solomon a făcut de asemenea
o casă pentru fiica lui Faraon, pe care o luase de soţie,
asemenea acestui portic. 9 Toate acestea erau din
pietre de preţ, conform cu măsura pietrelor cioplite,
tăiate cu ferăstrăul, pe interior şi pe exterior, de la
temelie până la streaşină, şi tot astfel pe exterior spre
curtea cea mare. 10 Şi temelia era din pietre de preţ,
pietre mari, pietre de zece coţi şi pietre de opt coţi. 11
Şi deasupra erau pietre de preţ, după măsurile pietrelor
cioplite şi cedri. 12 Şi curtea cea mare de jur împrejur
era cu trei rânduri de pietre cioplite şi un rând de bârne
de cedru, deopotrivă pentru curtea interioară a casei
DOMNULUI şi pentru porticul casei. 13 Şi împăratul
Solomon a trimis şi a adus pe Hiram din Tir. 14 El era
fiul unei văduve din tribul lui Neftali şi tatăl lui era un

bărbat din Tir, un lucrător în aramă; şi el era umplut cu
înţelepciune şi înţelegere şi iscusit să lucreze orice fel
de lucrări în aramă. Şi el a venit la împăratul Solomon
şi i-a lucrat toată lucrarea. 15 Fiindcă a turnat doi stâlpi
de aramă, de optsprezece coţi înălţime fiecare; şi un fir
de doisprezece coţi cuprindea pe fiecare dintre ei. 16
Şi a făcut două capiteluri de aramă turnată, de pus pe
vârfurile stâlpilor; înălţimea unui capitel era de cinci
coţi şi înălţimea celuilalt capitel era de cinci coţi; 17 Şi
reţele de lucrare înlănţuită şi împletituri de lucrare cu
lanţ, pentru capitelurile care erau pe vârful stâlpilor;
şapte pentru un capitel şi şapte pentru celălalt capitel.
18 Şi a făcut stâlpii şi două rânduri cu rodii de jur
împrejur pe fiecare reţea, pentru a acoperi capitelurile
care erau pe vârful stâlpilor; şi astfel a făcut pentru
celălalt capitel. 19 Şi capitelurile, care erau pe vârful
stâlpilor, erau din lucrarea de crin a porticului, de patru
coţi. 20 Şi capitelurile de pe cei doi stâlpi aveau de
asemenea rodii deasupra, în faţa pântecelui care era
lângă reţea; şi rodiile erau două sute în rânduri de
jur împrejur pe celălalt capitel. 21 Şi a pus stâlpii în
porticul templului; şi a pus stâlpul din dreapta şi i-a pus
numele Iachin; şi a pus stâlpul din stânga şi i-a pus
numele Boaz. 22 Şi pe vârful stâlpilor era o lucrare de
crin; astfel a fost lucrarea stâlpilor terminată. 23 Şi a
făcut o mare turnată, de zece coţi de la o margine la
cealaltă; era rotundă de jur împrejur şi înălţimea ei era
de cinci coţi; şi un fir de treizeci de coţi o înconjura de
jur împrejur. 24 Şi sub marginea ei de jur împrejur erau
butoni înconjurând-o, zece la un cot, înconjurând marea
de jur împrejur; butonii erau turnaţi în două rânduri,
când aceasta a fost turnată. 25 Stătea pe doisprezece
boi, trei privind spre nord şi trei privind spre vest şi trei
privind spre sud şi trei privind spre est; şi marea era
pusă deasupra lor şi toate părţile dinapoi ale lor erau în
interior. 26 Şi aceasta era groasă de un lat de palmă;
şi marginea ei era lucrată ca marginea unei cupe, cu
flori de crini; conţinea două mii de baţi. 27 Şi a făcut
zece postamente de aramă; de patru coţi era lungimea
unui postament şi de patru coţi lăţimea lui şi de trei coţi
înălţimea lui. 28 Şi lucrătura postamentelor era astfel,
aveau margini late şi marginile erau între îmbinări;
29 Şi pe marginile care erau între îmbinări erau lei,
boi şi heruvimi; şi peste îmbinări era un postament
deasupra; şi dedesubtul leilor şi al boilor erau anumite
adăugări făcute din lucrătură subţire. 30 Şi fiecare
postament avea patru roţi de aramă şi osii de aramă; şi
cele patru colţuri ale lui aveau suporturi; sub lighean
erau suporturi turnate, pe partea fiecărei adăugări. 31
Şi gura lui din interiorul capitelului şi până deasupra
era de un cot; dar gura lui era rotundă după lucrătura
postamentului, de un cot şi jumătate; şi de asemenea
pe gura ei erau sculpturi cu marginile lor, pătrate, nu
rotunde. 32 Şi sub margini erau patru roţi; şi osiile
roţilor erau prinse de postament; şi înălţimea unei roţi
era de un cot şi o jumătate de cot. 33 Şi lucrătura roţilor
era ca lucrătura unei roţi de car; osiile lor şi obezile
lor şi butucii lor şi spiţele lor erau toate turnate. 34
Şi erau patru suporturi la cele patru colţuri ale unui
postament; şi suporturile erau parte din postament. 35
Şi în capătul postamentului era un cerc de jur împrejur
de o jumătate de cot; şi pe capătul postamentului
îmbinările lui şi marginile lui erau din aceeaşi bucată.
36 Fiindcă pe plăcile îmbinărilor lui şi pe marginile lui, a
cioplit heruvimi, lei şi palmieri, conform cu proporţia
fiecăreia şi adăugări de jur împrejur. 37 Astfel a făcut
cele zece postamente, toate aveau o singură turnare, o
singură măsură şi o singură mărime. 38 Apoi a făcut
zece lighene de aramă, un singur lighean conţinea
patruzeci de baţi; şi fiecare lighean era de patru coţi; şi
pe fiecare din cele zece postamente era un lighean. 39
Şi a pus cinci postamente în partea dreaptă a casei
şi cinci în partea stângă a casei; şi a pus marea în
partea dreaptă a casei spre est, în faţa sudului. 40 Şi
Hiram a făcut lighenele şi lopeţile şi oalele. Astfel Hiram
a terminat de făcut toată lucrarea pe care a făcut-o
împăratului Solomon pentru casa DOMNULUI: 41 Cei
doi stâlpi şi cele două vase ale capitelurilor care erau
pe vârful celor doi stâlpi; şi cele două reţele, pentru a
acoperi cele două vase ale capitelurilor care erau pe
vârful stâlpilor; 42 Şi patru sute de rodii pentru cele două
reţele, două rânduri de rodii pentru fiecare reţea, pentru
a acoperi cele două vase ale capitelurilor care erau pe
stâlpi; 43 Şi cele zece postamente şi zece lighene pe
postamente; 44 Şi o mare şi doisprezece boi sub mare;
45 Şi vasele şi lopeţile şi oalele; şi toate aceste vase, pe
care Hiram le-a făcut împăratului Solomon pentru casa
DOMNULUI, erau din aramă strălucitoare. 46 În câmpia
Iordanului le-a turnat împăratul, în pământ argilos între
Sucot şi Ţartan. 47 Şi Solomon a lăsat toate vasele
necântărite, pentru că erau foarte multe; nici nu s-a
aflat greutatea aramei. 48 Şi Solomon a făcut toate
vasele care aparţineau casei DOMNULUI: altarul de
aur şi masa de aur, pe care erau pâinile punerii înainte,
49 Şi sfeşnicele de aur pur, cinci la dreapta şi cinci
la stânga, înaintea oracolului, cu florile şi lămpile şi
mucările de aur, 50 Şi vasele şi mucările şi oalele şi
lingurile şi cenuşarele de aur pur; şi balamalele de aur,
deopotrivă pentru uşile casei interioare, locul preasfânt,
şi pentru uşile casei, adică, ale templului. 51 Astfel a
fost terminată toată lucrarea pe care împăratul Solomon
a făcut-o pentru casa DOMNULUI. Şi Solomon a adus
în ea lucrurile pe care David, tatăl său, le dedicase;
argintul şi aurul şi vasele, le-a pus în tezaurele casei
DOMNULUI.

8 Atunci Solomon a adunat pe bătrânii lui Israel şi
pe toţi capii triburilor, pe mai marii părinţilor copiilor
lui Israel, la împăratul Solomon în Ierusalim, ca să
aducă chivotul legământului DOMNULUI din cetatea lui
David, care este Sionul. **2** Şi toţi bărbaţii lui Israel s-au
adunat la împăratul Solomon la sărbătoarea din luna
Etanim, care este luna a şaptea. **3** Şi toţi bătrânii lui
Israel au venit şi preoţii au ridicat chivotul. **4** Şi au adus
chivotul DOMNULUI şi tabernacolul întâlnirii şi toate
vasele sfinte care erau în tabernacol, preoţii şi leviţii
le-au urcat pe toate. **5** Şi împăratul Solomon şi toată
adunarea lui Israel, care s-au adunat la el, erau cu el
înaintea chivotului, sacrificând oi şi boi, care nu puteau
fi spuse nici numărate datorită mulţimii. **6** Şi preoţii au
adus chivotul legământului DOMNULUI la locul său, în
oracolul casei, la locul preasfânt, sub aripile heruvimilor.
7 Fiindcă heruvimii îşi întindeau cele două aripi ale lor
peste locul chivotului şi heruvimii acopereau chivotul
şi drugii lui pe deasupra. **8** Şi ei au tras drugii, încât
capetele drugilor erau văzute în locul sfânt înaintea
oracolului şi nu erau văzute în exterior; şi acolo sunt
până în această zi. **9** Nu era nimic în chivot în afară
de cele două table de piatră, pe care Moise le pusese
acolo la Horeb, când DOMNUL a făcut un legământ cu
copiii lui Israel, după ce au ieşit din ţara Egiptului. **10** Şi
s-a întâmplat, când preoţii au ieşit din locul sfânt, că
norul a umplut casa DOMNULUI, **11** Astfel încât preoţii
nu au putut să stea să servească din cauza norului,
pentru că gloria DOMNULUI a umplut casa DOMNULUI.
12 Atunci Solomon a vorbit: DOMNUL a spus că va
locui în întunericul gros. **13** Eu ţi-am construit, într-
adevăr, o casă de locuit, un loc întemeiat pentru tine
ca să locuieşti pentru totdeauna. **14** Şi împăratul şi-a
întors faţa şi a binecuvântat toată adunarea lui Israel;
(şi toată adunarea lui Israel stătea în picioare;) **15** Şi
el a spus: Binecuvântat fie DOMNUL Dumnezeul lui
Israel, care a vorbit cu gura sa lui David, tatăl meu, şi
cu mâna sa a împlinit, zicând: **16** Din ziua în care am
scos pe poporul meu Israel din Egipt, nu am ales nicio
cetate dintre toate triburile lui Israel pentru a construi o
casă, ca numele meu să fie acolo; ci am ales pe David
să fie peste poporul meu Israel. **17** Şi a fost în inima lui
David, tatăl meu, să construiască o casă pentru numele
DOMNULUI Dumnezeului lui Israel. **18** Şi DOMNUL i-a
spus lui David, tatăl meu: Deoarece a fost în inima ta
să construieşti o casă numelui meu, ai făcut bine că
aceasta a fost în inima ta. **19** Totuşi nu tu vei construi
casa, ci fiul tău care va ieşi din coapsele tale, el va
construi casa pentru numele meu. **20** Şi DOMNUL a
împlinit cuvântul său pe care l-a spus şi eu sunt înălţat
în locul lui David, tatăl meu, şi şed pe tronul lui Israel,
precum DOMNUL a promis, şi am construit o casă
pentru numele DOMNULUI Dumnezeul lui Israel. **21**
Şi am aşezat acolo un loc pentru chivot, în care este
legământul DOMNULUI, pe care l-a făcut cu părinţii
noştri, când i-a scos din ţara Egiptului. **22** Şi Solomon
a stat în picioare înaintea altarului DOMNULUI, în
prezenţa întregii adunări a lui Israel, şi şi-a întins mâinile
spre cer; **23** Şi a spus: DOAMNE, Dumnezeul lui Israel,
nu este Dumnezeu asemenea ţie, în ceruri deasupra,
sau pe pământ dedesubt, care păzeşti legământul şi
mila faţă de servitorii tăi care umblă înaintea ta cu
toată inima lor; **24** Care ai ţinut faţă de servitorul tău
David, tatăl meu, ceea ce i-ai promis; tu ai vorbit de
asemenea cu gura ta şi ai împlinit aceasta cu mâna
ta, precum este în această zi. **25** De aceea acum,
DOAMNE Dumnezeul lui Israel, ţine faţă de servitorul
tău David, tatăl meu, ce i-ai promis, spunând: Nu îţi
va lipsi un bărbat înaintea feţei mele pentru a şedea
pe tronul lui Israel; numai dacă vor lua seama copiii
tăi la calea lor, ca să umble înaintea mea precum
ai umblat tu înaintea mea. **26** Şi acum, Dumnezeul
lui Israel, să se adeverească, te rog, cuvântul tău,
pe care l-ai vorbit servitorului tău David, tatăl meu.
27 Dar va locui Dumnezeu, într-adevăr, pe pământ?
Iată, cerul şi cerul cerurilor nu te pot cuprinde; cu cât
mai puţin această casă pe care am construit-o? **28**
Totuşi dă atenţie la rugăciunea servitorului tău şi la
cererea lui, DOAMNE Dumnezeul meu, pentru a da
ascultare la strigătul şi rugăciunea cu care se roagă
servitorul tău înaintea ta în această zi; **29** Ca ochii tăi
să fie deschişi spre această casă noapte şi zi, spre
locul despre care ai spus: Numele meu va fi acolo,
ca să dai ascultare la rugăciunea pe care servitorul
tău o va face spre locul acesta. **30** Şi dă ascultare la
cererea servitorului tău şi a poporului tău, Israel, când
se vor ruga spre locul acesta; şi ascultă din cer, locul
locuinţei tale; şi ascultă şi iartă. **31** Dacă vreun om
încalcă legea împotriva aproapelui său şi un jurământ
este pus asupra lui pentru a-l face să jure şi jurământul
vine înaintea altarului tău în această casă, **32** Atunci
ascultă din cer şi înfăptuieşte şi judecă pe servitorii tăi,
condamnând pe cel stricat, pentru a aduce calea lui
asupra capului său; şi declarând drept pe cel drept,
pentru a-i da conform dreptăţii lui. **33** Când poporul
tău, Israel, este bătut înaintea duşmanului, pentru că
au păcătuit împotriva ta şi se vor întoarce din nou la
tine şi vor mărturisi numele tău şi se vor ruga şi îţi vor
face cerere în această casă, **34** Atunci ascultă din cer
şi iartă păcatul poporului tău, Israel, şi adu-i din nou
în ţara pe care ai dat-o părinţilor lor. **35** Când cerul
va fi închis şi nu va fi ploaie, pentru că au păcătuit
împotriva ta, dacă se vor ruga spre locul acesta şi vor
mărturisi numele tău şi se vor întoarce de la păcatul
lor, când îi vei chinui, **36** Atunci ascultă din cer şi iartă
păcatul servitorilor tăi şi al poporului tău, Israel, ca să îi

înveţi calea cea bună pe care ar trebui să umble şi dă
ploaie peste ţara ta, pe care ai dat-o poporului tău ca
moştenire. **37** Dacă este în ţară foamete, dacă este
ciumă, tăciune în grâu, mană, lăcustă, sau dacă este
omidă, dacă duşmanul lor îi asediază în ţara cetăţilor
lor, orice plagă, orice boală ar fi, **38** Orice rugăciune şi
cerere este făcută de vreun om, sau de tot poporul tău
Israel, când îşi vor cunoaşte, fiecare om plaga inimii
lui, şi îşi vor întinde mâinile spre această casă, **39**
Atunci ascultă din cer, locul locuinţei tale, şi iartă şi
înfăptuieşte şi dă fiecărui om conform căilor lui, a cărui
inimă o cunoşti; (pentru că tu, numai tu, cunoşti inimile
tuturor copiilor oamenilor), **40** Ca ei să se teamă de
tine în toate zilele cât trăiesc în ţara pe care ai dat-
o părinţilor noştri. **41** Mai mult, referitor la un străin,
care nu este din poporul tău, Israel, ci vine dintr-o ţară
îndepărtată de dragul numelui tău, **42** (Pentru că vor
auzi de numele tău mare şi de mâna ta puternică şi
de braţul tău întins), când va veni şi se va ruga spre
această casă, **43** Ascultă din cer, locul locuinţei tale, şi
înfăptuieşte conform cu tot ce strigă străinul către tine;
ca toate popoarele pământului să cunoască numele
tău, pentru a se teme de tine, precum face poporul
tău, Israel; şi ei să ştie că această casă, pe care am
zidit-o eu, este chemată după numele tău. **44** Dacă
poporul tău iese la bătălie împotriva duşmanului său,
oriunde îi vei trimite, şi se vor ruga DOMNULUI spre
cetatea pe care tu ai ales-o, şi spre casa pe care eu
am zidit-o pentru numele tău, **45** Atunci ascultă din cer
rugăciunea lor şi cererea lor şi susţine cauza lor. **46**
Dacă ei vor păcătui împotriva ta (pentru că nu este om
care să nu păcătuiască) şi tu te vei mânia pe ei şi îi vei
da duşmanului, astfel încât ei îi vor duce captivi în ţara
duşmanului, departe sau aproape; **47** Totuşi dacă vor
pune la inimă, în ţara în care au fost duşi captivi, şi se
pocăiesc şi îţi fac cerere în ţara celor care i-au dus
captivi, spunând: Am păcătuit, ne-am purtat pervers,
am făcut stricăciune; **48** Şi astfel se întorc la tine cu
toată inima lor şi cu tot sufletul lor, în ţara duşmanilor
lor, care i-au dus captivi şi se vor ruga ţie spre ţara
lor, pe care ai dat-o părinţilor lor, cetatea pe care tu ai
ales-o şi casa pe care am construit-o pentru numele
tău; **49** Atunci ascultă rugăciunea lor şi cererea lor din
cer, locul locuinţei tale, şi susţine cauza lor, **50** Şi iartă
pe poporul tău care a păcătuit împotriva ta şi toate
fărădelegile lor, prin care au încălcat legea împotriva ta,
şi dă-le mângâiere înaintea celor care i-au dus captivi,
ca să îi mângâie; **51** Pentru că ei sunt poporul tău şi
moştenirea ta, pe care ai scos-o din Egipt, din mijlocul
cuptorului de fier; **52** Fie ochii tăi deschişi la cererea
servitorului tău şi la cererea poporului tău Israel, ca
să le dai ascultare în tot ceea ce ei strigă către tine.
53 Pentru că tu i-ai separat dintre toate popoarele
pământului, pentru a fi moştenirea ta, precum ai vorbit
prin mâna servitorului tău, Moise, când ai scos pe
părinţii noştri din Egipt, Doamne DUMNEZEULE. **54** Şi
s-a întâmplat, că atunci când Solomon a terminat să
se roage toată rugăciunea şi cererea către DOMNUL,
că el s-a ridicat dinaintea altarului DOMNULUI, unde
era îngenuncheat pe genunchii săi cu mâinile întinse
către cer. **55** Şi a stat în picioare şi a binecuvântat
toată adunarea lui Israel cu voce tare, spunând: **56**
Binecuvântat fie DOMNUL, care a dat odihnă poporului
său, Israel, conform cu toate câte a promis; nu a
lipsit niciun cuvânt din toată promisiunea bună, pe
care a promis-o prin mâna servitorului său, Moise. **57**
DOMNUL Dumnezeul nostru să fie cu noi, precum
a fost cu părinţii noştri; să nu ne lase, nici să nu ne
părăsească; **58** Ca să ne aplece inimile spre el, pentru
a umbla în toate căile lui şi pentru a păzi poruncile lui
şi statutele lui şi judecăţile lui, pe care le-a poruncit
părinţilor noştri. **59** Şi aceste cuvinte ale mele, cu care
am făcut cerere înaintea DOMNULUI, să fie aproape
de DOMNUL Dumnezeul nostru ziua şi noaptea, ca
să susţină cauza servitorului său şi cauza poporului
său, Israel, precum va cere acest lucru; **60** Ca să
cunoască toate popoarele pământului că DOMNUL este
Dumnezeu şi că nu este nimeni altul. **61** Inima voastră
de aceea, să fie desăvârşită cu DOMNUL Dumnezeul
nostru, pentru a umbla în statutele lui şi pentru a păzi
poruncile lui, ca în această zi. **62** Şi împăratul şi tot
Israelul cu el au oferit sacrificiu înaintea DOMNULUI.
63 Şi Solomon a oferit un sacrificiu de ofrande de pace,
pe care l-a oferit DOMNULUI, douăzeci şi două de mii
de boi şi o sută douăzeci de mii de oi. Astfel au dedicat
împăratul şi toţi copiii lui Israel, casa DOMNULUI. **64** În
aceeaşi zi împăratul a sfinţit mijlocul curţii care era în
faţa casei DOMNULUI, pentru că acolo a adus ofrande
arse şi daruri de mâncare şi grăsimea ofrandelor de
pace, pentru că altarul de aramă, care era înaintea
DOMNULUI, era prea mic ca să primească ofrandele
arse şi darurile de mâncare şi grăsimea ofrandelor de
pace. **65** Şi atunci Solomon şi tot Israelul cu el a ţinut o
sărbătoare, o mare adunare, de la intrarea Hamatului
până la râul Egiptului, înaintea DOMNULUI Dumnezeul
nostru, şapte zile şi şapte zile, paisprezece zile. **66** În
ziua a opta a trimis poporul; şi ei au binecuvântat pe
împărat şi au mers la corturile lor bucuroşi şi veseli
în inimă pentru tot binele pe care DOMNUL îl făcuse
servitorului său, David, şi lui Israel, poporul său.

9 Şi a fost aşa, după ce Solomon a terminat de
construit casa DOMNULUI şi casa împăratului
şi toată dorinţa lui Solomon pe care a dorit să o
împlinească, **2** DOMNUL i s-a arătat lui Solomon
a doua oară, precum i se arătase la Gabaon. **3** Şi

DOMNUL i-a spus: Am auzit rugăciunea ta şi cererea
ta, pe care ai făcut-o înaintea mea; am sfinţit această
casă, pe care ai construit-o, pentru a pune numele
meu acolo pentru totdeauna; şi ochii mei şi inima mea
vor fi acolo întotdeauna. 4 Şi dacă vei umbla înaintea
mea, precum tatăl tău, David, a umblat în integritate a
inimii şi în cinste, pentru a face conform cu tot ce ţi-am
poruncit, şi vei păzi statutele mele şi judecăţile mele, 5
Atunci voi întemeia tronul împărăţiei tale peste Israel
pentru totdeauna, precum am vorbit lui David, tatăl tău,
spunând: Nu îţi va lipsi un bărbat pe tronul lui Israel.
6 Dar dacă cumva vă veţi întoarce de la a mă urma,
voi sau copiii voştri, şi nu veţi păzi poruncile mele şi
statutele mele pe care le-am pus înaintea voastră, ci
veţi merge şi veţi servi altor dumnezei şi vă veţi închina
lor, 7 Atunci voi stârpi pe Israel din ţara pe care le-
am dat-o; şi această casă, pe care am sfinţit-o pentru
numele meu, o voi arunca dinaintea feţei mele; şi Israel
va fi un proverb şi o zicătoare printre toate popoarele;
8 Şi această casă, ce este înaltă, oricine va trece pe
lângă ea va fi înmărmurit şi va şuiera către ea; şi vor
spune: De ce a făcut DOMNUL astfel ţării acesteia şi
casei acesteia? 9 Şi vor răspunde: Pentru că au părăsit
pe DOMNUL Dumnezeul lor, care i-a scos pe părinţii
lor din ţara Egiptului şi au apucat pe alţi dumnezei şi li
s-au închinat şi le-au servit; de aceea a adus DOMNUL
asupra lor tot acest rău. 10 Şi s-a întâmplat, la sfârşitul
a douăzeci de ani după ce Solomon construise cele
două case, casa DOMNULUI şi casa împăratului, 11
(Şi Hiram, împăratul Tirului, îl aproviziona pe Solomon
cu cedri şi brazi şi aur, conform cu toată dorinţa lui),
că împăratul Solomon i-a dat lui Hiram douăzeci de
cetăţi în ţara Galileei. 12 Şi Hiram a ieşit din Tir pentru
a vedea cetăţile pe care Solomon i le dăduse; şi ele nu
i-au plăcut. 13 Şi a spus: Ce sunt aceste cetăţi pe care
mi le-ai dat, fratele meu? Şi le-a numit ţara Cabul până
în această zi. 14 Şi Hiram a trimis împăratului o sută
douăzeci de talanţi de aur. 15 Şi acesta este motivul
pentru tributul de oameni pe care împăratul Solomon l-
a ridicat, pentru a construi casa DOMNULUI şi propria
lui casă şi Milo şi zidul Ierusalimului şi Haţor şi Meghido
şi Ghezer. 16 Fiindcă Faraon, împăratul Egiptului,
se urcase şi luase Ghezerul şi îl arsese cu foc şi îi
ucisese pe canaaniţii care locuiau în cetate şi o dăduse
zestre fiicei sale, soţia lui Solomon. 17 Şi Solomon a
construit Ghezerul şi Bet-Horonul de jos, 18 Şi Baalatul
şi Tadmorul în pustie, în ţară, 19 Şi toate cetăţile pentru
rezerve pe care Solomon le avea şi cetăţile pentru
carele lui şi cetăţile pentru călăreţii lui şi tot ceea ce
Solomon a dorit să construiască în Ierusalim şi în Liban
şi în toată ţara stăpânirii sale. 20 Şi tot poporul care era
rămas dintre amoriţi, hetiţi, fereziţi, heviţi şi iebusiţi,
care nu erau dintre copiii lui Israel, 21 Pe copiii lor care
rămăseseră după ei în ţară, pe care copiii lui Israel de
asemenea nu i-au putut nimici în întregime, peste aceia
Solomon a ridicat un tribut de robie până în această zi.
22 Dar dintre fiii lui Israel, Solomon nu a făcut robi; ci ei
erau oameni de război şi servitori ai săi şi prinţi ai săi
şi căpetenii ale sale şi conducători ai carelor sale şi
călăreţi ai săi. 23 Aceştia erau mai marii ofiţerilor care
erau peste lucrarea lui Solomon: cinci sute cincizeci,
care supravegheau poporul care lucra în lucrare. 24
Dar fiica lui Faraon s-a urcat din cetatea lui David la
casa ei pe care Solomon o construise pentru ea; atunci
a construit el Milo. 25 Şi de trei ori într-un an Solomon
aducea ofrande arse şi ofrande de pace pe altarul pe
care îl zidise DOMNULUI şi ardea tămâie pe altarul
care era înaintea DOMNULUI. Astfel el a terminat casa.
26 Şi împăratul Solomon a făcut o flotă de corăbii în
Eţion-Gheber, care este lângă Elot, pe ţărmul Mării
Roşii, în ţara Edomului. 27 Şi Hiram a trimis în flotă pe
servitorii săi, marinari care aveau cunoştinţă despre
mare, cu servitorii lui Solomon. 28 Şi au venit la Ofir şi
au luat de acolo aur, patru sute douăzeci de talanţi, şi i
l-au adus împăratului Solomon.

10 Şi când împărăteasa din Seba a auzit de faima
lui Solomon în lucruri referitoare la numele
DOMNULUI, a venit să îl încerce cu întrebări grele.
2 Şi a venit la Ierusalim cu un alai foarte mare, cu
cămile care purtau mirodenii şi foarte mult aur, şi cu
pietre preţioase; şi când a venit la Solomon, a vorbit
îndeaproape cu el despre tot ce era în inima ei. 3
Şi Solomon i-a răspuns la toate întrebările ei; nu a
fost niciun lucru ascuns pentru împărat, pe care să nu
i-l fi spus. 4 Şi când împărăteasa din Seba a văzut
toată înţelepciunea lui Solomon şi casa pe care el o
construise, 5 Şi mâncarea de la masa lui şi ţinuta
servitorilor lui şi atenţia servitorilor lui şi hainele lor
şi paharnicii lui şi urcuşul lui pe care urca la casa
DOMNULUI, nu a mai fost suflare în ea. 6 Şi a spus
împăratului: A fost adevărată vorbirea pe care am auzit-
o în ţara mea despre faptele tale şi despre înţelepciunea
ta. 7 Totuşi, nu am crezut aceste cuvinte, până când
am venit şi ochii mei au văzut; şi, iată, nici jumătate nu
mi s-a spus, înţelepciunea ta şi prosperitatea ta întrec
faima despre care am auzit. 8 Ferice de oamenii tăi,
ferice de aceşti servitori ai tăi, care stau în picioare
continuu înaintea ta şi care ascultă înţelepciunea ta. 9
Binecuvântat fie DOMNUL Dumnezeul tău, care şi-a
găsit plăcere în tine, ca să te pună pe tronul lui Israel,
pentru că DOMNUL a iubit pe Israel pentru totdeauna,
de aceea te-a făcut împărat, pentru a face judecată şi
dreptate. 10 Şi ea a dat împăratului o sută douăzeci
de talanţi de aur şi foarte multe mirodenii şi pietre
preţioase; nu a mai venit o atât de mare abundenţă de

mirodenii ca cele pe care împărăteasa din Seba le-
a dat împăratului Solomon. 11 Şi de asemenea flota
lui Hiram, care aducea aur din Ofir, a adus din Ofir
foarte mult lemn de santal şi pietre preţioase. 12 Şi
împăratul a făcut, din lemnele de santal, stâlpi pentru
casa DOMNULUI şi pentru casa împăratului, harpe de
asemenea şi psalterioane pentru cântăreţi; nu a venit
astfel de lemn de santal, nici nu s-a mai văzut până în
această zi. 13 Şi împăratul Solomon a dat împărătesei
din Seba tot ce a dorit ea, orice a cerut, în afară de
ceea ce i-a dat Solomon din darul lui împărătesc. Astfel,
ea s-a întors şi a plecat în ţara ei, ea şi servitorii ei. 14
Şi greutatea aurului care venea la Solomon într-un an
era de şase sute şaizeci şi şase de talanţi de aur, 15
În afară de ce avea de la comercianţi şi din comerţul
comercianţilor de mirodenii şi de la toţi împăraţii Arabiei
şi de la guvernatorii ţării. 16 Şi împăratul Solomon a
făcut două sute de paveze de aur bătut, şase sute de
şekeli de aur au intrat la o pavăză. 17 Şi el a făcut trei
sute de scuturi de aur bătut, a folosit trei mine de aur la
un scut; şi împăratul le-a pus în casa pădurii Libanului.
18 Mai mult, împăratul a făcut un tron mare de fildeş şi l-
a placat cu cel mai bun aur. 19 Tronul avea şase trepte
şi vârful tronului era rotund pe dinapoia sa; şi erau
rezemători de fiecare parte a locului de şezut şi doi lei
stăteau lângă rezemători. 20 Şi doisprezece lei stăteau
acolo de o parte şi de alta pe cele şase trepte; nu era
făcut ceva asemănător în nicio împărăţie. 21 Şi toate
vasele de băut ale împăratului Solomon erau de aur şi
toate vasele casei pădurii Libanului erau de aur pur;
niciunul nu era de argint, care era socotit ca nimic în
zilele lui Solomon. 22 Pentru că împăratul avea pe mare
o flotă din Tarsis cu flota lui Hiram; o dată la trei ani
venea flota de corăbii din Tarsis, aducând aur şi argint,
fildeş şi maimuţe şi păuni. 23 Astfel împăratul Solomon
a întrecut pe toţi împăraţii pământului în bogăţii şi în
înţelepciune. 24 Şi tot pământul căuta faţa lui Solomon,
pentru a auzi înţelepciunea lui, pe care Dumnezeu
o pusese în inima lui. 25 Şi fiecare îşi aducea darul
său: vase de argint şi vase de aur şi haine şi arme
şi mirodenii şi cai şi catâri, o măsură an de an. 26
Şi Solomon a adunat care şi călăreţi; şi a avut o mie
patru sute de care şi douăsprezece mii de călăreţi,
pe care i-a pus în cetăţile unde se ţineau carele şi în
Ierusalim, cu împăratul. 27 Şi împăratul a făcut argintul
la Ierusalim să fie ca pietrele şi cedrii i-a făcut să
fie ca sicomorii care sunt în vale, din abundenţă. 28
Şi Solomon a avut cai aduşi din Egipt şi in împletit;
comercianţii împăratului primeau inul împletit cu un
preţ. 29 Şi un car venea şi ieşea din Egipt pentru şase
sute de şekeli de argint şi un cal pentru o sută cincizeci;
şi astfel pentru toţi împăraţii hetiţilor şi pentru împăraţii
Siriei, au adus acestea prin mijloacele lor.

11 Dar împăratul Solomon a iubit multe femei străine,
împreună cu fiica lui Faraon: femei ale moabiţilor,
amoniţilor, edomiţilor, sidonienilor şi hitiţilor; 2 Dintre
naţiunile referitor la care DOMNUL spusese copiilor
lui Israel: Să nu intraţi la ele, nici ele să nu intre la
voi; căci într-adevăr ele vă vor întoarce inima după
dumnezeii lor; Solomon s-a alipit de acestea în iubire.
3 Şi el avea şapte sute de soţii, prinţese, şi trei sute
de concubine; şi soţiile lui i-au întors inima. 4 Fiindcă
s-a întâmplat, când a îmbătrânit Solomon, că soţiile
lui i-au întors inima după alţi dumnezei; şi inima lui
nu a fost desăvârşită cu DOMNUL Dumnezeul său,
precum a fost inima lui David, tatăl său. 5 Fiindcă
Solomon a mers după Astarteea, zeiţa sidonienilor, şi
după Milcom, urâciunea amoniţilor. 6 Şi Solomon a
făcut ce este rău în ochii DOMNULUI şi nu a mers pe
deplin după DOMNUL, precum a făcut David, tatăl său.
7 Atunci Solomon a construit o înălţime pentru Chemoş,
urâciunea Moabului, pe dealul care este înaintea
Ierusalimului, şi pentru Moloh, urâciunea copiilor lui
Amon. 8 Şi la fel a făcut pentru toate soţiile lui străine,
care ardeau tămâie şi sacrificau dumnezeilor lor. 9 Şi
DOMNUL s-a mâniat pe Solomon, pentru că inima lui
era întoarsă de la DOMNUL Dumnezeul lui Israel, care
i se arătase de două ori, 10 Şi îi poruncise referitor la
acest lucru, să nu meargă după alţi dumnezei; dar el
nu a păzit ceea ce DOMNUL poruncise. 11 De aceea
DOMNUL i-a spus lui Solomon: Pentru că ai făcut acest
lucru, şi nu ai ţinut legământul meu şi statutele mele,
pe care ţi le-am poruncit, voi rupe negreşit împărăţia de
la tine şi o voi da servitorului tău. 12 Totuşi, nu voi face
aceasta în zilele tale din cauza lui David, tatăl tău, ci
o voi rupe din mâna fiului tău. 13 Totuşi, nu voi rupe
toată împărăţia; ci voi da un trib fiului tău, din cauza
lui David, servitorul meu, şi din cauza Ierusalimului pe
care l-am ales. 14 Şi DOMNUL a stârnit un potrivnic
lui Solomon, pe Hadad edomitul; el era din sămânţa
împăratului din Edom. 15 Fiindcă s-a întâmplat, când
era David în Edom şi Ioab, căpetenia oştirii, se urcase
să înmormânteze pe cei ucişi, după ce lovise fiecare
parte bărbătească în Edom, 16 (Pentru că şase luni a
rămas Ioab acolo cu tot Israelul, până când a stârpit
fiecare parte bărbătească în Edom), 17 Că Hadad a
fugit, el şi anumiţi edomiţi dintre servitorii tatălui său
cu el, pentru a merge în Egipt; Hadad fiind încă un
copil mic. 18 Şi ei s-au ridicat din Madian şi au venit la
Paran; şi au luat cu ei oameni din Paran şi au venit
în Egipt, la Faraon, împăratul Egiptului, care i-a dat
o casă şi i-a rânduit merinde şi i-a dat pământ. 19 Şi
Hadad a găsit mare favoare în ochii lui Faraon, astfel
încât el i-a dat de soţie pe sora propriei lui soţii, pe sora
împărătesei Tahpenes. 20 Şi sora Tahpenei i-a născut
pe Ghenubat, fiul său, pe care Tahpenes l-a înţărcat în

casa lui Faraon; şi Ghenubat a fost în casa lui Faraon
între fiii lui Faraon. 21 Şi când Hadad a auzit din Egipt
că David a adormit cu părinţii săi şi că Ioab, căpetenia
oştirii, era mort, Hadad i-a spus lui Faraon: Lasă-mă să
plec, să merg în ţara mea. 22 Atunci Faraon i-a spus:
Dar ce ţi-a lipsit cu mine, că, iată, tu cauţi să mergi
în ţara ta? Şi el a răspuns: Nimic, totuşi oricum dă-mi
drumul. 23 Şi Dumnezeu i-a stârnit un alt potrivnic, pe
Rezon, fiul lui Eliada, care fugise de la stăpânul său
Hadadezer, împăratul din Ţoba; 24 Şi el a adunat la
sine oameni şi a devenit căpetenie peste o ceată când
David a ucis pe cei din Ţoba, şi au mers la Damasc şi
au locuit acolo şi au domnit în Damasc. 25 Şi el a fost
un potrivnic lui Israel în toate zilele lui Solomon, pe
lângă ticăloşia pe care a făcut-o Hadad şi el a detestat
pe Israel şi a domnit peste Siria. 26 Şi Ieroboam, fiul lui
Nebat, un efratit din Ţereda, servitorul lui Solomon,
numele mamei lui fiind Ţerua, o femeie văduvă, chiar şi
el şi-a ridicat mâna împotriva împăratului. 27 Şi acesta
a fost motivul pentru care el şi-a ridicat mâna împotriva
împăratului: Solomon a construit Milo şi a reparat
spărturile cetăţii lui David, tatăl său. 28 Şi bărbatul
Ieroboam era un războinic viteaz; şi Solomon, văzând
că tânărul era sârguincios, l-a făcut conducător peste
toată sarcina casei lui Iosif. 29 Şi s-a întâmplat în acel
timp, când Ieroboam a ieşit din Ierusalim, că profetul
Ahiia şilonitul, l-a găsit pe cale; şi el se îmbrăcase cu
o haină nouă; şi cei doi erau singuri pe câmp; 30 Şi
Ahiia a apucat haina cea nouă care era pe el şi a rupt-
o în douăsprezece bucăţi; 31 Şi i-a spus lui Ieroboam:
Ia-ţi zece bucăţi, pentru că astfel spune DOMNUL,
Dumnezeul lui Israel: Iată, voi rupe împărăţia din mâna
lui Solomon şi îţi voi da ţie zece triburi; 32 (Dar el va
avea un trib, din cauza servitorului meu David şi din
cauza Ierusalimului, cetatea pe care am ales-o dintre
toate triburile lui Israel); 33 Deoarece ei m-au părăsit şi
s-au închinat Astarteei, zeiţa sidonienilor, lui Chemoş,
dumnezeul moabiţilor, şi lui Milcom, dumnezeul copiilor
lui Amon, şi nu au umblat în căile mele, pentru a face
ceea ce este drept în ochii mei şi pentru a ţine statutele
mele şi judecăţile mele, precum a făcut David, tatăl
lui. 34 Totuşi, nu voi lua toată împărăţia din mâna lui;
ci îl voi face prinţ toate zilele vieţii lui din cauza lui
David, servitorul meu, pe care l-am ales, fiindcă el a
păzit poruncile mele şi statutele mele; 35 Dar voi lua
împărăţia din mâna fiului său şi ţi-o voi da ţie, zece
triburi. 36 Şi fiului său îi voi da un trib, astfel încât
David, servitorul meu, să aibă o lumină întotdeauna
înaintea mea în Ierusalim, cetatea pe care mi-am ales-
o pentru a-mi pune numele acolo. 37 Şi te voi lua pe
tine şi vei domni conform cu tot ce sufletul tău doreşte
şi vei fi împărat peste Israel. 38 Şi va fi astfel, dacă vei
da ascultare la tot ce eu îţi poruncesc şi vei umbla în
căile mele şi vei face ce este drept în ochii mei, pentru
a păzi statutele mele şi poruncile mele, precum a făcut
David, servitorul meu, că voi fi cu tine şi îţi voi zidi o
casă sigură, precum am zidit pentru David şi îţi voi da
ţie pe Israel. 39 Şi pentru aceasta voi chinui sămânţa lui
David, dar nu pentru totdeauna. 40 Solomon a căutat
de aceea să îl ucidă pe Ieroboam. Şi Ieroboam s-a
ridicat şi a fugit în Egipt, la Şişac, împăratul Egiptului, şi
a fost în Egipt până la moartea lui Solomon. 41 Şi restul
faptelor lui Solomon şi tot ce a făcut el şi înţelepciunea
lui, nu sunt ele scrise în cartea faptelor lui Solomon?
42 Şi timpul cât Solomon a domnit în Ierusalim peste tot
Israelul a fost patruzeci de ani. 43 Şi Solomon a adormit
cu părinţii săi şi a fost îngropat în cetatea lui David,
tatăl său; şi Roboam, fiul său, a domnit în locul său.

12 Şi Roboam a mers la Sihem, pentru că tot Israelul
venise la Sihem să îl facă împărat. 2 Şi s-a
întâmplat, când Ieroboam, fiul lui Nebat, care era încă
în Egipt, a auzit despre aceasta, (fiindcă el fugise din
prezenţa împăratului Solomon şi Ieroboam locuia în
Egipt), 3 Că ei au trimis şi l-au chemat. Şi Ieroboam
şi toată adunarea lui Israel au venit şi i-au vorbit lui
Roboam, spunând: 4 Tatăl tău ne-a făcut jugul apăsător;
de aceea acum, fă servirea apăsătoare a tatălui tău şi
jugul lui cel greu pe care l-a pus asupra noastră, mai
uşor, şi noi îţi vom servi. 5 Şi el le-a spus: Plecaţi pentru
încă trei zile, apoi veniţi din nou la mine. Şi poporul a
plecat. 6 Şi împăratul Roboam s-a consultat cu bătrânii,
care stătuseră în picioare înaintea lui Solomon, tatăl
său, pe când el încă trăia şi a spus: Cum mă sfătuiţi voi
să răspund acestui popor? 7 Şi ei i-au vorbit, spunând:
Dacă vei fi un servitor al acestui popor în această zi şi
le vei servi şi le vei răspunde şi vei vorbi cuvinte bune
către ei, atunci ei vor fi servitorii tăi pentru totdeauna. 8
Dar el a părăsit sfatul bătrânilor, pe care i l-au dat şi s-a
sfătuit cu tinerii care crescuseră împreună cu el şi care
stăteau în picioare înaintea lui; 9 Şi le-a spus: Ce sfat
ne daţi voi ca să putem răspunde acestui popor, care
mi-a vorbit, zicând: Uşurează jugul pe care tatăl tău l-a
pus asupra noastră? 10 Şi tinerii care crescuseră cu el
i-au vorbit, spunând: Astfel să vorbeşti acestui popor
care ţi-a vorbit, spunând: Tatăl tău a îngreunat jugul
nostru, dar tu uşurează-ni-l; astfel să le spui: Degetul
meu cel mic va fi mai gros decât coapsele tatălui meu.
11 Şi acum, dacă tatăl meu v-a încărcat cu un jug greu,
eu voi adăuga la jugul vostru: tatăl meu v-a pedepsit
cu bice, dar eu vă voi pedepsi cu scorpioni. 12 Astfel
Ieroboam şi tot poporul au venit la Roboam a treia zi,
precum împăratul rânduise, spunând: Veniţi din nou la
mine a treia zi. 13 Şi împăratul a răspuns poporului cu
asprime şi a părăsit sfatul pe care i-l dăduseră bătrânii;
14 Şi le-a vorbit după sfatul tinerilor, spunând: Tatăl meu

a îngreunat jugul vostru, dar eu voi adăuga la jugul
vostru; tatăl meu de asemenea v-a pedepsit cu bice, dar
eu vă voi pedepsi cu scorpioni. 15 De aceea împăratul
nu a dat ascultare poporului; deoarece cauza era de
la DOMNUL, ca să îşi poată împlini spusa pe care
DOMNUL o vorbise prin Ahiia şilonitul lui Ieroboam,
fiul lui Nebat. 16 Astfel, când tot Israelul a văzut că
împăratul nu le-a dat ascultare, poporul a răspuns
împăratului, zicând: Ce parte avem noi în David? Nici
nu avem o moştenire în fiul lui Isai; la corturile tale,
Israele; acum vezi-ţi de casa ta, Davide. Astfel Israel a
plecat la corturile sale. 17 Dar cât despre copiii lui Israel
care locuiau în cetăţile lui Iuda, Roboam a domnit peste
ei. 18 Atunci împăratul Roboam a trimis pe Adoram,
care era peste taxă; şi tot Israelul l-a împroşcat cu
pietre, încât el a murit. De aceea împăratul Roboam
s-a grăbit să se urce în carul său, pentru a fugi la
Ierusalim. 19 Astfel Israel s-a răzvrătit împotriva casei
lui David până în această zi. 20 Şi s-a întâmplat, când
tot Israelul a auzit că Ieroboam s-a întors, că au trimis
şi l-au chemat la adunare şi l-au făcut împărat peste
tot Israelul; nu era nimeni care urma casa lui David,
decât singur tribul lui Iuda. 21 Şi când Roboam a venit
la Ierusalim, el a adunat toată casa lui Iuda, cu tribul
lui Beniamin, o sută optzeci de mii de oameni aleşi,
care erau războinici, pentru a lupta împotriva casei lui
Israel, pentru a aduce împărăţia din nou la Roboam, fiul
lui Solomon. 22 Dar cuvântul lui Dumnezeu a venit la
Şemaia, omul lui Dumnezeu, spunând: 23 Vorbeşte-i lui
Roboam, fiul lui Solomon, împăratul lui Iuda, şi întregii
case a lui Iuda şi a lui Beniamin şi rămăşiţei poporului,
spunând: 24 Astfel spune DOMNUL: Să nu vă urcaţi,
nici să nu luptaţi împotriva fraţilor voştri, copiii lui Israel;
întoarceţi-vă fiecare om la casa lui, pentru că acest
lucru este de la mine. Ei au dat ascultare cuvântului
DOMNULUI şi s-au întors să plece, conform cuvântului
DOMNULUI. 25 Atunci Ieroboam a construit Sihemul în
muntele Efraim şi a locuit acolo; şi a ieşit de acolo şi a
construit Penuelul. 26 Şi Ieroboam a spus în inima sa:
Acum împărăţia se va întoarce la casa lui David; 27
Dacă acest popor urcă pentru a aduce sacrificiu în casa
DOMNULUI la Ierusalim, atunci inima acestui popor se
va întoarce din nou la domnul lor, la Roboam, împăratul
lui Iuda, şi pe mine mă vor ucide şi se vor întoarce la
Roboam, împăratul lui Iuda. 28 De aceea împăratul s-
a sfătuit şi a făcut doi viţei de aur şi le-a spus: Este
prea mult pentru voi să urcaţi la Ierusalim: iată, Israele,
dumnezeii tăi care te-au scos din ţara Egiptului. 29 Şi
a pus pe unul în Betel şi pe celălalt l-a pus în Dan.
30 Şi acest lucru a devenit un păcat; fiindcă poporul a
mers să se închine înaintea unuia, până la Dan. 31 Şi
el a făcut o casă a înălţimilor şi a făcut preoţi din cei
mai de jos oameni, care nu erau dintre fiii lui Levi. 32
Şi Ieroboam a rânduit o sărbătoare în luna a opta, în
ziua a cincisprezecea a lunii, ca sărbătoarea care este
în Iuda, şi a oferit pe altar. Astfel a făcut el în Betel,
sacrificând viţeilor pe care îi făcuse; şi a aşezat în Betel
pe preoţii înălţimilor pe care el le făcuse. 33 Astfel el
a oferit pe altarul pe care îl făcuse în Betel în ziua
a cincisprezecea a lunii a opta, în luna pe care el o
plănuise din inima lui; şi a rânduit o sărbătoare pentru
copiii lui Israel; şi a oferit pe altar şi a ars tămâie.

13 Şi, iată, a venit un om al lui Dumnezeu din Iuda
prin cuvântul DOMNULUI la Betel; şi Ieroboam
stătea în picioare lângă altar pentru a arde tămâie. 2 Şi
el a strigat împotriva altarului prin cuvântul DOMNULUI
şi a spus: Altarule, altarule, astfel spune DOMNUL: Iată,
un fiu se va naşte casei lui David, pe nume Iosia; şi pe
tine, el va oferi pe preoţii înălţimilor, care ard tămâie pe
tine şi oase de oameni vor fi arse pe tine. 3 Şi a dat un
semn în acea zi, spunând: Acesta este semnul despre
care DOMNUL a vorbit: Iată, altarul va fi despicat şi
cenuşa care este pe el va fi vărsată. 4 Şi s-a întâmplat,
când împăratul Ieroboam a auzit spusa omului lui
Dumnezeu, pe care a strigat-o împotriva altarului din
Betel, că şi-a întins mâna de la altar, spunând: Prindeţi-
l. Şi mâna pe care o întinsese împotriva lui, s-a uscat,
astfel încât nu a putut să o tragă din nou la el. 5 Altarul
de asemenea s-a despicat şi cenuşa s-a vărsat de pe
altar, conform cu semnul pe care omul lui Dumnezeu
îl dăduse prin cuvântul DOMNULUI. 6 Şi împăratul a
răspuns şi a zis omului lui Dumnezeu: Roagă acum faţa
DOMNULUI Dumnezeului tău şi roagă-te pentru mine,
ca mâna mea să îmi fie refăcută. Şi omul lui Dumnezeu
a implorat pe DOMNUL şi mâna împăratului i-a fost
refăcută din nou, şi mâna a devenit precum era înainte.
7 Şi împăratul i-a spus omului lui Dumnezeu: Vino
acasă cu mine şi răcoreşte-te şi îţi voi da o răsplată. 8
Şi omul lui Dumnezeu a spus împăratului: Dacă mi-ai
da jumătate din casa ta, nu voi intra cu tine, nici nu voi
mânca pâine nici nu voi bea apă în acest loc; 9 Pentru
că astfel mi s-a poruncit prin cuvântul DOMNULUI,
spunând: Să nu mănânci pâine, nici să nu bei apă, nici
să nu te întorci pe aceeaşi cale pe care ai venit. 10
Astfel el a mers pe altă cale şi nu s-a întors pe calea pe
care venise la Betel. 11 Şi acolo în Betel locuia un profet
bătrân; şi fiii săi au venit şi i-au spus toate lucrările pe
care omul lui Dumnezeu le făcuse în acea zi în Betel;
cuvintele pe care le spusese împăratului, pe acestea
le-au spus de asemenea tatălui lor. 12 Şi tatăl lor le-a
spus: Pe ce cale a mers el? Şi fiii săi văzuseră pe ce
cale mersese omul lui Dumnezeu, care venise din Iuda.
13 Şi a spus fiilor săi: Înşeuaţi-mi măgarul. Astfel ei i-au
înşeuat măgarul; şi a călărit pe el, 14 Şi a mers după
omul lui Dumnezeu şi l-a găsit şezând sub un stejar; şi

i-a spus: Eşti tu omul lui Dumnezeu care a venit din
Iuda? Şi el a spus: Eu sunt. 15 Atunci el i-a spus: Vino
acasă cu mine şi mănâncă pâine. 16 Iar el a spus: Nu
pot să mă întorc cu tine, nici să intru cu tine; nici nu voi
mânca pâine, nici nu voi bea apă cu tine în acest loc;
17 Pentru că mi s-a spus prin cuvântul DOMNULUI: Să
nu mănânci pâine, nici să nu bei apă acolo, nici să te
întorci din nou pe calea pe care ai venit. 18 El i-a spus:
Eu sunt de asemenea profet precum eşti şi tu; şi un
înger mi-a vorbit prin cuvântul DOMNULUI, spunând:
Adu-l înapoi cu tine la casa ta, ca să mănânce pâine şi
să bea apă. Dar el îl minţea. 19 Astfel el s-a întors cu
el şi a mâncat pâine în casa lui şi a băut apă. 20 Şi s-a
întâmplat, pe când şedeau la masă, că a venit cuvântul
DOMNULUI la profetul care îl adusese înapoi; 21 Şi el
a strigat către omul lui Dumnezeu care venise din Iuda,
spunând: Astfel spune DOMNUL: Pentru că nu ai făcut
ce a poruncit gura DOMNULUI şi nu ai păzit porunca
pe care DOMNUL Dumnezeul tău ţi-o poruncise, 22
Ci ai venit înapoi şi ai mâncat pâine şi ai băut apă în
locul despre care DOMNUL ţi-a spus: Să nu mănânci
pâine şi să nu bei apă; trupul tău mort nu va intra în
mormântul părinţilor tăi. 23 Şi s-a întâmplat, după ce a
mâncat pâine şi după ce a băut, că a înşeuat măgarul
pentru el, adică, pentru profetul pe care îl întorsese. 24
Şi după ce a plecat, l-a întâlnit pe cale un leu şi l-a
ucis; şi trupul său mort era aruncat în cale şi măgarul
stătea lângă el, leul de asemenea stătea lângă trupul
mort. 25 Şi, iată, au trecut nişte oameni şi au văzut
trupul mort aruncat în cale şi leul stând lângă trupul
mort; şi au venit şi au spus aceasta în cetatea unde
locuia profetul cel bătrân. 26 Şi când profetul care îl
adusese înapoi din cale a auzit despre aceasta, a spus:
Este omul lui Dumnezeu, care nu a făcut ce a poruncit
cuvântul DOMNULUI; pentru aceasta DOMNUL l-a dat
leului, care l-a sfâşiat şi l-a ucis, conform cuvântului
DOMNULUI, pe care i-l spusese. 27 Şi a vorbit fiilor
săi, zicând: Înşeuaţi-mi măgarul. Şi l-au înşeuat. 28
Şi a mers şi a găsit trupul său mort aruncat în cale şi
măgarul şi leul stând lângă trupul mort; leul nu mâncase
trupul mort, nici nu sfâşiase măgarul. 29 Şi profetul a
ridicat trupul mort al omului lui Dumnezeu şi l-a pus pe
măgar şi l-a adus înapoi; şi profetul cel bătrân a intrat
în cetate, pentru a-l jeli şi pentru a-l îngropa. 30 Şi a
pus trupul său mort în propriul său mormânt; şi ei l-au
jelit, spunând: Vai, fratele meu! 31 Şi s-a întâmplat,
după ce l-a îngropat, că a vorbit fiilor săi, spunând:
La moartea mea, înmormântaţi-mă în mormântul unde
este înmormântat omul lui Dumnezeu; să îmi puneţi
oasele lângă oasele lui; 32 Fiindcă spusa pe care el a
strigat-o prin cuvântul DOMNULUI împotriva altarului
din Betel şi împotriva tuturor caselor înălţimilor care
sunt în cetăţile din Samaria, se va întâmpla negreşit.
33 După acest lucru Ieroboam nu s-a întors de la calea
lui cea rea, ci a făcut din nou, din oamenii cei mai de
jos, preoţi ai înălţimilor; oricine voia, îl consacra şi el
devenea unul din preoţii înălţimilor. 34 Şi acest lucru a
fost păcat casei lui Ieroboam, chiar până la stârpire şi
nimicire de pe faţa pământului.

14 În timpul acela Abiia, fiul lui Ieroboam, s-a
îmbolnăvit. 2 Şi Ieroboam i-a spus soţiei sale:
Ridică-te, te rog, şi deghizează-te, ca să nu fii cunoscută
că eşti soţia lui Ieroboam; şi mergi la Şilo; iată, acolo
este profetul Ahiia, care mi-a spus că voi fi împărat
peste acest popor. 3 Şi ia cu tine zece pâini şi turte şi
un urcior cu miere şi mergi la el: el îţi va spune ce i se
va întâmpla copilului. 4 Şi soţia lui Ieroboam a făcut
astfel şi s-a ridicat şi a mers la Şilo şi a venit la casa lui
Ahiia. Dar Ahiia nu putea să vadă, pentru că ochii lui se
întunecaseră din cauza bătrâneţii. 5 Şi DOMNUL i-a
spus lui Ahiia: Iată, soţia lui Ieroboam vine să te întrebe
un lucru pentru fiul ei, pentru că este bolnav; şi aşa şi
aşa să îi vorbeşti, pentru că atunci când va intra, se va
preface a fi altă femeie. 6 Şi s-a întâmplat, când Ahiia a
auzit sunetul picioarelor ei, pe când intra pe uşă, că el
i-a spus: Intră, tu soţie a lui Ieroboam; de ce te prefaci
a fi alta? Pentru că eu sunt trimis la tine cu veşti grele.
7 Du-te, spune lui Ieroboam: Astfel spune DOMNUL
Dumnezeul lui Israel: Deşi te-am înălţat din mijlocul
poporului şi te-am făcut prinţ peste poporul meu, Israel,
8 Şi am rupt împărăţia de la casa lui David şi ţi-am dat-
o ţie, totuşi nu ai fost ca servitorul meu David, care a
păzit poruncile mele şi care m-a urmat cu toată inima
sa, pentru a face numai ceea ce era drept în ochii mei;
9 Ci ai făcut rău mai mult decât toţi câţi au fost înaintea
ta; fiindcă ai mers şi ţi-ai făcut alţi dumnezei şi chipuri
turnate, pentru a mă provoca la mânie şi m-ai aruncat
în spatele tău; 10 De aceea, iată, voi aduce răul asupra
casei lui Ieroboam şi voi stârpi de la Ieroboam, pe cel
care urinează la perete şi pe cel închis şi pe cel rămas
în Israel, şi voi îndepărta rămăşiţa casei lui Ieroboam,
precum omul îndepărtează balega, până când se duce
toată. 11 Pe cel ce moare din Ieroboam în cetate,
câinii îl vor mânca; şi pe cel care moare în câmp îl vor
mânca păsările cerului, pentru că DOMNUL a vorbit
aceasta. 12 Ridică-te de aceea, mergi acasă; şi când
picioarele tale vor intra în cetate, copilul va muri. 13
Şi tot Israelul va jeli pentru el şi îl vor îngropa, pentru
că numai el din Ieroboam va intra în mormânt, pentru
că numai în el s-a găsit ceva bun faţă de DOMNUL
Dumnezeul lui Israel, în casa lui Ieroboam. 14 Mai mult,
DOMNUL îşi va ridica un împărat peste Israel, care va
stârpi casa lui Ieroboam în acea zi, dar ce spun? Chiar
acum. 15 Fiindcă DOMNUL va lovi pe Israel, precum o
trestie este scuturată în apă şi va dezrădăcina pe Israel

din această ţară bună, pe care a dat-o părinţilor lor
şi îi va împrăştia dincolo de râu, deoarece şi-au făcut
dumbrăvi, provocând pe DOMNUL la mânie. **16** Şi el va
părăsi pe Israel din cauza păcatelor lui Ieroboam, care
a păcătuit şi care a făcut pe Israel să păcătuiască. **17**
Şi soţia lui Ieroboam s-a ridicat şi a plecat şi a venit la
Tirţa; şi când a ajuns la pragul uşii, copilul a murit. **18**
Şi l-au îngropat; şi tot Israelul a jelit pentru el, conform
cuvântului DOMNULUI, pe care el îl vorbise prin mâna
servitorului său, profetul Ahiia. **19** Şi restul faptelor lui
Ieroboam, cum s-a războit şi cum a domnit, iată, ele
sunt scrise în cartea cronicilor împăraţilor lui Israel.
20 Şi zilele cât Ieroboam a domnit au fost douăzeci
şi doi de ani; şi a adormit cu părinţii săi şi Nadab,
fiul său, a domnit în locul său. **21** Şi Roboam, fiul lui
Solomon, a domnit în Iuda. Roboam era în vârstă de
patruzeci şi unu de ani când a început să domnească
şi a domnit şaptesprezece ani în Ierusalim, cetatea pe
care DOMNUL a ales-o dintre toate triburile lui Israel,
ca să îşi pună numele său acolo. Şi numele mamei
lui era Naama, o amonită. **22** Şi Iuda a făcut ce este
rău în ochii DOMNULUI; şi l-au provocat la gelozie
cu păcatele lor pe care le-au făcut, mai mult decât
tot ce făcuseră părinţii lor. **23** Fiindcă ei şi-au zidit
de asemenea înălţimi şi idoli şi dumbrăvi pe fiecare
deal înalt şi sub fiecare copac verde. **24** Şi erau de
asemenea sodomiţi în ţară, care au făcut conform cu
toate urâciunile naţiunilor pe care DOMNUL le alungase
dinaintea copiilor lui Israel. **25** Şi s-a întâmplat, în al
cincilea an al împăratului Roboam, că Şişac, împăratul
Egiptului, s-a urcat împotriva Ierusalimului; **26** Şi a
luat tezaurele casei DOMNULUI şi tezaurele casei
împăratului; a luat chiar tot; şi a luat toate scuturile
de aur pe care Solomon le făcuse. **27** Şi împăratul
Roboam a făcut în locul lor scuturi de aramă şi le-a
încredinţat în mâinile mai marelui gărzii, care păzea uşa
casei împăratului. **28** Şi s-a întâmplat când împăratul
intra în casa DOMNULUI, că garda le purta şi le aducea
înapoi în camera gărzii. **29** Şi restul faptelor lui Roboam
şi tot ce a făcut, nu sunt ele scrise în cartea cronicilor
împăraţilor lui Iuda? **30** Şi a fost război între Roboam şi
Ieroboam, în toate zilele lor. **31** Şi Roboam a adormit
cu părinţii săi şi a fost îngropat cu părinţii săi în cetatea
lui David. Şi numele mamei lui era Naama, o amonită.
Şi Abiiam, fiul său, a domnit în locul său.

15 Şi în anul al optsprezecelea al împăratului
Ieroboam, fiul lui Nebat, Abiiam a domnit peste
Iuda. **2** Trei ani a domnit el în Ierusalim. Şi numele
mamei lui era Maaca, fiica lui Abişalom. **3** Şi el a
umblat în toate păcatele tatălui său, pe care le făcuse
înaintea lui; şi inima lui nu a fost împăcată cu DOMNUL
Dumnezeul lui, ca inima lui David, tatăl său. **4** Totuşi,
din cauza lui David, DOMNUL Dumnezeul său i-a dat o
candelă în Ierusalim, pentru a înălţa pe fiul său după el
şi pentru a întemeia Ierusalimul; **5** Deoarece David
făcuse ceea ce era drept în ochii DOMNULUI şi nu se
abătuse de la niciun lucru pe care i-l poruncise el în
toate zilele vieţii sale, în afară de fapta cu Urie hititul.
6 Şi a fost război între Roboam şi Ieroboam în toate
zilele vieţii lui. **7** Şi restul faptelor lui Abiiam şi tot ce a
făcut, nu sunt ele scrise în cartea cronicilor împăraţilor
lui Iuda? Şi a fost război între Abiiam şi Ieroboam. **8**
Şi Abiiam a adormit cu părinţii săi; şi l-au îngropat în
cetatea lui David; şi fiul său, Asa, a domnit în locul său.
9 Şi în al douăzecilea an al lui Ieroboam, împăratul
lui Israel, Asa a domnit peste Iuda. **10** Şi patruzeci şi
unu de ani a domnit el în Ierusalim. Şi numele mamei
lui era Maaca, fiica lui Abişalom. **11** Şi Asa a făcut
ceea ce era drept în ochii DOMNULUI, precum a făcut
David, tatăl său. **12** Şi a alungat pe sodomiţi din ţară şi
a îndepărtat toţi idolii pe care tatăl său îi făcuse. **13**
Şi de asemenea pe Maaca, mama sa, chiar pe ea a
îndepărtat-o de la a fi împărătească, pentru că făcuse
un idol într-o dumbravă; şi Asa i-a distrus idolul şi l-
a ars lângă pârâul Chedron. **14** Dar înălţimile nu au
fost îndepărtate; totuşi inima lui Asa a fost împăcată cu
DOMNUL în toate zilele sale. **15** Şi el a adus lucrurile
pe care tatăl său le dedicase şi lucrurile pe care el
însuşi le dedicase, în casa DOMNULUI: argint şi aur şi
vase. **16** Şi a fost război între Asa şi Baaşa, împăratul
lui Israel, în toate zilele lor. **17** Şi Baaşa, împăratul lui
Israel, s-a urcat împotriva lui Iuda şi a zidit Rama, ca
să nu permită nimănui să iasă sau să intre la Asa,
împăratul lui Iuda. **18** Atunci Asa a luat tot argintul şi
aurul care era rămas în tezaurele casei DOMNULUI
şi în tezaurele casei împăratului şi le-a dat în mâna
servitorilor săi şi împăratul Asa i-a trimis la Ben-Hadad,
fiul lui Tabrimon, fiul lui Hezion, împăratul Siriei, care
locuia în Damasc, spunând: **19** Este alianţă între mine
şi tine şi între tatăl meu şi tatăl tău: iată, ţi-am trimis
un dar de argint şi aur; vino şi rupe înţelegerea ta cu
Baaşa, împăratul lui Israel, ca să plece de la mine. **20**
Astfel Ben-Hadad a dat ascultare împăratului Asa şi a
trimis pe căpeteniile oştirilor sale împotriva cetăţilor lui
Israel şi au lovit Ionul şi Danul şi Abel-Bet-Maaca şi tot
Chinerotul, împreună cu toată ţara lui Neftali. **21** Şi s-a
întâmplat, când Baaşa a auzit aceasta, că s-a oprit
de la construirea Ramei şi a locuit în Tirţa. **22** Atunci
împăratul Asa a făcut o proclamaţie prin tot Iuda; nimeni
nu a fost scutit; şi au îndepărtat pietrele de la Rama şi
lemnăria ei, cu care Baaşa construise; şi împăratul Asa
a zidit cu ele Gheba lui Beniamin şi Miţpa. **23** Restul
faptelor lui Asa şi toată puterea lui şi tot ce a făcut şi
cetăţile pe care le-a construit, nu sunt ele scrise în
cartea cronicilor împăraţilor lui Iuda? Totuşi în timpul

bătrâneţii sale a fost bolnav de picioare. 24 Şi Asa a
adormit cu părinţii săi şi a fost îngropat cu părinţii săi în
cetatea lui David, tatăl său; şi Iosafat, fiul său, a domnit
în locul său. 25 Şi Nadab, fiul lui Ieroboam, a început
să domnească peste Israel în al doilea an al lui Asa,
împăratul lui Iuda, şi el a domnit peste Israel doi ani. 26
Şi a făcut ce este rău în ochii DOMNULUI şi a umblat
în calea tatălui său şi în păcatul lui, prin care a făcut
pe Israel să păcătuiască. 27 Şi Baaşa, fiul lui Ahiia,
din casa lui Isahar, a uneltit împotriva lui; şi Baaşa l-
a lovit la Ghibeton, care aparţinea filistenilor; fiindcă
Nadab şi tot Israelul asediau Ghibetonul. 28 Chiar în
al treilea an al lui Asa, împăratul lui Iuda, Baaşa l-
a ucis şi a domnit în locul său. 29 Şi s-a întâmplat,
când a domnit, că el a lovit toată casa lui Ieroboam;
nu a lăsat lui Ieroboam pe vreunul care sufla, până
când l-a nimicit, conform spusei DOMNULUI, pe care o
vorbise prin servitorul său, Ahiia şilonitul; 30 Din cauza
păcatelor lui Ieroboam cu care păcătuise şi prin care
făcuse pe Israel să păcătuiască, prin provocarea cu
care îl provocase pe DOMNUL Dumnezeul lui Israel la
mânie. 31 Şi restul faptelor lui Nadab şi tot ce a făcut,
nu sunt ele scrise în cartea cronicilor împăraţilor lui
Israel? 32 Şi a fost război între Asa şi Baaşa, împăratul
lui Israel, în toate zilele lor. 33 În al treilea an al lui Asa,
împăratul lui Iuda, a început să domnească Baaşa, fiul
lui Ahiia, peste tot Israelul în Tirţa, timp de douăzeci
şi patru de ani. 34 Şi el a făcut ce este rău în ochii
DOMNULUI şi a umblat în calea lui Ieroboam şi în
păcatul lui, prin care făcuse pe Israel să păcătuiască.

16 Atunci cuvântul DOMNULUI a venit la Iehu, fiul lui
Hanani, împotriva lui Baaşa, spunând: 2 Pentru
că te-am ridicat din ţărână şi te-am făcut prinţ peste
poporul meu Israel şi ai umblat în calea lui Ieroboam şi
ai făcut pe poporul meu Israel să păcătuiască, pentru
a mă provoca la mânie cu păcatele lor, 3 Iată, voi
îndepărta posteritatea lui Baaşa şi posteritatea casei
lui; şi voi face casa ta precum casa lui Ieroboam, fiul lui
Nebat. 4 Pe cel care va muri din Baaşa, în cetate, câinii
îl vor mânca; şi pe cel care moare dintre ai lui în câmp,
păsările cerului îl vor mânca. 5 Şi restul faptelor lui
Baaşa şi ce a făcut şi puterea lui, nu sunt ele scrise în
cartea cronicilor împăraţilor lui Israel? 6 Astfel Baaşa a
adormit cu părinţii săi şi a fost îngropat în Tirţa; şi Ela,
fiul său, a domnit în locul său. 7 Şi de asemenea prin
mâna profetului Iehu, fiul lui Hanani, a venit cuvântul
DOMNULUI împotriva lui Baaşa şi împotriva casei lui,
pentru tot răul pe care l-a făcut în ochii DOMNULUI, în
a-l provoca la mânie cu lucrarea mâinilor sale, fiind ca
şi casa lui Ieroboam; şi pentru că l-a ucis. 8 În anul al
douăzeci şi şaselea al lui Asa, împăratul lui Iuda, a
început Ela, fiul lui Baaşa, să domnească peste Israel
în Tirţa, doi ani. 9 Şi servitorul său, Zimri, căpetenie a
jumătate din carele lui, a uneltit împotriva sa în timp
ce era în Tirţa bând şi îmbătându-se în casa lui Arţa,
administratorul casei sale în Tirţa. 10 Şi Zimri a intrat şi
l-a lovit şi l-a ucis, în anul al douăzeci şi şaptelea al lui
Asa, împăratul lui Iuda, şi a domnit în locul său. 11 Şi s-
a întâmplat, când a început să domnească, îndată ce a
şezut pe tronul său, că a ucis toată casa lui Baaşa; nu
i-a lăsat pe niciunul care urinează la perete, nici dintre
rudele lui, nici dintre prietenii lui. 12 Astfel Zimri a nimicit
toată casa lui Baaşa, conform cuvântului DOMNULUI,
pe care îl vorbise împotriva lui Baaşa prin profetul Iehu,
13 Pentru toate păcatele lui Baaşa şi păcatele lui Ela, fiul
său, prin care păcătuiseră şi prin care făcuseră pe Israel
să păcătuiască, provocând pe DOMNUL Dumnezeul lui
Israel la mânie cu deşertăciunile lor. 14 Şi restul faptelor
lui Ela şi tot ce a făcut, nu sunt ele scrise în cartea
cronicilor împăraţilor lui Israel? 15 În anul al douăzeci şi
şaptelea al lui Asa, împăratul lui Iuda, a domnit Zimri
şapte zile în Tirţa. Şi poporul era aşezat în tabără
împotriva Ghibetonului, care aparţinea filistenilor. 16 Şi
poporul care era aşezat în tabără a auzit spunându-se:
Zimri a uneltit şi de asemenea a ucis pe împărat; De
aceea tot Israelul a făcut pe Omri, căpetenia oştirii,
împărat peste Israel, în acea zi în tabără. 17 Şi Omri s-
a urcat de la Ghibeton şi tot Israelul cu el şi au asediat
Tirţa. 18 Şi s-a întâmplat, când Zimri a văzut că cetatea
fusese luată, că a intrat în palatul casei împăratului
şi a ars casa împăratului peste el cu foc şi a murit,
19 Pentru păcatele sale cu care păcătuise făcând ce
este rău în ochii DOMNULUI, pentru că umblase în
calea lui Ieroboam şi în păcatul lui pe care l-a făcut,
pentru a face pe Israel să păcătuiască. 20 Şi restul
faptelor lui Zimri şi trădarea lui pe care a lucrat-o, nu
sunt ele scrise în cartea cronicilor împăraţilor lui Israel?
21 Atunci poporul lui Israel s-a despărţit în două părţi:
jumătate din popor l-a urmat pe Tibni, fiul lui Ghinat,
pentru a-l face împărat şi jumătate l-a urmat pe Omri.
22 Dar poporul care l-a urmat pe Omri l-a învins pe cel
care îl urma pe Tibni, fiul lui Ghinat; astfel Tibni a murit,
iar Omri a domnit. 23 În anul al treizeci şi unulea al lui
Asa, împăratul lui Iuda, a început Omri să domnească
peste Israel, doisprezece ani; şase ani a domnit în
Tirţa. 24 Şi a cumpărat dealul Samariei de la Şemer
pentru doi talanţi de argint şi a construit pe deal şi a
pus numele cetăţii pe care o construise, după numele
lui Şemer, stăpânul dealului, Samaria. 25 Dar Omri a
lucrat ce este rău în ochii DOMNULUI şi a făcut mai
rău decât toţi cei care au fost înaintea lui. 26 Fiindcă a
umblat în toată calea lui Ieroboam, fiul lui Nebat, şi în
păcatul lui cu care făcuse pe Israel să păcătuiască,
pentru a provoca pe DOMNUL Dumnezeul lui Israel
la mânie cu deşertăciunile lor. 27 Şi restul faptelor lui

Omri şi tot ce a făcut şi puterea lui pe care a arătat-o,
nu sunt ele scrise în cartea cronicilor împăraţilor lui
Israel? 28 Astfel Omri a adormit cu părinţii săi şi a
fost îngropat în Samaria; Şi Ahab, fiul său, a domnit
în locul său. 29 Şi în anul al treizeci şi optulea al lui
Asa, împăratul lui Iuda, Ahab, fiul lui Omri, a început
să domnească peste Israel; şi Ahab, fiul lui Omri, a
domnit peste Israel în Samaria douăzeci şi doi de ani.
30 Şi Ahab, fiul lui Omri, a făcut ce este rău în ochii
DOMNULUI mai mult decât toţi cei care au fost înaintea
lui. 31 Şi s-a întâmplat, ca şi cum ar fi fost un lucru
uşor pentru el să umble în păcatele lui Ieroboam, fiul lui
Nebat, că a luat de soţie pe Izabela, fiica lui Etbaal,
împăratul sidonienilor, şi a mers şi i-a servit lui Baal şi i
s-a închinat. 32 Şi a ridicat un altar pentru Baal în casa
lui Baal, pe care o construise în Samaria. 33 Şi Ahab a
făcut o dumbravă; şi Ahab a făcut mai mult, pentru a
provoca pe DOMNUL Dumnezeul lui Israel la mânie,
decât toţi împăraţii lui Israel care au fost înaintea lui. 34
În zilele lui Hiel betelitul a construit Ierihonul; i-a pus
temelia în Abiram, întâiul său născut, şi i-a pus porţile
în cel mai tânăr fiu al său, Segub, conform cuvântului
DOMNULUI, pe care îl spusese prin Iosua, fiul lui Nun.

17 Şi Ilie tişbitul, care era dintre locuitorii Galaadului,
i-a spus lui Ahab: Precum DOMNUL Dumnezeul
lui Israel trăieşte, înaintea căruia stau în picioare, nu va
fi nici rouă nici ploaie în anii aceştia, decât conform
cuvântului meu. 2 Şi cuvântul DOMNULUI a venit la
el, spunând: 3 Du-te de aici şi întoarce-te spre est
şi ascunde-te lângă pârâul Cherit, care este înaintea
Iordanului. 4 Şi se va întâmpla, că vei bea din pârâu şi
am poruncit corbilor să te hrănească acolo. 5 Astfel el a
mers şi a făcut conform cuvântului DOMNULUI; fiindcă
a mers şi a locuit lângă pârâul Cherit, care este înaintea
Iordanului. 6 Şi corbii i-au adus pâine şi carne dimineaţa
şi pâine şi carne seara; şi el a băut din pârâu. 7 Şi s-a
întâmplat după un timp, că pârâul a secat, pentru că
nu fusese ploaie în ţară. 8 Şi cuvântul DOMNULUI a
venit la el, spunând: 9 Ridică-te, mergi la Sarepta, care
aparţine de Sidon, şi locuieşte acolo; iată, am poruncit
unei femei văduve de acolo să te sprijine. 10 Astfel
el s-a ridicat şi a mers la Sarepta. Şi când a venit la
poarta cetăţii, iată, femeia văduvă era acolo strângând
vreascuri; şi el a strigat către ea şi a spus: Adu-mi, te
rog, puţină apă într-un vas, ca să beau. 11 Şi pe când
ea mergea să îi aducă, el a strigat către ea şi a spus:
Adu-mi, te rog, o bucată de pâine în mâna ta. 12 Iar ea
a spus: Precum DOMNUL Dumnezeul tău trăieşte, o
turtă nu am, ci o mână plină de făină într-un vas şi puţin
untdelemn într-un ulcior; şi, iată, strâng două vreascuri,
ca să intru şi să o pregătesc pentru mine şi pentru fiul
meu, ca să o mâncăm şi să murim. 13 Şi Ilie i-a spus:
Nu te teme; mergi şi fă precum ai spus; dar fă-mi din
ea întâi mie o mică turtă şi adu-mi-o; şi după aceea fă
pentru tine şi pentru fiul tău. 14 Pentru că astfel spune
DOMNUL Dumnezeul lui Israel: Vasul făinii nu se va
mistui, nici ulciorul de untdelemn nu se va sfârşi, până
în ziua în care DOMNUL va trimite ploaie pe pământ.
15 Şi ea a mers şi a făcut conform spusei lui Ilie; şi
ea şi el şi casa ei au mâncat multe zile. 16 Şi vasul
făinii nu s-a terminat, nici urciorul de untdelemn nu
s-a sfârşit, conform cuvântului DOMNULUI, pe care
îl spusese prin Ilie. 17 Şi s-a întâmplat după aceste
lucruri, că fiul femeii, stăpâna casei, s-a îmbolnăvit; şi
boala lui a fost grea, încât nu a mai rămas suflare în el.
18 Şi ea i-a spus lui Ilie: Ce am eu a face cu tine, o tu,
om al lui Dumnezeu? Ai venit la mine ca să aduci în
amintire păcatul meu şi să ucizi pe fiul meu? 19 Şi el
i-a spus: Dă-mi pe fiul tău. Şi el l-a luat de la sânul
ei şi l-a dus în camera de sus, unde locuia el, şi l-a
culcat pe propriul lui pat. 20 Şi a strigat către DOMNUL
şi a spus: DOAMNE Dumnezeul meu, ai adus răul şi
peste văduva la care locuiesc temporar, ucigând pe fiul
ei? 21 Şi s-a întins peste copil de trei ori şi a strigat
către DOMNUL şi a spus: DOAMNE Dumnezeul meu,
te rog, să se întoarcă sufletul acestui copil în el. 22 Şi
DOMNUL a auzit vocea lui Ilie; şi sufletul copilului s-a
întors înapoi în el şi el a trăit. 23 Şi Ilie a luat copilul
şi l-a adus din cameră în casă şi l-a dat mamei sale;
şi Ilie a spus: Vezi, fiul tău trăieşte. 24 Şi femeia i-a
spus lui Ilie: Acum prin aceasta cunosc că eşti un om al
lui Dumnezeu şi cuvântul DOMNULUI în gura ta este
adevăr.

18 Şi s-a întâmplat, că după multe zile, cuvântul
DOMNULUI a venit la Ilie în anul al treilea,
spunând: Du-te, arată-te lui Ahab; şi voi trimite ploaie
pe pământ. 2 Şi Ilie a mers să se arate lui Ahab. Şi era
o foamete aspră în Samaria. 3 Şi Ahab l-a chemat pe
Obadia, care era guvernatorul casei sale. (Şi Obadia se
temea mult de DOMNUL; 4 Fiindcă s-a întâmplat, când
Izabela a stârpit pe profeţii DOMNULUI, că Obadia a
luat o sută de profeţi şi i-a ascuns câte cincizeci într-
o peşteră şi i-a hrănit cu pâine şi apă.) 5 Şi Ahab i-
a spus lui Obadia: Du-te în ţară, la toate fântânile de
apă şi la toate pâraiele; poate găsim iarbă pentru a
salva caii şi catârii, ca să nu pierdem toate animalele.
6 Astfel, şi-au împărţit ţara între ei pentru a trece prin
ea; Ahab a mers pe o cale, singur, şi Obadia a mers pe
altă cale, singur. 7 Şi pe când Obadia era pe cale, iată,
Ilie l-a întâlnit; şi el l-a recunoscut şi a căzut cu faţa la
pământ şi a spus: Tu eşti, domnul meu Ilie? 8 Şi el i-
a răspuns: Eu sunt; du-te, spune domnului tău: Iată,
Ilie este aici. 9 Şi el a spus: Cu ce am păcătuit eu, ca
să dai pe servitorul tău în mâna lui Ahab, ca să mă

ucidă? 10 Precum DOMNUL Dumnezeul tău trăieşte,
nu este naţiune sau împărăţie, la care domnul meu nu
a trimis să te caute; şi când ei spuneau: Nu este acolo;
el lua un jurământ de la împărăţie sau naţiune, că nu
te-au găsit. 11 Şi acum tu spui: Du-te, spune domnului
tău: Iată, Ilie este aici. 12 Şi se va întâmpla, imediat
ce eu voi pleca de la tine, că Duhul DOMNULUI te va
duce nu ştiu unde; şi astfel, când vin şi îi spun lui Ahab
şi el nu te va găsi, că mă va ucide; dar eu, servitorul
tău, mă tem de DOMNUL din tinereţea mea. 13 Nu i
s-a spus domnului meu ce am făcut când Izabela a
ucis pe profeţii DOMNULUI, cum am ascuns o sută de
bărbaţi dintre profeţii DOMNULUI, câte cincizeci într-o
peşteră şi i-am hrănit cu pâine şi apă? 14 Şi acum tu
spui: Du-te, spune domnului tău: Iată, Ilie este aici; şi
el mă va ucide. 15 Şi Ilie a spus: Precum DOMNUL
oştirilor trăieşte, înaintea căruia stau în picioare, în
această zi mă voi arăta negreşit lui. 16 Astfel Obadia a
mers să îl întâlnească pe Ahab şi i-a spus; şi Ahab a
mers să îl întâlnească pe Ilie. 17 Şi s-a întâmplat, când
Ahab l-a văzut pe Ilie, că Ahab i-a spus: Eşti tu cel
care tulbură pe Israel? 18 Iar el a răspuns: Nu eu am
tulburat pe Israel, ci tu şi casa tatălui tău, în aceea că
aţi părăsit poruncile DOMNULUI şi tu ai urmat Baalilor.
19 De aceea acum, trimite şi adună la mine tot Israelul
pe muntele Carmel şi pe cei patru sute cincizeci de
profeţi ai lui Baal şi pe cei patru sute de profeţi ai
dumbrăvilor, care mănâncă la masa Izabelei. 20 Astfel,
Ahab a trimis la toţi copiii lui Israel şi a adunat profeţii
la muntele Carmel. 21 Şi Ilie a venit la tot poporul şi a
spus: Până când veţi şchiopăta voi între două opinii?
Dacă DOMNUL este Dumnezeu, urmaţi-l pe el; dar
dacă este Baal, atunci urmaţi-l pe el. Şi poporul nu i-a
răspuns un cuvânt. 22 Atunci a spus Ilie poporului: Eu,
numai eu, am rămas profet al DOMNULUI; dar profeţii
lui Baal sunt patru sute cincizeci de bărbaţi. 23 Să ni se
dea de aceea doi tauri; şi ei să îşi aleagă un taur pentru
ei şi să îl taie bucăţi şi să îl pună pe lemne şi să nu
pună foc dedesubt; şi eu voi pregăti celălalt taur şi îl voi
pune pe lemne şi nu voi pune foc dedesubt; 24 Şi să
chemaţi numele dumnezeilor voştri, iar eu voi chema
numele DOMNULUI; şi Dumnezeul care răspunde prin
foc, acela să fie Dumnezeu. Şi tot poporul a răspuns şi
a zis: Bine spus. 25 Şi Ilie a spus profeţilor lui Baal:
Alegeţi-vă un taur şi pregătiţi-l întâi, pentru că voi
sunteţi mulţi; şi chemaţi numele dumnezeilor voştri, dar
să nu puneţi foc dedesubt. 26 Şi ei au luat taurul care
le-a fost dat şi l-au pregătit; şi au chemat numele lui
Baal de dimineaţă până la amiază, spunând: Baale,
ascultă-ne. Dar nu a fost nicio voce, nici nu a răspuns
nimeni. Şi săreau pe altarul care fusese făcut. 27 Şi s-
a întâmplat la amiază, că Ilie i-a batjocorit şi a spus:
Strigaţi cu voce tare, pentru că el este dumnezeu; fie
vorbeşte, sau urmăreşte ceva, sau este într-o călătorie,
sau poate doarme şi trebuie trezit. 28 Şi au strigat cu
voce tare şi s-au tăiat după obiceiul lor cu săbii şi suliţe,
până când sângele a ţâşnit pe ei. 29 Şi s-a întâmplat,
când miezul zilei a trecut şi ei au profeţit până la timpul
oferirii sacrificiului de seară, că nu a fost nici voce,
nici cineva care să răspundă, nici cineva care să dea
ascultare. 30 Şi Ilie a spus către tot poporul: Apropiaţi-
vă de mine. Şi tot poporul s-a apropiat de el. Şi el a
reparat altarul DOMNULUI care era dărâmat. 31 Şi Ilie
a luat douăsprezece pietre, conform numărului triburilor
fiilor lui Iacob, către care cuvântul DOMNULUI a venit,
spunând: Israel va fi numele tău; 32 Şi cu pietrele a
zidit un altar în numele DOMNULUI; şi a făcut un şanţ
în jurul altarului, atât de mare încât să conţină două
măsuri de sămânţă. 33 Şi a pus lemnele în ordine şi
a tăiat taurul în bucăţi şi l-a pus pe lemne şi a spus:
Umpleţi patru vedre cu apă şi turnaţi-o pe ofranda arsă
şi pe lemne. 34 Şi a spus: Faceţi aceasta a doua oară.
Şi au făcut aceasta a doua oară. Şi el a spus: Faceţi
aceasta a treia oară. Şi au făcut aceasta a treia oară.
35 Şi apa curgea împrejurul altarului şi el a umplut
de asemenea şanţul cu apă. 36 Şi s-a întâmplat, pe
timpul ofrandei sacrificiului de seară, că profetul Ilie s-a
apropiat şi a spus: DOAMNE Dumnezeul lui Avraam,
Isaac şi al lui Israel, să se cunoască în această zi că tu
eşti Dumnezeu în Israel şi că eu sunt servitorul tău
şi că am făcut toate aceste lucruri la cuvântul tău. 37
Ascultă-mă, DOAMNE, ascultă-mă, ca acest popor să
ştie că tu eşti DOMNUL Dumnezeu şi că tu le-ai întors
inima înapoi. 38 Atunci focul DOMNULUI a căzut şi
a mistuit ofranda arsă şi lemnele şi pietrele şi ţărâna
şi a supt apa care era în şanţ. 39 Şi când tot poporul
a văzut aceasta, au căzut cu feţele la pământ; şi au
spus: DOMNUL, el este singurul Dumnezeu; DOMNUL,
el este singurul Dumnezeu. 40 Şi Ilie le-a spus: Luaţi
pe profeţii lui Baal; să nu scape niciunul dintre ei. Şi i-
au luat; şi Ilie i-a coborât la pârâul Chişon şi i-a ucis
acolo. 41 Şi Ilie i-a spus lui Ahab: Urcă-te, mănâncă şi
bea, pentru că este zgomot de ploaie mare. 42 Astfel
Ahab s-a urcat să mănânce şi să bea. Şi Ilie s-a urcat
pe vârful Carmelului; şi s-a plecat la pământ şi şi-a pus
faţa între genunchi, 43 Şi a spus servitorului său: Urcă
acum, priveşte spre mare. Şi el s-a urcat şi a privit şi a
spus: Nu este nimic. Iar el a spus: Du-te din nou de
şapte ori. 44 Şi s-a întâmplat a şaptea oară, că el a
spus: Iată, se ridică un nor mic din mare, ca o mână de
om. Iar el a spus: Urcă-te şi spune lui Ahab: Pregăteşte-
ţi carul şi coboară, ca să nu te oprească ploaia. 45 Şi s-
a întâmplat între timp, că cerul s-a înnegrit cu nori şi
vânt şi a fost o ploaie mare. Şi Ahab s-a urcat în carul
său şi a mers la Izreel. 46 Şi mâna DOMNULUI a fost

peste Ilie; şi el şi-a încins coapsele şi a alergat înaintea
lui Ahab la intrarea în Izreel.

19 Şi Ahab i-a istorisit Izabelei tot ce făcuse Ilie şi
cum ucisese cu sabia pe toţi profeţii. **2** Atunci
Izabela a trimis un mesager la Ilie, spunând: Astfel
să îmi facă dumnezeii şi încă mai mult, dacă nu îţi
fac viaţa ta ca viaţa unuia dintre ei, mâine pe timpul
acesta. **3** Şi când el a văzut aceasta, s-a ridicat şi a
mers pentru a-şi salva viaţa şi a venit la Beer-Şeba,
care aparţine de Iuda, şi a lăsat pe servitorul său acolo.
4 Iar el a mers în pustiu cale de o zi şi a ajuns şi a
şezut sub un ienupăr; şi a cerut ca sufletul lui să moară
şi a spus: Este destul; acum, DOAMNE, ia-mi viaţa,
pentru că nu sunt mai bun decât părinţii mei. **5** Şi s-a
culcat şi pe când dormea sub un ienupăr, iată, un înger
l-a atins şi i-a spus: Scoală-te şi mănâncă. **6** Şi s-a
uitat şi, iată, era o turtă coaptă pe cărbuni şi un urcior
cu apă la capul său. Şi a mâncat şi a băut şi s-a culcat
din nou. **7** Şi îngerul DOMNULUI a venit din nou, a
doua oară, şi l-a atins şi a spus: Scoală-te şi mănâncă;
deoarece călătoria ta este prea mare pentru tine. **8** Şi
s-a sculat şi a mâncat şi a băut şi a mers în puterea
mâncării aceleia patruzeci de zile şi patruzeci de nopţi
până la Horeb, muntele lui Dumnezeu. **9** Şi a intrat
acolo într-o peşteră şi a rămas toată noaptea acolo;
şi, iată, cuvântul DOMNULUI a venit la el şi i-a spus:
Ce faci tu aici, Ilie? **10** Şi el a spus: Am fost foarte
gelos pentru DOMNUL Dumnezeul oştirilor; deoarece
copiii lui Israel au părăsit legământul tău, au dărâmat
altarele tale şi au ucis cu sabia pe profeţii tăi; şi eu,
numai eu, am rămas; şi ei mă caută să îmi ia viaţa. **11**
Iar el a spus: Ieşi şi stai în picioare pe munte înaintea
DOMNULUI. Şi, iată, DOMNUL a trecut şi un vânt mare
şi puternic a despicat munţii şi a sfărâmat în bucăţi
stâncile înaintea DOMNULUI, dar DOMNUL nu era în
vânt; şi după vânt, un cutremur, dar DOMNUL nu era în
cutremur. **12** Şi după cutremur, un foc, dar DOMNUL nu
era în foc; şi după foc o voce blândă, şoptită. **13** Şi s-a
întâmplat când Ilie a auzit aceasta, că şi-a înfăşurat faţa
în mantaua sa şi a ieşit şi a stat în picioare la intrarea
peşterii. Şi, iată, a ajuns la el o voce care a spus: Ce
faci tu aici, Ilie? **14** Iar el a spus: Am fost foarte gelos
pentru DOMNUL Dumnezeul oştirilor, deoarece copiii
lui Israel au părăsit legământul tău, au dărâmat altarele
tale şi au ucis cu sabia pe profeţii tăi; şi eu, numai
eu, am rămas; şi ei mă caută să îmi ia viaţa. **15** Iar
DOMNUL i-a zis: Du-te, întoarce-te pe calea ta către
pustiul Damascului; şi când ajungi, să ungi pe Hazael
să fie împărat peste Siria; **16** Şi pe Iehu, fiul lui Nimşi,
să îl ungi să fie împărat peste Israel; şi pe Elisei, fiul
lui Şafat, din Abel-Mehola, să îl ungi să fie profet în
locul tău. **17** Şi se va întâmpla, că pe cel care scapă de
sabia lui Hazael îl va ucide Iehu; şi pe cel care scapă
de sabia lui Iehu îl va ucide Elisei. **18** Totuşi, mi-am
lăsat şapte mii în Israel, toţi genunchii ce nu s-au plecat
înaintea lui Baal şi fiecare gură care nu l-a sărutat. **19**
Astfel, el s-a depărtat de acolo şi l-a găsit pe Elisei,
fiul lui Şafat, care ara cu douăsprezece juguri de boi
înaintea lui şi el cu al doisprezecelea; şi Ilie a trecut
pe lângă el şi şi-a aruncat mantaua peste el. **20** Şi el
a lăsat boii şi a alergat după Ilie şi a spus: Lasă-mă,
te rog, să sărut pe tatăl meu şi pe mama mea şi apoi
te voi urma. Iar el i-a spus: Du-te, întoarce-te: fiindcă
ce ţi-am făcut? **21** Şi el s-a întors de la el şi a luat o
pereche de boi şi i-a înjunghiat şi a fiert carnea lor cu
uneltele boilor şi a dat poporului şi ei au mâncat. Apoi
s-a ridicat şi a mers după Ilie şi i-a servit.

20 Şi Ben-Hadad, împăratul Siriei, şi-a adunat toată
oştirea lui; şi erau treizeci şi doi de împăraţi cu el,
şi cai şi care; şi s-a urcat şi a asediat Samaria şi s-a
războit împotriva ei. **2** Şi a trimis mesageri la Ahab,
împăratul lui Israel, în cetate, şi i-a spus: Astfel spune
Ben-Hadad: **3** Argintul tău şi aurul tău sunt ale mele;
soţiile tale de asemenea şi copiii tăi cei mai plăcuţi
sunt ai mei. **4** Şi împăratul lui Israel a răspuns şi a zis:
Domnul meu, împărate, conform spusei tale, eu, şi tot
ceea ce am, sunt al tău. **5** Şi mesagerii s-au întors
şi au zis: Astfel vorbeşte Ben-Hadad, spunând: Deşi
am trimis la tine, spunând: Să îmi dai argintul tău şi
aurul tău şi soţiile tale şi copiii tăi; **6** Totuşi voi trimite pe
servitorii mei la tine mâine, cam în acest timp, şi ei vor
cerceta casa ta şi casele servitorilor tăi; şi va fi astfel:
că orice este plăcut în ochii tăi, ei vor pune în mâna lor
şi vor lua. **7** Atunci împăratul lui Israel a chemat pe toţi
bătrânii ţării şi a spus: Cunoaşteţi, vă rog, şi vedeţi cum
acest om caută ticăloşie, pentru că a trimis la mine
după soţiile mele şi după copiii mei şi după argintul
meu şi după aurul meu şi nu l-am refuzat. **8** Şi toţi
bătrânii şi tot poporul i-au zis: Să nu îi dai ascultare, nici
să nu consimţi. **9** De aceea el a spus mesagerilor lui
Ben-Hadad: Spuneţi domnului meu, împăratul: Pentru
tot ce ai trimis la servitorul tău la început voi face; dar
acest lucru nu pot să îl fac. Şi mesagerii au plecat şi i-
au adus din nou cuvânt. **10** Şi Ben-Hadad a trimis la el
şi a spus: Astfel să îmi facă dumnezeii şi încă mai mult,
dacă ţărâna Samariei va fi suficientă să umple mâna
întregului popor care mă urmează. **11** Şi împăratul lui
Israel a răspuns şi a zis: Spuneţi-i: Să nu se fălească
cel care îşi încinge armura ca cel care şi-o dă jos. **12** Şi
s-a întâmplat, când Ben-Hadad a auzit acest mesaj,
pe când el bea, el şi împăraţii lui în corturi, că a spus
servitorilor săi: Desfăşuraţi-vă de bătălie. Şi ei s-au
desfăşurat de bătălie împotriva cetăţii. **13** Şi, iată, a
venit un profet la Ahab, împăratul lui Israel, spunând:

Astfel spune DOMNUL: Ai văzut tu toată această mare
mulţime? Iată, o voi da în mâna ta în această zi; şi
tu vei cunoaşte că eu sunt DOMNUL. 14 Şi Ahab a
spus: Prin cine? Iar el a spus: Astfel spune DOMNUL:
Prin tinerii prinţilor provinciilor. Apoi el a spus: Cine
va începe bătălia? Iar el a răspuns: Tu. 15 Atunci el
a numărat pe tinerii prinţilor provinciilor, şi ei au fost
două sute treizeci şi doi; şi, după ei a numărat tot
poporul, pe toţi copiii lui Israel, şapte mii. 16 Şi au
ieşit la amiază. Dar Ben-Hadad bea şi se îmbăta în
corturi, el şi împăraţii, cei treizeci şi doi de împăraţi,
care îl ajutau. 17 Şi tinerii prinţilor provinciilor au ieşit
cei dintâi; şi Ben-Hadad a trimis şi i-au spus, zicând: Au
ieşit nişte bărbaţi din Samaria. 18 Şi el a spus: Dacă au
ieşit pentru pace, prindeţi-i vii; şi dacă au ieşit pentru
război, prindeţi-i vii. 19 Astfel, aceşti tineri ai prinţilor
provinciilor au ieşit din cetate, ei şi armata care îi urma.
20 Şi au ucis, fiecare pe omul lui; şi sirienii au fugit;
şi Israel i-a urmărit; şi Ben-Hadad, împăratul Siriei, a
scăpat pe un cal cu călăreţii. 21 Şi împăratul lui Israel a
ieşit şi a lovit caii şi carele şi a ucis pe sirieni cu un
mare măcel. 22 Şi profetul a venit la împăratul lui Israel
şi i-a spus: Du-te, întăreşte-te şi însemnează şi vezi ce
faci, pentru că la întoarcerea anului împăratul Siriei se
va urca împotriva ta. 23 Şi servitorii împăratului Siriei i-
au spus: Dumnezeii lor sunt dumnezei ai dealurilor;
de aceea au fost mai tari decât noi; dar să luptăm
împotriva lor în câmpie şi cu siguranţă noi vom fi mai
tari decât ei. 24 Şi fă acest lucru: Scoate pe împăraţi,
pe fiecare om din locul său, şi pune căpetenii în locul
lor; 25 Şi numără-ţi o armată, ca armata pe care ai
pierdut-o, cal pentru cal şi car pentru car; şi vom lupta
împotriva lor în câmpie şi cu siguranţă noi vom fi mai
tari decât ei. Şi el a dat ascultare vocii lor şi a făcut
astfel. 26 Şi s-a întâmplat, la întoarcerea anului, că Ben-
Hadad a numărat pe sirieni şi s-a urcat la Afec, pentru
a lupta împotriva lui Israel. 27 Şi copiii lui Israel au fost
număraţi şi erau toţi prezenţi şi au mers împotriva lor;
şi copiii lui Israel şi-au înălţat corturile în faţa lor ca
două turme mici de iezi, dar sirienii umpleau ţara. 28 Şi
a venit un om al lui Dumnezeu şi a vorbit împăratului
lui Israel şi a spus: Astfel spune DOMNUL: Pentru că
sirienii au zis: DOMNUL este Dumnezeu al dealurilor
dar nu este Dumnezeu al văilor, de aceea voi da toată
această mare mulţime în mâna ta şi veţi cunoaşte
că eu sunt DOMNUL. 29 Şi şi-au înălţat corturile unii
în faţa altora şapte zile. Şi astfel a fost, că în ziua a
şaptea bătălia a început; şi copiii lui Israel au ucis dintre
sirieni o sută de mii de pedeştri într-o singură zi. 30
Dar restul au fugit la Afec în cetate; şi acolo un zid
a căzut peste douăzeci şi şapte de mii dintre bărbaţii
care erau rămaşi. Şi Ben-Hadad a fugit şi a intrat în
cetate într-o cameră dinăuntru. 31 Şi servitorii săi i-
au spus: Iată acum, am auzit că împăraţii casei lui
Israel sunt împăraţi milostivi; să ne punem, te rog, sac
peste coapse şi funii pe capete şi să ieşim înaintea
împăratului lui Israel; poate că te va lăsa cu viaţă. 32
Astfel s-au încins cu sac peste coapsele lor şi au pus
funii pe capetele lor şi au venit la împăratul lui Israel şi
au spus: Servitorul tău Ben-Hadad spune: Te rog, lasă-
mă să trăiesc. Iar el a spus: Mai este încă în viaţă? El
este fratele meu. 33 Şi oamenii au căutat cu atenţie
la cuvintele lui, dacă vreun lucru va ieşi de la el, şi
au prins în grabă aceasta şi au zis: Fratele tău, Ben-
Hadad. Atunci el a spus: Mergeţi, aduceţi-l. Atunci Ben-
Hadad a ieşit la el, iar el l-a făcut să se urce în car. 34
Şi Ben-Hadad i-a spus: Cetăţile, pe care le-a luat tatăl
meu de la tatăl tău, le voi înapoia; şi îţi vei face străzi în
Damasc, precum tatăl meu a făcut în Samaria. Atunci,
Ahab a spus: Eu te voi trimite cu acest legământ. Astfel
el a făcut legământ cu el şi l-a trimis. 35 Şi un anume
bărbat dintre fiii profeţilor a spus aproapelui său în
cuvântul DOMNULUI: Loveşte-mă, te rog. Şi bărbatul a
refuzat să îl lovească. 36 Atunci i-a spus: Pentru că nu
ai ascultat de vocea DOMNULUI, iată, imediat ce te vei
fi depărtat de la mine, un leu te va ucide. Şi imediat ce
s-a depărtat de la el, un leu l-a găsit şi l-a ucis. 37 Apoi
a găsit un alt bărbat şi i-a spus: Loveşte-mă, te rog. Şi
bărbatul l-a lovit, astfel încât prin lovire l-a rănit. 38
Astfel, profetul a plecat şi l-a aşteptat pe împărat pe
cale şi s-a deghizat cu cenuşă pe faţa lui. 39 Şi pe
când trecea împăratul, a strigat către împărat şi a spus:
Servitorul tău a ieşit în mijlocul luptei; şi, iată, un om s-
a abătut şi a adus la mine un om şi a spus: Păzeşte
pe acest om; dacă va lipsi cumva, atunci viaţa ta va
fi pentru viaţa lui sau altfel îmi vei plăti un talant de
argint. 40 Şi pe când servitorul tău era ocupat încoace
şi încolo, el a dispărut. Şi împăratul lui Israel i-a spus:
Aceasta îţi este judecata; tu însuţi ai hotărât-o. 41 Şi el
s-a grăbit şi şi-a luat cenuşa de pe faţa lui; şi împăratul
lui Israel l-a recunoscut că era dintre profeţi. 42 Iar el i-
a spus: Astfel spune DOMNUL: Pentru că ai dat drumul
din mâna ta unui om pe care l-am rânduit în întregime
nimicirii, de aceea viaţa ta va merge pentru viaţa lui
şi poporul tău pentru poporul lui. 43 Şi împăratul lui
Israel a mers la casa lui trist şi nemulţumit şi a venit în
Samaria.

21 Şi s-a întâmplat după aceste lucruri, că Nabot
izreelitul avea o vie în Izreel, care era în Izreel,
lângă palatul lui Ahab, împăratul Samariei. 2 Şi Ahab i-
a vorbit lui Nabot, spunând: Dă-mi via ta, pentru a o
avea ca grădină de verdeţuri, pentru că aceasta este
aproape de casa mea; şi îţi voi da pentru ea o vie
mai bună decât ea; sau, dacă ţi se pare bine, îţi voi
da valoarea ei în bani. 3 Şi Nabot i-a spus lui Ahab:

Departe fie de DOMNUL, ca eu să îţi dau moştenirea
părinţilor mei. 4 Şi Ahab a intrat în casa lui trist şi
nemulţumit din cauza cuvântului pe care Nabot izreelitul
i-l vorbise, pentru că spusese: Nu îţi voi da moştenirea
părinţilor mei. Şi s-a culcat pe patul său şi şi-a întors
faţa şi a refuzat să mănânce pâine. 5 Dar Izabela,
soţia lui, a venit la el şi i-a spus: De ce este duhul tău
atât de trist încât nu mănânci pâine? 6 Iar el i-a zis:
Pentru că am vorbit lui Nabot izreelitul şi i-am spus:
Dă-mi via ta pentru bani; sau altfel, dacă îţi place, îţi
voi da o altă vie pentru aceasta; şi el a răspuns: Nu
îţi voi da via mea. 7 Şi Izabela, soţia sa, i-a zis: Nu
guvernezi tu acum împărăţia lui Israel? Ridică-te şi
mănâncă pâine şi inima să îţi fie veselă; eu îţi voi da
via lui Nabot izreelitul. 8 Astfel, ea a scris scrisori în
numele lui Ahab şi le-a sigilat cu sigiliul său şi a trimis
scrisorile la bătrânii şi la nobilii care erau în cetatea lui,
locuind cu Nabot. 9 Şi ea a scris în scrisori, spunând:
Proclamaţi un post şi înălţaţi pe Nabot printre oameni;
10 Şi puneţi doi oameni, fii ai lui Belial, înaintea lui,
pentru a aduce mărturie împotriva lui, spunând: Tu
ai blasfemiat pe Dumnezeu şi pe împărat. Şi apoi
scoateţi-l şi împroşcaţi-l cu pietre încât să moară. 11 Şi
oamenii cetăţii lui, bătrânii şi nobilii care erau locuitorii
cetăţii lui, au făcut precum Izabela a trimis la ei şi
precum era scris în scrisorile pe care li le trimisese
ea. 12 Ei au proclamat un post şi l-au înălţat pe Nabot
printre oameni; 13 Şi au intrat doi oameni, copii ai lui
Belial, şi au stat în picioare înaintea lui; şi oamenii lui
Belial au mărturisit împotriva lui, împotriva lui Nabot, în
prezenţa poporului, spunând: Nabot a blasfemiat pe
Dumnezeu şi pe împărat. Apoi l-au scos din cetate şi l-
au împroşcat cu pietre, încât el a murit. 14 Atunci au
trimis la Izabela, spunând: Nabot a fost împroşcat cu
pietre şi este mort. 15 Şi s-a întâmplat, când Izabela a
auzit că Nabot fusese împroşcat cu pietre şi era mort,
că Izabela i-a spus lui Ahab: Ridică-te, i-a în stăpânire
via lui Nabot izreelitul, pe care a refuzat să ţi-o dea
pentru bani, pentru că Nabot nu mai este în viaţă, ci
este mort. 16 Şi s-a întâmplat, când Ahab a auzit că
Nabot era mort, că Ahab s-a ridicat să coboare în via
lui Nabot izreelitul, pentru a o lua în stăpânire. 17 Şi
cuvântul DOMNULUI a venit la Ilie tişbitul, spunând: 18
Ridică-te, coboară pentru a-l întâlni pe Ahab, împăratul
lui Israel, care este în Samaria; iată, el este în via lui
Nabot, unde a coborât pentru a o lua în stăpânire.
19 Şi să îi vorbeşti, spunând: Astfel spune DOMNUL:
Ai ucis şi ai şi luat de asemenea în stăpânire? Şi să
îi vorbeşti, spunând: Astfel spune DOMNUL: În locul
unde câinii au lins sângele lui Nabot vor linge câinii
sângele tău, chiar pe al tău. 20 Şi Ahab i-a spus lui
Ilie: M-ai găsit, o duşmanul meu? Iar el i-a răspuns:
Te-am găsit, pentru că te-ai vândut pentru a lucra ce
este rău în ochii DOMNULUI. 21 Iată, voi aduce răul
asupra ta şi voi îndepărta posteritatea ta şi voi stârpi
din Ahab pe cel care urinează la perete şi pe cel închis
şi pe cel rămas în Israel, 22 Şi voi face casa ta precum
casa lui Ieroboam, fiul lui Nebat, şi precum casa lui
Baaşa, fiul lui Ahiia, pentru provocarea cu care m-ai
provocat la mânie şi ai făcut pe Israel să păcătuiască.
23 Şi despre Izabela de asemenea a vorbit DOMNUL,
spunând: Câinii o vor mânca pe Izabela lângă zidul de
la Izreel. 24 Pe cel ce moare din Ahab în cetate câinii îl
vor mânca; şi pe cel ce moare în câmp, îl vor mânca
păsările cerului. 25 Dar nu fusese nimeni asemenea lui
Ahab, care să se fi vândut pentru a lucra stricăciune în
ochii DOMNULUI, pe care Izabela, soţia sa, îl stârnea.
26 Şi a lucrat cu groaznică urâciune în urmarea idolilor,
conform cu toate lucrurile pe care le-au făcut amoriţii,
pe care DOMNUL îi alungase dinaintea copiilor lui
Israel. 27 Şi s-a întâmplat, după ce Ahab a auzit aceste
cuvinte, că şi-a rupt hainele şi a pus sac pe carnea
lui şi a postit şi s-a culcat în sac şi umbla încet. 28 Şi
cuvântul DOMNULUI a venit la Ilie tişbitul, spunând: 29
Vezi cum s-a umilit Ahab înaintea mea? Pentru că s-a
umilit înaintea mea, nu voi aduce răul în zilele sale; ci
în zilele fiului său voi aduce răul asupra casei lui.

22 Şi Siria şi Israel au stat trei ani fără război. 2 Şi
s-a întâmplat în al treilea an, că Iosafat, împăratul
lui Iuda, a coborât la împăratul lui Israel. 3 Şi împăratul
lui Israel a spus servitorilor săi: Ştiţi că Ramot în Galaad
este al nostru şi noi am tăcut şi nu l-am luat din mâna
împăratului Siriei? 4 Şi i-a spus lui Iosafat: Vei merge
cu mine la luptă la Ramot-Galaad? Şi Iosafat i-a spus
împăratului lui Israel: Eu sunt precum tu eşti, poporul
meu ca poporul tău, caii mei precum caii tăi. 5 Şi Iosafat
i-a spus împăratului lui Israel: Întreabă, te rog, cuvântul
DOMNULUI astăzi. 6 Atunci împăratul lui Israel a
adunat pe profeţi, cam patru sute de bărbaţi şi le-a
spus: Să merg împotriva Ramot-Galaadului la luptă,
sau să îl las în pace? Iar ei au spus: Urcă-te; fiindcă
DOMNUL îl va da în mâna împăratului. 7 Şi Iosafat a
spus: Nu mai este aici un profet al DOMNULUI în afară
de aceştia, ca să îl întrebăm? 8 Şi împăratul lui Israel i-
a spus lui Iosafat: Este încă un bărbat, Micaia, fiul lui
Imla, prin care noi putem întreba pe DOMNUL; dar îl
urăsc, pentru că nu profeţeşte binele referitor la mine,
ci răul. Şi Iosafat a spus: Să nu spună împăratul astfel.
9 Atunci împăratul lui Israel a chemat un ofiţer şi a spus:
Grăbeşte aici pe Micaia, fiul lui Imla. 10 Şi împăratul lui
Israel şi Iosafat, împăratul lui Iuda, au şezut fiecare pe
tronul său, îmbrăcaţi cu robele lor, într-un loc gol la
intrarea porţii Samariei; şi toţi profeţii profeţeau înaintea
lor. 11 Şi Zedechia, fiul lui Chenaana, îşi făcuse coarne
de fier; şi spunea: Astfel spune DOMNUL: Cu acestea

vei împunge pe sirieni până îi vei mistui. 12 Şi toţi
profeţii au profeţit astfel, spunând: Urcă-te la Ramot-
Galaad şi prosperă, pentru că DOMNUL îl va da în
mâna împăratului. 13 Şi mesagerul care mersese să
îl cheme pe Micaia i-a vorbit, spunând: Iată acum,
cuvintele profeţilor declară binele împăratului cu o
singură gură; să fie cuvântul tău, te rog, ca şi cuvântul
unuia dintre ei şi vorbeşte ceea ce este bine. 14 Şi
Micaia a spus: Precum DOMNUL trăieşte: ce DOMNUL
îmi va spune, aceea voi vorbi. 15 Astfel el a venit la
împărat. Şi împăratul i-a spus: Micaia, să mergem
împotriva Ramot-Galaadului la luptă, sau să îl lăsăm în
pace? Iar el i-a răspuns: Du-te şi prosperă, pentru că
DOMNUL îl va da în mâna împăratului. 16 Şi împăratul
i-a spus: De câte ori să te conjur că nu îmi vei spune
decât ce este adevărat în numele DOMNULUI? 17 Iar
el a spus: Am văzut tot Israelul împrăştiat pe dealuri,
ca oi care nu au păstor; şi DOMNUL a zis: Aceştia
nu au stăpân; să se întoarcă fiecare om la casa lui în
pace. 18 Şi împăratul lui Israel i-a spus lui Iosafat: Nu
ţi-am zis eu că nu profeţeşte binele referitor la mine,
ci numai răul? 19 Iar el a spus: Ascultă tu de aceea
cuvântul DOMNULUI: Am văzut pe DOMNUL şezând
pe tronul său şi toată oştirea cerurilor stând în picioare
la dreapta lui şi la stânga lui. 20 Şi DOMNUL a zis: Cine
va convinge pe Ahab să se urce şi să cadă la Ramot-
Galaad? Şi unul spunea într-un fel şi un altul spunea
într-alt fel. 21 Şi a ieşit un duh şi a stat în picioare
înaintea DOMNULUI şi a zis: Eu îl voi convinge. 22 Şi
DOMNUL i-a spus: Cum? Iar el a zis: Voi ieşi şi voi fi
un duh de minciună în gura tuturor profeţilor lui. Iar el a
spus: Să îl convingi şi învingi de asemenea; ieşi şi fă
astfel. 23 De aceea acum, iată, DOMNUL a pus un
duh de minciună în gura tuturor acestor profeţi ai tăi şi
DOMNUL a vorbit rău referitor la tine. 24 Dar Zedechia,
fiul lui Chenaana, s-a apropiat şi a lovit pe Micaia peste
obraz şi a spus: Pe ce cale a plecat Duhul DOMNULUI
de la mine pentru a-ţi vorbi ţie? 25 Şi Micaia a zis: Iată,
vei vedea în acea zi când vei intra în camera dinăuntru
pentru a te ascunde. 26 Şi împăratul lui Israel a spus:
Ia pe Micaia şi du-l înapoi la Amon, guvernatorul cetăţii,
şi la Ioas, fiul împăratului. 27 Şi să spui: Astfel zice
împăratul: Puneţi pe acesta în închisoare şi hrăniţi-l cu
pâinea chinuirii şi cu apa chinuirii, până mă întorc în
pace. 28 Şi Micaia a zis: Dacă te întorci cu adevărat în
pace, DOMNUL nu a vorbit prin mine. Şi el a spus:
Daţi ascultare, popoarelor, fiecare dintre voi. 29 Astfel,
împăratul lui Israel şi Iosafat, împăratul lui Iuda, s-au
urcat la Ramot-Galaad. 30 Şi împăratul lui Israel i-
a spus lui Iosafat: Eu mă voi deghiza şi voi intra în
bătălie; dar tu îmbracă-te cu robele tale. Şi împăratul lui
Israel s-a deghizat şi a mers în bătălie. 31 Dar împăratul
Siriei poruncise celor treizeci şi două de căpetenii care
conduceau carele sale, spunând: Nu vă luptaţi nici cu
cel mic nici cu cel mare, în afară numai de împăratul
lui Israel. 32 Şi s-a întâmplat, când căpeteniile carelor
l-au văzut pe Iosafat, că au spus: Negreşit acesta
este împăratul lui Israel. Şi s-au abătut pentru a lupta
împotriva lui; şi Iosafat a strigat. 33 Şi s-a întâmplat,
când căpeteniile carelor au priceput că acesta nu era
împăratul lui Israel, că s-au întors de la a-l urmări. 34 Şi
un anumit om a tras cu arcul la întâmplare şi a lovit
pe împăratul lui Israel între încheieturile armurii; de
aceea el a spus conducătorului carului său: Întoarce-
ţi mâna şi scoate-mă din oştire, pentru că sunt rănit.
35 Şi bătălia a crescut în acea zi; şi împăratul a stat
în picioare în carul său împotriva sirienilor şi a murit
seara; şi sângele curgea din rană în mijlocul carului. 36
Şi pe la apusul soarelui s-a făcut o strigare prin toată
oştirea, spunând: Fiecare om la cetatea sa şi fiecare
om la ţara sa! 37 Astfel împăratul a murit şi a fost adus
la Samaria; şi l-au îngropat pe împărat în Samaria. 38
Şi unul spăla carul în iazul Samariei; şi câinii au lins
sângele său; şi i-au spălat armura; conform cuvântului
DOMNULUI pe care îl spusese. 39 Şi restul faptelor
lui Ahab şi tot ce a făcut, şi casa de fildeş pe care a
făcut-o, şi toate cetăţile pe care le-a construit, nu sunt
ele scrise în cartea cronicilor împăraţilor lui Israel? 40
Astfel, Ahab a adormit cu părinţii săi; şi Ahazia, fiul
său, a domnit în locul său. 41 Şi Iosafat, fiul lui Asa, a
început să domnească peste Iuda în al patrulea an al
lui Ahab, împăratul lui Israel. 42 Iosafat avea treizeci şi
cinci de ani când a început să domnească şi a domnit
douăzeci şi cinci de ani în Ierusalim. Şi numele mamei
lui era Azuba, fiica lui Şilhi. 43 Şi el a umblat în toate
căile lui Asa, tatăl său; şi nu s-a abătut de la împlinirea
lor, făcând ceea ce era drept în ochii DOMNULUI;
totuşi înălţimile nu au fost îndepărtate, fiindcă poporul
încă oferea şi ardea tămâie pe înălţimi. 44 Şi Iosafat a
făcut pace cu împăratul lui Israel. 45 Şi restul faptelor
lui Iosafat şi puterea sa pe care a arătat-o şi cum s-a
războit, nu sunt ele scrise în cartea cronicilor împăraţilor
lui Iuda? 46 Şi rămăşiţa de sodomiţi, care rămăsese din
zilele tatălui său, Asa, a alungat-o din ţară. 47 Nu era
atunci un împărat în Edom; un guvernator era împărat.
48 Iosafat a făcut corăbiile din Tarsis să meargă la
Ofir după aur; dar ele nu au mers; căci corăbiile s-au
sfărâmat în Eţion-Gheber. 49 Atunci i-a spus Ahazia,
fiul lui Ahab, lui Iosafat: Să meargă servitorii mei cu
servitorii tăi în corăbii. Dar Iosafat a refuzat. 50 Şi
Iosafat a adormit cu părinţii săi şi a fost îngropat cu
părinţii săi în cetatea lui David, tatăl său; şi Ioram, fiul
său, a domnit în locul său. 51 Ahazia, fiul lui Ahab, a
început să domnească peste Israel în Samaria în anul
al şaptesprezecelea al lui Iosafat, împăratul lui Iuda, şi
a domnit doi ani peste Israel. 52 Şi el a făcut ce este

rău în ochii DOMNULUI şi a umblat în calea tatălui său
şi în calea mamei sale şi în calea lui Ieroboam, fiul lui
Nebat, care făcuse pe Israel să păcătuiască; **53** Fiindcă
a servit lui Baal şi i s-a închinat şi l-a provocat la mânie
pe DOMNUL Dumnezeul lui Israel, conform cu tot ce
făcuse tatăl său.

2 Regii

1 Și după moartea lui Ahab, Moab s-a răzvrătit
împotriva lui Israel. **2** Și Ahazia a căzut printre
zăbrele în camera lui de sus care era în Samaria și s-a
îmbolnăvit; și a trimis mesageri și le-a spus: Duceți-vă,
întrebați pe Baal-Zebub, dumnezeul Ecronului, dacă mă
voi reface din această boală. **3** Dar îngerul DOMNULUI
i-a spus lui Ilie tișbitul: Ridică-te, urcă-te să întâmpini pe
mesagerii împăratului Samariei și spune-le: Nu pentru
că nu este Dumnezeu în Israel, mergeți voi să întrebați
pe Baal-Zebub, dumnezeul Ecronului? **4** Și acum, astfel
spune DOMNUL: Nu vei coborî din acel pat în care
te-ai urcat, ci vei muri negreșit. Și Ilie a plecat. **5** Și
când mesagerii s-au întors la el, el le-a spus: De ce
v-ați întors acum? **6** Iar ei i-au zis: Un om s-a urcat
să ne întâmpine și ne-a spus: Mergeți, întoarceți-vă
la împăratul care v-a trimis și spuneți-i: Astfel spune
DOMNUL: Nu pentru că nu este Dumnezeu în Israel,
mergeți voi să întrebați pe Baal-Zebub, dumnezeul
Ecronului? De aceea nu vei coborî din patul în care te-
ai urcat, ci vei muri negreșit. **7** Și el le-a spus: Ce fel
de om era cel care s-a urcat să vă întâmpine și v-a
zis aceste cuvinte? **8** Iar ei i-au răspuns: Era un om
păros și încins cu un brâu de piele la coapse. Iar el a
zis: Este Ilie tișbitul. **9** Atunci împăratul a trimis la el
o căpetenie peste cincizeci, cu cei cincizeci ai săi. Și
acesta s-a urcat la el; și, iată, el ședea pe vârful unui
deal. Și el i-a spus: Tu, om al lui Dumnezeu, împăratul
a zis: Coboară. **10** Și Ilie a răspuns și a zis căpeteniei
peste cincizeci: Dacă eu sunt un om al lui Dumnezeu,
atunci să coboare foc din cer și să te mistuie pe tine
și pe cei cincizeci ai tăi. Și a coborât foc din cer și i-
a mistuit pe el și pe cei cincizeci ai lui. **11** Din nou el
a trimis de asemenea la el pe o altă căpetenie peste
cincizeci cu cei cincizeci ai săi. Și el a răspuns și i-
a zis: Om al lui Dumnezeu, astfel a spus împăratul:
Coboară repede. **12** Și Ilie a răspuns și i-a zis: Dacă eu
sunt un om al lui Dumnezeu, să coboare foc din cer și
să te mistuie pe tine și pe cei cincizeci ai tăi. Și focul lui
Dumnezeu a coborât din cer și i-a mistuit pe el și pe cei
cincizeci ai lui. **13** Și el a trimis din nou o căpetenie
peste a treia ceată de cincizeci cu cei cincizeci ai săi.
Și a treia căpetenie peste cincizeci s-a urcat și a venit
și a căzut pe genunchi înaintea lui Ilie și l-a implorat și
i-a spus: Om al lui Dumnezeu, te rog, să fie prețioasă
înaintea ochilor tăi viața mea și viața acestor cincizeci
de servitori ai tăi. **14** Iată, a coborât foc din cer și a
mistuit pe cele două căpetenii dintâi peste cincizeci
cu cei cincizeci ai lor; de aceea să fie prețioasă acum
viața mea înaintea ochilor tăi. **15** Și îngerul DOMNULUI
i-a spus lui Ilie: Coboară cu el, nu te teme de el. Și el s-
a ridicat și a coborât cu el la împărat. **16** Și el i-a zis:
Astfel spune DOMNUL: Pentru că ai trimis mesageri să
întrebe pe Baal-Zebub, dumnezeul Ecronului, nu este
aceasta pentru că nu este Dumnezeu în Israel pentru a
întreba din cuvântul lui? De aceea tu nu vei coborî din
patul în care te-ai urcat, ci vei muri negreșit. **17** Astfel
el a murit conform cuvântului DOMNULUI pe care Ilie i-
l spusese. Și Ioram a domnit în locul lui în al doilea an
al lui Ioram, fiul lui Iosafat, împăratul lui Iuda; deoarece
nu avea fiu. **18** Și restul faptelor lui Ahazia pe care le-a
făcut, nu sunt ele scrise în cartea cronicilor împăraților
lui Israel?

2 Și s-a întâmplat, când DOMNUL a voit să îl ia pe Ilie
la cer într-un vârtej de vânt, că Ilie a mers cu Elisei
de la Ghilgal. **2** Și Ilie i-a spus lui Elisei: Rămâi aici, te
rog, pentru că DOMNUL m-a trimis la Betel. Și Elisei i-
a zis: Precum DOMNUL trăiește și precum sufletul tău
trăiește, nu te voi părăsi. Astfel ei au coborât la Betel. **3**
Și fiii profeților care erau la Betel au ieșit la Elisei și i-au
spus: Știi tu că DOMNUL îl va lua pe stăpânul tău de
deasupra capului tău în această zi? Și el a zis: Da, știu;
tăceți. **4** Și Ilie i-a spus: Elisei, rămâi aici, te rog, pentru
că DOMNUL m-a trimis la Ierihon. Iar el a zis: Precum
DOMNUL trăiește și precum sufletul tău trăiește, nu te
voi părăsi. Astfel ei au venit la Ierihon. **5** Și fiii profeților
care erau la Ierihon au venit la Elisei și i-au spus: Știi
tu că DOMNUL îl va lua pe stăpânul tău de deasupra
capului tău în această zi? Și el a răspuns: Da, știu;
tăceți. **6** Și Ilie i-a spus: Rămâi aici, te rog, pentru că
DOMNUL m-a trimis la Iordan. Iar el a zis: Precum
DOMNUL trăiește și precum sufletul tău trăiește, nu
te voi părăsi. Și au mers amândoi. **7** Și cincizeci de
bărbați dintre fiii profeților au mers și au stat în picioare
pentru a vedea de departe; și ei amândoi au stat în
picioare lângă Iordan. **8** Și Ilie și-a luat mantaua și a
înfășurat-o și a lovit apele și ele s-au despărțit într-
o parte și într-alta, astfel încât amândoi au trecut pe
pământ uscat. **9** Și s-a întâmplat, după ce au trecut,
că Ilie i-a spus lui Elisei: Cere ce să fac pentru tine,
înainte de a fi luat de la tine. Și Elisei a zis: Te rog,
să fie o măsură dublă din duhul tău peste mine. **10**
Iar el a zis: Ai cerut un lucru greu; totuși, dacă mă
vei vedea când voi fi luat de la tine, așa îți va fi; dar
dacă nu, nu va fi așa. **11** Și s-a întâmplat, pe când ei
mergeau încă și vorbeau, că, iată, s-a arătat un car de
foc și cai de foc și i-au despărțit pe cei doi; și Ilie s-a
urcat la cer într-un vârtej de vânt. **12** Și Elisei a văzut
aceasta, și a strigat: Tatăl meu, tatăl meu, carul lui
Israel și călăreții lui. Și nu l-a mai văzut; și și-a apucat
hainele și le-a sfâșiat în două bucăți. **13** A ridicat de
asemenea mantaua lui Ilie care căzuse de pe el și a
mers înapoi și a stat în picioare pe malul Iordanului; **14**

Și a luat mantaua lui Ilie care căzuse de pe el și a lovit
apele și a spus: Unde este DOMNUL Dumnezeul lui
Ilie? Și după ce a lovit și el apele, ele s-au despărțit
într-o parte și într-alta, și Elisei a trecut. **15** Și când fiii
profeților, care erau acolo la Ierihon pentru a vedea,
l-au văzut, au zis: Duhul lui Ilie se odihnește peste
Elisei. Și au venit să îl întâmpine și s-au plecat până la
pământ înaintea lui. **16** Și i-au spus: Iată, cu servitorii
tăi sunt cincizeci de bărbați tineri și viteji; să meargă ei,
te rugăm, și să îl caute pe stăpânul tău; ca nu cumva
Duhul DOMNULUI să îl fi luat și să îl fi aruncat pe vreun
munte sau în vreo vale. Și el a spus: Nu-i trimiteți. **17** Și
l-au constrâns până când s-a rușinat și a zis: Trimiteți.
Au trimis de aceea cincizeci de oameni; și l-au căutat
trei zile, dar nu l-au găsit. **18** Și după ce s-au întors din
nou la el, (fiindcă el rămăsese la Ierihon) el le-a zis: Nu
v-am spus: Nu vă duceți? **19** Și oamenii cetății i-au
zis lui Elisei: Iată, te rog, situarea acestei cetăți este
plăcută, precum domnul meu vede; dar apa este rea și
pământul sterp. **20** Și el a spus: Aduceți-mi un urcior
nou și puneți sare în el. Și i-au adus. **21** Și el a ieșit
la izvorul apelor și a aruncat sarea acolo și a spus:
Astfel spune DOMNUL: Am vindecat aceste ape; nu va
mai ieși din ele nici moarte nici pământ sterp. **22** Astfel
apele au fost vindecate până în această zi, conform
cuvântului lui Elisei pe care îl vorbise. **23** Și el s-a urcat
de acolo la Betel; și în timp ce se urca pe cale au ieșit
copilași din cetate și l-au batjocorit și i-au spus: Urcă-
te, chelule; urcă-te, chelule. **24** Și el s-a întors și i-a
privit și i-a blestemat în numele DOMNULUI. Și au ieșit
două ursoaice din pădure și au sfâșiat patruzeci și doi
de copii dintre ei. **25** Și a mers de acolo la muntele
Carmel și de acolo s-a întors în Samaria.

3 Și Ioram, fiul lui Ahab, a început să domnească
peste Israel în Samaria în al optsprezecelea an al lui
Iosafat, împăratul lui Iuda, și a domnit doisprezece ani.
2 Și a făcut ce este rău înaintea ochilor DOMNULUI; dar
nu ca tatăl său și ca mama sa, pentru că a îndepărtat
chipul lui Baal, pe care tatăl său îl făcuse. **3** Totuși s-
a alipit de păcatele lui Ieroboam, fiul lui Nebat, care
făcuse pe Israel să păcătuiască; nu s-a depărtat de ele.
4 Și Meșa, împăratul Moabului, era un stăpân de oi și a
dat împăratului lui Israel o sută de mii de miei și o sută
de mii de berbeci, cu lână. **5** Dar s-a întâmplat, după
ce a murit Ahab, că împăratul Moabului s-a răzvrătit
împotriva împăratului lui Israel. **6** Și împăratul Ioram
a ieșit din Samaria în același timp și a numărat tot
Israelul. **7** Și a mers și a trimis la Iosafat, împăratul
lui Iuda, spunând: Împăratul Moabului s-a răzvrătit
împotriva mea, vei merge cu mine împotriva Moabului
la bătălie? Iar el a spus: Mă voi urca; eu sunt precum
ești tu, poporul meu precum poporul tău și caii mei
precum caii tăi. **8** Și a zis: Pe ce cale să ne urcăm?
Iar el a răspuns: Pe calea pustiului Edomului. **9** Astfel
împăratul lui Israel a mers împreună cu împăratul lui
Iuda și împăratul Edomului; și au făcut un ocol de șapte
zile de călătorie; și nu era apă pentru oștire și pentru
vitele care îi urmau. **10** Și împăratul lui Israel a spus:
Vai, pentru că DOMNUL a chemat pe acești trei împărați
împreună, pentru a-i da în mâna Moabului! **11** Dar
Iosafat a spus: Nu este aici un profet al DOMNULUI, ca
să întrebăm pe DOMNUL prin el? Și unul dintre servitorii
împăratului lui Israel a răspuns și a zis: Aici este Elisei,
fiul lui Șafat, care turna apă pe mâinile lui Ilie. **12** Și
Iosafat a spus: Cuvântul DOMNULUI este cu el. Astfel,
împăratul lui Israel și Iosafat și împăratul Edomului
au coborât la el. **13** Și Elisei i-a spus împăratului lui
Israel: Ce am eu a face cu tine? Du-te la profeții tatălui
tău și la profeții mamei tale. Și împăratul lui Israel i-a
zis: Nu, pentru că DOMNUL a chemat pe acești trei
împărați împreună, pentru a-i da în mâna Moabului.
14 Și Elisei a zis: Precum DOMNUL oștirilor trăiește,
înaintea căruia stau în picioare, într-adevăr, dacă nu aș
lua aminte la fața lui Iosafat, împăratul lui Iuda, nu m-aș
uita la tine, nici nu te-aș vedea. **15** Dar acum aduceți-
mi un cântăreț cu harpă. Și s-a întâmplat, în timp ce
cânta cântărețul cu harpă, că mâna DOMNULUI a
venit peste el. **16** Și el a spus: Astfel spune DOMNUL:
Faceți în această vale groapă lângă groapă. **17** Fiindcă
astfel spune DOMNUL: Nu veți vedea vânt, nici nu
veți vedea ploaie; totuși această vale va fi umplută cu
apă, ca voi să beți, deopotrivă voi și vitele voastre și
animalele voastre. **18** Și acesta este doar un lucru ușor
înaintea ochilor DOMNULUI, el va da de asemenea
pe moabiți în mâna voastră. **19** Și veți lovi fiecare
cetate întărită și fiecare cetate aleasă și veți tăia fiecare
copac bun și veți astupa toate fântânile de apă și veți
strica cu pietre fiecare bucată bună de pământ. **20**
Și s-a întâmplat dimineața, când darul de mâncare
era oferit că, iată, a venit apă de pe calea Edomului
și țara s-a umplut cu apă. **21** Și când toți moabiții au
auzit că împărații s-au urcat să lupte împotriva lor, s-au
adunat toți cei care erau în stare să poarte armură,
și mai vârstnici, și au stat în picioare la graniță. **22**
Și s-au sculat dis-de-dimineață și soarele a strălucit
peste apă și moabiții au văzut apa roșie ca sângele
de cealaltă parte; **23** Și au spus: Acesta este sânge;
împărații sunt nimiciți cu desăvârșire și s-au lovit unul
pe altul; și acum, Moabule, la pradă. **24** Și, când au
ajuns la tabăra lui Israel, israeliții s-au ridicat și au lovit
pe moabiți, astfel încât ei au fugit dinaintea lor; dar ei
au mers înainte lovind pe moabiți, chiar în țara lor. **25**
Și au dărâmat cetățile și pe fiecare bucată bună de
pământ și-a aruncat fiecare om piatra lui și l-au umplut;
și au astupat toate fântânile de apă și au tăiat fiecare

copac bun; doar în Chir-Hareset au lăsat pietrele; totuși
aruncătorii cu praștia l-au înconjurat și l-au lovit. 26 Și
când împăratul Moabului a văzut că bătălia era prea
aspră pentru el, a luat cu el șapte sute de bărbați care
scoteau săbiile, pentru a pătrunde până la împăratul
Edomului; dar nu au putut. 27 Atunci a luat pe cel mai
în vârstă fiu al său care trebuia să domnească în locul
său și l-a oferit ca ofrandă arsă pe zid. Și a fost mare
indignare împotriva lui Israel; și au plecat de la el și s-
au întors în țara lor.

4 Și o anumită femeie dintre soțiile fiilor profeților a
strigat către Elisei, spunând: Servitorul tău, soțul
meu, este mort; și tu știi că servitorul tău se temea de
DOMNUL; și creditorul a venit să ia la el pe cei doi fii ai
mei ca să fie robi. 2 Și Elisei i-a zis: Ce să fac pentru
tine? Spune-mi, ce ai în casă? Și ea a zis: Roaba ta nu
are nimic în casă, decât o oală cu untdelemn. 3 Atunci
el a spus: Du-te, împrumută-ți vase de afară de la toți
vecinii tăi, vase goale; împrumută nu puține. 4 Și după
ce intri, să închizi ușa după tine și după fiii tăi și să
torni în toate vasele acelea și să pui deoparte pe cele
care sunt pline. 5 Astfel ea a plecat de la el și a închis
ușa după ea și după fiii ei, care îi aduceau vasele; și ea
turna. 6 Și s-a întâmplat, după ce vasele au fost pline,
că ea a spus fiului său: Adu-mi încă un vas. Iar el i-a
zis: Nu mai este niciun vas. Și untdelemnul s-a oprit. 7
Atunci ea a venit și i-a spus omului lui Dumnezeu. Iar
el a zis: Du-te, vinde untdelemnul și plătește datoria și
trăiește tu și copiii tăi din restul. 8 Și s-a întâmplat într-
o zi, că Elisei trecea pe la Sunem, unde era o femeie
cu vază; și ea l-a constrâns să mănânce pâine. Și a
fost astfel, că ori de câte ori el trecea, se abătea pe
acolo să mănânce pâine. 9 Și ea a spus soțului ei:
Iată acum, eu pricep că acesta este un om sfânt al
lui Dumnezeu, care trece întotdeauna pe la noi. 10
Te rog, să îi facem o cămăruță pe zid; și să îi punem
acolo un pat și o masă și un scaun și un sfeșnic; și
va fi, când vine la noi, că se va abate pe acolo. 11
Și s-a întâmplat într-o zi, că el a venit pe acolo și s-a
abătut pe la cameră și s-a culcat acolo. 12 Și el i-a
spus lui Ghehazi, servitorul său: Cheamă pe sunamita
aceasta. Și după ce a chemat-o, ea a stat în picioare
înaintea lui. 13 Iar el i-a zis: Spune-i acum femeii: Iată,
tu te-ai îngrijit de noi cu toată această grijă; ce este de
făcut pentru tine? Dorești să se vorbească pentru tine
împăratului sau căpeteniei oștirii? Iar ea a răspuns: Eu
locuiesc în mijlocul poporului meu. 14 Iar el a zis: Ce
este de făcut atunci pentru ea? Și Ghehazi a răspuns:
Cu adevărat ea nu are copil și soțul ei este bătrân. 15
Iar el a spus: Cheam-o. Și după ce el a chemat-o, ea a
stat în picioare la ușă. 16 Și el a zis: Cam pe timpul
acesta, conform cu timpul vieții, tu vei îmbrățișa un fiu.
Și ea a spus: Nu, domnul meu, tu om al lui Dumnezeu,
nu minții pe roaba ta. 17 Și femeia a rămas însărcinată
și a născut un fiu la acel timp pe care i-l spusese Elisei,
conform cu timpul vieții. 18 Și când copilul a crescut, s-
a întâmplat într-o zi, că a ieșit la tatăl său la secerători.
19 Și el a spus tatălui său: Capul meu, capul meu. Iar
el a zis unui tânăr: Du-l la mama lui. 20 Și după ce l-
a luat și l-a dus la mama lui, el a șezut pe genunchii
ei până la amiază și apoi a murit. 21 Și ea s-a urcat
și l-a culcat pe patul omului lui Dumnezeu și a închis
ușa după el și a plecat. 22 Și a chemat la ea pe soțul
ei și a spus: Trimite-mi, te rog, pe unul dintre tineri și
unul dintre măgari, ca să alerg la omul lui Dumnezeu
și să mă întorc. 23 Și el a spus: Pentru ce dorești
să te duci la el astăzi? Nu este nici lună nouă, nici
sabat. Și ea a zis: Va fi bine. 24 Atunci a înșeuat un
măgar și a spus servitorului ei: Mână și mergi înainte;
să nu încetinești din călărit pentru mine, doar dacă îți
poruncesc. 25 Astfel, ea a mers și a ajuns la omul lui
Dumnezeu la muntele Carmel. Și s-a întâmplat, când
omul lui Dumnezeu a văzut-o de departe, că i-a zis lui
Ghehazi, servitorul său: Iat-o pe sunamita aceea; 26
Aleargă acum, te rog, să o întâlnești și spune-i: Ești
bine? Este bine soțul tău? Este bine copilul? Iar ea a
răspuns: Este bine. 27 Și când ea a venit la omul lui
Dumnezeu pe deal, l-a prins de picioare; dar Ghehazi
s-a apropiat să o împingă. Și omul lui Dumnezeu a
spus: Las-o, pentru că sufletul ei este chinuit în ea; și
DOMNUL a ascuns aceasta de la mine și nu mi-a zis.
28 Atunci ea a spus: Am dorit eu un fiu de la domnul
meu? Nu am zis eu: Nu mă înșela? 29 Atunci el i-a
spus lui Ghehazi: Încinge-ți coapsele și ia toiagul meu
în mâna ta și mergi pe calea ta; dacă întâlnești vreun
om, să nu îl saluți; și dacă cineva te va saluta, să nu îi
răspunzi; și pune toiagul meu pe fața copilului. 30 Și
mama copilului a spus: Precum DOMNUL trăiește și
precum sufletul tău trăiește, nu te voi părăsi. Și el s-a
ridicat și a urmat-o. 31 Și Ghehazi a trecut înaintea lor
și a pus toiagul pe fața copilului; dar nu a fost nici voce,
nici auzire. Pentru aceea el a mers să îl întâlnească și
i-a spus, zicând: Copilul nu s-a trezit. 32 Și când Elisei
a intrat în casă, iată, copilul era mort și întins pe patul
său. 33 Și de aceea a intrat și a închis ușa după ei
amândoi și s-a rugat DOMNULUI. 34 Și s-a urcat și s-a
culcat peste copil și și-a pus gura pe gura lui și ochii
lui pe ochii lui și mâinile lui pe mâinile lui; și s-a întins
peste copil; și carnea copilului s-a încălzit. 35 Atunci s-
a întors și a umblat prin casă încoace și încolo; și s-
a urcat și s-a întins peste el; și copilul a strănutat de
șapte ori și copilul și-a deschis ochii. 36 Și el l-a chemat
pe Ghehazi și a spus: Cheam-o pe sunamita aceasta.
Astfel, el a chemat-o. Și după ce ea a venit la el, el
a zis: Ridică-ți fiul. 37 Atunci ea a intrat și a căzut la

picioarele lui și s-a plecat până la pământ și și-a ridicat
fiul și a ieșit. 38 Și Elisei s-a întors la Ghilgal; și era
foamete în țară; și fiii profeților ședeau înaintea lui; și el
a spus servitorului său: Pune oala cea mare și fierbe
supă pentru fiii profeților. 39 Și unul a ieșit la câmp să
adune ierburi și a găsit o viță sălbatică și a strâns de
pe ea o poală plină de curcubete sălbatice și a venit și
le-a tăiat în oala de supă, pentru că nu le cunoșteau.
40 Astfel, ei au turnat oamenilor să mănânce. Și s-a
întâmplat, pe când mâncau din supă, că au strigat și au
spus: O tu om al lui Dumnezeu, este moarte în oală.
Și nu puteau să mănânce din ea. 41 Dar el a spus:
Atunci aduceți făină. Și a aruncat-o în oală și a zis:
Turnați pentru popor, ca să mănânce. Și nu era nimic
vătămător în oală. 42 Și a venit un om de la Baal-Șalișa
și a adus omului lui Dumnezeu pâine din cele dintâi
roade, douăzeci de pâini de orz și spice proaspete de
grâne nebătute. Și a spus: Dă poporului, să mănânce.
43 Și servitorul său a spus: Ce, să pun aceasta înaintea
a o sută de oameni? El a zis din nou: Dă poporului, să
mănânce, fiindcă astfel spune DOMNUL: Ei vor mânca
și va rămâne din aceasta. 44 Astfel el a pus înaintea lor
și ei au mâncat și au lăsat o parte, conform cuvântului
DOMNULUI.

5 Și Naaman, căpetenia oștirii împăratului Siriei, era
un om mare și demn de cinste înaintea stăpânului
său, deoarece prin el DOMNUL dăduse eliberare Siriei;
el era de asemenea un războinic viteaz, dar era lepros.
2 Și sirienii ieșiseră în cete și aduseseră captivă o
tinerică din țara lui Israel; și ea servea soției lui Naaman.
3 Și ea a spus stăpânei sale: Dacă ar fi voit Dumnezeu
ca domnul meu să fie cu profetul din Samaria! El l-
ar vindeca de lepra sa. 4 Și unul a intrat și a spus
domnului său, zicând: Așa și așa a zis tânăra care este
din țara lui Israel. 5 Și împăratul Siriei a zis: Du-te,
mergi, și eu voi trimite o scrisoare împăratului lui Israel.
Și el a plecat și a luat cu el zece talanți de argint și
șase mii de monede de aur și zece schimburi de haine.
6 Și a adus scrisoarea împăratului lui Israel, spunând:
Acum, când această scrisoare ajunge la tine, iată, am
trimis pe servitorul meu Naaman la tine, ca să îl vindeci
de lepra lui. 7 Și s-a întâmplat, după ce împăratul lui
Israel a citit scrisoarea, că și-a sfâșiat hainele și a spus:
Sunt eu Dumnezeu, ca să omor sau să înviez, că acest
om trimite la mine să vindec un om de lepra lui? De
aceea luați aminte, vă rog, și vedeți cum caută ceartă
împotriva mea. 8 Și s-a întâmplat, când Elisei, omul lui
Dumnezeu, a auzit că împăratul lui Israel și-a sfâșiat
hainele, că a trimis la împărat, spunând: Pentru ce ți-ai
sfâșiat hainele? Lasă-l să vină la mine și va cunoaște
că este un profet în Israel. 9 Astfel Naaman a venit
cu caii săi și cu carul său și a stat în picioare la ușa
casei lui Elisei. 10 Și Elisei a trimis un mesager la el,
spunând: Du-te și spală-te de șapte ori în Iordan, și
carnea ta își va reveni și vei fi curat. 11 Dar Naaman s-
a înfuriat și a plecat și a zis: Iată, eu gândeam: El va
ieși negreșit la mine și va sta în picioare și va chema
numele DOMNULUI Dumnezeului său și își va legăna
mâna asupra locului și va vindeca pe cel lepros. 12 Nu
sunt Abana și Parpar, râurile Damascului, mai bune
decât toate apele lui Israel? Nu aș putea să mă spăl
în ele și să fiu curat? Astfel el s-a întors și a plecat
în furie. 13 Și servitorii lui s-au apropiat și i-au vorbit
și au spus: Tatăl meu, dacă profetul ți-ar fi cerut să
faci vreun lucru mare, nu l-ai fi făcut? Cu cât mai mult
atunci, când îți spune: Spală-te și fii curat? 14 Atunci
el a coborât și s-a scufundat de șapte ori în Iordan,
conform spusei omului lui Dumnezeu; și carnea lui s-a
făcut din nou precum este carnea unui copilaș, și el a
fost curat. 15 Și s-a întors la omul lui Dumnezeu, el și
toată ceata lui, și a venit și a stat în picioare înaintea lui
și a zis: Iată acum cunosc că nu este Dumnezeu pe tot
pământul, decât în Israel; și acum, te rog, primește
un dar de la servitorul tău. 16 Dar el a spus: Precum
DOMNUL trăiește înaintea căruia stau în picioare,
nu voi primi. Iar el l-a constrâns să ia; dar Elisei a
refuzat. 17 Și Naaman a spus: Să nu se dea atunci, te
rog, servitorului tău din pământul acesta povara a doi
catâri? Pentru că servitorul tău nu va mai oferi de acum
înainte nici ofrandă arsă, nici sacrificiu altor dumnezei,
ci DOMNULUI. 18 În acest lucru DOMNUL să ierte pe
servitorul tău: că atunci când stăpânul meu intră în
casa lui Rimon să se închine acolo și se sprijină de
mâna mea și eu mă prosternez în casa lui Rimon: când
mă prosternez eu însumi în casa lui Rimon, DOMNUL
să ierte pe servitorul tău în acest lucru. 19 Iar el i-a
spus: Du-te în pace. Astfel a plecat de la el o bucată
de cale. 20 Dar Ghehazi, servitorul lui Elisei, omul lui
Dumnezeu, a spus: Iată, stăpânul meu a cruțat pe
Naaman, acest sirian, neprimind din mâinile lui ceea ce
a adus; precum DOMNUL trăiește, voi alerga după el și
voi lua ceva de la el. 21 Astfel Ghehazi l-a urmat pe
Naaman. Și, când Naaman l-a văzut alergând după el,
a coborât din car să îl întâlnească și a spus: Este totul
bine? 22 Iar el a zis: Totul este bine. Stăpânul meu m-a
trimis, spunând: Iată, chiar acum au venit la mine din
muntele Efraim, doi tineri dintre fiii profeților; dă-le, te
rog, un talant de argint și două schimburi de haine. 23
Și Naaman a spus: Binevoiește și ia doi talanți. Și l-a
constrâns și a legat doi talanți de argint în doi saci,
cu două schimburi de haine și le-a pus pe doi dintre
servitorii săi; și ei le-au purtat înaintea lui. 24 Și când a
ajuns la turn, el le-a luat din mâna lor și le-a pus în
casă; și a dat drumul oamenilor și ei au plecat. 25 Dar
el a intrat și a stat în picioare înaintea stăpânului său.

Și Elisei i-a spus: De unde vii tu, Ghehazi? Iar el a zis: Servitorul tău nu a mers nicăieri. 26 Iar el i-a spus: Nu a mers inima mea cu tine, când omul s-a întors din carul său să te întâlnească? Este un timp de primit argint și de primit haine, și măslini și vii, și oi și boi, și robi și roabe? 27 De aceea lepra lui Naaman se va lipi de tine și de sămânța ta pentru totdeauna. Iar el a ieșit lepros din prezența lui, alb ca zăpada.

6 Și fiii profeților i-au spus lui Elisei: Iată acum, locul în care locuim cu tine este prea strâmt pentru noi. 2 Să mergem, te rugăm, la Iordan și să luăm de acolo fiecare om câte o bârnă și să ne facem acolo un loc unde să locuim. Iar el a răspuns: Duceți-vă. 3 Și unul a spus: Binevoiește, te rog, și mergi cu servitorii tăi. Iar el a răspuns: Voi merge. 4 Astfel el a mers cu ei. Și când au venit la Iordan au tăiat lemne. 5 Dar pe când unul dobora o bârnă, capul toporului a căzut în apă; și el a strigat și a spus: Vai, stăpâne! fiindcă era împrumutat. 6 Și omul lui Dumnezeu a spus: Unde a căzut? Iar el i-a arătat locul. Și el a tăiat un vreasc și l-a aruncat acolo și fierul a plutit. 7 De aceea el a zis: Ia-ți-l. Iar el și-a întins mâna și l-a luat. 8 Atunci împăratul Siriei s-a războit împotriva lui Israel și s-a sfătuit cu servitorii săi, spunând: În cutare și în cutare loc va fi tabăra mea. 9 Și omul lui Dumnezeu a trimis la împăratul lui Israel, spunând: Ia seama să nu treci prin acel loc, pentru că acolo au coborât sirienii. 10 Și împăratul lui Israel a trimis la locul despre care omul lui Dumnezeu îi spusese și îl avertizase și s-a salvat acolo, nu o dată, nici de două ori. 11 De aceea inima împăratului Siriei era foarte tulburată pentru acest lucru; și a chemat pe servitorii săi și le-a spus: Nu îmi veți arăta cine dintre noi este pentru împăratul lui Israel? 12 Și unul dintre servitorii lui a spus: Nimeni, domnul meu, împărate; ci Elisei profetul, care este în Israel, spune împăratului lui Israel cuvintele pe care tu le vorbești în camera ta de culcare. 13 Și el a spus: Mergeți și spionați unde este el, ca să trimit și să îl prind. Și i s-a spus, zicând: Iată, el este în Dotan. 14 De aceea a trimis el acolo cai și care și o mare oștire; și ei au venit noaptea și au încercuit cetatea. 15 Și când servitorul omului lui Dumnezeu s-a sculat devreme și a ieșit, iată, o oștire încercuise cetatea deopotrivă cu cai și cu care. Și servitorul său i-a spus: Vai, stăpâne! Ce vom face? 16 Și el a răspuns: Nu te teme, pentru că aceia ce sunt cu noi sunt mai mulți decât aceia ce sunt cu ei. 17 Și Elisei s-a rugat și a spus: Doamne, te rog, deschide-i ochii pentru a vedea. Și DOMNUL a deschis ochii tânărului; și el a văzut; și, iată, muntele era plin de cai și de care de foc de jur împrejurul lui Elisei. 18 Și după ce au coborât la el, Elisei s-a rugat DOMNULUI și a spus: Lovește acest popor, te rog, cu orbire. Și el i-a lovit cu orbire conform cuvântului lui Elisei. 19 Și Elisei le-a spus: Nu aceasta este calea, nici cetatea nu este aceasta; urmați-mă, și vă voi duce la omul pe care îl căutați. Dar el i-a condus în Samaria. 20 Și s-a întâmplat, când au intrat în Samaria, că Elisei a zis: DOAMNE, deschide ochii acestor oameni, ca să vadă. Și DOMNUL le-a deschis ochii și ei au văzut; și, iată, erau în mijlocul Samariei. 21 Și împăratul lui Israel i-a spus lui Elisei, când i-a văzut: Părintele meu, să îi lovesc? Să îi lovesc? 22 Iar el a răspuns: Să nu îi lovești, vrei să lovești pe aceia pe care i-ai luat captivi cu sabia ta și cu arcul tău? Pune-le pâine și apă înainte, ca să mănânce și să bea și să meargă la stăpânul lor. 23 Și a pregătit un ospăț mare pentru ei; și după ce au mâncat și au băut, i-a trimis și au mers la stăpânul lor. Astfel cetele înarmate ale Siriei nu au mai venit în țara lui Israel. 24 Și s-a întâmplat după aceasta, că Ben-Hadad, împăratul Siriei, și-a adunat toată oștirea și s-a urcat și a asediat Samaria. 25 Și era o mare foamete în Samaria; și, iată, au asediat-o, până când s-a vândut un cap de măgar pentru optzeci de arginți, și a patra parte a unui cab de găinaț de porumbel pentru cinci arginți. 26 Și pe când împăratul lui Israel trecea pe zid, o femeie a strigat la el, spunând: Ajută-mă, domnul meu, împărate. 27 Și el a spus: Dacă DOMNUL nu te ajută, de unde să te ajut eu? Din hambar, sau din teasc? 28 Și împăratul i-a zis: Ce îți este? Și ea a răspuns: Această femeie mi-a spus: Dă pe fiul tău, ca să îl mâncăm astăzi și îl vom mânca pe fiul meu mâine. 29 Astfel noi am fiert pe fiul meu și l-am mâncat; și i-am zis a doua zi: Dă pe fiul tău, ca să îl mâncăm, dar ea a ascuns pe fiul ei. 30 Și s-a întâmplat, când împăratul a auzit cuvintele femeii, că și-a sfâșiat hainele; și trecea pe zid și poporul privea și, iată, el avea pânză de sac pe interior, pe carnea lui. 31 Atunci el a spus: Dumnezeu să îmi facă astfel și încă mai mult, dacă va rămâne pe el în această zi capul lui Elisei, fiul lui Șafat. 32 Dar Elisei ședea în casa lui și bătrânii ședeau cu el; și împăratul a trimis un om înaintea sa; dar înainte ca mesagerul să vină la el, a spus bătrânilor: Vedeți cum acest fiu de ucigaș a trimis să îmi ia capul? Priviți, când mesagerul vine, închideți ușa și opriți-l la ușă; nu este sunetul picioarelor stăpânului său înapoia lui? 33 Și în timp ce încă vorbea cu ei, iată, mesagerul a coborât la el; iar împăratul a spus: Iată, acest rău este de la DOMNUL; ce să mai aștept de la DOMNUL?

7 Atunci Elisei a spus: Ascultați cuvântul DOMNULUI. Astfel spune DOMNUL: Mâine, pe timpul acesta, se va vinde o măsură de floarea făinii cu un șekel și două măsuri de orz cu un șekel, la poarta Samariei. 2 Atunci un domn, pe mâna căruia împăratul se rezema, a răspuns omului lui Dumnezeu și a zis: Iată, dacă

DOMNUL ar face ferestre în cer, ar putea să se întâmple
acest lucru? Iar el a spus: Iată, tu vei vedea aceasta
cu ochii tăi, dar nu vei mânca din ea. 3 Și erau patru
oameni leproși la intrarea porții; și ei au spus unul către
altul: De ce să ședem aici până vom muri? 4 Dacă vom
spune: Să intrăm în cetate, atunci foametea este în
cetate și vom muri acolo; și dacă ședem aici, murim
de asemenea. Și acum veniți și să ne aruncăm în
oștirea sirienilor, dacă ne lasă în viață, vom trăi; și dacă
ne ucid, vom muri. 5 Și s-au ridicat în amurg, pentru
a merge la tabăra sirienilor; și au venit la marginea
taberei sirienilor; iată, nu era niciun om acolo. 6 Pentru
că DOMNUL făcuse tabăra sirienilor să audă un zgomot
de care și un zgomot de cai, zgomotul unei mari oștiri;
și ei au spus unul către altul: Iată, împăratul lui Israel
a angajat împotriva noastră pe împărații hititilor și pe
împărații egiptenilor pentru a veni asupra noastră. 7 Și
s-au ridicat și au fugit în amurg și și-au lăsat corturile
lor și caii lor și măgarii lor, tabăra precum era, și au
fugit să își scape viața. 8 Și când acești leproși au venit
la marginea taberei, au intrat într-un cort și au mâncat
și au băut și au luat de acolo argint și aur și haine
și au mers și le-au ascuns; și au venit din nou și au
intrat într-un alt cort și au luat de acolo, și au mers și
au ascuns și pe acestea. 9 Atunci au spus unul către
altul: Nu facem bine; aceasta este o zi de vești bune și
noi tăcem, dacă rămânem până la lumina dimineții,
vreo ticăloșie va veni asupra noastră; și acum veniți, să
mergem și să spunem casei împăratului. 10 Astfel ei au
venit și au strigat către portarul cetății; și le-au spus
oamenilor cetății, zicând: Am ajuns la tabăra sirienilor
și, iată, nu era nimeni acolo, nici voce de om, ci caii
legați și măgarii legați și corturile precum erau. 11 Iar el
a chemat portarii; și ei au istorisit aceasta înăuntrul
casei împăratului. 12 Și împăratul s-a ridicat noaptea și
a spus servitorilor săi: Vă voi arăta acum ce ne-au făcut
sirienii. Ei știu că noi suntem flămânzi; de aceea au
ieșit din tabără pentru a se ascunde în câmp, spunând:
Când ei ies din cetate, îi vom prinde vii și vom intra
în cetate. 13 Și unul dintre servitorii lui a răspuns și
a zis: Să ia cineva, te rog, cinci din caii rămași, care
au rămas în cetate (iată, ei sunt ca toată mulțimea lui
Israel care a rămas în ea: iată, spun, ei sunt ca toată
mulțimea israeliților care este mistuită); și să îi trimitem
și să vedem. 14 Ei au luat de aceea doi cai de la care;
și împăratul a trimis după oștirea sirienilor, spunând:
Mergeți și vedeți. 15 Și au mers după ei până la Iordan;
și, iată, toată calea era plină de hainele și vasele pe
care sirienii le aruncaseră în graba lor. Și mesagerii s-
au întors și au spus împăratului. 16 Și poporul a ieșit și
a prădat corturile sirienilor. Astfel o măsură de floarea
făinii s-a vândut cu un șekel și două măsuri de orz
pentru un șekel, conform cuvântului DOMNULUI. 17
Și împăratul a rânduit pe domnul pe mâna căruia s-a
rezemat, să aibă sarcina porții; și poporul l-a călcat în
picioare la poartă și el a murit, precum spusese omul
lui Dumnezeu, care vorbise când coborâse împăratul
la el. 18 Și s-a întâmplat precum omul lui Dumnezeu
vorbise către împărat, spunând: Două măsuri de orz cu
un șekel și o măsură de floarea făinii cu un șekel vor fi
mâine pe timpul acesta la poarta Samariei. 19 Și acel
domn răspunsese omului lui Dumnezeu și zisese: Și,
iată, dacă DOMNUL ar face ferestre în cer, ar putea fi
acest lucru? Și el a spus: Iată, tu vei vedea aceasta cu
ochii tăi, dar nu vei mânca din ea. 20 Și astfel i s-a
întâmplat, pentru că poporul l-a călcat în picioare la
poartă și a murit.

8 Atunci Elisei a vorbit femeii pe al cărui fiu îl înviase,
spunând: Ridică-te și du-te, tu și casa ta, și locuiește
temporar oriunde poți să locuiești temporar, pentru că
DOMNUL a chemat o foamete; și aceasta va veni de
asemenea asupra țării șapte ani. 2 Și femeia s-a ridicat
și a făcut după spusa omului lui Dumnezeu; și a mers
ea și casa ei și a locuit temporar în țara filistenilor șapte
ani. 3 Și s-a întâmplat, la sfârșitul celor șapte ani, că
femeia s-a întors din țara filistenilor; și a ieșit să strige
către împărat pentru casa ei și pentru pământul ei. 4
Și împăratul vorbea cu Ghehazi, servitorul omului lui
Dumnezeu, zicând: Spune-mi, te rog, toate lucrurile
mari pe care Elisei le-a făcut. 5 Și s-a întâmplat, pe
când istorisea el împăratului cum înviase un trup mort
la viață, că, iată, femeia, pe al cărei fiu îl înviase, a
strigat către împărat pentru casa ei și pentru pământul
ei. Și Ghehazi a spus: Domnul meu, împărate, aceasta
este femeia și acesta este fiul ei pe care Elisei l-a înviat.
6 Și când împăratul a întrebat pe femeie, ea i-a istorisit.
Astfel împăratul i-a rânduit un anumit ofițer, spunând:
Întoarce-i tot ce era al ei și toate roadele pământului
începând din ziua în care ea a părăsit țara, chiar până
acum. 7 Și Elisei a venit la Damasc; și Ben-Hadad,
împăratul Siriei, era bolnav; și i s-a spus, zicând: Omul
lui Dumnezeu a venit aici. 8 Și împăratul i-a spus lui
Hazael: Ia un dar în mâna ta și du-te, întâlnește-l pe
omul lui Dumnezeu și întreabă-l pe DOMNUL prin el,
zicând: Mă voi însănătoși de această boală? 9 Astfel
Hazael a mers să îl întâlnească și a luat un dar în mâna
sa din orice lucru bun al Damascului, o încărcătură
de patruzeci de cămile; și a venit și a stat în picioare
înaintea lui și a spus: Fiul tău, Ben-Hadad, împăratul
Siriei, m-a trimis la tine, spunând: Mă voi însănătoși de
această boală? 10 Și Elisei i-a spus: Du-te, spune-i: Cu
adevărat te vei însănătoși; totuși DOMNUL mi-a arătat
că el va muri negreșit. 11 Și și-a îndreptat fața țintă
spre el, până s-a rușinat; și omul lui Dumnezeu a plâns.
12 Și Hazael a zis: De ce plânge domnul meu? Iar el a

răspuns: Pentru că știu răul pe care îl vei face copiilor
lui Israel: întăriturilor lor le vei pune foc și pe tinerii lor
îi vei ucide cu sabia și vei zdrobi pe copiii lor și vei
spinteca pe femeile lor însărcinate. 13 Și Hazael a zis:
Dar ce, este servitorul tău un câine, ca să facă acest
lucru mare? Și Elisei a răspuns: DOMNUL mi-a arătat
că vei fi împărat peste Siria. 14 Și el a plecat de la Elisei
și a venit la stăpânul său, care i-a zis: Ce ți-a spus
Elisei? Iar el a răspuns: Mi-a zis că te vei însănătoși
cu siguranță. 15 Și s-a întâmplat a doua zi, că a luat
o pânză groasă și a înmuiat-o în apă și a întins-o
peste fața lui și a murit; și Hazael a domnit în locul
său. 16 Și în al cincilea an al lui Ioram, fiul lui Ahab,
împăratul lui Israel, Iosafat fiind atunci împărat peste
Iuda, Ioram, fiul lui Iosafat, împăratul lui Iuda, a început
să domnească. 17 El era în vârstă de treizeci și doi de
ani când a început să domnească; și a domnit opt ani
la Ierusalim. 18 Și el a umblat în calea împăraților lui
Israel, precum făcuse casa lui Ahab, pentru că fiica lui
Ahab era soția lui; și el a făcut ce este rău înaintea
ochilor DOMNULUI. 19 Totuși DOMNUL nu a dorit să
nimicească pe Iuda, datorită lui David, servitorul său,
precum îi promisese că îi va da întotdeauna o lumină,
lui și copiilor lui. 20 În zilele lui, Edomul s-a răzvrătit
de sub mâna lui Iuda și și-au pus un împărat peste
ei. 21 Astfel Ioram a trecut la Țair și toate carele au
mers cu el; și s-a ridicat noaptea și i-a lovit pe edomiții
care îl încercuiseră și pe căpeteniile carelor; și oamenii
au fugit la corturile lor. 22 Totuși Edomul s-a răzvrătit
de sub mâna lui Iuda până în ziua aceasta. Atunci
Libna s-a răzvrătit în același timp. 23 Și restul faptelor
lui Ioram și tot ce a făcut, nu sunt ele scrise în cartea
cronicilor împăraților lui Iuda? 24 Și Ioram a adormit cu
părinții săi și a fost îngropat cu părinții săi în cetatea lui
David; și Ahazia, fiul său, a domnit în locul său. 25 În al
doisprezecelea an al lui Ioram, fiul lui Ahab, împăratul
lui Israel, a început să domnească Ahazia, fiul lui Ioram,
împăratul lui Iuda. 26 Ahazia era în vârstă de douăzeci
și doi de ani când a început să domnească; și a domnit
un an la Ierusalim. Și numele mamei lui era Atalia, fiica
lui Omri, împăratul lui Israel. 27 Și el a umblat în calea
casei lui Ahab și a făcut ce este rău înaintea ochilor
DOMNULUI, precum făcuse casa lui Ahab, pentru că el
era ginerele casei lui Ahab. 28 Și el a mers cu Ioram,
fiul lui Ahab, la războiul împotriva lui Hazael, împăratul
Siriei, în Ramot-Galaad; și sirienii l-au rănit pe Ioram.
29 Și împăratul Ioram s-a întors să se vindece în Izreel,
de rănile pe care i le făcuseră sirienii la Rama, când
luptase împotriva lui Hazael, împăratul Siriei. Și Ahazia,
fiul lui Ioram, împăratul lui Iuda, a coborât să îl vadă pe
Ioram, fiul lui Ahab, în Izreel, pentru că era bolnav.

9 Și profetul Elisei a chemat pe unul dintre copiii
profeților și i-a spus: Încinge-ți coapsele și ia acest
vas cu untdelemn în mâna ta și du-te în Ramot-Galaad;
2 Și când ajungi acolo, uită-te acolo după Iehu, fiul
lui Iosafat, fiul lui Nimși, și intră și fă-l să se ridice
din mijlocul fraților săi și du-l în camera dinăuntru. 3
Atunci ia vasul cu untdelemn și toarnă-l pe capul său și
zi: Astfel spune DOMNUL: Te-am uns împărat peste
Israel. Apoi deschide ușa și fugi și nu întârzia. 4 Astfel
tânărul, profetul tânăr, a mers la Ramot-Galaad. 5 Și
după ce a intrat, iată, căpeteniile oștirii erau așezate,
iar el a spus: Am o vorbă către tine, căpetenie. Și
Iehu a zis: Către care dintre noi toți? Iar el a spus:
Către tine, căpetenie. 6 Iar el s-a ridicat și a intrat în
casă, și el a turnat untdelemnul pe capul lui și i-a zis:
Astfel spune DOMNUL Dumnezeul lui Israel: Te-am
uns împărat peste poporul DOMNULUI, peste Israel.
7 Și tu vei lovi casa lui Ahab, stăpânul tău, pentru a
răzbuna sângele servitorilor mei, profeții, și sângele
tuturor servitorilor DOMNULUI din mâna Izabelei. 8
Pentru că toată casa lui Ahab va pieri; și voi stârpi din
Ahab pe cel care urinează la perete și pe cel închis
și pe cel rămas în Israel; 9 Și voi face casa lui Ahab
precum casa lui Ieroboam, fiul lui Nebat, și precum
casa lui Baașa, fiul lui Ahiia. 10 Și câinii o vor mânca
pe Izabela în moștenirea lui Izreel și nu va fi nimeni să
o îngroape. Și el a deschis ușa și a fugit. 11 Atunci
Iehu a ieșit la servitorii domnului său; și unul i-a spus:
Este totul bine? Pentru ce a venit acest nebun la tine?
Și el le-a zis: Cunoașteți pe om și vorbirea lui. 12 Iar ei
au zis: Minciună, spune-ne acum. Iar el a zis: Așa și
așa mi-a vorbit, spunând: Așa zice DOMNUL: Te-am
uns împărat peste Israel. 13 Atunci s-au grăbit și și-
au luat fiecare haina sa și le-au pus sub el la capătul
de sus al treptelor, și au sunat din trâmbițe, spunând:
Iehu este împărat. 14 Astfel Iehu, fiul lui Iosafat, fiul lui
Nimși, a uneltit împotriva lui Ioram. (Și Ioram păzea
Ramot-Galaadul, el și tot Israelul, din cauza lui Hazael,
împăratul Siriei. 15 Dar împăratul Ioram s-a întors să se
vindece în Izreel de rănile pe care i le făcuseră sirienii,
când se lupta împotriva lui Hazael, împăratul Siriei.)
Și Iehu a zis: Dacă este voia voastră, să nu lăsați pe
nimeni să iasă sau să scape din cetate pentru a merge
să spună aceasta în Izreel. 16 Astfel Iehu s-a urcat în
car și a mers la Izreel, pentru că Ioram zăcea acolo.
Și Ahazia, împăratul lui Iuda, coborâse să îl vadă pe
Ioram. 17 Și acolo stătea în picioare un paznic pe turnul
din Izreel și a văzut ceata lui Iehu pe când venea și
a spus: Văd o ceată. Și Ioram a zis: Ia un călăreț și
trimite-l să îi întâmpine și să spună: Este pace? 18
Astfel, a mers unul călare să îl întâmpine și a zis: Astfel
spune împăratul: Este pace? Și Iehu a zis: Ce ai tu a
face cu pacea? Treci înapoia mea. Și paznicul a spus,

zicând: Mesagerul a mers la ei, dar nu se întoarce. 19
Atunci a trimis pe un al doilea călare, care a venit la ei
și a zis: Astfel spune împăratul: Este pace? Și Iehu
a răspuns: Ce ai tu a face cu pacea? Treci înapoia
mea. 20 Și paznicul a spus, zicând: El a mers la ei și
nu se întoarce; și mânatul este ca mânatul lui Iehu,
fiul lui Nimși, pentru că mână furios. 21 Și Ioram a
spus: Pregătiți! Și carul său a fost pregătit. Și Ioram,
împăratul lui Israel, și Ahazia, împăratul lui Iuda, au
ieșit fiecare în carul său și au mers să întâmpine pe
Iehu și l-au întâlnit la câmpul lui Nabot izreelitul. 22 Și
s-a întâmplat, după ce Ioram l-a văzut pe Iehu, că a
zis: Este pace, Iehu? Iar el a răspuns: Ce pace, atât
timp cât curviile mamei tale Izabela și vrăjitoriile ei
sunt atât de multe? 23 Și Ioram și-a întors mâinile și
a fugit și i-a spus lui Ahazia: Trădare, Ahazia. 24 Și
Iehu a încordat arcul cu toată tăria lui și l-a lovit pe
Ioram între brațe și săgeata i-a trecut prin inimă iar el
a căzut în carul său. 25 Atunci Iehu i-a zis lui Bidcar,
căpetenia sa: Ia-l și aruncă-l în bucata de pământ a
lui Nabot izreelitul, pentru că, adu-ți aminte, când noi
doi mânam împreună în urma lui Ahab, tatăl său, că
DOMNUL a pus această povară asupra lui; 26 Într-
adevăr, am văzut ieri sângele lui Nabot și sângele fiilor
săi, spune DOMNUL; și îți voi răsplăti în această bucată
de pământ, spune DOMNUL. Acum de aceea, ridică-
l și aruncă-l în această bucată de pământ, conform
cuvântului DOMNULUI. 27 Dar când Ahazia, împăratul
lui Iuda, a văzut aceasta, a fugit pe calea casei din
grădină. Și Iehu l-a urmărit și a zis: Loviți-l și pe el în
car. Și l-au lovit la suișul spre Gur, care este lângă
Ibleam. Și el a fugit la Meghido și a murit acolo. 28
Și servitorii săi l-au dus într-un car la Ierusalim și l-au
îngropat în mormântul său cu părinții săi în cetatea lui
David. 29 Și în al unsprezecelea an al lui Ioram, fiul
lui Ahab, Ahazia a început să domnească peste Iuda.
30 Și după ce Iehu a venit în Izreel, Izabela a auzit
de aceasta; și și-a vopsit fața și și-a împodobit capul
și s-a uitat pe fereastră. 31 Și pe când Iehu intra pe
poartă, ea a spus: A avut Zimri pace, cel care l-a ucis
pe stăpânul său? 32 Și el și-a ridicat fața spre fereastră
și a zis: Cine este de partea mea? Cine? Și s-au uitat
la el doi sau trei fameni. 33 Și el a spus: Aruncați-o
jos. Astfel, ei au aruncat-o jos; și din sângele ei a fost
stropit pe zid și pe cai; și el a călcat-o în picioare. 34
Și după ce el a intrat, a mâncat și a băut și a spus:
Duceți-vă, vedeți acum pe această femeie blestemată
și îngropați-o, pentru că este fiică de împărat. 35 Și
au mers să o îngroape; dar nu au mai găsit din ea
decât craniul și labele picioarelor și palmele mâinilor
ei. 36 De aceea s-au întors și i-au spus. Iar el a zis:
Acesta este cuvântul DOMNULUI, pe care l-a vorbit prin
servitorul său, Ilie tișbitul, spunând: Câinii vor mânca
în moștenirea lui Izreel carnea Izabelei; 37 Și trupul
mort al Izabelei va fi ca balega pe fața câmpului în
moștenirea lui Izreel; astfel încât ei nu vor putea spune:
Aceasta este Izabela.

10 Și Ahab avea șaptezeci de fii în Samaria. Și
Iehu a scris scrisori și le-a trimis în Samaria la
conducătorii din Izreel, la bătrâni și la cei ce crescuseră
pe copiii lui Ahab, spunând: 2 Și imediat ce această
scrisoare ajunge la voi, văzând că fiii stăpânului vostru
sunt cu voi și aveți cu voi care și cai și o cetate întărită
și arme, 3 Alegeți pe cel mai bun și mai potrivit dintre
fiii stăpânului vostru și puneți-l pe tronul tatălui său și
luptați pentru casa stăpânului vostru. 4 Dar ei erau
înfricoșați peste măsură și au spus: Iată, doi împărați
nu au putut sta înaintea lui, cum atunci vom sta noi?
5 Și cel care era peste casă și cel care era peste
cetate, bătrânii de asemenea și cei care i-au crescut pe
copii, au trimis la Iehu, spunând: Noi suntem servitorii
tăi și vom face orice ne vei porunci; nu vom face pe
nimeni împărat; fă ce este bine în ochii tăi. 6 Și el le-
a scris o scrisoare a doua oară, spunând: Dacă voi
sunteți pentru mine și dacă veți da ascultare vocii mele,
luați capetele oamenilor, ale fiilor stăpânului vostru, și
veniți la mine în Izreel până mâine pe timpul acesta.
Și fiii împăratului, fiind șaptezeci de persoane, erau
cu marii bărbați ai cetății care îi crescuseră. 7 Și s-a
întâmplat, după ce scrisoarea a venit la ei, că au luat
pe fiii împăratului și au ucis șaptezeci de persoane și
le-au pus capetele în coșuri și i le-au trimis la Izreel.
8 Și a venit un mesager și i-a spus, zicând: Au adus
capetele fiilor împăratului. Iar el a spus: Puneți-le în
două grămezi la intrarea porții până dimineață. 9 Și s-a
întâmplat dimineața, că el a ieșit și a stat în picioare și
a spus întregului popor: Voi sunteți drepți; iată, eu am
uneltit împotriva stăpânului meu și l-am ucis; dar cine i-
a ucis pe toți aceștia? 10 Să știți acum că nu va cădea
la pământ nimic din cuvântul DOMNULUI, pe care
DOMNUL l-a vorbit referitor la casa lui Ahab, pentru că
DOMNUL a făcut ceea ce a vorbit prin servitorul său
Ilie. 11 Astfel Iehu a ucis pe toți câți rămăseseră din
casa lui Ahab în Izreel și pe toți marii bărbați ai lui și pe
rudele lui și pe preoții lui, până când nu i-a lăsat nicio
rămășiță. 12 Și el s-a ridicat și a plecat și a venit la
Samaria. Și pe drum, la tunzătoarea oilor, 13 Iehu s-a
întâlnit cu frații lui Ahazia, împăratul lui Iuda, și a spus:
Cine sunteți voi? Iar ei au răspuns: Noi suntem frații lui
Ahazia; și coborâm să salutăm pe copiii împăratului
și pe copiii împărătesei. 14 Și el a spus: Prindeți-i vii.
Și i-au prins vii și i-au ucis la groapa tunzătorii oilor,
patruzeci și doi de oameni; nu au lăsat pe niciunul
dintre ei. 15 Și după ce a plecat de acolo, a găsit pe
Ionadab, fiul lui Recab, venind să îl întâlnească; și l-

a salutat și i-a spus: Este inima ta dreaptă, precum
inima mea este cu inima ta? Și Ionadab a răspuns:
Este. Dacă este, dă-mi mâna ta. Și i-a dat mâna; și
l-a luat la el în car. 16 Și el a spus: Vino cu mine și
vei vedea zelul meu pentru DOMNUL. Astfel ei l-au
făcut să meargă în carul său. 17 Și după ce a venit la
Samaria, a ucis pe toți cei rămași lui Ahab în Samaria,
până l-a nimicit, conform spusei DOMNULUI, pe care o
vorbise lui Ilie. 18 Și Iehu a adunat tot poporul și le-a
zis: Ahab a servit puțin lui Baal; dar Iehu îi va servi
mult. 19 Și acum, chemați-mi pe toți profeții lui Baal, pe
toți servitorii lui și pe toți preoții lui; să nu lipsească
nimeni, pentru că am un mare sacrificiu de făcut lui
Baal; oricine va lipsi nu va mai trăi. Dar Iehu a făcut
aceasta cu viclenie, pentru a-i nimici pe închinătorii lui
Baal. 20 Și Iehu a spus: Proclamați o adunare solemnă
pentru Baal. Și ei au proclamat-o. 21 Și Iehu a trimis în
tot Israelul; și toți închinătorii lui Baal au venit, astfel
încât nu a rămas niciun om care să nu fi venit. Și au
intrat în casa lui Baal; și casa lui Baal era plină de la un
capăt până la altul. 22 Și el a spus celui care era peste
veștminte: Adu veștminte pentru toți închinătorii lui
Baal. Iar el le-a adus veștminte. 23 Și Iehu și Ionadab,
fiul lui Recab, au intrat în casa lui Baal, și Iehu a spus
închinătorilor lui Baal: Cercetați și vedeți să nu fie aici
cu voi niciunul dintre servitorii DOMNULUI, ci numai
închinătorii lui Baal. 24 Și după ce au intrat să ofere
sacrificii și ofrande arse, Iehu a rânduit afară optzeci de
oameni și a spus: Cine lasă pe vreunul dintre oamenii
pe care i-am adus în mâinile voastre să scape, viața
sa va fi pentru viața lui. 25 Și s-a întâmplat, cum au
terminat de oferit ofranda arsă, că Iehu a spus gardei și
căpeteniilor: Intrați și ucideți-i, să nu iasă nimeni. Și ei
i-au lovit cu ascuțișul sabiei; și garda și căpeteniile i-au
aruncat afară și au mers la cetatea casei lui Baal. 26
Și au scos chipurile din casa lui Baal și le-au ars. 27
Și au dărâmat chipul lui Baal și au dărâmat casa lui
Baal și au făcut-o casă de hazna până în această zi.
28 Astfel Iehu a nimicit pe Baal din Israel. 29 Totuși
Iehu nu s-a depărtat de păcatele lui Ieroboam, fiul lui
Nebat, care a făcut pe Israel să păcătuiască: de la viței
de aur care erau în Betel și care erau în Dan. 30 Și
DOMNUL i-a spus lui Iehu: Pentru că ai împlinit bine
ceea ce este drept în ochii mei și ai făcut casei lui Ahab
conform cu tot ce era în inima mea, copiii tăi până la a
patra generație vor ședea pe tronul lui Israel. 31 Dar
Iehu nu a fost atent să umble în legea DOMNULUI
Dumnezeul lui Israel cu toată inima sa, fiindcă nu s-
a depărtat de păcatele lui Ieroboam, care a făcut pe
Israel să păcătuiască. 32 În acele zile, DOMNUL a
început să scurteze din Israel; și Hazael i-a lovit în
toate ținuturile lui Israel; 33 De la Iordan spre est, toată
țara Galaadului, pe gadiți și pe rubeniți și pe manasiți,
de la Aroer, care este lângă râul Arnon, și Galaadul și
Basanul. 34 Și restul faptelor lui Iehu și tot ce a făcut și
toată puterea lui, nu sunt ele scrise în cartea cronicilor
împăraților lui Israel? 35 Și Iehu a adormit cu părinții
săi și l-au îngropat în Samaria. Și Ioahaz, fiul său, a
domnit în locul său. 36 Și timpul cât a domnit Iehu
peste Israel în Samaria a fost douăzeci și opt de ani.

11 Și când Atalia, mama lui Ahazia, a văzut că fiul
ei a murit, s-a ridicat și a nimicit toată sămânța
împărătească. 2 Dar Ioșeba, fiica împăratului Ioram,
sora lui Ahazia, a luat pe Ioas, fiul lui Ahazia, și l-a
furat din mijlocul fiilor uciși ai împăratului; și l-au ascuns
dinaintea Ataliei, pe el și pe doica lui în camera de
culcare, astfel încât el nu a fost ucis. 3 Și el a fost
ascuns cu ea în casa DOMNULUI șase ani. Și Atalia
a domnit peste țară. 4 Și, în al șaptelea an Iehoiada
a trimis și a luat pe conducătorii peste o sută, cu
căpeteniile gărzii și i-a adus la el în casa DOMNULUI și
a făcut un legământ cu ei și i-a pus să jure în casa
DOMNULUI și le-a arătat pe fiul împăratului. 5 Și le-
a poruncit, spunând: Acesta este lucrul pe care să îl
faceți: O treime din voi care intră în sabat să facă de
gardă la casa împărătească; 6 Și o treime să fie la
poarta Sur; și o treime la poarta din spatele gărzii;
astfel să faceți de gardă la casă, pentru apărarea ei. 7
Și cele două părți dintre voi toți care ies în sabat, ei
să facă de gardă la casa DOMNULUI lângă împărat.
8 Și să înconjurați pe împărat de jur împrejur, fiecare
bărbat cu armele sale în mână; și cel care se apropie
de rânduri să fie omorât; și voi să fiți cu împăratul când
iese și când intră. 9 Și căpeteniile peste o sută au făcut
conform cu toate lucrurile pe care preotul Iehoiada
le poruncise; și ei și-au luat fiecare oamenii lui care
urmau să intre în sabat, cu cei care urmau să iasă
în sabat și au venit la preotul Iehoiada. 10 Și preotul
le-a dat căpeteniilor peste o sută sulițele și scuturile
împăratului David, care erau în templul DOMNULUI. 11
Și garda a stat în picioare, fiecare bărbat cu armele
sale în mână, de jur împrejurul împăratului, de la colțul
drept al templului până la colțul stâng al templului, de-a
lungul altarului și al templului. 12 Și el a scos pe fiul
împăratului și i-a pus coroana și i-a dat mărturia; și l-
au făcut împărat și l-au uns; și au bătut din palme și
au zis: Trăiască împăratul. 13 Și când Atalia a auzit
zgomotul gărzii și al poporului, a venit la popor în
templul DOMNULUI. 14 Și când s-a uitat, iată, împăratul
stătea în picioare lângă stâlp, precum era obiceiul, și
prinții și trâmbițașii lângă împărat și tot poporul țării
se bucura și suna din trâmbițe; și Atalia și-a sfâșiat
hainele și a strigat: Trădare, trădare. 15 Dar preotul
Iehoiada a poruncit căpeteniilor peste o sută și ofițerilor
oștirii și le-a spus: Scoateți-o din rânduri; și pe cel care

o urmează să îl ucideți cu sabia. Pentru că preotul
spusese: Să nu fie ucisă în casa DOMNULUI. 16 Și au
pus mâinile pe ea; și ea a mers pe calea pe care intră
caii în casa împăratului; și acolo a fost ucisă. 17 Și
Iehoiada a făcut un legământ între DOMNUL și împărat
și popor, că vor fi poporul DOMNULUI; de asemenea
între împărat și popor. 18 Și tot poporul țării a intrat în
casa lui Baal și au dărâmat-o; altarele lui și chipurile lui
le-au spart în bucăți și l-au ucis pe Matan, preotul lui
Baal, înaintea altarelor. Și preotul a rânduit ofițeri peste
casa DOMNULUI. 19 Și a luat pe conducătorii peste o
sută și pe căpetenii și garda și tot poporul țării; și l-au
coborât pe împărat de la casa DOMNULUI și au venit
pe calea porții gărzii casei împăratului. Și el a șezut pe
tronul împăraților. 20 Și tot poporul țării s-a bucurat și
cetatea era liniștită; și pe Atalia o uciseseră cu sabia
lângă casa împăratului. 21 Ioas era în vârstă de șapte
ani când a început să domnească.

12 În anul al șaptelea al lui Iehu, Ioas a început să
domnească; și el a domnit patruzeci de ani în
Ierusalim. Și numele mamei lui era Țibia, din Beer-
Șeba. 2 Și Ioas a făcut ceea ce era drept înaintea
ochilor DOMNULUI în toate zilele în care l-a instruit
Iehoiada preotul. 3 Dar înălțimile nu au fost îndepărtate;
poporul încă sacrifica și ardea tămâie pe înălțimi. 4 Și
Ioas a spus preoților: Toți banii lucrurilor dedicate care
se aduc în casa DOMNULUI, banii fiecăruia care trece
numărătoarea, banii pe care fiecare om îi hotărăște și
toți banii care sunt puși pe inima vreunui om să îi aducă
în casa DOMNULUI, 5 Să îi ia preoții la ei, fiecare om
de la cunoscutul său; și ei să repare spărturile casei,
oriunde vreo spărtură va fi găsită. 6 Dar a fost astfel, că
în anul al douăzeci și treilea al împăratului Ioas, preoții
nu reparaseră spărturile casei. 7 Atunci împăratul Ioas
a chemat pe Iehoiada preotul și pe ceilalți preoți și
le-a spus: De ce nu ați reparat spărturile casei? De
aceea, să nu mai primiți banii de la cunoscuții voștri,
ci să îi dați pentru spărturile casei. 8 Și preoții au
consimțit să nu mai primească bani de la popor, nici
să repare spărturile casei. 9 Dar preotul Iehoiada a
luat o ladă și a făcut o gaură în capacul ei și a pus-
o lângă altar, pe partea dreaptă cum cineva intră în
casa DOMNULUI; și preoții care păzeau ușa puneau
în ea toți banii care erau aduși în casa DOMNULUI.
10 Și a fost astfel, când ei au văzut că erau mulți
bani în ladă, că scribul împăratului și marele preot
se urcau și puneau în pungi și cântăreau banii care
erau găsiți în casa DOMNULUI. 11 Și dădeau banii,
cântăriți fiind, în mâinile acelora care făceau lucrarea,
care aveau supravegherea casei DOMNULUI; și ei
îi împărțeau tâmplarilor și constructorilor care lucrau
la casa DOMNULUI, 12 Și pietrarilor și cioplitorilor în
piatră și pentru a cumpăra lemnărie și piatră cioplită,
pentru a repara spărturile casei DOMNULUI și pentru
tot ce era pus pentru casă pentru a o repara. 13
Totuși, nu s-au făcut pentru casa DOMNULUI vase
de argint, mucări, oale, trâmbițe, nici vase de aur
sau vase de argint din banii care erau aduși în casa
DOMNULUI; 14 Ci îi dădeau lucrătorilor și reparau cu
aceștia casa DOMNULUI. 15 Mai mult, nu socoteau cu
oamenii, în mâna cărora ei dădeau banii pentru a fi
dați lucrătorilor, pentru că se purtau cu credincioșie. 16
Banii pentru fărădelege și banii pentru păcat nu erau
aduși în casa DOMNULUI, erau ai preoților. 17 Atunci
Hazael, împăratul Siriei, s-a urcat și a luptat împotriva
Gatului și l-a luat; și Hazael și-a îndreptat fața să se
urce împotriva Ierusalimului. 18 Și Ioas, împăratul lui
Iuda, a luat toate lucrurile sfințite pe care Iosafat, Ioram
și Ahazia, părinții săi, împărații lui Iuda, le dedicaseră și
lucrurile pe care le sfințise el însuși și tot aurul care
se găsea în tezaurele casei DOMNULUI și în casa
împăratului și le-a trimis lui Hazael, împăratul Siriei; iar
el a plecat de la Ierusalim. 19 Și restul faptelor lui Ioas
și tot ce a făcut, nu sunt ele scrise în cartea cronicilor
împăraților lui Iuda? 20 Și servitorii lui s-au ridicat și au
uneltit și l-au ucis pe Ioas în casa Milo, care coboară la
Sila. 21 Fiindcă Iozacar, fiul lui Șimeat, și Iozabad, fiul
lui Șomer, servitorii săi, l-au lovit și el a murit; și l-au
îngropat cu părinții săi în cetatea lui David; și Amația,
fiul său, a domnit în locul său.

13 În anul al douăzeci și treilea al lui Ioas, fiul lui
Ahazia, împăratul lui Iuda, Ioahaz, fiul lui Iehu,
a început să domnească peste Israel, în Samaria,
și a domnit șaptesprezece ani. 2 Și a făcut ce este
rău înaintea ochilor DOMNULUI și a urmat păcatele
lui Ieroboam, fiul lui Nebat, care a făcut pe Israel
să păcătuiască; nu s-a depărtat de ele. 3 Și mânia
DOMNULUI s-a aprins împotriva lui Israel, și el i-a
dat în mâna lui Hazael, împăratul Siriei, și în mâna
lui Ben-Hadad, fiul lui Hazael, în toate zilele lor. 4 Și
Ioahaz a implorat pe DOMNUL și DOMNUL i-a dat
ascultare, pentru că a văzut oprimarea lui Israel, pentru
că împăratul Siriei îi oprima. 5 (Și DOMNUL a dat lui
Israel un salvator, astfel încât ei au ieșit de sub mâna
sirienilor; și copiii lui Israel au locuit în corturile lor ca
înainte. 6 Totuși, ei nu s-au depărtat de păcatele casei
lui Ieroboam, care a făcut pe Israel să păcătuiască: ci
au umblat în ele; și de asemenea dumbrava Astarteei
a rămas în Samaria.) 7 Nici nu i-a lăsat din popor lui
Ioahaz decât cincizeci de călăreți și zece care și zece
mii de pedeștri, pentru că împăratul Siriei îi nimicise și îi
făcuse ca țărâna prin vânturare. 8 Și restul faptelor lui
Ioahaz și tot ce a făcut și puterea lui, nu sunt ele scrise
în cartea cronicilor împăraților lui Israel? 9 Și Ioahaz

a adormit cu părinții săi și l-au îngropat în Samaria;
și Ioas, fiul său, a domnit în locul său. 10 În anul al
treizeci și șaptelea al lui Ioas, împăratul lui Iuda, Ioas,
fiul lui Ioahaz, a început să domnească peste Israel în
Samaria; și a domnit șaisprezece ani. 11 Și a făcut ce
este rău înaintea ochilor DOMNULUI; nu s-a depărtat
de toate păcatele lui Ieroboam, fiul lui Nebat, care a
făcut pe Israel să păcătuiască, ci a umblat în ele. 12 Și
restul faptelor lui Ioas și tot ce a făcut și puterea lui, cu
care s-a luptat împotriva lui Amația, împăratul lui Iuda,
nu sunt ele scrise în cartea cronicilor împăraților lui
Israel? 13 Și Ioas a adormit cu părinții săi și Ieroboam
a șezut pe tronul său; și Ioas a fost îngropat în Samaria
cu împărații lui Israel. 14 Și Elisei se îmbolnăvise de
boala lui de care a murit. Și Ioas, împăratul lui Israel, a
coborât la el și a plâns pe fața lui și a spus: O, tatăl
meu, tatăl meu, carul lui Israel și călăreții lui. 15 Și Elisei
i-a zis: Ia un arc și săgeți. Iar el a luat un arc și săgeți.
16 Și a spus împăratului lui Israel: Pune-ți mâna pe arc.
Și el și-a pus mâna pe el; și Elisei și-a pus mâinile
sale pe mâinile împăratului. 17 Și a spus: Deschide
fereastra dinspre est. Și el a deschis-o. Atunci Elisei a
zis: Trage. Și el a tras. Iar el a spus: Săgeata eliberării
DOMNULUI și săgeata eliberării de Siria, fiindcă vei
lovi pe sirieni în Afec, până îi vei mistui. 18 Și a spus:
Ia săgețile. Iar el le-a luat. Și a zis împăratului lui Israel:
Lovește în pământ. Și a lovit de trei ori și s-a oprit.
19 Și omul lui Dumnezeu s-a înfuriat pe el și a spus:
Trebuia să fi lovit de cinci sau de șase ori; atunci ai fi
lovit Siria până ai fi nimicit-o; dar acum vei lovi Siria
doar de trei ori. 20 Și Elisei a murit și l-au îngropat. Și
cetele moabiților au invadat țara la începutul anului. 21
Și s-a întâmplat, pe când ei îngropau un om că, iată,
au văzut o ceată; și l-au aruncat pe om în mormântul
lui Elisei; și după ce omul a coborât și s-a atins de
oasele lui Elisei, a trăit și a stat în picioare. 22 Dar
Hazael, împăratul Siriei, a oprimat pe Israel în toate
zilele lui Ioahaz. 23 Și DOMNUL a fost cu har către ei
și a avut milă de ei și a luat cunoștință de ei, datorită
legământului său cu Avraam, Isaac și Iacob, și nu a
dorit să îi nimicească, nici nu i-a aruncat de la fața sa
până acum. 24 Astfel Hazael, împăratul Siriei, a murit;
și Ben-Hadad, fiul său, a domnit în locul lui. 25 Și Ioas,
fiul lui Ioahaz, a luat din nou din mâna lui Ben-Hadad,
fiul lui Hazael, cetățile, pe care le luase el din mâna lui
Ioahaz, tatăl său, cu război. De trei ori l-a bătut Ioas și
a luat înapoi cetățile lui Israel.

14 În anul al doilea al lui Ioas, fiul lui Ioahaz,
împăratul lui Israel, a domnit Amația, fiul lui Ioas,
împăratul lui Iuda. 2 El era în vârstă de douăzeci și
cinci de ani când a început să domnească și a domnit
douăzeci și nouă de ani în Ierusalim. Și numele mamei
lui era Ioadan a Ierusalimului. 3 Și el a făcut ceea ce
era drept înaintea ochilor DOMNULUI, totuși nu ca
David, tatăl său; a făcut conform cu toate lucrurile pe
care Ioas, tatăl său, le-a făcut. 4 Totuși înălțimile nu au
fost îndepărtate, căci încă poporul sacrifica și ardea
tămâie pe înălțimi. 5 Și s-a întâmplat, cum s-a întărit
împărăția în mâna lui, că a ucis pe servitorii lui care
îl uciseseră pe tatăl său, împăratul. 6 Dar pe copiii
ucigașilor nu i-a ucis; conform cu ce este scris în cartea
legii lui Moise, în care DOMNUL a poruncit, spunând:
Părinții să nu fie dați la moarte pentru copii, nici copiii
să nu fie dați la moarte pentru părinți; ci fiecare om să
fie dat la moarte pentru propriul său păcat. 7 El a lovit
zece mii din Edom în valea sării, și a luat Sela cu război
și i-a pus numele Iocteel până în această zi. 8 Atunci
Amația a trimis mesageri la Ioas, fiul lui Ioahaz, fiul lui
Iehu, împăratul lui Israel, spunând: Vino să ne privim
unul pe altul în față. 9 Și Ioas, împăratul lui Israel, a
trimis la Amația, împăratul lui Iuda, spunând: Ciulinul
care este în Liban a trimis la cedrul care era în Liban,
spunând: Dă pe fiica ta de soție fiului meu; și a trecut o
fiară sălbatică, ce este în Liban, și a călcat în picioare
ciulinul. 10 În adevăr, tu ai lovit pe Edom și inima ta te-
a înălțat; fălește-te cu aceasta și rămâi acasă, fiindcă
de ce să te amesteci spre vătămarea ta, ca să cazi, tu,
și Iuda cu tine? 11 Dar Amația a refuzat să asculte.
De aceea, Ioas, împăratul lui Israel, s-a urcat; și el și
Amația, împăratul lui Iuda, s-au privit unul pe altul în
față la Bet-Șemeș, care aparține de Iuda. 12 Și Iuda
a fost pus la ce este mai rău înaintea lui Israel și au
fugit fiecare om la corturile lor. 13 Și Ioas, împăratul lui
Israel, l-a luat pe Amația, împăratul lui Iuda, fiul lui Ioas,
fiul lui Ahazia, la Bet-Șemeș și a venit la Ierusalim și a
dărâmat zidul Ierusalimului de la poarta lui Efraim până
la poarta colțului, patru sute de coți. 14 Și a luat tot
aurul și argintul și toate vasele care s-au găsit în casa
DOMNULUI și în tezaurele casei împăratului și ostateci
și s-a întors în Samaria. 15 Și restul faptelor lui Ioas
pe care le-a făcut și puterea lui și cum s-a luptat cu
Amația, împăratul lui Iuda, nu sunt ele scrise în cartea
cronicilor împăraților lui Israel? 16 Și Ioas a adormit cu
părinții săi și a fost îngropat în Samaria cu împărații lui
Israel; și Ieroboam, fiul său, a domnit în locul său. 17
Și Amația, fiul lui Ioas, împăratul lui Iuda, a trăit după
moartea lui Ioas, fiul lui Ioahaz, împăratul lui Israel,
cincisprezece ani. 18 Și restul faptelor lui Amația, nu
sunt ele scrise în cartea cronicilor împăraților lui Iuda?
19 Și ei au uneltit împotriva lui în Ierusalim; și el a fugit
la Lachis; dar ei au trimis după el la Lachis și l-au
ucis acolo. 20 Și l-au adus pe cai; și a fost îngropat
la Ierusalim cu părinții săi în cetatea lui David. 21
Și tot poporul lui Iuda l-a luat pe Azaria, care era în
vârstă de șaisprezece ani și l-a făcut împărat în locul

tatălui său, Amația. 22 El a zidit Elatul și l-a înapoiat lui
Iuda, după ce împăratul a adormit cu părinții săi. 23
În anul al cincisprezecelea al lui Amația, fiul lui Ioas,
împăratul lui Iuda, Ieroboam, fiul lui Ioas, împăratul
lui Israel, a început să domnească în Samaria; și a
domnit patruzeci și unu de ani. 24 Și el a făcut ce este
rău înaintea ochilor DOMNULUI; nu s-a depărtat de
toate păcatele lui Ieroboam, fiul lui Nebat, care a făcut
pe Israel să păcătuiască. 25 El a înapoiat ținutul lui
Israel de la intrarea Hamatului până la marea câmpiei,
conform cuvântului DOMNULUI Dumnezeul lui Israel,
pe care îl vorbise prin mâna servitorului său Iona, fiul
lui Amitai, profetul, care era din Gat-Hefer. 26 Pentru că
DOMNUL a văzut nenorocirea lui Israel, că aceasta era
foarte amară, căci nu era nimeni închis, nici rămas, nici
vreun ajutor pentru Israel. 27 Și DOMNUL nu spusese
că va șterge numele lui Israel de sub cer; ci i-a salvat
prin mâna lui Ieroboam, fiul lui Ioas. 28 Și restul faptelor
lui Ieroboam și tot ce a făcut și puterea lui, cum s-a
războit și cum a luat înapoi Damascul și Hamatul, care
aparțineau lui Iuda, pentru Israel, nu sunt ele scrise în
cartea cronicilor împăraților lui Israel? 29 Și Ieroboam a
adormit cu părinții săi, cu împărații lui Israel; și Zaharia,
fiul său, a domnit în locul lui.

15 În anul al douăzeci și șaptelea al lui Ieroboam,
împăratul lui Israel, a început Azaria, fiul lui
Amația, împăratul lui Iuda, să domnească. 2 El era în
vârstă de șaisprezece ani când a început să domnească
și a domnit cincizeci și doi de ani în Ierusalim. Și numele
mamei lui era Iecolia a Ierusalimului. 3 Și el a făcut
ceea ce era drept înaintea ochilor DOMNULUI, conform
cu tot ceea ce tatăl său, Amația, făcuse; 4 În afară de
aceea că înălțimile nu au fost îndepărtate; poporul încă
sacrifica și ardea tămâie pe înălțimi. 5 Și DOMNUL a
lovit pe împărat, astfel încât a fost lepros până în ziua
morții lui și a locuit într-o casă separată. Și Iotam, fiul
împăratului, era peste casă, judecând poporul țării. 6
Și restul faptelor lui Azaria și tot ce a făcut, nu sunt
ele scrise în cartea cronicilor împăraților lui Iuda? 7
Astfel, Azaria a adormit cu părinții săi; și l-au îngropat
cu părinții săi în cetatea lui David; și Iotam, fiul său, a
domnit în locul său. 8 În anul al treizeci și optulea al
lui Azaria, împăratul lui Iuda, a domnit Zaharia, fiul lui
Ieroboam, peste Israel, în Samaria, șase luni. 9 Și a
făcut ce este rău înaintea ochilor DOMNULUI, precum
făcuseră părinții lui; el nu s-a depărtat de păcatele
lui Ieroboam, fiul lui Nebat, care a făcut pe Israel
să păcătuiască. 10 Și Șalum, fiul lui Iabeș, a uneltit
împotriva lui și l-a lovit în fața poporului și l-a ucis și a
domnit în locul său. 11 Și restul faptelor lui Zaharia,
iată, ele sunt scrise în cartea cronicilor împăraților lui
Israel. 12 Acesta a fost cuvântul DOMNULUI pe care l-
a vorbit lui Iehu, spunând: Fiii tăi vor ședea pe tronul lui
Israel până la a patra generație. Și astfel s-a întâmplat.
13 Șalum, fiul lui Iabeș, a început să domnească în anul
al treizeci și nouălea al lui Ozia, împăratul lui Iuda;
și a domnit o lună întreagă în Samaria. 14 Fiindcă
Menahem, fiul lui Gadi, s-a urcat de la Tirța și a venit la
Samaria și l-a lovit pe Șalum, fiul lui Iabeș, în Samaria,
și l-a ucis și a domnit în locul său. 15 Și restul faptelor
lui Șalum și uneltirea lui, iată, ele sunt scrise în cartea
cronicilor împăraților lui Israel. 16 Atunci Menahem a
lovit Tifsahul și pe toți cei care erau în el și ținuturile lui
de la Tirța; deoarece ei nu i-au deschis, de aceea l-a
lovit, și pe toate femeile din ținut, care erau însărcinate,
le-a spintecat. 17 În anul al treizeci și nouălea al lui
Azaria, împăratul lui Iuda, a început să domnească
Menahem, fiul lui Gadi, peste Israel; și a domnit zece
ani în Samaria. 18 Și el a făcut ce este rău înaintea
ochilor DOMNULUI; nu s-a depărtat în toate zilele lui
de păcatele lui Ieroboam, fiul lui Nebat, care a făcut
pe Israel să păcătuiască. 19 Și Pul, împăratul Asiriei,
a venit asupra țării: și Menahem i-a dat lui Pul o mie
de talanți de argint, ca mâna lui să fie cu el pentru a
întări împărăția în mâna sa. 20 Și Menahem a luat
banii din Israel, de la toți cei puternici în bogăție, de la
fiecare bărbat cincizeci de șekeli de argint, pentru a da
împăratului Asiriei. Astfel împăratul Asiriei s-a întors și
nu a stat acolo în țară. 21 Și restul faptelor lui Menahem
și tot ce a făcut, nu sunt ele scrise în cartea cronicilor
împăraților lui Israel? 22 Și Menahem a adormit cu
părinții săi; și Pecahia, fiul său, a domnit în locul său.
23 În anul al cincizecilea al lui Azaria, împăratul lui Iuda,
Pecahia, fiul lui Menahem, a început să domnească
peste Israel, în Samaria, și a domnit doi ani. 24 Și a
făcut ce este rău înaintea ochilor DOMNULUI; nu s-a
depărtat de păcatele lui Ieroboam, fiul lui Nebat, care a
făcut pe Israel să păcătuiască. 25 Dar Pecah, fiul lui
Remalia, o căpetenie a sa, a uneltit împotriva sa și l-a
lovit în Samaria, în palatul casei împărătești, cu Argob
și Arie și cu el cincizeci de bărbați dintre galaadiți; și l-a
ucis și a domnit în locul său. 26 Și restul faptelor lui
Pecahia și tot ce a făcut, iată, ele sunt scrise în cartea
cronicilor împăraților lui Israel. 27 În anul al cincizeci
și doilea al lui Azaria, împăratul lui Iuda, Pecah, fiul
lui Remalia, a început să domnească peste Israel, în
Samaria, și a domnit douăzeci de ani. 28 Și a făcut
ce este rău în ochii DOMNULUI; nu s-a depărtat de
păcatele lui Ieroboam, fiul lui Nebat, care a făcut pe
Israel să păcătuiască. 29 În zilele lui Pecah, împăratul
lui Israel, a venit Tiglat-Pileser, împăratul Asiriei, și a
luat Ionul și Abel-Bet-Maaca și Ianoahul și Chedeșul și
Hațorul și Galaadul și Galileea, toată țara lui Neftali, și
i-a dus captivi în Asiria. 30 Și Osea, fiul lui Ela, a uneltit
împotriva lui Pecah, fiul lui Remalia, și l-a lovit și l-a

ucis și a domnit în locul său, în anul al douăzecilea al
lui Iotam, fiul lui Ozia. 31 Și restul faptelor lui Pecah și
tot ce a făcut, iată, ele sunt scrise în cartea cronicilor
împăraților lui Israel. 32 În anul al doilea al lui Pecah,
fiul lui Remalia, împăratul lui Israel, a început Iotam,
fiul lui Ozia, împăratul lui Iuda, să domnească. 33
El era în vârstă de douăzeci și cinci de ani când a
început să domnească și a domnit șaisprezece ani
în Ierusalim. Și numele mamei lui era Ierușa, fiica lui
Țadoc. 34 Și el a făcut ceea ce era drept înaintea
ochilor DOMNULUI; a făcut conform cu tot ceea ce
tatăl său, Ozia, făcuse. 35 Totuși, înălțimile nu au fost
îndepărtate; poporul încă sacrifica și ardea tămâie pe
înălțimi. El a zidit poarta de sus a casei DOMNULUI.
36 Și restul faptelor lui Iotam și tot ce a făcut, nu sunt
ele scrise în cartea cronicilor împăraților lui Iuda? 37 În
acele zile, DOMNUL a început să trimită asupra lui Iuda
pe Rețin, împăratul Siriei, și pe Pecah, fiul lui Remalia.
38 Și Iotam a adormit cu părinții săi și a fost îngropat cu
părinții săi în cetatea lui David, tatăl său; și Ahaz, fiul
său, a domnit în locul său.

16 În anul al șaptesprezecelea al lui Pecah, fiul lui
Remalia, a început să domnească Ahaz, fiul lui
Iotam, împăratul lui Iuda. 2 Ahaz era în vârstă de
douăzeci de ani când a început să domnească și a
domnit șaisprezece ani în Ierusalim și nu a făcut ceea
ce era drept înaintea ochilor DOMNULUI Dumnezeul
său, precum David, tatăl său. 3 Ci a umblat în calea
împăraților lui Israel, da, și a trecut pe fiul său prin
foc, conform urâciunilor păgânilor, pe care DOMNUL îi
alungase dinaintea copiilor lui Israel. 4 Și el a sacrificat
și a ars tămâie pe înălțimi și pe dealuri și sub fiecare
copac verde. 5 Atunci Rețin, împăratul Siriei, și Pecah,
fiul lui Remalia, împăratul lui Israel, s-au urcat la
Ierusalim pentru a se războ; și au asediat pe Ahaz,
dar nu au putut să îl învingă. 6 În timpul acela Rețin,
împăratul Siriei, a luat înapoi Elatul pentru Siria și i-
a alungat pe iudeii din Elat; și sirienii au venit la Elat
și au locuit acolo până în această zi. 7 Astfel, Ahaz
a trimis mesageri la Tiglat-Pileser, împăratul Asiriei,
spunând: Eu sunt servitorul tău și fiul tău, urcă și
salvează-mă din mâna împăratului Siriei și din mâna
împăratului lui Israel, care s-au ridicat împotriva mea.
8 Și Ahaz a luat argintul și aurul care s-a găsit în
casa DOMNULUI și în tezaurele casei împăratului și
le-a trimis ca dar împăratului Asiriei. 9 Și împăratul
Asiriei i-a dat ascultare, căci împăratul Asiriei s-a
urcat împotriva Damascului și l-a luat și i-a dus pe
locuitorii lui captivi la Chir și l-a ucis pe Rețin. 10 Și
împăratul Ahaz a mers la Damasc să îl întâlnească
Tiglat-Pileser, împăratul Asiriei, și a văzut un altar care
era la Damasc; și împăratul Ahaz a trimis preotului
Urie forma altarului și modelul lui, conform cu toată
măiestria lui. 11 Și preotul Urie a zidit un altar conform
cu toate câte împăratul Ahaz trimisese din Damasc;
astfel preotul Urie l-a făcut până a venit împăratul
Ahaz de la Damasc. 12 Și când împăratul a venit de
la Damasc, împăratul a văzut altarul; și împăratul s-a
apropiat de altar și a oferit pe el. 13 Și a ars ofranda sa
arsă și darul său de mâncare și a turnat darul său de
băutură și a stropit sângele ofrandelor sale de pace
pe altar. 14 Și a adus de asemenea altarul de aramă,
care era înaintea DOMNULUI, din fața casei, dintre
altar și casa DOMNULUI, și l-a pus pe partea de nord a
altarului. 15 Și împăratul Ahaz a poruncit preotului Urie,
spunând: Pe altarul cel mare să arzi ofranda arsă de
dimineață și darul de mâncare de seară și sacrificiul
ars al împăratului și darul său de mâncare, cu ofranda
arsă a întregului popor al țării și darul său de mâncare
și darurile sale de băutură; și să stropești pe el tot
sângele ofrandei arse și tot sângele sacrificiului; și
altarul de aramă să fie pentru mine pentru a cere sfat
prin el. 16 Astfel a făcut preotul Urie conform cu toate
câte împăratul Ahaz i-a poruncit. 17 Și împăratul Ahaz
a tăiat marginile bazelor și a îndepărtat lighenele de pe
ele și a luat jos marea de pe boii de aramă care erau
dedesubtul ei și a pus-o pe un pavaj de pietre. 18 Și
porticul pentru sabat, pe care îl construiseră în casă, și
intrarea împăratului de afară, le-a abătut de la casa
DOMNULUI din cauza împăratului Asiriei. 19 Și restul
faptelor lui Ahaz pe care le-a făcut, nu sunt ele scrise
în cartea cronicilor împăraților lui Iuda? 20 Și Ahaz a
adormit cu părinții săi și a fost îngropat cu părinții săi în
cetatea lui David; și Ezechia, fiul său, a domnit în locul
său.

17 În al doisprezecelea an al lui Ahaz, împăratul lui
Iuda, a început Osea, fiul lui Ela, să domnească
în Samaria peste Israel; și a domnit nouă ani. 2 Și
a făcut ce este rău înaintea ochilor DOMNULUI, dar
nu ca împărații lui Israel care fuseseră înaintea lui. 3
Împotriva lui s-a urcat Salmanasar, împăratul Asiriei; și
Osea a devenit servitorul lui și i-a dăruit daruri. 4 Și
împăratul Asiriei a aflat de o uneltire a lui Osea, pentru
că trimisese mesageri la So, împăratul Egiptului, și nu
adusese niciun dar împăratului Asiriei, precum făcuse
an de an; de aceea împăratul Asiriei l-a închis și l-a
legat în închisoare. 5 Atunci împăratul Asiriei a venit în
toată țara și s-a urcat la Samaria și a asediat-o trei ani.
6 În anul al nouălea al lui Osea, împăratul Asiriei a luat
Samaria și a dus pe Israel în Asiria, și i-a pus în Halah
și în Habor lângă râul Gozan și în cetățile mezilor. 7
Și a fost astfel, deoarece copiii lui Israel păcătuiseră
împotriva DOMNULUI Dumnezeul lor, care îi scosese
din țara Egiptului, de sub mâna lui Faraon împăratul

Egiptului, și s-au temut de alți dumnezei, **8** Și au umblat
în statutele păgânilor, pe care DOMNUL îi alungase
dinaintea copiilor lui Israel, și în ale împăraților lui Israel,
pe care ei le făcuseră. **9** Și copiii lui Israel au făcut
în ascuns acele lucruri care nu erau drepte, împotriva
DOMNULUI Dumnezeul lor, și și-au zidit înălțimi în
toate cetățile lor, de la turnul paznicilor până la cetatea
întărită. **10** Și și-au înălțat chipuri și dumbrăvi pe fiecare
deal înalt și sub fiecare copac verde; **11** Și acolo au ars
tămâie pe toate înălțimile, precum au făcut păgânii pe
care DOMNUL îi îndepărtase dinaintea lor; și au lucrat
lucruri stricate pentru a-l provoca pe DOMNUL la mânie;
12 Fiindcă au servit idolilor, despre care DOMNUL le
spusese: Să nu faceți acest lucru. **13** Totuși, DOMNUL
a mărturisit împotriva lui Israel și împotriva lui Iuda prin
toți profeții și prin toți văzătorii, spunând: Întoarceți-
vă de la căile voastre rele și țineți poruncile mele și
statutele mele, conform cu toată legea pe care am
poruncit-o părinților voștri și pe care v-am trimis-o prin
servitorii mei, profeții. **14** Cu toate acestea ei au refuzat
să asculte și și-au împietrit gâturile, ca gâtul părinților
lor, care nu au crezut în DOMNUL Dumnezeul lor. **15**
Și au respins statutele lui și legământul lui pe care îl
făcuse cu părinții lor și mărturiile lui pe care el le-a
mărturisit împotriva lor; și au urmărit deșertăciune și
au devenit deșertăciune și au mers după păgânii care
erau de jur împrejurul lor, referitor la care DOMNUL le
poruncise să nu facă asemenea lor. **16** Și au părăsit
toate poruncile DOMNULUI Dumnezeul lor și și-au
făcut chipuri turnate, doi viței, și au făcut o dumbravă și
s-au închinat la toată oștirea cerului și i-au servit lui
Baal. **17** Și au făcut pe fiii și pe fiicele lor să treacă prin
foc și au folosit ghicire și descântare și s-au vândut
pentru a face rău înaintea ochilor DOMNULUI, ca să îl
provoace la mânie. **18** De aceea DOMNUL s-a mâniat
foarte tare pe Israel și i-a îndepărtat dinaintea vederii
sale; a rămas numai tribul lui Iuda. **19** Și nici Iuda
nu a ținut poruncile DOMNULUI Dumnezeul lor, ci au
umblat în statutele lui Israel pe care ei le făcuseră. **20**
Și DOMNUL a respins toată sămânța lui Israel și i-a
chinuit și i-a dat în mâna prădătorilor, până i-a aruncat
dinaintea feței sale. **21** Pentru că a rupt pe Israel de
la casa lui David; și ei l-au făcut pe Ieroboam, fiul lui
Nebat, împărat; și Ieroboam a mânat pe Israel de la
a-l urma pe DOMNUL și i-a făcut să păcătuiască un
mare păcat. **22** Deoarece copiii lui Israel au umblat în
toate păcatele pe care Ieroboam le-a făcut; ei nu s-au
depărtat de ele; **23** Până când DOMNUL a îndepărtat
pe Israel dinaintea feței sale, precum spusese prin toți
servitorii săi, profeții. Astfel a fost Israel dus din propria
lor țară în Asiria până în această zi. **24** Și împăratul
Asiriei a adus oameni din Babilon și de la Cuta și de
la Ava și de la Hamat și de la Sefarvaim și i-a pus în
cetățile Samariei, în locul copiilor lui Israel; și ei au
stăpânit Samaria și au locuit în cetățile ei. **25** Și astfel a
fost la începutul locuirii lor acolo, că ei nu se temeau
de DOMNUL; de aceea DOMNUL a trimis lei printre
ei, care au omorât pe unii dintre ei. **26** Pentru aceea
i-au vorbit împăratului Asiriei, spunând: Națiunile pe
care le-ai îndepărtat și le-ai pus în cetățile Samariei,
nu cunosc obiceiul Dumnezeului țării; de aceea el a
trimis lei printre ei și, iată, îi ucid, pentru că nu cunosc
obiceiul Dumnezeului țării. **27** Atunci împăratul Asiriei a
poruncit, spunând: Duceți acolo pe unul dintre preoții
pe care i-ați adus de acolo; și ei să meargă și să
locuiască acolo și el să îi învețe obiceiul Dumnezeului
țării. **28** Atunci unul dintre preoții pe care îi duseseră
din Samaria a venit și a locuit în Betel și i-a învățat cum
să se teamă de DOMNUL. **29** Totuși, fiecare națiune și-
a făcut dumnezeii săi și i-a pus în casele înălțimilor pe
care samaritenii le făcuseră, fiecare națiune în cetățile
unde locuia. **30** Și oamenii din Babilon au făcut pe
Sucot-Benot, și oamenii din Cut au făcut pe Nergal, și
oamenii din Hamat au făcut pe Așima, **31** Și aviții au
făcut pe Nibhaz și pe Tartac, și sefarviții au ars pe copiii
lor în foc lui Adramelec și lui Anamelec, dumnezeii
sefarviților. **32** Astfel, ei s-au temut de DOMNUL și și-
au făcut din oamenii cei mai de jos preoți ai înălțimilor,
care sacrificau pentru ei în casele înălțimilor. **33** S-au
temut de DOMNUL și au servit propriilor lor dumnezei,
după obiceiul națiunilor pe care le duseseră de aici.
34 Până în această zi ei fac după obiceiurile dinainte;
nu se tem de DOMNUL, nici nu fac după statutele lor,
sau după rânduielile lor, sau după legea și porunca
pe care DOMNUL a poruncit-o copiilor lui Iacob, pe
care l-a numit Israel. **35** Cu care DOMNUL făcuse un
legământ și le poruncise, spunând: Să nu vă temeți
de alți dumnezei și să nu vă prosternați lor, nici să nu
le serviți, nici să nu le sacrificați; **36** Ci de DOMNUL,
care v-a scos din țara Egiptului cu putere mare și cu
un braț întins, de el să vă temeți și lui să vă închinați
și lui să îi sacrificați. **37** Și statutele și rânduielile și
legea și porunca pe care el le-a scris pentru voi să le
țineți pentru a le face pentru totdeauna; și să nu vă
temeți de alți dumnezei. **38** Și legământul pe care l-am
făcut cu voi să nu îl uitați; nici să nu vă temeți de alți
dumnezei. **39** Ci de DOMNUL Dumnezeul vostru să vă
temeți; și el vă va elibera din mâna tuturor dușmanilor
voștri. **40** Totuși ei nu au dat ascultare, ci au făcut
după obiceiul lor de dinainte. **41** Astfel, aceste națiuni
se temeau și de DOMNUL și serveau și chipurilor lor
cioplite, deopotrivă copiii lor și copiii copiilor lor; precum
au făcut părinții lor, astfel fac ei până în această zi.

18 Și s-a întâmplat, în anul al treilea al lui Osea, fiul
lui Ela, împăratul lui Israel, că Ezechia, fiul lui

Ahaz, împăratul lui Iuda, a început să domnească. 2
El era în vârstă de douăzeci și cinci de ani când a
început să domnească; și a domnit douăzeci și nouă
de ani în Ierusalim. Numele mamei lui era Abi, fiica lui
Zaharia. 3 Și el a făcut ce era drept înaintea ochilor
DOMNULUI, conform cu toate câte David, tatăl său,
făcuse. 4 El a îndepărtat înălțimile și a sfărâmat idolii și
a tăiat dumbrăvile și a spart în bucăți șarpele de aramă,
pe care Moise îl făcuse; deoarece până în acele zile
copiii lui Israel ardeau tămâie pentru el; și l-a numit
Nehuștan. 5 El s-a încrezut în DOMNUL Dumnezeul lui
Israel; astfel încât după el nu a fost nimeni asemenea
lui printre toți împărații lui Iuda, nici vreunul care fusese
înainte de el. 6 Fiindcă el s-a alipit de DOMNUL și nu
s-a depărtat de la a-l urma, ci a păzit poruncile lui, pe
care DOMNUL le poruncise lui Moise. 7 Și DOMNUL a
fost cu el; și el prospera oriunde ieșea; și s-a răzvrătit
împotriva împăratului Asiriei și nu i-a servit. 8 El i-a lovit
pe filisteni, până la Gaza și granițele ei, de la turnul
paznicilor până la cetatea întărită. 9 Și s-a întâmplat,
în al patrulea an al împăratului Ezechia, care era al
șaptelea an al lui Osea, fiul lui Ela, împăratul lui Israel,
că Salmanasar, împăratul Asiriei, s-a urcat împotriva
Samariei și a asediat-o. 10 Și la sfârșitul a trei ani a
luat-o; în al șaselea an al lui Ezechia, care este al
nouălea an al lui Osea, împăratul lui Israel, Samaria a
fost luată. 11 Și împăratul Asiriei l-a dus pe Israel în
Asiria și i-a pus în Halah și în Habor lângă râul Gozan și
în cetățile mezilor; 12 Pentru că nu au ascultat de vocea
DOMNULUI Dumnezeul lor ci au călcat legământul său
și tot ceea ce Moise servitorul DOMNULUI poruncise;
și au refuzat să le asculte și să le facă. 13 Și, în al
paisprezecelea an al împăratului Ezechia, Sanherib,
împăratul Asiriei, s-a urcat împotriva tuturor cetăților
întărite ale lui Iuda și le-a luat. 14 Și Ezechia, împăratul
lui Iuda, a trimis la împăratul Asiriei în Lachis, spunând:
Te-am ofensat; întoarce-te de la mine; ceea ce tu pui
asupra mea voi purta. Și împăratul Asiriei i-a rânduit
lui Ezechia, împăratul lui Iuda, trei sute de talanți de
argint și treizeci de talanți de aur. 15 Și Ezechia i-a
dat tot argintul care s-a găsit în casa DOMNULUI și în
tezaurele casei împăratului. 16 În acel timp Ezechia a
tăiat aurul de pe ușile templului DOMNULUI și stâlpii
pe care Ezechia, împăratul lui Iuda, îi placase, și l-
a dat împăratului Asiriei. 17 Și împăratul Asiriei i-a
trimis pe Tartan și pe Rab-Sarisa și pe Rabșache din
Lachis la împăratul Ezechia cu o mare oștire împotriva
Ierusalimului. Și ei s-au urcat și au venit la Ierusalim. Și
după ce s-au urcat, au venit și au stat lângă apeductul
iazului superior, care este pe drumul mare al câmpului
înălbitorului. 18 Și după ce l-au chemat pe împărat
au ieșit la ei Eliachim, fiul lui Hilchia, care era peste
casă, și Șebna scribul și Ioah, fiul lui Asaf, cronicarul.
19 Și Rabșache le-a zis: Spuneți-i acum lui Ezechia:
Astfel spune marele împărat, împăratul Asiriei: Ce este
această încredere în care te încrezi? 20 Tu spui, (dar
ele sunt doar vorbe deșarte): Eu am sfat și tărie pentru
război. Și în cine te încrezi, de te-ai răzvrătit împotriva
mea? 21 Acum iată, tu te încrezi în toiagul acestei
trestii frânte, în Egipt; pe care dacă un om se sprijină, îi
va intra în mână și o va străpunge; astfel este Faraon,
împăratul Egiptului, pentru toți cei care se încred în
el. 22 Dar dacă îmi spuneți: Ne încredem în DOMNUL
Dumnezeul nostru; nu este el acela, ale cărui înălțimi și
ale cărui altare Ezechia le-a îndepărtat și a spus lui
Iuda și Ierusalimului: Vă veți închina înaintea acestui
altar în Ierusalim? 23 Și acum, te rog, dă garanții
stăpânului meu, împăratul Asiriei, și îți voi da două mii
de cai, dacă ești în stare din partea ta să pui călăreți
pe ei. 24 Cum atunci vei abate fața unei căpetenii
dintre cei mai mici servitori ai stăpânului meu și îți
pui încrederea în Egipt pentru care și călăreți? 25
Am urcat eu acum, fără DOMNUL, împotriva acestui
loc, pentru a-l distruge? DOMNUL mi-a spus: Urcă-te
împotriva acestei țări și distruge-o. 26 Atunci Eliachim
și Șebna și Ioah au spus lui Rabșache: Vorbește, te
rog, servitorilor tăi în limba siriană, fiindcă o înțelegem;
și nu ne vorbi în limba iudeilor în urechile poporului
care este pe zid. 27 Dar Rabșache le-a spus: M-a
trimis stăpânul meu la stăpânul tău și la tine, pentru
a spune aceste cuvinte? Nu la oamenii care stau pe
zid, ca să își mănânce propriile lor fecale și să își
bea propria lor urină cu voi? 28 Atunci Rabșache s-a
ridicat în picioare și a strigat cu o voce tare în limba
evreilor și a vorbit, spunând: Ascultați cuvântul marelui
împărat, împăratul Asiriei; 29 Astfel spune împăratul:
Să nu vă înșele Ezechia, fiindcă nu va fi în stare să vă
scape din mâna lui; 30 Nici nu lăsați pe Ezechia să vă
facă să vă puneți încrederea în DOMNUL, spunând:
DOMNUL ne va elibera într-adevăr și această cetate
nu va fi dată în mâna împăratului Asiriei. 31 Nu dați
ascultare lui Ezechia, fiindcă astfel spune împăratul
Asiriei: Faceți pace cu mine aducându-mi un cadou
și ieșiți la mine și veți mânca, fiecare din vița lui și
fiecare din smochinul lui, și veți bea, fiecare din apele
izvorului său, 32 Până voi veni și vă voi lua într-o țară
ca țara voastră, o țară a grânelor și a vinului, o țară a
pâinii și a viilor, o țară a măslinilor de untdelemn și a
mierii, ca să trăiți și să nu muriți; și nu dați ascultare lui
Ezechia, când el vă convinge, spunând: DOMNUL ne
va elibera. 33 A scăpat vreodată, vreunul din dumnezeii
națiunilor, țara lui din mâna împăratului Asiriei? 34
Unde sunt dumnezeii Hamatului și ai Arpadului? Unde
sunt dumnezeii Sefarvaimului, ai Henei și ai Ivei? Au
scăpat ei Samaria din mâna mea? 35 Cine sunt aceia
dintre toți dumnezeii țărilor, care au scăpat țara lor

din mâna mea, ca DOMNUL să scape Ierusalimul din
mâna mea? 36 Dar poporul a tăcut și nu i-a răspuns
niciun cuvânt, fiindcă porunca împăratului era, zicând:
Să nu îi răspundeți. 37 Atunci Eliachim, fiul lui Hilchia,
care era peste casă, și Șebna, scribul, și Ioah, fiul lui
Asaf, cronicarul, au venit la Ezechia cu hainele sfâșiate
și i-au spus cuvintele lui Rabșache.

19 Și s-a întâmplat, când împăratul Ezechia a auzit
aceasta, că și-a sfâșiat hainele și s-a acoperit cu
pânză de sac și a intrat în casa DOMNULUI. 2 Și a trimis
pe Eliachim, care era peste casă și pe Șebna, scribul,
și pe bătrânii preoților, acoperiți cu pânză de sac, la
profetul Isaia, fiul lui Amoț. 3 Și ei i-au zis: Astfel spune
Ezechia: Această zi este o zi de necaz și de mustrare
și de blasfemie; deoarece copiii au ajuns la naștere și
nu este putere pentru a naște. 4 Poate că DOMNUL
Dumnezeul tău va auzi toate cuvintele lui Rabșache,
pe care l-a trimis împăratul Asiriei, stăpânul său, să
ocărască pe Dumnezeul cel viu; și va mustra cuvintele
pe care DOMNUL Dumnezeul tău le-a auzit; de aceea
înalță rugăciunea ta pentru rămășița care a rămas. 5
Astfel servitorii împăratului Ezechia au venit la Isaia. 6
Și Isaia le-a zis: Astfel să spuneți stăpânului vostru:
Astfel spune DOMNUL: Nu te teme de cuvintele pe
care le-ai auzit, cu care servitorii împăratului Asiriei m-
au blasfemiat. 7 Iată, voi trimite o pufnire peste el și va
auzi un zvon și se va întoarce în țara sa; și îl voi face să
cadă prin sabie în țara sa. 8 Astfel, Rabșache s-a întors
și l-a găsit pe împăratul Asiriei războindu-se împotriva
Libnei, pentru că auzise că plecase din Lachis. 9 Și
după ce a auzit spunându-se despre Tirhaca, împăratul
Etiopiei: Iată, el a ieșit să lupte împotriva ta; el a trimis
din nou mesageri la Ezechia, zicând: 10 Astfel să
vorbiți lui Ezechia, împăratul lui Iuda, spunând: Să nu
te înșele Dumnezeul tău în care te încrezi, zicând:
Ierusalimul nu va fi dat în mâna împăratului Asiriei. 11
Iată, ai auzit ce au făcut împărații Asiriei tuturor țărilor,
distrugându-le complet; și vei fi tu scăpat? 12 I-au
scăpat dumnezeii națiunilor pe cei pe care i-au nimicit
părinții mei, precum: Gozanul și Haranul și Rețeful
și pe copiii Edenului care erau în Telasar? 13 Unde
este împăratul Hamatului, și împăratul Arpadului, și
împăratul cetății Sefarvaimului, Henei și Ivei? 14 Și
Ezechia a primit scrisoarea din mâna mesagerilor și a
citit-o; și Ezechia s-a urcat în casa DOMNULUI și a
întins-o înaintea DOMNULUI. 15 Și Ezechia s-a rugat
înaintea DOMNULUI și a spus: DOAMNE Dumnezeul
lui Israel, tu care locuiești între heruvimi, tu, numai
tu, ești Dumnezeul tuturor împărățiilor pământului;
tu ai făcut cerul și pământul. 16 Doamne, pleacă-
ți urechea și ascultă; deschide, Doamne, ochii tăi și
vezi; și ascultă cuvintele lui Sanherib cu care l-a trimis
să ocărască pe Dumnezeul cel viu. 17 În adevăr,
DOAMNE, împărații Asiriei au nimicit națiunile și țările
lor, 18 Și au aruncat pe dumnezeii lor în foc, pentru că
ei nu erau dumnezei, ci lucrarea mâinilor oamenilor,
lemn și piatră: de aceea i-au nimicit. 19 Și acum,
DOAMNE Dumnezeul nostru, te implor, salvează-ne
din mâna lui, ca toate împărățiile pământului să știe
că tu, numai tu, ești DOMNUL Dumnezeu. 20 Atunci
Isaia, fiul lui Amoț, a trimis la Ezechia, spunând: Astfel
spune DOMNUL Dumnezeul lui Israel: Am auzit ce
mi te-ai rugat referitor la Sanherib, împăratul Asiriei.
21 Acesta este cuvântul pe care DOMNUL l-a spus
referitor la el: Fecioara, fiica Sionului, te-a disprețuit și a
râs de tine în batjocură; fiica Ierusalimului și-a scuturat
capul spre tine. 22 Pe cine ai ocărât și ai blasfemiat
tu? Și împotriva cui ți-ai înălțat tu vocea și ți-ai ridicat
ochii în înalt? Împotriva Celui Sfânt al lui Israel. 23
Prin mesagerii tăi tu ai ocărât pe DOMNUL și ai spus:
Prin mulțimea carelor mele m-am urcat pe înălțimea
munților, pe coastele Libanului, și voi tăia cedrii înalți
ai acestuia și brazii săi cei aleși; și voi intra până la
locuințele granițelor lui și în pădurea Carmelului său. 24
Am săpat și am băut ape străine și cu talpa picioarelor
mele am secat toate râurile locurilor asediate. 25 Nu
ai auzit tu, că de demult am făcut aceasta; și că din
timpuri vechi am întocmit-o? Acum eu am împlinit-o,
ca tu să prefaci cetăți întărite în mormane de ruine.
26 De aceea locuitorii lor au avut mică putere, au fost
descurajați și încurcați, au fost ca iarba câmpului și ca
planta verde, ca iarba de pe acoperișurile caselor și ca
grâne prăjite înainte să fi crescut. 27 Dar eu cunosc
locuința ta și ieșirea ta și intrarea ta și furia ta împotriva
mea. 28 Deoarece furia ta împotriva mea și fala ta s-
au ridicat la urechile mele, de aceea voi pune veriga
mea în nasul tău și frâul meu în buzele tale și te voi
întoarce pe calea pe care ai venit. 29 Și acesta îți va fi
semn: Veți mânca în acest an ceea ce crește de la
sine; și în al doilea an ceea ce răsare din acestea, și în
al treilea an să semănați și să seceți și să sădiți vii și
să mâncați din rodul lor. 30 Și rămășița care a scăpat
din casa lui Iuda va prinde din nou rădăcină în jos și
va avea rod în sus. 31 Fiindcă din Ierusalim va ieși o
rămășiță și din muntele Sionului cei care vor scăpa;
zelul Domnului oștirilor va face aceasta. 32 De aceea
astfel spune DOMNUL referitor la împăratul Asiriei: El
nu va intra în această cetate, nici nu va trage vreo
săgeată acolo, nici nu va veni înaintea ei cu scutul,
nici nu va ridica întăritură împotriva ei. 33 Pe calea pe
care a venit, pe aceeași se va întoarce și nu va intra
în această cetate, spune DOMNUL. 34 Fiindcă eu voi
apăra această cetate pentru a o salva de dragul meu și
de dragul servitorului meu, David. 35 Și s-a întâmplat,
în acea noapte, că îngerul Domnului a ieșit și a lovit

în tabăra asirienilor o sută optzeci și cinci de mii; și
când s-au sculat devreme dimineața, iată, ei toți erau
trupuri moarte. 36 Astfel Sanherib, împăratul Asiriei, a
plecat și a mers și s-a întors și a locuit la Ninive. 37 Și
s-a întâmplat, pe când el se închina în casa lui Nisroc,
dumnezeul său, că Adramelec și Șarețer, fiii săi, l-au
lovit cu sabia; și au scăpat în țara Armenia. Și Esar-
Hadon, fiul său, a domnit în locul său.

20 În acele zile Ezechia era bolnav de moarte. Și
profetul Isaia, fiul lui Amoț, a venit la el și i-a zis:
Astfel spune DOMNUL: Pune-ți casa în ordine, fiindcă
vei muri și nu vei trăi. 2 Atunci el și-a întors fața la
perete și s-a rugat DOMNULUI, spunând: 3 Te implor,
DOAMNE, amintește-ți cum am umblat înaintea ta în
adevăr și cu o inimă desăvârșită și am făcut ce este
bine înaintea ochilor tăi. Și Ezechia a plâns mult. 4 Și
s-a întâmplat, înainte ca Isaia să fi ieșit în curtea din
mijloc, că a venit la el cuvântul DOMNULUI, zicând: 5
Întoarce-te și spune-i lui Ezechia, căpetenia poporului
meu: Astfel spune DOMNUL Dumnezeul lui David, tatăl
tău: Am auzit rugăciunea ta, am văzut lacrimile tale;
iată, te voi vindeca; în a treia zi te vei urca la casa
DOMNULUI. 6 Și voi adăuga zilelor tale cincisprezece
ani; și te voi scăpa pe tine și această cetate din mâna
împăratului Asiriei; și voi apăra această cetate, de
dragul meu și al servitorului meu, David. 7 Și Isaia a
spus: Luați un amestec de smochine. Și ei au luat și
l-au pus pe ulcer; și el s-a vindecat. 8 Și Ezechia i-
a spus lui Isaia: Care va fi semnul că DOMNUL mă
va vindeca și că mă voi urca la casa DOMNULUI a
treia zi? 9 Și Isaia a spus: Acest semn îl vei avea de
la DOMNUL, că DOMNUL va face lucrul pe care l-a
zis: să treacă umbra înainte zece trepte, sau să se
întoarcă înapoi zece trepte? 10 Și Ezechia a răspuns:
Este un lucru ușor ca umbra să coboare zece trepte;
nu, ci să se întoarcă umbra înapoi zece trepte. 11 Și
profetul Isaia a strigat către DOMNUL; și el a întors
zece trepte înapoi, umbra care coborâse pe treptele lui
Ahaz. 12 În acel timp Berodac-Baladan, fiul lui Baladan,
împăratul Babilonului, a trimis scrisori și un dar lui
Ezechia, fiindcă auzise că Ezechia fusese bolnav. 13
Și Ezechia le-a dat ascultare și le-a arătat toată casa
lucrurilor sale prețioase, argintul și aurul și mirodeniile
și untdelemnurile prețioase și toată casa armelor lui și
tot ce s-a găsit în tezaurele lui; nu a fost nimic în casa
lui, nici în tot locul stăpânirii lui ce Ezechia să nu le
arate lor. 14 Atunci a venit profetul Isaia la împăratul
Ezechia și i-a spus: Ce au zis acești bărbați? Și de
unde au venit la tine? Și Ezechia a spus: Au venit
dintr-o țară îndepărtată, din Babilon. 15 Și el a zis: Ce
au văzut în casa ta? Și Ezechia a spus: Au văzut tot
ce este în casa mea; nu este nimic dintre tezaurele
mele pe care să nu li-l fi arătat. 16 Și Isaia i-a spus
lui Ezechia: Ascultă cuvântul DOMNULUI. 17 Iată, vor
veni zilele, când tot ceea ce este în casa ta și ceea ce
părinții tăi au pus în tezaure până în această zi va fi
dus în Babilon; nimic nu va fi lăsat, spune DOMNUL.
18 Și dintre fiii tăi care vor ieși din tine, pe care tu îi vei
naște, îi vor lua; și vor fi fameni în palatul împăratului
Babilonului. 19 Atunci Ezechia i-a spus lui Isaia: Bun
este cuvântul DOMNULUI pe care l-ai zis. Și el a spus:
Nu este bine dacă pace și adevăr vor fi în zilele mele?
20 Și restul faptelor lui Ezechia și toată puterea lui și
cum a făcut el un iaz și un apeduct și a adus apă în
cetate, nu sunt ele scrise în cartea cronicilor împăraților
lui Iuda? 21 Și Ezechia a adormit cu părinții săi; și
Manase, fiul său, a domnit în locul său.

21 Manase era în vârstă de doisprezece ani când
a început să domnească și a domnit cincizeci
și cinci de ani în Ierusalim. Și numele mamei lui
era Hefțiba. 2 Și el a făcut ce este rău înaintea
ochilor DOMNULUI, după urâciunile păgânilor pe care
DOMNUL îi alungase dinaintea copiilor lui Israel. 3
Fiindcă el a zidit din nou înălțimile pe care Ezechia, tatăl
său, le distrusese; și a ridicat altare lui Baal și a făcut o
dumbravă, precum făcuse Ahab, împăratul lui Israel; și
s-a închinat înaintea întregii oștiri a cerului și le-a servit.
4 Și el a zidit altare în casa DOMNULUI, despre care
DOMNUL spusese: În Ierusalim voi pune numele meu.
5 Și a zidit altare pentru toată oștirea cerului în cele
două curți ale casei DOMNULUI. 6 Și și-a trecut fiul prin
foc și a prezis viitorul și folosea descântare și consulta
demoni și vrăjitori; a lucrat multă stricăciune înaintea
ochilor DOMNULUI, pentru a-l provoca la mânie. 7 Și
a pus un chip cioplit al dumbrăvii, pe care îl făcuse,
în casa despre care DOMNUL spusese lui David și
lui Solomon, fiul său: În această casă și în Ierusalim,
pe care l-am ales dintre toate triburile lui Israel, voi
pune numele meu pentru totdeauna; 8 Și nu voi face
picioarele lui Israel să mai iasă din țara pe care am dat-
o părinților lor; numai dacă vor lua seama să facă după
toate câte le-am poruncit și conform cu toată legea
pe care servitorul meu, Moise, le-a poruncit-o. 9 Dar
ei nu au dat ascultare; și Manase i-a amăgit pentru
a face mai mult rău decât au făcut națiunile pe care
DOMNUL le nimicise dinaintea copiilor lui Israel. 10 Și
DOMNUL a vorbit prin servitorii săi, profeții, spunând:
11 Deoarece Manase, împăratul lui Iuda, a făcut aceste
urâciuni și a lucrat cu stricăciune mai mult decât tot ce
au făcut amoriții, care au fost înainte de el și a făcut de
asemenea pe Iuda să păcătuiască cu idolii săi, 12 De
aceea astfel spune DOMNUL Dumnezeul lui Israel:
Iată, voi aduce asupra Ierusalimului și a lui Iuda un
astfel de rău, încât oricine aude de acesta, amândouă

urechile îi vor țiui. 13 Și voi întinde peste Ierusalim
frânghia Samariei și firul cu plumb al casei lui Ahab; și
voi șterge Ierusalimul precum un om șterge un vas,
ștergându-l și răsturnându-l. 14 Și voi părăsi rămășița
moștenirii mele și îi voi da în mâna dușmanilor lor; și ei
vor deveni un vânat și o pradă pentru dușmanii lor; 15
Pentru că au făcut ce este rău înaintea ochilor mei și
m-au provocat la mânie, din ziua în care părinții lor au
ieșit din Egipt, până în această zi. 16 Mai mult, Manase
a vărsat foarte mult sânge nevinovat, până ar fi umplut
Ierusalimul de la o margine la cealaltă, în afară de
păcatul său cu care a făcut pe Iuda să păcătuiască,
făcând ce este rău înaintea ochilor DOMNULUI. 17 Și
restul faptelor lui Manase și tot ce a făcut și păcatul
său cu care a păcătuit, nu sunt ele scrise în cartea
cronicilor împăraților lui Iuda? 18 Și Manase a adormit
cu părinții săi și a fost îngropat în grădina casei lui, în
grădina lui Uza; și Amon, fiul său, a domnit în locul
său. 19 Amon era în vârstă de douăzeci și doi de ani
când a început să domnească și a domnit doi ani în
Ierusalim. Și numele mamei lui era Meșulemet, fiica lui
Haruț, din Iotba. 20 Și el a făcut ce este rău înaintea
ochilor DOMNULUI, precum făcuse tatăl său, Manase.
21 Și a umblat în toată calea în care tatăl său a umblat
și a servit idolilor cărora tatăl său servise și s-a închinat
înaintea lor; 22 Și a părăsit pe DOMNUL Dumnezeul
părinților săi și nu a umblat în calea DOMNULUI. 23 Și
servitorii lui Amon au uneltit împotriva lui și l-au ucis pe
împărat în casa lui. 24 Și poporul țării a ucis pe toți cei
care uneltiseră împotriva împăratului Amon; și poporul
țării l-a făcut pe Iosia, fiul său, împărat în locul său. 25
Și restul faptelor lui Amon, pe care le-a făcut, nu sunt
ele scrise în cartea cronicilor împăraților lui Iuda? 26 Și
el a fost îngropat în mormântul său în grădina lui Uza;
și Iosia, fiul său, a domnit în locul său.

22 Iosia era în vârstă de opt ani când a început să
domnească și a domnit treizeci și unu de ani
în Ierusalim. Și numele mamei lui era Iedida, fiica lui
Adaia, din Boțcat. 2 Și el a făcut ce este drept înaintea
ochilor DOMNULUI și a umblat în toată calea lui David,
tatăl său, și nu s-a abătut la dreapta sau la stânga. 3 Și
s-a întâmplat, în anul al optsprezecelea al împăratului
Iosia, că împăratul a trimis pe Șafan, fiul lui Ațalia, fiul
lui Meșulam, scribul, la casa DOMNULUI, spunând: 4
Urcă-te la Hilchia, marele preot, ca el să socotească
argintul adus în casa DOMNULUI, pe care păzitorii
ușii l-au adunat de la popor; 5 Și să îi dea în mâna
celor ce fac lucrarea, care au supravegherea casei
DOMNULUI; și ei să îi dea celor ce fac lucrarea care
este în casa DOMNULUI, pentru a repara spărturile
casei, 6 Tâmplarilor și constructorilor și pietrarilor și
pentru a cumpăra lemnărie și piatră cioplită pentru a
repara casa. 7 Totuși nu a fost o numărătoare făcută
cu ei despre banii dați în mâna lor, căci se purtau cu
credincioșie. 8 Și Hilchia, marele preot, i-a spus lui
Șafan scribul: Am găsit cartea legii în casa DOMNULUI.
Și Hilchia i-a dat lui Șafan cartea și el a citit-o. 9 Și
scribul Șafan a venit la împărat și a adus din nou cuvânt
împăratului și a spus: Servitorii tăi au adunat banii care
au fost găsiți în casă și i-au dat în mâna celor ce fac
lucrarea, care au supravegherea casei DOMNULUI. 10
Și scribul Șafan i-a arătat împăratului, spunând: Preotul
Hilchia mi-a dat o carte. Și Șafan a citit-o înaintea
împăratului. 11 Și s-a întâmplat, când împăratul a auzit
cuvintele cărții legii, că și-a rupt hainele. 12 Și împăratul
i-a poruncit preotului Hilchia și lui Ahicam, fiul lui Șafan,
și lui Acbor, fiul lui Micaia, și lui Șafan, scribul, și lui
Asaia, un servitor al împăratului, spunând: 13 Mergeți,
întrebați pe DOMNUL pentru mine și pentru popor și
pentru tot Iuda referitor la cuvintele acestei cărți care a
fost găsită, pentru că mare este furia DOMNULUI care
s-a aprins împotriva noastră, pentru că părinții noștri nu
au dat ascultare cuvintelor acestei cărți, pentru a face
conform cu tot ce este scris despre noi. 14 Astfel preotul
Hilchia și Ahicam și Acbor și Șafan și Asaia au mers la
profetesa Hulda, soția lui Șalum, fiul lui Ticva, fiul lui
Harhas, păzitorul garderobei; (și ea locuia în Ierusalim
în școala profeților) și au vorbit îndeaproape cu ea. 15
Și ea le-a zis: Astfel spune DOMNUL Dumnezeul lui
Israel: Spuneți omului care v-a trimis la mine; 16 Astfel
spune DOMNUL: Iată, voi aduce răul asupra acestui loc
și asupra locuitorilor lui, toate cuvintele cărții pe care
împăratul lui Iuda le-a citit; 17 Deoarece ei m-au părăsit
și au ars tămâie altor dumnezei, ca să mă provoace
la mânie cu toate lucrările mâinilor lor; de aceea furia
mea se va aprinde împotriva acestui loc și nu se va
stinge. 18 Dar împăratului lui Iuda, care v-a trimis să
întrebați pe DOMNUL, astfel să îi spuneți: Astfel spune
DOMNUL Dumnezeul lui Israel cu privire la cuvintele
pe care le-ai auzit; 19 Pentru că inima ta a fost moale
și te-ai umilit înaintea DOMNULUI când ai auzit ce
am vorbit împotriva acestui loc și împotriva locuitorilor
săi, că vor deveni o pustiire și un blestem, și ți-ai rupt
hainele și ai plâns înaintea mea eu de asemenea te-am
ascultat, spune DOMNUL. 20 De aceea, iată, te voi
aduna la părinții tăi și vei fi adunat în mormântul tău în
pace; și ochii tăi nu vor vedea tot răul pe care îl voi
aduce asupra acestui loc. Și au adus acest răspuns
împăratului.

23 Și împăratul a trimis și ei au adunat la el pe toți
bătrânii lui Iuda și ai Ierusalimului. 2 Și împăratul
s-a urcat la casa DOMNULUI, și toți bărbații lui Iuda și
toți locuitorii Ierusalimului s-au urcat cu el, și preoții și
profeții și tot poporul, deopotrivă mic și mare; și el a

citit în urechile lor toate cuvintele cărții legământului
care se găsise în casa DOMNULUI. 3 Și împăratul a
stat în picioare lângă un stâlp și a făcut un legământ
înaintea DOMNULUI, de a umbla în urma DOMNULUI
și de a păzi poruncile lui și mărturiile lui și statutele lui,
cu toată inima lor și cu tot sufletul lor, pentru a împlini
cuvintele acestui legământ care erau scrise în această
carte. Și tot poporul a stat în picioare pentru legământ.
4 Și împăratul i-a poruncit lui Hilchia, marele preot, și
preoților de rangul al doilea și păzitorilor ușii, să scoată
din templul DOMNULUI toate vasele care fuseseră
făcute pentru Baal și pentru dumbravă și pentru toată
oștirea cerului; și le-a ars în afara Ierusalimului în
câmpurile Chedronului și a adus cenușa lor la Betel. 5
Și a înlăturat pe preoții idolatri, pe care împărații lui
Iuda îi rânduiseră să ardă tămâie pe înălțimi în cetățile
lui Iuda și în locurile de jur împrejurul Ierusalimului; de
asemenea pe cei care ardeau tămâie lui Baal, soarelui
și lunii și planetelor și întregii oștiri a cerului. 6 Și
el a scos dumbrava Astarteei din casa DOMNULUI,
afară din Ierusalim, la pârâul Chedron, și a ars-o la
pârâul Chedron și a călcat-o mărunt în praf și a aruncat
praful pe mormintele copiilor poporului. 7 Și a dărâmat
casele sodomiților, care erau lângă casa DOMNULUI,
unde femeile țeseau perdele pentru dumbravă. 8 Și a
adus pe toți preoții din cetățile lui Iuda și a pângărit
înălțimile unde preoții arseseră tămâie, de la Gheba la
Beer-Șeba; și a dărâmat înălțimile porților care erau
la intrarea porții lui Iosua, guvernatorul cetății, care
erau la stânga unui om la poarta cetății. 9 Totuși,
preoții înălțimilor nu au urcat la altarul DOMNULUI, în
Ierusalim, ci au mâncat azima printre frații lor. 10 Și el a
pângărit Tofetul, care este în valea copiilor lui Hinom,
ca niciun om să nu treacă pe fiul său sau pe fiica sa
prin foc pentru Moloh. 11 Și a înlăturat caii, pe care
împărații lui Iuda îi dăduseră soarelui, la intrarea casei
DOMNULUI, lângă camera lui Netan-Melec cameristul,
care era în împrejurimi, și a ars carele soarelui cu
foc. 12 Și împăratul a dărâmat altarele care erau pe
acoperișul camerei de sus a lui Ahaz, pe care împărații
lui Iuda le făcuseră, și altarele pe care Manase le
făcuse în cele două curți ale casei DOMNULUI și le-
a sfărâmat de acolo și le-a aruncat praful în pârâul
Chedron. 13 Și împăratul a pângărit înălțimile care erau
în fața Ierusalimului, care erau în dreapta muntelui
stricăciunii, pe care Solomon, împăratul lui Israel, le
construise pentru Astarteea, urâciunea sidonienilor, și
pentru Chemoș, urâciunea moabiților, și pentru Milcom,
urâciunea copiilor lui Amon. 14 Și a spart în bucăți
idolii și a tăiat dumbrăvile și a umplut locurile lor cu
oasele oamenilor. 15 Mai mult, altarul care era în Betel
și înălțimea pe care a făcut-o Ieroboam, fiul lui Nebat,
care l-a făcut pe Israel să păcătuiască, deopotrivă acel
altar și înălțimea le-a dărâmat și a ars înălțimea și a
călcat-o mărunt în praf și a ars dumbrava. 16 Și pe
când Iosia se întorcea, a văzut mormintele care erau
acolo pe munte și a trimis și a luat oasele din morminte
și le-a ars pe altar și l-a pângărit, conform cuvântului
DOMNULUI pe care îl vestise omul lui Dumnezeu, care
vestise aceste cuvinte. 17 Atunci el a spus: Ce titlu
este acesta pe care îl văd? Și bărbații cetății i-au zis:
Acesta este mormântul omului lui Dumnezeu care a
venit din Iuda și a vestit aceste lucruri pe care tu le-
ai făcut împotriva altarului din Betel. 18 Iar el a spus:
Lăsați-l; să nu îi miște nimeni oasele. Astfel ei au lăsat
oasele lui, împreună cu oasele profetului care ieșise
din Samaria. 19 Și Iosia a îndepărtat de asemenea
toate casele înălțimilor care erau în cetățile Samariei,
pe care împărații lui Israel le făcuseră ca să provoace
pe DOMNUL la mânie și le-a făcut conform cu toate
faptele pe care le făcuse în Betel. 20 Și a ucis pe
altare pe toți preoții înălțimilor care erau acolo și a
ars oase de oameni pe ele; și s-a întors la Ierusalim.
21 Și împăratul a poruncit întregului popor, spunând:
Țineți paștele pentru DOMNUL Dumnezeul vostru,
precum este scris în cartea acestui legământ. 22 Într-
adevăr, nu fusese ținut un asemenea paște din zilele
judecătorilor care judecaseră pe Israel, nici în toate
zilele împăraților lui Israel, nici a împăraților lui Iuda; 23
Dar în al optsprezecelea an al împăratului Iosia a fost
ținut acest paște pentru DOMNUL în Ierusalim. 24 Mai
mult, pe lucrătorii cu demoni și pe vrăjitori și chipurile și
idolii și toate urâciunile, care se vedeau în țara lui Iuda
și în Ierusalim, Iosia le-a îndepărtat, ca să împlinească
toate cuvintele legii care erau scrise în cartea pe care
preotul Hilchia o găsise în casa DOMNULUI. 25 Și
asemenea lui nu a fost vreun împărat înainte de el,
care să se fi întors la DOMNUL cu toată inima lui și
cu tot sufletul lui și cu toată puterea lui, conform cu
toată legea lui Moise; nici după el nu s-a ridicat vreunul
asemenea lui. 26 Totuși, DOMNUL nu s-a întors din
înverșunarea marii sale mânii, cu care mânia lui fusese
aprinsă împotriva lui Iuda, din cauza tuturor provocărilor
cu care Manase îl provocase. 27 Și DOMNUL a spus:
Voi îndepărta de asemenea pe Iuda dinaintea feței
mele, precum am îndepărtat pe Israel, și voi lepăda
această cetate, Ierusalimul, pe care l-am ales, și casa
despre care am zis: Numele meu va fi acolo. 28 Și
restul faptelor lui Iosia și tot ce a făcut, nu sunt ele
scrise în cartea cronicilor împăraților lui Iuda? 29 În
zilele sale, Faraon-Neco, împăratul Egiptului, s-a urcat
împotriva Asiriei la râul Eufrat; și împăratul Iosia a mers
împotriva lui; iar acela l-a ucis la Meghido, după ce l-a
văzut. 30 Și servitorii lui l-au dus mort într-un car de
la Meghido și l-au adus la Ierusalim și l-au îngropat
în mormântul său. Și poporul țării a luat pe Ioahaz,

fiul lui Iosia, și l-au uns și l-au făcut împărat în locul
tatălui său. 31 Ioahaz era în vârstă de douăzeci și trei
de ani când a început să domnească; și a domnit trei
luni la Ierusalim. Și numele mamei lui era Hamutal,
fiica lui Ieremia, din Libna. 32 Și el a făcut ce este rău
înaintea ochilor DOMNULUI, conform cu toate câte
părinții săi făcuseră. 33 Și Faraon-Neco l-a legat la
Ribla în țara Hamatului, ca el să nu domnească în
Ierusalim; și a pus țara la un tribut de o sută de talanți
de argint și un talant de aur. 34 Și Faraon-Neco l-a
făcut pe Eliachim, fiul lui Iosia, împărat în locul lui Iosia,
tatăl său, și i-a schimbat numele în Ioiachim și l-a luat
pe Ioahaz; iar acesta a venit în Egipt și a murit acolo.
35 Și Ioiachim i-a dat argintul și aurul lui Faraon; dar
a impozitat țara pentru a da banii conform poruncii
lui Faraon: a luat argintul și aurul de la poporul țării,
de la fiecare conform impozitării lui, pentru a-l da lui
Faraon-Neco. 36 Ioiachim era în vârstă de douăzeci și
cinci de ani când a început să domnească; și a domnit
unsprezece ani în Ierusalim. Și numele mamei lui era
Zebuda, fiica lui Pedaia din Ruma. 37 Și el a făcut ce
este rău înaintea ochilor DOMNULUI, conform cu toate
câte părinții săi făcuseră.

24 În zilele lui, Nebucadnețar, împăratul Babilonului,
s-a urcat la Ierusalim, și Ioiachim a devenit
servitorul lui trei ani; apoi s-a întors și s-a răzvrătit
împotriva lui. 2 Și DOMNUL a trimis împotriva lui cetele
caldeenilor și cetele sirienilor și cetele moabiților și
cetele copiilor lui Amon și i-a trimis împotriva lui Iuda
ca să îl nimicească, după cuvântul DOMNULUI, pe
care îl vorbise prin servitorii săi, profeții. 3 Într-adevăr,
la porunca DOMNULUI a venit aceasta împotriva lui
Iuda, pentru a-i îndepărta dinaintea feței sale, pentru
păcatele lui Manase, conform cu toate câte el a făcut;
4 Și de asemenea pentru sângele nevinovat pe care
îl vărsase, pentru că umpluse Ierusalimul de sânge
nevinovat; și DOMNUL a refuzat să ierte. 5 Și restul
faptelor lui Ioiachim și tot ce a făcut, nu sunt ele
scrise în cartea cronicilor împăraților lui Iuda? 6 Astfel,
Ioiachim a adormit cu părinții săi; și Ioiachin, fiul său,
a domnit în locul său. 7 Și împăratul Egiptului nu a
mai ieșit din țara sa, pentru că împăratul Babilonului
luase de la râul Egiptului până la râul Eufrat tot ce
aparținea împăratului Egiptului. 8 Ioiachin era în vârstă
de optsprezece ani când a început să domnească și a
domnit în Ierusalim trei luni. Și numele mamei lui era
Nehușta, fiica lui Elnatan al Ierusalimului. 9 Și el a făcut
ce este rău înaintea ochilor DOMNULUI, conform cu
toate câte tatăl său făcuse. 10 În acel timp servitorii
lui Nebucadnețar, împăratul Babilonului, s-au urcat
împotriva Ierusalimului și cetatea a fost asediată. 11 Și
Nebucadnețar, împăratul Babilonului, a venit împotriva
cetății și servitorii lui au asediat-o. 12 Și Ioiachin,
împăratul lui Iuda, a ieșit la împăratul Babilonului, el
și mama lui și servitorii lui și prinții lui și ofițerii lui;
și împăratul Babilonului l-a luat în anul al optulea al
domniei sale. 13 Și a dus de acolo toate tezaurele
casei DOMNULUI și tezaurele casei împăratului și a
tăiat în bucăți toate vasele de aur pe care Solomon
împăratul, lui Israel, le făcuse în templul DOMNULUI,
precum DOMNUL spusese. 14 Și a dus tot Ierusalimul
și pe toți prinții și pe toți războinicii viteji, zece mii de
captivi, și pe toți meșteșugarii și fierarii; nimeni nu a
rămas în afară de partea cea mai săracă din poporul
țării. 15 Și l-a dus pe Ioiachin la Babilon și pe mama
împăratului și pe soțiile împăratului și pe ofițerii lui și
pe cei puternici ai țării, pe aceia i-a dus în captivitate
din Ierusalim la Babilon. 16 Și pe toți bărbații viteji,
șapte mii, și pe meșteșugari și pe fierari, o mie, pe toți
cei care erau puternici și apți pentru război, și pe ei
împăratul Babilonului i-a adus captivi la Babilon. 17 Și
împăratul Babilonului l-a făcut împărat, în locul lui, pe
Matania, fratele tatălui său, și i-a schimbat numele în
Zedechia. 18 Zedechia era în vârstă de douăzeci și
unu de ani când a început să domnească și a domnit
unsprezece ani la Ierusalim. Și numele mamei lui era
Hamutal, fiica lui Ieremia din Libna. 19 Și el a făcut ce
este rău înaintea ochilor DOMNULUI, conform cu toate
câte Ioiachim făcuse. 20 Căci prin mânia DOMNULUI
s-a întâmplat în Ierusalim și în Iuda, până când el i-
a aruncat din prezența sa, că Zedechia s-a răzvrătit
împotriva împăratului Babilonului.

25 Și s-a întâmplat, în anul al nouălea al domniei
sale, în luna a zecea, în a zecea zi a lunii, că
Nebucadnețar, împăratul Babilonului, a venit, el și
toată oștirea lui, împotriva Ierusalimului și și-au înălțat
corturile împotriva lui; și au zidit forturi împotriva lui de
jur împrejur. 2 Și cetatea a fost asediată, până în anul
al unsprezecelea al împăratului Zedechia. 3 Și în a
noua zi a lunii a patra, foametea stăpânea în cetate
și nu era pâine pentru poporul țării. 4 Și cetatea a
fost spartă și toți bărbații de război au fugit noaptea
pe calea porții dintre cele două ziduri, care era lângă
grădina împăratului; (și caldeenii erau împotriva cetății
de jur împrejur) și împăratul a mers pe calea câmpiei.
5 Și armata caldeenilor l-a urmărit pe împărat și l-a
ajuns în câmpiile Ierihonului; și toată armata lui s-a
împrăștiat de la el. 6 Astfel, ei l-au luat pe împărat și l-
au dus la împăratul Babilonului la Ribla; și au dat o
sentință asupra lui. 7 Și i-au ucis pe fiii lui Zedechia
înaintea ochilor lui și i-au scos ochii lui Zedechia și l-
au legat cu lanțuri de aramă și l-au dus la Babilon. 8
Și în luna a cincea, în a șaptea zi a lunii, care este
anul al nouăsprezecelea al împăratului Nebucadnețar,

împăratul Babilonului, a venit Nebuzaradan, căpetenia
gărzii, un servitor al împăratului Babilonului, la Ierusalim;
9 Și a ars casa DOMNULUI și casa împăratului și
toate casele din Ierusalim și fiecare casă a fiecărui
om de vază le-a ars cu foc. 10 Și toată armata
caldeenilor, care era cu căpetenia gărzii, a dărâmat
zidurile Ierusalimului de jur împrejur. 11 Și pe restul
poporului care era rămas în cetate și pe fugarii care
căzuseră în mâinile împăratului Babilonului, împreună
cu rămășița mulțimii, Nebuzaradan, căpetenia gărzii, i-
a dus. 12 Dar căpetenia gărzii a lăsat dintre săracii țării
să fie viticultori și agricultori. 13 Și stâlpii de aramă care
erau în casa DOMNULUI și postamentele și marea de
aramă care era în casa DOMNULUI caldeenii le-au
spart în bucăți și au dus arama lor la Babilon. 14 Și
a luat oalele și lopețile și mucările și lingurile și toate
vasele de aramă cu care se servea. 15 Și căpetenia
gărzii a luat tăvile pentru cărbuni și bolurile și astfel de
lucruri ce erau de aur, în aur și de argint, în argint. 16 Cei
doi stâlpi, marea și postamentele pe care Solomon le
făcuse pentru casa DOMNULUI; arama tuturor acestor
vase era de necântărit. 17 Înălțimea unui stâlp era de
optsprezece coți și capitelul de pe el era aramă; și
înălțimea capitelului era de trei coți; și lucrarea împletită
și rodiile de pe capitel de jur împrejur, toate de aramă;
și asemenea acestora avea al doilea stâlp cu lucrare
împletită. 18 Și căpetenia gărzii a luat pe Seraia, marele
preot, și pe Țefania, al doilea preot, și pe cei trei păzitori
ai ușii; 19 Și din cetate a luat un ofițer care era pus
peste bărbații de război și cinci bărbați dintre cei care
erau în prezența împăratului, care se aflau în cetate, și
pe scribul principal al oștirii, care înrola poporul țării, și
șaizeci de oameni ai poporului țării care se aflau în
cetate; 20 Și Nebuzaradan, căpetenia gărzii, i-a luat pe
aceștia și i-a adus la împăratul Babilonului la Ribla; 21
Și împăratul Babilonului i-a lovit și i-a ucis la Ribla, în
țara Hamatului. Astfel Iuda a fost dus din țara lui. 22 Și
cât despre poporul care rămăsese în țara lui Iuda, pe
care Nebucadnețar, împăratul Babilonului, îl lăsase,
peste ei l-a făcut pe Ghedalia, fiul lui Ahicam, fiul lui
Șafan, conducător. 23 Și după ce toate căpeteniile
armatelor, ei și oamenii lor, au auzit că împăratul
Babilonului îl făcuse pe Ghedalia guvernator, au venit
la Ghedalia la Miţpa, Ismael, fiul lui Netania, și Iohanan,
fiul lui Careah, și Seraia, fiul lui Tanhumet, netofatitul,
și Iaazania, fiul unui maacatit, ei și oamenii lor. 24 Și
Ghedalia le-a jurat lor și oamenilor lor și le-a spus: Nu
vă temeți să fiți servitorii caldeenilor; locuiți în țară și
serviți împăratului Babilonului; și va fi bine cu voi. 25
Dar s-a întâmplat, în luna a șaptea, că Ismael, fiul lui
Netania, fiul lui Elișama, din sămânța împărătească,
a venit, și zece oameni au venit cu el; și l-a lovit pe
Ghedalia, încât acesta a murit; și a ucis pe iudeii și pe
caldeenii care erau cu el la Miţpa. 26 Și tot poporul,
deopotrivă mic și mare, și căpeteniile armatelor, s-
au ridicat și au venit în Egipt, pentru că se temeau
de caldeeni. 27 Și s-a întâmplat, în anul al treizeci și
șaptelea al captivității lui Ioiachin, împăratul lui Iuda, în
a douăsprezecea lună, în a douăzeci și șaptea zi a
lunii, că Evil-Merodac, împăratul Babilonului, în anul
când el a început să domnească, a înălțat capul lui
Ioiachin, împăratul lui Iuda, din închisoare; 28 Și i-a
vorbit binevoitor și a pus tronul său deasupra tronului
împăraților care erau cu el în Babilon; 29 Și i-a schimbat
hainele de închisoare; iar el a mâncat continuu înaintea
lui în toate zilele vieții lui. 30 Și porția lui de mâncare a
fost o porție continuă dată lui de către împărat, o rație
zilnică pentru fiecare zi, în toate zilele vieții lui.

1 Cronici

1 Adam, Set, Enoș, **2** Cainan, Mahalaleel, Iared, **3**
Henoc, Metusala, Lamec, **4** Noe, Sem, Ham și Iafet.
5 Fiii lui Iafet: Gomer și Magog și Madai și Iavan și Tubal
și Meșec și Tiras. **6** Și fiii lui Gomer: Așchenaz și Rifat
și Togarma. **7** Și fiii lui Iavan: Elișa și Tarsis, Chitim și
Dodanim. **8** Fiii lui Ham: Cuș și Mițraim, Put și Canaan.
9 Și fiii lui Cuș: Seba și Havila și Sabta și Raema și
Sabteca. Și fiii lui Raema: Șeba și Dedan. **10** Și Cuș
a născut pe Nimrod, el a început să fie puternic pe
pământ. **11** Și Mițraim a născut pe Ludim și pe Anamim
și pe Lehabim și Naftuhim, **12** Și pe Patrusim și pe
Casluhim, (din care au venit filistenii) și pe Caftorim. **13**
Și Canaan a născut pe Sidon întâiul său născut și pe
Het, **14** Pe iebusiți de asemenea și pe amoriți și pe
ghirgasiți, **15** Și pe hiviți și pe archiți și pe siniți, **16**
Și pe arvadiți și pe țemariți și pe hamatiți. **17** Fiii lui
Sem: Elam și Așur și Arpacșad și Lud și Aram și Uz și
Hul și Gheter și Meșec. **18** Și Arpacșad a născut pe
Șelah și Șelah a născut pe Eber. **19** Și lui Eber i-au fost
născuți doi fii, numele unuia era Peleg; deoarece în
zilele lui pământul a fost împărțit; și numele fratelui său
era Ioctan. **20** Și Ioctan a născut pe Almodad și pe
Șelef și pe Hațarmavet și pe Ierah, **21** Pe Hadoram
de asemenea și pe Uzal și pe Dicla, **22** Și pe Ebal și
pe Abimael și pe Seba, **23** Și pe Ofir și pe Havila și
pe Iobab. Toți aceștia au fost fiii lui Ioctan. **24** Sem,
Arpacșad, Șelah, **25** Eber, Peleg, Rehu, **26** Serug,
Nahor, Terah, **27** Avram, același este Avraam. **28** Fiii lui
Avraam: Isaac și Ismael. **29** Acestea sunt generațiile
lor, întâiul născut din Ismael: Nebaiot; apoi Chedar și
Adbeel și Mibsam, **30** Mișma și Duma, Masa, Hadad și
Tema, **31** Ietur, Nafiș și Chedma. Aceștia sunt fiii lui
Ismael. **32** Și fiii Cheturei, concubina lui Avraam, ea
a născut pe Zimran și pe Iocșan și pe Medan și pe
Madian și pe Ișbac și pe Șuah. Și fiii lui Iocșan: Seba
și Dedan. **33** Și fiii lui Madian: Efa și Efer și Henoc și
Abida și Eldaa. Toți aceștia sunt fiii Cheturei. **34** Și
Avraam a născut pe Isaac. Fiii lui Isaac: Esau și Israel.
35 Fiii lui Esau: Elifaz, Reuel și Ieuș și Iaalam și Core.
36 Fiii lui Elifaz: Teman și Omar, Țefi și Gatam, Chenaz
și Timna și Amalec. **37** Fiii lui Reuel: Nahat, Zerah,
Șama și Miza. **38** Și fiii lui Seir: Lotan și Șobal și Țibeon
și Ana și Dișon și Ețer și Dișan. **39** Și fiii lui Lotan: Hori
și Homam; și Timna era sora lui Lotan. **40** Fiii lui Șobal:
Alian și Manahat și Ebal, Șefi și Onam. Și fiii lui Țibeon:
Aia și Ana. **41** Fiii lui Ana: Dișon. Și fiii lui Dișon: Amram
și Eșban și Itran și Cheran. **42** Fiii lui Ețer: Bilhan și
Zaavan și Iaacan. Fiii lui Dișan: Uț și Aran. **43** Și aceștia
sunt împărații care au domnit în țara lui Edom înainte
ca vreun împărat să fi domnit peste copiii lui Israel:
Bela, fiul lui Beor; și numele cetății lui era Dinhaba.
44 Și după ce Bela a murit, Iobab, fiul lui Zerah din
Boțra, a domnit în locul lui. **45** Și după ce Iobab a murit,
Hușam din țara temaniților a domnit în locul lui. **46** Și
după ce Hușam a murit, Hadad, fiul lui Bedad, care a
lovit pe Madian în câmpul lui Moab, a domnit în locul
lui, și numele cetății lui era Avit. **47** Și după ce Hadad a
murit, Samla, din Masreca, a domnit în locul lui. **48** Și
după ce Samla a murit, Saul, din Rehobot, de lângă
râu a domnit în locul lui. **49** Și după ce Saul a murit,
Baal-Hanan, fiul lui Ahbor, a domnit în locul lui. **50**
Și după ce Baal-Hanan a murit, Hadad a domnit în
locul lui și numele cetății lui era Pai; și numele soției
lui era Mehetabeel, fiica lui Matred, fiica lui Mezahab.
51 Hadad a murit de asemenea. Și conducătorii
lui Edom erau: conducătorul Timna, conducătorul
Alia, conducătorul Ietet, **52** Conducătorul Oholibama,
conducătorul Ela, conducătorul Pinon, **53** Conducătorul
Chenaz, conducătorul Teman, conducătorul Mibțar, **54**
Conducătorul Magdiel, conducătorul Iram. Aceștia sunt
conducătorii lui Edom.

2 Aceștia sunt fiii lui Israel: Ruben, Simeon, Levi și
Iuda, Isahar și Zabulon, **2** Dan, Iosif și Beniamin,
Neftali, Gad și Așer. **3** Fiii lui Iuda: Er și Onan și Șela,
aceștia trei i-au fost născuți din fiica lui Șua canaanita.
Și Er, întâiul născut al lui Iuda, era rău înaintea vederii
DOMNULUI; iar el l-a ucis. **4** Și Tamar nora lui i-a
născut pe Farez și pe Zerah. Toți fiii lui Iuda au fost
cinci. **5** Fiii lui Farez: Hețron și Hamul. **6** Și fiii lui
Zerah: Zimri și Etan și Heman și Calcol și Dara, în total:
cinci. **7** Și fiii lui Carmi: Acar, tulburătorul lui Israel,
care a încălcat legea în ceea ce era blestemat. **8** Și fiii
lui Etan: Azaria. **9** De asemenea fiii lui Hețron, care
i s-au născut: Ierahmeel și Ram și Chelubai. **10** Și
Ram a născut pe Aminadab; și Aminadab a născut pe
Nahșon, prinț al copiilor lui Iuda; **11** Și Nahșon a născut
pe Salma și Salma a născut pe Boaz, **12** Și Boaz a
născut pe Obed și Obed a născut pe Isai, **13** Și Isai a
născut pe întâiul născut al său Eliab și pe Abinadab,
al doilea și pe Șimea, al treilea, **14** Pe Netaneel, al
patrulea, pe Radai, al cincilea, **15** Pe Oțem, al șaselea,
pe David, al șaptelea; **16** Ale căror surori au fost Țeruia
și Abigail. Și fiii Țeruiei; Abișai și Ioab și Asael, trei. **17**
Și Abigail a născut pe Amasa; și tatăl lui Amasa a fost
Ieter, ismaelitul. **18** Și Caleb fiul lui Hețron a născut
copii din Azuba soția lui și din Ieriot, aceștia sunt fiii ei:
Ieșer și Șobab și Ardon. **19** Și după ce Azuba a murit,
Caleb a luat-o la el pe Efrata, care i-a născut pe Hur.
20 Și Hur a născut pe Uri și Uri a născut pe Bețaleel.
21 Și după aceasta Hețron a intrat la fiica lui Machir
tatăl lui Galaad, cu care s-a căsătorit când el era în
vârstă de șaizeci de ani; și i-a născut pe Segub; **22** Și

Segub a născut pe Iair, care a avut douăzeci și trei de
cetăți în țara lui Galaad, 23 Și Hețron a luat Gheșurul
și Aramul, cu orașele din Iair, de la ei, cu Chenatul și
orașele acestuia, chiar șaizeci de cetăți. Toate acestea
au aparținut fiilor lui Machir, tatăl lui Galaad; 24 Și după
ce Hețron a murit în Caleb-Efrata, atunci Abia, soția lui
Hețron, i-a născut pe Așhur, tatăl lui Tecoa. 25 Și fiii
lui Ierahmeel, întâiul născut din Hețron, au fost: Ram
întâiul născut și Buna și Oren și Oțem și Ahiia. 26
Ierahmeel a avut de asemenea o altă soție, a cărei
nume a fost Atara; ea a fost mama lui Onam. 27 Și fiii
lui Ram întâiul născut al lui Ierahmeel au fost: Maaț și
Iamin și Echer. 28 Și fiii lui Onam au fost: Șamai și
Iada. Și fiii lui Șamai: Nadab și Abișur. 29 Și numele
soției lui Abișur a fost Abihail și i-a născut pe Ahban și
pe Molid. 30 Și fiii lui Nadab: Seled și Apaim; dar Seled
a murit fără copii. 31 Și fiii lui Apaim:Ișei. Și fiii lui Așei:
Șeșan. Și copiii lui Șeșan: Ahlai. 32 Și fiii lui Iada, fiul
lui Șamai: Ieter și Ionatan; și Ieter a murit fără copii. 33
Și fiii lui Ionatan: Pelet și Zaza. Aceștia au fost fiii lui
Ierahmeel. 34 Și Șeșan nu a avut fii, ci fiice. Și Șeșan a
avut un servitor, un egiptean, a cărui nume era Iarha.
35 Și Șeșan a dat pe fiica sa lui Iarha servitorul său,
de soție; și ea i-a născut pe Atai. 36 Și Atai a născut
pe Natan și Natan a născut pe Zabad, 37 Și Zabad a
născut pe Eflal și Eflal a născut pe Obed, 38 Și Obed a
născut pe Iehu și Iehu a născut pe Azaria, 39 Și Azaria
a născut pe Haleț și Haleț a născut pe Elasa, 40 Și
Elasa a născut pe Sismai și Sismai a născut pe Șalum,
41 Și Șalum a născut pe Iecamia și Iecamia a născut
pe Elișama. 42 Și fiii lui Caleb, fratele lui Ierahmeel, au
fost: Meșa întâiul său născut, care a fost tatăl lui Zif; și
fiii lui Mareșa tatăl lui Hebron. 43 Și fiii lui Hebron: Core
și Tapuah și Rechem și Șema. 44 Și Șema a născut
pe Raham, tatăl lui Iorcheam; și Rechem a născut pe
Șamai. 45 Și fiul lui Șamai a fost Maon; și Maon a
fost tatăl lui Bet-Țur. 46 Și Efa, concubina lui Caleb, a
născut pe Haran și pe Moța și pe Gazez; și Haran a
născut pe Gazez. 47 Și fiii lui Iahdai: Reghem și Iotam
și Gheșan și Pelet și Efa și Șaaf. 48 Concubina lui
Caleb, Maaca, a născut pe Șeber și pe Tirhana. 49 Ea
a născut de asemenea pe Șaaf, tatăl lui Madmana;
Șeva, tatăl lui Mahbena și tatăl lui Ghibea; și fiica lui
Caleb a fost Acsa. 50 Aceștia au fost fiii lui Caleb,
fiul lui Hur, întâiul născut al lui Efrata; Șobal tatăl lui
Chiriat-Iearim, 51 Salma tatăl lui Betleem, Haref tatăl
lui Bet-Gader. 52 Și Șobal, tatăl lui Chiriat-Iearim, a
avut fii: Haroe și jumătate din menuhotiți. 53 Și familiile
lui Chiriat-Iearim: ietriții și putiții și șumatiții și mișraiții;
din ei au venit țoreatiții și eștaoliții. 54 Fiii lui Salma:
Betleem și netofatiții, Atarot, casa lui Ioab și jumătate
din menuhotiți, țoriții. 55 Și familiile scribilor care locuiau
la Iaebeț: tiratiții, șimeatiții și sucatiții. Aceștia sunt
cheniții care au ieșit din Hamat, tatăl casei lui Rehab.

3 Și aceștia au fost fiii lui David, care i-au fost născuți
în Hebron; întâiul născut Amnon, din Ahinoam
izreelita; al doilea Daniel, din Abigail carmelita; 2 Al
treilea, Absalom, fiul Maachei, fiica lui Talmai, împăratul
Gheșurului; al patrulea, Adonia, fiul Haghitei; 3 Al
cincilea, Șefatia din Abital; al șaselea, Itream prin
Egla, soția lui. 4 Aceștia șase i-au fost născuți în
Hebron; și acolo a domnit șapte ani și șase luni, și în
Ierusalim a domnit treizeci și trei de ani. 5 Și aceștia i-
au fost născuți în Ierusalim: Șimea și Șobab și Natan și
Solomon, patru, din Bat-Șua fiica lui Amiel, 6 Ibhar de
asemenea și Elișama și Elifelet, 7 Și Noga și Nefeg și
Iafia, 8 Și Elișama și Eliada și Elifelet, nouă. 9 Aceștia
au fost toți fiii lui David, în afară de fiii concubinelor și
Tamar sora lor. 10 Și fiul lui Solomon a fost Roboam,
Abia, fiul lui; Asa, fiul lui; Iosafat, fiul lui, 11 Ioram,
fiul lui; Ahazia, fiul lui; Ioas, fiul lui; 12 Amația, fiul lui;
Azaria, fiul lui; Iotam, fiul lui; 13 Ahaz, fiul lui; Ezechia,
fiul lui, Manase, fiul lui; 14 Amon, fiul lui; Iosia, fiul
lui. 15 Și fiii lui Iosia au fost: întâiul născut Iohanan, al
doilea Ioiachim, al treilea Zedechia, al patrulea Șalum.
16 Și fiii lui Ioiachim: Ieconia, fiul lui; Zedechia, fiul lui.
17 Și fiii lui Ieconia: Asir, Șealtiel, fiul lui, 18 Malchiram
de asemenea și Pedaia și Șenațar, Iecamia, Hoșama și
Nedabia. 19 Și fiii lui Pedaia au fost: Zorobabel și Șimei;
și fiii lui Zorobabel: Meșulam și Hanania și Șelomit sora
lor; 20 Și Hașuba și Ohel și Berechia și Hasadia, Iușab-
Hesed, cinci. 21 Și fiii lui Hanania: Pelatia și Iesaia; fiii
lui Refaia, fiii lui Arnan, fiii lui Obadia, fiii lui Șecania.
22 Și fiii lui Șecania: Șemaia; și fiii lui Șemaia: Hatuș
și Igheal și Baria și Nearia și Șafat, șase. 23 Și fiii lui
Nearia: Elioenai și Ezechia și Azricham, trei. 24 Și fiii
lui Elioenai au fost: Hodavia și Eliașib și Pelaia și Acub
și Iohanan și Dalaia și Anani, șapte.

4 Fiii lui Iuda: Pereț, Hețron și Carmi și Hur și Șobal.
2 Și Reaia, fiul lui Șobal, a născut pe Iahat; și Iahat
a născut pe Ahumai și pe Lahad. Acestea sunt familiile
țoratiților. 3 Și aceștia au fost din tatăl lui Etam: Izreel și
Așma și Idbaș; și numele surorii lor era Hațelelponi; 4 Și
Penuel tatăl lui Ghedor și Ezer tatăl lui Hușa. Aceștia
sunt fiii lui Hur, întâiul născut al lui Efrata, tatăl lui
Betleem. 5 Și Așhur tatăl lui Tecoa a avut două soții,
Helea și Naara. 6 Și Naara i-a născut pe Ahuzam și pe
Hefer și pe Temeni și pe Ahaștari. Aceștia au fost fiii lui
Naara. 7 Și fiii Heleei au fost: Țeret și Țohar și Etnan.
8 Și Coț a născut pe Anub și pe Țobeba și familiile lui
Aharhel, fiul lui Harum. 9 Și Iaebeț a fost demn de mai
multă cinste decât frații săi; și mama lui i-a pus numele
Iaebeț, spunând: Pentru că l-am născut cu tristețe. 10
Și Iaebeț a chemat pe Dumnezeul lui Israel, spunând:

Dacă într-adevăr m-ai binecuvânta și mi-ai lărgi hotarul
și mâna ta ar fi cu mine și dacă m-ai păzi de rău, ca să
nu mă apese! Și Dumnezeu i-a dat ceea ce a cerut. **11**
Și Chelub fratele lui Șuhah a născut pe Mechir, care
a fost tatăl lui Eșton. **12** Și Eșton a născut pe Bet-
Rafa și pe Paseah și pe Techina tatăl cetății lui Nahaș.
Aceștia sunt oamenii lui Reca. **13** Și fiii lui Chenaz:
Otniel și Seraia; și fiii lui Otniel: Hatat. **14** Și Meonotai a
născut pe Ofra; și Seraia a născut pe Ioab, tatăl celor
din valea Meșteșugarilor, căci erau meșteșugari. **15** Și
fiii lui Caleb, fiul lui Iefune: Iru, Ela și Naam; și fiii lui
Ela, chiar Chenaz. **16** Și fiii lui Iehaleleel: Zif și Zifa,
Tiria și Asareel. **17** Și fiii lui Ezra au fost: Ieter și Mered
și Efer și Ialon; și ea a născut pe Miriam și pe Șamai și
peIșbah, tatăl lui Eștemoa. **18** Și Iehudia, soția lui, a
născut pe Iered, tatăl lui Ghedor și pe Heber, tatăl lui
Soco și Iechutiel, tatăl lui Zanoah. Și aceștia sunt fiii
Bitiei, fiica lui Faraon, pe care Mered a luat-o. **19** Și
fiii soției lui, Hodia, sora lui Naham, tatăl lui Chehila,
garmitul, și Eștemoa maacatitul. **20** Și fiii lui Șimon au
fost: Amnon și Rina, Ben-Hanan și Tilon. Și fiii luiIșei
au fost: Zohet și Ben-Zohet. **21** Fiii lui Șela, fiul lui Iuda,
au fost: Er tatăl lui Leca și Laeda tatăl lui Mareșa și
familiile casei celor care au țesut in subțire, din casa
lui Așbea, **22** Și Iochim și oamenii lui Cozeba și Ioas
și Saraf, care au avut stăpânirea în Moab și Iașubi-
Lehem. Și acestea sunt lucruri vechi. **23** Aceștia au fost
olarii și aceia care au locuit printre plante și îngrădituri,
acolo au locuit la împărat pentru lucrarea lui. **24** Fiii lui
Simeon au fost: Nemuel și Iamin, Iarib, Zerah și Șaul;
25 Șalum, fiul lui; Mibsam, fiul lui; Mișma, fiul lui. **26** Și
fiii lui Mișma: Hamuel, fiul lui; Zachur, fiul lui; Șimei, fiul
lui. **27** Iar Șimei a avut șaisprezece fii și șase fiice; dar
frații lui nu au avut mulți copii, și nici toată familia lor nu
s-a înmulțit ca cei ai copiilor lui Iuda. **28** Și au locuit
la Beer-Șeba și Molada și Hațar-Șual, **29** Și la Bilha
și la Ețem și la Tolad, **30** Și la Betuel și la Horma și
la Țiclag, **31** Și la Bet-Marcabot și Hațar-Susim și la
Betbirei și la Șaaraim. Acestea au fost cetățile lor până
la domnia lui David. **32** Și satele lor au fost: Etam și
Ain, Rimon și Tochen și Așan, cinci cetăți; **33** Și toate
satele lor care au fost în jurul aceloraşi cetăți, până la
Baal. Acestea au fost locuințele lor și genealogia lor. **34**
Și Meșobab și Iamlec și Ioșa, fiul lui Amația, **35** Și Ioel
și Iehu, fiul lui Ioșibia, fiul lui Seraia, fiul lui Asiel, **36**
Și Elioenai și Iaachoba și Ieșohaia și Asaia și Adiel și
Ieșimiel și Benaia, **37** Și Ziza, fiul lui Șifei, fiul lui Alon,
fiul lui Iedaia, fiul lui Șimri, fiul lui Șemaia; **38** Aceștia
menționați cu numele lor au fost prinți în familiile lor; și
casa părinților lor s-a înmulțit mult. **39** Și au mers la
intrarea lui Ghedor, spre partea de est a văii, să caute
pajiște pentru turmele lor. **40** Și au găsit pajiște grasă și
bună și țara era largă și liniștită și pașnică; fiindcă aceia
din Ham au locuit acolo din vechime. **41** Și aceștia scrișe
pe nume au venit în zilele lui Ezechia, împăratul lui
Iuda, și le-au lovit corturile și locuințele care s-au găsit
acolo și le-au distrus în întregime până în această zi și
au locuit în locul lor, deoarece era pajiște acolo pentru
turmele lor. **42** Și unii dintre ei, dintre fiii lui Simeon,
cinci sute de bărbați, au mers la muntele Seir, având
ca și căpetenii pe Pelatia și pe Nearia și pe Refaia și
pe Uziel, fiii luiIșei. **43** Și au lovit restul dintre amaleciți
care au scăpat și au locuit acolo până în această zi.

5 Și fiii lui Ruben, întâiul născut al lui Israel, (căci
el a fost întâiul născut; dar, pentru că pângărise
patul tatălui său, dreptul său de naștere a fost dat
fiilor lui Iosif, fiul lui Israel, iar genealogia nu trebuie
socotită după dreptul de naștere. **2** Căci Iuda a avut
întâietate între frații săi și din el a venit mai marele
conducător; dar dreptul de naștere a fost al lui Iosif); **3**
Fiii lui Ruben, întâiul născut al lui Israel, au fost: Hanoc
și Palu, Hețron și Carmi. **4** Fiii lui Ioel: Șemaia, fiul său;
Gog, fiul său; Șimei, fiul său; **5** Mica, fiul său; Reaia,
fiul său; Baal, fiul său; **6** Beera, fiul său pe care Tilgat-
Pilneser, împăratul Asiriei, l-a dus captiv; el a fost prințul
rubeniților. **7** Și Ieiel și Zaharia, frații săi, după familiile
lor, când genealogia generațiilor lor a fost socotită, au
fost mai marii, **8** Și Bela, fiul lui Azaz, fiul lui Șema, fiul
lui Ioel, care a locuit în Aroer, chiar până la Nebo și
Baal-Meon; **9** Și spre est a locuit până la intrarea în
pustiul de la râul Eufrat, deoarece vitele lor s-au înmulțit
în țara Galaadului. **10** Și în zilele lui Saul ei au făcut
război împotriva hagariților, care au căzut prin mâna
lor; și au locuit în corturile lor prin toată țara de est a
Galaadului. **11** Și copiii lui Gad au locuit vizavi de ei, în
țara lui Basan până la Salca; **12** Ioel era mai marele și
Șafam următorul și Iaenai și Șafat în Basan. **13** Și frații
lor din casa părinților lor au fost: Mihail și Meșulam și
Șeba și Iorai și Iaecan și Zia și Eber, șapte. **14** Aceștia
sunt copiii lui Abihail, fiul lui Huri, fiul lui Iaroah, fiul lui
Galaad, fiul lui Mihail, fiul lui Ieșișai, fiul lui Iahdo, fiul
lui Buz; **15** Ahi, fiul lui Abdiel, fiul lui Guni, mai marele
casei părinților lor. **16** Și au locuit în Galaad în Basan și
în orașele ei și în toate împrejurimile Saronului, până
la granițele lor. **17** Toți aceștia au fost socotiți după
genealogii în zilele lui Iotam, împăratul lui Iuda, și în
zilele lui Ieroboam, împăratul lui Israel. **18** Fiii lui Ruben
și gadiții și jumătate din tribul lui Manase, dintre viteji,
bărbați în stare să poarte scut și sabie și să tragă cu
arcul și iscusiți la război, au fost patruzeci și patru de
mii șapte sute șaizeci, care mergeau la război. **19** Și au
făcut război cu hagariții, cu Ietur și Nafiș și Nodab. **20**
Și au fost ajutați împotriva lor și hagariții au fost dați în
mâna lor și toți cei care au fost cu ei, căci au strigat
către Dumnezeu în bătălie și el s-a lăsat înduplecat de

ei, deoarece și-au pus încrederea în el. 21 Și le-au
luat vitele; dintre cămilele lor, cincizeci de mii; și dintre
oi, două sute cincizeci de mii; și dintre măgari, două
mii; și dintre bărbați, o sută de mii. 22 Fiindcă au căzut
mulți uciși, deoarece războiul era de la Dumnezeu.
Și au locuit în locurile lor până la captivitate. 23 Și
copiii jumătății tribului lui Manase au locuit în țară, s-au
înmulțit de la Basan până la Baal-Hermon și Senir și
până la muntele Hermon. 24 Și aceștia erau capii casei
părinților lor, chiar Efer șiIșei și Eliel și Azriel și Ieremia
și Hodavia și Iahdiel, războinici viteji, bărbați faimoși
și capi ai casei părinților lor. 25 Și au încălcat legea
împotriva Dumnezeului părinților lor și au mers curvind
după dumnezeii poporului țării, pe care Dumnezeu
l-a nimicit înaintea lor. 26 Și Dumnezeul lui Israel a
stârnit duhul lui Pul, împăratul Asiriei, și duhul lui Tilgat-
Pilneser, împăratul Asiriei, și i-a dus, chiar pe rubeniți și
pe gadiți și jumătatea tribului lui Manase și i-a adus la
Halah și la Habor și la Hara și la râul Gozan, până în
această zi.

6 Fiii lui Levi: Gherșon, Chehat și Merari. 2 Și fiii lui
Chehat: Amram, Ițehar și Hebron și Uziel. 3 Și copiii
lui Amram: Aaron și Moise și Miriam. De asemenea fiii
lui Aaron: Nadab și Abihu, Eleazar și Itamar. 4 Eleazar
a născut pe Fineas, Fineas a născut pe Abișua, 5 Și
Abișua a născut pe Buchi și Buchi a născut pe Uzi,
6 Și Uzi a născut pe Zerahia și Zerahia a născut pe
Meraiot, 7 Meraiot a născut pe Amaria și Amaria a
născut pe Ahitub, 8 Și Ahitub a născut pe Țadoc și
Țadoc a născut pe Ahimaaț, 9 Și Ahimaaț a născut pe
Azaria și Azaria a născut pe Iohanan, 10 Și Iohanan
a născut pe Azaria, (el este cel care a făcut serviciul
de preot în templul pe care Solomon l-a construit în
Ierusalim); 11 Și Azaria a născut pe Amaria și Amaria a
născut pe Ahitub, 12 Și Ahitub a născut pe Țadoc și
Țadoc a născut pe Șalum, 13 Și Șalum a născut pe
Hilchia și Hilchia a născut pe Azaria, 14 Și Azaria a
născut pe Seraia și Seraia a născut pe Iehoțadac, 15 Și
Iehoțadac a mers în captivitate, când DOMNUL a dus
pe Iuda și Ierusalimul prin mâna lui Nebucadnețar. 16
Fiii lui Levi: Gherșom, Chehat și Merari. 17 Și acestea
sunt numele fiilor lui Gherșom: Libni și Șimei. 18 Și
fiii lui Chehat au fost: Amram și Ițehar și Hebron și
Uziel. 19 Fiii lui Merari: Mahli și Muși. Și acestea sunt
familiile leviților conform părinților lor. 20 Din Gherșom:
Libni, fiul său; Iahat, fiul său; Zima, fiul său; 21 Ioah,
fiul său; Ido, fiul său; Zerah, fiul său; Ieaterai, fiul său.
22 Fiii lui Chehat: Aminadab, fiul său; Core, fiul său;
Asir, fiul său; 23 Elcana, fiul său; și Ebiasaf, fiul său; și
Asir, fiul său; 24 Tahat, fiul său; Uriel, fiul său; Ozia,
fiul său; și Șaul, fiul său. 25 Și fiii lui Elcana: Amasai
și Ahimot. 26 Cât despre Elcana, fiii lui Elcana: Țuf,
fiul său; și Nahat, fiul său; 27 Eliab, fiul său; Ieroham,
fiul său; Elcana, fiul său. 28 Și fiii lui Samuel: întâiul
născut Vașni și al doilea Abia. 29 Fiii lui Merari: Mahli;
Libni, fiul său; Șimei, fiul său; Uza fiul său; 30 Șimei,
fiul său; Haghia, fiul său; Asaia, fiul său. 31 Și aceștia
sunt cei pe care David i-a pus peste serviciul cântării în
casa DOMNULUI, după ce chivotul s-a odihnit. 32 Iar ei
au servit înaintea locului de așezare a tabernacolului
întâlnirii, cu cântare, până când Solomon a construit
casa DOMNULUI în Ierusalim; și apoi au făcut serviciul
lor conform rândului lor. 33 Și aceștia sunt cei care au
servit cu copiii lor. Dintre fiii Chehatiților: Heman un
cântăreț, fiul lui Ioel, fiul lui Șemuel, 34 Fiul lui Elcana,
fiul lui Ieroham, fiul lui Eliel, fiul lui Toah, 35 Fiul lui Țuf,
fiul lui Elcana, fiul lui Mahat, fiul lui Amasai, 36 Fiul lui
Elcana, fiul lui Ioel, fiul lui Azaria, fiul lui Țefania, 37 Fiul
lui Tahat, fiul lui Asir, fiul lui Ebiasaf, fiul lui Core, 38 Fiul
lui Ițehar, fiul lui Chehat, fiul lui Levi, fiul lui Israel. 39 Și
fratele său Asaf, care a stat la dreapta lui, adică Asaf
fiul lui Berechia, fiul lui Șimea, 40 Fiul lui Mihail, fiul lui
Baaseia, fiul lui Malchia, 41 Fiul lui Etni, fiul lui Zerah,
fiul lui Adaia, 42 Fiul lui Etan, fiul lui Zima, fiul lui Șimei,
43 Fiul lui Iahat, fiul lui Gherșom, fiul lui Levi. 44 Și frații
lor, fiii lui Merari, au stat la stânga: Etan, fiul lui Chiși,
fiul lui Abdi, fiul lui Maluc, 45 Fiul lui Hașabia, fiul lui
Amația, fiul lui Hilchia, 46 Fiul lui Amți, fiul lui Bani, fiul
lui Șemer, 47 Fiul lui Mahli, fiul lui Muși, fiul lui Merari,
fiul lui Levi. 48 De asemenea frații lor, leviții, erau
rânduiți pentru tot felul de servicii ale tabernacolului
casei lui Dumnezeu. 49 Dar Aaron și fiii săi au oferit
pe altarul ofrandei arse și pe altarul de tămâiere și
erau rânduiți pentru toată lucrarea locului preasfânt
și pentru a face ispășire pentru Israel, conform cu tot
ceea ce Moise, servitorul lui Dumnezeu, poruncise. 50
Și aceștia sunt fiii lui Aaron: Eleazar, fiul său; Fineas,
fiul său; Abișua, fiul său; 51 Buchi, fiul său; Uzi, fiul
său; Zerahia, fiul său; 52 Meraiot, fiul său; Amaria,
fiul său; Ahitub, fiul său; 53 Țadoc, fiul său; Ahimaaț,
fiul său. 54 Și acestea sunt locuințele lor prin toate
cetățuile lor în ținuturile lor, ale fiilor lui Aaron, ale
familiilor Chehatiților; căci al lor a fost sorțul. 55 Și le-au
dat Hebronul în țara lui Iuda și împrejurimile acestuia
de jur împrejurul lui. 56 Dar câmpurile cetății și satele
ei, le-au dat lui Caleb fiul lui Iefune. 57 Și fiilor lui Aaron
le-au dat cetățile lui Iuda, adică, Hebron, cetatea de
scăpare și Libna cu împrejurimile ei și Iatir și Eștemoa,
cu împrejurimile lor, 58 Și Hilen cu împrejurimile ei,
Debir cu împrejurimile ei, 59 Și Așan cu împrejurimile
ei și Bet-Șemeș cu împrejurimile ei; 60 Și din tribul
lui Beniamin: Gheba cu împrejurimile ei și Alemet cu
împrejurimile ei și Anatot cu împrejurimile ei. Toate
cetățile lor pentru toate familiile lor erau treisprezece
cetăți. 61 Și fiilor lui Chehat, rămași din familia acelui

trib, li s-au dat prin sorț, zece cetăți, din jumătatea
tribului, adică, din jumătatea tribului lui Manase; 62
Și fiilor lui Gherșom, prin toate familiile lor, din tribul
lui Isahar și din tribul lui Așer și din tribul lui Neftali și
din tribul lui Manase în Basan, treisprezece cetăți. 63
Fiilor lui Merari le-a fost dat prin sorț, prin toate familiile
lor, din tribul lui Ruben și din tribul lui Gad și din tribul
lui Zabulon, douăsprezece cetăți. 64 Și copiii lui Israel
au dat leviților aceste cetăți cu toate împrejurimile lor.
65 Și le-au dat prin sorț din tribul copiilor lui Iuda și
din tribul copiilor lui Simeon și din tribul copiilor lui
Beniamin, aceste cetăți, care sunt numite pe numele
lor. 66 Și rămășița familiilor fiilor lui Chehat avea cetăți
din ținuturile lor din tribul lui Efraim. 67 Și le-au dat,
dintre cetățile de scăpare, Sihem în muntele Efraim
cu împrejurimile ei; au dat de asemenea Ghezer cu
împrejurimile ei, 68 Și Iochmeam cu împrejurimile
ei și Bet-Horon cu împrejurimile ei, 69 Și Aialon cu
împrejurimile ei și Gat-Rimon cu împrejurimile ei; 70 Și
din jumătatea tribului lui Manase: Aner cu împrejurimile
ei și Bileam cu împrejurimile ei, pentru familia din
rămășița fiilor lui Chehat. 71 Fiilor lui Gherșom li s-au dat
din familia jumătății tribului lui Manase, Golan în Basan
cu împrejurimile ei și Aștarot cu împrejurimile ei; 72 Și
din tribul lui Isahar: Chedeș cu împrejurimile ei, Dabarat
cu împrejurimile ei; 73 Și Ramot cu împrejurimile ei și
Anem cu împrejurimile ei; 74 Și din tribul lui Așer: Mașal
cu împrejurimile ei și Abdon cu împrejurimile ei; 75 Și
Hucoc cu împrejurimile ei și Rehob cu împrejurimile
ei; 76 Și din tribul lui Neftali: Chedeș, în Galileea,
cu împrejurimile ei și Hamon cu împrejurimile ei și
Chiriataim cu împrejurimile ei. 77 Restului copiilor lui
Merari le-a fost dat din tribul lui Zabulon: Rimon cu
împrejurimile ei, Tabor cu împrejurimile ei; 78 Și de
partea cealaltă a Iordanului lângă Ierihon, pe partea
de est a Iordanului, le-a fost dat din a tribului lui
Ruben, Bețer în pustiu cu împrejurimile ei și Iahța
cu împrejurimile ei, 79 Chedemot, de asemenea, cu
împrejurimile ei și Mefaat cu împrejurimile ei; 80 Și
din tribul lui Gad: Ramot în Galaad cu împrejurimile
ei și Mahanaim cu împrejurimile ei, 81 Și Hesbon cu
împrejurimile ei și Iaezer cu împrejurimile ei.

7 Și fiii lui Isahar erau: Tola și Pua, Iașub și Șimron,
patru. 2 Și fiii lui Tola: Uzi și Refaia și Ieriel și Iahmai
și Ibsam și Șemuel, capii casei tatălui lor, din Tola au
fost războinici viteji în generațiile lor; al căror număr era
în zilele lui David douăzeci și două de mii șase sute. 3
Și fiii lui Uzi: Izrahia; și fiii lui Izrahia: Mihail și Obadia
și Ioel,Ișia, cinci, cu toții bărbați de seamă. 4 Și cu
ei, după generațiile lor, după casa părinților lor, erau
cete de soldați pentru război, treizeci și șase de mii de
bărbați, căci aveau multe soții și fii. 5 Și frații lor printre
toate familiile lui Isahar erau războinici viteji, numărați
cu totul prin genealogiile lor, optzeci și șapte de mii. 6
Fiii lui Beniamin: Bela și Becher și Iediael, trei. 7 Și
fiii lui Bela: Ețbon și Uzi și Uziel și Ierimot și Iri, cinci;
capi ai casei părinților lor, războinici viteji; și au fost
numărați după genealogiile lor, douăzeci și două de mii
treizeci și patru. 8 Și fiii lui Becher: Zemira și Ioaș și
Eliezer și Elioenai și Omri și Ierimot și Abia și Anatot și
Alamet. Toți aceștia sunt fiii lui Becher. 9 Și numărul lor,
după genealogia lor prin generațiile lor, capi ai casei
părinților lor, războinici viteji, era douăzeci de mii două
sute. 10 De asemenea fiii lui Iediael: Bilhan; și fiii lui
Bilhan: Ieuș și Beniamin și Ehud și Chenaana și Zetan
și Tarsis și Ahișahar. 11 Toți aceștia, fiii lui Iediael, după
capii părinților lor, războinici viteji, erau șaptesprezece
mii și două sute de soldați, pregătiți să iasă la război și
bătălie. 12 Șupim de asemenea și Hupim, copiii lui Ir și
Hușim, fiii lui Aher. 13 Fiii lui Neftali: Iahțiel și Guni și
Iezer și Șalum, fiii Bilhei. 14 Fiii lui Manase: Asriel, pe
care ea l-a născut, (dar concubina lui aramită, a născut
pe Machir, tatăl lui Galaad; 15 Și Machir a luat de
soție pe sora lui Hupim și Șupim, sora lor avea numele
Maaca); și numele celui de-al doilea era Țelofhad; și
Țelofhad a avut fete. 16 Și Maaca soția lui Machir a
născut un fiu și i-a pus numele Pereș; și numele fratelui
său era Șereș; și fiii lui erau Ulam și Rechem. 17 Și
fiii lui Ulam: Bedan. Aceștia erau fiii lui Galaad, fiul lui
Machir, fiul lui Manase. 18 Și sora lui, Hamolechet, a
născut pe Ișhod și Abiezer și Mahla. 19 Și fiii lui Șemida
au fost: Ahian și Sihem și Lichi și Aniam. 20 Și fiii lui
Efraim: Șutelah și Bered, fiul său; și Tahat, fiul său; și
Eleada, fiul său; și Tahat, fiul său; 21 Și Zabad, fiul său;
și Șutelah, fiul său; și Ezer și Elead, pe care oamenii lui
Gat, care se născuseră în țară, i-au ucis, pentru că
ei coborâseră să le ia vitele. 22 Și Efraim, tatăl lor, a
jelit multe zile și frații săi au venit să îl mângâie. 23
Și când a intrat la soția lui, ea a rămas însărcinată și
a născut un fiu și el i-a pus numele Beria, deoarece
era rău de casa lui. 24 (Și fiica lui era Șeera, care a
construit Bet-Horonul de jos și de sus și Uzen-Șeera).
25 Și Refah era fiul său, de asemenea Reșef și Telah,
fiul său; și Tahan, fiul său; 26 Laadan, fiul său; Amihud,
fiul său; Elișama, fiul său; 27 Non, fiul său; Iehoșua,
fiul său. 28 Și stăpânirile și locuințele lor erau: Betel și
orașele lui și spre est Naaran și spre vest Ghezer, cu
orașele lui; Sihem de asemenea și orașele lui, până la
Gaza și orașele lui; 29 Și lângă granițele copiilor lui
Manase: Bet-Șean și orașele ei, Taanac și orașele ei,
Meghido și orașele ei, Dor și orașele ei. În acestea
au locuit copiii lui Iosif fiul lui Israel. 30 Fiii lui Așer:
Imna și Ișva și Ișvi și Beria și Sera sora lor. 31 Și fiii lui
Beria: Heber și Malchiel, care este tatăl lui Birzavit. 32
Și Heber a născut pe Iaflet și pe Șomer și pe Hotam și

pe Șua sora lor. 33 Și fiii lui Iaflet: Pasac și Bimhal și
Așvat. Aceștia sunt copiii lui Iaflet. 34 Și fiii lui Șamer:
Ahi și Rohaga, Iehuba și Aram. 35 Și fiii fratelui său
Helem: Țofah și Imna și Șeleș și Amal. 36 Fiii lui Țofah:
Suah și Harnefer și Șual și Beri și Imra, 37 Bețer și Hod
și Șama și Șilșa și Itran și Beera. 38 Și fiii lui Ieter:
Iefune și Pispa și Ara. 39 Și fiii lui Ula: Arah și Haniel și
Riția. 40 Toți aceștia erau copiii lui Așer, capi ai casei
tatălui lor, războinici viteji și aleși, mai mari ai prinților.
Și numărul lor prin toată genealogia lor, apți de război
și de bătălie, era douăzeci și șase de mii de bărbați.

8 Și Beniamin a născut pe Bela, întâiul său născut,
Așbel al doilea și Ahrah al treilea, 2 Noha al patrulea
și Rafa al cincilea. 3 Și fiii lui Bela erau: Adar și Ghera
și Abihud, 4 Și Abișua și Naaman și Ahoah, 5 Și Ghera
și Șefufan și Huram. 6 Și aceștia sunt fiii lui Ehud;
aceștia sunt capii părinților locuitorilor din Gheba, și pe
aceștia i-au mutat la Manahat; 7 Și Naaman și Ahiia și
Ghera, i-a mutat; și a născut pe Uza și pe Ahihud. 8 Și
Șaharaim a născut copii în țara lui Moab, după ce i-a
trimis de acolo; Hușim și Baara erau soțiile lui. 9 Și el
a născut din Hodeș, soția lui: pe Iobab și pe Țibia și
pe Meșa și pe Malcam, 10 Și pe Ieuț și pe Șochia și
pe Mirma. Aceștia erau fiii lui, capi ai părinților. 11 Și
din Hușim a născut pe Abitub și pe Elpaal. 12 Fiii lui
Elpaal: Eber și Mișeam și Șamed, care a construit Ono
și Lod, cu orașele ei; 13 Beria de asemenea și Șema,
care erau capi ai părinților locuitorilor din Aialon, care
au alungat pe locuitorii Gatului; 14 Și Ahio, Șașac și
Ieremot, 15 Și Zebadia și Arad și Ader, 16 Și Mihail
și Isfa și Ioha, fiii lui Beria; 17 Și Zebadia și Meșulam
și Ezechi și Heber, 18 Așmerai de asemenea și Izlia
și Iobab, fiii lui Elpaal; 19 Și Iachim și Zicri și Zabdi,
20 Și Elienai și Țiltai și Eliel, 21 Și Adaia și Beraia și
Șimrat, fiii lui Șimei; 22 Și Așpan și Heber și Eliel, 23
Și Abdon și Zicri și Hanan, 24 Și Hanania și Elam și
Antotia, 25 Și Ifedeia și Penuel, fiii lui Șașac; 26 Și
Șamșerai și Șeharia și Atalia, 27 Și Iaareșia și Elia și
Zicri, fiii lui Ieroham. 28 Aceștia erau de seamă, capi ai
părinților, prin generațiile lor. Ei au locuit în Ierusalim.
29 Și la Gabaon a locuit tatăl lui Gabaon; numele soției
lui era Maaca; 30 Și Abdon, întâiul său fiu născut; și
Țur și Chiș și Baal și Nadab, 31 Și Ghedor și Ahio și
Zecher. 32 Și Miclot a născut pe Șimea. Și aceștia de
asemenea au locuit cu frații lor în Ierusalim, în fața
lor. 33 Și Ner a născut pe Chiș și Chiș a născut pe
Saul și Saul a născut pe Ionatan și pe Malchi-Șua și
pe Abinadab și pe Eșbaal. 34 Și fiul lui Ionatan era
Merib-Baal; și Merib-Baal a născut pe Mica. 35 Și fiii lui
Mica erau Piton și Melec și Tarea și Ahaz. 36 Și Ahaz a
născut pe Iehoada; și Iehoada a născut pe Alemet și
pe Azmavet și pe Zimri; și Zimri a născut pe Moța, 37
Și Moța a născut pe Binea, Rafa era fiul său; Eleasa,
fiul său; Ațel, fiul său; 38 Și Ațel a avut șase fii, a căror
nume sunt acestea: Azricam, Bocru și Ismael și Șearia
și Obadia și Hanan. Toți aceștia erau fiii lui Ațel. 39 Și
fiii lui Eșec fratele său erau: Ulam, întâiul său născut;
Ieuș, al doilea; și Elifelet, al treilea. 40 Și fiii lui Ulam
erau războinici viteji, arcași și au avut mulți fii și nepoți,
o sută cincizeci. Toți aceștia sunt din fiii lui Beniamin.

9 Astfel tot Israelul a fost numărat după genealogii; și
iată, ei au fost scriși în cartea împăraților lui Israel și
Iuda, care au fost duși în Babilon pentru fărădelegea
lor. 2 Și primii locuitori care au locuit în stăpânirile lor,
în cetățile lor erau: israeliții, preoții, leviții și netinimii. 3
Și în Ierusalim au locuit dintre copiii lui Iuda și dintre
copiii lui Beniamin și dintre copiii lui Efraim și Manase;
4 Utai, fiul lui Amihud, fiul lui Omri, fiul lui Imri, fiul lui
Bani, din copiii lui Farez, fiul lui Iuda. 5 Și dintre șiloniți:
Asaia, întâiul născut, și fiii lui. 6 Și dintre fiii lui Zerah:
Ieuel și frații lor, șase sute nouăzeci. 7 Și dintre fiii lui
Beniamin: Salu, fiul lui Meșulam, fiul lui Hodavia, fiul
lui Hasenua, 8 Și Ibneia, fiul lui Ieroham și Ela, fiul lui
Uzi, fiul lui Micri; și Meșulam, fiul lui Șefatia, fiul lui
Reuel, fiul lui Ibnia; 9 Și frații lor, conform generațiilor,
nouă sute cincizeci și șase. Toți acești bărbați erau
mai marii părinților în casa părinților lor. 10 Și dintre
preoți: Iedaeia și Iehoiarib și Iachin, 11 Și Azaria, fiul lui
Hilchia, fiul lui Meșulam, fiul lui Țadoc, fiul lui Meraiot,
fiul lui Ahitub, conducătorul casei lui Dumnezeu; 12 Și
Adaia, fiul lui Ieroham, fiul lui Pașhur, fiul lui Malchia; și
Maesai, fiul lui Adiel, fiul lui Iahzera, fiul lui Meșulam,
fiul lui Meșilemit, fiul lui Imer; 13 Și frații lor, capi ai
casei părinților lor, o mie șapte sute șaizeci; bărbați
capabili să facă lucrarea serviciului casei lui Dumnezeu.
14 Și dintre leviți: Șemaia, fiul lui Hașub, fiul lui Azricam,
fiul lui Hașabia, din fiii lui Merari; 15 Și Bacbacar, Hereș
și Galal și Matania, fiul lui Mica, fiul lui Zicri, fiul lui
Asaf; 16 Și Obadia, fiul lui Șemaia, fiul lui Galal, fiul lui
Iedutun și Berechia, fiul lui Așa, fiul lui Elcana, care au
locuit în satele netofatiților. 17 Și portarii erau: Șalum
și Acub și Talmon și Ahiman și frații lor: Șalum era
mai marele, 18 Care până atunci au așteptat în poarta
împăratului spre est, ei erau portari în cetele copiilor lui
Levi. 19 Și Șalum fiul lui Kore, fiul lui Ebiasaf, fiul lui
Core și frații săi, din casa tatălui său, coreiții, erau peste
munca serviciului, păzitori ai porților tabernacolului;
și părinții lor, fiind peste oștirea DOMNULUI, erau
păzitori ai intrării. 20 Și Fineas, fiul lui Eleazar, a fost
odinioară conducător peste ei și DOMNUL a fost cu
el. 21 Și Zaharia, fiul lui Meșelemia, era portar al ușii
tabernacolului întâlnirii. 22 Toți aceștia aleși să fie
portari la porți erau două sute doisprezece. Aceștia erau
numărați prin genealogiile lor, în satele lor, pe aceștia

David și Samuel, văzătorul, i-au rânduit în serviciul lor.
23 Astfel ei și copiii lor au avut supravegherea, prin
gărzi, a porților casei DOMNULUI, casa tabernacolului.
24 Portarii erau spre cele patru vânturi: spre est, vest,
nord și sud. 25 Și frații lor, care erau în satele lor,
veneau pentru șapte zile, din când în când, cu ei. 26
Fiindcă acești leviți, cei patru portari mai mari, erau în
serviciul lor rânduit și erau peste cămările și trezoreriile
casei lui Dumnezeu. 27 Și au locuit de jur împrejurul
casei lui Dumnezeu, deoarece sarcina era asupra lor și
deschiderea acesteia le aparținea în fiecare dimineață.
28 Și unii dintre ei aveau sarcina servirii vaselor, ca să
le aducă înăuntru și să le scoată după număr. 29 Unii
dintre ei de asemenea erau rânduiți să supravegheze
vasele și toate uneltele sanctuarului și floarea făinii și
vinul și untdelemnul și tămâia și mirodeniile. 30 Și unii
dintre fiii preoților făceau unguent din mirodenii. 31 Și
Matitia, unul dintre leviți, care era întâiul născut al lui
Șalum coreitul, avea serviciul rânduit peste lucrurile
ce erau făcute în tigăi. 32 Și alții dintre frații lor, dintre
fiii chehatiților, erau peste pâinile punerii înainte, să
le pregătească în fiecare sabat. 33 Și aceștia sunt
cântăreții, mai mari ai părinților leviților, care rămâneau
în cămări dar erau liberi, căci erau angajați în acea
lucrare zi și noapte. 34 Acești mai mari părinți dintre
leviți erau mai mari prin toate generațiile lor; aceștia au
locuit la Ierusalim. 35 Și în Gabaon a locuit tatăl lui
Gabaon, Ieiel, numele soției lui era Maaca; 36 Și întâiul
său născut Abdon, apoi Țur și Chiș și Baal și Ner și
Nadab, 37 Și Ghedor și Ahio și Zaharia și Miclot. 38 Și
Miclot a născut pe Șimeam. Și au locuit de asemenea
cu frații lor la Ierusalim în fața fraților lor. 39 Și Ner a
născut pe Chiș; și Chiș a născut pe Saul; și Saul a
născut pe Ionatan și pe Malchi-Șua și pe Abinadab
și pe Eșbaal. 40 Și fiul lui Ionatan era Merib-Baal; și
Merib-Baal a născut pe Mica. 41 Și fiii lui Mica erau:
Piton și Melec și Tahrea și Ahaz. 42 Și Ahaz a născut
pe Iaera; și Iaera a născut pe Alemet și pe Azmavet
și pe Zimri; și Zimri a născut pe Moța; 43 Și Moța a
născut pe Binea; și Refaia, fiul său; Eleasa, fiul său;
Ațel, fiul său. 44 Și Ațel a avut șase fii, a căror nume
sunt acestea: Azricam, Bocru și Ismael și Șearia și
Obadia și Hanan; aceștia erau fiii lui Ațel.

10 Și filistenii s-au luptat cu Israel; și bărbații lui
Israel au fugit din fața filistenilor și au căzut uciși
în muntele Ghilboa. 2 Și filistenii i-au urmărit necontenit
pe Saul și pe fiii săi; și filistenii au ucis pe Ionatan și pe
Abinadab și pe Malchi-Șua, fiii lui Saul. 3 Și bătălia s-a
încins împotriva lui Saul și arcașii l-au lovit și a fost
rănit de arcași. 4 Atunci Saul a spus purtătorului său
de arme: Scoate-ți sabia și străpunge-mă cu ea, ca nu
cumva acești necircumciși să vină și să își bată joc de
mine. Dar purtătorul său de arme nu a voit, pentru că
se temea foarte tare. De aceea Saul a luat o sabie și s-
a aruncat în ea. 5 Și când purtătorul său de arme a
văzut că Saul era mort, a căzut și el în sabie și a murit.
6 Astfel Saul a murit și cei trei fii ai săi și toată casa lui
a murit împreună. 7 Și când toți bărbații lui Israel, care
erau în vale, au văzut că frații lor au fugit și că Saul
și fiii lui au murit, și-au părăsit cetățile și au fugit; și
filistenii au venit și au locuit în ele. 8 Și s-a întâmplat
a doua zi, când filistenii au venit să dezbrace pe cei
uciși, că au găsit pe Saul și pe fiii lui, căzuți în muntele
Ghilboa. 9 Și după ce l-au dezbrăcat, i-au luat capul și
armura și le-au trimis de jur împrejur în țara filistenilor,
ca să dea de știre idolilor lor și poporului. 10 Și au
pus armura lui în casa dumnezeilor lor și au pironit
capul lui în templul lui Dagon. 11 Și când tot Iabes-
Galaadul a auzit tot ce i-au făcut filistenii lui Saul, 12 S-
au ridicat, toți bărbații viteji și au luat trupul lui Saul și
trupurile fiilor lui și le-au adus la Iabes și le-au îngropat
oasele sub stejarul din Iabes și au postit șapte zile.
13 Astfel Saul a murit pentru fărădelegea lui pe care
a făcut-o împotriva DOMNULUI, împotriva cuvântului
DOMNULUI, pe care nu l-a ținut și de asemenea pentru
că a întrebat pe una care avea demon, pentru a cere
sfat de la el; 14 Și nu a cerut sfat de la DOMNUL; de
aceea l-a ucis și a întors împărăția la David, fiul lui Isai.

11 Atunci tot Israelul s-a adunat la David la Hebron,
spunând: Iată, noi suntem din osul tău și carnea
ta. 2 Și mai mult, odinioară, chiar când Saul era
împărat, tu ai fost cel care ai scos și ai adus pe Israel,
și DOMNUL Dumnezeul tău ți-a spus: Tu vei paște
poporul meu Israel și vei fi conducător peste poporul
meu Israel. 3 De aceea au venit toți bătrânii lui Israel la
împărat în Hebron; și David a făcut un legământ cu ei
în Hebron înaintea DOMNULUI; și ei au uns pe David
împărat peste Israel, conform cuvântului DOMNULUI
prin Samuel. 4 Și David și tot Israelul au mers la
Ierusalim, care este Iebus; unde erau iebusiții, locuitorii
țării. 5 Și locuitorii din Iebus i-au spus lui David: Să nu
intri aici. Totuși David a luat cetățuia Sionului, care este
cetatea lui David. 6 Și David a spus: Oricine lovește
primul pe iebusiți va fi mai marele și căpetenia. Atunci
Ioab, fiul Țeruiei, s-a urcat primul și a fost mai marele.
7 Și David a locuit în cetățuie; de aceea au numit-
o cetatea lui David. 8 Și a construit cetatea de jur
împrejur, de la Milo de jur împrejur; și Ioab a reparat
restul cetății. 9 Astfel David a crescut din ce în ce mai
mare, fiindcă DOMNUL oștirilor era cu el. 10 Aceștia de
asemenea sunt mai marii războinicilor pe care David îi
avea, care s-au întărit cu el în împărăția sa și cu tot
Israelul, pentru a-l face împărat, conform cuvântului
DOMNULUI referitor la Israel. 11 Și acesta este numărul

războinicilor pe care David i-a avut, Iașobeam, un
hacmonit, mai marele căpeteniilor; și-a ridicat sulița
împotriva a trei sute, pe care i-a ucis odată. 12 Și
după el era Eleazar, fiul lui Dodo, ahohitul, care era
unul dintre cei trei viteji. 13 El era cu David la Pas-
Damim și acolo filistenii s-au adunat la bătălie, unde
era o bucată de pământ plină de orz; și poporul a
fugit din fața filistenilor. 14 Și ei s-au așezat în mijlocul
acelei bucăți și au eliberat-o și au ucis pe filisteni; și
DOMNUL i-a salvat printr-o mare eliberare. 15 Și trei
dintre cele treizeci de căpetenii au coborât la stânca
lui David în peștera lui Adulam; și oastea filistenilor
avea tabăra așezată în valea lui Refaim. 16 Și David
era în întăritură și garnizoana filistenilor era atunci la
Betleem. 17 Și David a tânjit și a spus: Ah, de mi-ar da
cineva să beau apă din fântâna Betleemului, care este
la poartă! 18 Și cei trei au pătruns prin oastea filistenilor
și au tras apă din fântâna Betleemului, care era la
poartă și au luat-o și au adus-o la David, dar David nu
a dorit să bea din ea, ci a turnat-o pentru DOMNUL,
19 Și a spus: Dumnezeul meu să mă ferească să fac
acest lucru! Să beau sângele acestor bărbați care și-au
pus viețile în primejdie? căci cu prețul vieților lor au
adus-o. De aceea nu a voit să o bea. Aceste lucruri au
fost făcute de acești trei care erau cei mai viteji. 20 Și
Abișai, fratele lui Ioab, el era mai marele celor trei, căci
ridicându-și sulița împotriva a trei sute, i-a ucis și a avut
nume printre cei trei. 21 Dintre cei trei, el era demn de
mai multă cinste decât ceilalți doi; căci era căpetenia
lor, totuși nu a ajuns pe cei trei dintâi. 22 Benaia, fiul
lui Iehoiada, fiul unui bărbat viteaz, din Cabțeel, care
făcuse multe fapte; a ucis doi bărbați, ca niște lei, din
Moab, de asemenea a coborât și a ucis un leu, într-o
groapă, într-o zi cu zăpadă. 23 Și a ucis un egiptean,
un bărbat de o mare statură, înalt de cinci coți; și în
mâna egipteanului era o suliță ca bârna țesătorului; iar
el s-a coborât la el cu un toiag și a smuls sulița din
mâna egipteanului și l-a ucis cu propria lui suliță. 24
Aceste lucruri le-a făcut Benaia fiul lui Iehoiada și a
avut întâiul nume printre cei trei viteji. 25 Iată, era demn
de cinste printre cei treizeci, dar nu a ajuns la cei trei
dintâi; și David l-a pus peste garda lui. 26 De asemenea
războinicii din armate erau: Asael, fratele lui Ioab;
Elhanan, fiul lui Dodo din Betleem; 27 Șamot, haroritul;
Haleț, pelonitul; 28 Ira fiul lui Icheș, tecoitul; Abiezer,
antotitul; 29 Sibecai, hușatitul; Ilai, ahohitul; 30 Maharai,
netofatitul; Heled, fiul lui Baana, netofatitul; 31 Itai, fiul
lui Ribai din Ghibea care aparținea copiilor lui Beniamin;
Benaia, piratonitul; 32 Hurai de la pâraiele din Gaaș;
Abiel, arbatitul; 33 Azmavet, baharumitul; Eliahba,
șaalbonitul; 34 Fiii lui Hașem, ghizonitul; Ionatan, fiul
lui Șaghe, hararitul; 35 Ahiam, fiul lui Sacar, hararitul;
Elifal, fiul lui Ur; 36 Hefer, mecheratitul; Ahiia, pelonitul;
37 Hețro, carmelitul; Naarai, fiul lui Ezbai; 38 Ioel, fratele
lui Natan; Mibhar, fiul lui Hagri; 39 Țelec, amonitul;
Naharai, beerotitul, purtătorul de arme al lui Ioab, fiul
Țeruiei; 40 Ira, ieteritul; Gareb, ieteritul; 41 Urie, hititul;
Zabad, fiul lui Ahlai; 42 Adina, fiul lui Șiza, rubenitul, o
căpetenie a rubeniților și treizeci cu el; 43 Hanan, fiul
lui Maaca; și Iosafat, mitnitul; 44 Ozia, așterotitul; Șama
și Iehiel, fiii lui Hotam, aroeritul; 45 Iediael, fiul lui Șimri;
și Ioha, fratele său, tițitul; 46 Eliel, mahavitul; și Ieribai
și Ioșavia, fiii lui Elnaam; și Itma, moabitul; 47 Eliel și
Obed și Iaasiel, mesobaitul.

12 Și aceștia sunt cei care au venit la David la
Țiclag, în timp ce încă se ascundea din cauza lui
Saul, fiul lui Chiș; și ei erau printre războinici, ajutoare
la război. 2 Erau înarmați cu arcuri și puteau folosi
și mâna dreaptă și cea stângă în aruncare de pietre
și trăgând săgeți din arc, erau dintre frații lui Saul, al
lui Beniamin. 3 Mai marele era Ahiezer, apoi Ioaș,
fiii lui Șemaa din Ghibea; și Ieziel și Pelet, fiii lui
Azmavet; și Beraca și Iehu, antotitul; 4 Și Ismaia din
Gabaon, un războinic printre cei treizeci și peste cei
treizeci; și Ieremia și Iahaziel și Iohanan și Iozabad din
Ghederot, 5 Eluzai și Ierimot și Bealia și Șemaria și
Șefatia harofitul, 6 Elcana și Iesia și Azareel și Ioezer și
Iașobeam, coreiți, 7 Și Ioela și Zebadia, fiii lui Ieroham
din Ghedor. 8 Și dintre gadiți s-au separat acolo pentru
David în întăritura din pustie, războinici viteji și bărbați
războinici pregătiți pentru bătălie, care puteau purta
scut și platoșă, a căror fețe erau ca fețele leilor și erau
atât de iuți precum căprioarele pe munți; 9 Ezer, întâiul;
Obadia, al doilea; Eliab, al treilea; 10 Mișmana, al
patrulea; Ieremia al cincilea; 11 Atai, al șaselea; Eliel al
șaptelea; 12 Iohanan, al optulea; Elzabad al nouălea;
13 Ieremia, al zecelea; Macbanai, al unsprezecelea. 14
Aceștia erau dintre fiii lui Gad, căpetenii ale oștirilor,
unul dintre cei mai mici era peste o sută și cel mai mare
peste o mie. 15 Aceștia sunt cei care au mers peste
Iordan în prima lună, când inundase toate malurile
lui; și au pus pe fugă pe toți cei din văi și spre est
și spre vest. 16 Și acolo au venit copiii lui Beniamin
și Iuda la întăritura lui David. 17 Și David a ieșit să
îi întâmpine și le-a răspuns și le-a zis: Dacă veniți în
pace să mă ajutați, inima mea va fi unită cu voi, dar
dacă veniți să mă trădați dușmanilor mei, văzând că nu
este nimic rău în mâinile mele, Dumnezeul părinților
noștri va vedea și va mustra. 18 Atunci duhul a venit
peste Amasai, care era mai marele căpeteniilor și a
spus: Ai tăi suntem, David și de partea ta, fiu al lui
Isai; pace, pace ție și pace ajutoarelor tale; fiindcă
Dumnezeul tău te ajută. Atunci David i-a primit și i-a
făcut căpetenii de ceată. 19 Și acolo au trecut unii din
Manase la David, când a venit cu filistenii împotriva

lui Saul la bătălie, dar ei nu l-au ajutat, fiindcă prinții
filistenilor, după sfat, l-au îndepărtat, spunând: El va
trece la stăpânul său Saul, spre primejdia capetelor
noastre. 20 Mergând la Țiclag, acolo au trecut la el
din Manase: Adnah și Iozabad și Iediael și Mihail și
Iozabad și Elihu și Țiltai, căpeteniile miilor care erau
din Manase. 21 Și l-au ajutat pe David împotriva cetei
jefuitorilor, fiindcă ei erau toți războinici viteji și erau
căpetenii în oștire. 22 Fiindcă în acel timp, zi de zi,
veneau la David să îl ajute, până când a ajuns o mare
oștire, precum oștirea lui Dumnezeu. 23 Și acestea sunt
numerele cetelor gata înarmate de război care au venit
la David în Hebron, pentru a întoarce împărăția lui Saul
la David, conform cuvântului DOMNULUI. 24 Copiii lui
Iuda care purtau scut și suliță erau șase mii opt sute,
gata înarmați de război. 25 Dintre copiii lui Simeon,
războinici viteji gata pentru război, șapte mii o sută. 26
Dintre copiii lui Levi patru mii șase sute. 27 Și Iehoiada
era conducătorul aaroniților și cu el erau trei mii șapte
sute; 28 Și Țadoc, un tânăr, războinic viteaz; și din casa
tatălui său, douăzeci și două de căpetenii. 29 Și dintre
copiii lui Beniamin, rudele lui Saul, trei mii, căci până
atunci cea mai mare parte dintre ei ținuseră parte casei
lui Saul. 30 Și dintre copiii lui Efraim douăzeci de mii
opt sute, războinici viteji, faimoși din casa părinților lor.
31 Și din jumătatea tribului lui Manase, optsprezece
mii, care erau chemați pe nume să vină să facă pe
David împărat. 32 Și dintre copiii lui Isahar, care aveau
înțelegerea timpurilor, pentru a cunoaște ce avea Israel
de făcut; capii lor erau două sute; și toți frații lor erau
la porunca lor. 33 Din Zabulon, cei care au pornit la
bătălie, deprinși la război, cu toate uneltele de război,
cincizeci de mii, care puteau sta umăr la umăr, nu aveau
inima împărțită. 34 Și din Neftali, o mie de căpetenii,
și împreună cu ei, treizeci și șapte de mii, cu scut și
suliță. 35 Și dintre daniți, deprinși la război, douăzeci și
opt de mii șase sute. 36 Și din Așer, cei care au pornit
la bătălie, deprinși la război, patruzeci de mii. 37 Și de
partea cealaltă a Iordanului, dintre rubeniți și gadiți și
din jumătatea tribului lui Manase, cu tot felul de unelte
de război pentru bătălie, o sută douăzeci de mii. 38
Toți acești bărbați de război, care puteau sta umăr la
umăr, au venit cu toată inima la Hebron, pentru a-l face
pe David împărat peste tot Israelul; și de asemenea
tot restul Israelului erau într-o singură inimă pentru a-l
face pe David împărat. 39 Și acolo au fost cu David trei
zile, mâncând și bând; fiindcă frații lor le pregătiseră.
40 Mai mult, cei care erau aproape de ei, spre Isahar
și Zabulon și Neftali, au adus pâine pe măgari și pe
cămile și pe catâri și pe boi și carne, mâncare, turte de
smochine și grămezi de stafide și vin și untdelemn și
boi și oi din abundență, fiindcă era bucurie în Israel.

13 Și David s-a sfătuit cu căpeteniile miilor și a
sutelor și cu fiecare conducător. 2 Și David a
spus întregii adunări a lui Israel: Dacă vi se pare bine
și dacă este de la DOMNUL Dumnezeul nostru, să
trimitem peste tot la frații noștri de jur împrejur, care
sunt rămași în toată țara lui Israel și cu ei de asemenea
la preoți și la leviți care sunt în cetățile și împrejurimile
lor, să se adune la noi; 3 Și să aducem din nou chivotul
Dumnezeului nostru la noi, fiindcă nu am cerut sfat de
la el în zilele lui Saul. 4 Și întreaga adunare a spus
că ar dori să facă astfel, căci lucrul era drept în ochii
întregului popor. 5 Astfel David a adunat tot Israelul
împreună, de la Șihor din Egipt chiar până la intrarea
din Hamat, pentru a aduce chivotul lui Dumnezeu de
la Chiriat-Iearim. 6 Și David și tot Israelul s-a urcat la
Baala, care este, la Chiriat-Iearim, care a aparținut lui
Iuda, pentru a aduce de acolo chivotul lui Dumnezeu,
DOMNUL, care locuiește între heruvimi, al cărui nume
este chemat acolo. 7 Și au dus chivotul lui Dumnezeu
într-un car din casa lui Abinadab; și Uza și Ahio au
condus carul. 8 Și David și întregul Israel au jucat
înaintea lui Dumnezeu cu toată puterea lor, cu cântare
și cu harpe și cu psalterioane și cu tamburine și cu
chimvale și cu trâmbițe. 9 Și când au ajuns la aria lui
Chidon, Uza și-a întins mâna pentru a ține chivotul;
fiindcă boii s-au poticnit. 10 Și mânia DOMNULUI s-a
aprins împotriva lui Uza și l-a lovit, deoarece și-a pus
mâna pe chivot și acolo a murit înaintea lui Dumnezeu.
11 Și David a fost nemulțumit, deoarece DOMNUL
făcuse o spărtură asupra lui Uza, de aceea acel loc
este numit Pereț-Uza până în această zi. 12 Și David s-
a temut de Dumnezeu în acea zi, spunând: Cum voi
aduce chivotul lui Dumnezeu acasă la mine? 13 Astfel
David nu a adus chivotul acasă la el, în cetatea lui
David, ci l-a dus deoparte, în casa lui Obed-Edom, din
Gat. 14 Și chivotul lui Dumnezeu a rămas cu familia
lui Obed-Edom, în casa lui, trei luni. Și DOMNUL a
binecuvântat casa lui Obed-Edom și tot ce avea.

14 Și Hiram, împăratul Tirului, a trimis la David
mesageri și lemnărie de cedru, cu pietrari și
tâmplari, pentru a-i construi o casă. 2 Și David a
înțeles că DOMNUL l-a întărit împărat peste Israel,
fiindcă împărăția sa a fost ridicată pe înălțimi, din cauza
poporului său Israel. 3 Și David și-a luat mai multe soții
la Ierusalim: și David a născut mai mulți fii și fiice. 4
Și acestea sunt numele copiilor lui pe care i-a avut
în Ierusalim: pe Șamua și pe Șobab, pe Natan și pe
Solomon, 5 Și pe Ibhar și pe Elișua și pe Elpelet, 6 Și
pe Noga și pe Nefeg și pe Iafia, 7 Și pe Elișama și
pe Beeliada și pe Elifelet. 8 Și când filistenii au auzit
că David a fost uns împărat peste întregul Israel, toți
filistenii s-au urcat să îl caute pe David. Și David a auzit

și a ieșit împotriva lor. 9 Și filistenii au venit și s-au
întins în valea lui Refaim. 10 Și David a cerut sfat de la
Dumnezeu, spunând: Să mă urc împotriva filistenilor;
îi vei da în mâna mea? Și DOMNUL i-a spus: Urcă-
te; căci îi voi da în mâna ta. 11 Astfel s-au urcat la
Baal-Perațim; și David i-a lovit acolo. Atunci David a
spus: Dumnezeu s-a năpustit asupra dușmanilor mei
prin mâna mea ca năpustirea apelor, de aceea au pus
acelui loc numele, Baal-Perațim. 12 Și ei și-au lăsat
dumnezeii acolo, iar David a dat poruncă și au fost arși
cu foc. 13 Și filistenii s-au întins din nou în vale. 14 De
aceea David a cerut din nou, sfat de la Dumnezeu; și
Dumnezeu i-a spus: Nu te urca după ei; întoarce-te
de la ei și vino asupra lor de partea opusă, a duzilor.
15 Și va fi, când vei auzi un foșnit de pași în vârful
duzilor, atunci să ieși la bătălie, fiindcă Dumnezeu a
ieșit înaintea ta pentru a lovi oastea filistenilor. 16 David
de aceea a făcut precum Dumnezeu îi poruncise, și
au lovit oastea filistenilor de la Gabaon chiar până la
Ghezer. 17 Și faima lui David s-a răspândit în toate
țările; și DOMNUL a adus frica de el asupra tuturor
națiunilor.

15 Și David și-a făcut case în cetatea lui David și a
pregătit un loc pentru chivotul lui Dumnezeu și a
ridicat pentru el un cort. 2 Atunci David a spus: Nimeni
nu trebuie să poarte chivotul lui Dumnezeu ci doar
leviți, fiindcă pe ei i-a ales DOMNUL să poarte chivotul
lui Dumnezeu și să îi servească pentru totdeauna. 3 Și
David a adunat tot Israelul la Ierusalim, pentru a aduce
chivotul DOMNULUI la locul lui, pe care îl pregătise
pentru el. 4 Și David a adunat pe copiii lui Aaron și
pe leviți; 5 Dintre fiii lui Chehat: mai marele Uriel și
frații lui, o sută douăzeci; 6 Dintre fiii lui Merari: mai
marele Asaia și frații lui, două sute douăzeci; 7 Dintre
fiii lui Gherșom: mai marele Ioel și frații lui, o sută
treizeci; 8 Dintre fiii lui Elițafan: mai marele Șemaia și
frații lui, două sute; 9 Dintre fiii lui Hebron: mai marele
Eliel și frații lui, optzeci; 10 Dintre fiii lui Uziel: mai
marele Aminadab și frații lui, o sută doisprezece. 11 Și
David a chemat pe Țadoc și pe Abiatar, preoții, și pe
leviți, pe Uriel, pe Asaia și pe Ioel, pe Șemaia și pe
Eliel și pe Aminadab, 12 Și le-a spus: Voi sunteți mai
marii părinților leviților; sfințiți-vă, deopotrivă voi și frații
voștri, ca să aduceți chivotul DOMNULUI Dumnezeul
lui Israel la locul pe care l-am pregătit pentru el. 13
Fiindcă voi nu ați făcut aceasta de la început, DOMNUL
Dumnezeul nostru a făcut o spărtură asupra noastră,
deoarece nu l-am căutat după rânduiala cuvenită. 14
Astfel preoții și leviții s-au sfințit pentru a duce chivotul
DOMNULUI Dumnezeul lui Israel. 15 Și copiii leviților
au purtat chivotul lui Dumnezeu, pe umerii lor, cu drugii
în el, precum Moise poruncise conform cuvântului
DOMNULUI. 16 Și David a vorbit mai marelui leviților să
rânduiască pe frații lor să fie cântăreți cu instrumente
de muzică, psalterioane și harpe și chimvale, sunând și
înălțându-și vocea cu bucurie. 17 Astfel leviții au rânduit
pe Heman, fiul lui Ioel; și dintre frații săi, pe Asaf, fiul lui
Berechia; și dintre fiii lui Merari, frații lor, pe Etan, fiul
lui Cușaia; 18 Și cu ei pe frații lor de gradul doi: pe
Zaharia, pe Ben și pe Iaaziel și pe Șemiramot și pe
Iehiel și pe Uni, pe Eliab și pe Benaia și pe Maaseia
și pe Matitia și pe Elifele și pe Micneia și pe Obed-
Edom și pe Ieiel, portarii. 19 Astfel cântăreții: Heman,
Asaf și Etan, au fost rânduiți să sune din chimvale de
aramă; 20 Și pe Zaharia și pe Aziel și pe Șemiramot
și pe Iehiel și pe Uni și pe Eliab și pe Maaseia și pe
Benaia, cu psalterioane pe alamot; 21 Și pe Matitia și
pe Elifele și pe Micneia și pe Obed-Edom și pe Ieiel
și pe Azazia, care cântau cu harpe cu opt corzi spre
întărirea sunetului. 22 Și Chenania, mai marele leviților,
avea sarcina cântării, el instruia în cântare, deoarece el
era iscusit. 23 Și Berechia și Elcana erau ușieri pentru
chivot. 24 Și Șebania și Iosafat și Netaneel și Amasai
și Zaharia și Benaia și Eliezer, preoții, au suflat din
trâmbițe înaintea chivotului lui Dumnezeu. Și Obed-
Edom și Iehia erau ușieri pentru chivot. 25 Astfel David
și bătrânii Israelului și căpeteniile peste mii, au mers
să aducă chivotul legământului DOMNULUI din casa
lui Obed-Edom, cu bucurie. 26 Și s-a întâmplat, când
Dumnezeu a ajutat pe leviții care au purtat chivotul
legământului DOMNULUI, că au oferit șapte tauri și
șapte berbeci. 27 Și David și toți leviții care au purtat
chivotul și cântăreții și Chenania, maestrul cântării cu
cântăreții, erau îmbrăcați cu o robă de in subțire; David
de asemenea avea pe el și un efod de in. 28 Astfel
tot Israelul a adus chivotul legământului DOMNULUI
cu strigare și cu sunet de cornet și cu trâmbițe și cu
chimvale, sunând din psalterioane și harpe. 29 Și s-a
întâmplat, precum chivotul legământului DOMNULUI a
intrat în cetatea lui David, că Mical, fiica lui Saul, privind
afară pe fereastră, a văzut pe împăratul David dansând
și jucând, și l-a disprețuit în inima ei.

16 Astfel au adus chivotul lui Dumnezeu și l-au
așezat în mijlocul cortului pe care David l-a ridicat
pentru el; și au oferit sacrificii arse și ofrande de pace
înaintea lui Dumnezeu. 2 Și când David a sfârșit oferirea
ofrandelor arse și a ofrandelor de pace, a binecuvântat
poporul în numele DOMNULUI. 3 Și a împărțit fiecăruia
din Israel, deopotrivă bărbat și femeie, fiecăruia o
pâine și o bucată bună de carne și un ulcior de vin.
4 Și a rânduit leviți să servească înaintea chivotului
DOMNULUI și să mărturisească și să mulțumească și
să laude pe DOMNUL Dumnezeul lui Israel, 5 Asaf,
mai marele; și lângă el, Zaharia, Ieiel și Șemiramot

și Iehiel și Matitia și Eliab și Benaia și Obed-Edom;
și Ieiel cu psalterioane și cu harpe; dar Asaf suna cu
chimvale, 6 Benaia de asemenea și Iahaziel, preoții, cu
trâmbițe erau continuu înaintea chivotului legământului
lui Dumnezeu. 7 Atunci în acea zi David a dat întâi acest
psalm, în mâna lui Asaf și a fraților săi, pentru a mulțumi
DOMNULUI. 8 Aduceți mulțumiri DOMNULUI; chemați
numele lui, faceți cunoscute faptele lui printre popoare.
9 Cântați-i, cântați-i psalmi, vorbiți despre toate lucrările
lui minunate. 10 Glorificați-vă în sfântul său nume, să
se bucure inima celor ce caută pe DOMNUL. 11 Căutați
pe DOMNUL și puterea lui, căutați neîncetat fața lui.
12 Amintiți-vă lucrările lui minunate pe care le-a făcut;
minunile lui și judecățile gurii sale; 13 Voi, sămânță
a lui Israel, servitorul lui, copii ai lui Iacob, aleșii lui.
14 El este DOMNUL Dumnezeul nostru, judecățile lui
sunt pe tot pământul. 15 Amintiți-vă legământul său
întotdeauna, cuvântul pe care l-a poruncit la o mie de
generații. 16 Legământ pe care l-a făcut cu Avraam și
jurământul său lui Isaac; 17 Și a întărit același legământ
lui Iacob ca lege și lui Israel ca legământ veșnic, 18
Spunând: Ție îți voi da țara Canaanului, sorțul moștenirii
tale; 19 Când ați fost doar puțini la număr; da, doar
puțini; și străini în țară. 20 Și când au mers de la o
națiune la alta, de la o împărăție la alt popor; 21 El
nu a permis niciunui om să le facă rău; da, a mustrat
împărați pentru ei, 22 Spunând: Nu atingeți pe unșii mei
și nu faceți rău profeților mei. 23 Cântați DOMNULUI,
tot pământul; arătați zi de zi salvarea lui. 24 Vestiți
gloria lui printre păgâni și lucrările lui minunate printre
toate națiunile. 25 Pentru că mare este DOMNUL și
demn de a fi mult lăudat, el de asemenea este de temut
deasupra tuturor dumnezeilor. 26 Căci toți dumnezeii
popoarelor sunt idoli, dar DOMNUL a făcut cerurile. 27
Glorie și onoare sunt în prezența lui, tărie și veselie sunt
în locul său. 28 Dați DOMNULUI familii de popoare;
dați DOMNULUI glorie și tărie. 29 Dați DOMNULUI
gloria datorată numelui său; aduceți ofrandă și veniți
înaintea lui; închinați-vă DOMNULUI în frumusețea
sfințeniei. 30 Temeți-vă înaintea lui, tot pământul; lumea
de asemenea va fi întemeiată, încât nu se va clătina. 31
Să se veselească cerurile și să se bucure pământul; și
să spună oamenii printre națiuni: DOMNUL domnește.
32 Să urle marea și plinătatea ei; să se bucure câmpurile
și tot ce este pe ele. 33 Atunci vor cânta copacii pădurii
la prezența DOMNULUI, deoarece el vine să judece
pământul. 34 Aduceți mulțumiri DOMNULUI, pentru că
este bun, că a lui milă dăinuiește pentru totdeauna. 35
Și spuneți: Salvează-ne, Dumnezeu al salvării noastre
și adună-ne și eliberează-ne de păgâni, ca să aducem
mulțumiri numelui tău sfânt și să ne glorificăm în lauda
ta. 36 Binecuvântat fie DOMNUL Dumnezeul lui Israel
pentru totdeauna și întotdeauna. Și tot poporul a spus:
Amin; și a lăudat pe DOMNUL. 37 Astfel a lăsat acolo
înaintea chivotului legământului DOMNULUI pe Asaf și
pe frații lui, să servească neîncetat înaintea chivotului,
precum cerea lucrarea fiecărei zile; 38 Și pe Obed-
Edom cu frații lui, șaizeci și opt; pe Obed-Edom de
asemenea, fiul lui Iedutun, și pe Hosa să fie portari;
39 Și pe preotul Țadoc și frații săi, preoții, înaintea
tabernacolului DOMNULUI pe înălțimea care era la
Gabaon, 40 Pentru a aduce ofrande arse DOMNULUI
pe altarul ofrandei arse, neîncetat, dimineața și seara;
și pentru a face conform cu tot ce este scris în legea
DOMNULUI, pe care i-a poruncit-o lui Israel; 41 Și cu ei
pe Heman și Iedutun, și restul care au fost aleși, care
au fost chemați pe nume, să dea mulțumiri DOMNULUI,
că a lui milă dăinuiește pentru totdeauna; 42 Și cu ei au
fost Heman și Iedutun cu trâmbițe și chimvale și cu
instrumentele muzicale ale lui Dumnezeu, pentru aceia
care trebuiau să sune. Și fiii lui Iedutun erau portari. 43
Și tot poporul a plecat, fiecare om la casa lui, iar David
s-a întors să binecuvânteze casa lui.

17 Și s-a întâmplat, precum David ședea în casa
lui, că David i-a spus profetului Natan: Iată, eu
locuiesc într-o casă de cedri, dar chivotul legământului
DOMNULUI rămâne sub covoare. 2 Atunci Natan i-
a spus lui David: Fă tot ce este în inima ta, fiindcă
Dumnezeu este cu tine. 3 Și s-a întâmplat, că în
aceeași noapte, cuvântul lui Dumnezeu a venit la
Natan, spunând: 4 Du-te și spune-i lui David, servitorul
meu: Astfel spune DOMNUL: Să nu îmi construiești
o casă de locuit; 5 Fiindcă nu am locuit într-o casă
din ziua în care am scos pe Israel până în această
zi; ci am mers din cort în cort și dintr-un tabernacol în
altul. 6 Oriișiunde am umblat cu tot Israelul, am vorbit
eu un cuvânt vreunui judecător din Israel, căruia i-am
poruncit să pască poporul meu, spunând: De ce nu
mi-ați construit o casă de cedri? 7 Și acum, astfel să
spui servitorului meu David: Astfel spune DOMNUL
oștirilor: Te-am luat de la staulul oilor, din urma oilor, ca
să fii conducător peste poporul meu Israel; 8 Și am
fost cu tine pretutindeni unde ai umblat și am stârpit
pe toți dușmanii tăi dinaintea ta și ți-am făcut numele
ca numele oamenilor mari care sunt pe pământ. 9 De
asemenea voi rândui un loc pentru poporul meu Israel
și îi voi sădi și vor locui în locul lor și nu vor mai fi mutați;
nici copiii stricăciunii nu îi vor mai risipi, ca la început,
10 De când am poruncit să fie judecători peste poporul
meu Israel. Mai mult, voi supune toți dușmanii tăi. Și
mai mult, îți spun că DOMNUL îți va construi o casă. 11
Și se va întâmpla, când zilele tale se vor sfârși, și vei
merge să fii cu părinții tăi, că voi ridica sămânța ta după
tine, care va fi dintre fiii tăi și voi întemeia împărăția sa.
12 El îmi va construi o casă și eu îi voi întemeia tronul

pentru totdeauna. 13 Voi fi tatăl lui și el va fi fiul meu și
nu îmi voi lua mila de la el, precum am luat-o de la cel
care a fost înaintea ta; 14 Ci îl voi așeza în casa mea și
în împărăția mea pentru totdeauna; și tronul său va fi
întemeiat pentru totdeauna. 15 Conform cu toate aceste
cuvinte și conform cu toată această viziune, astfel i-a
vorbit Natan lui David. 16 Și împăratul David a venit și
a șezut înaintea DOMNULUI și a spus: Cine sunt eu,
DOAMNE Dumnezeule și ce este casa mea, că m-ai
adus până aici? 17 Și totuși acesta a fost un lucru mic
în ochii tăi, Dumnezeule; căci tu de asemenea ai vorbit
de mult timp despre casa servitorului tău ce va veni; și
m-ai privit conform cu starea unui om de rang înalt,
DOAMNE Dumnezeule. 18 Ce să îți mai spună David
pentru onoarea dată servitorului tău? căci tu cunoști
pe servitorul tău. 19 DOAMNE, de dragul servitorului
tău și conform cu inima ta, ai făcut toată această
măreție, făcând cunoscute toate aceste lucruri mari. 20
DOAMNE, nu este nimeni ca tine, nici nu este vreun alt
Dumnezeu în afară de tine, conform cu tot ce am auzit
cu urechile noastre. 21 Și ce națiune pe pământ este
ca poporul tău Israel, pe care Dumnezeu a mers să
îl răscumpere pentru a fi propriul său popor, pentru
a-ți face un nume de măreție și de înspăimântare,
alungând națiuni dinaintea poporului tău, pe care l-ai
răscumpărat din Egipt? 22 Pentru că pe poporul tău
Israel l-ai făcut propriul tău popor pentru totdeauna;
și tu, DOAMNE, tu ai devenit Dumnezeul lor. 23 Și
acum, DOAMNE, să fie întemeiat, pentru totdeauna,
acest lucru pe care l-ai vorbit referitor la servitorul
tău și referitor la casa lui și să faci precum ai spus.
24 Să fie întemeiat ca numele tău să fie preamărit
pentru totdeauna, spunând: DOMNUL oștirilor este
Dumnezeul lui Israel, un Dumnezeu pentru Israel; și
să fie întemeiată, înaintea ta casa lui David, servitorul
tău. 25 Fiindcă tu, Dumnezeul meu, ai spus servitorului
tău că îi vei construi o casă; de aceea servitorul tău a
găsit în inima lui să se roage în fața ta. 26 Și acum,
DOAMNE, tu ești Dumnezeu și ai promis această
bunătate servitorului tău; 27 Și acum, binevoiește să
binecuvântezi casa servitorului tău, ca să fie înaintea ta
pentru totdeauna; căci tu ești cel care binecuvântează,
DOAMNE și va fi binecuvântată pentru totdeauna.

18 Și după aceasta s-a întâmplat, că David a lovit
pe filisteni și i-a supus și a luat Gat și orașele
ei din mâna filistenilor. 2 Și a lovit Moabul; și moabiții
au devenit servitorii lui David și au adus daruri. 3 Și
David a lovit pe Hadarezer, împăratul Țobei, până la
Hamat, în timp ce acesta mergea să își întemeieze
stăpânirea, până la râul Eufrat. 4 Și David a luat de la
el o mie de care și șapte mii de călăreți și douăzeci de
mii de pedeștri; David de asemenea a tăiat tendoanele
tuturor cailor de la care și a păstrat o sută de care.
5 Și când sirienii din Damasc au venit să îl ajute pe
Hadarezer, împăratul Țobei, David a ucis dintre sirieni
douăzeci și două de mii de bărbați. 6 Atunci David
a pus garnizoane în Siria Damascului; și sirienii au
devenit servitorii lui David și au adus daruri. Astfel
DOMNUL a păstrat pe David oriunde el a mers. 7 Și
David a luat scuturile de aur care erau pe servitorii
lui Hadarezer și le-a adus la Ierusalim. 8 La fel de la
Tibhat și din Cun, cetăți ale lui Hadarezer, a adus David
foarte multă aramă, cu care Solomon a făcut marea de
aramă și coloanele și vasele de aramă. 9 Și când Tohu,
împăratul Hamatului, a auzit cum David lovise toată
oastea lui Hadarezer, împăratul Țobei, 10 A trimis pe
Hadoram, fiul său, la împăratul David, pentru a-l întreba
de bunăstare și pentru a-l felicita, deoarece luptase
împotriva lui Hadarezer și îl lovise; (căci Hadarezer
avea război cu Tohu); și a trimis cu el tot felul de vase
din aur și argint și aramă. 11 Pe acestea de asemenea
David le-a dedicat DOMNULUI, cu argintul și aurul pe
care l-a adus de la toate aceste națiuni; de la Edom și
de la Moab și de la copiii lui Amon și de la filisteni și de
la Amalec. 12 Mai mult, Abișai, fiul Țeruiei, a ucis dintre
edomiți în valea sării, optsprezece mii. 13 Și a pus
garnizoană în Edom; și toți edomiții au devenit servitorii
lui David. Astfel DOMNUL a păstrat pe David oriunde el
a mers. 14 Și David a domnit peste tot Israelul și a
făcut judecată și dreptate în tot poporul său. 15 Și Ioab,
fiul Țeruiei, era peste oștire și Iosafat, fiul lui Ahilud,
cronicar. 16 Și Țadoc, fiul lui Ahitub, și Abimelec, fiul lui
Abiatar, erau preoți; și Șavșa era scrib; 17 Și Benaia,
fiul lui Iehoiada, era peste cheretiți și peletiți; și fiii lui
David erau mai mari pe lângă împărat.

19 Și după aceasta s-a întâmplat, că Nahaș,
împăratul copiilor lui Amon, a murit și fiul său
a domnit în locul său. 2 Și David a spus: Voi arăta
bunătate lui Hanun, fiul lui Nahaș, deoarece tatăl său
mi-a arătat bunătate. Și David a trimis mesageri să
îl mângâie referitor la tatăl său. Astfel servitorii lui
David au intrat în țara copiilor lui Amon la Hanun, să îl
mângâie. 3 Dar prinții copiilor lui Amon i-au spus lui
Hanun: Crezi că David onorează pe tatăl tău, încât a
trimis mângâietori la tine; nu au venit servitorii lui la
tine să cerceteze și să dărâme și să spioneze țara?
4 De aceea Hanun a luat pe servitorii lui David și i-a
ras și le-a retezat veșmintele la mijloc aproape până
la fese și i-a trimis. 5 Atunci au mers câțiva și i-au
spus lui David cum au fost oamenii lui tratați. Și a
trimis după ei să îi întâlnească, pentru că oamenii
erau foarte rușinați. Și împăratul a spus: Rămâneți la
Ierihon până vă cresc bărbile și apoi întoarceți-vă. 6 Și
când copiii lui Amon au văzut că s-au împuțit înaintea

lui David, Hanun și copiii lui Amon au trimis o mie
de talanți de argint pentru a-și angaja care și călăreți
din Mesopotamia și din Siria-Maaca și din Țoba. 7
Astfel au angajat treizeci și două de mii de care și pe
împăratul din Maaca și poporul său, care au venit și au
așezat tabăra înaintea Medebei. Și copiii lui Amon s-
au adunat din cetățile lor și au venit la bătălie. 8 Și
când David a auzit aceasta, a trimis pe Ioab și toată
oștirea de războinici. 9 Și copiii lui Amon au ieșit și s-au
desfășurat de bătălie înaintea porții cetății; și împărații
care veniseră erau deoparte în câmpie. 10 Și când Ioab
a văzut că bătălia era desfășurată împotriva lui înainte
și înapoi, a ales dintre cei mai aleși din Israel și i-a
desfășurat împotriva sirienilor. 11 Și restul poporului l-a
dat în mâna lui Abișai, fratele său, și s-au desfășurat
împotriva copiilor lui Amon. 12 Și a spus: Dacă sirienii
sunt prea tari pentru mine, atunci tu să mă ajuți, iar
dacă fiii lui Amon sunt prea tari pentru tine, atunci eu te
voi ajuta. 13 Încurajează-te și să ne purtăm cu vitejie
pentru poporul nostru și pentru cetățile Dumnezeului
nostru și DOMNUL să facă ceea ce este bine în ochii
lui. 14 Astfel Ioab și poporul care era cu el a înaintat
împotriva sirienilor pentru bătălie; iar ei au fugit din
fața lui. 15 Și când copiii lui Amon au văzut că sirienii
au fugit, au fugit la fel din fața lui Abișai fratele său
și au intrat în cetate. Atunci Ioab a venit la Ierusalim.
16 Și când sirienii au văzut că au fost învinși înaintea
lui Israel, au trimis mesageri și au scos pe sirienii
care erau dincolo de râu; și Șofah, căpetenia oștirii
lui Hadarezer, a mers înaintea lor. 17 Și i s-a spus lui
David; iar el a adunat tot Israelul și a trecut Iordanul
și a venit asupra lor și s-a desfășurat pentru bătălie
împotriva lor. Astfel când David a desfășurat bătălia
împotriva sirienilor, ei au luptat cu el. 18 Dar sirienii au
fugit dinaintea lui Israel; și David a ucis dintre Sirieni
șapte mii de bărbați care au luptat în care și patruzeci
de mii de pedeștri, și a ucis pe Șofah, căpetenia oștirii.
19 Și când servitorii lui Hadarezer au văzut că au fost
învinși în fața lui Israel, au făcut pace cu David și au
devenit servitorii lui, iar sirienii nu au mai dorit să îi
ajute pe copiii lui Amon vreodată.

20 Și s-a întâmplat, după ce s-a încheiat anul, pe
timpul când împărații ies la bătălie, că Ioab a
condus puterea armatei și a risipit țara copiilor lui Amon
și a venit și a asediat Raba. Dar David a întârziat la
Ierusalim. Și Ioab a lovit Raba și a distrus-o. 2 Și
David a luat coroana împăratului lor de pe capul lui
și a găsit-o cântărind un talant de aur și erau pietre
prețioase în ea; și a fost pusă pe capul lui David; iar el
a adus de asemenea peste măsură de multă pradă din
cetate. 3 Și a scos poporul care era în ea și i-a tăiat cu
ferăstraie și cu securi de fier și cu topoare. Astfel s-
a purtat David cu toate cetățile copiilor lui Amon. Și
David și tot poporul s-a întors la Ierusalim. 4 Și s-a
întâmplat după aceasta, că a izbucnit război cu filistenii
la Ghezer; în care Sibecai hușatitul a ucis pe Sipai,
care era dintre copiii uriașului, iar ei au fost supuși. 5 Și
a fost război din nou cu filistenii; și Elhanan, fiul lui Iair,
a ucis pe Lahmi, fratele lui Goliat, din Gat, coada suliței
lui era ca bârna unui țesător. 6 Și din nou a fost război
la Gat, unde un bărbat avea o mare statură, al cărui
degete și degete de la picioare erau douăzeci și patru,
șase la fiecare mână și șase la fiecare picior; și el de
asemenea era fiul uriașului. 7 Dar când a sfidat pe
Israel, Ionatan, fiul lui Șimea, fratele lui David, l-a ucis.
8 Aceștia li s-au născut uriașilor în Gat; și au căzut de
mâna lui David și de mâna servitorilor lui.

21 Și Satan s-a ridicat împotriva lui Israel și a
provocat pe David să numere Israelul. 2 Și David
a spus lui Ioab și conducătorilor poporului: Duceți-
vă, numărați Israelul de la Beer-Șeba până la Dan
și aduceți-mi numărul, ca să îl cunosc. 3 Și Ioab a
răspuns: DOMNUL să facă poporul lui de o sută de ori
mai mulți decât sunt; dar împărate, domnul meu, nu
sunt toți servitorii domnului meu? De ce atunci domnul
meu cere acest lucru? De ce să fie el o cauză de
fărădelege pentru Israel? 4 Totuși cuvântul împăratului
a învins împotriva lui Ioab. De aceea Ioab s-a depărtat
și a mers prin tot Israelul și a venit la Ierusalim. 5 Și
Ioab a dat lui David suma numărului poporului. Și toți cei
din Israel erau o mie de mii și o sută de mii de bărbați
care să tragă sabia; și Iuda era patru sute șaptezeci
de mii de bărbați care să tragă sabia. 6 Dar pe Levi
și Beniamin nu i-a numărat printre ei, căci cuvântul
împăratului îi era urât lui Ioab. 7 Și Dumnezeu a fost
nemulțumit cu acest lucru; de aceea a lovit pe Israel.
8 Și David i-a spus lui Dumnezeu: Am păcătuit mult
făcând acest lucru, dar acum, te implor, îndepărtează
nelegiuirea servitorului tău; căci m-am purtat foarte
prostește. 9 Și DOMNUL a vorbit lui Gad, văzătorul lui
David, spunând: 10 Du-te și spune-i lui David, zicând:
Astfel spune DOMNUL, îți ofer trei lucruri, alege-ți unul
dintre ele, pe care să ți-l fac. 11 Astfel Gad a venit la
David și i-a zis: Astfel spune DOMNUL: Alege-ți. 12 Ori
trei ani de foamete; sau trei luni să fii nimicit înaintea
dușmanilor tăi, timp în care sabia dușmanilor tăi să te
cuprindă; sau altfel trei zile sabia DOMNULUI, ciuma în
țară și îngerul DOMNULUI nimicind prin toate ținuturile
Israelului. Acum de aceea gândește-te ce cuvânt să
duc înapoi la cel ce mă trimite. 13 Și David i-a spus lui
Gad: Sunt într-o mare strâmtoare, lasă-mă să cad acum
în mâna DOMNULUI, căci foarte multe sunt îndurările
lui, dar nu mă lăsa să cad în mâna omului. 14 Astfel
DOMNUL a trimis ciuma peste Israel; și au căzut din

Israel șaptezeci de mii de bărbați. 15 Și Dumnezeu a
trimis un înger la Ierusalim să îl nimicească; și cum îl
nimicea, DOMNUL a privit și s-a pocăit de rău și a spus
îngerului care nimicea: Este destul, oprește-ți mâna.
Și îngerul DOMNULUI a stat lângă aria de vânturare
a lui Ornan iebusitul. 16 Și David și-a ridicat ochii și
a văzut pe îngerul DOMNULUI stând între pământ și
cer, având o sabie scoasă în mâna lui întinsă peste
Ierusalim. Atunci David și bătrânii Israelului, care erau
îmbrăcați în pânză de sac, au căzut cu fețele lor la
pământ. 17 Și David i-a spus lui Dumnezeu: Nu sunt eu
cel care a poruncit să fie numărat poporul? Chiar eu
sunt cel care a păcătuit și într-adevăr am făcut rău, dar
cât despre aceste oi, ce au făcut ele? Lasă mâna ta,
te rog, DOAMNE, să fie asupra mea și asupra casei
tatălui meu, dar nu asupra poporului tău, pentru a fi
măcelărit. 18 Atunci îngerul DOMNULUI a poruncit
lui Gad să spună lui David, ca David să urce și să
așeze un altar DOMNULUI în aria de vânturare a lui
Ornan iebusitul. 19 Și David s-a urcat la spusa lui
Gad, pe care a vorbit-o în numele DOMNULUI. 20 Și
Ornan s-a întors înapoi și a văzut îngerul; și cei patru
fii ai lui, cu el, s-au ascuns. Și Ornan vântura grâul.
21 Și cum David venea la Ornan, Ornan a privit și a
văzut pe David, și a ieșit din aria de vânturat și s-a
prosternat lui David, cu fața sa la pământ. 22 Atunci
David i-a spus lui Ornan: Dă-mi locul acestei arii de
vânturat, ca să zidesc pe ea un altar DOMNULUI; să
mi-l dai pentru prețul întreg, ca plaga să fie oprită de
la popor. 23 Și Ornan i-a spus lui David: Ia-ți-l și să
facă domnul, împăratul meu, ceea ce este bine în ochii
lui; iată, îți dau de asemenea boii pentru ofrande arse
și uneltele de vânturat pentru lemn și grâul pentru
dar de mâncare, dau totul. 24 Și împăratul David i-
a spus lui Ornan: Nu, ci cu adevărat îl voi cumpăra
pentru prețul întreg, căci nu voi lua ceea ce este al tău
pentru DOMNUL, nici nu voi oferi ofrande arse care
nu mă costă. 25 Astfel David i-a dat lui Ornan pentru
loc șase sute de șekeli de aur cântăriți. 26 Și David
a zidit acolo un altar DOMNULUI și a oferit ofrande
arse și ofrande de pace și a chemat pe DOMNUL; iar
el i-a răspuns din cer prin foc peste altarul ofrandei
arse. 27 Și DOMNUL a poruncit îngerului; iar el și-a
pus sabia, din nou, în teacă. 28 În acel timp când David
a văzut că DOMNUL i-a răspuns în aria de vânturare a
lui Ornan iebusitul, atunci a sacrificat acolo. 29 Fiindcă
tabernacolul DOMNULUI, pe care Moise l-a făcut în
pustiu și altarul ofrandei arse, erau în acel timp pe
înălțimea Gabaonului. 30 Dar David nu a putut merge
înaintea lui să ceară sfat de la Dumnezeu, fiindcă s-a
temut din cauza sabiei îngerului DOMNULUI.

22 Atunci David a spus: Aceasta este casa
DOMNULUI Dumnezeu și acesta este altarul
ofrandei arse pentru Israel. 2 Și David a poruncit să
adune pe străinii care erau în țara lui Israel; și a așezat
zidari să despice pietre lucrate pentru a construi casa
lui Dumnezeu. 3 Și David a pregătit fier din abundență,
pentru cuie, pentru ușile porților și pentru îmbinări; și
aramă din abundență, fără cântărire; 4 De asemenea
cedri din abundență, căci sidonienii și cei din Tir au
adus mult lemn de cedru lui David. 5 Și David a spus:
Solomon, fiul meu, este tânăr și plăpând; și casa care
trebuie construită pentru DOMNUL trebuie să fie peste
măsură de preamărită, cu faimă și glorie în toate țările,
de aceea voi face pregătire pentru aceasta. Astfel
David a pregătit din abundență înaintea morții sale. 6
Atunci a chemat pe fiul său, Solomon și i-a poruncit
să construiască o casă pentru DOMNUL Dumnezeul
lui Israel. 7 Și David i-a spus lui Solomon: Fiul meu,
cât despre mine, a fost în mintea mea să construiesc
o casă numelui DOMNULUI Dumnezeul meu, 8 Dar
cuvântul DOMNULUI a venit la mine, spunând: Tu
ai vărsat mult sânge și ai făcut războaie mari, să nu
construiești o casă numelui meu, deoarece ai vărsat
mult sânge pe pământ înaintea mea. 9 Iată, ți se va
naște un fiu care va fi un bărbat al odihnei; și îi voi da
odihnă față de toți dușmanii lui de jur împrejur, fiindcă
numele lui va fi Solomon și voi da pace și liniște lui
Israel în zilele lui. 10 El va construi o casă numelui meu;
și el va fi fiul meu și eu voi fi tatăl său; și voi întemeia
tronul împărăției sale peste Israel pentru totdeauna. 11
Și fiul meu, DOMNUL fie cu tine și să prosperi și să
construiești casa DOMNULUI Dumnezeul tău, așa cum
ți-a spus. 12 Numai DOMNUL să îți dea înțelepciune
și înțelegere și să îți dea poruncă referitor la Israel,
ca să ții legea DOMNULUI Dumnezeu. 13 Atunci vei
prospera, dacă vei lua seama să împlinești statutele
și judecățile pe care DOMNUL le-a poruncit lui Moise
referitor la Israel; întărește-te și încurajează-te, nu
te înspăimânta, nici nu te descuraja. 14 Și, iată, în
necazul meu am pregătit pentru casa DOMNULUI o
sută de mii de talanți de aur și o mie de mii de talanți
de argint; și de aramă și fier fără cântărire, căci este
din abundență, lemnărie de asemenea și piatră am
pregătit; și tu poți să adaugi la acestea. 15 Mai mult,
sunt lucrători din abundență cu tine, cioplitori și lucrători
în piatră și lemnărie și tot felul de bărbați iscusiți pentru
fiecare fel de lucrare. 16 Cât despre aur, argint și
aramă și fier, nu este număr. Ridică-te și fă aceasta;
și DOMNUL să fie cu tine. 17 David de asemenea a
poruncit tuturor prinților lui Israel să ajute pe Solomon
fiul său, spunând: 18 Nu este DOMNUL Dumnezeul
vostru cu voi? și nu v-a dat odihnă de fiecare parte?
Căci el a dat pe locuitorii țării în mâna mea; și țara

este supusă înaintea DOMNULUI și înaintea poporului său. 19 Acum puneți-vă inima și sufletul să căutați pe
DOMNUL Dumnezeul vostru; ridicați-vă de aceea și
construiți sanctuarul DOMNULUI Dumnezeu, pentru
a aduce chivotul legământului DOMNULUI și vasele
sfinte ale lui Dumnezeu, în casa care va fi construită
pentru numele DOMNULUI.

23 Astfel când David a fost bătrân și plin de zile, l-a
făcut pe Solomon, fiul său, împărat peste Israel.
2 Și a strâns pe toți prinții lui Israel, cu preoții și leviții. 3
Și leviții erau numărați de la vârsta de treizeci de ani în
sus; și numărul lor pe capii lor, bărbat cu bărbat, era de
treizeci și opt de mii. 4 Din care, douăzeci și patru de
mii trebuiau să înainteze lucrarea casei DOMNULUI; și
șase mii erau administratori și judecători; 5 Mai mult,
patru mii erau portari și patru mii lăudau pe DOMNUL
cu instrumentele pe care le-am făcut să laude cu ele, a
spus David. 6 Și David i-a împărțit în rânduri printre fiii
lui Levi: Gherșon, Chehat și Merari. 7 Dintre gherșoniți
erau Laadan și Șimei. 8 Fiii lui Laadan: mai marele era
Iehiel, și Zetam și Ioel, trei. 9 Fiii lui Șimei: Șelomit și
Haziel și Haran, trei. Aceștia erau mai marii părinților
lui Laadan. 10 Și fiii lui Șimei: Iahat, Zina și Ieuș și
Beria. Aceștia patru erau fiii lui Șimei. 11 Și Iahat era
mai marele și Zina, al doilea; dar Ieuș și Beria nu au
avut mulți fii; de aceea erau într-o singură socotire,
conform cu casa tatălui lor. 12 Fiii lui Chehat: Amram,
Ițehar, Hebron și Uziel, patru. 13 Fiii lui Amram: Aaron
și Moise; și Aaron era pus deoparte ca să sfințească
lucrurile preasfinte, el și fiii lui pentru totdeauna, să
ardă tămâie înaintea DOMNULUI, să îi servească și
să binecuvânteze numele lui pentru totdeauna. 14
Și, referitor la Moise omul lui Dumnezeu, fiii lui au
fost numiți din tribul lui Levi. 15 Fiii lui Moise erau:
Gherșom și Eliezer. 16 Dintre fiii lui Gherșom, Șebuel
era mai marele. 17 Și fiii lui Eliezer erau: Rehabia, mai
marele. Și Eliezer nu a avut alți fii; dar fiii lui Rehabia
au fost foarte mulți. 18 Dintre fiii lui Ițehar: Șelomit
era mai marele. 19 Dintre fiii lui Hebron: Ieriia, întâiul;
Amaria, al doilea; Iahaziel, al treilea; și Iecameam, al
patrulea. 20 Dintre fiii lui Uziel: Mica, întâiul; și Iesia, al
doilea. 21 Fiii lui Merari: Mahli și MușI. Fiii lui Mahli:
Eleazar și Chiș. 22 Și Eleazar a murit și nu a avut fii,
ci fiice; și frații lor, fiii lui Chiș, le-au luat. 23 Fiii lui
MușI: Mahli și Eder și Ieremot, trei. 24 Aceștia erau
fiii lui Levi, după casa tatălui lor; mai marii părinților,
precum au fost numărați după numărul numelor, pe
capii lor, ei au făcut lucrarea pentru serviciul casei
DOMNULUI, de la vârsta de douăzeci de ani în sus. 25
Fiindcă David a spus: DOMNUL Dumnezeul lui Israel
a dat odihnă poporului său, să locuiască în Ierusalim
pentru totdeauna; 26 Și de asemenea leviților, nu vor
mai purta tabernacolul, nici vreun vas din el pentru
serviciul acestuia. 27 Căci prin ultimul cuvânt al lui
David leviții au fost numărați de la douăzeci de ani în
sus, 28 Deoarece serviciul lor era să servească pe fiii
lui Aaron pentru serviciul casei DOMNULUI, în curți
și în cămări și în curățirea tuturor lucrurilor sfinte și
lucrarea serviciului casei lui Dumnezeu; 29 Deopotrivă
pentru pâinile punerii înainte și pentru floarea făinii
pentru darul de mâncare și pentru turtele nedospite și
pentru ceea ce este copt în tigaie și pentru ceea ce
este prăjit și pentru orice măsură și greutate; 30 Și să
stea în picioare în fiecare dimineață să mulțumească și
să laude pe DOMNUL și la fel seara; 31 Și să ofere,
continuu înaintea DOMNULUI, toate sacrificiile arse
DOMNULUI în sabate, în lunile noi și la sărbătorile
rânduite, prin număr, conform ordinului poruncit lor; 32
Și să țină porunca tabernacolului întâlnirii și porunca
locului sfânt și porunca fiilor lui Aaron frații lor, în
serviciul casei DOMNULUI.

24 Și acestea sunt cetele fiilor lui Aaron. Fiii lui
Aaron: Nadab și Abihu, Eleazar și Itamar. 2 Dar
Nadab și Abihu au murit înaintea tatălui lor și nu au
avut copii, de aceea Eleazar și Itamar au făcut serviciul
de preot. 3 Și David i-a împărțit, pe Țadoc, dintre fiii
lui Eleazar; și Ahimelec, dintre fiii lui Itamar, conform
rânduielii lor, în serviciul lor. 4 Și s-au găsit mai mulți
bărbați de seamă dintre fiii lui Eleazar apoi dintre fiii
lui Itamar; și astfel au fost ei împărțiți. Printre fiii lui
Eleazar erau șaisprezece bărbați de seamă din casa
părinților lor și opt dintre fiii lui Itamar, conform casei
părinților lor. 5 Astfel au fost ei împărțiți prin sorț, unul
cu altul; fiindcă guvernatorii sanctuarului și guvernatorii
casei lui Dumnezeu, erau dintre fiii lui Eleazar și dintre
fiii lui Itamar. 6 Și Șemaia, fiul lui Netaneel, scribul,
unul dintre leviți, le-a scris înaintea împăratului și a
prinților, a preotului Țadoc și a lui Ahimelec, fiul lui
Abiatar, și înaintea mai marelui părinților preoților și
leviților; o casă părintească fiind luată pentru Eleazar și
una luată pentru Itamar. 7 Și primul sorț i-a ieșit lui
Iehoiarib, al doilea lui Iedaia, 8 Al treilea lui Harim, al
patrulea lui Seorim, 9 Al cincilea lui Malchia, al șaselea
lui Miiamin, 10 Al șaptelea lui Hacoț, al optulea lui
Abiia, 11 Al nouălea lui Ieșua, al zecelea lui Șecania,
12 Al unsprezecelea lui Eliașib, al doisprezecelea lui
Iachim, 13 Al treisprezecelea lui Hupa, al paisprezecelea
lui Ieșebeab, 14 Al cincisprezecelea lui Bilga, al
șaisprezecelea lui Imer, 15 Al șaptesprezecelea lui Hezir,
al optsprezecelea lui Afses, 16 Al nouăsprezecelea lui
Petahia, al douăzecilea lui Iehezechel, 17 Al douăzeci
și unulea lui Iachin, al douăzeci și doilea lui Gamul, 18
Al douăzeci și treilea lui Delaia, al douăzeci și patrulea
lui Maazia. 19 Aceasta era ordinea lor în serviciul lor,

pentru a intra în casa DOMNULUI, conform rânduielii
lor, prin mâna lui Aaron, tatăl lor, precum DOMNUL
Dumnezeul lui Israel îi poruncise. 20 Și restul fiilor
lui Levi au fost aceștia, dintre fiii lui Amram: Șubael;
dintre fiii lui Șubael: Iehdia. 21 Referitor la Rehabia,
dintre fiii lui Rehabia, întâiul a fostIșia. 22 Dintre
ițehariți: Șelomot; dintre fiii lui Șelomot: Iahat. 23 Și fiii
lui Hebron: Ieriia, întâiul; Amaria, al doilea; Iahaziel, al
treilea; Iecameam, al patrulea. 24 Dintre fiii lui Uziel:
Mica; dintre fiii lui Mica: Șamir. 25 Fratele lui Mica a fost
Ișia; dintre fiii luiIșia: Zaharia. 26 Fiii lui Merari au fost
Mahli și Muși; fiii lui Iaazia: Beno. 27 Fiii lui Merari prin
Iaazia: Beno și Șoham și Zacur și Ibri. 28 Din Mahli a
ieșit Eleazar, care nu a avut fii. 29 Referitor la Chiș, fiul
lui Chiș a fost Ierahmeel. 30 De asemenea fiii lui Muși:
Mahli și Eder și Ierimot. Aceștia au fost fiii leviților după
casa părinților lor. 31 Aceștia de asemenea au aruncat
sorți împreună cu frații lor, fiii lui Aaron, în prezența
împăratului David și a lui Țadoc și a lui Ahimelec și a
mai marelui părinților preoților și leviților, părinții mai
mari împreună cu frații lor mai tineri.

25 Mai mult, David și căpeteniile oștirii au pus
deoparte pentru serviciu pe fiii lui Asaf și ai
lui Heman și ai lui Iedutun, care să profețească cu
harpe, cu psalterioane și cu chimvale; și numărul
lucrătorilor conform serviciului lor era, 2 Dintre fiii lui
Asaf: Zacur și Iosif și Netania și Așareela, fiii lui Asaf
sub mâinile lui Asaf, care au profețit conform ordinului
împăratului. 3 Din Iedutun, fiii lui Iedutun: Ghedalia și
Zeri și Ieșaia, Hașabia și Matitia, șase, sub mâinile
tatălui lor Iedutun, care a profețit cu harpă, pentru a da
mulțumiri și a lăuda pe DOMNUL. 4 Din Heman, fiii
lui Heman: Buchia, Matania, Uziel, Șebuel și Ierimot,
Hanania, Hanani, Eliata, Ghidalti și Romamti-Ezer,
Ioșbecașa, Maloti, Hotir și Mahaziot; 5 Toți aceștia
erau fiii lui Heman, văzătorul împăratului în cuvintele
lui Dumnezeu, a căror serviciu era să ridice cornul.
Și Dumnezeu i-a dat lui Heman paisprezece fii și trei
fiice. 6 Toți aceștia erau sub mâinile tatălui lor pentru
cântare în casa DOMNULUI, cu chimvale, psalterioane
și harpe, pentru serviciul casei lui Dumnezeu, conform
ordinului împăratului pentru Asaf, Iedutun și Heman.
7 Astfel numărul lor, cu frații lor care erau instruiți în
cântările DOMNULUI, toți care erau iscusiți, era de
două sute optzeci și opt. 8 Și au aruncat sorți, pentru
fiecare serviciu, și cei mari și cei mici și învățătorul
și elevul. 9 Și primul sorț a ieșit pentru Asaf lui Iosif;
al doilea lui Ghedalia, care cu frații săi și fiii săi erau
doisprezece; 10 Al treilea lui Zacur, el, fiii săi și frații
săi, erau doisprezece; 11 Al patrulea lui Ițeri, el, fiii săi
și frații săi, erau doisprezece; 12 Al cincilea lui Netania,
el, fiii săi și frații săi, erau doisprezece; 13 Al șaselea
lui Buchia, el, fiii săi și frații săi, erau doisprezece; 14
Al șaptelea lui Iesareela, el, fiii săi și frații săi, erau
doisprezece; 15 Al optulea lui Ieșaia, el, fiii săi și frații
săi, erau doisprezece; 16 Al nouălea lui Matania, el,
fiii săi și frații săi, erau doisprezece; 17 Al zecelea lui
Șimei, el, fiii săi și frații săi, erau doisprezece; 18 Al
unsprezecelea lui Azareel, el, fiii săi și frații săi, erau
doisprezece; 19 Al doisprezecelea lui Hașabia, el, fiii
săi și frații săi, erau doisprezece; 20 Al treisprezecelea
lui Șubael, el, fiii săi și frații săi, erau doisprezece; 21 Al
paisprezecelea lui Matitia, el, fiii săi și frații săi, erau
doisprezece; 22 Al cincisprezecelea lui Ieremot, el, fiii
săi și frații săi, erau doisprezece; 23 Al șaisprezecelea
lui Hanania, el, fiii săi și frații săi, erau doisprezece;
24 Al șaptesprezecelea lui Ioșbecașa, el, fiii săi și
frații săi, erau doisprezece; 25 Al optsprezecelea lui
Hanani, el, fiii săi și frații săi, erau doisprezece; 26 Al
nouăsprezecelea lui Maloti, el, fiii săi și frații săi, erau
doisprezece; 27 Al douăzecilea lui Eliata, el, fiii săi și
frații săi, erau doisprezece; 28 Al douăzeci și unulea
lui Hotir, el, fiii săi și frații săi, erau doisprezece; 29 Al
douăzeci și doilea lui Ghidalti, el, fiii săi și frații săi, erau
doisprezece; 30 Al douăzeci și treilea lui Mahaziot, el,
fiii săi și frații săi, erau doisprezece; 31 Al douăzeci și
patrulea lui Romamti-Ezer, el, fiii săi și frații săi, erau
doisprezece;

26 Referitor la cetele portarilor, dintre coreiți era
Meșelemia, fiul lui Core, dintre fiii lui Asaf. 2 Și
fiii lui Meșelemia erau: Zaharia, întâiul născut; Iediael,
al doilea; Zebadia, al treilea; Iatniel, al patrulea; 3
Elam, al cincilea; Iohanan, al șaselea; Elioenai al
șaptelea. 4 Mai mult, fiii lui Obed-Edom erau: Șemaia,
întâiul născut; Iozabad, al doilea; Ioah, al treilea; și
Sacar, al patrulea; și Natanael, al cincilea; 5 Amiel,
al șaselea; Isahar, al șaptelea; Peultai, al optulea,
fiindcă Dumnezeu l-a binecuvântat. 6 De asemenea
fiilor lui Șemaia li s-au născut fii, care au condus în
toată casa tatălui lor: fiindcă erau războinici viteji. 7
Fiii lui Șemaia: Otni și Refael și Obed și Elzabad, a
căror frați erau bărbați tari: Elihu și Semachiah. 8 Toți
aceștia dintre fiii lui Obed-Edom: ei și fiii lor și frații lor,
bărbați capabili și cu tărie pentru serviciu, erau șaizeci
și doi din Obed-Edom. 9 Și Meșelemia a avut fii și
frați, bărbați tari, optsprezece. 10 De asemenea Hosa,
dintre copiii lui Merari, a avut fii; mai marele Șimri,
(căci deși nu a fost întâiul născut, totuși tatăl său l-a
făcut să fie mai marele); 11 Hilchia, al doilea; Tebalia,
al treilea; Zaharia, al patrulea: toți fiii și frații lui Hosa
au fost treisprezece. 12 Dintre aceștia au fost cetele
portarilor, între bărbații de seamă, având servicii unii în
fața celorlalți, pentru a servi în casa DOMNULUI. 13 Și
au aruncat sorți, și cei mici și cei mari, conform casei

părinților lor, pentru fiecare poartă. 14 Și sorțul spre
est i-a căzut lui Șelemia. Apoi pentru Zaharia, fiul său,
un sfătuitor înțelept, au aruncat sorți; și sorțul său a
ieșit spre nord. 15 Lui Obed-Edom spre sud; iar fiilor
lui, casa lui Asupim. 16 Lui Șupim și lui Hosa sorțul a
ieșit spre vest, cu poarta Șalechet, pe calea urcușului,
serviciu lângă serviciu. 17 Spre est erau șase leviți,
spre nord patru într-o zi, spre sud patru într-o zi și spre
Asupim doi și doi. 18 La Parbar spre vest, patru la calea
largă și doi la Parbar. 19 Acestea sunt cetele portarilor
dintre fiii lui Core și dintre fiii lui Merari. 20 Și dintre
leviți, Ahiia era peste tezaurele casei lui Dumnezeu și
peste tezaurele lucrurilor dedicate. 21 Referitor la fiii lui
Laadan, fiii gherșonitului Laadan, mai marii părinți, din
Laadan gherșonitul era Iehieli. 22 Fiii lui Iehieli: Zetam
și Ioel, fratele său, care era peste tezaurele casei
DOMNULUI. 23 Dintre amramiți și ițehariți, hebroniți și
uzieliți; 24 Și Șebuel, fiul lui Gherșom, fiul lui Moise, era
conducător al tezaurelor. 25 Și frații săi prin Eliezer:
Rehabia, fiul său; și Ieșaia, fiul său; și Ioram, fiul
său; și Zicri, fiul său; și Șelomit, fiul său. 26 Acest
Șelomit și frații săi erau peste toate tezaurele lucrurilor
dedicate, pe care împăratul David și mai marii părinți,
căpeteniile peste mii și sute și căpeteniile oștirii, le-au
dedicat. 27 O parte din prăzile câștigate în bătălii le-
au dedicat pentru a întreține casa DOMNULUI. 28 Și
tot ceea ce Samuel, văzătorul, și Saul, fiul lui Chiș, și
Abner, fiul lui Ner, și Ioab, fiul Țeruiei, au dedicat și
oricine dedicase ceva, era sub mâna lui Șelomit și a
fraților săi. 29 Dintre ițehariți: Chenania și fiii săi erau
pentru afacerile din afară, peste Israel, ca administratori
și judecători. 30 Și dintre hebroniți, Hașabia și frații
săi, bărbați viteji, o mie șapte sute, erau conducători
printre cei din Israel, pe partea aceasta a Iordanului
spre vest, în toată lucrarea DOMNULUI și în serviciul
împăratului. 31 Printre hebroniți a fost Ieriia, mai marele
printre hebroniți, conform generațiilor părinților lor. În
al patruzecilea an al domniei lui David au fost căutați
și s-au găsit printre ei, războinici viteji la Iaezerul
Galaadului. 32 Și frații săi, bărbați viteji, erau două mii
șapte sute părinți mai mari, pe care împăratul David i-
a făcut conducători peste rubeniți, gadiți și jumătate
din tribul lui Manase, pentru orice lucru referitor la
Dumnezeu și la afacerile împăratului.

27 Și copiii lui Israel, după numărul lor, adică părinții
mai mari și căpeteniile peste mii și sute și
administratorii lor care au servit pe împărat în orice
lucru al rândurilor, care au intrat și au ieșit, lună de lună,
în toate lunile anului, în fiecare rând erau douăzeci și
patru de mii. 2 Peste primul rând pentru luna întâi era
Iașobeam, fiul lui Zabdiel. Și în rândul lui erau douăzeci
și patru de mii. 3 Mai marele tuturor căpeteniilor oștirii
a fost, în prima lună, dintre copiii lui Pereț. 4 Și peste
rândul lunii a doua a fost Dodai ahohitul. Și din rândul
lui a fost, de asemenea, Miclot, conducătorul; în rândul
lui, de asemenea, au fost douăzeci și patru de mii. 5 A
treia căpetenie a oștirii pentru a treia lună a fost Benaia,
fiul lui Iehoiada, un mare preot. Și în rândul lui au fost
douăzeci și patru de mii. 6 Acesta este acel Benaia,
războinic între cei treizeci și peste cei treizeci. Și în
rândul lui a fost Amizadab, fiul său. 7 A patra căpetenie,
pentru luna a patra, a fost Asael, fratele lui Ioab; și
Zebadia, fiul lui după el. Și în rândul lui au fost douăzeci
și patru de mii. 8 A cincea căpetenie, pentru luna a
cincea, a fost Șamehut izrahitul. Și în rândul lui au fost
douăzeci și patru de mii. 9 A șasea căpetenie, pentru
luna a șasea, a fost Ira, fiul lui Icheș din Tecoa. Și în
rândul lui au fost douăzeci și patru de mii. 10 A șaptea
căpetenie, pentru luna a șaptea, a fost Haleț pelonitul,
dintre copiii lui Efraim. Și în rândul lui au fost douăzeci
și patru de mii. 11 A opta căpetenie, pentru luna a opta,
a fost Sibecai hușatitul, dintre zerahiți. Și în rândul lui
au fost douăzeci și patru de mii. 12 A noua căpetenie,
pentru luna a noua, a fost Abiezer din Anatot, dintre
beniamiți. Și în rândul lui au fost douăzeci și patru
de mii. 13 A zecea căpetenie, pentru luna a zecea, a
fost Maharai netofatitul, dintre zerahiți. Și în rândul lui
au fost douăzeci și patru de mii. 14 A unsprezecea
căpetenie, pentru luna a unsprezecea, a fost Benaia
piratonitul, dintre copiii lui Efraim. Și în rândul lui au
fost douăzeci și patru de mii. 15 A douăsprezecea
căpetenie, pentru luna a douăsprezecea, a fost Heldai
netofatitul, din Otniel. Și în rândul lui au fost douăzeci
și patru de mii. 16 Mai mult, peste triburile lui Israel,
conducătorul rubeniților a fost: Eliezer, fiul lui Zicri;
dintre simeoniți: Șefatia, fiul lui Maaca; 17 Dintre leviți:
Hașabia, fiul lui Chemuel; dintre aaroniți: Țadoc; 18
Din Iuda: Elihu, unul din frații lui David; din Isahar:
Omri fiul lui Mihail; 19 Din Zabulon: Ișemaia, fiul lui
Obadia; din Neftali: Ierimot, fiul lui Azriel; 20 Dintre
copiii lui Efraim: Hoșea, fiul lui Azazia; din jumătatea
tribului lui Manase: Ioel, fiul lui Pedaia; 21 Din jumătatea
tribului lui Manase, în Galaad: Ido, fiul lui Zaharia; din
Beniamin: Iaasiel, fiul lui Abner; 22 Din Dan: Azareel,
fiul lui Ieroham. Aceștia au fost prinții triburilor lui Israel.
23 Dar David nu a luat numărul lor de la vârsta de
douăzeci de ani în jos; deoarece DOMNUL spusese
că va înmulți pe Israel ca stelele cerurilor. 24 Ioab,
fiul Țeruiei, a început să numere, dar nu a terminat,
deoarece acolo a fost furia DOMNULUI asupra lui
Israel, și numărul nu a fost pus la socoteala cronicilor
împăratului David. 25 Și peste tezaurele împăratului
a fost Azmavet, fiul lui Adiel; și peste cămările din
câmpuri, în cetăți și în sate și în cetățui, a fost Ionatan,
fiul lui Ozia; 26 Și peste muncitorii câmpului, pentru

aratul pământului a fost Ezri, fiul lui Chelub; 27 Și
peste vii a fost Șimei ramatitul; peste înmulțirea viilor
pentru beciurile de vin, a fost Zabdi șipmitul; 28 Și
peste măslini și sicomori, care erau în lunci, a fost Baal-
Hanan din Gheder; și peste beciurile de untdelemn a
fost Ioaș; 29 Și peste cirezile care au păscut în Saron a
fost Șitrai saronitul; și peste cirezile care erau în văi a
fost Șafat, fiul lui Adlai; 30 Peste cămile de asemenea
a fost Obil ismaelitul; și peste măgari a fost Iehdia din
Meronot; 31 Și peste turme a fost Iaziz hagarenitul.
Toți aceștia au fost administratorii averii împăratului
David. 32 De asemenea Ionatan, unchiul lui David, a
fost sfătuitor, un înțelept și un scrib; și Iehiel, fiul lui
Hacmoni, a fost cu fiii împăratului; 33 Și Ahitofel a fost
sfătuitorul împăratului; și Hușai architul a fost tovarășul
împăratului; 34 Și după Ahitofel a fost Iehoiada, fiul lui
Benaia, și Abiatar; și generalul armatei împăratului a
fost Ioab.

28 Și David a adunat pe toți prinții lui Israel, prinții
triburilor și căpeteniile cetelor care au servit
împăratului pe rând și căpeteniile peste mii și căpeteniile
peste sute și administratorii peste toată averea și
stăpânirea împăratului și a fiilor lui, cu ofițerii și cu
războinicii și cu toți vitejii, la Ierusalim. 2 Atunci împăratul
David s-a ridicat în picioare și a spus: Ascultați-mă,
frații mei și poporul meu: Cât despre mine, am avut
în inima mea să construiesc o casă de odihnă pentru
chivotul legământului DOMNULUI și pentru sprijinul
piciorului Dumnezeului nostru și am făcut pregătiri
pentru construcție; 3 Dar Dumnezeu mi-a spus: Să
nu construiești o casă pentru numele meu, deoarece
ai fost un bărbat de război și ai vărsat sânge. 4
Totuși, DOMNUL Dumnezeul lui Israel m-a ales pe
mine înaintea întregii case a tatălui meu să fiu împărat
peste Israel pentru totdeauna, fiindcă l-a ales pe Iuda
să fie conducătorul; și din casa lui Iuda, casa tatălui
meu; și printre fiii tatălui meu m-a plăcut pe mine
pentru a mă face împărat peste tot Israelul; 5 Și dintre
fiii mei, (fiindcă DOMNUL mi-a dat mulți fii), l-a ales
pe Solomon, fiul meu, să șadă pe tronul împărăției
DOMNULUI, peste Israel. 6 Și mi-a spus: Solomon,
fiul tău, el va construi casa mea și curțile mele, căci
l-am ales să fie fiul meu și eu voi fi tatăl său. 7 Mai
mult, voi întemeia împărăția sa pentru totdeauna, dacă
va rămâne statornic să împlinească poruncile mele și
judecățile mele, ca în această zi. 8 Și de aceea în
fața ochilor întregului Israel, adunarea DOMNULUI; și
în auzul Dumnezeului nostru, să păziți și să căutați
toate poruncile DOMNULUI Dumnezeul vostru, ca să
stăpâniți această țară bună și să o lăsați ca moștenire
pentru copiii voștri după voi, pentru totdeauna. 9 Și tu,
Solomon, fiul meu, să cunoști pe Dumnezeul tatălui tău
și să îl servești cu o inimă desăvârșită și cu o minte
binevoitoare, fiindcă DOMNUL cercetează toate inimile
și înțelege toate închipuirile gândurilor, dacă îl cauți, se
va lăsa găsit de tine; dar dacă îl părăsești, te va lepăda
pentru totdeauna. 10 Ia seama acum, fiindcă DOMNUL
te-a ales să construiești o casă pentru sanctuar, fii tare
și fă aceasta. 11 Atunci David i-a dat lui Solomon,
fiul său, modelul porticului și a caselor acestuia și
a trezoreriilor acestora și a cămărilor superioare ale
acestora și a curților interioare ale acestora și a locului
scaunului milei, 12 Și modelul a tot ceea ce a avut prin
duhul, a curților casei DOMNULUI și a tuturor cămărilor
de jur împrejur, ale trezoreriilor casei lui Dumnezeu
și a trezoreriilor lucrurilor dedicate; 13 De asemenea
pentru rândurile preoților și leviților și pentru toată
lucrarea serviciului casei DOMNULUI și pentru toate
vasele serviciului în casa DOMNULUI. 14 A dat, din
aur, cântărit, pentru lucruri din aur, pentru toate uneltele
oricărui fel de serviciu; argint de asemenea pentru toate
uneltele de argint, cântărit, pentru toate uneltele de orice
fel de serviciu; 15 Chiar greutatea pentru sfeșnicele de
aur și pentru lămpile lor de aur, cântărit, pentru fiecare
sfeșnic și pentru lămpile acestuia; și pentru sfeșnicele
de argint, cântărit, deopotrivă pentru sfeșnic și de
asemenea pentru lămpile acestuia, conform folosirii
fiecărui sfeșnic. 16 Și cântărit a dat aur pentru mesele
pâinii punerii înainte, pentru fiecare masă; și la fel
argint pentru mesele de argint; 17 De asemenea aur
pur pentru cârligele de carne și boluri și cupe; și pentru
vasele aurite a dat aur cântărit pentru fiecare vas; și
la fel argint, cântărit, pentru fiecare vas de argint; 18
Și pentru altarul tămâierii, aurul curat, cântărit; și aur
pentru modelul carului heruvimilor, care își întindeau
aripile și acopereau chivotul legământului DOMNULUI.
19 Toate acestea, a spus David, DOMNUL m-a făcut
să le înțeleg în scris, prin mâna lui asupra mea,
toate lucrările acestui model. 20 Și David i-a spus lui
Solomon, fiul său: Fii tare și încurajează-te și fă acest
lucru, nu te teme, nici nu te descuraja, fiindcă DOMNUL
Dumnezeu, Dumnezeul meu, va fi cu tine; el nu te va
lăsa, nici nu te va părăsi, până când vei fi terminat
toată lucrarea pentru serviciul casei DOMNULUI. 21
Și, iată, rândurile preoților și leviților, ei vor fi cu tine
pentru tot serviciul casei lui Dumnezeu; și vor fi cu tine
pentru tot felul de meșteșuguri, fiecare bărbat iscusit și
binevoitor, pentru fiecare fel de serviciu; de asemenea
prinții și tot poporul va fi în întregime la porunca ta.

29 Mai mult, împăratul David a spus întregii adunări:
Solomon, fiul meu, pe care Dumnezeu singur
l-a ales, este încă tânăr și plăpând și lucrarea este
măreață, căci palatul nu este pentru om, ci pentru
DOMNUL Dumnezeu. 2 Acum am pregătit, cu toată

puterea mea pentru casa Dumnezeului meu, aurul
pentru lucrurile din aur și argintul pentru lucrurile din
argint și arama pentru lucrurile din aramă, fierul pentru
lucrurile din fier și lemn pentru lucrurile din lemn; pietre
de onix și pietre să fie montate, pietre strălucitoare
și de diverse culori și tot felul de pietre prețioase și
pietre de marmură în abundență. 3 Mai mult, deoarece
mi-am pus dragostea pentru casa Dumnezeului meu,
am dat din propria mea avere, din aur și argint, casei
Dumnezeului meu, peste și deasupra a tot ceea ce
am pregătit pentru casa sfântă, 4 Trei mii de talanți
de aur, de aur din Ofir și șapte mii de talanți de argint
curat, pentru a îmbrăca zidurile caselor în întregime; 5
Aurul pentru lucrurile de aur și argintul pentru lucrurile
de argint și pentru tot felul de lucrări, să fie făcute de
mâinile meșteșugarilor. Și cine voiește să își consacre
serviciul în această zi, DOMNULUI? 6 Atunci mai
marii părinți și prinții triburilor lui Israel și căpeteniile
a mii și a sute, cu conducătorii lucrării împăratului,
s-au oferit de bunăvoie, 7 Și au dat pentru serviciul
casei lui Dumnezeu: aur, cinci mii de talanți și zece
mii de drahme și argint, zece mii de talanți și aramă,
optsprezece mii de talanți și o sută de mii de talanți de
fier. 8 Și la cei la care s-au găsit pietre prețioase, le-au
dat la tezaurul casei DOMNULUI, prin mâna lui Iehiel
gherșonitul. 9 Atunci poporul s-a bucurat pentru că au
dat de bunăvoie, deoarece cu o inimă desăvârșită le-
au oferit de bunăvoie DOMNULUI; și împăratul David
de asemenea s-a bucurat cu mare bucurie. 10 De
aceea David a binecuvântat pe DOMNUL înaintea
întregii adunări; și David a spus: Binecuvântat fii tu,
DOMNUL Dumnezeul lui Israel, tatăl nostru, pentru
totdeauna și întotdeauna. 11 A ta, DOAMNE, este
măreția și puterea și gloria și victoria și maiestatea,
fiindcă tot ce este în cer și pe pământ este al tău; a
ta este împărăția, DOAMNE și tu ești preamărit ca și
cap deasupra tuturor. 12 Deopotrivă bogății și onoare
vin din tine și tu domnești peste toate; și în mâna ta
este putere și tărie; și în mâna ta stă să faci lucruri
mari și să dai tărie tuturor. 13 Și de aceea, Dumnezeul
nostru, îți mulțumim și lăudăm numele tău glorios. 14
Dar cine sunt eu și ce este poporul meu, ca să fim
în stare să îți oferim de bunăvoie în acest fel? Căci
toate lucrurile vin din tine și din al tău ți-am dat noi. 15
Fiindcă suntem străini înaintea ta și locuitori temporari,
precum au fost toți părinții noștri. Zilele noastre pe
pământ sunt ca o umbră și nu este nimeni să rămână.
16 DOAMNE Dumnezeul nostru, toată această avere
pe care am pregătit-o pentru a-ți construi o casă pentru
numele tău sfânt, vine din mâna ta și este tot a ta. 17
Cunosc de asemenea, Dumnezeul meu, că tu încerci
inima și ai plăcere în integritate. Cât despre mine, în
integritatea inimii mele, am oferit de bunăvoie toate
aceste lucruri; și acum am văzut cu bucurie poporul
tău, care este prezent aici, că ți-au oferit de bunăvoie.
18 DOAMNE Dumnezeul lui Avraam, Isaac și al lui
Israel, părinții noștri, ține aceasta pentru totdeauna în
închipuirea gândurilor inimii poporului tău și pregătește
inima lui pentru tine; 19 Și dă-i lui Solomon, fiul meu,
o inimă desăvârșită, să țină poruncile tale, mărturiile
tale, statutele tale și să facă toate aceste lucruri și să
construiască palatul, pentru care am făcut pregătiri. 20
Și David a spus întregii adunări: Acum binecuvântați
pe DOMNUL Dumnezeul vostru. Și toată adunarea a
binecuvântat pe DOMNUL Dumnezeul părinților lor; și
și-au plecat capetele și s-au închinat DOMNULUI și
împăratului. 21 Și au înjunghiat sacrificii DOMNULUI și
au adus oferiri arse DOMNULUI, a doua zi după acea
zi, o mie de tauri, o mie de berbeci și o mie de miei,
cu oferirile lor de băutură și sacrificii din abundență
pentru tot Israelul; 22 Și au mâncat și au băut înaintea
DOMNULUI în acea zi cu mare veselie. Și l-au făcut pe
Solomon, fiul lui David, împărat a doua oară și l-au uns
pentru DOMNUL să fie mai marele guvernator, și pe
Țadoc să fie preot. 23 Atunci Solomon a șezut pe tronul
DOMNULUI, ca împărat în locul tatălui său David, și a
prosperat; și tot Israelul a ascultat de el. 24 Și toți prinții
și războinicii și de asemenea toți fiii împăratului David,
s-au supus împăratului Solomon. 25 Și DOMNUL a
preamărit pe Solomon, peste măsură, în ochii întregului
Israel și i-a dăruit o astfel de maiestate împărătească
ce nu mai fusese peste vreun împărat înaintea lui, în
Israel. 26 Astfel David, fiul lui Isai, a domnit peste tot
Israelul. 27 Și timpul cât a domnit peste Israel a fost
de patruzeci de ani; șapte ani a domnit în Hebron și
treizeci și trei de ani a domnit în Ierusalim. 28 Și a murit
la o bătrânețe frumoasă, plin de zile, bogății și onoare;
și Solomon, fiul său, a domnit în locul său. 29 Și faptele
împăratului David, cele dintâi și cele din urmă, iată, ele
sunt scrise în cartea lui Samuel, văzătorul, și în cartea
profetului Natan și în cartea lui Gad, văzătorul, 30 Cu
toată domnia lui și puterea lui și timpurile care au trecut
peste el și peste Israel și peste toate împărățiile țărilor.

2 Cronici

1 Și Solomon, fiul lui David, s-a întărit în împărăția sa,
DOMNUL Dumnezeul lui a fost cu el și l-a preamărit
peste măsură. **2** Atunci Solomon a vorbit întregului
Israel, căpeteniilor peste mii și peste sute și judecătorilor
și fiecărui guvernator în tot Israelul, mai marilor dintre
părinți. **3** Astfel Solomon și toată adunarea cu el, au
mers la înălțimea care era la Gabaon, fiindcă acolo era
tabernacolul întâlnirii lui Dumnezeu, pe care Moise,
servitorul DOMNULUI, îl făcuse în pustiu. **4** Dar chivotul
lui Dumnezeu l-a adus David de la Chiriat-Iearim la
locul pregătit de David pentru el, căci a înălțat un cort
pentru el la Ierusalim. **5** Mai mult, altarul de aramă,
pe care Bețaleel, fiul lui Uri, fiul lui Hur, îl făcuse, l-a
pus înaintea tabernacolului DOMNULUI; și Solomon și
adunarea l-a cercetat. **6** Și Solomon s-a urcat acolo
la altarul de aramă înaintea DOMNULUI, care era la
tabernacolul întâlnirii, și a oferit o mie de ofrande arse
pe el. **7** În acea noapte Dumnezeu i s-a arătat lui
Solomon și i-a spus: Cere ce dorești să îți dau. **8** Și
Solomon i-a spus lui Dumnezeu: Ai arătat mare milă
tatălui meu David, și m-ai făcut să domnesc în locul
lui. **9** Și, DOAMNE Dumnezeule, să fie întemeiată,
promisiunea ta către David, căci m-ai făcut împărat
peste un popor numeros ca țărâna pământului. **10** Dă-
mi acum înțelepciune și cunoaștere, ca să ies și să intru
înaintea acestui popor, fiindcă cine poate judeca acest
popor al tău, care este atât de mare? **11** Și Dumnezeu
i-a spus lui Solomon: Deoarece aceasta a fost în inima
ta și nu ai cerut bogății, avere, sau onoare, nici viața
dușmanilor tăi, nici nu ai cerut viață lungă, ci ai cerut
înțelepciune și cunoaștere pentru tine însuți, ca să
judeci poporul meu, peste care te-am făcut împărat;
12 Înțelepciune și cunoaștere îți este dăruită; și îți voi
da bogății și avere și onoare, așa cum nu au avut
niciunul dintre împărații care au fost înaintea ta, nici nu
va avea la fel vreunul după tine. **13** Atunci Solomon a
venit de la înălțimea care era la Gabaon, de dinaintea
tabernacolului întâlnirii, la Ierusalim; și a domnit peste
Israel. **14** Și Solomon a adunat care și călăreți; și a
avut o mie patru sute de care și douăsprezece mii de
călăreți, pe care i-a pus în cetățile pentru care și cu
împăratul, la Ierusalim. **15** Și împăratul a făcut argintul
și aurul la Ierusalim la fel ca pietrele, și cedrii i-a făcut
ca pe sicomorii care sunt în vale, din abundență. **16**
Și Solomon a avut cai aduși din Egipt și in împletit,
comercianții împăratului primeau inul împletit cu un
preț. **17** Și au mers și au adus din Egipt un car pentru
șase sute de șekeli de argint și un cal pentru o sută
cincizeci; și astfel au adus ei cai pentru toți împărații
hititilor și pentru împărații Siriei, prin mijloacele lor.

2 Și Solomon a hotărât să construiască o casă pentru
numele DOMNULUI și o casă pentru împărăția sa.
2 Și Solomon a numărat șaptezeci de mii de bărbați să
poarte sarcini și optzeci de mii să cioplească piatră la
munte și trei mii șase sute să îi supravegheze. **3** Și
Solomon a trimis la Hiram, împăratul Tirului, spunând:
Așa cum te-ai purtat cu David, tatăl meu, și i-ai trimis
cedri să își construiască o casă în care să locuiască, tot
astfel poartă-te cu mine. **4** Iată, eu construiesc o casă
numelui DOMNULUI Dumnezeul meu, să i–o dedic lui și
să ard înaintea lui tămâie dulce și pentru pâinile punerii
înainte neîncetat și pentru ofrande arse dimineața și
seara, în sabate și la lunile noi și la sărbătorile solemne
ale DOMNULUI Dumnezeul nostru. Aceasta este o
rânduială pentru totdeauna pentru Israel. **5** Și casa
pe care o construiesc este mare, fiindcă mare este
Dumnezeul nostru, peste toți dumnezeii. **6** Dar cine
este în stare să îi construiască o casă, văzând că cerul
și cerul cerurilor nu pot să îl cuprindă? cine sunt eu
atunci să îi construiesc o casă, în afară doar de a arde
sacrificiu înaintea lui? **7** Trimite-mi de aceea un bărbat
iscusit să muncească cu aur și cu argint și cu aramă și
cu fier și cu purpură și cu stacojiu și cu albastru și care
știe să cioplească împreună cu oamenii iscusiți care
sunt cu mine în Iuda și în Ierusalim, de care David, tatăl
meu, s-a îngrijit să mi-i dea. **8** Trimite-mi de asemenea
cedri, brazi și santal din Liban, căci cunosc că servitorii
tăi știu să taie lemnărie în Liban; și, iată, servitorii mei
vor fi cu servitorii tăi, **9** Și să îmi pregătească lemnărie
din abundență, căci casa pe care mă pregătesc să o
construiesc va fi minunată și mare. **10** Și, iată, voi da
servitorilor tăi, tăietorii care taie lemnărie, douăzeci de
mii de măsuri de grâu bătut, douăzeci de mii de măsuri
de orz și douăzeci de mii de bați de vin și douăzeci de
mii de bați de untdelemn. **11** Atunci Hiram, împăratul
Tirului, i-a răspuns într-un înscris, pe care l-a trimis
la Solomon: Pentru că DOMNUL a iubit pe poporul
său, te-a făcut împărat peste ei. **12** Hiram a mai spus:
Binecuvântat fie DOMNUL Dumnezeul lui Israel, care a
făcut cerul și pământul, care i-a dat împăratului David
un fiu înțelept, umplut cu chibzuință și înțelegere, care
să poată construi o casă pentru DOMNUL și o casă
pentru împărăția sa. **13** Și acum, ți-am trimis un bărbat
iscusit, umplut cu înțelegere, de-al tatălui meu, Hiram,
14 Fiul unei femei dintre fiicele lui Dan, și tatăl său a
fost un bărbat din Tir, iscusit în lucrarea cu aur și cu
argint și cu aramă și cu fier și cu piatră și cu lemnărie și
cu purpură și cu albastru și cu in subțire și cu stacojiu,
de asemenea să cioplească orice fel de cioplitură și să
conceapă orice plan care i se va da, cu oamenii tăi
iscusiți și cu oamenii iscusiți ai domnului meu David,
tatăl tău. **15** Și, de aceea, grâul și orzul, untdelemnul și
vinul, despre care domnul meu a vorbit, să îl trimită

servitorilor săi; 16 Și vom tăia lemn din Liban, cât de
mult ai nevoie; și ți-l vom aduce pe plute, pe mare, la
Iafo; și tu îl vei duce până la Ierusalim. 17 Și Solomon a
numărat pe toți străinii care erau în țara lui Israel, după
numărătoarea cu care David, tatăl său, i-a numărat; și
s-au găsit o sută cincizeci și trei de mii șase sute. 18 Și
a pus pe șaptezeci de mii dintre ei să fie purtători de
sarcini și optzeci de mii să fie cioplitori, la munte, și
trei mii șase sute supraveghetori, să pună poporul la
muncă.

3 Atunci Solomon a început construirea casei
DOMNULUI la Ierusalim, pe muntele Moria, unde
DOMNUL i s-a arătat lui David, tatăl său, în locul pe
care David l-a pregătit în aria lui Ornan iebusitul. 2
Și a început să construiască în a doua zi a lunii a
doua, în al patrulea an al domniei lui. 3 Și în acestea
Solomon a fost instruit pentru construirea casei lui
Dumnezeu: lungimea în coți, după prima măsură, era
șaizeci de coți și lățimea douăzeci de coți; 4 Și porticul
care era în fața casei, lungimea acestuia era conform
lățimii casei, douăzeci de coți și înălțimea era o sută
douăzeci; și l-a placat cu aur pur. 5 Și casa mai mare a
căptușit-o cu brad, pe care l-a placat cu aur pur și a
pus peste el palmieri și lanțuri. 6 Și a împodobit casa
cu pietre prețioase, pentru frumusețe; și aurul era aur
din Parvaim. 7 Și a placat de asemenea casa, bârnele,
stâlpii și zidurile ei și ușile ei, cu aur; și a cioplit heruvimi
pe pereți. 8 Și a făcut casa preasfântă, lungimea ei
fiind conform lățimii casei, douăzeci de coți și lățimea ei
douăzeci de coți; și a placat-o cu aur pur, ridicându-se
la șase sute de talanți. 9 Și greutatea cuielor era de
cincizeci de șekeli de aur. Și a placat camerele de sus
cu aur. 10 Și în casa preasfântă a făcut doi heruvimi
din lucrare cioplită și i-a placat cu aur. 11 Și aripile
heruvimilor aveau lungimea de douăzeci de coți: o
aripă a unui heruvim avea cinci coți, ajungând la zidul
casei, și cealaltă aripă avea de asemenea cinci coți,
ajungând la aripa celuilalt heruvim. 12 Și o aripă a
celuilalt heruvim avea cinci coți, ajungând la zidul casei,
și cealaltă aripă avea cinci coți de asemenea, atingând
aripa celuilalt heruvim. 13 Aripile acestor heruvimi erau
întinse douăzeci de coți și stăteau în picioare și fețele
lor erau spre înăuntru. 14 Și a făcut vălul din albastru și
purpură și stacojiu și in subțire și a lucrat heruvimi pe
el. 15 De asemenea a făcut înaintea casei doi stâlpi
înalți de treizeci și cinci de coți, și capitelul care era pe
capătul de sus al fiecăruia, era de cinci coți. 16 Și a
făcut lanțuri, ca în oracol, și le-a pus pe capitelurile
stâlpilor; și a făcut o sută de rodii și le-a pus pe lanțuri.
17 Și a ridicat stâlpii înaintea templului, unul pe dreapta
și celălalt pe stânga; și a pus numele celui din dreapta,
Iachin, și numele celui din stânga, Boaz.

4 Mai mult, a făcut un altar de aramă, lungimea lui
de douăzeci de coți și lățimea lui de douăzeci de
coți și înălțimea lui de zece coți. 2 De asemenea a
făcut o mare turnată de zece coți de la margine la
margine, rotundă împrejur și înălțimea ei era de cinci
coți; și o linie de treizeci de coți o înconjura de jur
împrejur. 3 Și sub ea era asemănarea unor boi, care o
înconjurau de jur împrejur: zece pe lungimea unui cot,
înconjurând marea de jur împrejur. Două rânduri de boi
au fost turnate când a fost turnată marea. 4 Stătea pe
doisprezece boi, trei privind spre nord și trei privind
spre vest și trei privind spre sud și trei privind spre est;
și marea era așezată deasupra pe ei și toate părțile
dinapoi ale lor erau înăuntru. 5 Și grosimea ei era un
lat de palmă și marginea ei ca lucrarea unei margini de
cupă, cu flori de crin; și primea și ținea trei mii de bați.
6 A făcut de asemenea zece spălătoare și a pus cinci
pe dreapta și cinci pe stânga, pentru spălare în ele; și
spălau în ele acele lucruri pe care le aduceau pentru
ofranda arsă; dar marea era pentru preoți, ca să se
spele în ea. 7 Și a făcut zece sfeșnice de aur conform
formei lor și le-a așezat în templu, cinci în dreapta și
cinci în stânga. 8 A făcut de asemenea zece mese și
le-a pus în templu, cinci în dreapta și cinci în stânga.
Și a făcut o sută de vase de aur. 9 Mai mult, a făcut
curtea preoților și curtea mare și uși pentru curte și
a placat ușile lor cu aramă. 10 Și a așezat marea în
partea dreaptă, spre est, în partea de sud. 11 Și Hiram
a făcut oalele și lopețile și vasele. Și Hiram a terminat
lucrarea pe care trebuia să o facă pentru împăratul
Solomon, pentru casa lui Dumnezeu; 12 Adică, cei
doi stâlpi și globurile și capitelurile care erau pe capul
celor doi stâlpi și cele două rețele care să acopere
cele două globuri ale capitelurilor care erau pe capul
stâlpilor; 13 Și patru sute de rodii pe cele două rețele;
două rânduri de rodii pe fiecare rețea, pentru a acoperi
cele două globuri ale capitelurilor care erau pe stâlpi.
14 A făcut de asemenea postamente și spălătoare a
făcut pe postamente; 15 O mare și doisprezece boi sub
ea. 16 Oalele de asemenea și lopețile și cârligele de
carne și toate uneltele lor, le-a făcut Hiram, maestrul
său, împăratului Solomon, pentru casa DOMNULUI, din
aramă strălucitoare. 17 În câmpia din Iordan împăratul
le-a turnat, în pământul argilos între Sucot și Țeredata.
18 Astfel Solomon a făcut toate aceste vase în mare
număr, fiindcă greutatea aramei nu a putut fi socotită.
19 Și Solomon a făcut toate vasele care erau pentru
casa lui Dumnezeu, de asemenea altarul de aur și
mesele pe care erau pâinile punerii înainte; 20 Mai
mult, sfeșnicele cu lămpile lor, pe care trebuiau să ardă
după obiceiul lor, înaintea oracolului, din aur pur; 21
Și florile și lămpile și mucările, le-a făcut din aur, și
acestea din aur în întregime curat; 22 Și cuțitele și

vasele și lingurile și cenușarele, din aur pur; și intrarea
casei, ușile interioare ale ei pentru locul preasfânt și
ușile casei templului, erau din aur.

5 Astfel toată munca pe care Solomon a făcut-o pentru
casa DOMNULUI a fost terminată; și Solomon
a adus toate lucrurile pe care David, tatăl său, le
dedicase; și argintul și aurul și toate uneltele, le-a pus
printre tezaurele casei lui Dumnezeu. **2** Atunci Solomon
a adunat pe bătrânii lui Israel și pe toți capii triburilor,
pe mai marii părinților copiilor lui Israel, la Ierusalim, să
aducă chivotul legământului DOMNULUI din cetatea lui
David, care este Sion. **3** De aceea toți bărbații lui Israel
s-au adunat la împărat în sărbătoarea care era în luna
a șaptea. **4** Și toți bătrânii lui Israel au venit, și leviții
au luat chivotul. **5** Și au adus chivotul și tabernacolul
întâlnirii și vasele sfinte care erau în tabernacol; pe
acestea, preoții și leviții le-au adus. **6** De asemenea
împăratul Solomon și toată adunarea lui Israel care s-a
adunat la el înaintea chivotului, au sacrificat oi și boi,
care nu puteau fi numărați din cauza numărului lor. **7** Și
preoții au adus chivotul legământului DOMNULUI la
locul lui, la oracolul casei, în locul preasfânt, sub aripile
heruvimilor, **8** Căci heruvimii își întindeau aripile peste
locul chivotului și heruvimii acopereau chivotul și drugii
lui pe deasupra. **9** Și au tras drugii chivotului, încât
capetele drugilor se vedeau afară din chivot înaintea
oracolului, dar nu se vedeau din afară. Și astfel este
până astăzi. **10** Nu era nimic în chivot în afară de cele
două table pe care Moise le-a pus înăuntru, la Horeb,
când DOMNUL a făcut un legământ cu copiii lui Israel,
când ei au ieșit din Egipt. **11** Și s-a întâmplat, când
preoții ieșiseră din locul preasfânt (căci toți preoții care
erau prezenți erau sfințiți și nu au așteptat atunci la
rând; **12** De asemenea leviții care erau cântăreți, cu
toți ai lui Asaf, ai lui Heman, ai lui Iedutun, cu fiii lor și
frații lor, fiind înveșmântați în in alb, având chimvale și
psalterioane și harpe, au stat în picioare în partea de
est a altarului și cu ei o sută douăzeci de preoți care
sunau din trâmbițe;) **13** Da, s-a întâmplat că, în timp ce
trâmbițașii și cântăreții erau ca unul, făcând să se audă
un singur sunet de laudă și mulțumire DOMNULUI,
și când și-au înălțat vocea cu trâmbițe și chimvale
și instrumente de muzică și au lăudat pe DOMNUL,
spunând: Fiindcă este bun, că a lui milă dăinuiește
pentru totdeauna: atunci casa, casa DOMNULUI, s-a
umplut cu un nor; **14** Astfel încât preoții nu puteau sta să
servească din cauza norului, fiindcă gloria DOMNULUI
umpluse casa lui Dumnezeu.

6 Atunci Solomon a zis: DOMNUL a spus că va locui
în întuneric gros. **2** Dar am construit o casă de locuit
pentru tine și un loc pentru locuința ta pentru totdeauna.
3 Și împăratul și-a întors fața și a binecuvântat întreaga
adunare a lui Israel; și toată adunarea lui Israel stătea
în picioare. **4** Și el a spus: Binecuvântat fie DOMNUL
Dumnezeul lui Israel, care cu mâinile lui a împlinit ceea
ce a vorbit cu gura lui, tatălui meu, David, spunând: **5**
Din ziua în care am scos poporul meu din țara Egiptului
nu am ales nicio cetate dintre toate triburile lui Israel,
în care să construiesc o casă, ca numele meu să fie
acolo; nici nu am ales vreun bărbat să fie conducător
peste poporul meu Israel, **6** Dar am ales Ierusalimul,
ca numele meu să fie acolo; și am ales pe David să fie
peste poporul meu, Israel. **7** Și a fost în inima tatălui
meu, David, să construiască o casă pentru numele
DOMNULUI Dumnezeul lui Israel. **8** Dar DOMNUL i-
a spus lui David, tatăl meu: Deși a fost în inima ta
să construiești o casă pentru numele meu, ai făcut
bine în aceea că a fost în inima ta; **9** Totuși, nu tu vei
construi casa, ci fiul tău care va ieși din coapsele tale;
el va construi casa pentru numele meu. **10** Domnul de
aceea a împlinit cuvântul său pe care l-a vorbit, fiindcă
am fost ridicat în locul tatălui meu, David, și sunt pus
pe tronul lui Israel, precum DOMNUL a promis, și am
construit casa pentru numele DOMNULUI Dumnezeul
lui Israel. **11** Și în ea am pus chivotul, în care este
legământul DOMNULUI, pe care l-a făcut cu copiii
lui Israel. **12** Și a stat în picioare înaintea altarului
DOMNULUI în prezența întregii adunări a lui Israel și
și-a întins mâinile; **13** Fiindcă Solomon făcuse o schelă
de aramă, lungă de cinci coți și largă de cinci coți și
înaltă de trei coți și a așezat-o în mijlocul curții; și a
stat în picioare pe ea și a îngenuncheat, pe genunchi,
înaintea întregii adunări a lui Israel și și-a întins mâinile
spre cer, **14** Și a spus: DOAMNE Dumnezeul lui Israel,
nu este Dumnezeu ca tine, nici în cer, nici pe pământ,
care ține legământul și arată milă servitorilor lui, cei
care umblă înaintea ta cu toată inima lor; **15** Tu care ai
ținut cu servitorul tău David, tatăl meu, ceea ce i-ai
promis; și ai vorbit cu gura ta și ai împlinit cu mâna
ta, precum este în această zi. **16** Acum, de aceea,
DOAMNE Dumnezeul lui Israel, ține cu servitorul tău
David, tatăl meu, ceea ce i-ai promis, spunând: Nu
va lipsi bărbat din fața ochilor mei care să șadă pe
tronul lui Israel; numai copiii tăi să ia seama la calea lor
să umble în legea mea, precum ai umblat tu înaintea
mea. **17** Și acum, DOAMNE Dumnezeul lui Israel, să
fie adeverit cuvântul tău, pe care l-ai vorbit servitorului
tău, David. **18** Dar va locui Dumnezeu într-adevăr cu
oamenii pe pământ? Iată, cerul și cerul cerurilor nu te
pot cuprinde; cu atât mai puțin această casă pe care
am construit-o! **19** De aceea privește cu plăcere la
rugăciunea servitorului tău și la cererea lui, DOAMNE
Dumnezeul meu, pentru a da ascultare strigătului și
rugăminții, pe care servitorul tău o cere înaintea ta;
20 Ca ochii tăi să fie deschiși peste această casă, zi

și noapte, peste locul peste care tu ai spus că voiești
să pui numele tău acolo, pentru a da ascultare la
rugăciunea pe care servitorul tău o cere spre acest loc.
21 Dă ascultare de aceea cererilor servitorului tău și
poporului tău Israel, pe care le vor face spre acest loc;
ascultă din această locuință a ta, din cer; și, ascultând,
iartă. 22 Dacă un om păcătuiește împotriva aproapelui
său un jurământ este pus peste el, să îl facă să jure, și
jurământul vine înaintea altarului tău în această casă,
23 Atunci ascultă din cer și fă și judecă pe servitorii
tăi, răsplătind pe cel stricat, întorcând calea lui asupra
propriului său cap; și declarând drept pe cel drept,
dându-i conform dreptății lui. 24 Și dacă poporul tău
Israel este pus la ce este mai rău înaintea dușmanului,
pentru că au păcătuit împotriva ta, și se vor întoarce
și vor mărturisi numele tău și se vor ruga și vor face
cerere înaintea ta în această casă, 25 Atunci ascultă
din ceruri și iartă păcatul poporului tău Israel și adu-i
din nou în țara pe care le-ai dat-o lor și părinților lor.
26 Când cerul va fi închis și nu va fi ploaie, pentru că
au păcătuit împotriva ta, dacă se vor ruga spre acest
loc și vor mărturisi numele tău și se vor întoarce de
la păcatul lor, când îi vei chinui, 27 Atunci ascultă din
cer și iartă păcatul servitorilor tăi și a poporului tău
Israel, când îi vei fi învățat calea cea bună, în care ar
trebuie să umble; și trimite ploaie peste țara ta, pe
care ai dat-o poporului tău ca moștenire. 28 Dacă este
foamete în țară, dacă este ciumă, dacă este tăciune în
grâu sau mană, lăcuste sau omizi, dacă dușmanii lor îi
asediază în cetățile țării lor, orice plagă sau orice boală
ar fi, 29 Orice rugăciune sau cerere va fi făcută de
vreun om, sau de tot poporul tău Israel, când fiecare va
cunoaște propria sa plagă și propria sa durere și își va
întinde mâinile în această casă, 30 Atunci ascult-o din
cer, locuința ta, și iartă și întoarce fiecărui om conform
tuturor căilor lui, omul, a cărui inimă o cunoști; (fiindcă
doar tu cunoști inimile copiilor oamenilor), 31 Ca ei să
se teamă de tine, să umble în căile tale, cât trăiesc în
țara pe care ai dat-o părinților lor. 32 Mai mult, referitor
la străin, care nu este din poporul tău Israel, ci este
venit dintr-o țară îndepărtată de dragul numelui tău
măreț și a mâinii tale puternice și a brațului tău întins,
dacă vin și se roagă în această casă, 33 Atunci ascultă
tu din ceruri, din locuința ta, și fă conform cu tot ceea
ce străinul cere de la tine, ca tot poporul pământului să
cunoască numele tău și să se teamă de tine, precum
face poporul tău, Israel, și să știe că această casă pe
care am construit-o este numită după numele tău. 34
Dacă poporul tău iese la război împotriva dușmanilor
lor pe calea pe care îi vei trimite, iar ei se roagă ție spre
această cetate pe care ai ales-o și spre casa pe care
am construit-o pentru numele tău, 35 Atunci ascultă din
ceruri rugăciunea lor și cererile lor și susține cauza lor.
36 Dacă păcătuiesc împotriva ta, (fiindcă nu este om
care să nu păcătuiască) și tu te mânii pe ei și îi dai
înaintea dușmanilor lor, iar ei îi duc în captivitate într-o
țară îndepărtată sau apropiată; 37 Totuși, dacă își vor
întoarce inima în țara în care sunt duși captivi și se vor
întoarce și ți se vor ruga în țara captivității lor, spunând:
Am păcătuit, am făcut nelegiuire și ne-am purtat cu
stricăciune; 38 Dacă se întorc la tine cu toată inima
lor și cu tot sufletul lor în țara captivității lor, în care
i-au dus captivi, și se roagă spre țara lor, pe care ai
dat-o părinților lor și spre cetatea pe care ai ales-o și
spre casa pe care am construit-o pentru numele tău,
39 Ascultă din ceruri, din locuința ta, rugăciunea lor și
cererile lor și susține cauza lor și iartă pe poporul tău
care a păcătuit împotriva ta. 40 Acum, Dumnezeul meu,
să fie ochii tăi deschiși, te implor, și să dea ascultare
urechile tale la rugăciunea care este făcută în acest loc.
41 Și acum, ridică-te, DOAMNE Dumnezeule, la locul
tău de odihnă și la chivotul tăriei tale; să fie îmbrăcați
preoții tăi, DOAMNE Dumnezeule, cu salvare, și să se
bucure sfinții tăi în bunătate. 42 DOAMNE Dumnezeule,
nu îți întoarce fața de la unsul tău, amintește-ți de
îndurările lui David, servitorul tău.

7 Și, când Solomon a sfârșit rugăciunea, focul s-a
coborât din cer și a mistuit ofranda arsă și sacrificiile;
și gloria DOMNULUI a umplut casa. 2 Și preoții nu
au putut intra în casa DOMNULUI, deoarece gloria
DOMNULUI umpluse casa DOMNULUI. 3 Și când toți
copiii lui Israel au văzut cum focul a coborât, și au
văzut gloria DOMNULUI asupra casei, s-au plecat cu
fața la pământ pe pavaj și s-au închinat și au lăudat pe
DOMNUL, spunând: Fiindcă el este bun; că a lui milă
dăinuiește pentru totdeauna. 4 Atunci împăratul și tot
poporul au oferit sacrificii înaintea DOMNULUI. 5 Și
împăratul Solomon a adus un sacrificiu de douăzeci și
două de mii de boi și o sută douăzeci de mii de oi; astfel
împăratul și tot poporul au dedicat casa lui Dumnezeu.
6 Și preoții au stat în serviciile lor; leviții de asemenea
cu instrumentele muzicale ale DOMNULUI, pe care
împăratul David le-a făcut ca să laude pe DOMNUL,
deoarece mila lui dăinuiește pentru totdeauna, cu
cântarea de laudă a lui David în mâna lor; și preoții
au sunat trâmbițele înaintea lor și tot Israelul a stat în
picioare. 7 Mai mult, Solomon a sfințit mijlocul curții care
era înaintea casei DOMNULUI, căci acolo a adus el
ofrande arse și grăsimea ofrandelor de pace, deoarece
altarul de aramă pe care Solomon îl făcuse nu era
în stare să primească ofrandele arse și darurile de
mâncare și grăsimea. 8 Tot atunci, Solomon a ținut
sărbătoarea șapte zile, și tot Israelul împreună cu el, o
foarte mare adunare, de la intrarea Hamatului până
la râul Egiptului. 9 Și în a opta zi au făcut o adunare

solemnă, fiindcă au ținut dedicarea altarului șapte zile,
și sărbătoarea șapte zile. 10 Și în a douăzeci și treia zi
a lunii a șaptea el a trimis poporul la corturile lor, veseli
și voioși în inimă pentru bunătatea pe care DOMNUL a
arătat-o lui David și lui Solomon și lui Israel, poporul
său. 11 Astfel Solomon a terminat casa DOMNULUI și
casa împăratului; și tot ce a intrat în inima lui Solomon
să facă în casa DOMNULUI și în propria casă, a făcut
cu prosperitate. 12 Și DOMNUL i s-a arătat lui Solomon
noaptea și i-a spus: Am auzit rugăciunea ta și am ales
acest loc pentru mine însumi, drept casă de sacrificii.
13 Dacă voi închide cerul ca să nu fie ploaie, sau dacă
voi porunci lăcustelor să mănânce țara, sau dacă voi
trimite ciumă printre poporul meu, 14 Dacă poporul
meu, care este chemat după numele meu, se va umili
și se va ruga și va căuta fața mea și se va abate de la
căile lui rele, atunci voi asculta din cer și îi voi ierta
păcatul și îi voi vindeca țara. 15 Și ochii mei vor fi
deschiși și urechile mele atente la rugăciunea care
este făcută în acest loc. 16 Fiindcă acum am ales să
sfințesc această casă, ca numele meu să fie acolo
pentru totdeauna; și ochii mei și inima mea să fie acolo
în toate zilele. 17 Și cât despre tine, dacă vei voi să
umbli înaintea mea, precum a umblat tatăl tău, David,
și să faci conform cu tot ceea ce ți-am poruncit și să fi
atent la statutele mele și la judecățile mele, 18 Atunci
voi întemeia tronul împărăției tale, precum am încheiat
legământ cu David, tatăl tău, spunând: Nu îți va lipsi un
bărbat să fie conducător în Israel. 19 Dar dacă te întorci
și părăsești statutele și poruncile mele, pe care le-am
pus înaintea ta și vei merge și vei servi alți dumnezei și
te vei închina lor, 20 Atunci îi voi smulge din rădăcini din
țara mea pe care le-am dat-o; și această casă, pe care
am sfințit-o pentru numele meu, o voi arunca din fața
mea și o voi face să fie un proverb și o zicătoare printre
toate națiunile. 21 Și această casă, cât este de înaltă,
va fi o înmărmurire pentru fiecare om ce trece pe lângă
ea, astfel încât va spune: De ce a făcut DOMNUL astfel
acestei țări și acestei case? 22 Și i se va răspunde:
Pentru că au părăsit pe DOMNUL Dumnezeul părinților
lor, care i-a scos din țara Egiptului, și s-au lipit de alți
dumnezei și li s-au închinat și le-au servit: de aceea a
adus el tot acest rău peste ei.

8 Și s-a întâmplat, la sfârșitul a douăzeci de ani, în
care Solomon construise casa DOMNULUI și propria
lui casă, 2 Că cetățile, pe care Hiram le întorsese lui
Solomon, Solomon le-a construit și a făcut pe copiii
lui Israel să locuiască acolo. 3 Și Solomon a mers la
Hamat-Țoba și a luat-o. 4 Și a construit Tadmorul în
pustiu și toate cetățile de provizie, pe care le-a construit
în Hamat. 5 De asemenea a construit Bet-Horonul
superior și Bet-Horonul inferior, cetăți întărite, cu ziduri,
porți și drugi; 6 Și Baalat și toate cetățile de provizii,
pe care Solomon le-a avut, și toate cetățile de care
și cetățile de călăreți și tot ceea ce Solomon a dorit
să construiască în Ierusalim și în Liban și prin toată
țara stăpânirii lui. 7 Cât despre tot poporul care era
rămas dintre hitiți și amoriți și periziți și hiviți și iebusiți,
care nu erau din Israel, 8 Ci dintre copiii lor, care erau
rămași după ei în țară, pe care copiii lui Israel nu i-au
nimicit, pe ei Solomon i-a făcut să plătească tribut până
în această zi. 9 Dar dintre copiii lui Israel, Solomon nu
a făcut servitori pentru munca lui, ci ei erau bărbați
de război și mai marii căpeteniilor lui și căpeteniile
carelor și călăreților lui. 10 Și aceștia erau mai marii
ofițerilor lui Solomon, două sute cincizeci, care aveau
conducerea peste popor. 11 Și Solomon a adus pe fiica
lui Faraon, din cetatea lui David, la casa pe care o
construise pentru ea, căci a spus: Soția mea nu va
locui în casa lui David, împăratul lui Israel, deoarece
locurile în care chivotul DOMNULUI a venit, sunt sfinte.
12 Atunci Solomon a adus ofrande arse DOMNULUI
pe altarul DOMNULUI, pe care îl construise înaintea
porticului, 13 După măsură hotărâtă, zi de zi, sacrificând
conform poruncilor lui Moise, în sabate și la lunile noi și
la sărbătorile solemne, de trei ori pe an, în sărbătoarea
azimei și sărbătoarea săptămânilor și în sărbătoarea
corturilor. 14 Și a numit, conform ordinului lui David,
tatăl său, rândurile preoților la serviciul lor și pe leviți la
sarcinile lor, să laude și să servească înaintea preoților,
precum cerea datoria fiecărei zile; portarii de asemenea
la rândurile lor la fiecare poartă, fiindcă astfel poruncise
David, omul lui Dumnezeu. 15 Și ei nu s-au depărtat de
porunca împăratului, dată preoților și leviților, referitoare
la orice lucru, sau referitoare la tezaure. 16 Și toată
munca lui Solomon era pregătită până la ziua temeliei
casei DOMNULUI și până când a fost terminată. Astfel
casa DOMNULUI a fost desăvârșită. 17 Atunci Solomon
a mers la Eț ion-Gheber și la Elot, la malul mării, în țara
lui Edom. 18 Și Hiram i-a trimis, prin mâinile servitorilor
săi, corăbii și servitori care aveau cunoașterea mării; și
au mers cu servitorii lui Solomon la Ofir și au luat de
acolo patru sute cincizeci de talanți de aur și i-au adus
împăratului Solomon.

9 Și când împărăteasa din Seba a auzit de faima
lui Solomon, a venit la Ierusalim să îl încerce
pe Solomon cu întrebări grele, cu o mare suită și
cămile care purtau mirodenii și aur din abundență și
pietre prețioase; și când a ajuns la Solomon, a vorbit
îndeaproape cu el despre tot ce era în inima ei. 2 Și
Solomon i-a răspuns la toate întrebările ei; și nu era
nimic ascuns de Solomon pe care el să nu i-l spună. 3
Și când împărăteasa din Seba a văzut înțelepciunea lui
Solomon și casa pe care a construit-o, 4 Și mâncarea

de la masa lui și așezarea servitorilor lui și atenția
servitorilor lui și îmbrăcămintea lor, de asemenea pe
paharnicii săi și îmbrăcămintea lor, și urcarea prin care
se urca la casa DOMNULUI, nu a mai fost suflare în
ea. 5 Și ea a spus împăratului: Este adevărat cuvântul
pe care l-am auzit în țara mea despre faptele tale și
despre înțelepciunea ta; 6 Totuși nu am crezut cuvintele
lor, până când am venit și ochii mei au văzut; și, iată,
nu mi s-a spus nici jumătate din măreția înțelepciunii
tale, fiindcă întreci faima pe care am auzit-o. 7 Ferice
de oamenii tăi și ferice de acești servitori ai tăi, care
stau continuu înaintea ta și aud înțelepciunea ta. 8
Binecuvântat fie DOMNUL Dumnezeul tău, care a găsit
plăcere în tine să te pună pe tronul lui, pentru a fi
împărat pentru DOMNUL Dumnezeul tău; deoarece
Dumnezeul tău a iubit pe Israel, pentru a-i întemeia
pentru totdeauna, de aceea te-a făcut împărat peste ei,
să faci judecată și dreptate. 9 Și i-a dat împăratului o
sută douăzeci de talanți de aur și din mirodenii o mare
abundență și pietre prețioase; și nu erau mirodenii ca
cele date împăratului Solomon de împărăteasa din
Seba. 10 Și de asemenea servitorii lui Hiram și servitorii
lui Solomon, care au adus aur din Ofir, au adus lemn
de santal și pietre prețioase. 11 Și împăratul a făcut
din lemn de santal terase pentru casa DOMNULUI
și pentru palatul împăratului și harpe și psalterioane
pentru cântăreți; și nu au mai fost văzute astfel de
lucruri în țara lui Iuda. 12 Și împăratul Solomon a dat
împărătesei din Seba tot ce a dorit, orice a cerut, în
afară de ceea ce ea a adus împăratului. Astfel ea s-
a întors și a plecat în țara ei, ea și servitorii ei. 13 Și
greutatea aurului care venea la Solomon într-un an era
de șase sute șaizeci și șase de talanți de aur, 14 În
afară de ceea ce aduceau negustorii și comercianții.
Și toți împărații Arabiei și guvernatorii țării aduceau
aur și argint lui Solomon. 15 Și împăratul Solomon a
făcut două sute de paveze de aur bătut; șase sute
de șekeli de aur bătut au intrat într-o pavăză. 16 Și
trei sute de scuturi a făcut din aur bătut; trei sute de
șekeli de aur au intrat într-un scut. Și împăratul le-a
pus în casa pădurii din Liban. 17 Mai mult, împăratul a
făcut un mare tron din fildeș și l-a placat cu aur pur. 18
Și erau șase trepte până la tron, cu un sprijin de aur
pentru picior, care erau prinse de tron, și rezemători
de fiecare parte a locului de ședere și doi lei stând în
picioare lângă rezemători; 19 Și doisprezece lei au stat
în picioare acolo pe amândouă părțile, pe cele șase
trepte. Nu era ceva asemănător în nicio împărăție. 20 Și
toate vasele de băutură ale împăratului Solomon erau
din aur și toate vasele casei din pădurea Libanului erau
din aur pur, niciunul nu era din argint, deoarece acesta
era socotit de nimic în zilele lui Solomon. 21 Deoarece
corăbiile împăratului mergeau la Tarsis cu servitorii
lui Hiram, o dată la fiecare trei ani veneau corăbii
din Tarsis, aducând aur și argint, fildeș și maimuțe
și păuni. 22 Și împăratul Solomon a întrecut pe toți
împărații pământului în bogății și înțelepciune. 23 Și toți
împărații pământului au căutat prezența lui Solomon,
să îi audă înțelepciunea, pe care Dumnezeu a pus-o
în inima lui. 24 Iar ei au adus, fiecare om, darul său,
vase de argint și vase de aur și îmbrăcăminte, armură
și mirodenii, cai și catâri, o măsură an de an. 25 Și
Solomon avea patru mii de iesle pentru cai și care și
douăsprezece mii de călăreți, pe care i-a așezat în
cetățile pentru care și cu împăratul, la Ierusalim. 26 Și
a domnit peste toți împărații, de la râu până la țara
filistenilor și la granița Egiptului. 27 Și împăratul a făcut
argintul în Ierusalim ca pietrele, și cedrii i-a făcut ca
sicomorii care sunt în câmpiile joase, din abundență.
28 Și i-au adus lui Solomon cai din Egipt și din toate
țările. 29 Și restul faptelor lui Solomon, cele dintâi și
cele din urmă, nu sunt ele scrise în cartea profetului
Natan, și în profeția lui Ahiia șilonitul, și în viziunile lui
Ido, văzătorul despre Ieroboam, fiul lui Nebat? 30 Și
Solomon a domnit patruzeci de ani în Ierusalim, peste
tot Israelul. 31 Și Solomon a adormit cu părinții lui și a
fost îngropat în cetatea lui David, tatăl său; și Roboam,
fiul său, a domnit în locul său.

10 Și Roboam a mers la Sihem, căci la Sihem venise
tot Israelul să îl facă împărat. 2 Și s-a întâmplat,
când a auzit aceasta Ieroboam, fiul lui Nebat, care era
în Egipt, unde fugise din prezența împăratului Solomon,
că Ieroboam s-a întors din Egipt. 3 Și au trimis și l-
au chemat. Astfel Ieroboam și tot Israelul au venit și
au vorbit lui Roboam, spunând: 4 Tatăl tău a făcut
jugul nostru apăsător; acum, de aceea, ușurează puțin
acest serviciu apăsător al tatălui tău și jugul său greu
pe care l-a pus peste noi și îți vom servi. 5 Iar el le-a
spus: Veniți din nou la mine după trei zile. Și poporul
s-a depărtat. 6 Și împăratul Roboam a ținut sfat cu
bătrânii care au stat în picioare înaintea lui Solomon,
tatăl său, în timp ce el încă trăia, spunând: Ce sfat îmi
dați ca să mă întorc să răspund acestui popor? 7 Iar
ei i-au vorbit, spunând: Dacă ești bun cu acest popor
și le vei plăcea și le vei vorbi cuvinte bune, ei vor fi
servitorii tăi pentru totdeauna. 8 Dar el a părăsit sfatul
pe care bătrânii i l-au dat și a ținut sfat cu tinerii care au
crescut cu el, care au stat înaintea lui. 9 Și le-a spus:
Ce sfat îmi dați ca să mă întorc să răspund acestui
popor, care mi-a vorbit, spunând: Ușurează puțin jugul
pe care tatăl tău l-a pus peste noi? 10 Și tinerii care
au fost crescuți cu el i-au vorbit, spunând: Astfel să
răspunzi poporului care ți-a vorbit, zicând: Tatăl tău
ne-a făcut jugul greu, dar tu fă-l puțin mai ușor pentru
noi; astfel să le spui: Degetul meu mic va fi mai gros

decât coapsele tatălui meu. 11 Și acum, dacă tatăl
meu a pus un jug greu peste voi, eu voi pune mai mult
peste jugul vostru; tatăl meu v-a pedepsit cu bice, dar
eu vă voi pedepsi cu scorpioni. 12 Astfel Ieroboam și
tot poporul au venit la Roboam în a treia zi, precum
a cerut împăratul, spunând: Veniți din nou la mine în
a treia zi. 13 Și împăratul le-a răspuns cu asprime;
și împăratul Roboam a părăsit sfatul bătrânilor, 14
Și le-a răspuns după sfatul tinerilor, spunând: Tatăl
meu v-a făcut jugul greu, dar eu voi adăuga la acesta;
tatăl meu v-a pedepsit cu bice, dar eu vă voi pedepsi
cu scorpioni. 15 Astfel împăratul nu a dat ascultare
poporului, căci răzvrătirea era de la Dumnezeu, ca să
își împlinească DOMNUL cuvântul pe care l-a vorbit
prin mâna lui Ahiia șilonitul, lui Ieroboam, fiul lui Nebat.
16 Și când tot Israelul a văzut că împăratul a refuzat
să le dea ascultare, poporul a răspuns împăratului,
spunând: Ce parte avem noi în David? Și nu avem
nicio moștenire în fiul lui Isai; fiecare bărbat la corturile
voastre, Israele; și acum, David, vezi-ți de propria ta
casă. Astfel tot Israelul a mers la corturile lor. 17 Dar
cât despre copiii lui Israel care au locuit în cetățile lui
Iuda, Roboam a domnit peste ei. 18 Atunci împăratul
Roboam a trimis pe Hadoram, care era peste taxă; și
copiii lui Israel l-au împroșcat cu pietre, încât a murit.
Dar împăratul Roboam s-a grăbit să îl i-a în carul său,
să fugă la Ierusalim. 19 Și Israel s-a răzvrătit împotriva
casei lui David până în această zi.

11 Și când Roboam a venit la Ierusalim, a strâns
din casa lui Iuda și a lui Beniamin, o sută optzeci
de mii de bărbați aleși, care erau războinici, să lupte
împotriva lui Israel, ca să aducă împărăția înapoi la
Roboam. 2 Dar cuvântul DOMNULUI a venit la Șemaia,
omul lui Dumnezeu, spunând: 3 Vorbește lui Roboam,
fiul lui Solomon, împăratul lui Iuda, și întregului Israel în
Iuda și Beniamin, zicând: 4 Astfel spune DOMNUL:
Să nu urcați, nici să nu luptați împotriva fraților voștri:
întoarceți-vă, fiecare om, la casa lui, fiindcă acest
lucru este făcut de mine. Și ei au ascultat de cuvintele
DOMNULUI, și s-au întors de la a merge împotriva
lui Ieroboam. 5 Și Roboam a locuit în Ierusalim și a
construit cetăți de apărare în Iuda. 6 A construit chiar
Betleem și Etam și Tecoa, 7 Și Bet-Țur și Soco și
Adulam, 8 Și Gat și Mareșa și Zif, 9 Și Adoraim și
Lachis și Azeca, 10 Și Țoreea și Aialon și Hebron,
care sunt în Iuda și Beniamin, cetăți întărite. 11 Și a
fortificat întăriturile și a pus căpetenii în ele și provizii de
mâncare și de untdelemn și vin. 12 Și în fiecare cetate
a pus scuturi și sulițe și le-a făcut peste măsură de tari,
având pe Iuda și pe Beniamin de partea sa. 13 Și preoții
și leviții, care erau în tot Israelul, au venit la el din toate
hotarele lor, 14 Fiindcă leviții și-au părăsit împrejurimile
și toate stăpânirile lor și au venit la Iuda și Ierusalim,
căci Ieroboam și fiii lui îi alungaseră din îndeplinirea
serviciului preoțesc pentru DOMNUL; 15 Și a rânduit
preoți pentru înălțimi și pentru draci și pentru vițeii pe
care i-a făcut. 16 Și, după ei, din toate triburile lui Israel,
aceia care au pus în inima lor să caute pe DOMNUL
Dumnezeul lui Israel, au venit la Ierusalim să sacrifice
DOMNULUI Dumnezeului părinților lor. 17 Astfel ei au
întărit împărăția lui Iuda și au întărit pe Roboam, fiul lui
Solomon, trei ani, căci trei ani au umblat în calea lui
David și Solomon. 18 Și Roboam și-a luat pe Mahalat,
fiica lui Ierimot, fiul lui David, ca soție, și pe Abihail,
fiica lui Eliab, fiul lui Isai, 19 Care i-a născut copii: pe
Ieuș și pe Șemaria și pe Zaham. 20 Și după ea a luat
pe Maaca, fiica lui Absalom, care i-a născut pe Abiia
și pe Atai și pe Ziza și pe Șelomit. 21 Și Roboam a
iubit pe Maaca, fiica lui Absalom, mai presus de toate
soțiile și concubinele lui (căci a luat optsprezece soții
și șaizeci de concubine; și a născut douăzeci și opt
de fii și șaizeci de fiice). 22 Și Roboam l-a făcut pe
Abiia, fiul Maachei, mai marele, să fie conducător între
frații lui, căci s-a gândit să îl facă împărat. 23 Și s-a
purtat cu înțelepciune și a împrăștiat pe toți copiii lui
prin toate țările lui Iuda și Beniamin, până la fiecare
cetate întărită, și le-a dat hrană din abundență. Și a
dorit o mulțime de soții.

12 Și s-a întâmplat, când Roboam și-a întemeiat
împărăția și s-a întărit, că a părăsit legea
DOMNULUI și tot Israelul împreună cu el. 2 Și s-a
întâmplat, în al cincilea an al împăratului Roboam,
că Șișac, împăratul Egiptului, s-a ridicat împotriva
Ierusalimului, deoarece ei au încălcat legea împotriva
DOMNULUI, 3 Cu trei sute de care și șaizeci de mii
de călăreți; și poporul care a venit cu el din Egipt era
fără număr: lubimii, suchiemii și etiopienii. 4 Și el a luat
cetățile apărate care au aparținut de Iuda și a venit la
Ierusalim. 5 Atunci a venit profetul Șemaia la Roboam
și la prinții lui Iuda, care s-au adunat la Ierusalim din
cauza lui Șișac și le-a spus: Astfel spune DOMNUL:
M-ați părăsit și de aceea v-am lăsat și eu în mâna
lui Șișac. 6 La aceasta prinții lui Israel și împăratul s-
au umilit și au spus: DOMNUL este drept. 7 Și când
DOMNUL a văzut că ei s-au umilit, cuvântul DOMNULUI
a venit la Șemaia, spunând: Ei s-au umilit; de aceea nu
îi voi nimici, ci le voi dărui puțină eliberare; și furia mea
nu va fi turnată peste Ierusalim prin mâna lui Șișac.
8 Totuși, vor fi servitorii lui, ca să cunoască lucrarea
mea și lucrarea împărățiilor țărilor. 9 Astfel Șișac,
împăratul Egiptului, s-a ridicat împotriva Ierusalimului și
a dus tezaurele casei DOMNULUI și tezaurele casei
împăratului; a luat totul; a dus de asemenea scuturile
de aur pe care Solomon le făcuse, 10 În schimbul

cărora împăratul Roboam făcuse scuturi de aramă și le-
a încredințat în mâinile mai marelui gărzii, care păzea
intrarea la casa împăratului. 11 Și oricând împăratul
intra în casa DOMNULUI, garda venea și le purta, iar
apoi le aducea din nou în camera de gardă. 12 Și când
el s-a umilit, furia DOMNULUI s-a întors de la el, ca
să nu îl nimicească cu totul; și de asemenea în Iuda
lucrurile au mers bine. 13 Astfel împăratul Roboam s-
a întărit în Ierusalim și a domnit, căci Roboam era în
vârstă de patruzeci și unu de ani când a început să
domnească și a domnit șaptesprezece ani la Ierusalim,
cetatea pe care DOMNUL a ales-o dintre toate triburile
lui Israel, pentru a-și pune numele acolo. Și numele
mamei lui era Naama, o amonită. 14 Și el a făcut ce
este rău, deoarece nu și-a pregătit inima să caute pe
DOMNUL. 15 Și faptele lui Roboam, cele dintâi și cele
din urmă, nu sunt ele scrise în cartea profetului Șemaia
și a lui Ido, văzătorul referitor la genealogii? Și au fost
războaie între Roboam și Ieroboam continuu. 16 Și
Roboam a adormit cu părinții săi și a fost îngropat în
cetatea lui David; și Abiia, fiul său, a domnit în locul lui.

13 În al optsprezecelea an al împăratului Ieroboam
a început să domnească Abiia peste Iuda. 2
Și a domnit trei ani în Ierusalim. Și numele mamei
lui era Micaia, fiica lui Uriel, din Ghibea. Și a fost
război între Abiia și Ieroboam. 3 Și Abiia s-a desfășurat
pentru bătălie cu o armată de războinici, patru sute
de mii de bărbați aleși; Ieroboam de asemenea s-
a desfășurat pentru bătălie împotriva lui cu opt sute
de mii de bărbați aleși, războinici viteji. 4 Și Abiia s-
a ridicat în picioare pe muntele Țemaraim, care este
în muntele Efraim, și a spus: Ascultă-mă Ieroboam,
tu și tot Israelul; 5 Nu ar trebui să știți că DOMNUL
Dumnezeul lui Israel i-a dat pentru totdeauna împărăția
peste Israel lui David, lui și fiilor lui printr-un legământ
de sare? 6 Totuși Ieroboam, fiul lui Nebat, servitorul
lui Solomon, fiul lui David, s-a ridicat și s-a răzvrătit
împotriva domnului său. 7 Și s-au adunat la el bărbați
de nimic, copiii lui Belial, și s-au întărit împotriva lui
Roboam, fiul lui Solomon, când Roboam era tânăr și
fraged la inimă și nu li s-a putut împotrivi. 8 Și acum
voi credeți că vă împotriviți împărăției DOMNULUI din
mâna fiilor lui David; și sunteți o mare mulțime și sunt
cu voi viței de aur, pe care Ieroboam vi i-a făcut ca
dumnezei. 9 Nu ați alungat voi pe preoții DOMNULUI,
fiii lui Aaron, și pe leviți și v-ați făcut preoți după felul
națiunilor altor țări? Astfel încât oricine vine să se
consacre cu un taur tânăr și șapte berbeci, poate fi
preot al celor care nu sunt dumnezei. 10 Dar cât despre
noi, DOMNUL este Dumnezeul nostru și noi nu l-am
părăsit; și preoții, care servesc DOMNULUI, sunt fiii
lui Aaron și leviții îndeplinesc serviciul lor: 11 Și ei ard
DOMNULUI în fiecare dimineață și în fiecare seară
sacrificii arse și tămâie dulce; pâinile punerii înainte
de asemenea le pun ei în ordine pe masa cea pură,
și sfeșnicul de aur cu lămpile lui, să ardă în fiecare
seară, fiindcă noi păstrăm însărcinarea DOMNULUI
Dumnezeul nostru, dar voi l-ați părăsit. 12 Și, iată,
Dumnezeu însuși este cu noi ca și căpetenia noastră
și preoții lui cu trâmbițe răsunătoare să sune alarma
împotriva voastră. Copii ai lui Israel, nu luptați împotriva
DOMNULUI Dumnezeul părinților voștri, fiindcă nu veți
prospera. 13 Dar Ieroboam a pus oameni la pândă să
vină din spatele lor, astfel ei erau înaintea lui Iuda și
oamenii de la pândă erau în spatele lor. 14 Și când Iuda
s-a uitat înapoi, iată, bătălia era înainte și înapoi; și au
strigat către DOMNUL și preoții au sunat cu trâmbițe.
15 Atunci bărbații lui Iuda au strigat, și pe când bărbații
din Iuda strigau, s-a întâmplat, că Dumnezeu a lovit
pe Ieroboam și pe tot Israelul înaintea lui Abiia și
Iuda. 16 Și copiii lui Israel au fugit dinaintea lui Iuda și
Dumnezeu i-a dat în mâna lor. 17 Și Abiia și poporul
său i-au ucis cu un mare măcel; astfel au căzut uciși din
Israel cinci sute de mii de bărbați aleși. 18 Astfel copiii
lui Israel au fost supuși de acea dată și copiii lui Iuda au
învins, deoarece s-au încrezut în DOMNUL Dumnezeul
părinților lor. 19 Și Abiia l-a urmărit pe Ieroboam și a
luat cetăți de la el: Betel cu orașele ei și Ieșana cu
orașele ei și Efron cu orașele ei. 20 Și Ieroboam nu a
mai avut putere în zilele lui Abiia; și DOMNUL l-a lovit
și el a murit. 21 Dar Abiia s-a întărit și s-a căsătorit cu
paisprezece soții și a născut douăzeci și doi de fii și
șaisprezece fiice. 22 Și restul faptelor lui Abiia și căile
lui și spusele lui, sunt scrise în istoria profetului Ido.

14 Astfel Abiia a adormit cu părinții săi și l-au
îngropat în cetatea lui David; și Asa, fiul său, a
domnit în locul său. În zilele lui, țara a fost liniștită
zece ani. 2 Și Asa a făcut ceea ce era bine și drept în
ochii DOMNULUI Dumnezeul său, 3 Căci a îndepărtat
altarele dumnezeilor străini și înălțimile și a spart statuile
și a retezat dumbrăvile; 4 Și a poruncit lui Iuda să caute
pe DOMNUL Dumnezeul părinților lor și să împlinească
legea și porunca. 5 De asemenea a îndepărtat înălțimile
și idolii din toate cetățile lui Iuda, și împărăția a fost
liniștită înaintea lui. 6 Și a construit cetăți întărite în
Iuda, căci țara avea odihnă și nu a avut război în acei
ani, căci DOMNUL îi dăduse odihnă. 7 De aceea el a
spus lui Iuda: Să construim aceste cetăți și să facem
în jurul lor ziduri și turnuri, porți și drugi, cât timp țara
este încă înaintea noastră, pentru că noi am căutat pe
Dumnezeul nostru, l-am căutat și el ne-a dat odihnă de
fiecare parte. Astfel au construit și au prosperat. 8 Și
Asa a avut o armată care purta paveze și sulițe, din
Iuda, trei sute de mii, și din Beniamin, cei care purtau

scuturi și trăgeau cu arcul, două sute optzeci de mii,
toți aceștia erau războinici viteji. 9 Și a ieșit împotriva
lor Zerah etiopianul, cu o oștire de o mie de mii și trei
sute de care; și au venit la Mareșa. 10 Atunci Asa a
ieșit împotriva lui și s-a desfășurat pentru bătălie în
valea din Zefata, la Mareșa. 11 Și Asa a strigat către
DOMNUL Dumnezeul său și a spus: DOAMNE, nu
este nimic pentru tine să ajuți, fie cu mulți, fie cu cei
fără putere; ajută-ne, DOAMNE Dumnezeul nostru,
fiindcă ne încredem în tine și în numele tău mergem noi
împotriva acestei mulțimi. DOAMNE, tu ești Dumnezeul
nostru, nu lăsa pe om să învingă împotriva ta. 12 Astfel
DOMNUL a lovit pe etiopieni înaintea lui Asa și înaintea
lui Iuda, și etiopienii au fugit. 13 Și Asa și poporul care
era cu el i-au urmărit până la Gherar; și mulți dintre
etiopieni au fost doborâți, încât nu și-au mai recăpătat
puterea, fiindcă au fost nimiciți înaintea DOMNULUI
și înaintea oștirii sale; iar ei au dus multă pradă. 14
Și au lovit toate cetățile din jurul Gherarului, fiindcă
frica de DOMNUL a venit peste ei; și au prădat toate
cetățile, căci era foarte multă pradă în ele. 15 Au lovit
de asemenea corturile vitelor și au dus oi și cămile din
abundență și s-au întors la Ierusalim.

15 Și Duhul lui Dumnezeu a venit peste Azaria, fiul
lui Oded; 2 Și el a ieșit să îl întâmpine pe Asa
și i-a spus: Ascultați-mă, Asa și tot Iuda și Beniamin!
DOMNUL este cu voi, cât timp sunteți cu el; și dacă îl
căutați, el va fi găsit de voi; dar dacă îl părăsiți, el vă va
părăsi. 3 Și pentru o lungă perioadă, Israel a fost fără
adevăratul Dumnezeu și fără un preot învățător și fără
lege. 4 Dar când ei, în necazul lor, s-au întors către
DOMNUL Dumnezeul lui Israel și l-au căutat, el a fost
găsit de ei. 5 Și în acele timpuri nu era pace cu cel
care ieșea, nici cu cel care intra, ci mari chinuiri erau
peste toți locuitorii țărilor. 6 Și națiune era distrusă de
națiune și cetate de cetate, fiindcă Dumnezeu îi chinuia
cu toată restriștea. 7 Fiți tari de aceea și nu lăsați
mâinile voastre să slăbească, pentru că munca voastră
va fi răsplătită. 8 Și când Asa a auzit aceste cuvinte
și profeția profetului Oded, a prins curaj și a înlăturat
idolii scârboși din toată țara lui Iuda și Beniamin și
din cetățile pe care le luase de la muntele Efraim și a
înnoit altarul DOMNULUI, care era înaintea porticului
DOMNULUI. 9 Și a strâns pe tot Iuda și pe Beniamin și
pe străinii care erau cu ei din Efraim și din Manase
și din Simeon, căci au trecut din abundență la el din
Israel, când au văzut că DOMNUL Dumnezeul lui era
cu el. 10 Astfel s-au adunat la Ierusalim în luna a treia,
în al cincisprezecelea an al domniei lui Asa. 11 Și au
sacrificat DOMNULUI în acea zi din prada pe care au
adus-o: șapte sute de boi și șapte mii de oi. 12 Și au
intrat în legământ să caute pe DOMNUL Dumnezeul
părinților lor cu toată inima lor și cu tot sufletul lor, 13 Și
oricine nu va voi să caute pe DOMNUL Dumnezeul lui
Israel să fie dat la moarte, fie mare, fie mic, fie bărbat,
fie femeie. 14 Și au jurat DOMNULUI cu voce tare și cu
strigăt și cu trâmbițe și corni. 15 Și tot Iuda s-a bucurat
la jurământ, fiindcă juraseră cu toată inima lor și l-au
căutat cu întreaga lor dorință; și el a fost găsit de ei
și DOMNUL le-a dat odihnă de jur împrejur. 16 Și de
asemenea referitor la Maaca, mama împăratului Asa,
el a îndepărtat-o de a fi împărătească, deoarece ea
își făcuse un idol într-o dumbravă; și Asa i-a tăiat în
bucăți idolul și l-a călcat în picioare și l-a ars la pârâul
Chedronului. 17 Dar înălțimile nu au fost îndepărtate din
Israel, cu toate acestea inima lui Asa a fost desăvârșită
în toate zilele lui. 18 Și el a adus în casa lui Dumnezeu
lucrurile pe care tatăl său le-a dedicat și pe care el
însuși le dedicase, argint și aur și vase. 19 Și nu a mai
fost război până în al treizeci și cincilea an al domniei
lui Asa.

16 În al treizeci și șaselea an al domniei lui Asa,
Baașa, împăratul lui Israel, s-a ridicat împotriva
lui Iuda și a construit Rama, pentru a nu lăsa pe nimeni
să iasă sau să intre la Asa, împăratul lui Iuda. 2 Atunci
Asa a adus argint și aur din tezaurele casei DOMNULUI
și din casa împăratului și i-a trimis lui Ben-Hadad,
împăratul Siriei, care locuia la Damasc, spunând: 3 Să
fie alianță între mine și tine, precum a fost între tatăl
meu și tatăl tău; iată, ți-am trimis argint și aur; du-te,
rupe înțelegerea cu Baașa, împăratul lui Israel, ca să
se depărteze de mine. 4 Și Ben-Hadad a dat ascultare
împăratului Asa și a trimis căpeteniile armatelor lui
împotriva cetăților lui Israel; și au lovit Ion și Dan și
Abel-Maim și toate cetățile de provizii din Neftali. 5
Și s-a întâmplat, când Baașa a auzit aceasta, că a
oprit construirea Ramei și a încetat munca lui. 6 Atunci
împăratul Asa a luat pe tot Iuda și au dus pietrele din
Rama și lemnăria ei, cu care Baașa construia; și a
construit cu acestea, Gheba și Mițpa. 7 Și în acel timp,
Hanani, văzătorul, a venit la Asa, împăratul lui Iuda, și
i-a spus: Deoarece te-ai bizuit pe împăratul Siriei și
nu te-ai bizuit pe DOMNUL Dumnezeul tău, de aceea
a scăpat oastea împăratului Siriei din mâna ta. 8 Nu
au fost etiopienii și lubimii o oaste uriașă, cu foarte
multe care și călăreți? Totuși, pentru că te-ai bizuit
pe DOMNUL, el i-a dat în mâna ta. 9 Fiindcă ochii
DOMNULUI aleargă încoace și încolo pe tot pământul,
pentru a se arăta puternic de partea celor a căror
inimă este desăvârșită spre el. În aceasta te-ai purtat
prostește, de aceea de acum înainte vei avea războaie.
10 Atunci Asa s-a înfuriat pe văzător și l-a pus în casa
butucilor, fiindcă era înfuriat pe el din cauza acestui
lucru. Și Asa a oprimat câțiva oameni în același timp.

11 Și, iată, faptele lui Asa, cele dintâi și cele din urmă,
iată, ele sunt scrise în cartea împăraților lui Iuda și
Israel. 12 Și Asa, în al treizeci și nouălea an al domniei
lui, a fost bolnav de picioare, până când boala lui a fost
peste măsură de mare, totuși în boala lui nu a căutat pe
DOMNUL, ci pe medici. 13 Și Asa a adormit cu părinții
lui și a murit în al patruzeci și unulea an al domniei lui.
14 Și l-au îngropat în propriile lui morminte, pe care și le
făcuse în cetatea lui David, și l-au pus în patul umplut
cu arome dulci și diverse feluri de mirodenii, pregătite
prin arta parfumierului; și ei au făcut o mare ardere
pentru el.

17 Și Iosafat, fiul său, a domnit în locul său și s-
a întărit împotriva lui Israel. 2 Și a pus trupe în
toate cetățile întărite din Iuda și a pus garnizoane în
țara lui Iuda și în cetățile lui Efraim, pe care Asa, tatăl
său, le luase. 3 Și DOMNUL a fost cu Iosafat, deoarece
a umblat în căile dintâi ale tatălui său, David, și nu a
căutat pe Baali, 4 Ci l-a căutat pe DOMNUL Dumnezeul
tatălui său și a umblat în poruncile lui și nu după faptele
lui Israel. 5 De aceea DOMNUL a întemeiat împărăția
în mâna lui și tot Iuda a adus lui Iosafat daruri; și el a
avut bogății și onoare din abundență. 6 Și inima lui a
fost înălțată în căile DOMNULUI; mai mult, a îndepărtat
înălțimile și dumbrăvile din Iuda. 7 De asemenea, în al
treilea an al domniei lui, a trimis după prinții săi: Ben-
Hail și Obadia și Zaharia și Natanael și Micaia, pentru
a învăța poporul în cetățile lui Iuda. 8 Și cu ei a trimis
leviți: pe Șemaia și pe Netania și pe Zebadia și pe
Asael și pe Șemiramot și pe Ionatan și pe Adonia și pe
Tobia și pe Tob-Adonia, leviții; și cu ei pe Elișama și
pe Ioram, preoții. 9 Și ei au învățat poporul în Iuda și
au avut cartea legii DOMNULUI cu ei și au mers prin
toate cetățile lui Iuda și au învățat poporul. 10 Și frica
DOMNULUI a căzut peste toate împărățiile țărilor în
jurul lui Iuda, astfel încât nu au făcut război împotriva
lui Iosafat. 11 De asemenea câțiva dintre filisteni au
adus lui Iosafat daruri și tribut de argint; și arabii i-au
adus turme, șapte mii șapte sute de berbeci și șapte
mii șapte sute de țapi. 12 Și Iosafat s-a înălțat mult
peste măsură; și a construit cetățui în Iuda și cetăți de
provizii. 13 Și a avut multe afaceri în cetățile lui Iuda; și
bărbații de război, războinicii viteji, erau în Ierusalim.
14 Și acesta este numărul lor, conform casei părinților
lor: Din Iuda, căpeteniile peste mii: Adna, mai marele,
și cu el războinici viteji, trei sute de mii. 15 Și lângă el
era căpetenia Iohanan și cu el două sute optzeci de
mii. 16 Și lângă el era Amasia, fiul lui Zicri, care de
bunăvoie s-a oferit DOMNULUI; și cu el două sute de
mii de războinici viteji. 17 Și din Beniamin: Eliada, un
războinic viteaz, și cu el bărbați înarmați cu arc și scut,
două sute de mii. 18 Și lângă el era Iozabad și cu el o
sută optzeci de mii, gata pregătiți pentru război. 19
Aceștia au servit împăratului, în afară de aceia pe care
împăratul i-a pus în cetățile întărite prin tot Iuda.

18 Și Iosafat a avut bogății și onoare din abundență
și s-a încuscrit cu Ahab. 2 Și după un anumit
număr de ani, a coborât la Ahab, în Samaria. Și Ahab a
înjunghiat oi și boi din abundență pentru el și pentru
poporul care era cu el și l-a convins să se urce cu el la
Ramot-Galaad. 3 Și Ahab, împăratul lui Israel, i-a spus
lui Iosafat, împăratul lui Iuda: Voiești să mergi cu mine
la Ramot-Galaad? Și el i-a răspuns: Eu sunt precum
ești tu și poporul meu ca poporul tău; și vom fi cu tine
în război. 4 Și Iosafat i-a spus împăratului lui Israel:
Cercetează, te rog, din cuvântul DOMNULUI astăzi. 5
De aceea împăratul lui Israel a adunat patru sute dintre
profeți și le-a spus: Să mergem la Ramot-Galaad în
bătălie, sau să îl las în pace? Iar ei au spus: Urcă-te,
fiindcă Dumnezeu îl va da în mâna împăratului. 6 Dar
Iosafat a spus: Nu este aici un alt profet al DOMNULUI,
ca să cercetăm de la el? 7 Și împăratul lui Israel i-a
spus lui Iosafat: Mai este un om, prin care am putea
cerceta de la DOMNUL, dar îl urăsc, fiindcă niciodată
nu îmi profețește bine, ci întotdeauna rău: acesta este
Micaia, fiul lui Imla. Și Iosafat a spus: Să nu spună
împăratul astfel. 8 Și împăratul lui Israel a chemat pe
unul dintre ofițerii lui și a spus: Adu repede pe Micaia,
fiul lui Imla. 9 Și împăratul lui Israel și Iosafat, împăratul
lui Iuda, au șezut fiecare pe tronul lui, îmbrăcați în
robele lor, și au șezut într-un loc deschis, la intrarea
porții Samariei; și toți profeții profețeau înaintea lor.
10 Și Zedechia, fiul lui Chenaana, își făcuse coarne
de fier și spunea: Astfel spune DOMNUL: Cu acestea
tu vei împunge Siria până vor fi nimiciți. 11 Și toți
profeții au profețit astfel, spunând: Urcă-te la Ramot-
Galaad și prosperă, fiindcă DOMNUL îl va da în mâna
împăratului. 12 Și mesagerul care a mers să cheme pe
Micaia i-a spus, zicând: Iată, cuvintele profeților vestesc
bine împăratului o singură înțelegere; să fie cuvântul
tău de aceea, te rog, ca al unuia dintre ei și vorbește de
bine. 13 Și Micaia a spus: Precum DOMNUL trăiește,
ceea ce îmi spune Dumnezeul meu, voi vorbi aceea,
negreșit. 14 Și când a venit la împărat, împăratul i-a
spus: Micaia, să mergem la Ramot-Galaad la bătălie,
sau să aștept? Și el a spus: Urcați-vă și prosperați și ei
vor fi dați în mâna voastră. 15 Și împăratul i-a spus:
De câte ori să te conjur să îmi spui doar adevărul în
numele DOMNULUI? 16 Atunci el a spus: Am văzut tot
Israelul împrăștiat pe munți, ca oi care nu au păstor, și
DOMNUL a spus: Aceștia nu au stăpân; să se întoarcă
fiecare om la casa lui în pace. 17 Și împăratul lui Israel
i-a spus lui Iosafat: Nu ți-am spus că nu îmi va profeți
bine, ci rău? 18 Din nou el a spus: De aceea ascultă

cuvântul DOMNULUI: Am văzut pe DOMNUL șezând
pe tronul lui și toată oștirea cerului stând în picioare la
dreapta lui și la stânga lui. **19** Și DOMNUL a spus: Cine
va ademeni pe Ahab, împăratul lui Israel, ca să se urce
și să cadă la Ramot-Galaad? Și unul a vorbit spunând
în acest fel și un altul spunând altfel. **20** Atunci a ieșit
un duh și a stat în picioare înaintea DOMNULUI și a
spus: Eu îl voi ademeni. Și DOMNUL i-a spus: Cu ce?
21 Și el a spus: Voi ieși și voi fi un duh mincinos în
gura tuturor profeților lui. Și DOMNUL a spus: Tu îl vei
ademeni și vei învinge de asemenea; ieși și fă astfel.
22 Și acum, iată, DOMNUL a pus un duh mincinos
în gura acestor profeți ai tăi și DOMNUL a vorbit rău
împotriva ta. **23** Atunci Zedechia, fiul lui Chenaana, s-a
apropiat și a lovit pe Micaia peste obraz și a spus: Pe
ce cale a ieșit Duhul DOMNULUI de la mine pentru
a-ți vorbi ție? **24** Și Micaia a spus: Iată, vei vedea
în acea zi când vei intra în camera dinăuntru să te
ascunzi. **25** Atunci împăratul lui Israel a spus: Luați-l pe
Micaia și duceți-l înapoi la Amon, guvernatorul cetății,
și la Ioas, fiul împăratului; **26** Și spuneți: Astfel spune
împăratul: Puneți pe acesta în închisoare și hrăniți-l
cu pâinea chinuirii și cu apa chinuirii, până când mă
voi întoarce în pace. **27** Și Micaia a spus: Dacă te vei
întoarce negreșit în pace, atunci DOMNUL nu a vorbit
prin mine. Și a spus: Dați ascultare, voi, tot poporul.
28 Astfel împăratul lui Israel și Iosafat, împăratul lui
Iuda, s-au urcat la Ramot-Galaad. **29** Și împăratul
lui Israel i-a spus lui Iosafat: Îmi voi schimba hainele
ca să nu fiu recunoscut și voi merge la bătălie, dar
tu îmbracă robele tale. Astfel împăratul lui Israel și-a
schimbat hainele ca să nu fie recunoscut și amândoi
au mers la bătălie. **30** Și împăratul Asiriei poruncise
căpeteniilor carelor care erau cu el, spunând: Nu vă
luptați cu mici sau mari, în afară de împăratul lui Israel.
31 Și s-a întâmplat, când căpeteniile carelor l-au văzut
pe Iosafat, că au spus: Este împăratul lui Israel. De
aceea l-au încercuit să se lupte, dar Iosafat a strigat și
DOMNUL l-a ajutat; și Dumnezeu i-a ademenit să se
depărteze de el. **32** Fiindcă s-a întâmplat, atunci când
căpeteniile carelor și-au dat seama că nu era împăratul
lui Israel, că s-au întors de la a-l mai urmări. **33** Și un
anumit om a tras cu arcul la întâmplare și l-a lovit pe
împăratul lui Israel între încheieturile armurii, de aceea
el a spus conducătorului carului său: Întoarce-ți mâna,
ca să mă scoți afară din oaste, căci sunt rănit. **34** Și
bătălia a crescut în acea zi, totuși împăratul lui Israel a
stat drept în carul său împotriva sirienilor până seara;
iar pe la apusul soarelui a murit.

19 Și Iosafat, împăratul lui Iuda, s-a întors la casa
lui, în pace, în Ierusalim. **2** Și Iehu, fiul lui Hanani,
văzătorul, a ieșit să îl întâmpine și a spus împăratului
Iosafat: Este drept să ajuți pe cei neevlavioși și să îi
iubești pe cei care urăsc pe DOMNUL? De aceea este
furie peste tine dinaintea DOMNULUI. **3** Totuși s-au
găsit lucruri bune în tine, în aceea că ai îndepărtat
dumbrăvile din țară și ți-ai pregătit inima să cauți pe
Dumnezeu. **4** Și Iosafat a locuit la Ierusalim și a ieșit
din nou prin poporul de la Beer-Șeba la muntele Efraim
și i-a adus înapoi la DOMNUL Dumnezeul părinților lor.
5 Și a așezat judecători în țară prin toate cetățile întărite
din Iuda, cetate de cetate, **6** Și a spus judecătorilor:
Luați seama ce faceți, fiindcă nu judecați pentru om,
ci pentru DOMNUL, care este cu voi în judecată. **7**
De aceea acum, să fie frica de DOMNUL peste voi;
luați seama și faceți aceasta, căci nu este nelegiuire
cu DOMNUL Dumnezeul nostru, nici căutare la fața
omului, nici primire de daruri. **8** Mai mult, Iosafat a
așezat în Ierusalim dintre leviți și preoți și dintre mai
marii părinților lui Israel, pentru judecata DOMNULUI
și pentru certe, când s-au întors la Ierusalim. **9** Și
le-a poruncit, spunând: Astfel să faceți în frică de
DOMNUL, cu credincioșie și cu o inimă desăvârșită.
10 Și orice cauză va veni la voi dintre frații voștri care
locuiesc în cetățile lor, între sânge și sânge, între lege
și poruncă, statute și judecăți, să îi avertizați să nu
încalce legea împotriva DOMNULUI și astfel furie să
vină peste voi și peste frații voștri; faceți aceasta și
nu veți încălca legea. **11** Și, iată, Amaria, mai marele
preot, este peste voi în toate treburile DOMNULUI; și
Zebadia, fiul lui Ismael, conducătorul casei lui Iuda,
pentru toate treburile împăratului; de asemenea leviții
vor fi administratori pentru voi. Purtați-vă curajos și
DOMNUL va fi cu cel bun.

20 Și s-a întâmplat de asemenea după aceasta,
că au venit copiii lui Moab și copiii lui Amon și
cu ei alții în afară de amoniți, împotriva lui Iosafat,
la bătălie. **2** Atunci au venit câțiva care i-au spus lui
Iosafat, zicând: Vine o mare mulțime împotriva ta, de
dincolo de mare, de partea aceasta a Siriei; și, iată,
ei sunt în Hațațon-Tamar, care este En-Ghedi. **3** Și
Iosafat s-a temut și s-a pus să caute pe DOMNUL
și a proclamat un post prin tot Iuda. **4** Și Iuda s-a
strâns împreună să ceară ajutor de la DOMNUL, din
toate cetățile lui Iuda au venit să caute pe DOMNUL.
5 Și Iosafat a stat în picioare în adunarea lui Iuda și
Ierusalim, în casa DOMNULUI, înaintea curții noi, **6**
Și a spus: DOAMNE Dumnezeul părinților noștri, nu
ești tu Dumnezeu în cer? Și nu domnești peste toate
împărățiile păgânilor? Și nu este în mâna ta putere
și tărie, astfel încât nimeni nu este în stare să ți se
împotrivească? **7** Nu ești tu Dumnezeul nostru, care ai
alungat pe locuitorii acestei țări dinaintea poporului tău,
Israel, și ai dat-o seminței lui Avraam, prietenul tău,

pentru totdeauna? 8 Și au locuit în ea și ți-au construit
în ea un sanctuar pentru numele tău, spunând: 9 Când
răul vine peste noi, ca sabia, judecata sau ciuma sau
foametea, dacă noi stăm înaintea acestei case și în
prezența ta (fiindcă numele tău este în această casă) și
strigăm către tine în nenorocirea noastră, atunci tu vei
asculta și vei ajuta. 10 Și acum, iată, copiii lui Amon și
ai lui Moab și ai celor din muntele Seir, împotriva cărora
nu ai lăsat pe Israel să lupte când au ieșit din țara
Egiptului, ci s-au abătut de la ei și nu i-au nimicit; 11
Iată, spun, cum ne răsplătesc, să vină și să ne arunce
din stăpânirea ta, pe care ne-ai dat-o să o moștenim.
12 O Dumnezeul nostru, nu îi vei judeca? Fiindcă nu
avem putere împotriva acestei mari cete care vine
împotriva noastră; nici nu știm ce să facem, dar ochii
noștri sunt la tine. 13 Și tot Iuda a stat în picioare
înaintea DOMNULUI, cu micuții lor, soțiile lor și copiii
lor. 14 Atunci a venit Duhul DOMNULUI în mijlocul
adunării peste Iahaziel, fiul lui Zaharia, fiul lui Benaia,
fiul lui Ieiel, fiul lui Matania, un levit dintre fiii lui Asaf;
15 Și el a spus: Dați ascultare, tot Iuda și voi locuitori ai
Ierusalimului și tu, împărate Iosafat. Astfel vă spune
DOMNUL: Nu vă înfricoșați, nici nu vă descurajați din
cauza acestei mari mulțimi, fiindcă bătălia nu este
a voastră, ci a lui Dumnezeu. 16 Mâine să coborâți
împotriva lor; iată, ei urcă urcușul din Țiț; și îi veți găsi
la capătul pârâului, înaintea pustiului lui Ieruel. 17 Nu
va fi nevoie să luptați în această bătălie; așezați-vă,
stați liniștiți și vedeți salvarea DOMNULUI pe care v-o
va da; O, Iuda și Ierusalim, nu vă temeți, nici nu vă
descurajați; mâine ieșiți împotriva lor, fiindcă DOMNUL
va fi cu voi. 18 Și Iosafat și-a plecat capul cu fața la
pământ; și tot Iuda și locuitorii Ierusalimului au căzut
înaintea DOMNULUI, închinându-se DOMNULUI. 19 Și
leviții, dintre copiii chehatiților și dintre copiii coreiților,
au stat în picioare să laude pe DOMNUL Dumnezeul
lui Israel cu voce tare. 20 Și s-au ridicat devreme
dimineața și au ieșit în pustiul din Tecoa; și cum au
ieșit, Iosafat a stat în picioare și a spus: Ascultați-mă,
Iuda și voi locuitori ai Ierusalimului; Credeți în DOMNUL
Dumnezeul vostru, astfel veți fi voi întemeiați; credeți
pe profeții lui, astfel veți prospera. 21 Și după ce s-
a sfătuit cu poporul, a rânduit cântăreți DOMNULUI
și pe cei care să laude frumusețea sfințeniei; și pe
când ieșeau înaintea armatei, spuneau: Lăudați pe
DOMNUL, fiindcă mila lui dăinuiește pentru totdeauna.
22 Și când au început să cânte și să laude, DOMNUL a
pus pânde împotriva copiilor lui Amon, lui Moab și a
celor din muntele Seir, care veniseră împotriva lui Iuda;
și au fost loviți. 23 Căci copiii lui Amon și ai lui Moab s-
au ridicat împotriva locuitorilor muntelui Seir, să îi ucidă
și să îi nimicească în întregime; și când au terminat
cu locuitorii din Seir, fiecare a ajutat pentru a nimici
pe altul. 24 Și când Iuda a venit spre turnul de veghe
în pustiu, s-au uitat la mulțime și, iată, ei erau trupuri
moarte căzute la pământ și nimeni nu a scăpat. 25 Și
când Iosafat și poporul său au venit să ia prada de la
ei, au găsit printre ei din abundență, deopotrivă bogății
la trupurile moarte și bijuterii prețioase, pe care le-au
smuls de pe ei, mai mult decât puteau duce și au fost
trei zile în strângerea prăzii, atât era de multă. 26 Și în a
patra zi s-au adunat în valea lui Beraca, pentru că acolo
au binecuvântat pe DOMNUL, de aceea numele acelui
loc este chemat: Valea lui Beraca, până în această zi.
27 Apoi s-au întors, fiecare om din Iuda și Ierusalim și
Iosafat în fruntea lor, să meargă din nou la Ierusalim cu
bucurie, fiindcă DOMNUL îi făcuse să se bucure de
dușmanii lor. 28 Și au venit la Ierusalim cu psalterioane
și harpe și trâmbițe până la casa DOMNULUI. 29 Și frica
de DOMNUL era în toate împărățiile acestor țări, când
au auzit că DOMNUL a luptat împotriva dușmanilor lui
Israel. 30 Astfel împărăția lui Iosafat era liniștită, pentru
că Dumnezeul lui i-a dat odihnă de jur împrejur. 31 Și
Iosafat a domnit peste Iuda și era în vârstă de treizeci și
cinci de ani când a început să domnească; și a domnit
douăzeci și cinci de ani în Ierusalim. Și numele mamei
lui era Azuba, fiica lui Șilhi. 32 Și a umblat în calea lui
Asa, tatăl său, și nu s-a depărtat de ea, făcând ceea
ce era drept înaintea ochilor DOMNULUI. 33 Totuși,
înălțimile nu au fost îndepărtate, căci poporul încă nu
și-a îndreptat inima către Dumnezeul părinților lor. 34 Și
restul faptelor lui Iosafat, cele dintâi și cele din urmă,
iată, sunt scrise în cartea lui Iehu, fiul lui Hanani, care
este menționat în cartea împăraților lui Israel. 35 Și,
după aceasta, Iosafat, împăratul lui Iuda, s-a alăturat
lui Ahazia, împăratul lui Israel, care s-a purtat foarte
stricat; 36 Și s-a alăturat lui pentru a face corăbii ca să
meargă la Tarsis; și au făcut corăbiile în Ețion-Gheber.
37 Atunci Eliezer, fiul lui Dodava, din Mareșa, a profețit
împotriva lui Iosafat, spunând: Deoarece te-ai alăturat
lui Ahazia, DOMNUL a frânt lucrările tale. Și corăbiile
au fost frânte, încât nu au fost în stare să meargă la
Tarsis.

21 Și Iosafat a adormit cu părinții săi și a fost îngropat
cu părinții săi în cetatea lui David. Și Ioram, fiul
său, a domnit în locul său. 2 Și a avut frați, pe fiii lui
Iosafat: Azaria și Iehiel și Zaharia și Azaria și Mihail și
Șefatia, toți aceștia au fost fiii lui Iosafat, împăratul lui
Israel. 3 Și tatăl lor le-a dat daruri mari de argint și de
aur și de lucruri prețioase, cu cetăți întărite în Iuda, dar
împărăția i-a dat-o lui Ioram, deoarece el era întâiul
născut. 4 Și când Ioram a fost înălțat la împărăția
tatălui său, el s-a întărit și a ucis pe toți frații săi cu
sabia și de asemenea pe câțiva dintre prinții lui Israel.
5 Ioram era în vârstă de treizeci și doi de ani când a

început să domnească și a domnit opt ani în Ierusalim.
6 Și a umblat în calea împăraților lui Israel, cum a făcut
casa lui Ahab, căci o avea pe fiica lui Ahab de soție;
și a lucrat ceea ce era rău în ochii DOMNULUI. 7
Totuși DOMNUL a refuzat să distrugă casa lui David,
din cauza legământului pe care l-a făcut cu David și
precum a promis să dea o lumină lui și fiilor lui pentru
totdeauna. 8 În zilele lui, edomiții s-au răzvrătit de sub
stăpânirea lui Iuda și și-au pus un împărat peste ei. 9
Atunci Ioram a ieșit cu prinții săi și toate carele lui cu
el; și s-a ridicat noaptea și a lovit pe edomiții care îl
încercuiseră și pe căpeteniile carelor. 10 Astfel edomiții
s-au răzvrătit de sub mâna lui Iuda până în această
zi. În același timp de asemenea Libna s-a răzvrătit
de sub mâna lui, pentru că el a părăsit pe DOMNUL
Dumnezeul părinților săi. 11 Mai mult, a făcut înălțimi în
munții lui Iuda și a făcut pe locuitorii Ierusalimului să
curvească și a constrâns și pe Iuda să facă la fel. 12
Și a venit o scriere la el de la profetul Ilie, spunând:
Astfel spune DOMNUL Dumnezeul lui David, tatăl tău:
Pentru că nu ai umblat în căile lui Iosafat, tatăl tău,
nici în căile lui Asa, împăratul lui Iuda, 13 Ci ai umblat
în calea împăraților lui Israel și ai făcut pe Iuda și pe
locuitorii Ierusalimului să curvească după curviile casei
lui Ahab; și de asemenea ai ucis pe frații tăi din casa
tatălui tău, care erau mai buni decât tine, 14 Iată, cu o
mare plagă va lovi DOMNUL poporul tău și copiii tăi
și soțiile tale și toate bunurile tale; 15 Și tu vei cădea
în boală cumplită, o boală de măruntaie, până când,
din cauza bolii, măruntaiele tale vor cădea zi de zi. 16
Mai mult, DOMNUL a stârnit împotriva lui Ioram, duhul
filistenilor și al arabilor, care erau aproape de etiopieni;
17 Și s-au urcat în Iuda și au năvălit în ea și au dus
toată averea care s-a găsit în casa împăratului și pe
fiii lui de asemenea și pe soțiile lui, astfel încât nu i-a
fost lăsat niciun fiu, în afară de Ioahaz, cel mai tânăr
dintre fiii săi. 18 Și, după toate acestea, DOMNUL l-a
lovit în măruntaiele lui cu o boală fără vindecare. 19
Și s-a întâmplat că, după un timp, la sfârșitul a doi
ani, măruntaiele lui au căzut din cauza bolii lui, astfel
a murit de boli cumplite. Și poporul său nu a făcut
ardere pentru el, ca arderea pentru părinții lui. 20 A
fost în vârstă de treizeci și doi de ani când a început
să domnească și a domnit în Ierusalim opt ani și a
plecat fără să fie dorit. Totuși l-au îngropat în cetatea
lui David, dar nu în mormântul împăraților.

22 Și locuitorii Ierusalimului l-au făcut pe Ahazia, cel
mai tânăr fiu al său, împărat în locul său, fiindcă
ceata care a venit cu arabii în tabără au ucis pe toți cei
mai în vârstă. Astfel a domnit Ahazia, fiul lui Ioram,
împăratul lui Iuda. 2 Ahazia a fost în vârstă de patruzeci
și doi de ani când a început să domnească și a domnit
un an în Ierusalim. Și numele mamei lui era Atalia, fiica
lui Omri. 3 El de asemenea a umblat în căile casei lui
Ahab, fiindcă mama lui i-a dat sfat să facă rău. 4 De
aceea, a făcut ce este rău înaintea ochilor DOMNULUI
precum a făcut casa lui Ahab, fiindcă ei i-au dat sfat
după moartea tatălui său, spre nimicirea lui. 5 A umblat
de asemenea după sfatul lor și a mers cu Ioram, fiul lui
Ahab, împăratul lui Israel, să se războiască împotriva
lui Hazael, împăratul Siriei, la Ramot-Galaad, și sirienii
l-au lovit pe Ioram. 6 Și s-a întors să fie vindecat în
Izreel din cauza rănilor care i-au fost făcute la Rama,
când a luptat cu Hazael, împăratul Siriei. Și Azaria,
fiul lui Ioram, împăratul lui Iuda, a coborât să îl vadă
pe Ioram, fiul lui Ahab, la Izreel, pentru că era bolnav.
7 Și nimicirea lui Ahazia, venind la Ioram, era de la
Dumnezeu, deoarece când a venit, a ieșit cu Ioram
împotriva lui Iehu, fiul lui Nimși, pe care DOMNUL l-a
uns pentru a stârpi casa lui Ahab. 8 Și s-a întâmplat,
pe când Iehu făcea judecată asupra casei lui Ahab și a
găsit pe prinții lui Iuda și pe fiii fraților lui Ahazia, care
au servit lui Ahazia, că i-a ucis. 9 Și a căutat pe Ahazia
și l-au prins (pentru că era ascuns în Samaria) și l-
au adus la Iehu; și după ce l-au ucis, l-au îngropat,
deoarece, au spus ei, este fiul lui Iosafat, care a căutat
pe DOMNUL cu toată inima lui. Astfel casa lui Ahazia
nu a mai avut putere să țină împărăția. 10 Dar când
Atalia, mama lui Ahazia, a văzut că fiul ei era mort,
s-a ridicat și a nimicit toată sămânța împărătească
din casa lui Iuda. 11 Dar Ioșabeat, fiica împăratului, a
luat pe Ioas, fiul lui Ahazia, și l-a luat pe furiș dintre
fiii împăratului care au fost uciși și l-a pus pe el și pe
dădaca lui într-o cameră de dormit. Astfel Ioșabeat,
fiica împăratului Ioram, soția preotului Iehoiada (căci
era sora lui Ahazia) l-a ascuns de Atalia, astfel că ea
nu l-a ucis. 12 Și el a fost cu ei ascuns în casa lui
Dumnezeu, șase ani; și Atalia a domnit peste țară.

23 Și în al șaptelea an, Iehoiada s-a întărit și a
luat pe căpeteniile peste sute, pe Azaria, fiul lui
Ieroham, și pe Ismael, fiul lui Iohanan, și pe Azaria, fiul
lui Obed, și pe Maaseia, fiul lui Adaia, și pe Elișafat, fiul
lui Zicri, în legământ cu el. 2 Și au străbătut Iuda și au
adunat pe leviții din toate cetățile lui Iuda și pe mai marii
părinților lui Israel și au venit la Ierusalim. 3 Și toată
adunarea a făcut un legământ cu împăratul în casa
lui Dumnezeu. Și le-a spus: Iată, fiul împăratului va
domni, precum DOMNUL a spus despre fiii lui David. 4
Acesta este lucrul pe care să îl faceți: O treime dintre
voi, care intră în sabat, dintre preoți și dintre leviți, să
fie portari la uși; 5 Și o treime să fie la casa împăratului;
și o treime la poarta temeliei; și tot poporul să fie în
curțile casei DOMNULUI. 6 Dar să nu lăsați pe nimeni
să intre în casa DOMNULUI, în afară de preoți și de

cei dintre leviți care servesc; ei să intre, fiindcă sunt
sfinți; dar tot poporul să păzească cele de păzit ale
DOMNULUI. 7 Și leviții să înconjoare pe împărat de jur
împrejur, fiecare om cu armele lui în mână; și oricine
altcineva intră în casă, să fie dat la moarte; dar voi
să fiți cu împăratul când intră și când iese. 8 Astfel
leviții și tot Iuda au făcut conform cu toate lucrurile pe
care preotul Iehoiada le-a poruncit și fiecare a luat pe
oamenii lui care trebuiau să intre în sabat, cu cei care
trebuiau să iasă în sabat, fiindcă preotul Iehoiada nu a
dat drumul rândurilor. 9 Mai mult, preotul Iehoiada a
dat căpeteniilor peste sute, sulițe și paveze și scuturi,
care au fost ale împăratului David, care erau în casa lui
Dumnezeu. 10 Și a pus tot poporul, fiecare om având
arma lui în mână, din partea dreaptă a templului la
partea stângă a templului, de-a lungul altarului și al
templului, de jur împrejurul împăratului. 11 Atunci au
scos pe fiul împăratului și i-au pus coroana și i-au dat
mărturia și l-au făcut împărat. Și Iehoiada și fiii lui l-au
uns și au spus: Trăiască împăratul! 12 Și când Atalia
a auzit zgomotul poporului alergând și lăudând pe
împărat, a venit la popor în casa DOMNULUI; 13 Și s-a
uitat și, iată, împăratul stătea în picioare lângă stâlpul
lui, la intrare, și prinții și trâmbițele erau lângă împărat;
și tot poporul țării se bucura și suna din trâmbițe, de
asemenea cântăreții cu instrumente de muzică și cei
care învățau pe alții să cânte laudă. Atunci Atalia și-a
rupt hainele și a spus: Trădare! Trădare! 14 Și preotul
Iehoiada a adus căpeteniile peste sute care erau puși
peste oaste și le-a spus: Scoateți-o afară dintre rânduri,
și oricine o urmează, să fie ucis cu sabia. Fiindcă
preotul a spus: Nu o ucideți în casa DOMNULUI. 15
Astfel au pus mâinile pe ea și când ea a ajuns la
intrarea Porții Calului, lângă casa împăratului, au ucis-o
acolo. 16 Și Iehoiada a făcut un legământ între el și
tot poporul și împărat, că vor fi poporul DOMNULUI.
17 Atunci tot poporul a intrat în casa lui Baal și au
dărâmat-o și i-au spart în bucăți altarele și idolii și
au ucis pe Matan, preotul lui Baal, înaintea altarelor.
18 De asemenea Iehoiada a rânduit serviciile casei
DOMNULUI în mâna preoților, leviții, pe care David i-a
împărțit în casa DOMNULUI, să aducă ofrande arse
DOMNULUI, precum este scris în legea lui Moise, cu
bucurie și cu cântare, după rânduiala lui David. 19 Și a
pus portarii la porțile casei DOMNULUI, ca nimic ce
era necurat în orice lucru, să nu intre. 20 Și a luat pe
căpeteniile peste sute și pe nobili și pe guvernatorii
poporului și pe tot poporul țării și a coborât pe împărat
din casa DOMNULUI; și au venit prin Poarta Înaltă
în casa împăratului și l-au pus pe împărat pe tronul
împărăției. 21 Și după ce au ucis pe Atalia cu sabia, tot
poporul țării s-a bucurat și cetatea a fost liniștită.

24 Ioas a fost în vârstă de șapte ani când a început
să domnească și a domnit patruzeci de ani în
Ierusalim. Și numele mamei lui a fost Țibia, din Beer-
Șeba. 2 Și Ioas a făcut ceea ce era drept înaintea
ochilor DOMNULUI toate zilele vieții preotului Iehoiada.
3 Și Iehoiada i-a luat două soții și el a născut fii și fiice.
4 Și s-a întâmplat după aceasta, că Ioas a vrut să
repare casa DOMNULUI. 5 Și a adunat pe preoți și pe
leviți și le-a spus: Ieșiți la cetățile lui Iuda și adunați din
tot Israelul, bani pentru a repara casa Dumnezeului
vostru din an în an, grăbiți-vă în acest lucru. Totuși
leviții nu s-au grăbit în aceasta. 6 Și împăratul a
chemat pe Iehoiada, mai marele preot, și i-a spus:
De ce nu ai cerut de la leviți să aducă din Iuda și din
Ierusalim darea, conform poruncii lui Moise, servitorul
DOMNULUI și a adunării lui Israel, pentru tabernacolul
mărturiei? 7 Fiindcă fiii lui Atalia, acea femeie stricată,
au spart casa lui Dumnezeu și de asemenea toate
lucrurile dedicate casei DOMNULUI le-au întrebuințat
pentru Baali. 8 Și la porunca împăratului au făcut o
ladă și au pus-o afară, la poarta casei DOMNULUI.
9 Și au făcut o proclamație prin Iuda și Ierusalim, să
aducă DOMNULUI darea pe care Moise, servitorul
lui Dumnezeu, a pus-o peste Israel, în pustiu. 10 Și
toți prinții și tot poporul s-a bucurat și au adus și au
aruncat în ladă până s-a umplut. 11 Și s-a întâmplat,
când lada a fost adusă în visteria împăratului prin mâna
leviților și când au văzut că acolo erau mulți bani, că
scribul împăratului și ofițerul marelui preot au venit și
au golit lada și au luat-o și au dus-o din nou la locul ei.
Astfel au făcut ei zi de zi și au adunat mulți bani din
abundență. 12 Și împăratul și Iehoiada i-au dat celor
care făceau lucrarea serviciului casei DOMNULUI și au
angajat zidari și tâmplari să repare casa DOMNULUI
și de asemenea celor care au lucrat cu fier și aramă
să repare casa DOMNULUI. 13 Astfel lucrătorii au
lucrat și lucrarea a fost desăvârșită de ei și au pus
casa lui Dumnezeu în ordine și au întărit-o. 14 Și după
ce au terminat-o, au adus înaintea împăratului și a lui
Iehoiada restul de bani, din care s-au făcut vase pentru
casa DOMNULUI, vase pentru servire și pentru a oferi
în întregime și linguri și vase de aur și argint. Și au
adus continuu ofrande arse în casa DOMNULUI, în
toate zilele lui Iehoiada. 15 Dar Iehoiada a îmbătrânit
și a fost plin de zile când a murit; era în vârstă de o
sută treizeci de ani când a murit. 16 Și l-au îngropat în
cetatea lui David, printre împărați, deoarece făcuse
bine în Israel, deopotrivă spre Dumnezeu și spre casa
lui. 17 Și, după moartea lui Iehoiada, au venit prinții lui
Iuda și s-au prosternat împăratului. Atunci împăratul
le-a dat ascultare. 18 Și au părăsit casa DOMNULUI
Dumnezeul părinților lor și au servit dumbrăvilor și
idolilor: și furie a venit peste Iuda și Ierusalim pentru

această fărădelege a lor. 19 Totuși el a trimis profeți la
ei, să îi aducă din nou la DOMNUL; și au mărturisit
împotriva lor, dar au refuzat să deschidă urechea. 20 Și
Duhul lui Dumnezeu a venit peste Zaharia, fiul preotului
Iehoiada, care a stat în picioare deasupra poporului
și le-a spus: Astfel spune DOMNUL: De ce încălcați
poruncile DOMNULUI, ca să nu prosperați? Pentru că
ați părăsit pe DOMNUL, el de asemenea v-a părăsit. 21
Și ei au uneltit împotriva lui și l-au împroșcat cu pietre
la porunca împăratului, în curtea casei DOMNULUI.
22 Astfel împăratul Ioas nu și-a amintit de binele pe
care Iehoiada, tatăl lui, i l-a făcut, ci a ucis pe fiul lui.
Și când a murit, a spus: DOMNUL a văzut aceasta
și va cere socoteală. 23 Și s-a întâmplat la sfârșitul
anului, că oastea Siriei s-a urcat împotriva lui; și au
venit la Iuda și Ierusalim și au nimicit pe toți prinții
poporului dintre popor și au trimis toată prada de la ei
la împăratul Damascului. 24 Fiindcă armata sirienilor
a venit cu o mică ceată și DOMNUL a dat o mare
oaste în mâna lor, deoarece ei au părăsit pe DOMNUL
Dumnezeul părinților lor. Astfel ei au făcut judecată
împotriva lui Ioas. 25 Și după ce s-au îndepărtat de la
el, (căci l-au lăsat în boli cumplite) propriii lui servitori
au uneltit împotriva lui pentru sângele fiilor preotului
Iehoiada și l-au ucis în patul său și el a murit; și l-au
îngropat în cetatea lui David, dar nu l-au îngropat în
mormintele împăraților. 26 Și aceștia sunt cei care au
uneltit împotriva lui: Zabad, fiul Șimeatei, o amonită, și
Iozabad, fiul Șimritei, o moabită. 27 Și, referitor la fiii lui
și la mărimea poverilor puse peste el și la repararea
casei lui Dumnezeu, iată, ele sunt scrise în istoria cărții
împăraților. Și Amația, fiul lui, a domnit în locul lui.

25 Amația era în vârstă de douăzeci și cinci de
ani când a început să domnească; și a domnit
douăzeci și nouă de ani în Ierusalim. Și numele mamei
lui era Ioadan, din Ierusalim. 2 Și el a făcut ce era
drept înaintea ochilor DOMNULUI, dar nu cu o inimă
desăvârșită. 3 Și s-a întâmplat, când împărăția i-a fost
întemeiată, că a ucis pe servitorii care l-au ucis pe tatăl
lui, împăratul. 4 Dar nu a ucis pe copiii lor, ci a făcut
precum este scris în lege, în cartea lui Moise, unde
DOMNUL a poruncit, spunând: Părinții să nu moară
pentru copii, nici copiii să nu moară pentru părinți, ci
fiecare om să moară pentru propriul lui păcat. 5 Mai
mult, Amația a adunat pe Iuda la un loc și i-a făcut
căpetenii peste mii și căpetenii peste sute, conform
cu casele părinților lor, prin tot Iuda și Beniamin; și i-
a numărat de la douăzeci de ani în sus și i-a găsit
trei sute de mii de bărbați aleși, în stare să meargă
la război, care să poată mânui suliță și scut. 6 A
angajat de asemenea o sută de mii de războinici viteji
din Israel pentru o sută de talanți de argint. 7 Dar a
venit un om al lui Dumnezeu la el, spunând: Împărate,
nu lăsa armata lui Israel să meargă cu tine, fiindcă
DOMNUL nu este cu Israel, și, cu atât mai puțin cu toți
copiii lui Efraim. 8 Dar dacă vei merge, fă-o, fii tare
pentru bătălie; Dumnezeu te va face să cazi înaintea
dușmanului, fiindcă Dumnezeu are putere să ajute și
să doboare. 9 Și Amația a spus omului lui Dumnezeu:
Dar ce să facem pentru cei o sută de talanți pe care
i-am dat armatei lui Israel? Și omul lui Dumnezeu a
răspuns: DOMNUL este în stare să îți dea mult mai
mult decât aceasta. 10 Atunci Amația i-a pus deoparte,
adică, armata care a venit la el din Efraim, să meargă
înapoi acasă; de aceea mânia lor s-a aprins foarte
tare împotriva lui Iuda și s-au întors acasă, arzând de
mânie. 11 Și Amația s-a întărit și a condus poporul său
și a mers în valea sării și a lovit dintre copiii lui Seir,
zece mii. 12 Și pe alți zece mii rămași în viață i-au
dus în captivitate copiii lui Iuda și i-au adus pe vârful
stâncii și i-au aruncat jos de pe vârful stâncii, încât toți
au fost sfărâmați în bucăți. 13 Dar soldații armatei pe
care Amația i-a trimis înapoi, ca să nu meargă cu el la
bătălie, au căzut peste cetățile lui Iuda, de la Samaria
chiar până la Bet-Horon, și au lovit trei mii dintre ei și au
luat multă pradă. 14 Și s-a întâmplat, după ce Amația a
venit de la măcelul edomiților, că a adus dumnezeii
copiilor lui Seir și i-a pus să fie dumnezeii lui și s-a
prosternat înaintea lor și le-a ars tămâie. 15 De aceea
mânia DOMNULUI s-a aprins împotriva lui Amația și a
trimis la el un profet, care i-a spus: De ce ai căutat după
dumnezeii poporului, care nu pot elibera pe propriul lor
popor din mâna ta? 16 Și s-a întâmplat, precum vorbea
cu el, că împăratul i-a spus: Ești tu rânduit pentru a
sfătui pe împărat? Lasă-mă! De ce să fii lovit? Atunci
profetul l-a lăsat și a spus: Știu că Dumnezeu a hotărât
să te nimicească, pentru că ai făcut aceasta, nedând
ascultare sfatului meu. 17 Atunci Amația, împăratul
lui Iuda, a făcut sfat și a trimis la Ioas, fiul lui Ioahaz,
fiul lui Iehu, împăratul lui Israel, spunând: Vino, să ne
vedem unul pe altul la față. 18 Și Ioas, împăratul lui
Israel, a trimis la Amația, împăratul lui Iuda, spunând:
Ciulinul care era în Liban a trimis la cedrul care era în
Liban, spunând: Dă pe fiica ta de soție fiului meu; și a
trecut o fiară a câmpului, care era în Liban, și a călcat
în picioare ciulinul. 19 Tu spui: Iată, am lovit pe edomiți;
și inima ta te-a înălțat la fălire; rămâi acum acasă; de
ce să te amesteci spre vătămarea ta, ca să cazi tu
și Iuda cu tine? 20 Dar Amația a refuzat să asculte,
fiindcă a venit de la Dumnezeu, ca să îi dea în mâna
dușmanilor lor, deoarece au căutat după dumnezeii lui
Edom. 21 Astfel Ioas, împăratul lui Israel, s-a urcat; și
s-au văzut unul pe altul la față, deopotrivă el și Amația,
împăratul lui Iuda, la Bet-Șemeș, care aparține de Iuda.
22 Și Iuda a fost pus la ce este mai rău înaintea lui

Israel și au fugit fiecare bărbat la cortul său. 23 Și
Ioas, împăratul lui Israel, a luat pe Amația, împăratul lui
Iuda, fiul lui Ioas, fiul lui Ioahaz, la Bet-Șemeș și l-a
adus la Ierusalim și a dărâmat zidul Ierusalimului, de
la Poarta lui Efraim la poarta colțului, patru sute de
coți. 24 Și a luat tot aurul și argintul și toate vasele
care s-au găsit în casa lui Dumnezeu cu Obed-Edom
și tezaurele casei împăratului, de asemenea ostaticii,
și s-a întors în Samaria. 25 Și Amația, fiul lui Ioas,
împăratul lui Iuda, a trăit după moartea lui Ioas, fiul lui
Ioahaz, împăratul lui Israel, cincisprezece ani. 26 Și
restul faptelor lui Amația, cele dintâi și cele din urmă,
iată, nu sunt ele scrise în cartea împăraților lui Iuda și
ai lui Israel? 27 Și, de când Amația s-a întors de la a
urma pe DOMNUL, ei au făcut o uneltire împotriva lui
la Ierusalim; și el a fugit la Lachis, dar ei au trimis la
Lachis, după el, și l-au ucis acolo. 28 Și l-au adus pe
cai și l-au îngropat cu părinții lui, în cetatea lui Iuda.

26 Atunci tot poporul din Iuda a luat pe Ozia, care era
în vârstă de șaisprezece ani și l-au făcut împărat
în locul tatălui său, Amația. 2 El a construit cetatea Elot
și a dat-o înapoi lui Iuda, după ce împăratul a adormit
cu părinții lui. 3 Ozia era în vârstă de șaisprezece ani
când a început să domnească și a domnit cincizeci și
doi de ani în Ierusalim. Și numele mamei lui era Iecolia,
din Ierusalim. 4 Și el a făcut ceea ce era drept înaintea
ochilor DOMNULUI, conform cu tot ceea ce a făcut
Amația, tatăl său. 5 Și a căutat pe Dumnezeu în zilele lui
Zaharia, care avea înțelegere în viziunile lui Dumnezeu,
cât timp a căutat pe DOMNUL, Dumnezeu l-a făcut să
prospere. 6 Și a ieșit și s-a războit împotriva filistenilor
și a dărâmat zidul din Gat și zidul din Iabnei și zidul
din Asdod și a construit cetăți lângă Asdod și printre
filisteni. 7 Și Dumnezeu l-a ajutat împotriva filistenilor
și împotriva arabilor, care au locuit la Gur-Baal, și a
mehunimilor. 8 Și amoniții au dat daruri lui Ozia; și
numele lui s-a răspândit departe până la intrarea în
Egipt, fiindcă s-a întărit peste măsură. 9 Mai mult, Ozia
a construit turnuri în Ierusalim la poarta colțului și la
poarta văii și la întorsura zidului și le-a fortificat. 10 De
asemenea a construit turnuri în pustiu și a săpat multe
fântâni, fiindcă avea multe vite, deopotrivă în țara de jos
și în câmpii, de asemenea agricultori și vieri în munți și
în Carmel, fiindcă iubea agricultura. 11 Mai mult, Ozia a
avut o oștire de războinici, care ieșeau la război în cete,
conform cu numărul socotirii lor prin mâna lui Ieiel,
scribul, și a lui Maaseia, conducătorul, sub mâna lui
Hanania, una dintre căpeteniile împăratului. 12 Întregul
număr al mai marilor părinților al războinicilor viteji era
două mii șase sute. 13 Și sub mâna lor era o armată
de trei sute șapte mii cinci sute, care făceau război
cu mare putere, pentru a ajuta pe împărat împotriva
dușmanului. 14 Și Ozia a pregătit pentru ei în toată
oștirea: scuturi și sulițe și coifuri și armuri și arcuri și
praștii pentru a arunca pietre. 15 Și a făcut în Ierusalim
mașini, inventate de bărbați iscusiți, să fie în turnuri și
peste fortificații, să tragă săgeți și pietre mari cu ele.
Și numele lui s-a răspândit foarte departe, fiindcă a
fost ajutat minunat, până a ajuns tare. 16 Dar după
ce a ajuns tare, inima lui s-a înălțat spre nimicirea lui,
căci a încălcat legea împotriva DOMNULUI Dumnezeul
său și a intrat în templul DOMNULUI să ardă tămâie
pe altarul tămâiei. 17 Și preotul Azaria a intrat după
el; și cu el au intrat optzeci de preoți ai DOMNULUI,
bărbați viteji; 18 Și s-au împotrivit împăratului Ozia și i-
au spus: Nu ție ți se cuvine să arzi tămâie DOMNULUI,
ci preoților, fiii lui Aaron, care sunt consacrați să ardă
tămâie; ieși din sanctuar, fiindcă ai încălcat legea; și nu
va fi pentru onoarea ta de la DOMNUL Dumnezeu. 19
Atunci Ozia s-a înfuriat și avea o tămâietoare în mâna
lui pentru a arde tămâie; și, în timp ce era furios pe
preoți, lepra s-a ridicat pe fruntea lui înaintea preoților
în casa DOMNULUI, lângă altarul tămâiei. 20 Și Azaria,
mai marele preot, și toți preoții, s-au uitat la el și, iată,
era lepros pe frunte și l-au grăbit să iasă afară de
acolo, da, el însuși s-a grăbit să iasă afară, pentru
că DOMNUL l-a lovit. 21 Și împăratul Ozia a fost un
lepros până în ziua morții lui și a locuit într-o casă
aparte, fiindcă era un lepros, căci a fost îndepărtat de
la casa DOMNULUI; și Iotam, fiul său, a fost peste
casa împăratului, judecând poporul țării. 22 Și restul
faptelor lui Ozia, cele dintâi și cele din urmă, le-a scris
profetul Isaia, fiul lui Amoț. 23 Astfel Ozia a adormit cu
părinții lui și l-au îngropat cu părinții lui în câmpul de
înmormântare care aparținea împăraților, fiindcă au
spus: El este un lepros; și Iotam, fiul său, a domnit în
locul său.

27 Iotam era în vârstă de douăzeci și cinci de
ani când a început să domnească și a domnit
șaisprezece ani în Ierusalim. Și numele mamei lui era
Ierușa, fiica lui Țadoc. 2 Și el a făcut ceea ce era
drept înaintea ochilor DOMNULUI, conform cu tot ceea
ce Ozia, tatăl lui, a făcut; totuși nu a intrat în templul
DOMNULUI. Și totuși poporul s-a purtat corupt. 3 El a
construit poarta înaltă a casei DOMNULUI și pe zidul
din Ofel a construit mult. 4 Mai mult, a construit cetăți în
munții din Iuda și în păduri a construit cetățui și turnuri.
5 S-a luptat de asemenea cu împăratul amoniților și
i-a învins. Și copiii lui Amon i-au dat în același an
o sută de talanți de argint și zece mii de măsuri de
grâu și zece mii de orz. Tot atât i-au plătit copiii lui
Amon, deopotrivă în al doilea an și în al treilea. 6
Astfel Iotam a devenit puternic, deoarece și-a îndreptat
căile înaintea DOMNULUI Dumnezeul său. 7 Și restul

faptelor lui Iotam și toate războaiele lui și căile lui, iată,
ele sunt scrise în cartea împăraților lui Israel și Iuda. 8
Era în vârstă de douăzeci și cinci de ani când a început
să domnească și a domnit șaisprezece ani în Ierusalim.
9 Și Iotam a adormit cu părinții lui și l-au îngropat în
cetatea lui David; și Ahaz, fiul său, a domnit în locul
său.

28 Ahaz era în vârstă de douăzeci de ani când a
început să domnească și a domnit șaisprezece
ani în Ierusalim, dar el nu a făcut ceea ce era drept
înaintea ochilor DOMNULUI, precum David, tatăl său,
2 Fiindcă a umblat în căile împăraților lui Israel și a
făcut de asemenea chipuri turnate pentru Baali. 3 Mai
mult, a ars tămâie în valea fiului lui Hinom și a ars
pe copiii lui în foc, după urâciunea păgânilor pe care
DOMNUL i-a aruncat din fața copiilor lui Israel. 4 A
sacrificat de asemenea și a ars tămâie pe înălțimi și pe
dealuri și sub fiecare pom verde. 5 De aceea DOMNUL
Dumnezeul său l-a dat în mâna împăratului Siriei; și ei
l-au lovit și au dus o mare mulțime de captivi și i-au
adus la Damasc. Și a fost de asemenea dat în mâna
împăratului lui Israel, care l-a lovit cu un mare măcel. 6
Și Pecah, fiul lui Remalia, a ucis în Iuda, într-o singură
zi, o sută douăzeci de mii, toți bărbați viteji, pentru că ei
au părăsit pe DOMNUL Dumnezeul părinților lor. 7 Și
Zicri, un războinic din Efraim, l-a ucis pe Maaseia, fiul
împăratului, și pe Azricam, guvernatorul casei, și pe
Elcana, care era lângă împărat. 8 Și copiii lui Israel au
dus captivi dintre frații lor două sute de mii: femei, fii și
fiice și au dus de asemenea multă pradă de la ei și au
adus prada în Samaria. 9 Dar un profet al DOMNULUI
era acolo, al cărui nume era Oded, și a ieșit înaintea
oștirii care a venit la Samaria și le-a spus: Iată, pentru
că DOMNUL Dumnezeul părinților voștri s-a înfuriat
pe Iuda, el i-a dat în mâna voastră și i-ați ucis într-o
turbare care ajunge până la cer. 10 Și acum sunteți
hotărâți să țineți pe copiii lui Iuda și ai Ierusalimului ca
robi și roabe pentru voi, dar nu sunt la voi, chiar la voi,
păcate împotriva DOMNULUI Dumnezeul vostru? 11 Și
ascultați-mă de aceea și eliberați din nou pe captivii
pe care i-ați luat captivi dintre frații voștri, pentru că
furia înverșunată a DOMNULUI este peste voi. 12
Atunci, anumiți capi ai copiilor lui Efraim: Azaria, fiul lui
Iohanan, Berechia, fiul lui Meșilemot, și Iehizchia, fiul lui
Șalum, și Amasa, fiul lui Hadlai, s-au ridicat împotriva
celor care au venit de la război, 13 Și le-au spus: Nu
veți aduce pe captivi aici; fiindcă deși am adus ofense
împotriva DOMNULUI deja, sunteți hotărâți să adăugați
mai mult la păcatele noastre și la fărădelegea noastră,
fiindcă fărădelegea noastră este mare și este furie
înverșunată împotriva lui Israel. 14 Astfel soldații au
lăsat pe captivi și prada înaintea prinților și a întregii
adunări. 15 Și bărbații care au fost rânduiți pe nume s-
au ridicat și au luat pe captivi, și cu prada au îmbrăcat
pe toți cei care erau goi printre ei și i-au înveșmântat
și i-au încălțat și le-au dat să mănânce și să bea și i-
au uns și i-au dus pe toți cei slabi dintre ei pe măgari
și i-au adus la Ierihon, cetatea palmierilor, la frații lor,
apoi s-au întors în Samaria. 16 În acel timp împăratul
Ahaz a trimis veste împăraților din Asiria să îl ajute. 17
Fiindcă din nou edomiții au venit să lovească Iuda și
au dus captivi. 18 Filistenii de asemenea au invadat
cetățile țării de jos și partea de sud a lui Iuda și au luat
cetatea Bet-Șemeș și Aialon și Ghederot și Soco cu
satele ei și Timna cu satele ei, Ghimzo de asemenea
cu satele ei, și au locuit acolo. 19 Fiindcă DOMNUL a
înjosit pe Iuda din cauza lui Ahaz, împăratul lui Israel,
fiindcă el a dezbrăcat pe Iuda și a încălcat mult legea
împotriva DOMNULUI. 20 Și Tilgat-Pilneser, împăratul
Asiriei, a venit la el și l-a strâmtorat, și nu l-a întărit. 21
Cu toate că Ahaz a luat o porție din casa DOMNULUI și
din casa împăratului și a prinților și a dat-o împăratului
Asiriei, totuși el nu l-a ajutat. 22 Și în timpul strâmtorării
lui a încălcat legea și mai mult împotriva DOMNULUI,
acest împărat Ahaz. 23 Fiindcă a sacrificat dumnezeilor
Damascului, care l-a lovit, iar el a spus: Pentru că
dumnezeii împăraților Siriei îi ajută, le voi sacrifica lor,
ca să mă ajute. Dar ei au fost ruina lui și a întregului
Israel. 24 Și Ahaz a adunat vasele casei lui Dumnezeu
și a tăiat în bucăți vasele casei lui Dumnezeu și a închis
ușile casei DOMNULUI și și-a făcut altare în fiecare
colț al Ierusalimului. 25 Și în fiecare cetate din Iuda
a făcut înălțimi, să ardă tămâie altor dumnezei și a
provocat la mânie pe DOMNUL Dumnezeul părinților
lui. 26 Și restul faptelor lui și toate căile lui, cele dintâi
și cele din urmă, iată, sunt scrise în cartea împăraților
lui Iuda și Israel. 27 Și Ahaz a adormit cu părinții lui și l-
au îngropat în cetate, în Ierusalim, dar nu l-au dus în
mormintele împăraților lui Israel; și Ezechia, fiul său, a
domnit în locul lui.

29 Ezechia era în vârstă de douăzeci și cinci de
ani când a început să domnească și a domnit
douăzeci și nouă de ani în Ierusalim. Și numele mamei
lui era Abiia, fiica lui Zaharia. 2 Și el a făcut ceea ce era
drept înaintea ochilor DOMNULUI, conform cu tot ceea
ce făcuse tatăl său, David. 3 În primul an al domniei lui,
în prima lună, a deschis ușile casei DOMNULUI și le-
a reparat. 4 Și a adus preoții și leviții și i-a adunat în
strada spre est, 5 Și le-a spus: Ascultați-mă leviților,
sfințiți-vă acum și sfințiți casa DOMNULUI Dumnezeul
părinților voștri și scoateți murdăria din locul sfânt. 6
Căci părinții voștri au încălcat legea și au făcut ceea ce
era rău în ochii DOMNULUI Dumnezeul nostru și l-au
părăsit și și-au întors fețele de la locuința DOMNULUI și

și-au întors spatele. 7 De asemenea ei au închis ușile
porticului și au stins lămpile și nu au ars tămâie nici nu
au oferit ofrande arse Dumnezeului lui Israel, în locul
sfânt. 8 De aceea furia DOMNULUI a fost peste Iuda și
Ierusalim și i-a dat necazului, înmărmuririi și șuierării,
precum vedeți cu ochii voștri. 9 Căci iată, părinții noștri
au căzut prin sabie și fiii noștri și fiicele noastre și soțiile
noastre sunt în captivitate pentru aceasta. 10 Și este în
inima mea să fac un legământ cu DOMNUL Dumnezeul
lui Israel, ca furia lui înverșunată să se întoarcă de
la noi. 11 Fiii mei, nu stați acum nepăsători, fiindcă
DOMNUL v-a ales să stați în picioare înaintea lui, să îi
serviți și să îi fiți servitori și să ardeți tămâie. 12 Atunci
leviții s-au ridicat: Mahat, fiul lui Amasai, și Ioel, fiul
lui Azaria, dintre fiii chehatiților; și dintre fiii lui Merari:
Chiș, fiul lui Abdi, și Azaria, fiul lui Iehaleleel; și din
Gherșon: Ioah, fiul lui Zima, și Eden, fiul lui Ioah; 13 Și
dintre fiii lui Elițafan: Șimri și Ieiel; și dintre fiii lui Asaf:
Zaharia și Matania; 14 Și dintre fiii lui Heman: Iehiel și
Șimei; și dintre fiii lui Iedutun: Șemaia și Uziel. 15 Și au
adunat pe frații lor și s-au sfințit și au venit, conform
poruncii împăratului, prin cuvintele DOMNULUI, să
curețe casa DOMNULUI. 16 Și preoții au intrat în partea
interioară a casei DOMNULUI, să o curețe; și au scos
afară toată necurăția pe care au găsit-o în templul
DOMNULUI, în curtea casei DOMNULUI. Și leviții au
luat-o pentru a o duce afară la pârâul Chedron. 17 Și
ei au început să sfințească în ziua întâi a lunii întâi;
și în a opta zi a lunii au venit la porticul DOMNULUI,
astfel au sfințit casa DOMNULUI în opt zile; și în a
șaisprezecea zi a lunii întâi au terminat. 18 Atunci
au mers la împăratul Ezechia și au spus: Am curățat
toată casa DOMNULUI și altarul ofrandei arse, cu toate
vasele lui, masa pâinii punerii înainte, cu toate vasele
ei. 19 Mai mult, toate vasele, pe care împăratul Ahaz,
în domnia lui, le-a aruncat în fărădelegea lui, le-am
pregătit și sfințit și, iată, ele sunt înaintea altarului
DOMNULUI. 20 Atunci împăratul Ezechia s-a ridicat
devreme și a strâns pe conducătorii cetății și a urcat la
casa DOMNULUI. 21 Și au adus șapte tauri și șapte
berbeci și șapte miei și șapte țapi, pentru o ofrandă
de păcat pentru împărăție și pentru sanctuar și pentru
Iuda. Și a poruncit preoților, fiii lui Aaron, să îi ofere pe
altarul DOMNULUI. 22 Astfel au ucis taurii, și preoții
au primit sângele și l-au stropit pe altar; la fel, după
ce au ucis berbecii, au stropit sângele pe altar; au
ucis de asemenea mieii și au stropit sângele pe altar.
23 Și au adus țapii pentru ofranda de păcat înaintea
împăratului și a adunării; și au pus mâinile lor peste ei,
24 Și preoții i-au ucis și au făcut împăcare cu sângele
lor pe altar, să facă o ispășire pentru întregul Israel,
fiindcă împăratul a poruncit ca ofranda arsă și ofranda
pentru păcat să fie făcută pentru întregul Israel. 25 Și
a pus pe leviți în casa DOMNULUI cu chimvale, cu
psalterioane și cu harpe, conform poruncii lui David și a
lui Gad, văzătorul împăratului, și a profetului Natan,
fiindcă astfel era porunca DOMNULUI prin profeții lui.
26 Și leviții au stat în picioare cu instrumentele lui David,
și preoții cu trâmbițele. 27 Și Ezechia a poruncit să fie
adusă ofrandă arsă pe altar. Și când ofranda arsă a
început, cântarea DOMNULUI a început de asemenea
cu trâmbițe și cu instrumentele rânduite de David,
împăratul lui Israel. 28 Și toată adunarea s-a închinat
și cântăreții au cântat și trâmbițașii au sunat, și toate
acestea au continuat până la terminarea ofrandei arse.
29 Și când au terminat ofranda, împăratul și toți cei care
erau prezenți cu el s-au prosternat și s-au închinat.
30 Mai mult, împăratul Ezechia și prinții au poruncit
leviților să cânte laudă DOMNULUI cu cuvintele lui
David și ale lui Asaf, văzătorul. Și au cântat laude cu
veselie și și-au plecat capetele și s-au închinat. 31
Atunci Ezechia a răspuns și a zis: Acum v-ați sfințit
DOMNULUI, apropiați-vă și aduceți sacrificii și ofrande
de mulțumire în casa DOMNULUI. Și adunarea a adus
sacrificii și ofrande de mulțumire; și atâția câți au avut o
inimă binevoitoare au adus ofrande arse. 32 Și numărul
ofrandelor arse, pe care adunarea le-a adus, a fost
de șaptezeci de tauri, o sută de berbeci și două sute
de miei, toate acestea au fost pentru ofrandă arsă
DOMNULUI. 33 Și lucrurile sfințite erau șase sute de
boi și trei mii de oi. 34 Dar preoții erau prea puțini,
astfel încât nu puteau să jupoaie toate ofrandele arse,
de aceea frații lor, leviții, i-au ajutat până când munca
s-a terminat și până când ceilalți preoți s-au sfințit;
fiindcă leviții erau mai integri în inimă să se sfințească,
decât preoții. 35 Și de asemenea ofrandele arse erau
din abundență, cu grăsimea ofrandelor de pace și a
darurilor de băutură pentru fiecare ofrandă arsă. Astfel
serviciul casei DOMNULUI a fost pus în ordine. 36
Și Ezechia s-a bucurat împreună cu tot poporul, că
Dumnezeu a pregătit poporul, fiindcă lucrul a fost făcut
îndată.

30 Și Ezechia a trimis în tot Israelul și Iuda și a scris
scrisori de asemenea lui Efraim și lui Manase,
ca să vină la casa DOMNULUI, la Ierusalim, să țină
paștele pentru DOMNUL Dumnezeul lui Israel. 2 Fiindcă
împăratul ținuse sfat împreună cu prinții lui și toată
adunarea în Ierusalim, să țină paștele în a doua lună. 3
Fiindcă nu îl puteau ține în acel timp, pentru că preoții
nu se sfințiseră destul, nici poporul nu se adunase la
Ierusalim. 4 Și acest lucru a plăcut împăratului și întregii
adunări. 5 Astfel au întemeiat o hotărâre să vestească
în tot Israelul, de la Beer-Șeba chiar până la Dan, să
vină să țină paștele pentru DOMNUL Dumnezeul lui
Israel, la Ierusalim, fiindcă nu îl făcuseră de mult timp

în acest fel precum era scris. 6 Astfel alergătorii au
mers cu scrisorile de la împărat și prinții lui prin tot
Israelul și Iuda și au spus conform poruncii împăratului:
Voi copii ai lui Israel, întoarceți-vă din nou la DOMNUL
Dumnezeul lui Avraam, Isaac și Israel, și el se va
întoarce la rămășița voastră, care a scăpat din mâna
împăraților Asiriei. 7 Și nu fiți ca părinții voștri și ca frații
voștri, care au încălcat legea împotriva DOMNULUI
Dumnezeul părinților voștri, pe care de aceea i-a dat
pustiirii, precum vedeți. 8 Și nu fiți îndărătnici, cum au
fost părinții voștri, ci supuneți-vă DOMNULUI și intrați
în sanctuarul său, pe care l-a sfințit pentru totdeauna;
și serviți DOMNULUI Dumnezeul vostru, pentru ca
înverșunarea furiei lui să se întoarcă de la voi. 9 Căci
dacă vă întoarceți din nou la DOMNUL, frații voștri și
copiii voștri vor găsi mângâiere înaintea celor care i-
au adus în captivitate, astfel ca ei să se întoarcă în
această țară, căci DOMNUL Dumnezeul vostru este
cu har și milostiv și nu își va întoarce fața de la voi,
dacă vă întoarceți la el. 10 Astfel alergătorii au trecut
din cetate în cetate prin țara lui Efraim și a lui Manase
chiar până la Zabulon, dar au râs de ei în batjocură
și i-au batjocorit. 11 Totuși unii din Așer și Manase și
din Zabulon s-au umilit și au venit la Ierusalim. 12 De
asemenea în Iuda, planul mâinii lui Dumnezeu a fost
să le dea o singură inimă pentru a împlini porunca
împăratului și a prinților, prin cuvântul DOMNULUI. 13
Și mult popor s-a adunat la Ierusalim pentru a ține
sărbătoarea azimelor în a doua lună; era o foarte mare
adunare. 14 Și s-au ridicat și au îndepărtat altarele care
erau în Ierusalim și toate altarele pentru tămâie le-au
îndepărtat și le-au aruncat în pârâul Chedron. 15 Atunci
au înjunghiat paștele în a paisprezecea zi a lunii a
doua, și preoții și leviții s-au rușinat și s-au sfințit și au
adus ofrandele arse în casa DOMNULUI. 16 Și au stat
în picioare în locul lor, după felul lor, conform legii lui
Moise, omul lui Dumnezeu; preoții au stropit sângele pe
care l-au primit din mâna leviților. 17 Fiindcă erau mulți
în adunare care nu erau sfințiți, de aceea leviții aveau
porunca să înjunghie paștele pentru fiecare ce nu era
curat, să îi sfințească pentru DOMNUL. 18 Fiindcă o
mulțime de oameni: mulți din Efraim și Manase, Isahar
și Zabulon, nu se curățaseră, totuși au mâncat paștele
în alt fel decât era scris. Dar Ezechia s-a rugat pentru
ei, spunând: DOMNUL cel bun să ierte pe fiecare
19 Ce își pregătește inima să caute pe Dumnezeu,
DOMNUL Dumnezeul părinților lui, chiar dacă nu este
curățat conform curățirii sanctuarului. 20 Și DOMNUL a
dat ascultare lui Ezechia și a vindecat poporul. 21 Și
copiii lui Israel care erau prezenți la Ierusalim au ținut
sărbătoarea azimelor șapte zile, cu mare veselie; și
leviții și preoții au lăudat pe DOMNUL zi de zi, cântând
cu instrumente puternice DOMNULUI. 22 Și Ezechia a
vorbit cu mângâiere inimii tuturor leviților care învățau
pe alții buna cunoaștere a DOMNULUI; și au mâncat
în toată sărbătoarea de șapte zile, aducând ofrande
de pace și făcând mărturisire DOMNULUI Dumnezeul
părinților lor. 23 Și întreaga adunare a ținut sfat să țină
alte șapte zile; și au ținut alte șapte zile cu veselie. 24
Fiindcă Ezechia împăratul lui Iuda a dat adunării o mie
de tauri și șapte mii de oi; și prinții au dat adunării o mie
de tauri și zece mii de oi; și un mare număr de preoți s-
au sfințit. 25 Și toată adunarea lui Iuda, cu toți preoții și
leviții și toată adunarea care a venit din Israel și străinii
care au venit din țara lui Israel și care locuiau în Iuda, s-
au bucurat. 26 Astfel a fost o mare bucurie în Ierusalim,
căci din timpul lui Solomon, fiul lui David, împăratul
lui Israel, nu a fost ceva asemănător în Ierusalim. 27
Atunci preoții și leviții s-au ridicat și au binecuvântat
poporul; și vocea lor s-a auzit și rugăciunea lor s-a
ridicat la locul lui sfânt de locuit, la cer.

31 Și, când toate acestea au fost terminate, tot
Israelul, care era prezent, a plecat la cetățile lui
Iuda și a spart idolii în bucăți și a retezat dumbrăvile și
a dărâmat înălțimile și altarele din tot Iuda și Beniamin,
de asemenea în Efraim și în Manase, până când le-au
distrus în întregime pe toate. Apoi toți copiii lui Israel
s-au întors, fiecare om la stăpânirea lui, în propriile
lor cetăți. 2 Și Ezechia a numit rândurile preoților și
leviților după rândurile lor, fiecare om conform serviciului
său, preoții și leviții pentru ofrande arse și ofrande
de pace, să servească și să aducă mulțumiri și să
laude în porțile taberelor DOMNULUI. 3 A rânduit
de asemenea porția împăratului din averea lui pentru
ofrande arse, adică, pentru ofrandele de dimineață și de
seară și ofrandele pentru sabate și pentru lunile noi și
pentru sărbătorile rânduite, precum este scris în legea
DOMNULUI. 4 Mai mult, el a poruncit poporului, care
locuia în Ierusalim, să dea porția preoților și leviților, ca
să fie încurajați în legea DOMNULUI. 5 Și imediat ce a
ieșit porunca, copiii lui Israel au adus din abundență
primele roade din grâne, vin și untdelemn și miere și
din tot venitul câmpului; și zeciuiala tuturor lucrurilor
au adus-o din abundență. 6 Și copiii lui Israel și Iuda,
care locuiau în cetățile lui Iuda, de asemenea au adus
zeciuiala din boi și oi și zeciuiala din lucrurile sfinte,
sfințite DOMNULUI Dumnezeul lor, și le-au așezat în
grămezi. 7 În a treia lună au început să pună temelia
grămezilor și le-au terminat în a șaptea lună. 8 Și când
Ezechia și prinții au venit și au văzut grămezile, au
binecuvântat pe DOMNUL și pe poporul său, Israel. 9
Atunci Ezechia a întrebat pe prinți și pe leviți referitor
la grămezi. 10 Și Azaria, mai marele preot din casa
lui Țadoc, i-a răspuns și a zis: De când poporul a
început să aducă ofrande în casa DOMNULUI, am avut

destul să mâncăm și a rămas mult, fiindcă DOMNUL a
binecuvântat pe poporul său; și ceea ce a rămas este
această mare bogăție. 11 Atunci Ezechia a poruncit
să pregătească, în casa DOMNULUI, cămări; și ei le-
au pregătit, 12 Și au adus ofrandele și zeciuielile și
lucrurile dedicate cu credincioșie, peste care Conania,
levitul, era conducător, iar Șimei, fratele său, era al
doilea. 13 Și Iehiel și Azazia și Nahat și Asael și Ierimot
și Iozabad și Eliel și Ismachia și Mahat și Benaia, erau
supraveghetori sub mâna lui Conania și Șimei, fratele
său, la porunca împăratului Ezechia și a lui Azaria,
conducătorul casei lui Dumnezeu. 14 Și Core, fiul lui
Imna, levitul, portarul spre est, era peste ofrandele de
bunăvoie ale lui Dumnezeu, pentru a distribui darurile
DOMNULUI și lucrurile preasfinte. 15 Și sub mâna
lui erau Eden și Miniamin și Ieșua și Șemaia, Amaria
și Șecania, în cetățile preoților, în serviciul lor de
încredere, ca să dea fraților lor după cete, celui mai
mare, ca și celui mai mic, 16 În afară de cei de parte
bărbătească înscriși în genealogie, de la vârsta de trei
ani în sus, tuturor celor care intrau în casa Domnului,
după datoria cerută de fiecare zi, pentru serviciul lor,
în îndatoririle lor, după cetele lor; 17 Tot așa preoților
înscriși după casele lor părintești, și leviților, de la
vârsta de douăzeci de ani în sus, în îndatoririle lor,
după cetele lor; 18 Și tuturor pruncilor lor, soțiilor lor, și
fiilor lor, și fiicelor lor, întregii adunări a celor înscriși
în genealogie, pentru că în credincioșia lor s-au sfințit
pe ei înșiși, ca să fie sfinți. 19 Și pentru fiii lui Aaron,
preoții, care erau în ținuturile din împrejurimile cetăților
lor, în fiecare cetate erau bărbați chemați pe nume, ca
să dea porții tuturor celor de parte bărbătească dintre
preoți și tuturor care erau socotiți în genealogii, printre
leviți. 20 Și astfel a făcut Ezechia prin tot Iuda și a
lucrat ceea ce era bun și drept înaintea DOMNULUI
Dumnezeul său. 21 Și în fiecare lucrare pe care a
început-o în serviciul casei lui Dumnezeu, și în lege și
în porunci, pentru a căuta pe Dumnezeul său, a făcut-o
cu toată inima sa și a prosperat.

32 După aceste lucruri și întemeierea lor, Sanherib,
împăratul Asiriei, a venit și a intrat în Iuda și a
așezat tabăra împotriva cetăților întărite și se hotărî a
le lua pentru el însuși. 2 Și când Ezechia a văzut că
Sanherib a venit și că era hotărât să lupte împotriva
Ierusalimului, 3 A ținut sfat cu prinții lui și războinicii
lui să oprească apele izvoarelor care erau în afara
cetății, și ei l-au ajutat. 4 Astfel s-a adunat mult popor,
care a oprit toate izvoarele și pârâul care trecea prin
mijlocul țării, spunând: De ce să vină împăratul Asiriei
și să găsească multă apă? 5 De asemenea s-a întărit
și a construit tot zidul care era dărâmat și l-a ridicat
până la turnuri și un alt zid în afară și a reparat Milo în
cetatea lui David și a făcut lănci și scuturi în abundență.
6 Și a așezat căpetenii de război peste popor și i-a
adunat la el în strada porții cetății și le-a vorbit inimilor,
spunând: 7 Fiți tari și curajoși, nu vă temeți nici nu
vă descurajați din cauza împăratului Asiriei, nici din
cauza întregii mulțimi care este cu el, fiindcă sunt
mai mulți cu noi decât cu el; 8 Cu el este un braț de
carne, dar cu noi este DOMNUL Dumnezeul nostru
să ne ajute și să lupte bătăliile noastre. Și poporul s-
a sprijinit pe cuvintele lui Ezechia, împăratul lui Iuda.
9 După aceasta, Sanherib, împăratul Asiriei, a trimis
pe servitorii lui la Ierusalim, (dar el însuși a asediat
Lachis și toată puterea lui cu el), la Ezechia, împăratul
lui Iuda, și la tot Iuda care era la Ierusalim, spunând:
10 Astfel spune Sanherib, împăratul Asiriei: În ce vă
încredeți, că stați asediați în Ierusalim? 11 Nu v-a
convins Ezechia să vă dați morții prin foame și sete,
spunând: DOMNUL Dumnezeul nostru ne va elibera din
mâna împăratului Asiriei? 12 Nu a îndepărtat același
Ezechia înălțimile și altarele lui și a poruncit lui Iuda și
Ierusalimului, spunând: Vă veți închina înaintea unui
singur altar și veți arde tămâie pe el? 13 Nu știți ce
am făcut eu și părinții mei tuturor popoarelor din alte
țări? Au fost dumnezeii națiunilor acelor țări în stare în
vreun fel să elibereze țările lor din mâna mea? 14 Cine
a fost în stare, printre toți dumnezeii acelor națiuni pe
care părinții mei le-au nimicit în întregime, să elibereze
poporul lui din mâna mea, încât Dumnezeul vostru să
fie în stare să vă elibereze din mâna mea? 15 Și acum
nu lăsați pe Ezechia să vă înșele sau să vă convingă în
acest fel, nici să nu îl credeți, fiindcă niciun dumnezeu
al vreunei națiuni sau împărății nu a fost în stare să
elibereze pe poporul său din mâna mea și din mâna
părinților mei, cu cât mai puțin Dumnezeul vostru vă va
elibera din mâna mea! 16 Și servitorii lui au vorbit și
mai mult împotriva DOMNULUI Dumnezeu și împotriva
servitorului său, Ezechia. 17 El a scris de asemenea
scrisori să defaime pe DOMNUL Dumnezeul lui Israel și
să vorbească împotriva lui, spunând: Precum dumnezeii
națiunilor altor țări nu au eliberat poporul lor din mâna
mea, tot astfel Dumnezeul lui Ezechia nu va elibera
pe poporul său din mâna mea. 18 Atunci au strigat cu
voce tare în limba evreilor către poporul din Ierusalim
care era pe zid, să îi înspăimânte și să îi tulbure,
ca să poată lua cetatea. 19 Și au vorbit împotriva
Dumnezeului Ierusalimului, ca împotriva dumnezeilor
oamenilor pământului, cei făcuți prin lucrarea mâinilor
omului. 20 Și din această cauză împăratul Ezechia și
profetul Isaia, fiul lui Amoț, s-au rugat și au strigat către
cer. 21 Și DOMNUL a trimis un înger, care a stârpit
pe toți războinicii viteji și conducătorii și căpeteniile
din tabăra împăratului Asiriei. Astfel el s-a întors cu
rușine pe față în propria lui țară. Și când a intrat în

casa dumnezeului său, cei care au ieșit din propriile lui
adâncuri l-au ucis acolo cu sabia. 22 Astfel DOMNUL
a salvat pe Ezechia și pe locuitorii Ierusalimului din
mâna lui Sanherib, împăratul Asiriei, și din mâna tuturor
celorlalți și i-a călăuzit de fiecare parte. 23 Și mulți
au adus ofrande DOMNULUI la Ierusalim și daruri
lui Ezechia, împăratul lui Iuda, astfel încât el a fost
preamărit înaintea ochilor tuturor națiunilor de atunci
înainte. 24 În acele zile Ezechia era bolnav de moarte
și s-a rugat DOMNULUI, iar el i-a vorbit și i-a dat un
semn. 25 Dar Ezechia nu a răsplătit conform bunătății
făcute lui, fiindcă inima lui s-a înălțat; de aceea a fost
furie asupra lui și asupra lui Iuda și Ierusalimului. 26
Totuși Ezechia s-a umilit pentru mândria din inima lui,
deopotrivă el și locuitorii Ierusalimului, astfel încât furia
DOMNULUI nu a venit asupra lor în zilele lui Ezechia.
27 Și Ezechia a avut foarte multe bogății și onoare; și
și-a făcut tezaure pentru argint și pentru aur și pentru
pietre prețioase și pentru mirodenii și pentru scuturi
și pentru tot felul de bijuterii de dorit; 28 Depozite de
asemenea pentru venitul din grâne și vin și untdelemn,
și iesle pentru tot felul de animale și îngrădituri pentru
turme. 29 Mai mult, și-a făcut cetăți și averi de turme și
cirezi din abundență: fiindcă Dumnezeu i-a dat foarte
multă bogăție. 30 Și Ezechia, el însuși, a oprit cursul
superior al apei Ghihon și l-a adus drept în jos spre
partea de vest a cetății lui David. Și Ezechia a prosperat
în toate lucrările lui. 31 Totuși în privința ambasadorilor
prinților Babilonului, care au trimis la el să întrebe
despre minunea care a fost făcută în țară, Dumnezeu l-
a părăsit, să îl încerce, ca să cunoască tot ceea ce era
în inima lui. 32 Și restul faptelor lui Ezechia și bunătatea
lui, iată, sunt scrise în viziunea profetului Isaia, fiul lui
Amoț, și în cartea împăraților lui Iuda și Israel. 33 Și
Ezechia a adormit cu părinții săi și l-au îngropat în cel
mai însemnat dintre mormintele fiilor lui David; și tot
Iuda și locuitorii Ierusalimului l-au onorat la moartea lui.
Și Manase, fiul său, a domnit în locul său.

33 Manase era în vârstă de doisprezece ani când
a început să domnească și a domnit cincizeci și
cinci de ani în Ierusalim, 2 Dar a făcut ceea ce era rău
înaintea ochilor DOMNULUI, după urâciunile păgânilor,
pe care DOMNUL i-a alungat dinaintea copiilor lui
Israel. 3 Fiindcă a construit din nou înălțimile pe care
Ezechia, tatăl său, le dărâmase și a ridicat altare pentru
Baali și a pus idoli în dumbrăvi și s-a închinat întregii
oștiri a cerului și le-a servit. 4 De asemenea a construit
altare în casa DOMNULUI, despre care DOMNUL a
spus: În Ierusalim va fi numele meu pentru totdeauna.
5 Și a construit altare pentru toată oștirea cerului în
cele două curți ale casei DOMNULUI. 6 Și a făcut pe
copiii lui să treacă prin foc în valea fiului lui Hinom, de
asemenea a dat atenție timpurilor și a folosit descântări
și a folosit vrăjitorie și a lucrat cu un demon și cu
vrăjitori, a lucrat mult rău înaintea ochilor DOMNULUI,
pentru a-l provoca la mânie. 7 Și a pus un chip cioplit,
idolul pe care l-a făcut, în casa lui Dumnezeu, despre
care Dumnezeu i-a spus lui David și lui Solomon, fiul
său: În această casă și în Ierusalim, pe care l-am
ales înaintea tuturor triburilor lui Israel, îmi voi pune
numele pentru totdeauna, 8 Și nu voi mai îndepărta
piciorul lui Israel din țara pe care am rânduit-o pentru
părinții voștri; numai să ia seama să facă tot ceea ce
le-am poruncit, conform întregii legi și a statutelor și
rânduielilor date prin mâna lui Moise. 9 Astfel Manase a
făcut pe Iuda și pe locuitorii Ierusalimului să rătăcească
și să facă mai rău decât păgânii, pe care DOMNUL i-a
nimicit înaintea copiilor lui Israel. 10 Și DOMNUL i-a
vorbit lui Manase și poporului său, dar ei au refuzat să
dea ascultare. 11 De aceea DOMNUL a adus asupra
lor pe căpeteniile oștirii împăratului Asiriei, care l-au
luat pe Manase dintre spini și l-au legat cu lanțuri și l-
au dus în Babilon. 12 Și când a fost în necaz a căutat
pe DOMNUL Dumnezeul său și s-a umilit mult înaintea
Dumnezeului părinților lui, 13 Și i s-a rugat, iar el s-a
lăsat înduplecat de el și a auzit cererile lui și l-a adus
din nou la Ierusalim în împărăția sa. Atunci Manase a
cunoscut că DOMNUL, el este Dumnezeu. 14 Și după
aceasta a construit un zid în afara cetății lui David, pe
partea de vest a Ghihonului, în vale, chiar la intrarea
Porții Peștelui și a încercuit Ofelul și i-a ridicat o foarte
mare înălțime și a pus căpetenii de război în toate
cetățile întărite din Iuda. 15 Și a îndepărtat dumnezeii
străini și idolul din casa DOMNULUI și toate altarele
pe care le-a construit în muntele casei DOMNULUI și
în Ierusalim și le-a aruncat afară din cetate. 16 Și a
reparat altarul DOMNULUI și a sacrificat pe el ofrande
de pace și ofrande de mulțumire și a poruncit lui Iuda
să servească DOMNULUI Dumnezeul lui Israel. 17
Cu toate acestea poporul a sacrificat încă pe înălțimi,
dar numai DOMNULUI Dumnezeului lor. 18 Și restul
faptelor lui Manase și rugăciunea lui către Dumnezeul
său și cuvintele văzătorilor care i-au vorbit în numele
DOMNULUI Dumnezeul lui Israel, iată, sunt scrise
în cartea împăraților lui Israel. 19 Rugăciunea lui de
asemenea și cum Dumnezeu s-a lăsat înduplecat de el
și tot păcatul lui și fărădelegea lui și locurile pe care a
construit înălțimi și a pus idoli în dumbrăvi și chipuri
cioplite, înainte să fie umilit, iată, sunt scrise printre
spusele văzătorilor. 20 Astfel Manase a adormit cu
părinții lui și l-au îngropat în propria lui casă; și Amon,
fiul său, a domnit în locul său. 21 Amon era în vârstă de
douăzeci și doi de ani când a început să domnească
și a domnit doi ani în Ierusalim. 22 Dar el a făcut rău
înaintea ochilor DOMNULUI, precum a făcut Manase,

tatăl său, fiindcă Amon a sacrificat tuturor chipurilor
cioplite pe care Manase, tatăl său, le-a făcut și le-a
servit; 23 Și nu s-a umilit înaintea DOMNULUI, precum
se umilise tatăl său, Manase; ci Amon a încălcat legea
din ce în ce mai mult. 24 Și servitorii lui s-au răzvrătit
împotriva lui și l-au ucis în propria lui casă. 25 Dar
poporul țării i-a ucis pe toți cei care s-au răzvrătit
împotriva împăratului Amon; și poporul țării l-a făcut pe
fiul său, Iosia, împărat în locul său.

34 Iosia era în vârstă de opt ani când a început să
domnească și a domnit în Ierusalim treizeci și unu
de ani. 2 Și a făcut ceea ce era drept înaintea ochilor
DOMNULUI și a umblat în căile tatălui său, David, și nu
s-a abătut nici l-a dreapta, nici la stânga. 3 Fiindcă în al
optulea an al domniei lui, în timp ce era încă tânăr,
a început să caute pe Dumnezeul tatălui său, David;
și în al doisprezecelea an a început să curețe Iuda
și Ierusalimul de înălțimi și de dumbrăvi și de chipuri
cioplite și de chipuri turnate. 4 Și au dărâmat altarele
Baalilor în prezența sa, și le-a retezat chipurile care
erau deasupra lor; și dumbrăvile și chipurile cioplite și
chipurile turnate le-a spart în bucăți și le-a făcut praf și
le-a împrăștiat pe mormintele celor care le sacrificaseră
lor. 5 Și a ars oasele preoților pe altarele lor și a curățat
Iuda și Ierusalimul. 6 Și astfel a făcut în cetățile lui
Manase și Efraim și Simeon, chiar până la Neftali, cu
armele lor de jur împrejur. 7 Și după ce a dărâmat
altarele și dumbrăvile și a prefăcut chipurile cioplite
în praf și a retezat toți idolii din toată țara lui Israel,
s-a întors în Ierusalim. 8 Și, în al optsprezecelea an
al domniei lui, după ce a curățat țara și casa, a trimis
pe Șafan, fiul lui Ațalia, și pe Maaseia, guvernatorul
cetății, și pe Ioah, fiul lui Ioahaz, cronicarul, să repare
casa DOMNULUI Dumnezeul său. 9 Și când au venit
la Hilchia, marele preot, au dat banii care au fost aduși
în casa lui Dumnezeu, banii pe care leviții, care păzeau
ușile, i-au adunat din mâna lui Manase și Efraim și din
toată rămășița lui Israel și din tot Iuda și Beniamin; și s-
au întors la Ierusalim. 10 Și i-au pus în mâna lucrătorilor
care aveau supravegherea casei DOMNULUI și i-au
dat lucrătorilor care lucrau în casa DOMNULUI, să
întărească și să repare casa; 11 I-au dat tâmplarilor și
constructorilor, ca să cumpere piatră tăiată, și lemnărie
pentru încheieturi și să pună podele caselor pe care
împărații lui Iuda le-au distrus. 12 Și bărbații au lucrat
cu credincioșie, și supraveghetorii lor erau leviții Iahat
și Obadia, fiii lui Merari; și Zaharia și Meșulam, dintre
fiii chehatiților, pentru a înainta lucrul; și alții dintre
leviți, toți care cunoșteau instrumentele de muzică.
13 De asemenea ei erau peste purtătorii de poveri
și erau supraveghetori ai tuturor celor care făceau
lucrarea oricărui serviciu; și dintre leviți erau scribi și
administratori și portari. 14 Și când au adus banii care
au fost aduși în casa DOMNULUI, preotul Hilchia a
găsit o carte a legii DOMNULUI, dată de Moise. 15
Și Hilchia a răspuns și a zis lui Șafan, scribul: Am
găsit cartea legii în casa DOMNULUI. Și Hilchia a dat
cartea lui Șafan. 16 Și Șafan a dus împăratului cartea
și a adus înapoi cuvântul împăratului, spunând: Tot
ce a fost încredințat servitorilor tăi, să facă. 17 Și au
adunat banii care s-au găsit în casa DOMNULUI și i-au
dat în mâna supraveghetorilor și în mâna lucrătorilor.
18 Atunci Șafan, scribul, a spus împăratului, zicând:
Preotul Hilchia mi-a dat o carte. Și Șafan a citit-o
înaintea împăratului. 19 Și s-a întâmplat, când împăratul
a auzit cuvintele legii, că și-a sfâșiat hainele. 20 Și
împăratul a poruncit lui Hilchia și lui Ahicam, fiul lui
Șafan; și lui Abdon, fiul lui Mica; și lui Șafan, scribul;
și lui Asaia, un servitor al împăratului, spunând: 21
Duceți-vă și cercetați de la DOMNUL pentru mine și
pentru cei ce au rămas în Israel și în Iuda, referitor
la cuvintele cărții care a fost găsită: fiindcă mare este
furia DOMNULUI turnată asupra noastră, deoarece
părinții noștri nu au ținut cuvântul DOMNULUI, să facă
după tot ce este scris în această carte. 22 Și Hilchia și
cei pe care împăratul îi rânduise, au mers la profetesa
Hulda, soția lui Șalum, fiul lui Ticva, fiul lui Hasra,
păzitorul garderobei (acum ea locuia în Ierusalim în
școala profeților); și i-au vorbit în felul acela. 23 Și ea
le-a răspuns: Astfel spune DOMNUL Dumnezeul lui
Israel: Spuneți bărbatului care v-a trimis la mine: 24
Astfel spune DOMNUL: Iată, voi aduce răul peste acest
loc și peste locuitorii lui, toate blestemele care sunt
scrise în cartea pe care au citit-o înaintea împăratului
lui Iuda; 25 Pentru că m-au părăsit și au ars tămâie
altor dumnezei, ca să mă provoace la mânie cu toate
lucrările mâinilor lor, de aceea furia mea va fi turnată
peste acest loc și nu se va stinge. 26 Și cât despre
împăratul lui Iuda, care a trimis să cerceteze de la
DOMNUL, astfel să îi spuneți: Astfel spune DOMNUL
Dumnezeul lui Israel referitor la cuvintele pe care le-
ai auzit: 27 Pentru că inima ta s-a înmuiat și te-ai
umilit înaintea lui Dumnezeu când ai auzit cuvintele
lui împotriva acestui loc și împotriva locuitorilor lui și
te-ai umilit înaintea mea și ți-ai sfâșiat hainele și ai
plâns înaintea mea, chiar eu însumi te-am auzit, spune
DOMNUL. 28 Iată, te voi aduna la părinții tăi și vei fi
adunat la mormântul tău în pace și nu vor vedea ochii
tăi tot răul care îl voi aduce peste acest loc și peste
locuitorii lui. Astfel ei au adus înapoi cuvânt împăratului.
29 Atunci împăratul a trimis și a adunat pe toți bătrânii
lui Iuda și ai Ierusalimului. 30 Și împăratul a plâns în
casa DOMNULUI, el și toți bărbații lui Iuda și locuitorii
Ierusalimului și preoții și leviții și tot poporul, mari și
mici; și el a citit în urechile lor toate cuvintele cărții

legământului care s-a găsit în casa DOMNULUI. **31** Și împăratul a stat în picioare în locul său și a făcut
un legământ înaintea DOMNULUI, să umble după
DOMNUL și să țină poruncile lui și mărturiile lui și
statutele lui, cu toată inima lui și cu tot sufletul lui,
să împlinească toate cuvintele legământului scrise
în această carte. **32** Și a făcut ca toți cei care erau
prezenți în Ierusalim și în Beniamin să stea în picioare
la acesta. Și locuitorii Ierusalimului au făcut conform
legământului lui Dumnezeu, Dumnezeul părinților lor.
33 Și Iosia a îndepărtat toate urâciunile din toate țările
care aparțineau de copiii lui Israel și a făcut pe toți cei
care erau prezenți în Israel să servească, să servească
pe DOMNUL Dumnezeul lor. Și în toate zilele lui nu s-
au depărtat de la a urma pe DOMNUL, Dumnezeul
părinților lor.

35 Mai mult, Iosia a ținut paștele DOMNULUI
în Ierusalim; și au înjunghiat paștele în a
paisprezecea zi a lunii întâi. **2** Și a așezat preoții în
sarcinile lor și i-a încurajat în serviciul casei DOMNULUI.
3 Și a spus leviților care învățau pe tot Israelul, care
erau sfinți DOMNULUI: Puneți chivotul sfânt în casa
pe care Solomon, fiul lui David, împăratul lui Israel,
a construit-o; aceasta să nu fie o povară pe umerii
voștri, serviți acum DOMNULUI Dumnezeul vostru și
poporului său Israel, **4** Și pregătiți-vă după casele
părinților voștri, după rândurile voastre, conform cu
scrierea lui David, împăratul lui Israel, și conform cu
scrierea lui Solomon, fiul său. **5** Și stați în picioare în
locul sfânt după cetele caselor părintești ale fraților
voștri ale poporului și după ceata caselor leviților. **6**
Astfel să înjunghiați paștele și să vă sfințiți și să pregătiți
pe frații voștri, ca ei să facă după cuvântul DOMNULUI
prin mâna lui Moise. **7** Și Iosia a dat poporului miei și
iezi din turmă, toți pentru ofrandele de paște, pentru
toți cei prezenți, până la numărul de treizeci de mii și
trei mii de tauri, aceștia erau din averea împăratului.
8 Și prinții lui au dat de bunăvoie poporului, preoților
și leviților: Hilchia și Zaharia și Iehiel, conducători ai
casei lui Dumnezeu, au dat preoților pentru ofrandele
de paște două mii șase sute de viței și trei sute de boi.
9 Conania de asemenea și Șemaia și Natanael, frații
săi, și Hașabia și Ieiel și Iozabad, mai marii leviților, au
dat leviților pentru ofrandele de paște cinci mii de viței
și cinci sute de boi. **10** Astfel serviciul a fost pregătit și
preoții au stat în picioare la locul lor și leviții în rândurile
lor, conform poruncii împăratului. **11** Și au înjunghiat
paștele și preoții au stropit sângele din mâinile lor și
leviții le-au jupuit. **12** Și au îndepărtat ofrandele arse,
ca să dea conform cu cetele familiilor poporului, pentru
a oferi DOMNULUI, precum este scris în cartea lui
Moise. Și tot așa au făcut cu boii. **13** Și au prăjit paștele
cu foc, conform cu rânduiala, dar celelalte ofrande
sfinte le-au fiert în oale și în căldări și în tigăi și le-au
împărțit în grabă la tot poporul. **14** Și după aceasta au
pregătit pentru ei și pentru preoți, fiindcă preoții, fiii lui
Aaron, au fost ocupați cu aducerea ofrandelor arse și
cu grăsimea, până noaptea; de aceea leviții au pregătit
pentru ei și pentru preoți, fiii lui Aaron. **15** Și cântăreții,
fiii lui Asaf, erau la locul lor, conform poruncii lui David
și Asaf și Heman și Iedutun, văzătorul împăratului; și
portarii așteptau la fiecare poartă; nu se depărtau din
serviciul lor, fiindcă frații lor, leviții, pregăteau pentru
ei. **16** Astfel, tot serviciul DOMNULUI a fost pregătit
în aceeași zi, pentru a ține paștele și pentru a aduce
ofrande arse pe altarul DOMNULUI, conform poruncii
împăratului Iosia. **17** Și copiii lui Israel, care erau
prezenți, au ținut paștele în acel timp și sărbătoarea
azimelor șapte zile. **18** Și nu a fost ținut paște ca acela
din zilele profetului Samuel; niciunul dintre toți împărații
lui Israel nu au ținut un astfel de paște, precum a ținut
Iosia; și preoții și leviții și tot Iuda și Israelul, care au
fost prezenți, și locuitorii Ierusalimului. **19** Acest paște a
fost ținut în al optsprezecelea an al domniei lui Iosia.
20 După toate acestea, după ce Iosia a pregătit templul,
Neco, împăratul Egiptului, a urcat să lupte împotriva
Carchemișului, la Eufrat; și Iosia a ieșit împotriva lui.
21 Dar el a trimis ambasadori la el, spunând: Ce am
eu a face cu tine, tu împărat al lui Iuda? Eu nu vin
împotriva ta în această zi, ci împotriva casei cu care am
război, fiindcă Dumnezeu mi-a poruncit să mă grăbesc,
ferește-te să te opui lui Dumnezeu, care este cu mine,
ca să nu te nimicească. **22** Cu toate acestea Iosia a
refuzat să își întoarcă fața de la el, ci s-a deghizat, ca
să lupte cu el; și nu a dat ascultare cuvintelor lui Neco,
din gura lui Dumnezeu, și a venit să lupte în valea
Meghido. **23** Și arcașii au tras spre împăratul Iosia;
și împăratul a spus servitorilor lui: Luați-mă deoparte,
fiindcă sunt grav rănit. **24** Și servitorii lui l-au scos din
car și l-au pus în al doilea car pe care îl avea; și l-
au adus la Ierusalim și el a murit și a fost îngropat
într-unul dintre mormintele părinților săi. Și tot Iuda și
Ierusalimul au jelit pentru Iosia. **25** Și Ieremia a plâns
pentru Iosia și toți cântăreții și cântărețele au vorbit
despre Iosia în plângerile lor până în această zi și le-
au făcut o rânduială în Israel, și, iată, ele sunt scrise
în plângeri. **26** Și restul faptelor lui Iosia și bunătatea
lui, conform cu cele scrise în legea DOMNULUI, **27** Și
faptele lui, cele dintâi și cele din urmă, iată, ele sunt
scrise în cartea împăraților lui Israel și Iuda.

36 Atunci poporul țării a luat pe Ioahaz, fiu lui Iosia, și
l-a făcut împărat, în locul tatălui său, în Ierusalim.
2 Ioahaz era în vârstă de douăzeci și trei de ani când a
început să domnească și a domnit trei luni în Ierusalim.

3 Și împăratul Egiptului l-a dat jos la Ierusalim și a
condamnat țara la o sută de talanți de argint și un
talant de aur. 4 Și împăratul Egiptului a făcut pe
Eliachim, fratele său, împărat peste Iuda și Ierusalim
și i-a schimbat numele în Ioiachim. Și Neco a luat pe
Ioahaz, fratele său, și l-a dus în Egipt. 5 Ioiachim era în
vârstă de douăzeci și cinci de ani când a început să
domnească și a domnit unsprezece ani în Ierusalim; și
el a făcut ceea ce era rău înaintea ochilor DOMNULUI
Dumnezeul său. 6 Împotriva lui a urcat Nebucadnețar,
împăratul Babilonului, și l-a legat în lanțuri, pentru a-l
duce la Babilon. 7 Și Nebucadnețar a dus din vasele
casei DOMNULUI la Babilon și le-a pus în templul său
la Babilon. 8 Și restul faptelor lui Ioiachim și urâciunile
lui pe care le-a făcut și ceea ce s-a găsit împotriva
lui, iată, sunt scrise în cartea împăraților lui Israel și
Iuda; și Ioiachin, fiul său, a domnit în locul său. 9
Ioiachin era în vârstă de opt ani când a început să
domnească și a domnit trei luni și zece zile în Ierusalim;
și a făcut ceea ce era rău înaintea ochilor DOMNULUI.
10 Și când anul s-a terminat, împăratul Nebucadnețar a
trimis și l-a adus la Babilon, cu vasele bune ale casei
DOMNULUI și a făcut pe Zedechia, fratele său, împărat
peste Iuda și Ierusalim. 11 Zedechia era în vârstă de
douăzeci și unu de ani când a început să domnească și
a domnit unsprezece ani în Ierusalim. 12 Și a făcut ceea
ce era rău înaintea ochilor DOMNULUI Dumnezeul
său și nu s-a umilit înaintea profetului Ieremia, care
vorbea din gura DOMNULUI. 13 Și el de asemenea s-
a răzvrătit împotriva împăratului Nebucadnețar, care
l-a făcut să jure pe Dumnezeu; dar și-a înțepenit
gâtul și și-a împietrit inima pentru a nu se întoarce la
DOMNUL Dumnezeul lui Israel. 14 Mai mult, toți mai
marii preoților au călcat foarte mult legea, după toate
urâciunile păgânilor; și au spurcat casa DOMNULUI,
pe care el o sfințise în Ierusalim. 15 Și DOMNUL
Dumnezeul părinților lor a trimis la ei prin mesagerii lui,
ridicându-i devreme și trimițându-i, deoarece a avut
milă de poporul său și de locuința lui, 16 Dar ei au
batjocorit pe mesagerii lui Dumnezeu și au disprețuit
cuvintele lui și au înșelat pe profeții lui, până când furia
DOMNULUI a izbucnit împotriva poporului său și nu a
mai fost nicio vindecare. 17 De aceea el a adus asupra
lor pe împăratul caldeilor, care a ucis pe tinerii lor cu
sabia în casa sanctuarului lor și nu a avut milă de tânăr
sau de tânără, de bătrân, sau de cel care se apleca
de bătrânețe, el i-a dat pe toți în mâna lui. 18 Și toate
vasele casei lui Dumnezeu, mari și mici, și tezaurele
casei DOMNULUI și tezaurele împăratului și a prinților
lui, toate acestea el le-a adus în Babilon. 19 Și au ars
casa lui Dumnezeu și au dărâmat zidul Ierusalimului și
au ars toate palatele cu foc și au distrus toate vasele
bune din ele. 20 Și pe cei care au scăpat de sabie i-a
dus la Babilon, unde i-au fost servitori lui și fiilor lui,
până la domnia împăratului Persiei, 21 Pentru a împlini
cuvântul DOMNULUI prin gura lui Ieremia, până când
țara s-a bucurat de sabatele ei, fiindcă atât cât a fost
pustie a ținut sabatul, pentru a împlini șaptezeci de
ani. 22 Și în anul întâi al lui Cirus, împăratul Persiei,
ca să se împlinească cuvântul DOMNULUI, vorbit prin
gura lui Ieremia, DOMNUL a stârnit duhul lui Cirus,
împăratul Persiei, încât a vestit prin toată împărăția sa
și a pus de asemenea în scris, zicând: 23 Astfel spune
Cirus, împăratul Persiei: Toate împărățiile pământului
mi le-a dat mie DOMNUL Dumnezeu; și mi-a poruncit
să îi construiesc o casă în Ierusalim, care este în Iuda.
Cine este printre voi din tot poporul său? DOMNUL
Dumnezeul său fie cu el și să se urce la Ierusalim.

Ezra

1 Şi, în anul întâi al lui Cirus, împăratul Persiei, ca să
fie împlinit cuvântul DOMNULUI rostit prin gura lui
Ieremia, DOMNUL a stârnit duhul lui Cirus împăratul
Persiei, încât el a făcut o proclamaţie în toată împărăţia
sa şi a pus-o de asemenea în scris, spunând: **2** Astfel
zice Cirus, împăratul Persiei: DOMNUL Dumnezeul
cerului mi-a dat toate împărăţiile pământului; şi mi-
a poruncit să îi construiesc o casă în Ierusalim, care
este în Iuda. **3** Cine este dintre voi din tot poporul
său? Dumnezeul său să fie cu el şi să se urce
la Ierusalim, care este în Iuda, şi să construiască
acolo casa DOMNULUI Dumnezeului lui Israel (el este
Dumnezeul), care este în Ierusalim. **4** Şi pe oricine
rămâne, în orice loc unde el locuieşte temporar, oamenii
locului să îl ajute cu argint şi cu aur şi cu bunuri şi cu
animale, în afară de darul de bunăvoie pentru casa
lui Dumnezeu care este în Ierusalim. **5** Atunci s-au
ridicat mai marii părinţilor lui Iuda şi lui Beniamin şi
preoţii şi leviţii, împreună cu toţi aceia al căror duh
Dumnezeu îl ridicase, pentru a se urca să construiască
acolo casa DOMNULUI care este în Ierusalim. **6** Și toți
din împrejurul lor le-au întărit mâinile cu vase de argint,
cu aur, cu bunuri şi cu animale şi cu lucruri preţioase, în
afară de tot ce era oferit de bunăvoie. **7** De asemenea
împăratul Cirus a scos vasele casei DOMNULUI, pe
care Nebucadneţar le-a scos din Ierusalim şi le-a pus
în casa dumnezeilor săi; **8** Chiar pe acelea Cirus,
împăratul Persiei, le-a scos prin mâna lui Mitredat
trezorierul, şi le-a numărat lui Şeşbaţar, prinţul lui Iuda.
9 Şi acesta este numărul lor: treizeci de platouri de aur,
o mie de platouri de argint, douăzeci şi nouă de cuţite,
10 Treizeci de oale de aur, oale de argint de al doilea
fel patru sute zece şi alte vase o mie. **11** Toate vasele
de aur şi de argint erau cinci mii patru sute. Pe toate
acestea Şeşbaţar le-a adus cu cei din captivitate care
au fost aduşi din Babilon la Ierusalim.

2 Şi aceştia sunt copiii provinciei care s-au urcat
din captivitate, dintre aceia care fuseseră duşi, pe
care Nebucadneţar, împăratul Babilonului, îi dusese
în Babilon şi care s-au întors în Ierusalim şi în Iuda,
fiecare la cetatea sa; **2** Care au venit cu Zorobabel:
Ieşua, Neemia, Seraia, Reelaia, Mardoheu, Bilşan,
Mispar, Bigvai, Rehum, Baana. Numărul bărbaţilor
poporului lui Israel: **3** Copiii lui Pareoş, două mii o sută
şaptezeci şi doi. **4** Copiii lui Şefatia, trei sute şaptezeci
şi doi. **5** Copiii lui Arah, şapte sute şaptezeci şi cinci. **6**
Copiii lui Pahat-Moab, dintre copiii lui Ieşua şi Ioab,
două mii opt sute doisprezece. **7** Copiii lui Elam, o
mie două sute cincizeci şi patru. **8** Copiii lui Zatu,
nouă sute patruzeci şi cinci. **9** Copiii lui Zacai, şapte
sute şaizeci. **10** Copiii lui Bani, şase sute patruzeci
şi doi. **11** Copiii lui Bebai, şase sute douăzeci şi trei.
12 Copiii lui Azgad, o mie două sute douăzeci şi doi.
13 Copiii lui Adonicam, şase sute şaizeci şi şase. **14**
Copiii lui Bigvai, două mii cincizeci şi şase. **15** Copiii lui
Adin, patru sute cincizeci şi patru. **16** Copiii lui Ater din
Ezechia, nouăzeci şi opt. **17** Copiii lui Beţai, trei sute
douăzeci şi trei. **18** Copiii lui Iora, o sută doisprezece.
19 Copiii lui Haşum, două sute douăzeci şi trei. **20** Copiii
lui Ghibar, nouăzeci şi cinci. **21** Copiii Betleemului, o
sută douăzeci şi trei. **22** Bărbaţii din Netofa, cincizeci
şi şase. **23** Bărbaţii din Anatot, o sută douăzeci şi
opt. **24** Copiii Azmavetului, patruzeci şi doi. **25** Copiii
Chiriat-Arimului, ai Chefirei şi ai Beerotului, şapte sute
patruzeci şi trei. **26** Copiii Ramei şi ai Ghebei, şase
sute douăzeci şi unu. **27** Bărbaţii din Micmas, o sută
douăzeci şi doi. **28** Bărbaţii din Betel şi Ai, două sute
douăzeci şi trei. **29** Copiii lui Nebo, cincizeci şi doi. **30**
Copiii lui Magbiş, o sută cincizeci şi şase. **31** Copiii
celuilalt Elam, o mie două sute cincizeci şi patru. **32**
Copiii lui Harim, trei sute douăzeci. **33** Copiii lui Lod,
Hadid şi Ono, şapte sute douăzeci şi cinci. **34** Copiii
Ierihonului, trei sute patruzeci şi cinci. **35** Copiii lui
Senaa, trei mii şase sute treizeci. **36** Preoţii: copiii lui
Iedaia, din casa lui Ieşua, nouă sute şaptezeci şi trei.
37 Copiii lui Imer, o mie cincizeci şi doi. **38** Copiii lui
Paşhur, o mie două sute patruzeci şi şapte. **39** Copiii
lui Harim, o mie şaptesprezece. **40** Leviţii: Copiii lui
Ieşua şi Cadmiel, dintre copiii lui Hodavia, şaptezeci şi
patru. **41** Cântăreţii: copiii lui Asaf, o sută douăzeci şi
opt. **42** Copiii portarilor: copiii lui Şalum, copiii lui Ater,
copiii lui Talmon, copiii lui Acub, copiii lui Hatita, copiii
lui Şobai, în total o sută treizeci şi nouă. **43** Netinimii:
copiii lui Ţiha, copiii lui Hasufa, copiii lui Tabaot, **44**
Copiii lui Cheros, copiii lui Siaha, copiii lui Padon, **45**
Copiii lui Lebana, copiii lui Hagaba, copiii lui Acub, **46**
Copiii lui Hagab, copiii lui Şalmai, copiii lui Hanan, **47**
Copiii lui Ghidel, copiii lui Gahar, copiii lui Reaia, **48**
Copiii lui Reţin, copiii lui Necoda, copiii lui Gazam, **49**
Copiii lui Uza, copiii lui Paseah, copiii lui Besai, **50**
Copiii lui Asna, copiii lui Meunim, copiii lui Nefusim, **51**
Copiii lui Bacbuc, copiii lui Hacufa, copiii lui Harhur, **52**
Copiii lui Baţlut, copiii lui Mehida, copiii lui Harşa, **53**
Copiii lui Barcos, copiii lui Sisera, copiii lui Tamah, **54**
Copiii lui Neţiah, copiii lui Hatifa. **55** Copiii servitorilor lui
Solomon: copiii lui Sotai, copiii lui Hasoferet, copiii lui
Peruda, **56** Copiii lui Iaala, copiii lui Darcon, copiii lui
Ghidel, **57** Copiii lui Şefatia, copiii lui Hatil, copiii lui
Pocheret-Haţebaim, copiii lui Ami. **58** Toţi netinimii şi
copiii servitorilor lui Solomon erau trei sute nouăzeci
şi doi. **59** Şi aceştia au fost cei care s-au urcat de la
Tel-Melah, Tel-Harşa, Cherub, Adan şi Imer; dar ei nu
au putut arăta casa tatălui lor şi sămânţa lor, dacă ei

erau din Israel: 60 Copiii lui Delaia, copiii lui Tobia,
copiii lui Necoda, şase sute cincizeci şi doi. 61 Şi dintre
copiii preoţilor: copiii lui Habaia, copiii lui Coţ, copiii lui
Barzilai; cel care a luat de soţie pe o fiică a lui Barzilai
galaaditul şi s-a numit după numele lor; 62 Aceştia şi-
au căutat înregistrarea printre cei care au fost număraţi
prin genealogie, dar nu au fost găsiţi; de aceea au fost
ei, ca întinaţi, îndepărtaţi din preoţie. 63 Şi Tirşata le-
a spus să nu mănânce din lucrurile preasfinte, până
când nu se va ridica un preot cu Urim şi cu Tumim.
64 Întreaga adunare împreună era patruzeci şi două
de mii trei sute şaizeci, 65 În afară de servitorii lor şi
servitoarele lor, al căror număr era şapte mii trei sute
treizeci şi şapte, erau de asemenea printre ei două sute
de cântăreţi şi cântăreţe. 66 Caii lor erau şapte sute
treizeci şi şase; catârii lor, două sute patruzeci şi cinci;
67 Cămilele lor, patru sute treizeci şi cinci; măgarii lor,
şase mii şapte sute douăzeci. 68 Şi unii dintre mai
marii părinţilor, când au ajuns în casa DOMNULUI, care
este în Ierusalim, au oferit de bunăvoie pentru casa lui
Dumnezeu pentru a o ridica pe locul ei; 69 Au dat după
posibilităţile lor, în tezaurul lucrării, şaizeci şi unu de mii
de drahme de aur şi cinci mii de mine de argint şi o
sută de haine preoţeşti. 70 Astfel preoţii şi leviţii şi unii
din popor şi cântăreţii şi portarii şi netinimii au locuit în
cetăţile lor şi tot Israelul în cetăţile lor.

3 Şi când a venit luna a şaptea şi copiii lui Israel
erau în cetăţi, poporul s-a adunat, ca un singur om,
la Ierusalim. 2 Atunci a stat în picioare Ieşua, fiul lui
Ioţadac, şi fraţii săi, preoţii, şi Zorobabel, fiul lui Şealtiel,
şi fraţii săi şi au zidit altarul Dumnezeului lui Israel,
pentru a aduce pe el ofrande arse, precum este scris în
legea lui Moise, omul lui Dumnezeu. 3 Şi au pus altarul
pe temelia lui, pentru că teama era peste ei din cauza
popoarelor acelor ţări; şi au adus pe el ofrande arse
DOMNULUI, ofrande arse în fiecare dimineaţă şi seară.
4 Au ţinut de asemenea sărbătoarea corturilor, precum
este scris şi au adus ofrandele arse zilnice la număr,
conform obiceiului, după cum cerea datoria fiecărei
zile; 5 Şi după aceea au adus ofranda arsă neîncetat,
deopotrivă a lunilor noi şi ale tuturor sărbătorilor rânduite
DOMNULUI, care erau sfinţite, şi ale celor ce aduceau
cu voia un dar de bunăvoie DOMNULUI. 6 Din ziua
întâi a lunii a şaptea au început ei să ofere ofrande
arse DOMNULUI. Dar temelia templului DOMNULUI nu
fusese încă pusă. 7 Au dat bani de asemenea zidarilor
şi tâmplarilor; şi mâncare şi băutură şi untdelemn, celor
din Sidon şi celor din Tir, pentru a aduce cedri din
Liban la marea din Iafo, conform permisiunii pe care o
aveau de la Cirus, împăratul Persiei. 8 Şi în anul al
doilea al venirii lor la casa lui Dumnezeu în Ierusalim,
în luna a doua, au început lucrarea Zorobabel, fiul lui
Şealtiel şi Ieşua fiul lui Ioţadac, şi rămăşiţa fraţilor lor,
preoţii şi leviţii şi toţi cei care ieşiseră din captivitate
la Ierusalim; şi au rânduit pe leviţii de la vârsta de
douăzeci de ani în sus [să supravegheze] înaintarea
lucrării casei DOMNULUI. 9 Atunci Ieşua cu fiii săi şi
fraţii săi, Cadmiel şi fiii săi, fiii lui Iuda, au stat împreună
să [supravegheze] înaintarea celor ce făceau lucrarea
în casa lui Dumnezeu; fiii lui Henadad, împreună cu
fiii lor şi fraţii lor, leviţii. 10 Şi când constructorii au
pus temelia templului DOMNULUI, ei au aşezat pe
preoţi în îmbrăcămintea lor cu trâmbiţe şi pe leviţi, fiii
lui Asaf, cu chimvale, pentru a lăuda pe DOMNUL,
după rânduiala lui David, împăratul lui Israel. 11 Şi
cântau împreună răspunzându-şi unii altora, lăudând
şi dând mulţumiri DOMNULUI: Pentru că este bun,
pentru că mila lui dăinuieşte pentru totdeauna faţă
de Israel. Şi tot poporul a strigat cu un strigăt mare,
când au lăudat pe DOMNUL, pentru că temelia casei
DOMNULUI fusese pusă. 12 Dar mulţi dintre preoţii
şi leviţii şi mai marii părinţilor, bărbaţi în vârstă, care
văzuseră casa dintâi, când temelia acestei case a fost
pusă înaintea ochilor lor au plâns cu voce tare; şi mulţi
strigau tare de bucurie; 13 Astfel încât poporul nu putea
deosebi zgomotul strigătului de bucurie de zgomotul
plânsului poporului; căci poporul striga cu strigăt mare
şi zgomotul se auzea de departe.

4 Şi, când potrivnicii lui Iuda şi Beniamin au auzit că
copiii captivităţii au început să construiască templul
pentru DOMNUL Dumnezeul lui Israel; 2 Atunci au
venit la Zorobabel şi la mai marele părinţilor şi le-au
spus: Lăsaţi-ne să construim cu voi, căci noi căutăm
pe Dumnezeul vostru, ca şi voi; şi îi sacrificăm din
zilele lui Esar-Hadon, împăratul Asiriei, care ne-a adus
aici. 3 Dar Zorobabel şi Ieşua şi ceilalţi mai mari dintre
părinţi ai lui Israel, le-au spus: Voi nu aveţi nimic a
face cu noi pentru a construi o casă Dumnezeului
nostru; ci noi înşine împreună vom construi DOMNULUI
Dumnezeului lui Israel, precum ne-a poruncit împăratul
Cirus, împăratul Persiei. 4 Atunci poporul ţării a slăbit
mâinile poporului lui Iuda şi i-a tulburat la construire.
5 Şi au angajat sfătuitori împotriva lor, pentru a le
zădărnici scopul, în toate zilele lui Cirus, împăratul
Persiei, chiar până la împărăţia lui Darius, împăratul
Persiei. 6 Şi sub domnia lui Ahaşveroş, la începutul
domniei lui, au scris o acuzaţie împotriva locuitorilor
lui Iuda şi ai Ierusalimului. 7 Şi în zilele lui Artaxerxes
au scris Bişlam, Mitredat, Tabeel şi restul tovarăşilor
lor, lui Artaxerxes, împăratul Persiei; şi scrierea din
scrisoare era scrisă în limba siriană şi tradusă în limba
siriană. 8 Rehum, cancelarul, şi Şimşai, scribul, au
scris o scrisoare împotriva Ierusalimului lui Artaxerxes,
împăratul, în acest fel; 9 Atunci au scris Rehum,

cancelarul, şi Şimşai, scribul, şi restul tovarăşilor
lor; dinaiţii, afarsatchiţii, tarpeliţii, afarsiţii, archeviţii,
babilonienii, susanchiţii, dehaviţii şi elamiţii, 10 Şi
restul naţiunilor pe care marele şi nobilul Osnapar
le-a adus şi le-a aşezat în cetăţile Samariei şi restul
care sunt de partea aceasta a râului, în acest timp.
11 Aceasta este copia scrisorii pe care i-au trimis-
o, lui Artaxerxes, împăratul; Servitorii tăi, bărbaţii de
această parte a râului, în acest timp. 12 Să fie cunoscut
împăratului, că iudeii care s-au urcat de la tine la noi,
au venit la Ierusalim, construind cetatea cea răzvrătită
şi rea şi au ridicat zidurile ei şi repară temeliile. 13
Să fie cunoscut acum împăratului, că, dacă această
cetate este construită şi zidurile sunt ridicate din nou,
atunci ei nu vor plăti taxă, tribut şi vamă şi astfel tu
vei păgubi veniturile împăraţilor. 14 Acum, deoarece
avem întreţinere de la palatul împăratului şi nu a fost
cuvenit pentru noi să privim dezonorarea împăratului,
de aceea am trimis şi am făcut aceasta cunoscută
împăratului; 15 Ca să se cerceteze în cartea cronicilor
părinţilor tăi: astfel vei găsi tu în cartea cronicilor şi
vei şti că această cetate este o cetate răzvrătită şi
vătămătoare împăraţilor şi provinciilor şi că au făcut
răscoală în ea din timpuri vechi; din această cauză
a fost această cetate distrusă. 16 Facem cunoscut
împăratului că, dacă această cetate este construită din
nou și zidurile ei sunt ridicate, prin aceasta nu vei avea
nicio parte dincoace de râu. 17 Atunci împăratul a trimis
un răspuns lui Rehum, cancelarul, şi lui Şimşai, scribul,
şi restului tovarăşilor lor care locuiau în Samaria şi
în restul locurilor de dincoace de râu: Pace, mai ales
în acest timp. 18 Scrisoarea pe care ne-aţi trimis-o a
fost clar citită înaintea mea. 19 Şi am poruncit şi s-
a făcut cercetare şi s-a găsit că această cetate din
timpurile vechi a făcut insurecţie împotriva împăraţilor
şi că s-a făcut în ea răzvrătire şi răscoală. 20 Au fost
împăraţi puternici de asemenea peste Ierusalim, care
au domnit peste toate ţinuturile de dincoace de râu; şi li
s-a plătit taxă, tribut şi vamă. 21 Daţi acum poruncă să
facă pe aceşti oameni să înceteze şi această cetate să
nu fie construită, până va fi dată o altă poruncă din
partea mea. 22 Luaţi seama acum să nu greşiţi în a
face aceasta: de ce să crească paguba spre vătămarea
împăraţilor? 23 Şi, când copia scrisorii împăratului
Artaxerxes a fost citită înaintea lui Rehum şi a lui
Şimşai, scribul, şi a tovarăşilor lor, ei s-au urcat în
grabă la Ierusalim la iudei, şi i-au făcut să înceteze,
prin forţă şi putere. 24 Atunci a încetat lucrarea casei lui
Dumnezeu care este în Ierusalim. Astfel, a încetat până
în anul al doilea al domniei lui Darius împăratul Persiei.

5 Atunci profeţii: Hagai, profetul, şi Zaharia, fiul lui Ido,
au profeţit iudeilor care erau în Iuda şi Ierusalim în
numele Dumnezeului lui Israel, chiar lor. 2 Atunci s-au
ridicat Zorobabel fiul lui Şealtiel şi Ieşua fiul lui Ioţadac
şi au început construirea casei lui Dumnezeu care
este în Ierusalim; şi cu ei erau profeţii lui Dumnezeu,
ajutându-i. 3 În acelaşi timp au venit la ei Tatnai,
guvernator de partea aceasta a râului, şi Şetar-Boznai
şi tovarăşii lor şi astfel le-au spus: Cine v-a poruncit să
construiţi această casă şi să ridicaţi acest zid? 4 Atunci
noi le-am spus astfel: Care sunt numele oamenilor care
fac această construcţie? 5 Dar ochiul Dumnezeului
lor era asupra bătrânilor iudeilor, încât nu i-au putut
face să înceteze până când lucrul nu a ajuns la Darius;
şi atunci au întors răspuns prin scrisoare referitor la
aceasta. 6 Copia scrisorii pe care Tatnai, guvernatorul
de partea aceasta a râului, şi Şetar-Boznai şi tovarăşii
săi afarsachiţii, care erau de partea aceasta a râului, au
trimis-o împăratului Darius: 7 Ei i-au trimis o scrisoare,
în care era scris astfel: Către Darius, împăratul, toată
pacea. 8 Să fie cunoscut împăratului că noi am mers
în provincia Iudea, la casa marelui Dumnezeu, care
se construieşte cu pietre mari, şi se pune lemnărie în
pereţi şi lucrarea aceasta continuă rapid şi prosperă în
mâinile lor. 9 Atunci noi am întrebat pe acei bătrâni
şi le-am spus astfel: Cine v-a poruncit să construiţi
această casă şi să ridicaţi aceste ziduri? 10 I-am
întrebat şi de numele lor, ca să îţi facem cunoscut,
ca să scriem numele oamenilor care erau mai marii
lor. 11 Şi astfel ne-au întors răspuns, zicând: Noi
suntem servitorii Dumnezeului cerului şi pământului şi
construim casa care a fost construită cu aceşti mulţi
ani în urmă; pe care un mare împărat al lui Israel
a construit-o şi a ridicat-o. 12 Dar, după ce părinţii
noştri l-au provocat pe Dumnezeul cerului la furie, el i-a
dat în mâna lui Nebucadneţar, împăratul Babilonului,
caldeeanul, care a distrus această casă şi a dus poporul
în Babilon. 13 Dar în anul întâi al lui Cirus împăratul
Babilonului acelaşi împărat Cirus a dat o hotărâre să
se construiască această casă a lui Dumnezeu. 14
Şi de asemenea vasele de aur şi de argint ale casei
lui Dumnezeu, pe care Nebucadneţar le luase din
templul care era în Ierusalim şi le adusese în templul
din Babilon, pe acelea, Cirus, împăratul, le-a luat din
templul din Babilon şi ele au fost date unuia a cărui
nume era Şeşbaţar, pe care îl făcuse guvernator; 15 Şi
i-a spus: Ia aceste vase, mergi, du-le în templul care
este în Ierusalim şi să fie construită casa lui Dumnezeu
pe locul lui. 16 Atunci a venit acelaşi Şeşbaţar şi a pus
temelia casei lui Dumnezeu care este în Ierusalim;
şi de atunci chiar până acum ea a fost în construcţie
şi încă nu este terminată. 17 Şi de aceea, dacă i
se pare bine împăratului, să fie făcută cercetare în
casa tezaurului împăratului, care este acolo în Babilon,
dacă este astfel, că o hotărâre a fost luată de către

Cirus, împăratul, să se construiască această casă a lui Dumnezeu în Ierusalim şi să trimită dorinţa împăratului referitor la acest lucru.

6 Atunci Darius, împăratul, a dat o hotărâre, şi a fost
făcută cercetare în casa sulurilor, unde erau adunate
tezaurele în Babilon. **2** Şi s-a găsit la Ahmeta, în palatul
care este în provincia mezilor, un sul, şi în el era o
înregistrare astfel scrisă: **3** În anul întâi al împăratului
Cirus, acelaşi împărat, Cirus, a dat o hotărâre referitor
la casa lui Dumnezeu în Ierusalim: Să fie construită
casa, locul unde ei au oferit sacrificii; şi să fie întărite
temeliile ei; înălţimea ei de şaizeci de coţi şi lăţimea ei
de şaizeci de coţi; **4** Cu trei rânduri de pietre mari şi un
rând de lemnărie nouă; şi cheltuielile să fie date din
casa împăratului; **5** Şi de asemenea vasele de aur şi de
argint ale casei lui Dumnezeu, pe care Nebucadneţar
le-a scos din templul care este în Ierusalim şi le-a
adus în Babilon, să fie date înapoi şi aduse înapoi
la templul care este în Ierusalim, fiecare la locul lui
şi să le pună în casa lui Dumnezeu. **6** De aceea,
Tatnai, guvernator de dincolo de râu, Şetar-Boznai şi
tovarăşii voştri afarsachiţi, care sunt dincolo de râu,
staţi deoparte; **7** Lăsaţi în pace lucrarea acestei case a
lui Dumnezeu; guvernatorul iudeilor şi bătrânii iudeilor
să construiască această casă a lui Dumnezeu pe locul
lui. **8** Mai mult, eu dau o hotărâre despre ce să le faceţi
bătrânilor acestor iudei pentru construirea acestei case
a lui Dumnezeu; ca din bunurile împăratului, din tributul
de dincolo de râu, să fie date îndată cheltuielile acestor
oameni, ca să nu fie împiedicaţi. **9** Şi de ceea ce au
nevoie, deopotrivă tauri tineri şi berbeci şi miei pentru
ofrandele arse ale Dumnezeului cerului, grâu, sare, vin
şi untdelemn, conform cu rânduiala preoţilor care sunt
în Ierusalim, să li se dea zi de zi negreşit; **10** Ca ei să
aducă sacrificii de arome dulci Dumnezeului cerului şi
să se roage pentru viaţa împăratului şi a fiilor săi. **11** De
asemenea eu am dat o hotărâre, ca oricine va schimba
acest cuvânt, să fie scoasă din casă lemnăria şi fiind
ridicată, să fie acesta spânzurat de ea; şi să fie făcută
casa lui un morman de balegă pentru aceasta. **12** Şi
Dumnezeul care a făcut ca numele său să locuiască
acolo să nimicească pe toţi împăraţii şi popoarele, care
îşi vor întinde mâna să schimbe şi să distrugă această
casă a lui Dumnezeu care este în Ierusalim. Eu Darius
am dat această hotărâre; să fie împlinit în grabă. **13**
Atunci Tatnai, guvernatorul de această parte a râului,
Şetar-Boznai şi tovarăşii lor, repede au făcut astfel,
conform cu ceea ce Darius, împăratul, trimisese. **14**
Şi bătrânii iudeilor au construit şi au prosperat prin
profeţirea lui Hagai, profetul, şi a lui Zaharia fiul lui Ido.
Şi au construit şi au terminat-o, conform cu porunca
Dumnezeului lui Israel şi conform poruncii lui Cirus şi
a lui Darius şi a lui Artaxerxes, împăratul Persiei. **15**
Şi această casă a fost terminată în ziua a treia a lunii
Adar, care era în anul al şaselea al domniei lui Darius,
împăratul. **16** Şi copiii lui Israel, preoţii şi leviţii şi restul
copiilor captivităţii, au ţinut dedicarea acestei case a
lui Dumnezeu cu bucurie, **17** Şi au oferit la dedicarea
acestei case a lui Dumnezeu o sută de tauri, două sute
de berbeci, patru sute de miei; şi ca sacrificiu pentru
păcat pentru tot Israelul, doisprezece ţapi, conform cu
numărul triburilor lui Israel. **18** Şi au pus pe preoţi în
cetele lor şi pe leviţi în rândurile lor, pentru serviciul lui
Dumnezeu care este în Ierusalim; precum este scris în
cartea lui Moise. **19** Şi copiii captivităţii au ţinut paştele
în a paisprezecea zi a lunii întâi. **20** Pentru că preoţii
şi leviţii s-au purificat împreună, toţi erau puri şi au
înjunghiat mielul de paşte pentru toţi copiii captivităţii şi
pentru fraţii lor preoţii şi pentru ei înşişi. **21** Şi copiii lui
Israel care se întorseseră din captivitate şi toţi aceia
care se separaseră pe ei înşişi de murdăria păgânilor
ţării, pentru a-l căuta pe DOMNUL Dumnezeul lui
Israel, au mâncat, **22** Şi au ţinut sărbătoarea azimelor
şapte zile cu bucurie, pentru că DOMNUL îi făcuse
plini de bucurie şi întorsese inima împăratului Asiriei
spre ei, pentru a le întări mâinile în lucrarea casei lui
Dumnezeu, Dumnezeul lui Israel.

7 Acum, după aceste lucruri, pe timpul domniei lui
Artaxerxes, împăratul Persiei, Ezra fiul lui Seraia, fiul
lui Azaria, fiul lui Hilchia, **2** Fiul lui Şalum, fiul lui Ţadoc,
fiul lui Ahitub, **3** Fiul lui Amaria, fiul lui Azaria, fiul lui
Meraiot, **4** Fiul lui Zerahia, fiul lui Uzi, fiul lui Buchi, **5**
Fiul lui Abişua, fiul lui Fineas, fiul lui Eleazar, fiul lui
Aaron, marele preot; **6** Acest Ezra s-a urcat din Babilon;
şi el era un scrib iscusit în legea lui Moise, pe care
DOMNUL Dumnezeul lui Israel o dăduse; şi împăratul i-
a împlinit toată cererea, conform cu mâna DOMNULUI
Dumnezeului său care era asupra lui. **7** Şi s-au urcat
câţiva dintre copiii lui Israel şi dintre preoţi şi leviţi şi
cântăreţi şi portari şi netinimi la Ierusalim, în anul al
şaptelea al lui Artaxerxes, împăratul. **8** Şi Ezra a venit la
Ierusalim în luna a cincea, care era în anul al şaptelea
al împăratului. **9** Pentru că în ziua întâi a lunii întâi a
început el să se urce din Babilon şi în ziua întâi a lunii a
cincea a ajuns la Ierusalim, conform cu mâna cea bună
a Dumnezeului său care era asupra lui. **10** Fiindcă Ezra
îşi pregătise inima să caute legea DOMNULUI şi să o
împlinească şi să înveţe în Israel statute şi judecăţi. **11**
Acum, aceasta este copia scrisorii pe care împăratul
Artaxerxes i-a dat-o lui Ezra, preotul, scribul, un scrib
al cuvintelor poruncilor DOMNULUI şi al statutelor lui
pentru Israel. **12** Artaxerxes, împărat al împăraţilor,
către Ezra preotul, un scrib al legii Dumnezeului cerului,
pace desăvârşită în acest timp. **13** Dau o hotărâre, ca

toţi cei din poporul lui Israel şi dintre preoţii lui şi leviţi
din domeniul meu, care doresc din propria lor voinţă să
urce la Ierusalim, să meargă cu tine. 14 Pentru că tu
eşti trimis de împărat şi de cei şapte sfătuitori ai lui, să
cercetezi referitor la Iuda şi Ierusalim, conform cu legea
Dumnezeului tău care este în mâna ta; 15 Şi să duci
argintul şi aurul, pe care împăratul şi sfătuitorii lui l-
au oferit de bunăvoie Dumnezeului lui Israel, a cărui
locuinţă este în Ierusalim, 16 Şi tot argintul şi aurul
pe care îl poţi găsi în toată provincia Babilonului, cu
darul de bunăvoie al poporului şi al preoţilor, care oferă
de bunăvoie pentru casa Dumnezeului lor care este
în Ierusalim; 17 Ca tu să cumperi repede cu aceşti
bani tauri, berbeci, miei, cu darurile lor de mâncare şi
darurile lor de băutură şi să le oferi pe altarul casei
Dumnezeului vostru care este în Ierusalim. 18 Şi orice
ţi se va părea bine, ţie şi fraţilor tăi, pentru a face cu
restul argintului şi al aurului, aceea faceţi după voia
Dumnezeului vostru. 19 Vasele de asemenea care îţi
sunt date pentru serviciul casei Dumnezeului tău, să
le dai înaintea Dumnezeului Ierusalimului. 20 Şi orice
va mai fi nevoie pentru casa Dumnezeului tău, ce vei
avea ocazia să dăruieşti, dăruieşte aceasta din casa
tezaurului împăratului. 21 Şi eu, chiar eu, împăratul
Artaxerxes, dau o hotărâre tuturor trezorierilor care sunt
dincolo de râu, ca orice va cere de la voi, preotul Ezra,
scribul legii Dumnezeului cerului, să fie făcut repede,
22 Până la o sută de talanţi de argint şi o sută de măsuri
de grâu şi o sută de baţi de vin şi o sută de baţi de
untdelemn şi sare fără să se ţină seama. 23 Orice este
poruncit de Dumnezeul cerului, să fie făcut cu hărnicie
pentru casa Dumnezeului cerului, pentru că de ce să
fie furie împotriva domeniului împăratului şi a fiilor săi?
24 De asemenea vă facem cunoscut, că referitor la
oricare dintre preoţi şi leviţi, cântăreţi, portari, netinimi,
sau servitori ai acestei case a lui Dumnezeu, nu va fi
legiuit să impuneţi taxă, tribut sau vamă asupra lor.
25 Şi tu, Ezra, după înţelepciunea Dumnezeului tău,
care este în mâna ta, pune magistraţi şi judecători,
care să judece tot poporul care este dincolo de râu, pe
toţi cei care cunosc legile Dumnezeului tău; şi învăţaţi
pe cei care nu le cunosc. 26 Şi oricine nu va împlini
legea Dumnezeului tău şi legea împăratului, judecata
să fie executată repede asupra lui, fie spre moarte, sau
spre alungare, sau spre confiscarea bunurilor, sau spre
închisoare. 27 Binecuvântat fie DOMNUL Dumnezeul
părinţilor noştri, care a pus un astfel de lucru ca
acesta în inima împăratului, pentru a înfrumuseţa casa
DOMNULUI care este în Ierusalim; 28 Şi şi-a întins
mila asupra mea înaintea împăratului şi a sfătuitorilor
lui şi înaintea tuturor prinţilor puternici ai împăratului. Şi
eu am fost întărit când mâna DOMNULUI Dumnezeului
meu era peste mine şi am adunat din Israel bărbaţi de
seamă să se urce cu mine.

8 Aceştia sunt acum mai marii părinţilor lor şi aceasta
este genealogia celor care s-au urcat cu mine din
Babilon, în timpul domniei lui Artaxerxes, împăratul:
2 Dintre fiii lui Fineas, Gherşom; dintre fiii lui Itamar,
Daniel; dintre fiii lui David, Hatuş. 3 Dintre fiii lui
Şecania, dintre fiii lui Pareoş, Zaharia; şi cu el erau
numărаţi prin genealogia celor de parte bărbătească, o
sută cincizeci. 4 Dintre fiii lui Pahat-Moab, Elioenai, fiul
lui Zerahia, şi cu el două sute, de parte bărbătească.
5 Dintre fiii lui Şecania, fiul lui Iahaziel, şi cu el trei
sute, de parte bărbătească. 6 De asemenea dintre fiii
lui Adin, Ebed, fiul lui Ionatan, şi cu el cincizeci, de
parte bărbătească. 7 Şi dintre fiii lui Elam, Isaia, fiul
Ataliei, şi cu el şaptezeci, de parte bărbătească. 8 Şi
dintre fiii lui Şefatia, Zebadia, fiul lui Mihail, şi cu el
optzeci, de parte bărbătească. 9 Dintre fiii lui Ioab,
Obadia, fiul lui Iehiel, şi cu el două sute optsprezece,
de parte bărbătească. 10 Şi dintre fiii lui Şelomit, fiul lui
Iosifia, şi cu el o sută şaizeci, de parte bărbătească. 11
Şi dintre fiii lui Bebai, Zaharia, fiul lui Bebai, şi cu el
douăzeci şi opt, de parte bărbătească. 12 Şi dintre fiii
lui Azgad, Iohanan, fiul lui Hacatan şi cu el o sută zece,
de parte bărbătească. 13 Şi dintre cei din urmă fii ai lui
Adonicam, ale căror nume sunt acestea: Elifelet, Ieiel şi
Şemaia şi cu ei şaizeci, de parte bărbătească. 14 De
asemenea dintre fiii lui Bigvai, Utai şi Zabuda şi cu ei
şaptezeci, de parte bărbătească. 15 Şi i-am adunat la
râul care curge spre Ahava; şi acolo am locuit trei zile
în corturi; şi am privit asupra poporului şi preoţilor şi nu
am găsit acolo pe niciunul dintre fiii lui Levi. 16 Atunci
am trimis după Eliezer, după Ariel, după Şemaia şi după
Elnatan şi după Iarib şi după Elnatan şi după Natan
şi după Zaharia şi după Meşulam, bărbaţi de seamă;
de asemenea după Ioiarib şi după Elnatan, oameni
ai priceperii. 17 Şi i-am trimis cu poruncă la Ido mai
marele din locul Casifia şi le-am spus ce ar trebui să îi
spună lui Ido şi fraţilor săi netinimii, din locul Casifia, ca
să ne aducă servitori pentru casa Dumnezeului nostru.
18 Şi prin mâna cea bună a Dumnezeului nostru peste
noi ei ne-au adus pe un om al înţelegerii dintre fiii lui
Mahli, fiul lui Levi, fiul lui Israel; şi pe Şerebia, cu fiii
săi şi cu fraţii săi, optsprezece; 19 Şi pe Haşabia şi
cu el pe Isaia dintre fiii lui Merari, fraţii săi şi fiii lor,
douăzeci; 20 De asemenea dintre netinimi, pe care
David şi prinţii îi rânduiseră pentru serviciul leviţilor,
două sute douăzeci de netinimi; toţi au fost numiţi pe
nume. 21 Atunci eu am proclamat un post acolo, la
râul Ahava, ca să ne chinuim înaintea Dumnezeului
nostru, pentru a căuta la el o cale dreaptă pentru noi şi
pentru micuţii noştri şi pentru toată averea noastră. 22

Pentru că mi-era ruşine să cer de la împărat o ceată
înarmată de soldaţi şi de călăreţi, pentru a ne ajuta
pe cale împotriva duşmanului; deoarece noi vorbisem
împăratului, spunând: Mâna Dumnezeului nostru este
spre bine peste toţi aceia care îl caută; dar puterea lui
şi furia lui sunt împotriva tuturor celor care îl părăsesc.
23 Astfel că am postit şi l-am implorat pe Dumnezeul
nostru pentru aceasta; şi el a fost înduplecat de noi.
24 Atunci am despărţit doisprezece dintre mai marii
preoţilor: pe Şerebia, pe Haşabia şi pe zece dintre
fraţii lor cu ei, 25 Şi le-am cântărit argintul şi aurul
şi vasele, ofranda pentru casa Dumnezeului nostru,
pe care împăratul şi sfătuitorii săi şi domnii săi şi tot
Israelul acolo prezent, îl oferiseră; 26 Am cântărit în
mâna lor şase sute cincizeci de talanţi de argint şi o
sută de talanţi de vase de argint şi o sută de talanţi de
aur; 27 De asemenea douăzeci de oale de aur de o
mie de drahme; şi două vase de aramă fină, preţioasă
ca aurul. 28 Şi le-am spus: Voi sunteţi sfinţi pentru
DOMNUL; vasele de asemenea sunt sfinte; şi argintul
şi aurul sunt un dar de bunăvoie pentru DOMNUL
Dumnezeul părinţilor voştri. 29 Vegheaţi şi păziţi-le,
până le veţi cântări înaintea mai marilor preoţilor şi ai
leviţilor şi înaintea mai marilor dintre părinţii lui Israel, la
Ierusalim, în camerele casei DOMNULUI. 30 Astfel,
preoţii şi leviţii au luat greutatea argintului şi a aurului
şi a vaselor, pentru a le aduce la Ierusalim în casa
Dumnezeului nostru. 31 Apoi noi am plecat de la râul
Ahava în a douăsprezecea zi a lunii întâi, pentru a
merge la Ierusalim; şi mâna Dumnezeului nostru era
peste noi şi ne-a scăpat din mâna duşmanului şi a celor
care pândeau pe cale. 32 Şi am ajuns la Ierusalim şi
am rămas acolo trei zile. 33 Şi în ziua a patra au fost
cântărite argintul şi aurul şi vasele în casa Dumnezeului
nostru prin mâna lui Meremot fiul preotului Urie; şi cu
el era Eleazar, fiul lui Fineas; şi cu ei era Iozabad,
fiul lui Ieşua şi Noadia, fiul lui Binui, toţi leviţi; 34
După numărul şi după greutatea fiecăreia; şi toată
greutatea a fost scrisă în acel timp. 35 De asemenea
copiii acelora care fuseseră duşi, care ieşiseră din
captivitate au oferit ofrande arse Dumnezeului lui Israel,
doisprezece tauri pentru tot Israelul, nouăzeci şi şase
de berbeci, şaptezeci şi şapte de miei, doisprezece ţapi
ca ofrandă pentru păcat: toată aceasta era o ofrandă
arsă DOMNULUI. 36 Şi împuternicirile împăratului le-au
dat căpeteniilor împăratului şi guvernatorilor de partea
aceasta a râului; şi ei au sprijinit pe popor şi casa lui
Dumnezeu.

9 Şi după ce aceste lucruri s-au terminat, prinţii au
venit la mine, spunând: Poporul lui Israel şi preoţii
şi leviţii nu s-au separat de popoarele ţărilor, ci au
făcut conform cu urâciunile lor, ale canaaniţilor, ale
hitiţilor, ale pereziţilor, ale iebusiţilor, ale amoniţilor, ale
moabiţilor, ale egiptenilor şi ale amoriţilor. 2 Pentru că
au luat dintre fiicele lor pentru ei înşişi şi pentru fiii lor;
astfel încât sămânţa sfântă s-a amestecat cu popoarele
acestor ţări; da, mâna prinţilor şi a conducătorilor a
fost cea dintâi în această fărădelege. 3 Şi când am
auzit acest lucru, mi-am rupt haina şi mantaua şi mi-
am smuls perii din cap şi din barbă şi m-am aşezat
înmărmurit. 4 Atunci s-au adunat la mine toţi cei care
tremurau la cuvintele Dumnezeului lui Israel, din cauza
fărădelegii celor care fuseseră duşi în captivitate; şi
am şezut înmărmurit până la sacrificiul de seară. 5 Şi
la sacrificiul de seară m-am ridicat din tristeţea mea;
şi după ce mi-am rupt haina şi mantaua, am căzut
pe genunchi şi mi-am întins mâinile către DOMNUL
Dumnezeul meu. 6 Şi am spus: O Dumnezeul meu,
roşesc şi îmi este ruşine să îmi ridic faţa către tine,
Dumnezeul meu, pentru că nelegiuirile noastre s-au
înmulţit până peste capetele noastre şi fărădelegea
noastră a crescut până la ceruri. 7 Din zilele părinţilor
noştri am fost într-o mare fărădelege până în această zi;
şi din cauza nelegiuirilor noastre am fost noi, împăraţii
noştri şi preoţii noştri, daţi în mâna împăraţilor ţărilor,
sabiei, captivităţii, şi prăzii, şi ruşinii feţei, precum este
în această zi. 8 Şi acum pentru scurt timp [s-]a arătat
har de la DOMNUL Dumnezeul nostru, pentru a ne
lăsa o rămăşiţă să scape şi să ne dea un piron în
locul său sfânt, ca Dumnezeul nostru să ne lumineze
ochii şi să ne dea puţină înviorare în robia noastră. 9
Pentru că noi eram robi; totuşi Dumnezeul nostru nu
ne-a părăsit în robia noastră, ci şi-a întins milă spre
noi înaintea feţei împăraţilor Persiei, pentru a ne da
înviorare, ca să ridicăm casa Dumnezeului nostru şi
să reparăm pustiirile ei şi să ne dea un zid în Iuda
şi în Ierusalim. 10 Şi acum, Dumnezeul nostru, ce
să spunem noi după aceasta? Pentru că am părăsit
poruncile tale, 11 Pe care le-ai poruncit prin servitorii
tăi, profeţii, spunând: Ţara în care mergeţi pentru a o
stăpâni, este o ţară necurată prin murdăria popoarelor
ţărilor, prin urâciunile lor, care au umplut-o de la o
margine la alta prin necurăţia lor. 12 De aceea acum să
nu daţi pe fiicele voastre fiilor lor, nici să nu luaţi pe
fiicele lor pentru fiii voştri, nici să nu căutaţi vreodată
pacea lor sau bogăţia lor; ca să fiţi tari şi să mâncaţi
bunătatea ţării şi să o lăsaţi ca moştenire copiilor voştri
pentru totdeauna. 13 Şi, după toate câte au venit
asupra noastră pentru faptele noastre rele şi pentru
fărădelegea noastră mare, văzând că tu Dumnezeul
nostru ne-ai pedepsit mai puţin decât merită nelegiuirile
noastre şi ne-ai dat o astfel de eliberare ca aceasta; 14
Să călcăm noi din nou poruncile tale şi să ne încuscrim
cu popoarele acestor urâciuni? Nu te vei mânia pe noi
până ne vei mistui, astfel încât să nu fie nicio rămăşiţă

nici scăpare? 15 DOAMNE Dumnezeul lui Israel, tu
eşti drept, pentru că noi rămânem un popor scăpat,
precum este în această zi; iată, noi suntem înaintea
ta în fărădelegile noastre, pentru că nu putem sta în
picioare înaintea ta din această cauză.

10 Acum, după ce Ezra s-a rugat şi a mărturisit,
plângând şi aruncându-se jos înaintea casei lui
Dumnezeu, s-a strâns la el din Israel o foarte mare
adunare de bărbaţi şi femei şi copii, pentru că poporul
plângea foarte tare. 2 Şi Şecania, fiul lui Iehiel, unul
dintre fiii lui Elam, a răspuns şi i-a zis lui Ezra: Noi
am încălcat legea împotriva Dumnezeului nostru şi
am luat soţii străine din poporul ţării; totuşi acum este
speranţă în Israel în această privinţă. 3 De aceea
acum, să facem legământ cu Dumnezeul nostru de a
pune deoparte toate soţiile şi pe cei care sunt născuţi
din ele, conform cu sfatul domnului meu şi al acelora
care tremură la porunca Dumnezeului nostru; şi să se
facă după lege. 4 Ridică-te, pentru că acest lucru îţi
aparţine; noi de asemenea vom fi cu tine; încurajează-
te şi fă-o. 5 Atunci s-a ridicat Ezra şi a făcut pe mai
marii preoţilor, pe leviţi şi pe tot Israelul să jure că vor
face conform cu acest cuvânt. Şi ei au jurat. 6 Atunci
Ezra s-a ridicat dinaintea casei lui Dumnezeu şi a mers
în camera lui Iohanan, fiul lui Eliaşib; şi după ce a intrat
acolo nu a mâncat pâine nici nu a băut apă, pentru că
jelea din cauza încălcării legii celor care fuseseră duşi
în captivitate. 7 Şi au proclamat în tot Iuda şi Ierusalim
către toţi copiii captivităţii, să se adune la Ierusalim;
8 Şi oricine va refuza să vină în trei zile, conform cu
sfatul prinţilor şi al bătrânilor, toată averea lui va fi
confiscată, iar el însuşi separat de adunarea celor
care au fost duşi în captivitate. 9 Atunci toţi bărbaţii
lui Iuda şi ai lui Beniamin s-au adunat la Ierusalim în
trei zile. Era luna a noua, în a douăzecea zi a lunii;
şi tot poporul şedea în strada casei lui Dumnezeu,
tremurând din cauza acestui lucru şi din cauza ploii
mari. 10 Şi preotul Ezra a stat în picioare şi le-a spus:
Aţi încălcat legea şi aţi luat soţii străine, ca să măriţi
fărădelegea lui Israel. 11 De aceea acum, mărturisiţi
DOMNULUI Dumnezeul părinţilor voştri şi faceţi voia
lui; şi separaţi-vă de poporul ţării şi de soţiile străine. 12
Atunci toată adunarea a răspuns şi a zis cu voce tare:
Precum ai spus, astfel trebuie să facem. 13 Dar poporul
este mult şi este un timp de multă ploaie şi nu putem
sta în picioare afară, nici nu este aceasta o lucrare
de o zi sau două: pentru că suntem mulţi care am
încălcat legea în acest lucru. 14 Să se ridice acum în
picioare conducătorii noştri ai întregii adunări şi toţi câţi
au luat soţii străine în cetăţile noastre să vină la timpuri
hotărâte şi cu ei bătrânii fiecărei cetăţi şi judecătorii
ei, până când furia înverşunată a Dumnezeului nostru
pentru acest lucru se va întoarce de la noi. 15 Numai
Ionatan fiul lui Asael şi Iahzia fiul lui Ticva au fost folosiţi
în aceasta; şi Meşulam şi Şabtai levitul i-au ajutat. 16
Şi copiii captivităţii au făcut astfel. Şi preotul Ezra, cu
unii dintre mai marii dintre părinţi, după casa părinţilor
lor şi toţi dintre ei după numele lor, au fost separaţi
şi au şezut jos în ziua întâi a lunii a zecea pentru a
examina acest lucru. 17 Şi au terminat cu toţi bărbaţii
care luaseră soţii străine, până în ziua întâi a lunii întâi.
18 Şi printre fiii preoţilor au fost găsiţi unii care luaseră
soţii străine: mai ales, dintre fiii lui Ieşua fiul lui Ioţadac
şi fraţii săi; Maaseia şi Eliezer şi Iarib şi Ghedalia. 19
Şi ei şi-au dat mâinile că vor pune deoparte pe soţiile
lor; şi fiind vinovaţi, ei au oferit un berbec din turmă
pentru fărădelegea lor. 20 Şi dintre fiii lui Imer: Hanani
şi Zebadia. 21 Şi dintre fiii lui Harim: Maaseia şi Ilie
şi Şemaia şi Iehiel şi Ozia. 22 Şi dintre fiii lui Paşhur:
Elioenai, Maaseia, Ismael, Netaneel, Iozabad şi Eleasa.
23 De asemenea dintre leviţi: Iozabad şi Şimei şi Chelaia
(acelaşi este Chelita), Petahia, Iuda şi Eliezer. 24 Dintre
cântăreţi de asemenea: Eliaşib; şi dintre portari: Şalum
şi Telem şi Uri. 25 Mai mult, din Israel; dintre fiii lui
Pareoş: Ramia şi Iziia şi Malchia şi Miiamin şi Eleazar
şi Malchia şi Benaia. 26 Şi dintre fiii lui Elam: Matania,
Zaharia şi Iehiel şi Abdi şi Ierimot şi Ilie. 27 Şi dintre fiii
lui Zatu: Elioenai, Eliaşib, Matania şi Ierimot şi Zabad
şi Aziza. 28 Şi dintre fiii lui Bebai: Iohanan, Hanania,
Zabai şi Atlai. 29 Şi dintre fiii lui Bani: Meşulam, Maluc
şi Adaia, Iaşub şi Şeal şi Ramot. 30 Şi dintre fiii lui
Pahat-Moab: Adna şi Chelal, Benaia, Maaseia, Matania,
Beţaleel şi Binui şi Manase. 31 Şi dintre fiii lui Harim:
Eliezer, Işia, Malchia, Şemaia, Simeon, 32 Beniamin,
Maluc şi Şemaria. 33 Dintre fiii lui Haşum: Matenai,
Matata, Zabad, Elifelet, Ieremai, Manase şi Şimei. 34
Dintre fiii lui Bani: Maadai, Amram şi Uel, 35 Benaia,
Bedia, Cheluh, 36 Vania, Meremot, Eliaşib, 37 Matania,
Matenai şi Iaasau, 38 Şi Bani şi Binui, Şimei, 39 Şi
Şelemia şi Natan şi Adaia, 40 Macnadebai, Şaşai,
Şarai, 41 Azareel şi Şelemia, Şemaria, 42 Şalum,
Amaria şi Iosif. 43 Dintre fiii lui Nebo: Ieiel, Matitia,
Zabad, Zebina, Iadau şi Ioel, Benaia. 44 Toţi aceştia
luaseră soţii străine; şi unii dintre ei au avut soţii prin
care au avut copii.

Neemia

1 Cuvintele lui Neemia, fiul lui Hacalia. Și s-a întâmplat
în luna Chisleu, în anul al douăzecilea, când eram în
palatul Susa, **2** Că Hanani, unul dintre frații mei, a venit,
el și anumiți bărbați din Iuda; și i-am întrebat referitor la
iudeii care scăpaseră, care rămăseseră din captivitate
și referitor la Ierusalim. **3** Și ei mi-au spus: Rămășița
care a rămas din captivitate acolo în provincie este în
mare necaz și ocară; zidul Ierusalimului de asemenea
este dărâmat și porțile lui sunt arse cu foc. **4** Și s-a
întâmplat, după ce am auzit aceste cuvinte, că am șezut
jos și am plâns și am jelit câteva zile și am postit și m-
am rugat înaintea Dumnezeului cerului, **5** Și am spus:
Te implor, DOAMNE Dumnezeul cerului, Dumnezeul cel
mare și înfricoșător, care ține legământul și mila față
de cei care îl iubesc și păzesc poruncile lui; **6** Să fie
acum urechea ta atentă și ochii tăi deschiși, ca să auzi
rugăciunea servitorului tău, cu care mă rog înaintea
ta acum, zi și noapte, pentru copiii lui Israel, servitorii
tăi, și mărturisesc păcatele copiilor lui Israel, pe care
noi le-am păcătuit împotriva ta; deopotrivă eu și casa
tatălui meu am păcătuit. **7** Ne-am purtat foarte corupt
împotriva ta și nu am păzit poruncile, nici statutele,
nici judecățile, pe care le-ai poruncit servitorului tău
Moise. **8** Amintește-ți, te implor, de cuvântul pe care l-ai
poruncit servitorului tău Moise, spunând: Dacă încălcați
legea, vă voi împrăștia printre națiuni; **9** Dar dacă vă
întoarceți la mine și păziți poruncile mele și le faceți;
chiar dacă ar fi dintre voi aruncați până la marginea
cea mai îndepărtată a cerului, totuși îi voi aduna de
acolo și îi voi aduce în locul pe care l-am ales pentru a
pune numele meu acolo. **10** Și aceștia sunt servitorii
tăi și poporul tău, pe care l-ai răscumpărat prin marea
ta putere și prin mâna ta cea tare. **11** DOAMNE, te
implor, să fie acum urechea ta atentă la rugăciunea
servitorului tău și la rugăciunea servitorilor tăi, care
doresc să se teamă de numele tău; și fă, te rog, să
prospere servitorul tău în această zi și dăruiește-i milă
înaintea ochilor acestui bărbat. Pentru că eu am fost
paharnicul împăratului.

2 Și s-a întâmplat în luna Nisan, în anul al douăzecilea
al împăratului Artaxerxes, că era vin înaintea lui; și
am luat vinul și l-am dat împăratului. Și, nu fusesem
mai înainte trist în prezența lui. **2** De aceea împăratul
mi-a spus: De ce este înfățișarea ta tristă, văzând că
nu ești bolnav? Aceasta nu este nimic altceva decât
tristețe a inimii. Atunci m-am înfricoșat foarte tare, **3** Și
am spus împăratului: Veșnic să trăiască împăratul, de
ce să nu fie înfățișarea mea tristă, când cetatea, locul
mormintelor părinților mei, șade risipită și porțile ei au
fost mistuite de foc? **4** Atunci împăratul mi-a spus: Ce
cauți? Astfel, m-am rugat Dumnezeului cerului. **5** Și
am spus împăratului: Dacă place împăratului și dacă
servitorul tău ar găsi favoare înaintea feței tale, să mă
trimiți în Iuda, la cetatea mormintelor părinților mei, să o
construiesc. **6** Și împăratul mi-a spus (împărăteasa de
asemenea ședea lângă el): Cât de lungă va fi călătoria
ta? Și când te vei întoarce? Astfel a făcut plăcere
împăratului să mă trimită; și i-am hotărât un timp. **7** Mai
mult, am spus împăratului: Dacă ar place împăratului,
să mi se dea scrisori către guvernatorii de dincolo de
râu, ca să mă lase să trec până voi ajunge în Iuda; **8**
Și o scrisoare către Asaf păzitorul pădurii împăratului,
ca să îmi dea lemnăria să fac bârne pentru porțile
palatului care aparținea de casă, și pentru zidul cetății
și pentru casa în care voi intra. Și împăratul mi-a dat,
conform cu mâna cea bună a Dumnezeului meu peste
mine. **9** Atunci am mers la guvernatorii de dincolo de
râu și le-am dat scrisorile împăratului. Și împăratul
trimisese căpetenii ale armatei și călăreți cu mine. **10**
Când Sanbalat horonitul și Tobia, servitorul, amonitul,
au auzit de aceasta, i-a mâhnit foarte tare că a venit un
om să caute bunăstarea copiilor lui Israel. **11** Astfel,
eu am venit la Ierusalim și am stat acolo trei zile. **12**
Și m-am sculat noaptea, eu și câțiva bărbați cu mine;
nici nu am spus vreunui om ce pusese Dumnezeul
meu în inima mea pentru a face la Ierusalim; nici nu
era acolo vreun animal cu mine, în afară de animalul
pe care călăream. **13** Și am ieșit noaptea pe poarta
văii, chiar prin fața fântânii dragonului și spre poarta
bălegarului și am văzut zidurile Ierusalimului care erau
dărâmate și porțile lui mistuite de foc. **14** Atunci am
mers la poarta fântânii și la scăldătoarea împăratului;
dar nu era loc pentru animalul care era sub mine să
treacă. **15** Atunci am urcat eu noaptea pe lângă pârâu
și am văzut zidul și m-am dus înapoi și am intrat pe
poarta văii și m-am întors. **16** Și conducătorii nu știau
unde mersesem, sau ce făcusem; nici nu spusesem
încă aceasta iudeilor, nici preoților, nici nobililor, nici
conducătorilor, nici celorlalți care făceau lucrarea. **17**
Atunci le-am spus: Voi vedeți nenorocirea în care
suntem, cum Ierusalimul șade risipit și porțile lui sunt
arse cu foc; veniți și să construim zidul Ierusalimului, ca
să nu mai fim de ocară. **18** Atunci le-am spus despre
mâna Dumnezeului meu care fusese bună peste mine;
și de asemenea de cuvintele împăratului pe care mi le
spusese. Iar ei au spus: Să ne ridicăm și să construim.
Astfel, și-au întărit mâinile pentru această lucrare bună.
19 Dar când Sanbalat horonitul și Tobia, servitorul,
amonitul, și Gheșem arabul, au auzit aceasta, au râs
de noi în batjocură și ne-au disprețuit și au spus: Ce
este acest lucru pe care îl faceți? Vă răzvrătiți împotriva
împăratului? **20** Atunci le-am răspuns și le-am zis:
Dumnezeul cerului, el ne va face să prosperăm; de

aceea noi, servitorii săi, ne vom ridica și vom construi;
dar voi nu aveți nici parte, nici drept, nici amintire în
Ierusalim.

3 Atunci Eliașib, marele preot, s-a ridicat împreună
cu frații săi, preoții, și au construit Poarta Oilor; au
sfințit-o și i-au pus ușile; chiar până la turnul lui Meea
au sfințit-o, până la turnul lui Hananeel. **2** Și lângă el
au construit bărbații din Ierihon. Și lângă ei a construit
Zacur, fiul lui Imri. **3** Dar Poarta Peștilor au construit-o
fiii lui Hasenaai, care de asemenea i-au pus bârnele
și i-au pus ușile, încuietorile ei și zăvoarele ei. **4** Și
lângă ei a reparat Meremot, fiul lui Urie, fiul lui Hacoț.
Și lângă ei a reparat Meșulam, fiul lui Berechia, fiul
lui Meșezabeel. Și lângă ei a reparat Țadoc, fiul lui
Baana. **5** Și lângă ei au reparat tecoatiții; dar nobilii
lor nu și-au pus gâturile la lucrarea DOMNULUI lor. **6**
Mai mult, poarta cea veche au reparat-o Ioiada, fiul
lui Paseah și Meșulam, fiul lui Besodia; ei i-au așezat
bârnele și i-au pus ușile și încuietorile ei și zăvoarele
ei. **7** Și lângă ei au reparat Melatia gabaonitul și Iadon
meronotitul, bărbații din Gabaon și din Mițpa, până la
scaunul guvernatorului din partea aceasta a râului. **8**
Lângă el a reparat Uziel, fiul lui Harhaia, dintre aurari.
Lângă el de asemenea a reparat Hanania, fiul unuia
dintre parfumieri, și au fortificat Ierusalimul până la
zidul cel lat. **9** Și lângă ei a reparat Refaia, fiul lui Hur,
conducătorul peste o jumătate din Ierusalim. **10** Și lângă
ei a reparat Iedaia, fiul lui Harumaf, chiar în dreptul
casei lui. Și lângă el a reparat Hatuș, fiul lui Hașabnia.
11 Malchiia, fiul lui Harim și Hașub, fiul lui Pahat-Moab,
au reparat cealaltă bucată și turnul cuptoarelor. **12** Și
lângă el a reparat Șalum, fiul lui Haloheș, conducătorul
peste o jumătate de parte din Ierusalim, el și fiicele
lui. **13** Poarta văii au reparat-o Hanun și locuitorii din
Zanoah; ei au construit-o și i-au pus ușile, încuietorile
ei și zăvoarele ei și o mie de coți de zid până la
poarta bălegarului. **14** Dar poarta bălegarului a reparat-
o Malchiia, fiul lui Recab, conducătorul peste o parte
din Bet-Hacherem; el a construit-o și i-a pus ușile,
încuietorile ei și zăvoarele ei. **15** Dar poarta fântânii a
reparat-o Șalun, fiul lui Col-Hoze, conducătorul unei
părți din Mițpa; el a construit-o și a acoperit-o și i-a pus
ușile, încuietorile ei și zăvoarele ei și zidul scăldătorii
din Șiloa lângă grădina împăratului și până la treptele
care coboară din cetatea lui David. **16** După el a
reparat Neemia, fiul lui Azbuc, conducătorul peste o
jumătate din Bet-Țur, până la locul din fața mormintelor
lui David și până la scăldătoarea care fusese făcută
și până la casa războinicilor. **17** După el au reparat
leviții: Rehum, fiul lui Bani. Lângă el a reparat Hașabia
conducătorul peste o jumătate de parte din Cheila, în
partea lui. **18** După el au reparat frații lor: Bavai, fiul lui
Henadad, conducătorul peste o jumătate din Cheila. **19**
Și, lângă el, a reparat Ezer, fiul lui Ieșua, conducătorul
peste Mițpa, o altă bucată în dreptul urcușului la casa
armelor, la cotul zidului. **20** După el Baruc, fiul lui Zabai,
a reparat cu zel cealaltă bucată, de la cotul zidului
până la ușa casei lui Eliașib, marele preot. **21** După el
a reparat Meremot, fiul lui Urie, fiul lui Hacoț, o altă
bucată, de la ușa casei lui Eliașib până la capătul casei
lui Eliașib. **22** Și după el au reparat preoții, bărbații
câmpiei. **23** După ei au reparat Beniamin și Hașub în
fața casei lor. După el a reparat Azaria, fiul lui Maaseia,
fiul lui Anania lângă casa lui. **24** După el a reparat
Binui, fiul lui Henadad o altă bucată, de la casa lui
Azaria până la cotul zidului, chiar până la colț. **25** Palal,
fiul lui Uzai, a reparat în dreptul cotului zidului și al
turnului care iese în afară din casa împăratului, care
era lângă curtea închisorii. După el a reparat Pedaia,
fiul lui Pareoș. **26** Mai mult, netinimii locuiau în Ofel,
până la locul din dreptul porții apei spre est și până
la turnul care iese în afară. **27** După ei tecoatiții au
reparat o altă bucată, din dreptul marelui turn, care
iese în afară, până la zidul lui Ofel. **28** Deasupra porții
cailor au reparat preoții, fiecare în dreptul casei lui. **29**
După ei a reparat Țadoc, fiul lui Imer, în dreptul casei
lui. După el a reparat de asemenea Șemaia, fiul lui
Șecania, păzitorul porții de est. **30** După el au reparat
Hanania, fiul lui Șelemia, și Hanun al șaselea fiu al
lui Țalaf, o altă bucată. După el a reparat Meșulam,
fiul lui Berechia, în dreptul camerei lui. **31** După el a
reparat Malchiia, fiul aurarului, până la locul netinimilor
și al comercianților, în dreptul porții Mifcad și până la
urcușul colțului. **32** Și între urcușul colțului, la poarta
oilor, au reparat aurarii și comercianții.

4 Dar s-a întâmplat că, atunci când Sanbalat a auzit
că noi am construit zidul, s-a înfuriat și s-a aprins
mult și a batjocorit pe iudei. **2** Și a vorbit înaintea fraților
săi și a armatei Samariei și a spus: Ce fac acești iudei
slabi? Se vor întări ei? Vor sacrifica ei? Vor termina ei
într-o zi? Vor reînvia ei pietrele din grămezile de moloz
care sunt arse? **3** Și Tobia amonitul era lângă el și a
spus: Ceea ce ei construiesc dacă doar o vulpe s-ar
urca, ar dărâma zidul lor de piatră. **4** Auzi, Dumnezeul
nostru, pentru că suntem disprețuiți; și întoarce ocara
lor asupra capului lor și dă-i ca pradă în țara captivității;
5 Și nu acoperi nelegiuirea lor și să nu fie șters păcatul
lor dinaintea ta, pentru că ei te-au provocat la mânie
înaintea celor care construiesc. **6** Astfel am construit
noi zidul; și tot zidul a fost îmbinat până la jumătatea lui,
pentru că poporul avea inimă să muncească. **7** Dar s-a
întâmplat, când au auzit Sanbalat și Tobia și arabii și
amoniții și asdodiții că zidurile Ierusalimului erau ridicate
și că spărturile începeau să fie astupate, că s-au înfuriat

foarte tare, 8 Și au uneltit toți împreună să vină și să
lupte împotriva Ierusalimului și să îl împiedice. 9 Totuși
noi ne-am făcut rugăciunea către Dumnezeul nostru și
am pus o gardă împotriva lor zi și noapte, din cauza
lor. 10 Și Iuda a spus: Puterea purtătorilor de poveri
este slăbită și este mult moloz; astfel încât nu suntem
în stare să construim zidul. 11 Și potrivnicii noștri au
spus: Nu vor ști, nici nu vor vedea, până vom ajunge în
mijlocul lor și îi vom ucide și vom face ca lucrarea să
înceteze. 12 Și s-a întâmplat că, atunci când iudeii,
care locuiau lângă ei, au venit, ne-au spus de zece
ori: Oriunde vă veți întoarce, ei vor fi peste voi. 13 De
aceea am pus în locurile mai de jos în spatele zidului și
în locurile mai înalte, chiar eu am așezat poporul după
familiile lor cu săbiile lor, cu sulițele lor și cu arcurile lor.
14 Și m-am uitat și m-am ridicat și am spus nobililor și
conducătorilor și restului poporului: Nu vă temeți de ei;
amintiți-vă de DOMNUL, care este mare și înfricoșător,
și luptați pentru frații voștri, fiii voștri și fiicele voastre,
soțiile voastre și casele voastre. 15 Și s-a întâmplat,
când dușmanii noștri au auzit că ni s-a făcut cunoscut
și că Dumnezeu făcuse sfatul lor de nimic, că noi ne-
am întors cu toții la zid, fiecare la lucrarea sa. 16 Și s-a
întâmplat, de atunci înainte, că jumătate din servitorii
mei lucrau în lucrare și cealaltă jumătate din ei purtau
deopotrivă sulițele, scuturile și arcurile și armurile; și
conducătorii erau în spatele întregii case a lui Iuda. 17
Cei care construiau zidul și cei care purtau poveri, cu
cei care încărcau, fiecare cu o mână lucra în lucrare
și cu cealaltă ținea o armă. 18 Deoarece cei care
construiau, fiecare își avea sabia lui încinsă la șold și
astfel construia. Și cel care suna din trâmbiță era lângă
mine. 19 Și am spus nobililor și conducătorilor și restului
poporului: Lucrarea este mare și întinsă și noi suntem
împrăștiați pe zid, departe unul de altul. 20 Oriunde veți
auzi sunetul trâmbiței, să vă adunați într-acolo la noi;
Dumnezeul nostru va lupta pentru noi. 21 Astfel noi
munceam în lucrare; și jumătate din ei purtau sulițele
de la ridicarea dimineții până când stelele apăreau. 22
Tot astfel în acel timp am spus poporului: Fiecare cu
servitorul său să găzduiască în Ierusalim, ca noaptea
să ne fie gardă, și ziua să muncească. 23 Astfel nici eu,
nici frații mei, nici servitorii mei, nici bărbații de gardă
care mă urmau, niciunul dintre noi nu ne-am dezbrăcat
de hainele noastre, fiecare se dezbrăca doar pentru
spălare.

5 Și a fost un strigăt mare al poporului și al soțiilor
lor împotriva fraților lor iudei. 2 Fiindcă erau unii
care spuneau: Noi, fiii noștri și fiicele noastre, suntem
mulți; de aceea trebuie să luăm grâne pentru ei, ca să
mâncăm și să trăim. 3 Erau de asemenea unii care
spuneau: Noi am ipotecat pământurile noastre, viile
noastre și casele noastre, ca să cumpărăm grâne, din
cauza foametei. 4 Erau de asemenea alții care spuneau:
Noi am împrumutat bani pentru tributul împăratului și
aceasta pe pământurile noastre și viile noastre. 5 Totuși
acum carnea noastră este precum carnea fraților noștri,
copiii noștri precum copiii lor; și, iată, noi ducem în
robie pe fiii noștri și pe fiicele noastre ca să fie servitori
și unele dintre fiicele noastre sunt duse deja în robie; și
nu este în puterea noastră să le răscumpărăm, pentru
că alți oameni au pământurile și viile noastre. 6 Și m-
am mâniat foarte tare când am auzit strigătul lor și
aceste cuvinte. 7 Și m-am sfătuit cu mine însumi și am
mustrat pe nobili și pe conducători și le-am spus: Voi
stoarceți camătă fiecare de la fratele său. Și am adunat
o mare adunare împotriva lor. 8 Și le-am spus: Noi,
după abilitatea noastră, am răscumpărat pe frații noștri
iudei, care erau vânduți păgânilor; și voi să vindeți chiar
pe frații voștri? Sau să ne fie ei vânduți? Atunci ei au
tăcut și nu au găsit nimic să răspundă. 9 De asemenea
am spus: Nu este bine ceea ce faceți; nu ar trebui să
umblați în teama de Dumnezeul nostru din cauza ocării
păgânilor, dușmanii noștri? 10 Eu de asemenea și frații
mei și servitorii mei, am putea să stoarcem de la ei bani
și grâne; vă rog, să lăsăm această camătă. 11 Dați-le
înapoi, vă rog, chiar în această zi pământurile lor, viile
lor, grădinile lor de măslini și casele lor, de asemenea a
suta parte din bani și din grâne, vinul și untdelemnul
pe care l-ați stors de la ei. 12 Atunci ei au spus: Le
vom da înapoi și nu vom cere nimic de la ei; astfel vom
face precum spui. Atunci am chemat preoții și am luat
un jurământ de la ei, că vor face conform cu această
promisiune. 13 De asemenea mi-am scuturat poala și
am spus: Astfel să scuture Dumnezeu pe fiecare om
din casa lui și din munca lui, care nu împlinește această
promisiune, chiar astfel să fie scuturat și golit. Și toată
adunarea a spus: Amin, și au lăudat pe DOMNUL. Și
poporul a făcut conform cu această promisiune. 14
Mai mult, de când am fost rânduit să fiu guvernatorul
lor în țara lui Iuda, din anul al douăzecilea până în
anul al treizeci și doilea al împăratului Artaxerxes,
adică, doisprezece ani, eu și frații mei nu am mâncat
pâinea guvernatorului. 15 Dar guvernatorii dinainte,
care fuseseră înaintea mea, împovărau poporul și
luaseră de la ei pâine și vin, în afară de cei patruzeci
de șekeli de argint; da, chiar și servitorii lor stăpâneau
peste popor; dar eu nu am făcut astfel, din cauza fricii
de Dumnezeu. 16 Da, de asemenea am continuat în
lucrarea acestui zid și nu am cumpărat vreun pământ;
și toți servitorii mei erau adunați acolo la lucru. 17 Mai
mult, erau la masa mea o sută cincizeci dintre iudei și
conducători, în afară de cei care veneau la noi dintre
păgânii care erau în jurul nostru. 18 Acum, ceea ce era
pregătit pentru mine zilnic era un bou și șase oi alese;

de asemenea păsări erau pregătite pentru mine și o
dată la zece zile tot felul de vinuri; totuși, pentru toate
acestea eu nu am cerut pâinea guvernatorului, pentru
că robia era grea asupra acestui popor. 19 Gândește-te
la mine, Dumnezeul meu, spre bine, conform cu tot ce
am făcut pentru acest popor.

6 Și s-a întâmplat, când Sanbalat și Tobia și Gheșem
arabul, și ceilalți dușmani ai noștri au auzit că eu
construisem zidul și că nu mai era spărtură rămasă în
el (deși în acel timp nu pusesem ușile la porți), 2 Că
Sanbalat și Gheșem au trimis la mine, spunând: Vino,
să ne întâlnim împreună în unul din satele din câmpia
Ono. Dar ei gândeau să îmi facă ticăloșie. 3 Și le-am
trimis mesageri, spunând: Eu fac o lucrare mare astfel
încât nu pot să cobor; de ce să înceteze lucrarea, în
timp ce o părăsesc și cobor la voi? 4 Totuși ei au trimis
la mine de patru ori în felul acesta; și eu le-am răspuns
în același fel. 5 Atunci a trimis Sanbalat pe servitorul
său la mine, în felul acesta a cincea oară cu o scrisoare
deschisă în mâna sa; 6 În care era scris: Se aude
printre păgâni, și Gașmu spune aceasta, că tu și iudeii
gândiți să vă răzvrătiți; din care cauză tu construiești
zidul; ca tu să fii împăratul lor, conform acestor cuvinte.
7 Și tu de asemenea ai rânduit profeți să predice despre
tine la Ierusalim, spunând: Este un împărat în Iuda; și
acum se va face cunoscut împăratului conform acestor
cuvinte. Vino de aceea acum și să ne sfătuim împreună.
8 Atunci am trimis la el, spunând: Nu sunt făcute astfel
de lucruri precum spui, ci tu le inventezi din inima ta. 9
Pentru că toți ne-au înfricoșat, spunând: Mâinile lor vor
fi slăbite de la lucrare și aceasta nu se va face. De
aceea acum, O Dumnezeule, întărește mâinile mele.
10 După aceasta eu am mers la casa lui Șemaia, fiul
lui Delaia, fiul lui Mehetabeel, care era închis; și el a
spus: Să ne întâlnim în casa lui Dumnezeu, înăuntrul
templului, și să închidem ușile templului, pentru că
ei vor veni să te ucidă: da, noaptea vor veni ei să te
ucidă. 11 Și eu am spus: Ar trebui un astfel de om
ca mine să fugă? Și cine, fiind precum sunt eu, ar
intra în templu pentru a-și salva viața? Nu voi intra. 12
Și, iată, am priceput că Dumnezeu nu îl trimisese; ci
că el a vestit această profeție împotriva mea; fiindcă
Tobia și Sanbalat îl angajaseră. 13 Pentru aceasta a
fost el angajat, ca să mă înfrice și să fac astfel și să
păcătuiesc, și ca ei să poată avea ceva de spus pentru
o purtare rea, ca să mă poată ocărî. 14 Dumnezeul
meu, gândește-te la Tobia și la Sanbalat conform cu
aceste lucrări ale lor și la profetesa Noadia și la restul
profeților, care voiau să mă înfricoșeze. 15 Astfel zidul
a fost terminat în a douăzeci și cincea zi a lunii Elul, în
cincizeci și două de zile. 16 Și s-a întâmplat că, atunci
când toți dușmanii noștri au auzit despre aceasta și toți
păgânii care erau în jurul nostru au văzut aceste lucruri,
ei au fost mult doborâți în propriii lor ochi; fiindcă au
priceput că această lucrare era făcută de la Dumnezeul
nostru. 17 Mai mult, în acele zile, nobilii lui Iuda au
trimis multe scrisori la Tobia și scrisorile de la Tobia
veneau la ei. 18 Pentru că erau mulți în Iuda jurați
lui, deoarece el era ginerele lui Șecania, fiul lui Arah;
și fiul său, Iohanan, luase pe fiica lui Meșulam, fiul
lui Berechia. 19 De asemenea ei făceau cunoscute,
înaintea mea, faptele lui bune, și rosteau cuvintele mele
către el. Și Tobia trimitea scrisori pentru a mă înfricoșa.

7 Și s-a întâmplat, după ce zidul a fost construit și
eu am așezat ușile și portarii și cântăreții și leviții
au fost rânduiți, 2 Că am dat fratelui meu Hanani și
lui Hanania, conducătorul palatului, sarcina asupra
Ierusalimului: pentru că era om credincios și se temea
de Dumnezeu mai mult decât alții. 3 Și le-am spus: Să
nu fie porțile Ierusalimului deschise până soarele nu va
fi arzător; și în timp ce ei stau acolo, să închidă ușile și
să le zăvorască; și să rânduiască gărzi dintre locuitorii
Ierusalimului, fiecare la garda lui și fiecare să fie în
dreptul casei lui. 4 Și cetatea era întinsă și mare, dar
poporul era puțin în ea și casele nu erau construite. 5
Și Dumnezeul meu a pus în inima mea să adun pe
nobili și pe conducători și pe popor, ca să fie socotiți
prin genealogie. Și am găsit un registru al genealogiei
celor care se urcaseră întâi și am găsit scris în el,
6 Aceștia sunt copiii provinciei, care s-au urcat din
captivitate, dintre cei care fuseseră duși în captivitate,
pe care Nebucadnețar, împăratul Babilonului, i-a dus,
și care s-au întors la Ierusalim și în Iuda, fiecare la
cetatea lui; 7 Care au venit cu Zorobabel, Ieșua,
Neemia, Azaria, Raamia, Nahamani, Mardoheu, Bilșan,
Misperet, Bigvai, Nehum, Baana. Numărul, spun eu,
al bărbaților poporului lui Israel era acesta: 8 Copiii
lui Pareoș, două mii o sută șaptezeci și doi. 9 Copiii
lui Șefatia, trei sute șaptezeci și doi. 10 Copiii lui
Arah, șase sute cincizeci și doi. 11 Copiii lui Pahat-
Moab, dintre copiii lui Ieșua și ai lui Ioab, două mii opt
sute optsprezece. 12 Copiii lui Elam, o mie două sute
cincizeci și patru. 13 Copiii lui Zatu, opt sute patruzeci
și cinci. 14 Copiii lui Zacai, șapte sute șaizeci. 15 Copiii
lui Binui, șase sute patruzeci și opt. 16 Copiii lui Bebai,
șase sute douăzeci și opt. 17 Copiii lui Azgad, două
mii trei sute douăzeci și doi. 18 Copiii lui Adonicam,
șase sute șaizeci și șapte. 19 Copiii lui Bigvai, două mii
șaizeci și șapte. 20 Copiii lui Adin, șase sute cincizeci
și cinci. 21 Copiii lui Ater din Ezechia, nouăzeci și
opt. 22 Copiii lui Hașum, trei sute douăzeci și opt. 23
Copiii lui Bețai, trei sute douăzeci și patru. 24 Copiii
lui Harif, o sută doisprezece. 25 Copiii lui Gabaon,
nouăzeci și cinci. 26 Bărbații din Betleem și Netofa,

o sută optzeci și opt. 27 Bărbații din Anatot, o sută
douăzeci și opt. 28 Bărbații din Bet-Azmavet, patruzeci
și doi. 29 Bărbații din Chiriat-Iearim, Chefira și Beerot,
șapte sute patruzeci și trei. 30 Bărbații din Rama și
din Gheba, șase sute douăzeci și unu. 31 Bărbații din
Micmas, o sută douăzeci și doi. 32 Bărbații din Betel
și din Ai, o sută douăzeci și trei. 33 Bărbații celuilalt
Nebo, cincizeci și doi. 34 Copiii celuilalt Elam, o mie
două sute cincizeci și patru. 35 Copiii lui Harim, trei
sute douăzeci. 36 Copiii Ierihonului, trei sute patruzeci
și cinci. 37 Copiii lui Lod, ai lui Hadid și ai lui Ono,
șapte sute douăzeci și unu. 38 Copiii lui Sena, trei
mii nouă sute treizeci. 39 Preoții: copiii lui Iedaia, din
casa lui Ieșua, nouă sute șaptezeci și trei. 40 Copiii
lui Imer, o mie cincizeci și doi. 41 Copiii lui Pașhur, o
mie două sute patruzeci și șapte. 42 Copiii lui Harim,
o mie șaptesprezece. 43 Leviții: copiii lui Ieșua, ai lui
Cadmiel și dintre copiii lui Hodva, șaptezeci și patru. 44
Cântăreții: copiii lui Asaf, o sută patruzeci și opt. 45
Portarii: copiii lui Șalum, copiii lui Ater, copiii lui Talmon,
copiii lui Acub, copiii lui Hatita, copiii lui Șobai, o sută
treizeci și opt. 46 Netinimii: copiii lui Țiha, copiii lui
Hasufa, copiii lui Tabaot. 47 Copiii lui Cheros, copiii
lui Sia, copiii lui Padon, 48 Copiii lui Lebana, copiii lui
Hagaba, copiii lui Șalmai, 49 Copiii lui Hanan, copiii
lui Ghidel, copiii lui Gahar, 50 Copiii lui Reaia, copiii
lui Rețin, copiii lui Necoda, 51 Copiii lui Gazam, copiii
lui Uza, copiii lui Paseah, 52 Copiii lui Besai, copiii lui
Meunim, copiii lui Nefișesim, 53 Copiii lui Bacbuc, copiii
lui Hacufa, copiii lui Harhur, 54 Copiii lui Bațlit, copiii
lui Mehida, copiii lui Harșa, 55 Copiii lui Barcos, copiii
lui Sisera, copiii lui Tamah, 56 Copiii lui Nețiah, copiii
lui Hatifa. 57 Copiii servitorilor lui Solomon: copiii lui
Sotai, copiii lui Soferet, copiii lui Perida, 58 Copiii lui
Iaala, copiii lui Darcon, copiii lui Ghidel, 59 Copiii lui
Șefatia, copiii lui Hatil, copiii lui Pocheret-Hațebaim,
copiii lui Amon. 60 Toți netinimii și copiii servitorilor lui
Solomon, erau trei sute nouăzeci și doi. 61 Și aceștia
au fost cei care au urcat de asemenea de la Tel-Melah,
Tel-Harșa, Cherub, Adon și Imer; dar ei nu au putut
arăta casa tatălui lor, nici sămânța lor, dacă erau din
Israel. 62 Copiii lui Delaia, copiii lui Tobia, copiii lui
Necoda, șase sute patruzeci și doi. 63 Și dintre preoți:
Copiii lui Hobaia, copiii lui Hacoț, copiii lui Barzilai, care
a luat pe una dintre fiicele lui Barzilai galaaditul, de
soție, și a fost numit după numele lor. 64 Aceștia și-
au căutat înregistrarea printre cei care au fost socotiți
prin genealogie, dar ea nu s-a găsit; de aceea au fost
îndepărtați din preoție, ca întinați. 65 Și Tirșata le-
a spus să nu mănânce din lucrurile preasfinte, până
nu va sta în picioare un preot cu Urim și Tumim. 66
Toată adunarea împreună era de patruzeci și două
de mii trei sute șaizeci, 67 În afară de servitorii lor și
de servitoarele lor, dintre care erau șapte mii trei sute
treizeci și șapte; și aveau două sute patruzeci și cinci
de cântăreți și cântărețe. 68 Caii lor, șapte sute treizeci
și șase; catârii lor, două sute patruzeci și cinci; 69
Cămilele lor, patru sute treizeci și cinci; șase mii șapte
sute douăzeci de măgari. 70 Și unii dintre mai marii
părinților au dat pentru lucrare. Tirșata a dat pentru
tezaur o mie de drahme de aur, cincizeci de oale, cinci
sute treizeci de haine preoțești. 71 Și unii dintre mai
marii părinților au dat pentru tezaurul lucrării douăzeci
de mii de drahme de aur și două mii două sute de mine
de argint. 72 Și ceea ce restul poporului a dat a fost
douăzeci de mii de drahme de aur și două mii două
sute de mine de argint și șaizeci și șapte de haine
preoțești. 73 Astfel preoții și leviții și portarii și cântăreții
și unii din popor și netinimii și tot Israelul au locuit în
cetățile lor; și când a venit luna a șaptea, copiii lui Israel
erau în cetățile lor.

8 Și tot poporul s-a adunat ca un singur om, în strada,
care era în fața porții apelor; și ei i-au vorbit lui
Ezra, scribul, să aducă el cartea legii lui Moise, pe care
DOMNUL o poruncise lui Israel. 2 Și Ezra, preotul, a
adus legea înaintea adunării, atât a bărbaților cât și a
femeilor și a tuturor celor care puteau auzi cu înțelegere,
în cea dintâi zi a lunii a șaptea. 3 Și a citit din ea în
fața străzii care era înaintea porții apelor de dimineață
până la amiază, înaintea bărbaților și a femeilor și a
celor care puteau înțelege; și urechile întregului popor
erau atente la cartea legii. 4 Și Ezra, scribul, stătea în
picioare pe o platformă de lemn, pe care o făcuseră
pentru această ocazie; și lângă el stăteau în picioare
Matitia și Șema și Anaia și Urie și Hilchia și Maaseia, la
dreapta lui; și la stânga lui Pedaia și Mișael și Malchiia
și Hașum și Hașbadana, Zaharia și Meșulam. 5 Și
Ezra a deschis cartea înaintea ochilor întregului popor;
(pentru că el era deasupra întregului popor;) și, când a
deschis-o, tot poporul s-a ridicat în picioare; 6 Și Ezra
a binecuvântat pe DOMNUL, pe marele Dumnezeu. Și
tot poporul a răspuns: Amin, Amin, ridicându-și mâinile;
și și-au plecat capetele și s-au închinat DOMNULUI
cu fețele lor la pământ. 7 De asemenea Ieșua și Bani
și Șerebia, Iamin, Acub, Șabetai, Hodiia, Maaseia,
Chelita, Azaria, Iozabad, Hanan, Pelaia și leviții au
făcut pe popor să înțeleagă legea; și poporul stătea
în picioare la locul său. 8 Astfel ei citeau lămurit în
cartea legii lui Dumnezeu, și îi dădeau înțelesul și îi
făceau să înțeleagă citirea. 9 Și Neemia, care este
Tirșata, și Ezra, preotul și scribul, și leviții care învățau
poporul, au spus către tot poporul: Această zi este
sfântă pentru DOMNUL Dumnezeul vostru, nu jeliți, nici
nu plângeți. Pentru că tot poporul plângea, când au
auzit cuvintele legii. 10 Atunci el le-a spus: Duceți-vă,

mâncați grăsimea și beți dulceața și trimiteți porții la cei
pentru care nimic nu este pregătit, pentru că această zi
este sfântă pentru DOMNUL nostru; și să nu vă pară
rău, pentru că bucuria DOMNULUI este tăria voastră.
11 Și leviții au liniștit tot poporul, spunând: Tăceți, pentru
că ziua este sfântă; și nu fiți mâhniți. 12 Și tot poporul
s-a dus să mănânce și să bea și să trimită porții și să
facă mare bucurie, pentru că înțeleseseră cuvintele
care le fuseseră vestite. 13 Și a doua zi s-au adunat
mai marii părinților întregului popor, preoții și leviții, la
Ezra, scribul, pentru a înțelege cuvintele legii. 14 Și
au găsit scris în legea pe care DOMNUL o poruncise
prin Moise, copiilor lui Israel, că trebuie să locuiască în
colibe la sărbătoarea lunii a șaptea; 15 Și că trebuie să
vestească și să facă cunoscut în toate cetățile lor și în
Ierusalim, spunând: Ieșiți la munte și aduceți ramuri
de măslin și ramuri de pin și ramuri de mirt și ramuri
de palmier și ramuri de copaci stufoși, pentru a face
colibe, precum este scris. 16 Astfel poporul a ieșit și le-
a adus și și-au făcut colibe, fiecare pe acoperișul casei
lui și în curțile lor și în curțile casei lui Dumnezeu și în
strada porții apelor și în strada porții lui Efraim. 17 Și
toată adunarea celor care se întorseseră din captivitate
și-au făcut colibe și au șezut în colibe, pentru că din
zilele lui Ieșua, fiul lui Nun, până în acea zi copiii lui
Israel nu făcuseră astfel. Și a fost foarte mare veselie.
18 De asemenea zi de zi, din ziua întâi până în ultima
zi, el a citit în cartea legii lui Dumnezeu. Și au ținut
sărbătoarea șapte zile; și în a opta zi a fost o adunare
solemnă, conform rânduielii.

9 Și în ziua a douăzeci și patra a acestei luni copiii lui
Israel s-au adunat cu postire și cu pânze de sac și cu
țărână asupra lor. 2 Și sămânța lui Israel s-a separat de
toți străinii și au stat în picioare și au mărturisit păcatele
lor și nelegiuirile părinților lor. 3 Și s-au ridicat pe locul
lor și au citit în cartea legii DOMNULUI Dumnezeului
lor, o a patra parte din zi; și o altă a patra parte au
mărturisit și s-au închinat DOMNULUI Dumnezeului
lor. 4 Atunci au stat în picioare pe trepte, dintre leviți:
Ieșua și Bani, Cadmiel, Șebania, Buni, Șerebia, Bani și
Chenani și au strigat cu o voce tare către DOMNUL
Dumnezeul lor. 5 Atunci leviții Ieșua și Cadmiel, Bani,
Hașabnia, Șerebia, Hodiia, Șebania și Petahia au spus:
Ridicați-vă în picioare și binecuvântați pe DOMNUL
Dumnezeul vostru pentru totdeauna și întotdeauna; și
binecuvântat să fie numele tău glorios, care este înălțat
mai presus de orice binecuvântare și laudă. 6 Tu, chiar
tu, ești singur DOMN; tu ai făcut cerul, cerul cerurilor, cu
toată oștirea lor, pământul și toate lucrurile care sunt pe
el, mările și tot ce este în ele și tu le păstrezi pe toate;
și oștirea cerului ți se închină ție. 7 Tu ești DOMNUL
Dumnezeu, care l-ai ales pe Avram și l-ai scos din Urul
caldeilor, și i-ai dat numele Avraam; 8 Și i-ai găsit inima
credincioasă înaintea ta și ai făcut un legământ cu el
că îi vei da țara canaaniților, a hititilor, a amoriților și a
pereziților și a iebusiților și a ghirgasiților, că o vei da,
spun eu, seminței sale și ți-ai împlinit cuvintele tale,
pentru că ești drept; 9 Și ai văzut necazul părinților
noștri în Egipt și ai auzit strigătul lor la Marea Roșie; 10
Și ai arătat semne și minuni asupra lui Faraon și asupra
tuturor servitorilor săi și asupra întregului popor al țării
sale, pentru că ai cunoscut că s-au purtat cu mândrie
împotriva lor. Astfel ți-ai făcut un nume, precum este
în această zi. 11 Și ai despărțit marea înaintea lor,
astfel ei au mers prin mijlocul mării pe uscat; și pe
persecutorii lor i-ai aruncat în adâncuri, ca pe o piatră
în ape puternice. 12 Mai mult, tu i-ai condus ziua printr-
un stâlp de nor; și noaptea printr-un stâlp de foc, pentru
a le da lumină pe calea pe care trebuiau să meargă.
13 Tu ai coborât de asemenea pe muntele Sinai și ai
vorbit cu ei din cer, și le-ai dat judecăți drepte și legi
adevărate, statute bune și porunci; 14 Și le-ai făcut
cunoscut sabatul tău sfânt și le-ai poruncit prin mâna
lui Moise, servitorul tău, precepte, statute și legi; 15 Și
le-ai dat pâine din cer pentru foamea lor și ai scos apă
pentru ei din stâncă, pentru setea lor și le-ai promis că
vor intra să stăpânească țara pe care ai jurat că le-o vei
da. 16 Dar ei și părinții noștri s-au purtat cu mândrie și
și-au înțepenit gâturile și nu au dat ascultare poruncilor
tale, 17 Și au refuzat să dea ascultare, nici nu și-au
amintit de minunile tale pe care le-ai făcut printre ei; ci
și-au înțepenit gâturile și în răzvrătirea lor au rânduit o
căpetenie pentru a se întoarce la robia lor; dar tu ești
un Dumnezeu gata să ierte, plin de har și milostiv, încet
la mânie și de o mare bunătate, și nu i-ai părăsit. 18
Da, când și-au făcut un vițel turnat și au spus: Acesta
este Dumnezeul tău care te-a scos din Egipt și au
făcut mari batjocuri; 19 Totuși, tu, în îndurările tale cele
multe, nu i-ai părăsit în pustie; stâlpul de nor nu s-a
depărtat de ei ziua, pentru a-i conduce pe cale; nici
stâlpul de foc noaptea, pentru a le arăta lumină și calea
pe care trebuiau să meargă. 20 Le-ai dat de asemenea
duhul tău cel bun pentru a-i instrui, și nu le-ai oprit
mana ta de la gura lor și le-ai dat apă pentru setea
lor. 21 Da, patruzeci de ani i-ai hrănit în pustie; astfel
încât nu le-a lipsit nimic; hainele lor nu s-au învechit
și picioarele lor nu s-au umflat. 22 Mai mult, le-ai dat
împărății și națiuni și i-ai împărțit în ținuturi; astfel, ei au
stăpânit țara lui Sihon și țara împăratului Hesbonului și
țara lui Og, împăratul Basanului. 23 Pe copiii lor de
asemenea i-ai înmulțit ca stelele cerului și i-ai adus în
țara pe care ai promis-o părinților lor, că vor intra să o
stăpânească. 24 Astfel copiii au intrat și au stăpânit
țara și tu ai supus înaintea lor pe locuitorii țării, pe
canaaniți, și i-ai dat în mâinile lor, cu împărații lor și pe

popoarele țării, ca să le poată face precum au voit.
25 Și ei au luat cetăți întărite și un pământ gras și au
stăpânit case pline de toate bunătățile, fântâni săpate,
vii și grădini de măslini și pomi roditori în abundență;
astfel ei au mâncat și s-au săturat și s-au îngrășat
și s-au desfătat în marea ta bunătate. 26 Totuși au
fost neascultători și s-au răzvrătit împotriva ta și au
aruncat legea ta în spatele lor și au ucis pe profeții
tăi care au mărturisit împotriva lor pentru a-i întoarce
la tine și au făcut mari batjocuri. 27 De aceea i-ai dat
în mâna dușmanilor lor, care i-au chinuit; și în timpul
tulburării lor, când au strigat către tine, tu i-ai auzit din
cer; și conform cu îndurările tale cele multe le-ai dat
salvatori, care i-au salvat din mâna dușmanilor lor. 28
Dar după ce au avut odihnă, din nou au făcut ce este
rău înaintea ta; de aceea i-ai lăsat în mâna dușmanilor
lor, astfel încât ei au avut stăpânire asupra lor; totuși
când s-au întors și au strigat către tine, tu i-ai auzit
din cer; și de multe ori i-ai eliberat conform îndurărilor
tale; 29 Și ai mărturisit împotriva lor, ca să îi întorci
înapoi la legea ta; totuși s-au purtat cu mândrie și nu
au dat ascultare poruncilor tale, ci au păcătuit împotriva
judecăților tale (pe care dacă un om le face, va trăi în
ele); și și-au retras umărul și și-au înțepenit gâtul și
au refuzat să asculte. 30 Totuși mulți ani i-ai răbdat și
ai mărturisit împotriva lor prin duhul tău în profeții tăi;
totuși ei au refuzat să își plece urechea; de aceea i-
ai dat în mâna popoarelor țărilor. 31 Totuși de dragul
marilor tale îndurări tu nu i-ai mistuit în întregime, nici
nu i-ai părăsit, pentru că tu ești un Dumnezeu plin de
har și milostiv. 32 De aceea acum, Dumnezeul nostru,
marele, puternicul și înfricoșătorul Dumnezeu, care ții
legământul și mila, să nu pară mic, înaintea ta, tot acest
necaz, care a venit asupra noastră, asupra împăraților
noștri, asupra prinților noștri și asupra preoților noștri
și asupra profeților noștri și asupra părinților noștri
și asupra întregului tău popor, din timpul împăraților
Asiriei până în această zi. 33 Dar totuși tu ești just în
tot ce a venit asupra noastră, pentru că tu ai lucrat
drept, dar noi am lucrat cu stricăciune; 34 Nici împărații
noștri, prinții noștri, preoții noștri, nici părinții noștri nu
au ținut legea ta, nici nu au dat ascultare poruncilor tale
și mărturiilor tale, cu care ai mărturisit împotriva lor. 35
Fiindcă ei nu ți-au servit în împărăția lor și în marea ta
bunătate pe care le-ai dat-o și în țara cea întinsă și
grasă pe care ai dat-o înaintea lor, nici nu s-au întors
de la lucrările lor rele. 36 Iată, noi suntem servitori în
această zi; și în țara pe care ai dat-o părinților noștri
să mănânce rodul ei și bunătățile ei, iată, noi suntem
servitori în ea; 37 Și aceasta dă mult venit împăraților
pe care i-ai pus peste noi din cauza păcatelor noastre;
de asemenea ei au stăpânire peste trupurile noastre și
peste vitele noastre după plăcerea lor și noi suntem în
mare strâmtorare. 38 Și pentru toate acestea noi facem
un legământ statornic și îl scriem; și prinții noștri, leviții
și preoții noștri îl sigilează.

10 Acum, cei care l-au sigilat au fost: Neemia Tirșata,
fiul lui Hacalia, și Zedechia, 2 Seraia, Azaria,
Ieremia, 3 Pașhur, Amaria, Malchiia, 4 Hatuș, Șebania,
Maluc, 5 Harim, Meremot, Obadia, 6 Daniel, Ghineton,
Baruc, 7 Meșulam, Abiia, Miiamin, 8 Maazia, Bilgai,
Șemaia: aceștia au fost preoții. 9 Și leviții: deopotrivă
Ieșua, fiul lui Azania, Binui dintre copiii lui Henadad,
Cadmiel; 10 Și frații lor: Șebania, Hodiia, Chelita,
Pelaia, Hanan, 11 Mica, Rehob, Hașabia, 12 Zacur,
Șerebia, Șebania, 13 Hodiia, Bani, Beninu. 14 Mai
marii poporului: Pareoș, Pahat-Moab, Elam, Zatu,
Bani, 15 Buni, Azgad, Bebai, 16 Adoniia, Bigvai, Adin,
17 Ater, Ezchiia, Azur, 18 Hodiia, Hașum, Bețai, 19
Harif, Anatot, Nebai, 20 Magpiaș, Meșulam, Hezir, 21
Meșezabeel, Țadoc, Iadua, 22 Pelatia, Hanan, Anaia,
23 Hoșea, Hanania, Hașub, 24 Haloheș, Pilha, Șobec,
25 Rehum, Hașabna, Maaseia, 26 Și Ahiia, Hanan,
Anan, 27 Maluc, Harim, Baana. 28 Și restul poporului,
preoții, leviții, portarii, cântăreții, netinimii și toți cei care
se separaseră de popoarele țărilor pentru legea lui
Dumnezeu, soțiile lor, fiii lor și fiicele lor, oricine avea
cunoștință și avea înțelegere; 29 S-au alipit de frații lor,
nobilii lor și au intrat într-un blestem și într-un jurământ,
pentru a umbla în legea lui Dumnezeu, care a fost dată
prin Moise servitorul lui Dumnezeu și pentru a ține și a
împlini toate poruncile DOMNULUI Domnul nostru și
judecățile lui și statutele lui; 30 Și că noi nu vom da
pe fiicele noastre popoarelor țării, nici nu vom lua pe
fiicele lor pentru fiii noștri; 31 Și dacă popoarele țării
vor aduce mărfuri sau orice fel de alimente în ziua
sabatului pentru a vinde, că noi nu vom cumpăra de
la ei în sabat, sau în ziua sfântă; și că vom lăsa al
șaptelea an și luarea oricărei datorii. 32 De asemenea
am făcut rânduieli pentru noi, pentru a da anual a treia
parte dintr-un șekel pentru serviciul casei Dumnezeului
nostru; 33 Pentru pâinile punerii înainte și pentru darul
de mâncare neîncetat și pentru ofranda arsă neîncetat
a sabatelor, a lunilor noi, pentru sărbătorile rânduite și
pentru lucrurile sfinte și pentru ofrandele pentru păcat
pentru a face ispășire pentru Israel și pentru toată
lucrarea casei Dumnezeului nostru. 34 Și am aruncat
sorții între preoți, leviți și popor, pentru darul lemnelor,
de a-l aduce la casa Dumnezeului nostru, după casele
părinților noștri, la timpuri rânduite an de an, ca să ardă
pe altarul DOMNULUI Dumnezeului nostru, precum
este scris în lege; 35 Și să aducem cele dintâi roade
ale pământului nostru și cele dintâi roade ale tuturor
fructelor din toți pomii an de an la casa DOMNULUI; 36
De asemenea pe întâii născuți ai fiilor noștri și ai vitelor

noastre, precum este scris în lege și pe întâii născuți ai
cirezilor noastre și ai turmelor noastre, pentru a-i aduce
la casa Dumnezeului nostru, la preoții care servesc în
casa Dumnezeului nostru; 37 Și ca să aducem cele
dintâi roade ale aluatului nostru și ofrandele noastre
și rodul a tot felul de pomi, din vin și din untdelemn,
la preoți, în camerele casei Dumnezeului nostru; și
zeciuielile pământului nostru leviților, ca ei, leviții, să
poată avea zeciuielile în toate cetățile aratului nostru.
38 Și preotul, fiul lui Aaron, să fie cu leviții când leviții iau
zeciuieli; și leviții să aducă zeciuiala zeciuielilor la casa
Dumnezeului nostru, în camere, la casa tezaurului. 39
Căci copiii lui Israel și copiii lui Levi vor aduce darul
din grâne, din vin nou și din untdelemn, în camere,
unde sunt vasele sanctuarului și preoții care servesc și
portarii și cântăreții; și nu vom părăsi casa Dumnezeului
nostru.

11 Și conducătorii poporului locuiau la Ierusalim;
restul poporului de asemenea au aruncat sorți,
pentru a aduce pe unul din zece să locuiască în
Ierusalim cetatea sfântă și nouă părți să locuiască în
alte cetăți. 2 Și poporul a binecuvântat pe toți oamenii,
care s-au oferit de bunăvoie să locuiască la Ierusalim.
3 Acum, aceștia sunt mai marii provinciei care au locuit
în Ierusalim; dar în cetățile lui Iuda au locuit fiecare
în stăpânirea sa în cetățile lor, adică, Israel, preoții, și
leviții și netinimii și copiii servitorilor lui Solomon. 4 Și la
Ierusalim au locuit anumiți dintre copiii lui Iuda și dintre
copiii lui Beniamin. Dintre copiii lui Iuda: Ataia, fiul lui
Ozia, fiul lui Zaharia, fiul lui Amaria, fiul lui Șefatia, fiul
lui Mahalaleel, dintre copiii lui Pereț; 5 Și Maaseia, fiul
lui Baruc, fiul lui Col-Hoze, fiul lui Hazaia, fiul lui Adaia,
fiul lui Ioiarib, fiul lui Zaharia, fiul lui Șiloni. 6 Toți fiii
lui Pereț care au locuit la Ierusalim erau patru sute
șaizeci și opt de bărbați viteji. 7 Și aceștia sunt fiii lui
Beniamin: Salu, fiul lui Meșulam, fiul lui Ioed, fiul lui
Pedaia, fiul lui Colaia, fiul lui Maaseia, fiul lui Itiel, fiul
lui Isaia. 8 Și după el, Gabai, Salai, nouă sute douăzeci
și opt. 9 Și Ioel, fiul lui Zicri era supraveghetorul lor: și
Iuda, fiul lui Hasenuac era al doilea peste cetate. 10
Dintre preoți: Iedaia, fiul lui Ioiarib, Iachin. 11 Seraia,
fiul lui Hilchia, fiul lui Meșulam, fiul lui Țadoc, fiul lui
Meraiot, fiul lui Ahitub, era supraveghetorul casei lui
Dumnezeu. 12 Și frații lor care făceau serviciul casei
erau opt sute douăzeci și doi; și Adaia, fiul lui Ioroham,
fiul lui Pelalia, fiul lui Amți, fiul lui Zaharia, fiul lui Pașhur,
fiul lui Malchiia, 13 Și frații lui, mai marii părinților:
două sute patruzeci și doi; și Amașai, fiul lui Azareel,
fiul lui Ahzai, fiul lui Meșilemot, fiul lui Imer, 14 Și
frații lor, războinici viteji, o sută douăzeci și opt; și
supraveghetorul lor era Zabdiel, fiul unuia dintre bărbații
de vază. 15 De asemenea dintre leviți: Șemaia, fiul lui
Hașub, fiul lui Azricam, fiul lui Hașabia, fiul lui Buni; 16
Și Șabetai și Iozabad, dintre mai marii leviților, aveau
supravegherea lucrării de afară a casei lui Dumnezeu.
17 Și Matania, fiul lui Mica, fiul lui Zabdi, fiul lui Asaf,
era întâiul pentru a începe mulțumirea în rugăciune;
și Bacbuchia al doilea printre frații săi și Abda, fiul lui
Șamua, fiul lui Galal, fiul lui Iedutun. 18 Toți leviții în
sfânta cetate erau două sute optzeci și patru. 19 Mai
mult, portarii, Acub, Talmon și frații lor care păzeau
porțile, erau o sută șaptezeci și doi. 20 Și rămășița lui
Israel, a preoților și a leviților, erau în toate cetățile lui
Iuda, fiecare în moștenirea sa. 21 Dar netinimii locuiau
în Ofel; și Țiha și Ghișpa erau peste netinimi. 22 De
asemenea supraveghetorul leviților la Ierusalim era Uzi,
fiul lui Bani, fiul lui Hașabia, fiul lui Matania, fiul lui Mica.
Dintre fiii lui Asaf, cântăreții erau peste lucrarea casei lui
Dumnezeu. 23 Căci porunca împăratului referitor la ei,
era ca o anumită porție să fie pentru cântăreți, datorată
pentru fiecare zi. 24 Și Petahia, fiul lui Meșezabeel,
dintre fiii lui Zerah, fiul lui Iuda, era la mâna împăratului
în toate lucrurile referitoare la popor. 25 Și pentru sate,
cu câmpurile lor, unii dintre copiii lui Iuda au locuit la
Chiriat-Arba și în satele ei și la Dibon și în satele ei și
la Iecabțeel și în satele ei, 26 Și la Ieșua și la Molada și
la Bet-Palet, 27 Și la Hațar-Șual și la Beer-Șeba și în
satele ei, 28 Și la Țiclag și la Mecona și în satele ei,
29 Și la En-Rimon și la Țoreea la Iarmut, 30 Zanoah,
Adulam și în satele lor, la Lachis și în câmpurile ei,
la Azeca și în satele ei. Și au locuit de la Beer-Șeba
până la valea lui Hinom. 31 De asemenea copiii lui
Beniamin de la Gheba au locuit la Micmas și Aiia și
Betel și în satele lor, 32 Și la Anatot, Nob, Anania, 33
Hațor, Rama, Ghitaim, 34 Hadid, Țeboim, Nebalat, 35
Lod și Ono, valea meșteșugarilor. 36 Și dintre leviți,
unele cete locuiau în Iuda și unele în Beniamin.

12 Și aceștia sunt preoții și leviții care s-au urcat
cu Zorobabel, fiul lui Șealtiel, și Ieșua: Seraia,
Ieremia, Ezra, 2 Amaria, Maluc, Hatuș, 3 Șecania,
Rehum, Meremot, 4 Ido, Ghineto, Abiia, 5 Miiamin,
Maadia, Bilga, 6 Șemaia și Ioiarib, Iedaia, 7 Salu,
Amoc, Hilchia, Iedaia. Aceștia erau mai marii preoților
și ai fraților lor în zilele lui Ieșua. 8 Mai mult, leviții:
Ieșua, Binui, Cadmiel, Șerebia, Iuda și Matania, care
era peste aducerea de mulțumiri, el și frații lui. 9
De asemenea Bacbuchia și Uni, frații lor, erau unii
în fața celorlalți, în gărzi. 10 Și Ieșua a născut pe
Ioiachim, Ioiachim de asemenea a născut pe Eliașib
și Eliașib a născut pe Ioiada, 11 Și Ioiada a născut
pe Ionatan și Ionatan a născut pe Iadua. 12 Și în
zilele lui Ioiachim, erau preoți, mai marii părinților:
al lui Seraia, Meraia; al lui Ieremia, Hanania; 13 Al
lui Ezra, Meșulam; al lui Amaria, Iohanan; 14 Al lui

Melicu, Ionatan; al lui Șebania, Iosif; **15** Al lui Harim,
Adna; al lui Meraiot, Helcai; **16** Al lui Ido, Zaharia;
al lui Ghineton, Meșulam; **17** Al lui Abiia, Zicri; al lui
Miniamin, al lui Moadia, Piltai; **18** Al lui Bilga, Șamua; al
lui Șemaia, Ionatan; **19** Și al lui Ioiarib, Matenai; al lui
Iedaia, Uzi; **20** Al lui Salai, Calai; al lui Amoc, Eber;
21 Al lui Hilchia, Hașabia; al lui Iedaia, Netaneel. **22**
Leviții în zilele lui Eliașib, Ioiada și Iohanan și Iadua,
erau înregistrați mai marii părinților; de asemenea
preoții, în timpul domniei lui Darius persanul. **23** Fiii
lui Levi, mai marii părinților, au fost înscriși în cartea
cronicilor, până în zilele lui Iohanan, fiul lui Eliașib. **24**
Și mai marii leviților: Hașabia, Șerebia și Ieșua, fiul lui
Cadmiel, cu frații lor stând față în față, ca să laude și
să aducă mulțumiri, conform cu porunca lui David omul
lui Dumnezeu, gardă cu gardă, față în față. **25** Matania
și Bacbuchia, Obadia, Meșulam, Talmon, Acub, erau
portari, făcând de gardă la pragurile porților. **26** Aceștia
erau în zilele lui Ioiachim, fiul lui Ieșua, fiul lui Ioțadac
și în zilele lui Neemia guvernatorul și ale preotului
Ezra, scribul. **27** Și la dedicarea zidului Ierusalimului
ei au căutat pe leviți din toate locurile lor, pentru a-i
aduce la Ierusalim, pentru a ține dedicarea cu veselie,
deopotrivă cu mulțumiri și cu cântare, cu chimvale,
psalterioane și cu harpe. **28** Și fiii cântăreților s-au
adunat, deopotrivă din câmpia din jurul Ierusalimului
și din satele lui Netofati; **29** De asemenea de la casa
Ghilgalului, și din câmpurile Ghebei și Azmavetului;
căci cântăreții își construiseră sate de jur împrejurul
Ierusalimului. **30** Și preoții și leviții s-au purificat și au
purificat poporul și porțile și zidul. **31** Atunci am urcat pe
prinții lui Iuda pe zid și am rânduit două mari cete dintre
cei care aduceau mulțumiri, din care una în dreapta pe
zidul spre poarta bălegarului; **32** Și după ei mergeau
Hoșaia și jumătate din prinții lui Iuda, **33** Și Azaria, Ezra
și Meșulam, **34** Iuda și Beniamin și Șemaia și Ieremia,
35 Și anumiți dintre fiii preoților cu trâmbițe; adică,
Zaharia, fiul lui Ionatan, fiul lui Șemaia, fiul lui Matania,
fiul lui Micaia, fiul lui Zacur, fiul lui Asaf; **36** Și frații săi:
Șemaia și Azareel, Milalai, Ghilalai, Maai, Netaneel și
Iuda, Hanani, cu instrumentele muzicale ale lui David,
omul lui Dumnezeu, și scribul Ezra înaintea lor. **37** Și la
poarta fântânii, care era în fața lor, ei s-au urcat pe
treptele cetății lui David, la urcarea zidului, deasupra
casei lui David, chiar până la poarta apelor spre est.
38 Și cealaltă ceată a lor, care aducea mulțumiri, a
mers în fața lor și eu după ei și jumătate din popor
pe zid, de dincolo de turnul cuptoarelor chiar până la
zidul cel lat; **39** Și pe deasupra porții lui Efraim și pe
deasupra porții vechi și pe deasupra porții peștilor și a
turnului lui Hananeel și a turnului lui Meea, chiar până
la poarta oilor; și au stat în picioare pe loc la poarta
închisorii. **40** Astfel au stat în picioare cele două cete
ale celor care aduceau mulțumiri în casa lui Dumnezeu
și eu și jumătate din conducători cu mine; **41** Și preoții:
Eliachim, Maaseia, Miniamin, Micaia, Elioenai, Zaharia
și Hanania cu trâmbițe; **42** Și Maaseia și Șemaia și
Eleazar și Uzi și Iohanan și Malchiia și Elam și Ezer. Și
cântăreții au cântat tare, cu Izrahia, supraveghetorul
lor. **43** De asemenea în acea zi ei au oferit sacrificii
mari și s-au bucurat, pentru că Dumnezeu îi făcuse
să se bucure cu mare bucurie; soțiile de asemenea și
copiii s-au bucurat; astfel încât bucuria Ierusalimului se
auzea până foarte departe. **44** Și în acel timp au fost
unii rânduiți peste camerele tezaurelor, pentru ofrande,
pentru cele dintâi roade și pentru zeciuieli, pentru a
aduna în ele din câmpurile cetăților porțiile legii pentru
preoți și leviți, pentru că Iuda se bucura de preoții și
de leviții care serveau. **45** Și deopotrivă cântăreții și
portarii țineau serviciul Dumnezeului lor și serviciul
curățirii conform cu porunca lui David și a fiului său,
Solomon, **46** Căci în zilele lui David și ale lui Asaf din
vechime au fost mai mari ai cântăreților și cântări de
laudă și mulțumiri pentru Dumnezeu. **47** Și tot Israelul,
în zilele lui Zorobabel și în zilele lui Neemia, a dat
porțiile cântăreților și portarilor, în fiecare zi porția lui; și
sfințeau lucruri sfinte pentru leviți; și leviții le sfințeau
pentru copiii lui Aaron.

13 În acea zi s-a citit în cartea lui Moise în auzul
poporului; și în ea s-a găsit scris că amonitul și
moabitul nu trebuie să intre în adunarea lui Dumnezeu
pentru totdeauna; **2** Pentru că nu au întâmpinat pe copiii
lui Israel cu pâine și cu apă, ci au angajat pe Balaam
împotriva lor, ca să îi blesteme; totuși Dumnezeul
nostru a întors blestemul în binecuvântare. **3** Și s-a
întâmplat, după ce ei au auzit legea, că au separat
din Israel toată mulțimea amestecată. **4** Și înainte de
aceasta, preotul Eliașib, având supraveghere peste
camera casei Dumnezeului nostru, era aliat cu Tobia; **5**
Și pregătise pentru el o cameră mare, unde înainte
ei puneau darurile de mâncare, tămâia și vasele și
zeciuiala din grâne, vinul nou și untdelemnul, care erau
poruncite să fie date leviților și cântăreților și portarilor,
și ofrandele preoților. **6** Dar în tot acest timp eu nu eram
în Ierusalim, pentru că în anul al treizeci și doilea al lui
Artaxerxes, împăratul Babilonului, am venit la împărat și
după câteva zile am obținut permisiune de la împărat;
7 Și am venit la Ierusalim și am înțeles răul pe care
Eliașib îl făcuse pentru Tobia, pregătindu-i o cameră
în curțile casei lui Dumnezeu. **8** Și m-a mâhnit foarte
mult; de aceea am aruncat toate lucrurile gospodărești
ale lui Tobia afară din cameră. **9** Atunci am poruncit
și ei au curățit camerele; și am adus din nou înapoi
vasele casei lui Dumnezeu, cu darurile de mâncare
și tămâia. **10** Și am priceput că porțiile leviților nu le

fuseseră date; deoarece leviții și cântăreții, care făceau
lucrarea, fugiseră fiecare la câmpul său. 11 Atunci m-
am certat cu conducătorii și am spus: De ce este casa
lui Dumnezeu părăsită? Și i-am adunat și i-am pus la
locul lor. 12 Atunci a adus tot Iuda zeciuiala din grâne
și din vinul nou și din untdelemn la trezorerie. 13 Și am
făcut trezorieri peste tezaure, pe preotul Șelemia și
pe scribul Țadoc și dintre leviți, pe Pedaia; și lângă
ei era Hanan, fiul lui Zacur, fiul lui Matania, pentru că
erau socotiți credincioși, și serviciul lor era să distribuie
fraților lor. 14 Amintește-ți de mine, O Dumnezeul meu,
referitor la aceasta, și nu șterge faptele mele bune
pe care le-am făcut pentru casa Dumnezeului meu și
pentru servirile ei. 15 În acele zile am văzut în Iuda pe
unii călcând teascurile de vin în sabat și aducând snopi
și încărcând măgari; și de asemenea, vin, struguri și
smochine și tot felul de poveri, pe care le aduceau la
Ierusalim în ziua sabatului; și am mărturisit împotriva
lor în ziua când vindeau merindele. 16 Acolo locuiau
de asemenea oameni din Tir, care aduceau pește și
tot felul de mărfuri și le vindeau în sabat copiilor lui
Iuda și în Ierusalim. 17 Atunci m-am certat cu nobilii lui
Iuda și le-am spus: Ce lucru rău este acesta pe care îl
faceți, pângărind ziua sabatului? 18 Nu au făcut părinții
voștri astfel și nu a adus Dumnezeul nostru tot acest
rău asupra noastră și asupra acestei cetăți? Totuși voi
aduceți mai multă furie asupra lui Israel, pângărind
sabatul. 19 Și s-a întâmplat, că atunci când la porțile
Ierusalimului începea să fie întuneric înaintea sabatului,
am poruncit ca porțile să fie închise și am poruncit
ca ele să nu fie deschise până după sabat; și pe unii
dintre servitorii mei i-am pus la porți, ca să nu fie adusă
nicio povară în ziua sabatului. 20 Astfel comercianții și
vânzătorii de tot felul de mărfuri petreceau noaptea
afară din Ierusalim o dată sau de două ori. 21 Atunci am
mărturisit împotriva lor și le-am spus: De ce petreceți
noaptea lângă zid? Dacă faceți astfel din nou, voi
pune mâinile pe voi. Din acel timp nu au mai venit în
sabat. 22 Și am poruncit leviților să se curețe și să vină
și să păzească porțile, pentru a sfinți ziua sabatului.
Amintește-ți de mine, O Dumnezeul meu, referitor și la
aceasta, și cruță-mă conform cu măreția milei tale. 23
În acele zile de asemenea am văzut iudei care s-au
căsătorit cu femei din Asdod, din Amon și din Moab; 24
Și copiii lor vorbeau pe jumătate în vorbirea lui Asdod
și nu puteau vorbi în limba iudaică, ci conform limbii
fiecărui popor. 25 Și m-am certat cu ei și i-am blestemat
și i-am lovit pe unii dintre ei și le-am smuls părul și i-
am pus să jure pe Dumnezeu, spunând: Voi să nu dați
pe fiicele voastre fiilor lor, nici să nu luați pe fiicele lor
pentru fiii voștri sau pentru voi înșivă. 26 Nu a păcătuit
Solomon, împăratul lui Israel, prin aceste lucruri? Totuși
printre multe națiuni, nu a fost împărat asemenea lui,
care a fost preaiubit de Dumnezeul lui și Dumnezeu l-a
făcut împărat peste tot Israelul; totuși chiar și pe el,
femeile străine, l-au făcut să păcătuiască. 27 Să vă
dăm noi atunci ascultare pentru a face tot acest mare
rău, pentru a călca legea împotriva Dumnezeului nostru
căsătorindu-ne cu femei străine? 28 Și unul dintre fiii
lui Ioiada, fiul lui Eliașib, marele preot, era ginere lui
Sanbalat horonitul; de aceea l-am alungat de la mine.
29 Amintește-ți de ei, O Dumnezeul meu, pentru că au
spurcat preoția și legământul preoției și al leviților. 30
Astfel i-am curățit de toți străinii și am rânduit serviciile
preoților și ale leviților, pe fiecare în serviciul lui; 31 Și
pentru darul de lemne la timpuri rânduite și pentru cele
dintâi roade. Amintește-ți de mine, O Dumnezeul meu,
spre bine.

Esther

1 Şi s-a întâmplat în zilele lui Ahaşveroş, (Ahaşveroş
care împărăţea din India până în Etiopia, peste o
sută două zeci şi şapte de provincii); **2** Că în acele zile,
când împăratul Ahaşveroş a şezut pe tronul împărăţiei
sale, care era în palatul Susa, **3** În al treilea an al
domniei sale, el a făcut un ospăţ pentru toţi prinţii lui
şi servitorii lui; puterea Persiei şi a Mediei, nobilii şi
prinţii provinciilor fiind înaintea lui: **4** Când el a arătat
bogăţiile împărăţiei sale glorioase şi onoarea măreţei
sale maiestăţi multe zile: o sută optzeci de zile. **5** Şi
când s-au sfârşit aceste zile, împăratul a făcut un ospăţ
pentru toţi oamenii prezenţi la palatul Susa, deopotrivă
pentru mari şi mici, şapte zile, în curtea grădinii palatului
împăratului. **6** Erau acolo draperii albe, verzi şi albastre,
întinse cu funii de in subţire şi purpură, prinse de inele
de argint şi coloane de marmură; paturile erau din aur
şi argint pe un pavaj de marmură roşie şi albastră şi
albă şi neagră. **7** Şi le dădeau de băut în vase de aur,
(vasele fiind diferite unele de altele,) şi vin împărătesc
din abundenţă, conform stării împăratului. **8** Şi băutul
era conform legii; nimeni nu obliga; fiindcă împăratul
rânduise tuturor ofiţerilor casei sale să facă conform cu
plăcerea fiecăruia. **9** De asemenea împărăteasa Vaşti
a dat un ospăţ pentru femeile din casa împărătească
a împăratului Ahaşveroş. **10** În ziua a şaptea, când
inima împăratului era veselă cu vin, el a poruncit lui
Mehuman, lui Bizta, lui Harbona, lui Bigta şi lui Abagta,
lui Zetar şi lui Carcas, celor şapte fameni care serveau
în prezenţa împăratului Ahaşveroş, **11** Să o aducă
pe împărăteasa Vaşti înaintea împăratului cu coroana
împărătească, pentru a arăta oamenilor şi prinţilor
frumuseţea ei, fiindcă ea era plăcută la vedere. **12**
Dar împărăteasa Vaşti a refuzat să vină la porunca
împăratului dată prin fameni; de aceea împăratul s-
a înfuriat foarte mult şi mânia lui ardea în el. **13**
Atunci împăratul a spus înţelepţilor, care cunoşteau
timpurile, (fiindcă aşa era obiceiul împăratului cu toţi
cei ce cunoşteau lege şi judecată; **14** Şi lângă el erau
Carşena, Şetar, Admata, Tarşiş, Meres, Marsena şi
Memucan, cei şapte prinţi ai Persiei şi ai Mediei, care
vedeau faţa împăratului şi care stăteau în locul dintâi în
împărăţie). **15** Ce să facem împărătesei Vaşti conform
legii, pentru că ea nu a împlinit porunca împăratului
Ahaşveroş dată prin fameni. **16** Şi Memucan a răspuns
înaintea împăratului şi a prinţilor: Împărăteasa Vaşti a
făcut rău nu doar împăratului, ci şi prinţilor şi tuturor
oamenilor din toate provinciile împăratului Ahaşveroş.
17 Fiindcă fapta împărătesei va fi cunoscută tuturor
femeilor, astfel că ele îşi vor dispreţui soţii în ochii lor,
când se va spune: Împăratul Ahaşveroş a poruncit
împărătesei Vaşti să fie adusă înaintea lui, dar ea nu
a venit. **18** Tot aşa prinţesele Persiei şi ale Mediei,
care au auzit despre fapta împărătesei, vor spune la fel
în această zi tuturor prinţilor împăratului. Astfel se va
ridica prea mult dispreţ şi furie. **19** Dacă face plăcere
împăratului, să iasă o poruncă împărătească de la el, şi
să fie scrisă între legile persanilor şi ale mezilor, ca
să nu fie schimbată: Că Vaşti să nu mai intre înaintea
împăratului Ahaşveroş; şi împăratul să dea statutul ei
împărătesc alteia mai bună decât ea. **20** Şi după ce
hotărârea împăratului pe care o va da el va fi făcută
cunoscută prin toată împărăţia lui, (fiindcă este mare,)
toate soţiile vor da onoare soţilor lor, deopotrivă celor
mari şi celor mici. **21** Şi spusa a plăcut împăratului
şi prinţilor; şi împăratul a făcut conform cuvântului lui
Memucan; **22** Şi a trimis scrisori în toate provinciile
împăratului, în fiecare provincie conform scrisului ei
şi fiecărui popor după limba lui, că fiecare bărbat să
stăpânească în casa lui şi că aceasta să fie răspândită
conform limbii fiecărui popor.

2 După aceste lucruri, când furia împăratului
Ahaşveroş s-a potolit, el şi-a amintit de Vaşti şi
ceea ce ea a făcut şi ce s-a hotărât împotriva ei. **2**
Atunci servitorii împăratului care îl serveau i-au spus:
Să se caute fecioare tinere şi plăcute pentru împărat. **3**
Şi împăratul să rânduiască ofiţeri în toate provinciile
împărăţiei sale, pentru ca ei să adune toate fecioarele
tinere şi plăcute la palatul Susa, în casa femeilor,
sub îngrijirea lui Hegai, famenul împăratului, păzitorul
femeilor; şi să le fie date lucrurile lor pentru curăţire. **4**
Şi tânăra care va plăcea împăratului să fie împărăteasă
în locul lui Vaşti. Şi aceasta a plăcut împăratului; şi a
făcut astfel. **5** Şi era în palatul Susa un anumit iudeu, al
cărui nume era Mardoheu, fiul lui Iair, fiul lui Şimei, fiul
lui Chiş, un beniamit; **6** Care a fost adus din Ierusalim
odată cu captivitatea care a fost adusă cu Ieconia
împăratul lui Iuda, pe care i-a adus Nebucadneţar
împăratul Babilonului. **7** Şi el a crescut-o pe Hadasa,
care este Estera, fiica unchiului său; fiindcă ea nu avea
nici tată nici mamă, şi tânăra era plăcută şi frumoasă;
pe ea Mardoheu a luat-o să fie fiica lui după ce tatăl şi
mama ei au murit. **8** Şi s-a întâmplat, când s-a auzit
porunca şi hotărârea împăratului, şi când multe tinere
au fost adunate la palatul Susa, sub îngrijirea lui Hegai,
că şi Estera a fost adusă în casa împăratului, sub
îngrijirea lui Hegai, păzitorul femeilor. **9** Şi tânăra i-a
plăcut şi a obţinut bunătate din partea lui; iar el în grabă
i-a dat lucrurile pentru curăţire, împreună cu lucrurile ei
şi şapte tinere, care se cuvenea să îi fie date din casa
împăratului; şi el a mutat-o pe ea şi pe tinerele ei în cel
mai bun loc în casa femeilor. **10** Estera nu şi-a arătat
nici poporul nici rudenia; fiindcă Mardoheu i-a poruncit

să nu şi-o arate. 11 Şi Mardoheu se plimba zilnic pe
dinaintea curţii casei femeilor, să afle starea Esterei
şi ce se face cu ea. 12 Şi când venea rândul fiecărei
tinere să intre la împăratul Ahaşveroş, după ce a stat
douăsprezece luni, conform obiceiului femeilor, (fiindcă
astfel se împlineau zilele purificării lor, adică, şase luni
cu untdelemn de smirnă, şi şase luni cu arome dulci
şi cu alte lucruri pentru purificarea femeilor). 13 Şi
astfel venea fiecare tânără la împărat; tot ceea ce îşi
dorea i se dădea să ia cu ea din casa femeilor în casa
împăratului. 14 Mergea seara şi se întorcea dimineaţa
în a doua casă a femeilor, sub îngrijirea lui Şaaşgaz,
famenul împăratului, care păzea concubinele; ea nu
mai intra la împărat decât dacă împăratului i-a plăcut
de ea şi era chemată pe nume. 15 Şi când a venit
rândul Esterei, fiica lui Abihail, unchiul lui Mardoheu
care o luase la el ca fiica lui, să intre la împărat, nu a
cerut nimic decât ceea ce Hegai, famenul împăratului,
păzitorul femeilor, a rânduit. Şi Estera a obţinut favoare
înaintea vederii tuturor celor ce o priveau. 16 Astfel
Estera a fost luată la împăratul Ahaşveroş în casa lui
împărătească în luna a zecea, care este luna Tebet, în
al şaptelea an al domniei lui. 17 Şi împăratul a iubit-o pe
Estera mai mult decât pe toate femeile, iar ea a obţinut
har şi favoare înaintea vederii lui mai mult decât toate
fecioarele; astfel că el i-a pus coroana împărătească pe
cap şi a făcut-o împărătească în locul lui Vaşti. 18 Apoi
împăratul a făcut un ospăţ mare tuturor prinţilor lui şi
servitorilor lui, adică ospăţul Esterei; şi a dat o scutire
provinciilor şi a dat daruri conform cu starea împăratului.
19 Şi când fecioarele au fost adunate a doua oară,
atunci Mardoheu a stat la poarta împăratului. 20 Estera
nu şi-a fost arătat încă nici rudenia nici poporul, precum
îi poruncise Mardoheu, pentru că Estera a împlinit
porunca lui Mardoheu, ca şi atunci când ea creştea
lângă el. 21 În acele zile, când Mardoheu stătea în
poarta împăratului, doi dintre famenii împăratului, Bigtan
şi Tereş, dintre aceia care păzeau uşa, s-au înfuriat şi
au căutat să pună mâna pe împăratul Ahaşveroş. 22
Şi acest lucru a fost cunoscut de Mardoheu, care l-a
spus împărătesei Estera; iar Estera a adus aceasta la
cunoştinţa împăratului în numele lui Mardoheu. 23 Şi
după ce s-a făcut cercetarea acestui lucru, s-a aflat
ca adevărat; astfel amândoi au fost spânzuraţi de un
copac; iar aceasta a fost scrisă în cartea cronicilor
înaintea împăratului.

3 După aceste lucruri împăratul Ahaşveroş l-a
promovat pe Haman, fiul lui Hamedata agaghitul şi
l-a avansat şi i-a aşezat tronul peste toţi prinţii care
erau cu el. 2 Şi toţi servitorii împăratului care erau
la poarta împăratului, îngenuncheau şi se plecau lui
Haman, pentru că astfel a poruncit împăratul referitor la
el. Dar Mardoheu nu îngenunchea nici nu i se pleca.
3 Atunci servitorii împăratului, care erau la poarta
împăratului, i-au spus lui Mardoheu: De ce încalci tu
porunca împăratului? 4 Şi s-a întâmplat, după ce i-
au vorbit zilnic, iar el nu le-a dat ascultare, că ei i-au
spus lui Haman să vadă dacă faptele lui Mardoheu ar
continua, pentru că el le spusese că este iudeu. 5 Şi
când a văzut Haman că Mardoheu nu îngenunchea,
nici nu i se pleca, atunci Haman s-a umplut de furie. 6
Şi s-a gândit ca fiind de dispreţ a pune mâinile doar pe
Mardoheu, căci ei i-au arătat poporul lui Mardoheu;
astfel că Haman a căutat să îi nimicească pe toţi iudeii
care erau în toată împărăţia lui Ahaşveroş, poporul lui
Mardoheu. 7 În prima lună, adică, luna Nisan, în al
doisprezecelea an al împăratului Ahaşveroş, au aruncat
Pur, adică sorţul, înaintea lui Haman, din zi în zi şi
din lună în lună, până în a douăsprezecea, adică luna
Adar. 8 Şi Haman a spus împăratului Ahaşveroş: Este
un anumit popor împrăştiat şi răspândit printre oamenii
din toate provinciile împărăţiei tale; şi legile lor sunt
diferite de legile tuturor popoarelor; şi nici nu ţin legile
împăratului, de aceea nu este spre folosul împăratului
să îi lase în pace. 9 Dacă face plăcere împăratului, să
se scrie ca ei să fie nimiciţi; şi eu voi plăti zece mii de
talanţi de argint în mâinile celor însărcinaţi cu acest
lucru, pentru a-i aduce în trezoreria împăratului. 10
Şi împăratul şi-a luat inelul de pe mână, şi l-a dat lui
Haman, fiul lui Hamedata agaghitul, duşmanul iudeilor.
11 Şi împăratul i-a spus lui Haman: Îţi este dat argintul
şi oamenii de asemenea, pentru a face cu ei cum
ţi se pare bine. 12 Apoi în a treisprezecea zi a lunii
întâi au fost chemaţi scribii împăratului, şi s-a scris
conform cu tot ceea ce Haman a poruncit satrapilor
şi guvernatorilor care erau peste fiecare provincie,
şi conducătorilor fiecărui popor din fiecare provincie
conform cu scrierea lor, şi tuturor oamenilor după limba
lor; în numele împăratului Ahaşveroş s-a scris şi sigilat
cu inelul împăratului. 13 Şi au fost trimise scrisori
prin alergători în toate provinciile împăratului, pentru a
nimici, a ucide, şi a face să piară toţi iudeii, deopotrivă
tineri şi bătrâni, copilaşi şi femei, într-o singură zi, în
ziua a treisprezecea, a lunii a douăsprezecea, care este
luna Adar, şi să prade averile lor. 14 Pentru ca porunca
să fie dată în fiecare provincie, o copie a înscrisului
a fost adusă la cunoştinţa tuturor popoarelor, ca să
fie gata pentru acea zi. 15 Alergătorii au ieşit, fiind
grăbiţi de porunca împăratului, şi hotărârea a fost dată
în palatul Susa. Şi împăratul şi Haman s-au aşezat să
bea; dar cetatea Susa era derutată.

4 Când Mardoheu a priceput tot ce s-a făcut, Mardoheu
şi-a sfâşiat hainele şi s-a îmbrăcat în pânză de
sac cu cenuşă, şi a ieşit în mijlocul cetăţii, şi a plâns

tare şi cu amărăciune. 2 Şi a venit până în faţa
porţii împăratului, căci nimeni nu putea intra pe poarta
împăratului îmbrăcat cu pânză de sac. 3 Şi în fiecare
provincie, oriunde ajungea porunca împăratului şi
hotărârea sa, a fost mare jale printre iudei, şi post şi
plâns şi strigăte; şi mulţi zăceau în pânză de sac şi
cenuşă. 4 Şi servitoarele Esterei şi famenii ei au venit
şi i-au spus aceasta. Atunci împărăteasa a fost foarte
mâhnită; şi a trimis haine să îl îmbrace pe Mardoheu, şi
să îi ia pânza de sac de pe el, dar el nu a primit. 5
Atunci Estera a chemat pe Hatac, unul dintre famenii
împăratului, pe care l-a rânduit să aibă grijă de ea, şi
i-a dat o poruncă pentru Mardoheu, să afle ce este
şi de ce. 6 Astfel Hatac a mers la Mardoheu până în
piaţa cetăţii, care era înaintea porţii împăratului. 7 Şi
Mardoheu i-a spus tot ceea ce i s-a întâmplat, şi despre
suma de bani pe care Haman a promis să o plătească
trezoreriilor împăratului pentru iudei, pentru a-i nimici. 8
De asemenea i-a dat copia înscrisului hotărârii, dată în
Susa pentru a-i nimici, pentru a fi arătată Esterei, şi să
îi spună şi să îi poruncească să intre la împărat, să
îl roage şi să facă cerere înaintea lui pentru poporul
ei. 9 Şi Hatac a venit şi a spus Esterei cuvintele lui
Mardoheu. 10 Estera a vorbit din nou lui Hatac şi
i-a dat porunca pentru Mardoheu. 11 Toţi servitorii
împăratului şi oamenii din provinciile împăratului, ştiu
că oricine, fie bărbat, fie femeie, care va intra la împărat
în curtea dinăuntru, fără să fie chemat, este o singură
lege a împăratului, să fie ucis, cu excepţia celui căruia
împăratul îi întinde sceptrul său aurit, ca el să trăiască;
iar eu nu am fost chemată la împărat în aceste treizeci
de zile. 12 Şi i-au spus lui Mardoheu cuvintele Esterei.
13 Atunci Mardoheu i-a poruncit să răspundă Esterei:
Nu gândi în tine însuţi că numai tu vei scăpa în casa
împăratului dintre toţi iudeii. 14 Căci dacă tu vei tăcea
cu totul în acest timp, ajutorul şi eliberarea iudeilor
se va ridica din altă parte; dar tu şi casa tatălui tău
veţi fi nimiciţi; şi cine ştie dacă nu ai venit la împărăţie
tocmai pentru un timp ca acesta? 15 Apoi Estera le-a
cerut să ducă acest răspuns înapoi lui Mardoheu. 16
Du-te, adună toţi iudeii care se află în Susa şi postiţi
pentru mine, şi nici nu mâncaţi nici nu beţi trei zile,
noapte sau zi; de asemenea eu şi servitoarele mele
vom posti la fel; şi astfel voi merge la împărat, ceea ce
nu este conform legii: şi dacă voi pieri, voi pieri. 17 Şi
Mardoheu a plecat pe drumul lui, şi a făcut conform cu
tot ceea ce Estera i-a poruncit.

5 Şi s-a întâmplat în a treia zi, că Estera s-a îmbrăcat
cu haina împărătească şi a stat în picioare în
curtea interioară a casei împăratului, în dreptul casei
împăratului; şi împăratul şedea pe tronul său împărătesc
în casa împărătească, în faţa porţii casei. 2 Şi a fost
astfel, când împăratul a văzut-o pe împărăteasa Estera
stând în picioare în curte, că ea a obţinut favoare în
ochii lui; şi împăratul i-a întins Esterei sceptrul de aur
din mâna lui. Şi Estera s-a apropiat şi a atins vârful
sceptrului. 3 Atunci împăratul i-a spus: Ce doreşti
împărăteasă Estera? Şi care este cererea ta? Ţi se
va da chiar jumătate din împărăţie. 4 Şi Estera a
răspuns: Dacă ar face plăcere împăratului, să vină
astăzi împăratul şi Haman la ospăţul pe care i l-am
pregătit. 5 Atunci împăratul a spus: Grăbeşte-l pe
Haman pentru a face ce a zis Estera. Şi împăratul şi
Haman au venit la ospăţul pe care Estera l-a pregătit. 6
Şi împăratul a spus Esterei la ospăţul vinului: Care este
rugămintea ta, şi ţi se va da? Şi care este cererea ta?
Se va îndeplini până la jumătate din împărăţie. 7 Atunci
Estera a răspuns şi a zis: Rugămintea şi cererea mea
este: 8 Daca am găsit favoare în ochii împăratului şi
dacă face plăcere împăratului să facă după rugămintea
mea şi să împlinească cererea mea, să vină împăratul
şi Haman la ospăţul pe care îl voi pregăti pentru ei, şi
voi face mâine conform spusei împăratului. 9 Şi în acea
zi Haman a plecat bucuros şi cu inimă veselă, dar când
Haman a văzut pe Mardoheu la poarta împăratului,
că nu s-a ridicat, nici nu s-a mişcat pentru el, s-a
umplut de indignare împotriva lui Mardoheu. 10 Cu
toate acestea Haman s-a stăpânit; şi când a ajuns
acasă a trimis şi şi-a chemat prietenii şi pe Zereş, soţia
lui. 11 Şi Haman le-a spus despre gloria bogăţiilor lui
şi de mulţimea copiilor săi şi toate lucrurile în care
împăratul l-a promovat, şi cum l-a avansat deasupra
prinţilor şi servitorilor împăratului. 12 Haman a continuat
spunând: Da, împărăteasa Estera nu a lăsat niciun
alt om decât pe mine să intre cu împăratul la ospăţul
pe care ea l-a pregătit; şi mâine sunt de asemenea
invitat la ea cu împăratul. 13 Totuşi toate acestea nu
îmi folosesc la nimic, cât timp îl văd pe Mardoheu,
iudeul, şezând la poarta împăratului. 14 Atunci Zereş,
soţia lui, şi toţi prietenii lui, i-au spus: Să se facă o
spânzurătoare înaltă de cincizeci de coţi şi mâine să
vorbeşti cu împăratul ca Mardoheu să fie spânzurat
de ea; apoi să mergi voios cu împăratul la ospăţ. Şi
acest lucru a plăcut lui Haman; şi a pus să se facă
spânzurătoarea.

6 În acea noapte împăratul nu a putut să doarmă şi a
poruncit să fie adusă cartea de scriere a cronicilor;
şi ele au fost citite înaintea împăratului. 2 Şi s-a găsit
scris că Mardoheu a spus despre Bigtana şi Tereş,
doi dintre famenii împăratului, păzitorii uşii, care au
căutat să pună mâna pe împăratul Ahaşveroş. 3 Şi
împăratul a spus: Ce onoare şi demnitate s-a făcut lui
Mardoheu pentru aceasta? Atunci servitorii împăratului
care îi serveau i-au spus: Nu i s-a făcut nimic. 4

Şi împăratul a spus: Cine este în curte? Iar Haman
intrase în curtea dinafară a casei împăratului, pentru
a vorbi cu împăratul să îl spânzure pe Mardoheu
de spânzurătoarea pregătită pentru el. 5 Şi servitorii
împăratului i-au spus: Iată, Haman stă în picioare în
curte. Şi împăratul a zis: Lăsaţi-l să intre. 6 Aşa că
Haman a intrat. Şi împăratul i-a spus: Ce să se facă
bărbatului pe care împăratul doreşte să îl onoreze? Şi
Haman s-a gândit în inima lui: Cui ar dori împăratul să
dea mai mult onoare decât mie? 7 Şi Haman a răspuns
împăratului: Pentru bărbatul pe care împăratul doreşte
să îl onoreze, 8 Să fie adus veşmântul împărătesc pe
care împăratul obişnuieşte a-l îmbrăca şi calul pe care
împăratul călăreşte, şi pe cap să i se pună coroana
împărătească; 9 Şi acest veşmânt şi cal să fie puse
în mâna unuia dintre cei mai nobili prinţi, ca ei să
îmbrace cu acestea pe bărbatul pe care împăratul
doreşte să îl onoreze, şi să îl poarte călare prin piaţa
cetăţii şi să vestească înaintea lui: Astfel se va face
bărbatului pe care împăratul doreşte să îl onoreze! 10
Atunci împăratul i-a spus lui Haman: Grăbeşte-te şi ia
veşmântul şi calul precum ai spus, şi fă chiar aşa lui
Mardoheu, iudeul, care stă la poarta împăratului; să nu
lipsească nimic din tot ce ai zis. 11 Apoi Haman a luat
veşmântul şi calul şi l-a îmbrăcat pe Mardoheu, şi l-a
purtat călare prin piaţa cetăţii şi a vestit înaintea lui:
Astfel se va face bărbatului pe care împăratul doreşte
să îl onoreze! 12 Şi Mardoheu s-a întors la poarta
împăratului. Dar Haman s-a grăbit la casa lui jelind, şi
cu capul acoperit. 13 Şi Haman i-a spus lui Zereş, soţiei
sale, şi tuturor prietenilor săi tot ce i se întâmplase.
Atunci înţelepţii lui şi Zereş, soţia lui, i-au spus: Dacă
Mardoheu este din sămânţa iudeilor, înaintea cărora
ai început să cazi, nu vei învinge împotriva lui, ci cu
siguranţă vei cădea înaintea lui. 14 Şi în timp ce ei
încă vorbeau cu el, au venit famenii împăratului şi s-au
grăbit să ducă pe Haman la ospăţul pe care Estera l-a
pregătit.

7 Astfel împăratul şi Haman au venit să se ospăteze
cu împărăteasa Estera. 2 Şi împăratul a spus din
nou Esterei a doua zi la ospăţul vinului: Care este
rugămintea ta, împărătească Estera? Şi îţi va fi dată:
şi care este cererea ta? Şi se va îndeplini, până la
jumătate din împărăţie. 3 Atunci împărăteasa Estera
a răspuns şi a zis: Dacă am găsit favoare în ochii
tăi, împărate, şi dacă face plăcere împăratului, să mi
se dea viaţa la rugămintea mea, şi poporul meu la
cererea mea: 4 Fiindcă suntem vânduţi, eu şi poporul
meu, pentru a fi nimiciţi, pentru a fi ucişi, şi pentru
a pieri. Dar dacă am fi fost vânduţi ca robi şi roabe,
aş fi tăcut, cu toate acestea duşmanul nu ar putea
compensa pierderea împăratului. 5 Atunci împăratul
Ahaşveroş a răspuns şi i-a zis împărătesei Estera:
Cine este el şi unde este cel care îndrăzneşte în inima
lui să facă astfel? 6 Şi Estera a spus: Potrivnicul şi
duşmanul este acest stricat Haman. Atunci Haman
s-a temut înaintea împăratului şi a împărătesei. 7 Şi
împăratul, ridicându-se de la ospăţul vinului în furia
sa, a mers în grădina palatului: şi Haman s-a ridicat în
picioare să îşi ceară viaţa de la împărăteasa Estera;
fiindcă a văzut că răul a fost hotărât împotriva lui de
către împărat. 8 Atunci împăratul s-a întors din grădina
palatului la locul ospăţului vinului; şi Haman era căzut
peste patul unde era Estera. Atunci împăratul a spus:
Să mai şi forţeze el pe împărătească în faţa mea în
casă? Precum a ieşit cuvântul din gura împăratului i-
au acoperit faţa lui Haman. 9 Şi Harbona, unul dintre
fameni, a spus înaintea împăratului: Iată, de asemenea,
spânzurătoarea de cincizeci de coţi înălţime, pe care
Haman a făcut-o pentru Mardoheu, care a vorbit pentru
binele împăratului, se află în casa lui Haman. Atunci
împăratul a spus: Spânzuraţi-l de ea. 10 Astfel ei
au spânzurat pe Haman de spânzurătoarea pregătită
pentru Mardoheu. Atunci furia împăratului s-a potolit.

8 În acea zi împăratul Ahaşveroş a dat casa lui
Haman, duşmanul iudeilor, împărătesei Estera. Şi
Mardoheu a venit înaintea împăratului; fiindcă Estera
spusese ce îi era ei. 2 Şi împăratul şi-a scos inelul,
pe care îl luase de la Haman şi l-a dat lui Mardoheu.
Şi Estera a pus pe Mardoheu peste casa lui Haman.
3 Şi Estera a vorbit încă o dată înaintea împăratului
şi a căzut la picioarele lui şi l-a implorat cu lacrimi să
îndepărteze ticăloşia lui Haman agaghitul şi planul lui
pe care l-a plănuit împotriva iudeilor. 4 Atunci împăratul
a întins sceptrul de aur spre Estera. Astfel Estera s-
a ridicat şi a stat în faţa împăratului. 5 Şi a spus:
Dacă face plăcere împăratului şi dacă am găsit favoare
înaintea vederii lui şi acest lucru pare drept înaintea
împăratului şi eu sunt plăcută în ochii lui, să se scrie
pentru a revoca scrisorile plănuite de Haman fiul lui
Hamedata agaghitul, pe care le-a scris pentru a nimici
pe iudeii care sunt în toate provinciile împăratului: 6
Căci cum aş putea îndura să văd răul care va veni
peste poporul meu? Sau cum aş putea îndura să văd
nimicirea rudeniei mele? 7 Atunci împăratul Ahaşveroş
a spus împărătesei Estera şi iudeului Mardoheu. Iată, i-
am dat Esterei casa lui Haman, şi pe el l-au spânzurat
de spânzurătoare, pentru că şi-a întins mâna împotriva
iudeilor. 8 Scrieţi de asemenea în favoarea iudeilor,
cum vă place, în numele împăratului şi sigilaţi-l cu inelul
împăratului: căci înscrisul scris în numele împăratului şi
sigilat cu inelul împăratului, nimeni nu îl poate revoca.
9 Atunci au fost chemaţi scribii împăratului în acel timp
în a treia lună, care este luna Sivan, în a douăzeci şi

treia zi a ei şi a fost scris conform cu tot ce a poruncit
Mardoheu iudeilor şi locotenenţilor şi prefecţilor şi
conducătorilor provinciilor care sunt din India până în
Etiopia, o sută douăzeci şi şapte de provincii, fiecărei
provincii conform scrierii ei şi fiecărui popor după limba
lui şi iudeilor conform scrierii lor şi conform limbii lor. **10**
Şi a scris în numele împăratului Ahaşveroş şi l-a sigilat
cu inelul împăratului şi a trimis scrisori prin alergători
călări, şi călăreţi pe catâri, cămile şi dromaderi tineri:
11 Prin care împăratul a dat iudeilor care erau în fiecare
cetate să se adune şi să îşi apere viaţa, pentru a nimici,
pentru a ucide, şi pentru a face să piară, orice putere a
oamenilor şi a provinciei care i-ar asalta, deopotrivă
micuţi şi femei şi să prade averile lor, **12** Într-o singură
zi în toate provinciile împăratului Ahaşveroş, adică, în
a treisprezecea zi a lunii a douăsprezecea, care este
luna Adar. **13** Copia înscrisului poruncii dată fiecărei
provincii a fost publicată tuturor popoarelor ca iudeii să
fie gata în acea zi să se răzbune pe duşmanii lor. **14**
Astfel alergătorii care au călărit pe catâri şi cămile au
ieşit, fiind grăbiţi şi presaţi de porunca împăratului. Şi
hotărârea a fost dată la palatul Susa. **15** Şi Mardoheu a
ieşit din prezenţa împăratului în veştmânt împărătesc
albastru şi alb, şi cu o mare coroană din aur, şi cu
o haină de in subţire şi purpură: şi cetatea Susa s-a
bucurat şi s-a veselit. **16** Iudeii au avut strălucire şi
veselie şi bucurie şi onoare. **17** Şi în fiecare provincie şi
în fiecare cetate, oriunde au ajuns porunca împăratului
şi hotărârea lui, iudeii au avut bucurie şi veselie, ospăţ
şi zi bună. Şi mulţi dintre oamenii ţării au devenit iudei;
fiindcă teama de iudei a căzut asupra lor.

9 Astfel în a douăsprezecea lună, care este luna Adar,
în a treisprezecea zi a ei, când porunca împăratului
şi hotărârea lui urmau să se ducă la îndeplinire, în
ziua când duşmanii iudeilor au sperat să aibă stăpânire
asupra lor (dar s-a întâmplat dimpotrivă, că iudeii au
stăpânit asupra celor care i-au urât), **2** Iudeii s-au
adunat în cetăţile lor, în toate provinciile împăratului
Ahaşveroş, ca să pună mâna pe cei care căutau
vătămarea lor. Şi nimeni nu le putea sta împotrivă,
fiindcă teama de ei a căzut asupra tuturor. **3** Şi toţi
conducătorii provinciilor şi locotenenţii şi prefecţii şi
ofiţerii împăratului, au ajutat pe iudei, pentru că teama
de Mardoheu a căzut asupra lor. **4** Fiindcă Mardoheu
era mare în casa împăratului, şi faima lui s-a răspândit
în toate provinciile, pentru că acest Mardoheu a devenit
din ce în ce mai mare. **5** Astfel iudeii au lovit pe toţi
duşmanii lor cu lovitură de sabie, şi măcel şi distrugere
şi au făcut ce au dorit celor ce i-au urât. **6** Şi în palatul
Susa, iudeii au ucis şi au nimicit cinci sute de bărbaţi. **7**
Şi au ucis pe Parşandata şi pe Dalfon şi pe Aspata, **8** Şi
pe Porata şi pe Adalia şi pe Aridata, **9** Şi pe Parmaşta
şi pe Arisai şi pe Aridai şi pe Vajezata, **10** Cei zece fii ai
lui Haman, fiul lui Hamedata, duşmanul iudeilor, dar nu
şi-au pus mâna pe pradă. **11** În acea zi numărul celor
ucişi în palatul Susa a fost adus înaintea împăratului.
12 Şi împăratul a spus împărătesei Estera: Iudeii au
ucis şi au nimicit cinci sute de bărbaţi în palatul Susa şi
pe cei zece fii ai lui Haman. Ce au făcut în celelalte
provincii ale împăratului? Acum care este rugămintea
ta? Spune şi îţi va fi împlinită. Şi care este cererea ta
mai departe? Şi se va face. **13** Atunci Estera a spus:
Dacă face plăcere împăratului, să fie dat iudeilor care
sunt în Susa să facă şi mâine conform hotărârii de
astăzi şi să spânzure de spânzurătoare pe cei zece fii ai
lui Haman. **14** Şi împăratul a poruncit să se facă astfel.
Şi hotărârea s-a dat în Susa. Şi au spânzurat pe cei
zece fii ai lui Haman. **15** Căci iudeii care erau în Susa
s-au adunat şi în ziua a paisprezecea a lunii Adar şi au
ucis trei sute de bărbaţi în Susa; dar nu şi-au pus mâna
pe pradă. **16** Şi ceilalţi iudei care erau în provinciile
împăratului s-au adunat şi şi-au apărat viaţa şi au avut
odihnă din partea duşmanilor lor şi au ucis şaptezeci şi
cinci de mii dintre duşmanii lor, dar nu şi-au pus mâna
pe pradă, **17** În ziua a treisprezecea a lunii Adar; şi în a
paisprezecea zi a ei s-au odihnit şi au făcut-o zi de
ospăţ şi veselie. **18** Dar iudeii care erau în Susa s-au
adunat în a treisprezecea zi a lunii şi în a paisprezecea
zi a ei; şi în a cincisprezecea zi a ei s-au odihnit şi au
făcut-o zi de ospăţ şi veselie. **19** De aceea iudeii din
sate, care au locuit în aşezări neîmprejmuite, au făcut
din ziua a paisprezecea a lunii Adar o zi de veselie şi
de ospăţ şi zi bună şi de trimitere de porţii de mâncare
unii altora. **20** Şi Mardoheu a scris aceste lucruri şi a
trimis scrisori la toţi iudeii care erau în toate provinciile
împăratului Ahaşveroş, deopotrivă celor de aproape şi
de departe, **21** Pentru a stabili printre ei să ţină ziua a
paisprezecea a lunii Adar şi ziua a cincisprezecea a ei,
anual, **22** Ca zilele în care iudeii s-au odihnit din partea
duşmanilor lor şi luna în care li s-a prefăcut întristarea
lor în bucurie şi jelirea lor într-o zi bună; ca să le facă
zile de ospăţ şi bucurie şi de trimitere de porţii de
mâncare unii altora şi de daruri celor săraci. **23** Şi iudeii
au acceptat să facă ceea ce au început, şi ceea ce le-a
scris Mardoheu. **24** Pentru că Haman, fiul lui Hamedata
agaghitul, duşmanul tuturor iudeilor, a plănuit împotriva
iudeilor ca să îi nimicească şi a aruncat Pur, adică,
sorţul, pentru a-i mistui şi pentru a-i nimici. **25** Dar când
Estera a venit înaintea împăratului, el a poruncit prin
scrisori ca planul lui rău, pe care l-a plănuit împotriva
iudeilor, să se întoarcă asupra capului său, şi el şi fiii lui
să fie spânzuraţi pe spânzurătoare; **26** De aceea au
numit aceste zile Purim, după numele Pur. De aceea,
datorită tuturor cuvintelor scrisorii acesteia, şi a ceea
ce au văzut în acest lucru, şi pentru ceea ce li s-a

întâmplat, 27 Iudeii au rânduit şi au luat asupra lor, şi
asupra seminţei lor, şi asupra tuturor celor ce li s-au
alipit, să nu neglijeze să ţină aceste două zile conform
scrierii lor şi conform timpului lor hotărât, în fiecare an;
28 Şi că aceste zile să fie amintite şi ţinute din generaţie
în generaţie, în fiecare familie, în fiecare provincie şi în
fiecare cetate. Şi că aceste zile ale Purimului să nu
lipsească din mijlocul iudeilor, nici să nu se şteargă
amintirea lor din sămânţa lor. 29 Atunci împărăteasa
Estera, fiica lui Abihail şi Mardoheu iudeul, au scris cu
toată autoritatea, pentru a confirma această a doua
scrisoare a Purimului. 30 Iar el a trimis scrisorile tuturor
iudeilor, şi celor o sută douăzeci şi şapte de provincii ale
împărăţiei lui Ahaşveroş, cu aceste cuvinte de pace şi
adevăr, 31 Pentru a confirma aceste zile ale Purimului
la timpul lor hotărât, după cum le-a poruncit Mardoheu
iudeul şi împărăteasa Estera, şi după cum au hotărât
pentru ei şi pentru sămânţa lor, lucrurile posturilor şi
a strigătului lor. 32 Şi hotărârea Esterei a confirmat
aceste lucruri despre Purim şi a fost scris în carte.

10 Şi împăratul Ahaşveroş a aşezat un tribut asupra
ţării şi asupra insulelor mării. 2 Şi toate faptele
puterii lui, şi ale tăriei lui, şi declaraţia măreţiei lui
Mardoheu, la care l-a avansat împăratul, nu sunt scrise
ele în cartea cronicilor împăraţilor Mediei şi ai Persiei?
3 Căci Mardoheu, iudeul, a fost primul după împăratul
Ahaşveroş, şi mare printre iudei, şi primit de mulţimea
fraţilor săi, căutând bunăstarea poporului său, şi vorbind
pace către toată sămânţa sa.

Iov

1 A fost un om în țara Uț, al cărui nume era Iov; și acel
om era desăvârșit și integru și unul care se temea
de Dumnezeu și evita răul. **2** Și i s-au născut șapte fii
și trei fiice. **3** Averea lui de asemenea era șapte mii
de oi și trei mii de cămile și cinci sute de perechi de
boi și cinci sute de măgărițe și o gospodărie foarte
mare, astfel încât acest om era cel mai mare dintre toți
oamenii din est. **4** Și fiii lui mergeau și dădeau ospețe
în casele lor, fiecare la ziua lui; și trimiteau și chemau
pe cele trei surori ale lor să mănânce și să bea cu ei. **5**
Și se întâmpla, când zilele ospețelor treceau, că Iov
trimitea și îi sfințea și se ridica devreme dimineața și
aducea ofrande arse conform numărului lor, al tuturor,
pentru că Iov spunea: Poate că fiii mei au păcătuit și au
blestemat pe Dumnezeu în inimile lor. Astfel făcea Iov
continuu. **6** Și a fost o zi când fiii lui Dumnezeu au venit
să se prezinte înaintea DOMNULUI; și Satan a venit de
asemenea printre ei. **7** Și DOMNUL i-a spus lui Satan:
De unde vii? Atunci Satan a răspuns DOMNULUI și a
zis: De la cutreierarea pământului și de la umblarea
în sus și în jos pe acesta. **8** Și DOMNUL i-a spus lui
Satan: Ai luat aminte la servitorul meu Iov, că nu este
niciunul asemenea lui pe pământ, un om desăvârșit
și integru, unul care se teme de Dumnezeu și evită
răul? **9** Atunci Satan a răspuns DOMNULUI și a zis: Se
teme Iov de Dumnezeu degeaba? **10** Nu l-ai îngrădit
pe el și casa lui și tot ce are de jur împrejur? Tu ai
binecuvântat lucrarea mâinilor sale și averea lui s-a
înmulțit în țară. **11** Dar întinde-ți mâna acum și atinge
tot ce are el și te va blestema în față. **12** Și DOMNUL i-
a spus lui Satan: Iată, tot ce are el este în puterea ta;
numai asupra lui să nu îți întinzi mâna. Astfel Satan a
plecat din prezența DOMNULUI. **13** Și a fost o zi când
fiii săi și fiicele sale mâncau și beau vin în casa fratelui
lor mai mare. **14** Și a venit un mesager la Iov și a spus:
Boii arau și măgărițele păsteau lângă ei; **15** Și sabeenii
au căzut asupra lor și i-au luat; da, au ucis servitorii
cu tăișul sabiei; și doar eu singur am scăpat ca să îți
aduc vestea. **16** În timp ce el încă vorbea, a venit de
asemenea un altul și a spus: Focul lui Dumnezeu a
căzut din cer și a ars oile și servitorii și i-a mistuit; și
doar eu singur am scăpat ca să îți aduc vestea. **17**
În timp ce el încă vorbea, a venit de asemenea un
altul și a spus: Caldeenii au făcut trei cete și au căzut
asupra cămilelor și le-au dus, da, și au ucis servitorii
cu tăișul sabiei; și doar eu singur am scăpat ca să
îți aduc vestea. **18** În timp ce el încă vorbea, a venit
de asemenea un altul și a spus: Fiii tăi și fiicele tale
mâncau și beau vin în casa fratelui lor mai mare, **19** Și,
iată, a venit un vânt mare dinspre pustie și a lovit cele
patru colțuri ale casei și ea a căzut peste tineri și ei
sunt morți; și doar eu singur am scăpat ca să îți aduc
vestea. **20** Atunci Iov s-a ridicat și și-a rupt mantaua și
și-a ras capul și a căzut la pământ și s-a închinat, **21** Și
a spus: Gol am ieșit din pântecele mamei mele și gol
mă voi întoarce acolo: DOMNUL a dat și DOMNUL
a luat; binecuvântat fie numele DOMNULUI. **22** În
toate acestea Iov nu a păcătuit, nici nu l-a acuzat pe
Dumnezeu prostește.

2 Din nou a fost o zi când fiii lui Dumnezeu au venit
să se prezinte înaintea DOMNULUI și Satan a
venit de asemenea printre ei să se prezinte înaintea
DOMNULUI. **2** Și DOMNUL i-a spus lui Satan: De unde
vii? Și Satan a răspuns DOMNULUI și a zis: De la
cutreierarea pământului și de la umblarea în sus și în
jos pe acesta. **3** Și DOMNUL i-a spus lui Satan: Ai
luat aminte la servitorul meu Iov, că nu este niciunul
asemenea lui pe pământ, un om desăvârșit și integru,
unul care se teme de Dumnezeu și evită răul? Și totuși
el își ține strâns integritatea, cu toate că mă stârnești
împotriva lui, să îl nimicesc fără motiv. **4** Și Satan a
răspuns DOMNULUI și a zis: Piele pentru piele, da, tot
ce are un om, va da pentru viața lui. **5** Dar întinde-ți
mâna acum și atinge-i osul și carnea și te va blestema
în față. **6** Și DOMNUL i-a spus lui Satan: Iată, el este în
mâna ta, numai cruță-i viața. **7** Astfel a plecat Satan
din prezența DOMNULUI și a lovit pe Iov cu ulcere
aspre de la talpa piciorului până în creștetul său. **8**
Și el și-a luat un ciob ca să se scarpine cu el; și a
șezut în cenușă. **9** Atunci soția lui i-a spus: Încă îți
păstrezi integritatea? Blestemă pe Dumnezeu și mori.
10 Dar el i-a spus: Tu vorbești precum vorbește una
dintre femeile proaste. Ce? Să primim binele din mâna
lui Dumnezeu și să nu primim răul? În toată aceasta
Iov nu a păcătuit cu buzele sale. **11** Și când cei trei
prieteni ai lui Iov au auzit despre tot acest rău ce a
venit peste el, au venit fiecare de la locul lui; Elifaz
temanitul și Bildad șuhitul și Țofar naamatitul; căci se
înțeleseseră împreună să vină să jelească cu el și să
îl mângâie. **12** Și când și-au ridicat ochii de departe
și nu l-au cunoscut și-au ridicat vocile și au plâns; și
și-au rupt fiecare mantaua lui și au împrăștiat țărână
spre cer, peste capetele lor. **13** Astfel au șezut cu el
pe pământ șapte zile și șapte nopți și niciunul nu i-a
vorbit un cuvânt, pentru că au văzut că mâhnirea lui
era foarte mare.

3 După aceasta, Iov și-a deschis gura și și-a blestemat
ziua. **2** Și Iov a vorbit și a spus: **3** Să piară ziua
în care m-am născut și noaptea în care a fost spus:
Un copil de parte bărbătească este conceput. **4** Să fie
acea zi întuneric; Dumnezeu să nu îi dea atenție din
înalt și să nu strălucească lumina peste ea. **5** Să o

întineze întunericul și umbra morții; să locuiască un
nor peste ea; să o înspăimânte întunecimea zilei. 6
Cât despre acea noapte, întunericul să o apuce; să
nu fie alăturată zilelor anului, să nu vină la numărul
lunilor. 7 Iată, acea noapte să fie solitară, nicio voce
de bucurie să nu intre în ea. 8 Să o blesteme cei ce
blestemă ziua, care sunt gata să își înalțe jelirea. 9
Stelele amurgului acesteia să fie întuneric; să caute
lumină, dar să nu găsească; nici să nu vadă răsăritul
zilei, 10 Pentru că nu a închis ușile pântecelui mamei
mele, nici nu a ascuns întristare de la ochii mei. 11
De ce nu am murit eu din pântece? De ce nu mi-am
dat eu duhul când am ieșit din pântece? 12 De ce m-
au întâmpinat genunchii? Sau sânii ca să îi sug? 13
Căci acum aș zace și aș tăcea, aș dormi, atunci aș fi
avut odihnă, 14 Cu împărați și sfătuitori ai pământului,
care și-au zidit locuri pustii; 15 Sau cu prinți care au
avut aur, care și-au umplut casele cu argint; 16 Sau
ca o naștere ascunsă, nelatimp, nu aș mai fi fost; ca
prunci care nu au văzut niciodată lumina. 17 Acolo
cei stricați încetează a tulbura; și acolo cei obosiți au
odihnă. 18 Acolo prizonierii se odihnesc împreună; nu
aud vocea opresorului. 19 Cei mici și cei mari sunt
acolo; și servitorul este liber de stăpânul lui. 20 Pentru
ce se dă lumină celui în nefericire și viață celui amărât
în suflet, 21 Care tânjesc după moarte, dar ea nu vine;
și sapă după ea mai mult decât după tezaure ascunse;
22 Care se bucură peste măsură și se veselesc când
pot găsi mormântul? 23 De ce se dă lumină unui om
a cărui cale este ascunsă și pe care Dumnezeu l-a
îngrădit? 24 Căci suspinul meu vine înainte să mănânc
și răcnetele mele sunt turnate ca apele. 25 Pentru că
lucrul de care m-am temut foarte mult a venit asupra
mea și de ceea ce m-am temut m-a ajuns. 26 Nu
am avut nici siguranță, nici odihnă, nici tăcere; totuși
tulburarea a venit asupra mea.

4 Atunci Elifaz temanitul a răspuns și a zis: 2 Dacă
încercăm să vorbim îndeaproape cu tine, vei fi
mâhnit? Dar cine se poate opri de la a vorbi? 3 Iată,
tu ai instruit pe mulți și ai întărit mâinile slabe. 4
Cuvintele tale au susținut pe cel ce cădea și ai întărit
genunchii slabi. 5 Dar acum aceasta a venit peste tine
și leșini; te atinge și ești tulburat. 6 Nu este aceasta
teama ta, încrederea ta, speranța ta și integritatea
căilor tale? 7 Amintește-ți, te rog, cine a pierit vreodată,
fiind nevinovat? Sau unde au fost stârpiți cei drepți? 8
După cum am văzut, cei ce ară nelegiuire și seamănă
stricăciune, seceră aceleași lucruri. 9 Prin pufnirea
lui Dumnezeu ei pier și prin suflarea nărilor sale sunt
mistuiți. 10 Răcnetul leului și vocea leului feroce și dinții
leilor tineri, sunt frânte. 11 Leul bătrân piere din lipsă de
pradă și puii leoaicei tari sunt împrăștiați peste tot. 12
Acum un lucru mi-a fost adus în ascuns și urechea
mea a primit puțin din acesta. 13 În gândurile din
viziunile nopții, când somn adânc cade peste oameni,
14 Teamă a venit asupra mea și cutremur, care a făcut
toate oasele mele să tremure. 15 Atunci un duh a
trecut înaintea feței mele; părul cărnii mele s-a zbârlit;
16 A stat pe loc, dar nu i-am putut distinge forma; o
imagine a fost înaintea ochilor mei, era liniște și am
auzit o voce, spunând: 17 Să fie omul muritor mai
drept decât Dumnezeu? Să fie un om mai pur decât
făcătorul său? 18 Iată, el nu și-a pus încrederea în
servitorii săi; și pe îngerii săi i-a acuzat de nebunie. 19
Cu cât mai puțin în cei ce locuiesc în case de lut, a
căror temelie este în țărână, care sunt zdrobite înaintea
moliei? 20 Ei sunt nimiciți de dimineața până seara, ei
pier pentru totdeauna fără ca cineva să ia aminte. 21
Nu va dispărea măreția care este în ei? Ei mor, chiar
fără înțelepciune.

5 Cheamă acum, dacă este vreunul să îți răspundă;
și la care dintre sfinți te vei întoarce? 2 Căci furia
omoară pe nebun și invidia ucide pe cel prost. 3 Am
văzut pe cel nebun prinzând rădăcină, dar dintr-odată
i-am blestemat locuința. 4 Copiii lui sunt departe de
siguranță și sunt zdrobiți la poartă și nu este vreunul
să îi elibereze. 5 Al cărui seceriș îl mănâncă cel
flămând și îl ia chiar dintre spini, iar tâlharul le înghite
averea. 6 Deși nenorocirea nu iese din țărână, nici
necazul nu răsare din pământ; 7 Totuși omul se naște
pentru necaz, precum scânteile zboară în sus. 8 Eu aș
căuta spre Dumnezeu și i-aș încredința cauza mea lui
Dumnezeu, 9 Care face lucruri mari și de nepătruns,
lucruri minunate fără număr; 10 Care dă ploaie peste
pământ și trimite ape peste câmpuri; 11 Pentru a așeza
în înalt pe cei umili; și cei ce jelesc să fie înălțați la
siguranță. 12 El zădărnicește planurile celor vicleni,
astfel că mâinile lor nu își pot împlini planul. 13 El
prinde pe înțelepți în vicleniile lor, și sfatul celor perverși
este dat peste cap. 14 Ei se întâlnesc cu întunericul în
timpul zilei și bâjbâie în miezul zilei precum în noapte.
15 Dar el salvează pe cel sărac de sabie, de gura
lor și de mâna celui puternic. 16 Astfel cel sărac are
speranță și nelegiuirea își oprește gura. 17 Iată, fericit
este omul pe care Dumnezeu îl corectează, de aceea
nu disprețui disciplinarea celui Atotputernic; 18 Căci el
face să doară, și tot el leagă rănile; el rănește și tot
mâinile lui vindecă. 19 El te va elibera în șase necazuri;
da, în șapte nu te va atinge niciun rău. 20 În foamete te
va răscumpăra de la moarte, și în război de la puterea
sabiei. 21 Vei fi ascuns de biciuirea limbii și nu te vei
teme de nimicire când vine. 22 De nimicire și foamete
vei râde; și nu te vei teme de fiarele pământului. 23
Pentru că vei fi în alianță cu pietrele câmpului și fiarele

câmpului vor fi în pace cu tine. **24** Și vei cunoaște că al
tău cort va fi în pace; și îți vei cerceta locuința și nu vei
păcătui. **25** Vei cunoaște de asemenea că sămânța ta
va fi mare și urmașii tăi ca iarba pământului. **26** Vei
ajunge la mormântul tău la o vârstă deplină, precum un
snop de grâu strâns la timpul lui. **27** Iată, aceasta, noi
am cercetat-o, așa este; ascult-o și cunoaște-o pentru
binele tău.

6 Dar Iov a răspuns și a zis: **2** De ar fi fost cântărită în
întregime mâhnirea mea și nenorocirea mea pusă
în balanță împreună! **3** Căci acum ar fi mai grea decât
nisipul mării; de aceea cuvintele mele sunt înghițite. **4**
Fiindcă săgețile celui Atotputernic sunt în mine, otrava
lor îmi bea duhul, terorile lui Dumnezeu se așază în
rând împotriva mea. **5** Rage măgarul sălbatic când
are iarbă? Sau mugește boul peste nutrețul lui? **6** Se
poate mânca fără sare ceea ce este fără gust? Sau
este vreun gust în albușul unui ou? **7** Lucrurile pe care
sufletul meu a refuzat să le atingă sunt ca hrana care
mă întristează. **8** O, de aș avea cererea mea împlinită
și de mi-ar da Dumnezeu lucrul pentru care tânjesc! **9**
Chiar de i-ar plăcea lui Dumnezeu să mă nimicească,
de și-ar dezlănțui mâna și m-ar stârpi! **10** Atunci totuși
aș avea mângâiere; da, m-aș împietri în întristare,
să nu cruțe, pentru că nu am ascuns cuvintele Celui
Sfânt. **11** Ce este puterea mea ca eu să sper? Și ce
este sfârșitul meu ca să îmi prelungesc viața? **12** Este
puterea mea puterea pietrelor? Sau este carnea mea
din aramă? **13** Nu este ajutorul meu în mine? Și este
înțelepciunea cu totul alungată de la mine? **14** Celui
ce este nenorocit, milă ar trebui arătată de prietenul
său; dar el părăsește teama de cel Atotputernic. **15**
Frații mei au lucrat înșelător ca un pârâu și ei trec
precum curgerea pâraielor, **16** Care sunt negricioase
din cauza gheții și în care zăpada este ascunsă; **17**
În timp ce se încălzesc, ele dispar; când este arșiță
ele sunt mistuite din locul lor. **18** Cărările drumului lor
sunt abătute; merg spre nimic și pier. **19** Trupele din
Tema s-au uitat, caravanele din Seba i-au așteptat. **20**
Ei au fost încurcați deoarece au sperat; au venit acolo
și au fost rușinați. **21** Pentru că acum sunteți nimic;
vedeți doborârea mea și vă temeți. **22** Am spus eu:
Aduceți-mi! Sau: Dați o răsplată pentru mine din averea
voastră? **23** Sau: Eliberați-mă din mâna dușmanului
meu? Sau: Răscumpărați-mă din mâna celor puternici?
24 Învață-mă și îmi voi ține limba; și fă-mă să înțeleg
unde am greșit. **25** Cât de puternice sunt cuvintele
drepte! Dar ce mustră certarea voastră? **26** Vă închipuiți
că mustrați cuvintele și vorbirile unuia disperat, care
sunt ca vântul? **27** Da, voi copleșiți pe cel fără tată și
săpați o groapă pentru prietenul vostru. **28** De aceea
acum mulțumiți-vă, priviți-mă, pentru că vă este evident
dacă mint. **29** Întoarceți-vă, vă rog, să nu fie aceasta
nelegiuire; da, întoarceți-vă din nou, dreptatea mea
este în aceasta. **30** Este nelegiuire în limba mea? Nu
poate gustul meu discerne lucruri perverse?

7 Nu este un timp rânduit omului pe pământ? Nu sunt
de asemenea zilele lui ca zilele unui angajat? **2**
Precum un servitor cu ardoare dorește umbra și cum
un angajat așteaptă răsplata muncii sale, **3** Așa sunt
eu făcut să moștenesc luni de deșertăciune; și nopți
obositoare îmi sunt rânduite. **4** Când mă culc, eu spun:
Când mă voi ridica și noaptea să fi trecut? Și sunt sătul
de răsuciri până la răsăritul zilei. **5** Carnea mea este
îmbrăcată cu viermi și bulgări de țărână; pielea mea
este crăpată și a devenit dezgustătoare. **6** Zilele mele
sunt mai iuți decât suveica țesătorului și sunt petrecute
fără speranță. **7** Amintește-ți că viața mea este vânt,
ochiul meu nu va mai vedea binele. **8** Ochiul celui ce
m-a văzut nu mă va mai vedea, ochii tăi sunt peste
mine și eu nu mai sunt. **9** Precum norul este mistuit și
se împrăștie, tot așa cel ce coboară în mormânt nu
va mai urca. **(Sheol h7585)** **10** Nu se va mai întoarce
la casa lui, nici locul lui nu îl va mai cunoaște. **11** De
aceea nu îmi voi înfrâna gura; voi vorbi în chinul duhului
meu, mă voi plânge în amărăciunea sufletului meu.
12 Sunt eu o mare sau o balenă, de ai pus o gardă
peste mine? **13** Când spun: Patul meu mă va mângâia,
culcușul meu îmi va ușura plângerea; **14** Atunci tu mă
înspăimânți cu vise și mă îngrozești prin viziuni, **15**
Astfel că sufletul meu alege strangulare și moarte mai
degrabă decât viața mea. **16** Sunt scârbit de ea; nu voi
trăi întotdeauna; lasă-mă în pace, căci zilele mele sunt
deșertăciune. **17** Ce este omul să îl preamărești? Și să
îți apleci inima peste el? **18** Și să îl cercetezi în fiecare
dimineață și să îl încerci în fiecare clipă? **19** Cât timp
nu te vei depărta de mine, nici nu mă vei lăsa în pace
până ce îmi voi fi înghițit scuipatul? **20** Am păcătuit, ce
să îți fac, păzitorule de oameni? De ce m-ai pus ca
semn împotriva ta, astfel încât sunt o povară pentru
mine însumi? **21** Și de ce nu îmi ierți fărădelegea și nu
îmi iei nelegiuirea? Căci acum voi dormi în țărână; și
mă vei căuta dimineața, dar nu voi mai fi.

8 A tunci Bildad șuhitul a răspuns și a zis: **2** Cât vei
mai vorbi aceste lucruri? Și cât timp vor fi cuvintele
gurii tale ca un vânt puternic? **3** Pervertește Dumnezeu
judecata? Sau pervertește Atotputernicul dreptatea?
4 Dacă ai tăi copii au păcătuit împotriva lui și el i-a
lepădat pentru fărădelegea lor; **5** Dacă ai căuta pe
Dumnezeu din timp și ți-ai îndrepta cererea către cel
Atotputernic, **6** Dacă ai fi fost pur și integru, cu adevărat
el s-ar trezi acum pentru tine și ar face să prospere
locuința dreptății tale. **7** Deși începutul tău a fost mic,
totuși sfârșitul tău de pe urmă va crește mult. **8** Căci

întreabă, te rog, despre generația trecută și pregătește-
te pentru cercetarea despre părinții lor; 9 Pentru că
noi suntem doar de ieri și nu știm nimic, fiindcă zilele
noastre pe pământ sunt o umbră; 10 Nu te vor învăța
ei și nu îți vor spune și nu vor rosti cuvinte din inima
lor? 11 Poate crește papura fără mlaștină? Poate irisul
crește fără apă? 12 Pe când este încă verde și netăiat,
se ofilește înaintea oricărei alte ierburi. 13 Astfel sunt
cărările tuturor celor ce uită pe Dumnezeu; și speranța
fățarnicului va pieri, 14 A cărui speranță va fi retezată
și a cărui încredere va fi pânză de păianjen. 15 Se
va sprijini de casa lui, dar ea nu va sta în picioare;
o va ține strâns, dar nu va dura. 16 El este verde
înaintea soarelui și ramura lui se întinde în grădina
sa. 17 Rădăcinile lui sunt înfășurate în jurul movilei și
vede locul pietrelor. 18 Dacă îl nimicește din locul său,
atunci acesta îl va nega, spunând: Nu te-am văzut.
19 Iată, aceasta este bucuria căii sale, și din pământ
alții vor crește. 20 Iată, Dumnezeu nu va lepăda un
om desăvârșit, nici nu îi va ajuta pe făcătorii de rău,
21 Până ce umple gura ta cu râset și buzele tale cu
bucurie. 22 Cei ce te urăsc vor fi îmbrăcați cu rușine, și
locuința celor stricați va ajunge de nimic.

9 Atunci Iov a răspuns și a zis: 2 Cu adevărat știu că
așa este, dar cum ar fi un om drept cu Dumnezeu?
3 Dacă se va certa cu el, nu îi poate răspunde una
dintr-o mie. 4 El este înțelept în inimă și puternic în
tărie; cine a prosperat împietrindu-se împotriva lui?
5 Care mută munții și ei nu știu, care îi răstoarnă în
mânia sa. 6 Care clatină pământul din locul lui și stâlpii
săi se cutremură. 7 Care poruncește soarelui iar el
nu răsare; și sigilează stelele. 8 Care singur întinde
cerurile și calcă pe valurile mării. 9 Care face Ursa,
Orionul și Pleiadele și încăperile sudului. 10 Care face
lucruri mari, peste putință a fi socotite, da, și minuni
fără număr. 11 Iată, el merge pe lângă mine și eu nu
îl văd; trece de asemenea pe lângă mine, dar nu îl
percep. 12 Iată, el ia, cine îl poate împiedica? Cine îi va
spune: Ce faci? 13 Dacă Dumnezeu nu își va retrage
mânia, ajutoarele mândre se încovoaie sub el. 14 Cu
cât mai puțin să îi răspund și să îmi aleg cuvintele [să
mă judec] cu el? 15 Căruia, deși am fost drept, totuși
nu i-aș răspunde, ci aș face cerere către judecătorul
meu. 16 Dacă l-aș fi chemat, iar el mi-ar fi răspuns,
totuși nu aș crede că a dat ascultare vocii mele. 17
Căci mă frânge cu o furtună și îmi înmulțește rănile
fără motiv. 18 Nu îmi va permite să îmi trag suflarea, ci
mă umple cu amărăciune. 19 Dacă vorbesc despre
putere, iată, el este puternic; și despre judecată, cine
îmi va rândui un timp să pledez? 20 Dacă mă declar
drept, propria mea gură mă va condamna; dacă spun:
Sunt desăvârșit, aceasta mă va dovedi de asemenea
pervers. 21 Chiar dacă eu aș fi desăvârșit, totuși nu mi-
aș cunoaște sufletul, mi-aș disprețui viața. 22 Acesta
este un lucru, de aceea l-am spus: El nimicește pe
cel desăvârșit și pe cel stricat. 23 Dacă biciul ucide
dintr-odată, el va râde la încercarea celui nevinovat. 24
Pământul este dat în mâna celor stricați; el acoperă
fețele judecătorilor acestuia; dacă nu, unde și cine este
el? 25 Acum zilele mele sunt mai iuți decât un alergător;
ele zboară și nu văd nimic bun. 26 Au trecut precum
corăbiile iuți, precum acvila care se grăbește la pradă.
27 Dacă spun: Voi uita plângerea mea, îmi voi părăsi
întristarea și mă voi mângâia; 28 Mi-e teamă de toate
întristările mele, știu că nu mă vei considera nevinovat.
29 Dacă sunt stricat, de ce muncesc în zadar? 30 Dacă
mă spăl cu apă din zăpadă și îmi curăț mâinile ca
niciodată, 31 Totuși mă vei scufunda în șanț și propriile
mele haine mă vor detesta. 32 Pentru că nu este om
cum sunt eu, ca să îi răspund și să venim împreună la
judecată. 33 Între noi nu este arbitru, să își pună mâna
peste amândoi. 34 Să își ia toiagul de la mine și să nu
mă îngrozească spaima lui; 35 Atunci aș vorbi și nu m-
aș teme de el; dar nu este așa cu mine.

10 Sufletul mi s-a obosit de viață; îmi voi lăsa
plângerea asupra mea; voi vorbi în amărăciunea
sufletului meu. 2 Îi voi spune lui Dumnezeu: Nu mă
condamna; arată-mi pentru ce te cerți cu mine. 3 Este
bine ca tu să oprimi, să disprețuiești lucrarea mâinilor
tale și să strălucești peste sfatul celor stricați? 4 Ai
tu ochi de carne? Sau vezi tu cum vede omul? 5
Sunt zilele tale precum zilele omului? Sunt anii tăi
precum zilele omului, 6 Să cauți nelegiuirea mea și să
cercetezi păcatul meu? 7 Tu știi că nu sunt stricat; și
nu este nimeni care să scape din mâna ta. 8 Mâinile
tale m-au făcut și m-au modelat de jur împrejur; totuși
mă nimicești. 9 Amintește-ți, te implor, că m-ai făcut
precum lutul; și mă vei aduce înapoi în țărână? 10
Nu m-ai turnat precum laptele și nu m-ai închegat
ca brânza? 11 M-ai îmbrăcat cu piele și carne și m-
ai îngrădit cu oase și tendoane. 12 Mi-ai dat viață și
favoare și cercetarea ta mi-a păstrat duhul. 13 Și aceste
lucruri le-ai ascuns în inima ta, știu că aceasta este
în tine. 14 Dacă păcătuiesc, atunci mă însemnezi și
nu mă vei achita de nelegiuirea mea. 15 Dacă sunt
stricat, vai mie; și dacă sunt drept, totuși nu îmi voi
înălța capul. Sunt plin de confuzie; de aceea privește
nenorocirea mea, 16 Pentru că ea se mărește. Mă
vânezi ca un leu feroce; și din nou te arăți minunat
asupra mea. 17 Îți înnoiești martorii împotriva mea și îți
mărești indignarea asupra mea; schimbări și război sunt
împotriva mea. 18 Pentru ce m-ai scos din pântece? O,
de mi-aș fi dat duhul și niciun ochi să nu mă fi văzut!
19 Trebuia să fiu ca și cum nu aș fi fost; trebuia să fiu

purtat din pântece la mormânt. 20 Nu sunt zilele mele puține? Încetează și lasă-mă în pace ca să am puțină mângâiere. 21 Înainte să merg acolo de unde nu mă voi întoarce, în țara întunericului și umbra morții; 22 O țară a întunericului, ca însăși întunericul; și a umbrei morții, fără nicio ordine, și unde lumina este ca întunericul.

11 Atunci a răspuns Țofar naamatitul și a zis: 2 Nu ar trebui să se răspundă mulțimii de cuvinte? Și ar trebui să fie declarat drept un om plin de vorbire? 3 Ar trebui minciunile tale să facă pe oameni să tacă? Și când tu batjocorești, nu te va face niciun om de rușine? 4 Pentru că ai spus: Doctrina mea este pură și eu sunt curat în ochii tăi. 5 Dar de ar vorbi Dumnezeu și și-ar deschide buzele împotriva ta; 6 Și de ți-ar arăta tainele înțelepciunii, că ele sunt dublul a ceea ce este! Să știi de aceea că Dumnezeu îți cere mai puțin decât merită nelegiuirea ta. 7 Poți tu prin cercetare să găsești pe Dumnezeu? Poți afla până la desăvârșire pe cel Atotputernic? 8 Este la fel de înaltă ca cerul; ce poți tu face? Mai adâncă decât iadul; ce poți tu cunoaște? (Sheol h7585) 9 Măsura ei este mai lungă decât pământul și mai largă decât marea. 10 Dacă el retează și închide, sau adună, atunci cine îl poate împiedica? 11 Pentru că el cunoaște oamenii deșerți și vede stricăciunea; nu va lua el aminte la ea? 12 Căci omul deșert ar fi înțelept, deși omul se naște ca mânzul unei măgărițe sălbatice. 13 Dacă îți pregătești inima și îți întinzi mâinile spre el, 14 Dacă este nelegiuire în mâna ta, pune-o departe și să nu locuiască stricăciunea în corturile tale. 15 Fiindcă atunci îți vei ridica fața fără pată; da, vei fi neclintit și nu te vei teme; 16 Deoarece îți vei uita nefericirea și ți-o vei aminti ca ape care trec; 17 Și vârsta ta va fi mai senină ca miezul zilei; vei străluci, vei fi ca dimineața. 18 Și vei fi în siguranță, pentru că este speranță; da, vei săpa împrejurul tău și te vei odihni în siguranță. 19 De asemenea te vei culca și nimeni nu te va înspăimânta; da, mulți te vor implora. 20 Dar ochii celor stricați se vor sfârși și nu vor scăpa și speranța lor va fi darea duhului.

12 Și Iov a răspuns și a zis: 2 Fără îndoială că voi sunteți poporul și înțelepciunea va muri odată cu voi. 3 Dar eu am înțelegere la fel ca voi; nu vă sunt inferior; da, cine nu știe lucruri ca acestea? 4 Sunt ca unul batjocorit de aproapele său, care cheamă pe Dumnezeu și el îi răspunde, cel drept și integru este de râs în batjocură. 5 Cel ce este gata să alunece cu picioarele sale este ca o lampă disprețuită în gândul celui ce este în tihnă. 6 Corturile jefuitorilor prosperă și cei ce provoacă pe Dumnezeu sunt în siguranță, în a căror mână Dumnezeu aduce din abundență. 7 Dar întreabă acum fiarele și ele te vor învăța; și păsările cerului și ele îți vor spune; 8 Sau vorbește pământului și el te va învăța, și peștii mării îți vor istorisi. 9 Cine nu știe în toate acestea că mâna DOMNULUI a lucrat aceasta? 10 În a cărui mână este sufletul fiecărei viețuitoare și suflarea întregii omeniri. 11 Nu încearcă urechea cuvintele? Și nu gustă gura mâncarea sa? 12 Înțelepciune este la cei foarte bătrâni; și înțelegere în lungimea zilelor. 13 La el este înțelepciune și tărie, el are sfat și înțelegere. 14 Iată, el dărâmă și nu poate fi construit din nou; el închide un om și nu poate fi deschidere. 15 Iată, el reține apele și ele seacă; de asemenea le trimite și ele răstoarnă pământul. 16 La el este tărie și înțelepciune; cel înșelat și înșelătorul sunt ai lui. 17 El duce pe sfătuitori ca pradă și face pe judecători nebuni. 18 El dezleagă legătura împărăților și încinge coapsele lor cu un brâu. 19 El duce pe prinți ca pradă și răstoarnă pe cel puternic. 20 El îndepărtează vorbirea celor de încredere și ia înțelegerea celor bătrâni. 21 El varsă dispreț peste prinți și slăbește tăria celor puternici. 22 El descoperă lucruri adânci din întuneric și scoate la lumină umbra morții. 23 El mărește națiunile și le distruge; el lărgește națiunile și le strâmtorează din nou. 24 El ia inima mai marilor popoarelor pământului și îi face să rătăcească într-o pustie fără drum. 25 Ei bâjbâie fără lumină în întuneric și el îi face să șovăie ca un om beat.

13 Iată, ochiul meu le-a văzut toate acestea, urechea mea a auzit și le-a înțeles. 2 Ce cunoașteți voi, cunosc și eu; nu vă sunt inferior. 3 Cu siguranță aș vorbi celui Atotputernic și doresc să mă judec cu Dumnezeu. 4 Dar voi sunteți făuritori de minciuni, toți sunteți doctori de nimic. 5 O, de ați tăcea de tot! Aceasta v-ar fi înțelepciunea. 6 Auziți acum întâmpinarea mea și dați ascultare la pledoariile buzelor mele. 7 Veți vorbi stricat pentru Dumnezeu? Și veți vorbi înșelător pentru el? 8 Veți fi părtinitorii lui? Vă veți lupta de partea lui Dumnezeu? 9 Este bine ca el să vă cerceteze? Sau așa cum un om batjocorește pe altul, îl batjocoriți pe el? 10 El cu siguranță vă va mustra, dacă părtiniți în ascuns. 11 Nu vă va înfrica măreția lui? Și nu va cădea peste voi groaza lui? 12 Amintirile voastre sunt ca cenușa, trupurile voastre ca trupuri de lut. 13 Tăceți, lăsați-mă în pace, ca să vorbesc și să vină peste mine ce va veni. 14 Pentru ce să îmi iau carnea în dinți și să îmi pun viața în mâna mea? 15 Chiar dacă m-ar ucide, totuși mă voi încrede în el; dar îmi voi apăra căile înaintea lui. 16 El de asemenea va fi salvarea mea, căci un fățarnic nu va veni înaintea lui. 17 Cu urechile voastre, ascultați cu atenție cuvântul meu și vorbirea mea. 18 Priviți acum, mi-am rânduit cauza; știu că voi fi declarat drept. 19 Cine este cel ce se va certa cu mine? Pentru că acum, dacă îmi țin limba, îmi voi da duhul. 20 Numai două lucruri nu îmi face; atunci

nu mă voi ascunde de tine. 21 Retrage-ți mâna de la
mine și să nu mă înspăimânte groaza ta. 22 Atunci
cheamă și voi răspunde; sau lasă-mă să vorbesc iar
tu răspunde-mi. 23 Cât de multe sunt nelegiuirile și
păcatele mele? Fă-mă să cunosc fărădelegea mea
și păcatul meu. 24 Pentru ce îți ascunzi fața și mă
socotești ca dușmanul tău? 25 Vei zdrobi o frunză
purtată încoace și încolo? Și vei urmări tu miriștea
uscată? 26 Căci tu scrii lucruri amare împotriva mea
și mă faci să moștenesc nelegiuirile tinereții mele. 27
De asemenea îmi pui picioarele în butuci și privești
îndeaproape la toate cărările mele; tu pui o urmă pe
călcâiele picioarelor mele. 28 Și el, ca un lucru putred,
se mistuie, ca o haină mâncată de molii.

14 Omul născut din femeie are zile puține și este
plin de tulburare. 2 Răsare asemenea unei flori și
este retezat; el fuge de asemenea ca o umbră și nu
rămâne. 3 Și îți deschizi ochii asupra unuia ca acesta
și mă aduci în judecată cu tine? 4 Cine poate aduce un
lucru curat dintr-unul necurat? Niciunul. 5 Văzând că
zilele îi sunt hotărâte, numărul lunilor sale sunt cu tine;
tu i-ai rânduit hotarele lui ca el să nu le poată trece; 6
Întoarce-te de la el, ca să se odihnească, până ce va
împlini, ca un angajat, ziua sa. 7 Căci este speranță
pentru un pom, dacă este tăiat, că va răsări din nou
și că ramura lui tânără nu va înceta. 8 Deși rădăcina
lui îmbătrânește în pământ și trunchiul lui moare în
pământ, 9 Totuși prin mirosul apei, el va înmuguri și va
da lăstari ca o plantă. 10 Dar omul moare și se risipește;
și omul își dă duhul și unde este el? 11 Precum apele
dispar din mare și potopul seacă și se usucă, 12 Astfel
omul se culcă și nu se ridică, până când cerurile nu vor
mai fi, ei nu se vor trezi, nici nu vor fi sculați din somnul
lor. 13 O, de m-ai ascunde în mormânt, de m-ai ține în
taină, până îți va trece furia; de mi-ai rândui un timp
cuvenit și să îți amintești de mine! **(Sheol h7585)** 14 Dacă
un om moare, va trăi el din nou? Voi aștepta toate
zilele timpului meu rânduit, până când vine schimbarea
mea. 15 Tu vei chema și îți voi răspunde; vei avea
dorință pentru lucrarea mâinilor tale. 16 Căci acum îmi
numeri pașii; nu veghezi tu asupra păcatului meu? 17
Fărădelegea mea este sigilată într-un sac și îmi coși
nelegiuirea. 18 Și, cu siguranță, muntele căzând ajunge
de nimic și stânca este mutată din locul ei. 19 Apele
tocesc pietrele; tu speli din țărâna pământului lucrurile
care cresc și distrugi speranța omului. 20 Îl învingi
pentru totdeauna și el trece; îi schimbi înfățișarea și îl
trimiți departe. 21 Fiii lui ajung la onoare și el nu știe;
sunt înjosiți, dar el nu pricepe aceasta. 22 Dar carnea
lui pe el va avea durere și sufletul său în el va jeli.

15 Atunci Elifaz temanitul a răspuns și a zis: 2 Ar
trebui să rostească un om înțelept cunoaștere
deșartă și să își umple pântecele cu vântul de est? 3
Ar trebui să apere el cu o vorbire nefolositoare, sau cu
vorbiri cu care nu poate face nimic bun? 4 Da, tu lepezi
teama și oprești rugăciunea dinaintea lui Dumnezeu.
5 Căci gura ta îți rostește nelegiuirea și alegi limba
celor vicleni. 6 Propria ta gură te condamnă și nu eu;
da, propriile tale buze aduc mărturie împotriva ta. 7
Ești tu primul om ce s-a născut? Sau ai fost făcut
înaintea dealurilor? 8 Ai auzit tu taina lui Dumnezeu?
Și oprești tu înțelepciunea pentru tine? 9 Ce cunoști
tu, ce noi nu cunoaștem? Ce înțelegi tu, ce nu este
în noi? 10 Cu noi sunt deopotrivă cei cărunți și cei
foarte bătrâni, mult mai bătrâni decât tatăl tău. 11
Sunt mângâierile lui Dumnezeu mici pentru tine? Este
vreo taină pentru tine? 12 De ce te poartă departe
inima ta? Și spre ce clipesc ochii tăi, 13 De îți întorci
duhul împotriva lui Dumnezeu și lași astfel de vorbe să
iasă din gura ta? 14 Ce este omul ca să fie curat? Și
cel născut din femeie, ca să fie drept? 15 Iată, el nu
își pune încrederea în sfinții săi; da, cerurile nu sunt
curate în ochii săi. 16 Cu cât mai scârbos și murdar
este omul care bea nelegiuirea ca apa? 17 Îți voi
arăta, ascultă-mă; și ceea ce am văzut voi vesti. 18
Ceea ce înțelepții au istorisit de la părinții lor și nu au
ascuns; 19 Cărora lor singuri pământul le-a fost dat
și niciun străin nu a trecut printre ei. 20 Cel stricat se
tăvălește în durere toate zilele sale și numărul anilor
este ascuns opresorului. 21 Un zgomot înspăimântător
este în urechile lui, în prosperitate distrugătorul va
veni peste el. 22 El nu crede că se va reîntoarce din
întuneric și este așteptat de sabie. 23 El rătăcește
departe pentru pâine, spunând: Unde este? El știe că
ziua întunericului este gata la îndemâna lui. 24 Necaz
și chin îl vor înspăimânta; îl vor învinge ca un împărat
gata de bătălie. 25 Căci își întinde mâna împotriva lui
Dumnezeu și se întărește împotriva celui Atotputernic.
26 El aleargă peste el, chiar pe gâtul lui, peste întăriturile
groase ale scuturilor lui; 27 Deoarece își acoperă fața
cu grăsimea lui și face cute de grăsime pe coapsele lui.
28 Și locuiește în cetăți pustii și în case pe care nimeni
nu le locuiește, care sunt gata să devină mormane
[de pietre]. 29 El nu va fi bogat, nici averea sa nu va
rămâne, nici nu va prelungi desăvârșirea ei pe pământ.
30 Nu se va depărta de întuneric; flacăra va usca
ramurile sale și prin răsuflarea gurii sale se va duce
el. 31 Să nu se încreadă cel înșelat în deșertăciune,
fiindcă deșertăciunea va fi recompensa lui. 32 Ea se va
împlini înaintea timpului său și ramura lui nu va fi verde.
33 Își va scutura strugurele necopt precum vița și își
va lepăda floarea precum măslinul. 34 Căci adunarea
făţarnicilor va fi pustiită și focul va mistui corturile
mituirii. 35 Ei concep ticăloșie și aduc deșertăciune și
pântecele lor pregătește înșelăciune.

16 Atunci Iov a răspuns și a zis: **2** Am auzit multe
astfel de lucruri, mângâietori răi sunteți voi toți.
3 Vor avea cuvintele zadarnice un sfârșit? Sau ce
te încurajează de răspunzi? **4** Aș putea vorbi de
asemenea precum faceți voi, dacă sufletul vostru ar
fi în locul sufletului meu, aș putea îngrămădi cuvinte
împotriva voastră și mi-aș clătina capul spre voi. **5** Dar
v-aș întări cu gura mea și mișcarea buzelor mele ar
retrage mâhnirea voastră. **6** Deși vorbesc, mâhnirea
mea nu se retrage, iar dacă mă feresc cu ce sunt
ușurat? **7** Dar acum el m-a obosit, tu ai pustiit pe
toți ai mei. **8** Și m-ai umplut cu riduri, ceea ce este
o mărturie împotriva mea; și slăbiciunea, ridicându-
se în mine, aduce mărturie feței mele. **9** Mă sfâșie
în furia sa, cel ce mă urăște; scrâșnește din dinții săi
asupra mea; dușmanul meu își ascute ochii asupra
mea. **10** Au stat cu gurile căscate asupra mea; m-
au lovit ocărător peste obraz; s-au adunat împotriva
mea. **11** Dumnezeu m-a dat celor neevlavioși și m-
a dat în mâinile celor stricați. **12** Eram în tihnă, dar
el m-a frânt în bucăți; de asemenea m-a luat de gât
și m-a rupt în bucăți și m-a făcut ținta lui. **13** Arcașii
lui mă încercuiesc, îmi despică rărunchii în bucăți și
nu cruță; îmi varsă fierea pe pământ. **14** Mă frânge
cu spărtură peste spărtură, aleargă peste mine ca
un uriaș. **15** Mi-am cusut haină de sac peste pielea
mea și mi-am întinat cornul în țărână. **16** Fața mea
este murdărită de plânset și pe pleoapele mele este
umbra morții; **17** Deși nu este pentru vreo nedreptate
în mâinile mele; de asemenea rugăciunea mea este
pură. **18** Pământule, nu-mi acoperi sângele; și să nu își
găsească loc strigătul meu. **19** De asemenea acum,
iată, martorul meu este în cer și mărturia mea este în
înalt. **20** Prietenii mei mă batjocoresc, dar ochiul meu
varsă lacrimi spre Dumnezeu. **21** O, de ar pleda cineva
pentru un om cu Dumnezeu, precum pledează un om
pentru aproapele său! **22** Încă puțini ani să vină, atunci
voi merge pe calea de pe care nu mă voi întoarce.

17 Suflarea mi se strică, zilele mele se sting,
mormintele sunt gata pentru mine. **2** Nu sunt
batjocoritori în jurul meu? Și nu rămâne ochiul meu în
provocarea lor? **3** Depune acum, fii tu însuți garanție
pentru mine; cine este cel ce va bate palma cu mine?
4 Fiindcă ai ascuns inima lor de la înțelegere, de aceea
nu îi vei înălța. **5** Cel ce vorbește lingușitor prietenilor
săi, chiar ochii copiilor săi se vor sfârși. **6** El m-a făcut
de asemenea o zicătoare pentru oameni; și înainte
eram ca o tamburină. **7** Ochiul meu de asemenea este
slab din cauza întristării și toate membrele mele sunt
ca o umbră. **8** Cei integri vor fi înmărmuriți de aceasta
și cel nevinovat se va ridica împotriva fățarnicului. **9**
Cel drept de asemenea își va ține calea și cel ce are
mâini curate va fi tot mai tare. **10** Dar cât despre voi
toți, întoarceți-vă acum și veniți, căci nu pot găsi un
înțelept printre voi. **11** Zilele mele au trecut, scopurile
mele sunt frânte, la fel gândurile inimii mele. **12** Ei
schimbă noaptea în zi; lumina este de scurtă durată din
cauza întunericului. **13** Dacă aștept, mormântul este
casa mea; mi-am făcut patul în întuneric; **(Sheol h7585)**
14 Am spus putrezirii: Tu ești tatăl meu; viermelui: Tu
ești mama mea și sora mea. **15** Și unde este acum
speranța mea? Cât despre speranța mea, cine o va
vedea? **16** Ei vor coborî la grilajele gropii, când odihna
noastră împreună este în țărână. **(Sheol h7585)**

18 Atunci a răspuns Bildad șuhitul și a zis: **2** Cât
timp va trece până vei pune capăt vorbelor? Fă
semn și apoi vom vorbi. **3** Pentru ce suntem socotiți ca
fiare și considerați nemernici înaintea ta? **4** El însuși
se sfâșie în mânia sa; va fi pământul părăsit pentru
tine? Și va fi stânca mutată din locul său? **5** Da, lumina
celui stricat va fi stinsă și scânteia focului său nu va
străluci. **6** Lumina va fi întuneric în cortul său și candela
sa va fi stinsă cu el. **7** Pașii tăriei lui vor fi strâmtorați și
propriul său sfat îl va trânti. **8** Fiindcă este aruncat într-
o plasă prin propriile sale picioare și calcă pe o cursă.
9 Lațul îl va prinde de călcâi și tâlharul îl va învinge. **10**
Cursa îi este întinsă în pământ și o capcană pentru el
pe cale. **11** Terori îl vor înspăimânta de fiecare parte
și îl vor pune pe fugă. **12** Puterea lui va fi înfometată
și nimicire va fi gata lângă el. **13** Aceasta va mânca
tăria pielii lui; întâiul născut al morții îi va mânca tăria.
14 Încrederea sa va fi dezrădăcinată din cortul său și
aceasta îl va aduce la împăratul terorilor. **15** Se va locui
în cortul său deoarece nu este al său; pucioasă va fi
împrăștiată peste locuința sa. **16** Rădăcinile lui vor fi
uscate dedesubt și deasupra, ramura lui va fi retezată.
17 Amintirea sa va pieri de pe pământ și nu va avea un
nume în stradă. **18** Va fi dus de la lumină în întuneric și
alungat din lume. **19** El nu va avea nici fiu, nici nepot
printre oamenii săi, nici cineva să rămână în locuințele
lui. **20** Cei ce vin după el vor fi înmărmuriți la ziua lui,
așa cum au fost îngroziți cei dinainte. **21** Cu adevărat
astfel sunt locuințele celui stricat și acesta este locul
celui ce nu cunoaște pe Dumnezeu.

19 Atunci Iov a răspuns și a zis: **2** Până când îmi
veți chinui sufletul și mă veți rupe în bucăți prin
cuvinte? **3** De zece ori m-ați ocărât; nu vă este rușine
că vă faceți străini față de mine? **4** Și dacă într-adevăr
am greșit, greșeala mea rămâne cu mine. **5** Dacă într-
adevăr vă veți preamări împotriva mea și îmi veți folosi
ocara pentru a pleda împotriva mea, **6** Să știți acum că
Dumnezeu m-a doborât și m-a încercuit cu plasa lui.
7 Iată, eu strig din cauza răului, dar nu sunt ascultat;

strig tare, dar nu este judecată. 8 Mi-a îngrădit calea
ca să nu pot trece și a așezat întuneric în căile mele.
9 M-a dezbrăcat de gloria mea și a luat coroana de
pe capul meu. 10 M-a distrus de fiecare parte și sunt
dus; și speranța mea el a mutat-o din loc ca pe un
pom. 11 El de asemenea și-a aprins furia împotriva
mea și mă socotește ca pe unul dintre dușmanii săi.
12 Trupele lui se adună și își înalță calea împotriva
mea și își așază tabăra în jurul cortului meu. 13 A pus
pe frații mei departe de mine și cunoscuții mei sunt
într-adevăr înstrăinați de mine. 14 Rudele mele m-au
părăsit și prietenii mei apropiați m-au uitat. 15 Cei ce
locuiesc în casa mea și servitoarele mele, mă socotesc
un străin, sunt un înstrăinat în ochii lor. 16 L-am chemat
pe servitorul meu și nu mi-a răspuns; l-am implorat cu
gura mea. 17 Respirația mea este străină soției mele,
deși am cerut de dragul copiilor propriului meu trup.
18 Da, pruncii m-au disprețuit; m-am ridicat, iar ei au
vorbit împotriva mea. 19 Toți prietenii mei intimi m-au
detestat; și cei pe care i-am iubit s-au întors împotriva
mea. 20 Osul mi se lipește de pielea și de carnea mea,
iar eu am scăpat doar cu pielea dinților mei. 21 Aveți
milă de mine, aveți milă de mine, voi prietenii mei; căci
mâna lui Dumnezeu m-a atins. 22 De ce mă persecutați
ca Dumnezeu și nu vă săturați cu carnea mea? 23 De
s-ar fi scris cuvintele mele acum! De s-ar fi tipărit într-o
carte! 24 De s-ar fi gravat cu un toc de fier și plumb
în stâncă pentru totdeauna! 25 Pentru că eu știu că
răscumpărătorul meu trăiește și va sta în picioare pe
pământ în ziua de pe urmă; 26 Și după ce această piele
a mea se distruge, totuși în carnea mea voi vedea pe
Dumnezeu, 27 Pe care îl voi vedea pentru mine însumi
și ochii mei vor privi și nu un altul, deși rărunchii mei se
mistuie înăuntrul meu. 28 Dar voi ar trebui să spuneți:
De ce îl persecutăm? Văzând că rădăcina acestui lucru
este găsită în mine. 29 Temeți-vă de sabie, căci furia
aduce pedepsele sabiei, ca să știți că este o judecată.

20 Atunci a răspuns Țofar naamatitul și a zis: 2 De
aceea mă fac gândurile mele să răspund și pentru
aceasta mă grăbesc. 3 Am auzit mustrarea ocării mele
și duhul înțelegerii mele mă face să răspund. 4 Nu
știi aceasta din vechime, de când a fost pus omul pe
pământ, 5 Că triumfarea celui stricat este scurtă și
bucuria fățarnicului este doar pentru un moment? 6
Deși măreția lui se ridică la ceruri și capul său atinge
norii, 7 Totuși va pieri pentru totdeauna asemenea
propriului său gunoi; cei ce l-au văzut vor spune: Unde
este el? 8 El va zbura ca un vis și nu va fi găsit; da, va
fi alungat precum o viziune a nopții. 9 De asemenea
ochiul care l-a văzut nu îl va mai vedea; nici locul său
nu îl va mai privi. 10 Copiii lui vor căuta să mulțumească
pe sărac și mâinile lui vor înapoia averile lor. 11 Oasele
lui sunt pline de păcatul tinereții sale, care se va culca
cu el în țărână. 12 Deși stricăciunea este dulce în gura
lui, deși el o ascunde sub limba sa, 13 Deși o cruță și
nu o părăsește, ci o ține înăuntrul gurii sale; 14 Totuși
mâncarea lui în pântecele său este preschimbată, este
veninul aspidelor înăuntrul lui. 15 A înghițit bogății și le
va vomita din nou; Dumnezeu le va arunca afară din
stomacul său. 16 El va suge otrava aspidelor; limba
viperei îl va ucide. 17 El nu va vedea râurile, potopurile,
pâraiele de miere și unt. 18 El va da înapoi rodul
muncii sale și nu îl va înghiți, conform cu averea sa
va fi restituirea și el nu se va bucura în aceasta. 19
Pentru că a oprimat [și] a părăsit pe sărac, pentru [că]
el cu violență a luat o casă pe care nu a zidit-o; 20
Cu siguranță nu va simți liniște în stomacul său, el nu
va salva din ceea ce a dorit. 21 Nimic din mâncarea
lui nu va rămâne; de aceea niciun om nu va îngriji de
bunurile lui. 22 În plinătatea abundenței sale va fi în
strâmtorări, fiecare mână a celor stricați va veni peste
el. 23 Când este gata să își umple stomacul, Dumnezeu
va arunca aprinderea furiei sale asupra lui și va ploua
cu ea asupra lui în timp ce mănâncă. 24 El va fugi de
arma de fier și arcul de oțel îl va străpunge. 25 Este
scoasă și îi iese din trup; da, sabia scânteietoare iese
din fierea lui, groazele sunt asupra lui. 26 Tot întunericul
se va ascunde în locurile lui tainice, un foc neațâțat
îl va mistui; îi va merge rău celui care este lăsat în
cortul lui. 27 Cerul va arăta nelegiuirea lui, și pământul
se va ridica împotriva lui. 28 Venitul casei lui se va
depărta și bunurile sale se vor scurge în ziua furiei lui.
29 Aceasta este partea de la Dumnezeu unui om stricat
și moștenirea rânduită lui de Dumnezeu.

21 Dar Iov a răspuns și a zis: 2 Ascultați cu
atenție vorbirea mea și să fie aceasta mângâierile
voastre. 3 Permiteți-mi să vorbesc; și după ce vorbesc
să batjocoriți. 4 Cât despre mine, este plângerea mea
către om? Și dacă ar fi așa, de ce să nu fie duhul meu
tulburat? 5 Însemnați-mă și uimiți-vă și puneți-vă mâna
la gură. 6 Chiar când îmi amintesc, mă tem, și un
tremur cuprinde carnea mea. 7 Pentru ce trăiesc cei
stricați, îmbătrânesc și sunt tari în putere? 8 Sămânța
lor este întemeiată, înaintea feței lor împreună cu ei și
urmașii lor înaintea ochilor lor. 9 Casele lor sunt ferite
de teamă, iar toiagul lui Dumnezeu nu este asupra lor.
10 Taurul lor prăsește și nu dă greș; vaca lor fată și nu își
leapădă vițelul. 11 Ei își trimit înainte micuții asemenea
unei turme și copiii lor dansează. 12 Iau tamburina și
harpa și se bucură la sunetul instrumentului de suflat.
13 Își petrec zilele în bogăție și într-o clipă coboară
în mormânt. **(Sheol h7585)** 14 De aceea ei îi spun lui
Dumnezeu: Pleacă de la noi, căci nu dorim cunoașterea
căilor tale. 15 Ce este cel Atotputernic să îi servim? Și

ce folos avem dacă ne rugăm lui? **16** Iată, binele lor nu
este în mâna lor; sfatul celor stricați este departe de
mine. **17** Cât de des se stinge candela celor stricați!
Și cât de des vine nimicirea lor peste ei! Dumnezeu
împarte întristări în mânia lui. **18** Ei sunt ca miriștea
înaintea vântului și ca pleava pe care furtuna o poartă
departe. **19** Dumnezeu îngrămădește nelegiuirea lui
pentru copiii lui; îl răsplătește și el o va ști. **20** Ochii
lui vor vedea nimicirea lui și va bea din furia celui
Atotputernic. **21** Căci ce plăcere are el în casa lui după
el, când numărul lunilor sale este tăiat în mijlocul lor? **22**
Va învăța cineva pe Dumnezeu cunoaștere, văzând că
el judecă pe cei înălțați? **23** Unul moare în deplinătatea
tăriei sale, fiind întru-totul tihnit și în pace. **24** Sânii
lui sunt plini de lapte și oasele lui sunt îmbibate cu
măduvă. **25** Și un altul moare în amărăciunea sufletului
său și niciodată nu mănâncă cu plăcere. **26** Ei se vor
culca toți în țărână și viermii îi vor acoperi. **27** Iată, eu
cunosc gândurile voastre și planurile pe care voi pe
nedrept vi le închipuiți împotriva mea. **28** Pentru că
spuneți: Unde este casa prințului? Și unde sunt locurile
de locuit ale celor stricați? **29** Nu ați întrebat pe cei ce
merg pe cale? Și nu știți semnele lor, **30** Că cel stricat
este rezervat zilei nimicirii? Vor fi duși înainte până la
ziua furiei. **31** Cine va declara calea sa feței lui? Și cine
îi va răsplăti pentru ce a făcut? **32** Totuși el va fi adus
la groapă și va rămâne în mormânt. **33** Brazdele văii
îi vor fi dulci și fiecare om va urma după el, așa ca
nenumărați înainte de el. **34** Cum dar mă mângâiați
în zadar, văzând că în răspunsurile voastre rămâne
falsitate?

22 Atunci Elifaz temanitul a răspuns și a zis: **2**
Poate un om să fie de folos lui Dumnezeu, așa
cum cel ce este înțelept își este de folos lui însuși? **3**
Este vreo plăcere pentru cel Atotputernic în aceea că
ești drept? Sau are el câștig în aceea că îți faci căile
desăvârșite? **4** Te va mustra el de frica ta? Va intra
cu tine la judecată? **5** Nu este stricăciunea ta mare și
nelegiuirile tale infinite? **6** Pentru că ai luat fără motiv o
garanție de la fratele tău și ai despuiat pe cei goi de
hainele lor. **7** Nu ai dat apă celui obosit să bea și ai
oprit pâinea de la cel flămând. **8** Dar omul puternic, a
avut pământul; și cel demn de cinste a locuit pe acesta.
9 Ai alungat văduvele fără nimic și brațele celor fără tată
au fost frânte. **10** De aceea capcane sunt împrejurul tău
și teamă năprasnică te tulbură; **11** Sau întuneric, încât
nu poți vedea; și abundență de ape te acoperă. **12** Nu
este Dumnezeu în înaltul cerului? Și iată, înălțimea
stelelor, cât de sus sunt ele! **13** Iar tu spui: Cum știe
Dumnezeu? Poate el să judece prin norul întunecos?
14 Nori groși îi sunt acoperământ și el nu vede; și umblă
pe rotocolul cerului. **15** Ai însemnat calea cea veche pe
care oameni stricați au călcat-o în picioare? **16** Care a
fost târpită nelatimp, a cărei temelie a fost inundată
cu un potop; **17** Care au spus lui Dumnezeu: Pleacă
de la noi; și ce poate face cel Atotputernic pentru ei?
18 Totuși el a umplut casele lor cu bunătăți, dar sfatul
celor stricați este departe de mine. **19** Cei drepți văd
aceasta și se veselesc; și cei nevinovați au râs de ei în
batjocură. **20** Iată, averea noastră nu este târpită, dar
rămășița lor o mistuie focul. **21** Fă-te cunoscut cu el
și fii în pace, prin aceasta binele va veni la tine. **22**
Primește, te rog, legea din gura lui și strânge cuvintele
lui în inima ta. **23** Dacă te întorci la cel Atotputernic, vei
fi zidit, vei pune departe nelegiuirea de la corturile tale.
24 Atunci vei strânge aur precum țărâna și aurul din Ofir
precum pietrele pâraielor. **25** Da, cel Atotputernic va fi
apărarea ta și vei avea destul argint. **26** Căci atunci te
vei desfăta în cel Atotputernic și îți vei ridica fața spre
Dumnezeu. **27** Te vei ruga lui și el te va asculta și îți
vei împlini promisiunile. **28** De asemenea vei hotărî
un lucru și îți va fi întemeiat; și lumina va străluci pe
căile tale. **29** Când oamenii sunt doborâți, atunci vei
spune: Va fi înălțare; și el va salva pe cel înjosit. **30** El
va elibera insula celui nevinovat și ea este eliberată
prin puritatea mâinilor tale.

23 Atunci Iov a răspuns și a zis: **2** Chiar astăzi
plângerea mea este amară; lovitura mea este
mai grea decât geamătul meu. **3** O, de aș ști unde să îl
găsesc, să vin la scaunul său! **4** Mi-aș rândui cauza
înaintea lui și mi-aș umple gura cu argumente. **5** Aș
cunoaște cuvintele care mi le-ar răspunde și aș înțelege
ceea ce mi-ar spune. **6** Va pleda el împotriva mea cu
marea lui putere? Nu; ci ar pune tărie în mine. **7** Acolo
cel drept s-ar contrazice cu el; astfel aș fi eliberat pentru
totdeauna de judecătorul meu. **8** Iată, merg înainte, dar
el nu este acolo; și înapoi, dar nu îl pot percepe; **9** La
stânga, unde el lucrează, dar nu îl văd; se ascunde la
dreapta, ca să nu îl văd; **10** Dar el cunoaște calea pe
care o urmez; după ce mă va încerca, voi ieși ca aurul.
11 Piciorul meu s-a ținut de pașii lui; am păstrat calea
lui și nu m-am abătut. **12** Nici nu am dat înapoi de la
porunca buzelor lui; am stimat cuvintele gurii sale mai
mult decât mâncarea necesară mie. **13** Dar el ține de
una și cine îl poate întoarce? Și ce dorește sufletul său,
chiar aceea face. **14** Căci el împlinește lucrul care îmi
este rânduit; și multe asemenea lucruri sunt cu el. **15**
De aceea sunt tulburat în prezența lui; când iau aminte,
mă tem de el. **16** Fiindcă Dumnezeu îmi înmoaie inima
și cel Atotputernic mă tulbură; **17** Pentru că nu am
fost târpit dinaintea întunericului, nici nu a ascuns
întunericul de fața mea.

24 De ce, văzând că timpurile nu sunt ascunse de
cel Atotputernic, nu văd zilele lui cei ce îl cunosc?

2 Unii mută pietrele de hotar; ei cu violență iau turme
și pășunea lor. 3 Ei alungă măgarul celor fără tată,
iau boul văduvei drept garanție. 4 Ei abat pe nevoiaș
de pe cale; săracii pământului se ascund împreună. 5
Iată, asemenea măgarilor sălbatici în pustie, ei merg
înainte să își facă lucrarea; sculându-se din timp pentru
o pradă, pustia aduce hrană pentru ei și pentru copiii
lor. 6 Ei își culeg fiecare nutrețul său în câmp și
adună recolta viei celor stricați. 7 Ei fac pe cei goi să
găzduiască fără haină, încât nu au acoperământ pe
frig. 8 Ei sunt uzi de aversele de ploaie ale munților și
îmbrățișează stânca din lipsa unui adăpost. 9 Ei smulg
pe cel fără tată de la piept și iau garanție de la sărac.
10 Îl fac să meargă gol, fără haină, și iau snopul de la
cel flămând. 11 Ei fac ulei înăuntrul zidurilor lor și calcă
teascurile lor de vin și suferă de sete. 12 Oamenii din
cetate gem și sufletul celui rănit țipă; totuși Dumnezeu
nu le pune la socoteală nebunia. 13 Ei sunt dintre cei
care se revoltă împotriva luminii, ei nu cunosc căile ei,
nici nu locuiesc în cărările ei. 14 Ucigașul, ridicându-se
odată cu lumina, ucide pe sărac și pe nevoiaș și în
timpul nopții este ca un hoț. 15 De asemenea ochiul
celui adulter așteaptă amurgul, spunând: Niciun ochi
nu mă va vedea; și își deghizează fața. 16 În întuneric
ei sparg casele pe care le-au însemnat pentru ei în
timpul zilei; ei nu cunosc lumina. 17 Căci dimineața
este pentru ei întocmai ca umbra morții, dacă cineva îi
cunoaște, ei sunt în terorile umbrei morții. 18 El este
iute ca apele; partea lor este blestemată pe pământ; nu
privește calea viilor. 19 Secetă și arșiță mistuie apele
zăpezilor; la fel mormântul celor care au păcătuit. **(Sheol h7585)** 20 Pântecul îl va uita; viermele se va înfrupta din
el; nu va mai fi amintit; și stricăciunea va fi frântă ca un
pom. 21 El se poartă rău cu cea stearpă care nu naște
și nu face bine văduvei. 22 El atrage de asemenea
pe cel puternic cu puterea sa; se ridică și niciun om
nu este sigur de viață. 23 Deși îi este dat să fie în
siguranță acolo unde se odihnește, totuși ochii lui sunt
peste căile lor. 24 Ei sunt înălțați pentru puțin timp, dar
apoi sunt înjosiți; sunt scoși de pe cale ca toți ceilalți și
retezați ca vârfurile spicelor. 25 Și dacă nu este așa
acum, cine mă va face mincinos și va face vorbirea
mea fără valoare?

25 Atunci a răspuns Bildad șuhitul și a zis: 2
Stăpânire și teamă sunt cu el, el face pace în
locurile sale înalte. 3 Este vreun număr al armatelor
sale? Și peste cine nu se ridică lumina lui? 4 Cum
poate fi un om declarat drept înaintea lui Dumnezeu?
Sau cum poate fi curat cel născut din femeie? 5 Iată,
nici luna nu strălucește; da, stelele nu sunt pure în ochii
săi. 6 Cu cât mai puțin omul, care este un vierme, și
fiul omului, care este un vierme!

26 Dar Iov a răspuns și a zis: 2 Cum ai ajutat tu
pe cel fără putere? Cum salvezi tu brațul fără
tărie? 3 Cum ai sfătuit tu pe cel fără înțelepciune? Și
cum ai făcut cunoscut din abundență înțelepciunea
așa cum este? 4 Către cine ai rostit cuvinte? Și al cui
duh a venit din tine? 5 Lucruri moarte sunt formate de
sub ape și locuitorii acestora. 6 Iadul este despuiat
înaintea lui și distrugerea nu are acoperitoare. **(Sheol h7585)** 7 El întinde nordul peste gol și atârnă pământul
de nimic. 8 El leagă apele în norii săi groși și norul nu
se rupe sub ele. 9 El ține în ascuns fața tronului său și
întinde norul său peste acesta. 10 El a încercuit apele
cu legături, până ce ziua și noaptea se sfârșesc. 11
Stâlpii cerului tremură și sunt uimiți la mustrarea lui. 12
El împarte marea cu puterea sa și prin înțelegerea sa
el străpunge pe cel mândru. 13 Prin duhul său el a
împodobit cerurile; mâna sa a format șarpele strâmb.
14 Iată, acestea sunt părțile căilor lui, dar ce mică este
partea auzită despre el? Și tunetul puterii sale cine îl
poate înțelege?

27 Mai mult, Iov și-a continuat parabola și a spus: 2
Cum Dumnezeu trăiește, care mi-a luat judecata;
și cel Atotputernic, care mi-a chinuit sufletul, 3 Cât timp
suflarea mea este în mine și duhul lui Dumnezeu este
în nările mele, 4 Buzele mele nu vor vorbi stricăciune,
nici limba mea nu va rosti înșelăciune. 5 Nicidecum
să vă declar drepți; până ce mor nu îmi voi îndepărta
integritatea de la mine. 6 Dreptatea mea o țin strâns
și nu îi voi da drumul; inima mea nu mă va ocărî cât
timp trăiesc. 7 Să fie dușmanul meu ca cel stricat
și cel ce se ridică împotriva mea ca cel nedrept. 8
Căci care este speranța fățarnicului, deși el a câștigat,
când Dumnezeu îi ia sufletul? 9 Va asculta Dumnezeu
strigătul lui când vine necazul peste el? 10 Se va
desfăta în cel Atotputernic? Va chema întotdeauna pe
Dumnezeu? 11 Vă voi învăța prin mâna lui Dumnezeu,
ceea ce este la cel Atotputernic eu nu voi ascunde. 12
Iată, voi toți ați văzut-o; de ce atunci sunteți cu totul
deșerți? 13 Aceasta este partea de la Dumnezeu a
unui om stricat și moștenirea opresorilor, pe care o vor
primi de la cel Atotputernic. 14 De s-ar înmulți copiii
săi, ar fi pentru sabie; și urmașii lui nu vor fi săturați cu
pâine. 15 Cei ce rămân din el vor fi îngropați în moarte
și văduvele lui nu vor plânge. 16 Deși îngrămădește
argint ca țărâna și pregătește haine ca lutul, 17 El
le poate pregăti, dar cel drept le va îmbrăca și cel
nevinovat va împărți argintul. 18 El își zidește casa ca
o molie și ca pe o colibă pe care paznicul o face. 19
Bogatul se va culca, dar nu va fi adunat; își deschide
ochii și nu mai este. 20 Terori îl apucă precum apele, o
furtună îl fură noaptea. 21 Îl ia vântul de est și se duce;
și ca o furtună îl spulberă din locul său. 22 Pentru că

Dumnezeu va arunca asupra lui și nu va cruța; ar dori
să fugă din mâna lui. 23 Vor bate din palme către el și
îl vor șuiera din locul lui.

28 Cu siguranță este o vână pentru argint și un
loc pentru aur, unde ei îl purifică. 2 Fierul este
luat din pământ și arama este topită [din] piatră. 3
El pune o margine întunericului și cercetează toată
desăvârșirea, pietrele întunericului și umbra morții. 4
Potopul izbucnește de la locuitor; apele uitate de picior
sunt uscate, îndepărtate de la oameni. 5 Cât despre
pământ, din el iese pâinea și dedesubt acesta este
întors ca focul. 6 Pietrele lui sunt locul safirelor și are
praf de aur. 7 Este o cărare pe care nicio pasăre nu o
cunoaște și pe care ochiul vulturului nu a văzut-o; 8
Puii leului nu au călcat-o, leul feroce nu a trecut pe
lângă ea. 9 Își pune mâna pe stâncă, răstoarnă munții
din rădăcini. 10 El taie râuri printre stânci; și ochiul lui
vede fiecare lucru prețios. 11 El stăvilește potopurile
de la revărsare; și ce este ascuns scoate la lumină.
12 Dar unde se va găsi înțelepciunea? Și unde este
locul înțelegerii? 13 Omul nu cunoaște prețul ei și nu se
găsește în țara celor vii. 14 Adâncul spune: Nu este în
mine; și marea spune: Nu este cu mine. 15 Nu poate fi
obținută cu aur, nici argintul nu va fi cântărit ca preț al
ei. 16 Nu poate fi prețuită cu aurul Ofirului, cu prețiosul
onix, sau safirul. 17 Aurul și cristalul nu o pot egala; și
schimbarea ei nu va fi pe bijuterii din aur pur. 18 Nu
se va aminti despre coral sau perle, pentru că prețul
înțelepciunii este peste cel al rubinelor. 19 Topazul
din Etiopia nu o va egala, nici nu va fi prețuită cu aur
pur. 20 De unde vine atunci înțelepciunea? Și unde
este locul înțelegerii? 21 Văzând că este ascunsă de
ochii tuturor celor vii și ascunsă de păsările cerului.
22 Distrugerea și moartea spun: Am auzit cu urechile
noastre de faima ei. 23 Dumnezeu îi înțelege calea și îi
cunoaște locul; 24 Pentru că el privește la marginile
pământului și vede sub întregul cer; 25 Pentru a face
o măsură de greutate vânturilor; și cântărește apele
cu măsura. 26 Când a dat o hotărâre pentru ploaie și
o cale pentru fulgerul tunetului, 27 Atunci a văzut-o
și a vestit-o; el a pregătit-o, da, și a cercetat-o. 28 Și
omului i-a spus: Iată, teama de Domnul, aceasta este
înțelepciune; și a pleca de la rău este înțelegere.

29 Mai mult, Iov și-a continuat parabola și a spus:
2 O, de aș fi ca în lunile trecute, ca în zilele când
Dumnezeu mă păstra; 3 Când candela lui strălucea
peste capul meu și când prin lumina lui umblam prin
întuneric; 4 Cum eram în zilele tinereții mele, când
taina lui Dumnezeu era peste cortul meu; 5 Când cel
Atotputernic mai era cu mine, când copiii mei erau în
jurul meu; 6 Când îmi spălam pașii cu unt și stânca îmi
revărsa râuri de untdelemn; 7 Când ieșeam la poartă,
trecând prin cetate, când îmi pregăteam scaunul meu
în stradă! 8 Tinerii mă vedeau și se ascundeau; și
bătrânii se ridicau și stăteau în picioare. 9 Prinții își
opreau vorbirea și își puneau mâna la gura. 10 Nobilii
își rețineau vocea și limba li se lipea de cerul gurii.
11 Când urechea mă auzea, mă binecuvânta; și când
ochiul mă vedea, îmi aducea mărturie; 12 Pentru că am
eliberat pe cel sărac care striga și pe cel fără tată și pe
cel ce nu avea pe nimeni să îl ajute. 13 Binecuvântarea
celui ce era gata să piară venea peste mine și făceam
inima văduvei să cânte de bucurie. 14 Mă îmbrăcam cu
dreptate și ea mă înveșmânta; judecata mea era ca o
robă și o diademă. 15 Eram ochi celui orb și picioare
pentru șchiop. 16 [Eram] tată celor săraci; și cauza pe
care nu o cunoșteam, am cercetat-o în amănunțime. 17
Și am frânt fălcile celui stricat și am smuls prada din
dinții lui. 18 Atunci am spus: Voi muri în cuibul meu
și voi înmulți zilele mele precum nisipul. 19 Rădăcina
mea era întinsă lângă ape și roua se așeza toată
noaptea pe ramura mea. 20 Gloria mea era proaspătă
în mine și arcul meu era înnoit în mâna mea. 21 Mă
ascultau oamenii și așteptau și tăceau la sfatul meu. 22
După cuvântarea mea nu mai vorbeau; și vorbirea mea
picura peste ei. 23 Și mă așteptau ca pe ploaie; și își
deschideau larg gura ca după ploaia târzie. 24 [Dacă]
râdeam de ei, nu credeau; și lumina înfățișării mele nu
o doborau. 25 Le alegeam calea și ședeam drept mai
mare conducător și locuiam ca un împărat în armată,
ca unul care mângâie pe cei ce jelesc.

30 Dar acum cei ce sunt mai tineri decât mine mă
iau în derâdere, pe ai căror părinți i-aș fi disprețuit
încât să îi așez cu câinii turmei mele. 2 Da, la ce mi-ar
folosi tăria mâinilor lor, în cei care bătrânețea a pierit?
3 Singuri, din lipsă și foamete, fugind în pustie de mult
pustiită și secătuită. 4 Care taie nalbă de pe lângă
tufișuri și rădăcini de ienupăr ca hrană a lor. 5 Ei au
fost alungați dintre oameni, (care au strigat după ei ca
după un hoț); 6 Ca să locuiască în coastele văilor, în
peșteri ale pământului și în stânci. 7 Printre tufișuri
au zbierat; sub urzici s-au adunat. 8 Erau copii de
nebuni, da, copii de oameni josnici; erau mai ticăloși
decât pământul. 9 Și acum sunt cântecul lor, da, sunt
zicătoarea lor. 10 Ei mă detestă, fug departe de mine
și nu se abțin să mă scuipe în față. 11 Pentru că mi-
a dezlegat frânghia și m-a chinuit, ei de asemenea
și-au dat frâu liber înaintea mea. 12 Tinerii se ridică
peste dreapta mea; ei îmi împing deoparte picioarele
și își ridică împotriva mea căile nimicirii lor. 13 Ei îmi
distrug cărarea, profită de nenorocirea mea, nu au
ajutor. 14 Au venit peste mine ca apele printr-o spărtură
largă, în pustiire s-au rostogolit peste mine. 15 Terori
s-au întors asupra mea, ei îmi urmăresc sufletul ca

vântul; și bunăstarea mea trece ca un nor. **16** Și acum
sufletul meu este turnat peste mine; zilele nenorocirii
m-au apucat. **17** Oasele îmi sunt străpunse în mine
pe timpul nopții și tendoanele mele nu au odihnă. **18**
Prin marea forță a bolii mele este îmbrăcămintea mea
schimbată, mă leagă împrejur ca gulerul cămășii mele.
19 El m-a aruncat în mocirlă și am devenit ca țărâna și
cenușa. **20** Strig către tine și nu mă asculți; mă ridic în
picioare și nu iei aminte la mine. **21** Ai devenit crud față
de mine, cu mâna ta puternică mi te opui. **22** Tu mă
ridici spre vânt, mă faci să călăresc pe el și îmi topești
ființa. **23** Fiindcă știu că mă vei aduce la moarte și la
casa rânduită pentru toți cei vii. **24** Totuși el nu își va
întinde mâna spre mormânt, deși ei strigă la nimicirea
lui. **25** Nu am plâns pentru cel ce era în necaz? Nu a
fost sufletul meu întristat pentru cel sărac? **26** Când
căutam binele, atunci răul a venit; și când am așteptat
lumina, a venit întunericul. **27** Adâncurile mele fierbeau
și nu se odihneau; zilele necazului mă întâmpinau. **28**
Umblam jelind, fără soare; m-am ridicat în picioare
și am strigat în adunare. **29** Sunt frate dragonilor și
însoțitor bufnițelor. **30** Pielea mi se înnegrește pe mine
și oasele mi se ard de arșită. **31** Harpa de asemenea
mi s-a prefăcut în jelire și instrumentul meu de suflat în
vocea celor ce plâng.

31 Am făcut un legământ cu ochii mei; de ce atunci
să mă gândesc la o tânără? **2** Căci ce este
partea de la Dumnezeu de sus și ce moștenire de la
cel Atotputernic din înalt? **3** Nu este nimicire pentru
cel stricat? Și o pedeapsă neobișnuită lucrătorilor
nelegiuirii? **4** Nu vede el căile mele și nu numără toți
pașii mei? **5** Dacă am umblat în deșertăciune, sau dacă
piciorul meu s-a grăbit la înșelăciune, **6** Să fiu cântărit
într-o balanță dreaptă, ca Dumnezeu să îmi cunoască
integritatea. **7** Dacă mi s-a abătut pasul de pe cale și
inima mea mi-a urmat ochii și dacă vreo pată s-a lipit
de mâinile mele, **8** Atunci să seamăn și să mănânce
altul; da, să fie dezrădăcinați urmașii mei. **9** Dacă inima
mea a fost înșelată de vreo femeie, sau dacă am pândit
la ușa aproapelui meu, **10** Atunci să macine soția mea
pentru altul și alții să se aplece peste ea. **11** Căci
aceasta este o crimă odioasă; da, este o nelegiuire [c]e
trebuie pedepsită de judecători. **12** Pentru că este un
foc ce mistuie până la nimicire și care ar dezrădăcina
tot venitul meu. **13** Dacă am disprețuit cauza servitorului
meu sau a servitoarei mele, când s-au certat cu mine;
14 Ce voi face atunci când Dumnezeu se ridică? Și
când cercetează, ce îi voi răspunde? **15** Cel care m-a
făcut pe mine în pântece, nu l-a făcut și pe el? Și nu
unul ne-a format în pântece? **16** Dacă am împiedicat pe
săraci de la dorința lor, sau am făcut ochii văduvei să
se sfârșească; **17** Sau am mâncat bucata mea singur și
cel fără tată nu a mâncat din ea; **18** (Căci din tinerețea
mea el a fost crescut cu mine, precum cu un tată; și am
îndrumat-o din pântecele mamei mele); **19** Dacă am
văzut pe cineva pierind din lipsă de haină, sau vreun
sărac fără învelitoare, **20** Dacă coapsele lui nu m-au
binecuvântat și dacă el nu a fost încălzit cu lâna oilor
mele, **21** Dacă mi-am ridicat mâna împotriva celui fără
tată, când am văzut ajutorul meu în poartă, **22** Să îmi
cadă brațul din umărul meu și brațul să îmi fie frânt din
os. **23** Căci nimicirea de la Dumnezeu mi-a fost teroare
și din cauza înălțimii lui nu am putut îndura. **24** Dacă
am făcut aurul speranța mea, sau am spus aurului pur:
Tu ești încrederea mea; **25** Dacă m-am bucurat că
bogăția mea era mare și că mâna mea a obținut mult,
26 Dacă am privit soarele când acesta strălucea, sau
luna umblând în strălucire, **27** Și inima mea a fost în
ascuns ademenită, sau gura mea mi-a sărutat mâna,
28 Și aceasta ar fi nelegiuire [ce trebuie] pedepsită de
judecător; fiindcă aș fi negat pe Dumnezeu de sus. **29**
Dacă m-am bucurat la nimicirea celui ce m-a urât, sau
m-am înălțat când răul l-a găsit, **30** Nici nu am permis
ca gura mea să păcătuiască prin a dori un blestem
sufletului său. **31** Dacă bărbații cortului meu nu au spus:
O, de am fi avut din carnea lui, nu putem fi săturați! **32**
Străinul nu a rămas noaptea în stradă, ci am deschis
ușile mele călătorului. **33** Dacă am acoperit fărădelegile
mele precum Adam, prin ascunderea nelegiuirii mele în
sânul meu; **34** M-am temut de o mare mulțime, sau
disprețul familiilor m-a îngrozit, încât să tac și să nu
ies afară pe ușă? **35** O, de m-ar asculta cineva! Iată,
dorința mea este ca cel Atotputernic să îmi răspundă și
potrivnicul meu să fi scris o carte. **36** Cu siguranță aș
lua-o pe umărul meu și mi-aș lega-o ca pe o coroană.
37 I-aș spune numărul pașilor mei; ca un prinț m-aș
apropia de el. **38** Dacă pământul meu strigă împotriva
mea, sau dacă brazdele [lui] în același fel se plâng, **39**
Dacă i-am mâncat roadele fără bani, sau am făcut pe
proprietarii lui să își piardă viața, **40** Să crească ciulini
în loc de grâu și neghine în loc de orz. Cuvintele lui Iov
s-au terminat.

32 Astfel acești trei bărbați au încetat să îi răspundă
lui Iov, pentru că el era drept în proprii ochi. **2**
Atunci s-a aprins furia lui Elihu, fiul lui Barachel buzitul,
din rudenia lui Ram, împotriva lui Iov s-a aprins furia
lui, fiindcă el s-a declarat drept pe sine însuși mai
degrabă decât pe Dumnezeu. **3** De asemenea furia lui
s-a aprins împotriva celor trei prieteni ai lui, pentru că
nu au găsit răspuns și totuși l-au condamnat pe Iov.
4 Și Elihu a așteptat până ce Iov a vorbit, pentru că
ei erau mai bătrâni decât el. **5** Când Elihu a văzut că
nu mai era răspuns în gura acestor trei bărbați, atunci
furia lui s-a aprins. **6** Și Elihu, fiul lui Barachel buzitul,

a răspuns și a zis: Eu sunt tânăr și voi sunteți foarte
bătrâni, de aceea m-am temut și nu am cutezat să vă
arăt opinia mea. 7 Am spus: Zilele să vorbească și
mulțimea de ani să învețe înțelepciune. 8 Dar este
un duh în om și insuflarea celui Atotputernic le dă
înțelegere. 9 Marii bărbați nu sunt întotdeauna înțelepți,
nici cei bătrâni nu înțeleg judecata. 10 De aceea am
spus: Dați-mi ascultare; și voi arăta opinia mea. 11
Iată, am așteptat după cuvintele voastre; am deschis
urechea la argumentele voastre, în timp ce ați cercetat
ce să spuneți. 12 Da, v-am dat atenție și, iată, nu a
fost niciunul dintre voi care să îl fi convins pe Iov, sau
care să fi răspuns cuvintelor sale; 13 Ca nu cumva
să spuneți: Noi am găsit înțelepciune; Dumnezeu îl
trântește, nu omul. 14 Acum el nu a îndreptat cuvintele
sale împotriva mea, nici nu îi voi răspunde cu vorbirile
voastre. 15 Ei au fost uimiți, nu au mai răspuns,
au părăsit vorbirea. 16 Când am așteptat (căci nu
vorbeau, ci stăteau liniștiți și nu mai răspundeau); 17
Am spus: Voi răspunde și partea mea, de asemenea
voi arăta opinia mea. 18 Căci sunt plin de cuvinte,
duhul dinăuntrul meu mă constrânge. 19 Iată, pântecul
meu este ca vinul care nu are ieșire; este gata să
pleznească precum burdufurile noi. 20 Voi vorbi ca să
mă înviorez; îmi voi deschide buzele și voi răspunde.
21 Nu mă lăsați, vă rog, să părtinesc fața vreunui om,
nici nu mă lăsați să dau titluri lingușitoare omului. 22
Căci nu știu să dau titluri lingușitoare; făcând astfel,
făcătorul meu m-ar lua curând.

33 Pentru aceasta, Iov, te rog, ascultă vorbirile mele
și dă ascultare la toate cuvintele mele. 2 Iată
acum mi-am deschis gura, limba mea a vorbit în gura
mea. 3 Cuvintele mele vor ieși din integritatea inimii
mele și buzele mele vor rosti clar cunoaștere. 4 Duhul
lui Dumnezeu m-a făcut și suflarea celui Atotputernic
mi-a dat viață. 5 Dacă îmi poți răspunde, rânduiește-ți
cuvintele înaintea mea și stai în picioare. 6 Iată, eu
sunt conform dorinței tale în locul lui Dumnezeu, am
fost de asemenea format din lut. 7 Iată, teroarea mea
nu te va înspăimânta, nici mâna mea nu va fi grea
asupra ta. 8 Cu siguranță ai vorbit în auzul meu și am
auzit vocea cuvintelor tale, spunând: 9 Sunt curat, fără
nelegiuire, eu sunt nevinovat; nici nu este fărădelege
în mine. 10 Iată, el găsește ocazii împotriva mea, mă
socotește drept dușmanul său. 11 Îmi pune picioarele
în butuci, însemnează toate cărările mele. 12 Iată, în
aceasta nu ești drept; îți voi răspunde, că Dumnezeu
este mai mare decât omul. 13 De ce te lupți împotriva
lui? Pentru că el nu dă socoteală de niciunul dintre
lucrurile lui. 14 Căci Dumnezeu vorbește o dată, da,
de două ori, totuși omul nu ia seama. 15 Într-un vis,
într-o viziune a nopții, când somn adânc cade peste
oameni, în dormiri în pat, 16 Atunci el deschide urechile
oamenilor și sigilează instruirea lor. 17 Ca să întoarcă
pe om de la scopul lui și să ascundă mândria de om.
18 El oprește sufletul lui de la groapă și viața lui de la
pierirea prin sabie. 19 El este de asemenea pedepsit
cu durere pe patul său și mulțimea oaselor sale cu
durere puternică, 20 Astfel încât viața lui detestă pâinea
și sufletul lui mâncarea aleasă. 21 Carnea sa este
mistuită, așa încât nu poate fi văzută; și oasele sale
care nu se vedeau îi ies în afară. 22 Da, sufletul lui se
apropie de mormânt și viața lui de nimicitori. 23 Dacă
ar fi un mesager cu el, un interpret, unul între o mie,
să îi arate omului integritatea lui, 24 Atunci el este cu
har spre el și spune: Eliberează-l din coborârea spre
groapă; am găsit o răscumpărare. 25 Carnea lui va fi
mai proaspătă ca a unui copil, se va întoarce la zilele
tinereții sale; 26 El se va ruga lui Dumnezeu, iar el îi va
arăta favoare, iar el îi va vedea fața cu bucurie; căci el
va reda omului dreptatea sa. 27 El privește la oameni și
dacă cineva spune: Am păcătuit și am pervertit ceea ce
era drept și nu mi-a folosit, 28 El va elibera sufletul lui
de la mersul în groapă și viața lui va vedea lumina. 29
Iată, toate acestea le lucrează Dumnezeu adeseori cu
omul, 30 Pentru a-i aduce înapoi sufletul de la groapă,
să fie iluminat cu lumina celor vii. 31 Ia aminte, Iov,
dă-mi ascultare, taci și voi vorbi. 32 Dacă ai ceva de
spus, răspunde-mi, vorbește, căci doresc să te declar
drept. 33 Dacă nu, dă-mi ascultare, taci și te voi învăța
înțelepciune.

34 Mai departe, Elihu a răspuns și a zis: 2 Ascultați
cuvintele mele, voi înțelepților; și aplecați urechea
spre mine, voi care aveți cunoaștere. 3 Căci urechea
încearcă cuvinte, precum gura gustă mâncare. 4 Să
ne alegem judecată, să cunoaștem între noi ce este
bun. 5 Fiindcă Iov a spus: Sunt drept și Dumnezeu
mi-a luat judecata. 6 Să mint eu împotriva dreptului
meu? Rana mea este incurabilă, fără nelegiuire. 7
Ce bărbat este asemenea lui Iov, care bea batjocură
ca apa? 8 Care merge [și] se însoțește cu lucrătorii
nelegiuirii și umblă cu oameni stricați. 9 Căci a spus:
Nu folosește la nimic unui bărbat să se desfete cu
Dumnezeu. 10 De aceea dați-mi ascultare, voi oameni
ai înțelegerii, departe de Dumnezeu să facă stricăciune;
și de cel Atotputernic, să facă nelegiuire. 11 Căci el
va întoarce omului după lucrarea sa și va face pe
fiecare om să găsească conform căilor sale. 12 Da, cu
siguranță Dumnezeu nu va lucra cu stricăciune, nici
cel Atotputernic nu va perverti judecata. 13 Cine i-a
dat poruncă asupra pământului? Sau cine a aranjat
întreaga lume? 14 Dacă își pune inima asupra omului,
dacă adună la el duhul său și suflarea sa, 15 Toată
făptura va pieri împreună și omul se va întoarce înapoi

la țărână. 16 Dacă ai acum înțelegere, ascultă aceasta,
dă ascultare la vocea cuvintelor mele. 17 Va guverna
cel ce urăște dreptatea? Și vei condamna tu pe cel
mai drept? 18 Este potrivit să spui unui împărat: Ești
stricat? Și prinților: Sunteți neevlavioși? 19 Cu cât mai
puțin celui ce nu părtinește pe prinți, nici nu dă atenție
celui bogat mai mult decât celui sărac? Căci toți sunt
lucrarea mâinilor sale. 20 Într-o clipă vor muri și poporul
va fi tulburat la miezul nopții și va trece și cel tare va
fi luat fără mână. 21 Pentru că ochii lui sunt peste
căile omului și el vede toate umblările lui. 22 Nu este
întuneric, nici umbră a morții, unde lucrătorii nelegiuirii
să se ascundă. 23 Fiindcă nu va pune peste om mai
mult decât ce este drept; ca el să intre la judecată
cu Dumnezeu. 24 Va rupe în bucăți viteji fără număr
și va așeza pe alții în locul lor. 25 De aceea el le
cunoaște faptele și îi răstoarnă în timpul nopții, astfel
că sunt nimiciți. 26 Îi lovește ca pe oamenii stricați
în văzul celorlalți, 27 Fiindcă s-au întors de la el și
au refuzat să ia aminte la oricare dintre căile sale, 28
Astfel că ei fac strigătul săracului să ajungă la el, iar
el aude strigătul celui nenorocit. 29 Când dă liniște,
cine poate face tulburare? Și când își ascunde fața,
cine îl poate privi? Fie că este împotriva unei națiuni,
sau doar împotriva unui om; 30 Ca să nu domnească
omul fățarnic, ca nu cumva poporul să fie prins în
laț. 31 Negreșit este potrivit a spune lui Dumnezeu:
Am purtat pedeapsă, nu mă voi poticni; 32 Învață-mă
ce nu văd; dacă am făcut nelegiuire, nu mă voi mai
poticni. 33 Este aceasta conform minții tale? El o va
răsplăti, fie că refuzi, fie că o alegi; și nu eu; de aceea
vorbește ceea ce cunoști. 34 Să îmi spună oamenii cu
înțelegere și să îmi dea ascultare un bărbat înțelept. 35
Iov a vorbit fără cunoaștere și cuvintele sale au fost
fără înțelepciune. 36 Dorința mea este ca Iov să fie
încercat până la capăt din cauza răspunsurilor lui de
partea celor stricați. 37 Fiindcă adaugă rebeliune la
păcatul său, bate din palme printre noi și își înmulțește
cuvintele împotriva lui Dumnezeu.

35 Elihu a vorbit în continuare și a spus: 2 Gândești
că este drept ce ai spus: Dreptatea mea este mai
multă decât a lui Dumnezeu? 3 Pentru că ai spus:
Ce avantaj va fi pentru tine? Și: Ce folos voi avea,
dacă voi fi curățat de păcatul meu? 4 Îți voi răspunde
ție și însoțitorilor tăi cu tine. 5 Privește la ceruri și
vezi; și privește norii care sunt mai sus decât tine. 6
Dacă păcătuiești, ce faci tu împotriva lui? Sau dacă
fărădelegile tale s-au înmulțit, ce îi faci lui? 7 Dacă
ești drept, ce îi dai lui? Sau ce primește el din mâna
ta? 8 Stricăciunea ta poate răni un om ca tine; și
dreptatea ta poate ajuta fiului omului. 9 Din cauza
mulțimii oprimărilor ei fac pe cel oprimat să strige, ei
strigă din cauza brațului celui tare. 10 Dar nimeni nu
spune: Unde este Dumnezeu, făcătorul meu, care dă
cântece în noapte; 11 Care ne învață mai mult decât pe
fiarele pământului și ne face mai înțelepți decât păsările
cerului? 12 Acolo ei strigă, dar nimeni nu răspunde,
din cauza mândriei oamenilor răi. 13 Cu siguranță
Dumnezeu nu va asculta deșertăciune, nici nu o va
privi cel Atotputernic. 14 Deși spui că nu îl vei vedea,
totuși judecată este înaintea lui; de aceea încrede-te în
el. 15 Dar acum, deoarece nu este astfel, el a cercetat
în mânia lui; totuși nu o cunoaște până la capăt; 16
De aceea Iov își deschide gura în zadar și înmulțește
cuvinte fără cunoaștere.

36 Elihu de asemenea a continuat și a spus: 2
Permite-mi încă puțin și îți voi arăta că mai [am] să
vorbesc pentru Dumnezeu. 3 Îmi voi aduce cunoașterea
de departe și voi atribui dreptate Făcătorului meu. 4
Căci cu adevărat cuvintele mele nu vor fi false, cel
desăvârșit în cunoaștere este cu tine. 5 Iată, Dumnezeu
este puternic și nu disprețuiește pe nimeni, el este
puternic în tărie și în înțelepciune. 6 El nu păstrează
viața celui stricat, ci dă dreptate celor săraci. 7 El
nu își ia ochii de la cei drepți, ci ei sunt pe tron cu
împărați; da, el îi întemeiază pentru totdeauna, iar ei
sunt înălțați. 8 Și dacă sunt legați în cătușe și sunt
ținuți în funii ale nenorocirii, 9 Atunci le arată lucrarea
lor și fărădelegile lor pe care le-au întrecut. 10 El
de asemenea le deschide urechea la disciplină și le
poruncește să se întoarcă de la nelegiuire. 11 Dacă
ei ascultă de el și îl servesc, își vor petrece zilele în
prosperitate și anii lor în plăceri. 12 Dar dacă nu ascultă
de el, vor pieri prin sabie și vor muri fără cunoaștere.
13 Dar fățarnicii în inimă îngrămădesc furie, ei nu strigă
când îi leagă. 14 Ei mor la tinerețe și viața lor este
printre cei necurați. 15 El eliberează pe cel sărac în
nenorocirea lui și le deschide urechile în oprimare. 16
Chiar așa te-ar fi mutat dintr-un loc strâmt într-unul
larg, unde nu este strâmtorare și ceea ce ar fi pus
pe masa ta ar fi plin de grăsime. 17 Dar ai împlinit
judecata celui stricat, judecată și justiție te apucă. 18
Pentru că este furie, ferește-te ca nu cumva el să
te ia cu lovitura lui, atunci o mare răscumpărare nu
te va elibera. 19 Va prețui el bogățiile tale? Nu, nici
aur, nici toate forțele tăriei. 20 Nu dori noaptea, când
oamenii sunt stârpiți din locul lor. 21 Fii atent, nu privi
nelegiuirea, pentru că aceasta ai ales mai degrabă
decât nenorocire. 22 Iată, Dumnezeu înaltă prin puterea
sa, cine învață ca el? 23 Cine i-a rânduit calea sa?
Sau cine poate spune: Tu ai lucrat nelegiuire? 24
Amintește-ți să îi preamărești lucrarea, pe care oamenii
o privesc. 25 Fiecare o poate vedea; omul o poate
privi de departe. 26 Iată, Dumnezeu este mare și nu îl

cunoaștem, nici numărul anilor săi nu poate fi cercetat.
27 Pentru că el micșorează picăturile de apă; ele toarnă
ploaie după aburul lor, 28 Pe care norii o picură și
o răspândesc abundent peste om. 29 De asemenea
poate cineva înțelege răspândirile norilor, sau zgomotul
tabernacolului său? 30 Iată, el întinde lumina lui peste
acesta și acoperă fundul mării. 31 Fiindcă prin ei judecă
el pe oameni; el dă mâncare din abundență. 32 Cu nori
el acoperă lumina și îi poruncește să nu lumineze prin
norul din mijloc. 33 Tunetul lor arată despre aceasta,
vitele de asemenea arată cu privire la abur.

37 La aceasta de asemenea inima mea tremură și
sare din locul ei. 2 Ascultă cu atenție vuietul vocii
sale și sunetul ce iese din gura lui. 3 El îl conduce sub
întregul cer și fulgerul lui până la marginile pământului.
4 După acesta răcnește o voce, el tună cu vocea
maiestății sale; și nu le va opri când se aude vocea
sa. 5 Dumnezeu tună uimitor cu vocea sa; face lucruri
mari pe care nu le înțelegem. 6 Pentru că el spune
zăpezii: Fii pe pământ; la fel ploii mărunte și ploii mari
a tăriei sale. 7 El sigilează mâna fiecărui om, ca toți
oamenii să cunoască lucrarea lui. 8 Atunci fiarele
intră în vizuini și rămân în locurile lor. 9 Din sud vine
vârtejul de vânt, și frigul din nord. 10 Prin suflarea lui
Dumnezeu este dată bruma; și lățimea apelor este
strâmtată. 11 De asemenea prin udare el obosește
norul gros, el împrăștie norul său luminos; 12 Și norul
este întors de jur împrejur prin sfaturile lui, ca ei să
facă orice le poruncește peste fața lumii, pe pământ.
13 El face ca acesta să vină, fie pentru disciplinare, fie
pentru pământul său, fie pentru milă. 14 Dă ascultare
la aceasta, Iov, stai liniștit și ia aminte la minunatele
lucrări ale lui Dumnezeu. 15 Știi tu când Dumnezeu i-a
aranjat și a făcut lumina norului său să strălucească?
16 Știi tu cumpănirea norilor, minunatele lucrări ale
celui care este desăvârșit în cunoaștere? 17 Cum ți
se încălzesc hainele când el liniștește pământul prin
vântul de sud? 18 Ai întins împreună cu el cerul, care
este tare și ca o oglindă turnată? 19 Învață-ne ce să îi
spunem; căci nu ne putem rândui vorbirea din cauza
întunericului. 20 I se va spune că eu vorbesc? Dacă un
om vorbește, cu siguranță va fi înghițit. 21 Și acum
oamenii nu văd lumina strălucitoare din nori, dar vântul
trece și îi curăță. 22 Vreme bună vine din nord; cu
Dumnezeu este înspăimântătoare maiestate. 23 Dar cât
despre cel Atotputernic, nu îl putem afla, el este măreț
în putere și în judecată și în abundență a dreptății; el
nu va chinui. 24 De aceea oamenii se tem de el, el nu
împărtășește pe niciunul dintre înțelepții în inimă.

38 Atunci DOMNUL i-a răspuns lui Iov din vârtejul
de vânt și a zis: 2 Cine este acesta care întunecă
sfatul prin cuvinte fără cunoaștere? 3 Încinge-ți acum
coapsele ca un bărbat; eu te voi întreba iar tu răspunde-
mi. 4 Unde erai tu când așezam temeliile pământului?
Spune, dacă ai înțelegere. 5 Cine a pus măsurile
acestuia, dacă știi; sau cine a întins frânghia peste
el? 6 Pe ce sunt temeliile lui legate; sau cine i-a pus
piatra unghiulară a temeliei, 7 Când stelele dimineții
cântau împreună și toți fiii lui Dumnezeu strigau de
bucurie? 8 Sau cine a închis marea cu porți, când a
izbucnit, de parcă ar fi ieșit din pântece? 9 Când i-
am făcut norul veșmânt și întunericul gros fașă pentru
ea, 10 Și am spart pentru ea locul meu hotărât și am
pus drugi și porți, 11 Și am spus: Până aici să vii,
dar nu mai departe; și aici să fie oprite mândrele tale
valuri? 12 Ai poruncit tu dimineții în zilele tale; și ai
făcut răsăritul să își cunoască locul, 13 Ca să apuce
marginile pământului; și cei stricați să fie scuturați de
pe el? 14 Este întors ca lutul în sigiliu; și ei stau în
picioare ca un veșmânt. 15 Și celor răi lumina le este
oprită și brațul înalt va fi frânt. 16 Ai intrat tu în izvoarele
mării? Sau te-ai plimbat în căutarea adâncului? 17 Ți-
au fost porțile morții deschise? Sau ai văzut tu porțile
umbrei morții? 18 Ai priceput tu lățimea pământului?
Spune dacă le cunoști pe toate. 19 Unde este calea pe
care locuiește lumina? Și cât despre întuneric, unde
este locul lui, 20 Ca să îl duci la hotarul lui și să cunoști
cărările spre casa lui? 21 Îl cunoști tu, deoarece erai
deja născut? Sau deoarece numărul zilelor tale este
mare? 22 Ai intrat tu în tezaurele zăpezii? Sau ai văzut
tu tezaurele grindinii, 23 Pe care am păstrat-o pentru
timpul tulburării, pentru ziua de bătălie și război? 24 Pe
ce cale este lumina împărțită, care împrăștie vântul de
est pe pământ? 25 Cine a împărțit o albie pentru torent,
sau o cale pentru fulgerul tunetului, 26 Să îl facă să
plouă peste pământ, unde nu este nimeni, în pustie,
în care nu este om; 27 Să sature pământul pustiit și
secătuit și să facă mugurele verdeții să răsară? 28 Are
ploaia tată, sau cine a născut picăturile de rouă? 29 Din
al cui pântece a venit gheața și chiciura cerului cine a
născut-o? 30 Apele sunt ascunse precum cu o piatră și
fața adâncului este înghețată. 31 Poți tu lega dulcile
influențe ale Pleiadelor, sau poți dezlega legăturile
Orionului? 32 Poți scoate Mazarotul la timpul său?
Sau poți conduce Arcturus cu fiii săi? 33 Cunoști tu
rânduielile cerului, poți așeza domnia lui pe pământ? 34
Îți poți ridica vocea până la nori, ca mulțime de ape să te
acopere? 35 Poți trimite fulgere, ca să meargă și să îți
spună: Iată-ne? 36 Cine a pus înțelepciune în rărunchi,
sau cine a dat înțelegere inimii? 37 Cine poate număra
norii în înțelepciune, sau cine poate opri burdufurile
cerului, 38 Când țărâna crește spre împietrire și bulgării
de pământ se lipesc strâns împreună? 39 Vei vâna
prada pentru leu, sau vei sătura pofta leilor tineri, 40
Când se culcă în vizuinile lor și rămân în adăpost pentru

a sta la pândă? **41** Cine se îngrijește să dea corbului
mâncarea sa? Când puii săi strigă către Dumnezeu ei
rătăcesc din lipsă de mâncare.

39 Cunoști timpul când nasc caprele sălbatice de
stâncă? Sau poți însemna când fată căprioarele?
2 Poți număra lunile împlinite de ele, sau știi timpul
când ele nasc? **3** Ele se apleacă, își nasc puii, își
leapădă întristările. **4** Puii lor arată bine, cresc cu
grâne; pleacă și nu se mai întorc la ele. **5** Cine a trimis
liber măgarul sălbatic, sau cine a dezlegat legăturile
măgarului sălbatic? **6** Căruia i-am făcut pustia casă și
ținutul sterp locuințele lui. **7** El batjocorește mulțimea
din cetate și nu ia aminte la strigătul celui ce [îl] mână.
8 Lanțul munților este pășunea lui și caută fiecare
verdeață. **9** Va voi unicornul să te servească, sau să
rămână lângă ieslea ta? **10** Poți lega unicornul cu
frânghia lui în brazdă, sau va grăpa el văile după tine?
11 Te vei încrede în el, deoarece tăria lui este mare,
sau îi vei lăsa munca ta? **12** Îl vei crede, că îți va aduce
acasă sămânța și o va aduna în grânarul tău? **13** Ai dat
tu păunului aripile frumoase, sau aripi și pene struțului?
14 Care își lasă ouăle în pământ și le încălzește în
țărână, **15** Și uită că piciorul le poate zdrobi, sau că
fiara sălbatică le poate sparge. **16** Ea se împietrește
împotriva puilor ei, ca și cum nu ar fi ai ei; munca ei este
în zadar, fără de teamă; **17** Căci Dumnezeu a lipsit-o
de înțelepciune și nu i-a împărțit înțelegere. **18** În timp
ce se ridică în înalt, ea batjocorește calul și pe călărețul
său. **19** Ai dat tu calului tărie, i-ai îmbrăcat gâtul cu
tunet? **20** Îl poți înspăimânta ca pe o lăcustă? Gloria
nărilor lui este teribilă. **21** El bate din copite în vale și
se bucură în tăria lui; el merge să îi întâlnească pe cei
înarmați. **22** Batjocorește frica și nu se înspăimântă;
nici nu întoarce spatele dinaintea sabiei. **23** Tolba
zăngănește lovindu-se de el, sulița lucitoare și scutul.
24 El înghite pământul cu înverșunare și furie; și nu
crede că [este] sunetul trâmbiței. **25** El spune printre
trâmbițe: Ha, ha; și miroase bătălia de departe, tunetul
căpeteniilor și strigătul luptei. **26** Zboară șoimul prin
înțelepciunea ta [și] își întinde aripile spre sud? **27** Se
înalță acvila la porunca ta și își face cuibul în înalt? **28**
Ea locuiește și rămâne pe stâncă, pe vârful stâncii și
pe întăritură. **29** De acolo ea caută prada și ochii ei
privesc departe. **30** Puii ei de asemenea sug sânge; și
unde sunt cei uciși, acolo este și ea.

40 Și DOMNUL i-a mai răspuns lui Iov și a zis: **2** Îl
va instrui pe cel Atotputernic cel ce se ceartă cu
el? Cel ce mustră pe Dumnezeu, să îi răspundă. **3**
Atunci Iov a răspuns DOMNULUI și a zis: **4** Iată, sunt
un nemernic; ce să îți răspund? Îmi voi pune mâna la
gură. **5** O dată am vorbit; dar nu voi mai răspunde;
da, de două ori, dar nu voi mai continua. **6** Atunci
DOMNUL i-a răspuns lui Iov din vârtejul de vânt și a
zis: **7** Încinge-ți acum coapsele ca un bărbat; eu te
voi întreba iar tu răspunde-mi. **8** Vei anula și judecata
mea? Mă vei condamna ca să poți fi drept? **9** Ai tu
braț asemenea lui Dumnezeu? Sau poți tuna cu o voce
asemenea lui? **10** Înfrumusețează-te cu maiestate și
măreție; și înveșmântează-te cu glorie și frumusețe.
11 Aruncă departe turbarea furiei tale și privește pe
fiecare om mândru și doboară-i. **12** Uită-te la fiecare
om mândru și umilește-l; și calcă în picioare pe cei
stricați la locul lor. **13** Ascunde-i împreună în țărână și
înfășoară-le fețele în tăinuire. **14** Atunci îți voi mărturisi
că dreapta ta te poate salva. **15** Iată acum behemotul,
pe care l-am făcut cu tine; el mănâncă iarbă ca un
bou. **16** Iată acum, tăria lui este în coapsele lui și
forța lui este în buricul pântecelui său. **17** Își mișcă
coada asemenea unui cedru; tendoanele coapselor lui
sunt înfășurate împreună. **18** Oasele lui sunt ca bucăți
tari de aramă; oasele lui sunt asemenea drugilor de
fier. **19** El este întâiul căilor lui Dumnezeu; Făcătorul
lui îi apropie sabia. **20** Cu siguranță munții îi aduc
mâncare, unde toate animalele câmpiei se joacă. **21** Se
întinde sub copacii umbroși, la adăpostul trestiei și al
mlaștinilor. **22** Copacii umbroși îl acoperă cu umbra lor;
sălciile pârâului îl înconjoară. **23** Iată, bea un râu și nu
se grăbește; se încrede că poate seca Iordanul în gura
sa. **24** El îl ia la ochi; nasul lui străpunge prin capcane.

41 Poți trage afară leviatanul cu un cârlig, sau limba
lui cu o frânghie ce o lași jos? **2** Poți pune un
cârlig în nasul lui, sau să găurești falca lui cu o țepă?
3 Își va înmulți el multe cereri către tine, îți va vorbi
blând? **4** Va face el un legământ cu tine? Îl vei lua ca
servitor pentru totdeauna? **5** Te vei juca cu el precum
cu o pasăre? Sau îl vei lega pentru servitoarele tale?
6 Vor face însoțitorii un banchet din el? Îl vor împărți
printre comercianți? **7** Îi poți umple pielea cu țepușe
de fier? Sau capul lui cu harpoane? **8** Așază-ți mâna
peste el, amintește-ți bătălia, nu fă mai mult. **9** Iată,
speranța referitoare la el este zadarnică, nu va fi cineva
trântit doar la vederea lui? **10** Nimeni nu este așa de
înverșunat încât să îndrăznească să îl stârnească; cine
este atunci în stare să stea în picioare înaintea mea?
11 Cine m-a întâmpinat, ca să îi răsplătesc? Tot de sub
întregul cer este al meu. **12** Nu îi voi ascunde părțile,
nici puterea lui, nici frumusețea rânduirii lui. **13** Cine
poate descoperi fața veșmântului său, sau cine poate
veni la el cu frâul său dublu? **14** Cine poate deschide
ușile feței lui? Dinții lui sunt grozavi de jur împrejur.
15 Solzii îi sunt mândria, închiși împreună asemenea
unui sigiliu strâns. **16** Atât de aproape unul de celălalt,
încât aerul nu poate intra printre ei. **17** Ei sunt alăturați,

strâns unul de celălalt, se lipesc împreună, încât nu pot
fi separați. 18 Prin strănuturile lui o lumină strălucește
și ochii lui sunt asemenea pleoapelor dimineții. 19 Din
gura lui ies lămpi arzătoare și scântei de foc sar afară.
20 Din nările lui iese fum, ca dintr-o oală sau căldare ce
fierbe. 21 Suflarea lui aprinde cărbuni și o flacără iese
din gura lui. 22 În gâtul lui rămâne tărie și întristarea se
preface în bucurie înaintea lui. 23 Straturile cărnii sale
sunt alipite împreună, ele sunt ferme în ele însele; nu
pot fi mișcate. 24 Inima lui este la fel de fermă ca o
piatră; da, așa de tare ca o bucată din piatra de jos a
morii. 25 Când se ridică, cei puternici se tem, ei se
purifică din cauza distrugerii. 26 Sabia celui ce îl lovește
nu ține, nici sulița, nici lancea, nici tunica de zale. 27 El
consideră fierul ca paiul și arama ca lemnul putred. 28
Săgeata nu îl pune pe fugă; pietrele de praștie sunt
prefăcute de el în miriște. 29 Lăncile sunt socotite ca
miriște, el râde la scuturarea suliței. 30 Pietre ascuțite
sunt sub el; el împrăștie lucruri ascuțite peste mlaștină.
31 El face adâncul să fiarbă ca o oală; el face marea
asemenea unui vas de unsoare. 32 El face după el
să strălucească o cărare; cineva ar gândi că adâncul
este cărunt. 33 Pe pământ nu este nimic asemenea
lui, făcut să nu aibă frică. 34 El privește toate lucrurile
înalte; este împărat peste toți copiii mândriei.

42 Atunci Iov i-a răspuns DOMNULUI și a zis: 2
Știu că poți face totul și că niciun gând nu poate
fi ținut de la tine. 3 Cine este cel ce ascunde sfatul
fără cunoaștere? De aceea am spus ce nu am înțeles;
lucruri prea minunate pentru mine, pe care nu le-am
cunoscut. 4 Ascultă, te implor și voi vorbi; eu te voi
întreba iar tu răspunde-mi. 5 Am auzit de tine prin auzul
urechii, dar acum ochiul meu te vede. 6 De aceea
mă detest și mă pocăiesc în țărână și cenușă. 7 Și
a fost astfel că, după ce DOMNUL i-a vorbit aceste
cuvinte lui Iov, DOMNUL i-a spus lui Elifaz temanitul:
Furia mea s-a aprins împotriva ta și împotriva celor
doi prieteni ai tăi, pentru că nu ați vorbit despre mine
ce este drept, precum servitorul meu Iov. 8 De aceea
acum, luați șapte tauri și șapte berbeci și mergeți la
servitorul meu Iov și oferiți pentru voi ofrandă arsă;
și servitorul meu Iov se va ruga pentru voi, fiindcă pe
el îl voi primi; ca nu cumva să mă port cu voi după
nebunia voastră, în aceea că nu ați vorbit despre mine
ce este drept, precum servitorul meu Iov. 9 Atunci
Elifaz temanitul și Bildad șuhitul și Țofar naamatitul au
mers și au făcut după cum le-a poruncit DOMNUL, și
DOMNUL de asemenea a primit pe Iov. 10 Și DOMNUL
a înlăturat captivitatea lui Iov când s-a rugat pentru
prietenii săi; și DOMNUL i-a dat lui Iov de două ori mai
mult decât a avut înainte. 11 Atunci au venit acolo la el
toți frații lui și toate surorile lui și toți cei ce erau dintre
cunoscuții lui mai înainte și au mâncat pâine cu el în
casa lui; și l-au deplâns și l-au mângâiat pentru tot
răul pe care DOMNUL îl adusese peste el; fiecare de
asemenea i-a dat o monedă și fiecare un cercel de aur.
12 Astfel că DOMNUL a binecuvântat ultima parte a
vieții lui Iov, mai mult decât începutul lui, pentru că a
avut paisprezece mii de oi și șase mii de cămile și o
mie de perechi de boi de jug și o mie de măgărițe. 13
El de asemenea a avut șapte fii și trei fiice. 14 Și a
pus primei, numele Iemima; și celei de a doua, numele
Cheția; și celei de a treia, numele Cherenhapuc. 15
Și în toată țara nu se găseau femei așa frumoase ca
fiicele lui Iov; și tatăl lor le-a dat moștenire printre frații
lor. 16 După aceasta Iov a trăit o sută și patruzeci de
ani și a văzut pe fiii lui și pe fiii fiilor lui, până la a patra
generație. 17 Astfel a murit Iov, bătrân și plin de zile.

Psalmii

1 Binecuvântat este omul care nu umblă în sfatul celor
neevlavioși, nici nu stă în calea păcătoșilor, nici nu
șade în scaunul batjocoritorilor. **2** Ci desfătarea lui este
în legea DOMNULUI; și zi și noapte meditează în legea
lui. **3** Și va fi ca un pom sădit lângă râurile de apă, care
își dă rodul la timpul său; frunza sa de asemenea nu se
va veșteji; și tot ce face va prospera. **4** Nu tot așa sunt
cei neevlavioși; ci ei sunt ca pleava pe care o spulberă
vântul. **5** De aceea cei neevlavioși nu vor rămâne în
picioare la judecată, nici păcătoșii în adunarea celor
drepți. **6** Fiindcă DOMNUL cunoaște calea celor drepți;
dar calea celor neevlavioși va pieri.

2 Pentru ce se înfurie păgânii și își închipuie popoarele
deșertăciune? **2** Împărații pământului se ridică și
conducătorii țin sfat împreună împotriva DOMNULUI
și împotriva unsului său, spunând: **3** Să le rupem în
bucăți legăturile și să le aruncăm funiile de la noi.
4 Cel ce șade în ceruri va râde; Domnul îi va lua
în derâdere. **5** Apoi le va vorbi în furia lui și îi va
chinui în aprinderea sa. **6** Totuși, eu mi-am înălțat pe
împăratul peste muntele meu sfânt al Sionului. **7** Voi
vesti hotărârea, DOMNUL mi-a spus: Tu ești Fiul meu;
astăzi te-am născut. **8** Cere-mi și îți voi da păgânii
drept moștenire și cele mai îndepărtate margini ale
pământului drept stăpânire. **9** Tu îi vei zdrobi cu un
toiag de fier și îi vei sparge în bucăți ca pe vasul unui
olar. **10** De aceea fiți înțelepți împăraților; instruiți-vă
voi judecători ai pământului. **11** Serviți DOMNULUI cu
teamă și bucurați-vă tremurând. **12** Sărutați pe Fiul
ca să nu se mânie și să pieriți pe cale, când furia lui
abia s-a aprins. Binecuvântați sunt toți cei ce își pun
încrederea în el.

3 Un Psalm al lui David, când a fugit de Absalom,
fiul său. DOAMNE, cât s-au înmulțit cei ce mă
tulbură! Mulți sunt cei ce se ridică împotriva mea. **2**
Mulți spun despre sufletul meu: Nu este ajutor pentru
el la Dumnezeu. (Selah) **3** Dar tu, DOAMNE, ești
un scut pentru mine; gloria mea și cel ce îmi înalță
capul. **4** Cu vocea mea am strigat către DOMNUL și
el m-a auzit din muntele său sfânt. (Selah) **5** M-am
culcat și am dormit; m-am trezit, căci DOMNUL m-a
susținut. **6** Nu mă voi teme de zecile de mii de oameni,
care s-au desfășurat împotriva mea de jur împrejur. **7**
Ridică-te, DOAMNE, salvează-mă Dumnezeul meu,
căci ai lovit pe toți dușmanii mei peste obraz, ai zdrobit
dinții celor neevlavioși. **8** A DOMNULUI este salvarea;
binecuvântarea ta este peste poporul tău. (Selah)

4 Mai marelui muzician pe instrument cu coarde, un
psalm al lui David. Ascultă-mă când strig, Dumnezeul
dreptății mele; din strâmtorare m-ai lărgit; ai milă de
mine și ascultă-mi rugăciunea. **2** Voi, fii ai oamenilor,
până când veți întoarce gloria mea în rușine? Până
când veți iubi deșertăciunea și veți căuta minciuna?
(Selah) **3** Dar să știți că DOMNUL a pus deoparte
pentru el pe cel evlavios; DOMNUL va auzi când
voi striga către el. **4** Cutremurați-vă în uimire și nu
păcătuiți; cugetați în inima voastră pe patul vostru și
tăceți. (Selah) **5** Oferiți sacrificiile dreptății și puneți-vă
încrederea în DOMNUL. **6** Sunt mulți cei care spun:
Cine ne va arăta bunătate? DOAMNE, înalță peste noi
lumina înfățișării tale. **7** Tu ai pus veselie în inima mea,
mai mult decât atunci când grânele lor și vinul lor le-au
sporit. **8** Deopotrivă mă voi culca în pace și voi dormi,
fiindcă tu, DOAMNE, numai tu mă faci să locuiesc în
siguranță.

5 Mai marelui muzician pe instrumente de suflat, un
psalm al lui David. Deschide urechea la cuvintele
mele, DOAMNE, ia aminte la meditația mea. **2**
Dă ascultare vocii strigătului meu, Împăratul meu și
Dumnezeul meu, fiindcă ție mă voi ruga. **3** Dimineața
îmi vei auzi vocea, DOAMNE; dimineața îmi voi îndrepta
rugăciunea spre tine și voi privi în sus. **4** Căci tu nu
ești un Dumnezeu care are plăcere în stricăciune,
nici răul nu va locui cu tine. **5** Nebunii nu vor sta în
picioare înaintea ochilor tăi, tu îi urăști pe toți lucrătorii
nelegiuirii. **6** Vei nimici pe cei ce vorbesc minciună;
DOMNUL va detesta pe omul sângeros și înșelător. **7**
Dar cât despre mine, eu voi intra în casa ta în mulțimea
milei tale și în teama ta mă voi închina spre templul
tău sfânt. **8** Condu-mă, DOAMNE, în dreptatea ta din
cauza dușmanilor mei; fă dreaptă calea ta înaintea
feței mele. **9** Căci nu este credincioșie în gura lor;
lăuntrul lor este adevărată stricăciune, gâtlejul lor este
un mormânt deschis; ei lingușesc cu limba lor. **10**
Nimicește-i, Dumnezeule; lasă-i să cadă prin propriile
lor sfaturi; aruncă-i afară în mulțimea fărădelegilor lor,
pentru că s-au răzvrătit împotriva ta. **11** Dar să se
bucure toți cei ce își pun încrederea în tine; să strige de
bucurie întotdeauna, pentru că îi aperi; de asemenea,
să se bucure în tine cei ce iubesc numele tău. **12** Căci
tu, DOAMNE, vei binecuvânta pe cel drept; cu favoare
îl vei înconjura ca și cu un scut.

6 Mai marelui muzician, pe instrument cu coarde
și lăută, un psalm al lui David. DOAMNE, nu mă
mustra în mânia ta, nici nu mă pedepsi în nemulțumirea
ta încinsă. **2** Ai milă de mine, DOAMNE, pentru că sunt
slab; DOAMNE, vindecă-mă, pentru că oasele mele
sunt chinuite. **3** Sufletul meu, de asemenea, este chinuit
grozav; dar tu, DOAMNE, până când? **4** Întoarce-te,
DOAMNE, eliberează-mi sufletul; salvează-mă datorită
îndurărilor tale. **5** Căci în moarte nu este amintire

despre tine; cine îți va da mulțumiri în mormânt? **(Sheol h7585)** **6** Mă obosește geamătul meu; toată noaptea
îmi inund patul, îmi ud divanul cu lacrimi. **7** Ochiul
meu este mistuit din cauza mâhnirii, îmbătrânește din
cauza tuturor dușmanilor mei. **8** Plecați de la mine
voi toți lucrătorii nelegiuirii, căci DOMNUL a auzit
vocea plângerii mele. **9** DOMNUL a auzit cererea mea;
DOMNUL va primi rugăciunea mea. **10** Toți dușmanii
mei să fie rușinați și chinuiți grozav; să se întoarcă și
să fie rușinați dintr-o dată.

7 Un poem al lui David, pe care l-a cântat DOMNULUI,
referitor la cuvintele lui Cuș beniamitul. DOAMNE,
Dumnezeul meu, în tine îmi pun încrederea, salvează-
mă de toți cei ce mă persecută și eliberează-mă, **2** Ca
nu cumva el să îmi sfâșie sufletul ca un leu, rupându-l
în bucăți, în timp ce nimeni nu mă scapă. **3** DOAMNE,
Dumnezeul meu, dacă am făcut aceasta, dacă este
nelegiuire în mâinile mele, **4** Dacă am răsplătit cu
rău celui ce era în pace cu mine, (da, am eliberat pe
cel ce fără motiv este dușmanul meu), **5** Dușmanul
să persecute sufletul meu și să îl ia; da, să calce în
picioare viața mea pe pământ și să culce onoarea mea
în țărână. (Selah) **6** Ridică-te, DOAMNE, în mânia ta,
înalță-te din cauza furiei dușmanilor mei și trezește-te
pentru mine la judecata pe care ai poruncit-o. **7** Astfel
te va înconjura adunarea popoarelor; de aceea din
cauza lor întoarce-te în înalt. **8** DOMNUL va judeca
popoarele; judecă-mă, DOAMNE, conform dreptății
mele și conform integrității mele care este în mine. **9** Să
se sfârșească răutatea celor stricați; dar întemeiază-l
pe cel drept, căci Dumnezeul cel drept încearcă inimile
și rărunchii. **10** Apărarea mea vine de la Dumnezeu,
care salvează pe cei integri în inimă. **11** Dumnezeu
judecă pe cel drept și pe cel stricat Dumnezeu este
mânios în fiecare zi. **12** Dacă nu se întoarce, își va
ascuți sabia; el și-a încordat arcul și l-a pregătit. **13**
A pregătit de asemenea pentru el uneltele morții; își
rânduiește săgețile împotriva persecutorilor. **14** Iată, el
este în travaliu pentru nelegiuire și a conceput ticăloșie
și a născut falsitate. **15** A făcut o groapă și a săpat-o; și
a căzut în șanțul pe care l-a făcut. **16** Ticăloșia lui se
va întoarce asupra propriului său cap și lucrarea lui
violentă se va coborî asupra propriului său creștet. **17**
Voi lăuda pe DOMNUL conform dreptății lui și voi cânta
laudă numelui DOMNULUI preaînalt.

8 Mai marelui muzician pe harpă, un psalm al lui
David. DOAMNE, Domnul nostru, cât de măreț este
numele tău în tot pământul! Tu care ai pus gloria ta
deasupra cerurilor. **2** Din gura pruncilor și a sugarilor ți-
ai rânduit tărie, datorită dușmanilor tăi, ca să amuțești
pe dușman și pe răzbunător. **3** Când privesc cerurile
tale, lucrarea degetelor tale, luna și stelele, pe care le-
ai rânduit; **4** Ce este omul, să îți amintești de el, și fiul
omului să îl cercetezi? **5** Fiindcă l-ai făcut cu puțin mai
prejos decât îngerii și l-ai încoronat cu glorie și onoare.
6 L-ai făcut să domnească peste lucrările mâinilor tale;
ai pus toate sub picioarele lui; **7** Toate oile și toți boii,
da, și animalele câmpului; **8** Păsările cerului și peștii
mării și orice străbate cărările mărilor. **9** DOAMNE,
Domnul nostru, cât de măreț este numele tău pe tot
pământul!

9 Mai marelui muzician, conform melodiei mutlaben,
un psalm al lui David. Te voi lăuda, DOAMNE,
cu întreaga mea inimă; voi istorisi toate lucrările tale
minunate. **2** Mă voi veseli și mă voi bucura în tine; voi
cânta laudă numelui tău, O, tu, cel Preaînalt. **3** După
ce dușmanii mei vor da înapoi, vor cădea și vor pieri la
prezența ta, **4** Pentru că ai susținut dreptul meu și cauza
mea; ai șezut pe tron, judecând drept. **5** Ai mustrat
păgânii, ai nimicit pe cei stricați, le-ai șters numele
pentru totdeauna și întotdeauna. **6** O, dușmanule!
Distrugerile s-au sfârșit pentru totdeauna; ai distrus
cetăți și amintirea lor a pierit cu ele. **7** Dar DOMNUL va
dăinui pentru totdeauna; și-a pregătit tronul său pentru
judecată. **8** Și va judeca lumea în dreptate, în integritate
va administra judecată popoarelor. **9** DOMNUL va fi
de asemenea un loc de scăpare pentru cel oprimat,
un loc de scăpare în timpuri de necaz. **10** Și cei ce
cunosc numele tău își vor pune încrederea în tine,
pentru că tu, DOAMNE, nu ai părăsit pe cei ce te caută.
11 Cântați laude DOMNULUI care locuiește în Sion;
vestiți între popoare facerile lui. **12** Când cercetează
vărsarea de sânge, își amintește de ei, el nu uită
strigătul celui umil. **13** Ai milă de mine, DOAMNE,
privește tulburarea mea din partea celor ce mă urăsc,
tu, care mă ridici de la porțile morții, **14** Ca să istorisesc
toată lauda ta în porțile fiicei Sionului; mă voi bucura
în salvarea ta. **15** Păgânii sunt scufundați în groapa
pe care au făcut-o; piciorul le este prins în plasa pe
care au ascuns-o. **16** DOMNUL este cunoscut prin
judecata pe care o face; cel stricat este prins în lucrarea
propriilor mâini. (Higaion, Selah) **17** Cei stricați vor
fi întorși în iad împreună cu toate națiunile care uită
pe Dumnezeu. **(Sheol h7585)** **18** Căci cei nevoiași nu
vor fi uitați întotdeauna; speranța celor săraci nu va
pieri pentru totdeauna. **19** Ridică-te, DOAMNE, să nu
învingă omul; să fie judecați păgânii înaintea ta. **20**
Umple-i de groază, DOAMNE, ca națiunile să știe că
ele însele sunt doar oameni. (Selah)

10 De ce stai departe, DOAMNE? De ce te ascunzi
în timpuri de necaz? **2** Cel stricat, în mândria
lui, persecută pe sărac, să fie ei prinși în planurile
pe care și le-au închipuit. **3** Fiindcă cel stricat se

fălește cu dorința inimii lui și binecuvântează pe cel
lacom, pe care DOMNUL îl detestă. 4 Cel stricat, prin
mândria înfățișării sale, refuză să caute pe Dumnezeu;
Dumnezeu nu este în toate gândurile sale. 5 Căile lui
sunt întotdeauna apăsătoare; judecățile tale sunt cu
mult deasupra și în afara vederii lui; cât despre toți
dușmanii lui, el pufnește către ei. 6 A spus în inima
lui: Nu mă voi clătina, pentru că niciodată nu voi fi în
restrițe. 7 Gura lui este plină de blestem și înșelăciune
și fraudă; sub limba lui este ticăloșie și deșertăciune.
8 El șade în locurile de pândă ale satelor, în locurile
tainice îl ucide pe cel nevinovat; ochii săi sunt ațintiți pe
ascuns împotriva celui sărac. 9 Stă la pândă în taină,
ca un leu în vizuina lui; stă la pândă să prindă pe sărac;
îl prinde pe sărac după ce îl conduce în plasa lui. 10
Se tupilează și se umilește, ca cel sărac să cadă prin
puternicii lui. 11 El a spus în inima lui: Dumnezeu a
uitat, își ascunde fața, niciodată nu va vedea aceasta.
12 Ridică-te DOAMNE; ridică-ți mâna Dumnezeule, nu
uita pe cei umili. 13 Pentru ce disprețuiește cel stricat
pe Dumnezeu? El a spus în inima lui: Nu îmi vei cere
socoteală. 14 Ai văzut aceasta, fiindcă privești ticăloșie
și ciudă pentru a răsplăti cu mâna ta; cel sărac ți se
încredințează, tu ești ajutorul celui fără tată. 15 Frânge
brațul celui stricat și pe cel rău, caută stricăciunea lui
până nu o găsești deloc. 16 DOMNUL este Împărat
pentru totdeauna și întotdeauna; păgânii au pierit din
țara lui. 17 DOAMNE, tu ai auzit dorința celor umili,
vei pregăti inima lor, vei face urechea ta să audă, 18
Pentru a judeca pe cel fără tată și pe cel oprimat, ca
omul de pe pământ să nu mai oprime.

11 Mai marelui muzician, un psalm al lui David. În
DOMNUL îmi pun încrederea; cum spuneți voi
sufletului meu: Fugi ca o pasăre la muntele vostru? 2
Căci, iată, cei stricați își încordează arcul, își pregătesc
săgeata pe coardă, ca să poată trage în ascuns spre
cei integri în inimă. 3 Dacă temeliile sunt distruse, ce
poate face cel drept? 4 DOMNUL este în templul său
sfânt, tronul DOMNULUI este în cer; ochii lui privesc,
pleoapele lui încearcă pe copiii oamenilor. 5 DOMNUL
încearcă pe cel drept, dar pe cel stricat și pe cel ce
iubește violența, sufletul lui îi urăște. 6 Peste cei stricați
el va ploua cu capcane, foc și pucioasă și o groaznică
furtună, aceasta va fi partea paharului lor. 7 Căci
DOMNUL cel drept iubește dreptatea, înfățișarea lui
privește pe cei integri.

12 Mai marelui muzician pe un instrument cu coarde,
un psalm al lui David. Ajută DOAMNE, fiindcă cel
evlavios se duce, fiindcă dispar cei credincioși dintre
copiii oamenilor. 2 Ei vorbesc deșertăciune, fiecare cu
aproapele său, ei vorbesc cu buze lingușitoare și cu
o inimă prefăcută. 3 DOMNUL va stârpi toate buzele
lingușitoare și limba care vorbește lucruri trufașe, 4 Ei
care au spus: Cu limba noastră vom învinge și buzele
noastre sunt ale noastre; cine este domn peste noi? 5
Din cauza oprimării celor săraci, din cauza oftatului
celor nevoiași, mă voi ridica acum, spune DOMNUL; îl
voi pune la loc sigur față de cel ce pufnește la el. 6
Cuvintele DOMNULUI sunt cuvinte pure, ca argintul
curățat într-un cuptor de pământ, purificat de șapte
ori. 7 Tu le vei ține, DOAMNE, tu le vei păstra din
această generație pentru totdeauna. 8 Cei stricați
umblă pretutindeni, când cei mai ticăloși oameni sunt
înălțați.

13 Mai marelui muzician, un psalm al lui David.
Până când vei uita de mine, DOAMNE? Pentru
totdeauna? Până când îți vei ascunde fața de mine? 2
Până când voi ține sfat în sufletul meu, având zilnic
întristare în inima mea? Până când va fi înălțat peste
mine dușmanul meu? 3 Ia aminte și ascultă-mă,
DOAMNE Dumnezeul meu; luminează-mi ochii, ca nu
cumva să dorm somnul morții; 4 Ca nu cumva să spună
dușmanul meu: L-am învins, și cei ce mă tulbură să se
bucure când sunt clătinat. 5 Dar m-am încrezut în mila
ta, inima mea se va bucura în salvarea ta. 6 Voi cânta
DOMNULUI, pentru că mi-a făcut mult bine.

14 Mai marelui muzician, un psalm al lui David.
Nebunul a spus în inima lui: Nu este Dumnezeu.
Sunt corupți și au făcut fapte scârboase, niciunul nu
face binele. 2 DOMNUL a privit din cer peste copiii
oamenilor, să vadă dacă sunt unii care înțeleg și caută
pe Dumnezeu. 3 Toți s-au abătut, toți împreună s-
au murdărit, nu este niciunul care să facă binele,
nu, niciunul măcar. 4 Nu au cunoaștere toți lucrătorii
nelegiuirii? Care mănâncă pe poporul meu precum
mănâncă pâine, și care nu cheamă pe DOMNUL. 5
Acolo au fost în mare frică, fiindcă Dumnezeu este în
mijlocul generației celui drept. 6 Ați făcut de rușine
sfatul celui sărac, pentru că DOMNUL este locul lui de
scăpare. 7 O, dacă salvarea lui Israel ar veni din Sion!
Când DOMNUL aduce înapoi pe captivii poporului său,
Iacob se va bucura și Israel se va veseli.

15 Un psalm al lui David. DOAMNE, cine va sta
în tabernacolul tău? Cine va locui pe muntele
tău sfânt? 2 Cel ce umblă cu integritate și lucrează
dreptate și vorbește adevărul în inima sa. 3 Cel ce nu
defăimează cu limba sa, nici nu face rău aproapelui său,
nici nu aduce ocară asupra aproapelui său. 4 În ochii lui
un nemernic este disprețuit, dar onorează pe cei ce se
tem de DOMNUL. Cel ce jură spre propria lui vătămare
și nu schimbă jurământul. 5 Cel ce nu își dă banii cu
camătă, nici nu ia mită împotriva celui nevinovat. Cel
ce face acestea nu se va clătina niciodată.

16 Un poem al lui David. Păstrează-mă, Dumnezeule,
fiindcă în tine îmi pun încrederea. **2** O, sufletul
meu, tu ai spus DOMNULUI: Tu ești Domnul meu,
bunătatea mea nu ajunge până la tine, **3** Ci până la
sfinții care sunt pe pământ și până la cei nobili, în
care este toată desfătarea mea. **4** Întristările le vor fi
înmulțite celor ce se grăbesc după un alt dumnezeu,
ofrandele lor de băutură de sânge nu le voi oferi, nici
nu voi lua numele lor pe buzele mele. **5** DOMNUL
este partea moștenirii mele și a paharului meu; tu
susții sorțul meu. **6** Frânghiile de măsurat mi-au căzut
în locuri plăcute; da, am o moștenire bună. **7** Voi
binecuvânta pe DOMNUL, care m-a sfătuit; rărunchii
mei de asemenea mă învață în timpurile nopții. **8** Am
pus pe DOMNUL totdeauna înaintea mea, pentru că el
este la dreapta mea, nu mă voi clătina. **9** De aceea
inima mea se veselește și gloria mea se bucură; carnea
mea de asemenea se va odihni în speranță. **10** Fiindcă
nu vei lăsa sufletul meu în iad, nici nu vei da pe Sfântul
tău să vadă putrezirea. **(Sheol h7585)** **11** Îmi vei arăta
cărarea vieții; în prezența ta este plinătatea bucuriei; la
dreapta ta se află plăceri pentru totdeauna.

17 O rugăciune a lui David. Ascultă dreptatea,
DOAMNE, dă atenție strigătului meu, deschide
urechea la rugăciunea mea, care nu se înalță de pe
buze prefăcute. **2** Din prezența ta să vină judecata
mea; să privească ochii tăi lucrurile echitabile. **3** Mi-ai
examinat inima, m-ai cercetat noaptea, m-ai încercat și
nu vei găsi nimic; am hotărât ca gura mea să nu calce
legea ta. **4** Referitor la faptele oamenilor, prin cuvântul
buzelor tale m-am păzit de cărările nimicitorului. **5**
Sprijină umbletele mele în cărările tale să nu alunece
pașii piciorului meu. **6** Te-am chemat, pentru că mă vei
asculta, Dumnezeule; apleacă urechea ta spre mine
și ascultă vorbirea mea. **7** Arată-ți minunata bunătate
iubitoare, tu, care salvezi prin mâna ta dreaptă pe cei ce
își pun încrederea în tine, de cei ce se ridică împotriva
lor. **8** Ține-mă ca pe lumina ochiului, ascunde-mă
sub umbra aripilor tale, **9** Ascunde-mă de cei stricați
care mă oprimă, de dușmanii mei de moarte, care mă
încercuiesc. **10** Ei sunt închiși în propria lor grăsime; cu
gura lor vorbesc trufaș. **11** Acum ne-au încercuit pașii
noștri; și-au ațintit ochii, aplecându-se la pământ, **12**
Asemenea unui leu lacom de prada lui și precum un leu
tânăr pândind în locuri tainice. **13** Ridică-te, DOAMNE,
dezamăgește-l, aruncă-l jos, eliberează sufletul meu
de cel stricat, care este sabia ta, **14** De oamenii care
sunt mâna ta, DOAMNE, de oamenii lumii, care își au
partea în această viață și a căror pântece îl umpli cu
comoara ta ascunsă; ei sunt plini de copii și își lasă
restul averii la pruncii lor. **15** Cât despre mine, îți voi
privi fața în dreptate; mă voi sătura, când mă trezesc,
cu chipul tău.

18 Mai marelui muzician, un psalm al lui David,
servitorul DOMNULUI, care a spus DOMNULUI
cuvintele acestei cântări în ziua în care DOMNUL
l-a eliberat din mâna tuturor dușmanilor săi și din
mâna lui Saul, și a spus: Te voi iubi, DOAMNE, tăria
mea. **2** DOMNUL este stânca mea și fortăreața mea
și eliberatorul meu; Dumnezeul meu, tăria mea, în
care mă voi încrede; pavăza mea și cornul salvării
mele și turnul meu înalt. **3** Voi chema pe DOMNUL,
care este demn de laudă, astfel voi fi salvat din mâna
dușmanilor mei. **4** Întristările morții m-au încercuit și
potopurile de oameni neevlavioși m-au înspăimântat. **5**
Întristările iadului m-au încercuit, capcanele morții m-au
întâmpinat. **(Sheol h7585)** **6** În strâmtorarea mea l-am
chemat pe DOMNUL și am strigat către Dumnezeul
meu; el mi-a auzit vocea din templul său și strigătul meu
a ajuns înaintea lui, în urechile lui. **7** Atunci pământul
s-a zguduit și s-a cutremurat, temeliile munților de
asemenea s-au mișcat și s-au zguduit, pentru că s-
a înfuriat. **8** Un fum s-a înălțat din nările lui și foc
mistuia din gura lui, cărbuni s-au aprins prin el. **9** El de
asemenea a aplecat cerurile și a coborât, și întuneric
era sub picioarele lui. **10** Și călărea pe un heruvim
și zbura; da, el zbura pe aripile vântului. **11** A făcut
întunericul locul lui tainic, cortul lui de jur împrejurul
lui erau ape întunecoase și nori groși ai cerurilor. **12**
La strălucirea dinaintea sa, norii lui groși au trecut;
grindină și cărbuni de foc. **13** DOMNUL de asemenea a
tunat în ceruri și cel Preaînalt a dat drumul vocii sale;
grindină și cărbuni de foc. **14** Da, și-a trimis săgețile și i-
a împrăștiat; și a aruncat fulgere și i-a învins. **15** Atunci
s-au văzut albiile apelor și temeliile lumii s-au dezgolit
la mustrarea ta, DOAMNE, la pufnirea suflării nărilor
tale. **16** El a trimis din înalt, m-a luat, m-a scos din
multe ape. **17** M-a eliberat de dușmanul meu puternic
și de cei ce m-au urât, fiindcă erau prea puternici
pentru mine. **18** M-au întâmpinat în ziua nenorocirii
mele, dar DOMNUL a fost sprijinul meu. **19** M-a dus
de asemenea într-un loc larg; m-a eliberat, pentru că
a găsit plăcere în mine. **20** DOMNUL m-a răsplătit
conform dreptății mele, mi-a întors conform curăției
mâinilor mele. **21** Pentru că am ținut căile DOMNULUI
și nu m-am abătut cu stricăciune de la Dumnezeul meu.
22 Pentru că toate judecățile lui au fost înaintea mea și
statutele lui, nu le-am pus deoparte de la mine. **23** Am
fost de asemenea integru înaintea lui și m-am păzit de
nelegiuirea mea. **24** De aceea DOMNUL mi-a întors
conform dreptății mele, conform curăției mâinilor mele
înaintea ochilor săi. **25** Cu cel milos te vei arăta milos,
cu un om integru te vei arăta integru. **26** Cu cel pur te

vei arăta pur și cu cel pervers te vei arăta pervers. 27
Fiindcă vei salva poporul chinuit, dar vei înjosi priviri
trufașe. 28 Fiindcă vei aprinde candela mea, DOMNUL
Dumnezeul meu îmi va lumina întunericul. 29 Căci
cu tine am alergat asupra unei cete și cu Dumnezeul
meu am sărit peste zid. 30 Cât despre Dumnezeu,
calea lui este desăvârșită, cuvântul DOMNULUI este
încercat; el este o pavăză pentru toți cei ce se încred în
el. 31 Căci cine este Dumnezeu în afară de DOMNUL?
Și cine este o stâncă în afară de Dumnezeul nostru?
32 Dumnezeu este cel ce mă încinge cu tărie și îmi
face calea desăvârșită. 33 El îmi face picioarele ca
ale căprioarei și mă așază pe locurile mele înalte.
34 Îmi deprinde mâinile la război, ca brațele mele să
frângă un arc de oțel. 35 Tu de asemenea mi-ai dat
scutul salvării tale și mâna ta dreaptă m-a ținut sus
și bunătatea ta m-a făcut mare. 36 Mi-ai lărgit pașii
sub mine, încât picioarele mele nu au alunecat. 37 Am
urmărit pe dușmanii mei și i-am ajuns și nu m-am întors
înapoi până ce nu au fost mistuiți. 38 I-am rănit încât
nu erau în stare să se ridice; sunt căzuți sub picioarele
mele. 39 Fiindcă m-ai încins cu tărie pentru bătălie, ai
supus sub mine pe cei ce s-au ridicat împotriva mea.
40 Mi-ai dat de asemenea gâturile dușmanilor mei, ca
să îi nimicesc pe cei ce mă urăsc. 41 Au strigat, dar
nu era nimeni să îi salveze, către DOMNUL, dar nu
le-a răspuns. 42 Atunci i-am pisat mărunt ca țărâna
înaintea vântului, i-am aruncat precum pământul pe
străzi. 43 M-ai scăpat de luptele poporului; și m-ai făcut
capul păgânilor, un popor pe care nu l-am cunoscut
mă va servi. 44 Imediat ce aud de mine, vor asculta
de mine, străinii mi se vor supune. 45 Străinii se vor
ofili și de teamă vor ieși din locurile lor închise. 46
DOMNUL trăiește; și binecuvântată fie stânca mea; și
să fie înălțat Dumnezeul salvării mele. 47 Dumnezeu
este cel ce îmi face dreptate și supune popoarele sub
mine. 48 Mă scoate din mâna dușmanilor mei, da, tu
mă înalți deasupra celor ce se ridică împotriva mea; m-
ai eliberat din mâna omului violent. 49 De aceea îți voi
aduce mulțumiri, DOMNE, printre păgâni, și voi cânta
laude numelui tău. 50 Mare eliberare dă împăratului
său; și arată milă unsului său, lui David și seminței lui,
pentru totdeauna.

19 Mai marelui muzician, un psalm al lui David.
Cerurile vestesc gloria lui Dumnezeu și întinderea
cerului arată lucrarea mâinilor sale. 2 O zi rostește
altei zile această cuvântare și o noapte arată această
cunoaștere altei nopți. 3 Nu este nici cuvântare nici
limbaj unde sunetul lor să nu fie auzit. 4 Coarda
lor a străbătut tot pământul și cuvintele lor până la
marginea lumii. În ele a așezat un tabernacol soarelui,
5 Care iese din încăperea sa ca un mire și se bucură
de asemenea ca un viteaz care aleargă o cursă. 6
Ieșirea lui este de la marginea cerului și circuitul lui
până la marginile acestuia și nu este nimic ascuns
de arșița lui. 7 Legea DOMNULUI este desăvârșită,
convertind sufletul; mărturia DOMNULUI este sigură,
înțelepțind pe cel simplu. 8 Statutele DOMNULUI sunt
drepte, bucurând inima; porunca DOMNULUI este pură,
luminând ochii. 9 Teama de DOMNUL este curată,
dăinuind pentru totdeauna; judecățile DOMNULUI sunt
adevărate și drepte în întregime. 10 Mai de dorit sunt
ele decât aurul, da, decât mult aur pur; mai dulci decât
mierea, chiar decât picurul din faguri. 11 Mai mult, prin
ele este servitorul tău avertizat; și în ținerea lor este
mare răsplată. 12 Cine își poate înțelege greșelile?
Curăță-mă de greșeli tainice. 13 Oprește de asemenea
pe servitorul tău de la păcate îngâmfate; nu le lăsa să
domnească asupra mea, atunci voi fi integru și voi fi
nevinovat de marea fărădelege. 14 Fie cuvintele gurii
mele și meditația inimii mele bine primite înaintea feței
tale, DOAMNE, tăria mea și răscumpărătorul meu.

20 Mai marelui muzician, un psalm al lui David.
DOMNUL să te asculte în ziua tulburării, numele
Dumnezeului lui Iacob să te apere. 2 Să îți trimită
ajutor din sanctuar și să te întărească din Sion; 3 Să
își amintească toate ofrandele tale și să îți primească
sacrificiul ars. (Selah) 4 Să îți dea conform inimii tale
și să împlinească tot sfatul tău. 5 Ne vom bucura în
salvarea ta și în numele Dumnezeului nostru vom înălța
steagurile, DOMNUL să împlinească toate cererile tale.
6 Acum știu că DOMNUL salvează pe unsul său, îl
va asculta din cerul său sfânt cu puterea salvatoare
a dreptei sale. 7 Unii se încred în care și unii în cai,
dar noi ne vom aminti numele DOMNULUI Dumnezeul
nostru. 8 Ei sunt doborâți și căzuți, dar noi suntem
ridicați și stăm drept în picioare. 9 Salvează, DOAMNE;
să ne audă împăratul când chemăm.

21 Mai marelui muzician, un psalm al lui David.
Împăratul se va bucura în puterea ta, DOAMNE;
și cât de mult se va bucura în salvarea ta! 2 Tu i-ai
dat dorința inimii sale și nu ai refuzat cererea buzelor
sale. (Selah) 3 Fiindcă îl întâmpini cu binecuvântările
bunătății; pui o coroană de aur pur pe capul lui. 4 A
cerut viață de la tine și i-ai dat-o: lungime a zilelor
pentru totdeauna și întotdeauna. 5 Gloria lui este mare
în salvarea ta, onoare și maiestate ai pus peste el. 6
Fiindcă l-ai făcut cel mai binecuvântat pentru totdeauna;
l-ai înveselit peste măsură cu înfățișarea ta. 7 Pentru
că împăratul se încrede în DOMNUL și prin mila celui
Preaînalt nu se va clătina. 8 Mâna ta va găsi pe toți
dușmanii tăi; dreapta ta va găsi pe cei ce te urăsc. 9
Îi vei face ca un cuptor încins în timpul mâniei tale;
DOMNUL îi va înghiți în furia lui și focul îi va mistui. 10

Vei distruge rodul lor de pe pământ și sămânța lor de printre copiii oamenilor. 11 Pentru că au vrut să facă răul împotriva ta; au închipuit un plan viclean pe care nu sunt în stare să îl îndeplinească. 12 De aceea îi vei face să întoarcă spatele când vei pregăti săgețile pe corzile tale împotriva feței lor. 13 Fii înălțat, DOAMNE, în puterea ta; astfel noi vom cânta și vom lăuda puterea ta.

22 Mai marelui muzician, „Căprioara Dimineții," un psalm al lui David. Dumnezeul meu, Dumnezeul meu, de ce m-ai părăsit? De ce ești așa departe de a mă ajuta și de cuvintele răcnetului meu? 2 Dumnezeul meu! Strig ziua, dar nu asculți; și noaptea, și nu tac. 3 Dar tu ești sfânt, tu, care locuiești în laudele lui Israel. 4 Părinții noștri s-au încrezut în tine; s-au încrezut și i-ai scăpat. 5 Au strigat către tine și au fost eliberați, s-au încrezut în tine și nu au fost făcuți de rușine. 6 Dar eu sunt vierme și nu om; de ocara oamenilor și disprețuit de popor. 7 Toți cei ce mă văd râd de mine în batjocură, își țuguie buza, clatină din cap, spunând: 8 S-a încrezut în DOMNUL că îl va scăpa; să îl scape, văzând că a găsit plăcere în el. 9 Dar tu ești cel ce m-ai scos din pântece, m-ai făcut să sper când eram pe sânii mamei mele. 10 Din pântece am fost aruncat asupra ta, tu ești Dumnezeul meu din pântecele mamei mele. 11 Nu sta departe de mine, fiindcă tulburarea este aproape, pentru că nu este nimeni să ajute. 12 Mulți tauri m-au încercuit; tauri puternici din Basan m-au înconjurat. 13 Și-au deschis gura împotriva mea, ca un leu care sfâșie și răcnește. 14 Sunt turnat ca apa și toate oasele mele sunt scrântite, inima mea este ca ceara, este topită în mijlocul adâncurilor mele. 15 Puterea mea este uscată ca un ciob și limba mi se lipește de fălcile mele și m-ai adus în țărâna morții. 16 Căci câini m-au încercuit; adunarea celor stricați m-a încercuit, mi-au străpuns mâinile și picioarele. 17 Pot număra toate oasele mele, ei mă privesc și se holbează la mine. 18 Își împart hainele mele între ei și aruncă sorți pe cămașa mea. 19 Dar nu te depărta de mine DOAMNE, puterea mea, grăbește-te să mă ajuți. 20 Scapă-mi sufletul de sabie, pe preaiubitul meu din puterea câinelui. 21 Salvează-mă din gura leului, fiindcă m-ai auzit din coarnele unicornilor. 22 Voi vesti numele tău fraților mei, te voi lăuda în mijlocul adunării. 23 Lăudați-l, voi care vă temeți de DOMNUL; glorificați-l, voi toată sămânța lui Iacob și temeți-vă de el, voi toată sămânța lui Israel. 24 Fiindcă el nu a disprețuit, nici nu a detestat nenorocirea celui nenorocit, nici nu și-a ascuns fața de el, ci când a strigat către el, a ascultat. 25 În marea adunare lauda mea va fi despre tine, voi împlini promisiunile mele în fața celor ce se tem de el. 26 Cei blânzi vor mânca și se vor sătura; vor lăuda pe DOMNUL cei ce îl caută; inima ta va trăi pentru totdeauna. 27 Toate marginile lumii își vor aminti și se vor întoarce către DOMNUL și toate familiile națiunilor se vor închina înaintea ta. 28 Pentru că împărăția este a DOMNULUI și el este guvernatorul peste națiuni. 29 Toți cei grași pe pământ vor mânca și se vor închina, toți cei ce coboară în țărână se vor pleca înaintea lui și nimeni nu își poate ține în viață sufletul. 30 O sămânță îi va servi, îi va fi socotită Domnului ca generație. 31 Ei vor veni și vor vesti dreptatea lui unui popor ce se va naște, că el a făcut aceasta.

23 Un psalm al lui David. DOMNUL este păstorul meu, nu voi duce lipsă de nimic. 2 El mă culcă în pășuni verzi, mă conduce lângă ape liniștite. 3 El îmi înviorează sufletul, mă conduce în cărările dreptății din cauza numelui său. 4 Chiar dacă umblu prin valea umbrei morții, nu mă voi teme de niciun rău, căci tu ești cu mine; toiagul tău și nuiaua ta, ele mă mângâie. 5 Tu întinzi masa înaintea mea în fața dușmanilor mei; îmi ungi capul cu untdelemn; și paharul meu se revarsă. 6 Da, bunătatea și îndurarea mă vor urma în toate zilele vieții mele și voi locui în casa DOMNULUI pentru totdeauna.

24 Un psalm al lui David. AL DOMNULUI este pământul și plinătatea lui, lumea și cei ce locuiesc în ea. 2 Fiindcă l-a fondat peste mări și l-a întemeiat peste potopuri. 3 Cine va urca la muntele DOMNULUI? Sau cine se va ridica la locul său sfânt? 4 Cel ce are mâini nevinovate și o inimă pură; cel ce nu și-a înălțat sufletul spre deșertăciune, nici nu a jurat înșelător. 5 El va primi binecuvântare de la DOMNUL și dreptate de la Dumnezeul salvării sale. 6 Aceasta este generația celor care îl caută, care caută fața ta, Iacob. (Selah) 7 Înălțați-vă capetele voastre, porților; și fiți înălțate, voi uși veșnice; și Împăratul gloriei va intra. 8 Cine este acest Împărat al gloriei? DOMNUL puternic și tare, DOMNUL tare în bătălie. 9 Înălțați-vă capetele voastre, porților; înălțați-le, voi uși veșnice; și Împăratul gloriei va intra. 10 Cine este acest Împărat al gloriei? DOMNUL oștirilor, el este Împăratul gloriei. (Selah)

25 Un psalm al lui David. La tine, DOAMNE, îmi înalț sufletul. 2 Dumnezeul meu, în tine mă încred: să nu fiu făcut de rușine, să nu triumfe dușmanii mei asupra mea. 3 Da, nu lăsa pe niciunul dintre cei ce te așteaptă să fie făcut de rușine, să fie făcuți de rușine cei ce calcă legea, fără motiv. 4 Arată-mi căile tale, DOAMNE; învață-mă cărările tale. 5 Condu-mă în adevărul tău și învață-mă, căci tu ești Dumnezeul salvării mele; pe tine te aștept toată ziua. 6 Amintește-ți, DOAMNE, îndurările tale blânde și bunătatea ta iubitoare, pentru că ele au fost din totdeauna. 7 Nu îți

aminti păcatele tinereții mele, nici fărădelegile mele:
amintește-ți de mine conform milei tale, datorită bunătății
tale, DOAMNE. 8 Bun și integru este DOMNUL; de
aceea îi va învăța pe păcătoși pe cale. 9 Pe cei umili îi
va conduce în judecată; și pe cei umili îi va învăța calea
sa. 10 Toate cărările DOMNULUI sunt milă și adevăr
pentru cei ce țin legământul său și mărturiile sale. 11
Datorită numelui tău, DOAMNE, iartă nelegiuirea mea,
fiindcă ea este mare. 12 Cine este omul care se teme
de DOMNUL? Pe el îl va învăța calea pe care să o
aleagă. 13 Sufletul lui va locui în tihnă; și sămânța lui
va moșteni pământul. 14 Taina DOMNULUI este cu
cei ce se tem de el; și le va arăta legământul său. 15
Ochii mei sunt întotdeauna către DOMNUL, fiindcă îmi
va smulge picioarele din ochiurile plasei. 16 Întoarce-
te spre mine și ai milă de mine, fiindcă sunt pustiit și
nenorocit. 17 Tulburările inimii mele sunt mărite; scoate-
mă din strâmtorările mele. 18 Privește la nenorocirea
mea și la durerea mea și iartă toate păcatele mele. 19
Privește la dușmanii mei, fiindcă sunt mulți și mă urăsc
cu ură crudă. 20 Păstrează-mi sufletul și eliberează-mă,
să nu fiu făcut de rușine, fiindcă în tine mă încred. 21
Fie ca integritatea și cinstea să mă păstreze, pentru că
eu te aștept. 22 Răscumpără pe Israel, Dumnezeule,
din toate tulburările lui.

26 Un psalm al lui David. Judecă-mă, DOAMNE,
pentru că am umblat în integritatea mea, m-am
încrezut de asemenea în DOMNUL; de aceea nu voi
aluneca. 2 Examinează-mă, DOAMNE și încearcă-mă;
cercetează rărunchii mei și inima mea. 3 Pentru că
bunătatea ta iubitoare este înaintea ochilor mei și am
umblat în adevărul tău. 4 Nu am șezut cu persoane
deșarte, nici nu voi merge cu cei perfizi. 5 Am urât
adunarea făcătorilor de rău; și nu voi ședea cu cei
stricați. 6 Îmi voi spăla mâinile în nevinovăție, astfel voi
înconjura altarul tău, DOAMNE, 7 Ca să proclam cu
vocea mulțumirii și să istorisesc despre toate lucrările
tale minunate. 8 DOAMNE, am iubit locuința casei
tale și locul unde locuiește onoarea ta. 9 Nu îmi
pune sufletul împreună cu păcătoșii, nici viața mea cu
oamenii sângeroși, 10 În mâinile cărora este ticăloșie și
mâna lor dreaptă este plină de mite. 11 Dar cât despre
mine, voi umbla în integritatea mea; răscumpără-mă și
fii milostiv cu mine. 12 Piciorul meu stă pe un loc neted;
în adunări voi binecuvânta pe DOMNUL.

27 Un psalm al lui David. DOMNUL este lumina mea
și salvarea mea; de cine să mă tem? DOMNUL
este puterea vieții mele; de cine să mă înspăimânt? 2
Când cei stricați, dușmanii mei și potrivnicii mei, au venit
peste mine ca să îmi mănânce carnea, s-au împiedicat
și au căzut. 3 Chiar dacă o armată ar tăbărî împotriva
mea, inima mea nu se va teme; chiar dacă s-ar ridica
război împotriva mea, în aceasta voi fi eu încrezător.
4 Un lucru am dorit de la DOMNUL, pe acesta îl voi
căuta: să locuiesc în casa DOMNULUI toate zilele
vieții mele, să privesc frumusețea DOMNULUI și să
aduc cerere în templul său. 5 Fiindcă în timp de
tulburare el mă va ascunde în cortul lui, în tăinicia
tabernacolului său mă va ascunde el; mă va așeza pe
o stâncă. 6 Și acum capul meu va fi înălțat deasupra
dușmanilor mei dimprejurul meu; de aceea voi oferi în
tabernacolul său sacrificii de bucurie; voi cânta, da, voi
cânta laude DOMNULUI. 7 Ascultă, DOAMNE, când
strig cu vocea mea; ai milă de mine și răspunde-mi. 8
Când ai spus: Căutați fața mea; inima mea ți-a spus:
Fața ta, DOAMNE, o voi căuta. 9 Nu îți ascunde fața de
mine; nu înlătura pe servitorul tău în mânia ta; ai fost
ajutorul meu; nu pleca de la mine, nici nu mă părăsi,
Dumnezeul salvării mele. 10 Când tatăl meu și mama
mea mă părăsesc, atunci DOMNUL mă va lua. 11
Învață-mă calea ta, DOAMNE, și condu-mă pe o cărare
netedă, din cauza dușmanilor mei. 12 Nu mă da la voia
dușmanilor mei, fiindcă martori falși se ridică împotriva
mea și cei care suflă cruzime. 13 Aș fi leșinat, dacă nu
aș fi crezut că voi vedea bunătatea DOMNULUI în țara
celor vii. 14 Așteaptă pe DOMNUL; încurajează-te și el
îți va întări inima; așteaptă, spun eu, pe DOMNUL.

28 Un psalm al lui David. Către tine voi striga,
DOAMNE, stânca mea; nu tăcea față de mine; ca
nu cumva, dacă taci față de mine, să devin asemenea
celor ce coboară în groapă. 2 Ascultă vocea cererilor
mele, când strig către tine, când îmi ridic mâinile spre
oracolul tău sfânt. 3 Nu mă trage la o parte împreună
cu cei stricați și cu lucrătorii nelegiuirii, care vorbesc cu
pace vecinilor lor, dar ticăloșie este în inimile lor. 4 Dă-
le conform faptelor lor și conform stricăciunii sforțărilor
lor, dă-le după lucrarea mâinilor lor; întoarce-le după
ceea ce merită. 5 Pentru că nu iau aminte la lucrările
DOMNULUI, nici la lucrul mâinilor sale, el îi va nimici și
nu îi va edifica. 6 Binecuvântat fie DOMNUL, pentru că
el a ascultat vocea cererilor mele. 7 DOMNUL este
puterea mea și scutul meu; inima mea s-a încrezut
în el și sunt ajutat; de aceea inima mea tresaltă de
bucurie; și cu cântarea mea îl voi lăuda. 8 DOMNUL
este puterea lor și el este puterea salvatoare a unsului
său. 9 Salvează pe poporul tău și binecuvântează
moștenirea ta; de asemenea paște-i și înalță-i pentru
totdeauna.

29 Un psalm al lui David. Dați DOMNULUI, voi cei
tari, dați DOMNULUI glorie și putere. 2 Dați
DOMNULUI gloria datorată numelui său; închinați-
vă DOMNULUI în frumusețea sfințeniei. 3 Vocea
DOMNULUI este peste ape; Dumnezeul gloriei tună;
DOMNUL este peste multe ape. 4 Vocea DOMNULUI

este puternică; vocea DOMNULUI este plină de
maiestate. 5 Vocea DOMNULUI sfărâmă cedrii; da,
DOMNUL sfărâmă cedrii Libanului. 6 El îi face de
asemenea să salte ca un vițel; Libanul și Sirionul
ca un tânăr unicorn. 7 Vocea DOMNULUI despică
flăcările focului. 8 Vocea DOMNULUI cutremură pustia;
DOMNUL cutremură pustia Cades. 9 Vocea DOMNULUI
face cerboaicele să fete și dezgolește pădurile, și
în templul lui fiecare vorbește despre gloria sa. 10
DOMNUL șade peste potop; da, DOMNUL șade Împărat
pentru totdeauna. 11 DOMNUL va da putere poporului
său; DOMNUL va binecuvânta pe poporul său cu pace.

30 Un psalm și cântare la dedicarea casei lui David.
Te voi preamări, DOMNE, fiindcă m-ai înălțat și
nu i-ai lăsat pe dușmanii mei să se bucure de mine.
2 DOMNE Dumnezeul meu, am strigat către tine și
m-ai vindecat. 3 DOMNE, ai ridicat sufletul meu din
mormânt; m-ai ținut în viață, ca să nu cobor în groapă.
(Sheol h7585) 4 Cântați DOMNULUI, voi, sfinți ai lui, și
aduceți mulțumiri la amintirea sfinteniei sale. 5 Fiindcă
mânia lui durează doar o clipă; în favoarea lui este
viață; poate plânsul durează o noapte, dar bucurie vine
dimineața. 6 Și în prosperitatea mea am spus: Niciodată
nu mă voi clătina. 7 DOMNE, prin favoarea ta ai întărit
muntele meu cu putere; ți-ai ascuns fața și am fost
tulburat. 8 Am strigat către tine, DOMNE; și către
DOMNUL am făcut cerere. 9 Ce folos este în sângele
meu, când cobor în groapă? Te va lăuda țărâna? Va
vesti ea adevărul tău? 10 Ascultă, DOMNE, și ai milă
de mine; DOMNE, fii ajutorul meu. 11 Mi-ai schimbat
jalea în dans; mi-ai dezlegat pânza de sac și m-ai
încins cu veselie. 12 Pentru ca gloria mea să îți cânte
laudă și să nu tacă. DOMNE Dumnezeul meu, îți voi
aduce mulțumiri pentru totdeauna.

31 Mai marelui muzician, un psalm al lui David. În
tine, DOMNE, îmi pun încrederea; să nu fiu
niciodată dat de rușine, eliberează-mă în dreptatea ta.
2 Apleacă-ți urechea la mine; eliberează-mă repede, fii
stânca mea tare și o casă întărită pentru a mă salva.
3 Pentru că tu ești stânca mea și fortăreața mea; de
aceea, pentru numele tău condu-mă și călăuzește-mă.
4 Trage-mă afară din plasa pe care ei în ascuns mi-au
întins-o, pentru că tu ești puterea mea. 5 În mâna ta
încredințez duhul meu, tu m-ai răscumpărat, DOMNE
Dumnezeul adevărului. 6 Am urât pe cei ce iau aminte
la deșertăciuni mincinoase, dar mă încred în DOMNUL.
7 Voi fi vesel și mă voi bucura în mila ta, fiindcă ai luat
aminte la tulburarea mea; mi-ai cunoscut sufletul chiar
în nenorociri. 8 Și nu m-ai închis în mâna dușmanului;
mi-ai pus picioarele la loc larg. 9 Ai milă de mine,
DOMNE, fiindcă sunt în necaz; și cu mâhnire este
mistuit ochiul meu, sufletul meu și pântecele meu. 10
Căci viața mi se consumă în întristare și anii mei în
suspin, puterea mea eșuează din cauza nelegiuirii mele
și oasele mi s-au mistuit. 11 Am fost o ocară printre
toți dușmanii mei, dar mai ales printre vecinii mei, și o
groază printre cunoscuții mei; cei ce mă vedeau afară
fugeau de mine. 12 Sunt uitat ca un mort, șters din
amintire, sunt ca un vas spart. 13 Fiindcă am auzit
defăimarea multora, groază era de fiecare parte, când
au ținut sfat împreună împotriva mea, au plănuit să
îmi ia viața. 14 Dar m-am încrezut în tine, DOMNE;
am spus: Tu ești Dumnezeul meu. 15 În mâna ta sunt
timpurile mele, eliberează-mă din mâna dușmanilor mei
și de cei ce mă persecută. 16 Fă să strălucească fața
ta peste servitorul tău, salvează-mă datorită îndurărilor
tale. 17 DOMNE, nu mă lăsa să fiu făcut de rușine,
fiindcă te-am chemat, să fie făcuți de rușine cei stricați
și să tacă în mormânt. (Sheol h7585) 18 Să fie amuțite
buzele mincinoase, care vorbesc lucruri apăsătoare cu
mândrie și dispreț împotriva celui drept. 19 Ce mare
este bunătatea ta, pe care ai păstrat-o pentru cei ce
se tem de tine; pe care ai lucrat-o pentru cei ce se
încred în tine înaintea fiilor oamenilor! 20 Îi vei ascunde
de mândria omului în tăinicia prezenței tale, tu îi vei
ține în ascuns într-un cort, de la cearta limbilor. 21
Binecuvântat fie DOMNUL, fiindcă mi-a arătat minunata
lui bunătate într-o cetate tare. 22 Și am spus în graba
mea: Sunt stârpit dinaintea ochilor tăi, totuși ai auzit
vocea cererilor mele când am strigat către tine. 23
Iubiți pe DOMNUL, voi toți sfinții lui, fiindcă DOMNUL
păstrează pe cei credincioși și răsplătește din plin pe
înfăptuitorul mândru. 24 Încurajați-vă și el vă va întări
inima, voi toți care sperați în DOMNUL.

32 Un psalm al lui David, „Maschil.” Binecuvântat
este cel a cărui fărădelege este iertată, al cărui
păcat este acoperit. 2 Binecuvântat este omul căruia
DOMNUL nu îi impută nelegiuirea și în al cărui duh nu
este viclenie. 3 Când tăceam, oasele mele îmbătrâneau
prin răcnetul meu cât era ziua de lungă. 4 Căci
zi și noapte mâna ta era grea asupra mea, seva
mi s-a schimbat în seceta verii. (Selah) 5 Atunci
mi-am recunoscut păcatul în fața ta și nu mi-am
ascuns nelegiuirea. Am spus: Voi mărturisi DOMNULUI
fărădelegile mele; și tu ai iertat nelegiuirea păcatului
meu. (Selah) 6 De aceea fiecare om evlavios să se
roage către tine când poți fi găsit; cu siguranță, în
potopul marilor ape, acestea nu se vor apropia de el. 7
Tu ești ascunzișul meu; mă vei păzi de restrişte; mă vei
înconjura cu cântări de eliberare. (Selah) 8 Eu te voi
instrui și te voi învăța în calea pe care trebuie să mergi,
te voi călăuzi cu ochiul meu. 9 Nu fiți ca un cal sau un
catâr, fără înțelegere; a căror gură trebuie ținută cu

zăbală și frâu, ca să nu se apropie de tine. **10** Multe
întristări vor fi pentru cel stricat, dar mila îl va înconjura
pe cel ce se încrede în DOMNUL. **11** Veseliți-vă în
DOMNUL și bucurați-vă, voi cei drepți; și strigați de
bucurie, voi toți cei integri în inimă.

33 Bucurați-vă în DOMNUL, voi cei drepți, căci laudă
este cuvenită celor integri. **2** Lăudați pe DOMNUL
cu harpa, cântați-i cu psalterionul și un instrument cu
zece coarde. **3** Cântați-i o cântare nouă; cântați la
instrument cu măiestrie și sunet tare. **4** Căci cuvântul
DOMNULUI este drept; și toate lucrările lui sunt făcute
în adevăr. **5** El iubește dreptatea și judecata, pământul
este plin de bunătatea DOMNULUI. **6** Prin cuvântul
DOMNULUI au fost cerurile făcute; și toată oștirea lor
prin suflarea gurii sale. **7** El adună apele mării ca pe
un morman, el îngrămădește adâncurile în cămări. **8**
Tot pământul să se teamă de DOMNUL, toți locuitorii
lumii să se cutremure în uimire înaintea lui. **9** Căci el a
vorbit și s-a făcut; el a poruncit și a rămas neclintit. **10**
DOMNUL face de nimic sfatul păgânilor, el face fără
efect planurile oamenilor. **11** Sfatul DOMNULUI rămâne
pentru totdeauna, gândurile inimii lui din generație în
generație. **12** Binecuvântată este națiunea al cărei
Dumnezeu este DOMNUL; și poporul pe care l-a ales
pentru moștenirea sa. **13** DOMNUL se uită din cer;
el privește pe toți fiii oamenilor. **14** Din locul locuinței
sale privește peste toți locuitorii pământului. **15** El le
întocmește inimile la fel; el ia aminte la toate faptele lor.
16 Niciun împărat nu este salvat prin mulțimea unei
oștiri; un viteaz nu este salvat prin multă putere. **17** Un
cal este un lucru deșert pentru siguranță, nici nu va
elibera pe cineva prin marea sa putere. **18** Iată, ochiul
DOMNULUI este peste cei ce se tem de el, peste cei
ce speră în mila lui, **19** Pentru a scăpa sufletul lor de la
moarte și pentru a-i ține în viață pe timp de foamete. **20**
Sufletul nostru așteaptă pe DOMNUL, el este ajutorul
nostru și scutul nostru. **21** Da, inima noastră se va
bucura în el, pentru că ne-am încrezut în numele lui
sfânt. **22** Mila ta, DOAMNE, să fie peste noi, după cum
sperăm în tine.

34 Un psalm al lui David, când și-a schimbat purtarea
față de Abimelec, care l-a alungat, iar el a plecat.
Voi binecuvânta pe DOMNUL întotdeauna, lauda lui
va fi continuu în gura mea. **2** Sufletul meu se va făli
în DOMNUL, cei umili vor asculta și se vor veseli. **3**
Preamăriți pe DOMNUL împreună cu mine, și împreună
să înălțăm numele lui. **4** Am căutat pe DOMNUL și el
m-a ascultat și m-a eliberat de toate temerile mele. **5** Ei
au privit către el și au fost luminați, și fețele lor nu au
fost făcute de rușine. **6** Săracul a strigat și DOMNUL
l-a ascultat și l-a salvat din toate tulburările lui. **7**
Îngerul DOMNULUI își așază tabăra de jur împrejurul
celor ce se tem de el și îi eliberează. **8** Gustați și
vedeți că DOMNUL este bun; binecuvântat este omul
care se încrede în el. **9** Temeți-vă de DOMNUL, voi
sfinții lui, pentru că nimic nu le lipsește celor ce se
tem de el. **10** Leii tineri duc lipsă și le este foame,
dar cei ce caută pe DOMNUL nu vor duce lipsă de
niciun bine. **11** Veniți, voi copii, dați-mi ascultare, vă voi
învăța teama de DOMNUL. **12** Cine este omul care
dorește viața și iubește zile multe, ca să vadă binele?
13 Păzește-ți limba de la rău, și buzele tale de la a
vorbi viclenie. **14** Pleacă de la rău și fă binele; caută
pacea și urmărește-o. **15** Ochii DOMNULUI sunt peste
cei drepți și urechile lui sunt deschise la strigătul lor.
16 Fața DOMNULUI este împotriva celor ce fac răul,
pentru a stârpi amintirea lor de pe pământ. **17** Cei
drepți strigă și DOMNUL ascultă și îi eliberează din
toate tulburările lor. **18** DOMNUL este aproape de cei
cu o inimă frântă și salvează pe cei cu un duh căit.
19 Multe sunt nenorocirile celui drept, dar DOMNUL îl
eliberează din toate. **20** El păzește toate oasele lui,
niciunul din ele nu este frânt. **21** Răul îl va ucide pe
cel stricat și cei ce urăsc pe cel drept vor fi pustiiți. **22**
DOMNUL răscumpără sufletul servitorilor săi și niciunul
dintre cei ce se încred în el nu va fi pustiit.

35 Un psalm al lui David. Pledează în cauza mea,
DOAMNE, cu cei ce se ceartă cu mine, luptă-
te împotriva celor ce luptă împotriva mea. **2** Apucă
scut și platoșă și ridică-te în ajutorul meu. **3** Scoate de
asemenea lancea și închide calea înaintea celor ce
mă persecută; spune sufletului meu: Eu sunt salvarea
ta. **4** Să fie încurcați și dați de rușine cei ce îmi caută
sufletul; să fie întorși înapoi și încurcați cei ce plănuiesc
vătămarea mea. **5** Să fie ca pleava înaintea vântului și
îngerul DOMNULUI să îi urmărească. **6** Să le fie calea
întunecoasă și alunecoasă, și îngerul DOMNULUI să
îi persecute. **7** Fiindcă fără motiv și-au ascuns plasa
pentru mine într-o groapă, pe care fără motiv au săpat-
o pentru sufletul meu. **8** Distrugere să vină peste el
pe neașteptate; și plasa lui, pe care a ascuns-o, să
îl prindă pe el însuși; să cadă în acea distrugere.
9 Și sufletul meu se va veseli în DOMNUL, se va
bucura în salvarea lui. **10** Toate oasele mele vor spune:
DOAMNE, cine este asemenea ție, care eliberezi pe
cel sărac de cel ce este prea puternic pentru el, da,
pe cel sărac și pe cel nevoiaș de cel ce îl pradă? **11**
Martori falși s-au ridicat; mi-au pus în sarcină lucruri pe
care nu le-am știut. **12** Mi-au răsplătit cu rău pentru
bine spre prădarea sufletului meu. **13** Dar cât despre
mine, când au fost bolnavi, haina mea a fost pânză
de sac, mi-am umilit sufletul cu postire; și rugăciunea
mea s-a întors la sânul meu. **14** M-am purtat ca și cu

prietenul sau fratele meu, m-am prosternat adânc, ca
unul ce își jelește mama. 15 Dar în restriștea mea ei
s-au bucurat și s-au strâns împreună, da, cei josnici
s-au adunat împotriva mea, iar eu nu am știut; m-au
sfâșiat și nu au încetat. 16 Cu batjocoritori fățarnici în
ospețe și-au scrâșnit din dinți asupra mea. 17 Doamne,
până când vei privi? Scapă-mi sufletul de nimicirile lor,
pe preaiubitul meu de lei. 18 Îți voi aduce mulțumiri în
adunarea cea mare, te voi lăuda printre mulți oameni.
19 Nu lăsa dușmanii mei să se bucure de nedrept de
mine, nici nu îi lăsa să clipească cu ochiul pe cei ce
mă urăsc fără motiv. 20 Pentru că ei nu vorbesc pace,
ci plănuiesc lucruri înșelătoare împotriva celor liniștiți
în țară. 21 Da, și-au deschis larg gura împotriva mea
și au spus: Aha, aha, ochiul nostru a văzut. 22 Ai
văzut, DOAMNE, nu tăcea, Doamne, nu sta departe de
mine. 23 Ridică-te și trezește-te pentru judecata mea,
pentru cauza mea, Dumnezeul meu și Domnul meu.
24 Judecă-mă, DOAMNE Dumnezeul meu, conform
dreptății tale; și să nu se bucure de mine. 25 Să nu
spună în inimile lor: Ah, astfel ne-ar plăcea; să nu
spună: L-am înghițit. 26 Să fie rușinați și încurcați
împreună cei ce se bucură la vătămarea mea, să fie
îmbrăcați cu rușine și dezonoare cei ce se preamăresc
împotriva mea. 27 Să se veselească și să strige de
bucurie cei ce se desfată în cauza mea dreaptă; da,
să spună ei continuu: DOMNUL să fie preamărit, el
care are plăcere în prosperitatea servitorului său. 28 Și
limba mea va vorbi despre dreptatea ta și despre lauda
ta toată ziua.

36 Mai marelui muzician, un psalm al lui David,
servitorul DOMNULUI. Fărădelegea celui stricat
spune înăuntrul inimii mele, că nu este teamă de
Dumnezeu înaintea ochilor lui. 2 Pentru că el se
flatează în propriii lui ochi, până când nelegiuirea lui se
arată demnă de ură. 3 Cuvintele gurii lui sunt nelegiuire
și înșelătorie, el a încetat a fi înțelept și a face bine.
4 El plănuiește ticăloșie pe patul său; se așază pe o
cale care nu este bună; el nu detestă răul. 5 Mila ta,
DOAMNE, este în ceruri; și credincioșia ta ajunge până
la nori. 6 Dreptatea ta este ca munții cei mari; judecățile
tale sunt un mare adânc; DOAMNE, tu păstrezi pe
om și pe animal. 7 Cât de măreață este bunătatea
ta iubitoare, Dumnezeule! De aceea copiii oamenilor
se încred sub umbra aripilor tale. 8 Ei se vor sătura
din plin din grăsimea casei tale; și le dai să bea din
râul desfătărilor tale. 9 Căci la tine este fântâna vieții,
în lumina ta vom vedea lumină. 10 O, prelungește
bunătatea ta iubitoare celor ce te cunosc și dreptatea
ta celor integri în inimă. 11 Nu lăsa piciorul mândriei să
vină împotriva mea și nu lăsa mâna celor stricați să mă
alunge. 12 Acolo sunt căzuți lucrătorii nelegiuirii, sunt
aruncați jos și nu vor fi în stare să se ridice.

37 Un psalm al lui David. Nu te îngrijora din cauza
făcătorilor de rău, nici nu fi invidios împotriva
lucrătorilor nelegiuirii. 2 Căci degrabă vor fi cosiți
ca iarba și se vor ofili ca iarba verde. 3 Încrede-te
în DOMNUL și fă binele; astfel vei locui în țară și
într-adevăr vei fi hrănit. 4 Desfată-te de asemenea
în DOMNUL și el îți va da dorințele inimii tale. 5
Încredințează DOMNULUI calea ta și încrede-te de
asemenea în el, iar el o va înfăptui. 6 Și va aduce
dreptatea ta ca lumina și judecata ta ca și amiaza. 7
Odihnește-te în DOMNUL și așteaptă-l cu răbdare; nu
te îngrijora din cauza celui ce prosperă pe calea sa,
din cauza omului care înfăptuiește planuri stricate. 8
Oprește-te de la mânie și părăsește furia, nu te îngrijora
în vreun fel pentru a face rău. 9 Pentru că făcătorii de
rău vor fi stârpiți, dar cei ce așteaptă pe DOMNUL,
ei vor moșteni pământul. 10 Căci încă puțin timp și
cel rău nu va mai fi, da, cu atenție vei lua aminte la
locul lui și nu va mai fi. 11 Dar cei blânzi vor moșteni
pământul și se vor desfăta în abundența păcii. 12 Cel
stricat unelteşte împotriva celui drept și își scrâșnește
din dinți asupra lui. 13 Domnul va râde de el, fiindcă
vede că ziua lui vine. 14 Cei stricați au scos sabia și și-
au încordat arcurile, pentru a doborî pe cel sărac și
nevoiaș și pentru a ucide pe cei ce au o purtare integră.
15 Sabia lor va intra în propria lor inimă și arcurile lor
vor fi frânte. 16 Puținul pe care un om drept îl are este
mai bun decât bogățiile multor stricați. 17 Pentru că
brațele celor stricați vor fi frânte, dar DOMNUL susține
pe cei drepți. 18 DOMNUL cunoaște zilele celor integri
și moștenirea lor va fi pentru totdeauna. 19 Ei nu vor fi
făcuți de rușine în timpul cel rău și în zilele foametei
vor fi săturați. 20 Dar cei stricați vor pieri și dușmanii
DOMNULUI vor fi ca grăsimea mieilor, se vor mistui;
în fum se vor mistui. 21 Cel stricat împrumută și nu
plătește înapoi, dar cel drept arată milă și dă. 22 Fiindcă
toți cei binecuvântați de el vor moșteni pământul; și
cei ce sunt blestemați de el vor fi stârpiți. 23 Pașii
omului bun sunt rânduiți de DOMNUL și își găsește
plăcere în calea lui. 24 Deși cade, el nu va fi doborât
de tot, pentru că DOMNUL îl susține cu mâna lui. 25
Am fost tânăr și acum am îmbătrânit; totuși nu am
văzut pe cel drept părăsit, nici sămânța lui cerșind
pâine. 26 El este totdeauna milos și împrumută; și
sămânța lui este binecuvântată. 27 Pleacă de la rău și
fă binele; și rămâi pentru totdeauna. 28 Căci DOMNUL
iubește judecata și nu părăsește pe sfinții săi; ei sunt
păstrați pentru totdeauna, dar sămânța celor stricați va
fi stârpită. 29 Cei drepți vor moșteni țara și vor locui
în ea pentru totdeauna. 30 Gura celui drept spune

înțelepciune și limba lui vorbește judecată. 31 Legea
Dumnezeului său este în inima lui; niciunul din pașii lui
nu va aluneca. 32 Cel stricat pândește pe cel drept și
caută să îl ucidă. 33 DOMNUL nu îl va lăsa în mâna lui,
nici nu îl va condamna când este judecat. 34 Așteaptă
pe DOMNUL și ține calea lui, iar el te va înălța pentru
a moșteni țara, când cei stricați sunt stârpiți, vei privi
aceasta. 35 Am văzut pe cel stricat în mare putere și
întinzându-se ca un dafin verde. 36 Totuși a trecut și,
iată, el nu mai este, da, l-am căutat, dar nu a putut fi
găsit. 37 Însemnează pe cel desăvârșit și privește pe
cel integru, fiindcă sfârșitul acelui om este pace. 38 Dar
călcătorii de lege vor fi nimiciți împreună, sfârșitul celor
stricați va fi stârpit. 39 Dar salvarea celor drepți este a
DOMNULUI, el este puterea lor în timpul tulburării. 40
Și DOMNUL îi va ajuta și îi va elibera; îi va elibera de
cei stricați și îi va salva pentru că se încred în el.

38 Un psalm al lui David, să aducă în amintire.
DOAMNE, nu mă mustra în furia ta, nici nu mă
pedepsi în nemulțumirea ta încinsă. 2 Fiindcă săgețile
tale se înfig adânc în mine și mâna ta mă apasă tare.
3 Nu este sănătate în carnea mea din cauza mâniei
tale; nici nu este odihnă în oasele mele din cauza
păcatului meu. 4 Fiindcă nelegiuirile mele au ajuns
până peste capul meu, ca o povară mare, ele sunt
prea grele pentru mine. 5 Rănile mele put și sunt
putrede din cauza nechibzuinței mele. 6 Sunt tulburat;
sunt foarte încovoiat; umblu jelind toată ziua. 7 Căci
șalele mele sunt pline cu o boală scârboasă și nu este
sănătate în carnea mea. 8 Sunt slab și foarte zdrobit,
am răcnit din cauza neliniștii inimii mele. 9 Doamne,
toată dorința mea este înaintea ta; și geamătul meu nu
este ascuns de tine. 10 Inima mea palpită, puterea mea
mă părăsește, cât despre lumina ochilor mei, s-a dus
și aceasta de la mine. 11 Admiratorii mei și prietenii
mei se țin departe de rana mea; și rudele mele stau
departe. 12 De asemenea cei ce îmi caută viața îmi pun
capcane; și cei ce urmăresc vătămarea mea vorbesc
lucruri răutăcioase și cugetă înșelătorii cât este ziua
de lungă. 13 Dar eu, ca un surd, nu am auzit; și am
fost ca un mut care nu își deschide gura. 14 Astfel
am fost ca un om care nu aude și în a cărui gură nu
sunt reproșuri. 15 Căci în tine, DOAMNE, sper eu, vei
auzi, Doamne Dumnezeul meu. 16 Fiindcă am spus:
Ascultă-mă, ca nu cumva ei să se bucure de mine, când
piciorul meu alunecă, ei se preamăresc împotriva mea.
17 Fiindcă eu sunt gata să șchiopătez și întristarea
mea este continuu înaintea mea. 18 Căci îmi voi vesti
nelegiuirea; îmi va părea rău pentru păcatul meu. 19
Dar dușmanii mei sunt plini de viață și sunt puternici și
cei ce mă urăsc pe nedrept s-au înmulțit. 20 Cei ce
de asemenea întorc rău pentru bine sunt potrivnicii
mei; deoarece eu urmăresc binele. 21 Nu mă părăsi,
DOAMNE; Dumnezeul meu, nu sta departe de mine.
22 Grăbește-te să mă ajuți, Doamne, salvarea mea.

39 Mai marelui muzician, lui Iedutun, un psalm al lui
David. Am spus: Voi lua seama la căile mele, ca
să nu păcătuiesc cu limba mea, îmi voi ține gura cu
un frâu, cât timp cel stricat este înaintea mea. 2 Am
fost mut în tăcere, am tăcut referitor la bine; și durerea
mea a fost stârnită. 3 Îmi era inima fierbinte în mine;
focul ardea în timp ce meditam, atunci am vorbit cu
limba mea, 4 DOAMNE, fă-mă să cunosc sfârșitul meu
și măsura zilelor mele, care este aceasta; ca să știu
cât de trecător sunt. 5 Iată, mi-ai făcut zilele cât un
lat de palmă; și vârsta mea este ca nimic înaintea ta;
cu adevărat fiecare om, în starea lui cea mai bună,
este întru totul deșertăciune. (Selah) 6 Cu siguranță
fiecare umblă într-un spectacol deșert, cu siguranță
ei sunt neliniștiți în zadar; el îngrămădește bogății și
nu știe cine le va strânge. 7 Și acum, Doamne, ce să
aștept? Speranța mea este în tine. 8 Eliberează-mă de
toate fărădelegile mele, nu mă face ocara prostului. 9
Am fost mut, nu mi-am deschis gura, deoarece tu ai
făcut aceasta. 10 Îndepărtează lovitura ta de mine, sunt
mistuit de lovitura mâinii tale. 11 Când cu mustrări tu
corectezi pe om pentru nelegiuire, faci ca frumusețea
lui să se mistuie ca o molie; cu adevărat fiecare om
este deșertăciune. (Selah) 12 Ascultă rugăciunea mea,
DOAMNE, și deschide urechea la strigătul meu; nu
tăcea la lacrimile mele, pentru că eu sunt străin și un
locuitor temporar înaintea ta, precum au fost toți părinții
mei. 13 Cruță-mă, ca să îmi regăsesc puterea, înainte
de a mă duce de aici și a nu mai fi.

40 Mai marelui muzician, un psalm al lui David. Am
așteptat cu răbdare pe DOMNUL; și el s-a aplecat
spre mine și a ascultat strigătul meu. 2 M-a scos de
asemenea din groapa pieirii, din noroiul mocirlos și
mi-a așezat picioarele pe stâncă și mi-a întemeiat
umbletele. 3 Și mi-a pus în gura o cântare nouă, laudă
Dumnezeului nostru, mulți vor vedea aceasta și se vor
teme și se vor încrede în DOMNUL. 4 Binecuvântat
este omul care face pe DOMNUL încrederea sa și
nu dă atenție celor mândri, nici celor ce se abat spre
minciuni. 5 DOAMNE Dumnezeul meu, multe sunt
lucrările tale minunate pe care le-ai făcut, și gândurile
tale care sunt îndreptate spre noi, acestea nu îți pot
fi înșirate; dacă aș dori să le vestesc și să vorbesc
despre ele, sunt mai multe decât pot fi numărate. 6
Sacrificiu și ofrandă nu ai dorit; urechile mele le-ai
deschis, ofrandă arsă și ofrandă pentru păcat nu ai
cerut. 7 Atunci am spus: Iată, eu vin, în sulul cărții
este scris despre mine, 8 Îmi place să fac voia ta,
Dumnezeul meu; da, legea ta este înăuntrul inimii mele.

9 Am predicat dreptatea în adunarea cea mare, iată, nu
mi-am înfrânat buzele; DOAMNE, tu ştii aceasta. 10 Nu
am ascuns dreptatea ta înăuntrul inimii mele; am vestit
credincioşia ta şi salvarea ta, nu am ascuns bunătatea
ta iubitoare şi adevărul tău de adunarea cea mare. 11
Nu opri îndurările tale blânde de la mine, DOAMNE,
bunătatea ta iubitoare şi adevărul tău să mă păstreze
continuu. 12 Fiindcă nenumărate rele m-au înconjurat,
nelegiuirile mele m-au prins, astfel încât nu mai sunt
în stare să privesc în sus; ele sunt mai multe decât
perii capului meu, de aceea inima mea mă părăseşte.
13 Fii mulţumit, DOAMNE, să mă eliberezi, DOAMNE,
grăbeşte-te să mă ajuţi. 14 Să fie ruşinaţi şi încurcaţi
toţi cei ce îmi caută sufletul pentru a-l nimici; să fie
împinşi înapoi şi daţi de ruşine cei ce îmi doresc răul.
15 Să fie pustiiţi ca o răsplată a ruşinii lor cei ce îmi
spun: Aha, aha. 16 Să se veselească şi să se bucure
în tine toţi cei ce te caută, să spună continuu cei care
iubesc salvarea ta: DOMNUL fie preamărit. 17 Dar
eu sunt sărac şi nevoiaş; totuşi Domnul se gândeşte
la mine; tu eşti ajutorul meu şi eliberatorul meu; nu
întârzia, Dumnezeul meu.

41 Mai marelui muzician, un psalm al lui David.
Binecuvântat este cel ce ia aminte la sărac,
DOMNUL îl va scăpa în timp de tulburare. 2 DOMNUL
îl va păstra şi îl va ţine în viaţă; şi el va fi binecuvântat
pe pământ şi nu îl vei da la voia duşmanilor lui. 3
DOMNUL îl va întări pe patul de suferinţă, îi vei face tot
patul în boala lui. 4 Am spus: DOAMNE, fii milostiv
cu mine, vindecă-mi sufletul, pentru că am păcătuit
împotriva ta. 5 Duşmanii mei vorbesc rău despre mine:
Când va muri el şi numele lui va pieri? 6 Şi dacă
vine să mă vadă, vorbeşte deşertăciune, inima lui îşi
strânge nelegiuire; când iese afară, el spune aceasta.
7 Toţi cei ce mă urăsc şoptesc împreună împotriva
mea, împotriva mea plănuiesc ei vătămarea mea. 8 O
boală rea, spun ei, se lipeşte tare de el, şi acum că
zace nu se va mai ridica. 9 Da, chiar şi prietenul meu
apropiat, în care m-am încrezut, care a mâncat din
pâinea mea şi-a ridicat călcâiul împotriva mea. 10 Dar
tu, DOAMNE, fii milostiv cu mine şi ridică-mă, ca să le
răsplătesc. 11 Prin aceasta ştiu că îmi arăţi favoare:
pentru că duşmanul meu nu triumfă asupra mea. 12
Şi cât despre mine, tu mă susţii în a mea integritate
şi mă aşezi înaintea feţei tale pentru totdeauna. 13
Binecuvântat fie DOMNUL Dumnezeul lui Israel din
veşnicie şi pentru veşnicie. Amin şi Amin.

42 Mai marelui muzician, „Maschil”, pentru fiii lui
Core. Cum tânjeşte căpriorul după apa pâraielor,
aşa tânjeşte sufletul meu după tine, Dumnezeule.
2 Sufletul meu însetează după Dumnezeu, după
Dumnezeul cel viu, când voi veni şi mă voi arăta înaintea
lui Dumnezeu? 3 Lacrimile mele au fost mâncarea mea
zi şi noapte, în timp ce ei îmi spun continuu: Unde este
Dumnezeul tău? 4 Când îmi amintesc acestea, îmi vărs
sufletul în mine, fiindcă m-am dus cu mulţimea, am
mers cu ei la casa lui Dumnezeu, cu vocea bucuriei şi
a laudei, cu o mulţime ce ţinea sărbătoare. 5 De ce
eşti doborât, sufletul meu? Şi de ce eşti neliniştit în
mine? Speră în Dumnezeu, căci încă îl voi lăuda pentru
ajutorul înfăţişării sale. 6 Dumnezeul meu, sufletul îmi
este doborât în mine, de aceea îmi voi aminti de tine din
ţara Iordanului şi din piscurile Hermoniţilor, din dealul
Miţar. 7 Adânc strigă către adânc la sunetul vârtejurilor
tale de apă, toate valurile tale şi talazurile tale au trecut
peste mine. 8 Totuşi DOMNUL va porunci bunătatea sa
iubitoare în timpul zilei şi noaptea cântarea lui va fi cu
mine şi rugăciunea mea spre Dumnezeul vieţii mele.
9 Voi spune lui Dumnezeu stânca mea: De ce m-ai
uitat? De ce umblu jelind sub oprimarea duşmanului?
10 Precum cu o sabie în oasele mele duşmanii mei
mă ocărăsc, în timp ce îmi spun zilnic: Unde este
Dumnezeul tău? 11 De ce eşti doborât, sufletul meu? Şi
de ce eşti neliniştit în mine? Speră în Dumnezeu, căci
încă îl voi lăuda, pe el, care este sănătatea înfăţişării
mele şi Dumnezeul meu.

43 Judecă-mă, Dumnezeule, şi pledează în cauza
mea împotriva unei naţiuni neevlavioase; O,
eliberează-mă de omul înşelător şi nedrept. 2 Pentru
că tu eşti Dumnezeul puterii mele, de ce mă lepezi?
De ce umblu jelind sub oprimarea duşmanului? 3 O,
trimite lumina ta şi adevărul tău să mă conducă; ele să
mă ducă la muntele tău cel sfânt şi la tabernacolele
tale. 4 Atunci voi merge la altarul lui Dumnezeu, la
Dumnezeul meu cu multă veselie; da, cu harpă te voi
lăuda, Dumnezeule, Dumnezeul meu. 5 De ce eşti
doborât, sufletul meu? Şi de ce eşti neliniştit în mine?
Speră în Dumnezeu, căci încă eu îl voi lăuda, pe el,
sănătatea înfăţişării mele şi Dumnezeul meu.

44 Mai marelui muzician, pentru fiii lui Core, „Maschil.”
Noi am auzit cu urechile noastre, Dumnezeule,
părinţii noştri ne-au spus ce lucrare ai făcut în zilele lor,
în timpurile din vechime. 2 Cum ai alungat pe păgâni
cu mâna ta şi i-ai sădit; cum ai chinuit popoarele şi
le-ai alungat. 3 Căci nu prin sabia lor au luat ţara în
stăpânire, nici braţul lor nu i-a salvat, ci dreapta ta
şi braţul tău şi lumina înfăţişării tale, deoarece le-ai
arătat favoare. 4 Tu eşti Împăratul meu, Dumnezeule;
porunceşte eliberări pentru Iacob. 5 Prin tine vom
împunge pe duşmanii noştri, prin numele tău îi vom
călca în picioare pe cei ce se ridică împotriva noastră. 6
Căci nu mă voi încrede în arcul meu, nici sabia mea nu
mă va salva. 7 Ci tu ne-ai salvat de duşmanii noştri şi i-
ai făcut de ruşine pe cei ce ne urau. 8 Cu Dumnezeu

ne fălim cât este ziua de lungă și lăudăm numele tău
pentru totdeauna. (Selah) 9 Dar tu ne-ai lepădat și ne-ai
făcut de rușine și nu mergi înainte cu armatele noastre.
10 Ne-ai făcut să dăm înapoi dinaintea dușmanului și
cei ce ne urăsc pradă pentru ei. 11 Ne-ai dat ca oi
pentru a fi mâncare; și ne-ai împrăștiat printre păgâni.
12 Vinzi poporul tău pentru nimic și nu te îmbogățești
prin prețul lor. 13 Ne faci de ocară pentru vecinii noștri,
o batjocură și un lucru de râs pentru cei din jurul nostru.
14 Ne faci o zicătoare printre păgâni, o clătinare de
cap printre popoare. 15 Confuzia mea este tot timpul
înaintea mea și rușinea feței mele m-a acoperit, 16 Din
cauza vocii celui ce ocărăște și blasfemiază, din cauza
dușmanului și a răzbunătorului. 17 Toate acestea au
venit peste noi; totuși nu te-am uitat, nici nu ne-am
purtat înșelător în legământul tău. 18 Inima noastră nu
s-a întors înapoi, nici pașii noștri nu s-au abătut de la
calea ta, 19 Deși ne-ai zdrobit în locuința dragonilor și
ne-ai acoperit cu umbra morții. 20 Dacă noi am uitat
numele Dumnezeului nostru, sau am întins mâinile
noastre spre un dumnezeu străin, 21 Nu va cerceta
Dumnezeu aceasta? Căci el cunoaște tainele inimii. 22
Da, datorită ție suntem uciși cât este ziua de lungă;
suntem socotiți ca oi pentru măcel. 23 Trezește-te; de
ce dormi, Doamne? Ridică-te, nu ne lepăda pentru
totdeauna. 24 De ce îți ascunzi fața și uiți nenorocirea
noastră și oprimarea noastră? 25 Căci sufletul nostru
este prosternat până în țărână, pântecul nostru se
lipește de pământ. 26 Ridică-te în ajutorul nostru și
răscumpără-ne datorită îndurărilor tale.

45 Mai marelui muzician pe trâmbiță, pentru fiii lui
Core, „Maschil," O cântare despre iubiri. Inima
mea revarsă o lucrare bună; vorbesc despre lucrurile
pe care le-am făcut referitor la împărat, limba mea
este tocul unui scriitor iscusit. 2 Tu ești mai frumos
decât copiii oamenilor, har este turnat pe buzele
tale, de aceea Dumnezeu te-a binecuvântat pentru
totdeauna. 3 Încinge-ți sabia la coapsă, viteazule,
cu gloria ta și maiestatea ta. 4 Și în maiestatea ta
călărește cu prosperitate datorită adevărului și blândeții
și dreptății; și mâna ta dreaptă te va învăța lucruri
înfricoșătoare. 5 Săgețile tale sunt ascuțite în inima
dușmanilor împăratului; prin ele cad oamenii sub tine.
6 Tronul tău, Dumnezeule, este pentru totdeauna și
întotdeauna, sceptrul împărăției tale este un sceptru
drept. 7 Tu iubești dreptatea și urăști stricăciunea,
de aceea Dumnezeu, chiar Dumnezeul tău, te-a uns
cu untdelemnul veseliei mai presus de tovarășii tăi.
8 Toate hainele tale miros a smirnă și arome de aloe
și casia, din palatele de fildeș, prin care acestea te-
au înveselit. 9 Fiice de împărați erau printre femeile
tale de onoare, la dreapta ta împărăteasa a stat în
picioare în aur de Ofir. 10 Dă ascultare, fiică, și privește
și apleacă-ți urechea; și uită de asemenea poporul
tău și casa tatălui tău. 11 Astfel împăratul va dori mult
frumusețea ta, pentru că el este Domnul tău; și lui
închină-te. 12 Și fiica Tirului va fi acolo cu un dar; chiar
cei bogați din popor vor căuta favoarea ta. 13 Fiica
împăratului este cu totul glorioasă înăuntru, haina ei
este din aur brodat. 14 Ea va fi adusă la împărat în
haine țesute la gherghef, fecioarele, însoțitoarele ei
care o urmează, vor fi aduse la tine. 15 Ele vor fi aduse
cu veselie și bucurie, vor intra în palatul împăratului. 16
În locul părinților tăi vor fi copiii tăi, pe care să îi faci
prinți pe tot pământul. 17 Voi face ca numele tău să fie
amintit din generație în generație, de aceea poporul te
va lăuda pentru totdeauna și întotdeauna.

46 Mai marelui muzician, pentru fiii lui Core. O
cântare, „Pentru Fecioare." Dumnezeu este
adăpostul și puterea noastră, un ajutor care nu lipsește
niciodată în timp de necaz. 2 De aceea nu ne vom
teme, chiar dacă s-ar muta pământul și munții ar fi duși
în mijlocul mării. 3 Chiar dacă ar urla apele sale și ar fi
în clocot, chiar dacă munții s-ar zgudui cu umflarea
lor. (Selah) 4 Este un râu, ale cărui pâraie vor înveseli
cetatea lui Dumnezeu, locul sfânt al tabernacolelor celui
Preaînalt. 5 Dumnezeu este în mijlocul ei; ea nu se va
clătina; Dumnezeu o va ajuta, de la revărsatul zorilor. 6
Păgânii s-au înfuriat, împărățiile au fost clătinate; el și-a
înălțat vocea, pământul s-a topit. 7 DOMNUL oștirilor
este cu noi; Dumnezeul lui Iacob este locul nostru de
scăpare. (Selah) 8 Veniți, priviți lucrările DOMNULUI,
ce pustiiri a făcut pe pământ. 9 El face războaiele
să înceteze până la marginea pământului; el frânge
arcul și retează sulița în bucăți; el arde carul în foc.
10 Liniștiți-vă și cunoașteți că eu sunt Dumnezeu, voi
fi înălțat printre păgâni, voi fi înălțat pe pământ. 11
DOMNUL oștirilor este cu noi; Dumnezeul lui Iacob
este locul nostru de scăpare. (Selah)

47 Mai marelui muzician, un psalm pentru fiii lui Core.
Bateți din palme toate popoarele; strigați către
Dumnezeu cu vocea triumfului. 2 Pentru că DOMNUL
cel preaînalt este înfricoșător; un mare Împărat peste tot
pământul. 3 Va supune popoarele sub noi și națiunile
sub picioarele noastre. 4 Va alege moștenirea noastră
pentru noi, maiestatea lui Iacob, pe care l-a iubit.
(Selah) 5 Dumnezeu s-a urcat cu un strigăt, DOMNUL
cu sunetul unei trâmbițe. 6 Cântați laude lui Dumnezeu,
cântați laude, cântați laude Împăratului nostru, cântați
laude. 7 Pentru că Dumnezeu este Împăratul întregului
pământ, cântați laude cu înțelegere. 8 Dumnezeu
domnește peste păgâni, Dumnezeu șade pe tronul
sfințeniei sale. 9 Prinții popoarelor s-au adunat, poporul

Dumnezeului lui Avraam, fiindcă scuturile pământului aparțin lui Dumnezeu, el este mult înălțat.

48 O cântare și psalm pentru fiii lui Core. Mare
este DOMNUL și măreț pentru a fi lăudat în
cetatea Dumnezeului nostru, în muntele sfinției sale.
2 Frumoasă în înălțime, bucuria întregului pământ,
este muntele Sion, pe părțile de nord, cetatea marelui
Împărat. **3** Dumnezeu este cunoscut în palatele ei
ca un loc de scăpare. **4** Căci iată, împărații s-au
adunat, au trecut împreună. **5** Au văzut-o și astfel s-au
minunat; s-au tulburat și au fugit departe. **6** Acolo i-
a apucat frică și durere, ca a unei femei în travaliu.
7 Tu frângi corăbiile din Tarsis cu un vânt din est. **8**
După cum am auzit, astfel am văzut noi în cetatea
DOMNULUI oștirilor, în cetatea Dumnezeului nostru,
Dumnezeu o va întemeia pentru totdeauna. (Selah) **9**
Ne-am gândit la bunătatea ta iubitoare, Dumnezeule,
în mijlocul templului tău. **10** Conform numelui tău,
Dumnezeule, astfel este lauda ta până la marginile
pământului, mâna ta dreaptă este plină de dreptate. **11**
Să se bucure muntele Sion, să se veselească fiicele lui
Iuda datorită judecăților tale. **12** Străbateți Sionul și
mergeți de jur împrejurul lui, numărați turnurile lui. **13**
Luați bine aminte la fortificațiile lui, priviți cu atenție
palatele lui, ca să povestiți generației următoare. **14**
Căci acest Dumnezeu este Dumnezeul nostru pentru
totdeauna și întotdeauna, el va fi călăuza noastră chiar
până la moarte.

49 Mai marelui muzician, un psalm pentru fiii lui Core.
Ascultați aceasta toate popoarele; deschideți
urechea toți locuitorii lumii, **2** Deopotrivă cei de rând și
cei înălțați, bogați și săraci împreună. **3** Gura mea va
vorbi despre înțelepciune și meditația inimii mele va fi
cu pricepere. **4** Îmi voi apleca urechea la parabolă, voi
deschide vorba mea adâncă pe harpă. **5** Pentru ce
m-aș teme în zilele răului, când nelegiuirea călcâielor
mele mă va înconjura? **6** Cei ce se încred în averea
lor și se fălesc cu mulțimea bogățiilor lor; **7** Nimeni nu
poate în niciun fel răscumpăra pe fratele său, nici să
dea lui Dumnezeu răscumpărare pentru el, **8** (Fiindcă
răscumpărarea sufletului lor este prețioasă și încetează
pentru totdeauna), **9** Ca totuși să trăiască pentru
totdeauna și să nu vadă putrezire. **10** Pentru că el vede
că oameni înțelepți mor, la fel prostul și neghiobul pier
și își lasă averea altora. **11** Gândul lor lăuntric este
că le vor dăinui casele pentru totdeauna și locuințele
lor din generație în generație; își numesc pământurile
după numele lor. **12** Cu toate acestea omul onorat nu
dăinuiește, este ca animalele care pier. **13** Această
cale a lor este nebunia lor, totuși posteritatea lor le
aprobă spusele. (Selah) **14** Sunt puși în mormânt ca
oile; moartea se va hrăni din ei; și cei integri vor domni
asupra lor dimineața; și frumusețea lor se va mistui în
mormântul care este locuința lor. **(Sheol h7585)** **15** Dar
Dumnezeu va răscumpăra sufletul meu din puterea
mormântului, căci el mă va primi. (Selah) **(Sheol h7585)**
16 Nu te teme când cineva se îmbogățește, când crește
gloria casei sale; **17** Căci nu va duce nimic cu el când
moare, gloria sa nu va coborî după el. **18** Deși în timp
ce a trăit și-a binecuvântat sufletul, și oamenii te vor
lăuda când îți faci bine, **19** El va merge la generația
părinților săi; ei nu vor vedea niciodată lumină. **20** Omul
în onoare și fără înțelegere este ca animalele care pier.

50 Un psalm al lui Asaf. Dumnezeul cel puternic,
DOMNUL, a vorbit și a chemat pământul de la
răsăritul soarelui până la apusul lui. **2** Dumnezeu a
strălucit din Sion, desăvârșirea frumuseții. **3** Dumnezeul
nostru va veni și nu va tăcea, un foc va mistui înaintea
lui și va fi o mare furtună împrejurul lui. **4** De sus va
striga către ceruri și către pământ, ca să judece pe
poporul său. **5** Strângeți pe sfinții mei la mine; cei
ce au făcut un legământ cu mine prin sacrificiu. **6** Și
cerurile vor vesti dreptatea lui, căci Dumnezeu însuși
este judecător. (Selah) **7** Ascultă poporul meu și voi
vorbi; ascultă Israel și voi aduce mărturie împotriva ta:
Eu sunt Dumnezeu, chiar Dumnezeul tău. **8** Nu te voi
mustra pentru sacrificiile tale, sau pentru ofrandele tale
arse, ce au fost continuu înaintea mea. **9** Nu voi lua
niciun taur din casa ta, nici țapi din staulele tale. **10**
Căci fiecare animal al pădurii este al meu și vitele de pe
o mie de dealuri. **11** Cunosc toate păsările munților; și
fiarele sălbatice ale câmpului sunt ale mele. **12** Dacă aș
fi flămând, nu ți-aș spune ție: fiindcă lumea și plinătatea
ei este a mea. **13** Voi mânca eu carnea taurilor, sau voi
bea sângele țapilor? **14** Oferă mulțumiri lui Dumnezeu;
și împlinește-ți promisiunile față de Cel Preaînalt, **15**
Și cheamă-mă în ziua tulburării, eu te voi elibera și
tu mă vei glorifica. **16** Dar celui stricat, Dumnezeu îi
spune: Ce ai tu ca să faci cunoscute statutele mele,
sau să iei legământul meu în gura ta? **17** Văzând că
urăști instruirea și arunci cuvintele mele înapoia ta.
18 Când ai văzut un hoț, te-ai învoit cu el și ai fost
părtaș cu adulterii. **19** Îți dai gura la rău și limba ta
urzește înșelătorie. **20** Șezi și vorbești împotriva fratelui
tău; defăimezi pe fiul mamei tale. **21** Ai făcut acestea
iar eu am tăcut; te-ai gândit că am fost întru totul ca
tine, dar te voi mustra și voi pune lucrurile în ordine
înaintea ochilor tăi. **22** Acum luați aminte la aceasta,
voi, care uitați pe Dumnezeu, ca să nu vă sfâșii și să
nu fie nimeni să vă elibereze. **23** Oricine oferă laudă
mă glorifică; și celui ce își rânduiește purtarea îi voi
arăta salvarea lui Dumnezeu.

51 Mai marelui muzician, un psalm al lui David, când
profetul Natan a venit la el, după ce David intrase

la Batșeba. Ai milă de mine, Dumnezeule, conform
bunătății tale iubitoare, conform mulțimii îndurărilor tale
blânde șterge fărădelegile mele. 2 Spală-mă pe deplin
de nelegiuirea mea și curăță-mă de păcatul meu. 3 Căci
îmi recunosc fărădelegile și păcatul meu este totdeauna
înaintea mea. 4 Împotriva ta, numai împotriva ta, am
păcătuit și am făcut acest rău înaintea ochilor tăi, ca
să fii declarat drept când vorbești și să fii pur când
judeci. 5 Iată, am fost format în nelegiuire; și în păcat
m-a conceput mama mea. 6 Iată, tu dorești adevărul în
părțile dinăuntru și în partea ascunsă mă vei face să
cunosc înțelepciune. 7 Curăță-mă cu isop și voi fi curat,
spală-mă și voi fi mai alb decât zăpada. 8 Fă-mă să
aud bucurie și veselie, ca oasele pe care tu le-ai rupt
să se bucure. 9 Ascunde-ți fața de la păcatele mele și
șterge toate nelegiuirile mele. 10 Creează în mine o
inimă curată, Dumnezeule; și înnoiește un duh drept în
mine. 11 Nu mă lepăda din prezența ta și nu lua duhul
tău sfânt de la mine. 12 Dă-mi iarăși bucuria salvării
tale și susține-mă cu duhul tău binevoitor. 13 Atunci voi
învăța pe călcătorii de lege căile tale; și păcătoșii se vor
întoarce la tine. 14 Eliberează-mă de vinovăția sângelui,
Dumnezeule, Dumnezeul salvării mele, și limba mea va
cânta dreptatea ta. 15 Doamne, deschide-mi buzele și
gura mea va vesti lauda ta. 16 Fiindcă tu nu dorești
sacrificiu, pe care de altfel l-aș fi dat; tu nu te desfeți în
ofrandă arsă. 17 Sacrificiile plăcute lui Dumnezeu sunt
un duh frânt, tu nu vei dispreți o inimă frântă și căită,
Dumnezeule. 18 Fă bine Sionului în plăcerea ta bună,
zidește zidurile Ierusalimului. 19 Atunci vei găsi plăcere
în sacrificiile dreptății, în ofrandă arsă și în ofrandă arsă
în întregime, atunci vor oferi ei tauri pe altarul tău.

52 Mai marelui muzician, „Maschil," Un psalm al lui
David, când Doeg edomitul a venit și a anunțat
pe Saul și i-a spus: David a venit la casa lui Ahimelec.
De ce te fălești în ticăloșie, viteazule? Bunătatea lui
Dumnezeu dăinuiește continuu. 2 Limba ta plănuiește
ticăloșii ca un brici ascuțit, lucrând înșelător. 3 Iubești
răul mai mult decât binele și minciuna mai mult decât
vorbirea dreptății. (Selah) 4 Iubești toate cuvintele
devoratoare, tu, limbă înșelătoare. 5 Dumnezeu te va
nimici în același fel pentru totdeauna, te va duce departe
și te va smulge din locuința ta și te va dezrădăcina din
țara celor vii. (Selah) 6 Cei drepți de asemenea vor
vedea și se vor teme și vor râde de el, 7 Iată, acesta
este bărbatul care nu a făcut din Dumnezeu puterea lui,
ci s-a încrezut în abundența bogățiilor sale și s-a întărit
în stricăciunea sa. 8 Dar eu sunt ca un măslin verde în
casa lui Dumnezeu; mă încred în mila lui Dumnezeu
pentru totdeauna și întotdeauna. 9 Te voi lăuda pentru
totdeauna, pentru că ai făcut aceasta, și voi aștepta
numele tău, pentru că este bun înaintea sfinților tăi.

53 Mai marelui muzician, „Mahalat, Maschil," Un
psalm al lui David. Nebunul a spus în inima
lui: Nu este Dumnezeu. Corupți sunt ei și au făcut
nelegiuiri scârboase, nu este niciunul care face binele.
2 Dumnezeu a privit din cer peste copiii oamenilor,
să vadă dacă este vreunul care să înțeleagă, care
să caute pe Dumnezeu. 3 Fiecare a mers înapoi, toți
împreună au devenit murdari; nu este niciunul care să
facă binele, niciunul măcar. 4 Nu au lucrătorii nelegiuirii
cunoaștere? Cei care mănâncă pe poporul meu cum
mănâncă pâine nu au chemat pe Dumnezeu. 5 Acolo
unde nu era spaimă, au fost ei în mare spaimă, fiindcă
Dumnezeu a împrăștiat oasele celui ce așază tabăra
împotriva ta, tu i-ai făcut de rușine pentru că Dumnezeu
i-a disprețuit. 6 O, de ar veni salvarea lui Israel din
Sion! Când Dumnezeu aduce înapoi pe poporul său din
captivitate, Iacob se va bucura și Israel se va veseli.

54 Mai marelui muzician pe un instrument cu coarde,
„Maschil," Un psalm al lui David, când zifiții au
venit și i-au spus lui Saul: Nu se ascunde David la
noi? Salvează-mă, Dumnezeule, prin numele tău și
judecă-mă prin puterea ta. 2 Ascultă-mi rugăciunea,
Dumnezeule; deschide urechea la cuvintele gurii mele.
3 Căci niște străini s-au ridicat împotriva mea și opresori
îmi caută sufletul, ei nu au așezat pe Dumnezeu
înaintea lor. (Selah) 4 Iată, Dumnezeu este ajutorul
meu, Domnul este cu cei ce îmi susțin sufletul. 5 Va
întoarce răul asupra dușmanilor mei, stârpește-i în
adevărul tău. 6 De bunăvoie îți voi sacrifica ție; voi
lăuda numele tău, DOAMNE, fiindcă este bun. 7 Căci
el m-a eliberat din toată tulburarea și ochiul meu și-a
văzut dorința împlinită asupra dușmanilor mei.

55 Mai marelui muzician pe instrumente cu coarde,
„Maschil", un psalm al lui David. Deschide urechea
la rugăciunea mea, Dumnezeule; și nu te ascunde de
cererea mea. 2 Dă-mi atenție și ascultă-mă; jelesc
în plângerea mea și fac zgomot, 3 Din cauza vocii
dușmanului, din cauza oprimării celui stricat, căci ei
aruncă nelegiuire peste mine și cu furie mă urăsc. 4
Inima mea este adânc îndurerată în mine și terorile
morții au căzut peste mine. 5 Groază și cutremur au
venit peste mine și oroare m-a copleșit. 6 Și am spus:
O, de aș avea aripi ca un porumbel! Fiindcă aș zbura și
aș găsi odihnă. 7 Iată, aș fugi departe și aș rămâne
în pustie. (Selah) 8 Mi-aș grăbi scăparea de vijelia
violentă și de furtună. 9 Nimicește, Doamne, și împarte
limbile lor, căci am văzut violență și ceartă în cetate. 10
Zi și noapte umblă în jurul acesteia pe zidurile ei, de
asemenea ticăloșie și întristare sunt în mijlocul ei. 11
Stricăciune este în mijlocul ei, viclenia și înșelăciunea
nu se depărtează de străzile ei. 12 Pentru că nu un
dușman m-a ocărât, lucru ce l-aș fi îndurat; nici nu s-a

preamărit împotriva mea cel ce m-a urât, căci m-aș
fi ascuns de el, 13 Ci ai fost tu, un om, egalul meu,
călăuza mea și cunoscutul meu. 14 Noi am ținut sfaturi
dulci împreună și am umblat la casa lui Dumnezeu
împreună. 15 Să îi apuce moartea și să coboare de
vii în iad, căci stricăciune este în locuințele lor și în
mijlocul lor. (Sheol h7585) 16 Cât despre mine, voi chema
pe Dumnezeu; și DOMNUL mă va salva. 17 Seara și
dimineața și la amiază, mă voi ruga și voi striga, iar
el îmi va asculta vocea. 18 El mi-a eliberat cu pace
sufletul din bătălia care a fost împotriva mea, căci au
fost mulți cu mine. 19 Dumnezeu va asculta și îi va
chinui, el, care dăinuiește din vechime. (Selah) Pentru
că nu sunt schimbări în ei, nu se tem de Dumnezeu. 20
Și-a întins mâinile împotriva celor care sunt în pace
cu el, și-a rupt legământul. 21 Cuvintele gurii lui au
fost mai alunecoase ca untul, dar război era în inima
lui, cuvintele lui au fost mai moi ca untdelemnul, totuși
ele erau săbii scoase. 22 Aruncă-ți sarcina asupra
DOMNULUI și el te va susține, nu va lăsa niciodată
ca cel drept să fie clătinat. 23 Dar tu, Dumnezeule,
îi vei coborî în groapa nimicirii, oamenii sângeroși și
înșelători nu vor trăi nici jumătate din zilele lor; dar eu
mă voi încrede în tine.

56 Mai marelui muzician, „Ionatelemrecokim," Mictam
al lui David, când filistenii l-au prins în Gat. Fii
milostiv cu mine, Dumnezeule, căci omul m-ar înghiți; el
mă oprimă, luptând zilnic. 2 Dușmanii mei m-ar înghiți
zilnic, căci mulți luptă împotriva mea, O cel Preaînalt. 3
Când sunt înspăimântat, mă voi încrede în tine. 4 În
Dumnezeu voi lăuda cuvântul lui, în Dumnezeu mi-am
pus încrederea; nu mă voi teme de ce îmi poate face
carnea. 5 În fiecare zi ei denaturează cuvintele mele,
toate gândurile lor sunt împotriva mea spre rău. 6 Ei se
adună, se ascund, îmi pândesc pașii, în timp ce îmi
așteaptă sufletul. 7 Vor scăpa ei prin nelegiuire? În
mânia ta doboară poporul, Dumnezeule. 8 Tu istorisești
rătăcirile mele, pune lacrimile mele în burduful tău,
nu sunt ele în cartea ta? 9 Dușmanii mei se vor
întoarce înapoi când strig către tine, aceasta știu; căci
Dumnezeu este de partea mea. 10 În Dumnezeu voi
lăuda cuvântul lui, în DOMNUL voi lăuda cuvântul lui.
11 În Dumnezeu mi-am pus încrederea, nu mă voi teme
de ce îmi poate face omul. 12 Jurămintele tale sunt
asupra mea, Dumnezeule, îți voi întoarce laude. 13
Fiindcă mi-ai salvat sufletul de la moarte, nu vei salva
de la cădere picioarele mele ca să umblu înaintea lui
Dumnezeu în lumina celor vii?

57 Mai marelui muzician, „Altaschit," Mictam al lui
David, când a fugit de Saul în peșteră. Fii milostiv
cu mine, Dumnezeule, fii milostiv cu mine, căci sufletul
meu se încrede în tine, da, la umbra aripilor tale îmi
voi face locul de scăpare, până când vor trece aceste
nenorociri. 2 Voi striga către Dumnezeul cel preaînalt,
către Dumnezeul care îmi împlinește toate. 3 Va trimite
din cer și mă va salva din ocara celui ce m-ar înghiți.
(Selah) Dumnezeu va trimite înainte mila sa și adevărul
său. 4 Sufletul meu este printre lei și mă culc printre
cei în flăcări, fiii oamenilor, a căror dinți sunt suliițe și
săgeți, și limba lor este o sabie ascuțită. 5 Fii înălțat,
Dumnezeule, deasupra cerurilor; fie gloria ta deasupra
întregului pământ. 6 Ei au pregătit o plasă pentru
pașii mei; sufletul mi s-a încovoiat, au săpat o groapă
înaintea mea, în mijlocul căreia au căzut ei înșiși.
(Selah) 7 Inima mea este hotărâtă, Dumnezeule, inima
mea este hotărâtă, voi cânta și voi lăuda. 8 Trezește-te
gloria mea; trezește-te psalterion și harpă, mă voi trezi
devreme. 9 Te voi lăuda, Doamne, printre popoare,
îți voi cânta printre națiuni. 10 Căci mila ta este mare
până la ceruri și adevărul tău până la nori. 11 Fii înălțat,
Dumnezeule, deasupra cerurilor, fie gloria ta deasupra
întregului pământ.

58 Mai marelui muzician, „Altaschit," Mictam al lui
David. Vorbiți dreptate cu adevărat, adunare?
Judecați voi drept, fii ai oamenilor? 2 Dimpotrivă,
în inimă lucrați stricăciune; cântăriți violența mâinilor
voastre pe pământ. 3 Cei răi sunt înstrăinați din
pântece, ei rătăcesc imediat ce sunt născuți, vorbind
minciuni. 4 Otrava lor este ca otrava unui șarpe, ei sunt
ca vipera surdă care își astupă urechea; 5 Care nu va
da ascultare vocii fermecătorilor, care niciodată nu au
fermecat mai iscusit. 6 Rupe dinții lor, Dumnezeule, în
gura lor, zdrobește marii dinți ai leilor tineri, DOAMNE.
7 Să se topească precum apele care curg continuu,
când își încordează arcul să își arunce săgețile, să fie
ei ca tăiați în bucăți. 8 Ca un melc care se topește, să
treacă fiecare, asemenea unei nașteri nelatimp a unei
femei, ei să nu vadă soarele. 9 Înainte ca oalele voastre
să simtă spinii, el îi va lua precum cu un vârtej de vânt,
deopotrivă vii și în furia lui. 10 Cel drept se va bucura
când va vedea răzbunarea, își va spăla picioarele în
sângele celui stricat. 11 Astfel încât omul va spune: Cu
adevărat este o răsplată pentru cel drept, cu adevărat
el este un Dumnezeu care judecă pe pământ.

59 Mai marelui muzician, „Altaschit," Mictam al
lui David; când Saul a trimis și ei au pândit
casa, pentru a-l ucide. Eliberează-mă de dușmanii
mei, Dumnezeul meu; apără-mă de cei ce se ridică
împotriva mea. 2 Eliberează-mă de lucrătorii nelegiuirii
și salvează-mă de oamenii sângeroși. 3 Căci iată, ei
îmi pândesc sufletul, cei tari se adună împotriva mea;
nu pentru fărădelegea mea, nici pentru păcatul meu,
DOAMNE. 4 Ei aleargă și se pregătesc fără să am
vreo vină, ridică-te să mă ajuți și privește. 5 Tu de

aceea, DOAMNE Dumnezeul oștirilor, Dumnezeul lui
Israel, trezește-te și cercetează pe toți păgânii, nu fi
milostiv cu niciun stricat călcător de lege. (Selah) 6
Se întorc pe înserat, latră ca un câine și înconjoară
cetăți. 7 Privește, ei râgâie cu gura lor, săbii sunt pe
buzele lor, căci cine aude, spun ei? 8 Dar tu, DOAMNE,
vei râde de ei; vei lua pe toți păgânii în derâdere.
9 Datorită puterii lui te voi aștepta, căci Dumnezeu
este apărarea mea. 10 Dumnezeul milei mele mă va
întâmpina, Dumnezeu mă va lăsa să îmi văd dorința
împlinită asupra dușmanilor mei. 11 Nu îi ucide, ca nu
cumva poporul meu să uite, împrăștie-i prin puterea
ta și doboară-i, Doamne scutul nostru. 12 Datorită
păcatului gurii lor și cuvintelor buzelor lor, și datorită
blestemului și minciunii pe care ei le vorbesc, să fie
prinși în mândria lor. 13 Mistuie-i în furia ta, mistuie-i,
ca ei să nu mai fie și să știe că Dumnezeu stăpânește
în Iacob până la marginile pământului. (Selah) 14 Și
să se întoarcă pe înserat și să latre ca un câine și să
înconjoare cetatea. 15 Să rătăcească în sus și în jos
după mâncare și să poarte pică dacă nu sunt sătui. 16
Dar eu voi cânta despre puterea ta; da, dimineața, voi
cânta despre mila ta, căci ai fost apărarea mea și locul
meu de scăpare în ziua tulburării mele. 17 Puterea
mea, ție îți voi cânta, căci Dumnezeu este apărarea
mea și Dumnezeul milei mele.

60 Mai marelui muzician, ca și „Crinul Mărturiei,”
Mictam al lui David, pentru a fi învățat; când s-a
luptat cu Aramnaharaim și cu Aramțoba, când Ioab s-a
întors și a lovit douăsprezece mii din Edom în valea
sării. Dumnezeule, ne-ai lepădat, ne-ai împrăștiat, ai
fost nemulțumit; întoarce-te din nou spre noi. 2 Ai
cutremurat pământul; l-ai despicat, vindecă-i spărturile,
căci se zguduie. 3 Ai arătat poporului tău lucruri grele,
ne-ai făcut să bem vinul înmărmuririi. 4 Ai dat un steag
celor ce se tem de tine, ca să îl înalțe pentru adevăr.
(Selah) 5 Ca preaiubiții tăi să fie eliberați, salvează
cu dreapta ta, și ascultă-mă. 6 Dumnezeu a vorbit în
sfințenia lui, mă voi bucura, voi împărți Sihemul și voi
măsura valea Sucotului. 7 Galaadul este al meu și
Manase este al meu; Efraim de asemenea este puterea
capului meu; Iuda este legiuitorul meu. 8 Moab este
vasul meu pentru spălare; peste Edom îmi voi arunca
sandala, Filistia, triumfă tu din cauza mea. 9 Cine mă
va duce în cetatea cea tare? Cine mă va conduce
în Edom? 10 Nu voiești tu, Dumnezeule, care ne-ai
lepădat? Și tu, Dumnezeule, care nu ai ieșit cu armatele
noastre? 11 Dă-ne ajutor în timp de tulburare, fiindcă
zadarnic este ajutorul omului. 12 Prin Dumnezeu vom
lucra vitejește, căci el va călca în picioare pe dușmanii
noștri.

61 Mai marelui muzician pe instrumente cu coarde,
un psalm al lui David. Ascultă strigătul meu,
Dumnezeule; dă atenție la rugăciunea mea. 2 De la
marginea pământului voi striga către tine, când inima
îmi este copleșită, condu-mă la stânca ce este mai
înaltă decât mine. 3 Căci ai fost un adăpost pentru
mine și un turn tare înaintea dușmanului. 4 Voi locui în
tabernacolul tău pentru totdeauna, mă voi încrede în
adăpostul aripilor tale. (Selah) 5 Căci tu, Dumnezeule,
ai ascultat promisiunile mele, mi-ai dat moștenirea
celor ce se tem de numele tău. 6 Vei prelungi viața
împăratului și anii lui ca multe generații. 7 Va locui
înaintea lui Dumnezeu pentru totdeauna, pregătește
milă și adevăr, care să îl păstreze. 8 Astfel voi cânta
laude numelui tău pentru totdeauna, ca zi de zi să
împlinesc promisiunile mele.

62 Mai marelui muzician, lui Iedutun, un psalm al
lui David. Cu adevărat sufletul meu așteaptă pe
Dumnezeu, de la el vine salvarea mea. 2 Numai el
este stânca mea și salvarea mea; el este apărarea
mea; nu mă voi clătina tare. 3 Cât timp veți plănui
ticăloșie împotriva unui om? Voi toți veți fi uciși, veți fi
ca un zid încovoiat și un gard surpat. 4 Ei se sfătuiesc
numai să îl doboare din înălțimea lui, se desfată în
minciuni; binecuvântează cu gura lor, dar blestemă
înăuntru. (Selah) 5 Așteaptă numai pe Dumnezeu,
sufletul meu; căci speranța mea vine de la el. 6 Doar
el este stânca mea și salvarea mea; el este apărarea
mea; nu mă voi clătina. 7 În Dumnezeu este salvarea
mea și gloria mea; stânca puterii mele și locul meu
de scăpare este în Dumnezeu. 8 Încredeți-vă în el
tot timpul; voi popoarelor turnați-vă inima înaintea lui,
Dumnezeu este un loc de scăpare pentru noi. (Selah)
9 Cu siguranță cei de rând sunt deșertăciune și cei
mari sunt minciună, puși în balanță, ei împreună sunt
mai ușori ca deșertăciunea. 10 Nu vă încredeți în
oprimare și nu deveniți deșerți în jefuire; dacă bogățiile
cresc, nu îți apleca inima asupra lor. 11 Dumnezeu a
vorbit o dată; de două ori am auzit aceasta: că puterea
aparține lui Dumnezeu. 12 De asemenea, Doamne, ție
îți aparține mila, căci tu răsplătești fiecărui om conform
lucrării sale.

63 Un psalm al lui David, când a fost în pustia
lui Iuda. Dumnezeule, tu ești Dumnezeul meu;
devreme te voi căuta, îmi însetează sufletul după tine,
îmi tânjește carnea după tine într-o țară uscată și
însetată, fără apă; 2 Ca să văd puterea ta și gloria ta,
așa cum te-am văzut în sanctuar. 3 Pentru că bunătatea
ta iubitoare este mai bună decât viața, buzele mele
te vor lăuda. 4 Astfel te voi lăuda cât timp trăiesc, în
numele tău îmi voi ridica mâinile. 5 Sufletul meu va fi
săturat ca și cu măduvă și grăsime; și gura mea te va

lăuda cu buze bucuroase, 6 Când îmi amintesc de tine
pe patul meu și meditez la tine în gărzile de noapte.
7 Pentru că ai fost ajutorul meu, de aceea la umbra
aripilor tale mă voi bucura. 8 Sufletul meu se lipește
tare de tine, dreapta ta mă susține. 9 Dar cei ce îmi
caută sufletul să îl nimicească, vor merge în părțile de
jos ale pământului. 10 Vor fi dați puterii sabiei, vor fi o
porție pentru vulpi. 11 Dar împăratul se va bucura în
Dumnezeu; oricine jură pe el se va lăuda, dar gura
celor ce vorbesc minciuni va fi astupată.

64 Mai marelui muzician, un psalm al lui David.
Ascultă vocea mea, Dumnezeule, în rugăciunea
mea; păzește-mi viața de teama de dușman. 2 Ascunde-
mă de sfatul tainic al celor stricați, de răzvrătirea
lucrătorilor nelegiuirii. 3 Care își ascut limba ca pe o
sabie și își încordează arcurile să își tragă săgețile,
cuvinte amare, 4 Ca ei să tragă în taină spre cel
desăvârșit, dintr-o dată trag spre el și nu se tem. 5
Se încurajează într-un lucru rău, se sfătuiesc să pună
capcane în ascuns; ei spun: Cine le va vedea? 6
Ei cercetează nelegiuiri; fac o cercetare amănunțită,
adânc este deopotrivă gândul lăuntric și inima fiecăruia.
7 Dar Dumnezeu va trage spre ei cu o săgeată; dintr-o
dată vor fi răniți. 8 Astfel vor face limba lor să cadă
asupra lor, toți cei ce îi văd vor fugi. 9 Și toți oamenii se
vor teme și vor vesti lucrarea lui Dumnezeu, căci cu
înțelepciune vor lua aminte la înfăptuirea lui. 10 Cel
drept se va veseli în DOMNUL și se va încrede în el; și
toți cei integri în inimă se vor lăuda.

65 Mai marelui muzician, un psalm și o cântare a lui
David. Laudă te așteaptă în Sion Dumnezeule, și
ție îți va fi împlinită promisiunea. 2 Tu cel care asculți
rugăciunea, toată făptura va veni la tine. 3 Nelegiuiri
mă stăpânesc, tu vei îndepărta fărădelegile noastre.
4 Binecuvântat este omul pe care tu îl alegi și ți-l
apropii, ca să locuiască în curțile tale; ne vom sătura cu
bunătatea casei tale, sfântul tău templu. 5 În dreptate
ne vei răspunde prin lucruri înfricoșătoare, Dumnezeul
salvării noastre, care ești încrederea tuturor marginilor
pământului și a celor ce sunt departe pe mare. 6 Care
prin tăria lui întemeiază munții, fiind încins cu putere, 7
Care liniștește zgomotul mărilor, zgomotul valurilor lor
și tumultul popoarelor. 8 De asemenea cei ce locuiesc
în cele mai îndepărtate părți se tem de semnele tale, tu
faci ca ieșirile dimineții și ale serii să se bucure. 9 Tu
cercetezi pământul și îl uzi, îl îmbogățești mult cu râul
lui Dumnezeu, care este plin de apă, tu le pregătești
oamenilor grâne, după ce astfel te-ai îngrijit de el. 10
Tu adăpi brazdele lui, îi așezi bulgării; îl înmoi cu ploi,
îi binecuvântezi încolțirea. 11 Tu încoronezi anul cu
bunătatea ta și cărările tale picură grăsime. 12 Ele
picură peste pășunile pustiei și colinele se bucură de
fiecare parte. 13 Pășunile sunt îmbrăcate cu turme;
văile de asemenea sunt acoperite cu grâne; da, ele
strigă de bucurie și cântă.

66 Mai marelui muzician, o cântare sau un psalm.
Înălțați sunet de bucurie către Dumnezeu, tot
pământul. 2 Cântați onoarea numelui său, faceți
glorioasă lauda lui. 3 Spuneți lui Dumnezeu: Ce
înfricoșător ești tu în lucrările tale! Prin măreția puterii
tale dușmanii tăi ți se vor supune. 4 Tot pământul ți
se va închina și îți va cânta; ei vor cânta numelui tău.
(Selah) 5 Veniți și vedeți lucrările lui Dumnezeu, el
este înfricoșător în faptele lui față de fiii oamenilor. 6
El a prefăcut marea în uscat, au trecut prin potop cu
piciorul; acolo ne-am bucurat în el. 7 El stăpânește prin
puterea lui pentru totdeauna; ochii lui privesc națiunile,
să nu se înalțe cei răzvrătiți. (Selah) 8 Binecuvântați pe
Dumnezeul nostru, oamenilor, și faceți să fie auzită
vocea laudei lui, 9 El care ține sufletul nostru în viață
și nu lasă să se clatine picioarele noastre. 10 Căci
tu, Dumnezeule, ne-ai încercat, ne-ai purificat, așa
cum se purifică argintul. 11 Ne-ai adus în plasă; ai pus
necaz peste coapsele noastre. 12 Ai făcut ca oamenii
să călărească peste capetele noastre; am mers prin
foc și prin apă, dar tu ne-ai adus într-un loc bogat. 13
Voi intra în casa ta cu ofrande arse, îmi voi împlini
promisiunile față de tine, 14 Pe care buzele mele le-au
rostit și gura mea le-a vorbit, când am fost în necaz. 15
Îți voi aduce sacrificii arse de vite îngrășate, cu tămâia
berbecilor; voi aduce tauri împreună cu țapi. (Selah) 16
Veniți și ascultați, voi toți care vă temeți de Dumnezeu
și voi vesti ce a făcut el pentru sufletul meu. 17 Către
el am strigat cu gura mea și el a fost preamărit cu
limba mea. 18 Dacă iau aminte la nelegiuire în inima
mea, Domnul nu mă va asculta. 19 Dar, într-adevăr,
Dumnezeu m-a auzit; a dat atenție la vocea rugăciunii
mele. 20 Binecuvântat fie Dumnezeu, care nu a respins
rugăciunea mea, nici mila lui de la mine.

67 Mai marelui muzician pe instrumente cu coarde,
un psalm sau o cântare. Dumnezeu să fie milostiv
cu noi și să ne binecuvânteze; și să facă să strălucească
fața lui peste noi; (Selah) 2 Ca să fie cunoscută calea
ta pe pământ, sănătatea ta salvatoare printre toate
națiunile. 3 Să te laude popoarele, Dumnezeule; să te
laude toate popoarele. 4 Să se veselească națiunile
și să cânte de bucurie, căci vei judeca popoarele cu
dreptate și vei guverna națiunile pe pământ. (Selah)
5 Să te laude popoarele, Dumnezeule; să te laude
toate popoarele. 6 Atunci pământul își va da venitul
și Dumnezeu, Dumnezeul nostru, ne va binecuvânta.
7 Dumnezeu ne va binecuvânta; și toate marginile
pământului se vor teme de el.

68 Mai marelui muzician, un psalm sau o cântare
a lui David. Să se ridice Dumnezeu, să fie
împrăștiați dușmanii lui, de asemenea să fugă dinaintea
lui cei ce îl urăsc. **2** Alungă-i, precum este alungat
fumul; precum se topește ceara înaintea focului, așa
să piară cei stricați în prezența lui Dumnezeu. **3** Dar
cei drepți să se veselească; să se bucure înaintea lui
Dumnezeu, da, să se bucure peste măsură. **4** Cântați
lui Dumnezeu, cântați laude numelui său, preaînălțați
pe cel ce călărește peste ceruri prin numele său IAH
și bucurați-vă înaintea lui. **5** Dumnezeu, în locuința
lui sfântă, este tată celor fără tată și judecător al
văduvelor. **6** Dumnezeu așază pe cei singuri în familii,
el scoate afară pe cei legați cu lanțuri; dar cei răzvrătiți
locuiesc într-un loc uscat. **7** Dumnezeule, când ai mers
înaintea poporului tău, când ai mărșăluit prin pustie,
(Selah) **8** Pământul s-a cutremurat și cerurile au picurat
în prezența lui Dumnezeu, însuși Sinai s-a clătinat
înaintea lui Dumnezeu, Dumnezeul lui Israel. **9** Tu,
Dumnezeule ai trimis o ploaie abundentă, prin care ți-ai
întărit moștenirea, când a fost obosită. **10** Adunarea ta
a locuit în ea; tu, Dumnezeule, ai pregătit din bunătatea
ta pentru cei săraci. **11** Domnul a dat cuvântul, mare
a fost oștirea celor ce l-au proclamat. **12** Împărații
armatelor au fugit iute și cea care a zăbovit acasă a
împărțit prada. **13** Deși ați stat întinși printre oale, totuși
veți fi ca aripile unui porumbel acoperite cu argint și
penele lui cu aur galben. **14** Când cel Atotputernic a
împrăștiat împărați în ea, era alb ca zăpada în Țalmon.
15 Muntele lui Dumnezeu este ca muntele Basanului; un
munte înalt ca muntele Basanului. **16** De ce săriți, voi
munți înalți? Acesta este muntele în care Dumnezeu
dorește să locuiască; da, DOMNUL va locui în el pentru
totdeauna. **17** Carele lui Dumnezeu sunt douăzeci de
mii, chiar mii de îngeri, Domnul este printre ele, ca în
Sinai, în locul sfânt. **18** Te-ai urcat în înălțime, ai dus în
captivitate captivitatea, ai primit daruri pentru oameni;
da, și pentru cei răzvrătiți, ca DOMNUL Dumnezeu
să locuiască printre ei. **19** Binecuvântat fie Domnul,
care zilnic ne încarcă cu binecuvântări, Dumnezeul
salvării noastre. (Selah) **20** Dumnezeul nostru este
Dumnezeul salvării; și lui DUMNEZEU Domnul îi aparțin
ieșirile din moarte. **21** Dar Dumnezeu va răni capul
dușmanilor săi și creștetul păros al unui astfel de om
care merge continuu în fărădelegile lui. **22** Domnul a
spus: Voi aduce din nou din Basan, voi aduce poporul
meu din nou din adâncurile mării, **23** Ca piciorul tău să
fie înmuiat în sângele dușmanilor tăi și limba câinilor
tăi în același sânge. **24** Ei au văzut umblările tale,
Dumnezeule; umblările Dumnezeului meu, Împăratul
meu, în sanctuar. **25** Cântăreții au mers înainte,
instrumentiștii după ei; printre ei, fecioarele cântând cu
tamburine. **26** Binecuvântați pe Dumnezeu în adunări,
pe Domnul, din fântâna lui Israel. **27** Acolo este micul
Beniamin cu conducătorul lor, prinții lui Iuda și consiliul
lor, prinții lui Zabulon și prinții lui Naftali. **28** Dumnezeul
tău a rânduit puterea ta; Întărește, Dumnezeule, ce ai
făcut pentru noi. **29** Datorită templului tău la Ierusalim,
împărați îți vor aduce daruri. **30** Mustră ceata de lăncieri,
mulțimea taurilor, cu vițeii poporului, până când fiecare
se va supune cu bucăți de argint, împrăștie pe oamenii
care își găsesc plăcerea în război. **31** Prinți vor ieși
din Egipt; în curând Etiopia își va întinde mâinile spre
Dumnezeu. **32** Cântați lui Dumnezeu, voi împărății ale
pământului; cântați laude Domnului, (Selah) **33** Celui ce
călărește pe cerurile cerurilor, care au fost din vechime,
iată, el își trimite vocea, o voce puternică. **34** Atribuiți lui
Dumnezeu tărie, măreția lui este peste Israel și tăria lui
în nori. **35** Dumnezeule, tu ești înfricoșător din locurile
tale sfinte, Dumnezeul lui Israel este cel ce dă tărie și
putere poporului său. Binecuvântat fie Dumnezeu.

69 Mai marelui muzician, pe trâmbiță, un psalm al lui
David. Salvează-mă, Dumnezeule, căci apele mi-
au intrat până la suflet. **2** Mă scufund în adânc noroi,
unde nu este sprijin, am ajuns în ape adânci, unde
potopurile mă acoperă. **3** Am obosit de a mai striga, mi
s-a uscat gâtul, ochii mei se sfârșesc în timp ce aștept
pe Dumnezeul meu. **4** Cei ce mă urăsc fără motiv sunt
mai mulți decât perii capului meu, cei ce m-ar nimici,
fiind dușmanii mei pe nedrept, sunt puternici: atunci am
dat înapoi ce nu am luat. **5** Dumnezeule, tu cunoști
nechibzuința mea; și păcatele mele nu sunt ascunse de
tine. **6** Să nu fie rușinați cei ce te așteaptă, Doamne
DUMNEZEUL oștirilor, să nu fie încurcați din cauza
mea cei ce te caută, Dumnezeul lui Israel. **7** Deoarece
pentru tine am purtat ocară; rușine mi-a acoperit fața. **8**
Am devenit un străin fraților mei și un înstrăinat copiilor
mamei mele. **9** Pentru că zelul casei tale m-a mâncat;
și ocările celor ce te-au ocărât au căzut peste mine. **10**
Când am plâns și mi-am disciplinat sufletul cu postire,
aceasta a fost pentru ocara mea. **11** Pânza de sac
am făcut-o de asemenea îmbrăcămintea mea; și am
devenit un proverb pentru ei. **12** Cei ce stau în poartă
vorbesc împotriva mea; și eu am fost cântarea bețivilor.
13 Dar cât despre mine, rugăciunea mea este către
tine, DOAMNE, la timpul potrivit ascultă-mă în adevărul
salvării tale, Dumnezeule, în mulțimea milei tale. **14**
Scapă-mă din noroi și nu mă lăsa să mă scufund, să
fiu scăpat de cei ce mă urăsc și din apele adânci!
15 Nu lăsa potopul de ape să mă acopere, nici nu
lăsa adâncul să mă înghită și nu lăsa groapa să își
închidă gura peste mine. **16** Ascultă-mă, DOAMNE, căci
bunătatea ta iubitoare este bună, conform cu mulțimea
îndurărilor tale blânde întoarce-te spre mine, **17** Și nu
îți ascunde fața de servitorul tău, căci sunt în necaz,

ascultă-mă repede. 18 Aproprie-te de sufletul meu și
răscumpără-l, eliberează-mă, din cauza dușmanilor
mei. 19 Tu ai cunoscut ocara mea și rușinea mea și
dezonoarea mea, potrivnicii mei sunt toți înaintea ta. 20
Ocara mi-a frânt inima; și sunt plin de disperare și am
căutat pe cineva să aibă milă, dar nu s-a găsit nimeni,
și mângâietori, dar nu am găsit pe nimeni. 21 Mi-au
dat de asemenea fiere ca mâncare și în setea mea
mi-au dat oțet să beau. 22 Să devină masa o cursă
înaintea lor și ceea ce ar fi fost pentru bunăstarea
lor, să le fie o capcană. 23 Să li se întunece ochii,
pentru ca să nu vadă; și fă rărunchii lor să tremure
continuu. 24 Revarsă-ți indignarea peste ei și furioasa
ta mânie să îi apuce. 25 Să le fie pustii locuințele; și
nimeni să nu locuiască în corturile lor. 26 Fiindcă ei
persecută pe cel pe care tu l-ai lovit; și vorbesc spre
mâhnirea celor pe care i-ai rănit. 27 Adaugă nelegiuire
nelegiuirii lor și nu îi lăsa să intre în dreptatea ta. 28
Să fie numele lor șterse din cartea celor vii și să nu
fie scrișii cu drepții. 29 Dar eu sunt sărac și întristat,
salvarea ta, Dumnezeule, să mă așeze în înalt! 30
Voi lăuda numele lui Dumnezeu cu o cântare și îl voi
preamări cu mulțumire. 31 Aceasta de asemenea îi va
plăcea DOMNULUI mai mult decât un bou sau un taur
care are coarne și copite. 32 Cel umil va vedea aceasta
și se va veseli; și inima voastră va trăi, cei ce căutați
pe Dumnezeu. 33 Pentru că DOMNUL ascultă pe cel
sărac și nu disprețuiește pe prizonierii săi. 34 Cerul și
pământul să îl laude, mările și fiecare lucru care se
mișcă în ele! 35 Căci Dumnezeu va salva Sionul și va
zidi cetățile lui Iuda, ca ei să locuiască acolo și să îl
stăpânească. 36 De asemenea sămânța servitorilor săi
îl va moșteni și cei ce iubesc numele lui vor locui în el.

70 Mai marelui muzician, un psalm al lui David, pentru
a aduce în amintire. Grăbește-te, Dumnezeule,
să mă eliberezi; grăbește-te să mă ajuți, DOAMNE. 2
Să fie rușinați și încurcați cei ce îmi caută sufletul, să fie
întorși cu spatele și încurcați cei ce doresc vătămarea
mea! 3 Să fie întorși înapoi ca o recompensă a rușinii
lor cei ce spun: Aha, aha! 4 Să se bucure toți cei
ce te caută și să se veselească în tine și să spună
continuu cei ce iubesc salvarea ta: Dumnezeu să fie
preamărit. 5 Dar eu sunt sărac și nevoiaș, grăbește-te
la mine, Dumnezeule, tu ajutorul meu și scăparea mea;
DOAMNE, nu întârzia.

71 În tine, DOAMNE, îmi pun încrederea, să nu
fiu dat niciodată de rușine! 2 Eliberează-mă în
dreptatea ta și lasă-mă să scap, apleacă-ți urechea
spre mine și salvează-mă. 3 Fii tu locuința mea tare,
la care să alerg întotdeauna; ai dat poruncă să mă
salvezi, căci tu ești stânca mea și fortăreața mea. 4
Eliberează-mă, Dumnezeul meu, din mâna celui stricat,
din mâna omului nedrept și crud. 5 Căci tu ești speranța
mea și încrederea mea Doamne Dumnezeule, din
tinerețea mea. 6 Prin tine am fost sprijinit din pântece,
tu ești cel ce m-ai scos din adâncurile mamei mele;
lauda mea va fi întotdeauna despre tine. 7 Sunt de
minune pentru mulți; dar tu ești locul meu puternic
de scăpare. 8 Toată ziua să se umple gura mea cu
lauda ta și cu onoarea ta. 9 Nu mă lepăda în timpul
bătrâneții; nu mă părăsi când puterea mea încetează.
10 Căci dușmanii mei vorbesc împotriva mea; și cei
ce îmi pândesc sufletul se sfătuiesc împreună, 11
Spunând: Dumnezeu l-a părăsit, persecutați-l și luați-l,
căci nu este nimeni să îl elibereze. 12 Dumnezeule, nu
sta departe de mine; Dumnezeul meu, grăbește-te în
ajutorul meu. 13 Să fie încurcați și mistuiți potrivnicii
sufletului meu; să fie acoperiți cu ocară și dezonoare
cei ce îmi caută vătămarea! 14 Dar voi spera continuu
și îți voi aduce tot mai mult laudă. 15 Toată ziua gura
mea va arăta dreptatea ta și salvarea ta, fiindcă nu
știu numărul lor. 16 Voi merge în puterea Domnului
DUMNEZEU, voi aminti despre dreptatea ta, doar a
ta. 17 Dumnezeule, tu m-ai învățat din tinerețea mea
și până acum am vestit lucrările tale minunate. 18
Acum de asemenea când sunt bătrân și încărunțit,
Dumnezeule, nu mă părăsi; până când voi arăta tăria
ta acestei generații și puterea ta fiecăruia ce vine. 19
Dreptatea ta, Dumnezeule, de asemenea este foarte
înaltă, tu care ai făcut lucruri mărețe; Dumnezeule, cine
este ca tine! 20 Tu, care mi-ai arătat tulburări mari și
aspre, îmi vei da viață din nou și mă vei scoate din nou
din adâncurile pământului. 21 Îmi vei crește măreția și
mă vei mângâia din toate părțile. 22 Eu te voi lăuda de
asemenea cu psalterionul, adevărul tău, Dumnezeul
meu, ție îți voi cânta cu harpa, Cel Sfânt al lui Israel. 23
Buzele mele se vor bucura mult când îți cânt; și sufletul
meu, pe care tu l-ai răscumpărat. 24 Limba mea de
asemenea va vorbi despre dreptatea ta cât este ziua
de lungă, pentru că ei sunt încurcați, pentru că sunt
dați de rușine, cei ce îmi caută vătămarea.

72 Un psalm pentru Solomon. Dă împăratului
judecățile tale, Dumnezeule, și dreptatea ta fiului
împăratului. 2 El va judeca poporul tău cu dreptate și
pe săracii tăi cu judecată. 3 Munții și dealurile mici vor
aduce pace poporului, prin dreptate. 4 El va judeca pe
săracii poporului, va salva pe copiii celui nevoiaș și va
rupe în bucăți pe opresor. 5 Ei se vor teme de tine
cât timp soarele și luna dăinuiește, din generație în
generație. 6 El va coborî ca ploaia peste iarba cosită,
ca ploile ce adapă pământul. 7 În zilele lui cel drept
va înflori; și abundență de pace atât timp cât luna
dăinuiește. 8 El va stăpâni de asemenea de la mare

la mare și de la râu până la marginile pământului. 9
Cei ce locuiesc în pustie se vor pleca înaintea lui; și
dușmanii lui vor linge țărâna. 10 Împărații din Tarsis și
din insule vor aduce daruri, împărații din Seba și Saba
vor oferi daruri. 11 Da, toți împărații se vor prosterna
înaintea lui, toate națiunile îl vor servi. 12 Pentru că
va elibera pe cel nevoiaș când strigă, pe cel sărac de
asemenea și pe cel ce nu are ajutor. 13 Va cruța pe cel
sărac și nevoiaș și va salva sufletele celor nevoiași. 14
Le va răscumpăra sufletul din înșelăciune și violență și
prețios va fi sângele lor înaintea ochilor săi. 15 Și el
va trăi și i se va da din aurul din Seba, rugăciune de
asemenea va fi făcută pentru el neîncetat; și zilnic va fi
el lăudat. 16 Va fi o mână plină de grâne pe pământ pe
vârful munților; rodul lor se va legăna ca Libanul și cei
din cetate vor înflori ca iarba pământului. 17 Numele lui
va dăinui pentru totdeauna, numele lui va dăinui tot atât
cât soarele; și oamenii vor fi binecuvântați în el, toate
națiunile îl vor numi binecuvântat. 18 Binecuvântat fie
DOMNUL Dumnezeu, Dumnezeul lui Israel, care face
doar lucruri minunate. 19 Și binecuvântat fie numele
lui glorios pentru totdeauna și să fie umplut întreg
pământul cu gloria lui. Amin și Amin. 20 Rugăciunile lui
David, fiul lui Isai, s-au sfârșit.

73 Un psalm al lui Asaf. Cu adevărat Dumnezeu
este bun cu Israel, cu cei cu inimă curată. 2
Dar cât despre mine, picioarele mele aproape m-au
lăsat, pașii mei aproape au alunecat. 3 Căci am fost
invidios pe cei nebuni, când am văzut prosperitatea
celor stricați. 4 Căci nu sunt legături în moartea lor,
ci tăria lor este fermă. 5 Ei nu sunt în necaz ca alți
oameni, nici nu sunt loviți cu plăgi ca alți oameni. 6
De aceea mândria îi înconjoară ca un lanț; violența îi
acoperă ca o haină. 7 Ochii lor se bulbucă cu grăsime;
au mai mult decât inima și-ar dori. 8 Sunt corupți și
vorbesc stricat despre oprimare, vorbesc trufaș. 9 Își
înalță gura împotriva cerurilor și limba lor cutreieră
pământul. 10 De aceea poporul lui se întoarce aici; și
apele plinătății le sunt stoarse. 11 Și ei spun: Cum știe
Dumnezeu? Și este cunoaștere în cel Preaînalt? 12
Iată, aceștia sunt neevlavioșii, care prosperă în lume; ei
cresc în bogății. 13 Într-adevăr, mi-am curățat inima în
zadar și mi-am spălat mâinile în nevinovăție. 14 Căci,
cât era ziua de lungă am fost lovit cu plăgi și pedepsit în
fiecare dimineață. 15 Dacă spun: Voi vorbi astfel; iată,
aș ofensa generația copiilor tăi. 16 Când m-am gândit
să înțeleg aceasta, a fost prea dureros pentru mine,
17 Până când am intrat în sanctuarul lui Dumnezeu:
atunci am înțeles sfârșitul lor. 18 Cu siguranță i-ai pus
în locuri alunecoase; i-ai trântit în nimicire. 19 Cum
sunt ei duși la pustiire, ca într-o clipă! Sunt complet
mistuiți cu terori. 20 Ca un vis când cineva se trezește,
astfel, Doamne, când te trezești, vei disprețui chipul lor.
21 Astfel inima mea a fost mâhnită și am fost înțepat în
rărunchii mei. 22 Așa neghiob eram și ignorant; eram
ca un dobitoc înaintea ta. 23 Cu toate acestea sunt
neîncetat cu tine; tu m-ai ținut de mâna mea dreaptă.
24 Mă vei călăuzi cu sfatul tău și după aceea mă vei
primi în glorie. 25 Pe cine am eu în cer decât pe tine?
Și afară de tine nu este nimeni pe pământ pe care să
îl doresc. 26 Carnea mea și inima mea eșuează, dar
Dumnezeu este tăria inimii mele și porția mea pentru
totdeauna. 27 Căci, iată, cei ce sunt departe de tine vor
pieri; ai nimicit pe toți cei ce merg de la tine, curvind. 28
Dar este bine pentru mine să mă apropii de Dumnezeu;
mi-am pus încrederea în Domnul DUMNEZEU, ca să
vestesc toate lucrările tale.

74 Maschil al lui Asaf. Dumnezeule, de ce ne-ai
lepădat pentru totdeauna? De ce fumegă mânia ta
împotriva oilor pășunii tale? 2 Amintește-ți de adunarea
ta, pe care ai cumpărat-o din vechime; toiagul moștenirii
tale, pe care l-ai răscumpărat; acest munte Sion, în
care ai locuit. 3 Ridică-ți picioarele spre pustiirile eterne,
spre tot ce dușmanul a lucrat cu răutate în sanctuar. 4
Dușmanii tăi răcnesc în mijlocul adunărilor tale; și-au
ridicat însemnele ca semne. 5 Un bărbat a fost faimos
după cum a ridicat topoare peste copacii groși. 6 Dar
acum ei zdrobesc lucrarea lui sculptată dintr-o dată,
cu topoare și ciocane. 7 Au aruncat foc în sanctuarul
tău, au spurcat, dărâmând la pământ locuința numelui
tău. 8 Au spus în inimile lor: Să îi nimicim pe toți!
Ei au ars toate sinagogile lui Dumnezeu din țară. 9
Noi nu vedem semnele noastre, nu mai este niciun
profet; nici nu este printre noi vreunul care știe până
când. 10 Cât timp, Dumnezeule, va ocărî potrivnicul?
Va blasfemia dușmanul numele tău pentru totdeauna?
11 De ce îți retragi mâna, mâna ta dreaptă? Scoate-o
din sânul tău. 12 Căci Dumnezeu este Împăratul meu
din vechime, lucrând salvare în mijlocul pământului.
13 Ai despărțit marea prin tăria ta, ai zdrobit capetele
dragonilor în ape. 14 Ai zdrobit în bucăți capetele
leviatanului și l-ai dat să fie mâncare oamenilor ce
locuiesc în pustie. 15 Ai despicat fântâna și potopul; ai
secat râuri puternice. 16 Ziua este a ta, noaptea de
asemenea este a ta; ai pregătit lumina și soarele. 17
Ai așezat toate granițele pământului, ai făcut vară și
iarnă. 18 Amintește-ți că dușmanul a ocărât, DOAMNE,
și că poporul prost a blasfemiat numele tău. 19 Nu
da sufletul turturelei tale mulțimii celor stricați, nu uita
adunarea săracilor tăi pentru totdeauna. 20 Respectă
legământul, căci locurile întunecate ale pământului sunt
pline de locuințele cruzimii. 21 Nu lăsa pe cel oprimat
să se întoarcă rușinat; cel sărac și nevoiaș să laude
numele tău. 22 Ridică-te, Dumnezeule, pledează în

cauza ta; amintește-ți cum omul nebun te ocărăște
zilnic. 23 Nu uita vocea dușmanilor tăi, tumultul acelora
ce se ridică împotriva ta crește continuu.

75 Mai marelui muzician, Altaschit, un psalm sau
o cântare a lui Asaf. Ție Dumnezeule, îți aducem
mulțumiri, ție îți aducem mulțumiri; lucrările tale minunate
vestesc că numele tău este aproape. 2 Când voi primi
adunarea voi judeca cu integritate. 3 Pământul și toți
locuitorii lui sunt topiți; eu susțin stâlpii lui. (Selah) 4 Am
spus celor nebuni: Nu lucrați nebunește; și celor stricați:
Nu înălțați cornul; 5 Nu vă înălțați cornul pe înălțime, nu
vorbiți cu un gât îndărătnic. 6 Căci înălțarea nu vine nici
de la est, nici de la vest, nici de la sud. 7 Ci Dumnezeu
este judecătorul; el coboară pe unul și înalță pe altul. 8
Căci în mâna DOMNULUI este un pahar și vinul este
roșu; este plin de amestec și el toarnă din același; dar
drojdiile lui, toți stricații pământului le vor stoarce și le
vor bea. 9 Dar eu voi vesti pentru totdeauna; voi cânta
laude Dumnezeului lui Iacob. 10 Toate coarnele celor
stricați de asemenea le voi stârpi, dar coarnele celor
drepți vor fi înălțate.

76 Mai marelui muzician pe un instrument cu coarde,
un psalm sau o cântare a lui Asaf. Dumnezeu
este cunoscut în Iuda, numele lui este mare în Israel. 2
De asemenea în Salem este tabernacolul lui și locuința
lui în Sion. 3 Acolo a rupt el săgețile arcului, scutul și
sabia și bătălia. (Selah) 4 Tu ești mai glorios și mai
măreț decât munții de pradă. 5 Cei cu inima tare sunt
prădați, și-au dormit somnul și niciunul din bărbații viteji
nu și-a găsit mâinile. 6 La mustrarea ta, Dumnezeul lui
Iacob, deopotrivă carul și calul sunt aruncați într-un
somn de moarte. 7 Tu, chiar tu ești de temut și cine
poate sta înaintea feței tale când ești mânios? 8 Ai
făcut să se audă judecata din cer; pământul s-a temut
și s-a liniștit, 9 Când Dumnezeu s-a ridicat la judecată
ca să salveze pe toți cei blânzi ai pământului. (Selah)
10 Cu siguranță furia omului te va lăuda; rămășița furiei
o vei înfrâna. 11 Promite și împlinește DOMNULUI
Dumnezeul tău; toți cei din jurul lui să îi aducă daruri
celui care ar trebui să fie temut. 12 El va stârpi duhul
prinților, el este înfricoșător pentru împărații pământului.

77 Mai marelui muzician, lui Iedutun, un psalm al
lui Asaf. Am strigat către Dumnezeu cu vocea
mea, către Dumnezeu cu vocea mea; și el a deschis
urechea spre mine. 2 În ziua tulburării mele am căutat
pe Domnul, rana mea a curs neîncetat în noapte;
sufletul meu a refuzat să fie mângâiat. 3 Mi-am amintit
de Dumnezeu și am fost tulburat, m-am plâns și duhul
meu a fost copleșit. (Selah) 4 Tu îmi ții ochii veghind,
sunt atât de tulburat încât nu pot vorbi. 5 Am luat
aminte la zilele din vechime, anii timpurilor vechi. 6
Îmi amintesc cântarea mea în noapte, cuget în inima
mea; și duhul meu a făcut o cercetare amănunțită. 7
Va lepăda Domnul pentru totdeauna? Și nu va mai fi
el binevoitor? 8 A dispărut mila lui pentru totdeauna?
Încetează promisiunea lui pentru totdeauna? 9 A uitat
Dumnezeu să arate bunătate? A închis el în mânie
îndurările sale blânde? (Selah) 10 Și am spus: Aceasta
este neputința mea; dar îmi voi aminti anii mâinii drepte
a celui Preaînalt. 11 Îmi voi aminti lucrările DOMNULUI,
cu siguranță îmi voi aminti minunile tale din vechime.
12 Voi medita de asemenea la toată lucrarea ta și voi
vorbi despre facerile tale. 13 Calea ta, Dumnezeule,
este în sanctuar, cine este un Dumnezeu atât de mare
ca Dumnezeul nostru? 14 Tu ești Dumnezeul care face
minuni, tu ți-ai vestit puterea printre popoare. 15 Cu
brațul tău ți-ai răscumpărat poporul, fiii lui Iacob și Iosif.
(Selah) 16 Apele te-au văzut, Dumnezeule, apele te-
au văzut; s-au temut, adâncurile de asemenea s-au
tulburat. 17 Norii au revărsat apă, cerurile au trimis un
sunet; săgețile tale de asemenea au mers departe. 18
Vocea tunetului tău a fost în cer, fulgerele au luminat
lumea, pământul a tremurat și s-a zguduit. 19 Calea
ta este în mare și cărarea ta în apele mari și urmele
pașilor tăi nu sunt cunoscute. 20 Ți-ai condus poporul
ca pe o turmă prin mâna lui Moise și a lui Aaron.

78 Maschil al lui Asaf. Deschide urechea, poporul
meu, la legea mea, aplecați-vă urechile la
cuvintele gurii mele. 2 Îmi voi deschide gura în parabolă,
voi rosti vorbe adânci din vechime, 3 Pe care noi le-am
auzit și le-am cunoscut și pe care părinții noștri ni le-
au spus. 4 Nu le vom ascunde de copiii lor, arătând
generației care vine laudele DOMNULUI și puterea lui
și lucrările lui minunate pe care le-a făcut. 5 Fiindcă el
a întemeiat o mărturie în Iacob și a rânduit o lege în
Israel, pe care a poruncit-o părinților noștri, ca ei să le
vestească copiilor lor, 6 Ca generația care vine să le
cunoască, chiar copiii care se vor naște; ei se vor ridica
și le vor vesti copiilor lor, 7 Ca ei să își pună speranța
în Dumnezeu și să nu uite lucrările lui Dumnezeu, ci
să țină poruncile lui, 8 Și să nu fie ca părinții lor, o
generație încăpățânată și răzvrătită, o generație care
nu și-a îndreptat inima și al cărei duh nu a fost neclintit
cu Dumnezeu. 9 Copiii lui Efraim, înarmați și purtând
arcuri, au dat înapoi în ziua bătăliei. 10 Nu au ținut
legământul lui Dumnezeu și au refuzat să umble în
legea lui; 11 Și au uitat lucrările lui și minunile lui pe care
li le-a arătat. 12 Lucruri minunate a făcut el înaintea
părinților lor, în țara Egiptului, în câmpia Țoanului. 13 A
despărțit marea și i-a făcut să treacă prin ea; și a făcut
apele să stea ca o movilă. 14 De asemenea în timpul
zilei i-a condus cu un nor și toată noaptea cu o lumină
a focului. 15 A despicat stâncile în pustie și le-a dat să

bea ca din marile adâncuri. **16** De asemenea a scos
izvoare din stâncă și a făcut apele să curgă asemenea
râurilor. **17** Iar ei au păcătuit încă și mai mult împotriva
lui, provocându-l pe cel Preaînalt în pustie. **18** Și au
ispitit pe Dumnezeu în inima lor, cerând carne pentru
pofta lor. **19** Da, au vorbit împotriva lui Dumnezeu, au
spus: Poate să întindă Dumnezeu o masă în pustie?
20 Iată, el a lovit stânca, astfel că apele au țâșnit și
izvoarele au inundat; poate el să dea și pâine? Poate
face rost de carne pentru poporul său? **21** De aceea
DOMNUL a auzit și s-a înfuriat, așa că un foc a fost
aprins împotriva lui Iacob și mânie de asemenea s-a
ridicat împotriva lui Israel, **22** Deoarece nu au crezut în
Dumnezeu și nu s-au încrezut în salvarea lui, **23** Deși a
poruncit norilor de deasupra și a deschis ușile cerului,
24 Și a plouat mană peste ei, pentru a mânca și le-a
dat din grânele cerului. **25** Omul a mâncat mâncarea
îngerilor, le-a trimis mâncare pe săturate. **26** El a făcut
ca un vânt de est să bată în cer și prin puterea lui
a adus vântul de sud. **27** De asemenea el a plouat
carne peste ei ca țărâna și păsări cu pene ca nisipul
mării. **28** Și le-a lăsat să cadă în mijlocul taberei lor,
în jurul locuințelor lor. **29** Așa că au mâncat și au fost
bine săturați, căci le-a dat după propria lor poftă; **30**
Nu s-au abătut de la pofta lor. Dar pe când le era
mâncarea încă în gură, **31** Furia lui Dumnezeu a venit
peste ei și a ucis pe cei mai grași dintre ei și a doborât
pe cei aleși ai lui Israel. **32** Totuși au mai păcătuit și
nu au crezut, în ciuda lucrărilor lui minunate. **33** De
aceea a mistuit zilele lor în deșertăciune și anii lor în
tulburare. **34** Când i-a ucis, atunci l-au căutat și s-au
întors și l-au căutat devreme pe Dumnezeu. **35** Și și-au
amintit că Dumnezeu era stânca lor și Dumnezeul cel
Preaînalt, răscumpărătorul lor. **36** Cu toate acestea l-
au lingușit cu gura lor și l-au mințit cu limbile lor. **37**
Pentru că inima lor nu era dreaptă cu el, nici nu au
fost neclintiți în legământul lui. **38** Dar el, fiind plin de
compasiune, le-a iertat nelegiuirea și nu i-a nimicit, da,
de multe ori și-a întors mânia și nu și-a stârnit toată
furia. **39** Căci și-a amintit că erau doar carne; un vânt
care trece și nu se mai întoarce. **40** Cât de des l-au
provocat în pustie și l-au mâhnit în pustietate. **41** Da, s-
au întors înapoi și au ispitit pe Dumnezeu și au limitat
pe Sfântul lui Israel. **42** Nu și-au amintit de mâna lui,
nici ziua când i-a eliberat de dușman. **43** Cum a făcut
semnele lui în Egipt și minunile lui în câmpia Țoanului.
44 Și a prefăcut râurile lor în sânge; și potopurile lor,
ca să nu le poată bea. **45** A trimis diferite feluri de
muște printre ei, care i-au mâncat; și broaște, care i-
au nimicit. **46** El a dat averea lor omidei și munca lor
lăcustei. **47** Le-a distrus viile cu grindină și sicomorii
lor cu brumă. **48** De asemenea pe vitele lor le-a dat
grindinei și turmele lor trăsnetelor încinse. **49** A aruncat
asupra lor înverșunarea mâniei sale, furie și indignare
și tulburare, trimițând îngeri răi printre ei. **50** A deschis
o cale mâniei sale, nu a cruțat sufletul lor de la moarte,
ci a dat viața lor ciumei. **51** Și a lovit pe toți întâii născuți
în Egipt; măreția puterii lor în corturile lui Ham. **52** Dar
pe poporul său l-a făcut să meargă înainte, ca oile, și i-
a condus în pustie ca pe o turmă. **53** Și i-a condus în
siguranță, așa că nu s-au temut, ci marea a acoperit pe
dușmanii lor. **54** Și i-a adus la granița sanctuarului său,
chiar la acest munte, pe care dreapta lui l-a cumpărat.
55 De asemenea a alungat pe păgâni dinaintea lor
și le-a împărțit cu frânghia o moștenire și a făcut ca
triburile lui Israel să locuiască în corturile lor. **56** Totuși
au ispitit și au provocat pe Dumnezeul cel preaînalt
și nu au ținut mărturiile lui. **57** Ci s-au întors înapoi
și s-au purtat necredincios ca părinții lor; s-au abătut
asemenea unui arc înșelător. **58** Fiindcă l-au provocat
la mânie cu înălțimile lor și l-au împins la gelozie cu
chipurile lor cioplite. **59** Când Dumnezeu a auzit, s-
a înfuriat, și a detestat foarte mult pe Israel. **60** Așa
că a părăsit tabernacolul din Șilo, cortul pe care l-a
pus printre oameni. **61** Și i-a dat puterea în captivitate
și gloria sa în mâna dușmanului. **62** De asemenea a
dat pe poporul său sabiei; și s-a înfuriat pe moștenirea
sa. **63** Focul a mistuit pe tinerii lor; și tinerele lor nu
au fost date în căsătorie. **64** Preoții lor au căzut prin
sabie; și văduvele lor nu au bocit. **65** Atunci Domnul s-
a trezit ca unul din somn și ca un bărbat tare ce strigă
din cauza vinului. **66** Și a lovit pe dușmanii săi în părțile
dinapoi; i-a pus într-o ocară eternă. **67** Mai mult, a
refuzat cortul lui Iosif și nu a ales tribul lui Efraim, **68** Ci
a ales tribul lui Iuda, muntele Sion pe care l-a iubit. **69**
Și și-a construit sanctuarul asemenea palatelor înalte,
ca pământul pe care l-a întemeiat pentru totdeauna.
70 A ales de asemenea pe David, servitorul lui, și l-
a luat de la staulele oilor; **71** De la a urma oile care
alăptau l-a adus să pască pe Iacob, poporul lui, și pe
Israel, moștenirea lui. **72** Astfel i-a păscut conform
cu integritatea inimii sale și i-a condus prin iscusința
mâinilor sale.

79 Un psalm al lui Asaf. Dumnezeule, păgânii au
intrat în moștenirea ta; templul tău cel sfânt l-au
pângărit; au făcut Ierusalimul ruine. **2** Trupurile moarte
ale servitorilor tăi le-au dat să fie hrană pentru păsările
cerului, carnea sfinților tăi pentru fiarele pământului.
3 Le-au vărsat sângele ca apa în jurul Ierusalimului;
și nu a fost nimeni să îi îngroape. **4** Noi am devenit
de ocară pentru vecinii noștri, o batjocură și un lucru
de râs pentru cei ce sunt împrejurul nostru. **5** Până
când, DOAMNE? Vei fi mânios pentru totdeauna? Va
arde gelozia ta ca un foc? **6** Revarsă-ți mânia peste
păgânii ce nu te-au cunoscut și peste împărățiile ce nu

au chemat numele tău. 7 Fiindcă au mâncat pe Iacob și
i-au pustiit locuința. 8 Nu îți aminti împotriva noastră de
nelegiuirile dinainte; să ne întâmpine degrabă îndurările
tale blânde, căci suntem foarte înjosiți. 9 Ajută-ne,
Dumnezeul salvării noastre, pentru gloria numelui tău,
și scapă-ne și îndepărtează păcatele noastre, pentru
numele tău. 10 De ce să spună păgânii: Unde este
Dumnezeul lor? Să fie el cunoscut printre păgâni,
înaintea ochilor noștri, prin răzbunarea sângelui vărsat
al servitorilor tăi. 11 Să ajungă geamătul prizonierului
înaintea ta; conform măreției puterii tale păstrează pe
cei ce sunt rânduiți să moară. 12 Și întoarce vecinilor
noștri de șapte ori în sânul lor, ocara lor, cu care te-
au ocărât, Doamne. 13 Așa că noi, poporul tău și oile
pășunii tale, îți vom aduce mulțumiri pentru totdeauna,
vom vesti lauda ta din generație în generație.

80 Mai marelui muzician ca și „Crinul Mărturiei", Un
psalm al lui Asaf. Deschide urechea Păstorul
lui Israel, tu, care conduci pe Iosif ca pe o turmă; tu,
care locuiești între heruvimi, strălucește! 2 Stârnește-
ți puterea înaintea lui Efraim și Beniamin și Manase
și vino, salvează-ne. 3 Întoarce-ne, Dumnezeule,
și fă să strălucească fața ta; și vom fi salvați. 4
DOAMNE Dumnezeul oștirilor, până când te vei mânia
pe rugăciunea poporului tău? 5 Tu îi hrănești cu pâinea
lacrimilor; și din plin le dai lacrimi să bea. 6 Ne faci
o ceartă pentru vecinii noștri și dușmanii noștri râd
între ei. 7 Întoarce-ne din nou, Dumnezeul oștirilor, și
fă să strălucească fața ta și vom fi salvați. 8 Ai adus
o viță din Egipt, ai alungat păgânii și ai sădit-o. 9 Ai
pregătit un loc înaintea ei și ai făcut-o să prindă rădăcini
adânci și a umplut țara. 10 Dealurile au fost acoperite
cu umbra ei și crengile ei erau ca cedrii cei mari. 11 Ea
și-a trimis crengile până la mare și ramurile ei până la
râu. 12 De ce i-ai dărâmat îngrăditurile, astfel că toți
care trec pe cale o smulg? 13 Mistrețul din pădure o
pustiește, și fiara câmpului o mănâncă. 14 Te implorăm
Dumnezeul oștirilor, întoarce-te, privește din cer și vezi
și cercetează această viță; 15 Și via pe care dreapta ta
a sădit-o și ramura ce ai întărit-o pentru tine, 16 Este
arsă cu foc, este retezată, ei pier la mustrarea înfățișării
tale. 17 Fie mâna ta peste omul dreptei tale, peste fiul
omului pe care l-ai întărit pentru tine. 18 Astfel nu vom
da înapoi de la tine; dă-ne viață și vom chema numele
tău. 19 Întoarce-ne din nou, DOAMNE, Dumnezeul
oștirilor, fă să strălucească fața ta; și vom fi salvați.

81 Mai marelui muzician, pe o harpă ghitită, un
psalm al lui Asaf. Cântați tare lui Dumnezeu, tăria
noastră; înălțați sunet de bucurie către Dumnezeul lui
Iacob. 2 Înălțați un psalm și aduceți tamburina, plăcuta
harpă cu psalterionul. 3 Sunați trâmbița la luna nouă, la
timpul rânduit, în ziua solemnei noastre sărbători. 4
Căci acesta a fost un statut pentru Israel și o lege a
Dumnezeului lui Iacob. 5 El a rânduit aceasta în Iosif
ca mărturie, când a ieșit traversând țara Egiptului, unde
eu am auzit o limbă pe care nu am înțeles-o. 6 Am
îndepărtat povara de pe umărul său, mâinile lui au
scăpat de coșuri. 7 Ai chemat în tulburare și te-am
eliberat; ți-am răspuns în locul tainic al tunetului, te-
am încercat la apele din Meriba. (Selah) 8 Ascultă,
poporul meu, și îți voi mărturisi; Israele, dacă îmi vei da
ascultare, 9 Să nu fie niciun dumnezeu străin în tine;
nici să nu te închini vreunui dumnezeu străin. 10 Eu
sunt DOMNUL Dumnezeul tău, care te-a adus din țara
Egiptului, deschide-ți gura larg și o voi umple. 11 Dar
poporul meu a refuzat să dea ascultare vocii mele; și
Israel m-a refuzat. 12 Așa că i-am dat poftei inimilor lor
și au umblat în propriile lor sfaturi. 13 O, dacă poporul
meu mi-ar fi dat ascultare și Israel ar fi umblat în căile
mele! 14 Îndată aș fi supus pe dușmanii lor și mi-aș fi
întors mâna împotriva potrivnicilor lor. 15 Cei ce îl urăsc
pe DOMNUL i s-ar fi supus, iar timpul lor ar fi dăinuit
pentru totdeauna. 16 El i-ar fi hrănit de asemenea cu
grăsimea grâului, și te-aș fi săturat cu miere din stâncă.

82 Un psalm al lui Asaf. Dumnezeu stă în picioare
în adunarea celor puternici; el judecă printre
dumnezei. 2 Până când veți judeca nedrept și veți
părtini pe cei stricați? (Selah) 3 Apărați pe sărac și pe
cei fără tată, faceți dreptate celui nenorocit și nevoiaș.
4 Eliberați pe cel sărac și pe cel nevoiaș, scăpați-i din
mâna celui stricat. 5 Ei nu știu, nici nu vor înțelege;
umblă înainte în întuneric, toate fundațiile pământului
sunt strămutate. 6 Eu am spus: Sunteți dumnezei;
și toți sunteți fii ai celui Preaînalt. 7 Dar veți muri ca
oameni și veți cădea ca unul dintre prinți. 8 Ridică-te,
Dumnezeule, judecă pământul, căci vei moșteni toate
națiunile.

83 O cântare sau un psalm a lui Asaf. Nu păstra
tăcere, Dumnezeule, nu tăcea și nu te liniști,
Dumnezeule. 2 Căci, iată, dușmanii tăi fac tumult și
cei ce te urăsc au înălțat capul. 3 Au ținut sfat viclean
împotriva poporului tău și s-au înțeles împotriva celor
ascunși ai tăi. 4 Ei au spus: Veniți să îi stârpim din a fi
o națiune, ca numele lui Israel să nu mai fie în amintire.
5 Căci s-au înțeles împreună într-un singur acord, sunt
aliați împotriva ta, 6 Corturile din Edom și ismaeliții;
din Moab și hagarenii; 7 Ghebal și Amon și Amalec;
filistenii cu locuitorii Tirului; 8 Așur de asemenea li s-
a alăturat, au dat ajutor copiilor lui Lot. (Selah) 9 Fă-
le ca madianiților; ca lui Sisera, ca lui Iabin, la pârâul
din Chison, 10 Care au pierit la Endor, au devenit ca
balega pentru pământ. 11 Fă-i pe nobilii lor ca pe Oreb
și ca pe Zeeb, da, pe toți prinții lor ca pe Zebah și ca pe
Țalmuna, 12 Care au spus: Să luăm în stăpânire casele

lui Dumnezeu. 13 Dumnezeul meu, fă-i ca o roată;
ca paiele înaintea vântului. 14 Așa cum focul arde o
pădure și așa cum flacăra aprinde munții, 15 Așa să îi
persecuți cu furtuna ta și să îi înspăimânți cu vijelia
ta. 16 Umple fețele lor cu rușine, ca să caute numele
tău, DOAMNE. 17 Să fie încurcați și tulburați pentru
totdeauna; da, să fie dați de rușine și să piară, 18 Ca
să știe că tu, singurul al cărui nume este IEHOVA, ești
cel preaînalt peste tot pământul.

84 Mai marelui muzician pe o harpă ghitită, un
psalm pentru fiii lui Core. Cât de iubite sunt
tabernacolele tale, DOAMNE al oștirilor! 2 Sufletul
meu tânjește, da, chiar leșină după curțile DOMNULUI,
inima mea și carnea mea strigă după Dumnezeul cel
viu. 3 Da, vrabia și-a găsit o casă și rândunica un
cuib pentru ea, unde să își culce puii; Ah! altarele tale,
DOAMNE al oștirilor, Împăratul meu și Dumnezeul meu.
4 Binecuvântați sunt cei ce locuiesc în casa ta, ei te vor
lăuda fără încetare. (Selah) 5 Binecuvântat este omul a
cărui tărie este în tine; în inima lor, căile sunt croite. 6
Trecând prin valea Baca, ei o prefac în fântână; ploile
de asemenea umplu iazurile. 7 Ei merg din tărie în tărie,
toți se arată înaintea lui Dumnezeu în Sion. 8 DOAMNE
Dumnezeul oștirilor, ascultă rugăciunea mea, deschide
urechea, Dumnezeul lui Iacob. (Selah) 9 Dumnezeule,
scutul nostru, privește, și uită-te la fața unsului tău.
10 Căci o zi în curțile tale este mai bună decât o mie.
Mai bine să fiu ușier în casa Dumnezeului meu, decât
să locuiesc în corturile stricăciunii. 11 Căci DOMNUL
Dumnezeu este un soare și un scut; DOMNUL va da
har și glorie, nu va opri niciun bine celor ce umblă cu
integritate. 12 DOAMNE al oștirilor, binecuvântat este
omul care se încrede în tine.

85 Mai marelui muzician, un psalm pentru fiii lui
Core. DOAMNE, tu ai fost binevoitor cu țara ta, ai
adus înapoi pe captivii lui Iacob. 2 Ai iertat nelegiuirea
poporului tău, ai acoperit tot păcatul lor. (Selah) 3 Ți-ai
abătut toată furia, te-ai întors de la înverșunarea mâniei
tale. 4 Întoarce-ne, Dumnezeul salvării noastre, și fă să
înceteze mânia ta față de noi. 5 Te vei mânia pe noi
pentru totdeauna? Îți vei prelungi mânia din generație în
generație? 6 Nu ne vei înviora din nou, ca poporul tău
să se bucure în tine? 7 Arată-ne mila ta, DOAMNE, și
dă-ne salvarea ta. 8 Voi asculta ce va vorbi Dumnezeu
DOMNUL, căci va vorbi pace poporului său și sfinților
săi, dar nu îi lăsa să se întoarcă din nou la nebunie. 9
Cu siguranță salvarea lui este aproape de cei ce se
tem de el, ca gloria să locuiască în țara noastră. 10
Mila și adevărul s-au întâlnit; dreptatea și pacea s-au
sărutat. 11 Adevărul va țâșni din pământ și dreptatea
va privi din cer. 12 Da, DOMNUL va da ce este bun; și
țara noastră își va da venitul. 13 Dreptatea va merge
înaintea lui; și ne va așeza pe calea pașilor săi.

86 O rugăciune a lui David. Apleacă-ți urechea,
DOAMNE, ascultă-mă, căci sunt sărac și nevoiaș.
2 Păstrează-mi sufletul, pentru că sunt sfânt, tu,
Dumnezeul meu, salvează pe servitorul tău care se
încrede în tine. 3 Fii milostiv cu mine, Doamne, căci
zilnic strig către tine. 4 Bucură sufletul servitorului tău,
fiindcă spre tine, Doamne, îmi înalț sufletul. 5 Căci tu,
Doamne, ești bun și gata să ierți și plin de milă pentru
toți cei ce te cheamă. 6 Deschide urechea, DOAMNE,
la rugăciunea mea; și dă atenție vocii cererilor mele.
7 În ziua tulburării mele te voi chema, fiindcă tu îmi
vei răspunde. 8 Printre dumnezei nu este niciunul ca
tine, Doamne; nici nu sunt lucrări ca lucrările tale. 9
Toate națiunile făcute de tine vor veni și se vor închina
înaintea ta, Doamne; și vor glorifica numele tău. 10
Căci tu ești mare și faci lucruri minunate, tu singur ești
Dumnezeu. 11 Învață-mă calea ta, DOAMNE, și voi
umbla în adevărul tău; fă-mi inima neîmpărțită pentru
a se teme de numele tău. 12 Te voi lăuda cu toată
inima mea, Doamne, Dumnezeul meu, și voi glorifica
numele tău pentru totdeauna. 13 Căci mare este mila
ta către mine; și mi-ai eliberat sufletul din cel mai de jos
iad. **(Sheol h7585)** 14 Cei mândri s-au ridicat împotriva
mea, Dumnezeule, și adunările celor violenți mi-au
căutat sufletul; iar ei nu te-au pus înaintea lor. 15
Dar tu, Doamne, ești un Dumnezeu cu har și plin de
compasiune, îndelung răbdător și abundent în milă și
adevăr. 16 Întoarce-te spre mine și ai milă de mine; dă
puterea ta servitorului tău și salvează pe fiul roabei
tale. 17 Arată-mi un semn spre bine, ca să îl vadă cei
ce mă urăsc și să fie rușinați, pentru că tu, Doamne, m-
ai ajutat și m-ai mângâiat.

87 Un psalm sau o cântare pentru fiii lui Core.
Temelia lui este în munții sfinți. 2 DOMNUL
iubește porțile Sionului mai mult decât toate locuințele
lui Iacob. 3 Lucruri glorioase sunt vorbite despre tine,
cetatea lui Dumnezeu. (Selah) 4 Voi aminti despre
Rahab și Babilon celor ce mă cunosc, iată, Filistia și
Tirul, cu Etiopia; acesta s-a născut acolo. 5 Și despre
Sion se va spune: Acesta și acela s-a născut în ea,
și însuși cel preaînalt o va întemeia. 6 DOMNUL va
număra, când va înscrie poporul, că acesta s-a născut
acolo. (Selah) 7 Tot așa cântăreții și instrumentiștii vor
fi acolo, toate izvoarele mele sunt în tine.

88 O cântare sau un psalm pentru fiii lui Core, mai
marelui muzician, „Mahalat Leanot”, Maschil al
lui Heman ezrahitul. DOAMNE Dumnezeul salvării
mele, am strigat zi și noapte înaintea ta, 2 Să ajungă
rugăciunea mea înaintea ta, apleacă-ți urechea la

strigătul meu, 3 Fiindcă sufletul meu este plin de
tulburări și viața mea se apropie de mormânt. (Sheol
h7585) 4 Sunt socotit cu cei ce coboară în groapă, sunt
ca un om fără putere, 5 Liber printre morți, asemenea
celor întinși în mormânt, de care nu îți mai amintești,
iar ei sunt stârpiți de mâna ta. 6 M-ai pus în groapa
cea mai de jos, în întuneric, în adâncuri. 7 Furia ta
apasă greu peste mine, și tu m-ai chinuit cu toate
valurile tale. (Selah) 8 Ai îndepărtat pe cunoscuții mei
de mine; m-ai făcut urâciune pentru ei, sunt închis și nu
pot ieși. 9 Ochiul meu jelește din cauza nenorocirii,
DOAMNE, te-am chemat zilnic, mi-am întins mâinile
spre tine. 10 Vei arăta tu minuni celor morți? Se vor
ridica morții să te laude? (Selah) 11 Va fi bunătatea ta
iubitoare vestită în mormânt? Sau credincioșia ta în
nimicire? 12 Vor fi minunile tale cunoscute în întuneric
și dreptatea ta în țara uitării? 13 Dar spre tine am
strigat eu, DOAMNE; și dimineața rugăciunea mea te
va întâmpina. 14 DOAMNE, de ce îmi lepezi tu sufletul?
De ce îți ascunzi fața de la mine? 15 Eu sunt nenorocit
și gata să mor din tinerețe, în timp ce sufăr terorile tale
sunt buimăcit. 16 Furia ta înverșunată trece peste mine;
spaimele tale m-au stârpit. 17 Au venit în jurul meu
zilnic ca apa; m-au încercuit împreună. 18 Pe iubit și pe
prieten l-ai îndepărtat de mine și pe cunoscuții mei în
întuneric.

89 Maschil al lui Etan ezrahitul. Voi cânta îndurările
DOMNULUI pentru totdeauna, din generație în
generație voi face cunoscută credincioșia ta cu gura
mea. 2 Căci am spus: Mila va fi zidită pentru totdeauna,
credincioșia ta o vei întemeia chiar în ceruri. 3 Am făcut
legământ cu alesul meu, i-am jurat lui David, servitorul
meu, 4 Sămânța ta o voi întemeia pentru totdeauna și
îți voi zidi tronul din generație în generație. (Selah) 5 Și
cerurile vor lăuda minunile tale, DOAMNE, credincioșia
ta de asemenea în adunarea sfinților. 6 Pentru că cine
din cer poate fi comparat cu DOMNUL? Cine dintre fiii
celor tari poate fi asemănat cu DOMNUL? 7 Dumnezeu
este foarte de temut în adunarea sfinților și respectat
de toți cei din jurul lui. 8 DOAMNE Dumnezeul oștirilor,
cine este DOMN puternic asemenea ție? Sau cine
este asemenea credincioșiei tale dimprejurul tău? 9
Tu stăpânești furia mării, când valurile ei se ridică, tu
le liniștești. 10 Ai rupt Rahabul în bucăți, ca pe unul
care este ucis; ai împrăștiat pe dușmanii tăi cu brațul
tău puternic. 11 Cerurile sunt ale tale, pământul de
asemenea este al tău, cât despre lume și plinătatea ei,
tu le-ai fondat. 12 Nordul și sudul, tu le-ai creat, Taborul
și Hermonul se vor bucura în numele tău. 13 Tu ai un
braț tare, puternică este mâna ta și înaltă este dreapta
ta. 14 Dreptatea și judecata sunt locuința tronului
tău, mila și adevărul vor merge înaintea feței tale.
15 Binecuvântat este poporul care cunoaște sunetul
bucuriei, ei vor umbla, DOAMNE, în lumina înfățișării
tale. 16 În numele tău se vor bucura toată ziua și în
dreptatea ta vor fi înălțați. 17 Căci tu ești gloria puterii
lor și în favoarea ta cornul nostru va fi înălțat. 18 Pentru
că DOMNUL este apărarea noastră; și Sfântul lui Israel
este al nostru împărat. 19 Atunci ai vorbit în viziune
sfântului tău și ai spus: Am fost ajutor unuia tare; am
înălțat pe unul ales din popor. 20 Am găsit pe David,
servitorul meu; cu untdelemnul meu sfânt l-am uns,
21 El, cu care mâna mea va fi întemeiată, brațul meu
de asemenea îl va întări. 22 Dușmanul nu va stoarce
de la el, nici fiul stricăciunii nu îl va chinui. 23 Și voi
înfrânge pe dușmanii lui înaintea feței sale și voi lovi
cu plăgi pe cei ce îl urăsc. 24 Dar credincioșia mea și
mila mea vor fi cu el și în numele meu va fi cornul lui
înălțat. 25 Voi pune mâna lui de asemenea în mare și
mâna lui dreaptă în râuri. 26 El va striga către mine: Tu
ești tatăl meu, Dumnezeul meu și stânca salvării mele.
27 Eu, de asemenea, îl voi face întâiul meu născut și
mai înalt decât împărații pământului. 28 Mila mea o voi
păstra pentru el pentru totdeauna, și legământul meu
va fi neclintit cu el. 29 Sămânța lui de asemenea o
voi face să continue întotdeauna și tronul lui precum
zilele cerurilor. 30 Dacă copiii lui părăsesc legea mea și
nu umblă în judecățile mele, 31 Dacă strică statutele
mele și nu țin poruncile mele, 32 Atunci voi pedepsi
fărădelegea lor cu nuiaua și nelegiuirea lor cu lovituri.
33 Cu toate acestea bunătatea mea iubitoare nu mi-o voi
retrage cu totul de la el, nici nu voi permite să eșueze
credincioșia mea. 34 Nu voi rupe legământul meu, nici
nu voi schimba ce a ieșit de pe buzele mele. 35 O dată
am jurat prin sfințenia mea că nu voi minți pe David. 36
Sămânța lui va dăinui pentru totdeauna și tronul lui, ca
soarele, înaintea mea. 37 Ca luna va fi întemeiat pentru
totdeauna și ca un martor credincios în ceruri. (Selah)
38 Dar tu ai lepădat și ai detestat, te-ai înfuriat pe unsul
tău. 39 Ai anulat legământul servitorului tău, i-ai întinat
coroana, aruncând-o la pământ. 40 Ai dărâmat toate
gardurile lui; ai adus întăriturile lui la ruină. 41 Toți cei
ce trec pe lângă cale îl pradă, el este o ocară pentru
vecinii lui. 42 Ai înălțat dreapta potrivnicilor lui; ai făcut
pe toți dușmanii lui să se bucure. 43 Tu, de asemenea,
ai întors tăișul sabiei lui și nu l-ai susținut în bătălie. 44
Ai făcut să înceteze gloria lui și ai aruncat tronul lui la
pământ. 45 Ai scurtat zilele tinereții sale, l-ai acoperit
cu rușine. (Selah) 46 Până când, DOAMNE? Te vei
ascunde pentru totdeauna? Va arde furia ta ca un foc?
47 Amintește-ți ce scurt este timpul meu. Oare în zadar
ai făcut pe toți fiii oamenilor? 48 Ce om trăiește și nu
va vedea moartea? Își va elibera el sufletul din mâna
mormântului? (Selah) (Sheol h7585) 49 Doamne, unde
sunt bunătățile tale iubitoare de mai înainte, pe care

le-ai jurat lui David în adevărul tău? 50 Amintește-ți,
Doamne, ocara servitorilor tăi; că port în sânul meu
ocara tuturor oamenilor tari; 51 Ocara cu care dușmanii
tăi au ocărât, DOAMNE; cu care au ocărât pașii unsului
tău. 52 Binecuvântat fie DOMNUL pentru totdeauna.
Amin și Amin.

90 O rugăciune a lui Moise, omul lui Dumnezeu.
Doamne, ai fost locuința noastră în toate
generațiile. 2 Înainte ca munții să se nască, sau chiar
înainte să fi format pământul și lumea, chiar din veșnicie
în veșnicie, tu ești Dumnezeu. 3 Tu întorci pe om la
nimicire și spui: Întoarceți-vă, copiii oamenilor. 4 Căci
o mie de ani în ochii tăi sunt ca ziua de ieri care a
trecut, și ca o gardă în noapte. 5 Îi porți precum cu un
potop; ei sunt ca un somn, dimineața sunt ca iarba care
crește; 6 Dimineața, înflorește și crește; seara este
tăiată, și se ofilește. 7 Căci suntem mistuiți prin mânia
ta și prin furia ta suntem tulburați. 8 Ai pus nelegiuirile
noastre înaintea ta, păcatele noastre tainice în lumina
înfățișării tale. 9 Căci toate zilele noastre sunt duse
în furia ta, ne petrecem anii ca o poveste spusă. 10
Zilele anilor noștri sunt șaptezeci de ani; și dacă din
cauza puterii ar fi optzeci de ani, totuși puterea lor este
muncă și întristare, căci trece repede și noi zburăm. 11
Cine cunoaște puterea mâniei tale? Potrivit cu temerea
de tine, așa este furia ta. 12 De aceea învață-ne
să ne numărăm zilele, ca să ne dedicăm inimile la
înțelepciune. 13 Întoarce-te, DOAMNE, până când? Și
pocăiește-te referitor la servitorii tăi. 14 Satură-ne la
revărsatul zorilor cu mila ta, ca să ne bucurăm și să
ne veselim toate zilele noastre. 15 Veselește-ne tot
atât câte zile ne-ai chinuit și câți ani am văzut răul.
16 Să se arate lucrarea ta servitorilor tăi și gloria ta
copiilor lor. 17 Și să fie asupra noastră frumusețea
DOMNULUI Dumnezeul nostru și întemeiază lucrarea
mâinilor noastre asupra noastră; da, lucrarea mâinilor
noastre, întemeiaz-o.

91 Cel ce locuiește în locul tainic al celui Preaînalt
va trăi la umbra celui Atotputernic. 2 Voi spune
despre DOMNUL: El este locul meu de scăpare și
fortăreața mea, Dumnezeul meu; în el mă voi încrede.
3 Cu adevărat el te va elibera din lațul păsărarului și din
ciuma vătămătoare. 4 El te va acoperi cu penele sale
și sub aripile lui te vei adăposti, adevărul lui îți va fi scut
și platoșă. 5 Nu te vei înspăimânta de teroarea din
timpul nopții, nici de săgeata care zboară ziua. 6 Nici
de ciuma care umblă în întuneric, nici de distrugerea
care pustiește la amiază. 7 O mie vor cădea lângă tine
și zece mii la dreapta ta, dar de tine nu se va apropia.
8 Doar vei privi cu ochii tăi și vei vedea răsplata celor
stricați. 9 Deoarece l-ai făcut pe DOMNUL locuința
ta, pe cel Preaînalt, locul tău de scăpare, 10 Nu ți se
va întâmpla nimic rău, nici plagă nu se va apropia de
locuința ta. 11 Pentru că el va porunci îngerilor săi
referitor la tine, să te păzească în toate căile tale. 12 Ei
pe mâini te vor purta, ca să nu îți lovești piciorul de
vreo piatră. 13 Vei călca pe leu și viperă, pe leul tânăr
și pe dragon îi vei călca în picioare. 14 Pentru că și-a
pus dragostea în mine, de aceea îl voi scăpa, îl voi
așeza în înalt, deoarece a cunoscut numele meu. 15
Mă va chema și îi voi răspunde, voi fi cu el în tulburare;
îl voi elibera și îl voi onora. 16 Cu viață lungă îl voi
sătura și îi voi arăta salvarea mea.

92 Un psalm sau o cântare pentru ziua de sabat.
Este un lucru bun să aduci mulțumiri DOMNULUI
și să cânți laude numelui tău, cel Preaînalt, 2 Să se
arate bunătatea ta iubitoare dimineața și credincioșia ta
în fiecare noapte; 3 Pe un instrument cu zece coarde și
pe psalterion, pe harpa cu sunet solemn. 4 Pentru că
tu, DOAMNE, m-ai înveselit prin lucrarea ta, voi triumfa
în lucrările mâinilor tale. 5 DOAMNE, cât de mari sunt
lucrările tale! Și gândurile tale sunt foarte adânci. 6 Un
om neghiob nu știe; niciun prost nu înțelege aceasta. 7
Când cel stricat răsare ca iarba și când toți lucrătorii
nelegiuirii înfloresc, este pentru a fi nimiciți pentru
totdeauna, 8 Dar tu, DOAMNE, ești cel mai înalt pentru
totdeauna. 9 Căci, iată, dușmanii tăi, DOAMNE, căci,
iată, dușmanii tăi vor pieri; toți lucrătorii nelegiuirii vor
fi împrăștiați. 10 Dar tu vei înălța cornul meu ca al
unicornului, voi fi uns cu untdelemn proaspăt. 11 Ochiul
meu de asemenea va vedea dorința mea împlinită
asupra dușmanilor mei și urechile mele vor auzi dorința
mea împlinită asupra celor stricați ce se ridică împotriva
mea. 12 Cel drept va înflori ca palmierul, va crește ca
un cedru în Liban. 13 Cei sădiți în casa DOMNULUI vor
înflori în curțile Dumnezeului nostru. 14 Ei vor aduce
rod și la bătrânețe; vor fi grași și înfloritori; 15 Ca să
arate că DOMNUL este integru; el este stânca mea și
nu este nedreptate în el.

93 DOMNUL domnește, el este îmbrăcat cu
maiestate; DOMNUL este îmbrăcat cu putere,
cu care s-a încins el însuși; lumea de asemenea este
întemeiată, ca să nu fie mișcată. 2 Tronul tău este
întemeiat din vechime, tu ești din eternitate. 3 Potopurile
au înălțat, DOAMNE, potopurile și-au înălțat vocile;
potopurile își înalță valurile. 4 DOMNUL, în înalt, este
mai puternic decât zgomotul multor ape, da, decât
puternicele valuri ale mării. 5 Mărturiile tale sunt cu
totul sigure, sfințenie se cuvine casei tale, DOAMNE,
pentru totdeauna.

94 DOAMNE Dumnezeu, căruia răzbunarea îi
aparține; Dumnezeule, căruia răzbunarea îi
aparține, arată-te. 2 Înalță-te, tu judecător al pământului,

întoarce o răsplată celui mândru. 3 DOAMNE, până
când cei răi, până când cei stricați vor triumfa? 4 Până
când vor rosti și vor vorbi lucruri grele? Și toți lucrătorii
nelegiuirii se vor făli? 5 Ei rup în bucăți poporul tău,
DOAMNE, și nenorocesc moștenirea ta. 6 Ei ucid
văduva și străinul și ucid pe cei fără tată. 7 Totuși ei
spun: DOMNUL nu va vedea, nici Dumnezeul lui Iacob
nu va lua aminte. 8 Înțelegeți, voi neghiobilor printre
oameni și proștilor, când veți fi înțelepți? 9 Cel ce a
sădit urechea, nu va auzi? Cel ce a format ochiul, nu va
vedea? 10 Cel ce pedepsește păgânii, nu va corecta?
Cel ce învață pe om cunoaștere, nu va cunoaște?
11 DOMNUL cunoaște gândurile omului, că ele sunt
deșertăciune. 12 Binecuvântat este omul pe care tu îl
disciplinezi, DOAMNE, și îl înveți din legea ta; 13 Ca să
îi dai odihnă de la zilele de restriște, până ce groapa va
fi săpată pentru cel stricat. 14 Căci DOMNUL nu va
lepăda pe poporul său, nici nu va părăsi moștenirea sa.
15 Ci judecată se va întoarce la dreptate și toți cei integri
în inimă o vor urma. 16 Cine se va ridica pentru mine
împotriva făcătorilor de rău? Sau cine va sta în picioare
pentru mine împotriva lucrătorilor nelegiuirii? 17 De nu
ar fi fost DOMNUL ajutorul meu, sufletul meu aproape
că ar fi locuit în tăcere. 18 Când am spus: Piciorul
meu alunecă; mila ta, DOAMNE, m-a susținut. 19 În
mulțimea gândurilor mele dinăuntrul meu, mângâierile
tale îmi desfată sufletul. 20 Va avea tronul nelegiuirii
părtășie cu tine, care urzește ticăloșie printr-o lege? 21
Ei se adună împreună împotriva sufletului celui drept și
condamnă sângele nevinovat. 22 Dar DOMNUL este
apărarea mea; și Dumnezeul meu este stânca locului
meu de scăpare. 23 Și el va aduce peste ei propria lor
nelegiuire și îi va stârpi în propria lor stricăciune; da,
DOMNUL Dumnezeul nostru îi va stârpi.

95 Veniți să cântăm DOMNULUI, să înălțăm sunet
de bucurie stâncii salvării noastre. 2 Să venim
înaintea lui cu mulțumire și să îi înălțăm sunet de
bucurie cu psalmi. 3 Căci DOMNUL este un Dumnezeu
mare și un Împărat mare deasupra tuturor dumnezeilor.
4 În mâna lui sunt adâncurile pământului; puterea
dealurilor este de asemenea a lui. 5 Marea este a lui și
el a făcut-o, și mâinile lui au format uscatul. 6 Veniți
să ne închinăm și să ne prosternăm, să îngenunchem
înaintea DOMNULUI, făcătorul nostru. 7 Pentru că el
este Dumnezeul nostru; și noi suntem poporul pășunii
sale și oile mâinii sale. Astăzi dacă îi veți auzi vocea, 8
Nu vă împietriți inimile, ca în provocare și ca în ziua
ispitirii în pustie, 9 Când părinții voștri m-au ispitit, m-
au încercat și au văzut lucrarea mea. 10 Patruzeci de
ani această generație m-a mâhnit și am spus: Acesta
este un popor care se rătăcește în inima lor și nu au
cunoscut căile mele. 11 Lor le-am jurat în furia mea că
nu vor intra în odihna mea.

96 Cântați DOMNULUI o cântare nouă, cântați
DOMNULUI, tot pământul. 2 Cântați DOMNULUI,
binecuvântați numele lui; arătați salvarea lui zi de zi. 3
Vestiți gloria lui printre păgâni, minunile lui printre toate
popoarele. 4 Pentru că DOMNUL este mare și demn
de a fi mult lăudat, el este de temut deasupra tuturor
dumnezeilor. 5 Căci toți dumnezeii națiunilor sunt idoli,
dar DOMNUL a făcut cerurile. 6 Onoare și maiestate
sunt înaintea lui, putere și frumusețe sunt în sanctuarul
său. 7 Dați DOMNULUI, voi familii de popoare, dați
DOMNULUI glorie și putere. 8 Dați DOMNULUI gloria
datorată numelui său, aduceți ofrandă și veniți în
curțile lui. 9 O, închinați-vă DOMNULUI în frumusețea
sfințeniei, temeți-vă înaintea lui, tot pământul. 10
Spuneți printre păgâni că DOMNUL domnește, lumea
de asemenea va fi întemeiată astfel că nu va fi clătinată,
el va judeca poporul cu dreptate. 11 Să se bucure
cerurile și să se veselească pământul; să urle marea
și plinătatea ei. 12 Să se bucure câmpul și tot ce
este în el, atunci toți copacii pădurii se vor bucura,
13 Înaintea DOMNULUI, căci el vine, căci el vine să
judece pământul, el va judeca lumea cu dreptate și
popoarele cu adevărul său.

97 DOMNUL domnește; să se bucure pământul;
să se veselească mulțimea insulelor. 2 Nori și
întuneric sunt de jur împrejurul lui, dreptate și judecată
sunt locuința tronului său. 3 Un foc merge înaintea lui
și arde pe dușmanii lui de jur împrejur. 4 Fulgerele lui
au luminat lumea, pământul a văzut și a tremurat. 5
Dealurile s-au topit ca ceara în prezența DOMNULUI,
în prezența Domnului întregului pământ. 6 Cerurile
vestesc dreptatea lui și toate popoarele văd gloria sa.
7 Încurcați fie toți cei ce servesc chipurilor cioplite, cei
ce se fălesc cu idoli, închinați-vă lui, voi, toți dumnezeii.
8 Sionul a auzit și s-a veselit; și fiicele lui Iuda s-au
bucurat pentru judecățile tale, DOAMNE. 9 Pentru că
tu, DOAMNE, ești înalt deasupra întregului pământ, tu
ești înălțat mult deasupra tuturor dumnezeilor. 10 Voi,
care iubiți pe DOMNUL, urâți răul; el păstrează sufletele
sfinților săi; îi eliberează din mâna celor stricați. 11
Lumină este semănată pentru cel drept și veselie pentru
cel integru în inimă. 12 Bucurați-vă în DOMNUL, voi cei
drepți, și aduceți mulțumire la amintirea sfințeniei sale.

98 Un psalm. Cântați DOMNULUI o cântare nouă,
căci a făcut lucruri minunate, dreapta sa și brațul
său sfânt, i-au adus victoria. 2 DOMNUL a făcut
cunoscută salvarea sa, dreptatea lui a arătat-o pe față
înaintea ochilor păgânilor. 3 Și-a amintit mila sa și
adevărul său față de casa lui Israel, toate marginile

pământului au văzut salvarea Dumnezeului nostru. 4
Înălțați sunet de bucurie către DOMNUL, tot pământul,
înălțați sunet tare și bucurați-vă și cântați laudă. 5
Cântați DOMNULUI cu harpa, cu harpa și cu vocea
unui psalm. 6 Cu trâmbițe și sunet de corn înălțați
sunet de bucurie înaintea DOMNULUI, Împăratul. 7
Să urle marea și plinătatea ei, lumea și locuitorii ei.
8 Să bată din palme potopurile, să cânte de bucurie
munții împreună 9 Înaintea DOMNULUI, căci el vine să
judece pământul, cu dreptate va judeca el lumea și
popoarele cu echitate.

99 DOMNUL domnește; să tremure popoarele; el
șade între heruvimi; să se cutremure pământul. 2
DOMNUL este mare în Sion; și el este înalt deasupra
tuturor popoarelor. 3 Să laude ei numele tău mare și
înfricoșător, căci el este sfânt. 4 Puterea împăratului de
asemenea iubește judecata; tu întemeiezi echitate, faci
judecată și dreptate în Iacob. 5 Înălțați pe DOMNUL
Dumnezeul nostru și închinați-vă înaintea sprijinului
piciorului său, căci el este sfânt. 6 Moise și Aaron
printre preoții lui și Samuel printre cei ce cheamă
numele lui; ei au chemat pe DOMNUL și el le-a
răspuns. 7 Le-a vorbit într-un stâlp de nor, ei au ținut
mărturiile lui și rânduiala pe care le-a dat-o. 8 Tu le-ai
răspuns, DOAMNE Dumnezeul nostru, ai fost pentru
ei un Dumnezeu iertător, deși te-ai răzbunat asupra
faptelor lor. 9 Înălțați pe DOMNUL Dumnezeul nostru
și închinați-vă la muntele său sfânt, căci DOMNUL
Dumnezeul nostru este sfânt.

100 Un psalm de laudă. Înălțați sunet de bucurie
către DOMNUL, tot pământul. 2 Serviți
DOMNULUI cu veselie, veniți cu cântare înaintea
prezenței lui. 3 Să știți că el, DOMNUL, este Dumnezeu;
el este cel ce ne-a făcut și nu noi înșine; suntem
poporul său și oile pășunii sale. 4 Intrați pe porțile lui
cu mulțumire și în curțile lui cu laudă, mulțumiți-i și
binecuvântați-i numele. 5 Pentru că DOMNUL este
bun; mila lui este veșnică; și adevărul lui dăinuiește din
generație în generație.

101 Un psalm al lui David. Despre milă și judecată
voi cânta; ție, DOAMNE, îți voi cânta. 2 Mă
voi purta cu înțelepciune pe o cale desăvârșită. Când
vei veni la mine? Voi umbla înăuntrul casei mele cu o
inimă desăvârșită. 3 Nu voi pune niciun lucru stricat
înaintea ochilor mei, urăsc lucrarea celor ce se abat; ea
nu se va lipi de mine. 4 O inimă perversă se va depărta
de la mine, nu voi cunoaște o persoană stricată. 5 Pe
oricine defăimează pe ascuns pe aproapele său îl voi
stârpi, pe cel ce are o privire trufașă și o inimă mândră
nu îl voi suferi. 6 Ochii mei vor fi peste cei credincioși
din țară, ca să locuiască cu mine; cel ce umblă pe o
cale desăvârșită, acela mă va servi. 7 Cel ce lucrează
înșelăciune nu va locui înăuntrul casei mele, cel ce
spune minciuni nu va rămâne înaintea ochilor mei. 8
La revărsatul zorilor voi nimici pe toți stricații din țară,
ca să stârpesc pe toți înfăptuitorii stricați din cetatea
DOMNULUI.

102 O rugăciune a celui nenorocit, când este
copleșit și își revarsă plângerea înaintea
DOMNULUI. Ascultă-mi rugăciunea, DOAMNE, și să
ajungă strigătul meu până la tine. 2 Nu îți ascunde
fața de la mine în ziua tulburării; apleacă-ți urechea
spre mine, în ziua când chem, răspunde-mi repede.
3 Căci zilele mele sunt mistuite ca fumul și oasele
mele sunt arse ca un tăciune. 4 Inima mea este
lovită și uscată precum iarba, încât uit să îmi mănânc
pâinea. 5 Din cauza vocii geamătului meu oasele mi se
lipesc de pielea mea. 6 Sunt ca un pelican în pustie,
sunt ca o bufniță a deșertului. 7 Veghez și sunt ca o
vrabie singură pe acoperișul casei. 8 Dușmanii mei mă
ocărăsc toată ziua; și cei furioși pe mine jură împotriva
mea. 9 Căci am mâncat cenușa ca pâinea și mi-am
amestecat băutura cu plâns, 10 Din cauza indignării
tale și a furiei tale, căci tu m-ai ridicat și m-ai aruncat
jos. 11 Zilele mele sunt ca o umbră care se lungește; și
eu sunt uscat precum iarba. 12 Dar tu, DOAMNE, vei
dăinui pentru totdeauna; și amintirea ta din generație în
generație. 13 Tu te vei ridica și vei avea milă de Sion,
căci a venit timpul să îi arăți favoare, da, timpul rânduit
a venit. 14 Fiindcă servitorii tăi au plăcere în pietrele
sale și arată favoare țărânii lui. 15 Astfel păgânii se vor
teme de numele DOMNULUI și toți împărații pământului
de gloria ta. 16 Când va zidi DOMNUL Sionul, el se va
arăta în gloria sa. 17 Va lua aminte la rugăciunea celor
lipsiți și nu va dispreți rugăciunea lor. 18 Aceasta se
va scrie pentru generația ce vine, și poporul care va fi
creat va lăuda pe DOMNUL. 19 Pentru că a privit în jos
din înaltul sanctuarului său; din cer a privit DOMNUL
pământul, 20 Pentru a asculta geamătul prizonierului,
pentru a dezlega pe cei ce sunt rânduiți la moarte. 21
Pentru a vesti numele DOMNULUI în Sion și lauda
lui în Ierusalim, 22 Când popoarele și împărățiile se
vor aduna, pentru a servi DOMNULUI. 23 El mi-a
slăbit puterea pe cale; mi-a scurtat zilele. 24 Am spus:
Dumnezeul meu, nu mă lua în mijlocul zilelor mele;
anii tăi sunt din generație în generație. 25 Din vechime
tu ai pus temelia pământului, și cerurile sunt lucrarea
mâinilor tale. 26 Ele vor pieri, dar tu vei dăinui, da, toate
se vor învechi precum o haină; ca pe un veșmânt le vei
schimba și vor fi schimbate; 27 Dar tu ești același și
anii tăi nu vor avea sfârșit. 28 Copiii servitorilor tăi vor
dăinui, și sămânța lor va fi întemeiată, înaintea ta.

103 Un psalm al lui David. Binecuvântează
pe DOMNUL, sufletul meu și tot ce este
înăuntrul meu, să binecuvânteze numele lui sfânt.
2 Binecuvântează pe DOMNUL, sufletul meu, și nu
uita niciuna din binefacerile lui, **3** El, care iartă toate
nelegiuirile tale, care vindecă toate bolile tale, **4** Care
îți răscumpără viața de la groapă, care te încoronează
cu bunătate iubitoare și îndurări blânde, **5** Care îți
satură gura cu bunătăți; așa că tinerețea ta este înnoită
precum a acvilei. **6** DOMNUL face dreptate și judecată
pentru toți cei oprimați. **7** El a făcut cunoscute căile sale
lui Moise, faptele sale copiilor lui Israel. **8** DOMNUL
este milos și cu har, încet la mânie și plin de milă. **9** El
nu va certa continuu, nici nu își va ține mânia pentru
totdeauna. **10** El nu s-a purtat cu noi după păcatele
noastre; nici nu ne-a răsplătit conform nelegiuirilor
noastre. **11** Căci așa cum cerul este înalt deasupra
pământului, atât de mare este mila lui spre cei ce se
tem de el. **12** Cât de departe este răsăritul de apus,
atât de departe a mutat el fărădelegile noastre de la
noi. **13** Precum un tată se îndură de copiii săi, așa se
îndură DOMNUL de cei ce se tem de el. **14** Căci el știe
urzeala noastră; își amintește că noi suntem țărână. **15**
Cât despre om, zilele lui sunt ca iarba, ca o floare din
câmp, așa înflorește el. **16** Căci vântul trece peste ea și
aceasta s-a dus; și locul ei nu va mai fi cunoscut. **17**
Dar mila DOMNULUI este din veșnicie în veșnicie peste
cei ce se tem de el, și dreptatea lui la copiii copiilor
lor, **18** Pentru cei ce țin legământul său și își amintesc
poruncile lui pentru a le împlini. **19** DOMNUL a pregătit
tronul său în ceruri; și împărăția lui stăpânește peste
toate. **20** Binecuvântați pe DOMNUL, voi îngerii lui, tari
în putere, care împliniți poruncile lui, dând ascultare
vocii cuvintelor sale. **21** Binecuvântați pe DOMNUL, voi
toate oștirile sale, voi servitori ai lui, care faceți voia lui.
22 Binecuvântați pe DOMNUL, toate lucrările lui în toate
locurile stăpânirii lui; binecuvântează pe DOMNUL,
suflete al meu.

104 Binecuvântează pe DOMNUL, suflete al meu.
DOAMNE Dumnezeul meu, tu ești foarte mare;
tu ești îmbrăcat cu onoare și maiestate. **2** Cel care
se acoperă cu lumină precum cu o haină, cel care
întinde cerurile ca pe o perdea, **3** Cel care pune bârnele
cămărilor lui în ape, cel care face din nori carul său; cel
care umblă pe aripile vântului; **4** Cel care face îngerii
lui duhuri; pe servitorii lui un foc arzând; **5** Care a pus
fundațiile pământului, ca să nu fie clintit niciodată. **6**
Tu l-ai acoperit cu adâncul precum cu o haină, apele
au stat deasupra munților. **7** La mustrarea ta ele au
fugit; la vocea tunetului tău au plecat în grabă. **8** Ele
urcă pe munți; coboară pe văi spre locul pe care tu l-
ai întemeiat pentru ele. **9** Ai așezat un hotar ca ele
să nu treacă peste el, ca să nu se întoarcă din nou
să acopere pământul. **10** El trimite izvoarele în văile
care aleargă printre dealuri. **11** Ele adapă fiecare fiară
a câmpului, măgarii sălbatici își astâmpără setea. **12**
Prin ele păsările cerului, care cântă printre ramuri, își
vor avea locuințele. **13** El adapă dealurile din cămările
lui, pământul este săturat cu rodul lucrărilor tale. **14** El
face să crească iarba pentru vite și verdeață pentru
folosul omului, ca să aducă hrană din pământ; **15**
Și vin, care face inima omului veselă, și untdelemn
pentru a face fața lui să strălucească și pâine care
întărește inima omului. **16** Copacii DOMNULUI sunt
plini de sevă; cedrii Libanului, pe care i-a sădit, **17**
Unde păsările își fac cuiburile; cât despre barză, brazii
sunt casa ei. **18** Dealurile înalte sunt un loc de scăpare
pentru caprele sălbatice; și stâncile pentru iepuri. **19** El
a rânduit luna pentru anotimpuri, soarele își cunoaște
apusul. **20** Tu faci întuneric și este noapte, în care
toate fiarele pădurii se furișează. **21** Leii tineri răcnesc
după prada lor și își caută hrana de la Dumnezeu. **22**
Soarele răsare, ei se adună și se culcă în vizuinile
lor. **23** Omul iese la lucrarea lui și la munca lui până
seara. **24** DOAMNE, cât de multe sunt lucrările tale! În
înțelepciune le-ai făcut pe toate, pământul este plin de
bogățiile tale. **25** Așa este această măreață și largă
mare, în care sunt nenumărate lucruri furișându-se,
deopotrivă fiare mici și mari. **26** Acolo merg corăbiile,
acolo este acel leviatan, tu l-ai făcut să se joace în ea.
27 Acestea toate te așteptă, ca să le dai hrana la timpul
cuvenit. **28** Ce le dai, ele adună, tu îți deschizi mâna,
ele se umplă cu bunătăți. **29** Îți ascunzi fața, ele se
tulbură; le iei suflarea, ele mor și se întorc în țărâna
lor. **30** Trimiți duhul tău, ele sunt create și înnoiești fața
pământului. **31** Gloria DOMNULUI va dăinui pentru
totdeauna, DOMNUL se va bucura în lucrările lui. **32** El
se uită pe pământ și acesta tremură, atinge dealurile și
ele fumegă. **33** Voi cânta DOMNULUI cât timp trăiesc,
voi cânta laudă Dumnezeului meu cât timp voi fi. **34**
Meditația mea despre el va fi dulce, mă voi veseli în
DOMNUL. **35** Să fie mistuiți păcătoșii de pe pământ și
să nu mai fie cei stricați. Binecuvântează pe DOMNUL,
suflete al meu. Lăudați pe DOMNUL.

105 Aduceți mulțumiri DOMNULUI; chemați numele
lui, faceți cunoscute faptele lui printre popoare.
2 Cântați-i, cântați-i psalmi, vorbiți despre toate lucrările
lui minunate. **3** Lăudați-vă în sfântul său nume, să se
bucure inima celor ce caută pe DOMNUL. **4** Căutați pe
DOMNUL și puterea lui, căutați fața lui întotdeauna.
5 Amintiți-vă lucrările lui minunate pe care le-a făcut,
minunile lui și judecățile gurii sale, **6** Voi, sămânță a
lui Avraam, servitorul lui, copii ai lui Iacob, aleșii lui.
7 El este DOMNUL Dumnezeul nostru, judecățile lui

sunt pe tot pământul. 8 El și-a amintit legământul său
pentru totdeauna, cuvântul care l-a poruncit la o mie
de generații. 9 Legământ pe care l-a făcut cu Avraam
și jurământul său lui Isaac; 10 Și a confirmat același
legământ lui Iacob ca lege, și lui Israel ca legământ
veșnic, 11 Spunând: Ție îți voi da țara Canaanului, sorțul
moștenirii tale; 12 Când au fost doar puțini oameni la
număr; da, foarte puțini și străini în ea. 13 Când au
mers de la o națiune la alta, de la o împărăție la alt
popor; 14 El nu a permis niciunui om să le facă rău; da,
a mustrat împărați pentru ei, 15 Spunând: Nu atingeți pe
unșii mei și nu faceți rău profeților mei. 16 Mai mult, a
chemat foamete peste țară, a frânt tot toiagul pâinii. 17
A trimis un om înaintea lor, pe Iosif, care a fost vândut
ca servitor, 18 Ale cărui picioare le-au rănit cu cătușe,
fiind pus în fiare, 19 Până la timpul când cuvântul său a
venit, cuvântul DOMNULUI l-a încercat. 20 Împăratul,
stăpânul poporului, a trimis și l-a dezlegat și l-a eliberat.
21 L-a făcut domn al casei sale și stăpân peste toată
averea sa, 22 Pentru a lega pe prinții lui după plăcerea
sa și a învăța pe bătrânii săi înțelepciune. 23 Israel de
asemenea a venit în Egipt; și Iacob a locuit temporar în
țara lui Ham. 24 Și el a înmulțit mult pe poporul lui;
și i-a făcut mai puternici decât pe dușmanii lor. 25 A
întors inima lor pentru a urî pe poporul său, ca să se
poarte cu viclenie cu servitorii săi. 26 A trimis pe Moise,
servitorul său; și pe Aaron, pe care l-a ales. 27 Ei au
arătat semnele lui printre ei și minuni în țara lui Ham.
28 El a trimis întunecime și a făcut-o întuneric; și nu s-
au răzvrătit împotriva cuvântului său. 29 Le-a prefăcut
apele în sânge și le-a ucis peștii. 30 Pământul lor a
adus broaște din abundență, în încăperile împăraților
lor. 31 El a vorbit și au venit multe feluri de muște
și păduchi în toate ținuturile lor. 32 Le-a dat grindină
ca ploaie și flăcări de foc în țara lor. 33 A lovit de
asemenea viile lor și smochinii lor și a rupt copacii din
ținuturile lor. 34 El a vorbit și lăcustele și omizile au
venit fără număr, 35 Și au mâncat toată verdeața în
țara lor și au mâncat rodul pământului lor. 36 A lovit de
asemenea toți întâii născuți în țara lor, măreția întregii
lor puteri. 37 De asemenea i-a scos afară cu argint și
aur; și nu a fost nimeni fără vlagă printre triburile lor. 38
Egiptul s-a veselit la plecarea lor, căci spaima de ei a
căzut asupra lor. 39 El a întins un nor ca acoperitoare
și foc pentru a da lumină în timpul nopții. 40 Poporul
a cerut și el a adus prepelițe și i-a săturat cu pâinea
cerului. 41 El a deschis stânca și apele au țâșnit; ele au
alergat în locurile uscate ca un râu. 42 Căci și-a amintit
promisiunea sa sfântă și de Avraam servitorul său. 43
Și și-a adus afară poporul cu bucurie și pe aleșii săi cu
veselie; 44 Și le-a dat țările păgânilor și au moștenit
munca popoarelor; 45 Ca să păzească statutele lui și
să țină legile lui. Lăudați pe DOMNUL.

106 Lăudați pe DOMNUL. Aduceți mulțumiri
DOMNULUI, pentru că este bun, că a lui milă
dăinuiește pentru totdeauna. 2 Cine poate rosti faptele
puternice ale DOMNULUI? Cine poate arăta toată
lauda sa? 3 Binecuvântați sunt cei ce țin judecata și
cel ce face dreptate tot timpul. 4 Amintește-ți de mine,
DOAMNE, cu favoarea pe care o porți poporului tău,
cercetează-mă cu salvarea ta, 5 Ca să văd binele
aleșilor tăi, să mă bucur în veselia națiunii tale, să mă
laud cu moștenirea ta. 6 Noi am păcătuit împreună
cu părinții noștri, am făcut nelegiuire, am lucrat cu
stricăciune. 7 Părinții noștri nu au înțeles minunile tale
în Egipt; nu și-au amintit mulțimea îndurărilor tale, ci
te-au provocat la mare, la Marea Roșie. 8 Cu toate
acestea el i-a salvat pentru numele său, ca să facă
puterea lui mare să fie cunoscută. 9 A mustrat Marea
Roșie de asemenea și a secat, astfel i-a condus prin
adâncuri, ca prin pustie. 10 Și i-a salvat din mâna celui
ce îi ura și i-a răscumpărat din mâna dușmanului. 11 Și
apele au acoperit pe dușmanii lor, niciunul dintre ei nu
a rămas. 12 Atunci au crezut cuvintele sale; au cântat
lauda lui. 13 Dar i-au uitat curând lucrările; nu i-au
așteptat sfatul, 14 Ci au poftit peste măsură în pustie și
au ispitit pe Dumnezeu în pustie. 15 Iar el le-a dat ce
au cerut, dar a trimis slăbiciune în sufletul lor. 16 De
asemenea l-au invidiat pe Moise în tabără și pe Aaron,
sfântul DOMNULUI. 17 Pământul s-a deschis și a
înghițit pe Datan și a acoperit ceata lui Abiram. 18 Și un
foc s-a aprins în ceata lor; flacăra a ars pe cei stricați.
19 Ei au făcut un vițel în Horeb și s-au închinat chipului
turnat. 20 Astfel au schimbat gloria lor cu chipul unui
bou care mănâncă iarbă. 21 L-au uitat pe Dumnezeu,
salvatorul lor, care a făcut lucruri mari în Egipt, 22
Lucrări minunate în țara lui Ham și lucruri înfricoșătoare
lângă Marea Roșie. 23 De aceea a spus că i-ar nimici,
de nu ar fi stat în picioare Moise, alesul său, înaintea
lui în spărtură, ca să abată furia lui, ca nu cumva să îi
nimicească. 24 Da, au disprețuit țara plăcută, nu au
crezut cuvântul său, 25 Ci au cârtit în corturile lor și nu
au dat ascultare vocii DOMNULUI. 26 De aceea și-a
înălțat mâna împotriva lor, ca să îi doboare în pustie,
27 Pentru a doborî de asemenea sămânța lor printre
națiuni și pentru a-i împrăștia prin țări. 28 Ei înșiși s-au
alipit de Baal-Peor și au mâncat sacrificiile morților. 29
Astfel l-au provocat la mânie cu faptele lor și plaga a
izbucnit peste ei. 30 Atunci Fineas s-a ridicat în picioare
și a făcut judecată și plaga s-a oprit. 31 Și aceasta i s-
a socotit dreptate din generație în generație, până în
veșnicie. 32 L-au mâniat de asemenea la apele certei,
așa că i-a mers rău lui Moise datorită lor, 33 Deoarece
i-au provocat duhul, astfel că a vorbit nechibzuit cu
buzele sale. 34 Nu au nimicit națiunile, referitor la
care DOMNUL le-a poruncit, 35 Ci s-au amestecat

printre păgâni și le-au învățat lucrările. 36 Și au servit
idolilor lor, care au fost o capcană pentru ei. 37 Da, au
sacrificat dracilor pe fiii lor și pe fiicele lor, 38 Și au
vărsat sânge nevinovat, sângele fiilor lor și al fiicelor lor,
pe care i-au sacrificat idolilor Canaanului; și țara a fost
profanată cu sânge. 39 Astfel s-au pângărit cu propriile
fapte și au curvit cu propriile lor născociri. 40 De aceea
s-a aprins furia DOMNULUI împotriva poporului său,
într-atât că a detestat propria lui moștenire. 41 Și i-a
dat în mâna păgânilor; și cei ce i-au urât au condus
asupra lor. 42 Dușmanii lor de asemenea i-au oprimat
și au fost supuși sub mâinile lor. 43 De multe ori el i-
a eliberat, dar ei l-au provocat cu sfatul lor și au fost
înjosiți pentru nelegiuirea lor. 44 Cu toate acestea el a
dat atenție nenorocirii lor, când le-a ascultat strigătul,
45 Și pentru ei și-a amintit de legământul său și s-a
pocăit conform mulțimii îndurărilor sale. 46 El i-a făcut
să găsească milă la toți cei ce i-au dus captivi. 47
Salvează-ne, DOAMNE Dumnezeul nostru, și adună-ne
dintre păgâni, ca să dăm mulțumiri numelui tău sfânt și
să triumfăm în lauda ta. 48 Binecuvântat fie DOMNUL
Dumnezeul lui Israel din veșnicie în veșnicie, și tot
poporul să spună: Amin. Lăudați pe DOMNUL.

107 Aduceți mulțumiri DOMNULUI, pentru că este
bun, că a lui milă dăinuiește pentru totdeauna.
2 Așa să spună cei răscumpărați ai DOMNULUI, pe
care el i-a răscumpărat din mâna dușmanului; 3 Și
i-a adunat din țări, de la răsărit și de la apus, de
la miazănoapte și de la miazăzi. 4 Ei au rătăcit în
pustie pe o cale neumblată, nu au găsit nicio cetate
în care să locuiască. 5 Înfometați și însetați, sufletul
lor a leșinat în ei. 6 Atunci în tulburarea lor au strigat
către DOMNUL și el i-a eliberat din strâmtorările lor.
7 Și i-a condus pe drumul drept, ca să meargă la o
cetate de locuit. 8 O, de ar lăuda oamenii pe DOMNUL
pentru bunătatea lui și pentru minunatele lui lucrări
pentru copiii oamenilor. 9 Căci el satură sufletul care
tânjește și umple sufletul flămând cu bunătate. 10 Cei
care șed în întuneric și în umbra morții sunt legați
în nenorocire și în fier, 11 Pentru că s-au răzvrătit
împotriva cuvintelor lui Dumnezeu și au disprețuit sfatul
celui Preaînalt; 12 De aceea le-a umilit inima cu muncă;
au căzut și nu a fost nimeni să îi ajute. 13 Atunci în
tulburarea lor au strigat către DOMNUL și el i-a salvat
din strâmtorările lor. 14 I-a adus din întuneric și din
umbra morții și a rupt legăturile lor în bucăți. 15 O, de
ar lăuda oamenii pe DOMNUL pentru bunătatea lui și
pentru minunatele lui lucrări pentru copiii oamenilor. 16
Căci el a frânt porțile de aramă și a tăiat zăvoarele de
fier în bucăți. 17 Nebunii, din cauza fărădelegii lor și din
cauza nelegiuirilor lor, sunt nenorociți. 18 Sufletul lor
detestă tot felul de mâncare și se apropie de porțile
morții. 19 Atunci în tulburarea lor strigă către DOMNUL,
iar el îi salvează din strâmtorările lor. 20 A trimis
cuvântul lui și i-a vindecat și i-a eliberat din nimicirile
lor. 21 O, de ar lăuda oamenii pe DOMNUL pentru
bunătatea lui și pentru minunatele lui lucrări pentru
copiii oamenilor. 22 Să aducă sacrificii de mulțumiri
și să vestească lucrările lui cu bucurie. 23 Cei ce
coboară la mare în corăbii, care fac comerț pe ape
mari, 24 Aceștia văd lucrările DOMNULUI și minunile
lui în adânc. 25 Pentru că el poruncește și ridică vântul
furtunos, care înalță valurile mării. 26 Se ridică spre cer,
coboară din nou spre adâncuri, sufletul lor se topește
din cauza tulburării. 27 Ei se clatină încoace și încolo și
șovăie ca un om beat și sunt la capătul înțelepciunii
lor. 28 Atunci în tulburarea lor strigă către DOMNUL,
iar el îi scoate din strâmtorările lor. 29 El furtuna o
face liniște, așa că valurile ei se alină. 30 Atunci ei se
veselesc că s-au liniștit, iar el îi conduce la limanul lor
dorit. 31 O, de ar lăuda oamenii pe DOMNUL pentru
bunătatea lui și pentru minunatele lui lucrări pentru
copiii oamenilor. 32 Să îl înalțe în adunarea poporului și
să îl laude în sfatul bătrânilor. 33 El preface râurile în
pustie și izvoarele de apă în uscăciune; 34 Un pământ
roditor îl preface în pământ sterp, pentru stricăciunea
celor ce locuiesc în el. 35 El schimbă pustia în apă
stătătoare și pământul uscat în izvoare de apă. 36 Și
acolo face pe cei flămânzi să locuiască, pentru ca ei să
zidească o cetate de locuit, 37 Și să semene câmpuri și
să sădească vii, care să aducă roadele venitului. 38 El
de asemenea îi binecuvântează, astfel că se înmulțesc
foarte mult; și nu lasă vitele lor să se împuțineze. 39
Din nou, ei sunt împuținați și înjosiți prin oprimare,
nenorocire și întristare. 40 El varsă dispreț peste prinți
și îi face să rătăcească în pustie, unde nu este nicio
cale. 41 Totuși din nenorocire el așază pe cel sărac
în înalt și îi face familii ca o turmă. 42 Cei drepți vor
vedea aceasta și se vor bucura și toată nelegiuirea
își va închide gura. 43 Oricine este înțelept și va lua
seama la aceste lucruri, aceia vor înțelege bunătatea
iubitoare a DOMNULUI.

108 O cântare sau psalm al lui David. Dumnezeule,
inima mea este hotărâtă; voi cânta și voi da
laudă, chiar cu gloria mea. 2 Trezește-te, psalterion
și harpă, eu însumi mă voi trezi devreme. 3 Te voi
lăuda, DOAMNE, printre popoare și îți voi cânta laude
printre națiuni. 4 Căci mila ta este mare deasupra
cerurilor, și adevărul tău ajunge până la nori. 5 Fii
înălțat, Dumnezeule, deasupra cerurilor, și gloria ta
deasupra întregului pământ; 6 Ca preaiubiții tăi să fie
eliberați, salvează cu dreapta ta și răspunde-mi. 7
Dumnezeu a vorbit în sfințenia sa; mă voi bucura, voi
împărți Sihemul și voi măsura valea Sucot. 8 Galaadul

este al meu; Manase este al meu; Efraim de asemenea
este puterea capului meu; Iuda este legiuitorul meu. 9
Moab este vasul meu pentru spălare; peste Edom îmi
voi arunca sandala; peste Filistia voi triumfa. 10 Cine
mă va duce în cetatea cea tare? Cine mă va conduce
în Edom? 11 Nu voiești tu, Dumnezeule, care ne-ai
lepădat? Și nu voiești tu, Dumnezeule, să mergi înainte
cu oștirile noastre? 12 Dă-ne ajutor în timpul tulburării,
fiindcă zadarnic este ajutorul omului. 13 Prin Dumnezeu
vom lucra vitejește, căci el va călca în picioare pe
dușmanii noștri.

109 Mai marelui muzician, un psalm al lui David.
Nu tăcea, Dumnezeul laudei mele, 2 Pentru că
gura celui stricat și gura celui înșelător sunt deschise
împotriva mea, au vorbit împotriva mea cu o limbă
mincinoasă. 3 M-au încercuit de asemenea cu vorbe
de ură și au luptat împotriva mea fără motiv. 4 Pentru
dragostea mea sunt ei potrivnicii mei, dar eu mă dedic
rugăciunii. 5 Și mi-au răsplătit cu rău pentru bine și ură
pentru dragostea mea. 6 Pune peste el un om stricat
și să stea în picioare Satan la dreapta lui. 7 Când
va fi judecat, să fie condamnat și rugăciunea lui să
devină păcat. 8 Zilele lui să fie puține; și un altul să îi ia
serviciul. 9 Copiii lui să fie fără tată și soția lui văduvă.
10 Copiii lui să fie continuu vagabonzi și să cerșească,
să își caute de asemenea pâinea departe de locurile lor
pustiite. 11 Jecmănitorul să apuce tot ce are el; și lasă
străinii să prade munca lui. 12 Să nu fie acolo niciunul
să întindă mila spre el, nici să nu fie cineva să arate
favoare pentru copiii lui fără tată. 13 Posteritatea lui
să fie stârpită; și în generația următoare numele lor
să fie șters. 14 Nelegiuirea părinților lui să fie amintită
înaintea DOMNULUI; și să nu se șteargă păcatul mamei
sale. 15 Să fie înaintea DOMNULUI continuu, ca să
stârpească amintirea lor de pe pământ. 16 Pentru că
nu și-a amintit să arate milă, ci a persecutat pe sărac
și pe nevoiaș, ca să ucidă pe cel cu inima frântă. 17
Cum a iubit el blestemarea, astfel să vină aceasta la el;
cum nu și-a găsit plăcere în binecuvântare, astfel să
se depărteze aceasta de el. 18 Cum s-a îmbrăcat cu
blestemare precum cu haina lui, astfel să vină aceasta
în adâncurile lui ca apa, și în oasele lui ca untdelemnul.
19 Să îi fie ca o haină care îl acoperă și ca un brâu cu
care este încins continuu. 20 Să fie aceasta răsplata
potrivnicilor mei de la DOMNUL și a celor ce vorbesc
rău împotriva sufletului meu. 21 Dar tu, DUMNEZEULE
Domnul, lucrează pentru mine datorită numelui tău,
pentru că mila ta este bună, salvează-mă. 22 Căci eu
sunt sărac și nevoiaș, și inima mea este rănită înăuntrul
meu. 23 Am trecut ca umbra când aceasta se lungește,
sunt aruncat în sus și în jos ca lăcusta. 24 Genunchii
mei se clatină de postire și carnea mea hămesește de
grăsime. 25 Am devenit de asemenea ocară pentru ei,
când s-au uitat la mine și-au clătinat capetele. 26 Ajută-
mă, DOAMNE Dumnezeul meu, salvează-mă conform
milei tale, 27 Ca ei să știe că aceasta este mâna ta; că
tu, DOAMNE, ai făcut aceasta. 28 Lasă-i să blesteme,
dar tu binecuvântează; când ei se ridică, să fie rușinați;
dar servitorul tău să se bucure. 29 Potrivnicii mei să
se îmbrace cu rușine și să se acopere cu propria lor
confuzie, precum cu o manta. 30 Voi lăuda foarte mult
pe DOMNUL cu gura mea; da, îl voi lăuda în mijlocul
mulțimii. 31 Pentru că va sta în picioare la dreapta celui
sărac, pentru a-l salva de cei ce îi condamnă sufletul.

110 Un psalm al lui David. DOMNUL a spus
Domnului meu: Șezi la dreapta mea, până voi
face pe dușmanii tăi sprijin al piciorului tău. 2 DOMNUL
va trimite toiagul tăriei tale din Sion, domnește în
mijlocul dușmanilor tăi. 3 Poporul tău va fi binevoitor în
ziua puterii tale; în frumusețile sfințeniei din pântecele
dimineții, tu ai roua tinereții tale. 4 DOMNUL a jurat și
nu se va pocăi: Tu ești preot pentru totdeauna, după
rânduiala lui Melchisedec. 5 Domnul, la dreapta ta,
va străpunge împărați în ziua furiei sale. 6 Va judeca
printre păgâni, va umple locurile cu trupurile moarte; va
răni capetele peste multe țări. 7 Va bea din pârâul de
pe cale, de aceea va înălța capul.

111 Lăudați pe DOMNUL. Voi lăuda pe DOMNUL
cu întreaga mea inimă în sfatul celor integri și în
adunare. 2 Lucrările DOMNULUI sunt mari, căutate de
toți cei ce au plăcere în ele. 3 Lucrarea lui este demnă
de cinste și glorioasă; și dreptatea lui dăinuiește pentru
totdeauna. 4 El a făcut ca lucrările lui minunate să fie
amintite; DOMNUL este cu har și plin de compasiune.
5 El a dat mâncare celor ce se tem de el; întotdeauna
își va aminti legământul său. 6 El a arătat poporului
său puterea lucrărilor sale, ca să le dea moștenirea
păgânilor. 7 Lucrările mâinilor sale sunt adevăr și
judecată; toate poruncile sale sunt sigure. 8 Ele stau
tari pentru totdeauna și întotdeauna și sunt făcute în
adevăr și integritate. 9 A trimis răscumpărare poporului
său, el a poruncit legământul său pentru totdeauna,
sfânt și înfricoșător este numele său. 10 Teama de
DOMNUL este începutul înțelepciunii, o bună înțelegere
au toți cei ce împlinesc poruncile lui, lauda lui dăinuiește
pentru totdeauna.

112 Lăudați pe DOMNUL. Binecuvântat este omul
care se teme de DOMNUL, care își găsește
mult plăcerea în poruncile lui. 2 Sămânța lui va fi tare
pe pământ, generația celor integri va fi binecuvântată.
3 Avere și bogății vor fi în casa lui, și dreptatea lui
dăinuiește pentru totdeauna. 4 Celor integri le răsare
lumină în întuneric, el este cu har și plin de compasiune

și drept. 5 Un om bun arată favoare și împrumută, el
se îngrijește de lucrurile lui cu discernământ. 6 Cu
siguranță nu se va clătina niciodată, cel drept va fi în
amintire pentru totdeauna. 7 Nu se va teme de veștile
rele, inima lui este hotărâtă, încrezându-se în DOMNUL.
8 Inima lui este întemeiată, el nu se va teme, până ce
își va vedea dorința împlinită asupra dușmanilor săi. 9
El a împrăștiat, a dat săracului; dreptatea lui dăinuiește
pentru totdeauna; cornul lui va fi înălțat cu onoare. 10
Cel stricat va vedea și se va mâhni; își va scrâșni dinții
și se va topi, dorința celor stricați va pieri.

113 Lăudați pe DOMNUL. Lăudați, voi, servitori ai
DOMNULUI, lăudați numele DOMNULUI. 2
Binecuvântat fie numele DOMNULUI de acum înainte
și pentru totdeauna. 3 De la răsăritul soarelui până la
apusul lui, numele DOMNULUI fie lăudat. 4 DOMNUL
este înalt deasupra tuturor națiunilor și gloria lui
deasupra cerurilor. 5 Cine este asemenea DOMNULUI
Dumnezeul nostru, care locuiește în înalt, 6 Care se
umilește să privească în cer și pe pământ! 7 El ridică pe
sărac din țărână și înalță pe nevoiaș din mormanul de
balegă, 8 Ca să îl așeze cu prinții, cu prinții poporului
său. 9 El face ca femeia stearpă să țină casa și să fie o
mamă bucuroasă a copiilor. Lăudați pe DOMNUL.

114 Când Israel a ieșit din Egipt, casa lui Iacob
dintr-un popor cu o limbă străină, 2 Iuda a fost
sanctuarul său și Israel locul stăpânirii lui. 3 Marea a
văzut și a fugit, Iordanul s-a întors înapoi. 4 Munții au
săltat ca berbecii și colinele ca mieii. 5 Ce te-a supărat
pe tine, mare, de ai fugit? Pe tine, Iordane, de te-ai
întors înapoi? 6 Voi, munți, că ați săltat ca berbecii,
și voi coline, ca mieii? 7 Cutremură-te pământule, în
prezența Domnului, în prezența Dumnezeului lui Iacob,
8 Care a prefăcut stânca în apă stătătoare, cremenea
în fântână de ape.

115 Nu nouă, DOAMNE, nu nouă, ci numelui tău
dă glorie, pentru mila ta și pentru adevărul tău.
2 De ce să spună păgânii: Unde este acum Dumnezeul
lor? 3 Dar Dumnezeul nostru este în ceruri, el a făcut
tot ce i-a plăcut. 4 Idolii lor sunt argint și aur, lucrarea
mâinilor oamenilor. 5 Au guri, dar nu vorbesc; au ochi,
dar nu văd; 6 Au urechi, dar nu aud; au nări, dar nu
miros; 7 Au mâini, dar nu ating; au picioare, dar nu
umblă; nici nu vorbesc prin gâtul lor. 8 Cei ce îi fac sunt
asemenea lor; și fiecare ce se încrede în ei. 9 Israele,
încrede-te în DOMNUL, el este ajutorul lor și scutul
lor. 10 Casă a lui Aaron, încrede-te în DOMNUL, el
este ajutorul lor și scutul lor. 11 Voi care vă temeți de
DOMNUL, încredeți-vă în DOMNUL, el este ajutorul
lor și scutul lor. 12 DOMNUL și-a amintit de noi, el
ne va binecuvânta; va binecuvânta casa lui Israel;
va binecuvânta casa lui Aaron. 13 Va binecuvânta
pe cei ce se tem de DOMNUL, pe cei mici și pe cei
mari. 14 DOMNUL vă va înmulți continuu, pe voi și pe
copiii voștri. 15 Voi sunteți binecuvântați ai DOMNULUI
care a făcut cerul și pământul. 16 Cerul, chiar cerurile,
sunt ale DOMNULUI, dar pământul l-a dat copiilor
oamenilor. 17 Morții nu laudă pe DOMNUL, nici vreunul
ce coboară la tăcere. 18 Dar noi vom binecuvânta pe
DOMNUL de acum înainte și pentru totdeauna. Lăudați
pe DOMNUL.

116 Iubesc pe DOMNUL, pentru că a auzit vocea
mea și cererile mele. 2 Pentru că și-a aplecat
urechea spre mine, de aceea îl voi chema cât timp voi
trăi. 3 Întristările morții m-au încercuit și durerile iadului
m-au prins, am găsit tulburare și întristare. **(Sheol h7585)**
4 Atunci am chemat numele DOMNULUI; DOAMNE,
te implor, eliberează sufletul meu. 5 Cu har este
DOMNUL și drept; da, Dumnezeul nostru este milostiv.
6 DOMNUL păstrează pe cel simplu; am fost înjosit și
el m-a ajutat. 7 Întoarce-te la odihna ta, suflete al meu,
căci DOMNUL ți-a făcut mult bine. 8 Căci mi-ai eliberat
sufletul de moarte, ochii mei de lacrimi și picioarele
mele de cădere. 9 Voi umbla înaintea DOMNULUI în
țara celor vii. 10 Am crezut, de aceea am vorbit; am
fost foarte nenorocit. 11 Am spus în graba mea: Toți
oamenii sunt mincinoși. 12 Ce voi întoarce DOMNULUI
pentru toate binefacerile lui către mine? 13 Voi lua
paharul salvării și voi chema numele DOMNULUI. 14
Îmi voi îndeplini promisiunile față de DOMNUL, acum,
în prezența întregului său popor. 15 Prețioasă este în
ochii DOMNULUI moartea sfinților săi. 16 DOAMNE, cu
adevărat eu sunt servitorul tău; eu sunt servitorul tău și
fiul roabei tale; tu ai dezlegat legăturile mele. 17 Ție îți
voi aduce sacrificiul de mulțumire și voi chema numele
DOMNULUI. 18 Îmi voi îndeplini promisiunile față de
DOMNUL, acum, în prezența întregului său popor, 19
În curțile casei DOMNULUI, în mijlocul tău, Ierusalime.
Lăudați pe Domnul.

117 Lăudați pe DOMNUL, toate națiunile, lăudați-
l toate popoarele. 2 Pentru că bunătatea lui
milostivă este mare față de noi și adevărul DOMNULUI
dăinuiește pentru totdeauna. Lăudați pe DOMNUL.

118 Aduceți mulțumiri DOMNULUI, pentru că este
bun, că a lui milă dăinuiește pentru totdeauna.
2 Să spună Israel acum, că a lui milă dăinuiește pentru
totdeauna. 3 Să spună casa lui Aaron acum, că a lui
milă dăinuiește pentru totdeauna. 4 Să spună cei ce
se tem de DOMNUL acum, că a lui milă dăinuiește
pentru totdeauna. 5 În strâmtorare am chemat pe
DOMNUL; DOMNUL mi-a răspuns și m-a așezat la loc
larg. 6 DOMNUL este de partea mea; nu mă voi teme;

ce îmi poate face omul? 7 DOMNUL îmi ține partea
cu cei ce mă ajută, de aceea îmi voi vedea dorința
împlinită asupra celor ce mă urăsc. 8 Este mai bine a
te încrede în DOMNUL, decât a-ți pune încrederea în
om. 9 Este mai bine a te încrede în DOMNUL, decât
a-ți pune încrederea în prinți. 10 Toate națiunile m-
au încercuit, dar în numele DOMNULUI le voi nimici.
11 M-au încercuit; da, m-au încercuit, dar în numele
DOMNULUI le voi nimici. 12 M-au încercuit ca niște
albine; sunt stinse ca focul de spini, pentru că în numele
DOMNULUI le voi nimici. 13 Tu m-ai împins cu asprime
ca să cad, dar DOMNUL m-a ajutat. 14 DOMNUL este
puterea și cântarea mea și a devenit salvarea mea. 15
Vocea bucuriei și a salvării este în corturile celor drepți,
dreapta DOMNULUI lucrează vitejește. 16 Dreapta
DOMNULUI este înălțată, dreapta DOMNULUI lucrează
vitejește. 17 Nu voi muri, ci voi trăi și voi vesti lucrările
DOMNULUI. 18 DOMNUL m-a disciplinat cu asprime,
dar nu m-a dat morții. 19 Deschideți-mi porțile dreptății,
voi intra pe ele și voi lăuda pe DOMNUL, 20 Această
poartă a DOMNULUI, pe care cei drepți vor intra. 21 Te
voi lăuda, căci m-ai ascultat și ai devenit salvarea mea.
22 Piatra pe care zidarii au respins-o a devenit capul
colțului temeliei. 23 DOMNUL a făcut aceasta; și este
minunat în ochii noștri. 24 Aceasta este ziua pe care
DOMNUL a făcut-o; ne vom bucura și ne vom veseli în
ea. 25 Salvează acum, te implor, DOAMNE; DOAMNE,
te implor, trimite acum prosperitate. 26 Binecuvântat fie
cel ce vine în numele DOMNULUI; v-am binecuvântat
din casa DOMNULUI. 27 Dumnezeu este DOMNUL,
care ne-a arătat lumină; legați sacrificiul cu frânghii,
de coarnele altarului. 28 Tu ești Dumnezeul meu și
te voi lăuda, ești Dumnezeul meu, te voi înălța. 29
Aduceți mulțumiri DOMNULUI, că este bun, că a lui
milă dăinuiește pentru totdeauna.

119 ALEF Binecuvântați sunt cei neîntinați pe
cale, care umblă în legea DOMNULUI. 2
Binecuvântați sunt cei ce țin mărturiile lui și îl caută cu
întreaga inimă. 3 Ei de asemenea nu fac nelegiuire, ei
umblă în căile lui. 4 Tu ne-ai poruncit să ținem stăruitor
preceptele tale. 5 O, de ar fi fost căile mele rânduite
să țină statutele tale! 6 Atunci nu mă voi rușina când
voi respecta toate poruncile tale. 7 Te voi lăuda cu o
inimă dreaptă, după ce voi învăța judecățile tale drepte.
8 Voi ține statutele tale, nu mă părăsi de tot. BET 9
Cu ce își va curăți un tânăr calea? Ținând seama la
ea conform cuvântului tău. 10 Cu întreaga mea inimă
te-am căutat, nu mă lăsa să rătăcesc de la poruncile
tale. 11 Cuvântul tău l-am ascuns în inima mea, ca
să nu păcătuiesc împotriva ta. 12 Binecuvântat ești
tu, DOAMNE, învață-mă statutele tale. 13 Cu buzele
mele am vestit toate judecățile gurii tale. 14 M-am
bucurat în calea mărturiilor tale, cât în toate bogățiile.
15 Voi medita la preceptele tale și voi lua seama la
căile tale. 16 Mă voi desfăta în statutele tale, nu voi
uita cuvântul tău. GIMEL 17 Fă mult bine servitorului
tău, ca să trăiesc și să țin cuvântul tău. 18 Deschide-
mi ochii să văd lucrurile minunate din legea ta. 19 Eu
sunt străin pe pământ, nu ascunde poruncile tale de
mine. 20 Sufletul meu se frânge de dorința pe care o
are pentru judecățile tale tot timpul. 21 Tu ai mustrat
pe cei mândri, care sunt blestemați, care rătăcesc de
la poruncile tale. 22 Îndepărtează de mine ocara și
disprețul, fiindcă am păzit mărturiile tale. 23 Prinți de
asemenea au șezut și au vorbit împotriva mea, dar
servitorul tău a meditat la statutele tale. 24 Mărturiile
tale de asemenea sunt desfătarea mea și sfătuitorii
mei. DALET 25 Sufletul meu se lipește de țărână,
dă-mi viață conform cuvântului tău. 26 Eu am vestit
căile mele și tu m-ai ascultat, învață-mă statutele tale.
27 Fă-mă să înțeleg calea preceptelor tale, astfel voi
vorbi despre minunatele tale lucrări. 28 Sufletul meu se
topește de întristare, întărește-mă conform cuvântului
tău. 29 Îndepărtează de la mine calea minciunii și dă-
mi cu har legea ta. 30 Eu am ales calea adevărului,
am pus judecățile tale înaintea mea. 31 M-am lipit
de mărturiile tale, DOAMNE, nu mă da de rușine. 32
Voi alerga pe calea poruncilor tale, când îmi vei lărgi
inima. HE 33 Învață-mă, DOAMNE, calea statutelor
tale și o voi ține până la sfârșit. 34 Dă-mi înțelegere
și voi ține legea ta; da, o voi păzi cu întreaga mea
inimă. 35 Fă-mă să merg pe cărarea poruncilor tale,
căci în ea îmi găsesc plăcere. 36 Apleacă-mi inima
la mărturiile tale și nu la poftire. 37 Abate ochii mei
de la a privi deșertăciune; și dă-mi viață pe calea ta.
38 Întemeiază cuvântul tău servitorului tău, care este
devotat temerii de tine. 39 Abate ocara mea de care
mă tem, fiindcă judecățile tale sunt bune. 40 Iată, am
tânjit după preceptele tale, dă-mi viață în dreptatea ta.
VAV 41 Lasă de asemenea îndurările tale și salvarea ta
să vină la mine, DOAMNE, conform cuvântului tău. 42
Astfel voi avea cu ce să răspund celui ce mă ocărăște,
căci mă încred în cuvântul tău. 43 Și nu lua cuvântul
adevărului cu totul din gura mea, pentru că am sperat
în judecățile tale. 44 Astfel voi ține legea ta continuu
pentru totdeauna și întotdeauna. 45 Și voi umbla în
libertate, căci eu caut preceptele tale. 46 Voi vorbi
despre mărturiile tale de asemenea în fața împăraților și
nu mă voi rușina. 47 Și mă voi desfăta în poruncile tale,
pe care le-am iubit. 48 Mâinile mele de asemenea le
voi înălța spre poruncile tale, pe care le-am iubit; și voi
medita la statutele tale. ZAYIN 49 Amintește servitorului
tău cuvântul, în care m-ai făcut să sper. 50 Acesta
îmi este mângâierea în necazul meu, căci cuvântul
tău mi-a dat viață. 51 Cei mândri m-au luat mult în

derâdere, totuși nu m-am abătut de la legea ta. **52** Mi-
am amintit de judecățile tale din vechime, DOAMNE, și
m-am mângâiat. **53** Groaza m-a cuprins din cauza celor
stricați care părăsesc legea ta. **54** Statutele tale au fost
cântările mele în casa călătoriei mele. **55** Noaptea mi-
am amintit de numele tău, DOAMNE, și am ținut legea
ta. **56** Aceasta am avut, pentru că am ținut preceptele
tale. HET **57** Tu ești partea mea, DOAMNE, am spus
că voi ține cuvintele tale. **58** Am implorat favoarea ta cu
întreaga mea inimă, fii milostiv față de mine conform
cuvântului tău. **59** M-am gândit la căile mele și mi-am
întors picioarele spre mărturiile tale. **60** M-am grăbit și
nu am întârziat să țin poruncile tale. **61** Cetele celor
stricați m-au jefuit, dar eu nu am uitat legea ta. **62** La
miezul nopții mă voi scula să îți aduc mulțumiri datorită
judecăților tale drepte. **63** Sunt tovarăș tuturor celor
ce se tem de tine și celor ce țin preceptele tale. **64**
Pământul, DOAMNE, este plin de mila ta, învață-mă
statutele tale. TET **65** Tu te-ai purtat bine cu servitorul
tău, DOAMNE, conform cuvântului tău. **66** Învață-mă
judecată bună și cunoaștere, căci am crezut poruncile
tale. **67** Înainte să fiu chinuit am rătăcit, dar acum
am ținut cuvântul tău. **68** Tu ești bun și faci bine;
învață-mă statutele tale. **69** Cei mândri au născocit o
minciună împotriva mea, dar voi ține preceptele tale
cu întreaga mea inimă. **70** Inima lor este grasă ca
unsoarea; dar eu mă desfăt în legea ta. **71** Este bine
pentru mine că am fost chinuit, ca să învăț statutele
tale. **72** Legea gurii tale este mai bună pentru mine
decât mii de bucăți de aur și argint. IOD **73** Mâinile
tale m-au făcut și m-au modelat, dă-mi înțelegere, ca
să învăț poruncile tale. **74** Cei ce se tem de tine se
vor veseli când mă vor vedea, deoarece am sperat în
cuvântul tău. **75** Știu, DOAMNE, că judecățile tale sunt
drepte și că tu în credincioșie m-ai chinuit. **76** Fie, te
rog, bunătatea ta milostivă mângâierea mea, conform
cuvântului tău față de servitorul tău. **77** Să vină la mine
îndurările tale blânde, ca să trăiesc, fiindcă legea ta
este desfătarea mea. **78** Rușinați fie cei mândri, căci s-
au purtat pervers cu mine fără motiv, dar eu voi medita
la preceptele tale. **79** Să se întoarcă la mine cei ce se
tem de tine și cei ce au cunoscut mărturiile tale. **80**
Inima mea să fie desăvârșită în statutele tale, ca să nu
mă rușinez. CAF **81** Sufletul meu se sfârșește după
salvarea ta, dar eu sper în cuvântul tău. **82** Ochii mei
se sfârșesc după cuvântul tău, spunând: Când mă vei
mângâia? **83** Căci am devenit ca un burduf în fum;
totuși eu nu uit statutele tale. **84** Cât de multe sunt zilele
servitorului tău? Când vei face judecată asupra celor
ce mă persecută? **85** Pentru mine au săpat gropi cei
mândri, care nu sunt după legea ta. **86** Toate poruncile
tale sunt credincioase, ei mă persecută pe nedrept;
ajută-mă. **87** Aproape că m-au mistuit de pe pământ;
dar eu nu am părăsit preceptele tale. **88** Dă-mi viață
după bunătatea ta iubitoare; astfel voi ține mărturia
gurii tale. LAMED **89** Pentru totdeauna, DOAMNE,
cuvântul tău este întemeiat în cer. **90** Credincioșia ta
este spre toate generațiile, tu ai întemeiat pământul
și el dăinuiește. **91** Ei dăinuiesc până astăzi conform
rânduielilor tale, căci toți sunt servitorii tăi. **92** Dacă
legea ta nu ar fi fost desfătările mele, atunci aș fi pierit
în necazul meu. **93** Nu voi uita niciodată preceptele
tale, căci cu ele mi-ai dat viață. **94** Eu sunt al tău,
salvează-mă, fiindcă am căutat preceptele tale. **95**
Cei stricați m-au așteptat pentru a mă nimici, dar
eu voi lua aminte la mărturiile tale. **96** Am văzut un
sfârșit a toată perfecțiunea, dar porunca ta este foarte
întinsă. MEM **97** Cât de mult iubesc legea ta! Ea este
meditația mea toată ziua. **98** Prin poruncile tale m-ai
făcut mai înțelept decât dușmanii mei, căci ele sunt
totdeauna cu mine. **99** Am mai multă înțelegere decât
toți învățătorii mei, fiindcă mărturiile tale sunt meditația
mea. **100** Înțeleg mai mult decât bătrânii, pentru că eu
țin preceptele tale. **101** Mi-am înfrânat picioarele de la
fiecare cale rea, ca să țin cuvântul tău. **102** Nu m-am
depărtat de judecățile tale, pentru că tu m-ai învățat.
103 Cât de dulci sunt cuvintele tale pentru cerul gurii
mele! Mai dulci decât mierea pentru gura mea! **104**
Prin preceptele tale obțin înțelegere, de aceea urăsc
toată calea mincinoasă. NUN **105** Cuvântul tău este
o lampă pentru picioarele mele și o lumină pentru
cărarea mea. **106** Am jurat că voi ține judecățile tale
drepte și le voi împlini. **107** Sunt foarte nenorocit; dă-
mi viață, DOAMNE, conform cuvântului tău. **108** Te
implor, DOAMNE, primește ofrandele de bunăvoie ale
gurii mele și învață-mă judecățile tale. **109** Sufletul meu
este continuu în mâna mea, totuși eu nu uit legea ta.
110 Cei stricați mi-au întins o capcană, totuși nu m-am
rătăcit de la preceptele tale. **111** Mărturiile tale le-am
luat ca pe o moștenire pentru totdeauna, fiindcă ele
sunt bucuria inimii mele. **112** Mi-am aplecat inima să
împlinesc statutele tale întotdeauna, până la sfârșit.
SAMEC **113** Urăsc gândurile deșarte, dar iubesc legea
ta. **114** Tu ești ascunzișul meu și scutul meu, eu sper în
cuvântul tău. **115** Plecați de la mine, voi făcători de rău,
căci voi ține poruncile Dumnezeului meu. **116** Susține-
mă conform cuvântului tău, ca să trăiesc; și nu mă
lăsa să fiu făcut de rușine datorită speranței mele. **117**
Susține-mă și voi fi în siguranță și voi respecta statutele
tale continuu. **118** Tu ai călcat în picioare pe toți cei
ce rătăcesc de la statutele tale, pentru că înșelătoria
lor este falsitate. **119** Tu pui deoparte precum zgura
pe toți cei stricați ai pământului, de aceea eu iubesc
mărturiile tale. **120** Carnea mea tremură de teama de
tine; și mă tem de judecățile tale. AYIN **121** Eu am
făcut judecată și justiție; nu mă lăsa la voia opresorilor

mei. **122** Fii garant pentru servitorul tău pentru bine, nu
lăsa pe cei mândri să mă oprime. **123** Ochii mei se
sfârșesc după salvarea ta și după cuvântul dreptății
tale. **124** Poartă-te cu servitorul tău conform milei tale
și învață-mă statutele tale. **125** Eu sunt servitorul tău;
dă-mi înțelegere, ca să cunosc mărturiile tale. **126**
Este timpul să lucrezi, DOAMNE, pentru că ei au făcut
legea ta fără efect. **127** De aceea iubesc poruncile
tale mai mult decât aurul; da, mai mult decât aurul
pur. **128** De aceea socotesc toate preceptele tale ca
fiind drepte; și urăsc toată calea mincinoasă. PE **129**
Mărturiile tale sunt minunate, de aceea sufletul meu
le ține. **130** Intrarea cuvintelor tale dă lumină; ea dă
înțelegere celui simplu. **131** Mi-am deschis gura și am
sorbit, căci am tânjit după poruncile tale. **132** Uită-te la
mine și fii milostiv cu mine, așa cum ai obișnuit să faci
celor ce iubesc numele tău. **133** Rânduiește-mi pașii
în cuvântul tău și nicio nelegiuire să nu domnească
asupra mea. **134** Eliberează-mă de oprimarea omului,
astfel voi ține preceptele tale. **135** Fă să strălucească
fața ta peste servitorul tău; și învață-mă statutele tale.
136 Râuri de ape curg din ochii mei, pentru că ei nu țin
legea ta. ȚADI **137** Drept ești tu, DOAMNE, și integre
sunt judecățile tale. **138** Mărturiile tale, pe care le-
ai poruncit, sunt drepte și foarte credincioase. **139**
Zelul meu m-a mistuit, pentru că dușmanii mei au
uitat cuvintele tale. **140** Cuvântul tău este foarte pur,
de aceea servitorul tău îl iubește. **141** Eu sunt mic și
disprețuit, totuși nu uit preceptele tale. **142** Dreptatea ta
este o dreptate veșnică și legea ta este adevărul. **143**
Tulburare și chin m-au cuprins, totuși poruncile tale
sunt desfătările mele. **144** Dreptatea mărturiilor tale este
veșnică, dă-mi înțelegere și voi trăi. KOF **145** Am strigat
cu întreaga mea inimă; ascultă-mă, DOAMNE, eu voi
ține statutele tale. **146** Am strigat către tine; salvează-
mă și voi ține mărturiile tale. **147** Am întâmpinat răsăritul
dimineții și am strigat, am sperat în cuvântul tău. **148**
Ochii mei întâmpină gărzile nopții, ca să meditez la
cuvântul tău. **149** Ascultă-mi vocea conform bunătății
tale iubitoare, DOAMNE, dă-mi viață conform judecății
tale. **150** Se apropie cei ce urmăresc ticăloșie, ei sunt
departe de legea ta. **151** Tu ești aproape, DOAMNE;
și toate poruncile tale sunt adevăr. **152** Referitor la
mărturiile tale, am știut din vechime că tu le-ai fondat
pentru totdeauna. REȘ **153** Ia aminte la necazul meu
și eliberează-mă, căci nu uit legea ta. **154** Pledează
în cauza mea și eliberează-mă, dă-mi viață conform
cuvântului tău. **155** Salvarea este departe de cei stricați,
căci ei nu caută statutele tale. **156** Mari sunt îndurările
tale blânde, DOAMNE, dă-mi viață conform judecăților
tale. **157** Mulți sunt persecutorii mei și dușmanii mei;
totuși nu mă abat de la mărturiile tale. **158** Am privit pe
călcătorii de lege și m-am mâhnit, pentru că nu au ținut
cuvântul tău. **159** Vezi cât iubesc preceptele tale, dă-mi
viață, DOAMNE, conform bunătății tale iubitoare. **160**
Cuvântul tău este adevărat de la început și fiecare din
judecățile tale drepte dăinuiește pentru totdeauna. ȘIN
161 Prinți m-au persecutat fără motiv, dar inima mea se
cutremură la cuvântul tău. **162** Mă bucur la cuvântul
tău, ca unul ce găsește mare pradă. **163** Urăsc și detest
minciuna, dar iubesc legea ta. **164** De șapte ori pe zi te
laud datorită judecăților tale drepte. **165** Multă pace
au cei ce iubesc legea ta și nimic nu îi va poticni. **166**
DOAMNE, eu am sperat în salvarea ta și am împlinit
poruncile tale. **167** Sufletul meu a ținut mărturiile tale și
le iubesc peste măsură. **168** Am ținut preceptele tale
și mărturiile tale, căci toate căile mele sunt înaintea
ta. TAV **169** Să se apropie strigătul meu înaintea ta,
DOAMNE, dă-mi înțelegere conform cuvântului tău.
170 Să ajungă cererea mea înaintea ta, eliberează-
mă conform cuvântului tău. **171** Buzele mele vor rosti
laudă, când mă vei învăța statutele tale. **172** Limba mea
va vorbi despre cuvântul tău, pentru că toate poruncile
tale sunt dreptate. **173** Mâna ta să mă ajute, pentru că
am ales preceptele tale. **174** Am tânjit după salvarea ta,
DOAMNE, și legea ta este desfătarea mea. **175** Lasă
sufletul meu să trăiască și te va lăuda; și lasă judecățile
tale să mă ajute. **176** Am rătăcit ca o oaie pierdută;
caută pe servitorul tău, pentru că nu uit poruncile tale.

120 O cântare a treptelor. În strâmtorarea mea am
strigat către DOMNUL și el m-a ascultat. **2**
Scapă-mi sufletul, DOAMNE, de buzele mincinoase
și de limba înșelătoare. **3** Ce ți se va da? Sau ce ți
se va face, limbă mincinoasă? **4** Săgeți ascuțite ale
celui tare, cu cărbuni de ienupăr. **5** Vai mie, că locuiesc
temporar în Meșec, că locuiesc în corturile Chedarului.
6 Sufletul meu a locuit mult cu cel ce urăște pacea.
7 Eu sunt pentru pace, dar când vorbesc eu, ei sunt
pentru război.

121 O cântare a treptelor. Îmi ridic ochii spre munți,
de unde îmi vine ajutorul. **2** Ajutorul îmi vine
de la DOMNUL, care a făcut cerul și pământul. **3** El
nu va lăsa să ți se clatine piciorul, cel ce te păzește
nu va dormita. **4** Iată, cel ce păzește pe Israel nu va
dormita, nici nu va dormi. **5** DOMNUL este păzitorul tău,
DOMNUL este umbra ta peste dreapta ta. **6** Soarele nu
te va lovi ziua, nici luna noaptea. **7** DOMNUL te va
păstra de la tot răul, îți va păstra sufletul. **8** DOMNUL
va păstra ieșirea ta și intrarea ta, de acum înainte și
pentru totdeauna.

122 O cântare a treptelor, a lui David. M-am
veselit când mi-au spus: Să mergem la casa
DOMNULUI. **2** Picioarele noastre vor sta înăuntrul
porților tale, Ierusalime. **3** Ierusalimul este zidit ca o

cetate strâns unită împreună. 4 Căci acolo urcă triburile,
triburile DOMNULUI, la mărturia lui Israel, pentru a
aduce mulțumiri numelui DOMNULUI. 5 Căci acolo sunt
așezate tronuri de judecată, tronurile casei lui David.
6 Rugați-vă pentru pacea Ierusalimului; vor prospera
cei ce te iubesc. 7 Pace fie înăuntrul zidurilor tale și
prosperitate înăuntrul palatelor tale. 8 Pentru frații și
însoțitorii mei, voi spune acum: Pace fie înăuntrul tău. 9
Datorită casei DOMNULUI Dumnezeul nostru voi căuta
binele tău.

123 O cântare a treptelor. Spre tine îmi ridic ochii,
tu, care locuiești în ceruri. 2 Iată, precum ochii
servitorilor privesc la mâna stăpânilor lor și precum
ochii servitoarei la mâna stăpânei ei, astfel ochii noștri
așteaptă pe DOMNUL Dumnezeul nostru, până când
va avea milă de noi. 3 Ai milă de noi, DOAMNE, ai
milă de noi, pentru că suntem umpluți peste măsură cu
dispreț. 4 Sufletul nostru este umplut peste măsură cu
batjocura celor ce sunt în tihnă și cu disprețul celor
mândri.

124 O cântare a treptelor, a lui David. De nu ar
fi fost DOMNUL de partea noastră, să spună
Israel; 2 De nu ar fi fost DOMNUL de partea noastră,
când oameni s-au ridicat împotriva noastră, 3 Atunci ei
ne-ar fi înghițit de vii, când furia lor s-a aprins împotriva
noastră; 4 Atunci apele ne-ar fi copleșit, pârâul ar fi
trecut peste sufletul nostru; 5 Atunci apele umflate
ar fi trecut peste sufletul nostru. 6 Binecuvântat fie
DOMNUL, care nu ne-a dat ca pradă pentru dinții
lor. 7 Sufletul nostru a scăpat ca o pasăre din plasa
păsărarilor, plasa s-a rupt și noi am scăpat. 8 Ajutorul
nostru este în numele DOMNULUI, care a făcut cerul și
pământul.

125 O cântare a treptelor. Cei ce se încred în
DOMNUL sunt ca muntele Sion, care nu se
clatină, ci dăinuiește pentru totdeauna. 2 Ca munții
împrejurul Ierusalimului, astfel este DOMNUL împrejurul
poporului său de acum înainte și pentru totdeauna. 3
Căci toiagul celui stricat nu se va odihni în partea celor
drepți, ca nu cumva cei drepți să își întindă mâinile spre
nelegiuire. 4 Fă bine, DOAMNE, celor buni și celor
integri în inimile lor. 5 Cât despre cei ce se abat spre
căile lor strâmbe, DOMNUL îi va conduce cu lucrătorii
nelegiuirii, dar peste Israel va fi pace.

126 O cântare a treptelor. Când DOMNUL a adus
înapoi din captivitate pe cei ai Sionului, eram
asemenea celor ce visează. 2 Atunci gura noastră s-
a umplut cu râs și limba noastră cu cântare; atunci
au spus cei dintre păgâni: DOMNUL a făcut lucruri
mari pentru ei. 3 DOMNUL a făcut lucruri mari pentru
noi, de aceea suntem veseli. 4 Adu înapoi pe ai noștri
din captivitate, DOAMNE, ca râurile în sud. 5 Cei ce
seamănă cu lacrimi vor secera cu bucurie. 6 Cel ce
merge înainte plângând, purtând sămânță prețioasă,
se va întoarce fără îndoială cu bucurie, aducându-și
snopii.

127 O cântare a treptelor, pentru Solomon. Dacă
nu zidește DOMNUL casa, în zadar muncesc
cei ce o zidesc; dacă nu păzește DOMNUL cetatea, în
zadar veghează paznicul. 2 Este deșert pentru voi a
vă scula devreme, a sta până târziu, a mânca pâinea
întristărilor, pentru că el dă somn preaiubitului său. 3
Iată, copiii sunt o moștenire de la DOMNUL și rodul
pântecelui este răsplata sa. 4 Ca săgețile în mâna
viteazului, astfel sunt copiii tinereții. 5 Ferice de omul
care își umple tolba cu ei, ei nu se vor ruși na ci vor
vorbi cu dușmanii la poartă.

128 O cântare a treptelor. Binecuvântat este oricine
se teme de DOMNUL și umblă în căile lui. 2
Căci vei mânca din munca mâinilor tale: vei fi fericit
și îți va fi bine. 3 Soția ta va fi ca o viță roditoare
lângă marginile casei tale, copiii tăi ca ramuri de măslin
în jurul mesei tale. 4 Iată, astfel va fi binecuvântat
omul care se teme de DOMNUL. 5 DOMNUL te va
binecuvânta din Sion; și vei vedea binele Ierusalimului
toate zilele vieții tale. 6 Da, vei vedea pe copiii copiilor
tăi și pace peste Israel.

129 O cântare a treptelor. De multe ori m-au chinuit
din tinerețea mea, să spună acum Israel: 2
De multe ori m-au chinuit din tinerețea mea, totuși nu
m-au învins. 3 Plugarii au arat pe spatele meu, și-au
lungit brazdele. 4 DOMNUL este drept, el a tăiat în
bucăți frânghiile celor stricați. 5 Să fie încurcați și întorși
înapoi toți cei ce urăsc Sionul. 6 Să fie pe acoperișul
casei ca iarba, care se ofilește înainte de a crește, 7 Cu
care cosașul nu își umple mâna, nici sânul său cel ce
leagă snopii. 8 Nici trecătorii nu spun: Binecuvântarea
DOMNULUI fie peste voi; vă binecuvântăm în numele
DOMNULUI.

130 O cântare a treptelor, a lui David. Din adâncuri
am strigat către tine, DOAMNE. 2 Doamne,
dă ascultare vocii mele; urechile tale să fie atente la
vocea cererilor mele. 3 Dacă tu, DOAMNE, ai însemna
nelegiuirile, Doamne, cine ar sta în picioare? 4 Dar
la tine este iertare, ca să fii de temut. 5 Eu aștept
pe DOMNUL, sufletul meu așteaptă și eu sper în
cuvântul lui. 6 Sufletul meu așteaptă pe Domnul mai
mult decât străjerii venirea dimineții, da, decât străjerii
venirea dimineții. 7 Să spere Israel în DOMNUL, căci la

DOMNUL este milă și la el este multă răscumpărare. 8 Și va răscumpăra pe Israel din toate nelegiuirile lui.

131 O cântare a treptelor, a lui David. DOAMNE, inima mea nu este trufașă, nici ochii mei îngâmfați, nici nu mă deprind cu lucruri mari, nici cu cele prea înalte pentru mine. 2 Cu adevărat m-am purtat bine și m-am liniștit, ca un copil care este înțărcat de mama lui. Sufletul meu este întocmai ca un copil înțărcat. 3 Să spere Israel în DOMNUL, de acum înainte și pentru totdeauna.

132 O cântare a treptelor. DOAMNE, amintește-ți de David și de toate nenorocirile lui; 2 Cum i-a promis el DOMNULUI și a făcut o promisiune puternicului Dumnezeu al lui Iacob; 3 Cu siguranță nu voi intra în tabernacolul casei mele, nici nu voi urca în patul meu; 4 Nu voi da somn ochilor mei, sau ațipeală pleoapelor mele, 5 Până ce voi găsi un loc pentru DOMNUL, o locuință pentru puternicul Dumnezeu al lui Iacob. 6 Iată, am auzit despre aceasta la Efrata, noi am găsit aceasta în câmpurile pădurii. 7 Vom intra în tabernacolele sale, ne vom închina înaintea sprijinului piciorului său. 8 Ridică-te, DOAMNE, la odihna ta, tu, și chivotul puterii tale. 9 Să fie îmbrăcați preoții tăi cu dreptate și să strige sfinții tăi de bucurie. 10 Pentru servitorul tău David, nu întoarce fața unsului tău. 11 DOMNUL a jurat lui David în adevăr; nu se va întoarce de la aceasta: Din rodul trupului tău voi așeza pe tronul tău. 12 Dacă ai tăi copii vor ține legământul meu și mărturia mea ce îi voi învăța, copiii lor de asemenea vor ședea pe tronul tău pentru totdeauna. 13 Fiindcă DOMNUL a ales Sionul; l-a dorit ca locuință a lui. 14 Acesta este odihna mea pentru totdeauna, aici voi locui, căci am dorit aceasta. 15 Mult voi binecuvânta merindea lui, voi sătura pe săracii lui cu pâine. 16 De asemenea îi voi îmbrăca preoții cu salvare, și sfinții lui vor striga tare de bucurie. 17 Acolo voi face cornul lui David să înmugurească, am rânduit o lampă pentru unsul meu. 18 Cu rușine îi voi îmbrăca pe dușmanii lui, dar coroana lui va înflori peste el.

133 O cântare a treptelor, a lui David. Iată, ce bine și ce plăcut este să locuiască frații împreună în unitate! 2 Este ca untdelemnul, prețios pe cap, care a curs în jos pe barbă, (pe barba lui Aaron), care a curs până la poalele hainelor lui; 3 Ca roua Hermonului și ca roua care a coborât pe munții Sionului; căci acolo DOMNUL a poruncit binecuvântarea, viață pentru totdeauna.

134 O cântare a treptelor. Iată, binecuvântați pe DOMNUL, toți servitorii DOMNULUI, care stați noaptea în casa DOMNULUI. 2 Ridicați-vă mâinile în sanctuar și binecuvântați pe DOMNUL. 3 DOMNUL care a făcut cerul și pământul să te binecuvânteze din Sion.

135 Lăudați pe DOMNUL. Lăudați numele DOMNULUI; lăudați-l servitori ai DOMNULUI. 2 Voi care stați în casa DOMNULUI, în curțile casei Dumnezeului nostru, 3 Lăudați pe DOMNUL, pentru că DOMNUL este bun; cântați laude numelui său, pentru că este plăcut. 4 Pentru că DOMNUL l-a ales pe Iacob pentru el însuși și Israelul pentru tezaurul lui deosebit. 5 Căci știu că DOMNUL este mare și că DOMNUL nostru este mai presus de toți dumnezeii. 6 Tot ce i-a plăcut DOMNULUI, aceea a făcut în cer și pe pământ, în mări și în toate locurile adânci. 7 El face aburii să se ridice de la marginile pământului; el face fulgere pentru ploaie; el aduce vântul din trezoreriile sale. 8 El care a lovit pe întâii născuți ai Egiptului, deopotrivă ai omului și ai vitei. 9 El care a trimis semne și minuni în mijlocul tău, Egiptule, asupra lui Faraon și asupra tuturor servitorilor lui. 10 El care a lovit națiuni mari și a ucis împărați puternici; 11 Pe Sihon, împăratul amoriților, și pe Og, împăratul Basanului, și toate împărățiile Canaanului, 12 Și a dat țara lor ca moștenire, o moștenire lui Israel, poporul său. 13 Numele tău, DOAMNE, dăinuiește pentru totdeauna; și amintirea ta, DOAMNE, din generație în generație. 14 Fiindcă DOMNUL va judeca poporul său și se va pocăi referitor la servitorii săi. 15 Idolii păgânilor sunt argint și aur, lucrarea mâinilor oamenilor. 16 Au guri, dar nu vorbesc; au ochi, dar nu văd; 17 Au urechi, dar nu aud; nici nu este vreo suflare în gurile lor. 18 Cei ce îi fac sunt asemenea lor; așa este fiecare ce se încrede în ei. 19 Binecuvântați pe DOMNUL, casă a lui Israel; binecuvântați pe DOMNUL, casă a lui Aaron; 20 Binecuvântați pe DOMNUL, casă a lui Levi; voi, care vă temeți de DOMNUL, binecuvântați pe DOMNUL. 21 Binecuvântat fie din Sion DOMNUL, care locuiește la Ierusalim. Lăudați pe DOMNUL.

136 Aduceți mulțumiri DOMNULUI, căci este bun, că a lui milă dăinuiește pentru totdeauna. 2 Aduceți mulțumiri Dumnezeului dumnezeilor, că a lui milă dăinuiește pentru totdeauna. 3 Aduceți mulțumiri Domnului domnilor, că a lui milă dăinuiește pentru totdeauna. 4 Lui, care singur face mari minuni; că a lui milă dăinuiește pentru totdeauna. 5 Lui, care prin înțelepciune a făcut cerurile; că a lui milă dăinuiește pentru totdeauna. 6 Lui, care a întins pământul deasupra apelor; că a lui milă dăinuiește pentru totdeauna. 7 Lui, care a făcut mari luminători; că a lui milă dăinuiește pentru totdeauna. 8 Soarele să stăpânească ziua; că a lui milă dăinuiește pentru totdeauna. 9 Luna și stelele să stăpânească noaptea; că a lui milă dăinuiește pentru totdeauna. 10 Lui, care a lovit Egiptul în întâii lor

născuți; că a lui milă dăinuiește pentru totdeauna; **11** Și
a scos pe Israel dintre ei; că a lui milă dăinuiește pentru
totdeauna; **12** Cu mână puternică și cu braț întins; că
a lui milă dăinuiește pentru totdeauna. **13** Lui, care a
despărțit Marea Roșie în două; că a lui milă dăinuiește
pentru totdeauna. **14** Și a făcut pe Israel să treacă
prin mijlocul acesteia; că a lui milă dăinuiește pentru
totdeauna. **15** Dar a doborât pe Faraon și oștirea lui în
Marea Roșie; că a lui milă dăinuiește pentru totdeauna.
16 Lui, care și-a condus poporul prin pustie; că a lui
milă dăinuiește pentru totdeauna. **17** Lui, care a lovit
împărați mari; că a lui milă dăinuiește pentru totdeauna.
18 Și a ucis împărați faimoși; că a lui milă dăinuiește
pentru totdeauna. **19** Pe Sihon, împăratul Amoriților; că
a lui milă dăinuiește pentru totdeauna; **20** Și pe Og,
împăratul Basanului; că a lui milă dăinuiește pentru
totdeauna. **21** Și a dat țara lor ca moștenire; că a lui milă
dăinuiește pentru totdeauna. **22** Ca moștenire lui Israel,
servitorul său; că a lui milă dăinuiește pentru totdeauna.
23 El, care și-a amintit de noi în starea noastră înjosită;
că a lui milă dăinuiește pentru totdeauna. **24** Și ne-
a răscumpărat de la dușmanii noștri; că a lui milă
dăinuiește pentru totdeauna. **25** El, care dă hrană la
toată făptura; că a lui milă dăinuiește pentru totdeauna.
26 Aduceți mulțumiri Dumnezeului cerului, că a lui milă
dăinuiește pentru totdeauna.

137 Lângă râurile Babilonului, acolo ne-am așezat,
da, am plâns când ne-am amintit de Sion.
2 Ne-am atârnat harpele noastre în sălcii în mijlocul
lor. **3** Pentru că acolo cei ce ne-au dus în captivitate
ne cereau cântare; și cei ce ne-au risipit, ne cereau
bucurie, spunând: Cântați-ne din cântările Sionului. **4**
Cum să cântăm noi cântarea DOMNULUI într-o țară
străină? **5** Dacă te voi uita, Ierusalime, dreapta mea să
uite iscusința ei. **6** Dacă nu îmi voi aminti de tine, să
mi se lipească limba de cerul gurii mele; dacă nu voi
înălța Ierusalimul mai presus de bucuria mea dintâi.
7 Amintește-ți, DOAMNE, de copiii Edomului în ziua
Ierusalimului; ei care au spus: Radeți-l, radeți-l, până la
temeliile sale. **8** Fiică a Babilonului, sortită nimicirii;
ferice de cel ce îți răsplătește așa cum ne-ai făcut tu
nouă. **9** Ferice de cel ce ia și zdrobește pe micuții tăi
de pietre.

138 Un psalm al lui David. Te voi lăuda cu întreaga
mea inimă; înaintea dumnezeilor îți voi cânta
laudă. **2** Mă voi închina spre templul tău sfânt și voi
lăuda numele tău pentru bunătatea ta iubitoare și pentru
adevărul tău, pentru că ai preamărit cuvântul tău mai
presus de tot numele tău. **3** În ziua când am strigat
mi-ai răspuns și m-ai întărit cu tărie în sufletul meu. **4**
Toți împărații pământului te vor lăuda, DOAMNE, când
vor auzi cuvintele gurii tale. **5** Da, vor cânta în căile
DOMNULUI, căci mare este gloria DOMNULUI. **6** Deși
DOMNUL este înălțat, totuși respectă pe cei umili, dar
pe cei mândri îi cunoaște de departe. **7** Deși umblu în
mijlocul tulburării, mă vei înviora; îți vei întinde mâna
împotriva furiei dușmanilor mei, și dreapta ta mă va
salva. **8** DOMNUL va desăvârși ceea ce este pentru
mine; mila ta, DOAMNE, dăinuiește pentru totdeauna;
nu părăsi lucrările propriilor tale mâini.

139 Mai marelui muzician, un psalm al lui David.
DOAMNE, tu m-ai cercetat și m-ai cunoscut. **2**
Tu știi când mă așez și când mă ridic, de departe îmi
pricepi gândul. **3** Îmi cercetezi cărarea și culcarea și
cunoști toate căile mele. **4** Căci încă nu este cuvânt
pe limba mea, dar, iată, DOAMNE, tu îl cunoști în
întregime. **5** Tu m-ai înconjurat pe dinapoi și pe dinainte
și ți-ai pus mâna peste mine. **6** O astfel de cunoaștere
este prea minunată pentru mine; este înaltă, nu pot
ajunge până la ea. **7** Unde să mă duc de la duhul tău?
Sau unde să fug de la prezența ta? **8** Dacă mă urc
în cer, tu ești acolo; dacă îmi fac patul în iad, iată, tu
ești acolo. **(Sheol h7585)** **9** Dacă iau aripile zorilor să
locuiesc la marginile cele mai îndepărtate ale mării, **10**
Chiar și acolo mâna ta mă va conduce și dreapta ta
mă va susține. **11** Dacă spun: Negreșit întunericul mă
va acoperi, atunci noaptea va fi lumină în jurul meu.
12 Da, întunericul nu se ascunde de tine; și noaptea
strălucește ca ziua; întunericul și lumina sunt amândouă
la fel pentru tine. **13** Fiindcă mi-ai întocmit rărunchii; tu
m-ai acoperit în pântecele mamei mele. **14** Te voi lăuda,
pentru că m-ai făcut în mod înfricoșător și admirabil;
minunate sunt lucrările tale; și sufletul meu o știe foarte
bine. **15** Oasele mele nu au fost ascunse de tine, când
am fost făcut în tăinicie și țesut ca o broderie în părțile
cele mai de jos ale pământului. **16** Ochii tăi m-au văzut
când nu eram decât un făt neformat; și în cartea ta
au fost scrise toate membrele mele, care continuu au
fost modelate, când încă niciunul dintre ele nu era. **17**
Cât de prețioase îmi sunt gândurile tale, Dumnezeule!
Cât de mare este numărul lor! **18** Dacă le-aș număra,
ele sunt mai multe la număr decât nisipul; când mă
trezesc, sunt tot cu tine. **19** Da, vei ucide pe cel stricat,
Dumnezeule; de aceea plecați de la mine, oamenilor
sângeroși. **20** Pentru că ei vorbesc stricat împotriva ta
și dușmanii tăi iau numele tău în deșert. **21** Nu îi urăsc
eu, DOAMNE, pe cei ce te urăsc? Și nu mă mâhnesc
pe cei ce se ridică împotriva ta? **22** Îi urăsc cu o ură
desăvârșită, îi socotesc dușmanii mei. **23** Cercetează-
mă, Dumnezeule, și cunoaște-mi inima; încearcă-mă și
cunoaște-mi gândurile; **24** Și vezi dacă este vreo cale
stricată în mine și condu-mă pe calea veșnică.

140 Mai marelui muzician, un psalm al lui David.
Scapă-mă, DOAMNE, de omul rău; păzește-

mă de omul violent, 2 Care își închipuie ticăloșii în
inimă; continuu se adună pentru război. 3 Și-au ascuțit
limbile ca un șarpe; veninul viperei este sub buzele
lor. (Selah) 4 Păzește-mă, DOAMNE, de mâinile celui
stricat; protejează-mă de omul violent, de cei care au
plănuit să doboare umbletele mele. 5 Cei mândri mi-au
ascuns o capcană și funii; au întins o plasă pe cale; mi-
au pus curse. (Selah) 6 Eu i-am spus DOMNULUI:
Tu ești Dumnezeul meu, ascultă vocea cererilor mele,
DOAMNE. 7 DUMNEZEULE, Doamne, tăria salvării
mele, mi-ai acoperit capul în ziua bătăliei. 8 Nu împlini,
DOAMNE, dorințele celui stricat; nu duce mai departe
planul lui stricat, pentru a nu se înălța. (Selah) 9 Cât
despre capul celor ce mă înconjoară, să îi acopere
ticăloșia propriilor lor buze. 10 Să cadă cărbuni aprinși
peste ei; să fie aruncați în foc; în gropi adânci, ca să
nu se ridice din nou. 11 Nu lăsa pe bărbatul vorbitor
de rău să fie întemeiat pe pământ; răul va vâna pe
omul violent pentru a-l doborî. 12 Știu că DOMNUL va
susține cauza celui nenorocit și dreptul celor săraci.
13 Da, cei drepți vor aduce mulțumiri numelui tău; cei
integri vor locui în prezența ta.

141 Un psalm al lui David. DOAMNE, strig către
tine, grăbește-te înspre mine; deschide urechea
la vocea mea, când strig către tine. 2 Să se îndrepte
rugăciunea mea înaintea ta ca tămâia; și înălțarea
mâinilor mele ca sacrificiul de seară. 3 Pune o gardă,
DOAMNE, înaintea gurii mele; păzește ușa buzelor
mele. 4 Nu înclina inima mea la niciun lucru rău, pentru
a face fapte stricate cu oameni care lucrează nelegiuire,
și nu mă lăsa să mănânc din lucrurile lor plăcute. 5 Să
mă lovească cel drept, va fi bunătate; și să mă mustre,
va fi untdelemn ales, care nu îmi va sparge capul;
căci rugăciunea mea de asemenea va fi continuă în
nenorocirile lor. 6 Când judecătorii lor vor fi doborâți
în locuri stâncoase, vor auzi cuvintele mele, căci ele
sunt dulci. 7 Oasele noastre sunt împrăștiate la gura
mormântului, ca și când cineva taie și despică lemne
pe pământ. **(Sheol h7585)** 8 Dar ochii mei sunt spre
tine, DUMNEZEULE, Doamne; în tine este încrederea
mea; nu lăsa sufletul meu pustiit. 9 Păzește-mă de
capcanele pe care le-au pus pentru mine și de cursele
lucrătorilor nelegiuirii. 10 Să cadă cei stricați în propriile
lor plase, în timp ce eu deodată scap.

142 Maschil al lui David; când era în peșteră: o
rugăciune. Cu vocea mea am strigat către
DOMNUL; cu vocea mea mi-am făcut cererea către
DOMNUL. 2 Mi-am vărsat plângerea înaintea lui; am
arătat înaintea lui tulburarea mea. 3 Când duhul meu a
fost copleșit înăuntrul meu, atunci ai cunoscut cărarea
mea. În calea pe care am umblat, ei au pus pe ascuns
o capcană pentru mine. 4 M-am uitat la dreapta mea și
am privit, dar nu a fost niciun om care să mă cunoască,
mi-a lipsit locul de scăpare; nimeni nu s-a îngrijit de
sufletul meu. 5 Am strigat către tine, DOAMNE, am
spus: Tu ești locul meu de scăpare și partea mea în
țara celor vii. 6 Dă atenție strigătului meu, pentru că am
fost foarte înjosit, eliberează-mă de persecutorii mei,
căci sunt mai puternici decât mine. 7 Scoate sufletul
meu din închisoare, ca să laud numele tău, cei drepți
mă vor înconjura, căci îmi vei face mult bine.

143 Un psalm al lui David. Ascultă rugăciunea mea,
DOAMNE, deschide urechea la cererile mele,
răspunde-mi în credincioșia și în dreptatea ta. 2 Și nu
intra la judecată cu servitorul tău, pentru că înaintea
ta niciun om viu nu va fi declarat drept. 3 Pentru că
dușmanul mi-a persecutat sufletul; mi-a doborât viața
la pământ; m-a făcut să locuiesc în întuneric, ca pe
cei ce sunt demult morți. 4 De aceea este duhul meu
copleșit înăuntrul meu; inima îmi este pustie în mine.
5 Îmi amintesc zilele din vechime; meditez la toate
lucrările tale; cuget la lucrarea mâinilor tale. 6 Îmi întind
mâinile spre tine, sufletul meu însetează după tine, ca
un pământ însetat. (Selah) 7 Grăbește să mă asculți,
DOAMNE, duhul meu se sfârșește, nu îți ascunde
fața de la mine, ca nu cumva să fiu asemenea celor
ce coboară în groapă. 8 Fă-mă să aud bunătatea ta
iubitoare dimineața, pentru că în tine mă încred; fă-
mă să cunosc calea în care ar trebui să umblu, căci
îmi înalț sufletul spre tine. 9 Scapă-mă, DOAMNE, de
dușmanii mei, eu fug la tine pentru a mă ascunde. 10
Învață-mă să fac voia ta, pentru că tu ești Dumnezeul
meu, duhul tău este bun; condu-mă în țara integrității.
11 Dă-mi viață, DOAMNE, pentru numele tău, pentru
dreptatea ta scoate-mi sufletul din tulburare. 12 Și în
mila ta stârpește pe dușmanii mei și nimicește-i pe toți
cei ce îmi chinuiesc sufletul, căci eu sunt servitorul tău.

144 Un psalm al lui David. Binecuvântat fie
DOMNUL, tăria mea, care îmi deprinde mâinile
la război și degetele mele la luptă. 2 Bunătatea mea și
fortăreața mea; turnul meu înalt și eliberatorul meu;
scutul meu și cel în care mă încred, care îmi supune
poporul sub mine. 3 DOAMNE, ce este omul, ca să iei
cunoștință de el! Sau fiul omului, ca să ții seama de el!
4 Omul este asemănător deșertăciunii, zilele lui sunt ca
o umbră care trece. 5 DOAMNE pleacă-ți cerurile și
coboară; atinge munții și vor fumega. 6 Aruncă fulger și
împrăștie-i, trage săgețile tale și nimicește-i. 7 Întinde-ți
mâna din înălțime; scapă-mă și eliberează-mă din ape
mari, din mâna copiilor străini, 8 A căror gură vorbește
deșertăciune și dreapta lor este o dreaptă a falsității.
9 Dumnezeule, eu îți voi cânta o cântare nouă, pe
psalterion și pe un instrument cu zece coarde îți voi
cânta laude. 10 El dă salvare împăraților, el eliberează

pe David, servitorul său, de sabia care rănește. **11** Scapă-mă și eliberează-mă din mâna copiilor străini, a căror gură vorbește deșertăciune și dreapta lor este o dreaptă a falsității; **12** Pentru ca fiii noștri să fie ca plante ce cresc în tinerețea lor; fiicele noastre să fie ca pietre unghiulare, lustruite în asemănarea unui palat; **13** Ca grânarele noastre să fie pline, dând tot felul de provizii; ca oile noastre să nască mii și zeci de mii în străzile noastre; **14** Ca boii noștri să fie tari să muncească; să nu fie nicio ruptură, nicio ieșire; ca să nu fie plângere în străzile noastre. **15** Ferice de acel popor, care este astfel; da, ferice de acel popor, al cărui Dumnezeu este DOMNUL.

145 Psalmul de laudă al lui David. Te voi preamări, Dumnezeul meu, împărate! Și voi binecuvânta numele tău pentru totdeauna și întotdeauna. **2** În fiecare zi te voi binecuvânta; și voi lăuda numele tău pentru totdeauna și întotdeauna. **3** Mare este DOMNUL și demn de a fi mult lăudat; și măreția sa este de nepătruns. **4** O generație va lăuda lucrările tale alteia și va vesti faptele tale puternice. **5** Voi vorbi despre glorioasa onoare a maiestății tale și despre lucrările tale minunate. **6** Și oamenii vor vorbi despre puterea înfricoșătoarelor tale fapte și eu voi vesti măreția ta. **7** Ei vor rosti mult amintirea marii tale bunătăți și vor cânta despre dreptatea ta. **8** DOMNUL este cu har și plin de compasiune, încet la mânie și mare în milă. **9** DOMNUL este bun cu toți și îndurările lui blânde sunt peste toate lucrările sale. **10** Toate lucrările tale te vor lăuda, DOAMNE; și sfinții tăi te vor binecuvânta. **11** Ei vor vorbi despre gloria împărăției tale și vor istorisi puterea ta, **12** Pentru a face cunoscute fiilor oamenilor faptele lui puternice și maiestatea glorioasă a împărăției sale. **13** Împărăția ta este o împărăție veșnică și stăpânirea ta dăinuiește din generație în generație. **14** DOMNUL susține pe toți cei ce cad și ridică pe toți cei ce sunt încovoiați. **15** Ochii tuturor te așteaptă; și tu le dai mâncarea la timpul cuvenit. **16** Tu îți deschizi mâna și saturi dorința fiecărui lucru viu. **17** DOMNUL este drept în toate căile sale și sfânt în toate lucrările sale. **18** DOMNUL este aproape de toți cei ce îl cheamă, de toți cei ce îl cheamă în adevăr. **19** El va împlini dorința celor ce se tem de el, el de asemenea va asculta strigătul lor și îi va salva. **20** DOMNUL păstrează pe toți cei ce îl iubesc, dar pe toți stricații îi va nimici. **21** Gura mea va vorbi lauda DOMNULUI; și să binecuvânteze toată făptura numele lui sfânt pentru totdeauna și întotdeauna.

146 Lăudați pe DOMNUL. Laudă pe DOMNUL, suflete al meu. **2** Cât timp trăiesc voi lăuda pe DOMNUL, voi cânta laude Dumnezeului meu cât voi fi. **3** Nu vă puneți încrederea în prinți, nici în fiul omului, în care nu este ajutor. **4** Suflarea lui iese, el se întoarce în pământul lui; chiar în ziua aceea gândurile lui pier. **5** Ferice de cel ce are pe Dumnezeul lui Iacob ca ajutor al său, a cărui speranță este în DOMNUL Dumnezeul său; **6** Care a făcut cerul și pământul, marea și tot ce este în ea, care ține adevărul pentru totdeauna. **7** Care face judecată pentru cei oprimați, care dă mâncare celor flămânzi. DOMNUL dezleagă prizonierii; **8** DOMNUL deschide ochii orbilor, DOMNUL ridică pe cei încovoiați; DOMNUL iubește pe cei drepți; **9** DOMNUL păzește pe străini; el ușurează pe cel fără tată și pe văduvă, dar calea celor stricați o răstoarnă. **10** DOMNUL va domni pentru totdeauna, chiar Dumnezeul tău, Sioane, din generație în generație. Lăudați pe DOMNUL.

147 Lăudați pe DOMNUL, pentru că este bine a cânta laude Dumnezeului nostru, pentru că este plăcut; și lauda este cuvenită. **2** DOMNUL zidește Ierusalimul, adună pe proscrișii lui Israel. **3** El vindecă pe cei cu inima frântă și le leagă rănile. **4** El socotește numărul stelelor, el le cheamă pe toate pe numele lor. **5** Mare este Domnul nostru și mare în putere, înțelegerea lui este infinită. **6** DOMNUL înalță pe cei umili, el aruncă pe cei stricați la pământ. **7** Cântați DOMNULUI cu mulțumire; cântați laudă pe harpă, Dumnezeului nostru, **8** Care acoperă cerul cu nori, care pregătește ploaie pentru pământ, care face să crească iarbă pe munți. **9** Dă vitei mâncarea ei și corbilor tineri care strigă. **10** El nu găsește plăcere în tăria calului, el nu are plăcere în picioarele unui om. **11** DOMNUL își găsește plăcerea în cei ce se tem de el, în cei ce speră în mila lui. **12** Laudă pe DOMNUL, Ierusalime; laudă pe Dumnezeul tău, Sioane. **13** Căci el a întărit zăvoarele porților tale; el a binecuvântat pe copiii tăi în mijlocul tău. **14** El dă pace între granițele tale și te satură cu grăsimea grâului. **15** El trimite porunca lui pe pământ, cuvântul lui aleargă foarte repede. **16** El dă zăpadă ca lâna, el împrăștie bruma ca cenușa. **17** El își aruncă gheața ca îmbucături, cine poate sta înaintea frigului său? **18** El trimite cuvântul său și le topește, el face ca vânturile sale să sufle și apele curg. **19** El arată cuvântul său lui Iacob, statutele sale și judecățile sale lui Israel. **20** El nu s-a purtat astfel cu nicio națiune; iar judecățile sale, ei nu le-au cunoscut. Lăudați pe DOMNUL.

148 Lăudați pe DOMNUL. Lăudați pe DOMNUL voi cei din ceruri, lăudați-l în înălțimi. **2** Lăudați-l toți îngerii lui, lăudați-l toate oștirile lui. **3** Lăudați-l soare și lună, lăudați-l toate stelele luminii. **4** Lăudați-l ceruri ale cerurilor și ape care sunteți deasupra cerurilor. **5** Să laude numele DOMNULUI, pentru că el a poruncit și au fost create. **6** El de asemenea le-a întemeiat pentru totdeauna și întotdeauna, a dat o hotărâre care nu va trece. **7** De pe pământ lăudați pe DOMNUL, voi

dragoni și toate adâncurile, **8** Foc și grindină, zăpadă
și abur, vârtej de vânt care împlinești cuvântul său, **9**
Munți și toate dealurile, pomi roditori și toți cedrii, **10**
Fiare și toate vitele; târâtoare și păsări zburătoare; **11**
Împărați ai pământului și toate popoarele, prinți și toți
judecătorii pământului, **12** Deopotrivă tineri și tinere,
bătrâni și copii; **13** Să laude numele DOMNULUI, pentru
că doar numele lui este măreț; gloria lui este deasupra
pământului și a cerului. **14** El de asemenea înalță cornul
poporului său, lauda tuturor sfinților săi, a copiilor lui
Israel, un popor aproape de el. Lăudați pe DOMNUL.

149 Lăudați pe DOMNUL. Cântați DOMNULUI o
cântare nouă, și lauda lui în adunarea sfinților.
2 Să se bucure Israel în cel ce l-a făcut; să se bucure
copiii Sionului în Împăratul lor. **3** Să laude numele lui cu
dans, să îi cânte laude cu tamburina și harpa. **4** Căci
DOMNUL își găsește plăcerea în popor, va înfrumusețea
pe cei umili cu salvare. **5** Să se bucure sfinții în glorie,
să cânte cu voce tare în paturile lor. **6** Să fie laudele
înalte ale lui Dumnezeu în gura lor și o sabie cu două
tăișuri în mâna lor, **7** Pentru a împlini răzbunare asupra
păgânilor și pedepse asupra popoarelor. **8** Să lege pe
împărații lor cu lanțuri și pe nobilii lor cu cătușe de fier;
9 Pentru a împlini judecata scrisă împotriva lor; această
onoare o au toți sfinții lui. Lăudați pe DOMNUL.

150 Lăudați pe DOMNUL. Lăudați pe Dumnezeu
în sanctuarul său, lăudați-l în întinderea cerului
puterii sale. **2** Lăudați-l pentru puternicele sale fapte,
lăudați-l conform alesei sale măreții. **3** Lăudați-l cu
sunetul trâmbiței, lăudați-l cu psalterionul și harpa. **4**
Lăudați-l cu tamburină și dans, lăudați-l cu instrumente
cu coarde și instrumente de suflat. **5** Lăudați-l pe
chimvale răsunătoare, lăudați-l pe chimvale înalt
răsunătoare. **6** Să laude pe DOMNUL fiecare lucru ce
are suflare. Lăudați pe DOMNUL.

Proverbe

1 Proverbele lui Solomon, fiul lui David, împăratul
lui Israel; **2** Pentru a cunoaște înțelepciunea și
instruirea; pentru a pricepe cuvintele înțelegerii; **3**
Pentru a primi instruirea înțelepciunii, a dreptății și a
judecății și a echității; **4** Pentru a da agerime celor
simpli, tânărului, cunoaștere și discernământ. **5** Un
înțelept va asculta și își va crește învățătura, și un
om al priceperii va obține sfaturi înțelepte; **6** Pentru
a înțelege un proverb și interpretarea lui, cuvintele
înțelepților și vorbele lor adânci. **7** Teama de DOMNUL
este începutul cunoașterii; dar nebunii disprețuiesc
înțelepciunea și instruirea. **8** Fiul meu, ascultă instruirea
tatălui tău și nu părăsi legea mamei tale; **9** Fiindcă ele
vor fi o podoabă de har pentru capul tău și lănțișoare
în jurul gâtului tău. **10** Fiul meu, dacă păcătoșii te
ademenesc, nu te învoi! **11** Dacă ei spun: Vino cu noi,
să stăm la pândă pentru a vărsa sânge, să pândim în
ascuns și fără motiv pe cel nevinovat; **12** Să îi înghițim
de vii precum mormântul; și în întregime, ca pe cei
ce coboară în groapă; **(Sheol h7585)** **13** Vom găsi toate
averile prețioase, ne vom umple casele cu pradă; **14**
Aruncă-ți sorțul printre noi; să avem toți o singură
pungă; **15** Fiul meu, nu umbla cu ei pe cale; oprește-ți
piciorul de la cărarea lor; **16** Căci picioarele lor aleargă
la rău și se grăbesc să verse sânge. **17** Cu siguranță în
zadar este întinsă plasa înaintea ochilor oricărei păsări.
18 Și ei stau la pândă pentru a vărsa propriul lor sânge;
pândesc în ascuns propriile lor vieți. **19** Astfel sunt
căile fiecărui om lacom de câștig, lăcomie care ia viața
celor ce o au. **20** Înțelepciunea strigă afară; își înalță
vocea pe străzi; **21** Ea strigă în piața de adunare a
mulțimii, în pragurile porților; își rostește cuvintele ei
în cetate, spunând: **22** Până când simplilor, veți iubi
simplitatea și batjocoritorii se vor desfăta în batjocurile
lor și proștii vor urî cunoașterea? **23** Întoarceți-vă la
mustrarea mea; iată, voi turna duhul meu peste voi,
vă voi face cunoscute cuvintele mele. **24** Deoarece v-
am chemat și ați refuzat; mi-am întins mâna și nimeni
nu a dat atenție; **25** Dar ați făcut de nimic tot sfatul
meu și ați refuzat mustrarea mea; **26** Și eu voi râde la
nenorocirea voastră; îmi voi bate joc când vine spaima
voastră; **27** Când vine spaima voastră ca pustiirea
și nimicirea voastră vine ca un vârtej de vânt; când
vine strâmtorarea și chinul peste voi, **28** Atunci mă
vor chema, dar voi refuza să răspund; devreme mă
vor căuta, dar nu mă vor găsi, **29** Pentru că au urât
cunoașterea și nu au ales teama de DOMNUL; **30** Au
refuzat sfatul meu, au disprețuit întreaga mea mustrare.
31 De aceea vor mânca din rodul căii lor și vor fi
îndestulați cu propriile lor planuri. **32** Fiindcă abaterea
de pe cale a celor simpli îi va ucide și prosperitatea
proștilor îi va nimici. **33** Dar oricine îmi dă ascultare va
locui în siguranță și va fi liniștit față de teama de rău.

2 Fiul meu, dacă vei primi cuvintele mele și vei
ascunde poruncile mele în tine, **2** Astfel încât
îți apleci urechea la înțelepciune și îți dedici inima
înțelegerii, **3** Da, dacă strigi după cunoaștere și îți înalți
vocea pentru înțelegere, **4** Dacă o cauți precum argintul
și o cercetezi ca pe tezaure ascunse, **5** Atunci vei
înțelege teama de DOMNUL și vei găsi cunoașterea
lui Dumnezeu. **6** Fiindcă DOMNUL dă înțelepciune;
din gura lui vin cunoaștere și înțelegere. **7** El strânge
înțelepciune sănătoasă pentru cel drept; este un scut
celor ce umblă cu integritate. **8** El păzește cărările
judecății și păstrează calea sfinților săi. **9** Atunci vei
înțelege dreptatea și judecata și echitatea, da, fiecare
cărare bună. **10** Când înțelepciunea intră în inima ta
și cunoașterea este plăcută sufletului tău, **11** Atunci
discernerea te va păstra, înțelegerea te va păzi, **12**
Pentru a te scăpa de calea omului rău, de omul care
vorbește lucruri perverse; **13** De cel care lasă cărările
integrității pentru a umbla pe căile întunericului; **14** Care
se bucură să facă răul și se desfată în perversitatea
celui stricat; **15** Ale căror căi sunt strâmbe și perverși în
cărările lor; **16** Pentru a te elibera de femeia străină,
chiar de străina care lingușește prin cuvintele ei; **17**
Care părăsește pe călăuza tinereții ei și uită legământul
Dumnezeului ei, **18** Deoarece casa ei se apleacă spre
moarte și cărările ei spre cei morți. **19** Niciunul dintre
cei ce merg la ea nu se mai întoarce, nici cărările vieții
nu apucă. **20** Ca să umbli pe calea celor buni și să ții
cărările celor drepți. **21** Fiindcă toți cei integri vor locui
în țară și cei desăvârșiți vor rămâne în ea. **22** Dar cei
stricați vor fi stârpiți de pe pământ și călcătorii [de lege]
vor fi dezrădăcinați din el.

3 Fiul meu, nu uita legea mea, ci inima ta să păzească
poruncile mele; **2** Fiindcă ele vor adăuga zilelor tale
lungime și ani de viață și pace. **3** Să nu te părăsească
mila și adevărul; leagă-le în jurul gâtului tău; scrie-
le pe tăblia inimii tale; **4** Astfel vei găsi favoare și
bună înțelegere în ochii lui Dumnezeu și a oamenilor.
5 Încrede-te în DOMNUL cu toată inima ta și nu te
sprijini pe propria ta înțelegere. **6** Recunoaște-l în
toate căile tale și el îți va îndrepta cărările. **7** Nu fi
înțelept în ochii tăi; teme-te de DOMNUL și depărtează-
te de rău. **8** Va fi sănătate buricului tău și măduvă
oaselor tale. **9** Onorează pe DOMNUL cu averea ta
și cu primele roade din tot venitul tău; **10** Astfel vor fi
umplute hambarele tale cu abundență și teascurile tale
vor da pe dinafară cu vin nou. **11** Fiul meu, nu disprețui
disciplinarea DOMNULUI, nici nu obosi la îndreptarea

lui, 12 Fiindcă DOMNUL îndreaptă pe cine iubește,
precum un tată pe fiul în care își găsește plăcere. 13
Fericit este omul care găsește înțelepciune și omul care
obține înțelegere. 14 Căci comerțul cu ea este mai bun
decât comerțul cu argint, iar câștigul ei decât aurul fin.
15 Ea este mai prețioasă decât rubinele și toate lucrurile
pe care le dorești nu sunt de comparat cu ea. 16 În
mâna ei dreaptă se află lungimea zilelor și în stânga ei
sunt bogățiile și onoarea. 17 Căile ei sunt căi plăcute
și toate cărările ei sunt pace. 18 Ea este un pom al
vieții pentru cei ce o țin strâns și fericit este cel care
o păstrează. 19 DOMNUL prin înțelepciune a fondat
pământul, prin înțelegere a întemeiat cerurile. 20 Prin
cunoașterea lui sunt despicate adâncurile și norii picură
roua. 21 Fiul meu, să nu se depărteze ele de ochii tăi!
Păzește înțelepciunea sănătoasă și discernerea; 22
Astfel ele vor fi viață sufletului tău și grație gâtului tău.
23 Atunci vei umbla în siguranță pe calea ta și piciorul
tău nu se va poticni. 24 Când te culci, nu te vei teme;
da, te vei culca și somnul tău va fi dulce. 25 Nu te teme
de spaima năprasnică, nici de pustiirea celor stricați
când vine. 26 Fiindcă DOMNUL va fi încrederea ta și îți
va păstra piciorul să nu fie prins. 27 Nu opri binele de la
cei cărora li se cuvine, când stă în puterea mâinii tale
să o faci. 28 Nu spune vecinului tău: Du-te și revino, și
mâine îți voi da; când ai lângă tine ce îi trebuie. 29 Nu
plănui răul împotriva vecinului tău, văzând că el trăiește
în siguranță lângă tine. 30 Nu te certa fără motiv cu
un om, dacă nu ți-a făcut niciun rău. 31 Nu invidia pe
opresor și nu alege niciuna din căile lui. 32 Fiindcă cel
pervers este urâciune pentru DOMNUL, dar taina lui
este cu cei drepți. 33 Blestemul DOMNULUI este în
casa celui stricat, dar el binecuvântează locuința celor
drepți. 34 Într-adevăr, el batjocorește pe batjocoritori,
dar dă har celor umili. 35 Cei înțelepți vor moșteni
glorie, dar rușinea va fi înălțarea proștilor.

4 Ascultați, copiilor, instruirea unui tată și dați atenție
pentru a cunoaște înțelegerea. 2 Nu părăsiți legea
mea, pentru că eu vă dau doctrină bună. 3 Pentru
că eram fiul tatălui meu, plăpând și singurul [iubit]
înaintea mamei mele. 4 El, de asemenea, m-a învățat
și mi-a spus: Să păstreze inima ta cuvintele mele, ține
poruncile mele și vei trăi. 5 Obține înțelepciune, obține
înțelegere; nu uita, nici nu te abate de la cuvintele gurii
mele. 6 Nu o părăsi, și ea te va păstra; iubește-o, și ea
te va păzi. 7 Înțelepciunea este lucrul de căpătâi; de
aceea, obține înțelepciune; și cu toate cele obținute,
obține înțelegere. 8 Înalț-o, și ea te va înălța; te va
onora când o îmbrățișezi. 9 Ea va da capului tău o
podoabă de har, îți va aduce o coroană de glorie. 10
Ascultă, fiul meu, și primește spusele mele; și mulți
vor fi anii vieții tale. 11 Te-am învățat despre calea
înțelepciunii, te-am condus pe cărări drepte. 12 Când
umbli, pașii tăi nu vor fi strâmtorați; și când alergi nu
te vei poticni. 13 Ține strâns de instruire; nu o lăsa
să plece; păzește-o, fiindcă ea este viața ta. 14 Nu
intra în cărarea celor stricați și nu te duce pe calea
celor răi. 15 Evit-o, nu trece nici măcar pe lângă ea,
întoarce-te de la ea și treci mai departe. 16 Fiindcă ei
nu dorm, fără să fi făcut vreo ticăloșie; și somnul le
este luat dacă nu fac pe cineva să cadă. 17 Fiindcă ei
mănâncă pâinea stricăciunii și beau vinul violenței. 18
Dar cărarea celor drepți este ca lumina strălucitoare,
care strălucește tot mai mult până în ziua desăvârșită.
19 Calea celor stricați este ca întunericul; ei nu știu
în ce se poticnesc. 20 Fiul meu, dă atenție cuvintelor
mele; apleacă-ți urechea la spusele mele. 21 Să nu se
depărteze de ochii tăi; păstrează-le în mijlocul inimii
tale. 22 Fiindcă ele sunt viață pentru cei ce le găsesc și
sănătate pentru toată carnea lor. 23 Păzește-ți inima
cu toată silința, fiindcă din ea sunt ieșirile vieții. 24
Alungă de la tine o gură perversă și îndepărtează buze
perverse de la tine. 25 Să privească ochii tăi înainte,
iar pleoapele tale să privească drept în fața ta. 26
Cumpănește cărarea pașilor tăi și toate căile tale să
fie întemeiate. 27 Nu te întoarce nici la dreapta nici la
stânga; îndepărtează-ți piciorul de la rău.

5 Fiul meu, dă atenție la înțelepciunea mea și apleacă-
ți urechea la înțelegerea mea, 2 Ca să iei aminte la
discernere și ca buzele tale să păzească cunoașterea.
3 Fiindcă buzele femeii străine picură ca fagurele și
gura ei este mai alunecoasă decât untdelemnul; 4 Dar
sfârșitul ei este amar ca pelinul, ascuțit ca o sabie
cu două tăișuri. 5 Picioarele ei merg jos la moarte,
pașii ei apucă spre iad. **(Sheol h7585)** 6 Ca nu cumva să
cumpănești cărarea vieții, căile ei sunt schimbătoare,
ca să nu le poți cunoaște. 7 De aceea ascultați-mă
acum copiilor și nu vă depărtați de cuvintele gurii mele!
8 Mută-ți calea departe de ea și nu te apropia de ușa
casei ei, 9 Ca nu cumva să dai onoarea ta altora și
anii tăi celui crud, 10 Ca nu cumva să fie îndestulați
străinii cu bogăția ta și ostenelile tale să fie în casa
unui străin, 11 Și la urmă să jelești, când carnea ta
și trupul tău sunt mistuite, 12 Și să spui: Cum de am
urât instruirea și inima mea a disprețuit mustrarea;
13 Și nu am ascultat de vocea învățătorilor mei, nici
nu mi-am aplecat urechea la cei ce m-au instruit! 14
Am fost aproape în fiecare rău în mijlocul mulțimii și
al adunării. 15 Bea apă din propriul tău izvor și ape
curgătoare din propria ta fântână. 16 Izvoarele tale să
se reverse departe și râuri de ape să fie pe străzi. 17
Să fie numai ale tale și nu ale străinilor care sunt cu
tine. 18 Fântâna ta să fie binecuvântată; și bucură-te cu
soția tinereții tale. 19 Ca cerboaica drăgăstoasă să fie

ea și o căprioară plăcută; să te sature tot timpul sânii ei;
și fii întotdeauna îmbătat de dragostea ei. 20 Și de ce
ai dori tu, fiul meu, să fii îmbătat de o femeie străină și
să îmbrățișezi sânul unei străine? 21 Căci căile omului
sunt înaintea ochilor DOMNULUI și el cumpănește
toate cărările lui. 22 Propriile lui nelegiuiri îl vor prinde
pe cel stricat și va fi ținut cu funiile păcatelor sale. 23 El
va muri fără instruire și în măreția nechibzuinței sale se
va rătăci.

6 Fiul meu, dacă te pui garant pentru prietenul tău,
dacă ai bătut palma cu un străin, 2 Ești prins în
capcană prin cuvintele gurii tale, prin cuvintele gurii tale
ești prins! 3 Fă aceasta acum, fiul meu, și eliberează-te
când ajungi în mâna prietenului tău; du-te, umilește-te
și întărește-l pe prietenul tău. 4 Nu da somn ochilor
tăi, nici ațipire pleoapelor tale. 5 Eliberează-te precum
o căprioară din mâna vânătorului și ca o pasăre din
mâna păsărarului. 6 Du-te la furnică, leneșule; ia
aminte la căile ei și fii înțelept; 7 Ea, care, neavând
nici călăuză, nici supraveghetor, nici stăpân, 8 Își face
rost de mâncare în timpul verii și își strânge mâncarea
în timpul secerișului. 9 Cât timp vei dormi, leneșule?
Când te vei trezi din somnul tău? 10 Încă puțin somn,
puțină ațipire, puțină încrucișare a mâinilor pentru a
dormi; 11 Așa va veni sărăcia ta ca un călător și
lipsa ta ca un om înarmat. 12 Un om rău, un om
stricat, umblă cu o gură perversă. 13 El clipește din
ochii lui, vorbește cu picioarele lui, învață pe alții cu
degetele lui; 14 Perversitate este în inima lui, unelteşte
ticăloșie necontenit, seamănă discordie. 15 De aceea
nenorocirea lui va veni dintr-odată; dintr-odată va fi
zdrobit fără remediu. 16 Aceste șase lucruri le urăște
DOMNUL; da, șapte sunt urâciune pentru el: 17 O
privire trufașă, o limbă mincinoasă și mâini care varsă
sânge nevinovat, 18 O inimă care unelteşte planuri
stricate, picioare care sunt iuți să alerge la ticăloșie,
19 Un martor fals care vântură minciuni și cel ce seamănă
discordie între frați. 20 Fiul meu, păzește porunca
tatălui tău și nu părăsi legea mamei tale; 21 Prinde-
le continuu peste inima ta și leagă-le în jurul gâtului
tău. 22 Când mergi, te va conduce; când dormi, te va
ține; și când te trezești, va vorbi cu tine. 23 Fiindcă
porunca este o lampă și legea este lumină; și mustrările
instruirii sunt calea vieții; 24 Ca să te țină departe de
femeia rea, de lingușeala limbii femeii străine. 25 Nu
pofti frumusețea ei în inima ta nici să nu te prindă cu
pleoapele ei. 26 Căci printr-o femeie curvă va ajunge
un bărbat la o bucată de pâine; și femeia adulteră va
vâna viața prețioasă. 27 Poate un bărbat să ia foc în
sânul lui și hainele să nu îi fie arse? 28 Poate cineva
să meargă pe cărbuni încinși și picioarele să nu îi fie
arse? 29 Așa și cel ce intră la soția aproapelui său;
oricine se atinge de ea nu este nevinovat. 30 Oamenii
nu disprețuiesc un hoț, dacă fură pentru a-și sătura
sufletul când este flămând; 31 Dar dacă este găsit, va
da înapoi de șapte ori; va da toată averea casei sale.
32 Dar oricine comite adulter cu o femeie, îi lipsește
înțelegerea; cel ce face aceasta își nimicește sufletul.
33 Va obține rană și dezonoare și ocara lui nu va fi
ștearsă. 34 Fiindcă gelozia este turbarea unui bărbat;
de aceea nu va cruța în ziua răzbunării. 35 Nu va lua
aminte la nicio răscumpărare nici nu va fi mulțumit, deși
tu dai multe daruri.

7 Fiul meu, ține cuvintele mele și strânge cu tine
poruncile mele. 2 Ține poruncile mele și vei trăi; și
legea mea ca lumina ochilor tăi. 3 Leagă-le împrejurul
degetelor tale, scrie-le pe tăblia inimii tale. 4 Spune
înțelepciunii: Tu ești sora mea; și numește înțelegerea,
ruda ta; 5 Ca ele să te țină departe de femeia străină,
de străina care lingușește cu vorbele ei. 6 Căci de la
fereastra casei mele am privit prin deschizătura mea,
7 Și am văzut printre cei simpli, am deosebit printre tineri
un tânăr lipsit de înțelegere, 8 Trecând strada aproape
de colțul ei; și el mergea pe calea spre casa ei, 9 În
amurg, în seara zilei, în negrul și întunericul nopții;
10 Și, iată, l-a întâlnit o femeie cu îmbrăcămintea unei
curve și cu inima vicleană. 11 (Ea este gălăgioasă și
încăpățânată; picioarele nu îi stau în casă; 12 Acum
afară, acum pe străzi și pândește la fiecare colț). 13
Așa l-a prins și l-a sărutat și cu o față nerușinată i-
a spus: 14 Am ofrande de pace cu mine; astăzi mi-
am împlinit promisiunile. 15 De aceea am ieșit să te
întâlnesc, din timp am căutat fața ta și te-am găsit. 16
Mi-am așternut patul cu cuverturi, cu tapițerii, cu in
subțire din Egipt. 17 Mi-am parfumat patul cu smirnă,
aloe și scorțișoară. 18 Vino să ne umplem cu iubire
până dimineață, să ne desfătăm cu iubiri. 19 Pentru că
soțul nu este acasă, a plecat într-o călătorie lungă; 20
A luat o pungă de bani cu el și va veni acasă la ziua
stabilită. 21 Cu vorbirea ei măgulitoare l-a făcut să
cedeze, cu lingușeala buzelor ei l-a forțat. 22 El merge
deodată după ea, cum merge un bou la măcelărie,
sau ca un nebun la disciplinarea în butuci, 23 Până
ce o săgeată îi străpunge ficatul, precum o pasăre se
grăbește la capcană și nu știe că aceasta o va costa
viața. 24 De aceea dați-mi acum ascultare, copii, și dați
atenție cuvintelor gurii mele. 25 Să nu se abată inima
ta spre căile ei, nu te rătăci în cărările ei. 26 Fiindcă ea
a doborât mulți răniți; da, mulți bărbați puternici au fost
uciși de ea. 27 Casa ei este calea spre iad, mergând în
jos la cămările morții. **(Sheol h7585)**

8 Nu strigă înțelepciunea? Și înțelegerea nu își ridică
vocea? 2 Ea stă în picioare pe vârful locurilor
înalte, la răspântiile cărărilor. 3 Strigă la porți, la

intrarea cetății, la venire înaintea ușilor. 4 Vouă vă strig
oamenilor; și vocea mea este spre fiii omului. 5 Voi,
cei simpli, înțelegeți înțelepciunea; și voi, proștilor, fiți
cu o inimă înțelegătoare. 6 Ascultați, căci voi vorbi
despre lucruri mărețe, și deschiderea buzelor mele
va fi cu lucruri drepte. 7 Fiindcă gura mea va vorbi
adevăr, iar stricăciunea este urâciune buzelor mele.
8 Toate cuvintele gurii mele sunt în dreptate și nu
este nimic pervers sau răsucit în ele. 9 Toate sunt
lămurite pentru cel ce înțelege și drepte pentru cei
ce găsesc cunoașterea. 10 Primește instruirea mea,
și nu argint; și cunoaștere, mai degrabă decât aur
ales. 11 Fiindcă înțelepciunea este mai bună decât
rubinele; și toate lucrurile care pot fi dorite nu pot fi
comparate cu ea. 12 Eu, înțelepciunea, locuiesc cu
chibzuința și aflu cunoaștere din invenții ingenioase.
13 Teama de DOMNUL este să urăști răul; eu urăsc
mândria și aroganța și calea rea și gura perversă.
14 Sfatul este al meu și înțelepciunea sănătoasă; eu
sunt înțelegerea; eu am putere. 15 Prin mine domnesc
împărați și prinți hotărăsc dreptate. 16 Prin mine conduc
prinți și nobili, toți judecătorii de pe pământ. 17 Eu îi
iubesc pe cei ce mă iubesc, și cei ce mă caută din
timp mă vor găsi. 18 Bogății și onoare sunt cu mine,
da, bogății durabile și dreptatea. 19 Rodul meu este
mai bun decât aurul, da, decât aur curat, și câștigul
meu decât argint ales. 20 Eu conduc pe calea dreptății,
în mijlocul cărărilor judecății, 21 Pentru a face pe cei
ce mă iubesc să moștenească avere; și le voi umple
tezaurele. 22 DOMNUL mă avea în începutul căii sale,
înaintea lucrărilor sale din vechime. 23 Din eternitate
am fost înălțată, de la început, înainte de a fi pământul.
24 Când nu erau adâncuri, am fost adusă, când nu
erau izvoare abundând cu ape. 25 Înainte ca munții
să fie așezați, am fost adusă, înainte să fie dealurile;
26 Pe când el încă nu făcuse pământul, nici câmpiile,
nici cele mai înalte părți ale țărânei lumii. 27 Când el
pregătea cerurile, eu eram acolo; când trăgea un cerc
pe fața adâncului, 28 Când întemeia norii deasupra,
când întărea izvoarele adâncurilor, 29 Când a dat mării
hotărârea sa, ca apele să nu treacă peste porunca
lui, când a rânduit fundațiile pământului, 30 Atunci
eram lângă el, ca unul ridicat cu el; și îi eram zi de zi
desfătarea, bucurându-mă tot timpul înaintea lui; 31
Bucurându-mă în părțile de locuit ale pământului său;
și desfătările mele erau cu fiii oamenilor. 32 De aceea
acum dați-mi ascultare, copiilor, căci binecuvântați
sunt cei ce țin căile mele. 33 Ascultați instruirea și fiți
înțelepți și nu o refuzați. 34 Binecuvântat este omul care
mă ascultă, veghind zilnic la porțile mele, așteptând
la stâlpii ușilor mele. 35 Fiindcă oricine mă găsește,
găsește viață și va obține favoarea DOMNULUI. 36 Dar
cel ce păcătuiește împotriva mea își face rău propriului
suflet; toți cei ce mă urăsc iubesc moartea.

9 Înțelepciunea și-a zidit casa, și-a dăltuit cele șapte
coloane; 2 Și-a înjunghiat animalele, și-a amestecat
vinul, și-a pregătit și masa. 3 Și-a trimis înainte
servitoarele; ea strigă în locurile cele mai înalte ale
cetății: 4 Oricine este simplu, să se abată aici; și celui
ce îi lipsește înțelegere îi spune: 5 Vino, mănâncă din
pâinea mea și bea din vinul pe care l-am amestecat.
6 Părăsește pe nebuni și vei trăi; și mergi pe calea
înțelegerii. 7 Cel ce mustră un batjocoritor își aduce
rușine; și cel ce ceartă un om stricat își aduce lui însuși
o pată. 8 Nu mustra un batjocoritor, ca nu cumva să
te urască; ceartă un om înțelept și te va iubi. 9 Dă
învățătură unui om înțelept și el va fi tot mai înțelept;
învață un om drept și el va crește în învățătură. 10
Teama de DOMNUL este începutul înțelepciunii, și
cunoașterea celui sfânt este înțelegere. 11 Fiindcă prin
mine zilele tale vor fi înmulțite și ani vor fi adăugați
vieții tale. 12 Dacă ești înțelept, pentru tine însuți ești
înțelept; dar dacă batjocorești, singur o vei purta. 13 O
femeie nechibzuită este gălăgioasă; ea este proastă și
nu știe nimic. 14 Fiindcă ea șade la ușa casei ei, pe un
scaun, în locurile înalte ale cetății, 15 Ca să cheme
trecători care merg drept pe căile lor; 16 Orice simplu,
să se abată pe aici; și celui ce îi lipsește înțelegerea, îi
spune: 17 Apele furate sunt dulci și pâinea mâncată în
taină este plăcută. 18 Dar el nu știe că acolo sunt morții
și oaspeții ei sunt în adâncurile iadului. **(Sheol h7585)**

10 Proverbele lui Solomon. Un fiu înțelept îl
înveselește pe tată, dar un fiu prost este întristarea
mamei sale. 2 Tezaurele stricăciunii nu folosesc la nimic,
dar dreptatea eliberează de la moarte. 3 DOMNUL
nu va permite ca sufletul celui drept să înfometeze,
dar el leapădă averea celor stricați. 4 Cel ce lucrează
cu o mână leneșă sărăcește, dar mâna celui harnic
îmbogățește. 5 Cel ce adună în timpul verii este un
fiu înțelept, dar cel ce doarme la seceriș este un fiu
care aduce rușine. 6 Binecuvântări sunt peste capul
celui drept, dar violența umple gura celor stricați. 7
Amintirea celui drept este binecuvântată, dar numele
celor stricați va putrezi. 8 Cel înțelept în inimă va primi
porunci, dar nebunul trăncănitor va cădea. 9 Cel ce
umblă cu integritate umblă în siguranță, dar cel ce își
pervertește căile va fi cunoscut. 10 Cel ce clipește
din ochi provoacă întristare, dar un nebun trăncănitor
va cădea. 11 Gura celui drept este fântână de viață,
dar violența umple gura celui stricat. 12 Ura stârnește
certuri, dar dragostea acoperă toate păcatele. 13 În
buzele celui ce are înțelegere se găsește înțelepciune,
dar o nuia este pentru spatele celui lipsit de înțelegere.
14 Înțelepții strâng cunoaștere, dar gura celui nebun

este aproape de nimicire. 15 Averea bogatului este
cetatea lui tare; nimicirea săracilor este sărăcia lor. 16
Munca celui drept tinde la viață; rodul celui stricat la
păcat. 17 Cel ce ține instruirea este pe calea vieții, dar
cel ce refuză mustrarea rătăcește. 18 Cel ce ascunde
ură cu buze mincinoase și rostește o calomnie, este un
prost. 19 În mulțimea cuvintelor nu lipsește păcatul, dar
cel ce își înfrânează buzele este înțelept. 20 Limba
celor drepți este ca argint ales; inima celor stricați
are puțină valoare. 21 Buzele celui drept hrănesc pe
mulți, dar cei nebuni mor din lipsă de înțelepciune.
22 Binecuvântarea DOMNULUI îmbogățește și el nu
adaugă nicio mâhnire cu ea. 23 Pentru un prost, a face
ticăloșie este ca un joc, dar un om al înțelegerii are
înțelepciune. 24 Teama celui stricat va veni peste el,
dar dorința celor drepți va fi îndeplinită. 25 Așa cum
trece vârtejul de vânt, așa nu mai este cel stricat; dar
cel drept este o fundație veșnică. 26 Ca oțet pentru
dinți și ca fum pentru ochi, așa este cel leneș pentru
cei ce îl trimit. 27 Teama de DOMNUL prelungește
zilele, dar anii celor stricați vor fi scurtați. 28 Speranța
celor drepți va fi bucurie, dar așteptarea celor stricați
va pieri. 29 Calea DOMNULUI este putere pentru cel
integru, dar nimicire este pentru lucrătorii nelegiuirii. 30
Cel drept nu va fi niciodată clintit din loc, dar cei stricați
nu vor locui pământul. 31 Gura celui drept duce mai
departe înțelepciune, dar limba perversă va fi tăiată. 32
Buzele celui drept cunosc ceea ce este bine primit, dar
gura celor stricați vorbește perversitate.

11 O balanță înșelătoare este urâciune pentru
DOMNUL, dar o greutate întreagă este desfătarea
lui. 2 Când vine mândria, atunci vine rușinea; dar cu
cei umili este înțelepciunea. 3 Integritatea celor drepți
îi va călăuzi, dar perversitatea călcătorilor [de lege]
îi va nimici. 4 Averea nu folosește în ziua furiei, dar
dreptatea eliberează de la moarte. 5 Dreptatea celui
desăvârșit îi va îndrepta calea, dar cel stricat va cădea
prin propria lui stricăciune. 6 Dreptatea celor integri
îi va elibera, dar călcătorii [de lege] vor fi prinși în
răutatea lor. 7 Când un om stricat moare, așteptarea lui
va pieri; și speranța celor nedrepți piere. 8 Cel drept
este eliberat din tulburare, iar în locul lui vine cel stricat.
9 Un fățarnic nimicește pe aproapele său cu gura sa,
dar prin cunoaștere cei drepți vor fi eliberați. 10 Când le
merge bine celor drepți, cetatea se bucură, și când pier
cei stricați, sunt strigăte. 11 Prin binecuvântarea celor
integri este înălțată cetatea, dar prin gura celor stricați
este doborâtă. 12 Cel lipsit de înțelepciune disprețuiește
pe aproapele său, dar un om al înțelegerii tace. 13 Un
bârfitor dezvăluie taine, dar cel al unui duh credincios
ascunde lucrul. 14 Unde nu este sfat, poporul cade; dar
în mulțimea sfătuitorilor este siguranță. 15 Cel care este
garant pentru un străin, va suferi rău pentru aceasta; și
cel ce urăște a fi garanție este în siguranță. 16 O femeie
cu har păstrează onoarea, și cei puternici păstrează
bogății. 17 Omul milos face bine sufletului său, dar cel
crud își tulbură propria sa carne. 18 Cel stricat lucrează
o lucrare înșelătoare, dar celui ce seamănă dreptate îi
va veni o răsplată sigură. 19 Așa cum dreptatea tinde la
viață, tot așa, cel ce urmărește răul îl urmărește pentru
propria lui moarte. 20 Cei ai unei inimi perverse sunt
urâciune pentru DOMNUL, dar cei integri în căile lor
sunt desfătarea lui. 21 Deși sunt mână în mână, cei
stricați nu vor fi nepedepsiți; dar sămânța celor drepți
va fi eliberată. 22 Ca o bijuterie de aur în râtul unui
porc, așa este o femeie frumoasă fără discernământ. 23
Dorința celor drepți nu este decât bună, dar așteptarea
celor stricați este furie. 24 Este unul care împrăștie
și totuși are mai mult; și este cel care păstrează mai
mult decât este potrivit, dar tinde la sărăcie. 25 Sufletul
darnic va fi îngrășat, și cel ce adapă va fi și el adăpat.
26 Pe cel ce oprește grânele, pe acela îl va blestema
poporul; dar binecuvântare va fi peste capul celui ce le
vinde. 27 Cel ce caută stăruitor binele procură favoare,
dar cel ce caută ticăloșie, aceasta va veni peste el. 28
Cel ce se încrede în bogățiile lui va cădea, dar cel drept
va înverzi ca o ramură. 29 Cel ce își tulbură casa va
moșteni vânt; și nebunul va fi servitor al celui înțelept în
inimă. 30 Rodul celui drept este un pom al vieții, și cel
ce câștigă suflete este înțelept. 31 Iată, cel drept va fi
recompensat pe pământ; cu atât mai mult cel stricat și
cel păcătos.

12 Oricine iubește instruirea iubește cunoașterea,
dar cel ce urăște mustrarea este neghiob. 2 Un
om bun obține favoarea DOMNULUI, dar pe un om al
planurilor stricate el îl va condamna. 3 Un om nu va
fi întemeiat prin stricăciune, dar rădăcina celor drepți
nu va fi mutată. 4 O femeie virtuoasă este o coroană
pentru soțul ei, dar cea care îl face de rușine este
ca putregaiul în oasele lui. 5 Gândurile celor drepți
sunt drepte, dar sfaturile celor stricați sunt înșelăciune.
6 Cuvintele celor stricați sunt pentru a pândi pentru
sânge, dar gura celor integri îi va elibera. 7 Cei stricați
sunt doborâți și nu mai sunt, dar casa celor drepți va
sta în picioare. 8 Un om va fi lăudat după înțelepciunea
sa, dar cel cu o inimă perversă va fi disprețuit. 9 Cel ce
este disprețuit și are un servitor este mai bun decât cel
ce își dă onoare și îi lipsește pâinea. 10 Un om drept
dă atenție vieții animalului său, dar îndurările blânde
ale celor stricați sunt crude. 11 Cel ce își ară pământul
va fi săturat cu pâine, dar cel ce urmează persoane de
nimic este lipsit de înțelegere. 12 Cel stricat dorește
prada oamenilor răi, dar rădăcina celor drepți rodește.
13 Cel stricat este prins în capcană prin fărădelegea

buzelor sale, dar cel drept va ieși din tulburare. 14
Un om va fi săturat cu bine prin rodul gurii sale, și
recompensa mâinilor omului îi va fi restituită. 15 Calea
unui nebun este dreaptă în propriii lui ochi, dar cel ce
dă ascultare sfatului este înțelept. 16 Furia unui nebun
este imediat cunoscută, dar un om chibzuit acoperă
rușinea. 17 Cel ce spune adevăr declară dreptate, dar
un martor fals, înșelăciune. 18 Este unul care vorbește
ca străpungerile unei săbii, dar limba celor înțelepți este
sănătate. 19 Buza adevărului va fi întemeiată, pentru
totdeauna, dar o limbă mincinoasă este numai pentru o
clipă. 20 Înșelăciune este în inima celor ce plănuiesc
răul, dar a sfătuitorilor păcii este bucuria. 21 Niciun
rău nu se va întâmpla celui drept, dar cei stricați vor fi
umpluți cu ticăloșii. 22 Buze mincinoase sunt urâciune
pentru DOMNUL, dar cei ce lucrează după adevăr sunt
desfătarea lui. 23 Un om chibzuit ascunde cunoaștere,
dar inima proștilor vestește nechibzuință. 24 Mâna celor
harnici va conduce, dar cel leneș va fi sub tribut. 25
Întristarea din inima omului o face să se aplece, dar un
cuvânt bun face inima veselă. 26 Cel drept este nespus
mai bun decât vecinul său, dar calea celor stricați îi
amăgește. 27 Leneșul nu își frige vânatul, dar averea
omului harnic este prețioasă. 28 În calea dreptății este
viață, și în cărarea ei nu este moarte.

13 Un fiu înțelept ascultă instruirea tatălui său, dar
un batjocoritor nu ascultă mustrarea. 2 Un om va
mânca ce este bun prin rodul gurii sale, dar sufletul
călcătorilor [de lege] va mânca violență. 3 Cel ce își
păzește gura își păstrează viața, dar cel ce își deschide
larg buzele va avea distrugere. 4 Sufletul celui leneș
dorește și nu are nimic; dar sufletul celor harnici va fi
îngrășat. 5 Un om drept urăște minciuna, dar un om
stricat este scârbos și ajunge de rușine. 6 Dreptatea
păzește pe cel integru în calea sa, dar stricăciunea
răstoarnă pe păcătos. 7 Este unul care face pe bogatul,
totuși nu are nimic; este unul care face pe săracul,
totuși are mari bogății. 8 Răscumpărarea vieții unui om
sunt bogățiile sale, dar săracul nu ascultă mustrarea. 9
Lumina celor drepți se bucură, dar lampa celor stricați
va fi stinsă. 10 Numai prin mândrie vine cearta, dar
înțelepciunea este cu cei bine sfătuiți. 11 Averea
obținută prin deșertăciune va fi micșorată, dar cel ce
adună prin muncă va crește. 12 Speranța amânată face
inima bolnavă, dar când vine dorința, ea este un pom
al vieții. 13 Oricine disprețuiește cuvântul va fi nimicit,
dar cel ce se teme de poruncă va fi răsplătit. 14 Legea
celui înțelept este un izvor al vieții, pentru a depărta de
capcanele morții. 15 Buna înțelegere dă favoare, dar
calea călcătorilor [de lege] este grea. 16 Fiecare om
chibzuit lucrează cu cunoaștere, dar un prost își dă
pe față nechibzuința. 17 Un mesager stricat cade în
ticăloșie, dar un ambasador credincios este sănătate.
18 Sărăcie și rușine vor fi pentru cel ce refuză instruirea,
dar cel ce dă atenție mustrării va fi onorat. 19 Dorința
împlinită este dulce pentru suflet, dar este urâciune
pentru proști să se depărteze de rău. 20 Cel ce umblă
cu oameni înțelepți va fi înțelept, dar un însoțitor al
proștilor va fi nimicit. 21 Răul urmărește pe păcătoși,
dar cei drepți vor fi răsplătiți cu bine. 22 Un om bun lasă
o moștenire copiilor copiilor săi, dar averea păcătosului
este păstrată pentru cel drept. 23 Mâncare multă este
în arătura celui sărac, dar este unul nimicit din lipsă de
judecată. 24 Cel care cruță nuiaua sa își urăște fiul,
dar cel care îl iubește, îl disciplinează la timp. 25 Cel
drept mănâncă până la săturarea sufletului său, dar
pântecele celor stricați va duce lipsă.

14 Fiecare femeie înțeleaptă își zidește casa, dar
nechibzuita o dărâmă cu mâinile ei. 2 Cel ce
umblă în integritatea lui se teme de DOMNUL, dar
cel ce este pervers în căile sale îl disprețuiește. 3 În
gura celui nebun este un toiag al mândriei, dar buzele
celor înțelepți îi vor păstra. 4 Unde nu sunt boi, ieslea
este curată; dar mult câștig este prin tăria boului. 5 Un
martor credincios nu minte, dar un martor fals vântură
minciuni. 6 Un batjocoritor caută înțelepciunea și nu o
găsește, dar cunoașterea este ușoară pentru cel ce
înțelege. 7 Pleacă din prezența unui om prost, când
nu găsești în el buzele cunoașterii. 8 Înțelepciunea
celui chibzuit este să cunoască propria sa cale, dar
nechibzuința proștilor este înșelăciune. 9 Nebunii iau în
râs păcatul, dar printre drepți este favoare. 10 Inima
își cunoaște propria ei amărăciune, și un străin nu se
amestecă în bucuria ei. 11 Casa celor stricați va fi
dărâmată, dar tabernacolul celor integri va înflori. 12
Este o cale care i se pare dreaptă unui om, dar sfârșitul
ei sunt căile morții. 13 Chiar în râs inima este plină
de durere, și sfârșitul acelei veselii este întristare. 14
Cel care decade în inimă va fi umplut cu propriile sale
căi, și un om bun va fi umplut din el însuși. 15 Cel
simplu crede fiecare cuvânt, dar omul chibzuit se uită
bine la umblarea lui. 16 Un om înțelept se teme și
se depărtează de rău, dar prostul se înfurie și este
încrezător. 17 Cel care repede se mânie lucrează
nechibzuit, și un bărbat al planurilor stricate este urât
de alții. 18 Cei simpli moștenesc nechibzuință, dar cei
chibzuiți sunt încoronați cu cunoaștere. 19 Cei răi se
apleacă în fața celor buni, și cei stricați la porțile celui
drept. 20 Cel sărac este urât chiar de aproapele său,
dar cel bogat are mulți prieteni. 21 Cel ce disprețuiește
pe aproapele său păcătuiește, dar cel ce are milă de
săraci, fericit este. 22 Nu rătăcesc cei ce plănuiesc răul?
Dar milă și adevăr vor fi cu cei ce plănuiesc binele. 23
În toată munca este câștig, dar vorbăria buzelor duce

numai la lipsă. 24 Coroana celor înțelepți este bogăția
lor, dar nechibzuința proștilor este nechibzuință. 25
Un martor adevărat eliberează suflete, dar un martor
înșelător vântură minciuni. 26 În teama de DOMNUL
este încredere puternică, și copiii lui vor avea un loc de
scăpare. 27 Teama de DOMNUL este un izvor de viață,
ca să depărteze de capcanele morții. 28 În mulțimea
poporului stă onoarea împăratului, dar în lipsa poporului
este nimicirea prințului. 29 Cel încet la furie este omul
unei mari înțelegeri, dar cel al unui duh nerăbdător
înalță nechibzuință. 30 O inimă sănătoasă este viața
cărnii, dar invidia este putregaiul oaselor. 31 Cel ce
oprimă pe sărac ocărește pe Făcătorul său, dar cel
ce îl onorează are milă de sărac. 32 Cel stricat este
alungat în stricăciunea lui, dar cel drept are speranță în
moartea sa. 33 Înțelepciunea se odihnește în inima
celui ce are înțelegere, dar ce este în mijlocul proștilor
este făcut cunoscut. 34 Dreptatea înalță o națiune, dar
păcatul este ocară pentru orice popor. 35 Favoarea
împăratului este îndreptată spre un servitor înțelept,
dar furia lui este împotriva celui ce aduce rușinea.

15 Un răspuns blând înlătură furia, dar cuvintele
apăsătoare întărâtă mânia. 2 Limba înțelepților
folosește corect cunoașterea, dar gura proștilor revarsă
nechibzuință. 3 Ochii DOMNULUI sunt în fiecare loc,
privind răul și binele. 4 O limbă sănătoasă este un
pom al vieții, dar perversitate în ea este o spărtură
în duh. 5 Un nebun disprețuiește instruirea tatălui
său, dar cel ce dă atenție mustrării este chibzuit. 6
În casa celui drept este mult tezaur, dar în veniturile
celui stricat este tulburare. 7 Buzele celor înțelepți
răspândesc cunoaștere, dar inima proștilor nu face la fel.
8 Sacrificiul celor stricați este urâciune pentru DOMNUL,
dar rugăciunea celor integri este desfătarea lui. 9 Calea
celui stricat este urâciune pentru DOMNUL, dar el
iubește pe cel ce urmează dreptatea. 10 Disciplinarea
este apăsătoare pentru cel ce părăsește calea, iar cel
ce urăște mustrarea va muri. 11 Iad și distrugere sunt
înaintea DOMNULUI; cu cât mai mult sunt atunci inimile
copiilor oamenilor. **(Sheol h7585)** 12 Un batjocoritor nu
iubește pe cel care îl mustră, nici nu se va duce la cei
înțelepți. 13 O inimă veselă face înfățișarea voioasă,
dar prin întristarea inimii duhul este frânt. 14 Inima
celui ce are înțelegere caută cunoaștere, dar gura
proștilor se hrănește din nechibzuință. 15 Toate zilele
celui nenorocit sunt rele, dar cel cu o inimă veselă are
un ospăț neîncetat. 16 Mai bine puțin, cu teamă de
DOMNUL, decât mare tezaur cu tulburare. 17 Mai bine
o masă cu verdețuri unde este iubire, decât boul legat la
iesle și ura cu el. 18 Un om furios stârnește certuri, dar
cel încet la mânie liniștește cearta. 19 Calea leneșului
este ca o îngrăditură de spini, dar calea celor drepți
este netezită. 20 Un fiu înțelept face veselie tatălui, dar
un om prost disprețuiește pe mama sa. 21 Nechibzuința
este bucurie pentru cel lipsit de înțelepciune, dar un om
al înțelegerii umblă cu integritate. 22 Fără sfat, scopurile
sunt dezamăgite, dar în mulțimea sfătuitorilor sunt ele
întemeiate. 23 Un om are bucurie prin răspunsul gurii
sale; și ce bun este un cuvânt spus la timpul potrivit!
24 Pentru cel înțelept calea vieții este deasupra, ca el
să se depărteze de iadul de dedesubt. **(Sheol h7585)**
25 DOMNUL va dărâma casa celui mândru, dar el va
întemeia hotarul văduvei. 26 Gândurile celor stricați
sunt urâciune pentru DOMNUL, dar cuvintele celor
puri sunt cuvinte plăcute. 27 Cel lacom de câștig își
tulbură casa, dar cel ce urăște mitele, va trăi. 28
Inima celui drept studiază ca să răspundă, dar gura
celor stricați revarsă lucruri rele. 29 DOMNUL este
departe de cei stricați, dar el ascultă rugăciunea celor
drepți. 30 Lumina ochilor bucură inima, și o veste bună
îngrașă oasele. 31 Urechea care ascultă mustrarea
vieții locuiește printre cei înțelepți. 32 Cel ce refuză
instruirea își disprețuiește propriul său suflet, dar cel
ce ascultă mustrarea obține înțelegere. 33 Teama
de DOMNUL este instruirea înțelepciunii, și înaintea
onoarei este umilința.

16 Pregătirile inimii în om și răspunsul limbii sunt de
la DOMNUL. 2 Toate căile unui om sunt curate în
proprii lui ochi, dar DOMNUL cântărește duhurile. 3
Încredințează lucrările tale DOMNULUI și gândurile
tale vor fi întemeiate. 4 DOMNUL a făcut pentru el
însuși toate lucrurile; da, chiar pe cel stricat pentru ziua
răului. 5 Fiecare om îngâmfat în inimă este urâciune
pentru DOMNUL; deși merge mână în mână, el nu va
rămâne nepedepsit. 6 Prin milă și adevăr nelegiuirea
este îndepărtată, și prin teama de DOMNUL oamenii
se depărtează de rău. 7 Când căile unui om îi plac
DOMNULUI, el face chiar pe dușmanii lui să fie în pace
cu el. 8 Mai bine puțin cu dreptate, decât venituri mari
fără dreptate. 9 Inima unui om plănuiește calea lui,
dar DOMNUL îi conduce pașii. 10 O hotărâre divină
este pe buzele împăratului; gura lui nu încalcă legea în
judecată. 11 O greutate și o balanță dreaptă sunt ale
DOMNULUI; toate greutățile din pungă sunt lucrarea lui.
12 Pentru împărați este urâciune să comită stricăciune,
pentru că tronul este întemeiat prin dreptate. 13 Buzele
drepte sunt desfătarea împăraților și ei iubesc pe acela
care vorbește drept. 14 Furia unui împărat este ca
mesagerii morții, dar un om înțelept o va potoli. 15 În
lumina înfățișării împăratului este viață; și favoarea
lui este ca un nor de ploaie de primăvară. 16 Cu
cât este mai bine a obține înțelepciune decât aur!
Și a obține înțelegere mai de ales decât argint! 17
Calea largă a celor integri este să se depărteze de

rău; cel ce își păzește calea își păstrează sufletul. 18
Mândria merge înaintea distrugerii și un duh îngâmfat
înaintea căderii. 19 Mai bine să ai un duh umil cu
cei de jos, decât să împarți prada cu cei mândri. 20
Cel ce se comportă cu înțelepciune într-un lucru va
găsi binele; și oricine se încrede în DOMNUL este
fericit. 21 Cel înțelept în inimă se va numi chibzuit; și
dulceața buzelor adaugă învățătură. 22 Înțelegerea
este un izvor de viață pentru cel ce o are, dar instruirea
nechibzuiților este nechibzuință. 23 Inima celui înțelept
îi face gura chibzuită și adaugă învățătură buzelor sale.
24 Cuvintele plăcute sunt ca un fagure de miere, dulci
pentru suflet și sănătate pentru oase. 25 Este o cale
care i se pare dreaptă unui om, dar sfârșitul ei sunt
căile morții. 26 Cel ce muncește, muncește pentru el
însuși, fiindcă gura lui pofteşte aceasta de la el. 27
Un om neevlavios sapă să scoată răul la iveală și pe
buzele sale este ca un foc arzător. 28 Un om pervers
seamănă ceartă, și un șoptitor desparte prieteni buni.
29 Un om violent ademenește pe aproapele său și îl
conduce pe calea care nu este bună. 30 El își închide
ochii ca să unelteasca lucruri perverse; mișcându-și
buzele duce răul la împlinire. 31 Capul cărunt este o
coroană a gloriei, dacă este găsit pe calea dreptății. 32
Cel încet la mânie este mai bun decât cel tare, și cel ce
își stăpânește duhul, decât cel ce ia o cetate. 33 Sorțul
este aruncat în poală, dar întregul verdict al acestuia
este al DOMNULUI.

17 Mai bine o bucată de pâine uscată și liniște cu
ea, decât o casă plină de carnea sacrificiilor cu
ceartă. 2 Un servitor înțelept va conduce peste un fiu
care aduce rușine și va avea parte de moștenire între
frați. 3 Creuzetul este pentru argint și cuptorul pentru
aur, dar DOMNUL încearcă inimile. 4 Un făptuitor
al stricăciunii dă atenție buzelor înșelătoare, și un
mincinos deschide urechea la o limbă rea. 5 Oricine
batjocorește pe sărac ocărăște pe Făcătorul său, și cel
care se bucură la dezastre nu va rămâne nepedepsit.
6 Copiii copiilor sunt coroana bătrânilor și gloria copiilor
sunt părinții lor. 7 Prostului nu i se potrivește o vorbire
aleasă; cu atât mai puțin buze mincinoase unui prinț. 8
Un dar este asemenea unei pietre prețioase în ochii
celui ce îl are; oriîncotro se întoarce, prosperă. 9 Cel
ce acoperă o fărădelege caută iubire, dar cel ce tot
repetă un lucru separă prieteni buni. 10 O mustrare își
găsește loc mult mai adânc la un om înțelept, decât o
sută de lovituri la un prost. 11 Un om care face rău
caută numai rebeliune; de aceea împotriva lui va fi
trimis un mesager crud. 12 Mai bine să întâlnească
un om o ursoaică jefuită de puii ei, decât un prost în
nechibzuința lui. 13 Oricine răsplătește cu rău pentru
bine, răul nu se va depărta de casa lui. 14 Începutul
certei este ca atunci când cineva dă drumul la ape;
de aceea părăsește cearta înainte să fii amestecat
în ea. 15 Cel ce declară drept pe cel stricat și cel ce
condamnă pe cel drept, chiar amândoi sunt urâciune
pentru DOMNUL. 16 La ce folosește un preț în mâna
unui prost pentru a obține înțelepciune, văzând că nu
are inimă pentru aceasta? 17 Un prieten iubește în
toate timpurile, și un frate este născut pentru timpuri
de restrişte. 18 Un om lipsit de înțelegere bate palma
și devine garant în prezența prietenilor săi. 19 Cel
ce iubește cearta iubește fărădelegea, și cel ce își
înalță poarta caută distrugere. 20 Cel ce are o inimă
perversă nu găsește niciun bine, și cel ce are o limbă
perversă cade în ticăloșie. 21 Cel ce dă naștere unui
prost face aceasta spre întristarea lui, și tatăl unui
nebun nu are bucurie. 22 O inimă veselă face bine
ca un medicament, dar un duh frânt usucă oasele.
23 Un om stricat ia un dar din sân ca să strice căile
judecății. 24 Înțelepciune este înaintea celui ce are
înțelegere, dar ochii unui prost sunt ațintiți la marginile
pământului. 25 Un fiu prost este o mâhnire pentru tatăl
său și amărăciune pentru cea care l-a născut. 26 De
asemenea să pedepsești pe cel drept nu este bine,
nici să lovești pe prinți pentru echitate. 27 Cel ce are
cunoaștere își cruță cuvintele, și un om al înțelegerii
are un duh ales. 28 Chiar un nebun este considerat
înțelept când își ține gura, și cel ce își închide buzele
ca om chibzuit.

18 Prin dorință un om, separându-se, caută și se
amestecă cu toată înțelepciunea. 2 Un prost nu
își găsește plăcerea în înțelegere, ci în descoperirea
inimii sale. 3 Când vine cel stricat vine și disprețul, și cu
mârșăvia, ocara. 4 Cuvintele gurii unui om sunt ca ape
adânci, iar izvorul înțelepciunii ca un pârâu revărsat.
5 Nu este bine a părtini persoana celui stricat, [nu
este bine] a doborî pe cel drept în judecată. 6 Buzele
prostului intră în ceartă și gura lui cere lovituri. 7 Gura
unui prost îi este nimicire și buzele lui sunt capcana
sufletului său. 8 Vorbele unui bârfitor sunt ca rănile și
coboară în părțile cele mai adânci ale pântecelui. 9 Cel
care de asemenea leneveşte în lucrul său este frate cu
cel care risipește mult. 10 Numele DOMNULUI este un
turn puternic; cel drept aleargă înăuntrul lui și este în
siguranță. 11 Averea bogatului este cetatea lui tare și
ca un zid înalt în îngâmfarea lui. 12 Înainte de nimicire,
inima omului este îngâmfată; și înaintea onoarei, este
umilință. 13 Cel ce răspunde la un lucru înainte să îl
audă, aceasta este prostie și rușine pentru el. 14 Duhul
unui om îi va sprijini neputința, dar cine poate purta un
duh rănit? 15 Inima celui chibzuit obține cunoaștere
și urechea celui înțelept caută cunoaștere. 16 Darul
unui om îi face loc și îl aduce înaintea oamenilor

însemnați. 17 Primul în propria sa cauză pare drept,
dar vine aproapele său și îl cercetează. 18 Sorțul face
să înceteze certurile și separă între cei puternici. 19 Un
frate ofensat este mai greu de câștigat decât o cetate
tare, și certurile lor sunt ca zăbrelele unui castel. 20
Pântecele unui om va fi săturat cu rodul gurii sale; și
cu câștigul buzelor sale se va îndestula. 21 Moarte
și viață sunt în puterea limbii, și cei ce o iubesc vor
mânca din rodul ei. 22 Oricine găsește o soție găsește
un lucru bun și obține favoare de la DOMNUL. 23
Săracul folosește rugăminți, dar cel bogat răspunde cu
asprime. 24 Un om care are prieteni trebuie să se arate
el însuși prietenos; și este un prieten care se lipește
mai aproape ca un frate.

19 Mai bine săracul care umblă în integritatea lui,
decât cel pervers în buzele lui și este un prost.
2 De asemenea, nu este bine ca sufletul să fie lipsit
de cunoaștere; și cel ce se grăbește cu picioarele
sale păcătuiește. 3 Nechibzuința omului îi pervertește
calea, și inima sa se înfurie împotriva DOMNULUI. 4
Averea face mulți prieteni, dar săracul este separat
de aproapele său. 5 Un martor fals nu va rămâne
nepedepsit și cel ce vântură minciuni nu va scăpa. 6
Mulți vor implora favoarea prințului, și fiecare om este
prietenul celui ce dă daruri. 7 Toți frații celui sărac îl
urăsc; cu cât mai mult se îndepărtează prietenii lui
de el? El îi urmărește cu vorbe, totuși ei îi lipsesc. 8
Cel ce obține înțelepciune își iubește propriul suflet;
cel ce păstrează înțelegerea va găsi binele. 9 Un
martor fals nu va rămâne nepedepsit și cel ce vântură
minciuni va pieri. 10 Desfătarea nu este potrivită pentru
un prost; cu atât mai puțin pentru un servitor să aibă
conducere peste prinți. 11 Discernământul unui om
amână mânia sa; și este gloria lui să treacă cu vederea
o fărădelege. 12 Furia împăratului este ca răgetul
leului, dar favoarea lui este ca roua peste iarbă. 13
Un fiu prost este nenorocirea tatălui său, și certurile
soției sunt picurare neîncetată. 14 Casa și averile sunt
moștenirea părinților, și o soție chibzuită este de la
DOMNUL. 15 Lenevia te aruncă într-un somn adânc, și
un suflet trândav va suferi foame. 16 Cel ce păstrează
porunca își păstrează propriul suflet, dar cel care își
disprețuiește căile va muri. 17 Cel ce are milă de sărac
împrumută DOMNULUI, și ceea ce el a dat, el îi va plăti
din nou. 18 Disciplinează pe fiul tău cât este speranță
și nu lăsa sufletul tău să cedeze din cauza plânsului
său. 19 Un om al unei mari furii va suferi pedeapsă;
deoarece, dacă îl eliberezi, totuși va trebui să o faci
din nou. 20 Ascultă sfatul și primește instruirea, ca
să fii înțelept la sfârșitul tău. 21 Multe sunt planurile
în inima unui om; totuși sfatul DOMNULUI, acela va
sta în picioare. 22 Dorința unui om este bunătatea sa,
și un om sărac este mai bun decât un mincinos. 23
Teama de DOMNUL tinde la viață, și cel ce o are va
trăi satisfăcut; nu va fi vizitat de rău. 24 Un leneș își
ascunde mâna în sân și nici măcar nu și-o duce la gură
din nou. 25 Lovește pe batjocoritor și cel simplu va lua
seama; și mustră pe unul ce are înțelegere și el va
înțelege cunoașterea. 26 Cel ce jefuiește pe tată și își
alungă mama, este un fiu care face rușine și aduce
ocară. 27 Încetează, fiul meu, să asculți instruirea care
te abate de la cuvintele cunoașterii. 28 Un martor
neevlavios batjocorește judecata, și gura celui stricat
mănâncă nelegiuire. 29 Judecați sunt pregătite pentru
batjocoritori și lovituri pentru spatele proștilor.

20 Vinul este un batjocoritor, băutura tare este
zgomotoasă; și oricine este înșelat cu ele nu
este înțelept. 2 Spaima unui împărat este ca răgetul
unui leu; oricine îl provoacă la mânie păcătuiește
împotriva propriului suflet. 3 Este onoare pentru un om
să se oprească de la ceartă, dar fiecare nebun se va
amesteca. 4 Cel leneș nu va ara din cauza frigului;
de aceea va cerși la seceriș și nu va avea nimic. 5
Sfatul în inima omului este ca apa adâncă, dar un om
al înțelegerii îl va scoate afară. 6 Cei mai mulți oameni
vor vesti fiecare propria bunătate, dar cine poate găsi
un om credincios? 7 Cel drept umblă în integritatea
sa; copiii lui sunt binecuvântați după el. 8 Un împărat
care șade pe tronul de judecată risipește tot răul cu
ochii săi. 9 Cine poate spune: Mi-am curățit inima, sunt
purificat de păcatul meu? 10 Greutăți diferite și măsuri
diferite, amândouă sunt același fel de urâciune pentru
DOMNUL. 11 Chiar un copil este cunoscut prin faptele
sale, dacă lucrarea sa este pură și dacă este dreaptă.
12 Urechea care aude și ochiul care vede, DOMNUL le-
a făcut chiar pe amândouă. 13 Nu iubi somnul, ca nu
cumva să ajungi la sărăcie; deschide-ți ochii și te vei
sătura cu pâine. 14 Rău! Rău! spune cumpărătorul, dar
după ce pleacă pe calea sa, atunci se fălește. 15 Este
aur și o mulțime de rubine, dar buzele cunoașterii sunt
bijuterie de preț. 16 Ia-i haina celui care este garant
pentru un străin și ia o garanție de la el pentru o femeie
străină. 17 Pâinea înșelăciunii este dulce pentru un
om, dar după aceea gura i se va umple cu pietriș. 18
Fiecare scop este întemeiat prin sfat; și cu sfat bun
fă război. 19 Cel ce umblă ca un bârfitor dezvăluie
taine; de aceea nu te amesteca cu cel ce flatează cu
buzele sale. 20 Oricine înjură pe tatăl său, sau pe
mama sa, lampa lui va fi stinsă în negrul întunericului.
21 O moștenire poate fi obținută în grabă la început,
dar sfârșitul ei nu va fi binecuvântat. 22 Nu spune: Voi
răsplăti răul! Ci așteaptă pe DOMNUL și el te va salva.
23 Greutăți diferite sunt urâciune pentru DOMNUL,
și o balanță înșelătoare nu este bună. 24 Umbletele

omului sunt de la DOMNUL; cum poate atunci un om
să înțeleagă propria cale? 25 Este o cursă pentru omul
care mănâncă ceea ce este sfânt și după promisiuni
face cercetare. 26 Un împărat înțelept risipește pe cei
stricați și trece cu roata peste ei. 27 Duhul omului este
candela DOMNULUI, cercetând toate părțile adânci ale
pântecelui. 28 Mila și adevărul păstrează pe împărat, și
tronul său este susținut prin milă. 29 Gloria tinerilor
este puterea lor, și frumusețea bătrânilor este părul
cărunt. 30 Învinețirea unei răni curăță de rău; la fel și
loviturile, părțile ascunse ale pântecelui.

21 Inima împăratului este în mâna DOMNULUI,
precum râurile de ape: el o întoarce oriîncotro
voiește. 2 Fiecare cale a omului este dreaptă în propriii
ochi, dar DOMNUL cumpănește inimile. 3 A face
dreptate și judecată este pentru DOMNUL mai bine
primit decât sacrificiul. 4 O privire măreață și o inimă
mândră și arătura celui stricat, sunt păcat. 5 Gândurile
celui harnic tind doar la abundență dar ale fiecăruia care
este pripit doar la lipsă. 6 Obținerea de tezaure printr-o
limbă mincinoasă este o deșertăciune aruncată încolo
și încoace de cei ce caută moartea. 7 Jaful celor stricați
îi va nimici, pentru că refuză să facă judecată. 8 Calea
omului este perversă și sucită, dar cât despre cel pur,
lucrarea lui este dreaptă. 9 Mai bine este să locuiești
într-un colț al acoperișului casei, decât cu o femeie
arțăgoasă într-o casă largă. 10 Sufletul celui stricat
dorește rău; aproapele său nu găsește favoare în ochii
lui. 11 Când batjocoritorul este pedepsit, cel simplu este
făcut înțelept; și când cel înțelept este instruit, primește
cunoaștere. 12 Omul drept cu înțelepciune ia aminte
la casa celui stricat, dar Dumnezeu răstoarnă pe cei
stricați din cauza stricăciunii lor. 13 Oricine își astupă
urechile la strigătul săracului, va striga și el, dar nu va fi
ascultat. 14 Un dar dat în taină potolește mânia, și o
răsplată în sân, furia aprinsă. 15 Este bucurie pentru
cel drept să facă judecată, dar nimicire va fi celor ce
lucrează nelegiuire. 16 Omul care rătăcește în afara căii
înțelegerii va rămâne în adunarea celor morți. 17 Cel
ce iubește plăcerea va fi un om sărac; cel ce iubește
vinul și untdelemnul nu va fi bogat. 18 Cel stricat va
fi o răscumpărare pentru cel drept și călcătorul de
lege pentru cel integru. 19 Mai bine este să locuiești
în pustie, decât cu o femeie certăreață și mânioasă.
20 Este un tezaur de dorit și untdelemn în locuința
înțeleptului, dar un om prost le cheltuiește complet. 21
Cel ce urmează dreptate și milă găsește viață, dreptate
și onoare. 22 Un om înțelept escaladează cetatea celui
tare și dărâmă tăria încrederii ei. 23 Oricine își ține
gura sa și limba sa, își ține sufletul lui de la tulburare.
24 Batjocoritor mândru și îngâmfat este numele lui,
al celui ce lucrează în furie mândră. 25 Dorința celui
leneș îl ucide, fiindcă mâinile lui refuză să muncească.
26 El dorește cu lăcomie cât este ziua de lungă, dar
cel drept dă și nu se zgârcește. 27 Sacrificiul celui
stricat este urâciune; cu cât mai mult când îl aduce
cu o minte stricată? 28 Un martor fals va pieri, dar
omul care ascultă vorbește statornic. 29 Un om stricat
își înăsprește fața, dar cel integru își conduce calea.
30 Nu este nici înțelepciune, nici înțelegere, nici sfat
împotriva DOMNULUI. 31 Calul este pregătit pentru
ziua bătăliei, dar siguranța este a DOMNULUI.

22 Un nume bun este mai de ales decât mari bogății
și favoare binevoitoare mai bine decât aur și
argint. 2 Cel bogat și cel sărac se întâlnesc; DOMNUL
este făcătorul lor al tuturor. 3 Un om chibzuit prevede
răul și se ascunde, dar simplii merg înainte și sunt
pedepsiți. 4 Prin umilință și teama de DOMNUL sunt
bogății și onoare și viață. 5 Spini și capcane sunt în
calea celui pervers; cel ce își păstrează sufletul va fi
departe de ele. 6 Educă un copil pe calea pe care
ar trebui să meargă, și când ajunge bătrân nu se va
depărta de ea. 7 Bogatul stăpânește peste sărac și
cel ce ia cu împrumut este servitor al celui ce dă cu
împrumut. 8 Cel ce seamănă nelegiuire va secera
deșertăciune, și nuiaua mâniei sale se va sfârși. 9 Cel
ce are un ochi mărinimos va fi binecuvântat, fiindcă
dă săracului din pâinea lui. 10 Alungă batjocoritorul și
cearta se va duce; da, discordia și ocara vor înceta. 11
Cel ce iubește puritatea inimii, pentru harul buzelor sale
împăratul îi va fi prieten. 12 Ochii DOMNULUI păstrează
cunoașterea și el răstoarnă cuvintele călcătorului de
lege. 13 Leneșul spune: Este un leu afară, voi fi ucis pe
străzi. 14 Gura femeilor străine este o groapă adâncă;
cel ce este detestat de DOMNUL va cădea în ea.
15 Nechibzuința este legată în inima unui copil, dar
nuiaua disciplinării o va alunga departe de la el. 16
Cel ce oprimă pe sărac ca să își mărească bogățiile
și cel ce dă celui bogat, vor ajunge cu siguranță la
lipsă. 17 Apleacă-ți urechea și ascultă cuvintele celui
înțelept și dedică-ți inima cunoașterii mele. 18 Fiindcă
este un lucru plăcut dacă le ții înăuntrul tău; ele vor fi
întru totul potrivite pe buzele tale. 19 Eu ți-am făcut
cunoscută astăzi, tocmai ție, pentru ca încrederea ta
să fie în DOMNUL. 20 Nu ți-am scris lucruri alese
în sfaturi și cunoaștere, 21 Ca să îți fac cunoscută
certitudinea cuvintelor adevărului, ca să răspunzi cu
cuvintele adevărului acelora ce trimit la tine? 22 Nu
jefui pe sărac, pentru că el este sărac; nici nu asupri
pe cel nenorocit la poartă, 23 Fiindcă DOMNUL va
pleda în cauza lor și va prăda sufletul acelora ce i-au
prădat. 24 Nu te împrieteni cu un om mânios și nu
merge împreună cu un om furios, 25 Ca nu cumva să
înveți căile lui și să obții o capcană pentru sufletul tău.

26 Nu fi unul dintre cei ce bat palma, sau din cei care
sunt garanți pentru datorii. 27 Dacă nu ai nimic de plătit,
de ce să ia patul tău de sub tine? 28 Nu scoate vechea
piatră de hotar, pe care părinții tăi au pus-o. 29 Vezi
tu un om harnic în ocupația lui? El va sta în picioare
înaintea împăraților; nu va sta în picioare înaintea celor
neînsemnați.

23 Când te așezi să mănânci cu un conducător, cu
atenție ia aminte la ce este înaintea ta; 2 Și pune
un cuțit la gâtul tău, dacă ești un om dedat apetitului.
3 Nu dori delicatesele lui, fiindcă ele sunt mâncare
înșelătoare. 4 Nu munci ca să fii bogat; oprește-te de
la propria ta înțelepciune. 5 Îți vei aținti ochii asupra
a ceva ce nu este? Fiindcă bogățiile cu siguranță își
fac aripi; ele zboară departe ca o acvilă spre cer. 6
Nu mânca pâinea aceluia ce are un ochi rău, nici nu
dori delicatesele lui, 7 Fiindcă așa cum gândește în
inima lui, așa este el; Mănâncă și bea, îți spune el;
dar inima lui nu este cu tine. 8 Bucata pe care ai
mâncat-o, o vei vărsa și îți vei pierde cuvintele dulci.
9 Nu vorbi în urechile unui prost, fiindcă va dispreţui
înțelepciunea cuvintelor tale. 10 Nu scoate pietrele
vechi de hotar și nu intra în câmpurile celor fără tată,
11 Fiindcă răscumpărătorul lor este puternic; va pleda
împotriva ta în cauza lor. 12 Dedică-ți inima instruirii și
urechile tale cuvintelor cunoașterii. 13 Nu cruța copilul
de la disciplinare, fiindcă dacă îl bați cu nuiaua, nu va
muri. 14 Bate-l cu nuiaua și îi vei elibera sufletul din iad.
(Sheol h7585) 15 Fiul meu, dacă inima ta este înțeleaptă,
inima mea se va bucura, chiar a mea. 16 Da, rărunchii
mei se vor bucura când buzele tale spun lucruri drepte.
17 Să nu invidieze inima ta pe păcătoși, ci rămâi în
teama de DOMNUL cât este ziua de lungă. 18 Căci
cu siguranță este un viitor și așteptarea ta nu va fi
stârpită. 19 Ascultă fiul meu și fii înțelept și călăuzește-
ți inima pe cale. 20 Nu fi printre băutorii de vin, printre
destrăbălații mâncători de carne; 21 Fiindcă bețivul și
mâncăciosul vor ajunge la sărăcie; și somnolența va
îmbrăca pe un om în zdrențe. 22 Dă ascultare tatălui
tău care te-a născut și nu dispreţui pe mama ta când
este bătrână. 23 Cumpără adevărul și nu îl vinde; de
asemenea înțelepciunea și instruirea și înțelegerea. 24
Tatăl celui drept se va bucura mult, și cel ce naște un
copil înțelept va avea bucurie de la el. 25 Tatăl tău și
mama ta vor fi veseli, și cea care te-a născut se va
bucura. 26 Fiul meu, dă-mi inima ta și lasă-ți ochii să
observe căile mele. 27 Fiindcă o curvă este un șanț
adânc, și o femeie străină este o groapă strâmtă. 28 De
asemenea ea pândește ca după pradă și înmulțește pe
călcătorii de lege între oameni. 29 Cine are vaiet? Cine
are întristări? Cine are certuri? Cine are bolboroseli?
Cine are răni fără motiv? Cine are roșeața ochilor? 30
Cei ce adastă îndelung la vin, cei ce se duc să caute
vinul amestecat. 31 Nu te uita la vin când este roșu,
când își arată culoarea în pahar, când se mișcă singur.
32 La urmă mușcă precum un șarpe și înțeapă ca o
viperă. 33 Ochii tăi vor privi femei străine și inima ta
va rosti lucruri perverse. 34 Da, vei fi ca acela ce se
întinde în mijlocul mării, sau ca acela ce se întinde în
vârful unui catarg. 35 M-au lovit, vei spune tu, și nu am
fost rănit; m-au bătut și nu am simțit; când mă voi trezi?
Îl voi căuta din nou.

24 Nu invidia pe oamenii răi, nici nu dori să fii cu ei.
2 Fiindcă inima lor studiază nimicirea și buzele
lor vorbesc ticăloșie. 3 Prin înțelepciune este zidită
o casă; și prin înțelegere este întemeiată; 4 Și prin
cunoaștere vor fi încăperile umplute cu toate averile
prețioase și plăcute. 5 Un om înțelept este puternic; da,
un om al cunoașterii mărește puterea. 6 Căci prin sfat
înțelept îți vei purta războiul, și în mulțimea sfătuitorilor
este siguranță. 7 Înțelepciunea este prea înaltă pentru
un nebun; el nu își deschide gura la poartă. 8 Cel ce
plănuiește să facă răul va fi numit o persoană ticăloasă.
9 Gândul la nechibzuință este păcat, și batjocoritorul
este urâciune pentru oameni. 10 Dacă leșini în ziua
de restrişte, puterea ta este mică. 11 Dacă te abții
să eliberezi pe cei duși la moarte și pe aceia ce sunt
gata să fie uciși, 12 Dacă spui: Iată, noi nu am știut
aceasta; nu ia aminte el, cel ce cumpănește inimile?
Și cel ce îți păzește sufletul, nu știe aceasta? Și nu
va întoarce fiecărui om conform faptelor sale? 13 Fiul
meu, mănâncă miere, pentru că este bună; și fagurele
care este dulce pentru cerul gurii tale; 14 Așa va fi
cunoașterea înțelepciunii pentru sufletul tău; după ce ai
găsit-o, atunci va fi o răsplată și așteptarea ta nu va
fi stârpită. 15 Nu pândi stricatule, împotriva locuinței
celui drept; nu jefui locul lui de odihnă; 16 Fiindcă un
om drept cade de șapte ori și se ridică din nou, dar
cel stricat va cădea în ticăloșie. 17 Nu te bucura când
dușmanul tău cade și nu lăsa să se veselească inima
ta când el se poticnește, 18 Ca nu cumva DOMNUL să
vadă și să nu îi placă și să își întoarcă furia de la el. 19
Nu te îngrijora din cauza celor răi, nici nu fi invidios pe
cei stricați, 20 Deoarece pentru cel rău nu va fi nicio
răsplată; candela celui stricat va fi stinsă. 21 Fiul meu,
teme-te de DOMNUL și de împărat; și nu te amesteca
cu cei ce sunt dedați schimbării, 22 Căci nenorocirea
lor va veni dintr-o dată și cine știe ruina amândurora?
23 Acestea aparțin de asemenea înțeleptului. Nu este
bine să părtinești oamenii la judecată. 24 Cel ce spune
celui stricat: Tu ești drept; pe el îl va blestema poporul,
națiunile îl vor detesta; 25 Dar celor ce îl mustră va fi
desfătare și o bună binecuvântare va veni peste ei. 26
Fiecare va săruta buzele celui ce dă un răspuns drept.

27 Pregătește-ți lucrarea de afară și potrivește-ți-o la
câmp, și după aceea zidește-ți casa. 28 Nu fi martor
fără motiv împotriva aproapelui tău; și nu înșela cu
buzele tale. 29 Nu spune: Îi voi face cum mi-a făcut; îi
voi întoarce omului conform faptelor sale. 30 Am trecut
pe lângă câmpul leneșului și pe lângă via omului lipsit
de înțelegere, 31 Și, iată, peste tot crescuseră spini, și
mărăcini acoperiseră suprafața ei și zidul ei de piatră a
fost dărâmat. 32 Atunci am văzut și cu grijă am luat
aminte; m-am uitat la acestea și am primit instruire. 33
Încă puțin somn, puțină ațipire, puțină încrucișare a
mâinilor pentru a dormi; 34 Așa va veni sărăcia ta ca
unul care călătorește și lipsa ta ca un om înarmat.

25 Acestea sunt de asemenea proverbe ale lui
Solomon, pe care bărbații lui Ezechia, împăratul
lui Iuda, le-au transcris. 2 Este gloria lui Dumnezeu
să ascundă un lucru, dar onoarea împăraților este să
cerceteze un lucru. 3 Cerul pentru înălțime, pământul
pentru adâncime și inima împăraților este de nepătruns.
4 Îndepărtează zgura de pe argint și argintarului îi va ieși
un vas. 5 Înlătură pe cel stricat dinaintea împăratului și
tronul lui va fi întemeiat în dreptate. 6 Nu te semeți
în prezența împăratului și nu sta în picioare în locul
celor mari; 7 Fiindcă mai bine este să ți se spună:
Vino aici sus; decât să fii înjosit în prezența prințului pe
care ochii tăi l-au văzut. 8 Nu te grăbi să te arunci la
ceartă, ca nu cumva în cele din urmă să nu știi ce să
faci, când aproapele tău te face de rușine. 9 Dezbate
cauza ta cu aproapele tău și nu dezvălui o taină altuia,
10 Ca nu cumva să te facă de rușine cel ce îl aude și
dezonoarea ta să nu o poți înlătura. 11 Un cuvânt spus
la timp potrivit, este ca mere de aur încrustate în argint.
12 Ca un cercel de aur și ca o podoabă de aur pur, așa
este un mustrător înțelept asupra urechii ascultătoare.
13 Ca răceala zăpezii în timpul secerișului, așa este
un mesager credincios pentru cei ce îl trimit, fiindcă
răcorește sufletul stăpânilor lui. 14 Oricine se fălește
cu un dar fals este ca norii și vântul fără ploaie. 15
Prin îndelungă răbdare este un prinț convins și o limbă
blândă zdrobește osul. 16 Ai găsit miere? Mănâncă
atât cât să îți fie de ajuns, ca nu cumva să te saturi de
aceasta și să o vomiți. 17 Retrage-ți piciorul din casa
aproapelui tău, ca nu cumva să se sature de tine și
să te urască. 18 Un om care aduce o mărturie falsă
împotriva aproapelui său este un baros și o sabie și o
săgeată ascuțită. 19 Încrederea într-un om necredincios
în timp de tulburare este ca un dinte rupt și un picior
scrântit. 20 Ca cel ce îți scoate haina pe vreme rece și
ca oțetul pe silitră, așa este cel ce cântă cântece unei
inimi îndurerate. 21 Dacă dușmanul tău este flămând,
dă-i să mănânce pâine; și dacă este însetat, dă-i să
bea apă; 22 Fiindcă vei îngrămădi cărbuni încinși pe
capul lui și DOMNUL te va răsplăti. 23 Vântul de nord
alungă ploaia; tot așa [alungă] o înfățișare mânioasă
limba calomniatoare. 24 Mai bine să locuiești într-un
colț al acoperișului casei, decât cu o femeie arțăgoasă
și într-o casă largă. 25 Ca ape reci pentru un suflet
însetat, așa este o veste bună dintr-o țară îndepărtată.
26 Un om drept, căzând înaintea celui stricat, este ca o
fântână tulburată și ca un izvor spurcat. 27 Nu este
bine să mănânci multă miere; așa și pentru oameni să
caute propria lor glorie nu este glorie. 28 Cel ce nu
are stăpânire peste propriul său duh, este ca o cetate
dărâmată, fără ziduri.

26 Ca zăpada vara și ploaia la seceriș, așa și
onoarea nu este potrivită pentru un prost. 2 Cum
rătăcește pasărea, cum zboară rândunica, tot așa nu
va veni blestemul neîntemeiat. 3 Un bici pentru cal, un
frâu pentru măgar și o nuia pentru spatele prostului. 4
Nu răspunde unui prost conform nechibzuinței lui, ca nu
cumva și tu să fii asemenea lui. 5 Răspunde unui prost
conform nechibzuinței lui, ca nu cumva să fie înțelept în
îngâmfarea lui. 6 Cel ce trimite un mesaj prin mâna unui
prost, retează picioarele și bea pagubă. 7 Picioarele
șchiopului nu sunt egale; așa este o parabolă în gura
proștilor. 8 Precum cel ce pune o piatră în praștie, așa
este cel ce dă onoare unui prost. 9 Precum un spin
străpunge mâna bețivului, așa este o parabolă în gura
proștilor. 10 Dumnezeul cel mare care a făcut toate
lucrurile răsplătește deopotrivă prostului și răsplătește
călcătorilor de lege. 11 Cum se întoarce un câine la
vărsătura lui, așa se întoarce un prost la nechibzuința
lui. 12 Vezi un om înțelept în îngâmfarea lui? Este mai
multă speranță pentru un prost decât pentru el. 13
Leneșul spune: Este un leu pe cale; un leu este pe
străzi. 14 Cum se răsucește ușa pe balamalele ei, tot
așa și leneșul pe patul său. 15 Leneșul își ascunde
mâna în sân; îl mâhnește să o mai ducă din nou la
gură. 16 Leneșul este mai înțelept în îngâmfarea lui
decât șapte bărbați care pot întoarce un motiv. 17
Cel ce trece alăturea și se amestecă în cearta care
nu îi aparține, este ca unul care apucă un câine de
urechi. 18 Precum un nebun care aruncă tăciuni, săgeți
și moarte, 19 Așa este cel ce înșală pe aproapele său
și spune: Nu glumesc doar? 20 Unde nu este lemn,
focul se stinge; tot așa, unde nu este bârfitor, cearta
încetează. 21 Precum cărbuni [sunt] pentru cărbuni
aprinși și lemn pentru foc, așa este un bărbat certăreț
pentru aprinderea certei. 22 Cuvintele unui bârfitor
sunt ca rănile și coboară în părțile cele mai adânci ale
pântecelui. 23 Buze arzătoare și o inimă stricată sunt ca
un ciob acoperit cu zgura argintului. 24 Cel ce urăște se
preface cu buzele sale și strânge înșelăciune înăuntrul
său; 25 Când vorbește amabil, să nu îl crezi, fiindcă

sunt șapte urâciuni în inima lui. 26 Cel a cărui ură este
acoperită prin înșelătorie, stricăciunea lui va fi arătată
înaintea întregii adunări. 27 Oricine sapă o groapă va
cădea în ea; și cel ce rostogolește o piatră, aceasta se
va întoarce asupra lui. 28 O limbă mincinoasă urăște
pe cei nenorociți prin ea, și o gură lingușitoare lucrează
ruină.

27 Nu te făli cu ziua de mâine, fiindcă nu știi ce
poate aduce o zi. 2 Altul să te laude și nu gura
ta; un străin și nu buzele tale. 3 O piatră este grea și
nisipul este greu, dar furia nebunului este mai grea
decât amândouă. 4 Furia este crudă și mânia cumplită,
dar cine este în stare să stea în picioare în fața invidiei?
5 Mustrarea pe față este mai bună decât iubirea tainică.
6 Credincioase sunt rănile unui prieten, dar sărutările
unui dușman sunt înșelătoare. 7 Sufletul sătul se
scârbește de un fagure, dar pentru sufletul flămând
fiecare lucru amar este dulce. 8 Precum o pasăre ce
rătăcește de la cuibul ei, așa este un om ce rătăcește
de la locul lui. 9 Untdelemnul și parfumul bucură inima;
așa face dulceața prietenului unui om prin sfat inimos.
10 Nu părăsi pe prietenul tău și nici pe prietenul tatălui
tău; nici nu intra în casa fratelui tău în ziua nenorocirii
tale; fiindcă mai bun este un vecin aproape, decât un
frate îndepărtat. 11 Fiul meu, fii înțelept și înveselește-
mi inima, ca să răspund celui ce mă ocărăște. 12 Un
om chibzuit prevede răul și se ascunde, dar simplii
merg înainte și sunt pedepsiți. 13 Ia-i haina celui care
este garant pentru un străin; și ia o garanție de la el
pentru o femeie străină. 14 Cel ce binecuvântează pe
prietenul său cu voce tare, sculându-se devreme de
dimineață, aceasta i se va considera un blestem. 15 O
picurare neîncetată într-o zi foarte ploioasă și o femeie
certăreață sunt la fel. 16 Oricine o ascunde, ascunde
vântul și untdelemnul din mâna lui dreaptă, care se
trădează. 17 Fier ascute fier; tot așa un om ascute
înfățișarea prietenului său. 18 Oricine ține smochinul
va mânca din rodul lui; tot așa cel ce îngrijește pe
stăpânul său va fi onorat. 19 Precum în apă, fața
răspunde feței, tot așa inima omului răspunde omului.
20 Iadul și nimicirea nu sunt pline niciodată; tot așa,
ochii omului nu sunt săturați niciodată. **(Sheol h7585)** 21
Precum creuzetul pentru argint și cuptorul pentru aur,
așa este un om, laudei sale. 22 Chiar dacă ai pisa
un nebun în piuă printre grăunțe cu un pisălog, totuși
nechibzuința lui nu se va depărta de el. 23 Fii atent ca
să cunoști starea turmelor tale și privește bine cirezile
tale. 24 Deoarece bogățiile nu sunt pentru totdeauna;
și coroana durează din generație în generație? 25
Fânul se arată și iarba nouă apare și ierburile munților
sunt strânse. 26 Mieii sunt pentru îmbrăcămintea ta
și caprele sunt prețul câmpului. 27 Și vei avea destul
lapte de capră pentru mâncarea ta, pentru mâncarea
casei tale și pentru întreținerea servitoarelor tale.

28 Cel stricat fuge când nu îl urmărește nimeni,
dar cei drepți sunt cutezători ca un leu. 2 Din
cauza fărădelegii unei țări sunt mulți prinți în ea, dar
printr-un om al priceperii și cunoașterii, starea țării va fi
prelungită. 3 Un om sărac care asuprește pe sărac este
ca o ploaie torențială care nu lasă mâncare. 4 Cei ce
părăsesc legea laudă pe cei stricați, dar cei ce țin legea
se luptă cu ei. 5 Oamenii răi nu înțeleg judecata, dar
cei ce caută pe DOMNUL înțeleg totul. 6 Mai bun este
săracul care umblă în integritatea lui, decât cel care
este pervers în căile lui, deși este bogat. 7 Oricine ține
legea este un fiu înțelept, dar cel ce este un însoțitor
al celor destrăbălați rușinează pe tatăl său. 8 Cel ce
prin camătă și câștig nedrept își mărește averea, o va
aduna pentru cel ce se va milostivi de săraci. 9 Cel
ce își întoarce urechea de la auzirea legii, chiar [și]
rugăciunea lui va fi urâciune. 10 Oricine duce pe cei
drepți în rătăcire pe o cale rea, va cădea el însuși în
propria lui groapă; dar cei integri vor avea în posesiune
lucruri bune. 11 Omul bogat este înțelept în îngâmfarea
lui, dar săracul care are înțelegere îl cercetează. 12
Când cei drepți se bucură este o mare glorie, dar
când cei stricați se ridică, omul se ascunde. 13 Cel
ce își acoperă păcatele nu va prospera, dar oricine le
mărturisește și se lasă de ele va primi milă. 14 Fericit
este omul care se teme întotdeauna, dar cel ce își
împietrește inima va cădea în ticăloșie. 15 Precum
un leu care rage și un urs căutând pradă, așa este
un conducător stricat peste poporul sărac. 16 Prințul
care duce lipsă de înțelegere este și un mare opresor,
dar cel ce urăște lăcomia își va lungi zilele. 17 Un om
care varsă violent sângele oricărei persoane va fugi la
groapă; să nu îl oprească nimeni. 18 Oricine umblă cu
integritate va fi salvat, dar cel pervers în căile lui va
cădea fără întârziere. 19 Cel ce își ară pământul va
avea multă pâine, dar cel ce se duce după oameni de
nimic va avea destulă sărăcie. 20 Un om credincios va
abunda cu binecuvântări, dar cel ce se grăbește să fie
bogat nu va fi nevinovat. 21 Nu este bine să părtinești
oamenii; chiar pentru o bucată de pâine acel om va
călca legea. 22 Cel ce se grăbește să se îmbogățească
are un ochi rău și nu ia aminte că sărăcia va veni
peste el. 23 Cel care mustră un om la sfârșit va găsi
mai multă favoare decât cel ce lingușește cu limba.
24 Oricine jefuiește pe tatăl său sau pe mama sa și
spune: Nu este fărădelege; același este însoțitorul unui
nimicitor. 25 Cel mândru în inimă stârnește ceartă, dar
cel ce își pune încrederea în DOMNUL va fi îngrășat.
26 Cel ce se încrede în propria inimă este un prost, dar
oricine umblă cu înțelepciune va fi eliberat. 27 Cel ce

dă săracului nu va duce lipsă, dar cel ce își acoperă
ochii va avea multe blesteme. 28 Când cei stricați se
înalță, oamenii se ascund; dar când pier cei răi, cei
drepți se înmulțesc.

29 Cel care, fiind deseori mustrat, își înțepenește
gâtul, va fi nimicit dintr-o dată și fără remediu. 2
Când cei drepți sunt în autoritate, poporul se bucură;
dar când cel stricat conduce, poporul jelește. 3 Oricine
iubește înțelepciunea bucură pe tatăl său, dar cel
ce se însoțește cu curvele își cheltuiește averea. 4
Prin judecată împăratul întemeiază țara, dar cel ce
primește daruri o dărâmă. 5 Un om care lingușește pe
vecinul său întinde o cursă pentru picioarele sale. 6 În
fărădelegea unui om rău se află o capcană, dar cel
drept cântă și se bucură. 7 Cel drept ia aminte la cauza
săracului, dar cel stricat dă atenție să nu o cunoască. 8
Oamenii batjocoritori aduc o cetate în capcană, dar
oamenii înțelepți întorc furia. 9 Dacă un om înțelept se
ceartă cu un om nebun, fie că se înfurie, fie că râde,
nu este odihnă. 10 Cei setoși de sânge urăsc pe cel
integru, dar cei drepți îi caută sufletul. 11 Un prost își
rostește toată mintea, dar un om înțelept o păstrează
până mai târziu. 12 Dacă un conducător dă ascultare la
minciuni, toți servitorii lui sunt stricați. 13 Săracul și
omul înșelător se întâlnesc, dar DOMNUL le luminează
ochii la amândoi. 14 Împăratul care cu credincioșie
judecă pe sărac va avea tronul lui întemeiat pentru
totdeauna. 15 Nuiaua și mustrarea dau înțelepciune,
dar un copil lăsat de capul lui o face de rușine pe
mama lui. 16 Când cei stricați se înmulțesc, crește
fărădelegea, dar cei drepți vor vedea căderea lor. 17
Corectează pe fiul tău și îți va da odihnă; da, el va
da desfătare sufletului tău. 18 Unde nu este viziune
poporul piere, dar cel ce ține legea, fericit este el. 19 Un
servitor nu va fi corectat prin cuvinte, căci deși înțelege
nu va răspunde. 20 Vezi tu pe un om pripit în vorbele
lui? Este mai multă speranță pentru un prost decât
pentru el. 21 Cel ce cu grijă crește pe servitorul său din
copilărie, el îi va deveni fiu de-a lungul timpului. 22 Un
om mânios stârnește ceartă și un om furios abundă în
fărădelege. 23 Mândria unui om îl va înjosi, dar onoarea
îl va sprijini pe cel umil în duh. 24 Cel ce este partener
cu un hoț își urăște propriul suflet; aude blestemul și
nu îl dă pe față. 25 Teama de om aduce o capcană,
dar oricine își pune încrederea în DOMNUL va fi în
siguranță. 26 Mulți caută favoarea conducătorului, dar
judecata fiecărui om vine de la DOMNUL. 27 Un om
nedrept este o urâciune pentru cel drept, și cel integru
pe cale este urâciune pentru cel stricat.

30 Cuvintele lui Agur, fiul lui Iache, profeția; omul
i-a vorbit lui Itiel, chiar lui Itiel și lui Ucal; 2 Cu
siguranță, eu sunt mai neghiob decât oricare om și
nu am înțelegerea unui om. 3 Nici nu am învățat
înțelepciune, nici nu am cunoașterea celui sfânt. 4 Cine
a urcat în cer, sau a coborât? Cine a strâns vântul
în pumnii săi? Cine a legat apele într-o manta? Cine
a întemeiat toate marginile pământului? Care este
numele lui și care este numele fiului său, dacă poți
spune? 5 Fiecare cuvânt al lui Dumnezeu este pur; el
este un scut pentru cei ce își pun încrederea în el. 6
Nu adăuga la cuvintele lui, ca nu cumva să te mustre și
să fii găsit mincinos. 7 Două lucruri am cerut de la tine;
nu mi le refuza înainte să mor; 8 Îndepărtează de la
mine deșertăciune și minciuni, nu îmi da nici sărăcie,
nici bogăție; hrănește-mă cu mâncare potrivită mie, 9
Ca nu cumva să fiu sătul și să te neg și să spun: Cine
este DOMNUL? Sau ca nu cumva să fiu sărac și să fur
și să iau numele Dumnezeului meu în deșert. 10 Nu
acuza pe un servitor stăpânului său, ca nu cumva să te
blesteme și să fii găsit vinovat. 11 Este o generație
care blestemă pe tatăl lor și nu binecuvântează pe
mama lor. 12 Este o generație care este pură în propriii
ochi și totuși nu este spălată de murdăria lor. 13 Este o
generație, cât de îngâmfați sunt ochii lor! Și pleoapele
lor sunt înălțate. 14 Este o generație a căror dinți sunt
ca săbiile și a căror colți sunt ca niște cuțite, ca să
mănânce pe sărac de pe fața pământului și pe nevoiaș
din mijlocul oamenilor. 15 Lipitoarea are două fiice care
strigă: Dă, dă! Sunt trei lucruri care nu sunt niciodată
săturate, da, patru sunt lucrurile care nu spun: Este
destul: 16 Mormântul și pântecele sterp și pământul
care nu este umplut cu apă și focul care nu spune:
Este destul! (Sheol h7585) 17 Ochiul care își bate joc de
tată și disprețuiește ascultarea de mama sa, corbii din
vale îl vor smulge și acvilele tinere îl vor mânca. 18
Sunt trei lucruri prea minunate pentru mine, da, patru
lucruri pe care nu le cunosc: 19 Calea unei acvile în
văzduh [și] calea unui șarpe pe stâncă [și] calea unei
corăbii în mijlocul mării și calea unui bărbat cu o tânără.
20 Astfel este calea unei femei adultere: mănâncă, își
șterge gura și spune: Nu am făcut nicio stricăciune.
21 Pentru trei lucruri pământul este neliniștit și pentru
patru nu mai poate suporta: 22 Pentru un rob când
domnește și un prost când este săturat cu mâncare,
23 Pentru o femeie odioasă când se căsătorește; și
o roabă ce este moștenitoarea stăpânei ei. 24 Patru
lucruri sunt mici pe pământ, dar sunt foarte înțelepte: 25
Furnicile sunt un popor fără putere, totuși își pregătesc
mâncarea în timpul verii; 26 Iepurii de stâncă sunt doar
un popor firav, totuși își fac locuințele în stânci; 27
Lăcustele nu au împărat, totuși merg înainte în cete; 28
Păianjenul se agață cu mâinile lui și este în palatele
împăraților. 29 Trei sunt lucrurile care merg bine, da,
patru sunt frumoase în umblarea lor: 30 Un leu care
este cel mai puternic între fiare și nu se dă înapoi în

fața niciuneia; **31** Un ogar, de asemenea un țap și un
împărat, împotriva căruia nu este răzvrătire. **32** Dacă
ai lucrat prostește în a te înălța, sau dacă ai plănuit
răul, acoperă-ți gura cu mâna. **33** Cu siguranță baterea
laptelui aduce unt și răsucirea nasului aduce sânge; tot
așa forțarea furiei aduce ceartă.

31 Cuvintele împăratului Lemuel, profeția pe care
mama lui l-a învățat. **2** Ce, fiul meu? Și ce, fiul
pântecelui meu? Și ce, fiul promisiunilor mele? **3** Nu da
vigoarea ta femeilor, nici căile tale aceleia ce distruge
împărați. **4** Nu este pentru împărați, O Lemuel, nu este
pentru împărați să bea vin, nici pentru prinți băutura
tare; **5** Ca nu cumva să bea și să uite legea și să
pervertească judecata oricăruia dintre cei nenorociți. **6**
Dă băutură tare aceluia ce stă să piară și vin acelora
cu o inimă îndurerată. **7** Lasă-l să bea și să își uite
sărăcia și să nu își mai amintească de nefericirea lui. **8**
Deschide-ți gura pentru cel mut în cauza tuturor acelora
ce sunt rânduiți pentru nimicire. **9** Deschide-ți gura,
judecă cu dreptate și pledează în cauza celui sărac
și nevoiaș. **10** Cine poate găsi o femeie virtuoasă?
Fiindcă prețul ei este mult peste cel al rubinelor. **11**
Inima soțului ei se încrede în ea, așa încât el nu va
avea nevoie de pradă. **12** Ea îi va face bine și nu rău în
toate zilele vieții ei. **13** Ea caută lână și in și lucrează
cu plăcere cu mâinile ei. **14** Ea este precum corăbiile
comercianților; de departe își aduce mâncarea. **15** Ea
se trezește când este încă noapte și dă mâncare casei
ei și o porție servitoarelor. **16** Ea are în considerare un
câmp și îl cumpără; cu rodul mâinilor ei sădește o vie.
17 Ea își încinge șalele cu putere și își întărește brațele.
18 Ea pricepe că produsele ei sunt bune; candela ei nu
se stinge în noapte. **19** Ea își pune mâinile pe furcă
și mâinile ei țin fusul. **20** Ea își întinde mâna spre cel
sărac; da, își întinde mâinile spre cel nevoiaș. **21** Ea nu
se teme de zăpadă pentru casa ei, fiindcă toți ai casei
ei sunt îmbrăcați cu stacojiu. **22** Ea își face singură
cuverturi; îmbrăcămintea ei este mătase și purpură.
23 Soțul ei este cunoscut la porți, când șade printre
bătrânii țării. **24** Ea face stofe fine de in și le vinde;
și dă comerciantului brâie. **25** Putere și onoare sunt
îmbrăcămintea ei și ea se va bucura de ziua care vine.
26 Ea își deschide gura cu înțelepciune și pe limba ei
se află legea bunătății. **27** Ea veghează căile celor din
casa ei și nu mănâncă pâinea trândăviei. **28** Copiii ei
se ridică și o numesc binecuvântată; soțul ei la fel și o
laudă: **29** Multe fiice s-au purtat virtuos, dar tu le întreci
pe toate. **30** Favoarea este înșelătoare și frumusețea
este deșartă, dar o femeie care se teme de DOMNUL
va fi lăudată. **31** Dă-i din rodul mâinilor ei și să o laude
la porți propriile ei fapte.

Eclesiastul

1 Cuvintele Predicatorului, fiul lui David, împărat în
Ierusalim. **2** Deșertăciunea deșertăciunilor, spune
Predicatorul: deșertăciunea deșertăciunilor; totul este
deșertăciune. **3** Ce folos are un om din toată munca
lui pe care o face sub soare? **4** O generație trece
și altă generație vine, dar pământul rămâne pentru
totdeauna. **5** Soarele de asemenea răsare și soarele
apune și se grăbește spre locul său de unde a răsărit.
6 Vântul merge spre sud și se întoarce spre nord;
se învârtește continuu, și vântul se întoarce din nou
conform rotirilor sale. **7** Toate râurile curg în mare,
totuși marea nu se umple; la locul de unde râurile vin,
într-acolo se întorc din nou. **8** Toate lucrurile sunt în
osteneală; omul nu o poate rosti; ochiul nu se satură a
vedea, nici urechea nu se umple cu auzire. **9** Ce a
fost, aceea va mai fi; și ce s-a făcut, se va mai face;
și nu este nimic nou sub soare. **10** Este ceva despre
care s-ar putea spune: Vezi, acesta este nou? Era deja
în vechimea care a fost înainte de noi. **11** Nu este
amintire a lucrurilor dinainte; nici nu va fi vreo amintire
a lucrurilor ce vor veni la cei ce vor veni după. **12** Eu,
Predicatorul, am fost împărat peste Israel în Ierusalim.
13 Și mi-am pus inima să caut și să cercetez prin
înțelepciune toate câte sunt făcute sub cer; această
osteneală grea a dat-o Dumnezeu fiilor oamenilor ca
să fie umiliți prin ea. **14** Eu am văzut toate lucrările
făcute sub soare; și, iată, totul este deșertăciune și
chinuire a duhului. **15** Ce este strâmb nu poate fi
îndreptat, și ce lipsește nu poate fi numărat. **16** Am
vorbit îndeaproape cu inima mea, spunând: Iată, am
ajuns mare și am obținut mai multă înțelepciune decât
toți cei ce au fost înainte de mine în Ierusalim; da, inima
mea a văzut înțelepciune și cunoaștere din abundență.
17 Și mi-am pus inima să cunosc înțelepciunea și să
cunosc nebunia și prostia; am priceput că aceasta de
asemenea este chinuire a duhului. **18** Căci în multă
înțelepciune este multă mâhnire, și cel ce mărește
cunoașterea mărește întristarea.

2 Am spus în inima mea: Du-te acum, te voi încerca
cu veselie, de aceea bucură-te de plăcere; și, iată,
aceasta de asemenea este deșertăciune. **2** Am spus
despre râs: Este nebun; și despre veselie: Ce face
aceasta? **3** Am căutat în inima mea să mă dedau
vinului, totuși deprinzându-mi inima cu înțelepciune; și
să apuc prostia, până voi vedea ce este acel bine pe
care fiii oamenilor ar trebui să îl facă sub cer toate zilele
vieții lor. **4** Mi-am făcut lucrări mari, mi-am construit
case, mi-am sădit vii, **5** Mi-am făcut grădini și livezi
și am sădit în ele pomi de toate felurile [de] fructe; **6**
Mi-am făcut iazuri de apă, ca să ud cu ele pădurea
ce aduce pomi; **7** Am dobândit servitori și servitoare
și mi s-au născut servitori în casă; de asemenea am
avut mari turme de vite mari și mici mai mult decât toți
cei ce au fost în Ierusalim înainte de mine; **8** Mi-am
adunat de asemenea argint și aur și tezaurul deosebit
al împăraților și al provinciilor; mi-am dobândit cântăreți
și cântărețe și desfătările fiilor oamenilor, instrumente
muzicale și acelea de toate felurile. **9** Astfel am fost
mare și i-am întrecut pe toți cei ce au fost înainte de
mine în Ierusalim; de asemenea înțelepciunea mea a
rămas cu mine. **10** Și orice au dorit ochii mei nu le-am
refuzat, nu mi-am oprit inima de la nicio bucurie; fiindcă
inima mi s-a bucurat în toată munca mea; și aceasta
mi-a fost partea mea din toată munca. **11** Atunci m-
am uitat la toate lucrările pe care mâinile mele le-au
lucrat și la osteneala cu care m-am ostenit ca să o
fac, și iată, totul era deșertăciune și chinuire a duhului
și nu era niciun folos sub soare. **12** Și m-am întors
să privesc înțelepciunea și nebunia și prostia; căci ce
poate face omul care vine după împărat? Chiar ceea
ce s-a făcut deja. **13** Atunci am văzut că înțelepciunea
întrece prostia, precum lumina întrece întunericul. **14**
Ochii înțeleptului sunt în capul său, dar prostul umblă
în întuneric; și tot eu am priceput că aceeași întâmplare
se întâmplă tuturor. **15** Atunci am spus în inima mea:
Așa cum se întâmplă prostului, la fel mi se întâmplă și
mie; și de ce am fost atunci mai înțelept? Apoi am spus
în inima mea că și aceasta este deșertăciune. **16** Căci
nu este amintire pentru totdeauna a înțeleptului mai
mult decât a prostului; văzând că ceea ce este acum, în
zilele ce vin vor fi toate uitate. Și cum moare înțeleptul?
Ca și prostul. **17** De aceea am urât viața, pentru că
lucrarea ce se face sub soare este apăsătoare pentru
mine, căci totul este deșertăciune și chinuire a duhului.
18 Da, am urât toată munca mea pe care am făcut-o
sub soare, pentru că o voi lăsa omului ce va fi după
mine. **19** Și cine știe dacă el va fi înțelept, sau prost?
Totuși va avea stăpânire peste toată munca mea în
care am muncit și în care m-am arătat înțelept sub
soare. Și aceasta este deșertăciune. **20** De aceea am
ajuns să îmi fac inima să dispere de toată munca pe
care am făcut-o sub soare. **21** Pentru că este un om
a cărui muncă este în înțelepciune și în cunoaștere
și în echitate; totuși unui om care nu a muncit în
acestea va lăsa el aceasta ca partea lui. Și aceasta
este deșertăciune și un mare rău. **22** Căci ce are omul
din toată munca sa și din chinuirea inimii sale, în care
el a muncit sub soare? **23** Căci toate zilele sale sunt
întristări, iar osteneala lui, mâhnire; da, inima lui nu își
ia odihnă noaptea. Și aceasta este deșertăciune. **24** Nu
este nimic mai bun pentru un om, decât să mănânce și
să bea și să își facă sufletul să se bucure de binele din
munca lui. Și aceasta am văzut că era din mâna lui

Dumnezeu. 25 Pentru că cine poate mânca, sau cine
altul se poate grăbi mai mult decât mine? 26 Pentru
că Dumnezeu dă unui om ce este bun în ochii săi,
înțelepciune și cunoaștere și bucurie; dar celui păcătos
îi dă osteneala să adune și să îngrămădească, pentru
ca el să dea celui ce este bun înaintea lui Dumnezeu.
Și aceasta este deșertăciune și chinuire a duhului.

3 Pentru fiecare lucru este un sezon și un timp pentru
fiecare scop sub cer. 2 Un timp pentru a se naște și
un timp pentru a muri; un timp pentru a sădi și un timp
pentru a smulge ce este sădit; 3 Un timp pentru a ucide
și un timp pentru a vindeca; un timp pentru a dărâma
și un timp pentru a zidi; 4 Un timp pentru a plânge și
un timp pentru a râde; un timp pentru a jeli și un timp
pentru a dansa; 5 Un timp pentru a arunca pietre și un
timp pentru a aduna pietre; un timp pentru a îmbrățișa
și un timp pentru a se înfrâna de la îmbrățișare; 6 Un
timp pentru a obține și un timp pentru a pierde; un
timp pentru a ține și un timp pentru a arunca; 7 Un
timp pentru a rupe și un timp pentru a coase; un timp
pentru a păstra tăcere și un timp pentru a vorbi; 8
Un timp pentru a iubi și un timp pentru a urî; un timp
pentru război și un timp pentru pace. 9 Ce folos are cel
ce lucrează în ceea ce muncește? 10 Eu am văzut
osteneala pe care Dumnezeu a dat-o fiilor oamenilor
pentru a fi umiliți prin ea. 11 El a făcut fiecare lucru
frumos la timpul lui; de asemenea a așezat lumea în
inima lor, așa că nimeni nu poate cuprinde lucrarea pe
care Dumnezeu o face de la început până la sfârșit. 12
Știu că nu este nimic bun în ei, decât pentru cineva
să se bucure și să facă bine în viața sa. 13 Și de
asemenea ca orice om să mănânce și să bea și să se
bucure de binele din toată munca lui, ea este darul
lui Dumnezeu. 14 Știu că orice face Dumnezeu va fi
pentru totdeauna, nimic nu poate fi adăugat la aceasta
nici ceva luat de la ea; și Dumnezeu face aceasta, ca
oamenii să se teamă înaintea lui. 15 Ceea ce a fost
este acum, și ceea ce va fi a fost deja; și Dumnezeu
cere ceea ce a trecut. 16 Și, mai mult, eu am văzut
sub soare locul judecății, și acolo era stricăciune; și
locul dreptății, și acolo era nelegiuire. 17 Am spus în
inima mea: Dumnezeu va judeca pe cel drept și pe cel
stricat, pentru că este un timp acolo pentru fiecare scop
și pentru fiecare lucrare. 18 Am spus în inima mea,
referitor la starea fiilor oamenilor, ca Dumnezeu să le
facă cunoscut și ca ei să vadă că sunt animale. 19
Căci ceea ce se întâmplă fiilor oamenilor se întâmplă și
animalelor; un singur lucru li se întâmplă: cum moare
unul, așa moare și celălalt; da, au toți o suflare; așa că
omul nu are întâietate față de un animal, pentru că totul
este deșertăciune. 20 Toți merg într-un singur loc; toți
sunt din țărână și toți se întorc din nou în țărână. 21
Cine cunoaște duhul omului care merge în sus și duhul
animalului care merge jos în pământ? 22 De aceea am
priceput că nu este nimic mai bun, decât ca un om să
se bucure în propriile lucrări; căci aceasta este partea
lui; căci cine îl va aduce să vadă ce va fi după el?

4 Astfel m-am întors și am luat în considerare toate
oprimările făcute sub soare; și iată, lacrimile celor
oprimați și nu au avut mângâietor; și de partea
opresorilor lor era putere; dar ei nu au avut mângâietor.
2 De aceea am lăudat pe morții care sunt deja morți,
mai mult decât pe viii care sunt încă vii. 3 Da, mai
bine decât amândoi este cel care încă nu este, care
încă nu a văzut lucrarea rea făcută sub soare. 4 Din
nou, am luat în considerare toată osteneala și fiecare
lucrare dreaptă, pentru aceasta un om este invidiat de
aproapele său. Aceasta este de asemenea deșertăciune
și chinuire a duhului. 5 Prostul își încrucișează mâinile
și își mănâncă propria carne. 6 Mai bine este o mână
plină, cu liniște, decât amândouă mâinile pline, dar cu
osteneală și chinuire a duhului. 7 Atunci m-am întors și
am văzut deșertăciune sub soare. 8 Este unul singur
și nu este un al doilea; da, el nu are nici copil, nici
frate, totuși nu este sfârșit la toată munca lui, nici nu se
satură ochiul lui cu bogății, nici nu spune: Pentru cine
muncesc eu și îmi văduvesc sufletul de bine? Aceasta
este de asemenea deșertăciune, da, este osteneală
grea. 9 Doi sunt mai buni decât unul, pentru că au o
bună răsplată pentru munca lor. 10 Căci dacă ar cădea
se ridică unul pe altul; dar vai celui ce este singur când
cade, pentru că el nu are pe un altul să îl ridice. 11
Din nou, dacă doi se culcă împreună, le este cald; dar
cum poate unul singur să se încălzească? 12 Și dacă
cineva îl învinge pe unul, doi i se vor împotrivi; și o
frânghie împletită în trei nu se rupe repede. 13 Mai
bine este un copil sărac și înțelept decât un împărat
bătrân și prost, care refuză să se mai lase avertizat. 14
Căci din închisoare el iese să domnească; după cum
la fel cel născut în împărăția sa devine sărac. 15 Am
luat în considerare pe toți cei vii care umblă sub soare,
împreună cu al doilea copil care se va ridica în locul
lui. 16 Fără sfârșit este tot poporul și toți ce au fost
înaintea lor; de asemenea cei ce vor veni mai pe urmă
nu se vor bucura de el. Cu adevărat și aceasta este
deșertăciune și chinuire a duhului.

5 Păzește-ți piciorul când mergi în casa lui Dumnezeu
și pregătește-te mai bine să asculți decât să aduci
sacrificiul proștilor, pentru că ei nu iau în considerare
că fac rău. 2 Nu fi pripit cu gura ta și nu îți lăsa inima
să se grăbească să rostească vreun lucru înaintea
lui Dumnezeu, pentru că Dumnezeu este în cer și tu
pe pământ; de aceea cuvintele tale să fie puține. 3

Pentru că visul vine din mulțimea treburilor, și vocea
unui prost se cunoaște prin mulțimea cuvintelor. 4
Când faci o promisiune lui Dumnezeu, nu întârzia să o
împlinești, fiindcă el nu are plăcere în proști; împlinește
ce ai promis. 5 Mai bine este să nu promiți, decât
să promiți și să nu împlinești. 6 Nu permite gurii tale
să îți provoace carnea să păcătuiască, nici nu spune
înaintea îngerului, că aceasta a fost o eroare, pentru
ce să se mânie Dumnezeu la vocea ta și să distrugă
lucrarea mâinilor tale? 7 Căci în mulțimea viselor și în
multe cuvinte sunt de asemenea multe deșertăciuni;
dar teme-te de Dumnezeu. 8 Dacă vezi oprimarea
săracului și pervertirea violentă a judecății și justiției
într-o provincie, nu te mira de acest lucru, pentru că cel
ce este mai înalt decât cel mai înalt dă atenție; și este
mai înalt decât ei. 9 Mai mult, folosul pământului este
pentru toți; împăratul însuși este servit din ale câmpului.
10 Cel ce iubește argintul nu se va sătura cu argint, nici
cel ce iubește abundența, cu creștere; aceasta este de
asemenea deșertăciune. 11 Când bunurile cresc, se
înmulțesc cei ce le mănâncă; și ce este mai de folos
pentru proprietarii lor, decât să [îi] privească pe aceștia
cu ochii lor. 12 Somnul unui muncitor este dulce, fie că
mănâncă puțin sau mult; dar abundența celui bogat nu
îl va lăsa să doarmă. 13 Este un rău aspru pe care l-am
văzut sub soare, adică, bogății păstrate spre vătămarea
celor ce le stăpânesc. 14 Dar acele bogății pier printr-o
osteneală rea; iar el naște un fiu și nu este nimic în
mâna lui. 15 Așa cum a ieșit din pântecele mamei lui,
gol, se va întoarce pentru a merge precum a venit și nu
va lua nimic din munca lui pe care să o ducă în mâna
lui. 16 Și acesta de asemenea este un rău dureros, că
în toate privințele așa cum el a venit, astfel va merge; și
ce folos are cel ce a muncit pentru vânt? 17 Și în toate
zilele lui mănâncă în întuneric, și are multă întristare
și furie în boala lui. 18 Iată, ce am văzut este bine și
frumos: ca omul să mănânce și să bea și să se bucure
de binele din toată munca sa, pe care o ia sub soare, în
toate zilele vieții sale pe care Dumnezeu i-o dă, pentru
că aceasta este partea lui. 19 Fiecare om de asemenea
căruia Dumnezeu i-a dat bogății și avere și i-a dat
putere să mănânce din ele și să își ia partea lui și să se
bucure în munca lui; acesta este darul lui Dumnezeu.
20 Pentru că el nu își va aminti mult zilele vieții sale,
pentru că Dumnezeu îi răspunde în bucuria inimii sale.

6 Este un rău pe care l-am văzut sub soare și acesta
este obișnuit printre oameni: 2 Un om căruia
Dumnezeu i-a dat bogății, avere și onoare, încât nu îi
lipsește nimic pentru sufletul său din tot ce dorește,
totuși Dumnezeu nu îi dă putere să mănânce din ele,
ci un străin le mănâncă; aceasta este deșertăciune
și aceasta este o boală rea. 3 Dacă un om naște o
sută de copii și trăiește mulți ani, încât zilele anilor
lui sunt multe iar sufletul lui nu s-a săturat cu bine și
de asemenea nu are îngropare, eu spun, că un făt
lepădat este mai bun decât el. 4 Pentru că el vine cu
deșertăciune și pleacă în întuneric și numele lui va fi
acoperit cu întuneric. 5 Mai mult, el nu a văzut soarele,
nici nu a cunoscut vreun lucru; acesta are mai multă
odihnă decât celălalt. 6 Da, chiar dacă de două ori ar
trăi o mie de ani, totuși nu ar vedea niciun bine; nu
merg toți în același loc? 7 Toată munca omului este
pentru gura lui și totuși pofta nu se satură. 8 Căci ce
are înțeleptul mai mult decât prostul? Ce are săracul,
care știe să umble înaintea celor vii? 9 Mai bună este
vederea ochilor decât rătăcirea dorinței; aceasta este
de asemenea deșertăciune și chinuire a duhului. 10
Ceea ce a fost, deja a primit un nume, și se știe că este
om; nici nu se va certa cu cel ce este mai tare decât
el. 11 Văzând că sunt multe lucruri care înmulțesc
deșertăciunea, cu ce este omul mai bun? 12 Căci cine
cunoaște ce este bine pentru om în această viață, în
toate zilele vieții sale deșerte pe care el le petrece ca o
umbră? Căci cine poate spune unui om ce va fi după el
sub soare?

7 Un nume bun este mai bun decât untdelemnul
prețios, și ziua morții decât ziua nașterii. 2 Este
mai bine să mergi la casa de jelire, decât să mergi
la casa ospățului, întrucât acela este sfârșitul tuturor
oamenilor; și cel viu își pune la inimă [lucrul acesta].
3 Întristarea [este] mai bună decât râsul, pentru că
prin întristarea înfățișării inima este făcută mai bună.
4 Inima celui înțelept este în casa jelirii, dar inima
celor proști este în casa veseliei. 5 Mai bine este
pentru un om să asculte mustrarea înțeleptului, decât
să asculte cântarea proștilor. 6 Căci ca trosnetul
spinilor sub o oală, așa este râsul prostului, aceasta de
asemenea este deșertăciune. 7 Cu adevărat oprimarea
îl înnebunește pe înțelept, și o mită distruge inima.
8 Mai bun este sfârșitul unui lucru decât începutul
lui; și cel răbdător în duh este mai bun decât cel
mândru în duh. 9 Nu fi grăbit în duhul tău să te mânii,
pentru că mânia se odihnește în sânul proștilor. 10 Nu
spune: Cum se face că zilele de mai înainte erau mai
bune decât acestea? Pentru că nu din înțelepciune
cercetezi despre aceasta. 11 Înțelepciunea este bună
cu o moștenire și prin aceasta este folos pentru cei
ce văd soarele. 12 Pentru că înțelepciunea este o
apărare și banii sunt o apărare, dar măreția cunoașterii
este că înțelepciunea dă viață celor ce o au. 13 Ia
în considerare lucrarea lui Dumnezeu, pentru că cine
poate face drept ceea ce el a făcut strâmb? 14 Bucură-
te în ziua prosperității, dar ia seama în ziua restriștii;
Dumnezeu de asemenea le-a pus față în față, cu

intenția ca omul să nu găsească nimic după el. **15** Toate lucrurile le-am văzut în zilele deșertăciunii mele; este un om drept care piere în dreptatea lui și este un om stricat care își prelungește viața în stricăciunea sa. **16** Nu fi drept peste măsură, nici nu te face peste măsură de înțelept; de ce să te nimicești pe tine însuți? **17** Nu fi peste măsură de stricat, nici nu fi prost, de ce să mori înaintea timpului tău? **18** Este bine să apuci aceasta; da, de asemenea de la aceasta nu îți retrage mâna, pentru că cel ce se teme de Dumnezeu va ieși din toate. **19** Înțelepciunea întărește pe cel înțelept mai mult decât zece oameni tari care sunt în cetate. **20** Pentru că nu este un om drept pe pământ, care să facă bine și să nu păcătuiască. **21** De asemenea nu da atenție la toate cuvintele vorbite, ca nu cumva să auzi pe servitorul tău blestemându-te. **22** Pentru că adeseori de asemenea inima ta cunoaște că tu însuți într-un mod asemănător ai blestemat pe alții. **23** Toate acestea le-am dovedit prin înțelepciune; am spus: Voi fi înțelept; dar aceasta a fost departe de mine. **24** Ceea ce este departe și foarte adânc, cine o poate descoperi? **25** Mi-am dedicat inima să cunosc și să cercetez și să descopăr înțelepciune și motivul lucrurilor și să cunosc stricăciunea prostiei, chiar a nechibzuinței [și] a nebuniei; **26** Și găsesc mai amară decât moartea pe femeia a cărei inimă este capcane și plase, și mâinile ei cătușe; oricine place lui Dumnezeu va scăpa de ea, dar păcătosul va fi luat de ea. **27** Iată, aceasta am găsit, spune predicatorul, socotind una câte una, ca să aflu socoteala; **28** Ceea ce totuși sufletul meu caută, dar nu găsesc, un om între o mie am găsit; dar o femeie printre toate acelea nu am găsit. **29** Iată, numai aceasta am găsit, că Dumnezeu a făcut pe om integru, dar ei au umblat după multe născociri.

8 Cine este ca înțeleptul? Și cine cunoaște interpretarea unui lucru? Înțelepciunea unui om îi face fața să strălucească, și cutezanța feței lui va fi schimbată. **2** Eu te sfătuiesc să ții poruncile împăratului, și aceasta în privința jurământului lui Dumnezeu. **3** Nu te grăbi să pleci dinaintea lui; nu stărui într-un lucru rău, fiindcă el face orice îi place. **4** Unde este cuvântul unui împărat, este putere; și cine îi va spune: Ce faci? **5** Oricine ține porunca nu va simți vreun lucru rău, și inima unui înțelept discerne deopotrivă timpul și judecata. **6** Deoarece pentru fiecare scop este un timp și o judecată, de aceea nenorocirea omului este mare asupra lui. **7** Fiindcă nu știe ceea ce va fi, căci cine îi poate spune când va fi? **8** Nu este om care să aibă stăpânire asupra duhului să păstreze duhul; nici nu are putere în ziua morții și nu este eliberare în acel război; nici stricăciunea nu va elibera pe cei ce îi sunt dați ei. **9** Toate acestea le-am văzut și mi-am dedicat inima fiecărei lucrări ce se face sub soare, este un timp în care un om stăpânește peste altul spre propria vătămare. **10** Și astfel am văzut pe cei stricați îngropați, care au venit și au plecat din locul cel sfânt și au fost uitați în cetatea în care ei au făcut așa, aceasta este de asemenea deșertăciune. **11** Pentru că sentința împotriva unei lucrări rele nu se execută în grabă, de aceea inima fiilor oamenilor este deplin așezată în ei pentru a face rău. **12** Deși un păcătos face rău de o sută de ori și zilele lui sunt prelungite, totuși eu știu cu siguranță că le va fi bine celor ce se tem de Dumnezeu, care se tem înaintea lui, **13** Dar nu îi va fi bine celui stricat, nici nu își va prelungi zilele, care sunt ca o umbră, pentru că el nu se teme înaintea lui Dumnezeu. **14** Este o deșertăciune făcută pe pământ: că sunt drepți, cărora li se întâmplă conform lucrării celor stricați; și sunt stricați, cărora li se întâmplă conform lucrării celor drepți; am spus că și aceasta este deșertăciune. **15** Atunci am lăudat veselia, pentru că un om nu are ceva mai bun sub soare, decât să mănânce și să bea și să fie fericit, pentru că aceasta va rămâne cu el din munca lui în zilele vieții sale, pe care Dumnezeu i le dă sub soare. **16** Când mi-am dedicat inima să cunosc înțelepciunea și să văd lucrarea făcută pe pământ; (fiindcă de asemenea nici zi nici noapte nu vede somn cu ochii lui), **17** Atunci am privit toată lucrarea lui Dumnezeu, că un om nu poate afla lucrarea ce este făcută sub soare, deși un om se ostenește să o caute, nu o va găsi; da, mai mult, oricât ar gândi un înțelept pentru a o cunoaște, nu va fi în stare să o găsească.

9 Fiindcă toate acestea le-am pus la inima mea ca să vestesc toate acestea, că [toți] cei drepți și cei înțelepți și lucrările lor, sunt în mâna lui Dumnezeu; nimeni nu cunoaște nici dragoste nici ură prin tot ce este înaintea lor. **2** Toate lucrurile devin la fel pentru toți; este o singură întâmplare pentru cel drept și pentru cel stricat, pentru cel bun și cel curat și pentru cel necurat și pentru cel ce sacrifică și pentru cel ce nu sacrifică, cum este cel bun, așa este cel păcătos; și cel ce jură, ca cel ce se teme de jurământ. **3** Acesta este un rău printre toate lucrurile care sunt făcute sub soare, că este o singură întâmplare pentru toți; da, de asemenea inima fiilor oamenilor este plină de rău, și nebunie este în inima lor cât timp trăiesc, și după aceea ei merg la morți. **4** Deoarece este speranță pentru cel unit cu toți cei vii; căci un câine viu este mai bun decât un leu mort. **5** Pentru că toți cei vii știu că vor muri, dar morții nu știu nimic, nici nu mai au vreo răsplată, fiindcă amintirea lor este uitată. **6** De asemenea dragostea lor și ura lor și invidia lor, acum a pierit; nici nu mai au vreo parte niciodată din toate câte se fac sub soare. **7**

Mergi pe calea ta, mănâncă-ți pâinea cu bucurie și bea-
ți vinul cu inimă fericită; căci lui Dumnezeu îi plac de
acum lucrările tale. 8 Să fie hainele tale totdeauna albe
și capului tău să nu îi lipsească untdelemnul. 9 Trăiește
bucuros cu soția pe care o iubești toate zilele vieții
deșertăciunii tale, pe care el ți le-a dat sub soare, toate
zilele deșertăciunii tale, fiindcă aceasta este partea ta în
viață și în munca ta pe care o faci sub soare. 10 Orice
găsește mâna ta să facă, fă cu toată tăria ta; fiindcă
nu este nici lucrare, nici plan, nici cunoaștere, nici
înțelepciune, în mormântul în care mergi. (Sheol h7585)
11 M-am întors și am văzut sub soare, că alergarea nu
este pentru cei iuți, nici bătălia pentru cei puternici, nici
chiar pâinea pentru cei înțelepți, nici bogățiile pentru
cei ai priceperii, nici favoarea pentru cei iscusiți; ci
timpul și șansa îi ajung pe toți. 12 Pentru că omul
de asemenea nu își cunoaște timpul; precum peștii
ce sunt prinși într-o plasă rea și ca păsările ce sunt
prinse în laț, tot așa sunt fiii oamenilor prinși într-un
timp rău, când cade dintr-odată asupra lor. 13 Această
înțelepciune am văzut-o de asemenea sub soare și
mi s-a păr[ut] mare; 14 Era o mică cetate și puțini
oameni în ea; și a venit un împărat mare împotriva
ei și a asediat-o și a zidit fortificații mari împotriva ei;
15 Și s-a găsit în ea un bărbat sărac, înțelept; și el,
prin înțelepciunea lui, a scăpat cetatea; totuși nimeni
nu și-a amintit de acel bărbat sărac. 16 Atunci am
spus: Înțelepciunea este mai bună decât puterea, cu
toate acestea înțelepciunea săracului este disprețuită și
cuvintele lui nu sunt ascultate. 17 Cuvintele înțelepților
[sunt] ascultate în tăcere mai mult decât strigătul celui
ce domnește printre proști. 18 Înțelepciunea este mai
bună decât armele de război, dar un singur păcătos
distruge mult bine.

10 Muștele moarte fac untdelemnul parfumierului
să trimită o aromă împuțită; tot așa îi face o mică
prostie celui însemnat pentru înțelepciune și onoare.
2 Inima unui înțelept este la dreapta lui, dar inima
prostului la stânga lui. 3 Da, de asemenea, când cel ce
este prost umblă pe cale, îi lipsește înțelepciunea și el
spune tuturor că este prost. 4 Dacă duhul stăpânului
se ridică împotriva ta, nu îți părăsi locul, căci cedarea
alină ofense mari. 5 Este un rău pe care l-am văzut sub
soare, ca pe o eroare [care] iese de la stăpân; 6 Prostia
este așezată în mare demnitate și cei bogați șed într-
un loc jos. 7 Am văzut servitori pe cai și prinți umblând
ca servitori pe pământ. 8 Cel ce sapă o groapă va
cădea în ea; și pe oricine sparge un gard, îl va mușca
un șarpe. 9 Oricine îndepărtează pietre va fi rănit de
ele, și cel ce despică lemne va fi în pericol prin ele.
10 Dacă fierul este tocit și el nu ascute tăișul, atunci
trebuie să pună mai multă putere; dar înțelepciunea
este de folos pentru a îndrepta. 11 Cu adevărat șarpele
va mușca fără fermecare, și un guraliv nu este mai
bun. 12 Cuvintele gurii unui om înțelept sunt cu har, dar
buzele unui prost îl vor înghiți. 13 Începutul cuvintelor
gurii sale este prostie, și sfârșitul vorbirii sale este
nebunie răutăcioasă. 14 Un prost de asemenea este
plin de cuvinte, un om nu poate spune ce va fi; și ce
va fi după el, cine îi poate spune? 15 Munca prostului
obosește pe fiecare dintre ei, pentru că el nu știe cum
să meargă la cetate. 16 Vai ție, țară, când împăratul
tău este un copil și prinții tăi mănâncă dimineața! 17
Binecuvântată ești tu, țară, când împăratul tău este
fiul nobililor și prinții tăi mănâncă la timpul cuvenit,
pentru putere și nu pentru beție! 18 Prin multă lene
clădirea se degradează, și prin trândăvia mâinilor, casa
se prăbușește. 19 Ospățul se face pentru râs și vinul
înveselește, dar banii răspund la toate. 20 Nu blestema
pe împărat, nici chiar în gândul tău; și nu blestema pe
bogat în camera ta de culcare, pentru că o pasăre a
cerului va purta vocea și o înaripată va spune acest
lucru.

11 Aruncă-ți pâinea pe ape, căci o vei găsi după
multe zile. 2 Dă o porție la șapte și de asemenea
la opt, pentru că nu știi ce rău va fi pe pământ. 3 Dacă
norii sunt plini de ploaie, ei se golesc pe pământ; și
dacă pomul cade spre sud, sau spre nord, în locul
în care pomul cade, acolo va fi. 4 Cel ce dă atenție
vântului nu va semăna și cel ce se uită la nori nu va
secera. 5 Așa cum nu știi care este calea duhului, nici
cum cresc oasele în pântecele celei însărcinate, tot așa
nu știi lucrările lui Dumnezeu care le face pe toate.
6 Dimineața seamănă-ți sămânța și seara nu îți opri
mâna, căci nu știi dacă va prospera fie aceasta sau
aceea, sau dacă amândouă vor fi deopotrivă bune. 7
Într-adevăr lumina este dulce și este un lucru plăcut
pentru ochi să privească soarele; 8 Dar dacă un om
trăiește mulți ani și se bucură în toți aceștia, totuși să își
amintească zilele de întuneric, căci vor fi multe. Tot ce
vine este deșertăciune. 9 Bucură-te, tinere, în tinerețea
ta și lasă-ți inima să te înveselească în zilele tinereții
tale și umblă în căile inimii tale și în vederea ochilor
tăi; dar să știi că, pentru toate acestea, Dumnezeu
te va aduce la judecată. 10 De aceea îndepărtează
întristarea din inima ta și pune deoparte răul din carnea
ta, căci copilăria și tinerețea sunt deșertăciune.

12 Amintește-ți acum de Creatorul tău în zilele
tinereții tale, înainte să vină zilele cele rele și să
se apropie anii când vei spune: Nu am nicio plăcere
în ei. 2 Înainte să se întunece soarele, sau lumina,
sau luna, sau stelele, și de a se întoarce norii după
ploaie. 3 În ziua când păzitorii casei tremură și cei

puternici se încovoaie, și măcinătorii încetează fiindcă
sunt puțini, și cei ce se uită prin ferestre se întunecă, **4**
Și se vor închide ușile dinspre străzi, când slăbește
sunetul măcinatului, și el se va ridica la cântatul păsării
și toate fiicele muzicii vor fi înjosite; **5** De asemenea le
va fi frică de orice înălțime, și spaimele vor fi pe cale și
migdalul va înflori și lăcusta va fi o povară și dorința va
eșua, pentru că omul merge la căminul său veșnic și
bocitorii merg pe străzi; **6** Înainte ca funia de argint
să fie dezlegată, sau vasul de aur să fie spart, sau
ulciorul spart la fântână, sau roata spartă la izvor. **7**
Atunci țărâna se va întoarce în pământ așa cum a fost,
și duhul se va întoarce la Dumnezeu, care l-a dat. **8**
Deșertăciunea deșertăciunilor, spune predicatorul; totul
este deșertăciune. **9** Și mai mult, pentru că predicatorul
a fost înțelept, a mai învățat pe popor cunoaștere; da,
el a judecat bine și a căutat și a pus în ordine multe
proverbe. **10** Predicatorul a căutat să afle cuvinte bine
primite; și ceea ce s-a scris este integru, cuvinte ale
adevărului. **11** Cuvintele înțeleptului sunt ca țepușe și
ca piroane înfipte de maeștrii adunărilor, date de un
singur păstor. **12** Și, mai mult, fiul meu, fii avertizat prin
acestea; în facerea multor cărți nu este sfârșit, și mult
studiu este oboseală pentru carne. **13** Să ascultăm
concluzia tuturor celor spuse: Teme-te de Dumnezeu și
ține poruncile lui, căci aceasta este întreaga datorie a
omului. **14** Fiindcă Dumnezeu va aduce fiecare lucrare
la judecată, cu fiecare lucru tainic, fie bun, fie rău.

Cântarea lui Solomon

1 Cântarea Cântărilor, care este a lui Solomon. **2** Să
mă sărute cu sărutările gurii sale! Căci mai bună
este dragostea ta decât vinul. **3** Pentru că aromele
miresmelor tale sunt plăcute, numele tău este ca
mireasmă turnată, de aceea te iubesc fecioarele. **4**
Trage-mă după tine! Vom alerga; împăratul m-a adus în
camerele lui, ne vom veseli şi ne vom bucura în tine, ne
vom aminti iubirea ta mai mult decât vinul; cei integri te
iubesc. **5** Eu sunt neagră, dar [sunt] frumoasă, fiice ale
Ierusalimului, ca şi corturile Chedarului, ca perdelele
lui Solomon. **6** Nu vă uitaţi la mine că sunt neagră,
pentru că soarele m-a privit; copiii mamei mele s-au
mâniat pe mine; m-au făcut păzitoarea viilor, dar via
mea nu am păzit-o. **7** Spune-mi, tu, cel pe care sufletul
meu îl iubește, unde te hrănești, unde [îți] odihnești
[turma] la amiază? Căci de ce aş fi ca una care se
abate pe la turmele însoţitorilor tăi? **8** Dacă nu ştii, tu
cea mai frumoasă dintre femei, mergi pe urmele turmei
şi paşte-ţi iezii pe lângă corturile păstorilor. **9** Te-am
asemănat, iubita mea, cu nişte cai la carele lui Faraon.
10 Frumoşi sunt obrajii tăi cu rânduri de bijuterii, gâtul
tău cu lănţişoare din aur. **11** Îţi vom face şiraguri de aur
cu ţinte de argint. **12** În timp ce împăratul şade la masa
lui, nardul meu îşi trimite mirosul. **13** Un mănunchi de
mir îmi este preaiubitul meu; el se va întinde toată
noaptea între sânii mei. **14** Preaiubitul meu îmi este
ca un ciorchine de camfor în viile din En-Ghedi. **15**
Iată, eşti frumoasă, iubita mea; iată, eşti frumoasă; ai
ochii porumbiţei. **16** Iată, eşti frumos, preaiubitul meu,
da, plăcut; de asemenea patul nostru este verde. **17**
Bârnele casei noastre sunt cedrul, şi bolţile noastre din
brad.

2 Eu sunt trandafirul din Saron şi crinul văilor. **2** Ca
şi crinul printre spini, astfel este iubita mea printre
fiice. **3** Ca şi mărul printre copacii pădurii, astfel este
preaiubitul meu printre fii. M-am aşezat sub umbra lui
cu mare desfătare şi rodul lui a fost dulce pentru cerul
gurii mele. **4** El m-a adus la casa de ospăţ şi steagul lui
peste mine a fost dragoste. **5** Întăriţi-mă cu ulcioare,
învioraţi-mă cu mere, căci sunt bolnavă de dragoste. **6**
Mâna lui stângă este sub capul meu şi mâna lui dreaptă
mă îmbrăţişează. **7** Vă conjur, fiice ale Ierusalimului,
pe căprioarele şi pe cerboaicele câmpului, nu stârniţi,
nici nu treziţi iubirea mea, până când el doreşte. **8**
Vocea preaiubitului meu! Iată, el vine sărind peste
munţi, săltând peste dealuri. **9** Preaiubitul meu este ca
o căprioară sau un căprior tânăr; iată, el stă în picioare
în spatele zidului nostru, se uită la ferestre, arătându-se
printre zăbrele. **10** Preaiubitul meu a vorbit şi mi-a spus:
Ridică-te, iubita mea, frumoasa mea şi vino departe. **11**
Căci, iată, iarna a trecut, ploaia s-a terminat şi s-a dus;
12 Florile se arată pe pământ; timpul cântării păsărilor a
venit şi vocea turturicii se aude pe pământul nostru; **13**
Smochinul îşi dă smochinele verzi şi viile în floare dau
un miros bun. Ridică-te, iubita mea, frumoasa mea, şi
vino departe. **14** Porumbiţa mea, ce stai în crăpăturile
stâncii, în ascunzătorile treptelor, lasă-mă să îţi văd
înfăţişarea, lasă-mă să îţi aud vocea; căci vocea ta este
dulce şi înfăţişarea ta este frumoasă. **15** Prindeţi-ne
vulpile, vulpile mici, care strică viile, căci viile noastre
sunt în floare. **16** Preaiubitul meu este al meu şi eu
sunt a lui; el paşte printre crini. **17** Până când ziua se
revarsă şi umbrele fug, întoarce-te preaiubitul meu şi
fii ca o căprioară sau un căprior tânăr peste munţii
Beterului.

3 Noaptea, în patul meu, l-am căutat pe cel pe care
sufletul meu îl iubește; l-am căutat dar nu l-am găsit.
2 Mă voi ridica acum şi voi cutreiera cetatea pe străzi;
şi pe căile largi îl voi căuta pe cel pe care sufletul meu
îl iubește; l-am căutat, dar nu l-am găsit. **3** Paznicii
care cutreieră cetatea m-au găsit; lor le-am spus: L-
aţi văzut pe cel pe care îl iubeşte sufletul meu? **4** Am
trecut doar puţin de ei şi l-am găsit pe cel pe care îl
iubeşte sufletul meu; l-am apucat şi nu l-am lăsat să
plece, până când nu l-am adus în casa mamei mele
şi în camera celei care m-a conceput. **5** Vă conjur,
fiice ale Ierusalimului, pe căprioarele şi pe cerboaicele
câmpului, nu stârniţi, nici nu treziţi iubirea mea, până
când îi place lui. **6** Cine este acesta care vine din pustie
ca nişte coloane de fum, parfumat cu mir şi tămâie, cu
toate fardurile comerciantului? **7** Iată, patul lui, care
este al lui Solomon; şaizeci de viteji sunt în jurul lui,
dintre cei viteji din Israel. **8** Ei toţi sunt înarmaţi cu săbii,
fiind deprinşi la război; fiecare bărbat îşi are sabia la
coapsă, de teama din noapte. **9** Împăratul Solomon
şi-a făcut un car din lemnul Libanului. **10** El i-a făcut
stâlpii din argint, baza lui din aur, acoperitoarea lui din
purpură, mijlocul lui fiind ţesut cu iubire, pentru fiicele
Ierusalimului. **11** Mergeţi înainte, fiice ale Sionului,
şi priviţi-l pe împăratul Solomon cu coroana cu care
mama lui l-a încoronat în ziua logodirilor lui şi în ziua
veseliei inimii lui.

4 Iată, tu eşti frumoasă, iubita mea; iată, tu eşti
frumoasă; tu ai ochii porumbiţei între şuviţele tale;
părul tău este ca o turmă de capre, care se arată din
muntele Galaad. **2** Dinţii tăi sunt ca o turmă de oi tunse,
venite de la scăldare, toate cu miei gemeni şi niciuna
nu este stearpă între ele. **3** Buzele tale sunt ca o aţă de
stacojiu şi vorbirea ta frumoasă; tâmplele tale sunt ca o
bucată de rodie între şuviţele tale. **4** Gâtul tău este ca
turnul lui David, zidit pentru a fi casa de arme, în care

atârnă o mie de paveze, toate scuturi de războinici. 5
Cei doi sâni ai tăi, ca două căprioare tinere ce sunt
gemene, ce pasc printre crini. 6 Până când ziua se
revarsă şi umbrele fug, mă voi duce la muntele de
mir şi la dealul de tămâie. 7 Tu toată eşti frumoasă,
iubita mea; nu este pată în tine. 8 Vino cu mine din
Liban, mireaso, cu mine din Liban; priveşte din vârful
Amanei, din vârful Şenirului şi Hermonului, din vizuinile
leilor, din munţii leoparzilor. 9 Mi-ai răpit inima, sora
mea, mireaso; mi-ai răpit inima cu unul din ochii tăi,
cu un lănţişor al gâtului tău. 10 Cât de frumoasă este
iubirea ta, sora mea, mireaso! Cu cât mai bună este
dragostea ta decât vinul! Şi mirosul miresmelor tale
decât toate mirodeniile! 11 Buzele tale, mireaso, picură
[precum] fagurele; miere şi lapte sunt sub limba ta; şi
mirosul hainelor tale este ca mirosul Libanului. 12 O
grădină îngrădită este sora mea, mireasa mea, un izvor
închis, o fântână sigilată. 13 Lăstarii tăi sunt o livadă
de rodii, cu fructe plăcute; camfor, cu nard, 14 Nard şi
şofran, trestie mirositoare şi scorţişoară, cu toţi copacii
de tămâie, mir şi aloe, cu toate mirodeniile cele mai
alese; 15 O fântână a grădinilor, un izvor al apelor vii şi
pâraie din Liban. 16 Trezeşte-te, vântule de nord; şi
vino, sudule; suflă peste grădina mea, ca mirodeniile ei
să curgă. Să vină preaiubitul meu în grădina lui şi să
mănânce roadele ei plăcute.

5 Am venit în grădina mea, sora mea, mireasa mea;
mi-am adunat mirul cu mirodenia mea; mi-am mâncat
fagurele cu mierea mea; mi-am băut vinul cu laptele
meu; mâncaţi, prieteni; beţi, da, beţi din abundenţă,
preaiubiţilor. 2 Dorm, dar inima mi se trezeşte: este
vocea preaiubitului meu care bate, spunând: Deschide-
mi, sora mea, iubirea mea, porumbiţa mea, neîntinata
mea, căci capul îmi este plin cu rouă şi şuviţele mele
cu picăturile nopţii. 3 Mi-am scos haina; cum să o
îmbrac? Mi-am spălat picioarele; cum să le întinez?
4 Preaiubitul meu şi-a băgat mâna prin gaura uşii şi
lăuntrul mi-a fost cuprins de dor după el. 5 M-am ridicat
să deschid preaiubitului meu; şi mâinile mele au picurat
mir şi degetele mele mir dulce mirositor, pe mânerele
încuietorii. 6 Am deschis iubitului meu, dar preaiubitul
meu se retrăsese, plecase; sufletul meu se sfârşea
când el vorbea, l-am căutat, dar nu l-am găsit; l-am
chemat, dar nu mi-a dat niciun răspuns. 7 Păzitorii
care cutreierau cetatea m-au găsit, m-au lovit, m-au
rănit; paznicii zidurilor mi-au luat vălul. 8 Vă conjur,
fiice ale Ierusalimului, dacă îl găsiţi pe preaiubitul meu,
să îi spuneţi că sunt bolnavă de dragoste. 9 Cu ce
este preaiubitul tău mai mult decât alt preaiubit, tu, cea
mai frumoasă dintre femei? Cu ce este preaiubitul tău
mai mult decât alt preaiubit, ca să ne conjuri astfel?
10 Preaiubitul meu este alb şi rumen, cel dintâi dintre
zece mii. 11 Capul lui este ca aurul cel mai pur, şuviţele
lui sunt dese şi negre cum este corbul. 12 Ochii lui
sunt ca ochii porumbiţelor lângă râurile de ape, spălaţi
cu lapte şi potrivit aşezaţi. 13 Obrajii lui sunt ca un
pat de miresme, ca flori dulci; buzele lui precum crini,
picurând mir dulce mirositor. 14 Mâinile lui sunt ca inele
din aur montate cu beril; pântecele lui este ca fildeş
strălucitor placat cu safire. 15 Picioarele lui sunt ca
nişte coloane de marmură, montate pe postamente
din aur pur, înfăţişarea lui este ca Libanul, măreaţă ca
cedrii. 16 Gura lui este dulceaţă; da, el este cu totul
de iubit. Acesta este preaiubitul meu şi acesta este
prietenul meu, fiice ale Ierusalimului.

6 Unde s-a dus preaiubitul tău, tu, cea mai frumoasă
printre femei? Unde s-a abătut preaiubitul tău? Ca
să îl căutăm împreună cu tine. 2 Preaiubitul meu s-
a coborât în grădina lui, la paturile de miresme, să
pască [turmă] în grădini şi să adune crini. 3 Eu sunt a
preaiubitului meu şi preaiubitul meu este al meu; el
paşte [turmă] printre crini. 4 Tu eşti minunată, iubita
mea, ca Tirţa, frumoasă ca Ierusalimul, înfricoşătoare
ca o armată cu steaguri. 5 Întoarce-ţi ochii de la
mine, căci m-au cucerit; părul tău este ca o turmă
de capre care se arată din Galaad. 6 Dinţii tăi sunt
ca o turmă de oi, venite de la scăldare, toate cu miei
gemeni şi niciuna nu este stearpă între ele. 7 Ca o
bucată de rodie sunt tâmplele tale între şuviţele tale. 8
Sunt şaizeci de împărătese şi optzeci de concubine şi
fecioare fără număr. 9 Porumbiţa mea, neîntinata mea
este [doar] una; ea este singură la mama ei, ea este
alegerea dintâi a celei ce a născut-o. Fiicele au văzut-o
şi au binecuvântat-o; da, împărătesele şi concubinele
şi ele au lăudat-o. 10 Cine este ea, care se iveşte
ca dimineaţa, frumoasă ca luna, senină ca soarele şi
înfricoşătoare ca o armată cu steaguri? 11 Am coborât
în grădina nucilor, să văd fructele văii [şi] să văd dacă
viţa a înflorit şi rodiile au înmugurit. 12 Înainte de a-
mi da seama, sufletul meu m-a făcut precum carele
lui Aminadib. 13 Întoarce-te, întoarce-te, Sulamito!
Întoarce-te, întoarce-te, ca să te privim! Ce veţi vedea
în Sulamita? Cum ar fi jocul a două armate.

7 Cât de minunate sunt picioarele tale cu sandale,
fiică de prinţ! Rotunjimile coapselor tale sunt ca
bijuterii, lucrarea mâinilor unui meşteşugar iscusit. 2
Buricul tău este ca o cupă rotundă, căruia nu îi lipseşte
licoarea; pântecele tău o movilă de grâu înconjurată
cu crini. 3 Cei doi sâni ai tăi sunt ca două căprioare
tinere ce sunt gemene. 4 Gâtul tău este ca un turn de
fildeş; ochii tăi precum iazurile în Hesbon, de lângă
poarta Batrabimului; nasul tău este ca turnul Libanului
care priveşte spre Damasc. 5 Capul tău, peste tine,
este precum Carmelul, şi părul capului tău ca purpura;

împăratul este ţinut în galeriile tale. 6 Cât de frumoasă
şi cât de plăcută eşti tu, iubirea mea, pentru desfătări!
7 Această statură a ta este ca un palmier şi sânii tăi ca
ciorchini de struguri. 8 Am spus: Mă voi urca în palmier,
îi voi apuca crengile; acum de asemenea sânii tăi vor fi
ca ciorchinii viţei şi mirosul feţei tale ca mere; 9 Şi cerul
gurii tale, pentru preaiubitul meu, ca cel mai bun vin
care curge cu dulceaţă, făcând buzele celor adormiţi să
vorbească. 10 Eu sunt a preaiubitului meu şi dorinţa lui
este spre mine. 11 Vino, preaiubitul meu, să mergem în
câmp; să găzduim în sate. 12 Să ne urcăm devreme
la vii; să vedem dacă viţa înfloreşte, dacă floarea
strugurilor se arată şi dacă rodiile înmuguresc; acolo îţi
voi da iubirile mele. 13 Mandragorele răspândesc miros
şi la porţile noastre sunt tot felul de fructe plăcute, noi
şi vechi, pe care le-am păstrat pentru tine, preaiubitul
meu.

8 O, de ai fi fost ca fratele meu, care a supt sânii
mamei mele! Când te-aş găsi afară, te-aş săruta;
da, nu aş fi dispreţuită. 2 Te-aş conduce şi te-aş aduce
în casa mamei mele, care m-ar învăţa: Te-aş face să
bei din vinul înmiresmat din sucul rodiei mele. 3 Mâna
lui stângă să fie sub capul meu şi mâna lui dreaptă să
mă îmbrățișeze. 4 Vă poruncesc fiicelor Ierusalimului,
nu stârniţi nici nu treziţi iubirea mea, până când îi
place lui. 5 Cine este aceasta care vine din pustie,
sprijinindu-se pe preaiubitul ei? Te-am ridicat de sub
măr; acolo mama ta te-a adus pe lume; acolo te-a adus
pe lume cea care te-a născut. 6 Pune-mă ca un sigiliu
pe inima ta, ca un sigiliu pe braţul tău; căci dragostea
este puternică precum moartea; gelozia este crudă
precum mormântul; cărbunii ei sunt cărbuni de foc, cu o
flacără foarte fierbinte. **(Sheol h7585)** 7 Multe ape nu pot
stinge dragostea, nici potopurile nu o pot îneca; dacă
un om şi-ar da toată averea casei lui pentru dragoste,
ar fi în întregime dispreţuită. 8 Avem o soră mică ce
nu are sâni; ce vom face pentru sora noastră în ziua
când se va vorbi pentru ea? 9 Dacă ea ar fi zid, am
zidi peste ea un palat din argint; şi dacă ar fi uşă, am
închide-o cu scânduri de cedru. 10 Eu sunt zid şi sânii
mei ca turnuri; atunci am fost în ochii lui ca una care a
găsit favoare. 11 Solomon a avut o vie la Baal-Hamon;
el a arendat via unor păzitori; fiecare trebuia să aducă
pentru rodul acesteia o mie de arginţi. 12 Via mea, care
este a mea, este înaintea mea; o mie să fie pentru tine,
Solomon, iar două sute pentru cei ce păzesc rodul ei.
13 Tu care locuieşti în grădini, însoţitorii dau ascultare
vocii tale; fă-mă să o aud. 14 Grăbeşte-te, preaiubitul
meu, şi fii precum o căprioară sau un tânăr căprior pe
munţii de mirodenii.

Isaia

1 Viziunea lui Isaia, fiul lui Amoţ, pe care a văzut-
o referitor la Iuda şi Ierusalim în zilele lui Ozia,
Iotam, Ahaz şi Ezechia, împăraţi ai lui Iuda. **2** Ascultaţi
cerurilor, şi deschide urechea pământule, căci DOMNUL
a vorbit: Am hrănit şi am crescut copii şi ei s-au
răzvrătit împotriva mea. **3** Boul îşi cunoaşte stăpânul şi
măgarul ieslea stăpânului, dar Israel nu mă cunoaşte,
poporul meu nu ia aminte. **4** Ah, naţiune păcătoasă,
popor împovărat cu nelegiuire, sămânţă de făcători
de rău, copii corupători; ei au părăsit pe DOMNUL,
l-au provocat pe Cel Sfânt al lui Israel la mânie, au
plecat întorcându-şi spatele. **5** De ce să mai fiţi loviţi?
Vă veţi răzvrăti tot mai mult; tot capul este bolnav
şi toată inima leşinată. **6** Din talpa piciorului până la
cap nu este sănătate în el; ci răni şi vânătăi şi răni
ce putrezesc; ele nu au fost închise, nici legate, nici
înmuiate cu untdelemn. **7** Ţara voastră este pustiită,
cetăţile voastre arse cu foc; pământul vostru, străini îl
mănâncă în prezenţa voastră şi este pustiit, ca doborât
de străini. **8** Şi fiica Sionului este lăsată ca un cort în
vie, ca o colibă într-o grădină de castraveţi, ca o cetate
asediată. **9** Dacă DOMNUL oştirilor nu ne-ar fi lăsat o
rămăşiţă foarte mică, am fi fost ca Sodoma şi am fi
fost ca Gomora. **10** Ascultaţi cuvântul DOMNULUI, voi
conducători ai Sodomei; deschideţi urechea la legea
Dumnezeului nostru, voi popor al Gomorei. **11** Ce îmi
este mulţimea sacrificiilor voastre? spune DOMNUL;
Sunt sătul de ofrandele arse din berbeci şi de grăsimea
vitelor îngrăşate; şi nu mă desfăt în sângele taurilor sau
al mieilor sau al ţapilor. **12** Când veniţi să vă arătaţi
înaintea mea, cine a cerut aceasta din mâna voastră,
ca să îmi călcaţi curţile? **13** Nu mai aduceţi daruri
deşarte; tămâia este o urâciune pentru mine; lunile noi
şi sabatele, chemarea adunărilor, nu le pot suporta; este
nelegiuire, chiar adunarea solemnă. **14** Sufletul meu
urăşte lunile voastre noi şi sărbătorile voastre rânduite;
ele sunt tulburare pentru mine; am obosit a le purta.
15 Şi când vă întindeţi mâinile, îmi voi ascunde ochii
de voi, da, când faceţi multe rugăciuni, nu voi asculta;
mâinile vă sunt pline de sânge. **16** Spălaţi-vă, curăţiţi-
vă; puneţi deoparte facerile voastre de rău din faţa
ochilor mei; încetaţi să faceţi răul; **17** Învăţaţi să faceţi
binele; căutaţi judecata, uşuraţi pe oprimat, judecaţi pe
cel fără tată, pledaţi pentru văduvă. **18** Veniţi acum
să ne judecăm, spune DOMNUL, de sunt păcatele
voastre ca stacojiul, vor fi albe ca zăpada; de sunt roşii
precum carminul, vor fi ca lâna. **19** Dacă veţi fi voitori şi
ascultători, veţi mânca bunătatea pământului, **20** Dar
dacă veţi refuza şi vă veţi răzvrăti, veţi fi mâncaţi de
sabie; căci gura DOMNULUI a vorbit. **21** Cum a devenit
cetatea credincioasă o curvă! Era plină de judecată;
găzduia dreptatea în ea, dar acum găzduiesc ucigaşi.
22 Argintul tău a devenit zgură, vinul tău amestecat cu
apă; **23** Prinţii tăi sunt răzvrătiţi şi însoţitori ai hoţilor;
fiecare iubeşte daruri şi urmăreşte răsplăţi; ei nu judecă
pe cel fără tată, nici cauza văduvei nu ajunge la ei.
24 De aceea spune Domnul, DOMNUL oştirilor, Cel
puternic al lui Israel: Ah, mă voi uşura de potrivnicii
mei şi mă voi răzbuna pe duşmanii mei; **25** Şi îmi voi
întoarce mâna asupra ta şi îţi voi îndepărta zgura cu
puritate şi îţi voi lua tot cositorul; **26** Şi îţi voi restaura
judecătorii ca prima dată şi sfătuitorii tăi ca la început;
după aceasta vei fi numită Cetatea dreptăţii, cetatea
credincioasă. **27** Sionul va fi răscumpărat cu judecată şi
convertiţii lui cu dreptate. **28** Şi nimicirea călcătorilor de
lege şi a păcătoşilor va fi împreună şi cei ce părăsesc
pe DOMNUL vor fi mistuiţi. **29** Fiindcă vor fi ruşinaţi de
stejarii pe care i-aţi dorit şi veţi fi încurcaţi de grădinile
pe care le-aţi ales. **30** Fiindcă veţi fi ca un stejar a cărui
frunză se ofileşte şi ca o grădină ce nu are apă. **31** Şi
cel tare va fi ca un câlţ şi făcătorul lui ca o scânteie şi
vor arde amândoi împreună şi nimeni nu îi va stinge.

2 Cuvântul pe care Isaia, fiul lui Amoţ, l-a văzut
referitor la Iuda şi Ierusalim. **2** Şi se va întâmpla
în zilele de pe urmă, că muntele casei DOMNULUI
va fi întemeiat pe vârful munţilor şi va fi înălţat peste
dealuri; şi toate naţiunile vor curge spre el. **3** Şi mulţi
oameni vor merge şi vor spune: Veniţi, şi să urcăm la
muntele DOMNULUI, la casa Dumnezeului lui Iacob,
şi el ne va învăţa despre căile lui, noi vom merge pe
cărările lui, căci din Sion va ieşi legea şi din Ierusalim
cuvântul DOMNULUI. **4** Şi el va judeca între naţiuni şi
va mustra mulţi oameni; şi îşi vor bate din săbii fiare
de plug şi din suliţele lor, prăjini de curăţat pomi; nu
va ridica naţiune sabie împotriva altei naţiuni, nici nu
vor mai învăţa războiul. **5** Casă a lui Iacob, veniţi şi să
umblăm în lumina DOMNULUI. **6** De aceea ai părăsit
pe poporul tău, pe casa lui Iacob, fiindcă sunt umpluţi
de ceea ce vine din est şi sunt ghicitori ca filistenii şi se
complac în copiii străinilor. **7** Ţara lor de asemenea
este plină de aur şi argint, şi nu este sfârşit al tezaurelor
lor; ţara lor este de asemenea plină de cai, şi nu este
sfârşit al carelor lor; **8** Ţara lor este de asemenea
plină de idoli; se închină la lucrarea propriilor mâini,
pe care degetele lor au făcut-o; **9** Şi omul de rând se
îndoaie şi bărbatul de vază se umileşte; de aceea nu
îi ierta! **10** Intră în stâncă şi ascunde-te în ţărână, de
frica DOMNULUI şi de gloria maiestăţii lui. **11** Privirile
îngâmfate ale omului vor fi umilite şi trufia oamenilor va
fi aplecată şi numai DOMNUL va fi înălţat în acea zi.
12 Căci ziua DOMNULUI oştirilor va fi peste fiecare
ce este mândru şi îngâmfat şi peste fiecare ce este

înălţat, şi îl va înjosi; 13 Şi peste toţi cedrii Libanului,
care sunt înalţi şi înălţaţi şi peste toţi stejarii Basanului,
14 Şi peste toţi munţii înalţi şi peste toate dealurile
înălţate, 15 Şi peste fiecare turn înalt şi peste fiecare
zid întărit, 16 Şi peste toate corăbiile Tarsisului şi peste
toate imaginile plăcute. 17 Şi îngâmfarea omului va fi
încovoiată, şi trufia oamenilor va fi înjosită şi numai
DOMNUL va fi înălţat în acea zi. 18 Şi pe idoli el îi va
aboli în întregime. 19 Şi vor intra în găurile stâncilor
şi în peşterile pământului, de frica DOMNULUI şi de
gloria maiestăţii lui, când se va ridica el să scuture
înfricoşător pământul. 20 În acea zi un om îşi va arunca
idolii de argint şi idolii de aur, care şi i-au făcut fiecare
pentru el însuşi să se închine, cârtiţelor şi liliecilor; 21
Pentru a merge în crăpăturile stâncilor şi în vârfurile
stâncilor zdrenţuite, de frica DOMNULUI şi de gloria
maiestăţii lui, când se va ridica el să scuture înfricoşător
pământul. 22 Părăsiţi omul a cărui suflare este în nările
lui, căci în ce este el socotit de încredere?

3 Căci, iată, Domnul, DOMNUL oştirilor, îndepărtează
de Ierusalim şi de Iuda susţinerea şi toiagul, întreaga
susţinere a pâinii şi întreaga susţinere a apei, 2 Pe
cel viteaz şi pe bărbatul de război, pe judecător şi pe
profet şi pe chibzuit şi pe bătrân, 3 Pe căpetenia a
cincizeci şi pe omul demn de cinste şi pe sfătuitor şi pe
meşteşugarul iscusit şi pe oratorul elocvent. 4 Şi le voi
da copii ca prinţi şi prunci vor stăpâni peste ei. 5 Şi
poporul va fi oprimat, fiecare de un altul şi fiecare de
vecinul lui; copilul se va comporta cu mândrie împotriva
celui bătrân şi cel josnic împotriva celui demn de cinste.
6 Când un om va apuca pe fratele său, din casa tatălui
său, îi va spune: Ai îmbrăcăminte, fii conducătorul
nostru şi fie această ruină sub mâna ta; 7 În acea zi
el va jura, spunând: Nu voi fi vindecător, căci în casa
mea nu este nici pâine, nici îmbrăcăminte, nu mă face
conducător al poporului. 8 Fiindcă Ierusalimul este
ruinat şi Iuda este căzut, căci limba lor şi facerile lor sunt
împotriva DOMNULUI, pentru a provoca ochii gloriei lui.
9 Arătarea înfăţişării lor mărturiseşte împotriva lor; şi ei
rostesc păcatul ca Sodoma, nu îl ascund. Vai sufletului
lor! căci şi-au făcut rău lor înşişi. 10 Spuneţi-i celui
drept, că îi va fi bine, căci ei vor mânca rodul facerilor
lor. 11 Vai celui stricat! îi va fi rău, căci i se va da
răsplata mâinilor lui. 12 Cât despre poporul meu, copiii
sunt opresorii lor şi femei conduc peste ei. Poporul
meu, cei ce te conduc te fac să rătăceşti şi distrug
calea potecilor tale. 13 DOMNUL se ridică în picioare
să pledeze şi stă în picioare să judece poporul. 14
DOMNUL va intra la judecată cu bătrânii poporului său
şi cu prinţii acestuia, căci aţi mâncat via; prada săracului
este în casele voastre. 15 Ce înseamnă aceasta că îmi
zdrobiţi poporul în bucăţi şi măcinaţi feţele săracilor?
spune Domnul DUMNEZEUL oştirilor. 16 Mai mult,
DOMNUL spune: Pentru că fiicele Sionului sunt trufaşe
şi umblă cu gâturi întinse şi ochi depravaţi, umblând şi
păşind mărunţel în mersul lor şi zornăind cu picioarele
lor, 17 De aceea Domnul va lovi cu râie coroana capului
fiicelor Sionului şi DOMNUL va dezgoli părţile lor intime.
18 În acea zi Domnul va lua frumuseţea podoabelor
lor zornăitoare de la picioarele lor şi învelitorile lor şi
tiarele lor rotunde ca luna. 19 Lanţurile şi brăţările şi
eşarfele, 20 Bonetele şi podoabele pentru picioare şi
panglicile pentru cap şi tablele şi cerceii, 21 Inelele şi
bijuteriile pentru nas, 22 Costumele preţioase de haine
şi mantiile şi şalurile şi ondulatoarele, 23 Oglinzile şi
inul subţire şi glugile şi vălurile. 24 Şi se va întâmpla,
că în loc de miros dulce va fi putoare; şi în loc de brâu,
o sfâşietură; şi în loc de păr bine aranjat, o chelie; şi în
loc de corsaj, un brâu de pânză de sac; şi un semn de
înfierare în loc de frumuseţe. 25 Bărbaţii tăi vor cădea
prin sabie şi puternicii tăi în război. 26 Şi porţile ei vor
plânge şi vor jeli; şi ea, pustiită, va şedea la pământ.

4 Şi în acea zi, şapte femei vor apuca un bărbat,
spunând: Vom mânca propria noastră pâine şi vom
purta propriile noastre haine, lasă-ne doar să fim numite
cu numele tău, pentru a îndepărta ocara noastră. 2 În
acea zi, lăstarul DOMNULUI va fi minunat şi glorios şi
rodul pământului măreţ şi frumos pentru cei din Israel
care vor fi scăpat. 3 Şi se va întâmpla, că cel lăsat
în Sion şi cel rămas în Ierusalim, va fi numit sfânt,
oricine este scris printre cei vii în Ierusalim; 4 Când
Domnul va fi spălat murdăria fiicelor Sionului şi va fi
curăţat sângele Ierusalimului din mijlocul acestuia prin
duhul judecăţii şi prin duhul arderii. 5 Şi DOMNUL va
crea peste fiecare locuinţă a muntelui Sion şi peste
adunările lui, un nor şi fum ziua, şi strălucirea unui
foc arzând noaptea, fiindcă peste toată gloria va fi o
adăpostire. 6 Şi va fi un cort pentru umbră în timpul
zilei împotriva căldurii, şi loc de scăpare şi adăpost
împotriva furtunii şi ploii.

5 Voi cânta preaiubitului meu o cântare a iubitului meu
despre via lui. Preaiubitul meu are o vie pe un deal
foarte roditor; 2 Şi el a îngrădit-o şi i-a adunat pietrele şi
a sădit-o cu cea mai aleasă viţă şi a construit un turn în
mijlocul ei şi de asemenea a făcut o presă de vin în ea;
şi s-a aşteptat să aducă struguri, dar a adus struguri
sălbatici. 3 Şi acum, voi locuitori ai Ierusalimului şi
bărbaţi ai lui Iuda, judecaţi, vă rog, între mine şi via
mea. 4 Ce se putea face mai mult viei mele iar eu nu i-
am făcut? De ce, când am aşteptat să aducă struguri,
a adus struguri sălbatici? 5 Şi acum, ascultaţi, vă voi
spune ce voi face viei mele: Îi voi lua îngrăditura şi
va fi mâncată; şi îi voi surpa zidul şi va fi călcată în
picioare; 6 Şi o voi lăsa pustiită, nu va fi curăţată, nici

săpată şi vor veni mărăcini şi spini, de asemenea voi
porunci norilor să nu mai dea ploaie peste ea. 7 Căci
via DOMNULUI oştirilor este casa lui Israel şi bărbaţii
lui Iuda sunt planta desfătării lui, şi el a căutat judecată,
dar iată, oprimare; dreptate, dar iată, un strigăt. 8 Vai
celor ce alătură casă la casă, care aşază câmp cu
câmp, până nu mai este loc, ca ei să fie puşi singuri în
mijlocul pământului! 9 În urechile mele a spus DOMNUL
oştirilor: Cu adevărat multe case vor fi pustiite, cele
mari şi frumoase, vor fi fără locuitori. 10 Da, zece acri
de vie vor produce un bat şi sămânţa unui homer va da
o efă. 11 Vai celor care se ridică devreme dimineaţa, ca
să urmeze băutură tare, care continuă până noaptea,
până vinul îi aprinde! 12 Şi harpa şi viola, tamburina şi
fluierul şi vinul sunt în ospeţele lor, dar ei nu iau aminte
la lucrarea DOMNULUI şi nu iau aminte la lucrarea
mâinilor lui. 13 De aceea poporul meu este dus în
captivitate, deoarece nu are cunoaştere; şi bărbaţii lui
demni de cinste sunt înfometaţi şi mulţimile lui uscate
de sete. 14 De aceea iadul s-a lărgit pe sine şi şi-a
deschis gura fără măsură, şi gloria lor şi mulţimea lor şi
fastul lor şi cel ce se bucură, vor coborî în el. **(Sheol
h7585)** 15 Şi omul rău va fi doborât şi viteazul va fi umilit
şi ochii celor îngâmfaţi vor fi umiliţi; 16 Dar DOMNUL
oştirilor va fi înălţat în judecată şi Dumnezeu care este
sfânt va fi sfinţit în dreptate. 17 Atunci mieii vor paşte
după felul lor şi locurile pustiite ale celor graşi le vor
mânca străinii. 18 Vai celor care trag nedreptate cu
funiile vanităţii, şi păcat de parcă ar fi cu frânghia unei
căruţe; 19 Care spun: Să se grăbească şi să iuţească
lucrarea lui, ca să o vedem; şi să se apropie şi să vină
sfatul Celui Sfânt al lui Israel, ca să îl cunoaştem! 20
Vai celor ce numesc răul bine şi binele rău, care pun
întuneric pentru lumină şi lumină pentru întuneric, care
pun amar pentru dulce şi dulce pentru amar! 21 Vai
celor înţelepţi în proprii ochi şi chibzuiţi în propria lor
vedere! 22 Vai celor tari la băut vin şi bărbaţi ai tăriei
la amestecat băutură tare, 23 Care declară drept pe
cel stricat pentru răsplată şi îndepărtează dreptatea
celui drept de la el! 24 De aceea aşa cum focul mistuie
mirişte şi flacăra consumă pleava, tot aşa rădăcina
lor va fi ca putreziciunea şi înflorirea lor se va înălţa
precum praful, deoarece au aruncat legea DOMNULUI
oştirilor şi au dispreţuit cuvântul Celui Sfânt al lui Israel.
25 De aceea se aprinde mânia DOMNULUI împotriva
poporului său, şi el şi-a întins mâna împotriva lor şi i-
a lovit şi dealurile au tremurat şi trupurile lor moarte
au fost sfâşiate în mijlocul străzilor. Cu toate acestea
mânia lui nu s-a întors, ci mâna lui este încă întinsă. 26
Şi el va ridica un însemn naţiunilor de departe şi le va
şuiera de la marginea pământului şi, iată, ei vor veni
degrabă cu iuţeală; 27 Nimeni dintre ei nu va obosi nici
nu se va poticni; nimeni nu va moţăi nici nu va dormi;
nici brâul coapselor lor nu va fi desfăcut, nici şiretul
sandalelor lor nu va fi rupt; 28 Ei ale căror săgeţi sunt
ascuţite şi toate arcurile lor încordate, copitele cailor lor
vor fi socotite ca şi cremene şi roţile lor ca un vârtej de
vânt; 29 Răcnetul lor va fi ca al unui leu, vor răcni ca
leii tineri; da, vor răcni şi vor prinde prada şi o vor duce
în siguranţă şi nimeni nu o va elibera. 30 Şi în acea zi
ei vor urla împotriva lor ca urletul mării; şi dacă cineva
priveşte spre ţară, iată, întuneric şi întristare, şi lumina
este întunecată în cerurile acesteia.

6 În anul în care împăratul Ozia a murit am văzut
de asemenea pe Domnul şezând pe un tron, înalt
şi ridicat, şi trena lui a umplut templul. 2 Deasupra
stăteau serafimii, fiecare avea şase aripi; cu două îşi
acoperea faţa şi cu două îşi acoperea picioarele şi cu
două zbura. 3 Şi unul striga către altul şi spunea: Sfânt,
sfânt, sfânt este DOMNUL oştirilor, întregul pământ
este plin de gloria sa. 4 Şi stâlpii uşii se mişcau la
vocea celui care striga şi s-a umplut casa cu fum. 5
Atunci am spus: Vai mie! Căci sunt stârpit, pentru că
sunt un om cu buze necurate şi locuiesc în mijlocul
unui popor cu buze necurate, fiindcă ochii mei au văzut
pe Împăratul, pe DOMNUL oştirilor. 6 Atunci unul dintre
serafimi a zburat la mine, având în mâna lui un cărbune
aprins, pe care îl luase cu cleştii de pe altar; 7 Şi l-a
aşezat pe gura mea şi a spus: Iată, acesta ţi-a atins
buzele; şi nelegiuirea ta este înlăturată şi păcatul tău
îndepărtat. 8 De asemenea am auzit vocea Domnului,
spunând: Pe cine să trimit şi cine va merge pentru noi?
Atunci am spus: Iată-mă, trimite-mă. 9 Iar el a spus:
Du-te şi spune acestui popor: Auziţi, într-adevăr, dar
nu înţelegeţi; şi priviţi, într-adevăr, dar nu pricepeţi. 10
Îngraşă inima acestui popor şi îngreunează-le urechile
şi închide-le ochii, ca să nu vadă cu ochii lor şi să nu
audă cu urechile lor şi să nu înţeleagă cu inima lor şi
să se întoarcă şi să fie vindecaţi. 11 Atunci am spus:
Doamne, până când? Iar el a răspuns: Până când
cetăţile vor rămâne pustiite, fără locuitori, şi casele, fără
oameni, şi pământul complet pustiit, 12 Şi DOMNUL
va fi îndepărtat pe oameni şi va fi o mare părăsire în
mijlocul ţării. 13 Dar totuşi în aceasta va rămâne o
zecime şi ea se va întoarce şi va fi mâncată ca un ulm
şi ca un stejar a căror viaţă este în ei, când îşi scutură
frunzele; [tot astfel] sămânţa sfântă va fi viaţa acesteia.

7 Şi s-a întâmplat în zilele lui Ahaz, fiul lui Iota, fiul lui
Ozia, împăratul lui Iuda, că Rezin, împăratul Siriei,
şi Peca, fiul lui Remalia, împăratul Israelului, s-au urcat
la Ierusalim să se războiască împotriva lui, dar nu l-au
învins. 2 Şi s-a spus casei lui David, zicând: Siria s-
a unit cu Efraim. Şi inima lui şi inima poporului său a
fost mişcată, precum copacii pădurii sunt mişcaţi de
vânt. 3 Atunci DOMNUL i-a spus lui Isaia: Du-te înainte

acum să întâlneşti pe Ahaz, tu şi Şear-Iaşub, fiul tău,
la marginea apeductului iazului superior, pe drumul
mare al câmpului înălbitorului; 4 Şi spune-i: Ia seama
şi linişteşte-te; nu te teme, nici nu fi cu inima slabă din
cauza celor două cozi ai acestor tăciuni care fumegă,
din cauza mâniei înverşunate a lui Rezin cu Siria şi
a fiului lui Remalia. 5 Pentru că Siria, Efraim şi fiul
lui Remalia au ţinut sfat rău împotriva ta, spunând: 6
Să ne urcăm împotriva lui Iuda şi să îl chinuim şi să
ne facem în el o spărtură şi să aşezăm un împărat
în mijlocul lui, adică pe fiul lui Tabeal; 7 Astfel spune
Domnul DUMNEZEU: Nu va rămâne în picioare, nici nu
se va întâmpla. 8 Deoarece capul Siriei este Damascul
şi capul Damascului este Rezin; şi în şaizeci şi cinci
de ani Efraim va fi frânt, încât nu va fi un popor. 9 Şi
capul lui Efraim este Samaria şi capul Samariei este
fiul lui Remalia. Dacă nu veţi crede, cu siguranţă nu
veţi fi întemeiaţi. 10 Mai mult, DOMNUL a vorbit din
nou lui Ahaz, spunând: 11 Cere semn de la DOMNUL
Dumnezeul tău; cere-l, fie în adânc, fie în înălţimea de
deasupra. (Sheol h7585) 12 Dar Ahaz a spus: Nu cer, nici
nu îl ispitesc pe DOMNUL. 13 Iar el a spus: Ascultaţi
acum, casa lui David. Este un lucru mic pentru voi să
obosiţi oamenii, dar veţi obosi şi pe Dumnezeul meu?
14 De aceea Domnul însuşi vă va da un semn: Iată, o
fecioară va rămâne însărcinată şi va naşte un fiu şi
îi va pune numele, Emanuel. 15 El va mânca unt şi
miere, pentru a şti să refuze răul şi să aleagă binele.
16 Căci înainte ca pruncul să ştie să refuze răul şi să
aleagă binele, ţara pe care tu o deteşti va fi părăsită de
amândoi împăraţii ei. 17 DOMNUL va aduce asupra ta
şi asupra poporului tău şi asupra casei tatălui tău, zile
ce nu au mai venit, din ziua în care Efraim a plecat din
Iuda; [adică] pe împăratul Asiriei. 18 Şi se va întâmpla,
în acea zi, că DOMNUL va şuiera după musca care
este în cea mai îndepărtată parte a râurilor Egiptului
şi după albina ce este în ţara Asiriei. 19 Şi vor veni
şi toate se vor odihni în văile pustiite şi în crăpăturile
stâncilor şi pe toţi spinii şi pe toate tufişurile. 20 În
aceeaşi zi Domnul va rade cu o lamă angajată, adică
cu cei de dincolo de râu, cu împăratul Asiriei, capul şi
părul picioarelor şi de asemenea va mistui barba. 21 Şi
se va întâmpla, în acea zi, că un om va hrăni o viţea şi
două oi; 22 Şi se va întâmpla din cauza abundenţei de
lapte pe care îl vor da, că el va mânca unt, căci unt şi
miere vor mânca toţi cei ce rămân în ţară. 23 Şi se va
întâmpla, în acea zi, că fiecare loc unde erau o mie de
vii pentru o mie de arginţi, va fi [acoperit de] mărăcini şi
spini. 24 Cu săgeţi şi cu arcuri vor veni acolo, pentru că
toată ţara va deveni mărăcini şi spini. 25 Şi pe toate
dealurile, care vor fi săpate cu cazmaua, acolo nu vor
veni de frica mărăcinilor şi a spinilor, ci vor fi [un loc]
unde vor trimite boi şi unde vor călca oile.

8 Mai mult, DOMNUL mi-a spus: Ia-ţi un pergament
mare şi scrie pe el cu condeiul unui om, referitor
la Maher–Şalal-Haş-Baz. 2 Şi mi-am luat martori
credincioşi ca mărturie, pe preotul Urie şi Zaharia, fiul
lui Ieberechia. 3 Şi am mers la profetesă; şi ea a rămas
însărcinată şi a născut un fiu. Atunci DOMNUL mi-a
spus: Pune-i numele Maher–Şalal-Haş-Baz. 4 Căci
înainte ca pruncul să aibă ştiinţa de a striga: Tatăl
meu! şi: Mama mea! bogăţiile Damascului şi prada
Samariei vor fi luate dinaintea împăratului Asiriei. 5
DOMNUL mi-a vorbit din nou, spunând: 6 Întrucât acest
popor refuză apele din Şiloa, care curg încet, şi se
bucură în Rezin şi în fiul lui Remalia, 7 Iată, că acum
Domnul aduce peste ei apele puternice şi multe ale
râului, pe împăratul Asiriei şi toată gloria lui; şi el va
veni peste toate canalele lui şi va trece peste toate
malurile lui; 8 Şi va trece prin Iuda; va inunda şi se va
revărsa, va ajunge până la gât; şi întinderea aripilor lui
va umple lăţimea ţării tale, Emanuele. 9 Împrieteniţi-
vă popoarelor şi veţi fi sparte în bucăţi; şi deschideţi
urechea, toţi cei din ţările îndepărtate; încingeţi-vă şi
veţi fi sparţi în bucăţi; încingeţi-vă şi veţi fi sparţi în
bucăţi. 10 Ţineţi sfat împreună şi va fi nimicit; vorbiţi
cuvântul şi nu va rezista, căci Dumnezeu este cu noi.
11 Fiindcă DOMNUL mi-a vorbit astfel cu o mână tare şi
m-a instruit să nu merg pe calea acestui popor, zicând:
12 Nu spuneţi: O uneltire, tuturor [cărora] acest popor va
spune: O uneltire; nici să nu vă temeţi de teama lui, nici
nu vă înfricoşaţi. 13 Sfinţiţi pe însuşi DOMNUL oştirilor;
şi el [să fie] teama voastră şi el [să fie] groaza voastră.
14 Şi va fi pentru sanctuar, dar şi piatră de cădere şi
stâncă de poticnire ambelor case ale lui Israel, un laţ
şi o cursă locuitorilor Ierusalimului. 15 Şi mulţi dintre
ei se vor poticni şi vor cădea şi vor fi frânţi şi vor fi
prinşi în capcană şi vor fi luaţi. 16 Leagă mărturia,
sigilează legea printre discipolii mei. 17 Şi voi aştepta
pe DOMNUL, care îşi ascunde faţa de casa lui Iacob,
şi îl voi căuta. 18 Iată, eu şi copiii pe care DOMNUL
mi i-a dat, suntem pentru a fi însemne şi minuni în
Israel, de la DOMNUL oştirilor care locuieşte în muntele
Sion. 19 Şi când vă vor spune: Căutaţi la cei care au
demoni şi la vrăjitorii care şoptesc şi care bolborosesc;
nu ar trebui un popor să caute pe Dumnezeul lui? [Să
meargă] la cei morţi pentru cei vii? 20 La lege şi la
mărturie; dacă ei nu vorbesc conform acestui cuvânt,
este pentru că nu au lumină în ei. 21 Şi vor trece prin
aceasta greu apăsaţi şi flămânzi; şi se va întâmpla,
când vor flămânzi, că se vor îngrijora şi vor blestema
pe împăratul lor şi pe Dumnezeul lor privind în sus. 22
Şi vor privi spre pământ; şi, iată, tulburare şi întuneric,
întunecime a chinului! Şi vor fi alungaţi în întuneric.

9 Totuşi întunericul nu va fi precum în chinuirea ei,
când mai înainte el a chinuit uşor ţara lui Zabulon şi
ţara lui Neftali, iar apoi a chinuit-o apăsător pe calea
mării, dincolo de Iordan, în Galileea naţiunilor. **2** Poporul
care umbla în întuneric a văzut o mare lumină; peste
cei ce locuiesc în ţara umbrei morţii, a strălucit lumina.
3 Tu ai înmulţit naţiunea şi nu ai mărit bucuria; ei se
bucură înaintea ta conform bucuriei de la seceriş şi
cum se bucură oamenii când împart prada. **4** Fiindcă ai
frânt jugul poverii lui şi toiagul umărului său şi nuiaua
opresorului său, ca în ziua lui Madian. **5** Căci fiecare
bătălie a războinicului este cu tumult şi haine tăvălite
în sânge, care vor fi pentru ardere, mâncare pentru
foc. **6** Căci un copil ni s-a născut, un fiu ni s-a dat,
şi domnia va fi pe umărul lui şi îi va fi pus numele
Minunat, Sfătuitor, Dumnezeul puternic, Tatăl veşnic,
Prinţul Păcii. **7** Nu se va sfârşi mărirea domniei şi păcii
lui, peste tronul lui David şi peste împărăţia sa, pentru
a o rândui şi a o întemeia cu judecată şi cu dreptate
de acum înainte pentru totdeauna. Zelul DOMNULUI
oştirilor va face aceasta. **8** Domnul a trimis un cuvânt
la Iacob şi acesta s-a aşezat uşor peste Israel. **9** Şi
tot poporul va cunoaşte, până la Efraim şi locuitorii
Samariei, care spun în mândria şi tăria inimii: **10**
Cărămizile au căzut, dar vom construi cu pietre cioplite;
sicomorii sunt tăiaţi, dar îi vom schimba cu cedri. **11**
De aceea DOMNUL va aşeza pe potrivnicii lui Rezin
împotriva lui şi va uni pe duşmanii lui; **12** Sirienii înainte
şi filistenii în spate; şi vor mânca pe Israel cu gură
deschisă. Cu toate acestea mânia lui nu s-a întors,
ci mâna lui este încă întinsă. **13** Căci poporul nu se
întoarce la cel ce l-a lovit, nici nu caută pe DOMNUL
oştirilor. **14** De aceea DOMNUL va tăia din Israel cap
şi coadă, ramură şi papură, într-o singură zi. **15** Pe
bătrânul şi pe cel demn de cinste, el este capul; şi pe
profetul care învaţă [pe alţii] minciuni, el este coada. **16**
Căci conducătorii acestui popor îl fac să rătăcească; şi
cei conduşi de ei sunt nimiciţi. **17** De aceea Domnul nu
va avea bucurie în tinerii lui, nici nu va avea milă de
cei fără tată şi de văduve, căci fiecare este un făţarnic
şi un făcător de rău şi fiecare gură vorbeşte nebunie.
Cu toate acestea mânia lui nu s-a întors, ci mâna lui
este încă întinsă. **18** Căci stricăciunea arde ca focul, va
mânca mărăcinii şi spinii şi va aprinde desişurile pădurii
şi se vor ridica precum înălţarea fumului. **19** Prin furia
DOMNULUI oştirilor este ţara întunecată şi poporul va
fi ca mâncare pentru foc, nimeni nu va cruţa pe fratele
său. **20** Şi el va răpi în dreapta şi tot va fi flămând;
şi va mânca în stânga şi tot nu se va sătura; fiecare
om se va hrăni cu carnea propriului braţ: **21** Manase
pe Efraim; şi Efraim pe Manase; şi ei împreună vor fi
împotriva lui Iuda. Cu toate acestea mânia lui nu s-a
întors, ci mâna lui este încă întinsă.

10 Vai celor care rostesc hotărâri nedrepte şi care
scriu chinuirea pe care au poruncit-o, **2** Pentru
a abate pe nevoiaş de la judecată şi pentru a lua
dreptatea de la cel sărac al poporului meu, ca văduvele
să fie prada lor şi ca ei să jefuiască pe cei fără tată! **3** Şi
ce veţi face în ziua cercetării şi în pustiirea care va veni
de departe? La cine veţi fugi pentru ajutor? Şi unde veţi
lăsa gloria voastră? **4** Fără mine ei se vor prosterna sub
prizonieri şi vor cădea sub cei ucişi. Cu toate acestea
mânia lui nu s-a întors, ci mâna lui este încă întinsă. **5**
Vai Asirianule, nuiaua mâniei mele şi toiagul din mâna
lor este indignarea mea. **6** Îl voi trimite împotriva unei
naţiuni făţarnice şi împotriva poporului furiei mele îi voi
da poruncă, să ia prada şi să ia jaful şi să îi calce ca
pe noroiul străzilor. **7** Totuşi el nu doreşte astfel, nici
inima lui nu gândeşte astfel, dar în inima lui este să
nimicească şi să stârpească nu puţine naţiuni. **8** Căci el
spune: Nu sunt prinţii mei cu toţii împăraţi? **9** Nu este
Calno precum Carchemişul? Nu este Hamatul precum
Arpadul? Nu este Samaria precum Damascul? **10** După
cum mâna mea a găsit împărăţia idolilor şi chipurile
lor cioplite le-au întrecut pe cele din Ierusalim şi din
Samaria; **11** Cum am făcut Samariei şi idolilor ei, nu voi
face tot astfel Ierusalimului şi idolilor săi? **12** De aceea
se va întâmpla, când Domnul îşi va împlini întreaga
lui lucrare pe muntele Sion şi asupra Ierusalimului,
că voi pedepsi rodul inimii tari a împăratului Asiriei şi
gloria privirilor lui trufaşe. **13** Căci el spune: Prin tăria
mâinii mele am făcut-o şi prin înţelepciunea mea, căci
sunt chibzuit şi am îndepărtat graniţele popoarelor şi
am jefuit tezaurele lor şi am doborât pe locuitori ca un
viteaz. **14** Şi mâna mea a găsit bogăţiile popoarelor
ca pe un cuib; şi ca unul ce strânge ouă părăsite, am
adunat eu tot pământul; şi nu a fost nimeni să mişte
aripa sau să îşi deschidă gura sau să ciripească. **15**
Se va făli toporul împotriva celui ce taie cu el? Sau
fierăstrăul se va mări împotriva celui care îl scutură?
De parcă nuiaua ar trebui să scuture împotriva celor
care o ridică, sau toiagul s-ar ridica, de parcă nu ar fi
lemn. **16** De aceea Domnul, Domnul oştirilor, va trimite
slăbiciune printre cei graşi ai lui; şi sub gloria lui el va
aprinde o ardere ca arderea unui foc. **17** Şi lumina lui
Israel va fi ca un foc şi Cel Sfânt ca o flacără şi va arde
şi va mistui spinii şi mărăcinii lui într-o [singură] zi; **18**
Şi va mistui gloria pădurii lui şi din câmpul lui roditor,
deopotrivă suflet şi trup şi vor fi ca atunci când leşină
un purtător de steag. **19** Şi restul copacilor pădurii lui
vor fi puţini, încât un copil îi va putea scrie. **20** Şi se va
întâmpla în acea zi, că rămăşiţa lui Israel şi cei scăpaţi
ai casei lui Iacob, nu se vor mai rezema pe cel ce i-a
lovit, ci se vor rezema pe DOMNUL, pe Cel Sfânt al lui
Israel, în adevăr. **21** Rămăşiţa, adică rămăşiţa lui Iacob,
se va întoarce la puternicul Dumnezeu. **22** Fiindcă deşi

poporul tău Israel este ca nisipul mării, totuşi o rămăşiţă
din el se va întoarce; mistuirea hotărâtă se va revărsa
cu dreptate. 23 Căci Domnul DUMNEZEUL oştirilor
va face o mistuire, da, hotărâtă, în mijlocul întregii
ţări. 24 De aceea astfel spune Domnul DUMNEZEUL
oştirilor: Poporul meu care locuieşti în Sion, nu te teme
de asirian, te va lovi cu o nuia şi îşi va ridica toiagul
împotriva ta în felul Egiptului. 25 Căci încă foarte puţin
timp şi indignarea va înceta; şi mânia mea va înceta în
nimicirea lor. 26 Şi DOMNUL oştirilor va stârni un bici
pentru el conform măcelului lui Madian la stânca Oreb,
şi precum toiagul său a fost peste mare, la fel îl va
ridica în felul Egiptului. 27 Şi se va întâmpla în acea zi
că povara lui va fi luată de pe umărul tău şi jugul său
de pe gâtul tău şi jugul va fi distrus din cauza ungerii.
28 El a ajuns la Aiat, a trecut la Migron; la Micmaş
îşi lasă carele; 29 Au trecut prin trecătoare, au făcut
popas la Gheba; Rama este înspăimântată; Ghibea lui
Saul a fugit. 30 Înalţă-ţi vocea, fiica Galimului, fă-o să
fie auzită până în Lais, săracă Anatot. 31 Madmena
a fugit; locuitorii Ghebimului se adună să fugă. 32
Totuşi în acea zi va rămâne la Nob; îşi va scutura mâna
împotriva muntelui fiicei Sionului, dealul Ierusalimului.
33 Iată, Domnul, DOMNUL oştirilor, va reteza ramura cu
teroare şi cei înalţi de statură vor fi tăiaţi şi cei trufaşi
vor fi umiliţi. 34 Şi va tăia desişurile pădurii cu fier şi
Libanul va cădea printr-unul puternic.

11 Şi va ieşi un toiag din tulpina lui Isai şi un Lăstar
va creşte din rădăcinile lui; 2 Şi duhul DOMNULUI
se va odihni peste el, duhul înţelepciunii şi al înţelegerii,
duh de sfătuire şi de putere, duhul cunoaşterii şi al
temerii de DOMNUL; 3 Şi îl va face ager în înţelegere
în teama de DOMNUL, şi el nu va judeca după vederea
ochilor săi, nici nu va mustra conform auzului urechilor
sale, 4 Ci cu dreptate va judeca pe săraci şi va mustra
cu echitate pentru cei blânzi ai pământului şi va lovi
pământul cu nuiaua gurii lui şi cu suflarea buzelor
sale va ucide pe cel stricat. 5 Şi dreptatea va fi brâul
coapselor sale şi credincioşia va fi brâul rărunchilor
săi. 6 Şi lupul va locui cu mielul şi leopardul se va
culca lângă ied; şi viţelul şi leul tânăr şi vitele îngrăşate
împreună; şi un copilaş îi va conduce. 7 Şi vaca şi
ursul vor paşte, micuţii lor se vor culca împreună, şi
leul va mânca paie ca boul. 8 Şi sugarul se va juca la
vizuina aspidei şi copilul înţărcat îşi va întinde mâna în
vizuina năpârcii. 9 Ei nu vor răni, nici nu vor distruge
pe tot muntele meu sfânt, fiindcă pământul va fi plin
de cunoaşterea DOMNULUI, precum apele acoperă
marea. 10 Şi în acea zi va fi o rădăcină a lui Isai care
va sta ca un însemn al popoarelor; la acesta vor căuta
neamurile şi odihna lui va fi glorioasă. 11 Şi se va
întâmpla, în acea zi, că Domnul îşi va întinde mâna din
nou, a doua oară, pentru a recupera rămăşiţa poporului
său, care va fi rămas, din Asiria şi din Egipt şi din
Patros şi din Cuş şi din Elam şi din Şinar şi din Hamat
şi din insulele mării. 12 Şi va înălţa un însemn pentru
naţiuni şi va aduna pe proscrişii lui Israel şi va aduna
pe cei răspândiţi ai lui Iuda din cele patru colţuri ale
pământului. 13 Şi invidia lui Efraim se va depărta şi
potrivnicii lui Iuda vor fi stârpiţi; Efraim nu va invidia pe
Iuda şi Iuda nu va chinui pe Efraim. 14 Ci ei vor zbura
pe umerii filistenilor spre vest; îi vor prăda împreună
pe cei din est, vor pune mâna pe Edom şi Moab; şi
copiii lui Amon vor asculta de ei. 15 Şi DOMNUL va
distruge cu desăvârşire limba mării egiptene; şi prin
vântul lui puternic îşi va scutura mâna peste râu şi îl
va lovi în cele şapte pâraie şi va face ca oamenii să
îl treacă cu încălţăminte uscată. 16 Şi va fi un drum
mare pentru rămăşiţa poporului său care va rămâne
din Asiria, aşa cum i-a fost lui Israel în ziua urcării lui
din ţara Egiptului.

12 Şi în acea zi vei spune: DOAMNE, te voi lăuda;
deşi te-ai mâniat pe mine, mânia ta s-a întors şi
m-ai mângâiat. 2 Iată, Dumnezeu este salvarea mea;
mă voi încrede şi nu mă voi teme, fiindcă DOMNUL
IEHOVA este tăria şi cântarea mea; el a devenit de
asemenea salvarea mea. 3 De aceea cu bucurie veţi
scoate apă din fântânile salvării. 4 Şi în acea zi veţi
spune: Lăudaţi pe DOMNUL, chemaţi numele său,
vestiţi facerile lui printre popoare, daţi de ştire că
numele lui este înălţat. 5 Cântaţi DOMNULUI, căci a
făcut lucruri măreţe, aceasta este cunoscută pe tot
pământul. 6 Strigă şi chiuie, locuitor al Sionului, căci
mare este Cel Sfânt al lui Israel în mijlocul tău.

13 Povara Babilonului, pe care Isaia, fiul lui Amoţ,
a văzut-o. 2 Ridicaţi un steag pe muntele înalt,
înălţaţi vocea către ei, scuturaţi mâna, ca ei să intre pe
porţile nobililor. 3 Am poruncit celor sfinţiţi ai mei, am
chemat de asemenea pe cei tari ai mei pentru furia
mea, [adică] pe cei ce se bucură în înălţimea mea. 4
Zgomotul unei mulţimi în munţi, ca al unui popor mare;
un zgomot tumultuos al împărăţiilor naţiunilor adunate
împreună: DOMNUL oştirilor adună armata pentru
bătălie. 5 Ei vin dintr-o ţară îndepărtată, de la marginea
cerului, DOMNUL şi armele indignării lui, pentru a
nimici toată ţara. 6 Urlaţi, căci ziua DOMNULUI este
aproape; va veni ca o nimicire de la cel Atotputernic. 7
De aceea toate mâinile vor slăbi şi inima fiecărui om se
va topi; 8 Şi vor fi înspăimântaţi; junghiuri şi întristări îi
vor apuca; vor fi în durere ca o femeie în travaliu; se
vor uimi unul pe altul; feţele lor vor fi ca flăcările. 9
Iată, ziua DOMNULUI vine, crudă, deopotrivă cu furie
şi mânie înverşunată, pentru a lăsa ţara pustiită, iar el îi
va nimici pe păcătoşii din ea. 10 Fiindcă stelele cerului

şi constelaţiile acestuia nu îşi vor da lumina, soarele va
fi întunecat în mersul lui şi luna nu va face ca lumina ei
să strălucească. 11 Şi voi pedepsi lumea pentru răul
oamenilor şi pe cei stricaţi pentru nelegiuirea lor; şi
voi face ca aroganţa celor mândri să înceteze şi voi
doborî trufia tiranilor. 12 Voi face pe om mai preţios
decât aurul fin, pe om mai preţios decât lingoul de aur
din Ofir. 13 De aceea voi scutura cerurile şi pământul
se va clinti din locul său, în furia DOMNULUI oştirilor şi
în ziua mâniei lui înverşunate. 14 Şi va fi ca o căprioară
urmărită şi ca o oaie pe care nimeni nu o ia; fiecare se
va întoarce la poporul său şi va fugi fiecare în propria
ţară. 15 Fiecare ce este găsit va fi străpuns; şi fiecare
ce li se alătură va cădea prin sabie. 16 Copiii lor de
asemenea vor fi zdrobiţi în bucăţi înaintea ochilor lor;
casele lor vor fi prădate şi soţiile lor violate. 17 Iată, voi
stârni împotriva lor pe mezi, care nu vor lua aminte
la argint; şi cât despre aur, nu se vor desfăta în el.
18 Arcurile lor de asemenea vor zdrobi pe tineri în
bucăţi; şi nu vor avea milă de rodul pântecelui; ochiul
lor nu va cruţa copiii. 19 Şi Babilonul, gloria împărăţiilor,
frumuseţea maiestăţii caldeilor, va fi ca atunci când
Dumnezeu a dărâmat Sodoma şi Gomora. 20 Acesta
nu va fi locuit niciodată, nici nu va fi locuit din generaţie
în generaţie, nici arabul nu îşi va înălţa cortul acolo;
nici păstorii nu îşi vor face staul acolo. 21 Ci fiare
sălbatice ale deşertului se vor culca acolo; şi casele
lor vor fi pline de creaturi jalnice; şi bufniţe vor locui
acolo şi satiri vor dansa acolo. 22 Şi fiarele sălbatice
ale insulelor vor ţipa în casele lor pustii şi dragoni în
palatele lor plăcute şi timpul lui este aproape să vină şi
zilele lui nu vor fi prelungite.

14 Căci DOMNUL va avea milă de Iacob şi totuşi va
alege pe Israel şi îi va pune în propria lor ţară şi
străinii le vor fi alăturaţi şi se vor lipi de casa lui Iacob.
2 Şi poporul îi va lua şi îi va duce la locul lor şi casa lui
Israel îi va stăpâni în ţara DOMNULUI ca servitori şi
roabe şi îi vor lua captivi, pe cei ai căror captivi au fost;
şi vor domni peste opresorii lor. 3 Şi se va întâmpla în
ziua când DOMNUL îţi va da odihnă din întristarea ta
şi din teama ta şi din robia grea în care ai fost făcut
să serveşti, 4 Că vei duce acest proverb împotriva
împăratului Babilonului şi vei spune: Cum a încetat
opresorul! Oraşul de aur s-a sfârşit! 5 DOMNUL a frânt
toiagul celor stricaţi şi sceptrul conducătorilor. 6 Cel
ce a lovit pe popor în furie cu o lovitură neîncetată,
cel ce a condus naţiunile în mânie este persecutat [şi]
nimeni nu împiedică aceasta. 7 Întregul pământ este în
odihnă, este liniştit; ei izbucnesc în cântare. 8 Da, brazii
[şi] cedrii Libanului se bucură de tine, spunând: De
când eşti doborât niciun tăietor nu s-a urcat împotriva
noastră. 9 Iadul de dedesubt s-a mutat pentru tine, să
te întâmpine la venirea ta; stârneşte pe morţi pentru
tine, chiar pe cei mai de seamă ai pământului; a ridicat
de pe tronurile lor pe toţi împăraţii naţiunilor. (Sheol
h7585) 10 Toţi îţi vor vorbi şi îţi vor spune: Ai devenit de
asemenea slab ca noi, ai devenit asemenea nouă?
11 Fastul tău este coborât în mormânt, de asemenea
şi zgomotul violelor tale; viermele s-a răspândit sub
tine şi viermii te acoperă. (Sheol h7585) 12 Cum ai
căzut din cer, Lucifer, fiu al dimineţii, cum eşti retezat
la pământ, cel care ai slăbit naţiunile! 13 Fiindcă ai
spus în inima ta: Eu mă voi înălţa la cer, îmi voi ridica
tronul deasupra stelelor lui Dumnezeu, voi şedea de
asemenea pe muntele adunării, în părţile de nord; 14
Eu mă voi înălţa deasupra înălţimilor norilor, voi fi ca
Cel Preaînalt. 15 Totuşi vei fi coborât în iad, la marginile
gropii. (Sheol h7585) 16 Cei care te văd se vor uita atent
la tine [şi] vor lua aminte la tine, spunând: Este acesta
bărbatul care a făcut pământul să se cutremure, care a
scuturat împărăţii, 17 Care a făcut lumea ca un pustiu
şi a distrus cetăţile acesteia, care nu a deschis casa
prizonierilor lui? 18 Toţi împăraţii naţiunilor, toţi zac în
glorie, fiecare în propria-i casă. 19 Dar tu eşti aruncat
din mormântul tău ca un lăstar urâcios şi ca hainele
celor ucişi, străpunşi de sabie, care coboară la pietrele
gropii, ca un trup mort călcat în picioare. 20 Nu le vei
fi alăturat la îngropare, deoarece ţi-ai distrus ţara [şi]
ţi-ai ucis poporul, sămânţa făcătorilor de rău nu va fi
niciodată renumită. 21 Pregăteşte măcel pentru copiii
lui din cauza nelegiuirii părinţilor lor, ca ei să nu se
ridice, nici să nu stăpânească ţara, nici să nu umple
faţa lumii cu cetăţi. 22 Fiindcă mă voi ridica împotriva
lor, spune DOMNUL oştirilor, şi voi stârpi din Babilon
numele şi rămăşiţa şi fiu şi nepot, spune DOMNUL.
23 Îl voi face de asemenea o stăpânire pentru bâtlan
şi iazuri de apă şi îl voi mătura cu mătura nimicirii,
spune DOMNUL oştirilor. 24 DOMNUL oştirilor a jurat,
spunând: Da, precum am gândit, astfel se va întâmpla;
şi cum am hotărât, astfel va rămâne; 25 Că voi frânge
pe asirian în ţara mea şi pe munţii mei îl voi călca în
picioare, atunci jugul lui se va depărta de ei şi povara
lui se va depărta de pe umerii lor. 26 Acesta este planul
hotărât asupra întregului pământ; şi aceasta este mâna
întinsă peste toate naţiunile. 27 Căci DOMNUL oştirilor
a hotărât şi cine va anula? Şi mâna lui este întinsă şi
cine o va întoarce? 28 În anul în care împăratul Ahaz a
murit a fost această povară. 29 Nu te bucura, întreagă
Palestină, fiindcă nuiaua celui ce te-a lovit este frântă,
căci din rădăcina şarpelui va ieşi o năpârcă şi rodul
ei va fi un şarpe zburător înfocat. 30 Şi întâiul născut
al săracului va mânca şi cel nevoiaş se va întinde în
siguranţă; şi îţi voi ucide rădăcina cu foamete, iar el
îţi va ucide rămăşiţa. 31 Urlă poartă; strigă cetate; tu
întreagă Palestină, eşti topită; căci va veni un fum din

nord şi nimeni nu va fi singur la timpurile lui hotărâte. 32
Ce va răspunde atunci cineva mesagerilor naţiunii? Că
DOMNUL a întemeiat Sionul şi cei săraci ai poporului
său se vor încrede în acesta.

15 Povara Moabului. Deoarece în noapte, Arul
Moabului este risipit şi adus la tăcere; deoarece
în noapte, Chirul Moabului este risipit [şi] adus la tăcere.
2 El s-a urcat la Bajit şi la Dibon, locurile înalte, pentru a
plânge; Moabul va urla pentru Nebo şi pentru Medeba,
pe toate capetele lor va fi chelie şi fiecare barbă tăiată.
3 Se vor încinge cu pânză de sac pe străzile lor; pe
acoperişurile caselor lor şi pe străzile lor fiecare va urla,
căzând de plâns. 4 Şi Hesbonul va striga, şi Elealeul:
vocea lor va fi auzită [până] la Iahaţ, de aceea soldaţii
înarmaţi ai Moabului vor striga; viaţa îi va fi apăsătoare.
5 Inima mea va striga pentru Moab; fugarii ei vor fugi la
Ţoar, o viţea de trei ani; căci suişul Luhitului cu plâns îl
vor urca, pentru că pe calea Horonaimului vor ridica
un strigăt al distrugerii. 6 Fiindcă apele Nimrimului
vor fi pustiite, căci paiul este ofilit, iarba nu mai este,
nu este nimic verde. 7 De aceea averea pe care au
dobândit-o şi cea pe care au strâns-o, o vor duce la
pârâul sălciilor. 8 Căci strigătul a mers de jur împrejurul
graniţelor Moabului; urletul acestuia la Eglaim şi urletul
lui la Beer-Elim. 9 Căci apele Dimonului vor fi pline de
sânge; căci voi aduce mai mult asupra Dimonului, lei
asupra celui ce scapă din Moab şi asupra rămăşiţei
ţării.

16 Trimiteţi mielul la conducătorul ţării, de la Sela
până la pustiu, la muntele fiicei Sionului. 2 Căci,
precum o pasăre rătăcitoare aruncată din cuib, la fel
fiicele Moabului vor fi la vadurile Arnonului. 3 Ţine sfat,
fă judecată; fă umbra ta ca noaptea în mijlocul amiezii;
ascunde proscrişii; nu da pe faţă pe cel ce rătăceşte. 4
Să locuiască proscrişii mei cu tine, Moab; fii adăpost
pentru ei din faţa jefuitorului, căci jecmănitorul a ajuns
la capăt, jefuitorul încetează, opresorii sunt mistuiţi
din ţară. 5 Şi în milă va fi tronul întemeiat; şi el va
şedea pe acesta în adevăr, în cortul lui David, judecând
şi căutând judecată şi grăbind dreptatea. 6 Noi am
auzit de mândria Moabului; este foarte mândru, [de
asemenea] de aroganţa lui şi mândria lui şi furia lui,
dar minciunile lui nu se vor împlini. 7 De aceea Moab
va urla pentru Moab, fiecare va urla, pentru temeliile
Chir-Haresetului veţi jeli; cu siguranţă sunt loviţi. 8
Căci câmpurile Hesbonului [şi] via Sibmei lâncezesc,
domnii păgânilor au frânt viţele alese ale acesteia, au
ajuns până la Iaezer, au rătăcit prin pustiu; ramurile
ei sunt întinse, au trecut peste mare. 9 De aceea voi
plânge cu plângerea Iaezerului, via Sibmei, te voi uda
cu lacrimile mele, Hesbonule şi Elealeule, căci a căzut
strigătul pentru fructele tale de vară şi pentru secerişul
tău. 10 Şi veselia şi bucuria din câmpul roditor este
luată; şi în vii nu va fi cântare, nici nu va fi strigăt,
vierii nu vor mai presa vin în teascurile lor; am făcut să
înceteze strigătul recoltei lor. 11 De aceea adâncurile
mele vor suna ca o harpă pentru Moab şi părţile mele
ascunse pentru Chir-Hares. 12 Şi se va întâmpla, când
se va vedea că Moab este obosit pe locul înalt, că el va
veni la sanctuarul său să se roage, dar nu va învinge.
13 Acesta este cuvântul pe care DOMNUL l-a vorbit
de atunci referitor la Moab. 14 Dar acum DOMNUL a
vorbit, spunând: În trei ani, ca anii unui angajat, gloria
Moabului va fi dispreţuită, cu toată acea mare mulţime;
şi rămăşiţa va fi foarte mică şi slabă.

17 Povara Damascului. Iată, Damascul este oprită
de a mai fi cetate şi va fi un morman de ruine. 2
Cetăţile Aroerului sunt părăsite, ele vor fi pentru turme,
care se vor culca şi nimeni nu le va speria. 3 Fortăreaţa
de asemenea va înceta din Efraim şi împărăţia din
Damasc şi rămăşiţa Siriei; vor fi ca gloria copiilor lui
Israel, spune DOMNUL oştirilor. 4 Şi în acea zi se va
întâmpla, că gloria lui Iacob va fi subţiată, şi grăsimea
cărnii lui va slăbi. 5 Şi va fi ca atunci când secerătorul
adună grânele şi seceră spicele cu braţul său; şi va fi
ca cel care strânge spice în valea Refaimului. 6 Totuşi
struguri de cules vor fi lăsaţi în ea, ca scuturarea unui
măslin, două sau trei boabe pe vârful celei mai înalte
crengi, patru sau cinci pe cele mai roditoare ramuri
ale acestuia, spune DOMNUL Dumnezeul lui Israel. 7
În acea zi un om se va uita la Făcătorul său şi ochii
lui vor avea respect pentru Cel Sfânt al lui Israel. 8
Şi nu se va uita la altare, lucrarea mâinilor sale, nici
nu va respecta ceea ce degetele sale au făcut, fie
dumbrăvile, fie chipurile. 9 În acea zi cetăţile lui tari vor
fi ca o creangă părăsită şi ca cea mai înaltă ramură, pe
care au părăsit-o din cauza copiilor lui Israel, şi va fi
pustiire. 10 Deoarece ai uitat pe Dumnezeul salvării tale
şi nu ţi-ai amintit de stânca tăriei tale, de aceea vei sădi
plante plăcute şi le vei pune cu mlădiţe străine: 11 Ziua
vei face a ta plantă să crească şi dimineaţa vei face a
ta sămânţă să înflorească, dar recolta va fi un morman
în ziua de mâhnire şi de întristare disperată. 12 Vai
de mulţimea multor popoare, ce fac zgomot precum
zgomotul mărilor; şi de tumultul naţiunilor, ce fac tumult
precum tumultul unor ape puternice! 13 Naţiunile se
vor revărsa ca tumultul multor ape, dar Dumnezeu le
va mustra şi ele vor fugi departe şi vor fi alungate ca
pleava munţilor înaintea vântului şi ca praful adunat
înaintea vârtejului de vânt. 14 Şi, iată, tulburare spre
seară; şi înaintea dimineţii el nu mai este. Aceasta este
porţia celor ce ne pradă şi partea celor ce ne jefuiesc.

18 Vai ţării care umbreşte cu aripi, care este dincolo
de râurile Etiopiei, 2 Care trimite ambasadori

pe mare chiar în vase de papură pe ape, spunând:
Duceţi-vă, voi, mesageri iuţi, la o naţiune împrăştiată,
şi despuiată, la un popor înfricoşător de la începutul
lui până acum; o naţiune măsurată şi călcată, pe a
cărei ţară râurile au prădat-o! 3 Voi toţi locuitori ai
lumii şi locuitori pe pământ, priviţi, când el înalţă un
însemn pe munţi; şi ascultaţi când suflă în trâmbiţă.
4 Fiindcă astfel mi-a spus DOMNUL: Mă voi odihni
şi din locuinţa mea voi lua aminte ca o arşiţă peste
ierburi [şi] ca un nor de rouă în căldura secerişului. 5
Căci înainte de seceriş, când înflorirea s-a terminat şi
agurida se coace în floare, el va reteza de asemenea
lăstarii cu prăjini de curăţat pomi şi va lua şi va tăia
ramurile. 6 Ei vor fi lăsaţi păsărilor munţilor şi fiarelor
pământului; şi păsările vor cuibări peste ei şi toate
fiarele pământului vor ierna peste ei. 7 În acel timp
va fi adus un dar DOMNULUI oştirilor dintr-un popor
împrăştiat şi despuiat şi dintr-un popor înfricoşător de la
începutul lor până acum; o naţiune măsurată şi călcată
în picioare, pe a cărei ţară râurile au prădat-o, până la
locul numelui DOMNULUI oştirilor, muntele Sion.

19 Povara Egiptului. Iată, Domnul călăreşte pe un
nor iute şi va veni în Egipt şi idolii Egiptului vor fi
clintiţi la prezenţa lui şi inima Egiptului se va topi în
mijlocul acestuia. 2 Şi voi stârni pe egipteni împotriva
egiptenilor şi vor lupta fiecare împotriva fratelui său
şi fiecare împotriva aproapelui său; cetate împotriva
cetăţii [şi] împărăţie împotriva împărăţiei. 3 Şi duhul
Egiptului va leşina în mijlocul acestuia; şi voi distruge
sfatul lui, şi ei vor căuta la idoli şi la fermecători şi la cei
care au demoni şi la vrăjitori. 4 Şi pe egipteni îi voi
da în mâna unui domn crud; şi un împărat aspru va
stăpâni peste ei, spune Domnul, DOMNUL oştirilor. 5
Şi apele vor lipsi din mare şi râul va fi risipit şi uscat. 6
Şi ei vor întoarce râurile departe; şi pâraiele de apărare
vor fi golite şi uscate, trestiile şi stuful se vor ofili. 7
Trestiile de hârtie lângă pâraie, la gura pâraielor, şi
fiecare lucru semănat lângă pâraie se va ofili, va fi
alungat şi nu va mai fi. 8 Pescarii de asemenea vor jeli
şi toţi cei ce cârligul îl aruncă în pâraie vor plânge, şi cei
ce întind plase peste apă vor lâncezi. 9 Mai mult, cei
care lucrează cu in subţire şi cei care ţes împletituri vor
fi încurcaţi. 10 Şi vor fi zdrobiţi în hotărârile lor, toţi cei
ce fac stăvilare şi iazuri pentru peşte. 11 Cu siguranţă
prinţii din Ţoan sunt nebuni, sfatul sfătuitorilor înţelepţi
ai lui Faraon a devenit neghiob, cum îi spuneţi voi lui
Faraon: Eu sunt fiul înţeleptului, fiul vechilor împăraţi?
12 Unde sunt ei? Unde sunt înţelepţii tăi? Şi să îţi spună
ei acum şi să cunoască ce a hotărât DOMNUL oştirilor
asupra Egiptului. 13 Prinţii din Ţoan au înnebunit, prinţii
din Nof sunt înşelaţi, ei au amăgit de asemenea Egiptul,
sprijinul triburilor acestora. 14 DOMNUL a amestecat
un duh pervers în mijlocul acestora, iar ei au făcut
Egiptul să rătăcească în fiecare lucrare a lui, ca un
om beat care şovăie în voma lui. 15 Nici nu va fi vreo
lucrare pentru Egipt, pe care capul sau coada, ramura
sau papura, să o facă. 16 În acea zi Egiptul va fi
asemenea femeilor şi se va înspăimânta şi se va teme
de scuturarea mâinii DOMNULUI oştirilor, pe care o
scutură peste el. 17 Şi ţara lui Iuda va fi o teroare pentru
Egipt. Oricine vorbeşte despre ea se va înspăimânta
în el însuşi, din cauza sfatului DOMNULUI oştirilor,
pe care l-a hotărât împotriva lui. 18 În acea zi, cinci
cetăţi din ţara Egiptului vor vorbi limba lui Canaan şi
vor jura DOMNULUI oştirilor; una va fi numită Cetatea
Distrugerii. 19 În acea zi, va fi un altar pentru DOMNUL
în mijlocul ţării Egiptului şi un stâlp la graniţa acestuia,
pentru DOMNUL. 20 Şi va fi ca un semn şi ca un martor
pentru DOMNUL oştirilor în ţara Egiptului, căci ei vor
striga către DOMNUL din cauza opresorilor şi el le va
trimite un salvator, unul mare, iar el îi va elibera. 21
Şi DOMNUL va fi cunoscut Egiptului şi egiptenii vor
cunoaşte pe DOMNUL în acea zi şi vor face sacrificiu şi
vor aduce un dar; da, vor face o promisiune DOMNULUI
şi o vor împlini. 22 Şi DOMNUL va lovi Egiptul, îl va
lovi şi îl va vindeca şi se vor întoarce la DOMNUL, iar
el se va lăsa înduplecat de ei şi îi va vindeca. 23 În
acea zi va fi un drum mare din Egipt în Asiria şi asirienii
vor veni în Egipt şi egiptenii în Asiria şi egiptenii vor
servi cu asirienii. 24 În acea zi Israel va fi al treilea cu
Egiptul şi cu Asiria, o binecuvântare în mijlocul ţării, 25
Pe care DOMNUL oştirilor o va binecuvânta, spunând:
Binecuvântat fii Egipt, poporul meu, şi Asiria, lucrarea
mâinilor mele, şi Israel, moştenirea mea.

20 În anul în care Tartan a venit la Asdod, (când
Sargon, împăratul Asiriei, l-a trimis) şi a luptat
împotriva Asdodului şi l-a luat; 2 În acelaşi timp
DOMNUL a vorbit prin Isaia, fiul lui Amoţ, spunând: Du-
te şi dezleagă pânza de sac de pe coapsele tale şi dă-
ţi jos sandala din picior. Şi el a făcut astfel, umblând gol
şi desculţ. 3 Şi DOMNUL a spus: Aşa cum servitorul
meu Isaia a umblat gol şi desculţ trei ani ca un semn
şi o minune peste Egipt şi peste Etiopia, 4 La fel
împăratul Asiriei îi va duce pe egipteni prizonieri şi pe
etiopieni captivi, tineri şi bătrâni, goi şi desculţi, chiar cu
fesele lor descoperite, spre ruşinea Egiptului. 5 Şi vor fi
înspăimântaţi şi ruşinaţi de Etiopia, aşteptarea lor, şi de
Egipt, gloria lor. 6 Şi locuitorul acestei insule va spune
în acea zi: Iată, astfel este speranţa noastră, la care
fugim pentru ajutor, pentru a fi eliberaţi de împăratul
Asiriei, şi cum vom scăpa?

21 Povara deşertului mării. Precum trec vârtejurile
de vânt din sud, la fel vine din deşert, dintr-o ţară

înfricoşătoare. 2 O viziune apăsătoare îmi este arătată;
cel perfid se poartă cu perfidie şi prădătorul pradă. Urcă-
te, Elame, asediază tu Medio! Am făcut să înceteze tot
suspinul lor. 3 De aceea coapsele mele sunt umplute
cu durere; junghiuri m-au apucat, ca junghiurile unei
femei care [suferă] durerile naşterii; am fost încovoiat
la auzirea ei; am fost descurajat la vederea ei. 4
Inima mea a tânjit, groaza m-a înspăimântat; el mi-
a prefăcut în frică noaptea plăcerii mele. 5 Pregătiţi
masa, vegheaţi în turnul de veghere, mâncaţi, beţi;
ridicaţi-vă, prinţilor, şi ungeţi scutul. 6 Fiindcă astfel mi-
a spus Domnul: Du-te, pune un paznic, să vestească ce
vede. 7 Iar el a văzut un car cu doi călăreţi, un car cu
măgari [şi] un car cu cămile; şi le-a dat bine ascultare,
cu multă atenţie; 8 Şi a strigat: Un leu, Domnul meu,
stau continuu în turnul de veghere în timpul zilei şi sunt
pus în postul meu nopţi întregi; 9 Şi, iată, se apropie un
car cu bărbaţi, cu doi călăreţi. Iar el a răspuns şi a zis:
Babilonul a căzut, a căzut; şi toate chipurile cioplite ale
dumnezeilor lui le-a zdrobit la pământ. 10 Treieratul
meu şi grânele ariei mele, ceea ce am auzit de la
DOMNUL oştirilor, Dumnezeul lui Israel, v-am vestit! 11
Povara lui Duma. Mă cheamă din Seir: Paznicule, cât
din noapte? Paznicule, cât din noapte? 12 Paznicul a
spus: Dimineaţa vine şi de asemenea noaptea; dacă
veţi cerceta, cercetaţi; întoarceţi-vă, veniţi. 13 Povara
asupra Arabiei. În pădurea Arabiei veţi poposi, voi,
caravane din Dedanim. 14 Locuitorii ţării Tema au adus
apă celui însetat, l-au întâmpinat cu pâinea lor pe cel
care fugea. 15 Căci ei au fugit de săbii, de sabia scoasă
şi de arcul încordat şi de apăsarea războiului. 16 Fiindcă
astfel mi-a spus Domnul: Mai puţin de un an, conform
anilor unui angajat, şi toată gloria Chedarului se va
sfârşi; 17 Şi rămăşiţa numărului de arcaşi, războinici
ai copiilor Chedarului, va fi micşorată, căci DOMNUL
Dumnezeul lui Israel a vorbit.

22 Povara văii viziunii: Ce este cu tine acum, că te-ai
urcat cu totul pe acoperişurile caselor? 2 Tu, cea
plină de gălăgie, cetate tumultuoasă, cetate voioasă;
ucişii tăi nu sunt ucişi cu sabia, nici morţi în bătălie. 3
Toţi conducătorii tăi au fugit împreună, sunt legaţi de
arcaşi; toţi cei găsiţi în tine, care au fugit de departe,
sunt legaţi împreună. 4 De aceea am spus: Întoarceţi
privirea de la mine; voi plânge amar, nu vă osteniţi să
mă mângâiaţi, din cauza prădării fiicei poporului meu. 5
Fiindcă este o zi de tulburare şi de călcare în picioare
şi de nedumerire de la Domnul DUMNEZEUL oştirilor
în valea viziunii, dărâmând zidurile, şi de strigăt către
munţi. 6 Şi Elam a purtat tolba, cu care de bărbaţi şi
călăreţi, şi Chirul a dezvelit scutul. 7 Şi se va întâmpla
că cele mai alese văi ale tale vor fi pline de care; şi
călăreţii se vor aşeza în rând la poartă. 8 Iar el a
descoperit ascunzătoarea lui Iuda şi tu te-ai uitat în
acea zi la armura casei din pădure. 9 Voi aţi văzut de
asemenea spărturile cetăţii lui David, că sunt multe; şi
aţi adunat apele iazului inferior. 10 Şi aţi numărat casele
Ierusalimului şi aţi dărâmat casele pentru a fortifica
zidul. 11 Aţi făcut de asemenea un şanţ între cele două
ziduri pentru apa din iazul vechi; dar nu v-aţi uitat la
făcătorul acestuia, nici nu aţi avut respect pentru cel
care l-a modelat cu mult timp în urmă. 12 Şi în acea zi
Domnul DUMNEZEUL oştirilor a chemat la plâns şi la
jelit şi la pleşuvie şi la încingere cu pânză de sac; 13
Şi, iată, bucurie şi veselie, junghiere de boi şi tăiere de
oi, mâncare de carne şi băut de vin; să mâncăm şi să
bem, căci mâine vom muri. 14 Şi mi-a fost revelat în
urechile mele de către DOMNUL oştirilor: Cu siguranţă
această nelegiuire nu va fi îndepărtată de la voi până
când muriţi, spune Domnul DUMNEZEUL oştirilor. 15
Astfel spune Domnul DUMNEZEUL oştirilor: Du-te,
intră la acest trezorier, la Şebna, care este peste casă
şi spune: 16 Ce ai aici? Şi pe cine ai aici că ţi-ai săpat
un mormânt aici, ca cel care îşi sapă un mormânt sus
[şi] îşi ciopleşte o locuinţă pentru el în stâncă? 17 Iată,
DOMNUL te va duce departe cu o captivitate puternică
şi cu siguranţă te va acoperi. 18 Negreşit te va întoarce
cu violenţă şi te va arunca precum o minge într-o ţară
mare; acolo vei muri şi acolo carele gloriei tale vor fi
ruşinea casei domnului tău. 19 Şi te voi alunga din
poziţia ta şi din starea ta el te va trage jos. 20 Şi se va
întâmpla, în acea zi, că voi chema pe servitorul meu
Eliachim, fiul lui Hilchia, 21 Şi îl voi îmbrăca cu roba ta
şi îl voi întări cu brâul tău şi voi încredinţa domnia ta
în mâna lui, şi el va fi tată locuitorilor Ierusalimului şi
casei lui Iuda. 22 Şi cheia casei lui David o voi pune
pe umărul lui; astfel el va deschide şi nimeni nu va
închide; şi va închide şi nimeni nu va deschide. 23
Şi îl voi fixa ca pe un cui într-un loc sigur; şi el va
fi ca un tron glorios în casa tatălui său. 24 Şi ei vor
atârna pe el toată gloria casei tatălui său, copiii şi
urmaşele, toate vasele mici, de la vasele paharelor,
până la toate vasele de felul ulcioarelor. 25 În acea zi,
spune DOMNUL oştirilor, cuiul fixat în locul sigur va fi
îndepărtat şi va fi retezat şi va cădea; şi povara care a
fost pe acesta va fi stârpită, fiindcă DOMNUL a vorbit.

23 Povara Tirului. Urlaţi, corăbii ale Tarsisului; fiindcă
este risipit, încât nu este casă, nici intrare, din
ţara Chitim li s-a arătat. 2 Tăceţi, voi locuitori ai insulei,
pe care comercianţii Sidonului, care trec peste mare,
te-au umplut. 3 Şi prin ape mari sămânţa Sihorului,
secerişul râului, este venitul lui; şi este un târg de
naţiuni. 4 Fii ruşinat, Sidonule; căci marea a vorbit,
tăria mării, spunând: Nu am durerile naşterii, nici nu
nasc copii, nici nu hrănesc tineri, nici nu cresc fecioare.

5 Ca şi la mărturia referitoare la Egipt, la fel vor fi
îndureraţi adânc la mărturia Tirului. 6 Treceţi în Tarsis;
urlaţi, locuitori ai insulei. 7 Este aceasta cetatea voastră
bucuroasă, a cărei obârşie este din zilele de demult?
Propriile picioare o vor purta departe să locuiască
temporar. 8 Cine a ţinut acest sfat împotriva Tirului,
cetatea cea încoronată, a cărei comercianţi sunt prinţi, a
cărei negustori sunt cei demni de cinste ai pământului?
9 DOMNUL oştirilor a hotărât aceasta, să întineze
mândria întregii glorii şi să aducă în dispreţ pe toţi cei
demni de cinste ai pământului. 10 Treci prin ţara ta
ca un râu, fiica Tarsisului; nu mai este putere. 11 El
şi-a întins mâna asupra mării, a scuturat împărăţiile;
DOMNUL a dat poruncă împotriva cetăţii negustoreşti,
pentru a-i distruge întăriturile. 12 Şi a spus: Nu te vei
mai bucura, fecioară oprimată, fiică a Sidonului; ridică-
te, treci în Chitim; acolo de asemenea nu vei avea
odihnă. 13 Iată, ţara caldeilor; acest popor nu era, până
când asirienii nu l-au întemeiat pentru cei care locuiesc
în pustiu; i-au aşezat turnurile, i-au ridicat palatele; iar
el a adus-o la ruină. 14 Urlaţi, corăbii ale Tarsisului,
căci puterea voastră este risipită. 15 Şi se va întâmpla,
în acea zi, că Tirul va fi uitat şaptezeci de ani, conform
zilelor unui împărat, după sfârşitul a şaptezeci de ani va
cânta Tirul ca o curvă. 16 Ia o harpă, cutreieră cetatea,
tu curvă care ai fost uitată; cântă melodie dulce, cântă
multe cântece, ca să fi amintită. 17 Şi se va întâmpla
după sfârşitul a şaptezeci de ani, că DOMNUL va
cerceta Tirul, iar ea se va întoarce la câştigul ei şi va
curvi cu toate împărăţiile lumii de pe faţa pământului.
18 Şi marfa şi câştigul ei va fi sfinţenie DOMNULUI; nu
va fi nici tezaurizată, nici strânsă; fiindcă marfa ei va fi
pentru cei ce locuiesc înaintea DOMNULUI, pentru a
mânca de ajuns şi pentru îmbrăcăminte durabilă.

24 Iată, Domnul goleşte pământul şi îl risipeşte şi
îl răstoarnă şi împrăştie departe pe locuitorii
acestuia. 2 Şi va fi, precum poporului, aşa şi preotului;
precum servitorului, aşa şi stăpânului său; precum
servitoarei, aşa şi stăpânei ei; precum cumpărătorului,
aşa şi vânzătorului; precum creditorului, aşa şi
debitorului; precum celui ce ia camătă, aşa şi celui ce
îi dă cu camătă. 3 Ţara va fi golită de tot şi prădată
în întregime, căci DOMNUL a vorbit acest cuvânt. 4
Pământul jeleşte şi se veştejeşte, lumea tânjeşte şi
se veştejeşte, trufaşii pământului tânjesc. 5 Pământul
este de asemenea întinat sub locuitorii acestuia, fiindcă
au încălcat legile, au schimbat rânduiala, au rupt
legământul veşnic. 6 De aceea blestemul a mâncat
pământul şi cei ce locuiesc pe el sunt pustiiţi; de aceea
locuitorii pământului sunt arşi şi puţini oameni rămaşi.
7 Vinul nou jeleşte, via tânjeşte, toţi cei cu inimă veselă
oftează. 8 Bucuria tamburinelor încetează, zgomotul
celor care se bucură se sfârşeşte, bucuria harpei
încetează. 9 Ei nu vor bea vin cu o cântare; băutura
tare va fi amară celor ce o beau. 10 Cetatea pustiirii
este zdrobită; fiecare casă este închisă, încât nimeni să
nu intre. 11 Se strigă pe străzi pentru vin; toată bucuria
este întunecată, veselia ţării s-a dus. 12 În cetate a
rămas pustiire şi poarta este lovită cu distrugere. 13
Când va fi astfel în mijlocul ţării printre oameni, va fi
ca scuturarea unui măslin [şi] precum strugurii culeşi
după ce recoltarea este gata. 14 Îşi vor înălţa vocea,
vor cânta pentru maiestatea DOMNULUI, vor striga
tare dinspre mare. 15 De aceea glorificaţi pe DOMNUL
în focuri, numele DOMNULUI Dumnezeul lui Israel în
insulele mării. 16 Din partea cea mai îndepărtată a
pământului noi am auzit cântece, glorie celui drept. Dar
eu am spus: Slăbiciunea mea, slăbiciunea mea, vai
mie! Cei perfizi s-au purtat perfid; da, cei perfizi s-au
purtat foarte perfid. 17 Frica şi groapa şi cursa sunt
asupra ta, locuitor al pământului. 18 Şi se va întâmpla,
că cel ce fuge de zgomotul fricii va cădea în groapă; şi
cel ce iese din mijlocul gropii va fi prins în cursă, căci
ferestrele de sus sunt deschise şi fundaţiile pământului
se clatină. 19 Pământul este zdrobit de tot, pământul
este dizolvat în întregime, pământul este mişcat peste
măsură. 20 Pământul se va clătina încoace şi încolo ca
un beţiv şi va fi îndepărtat ca o colibă; şi fărădelegea
acestuia va fi grea asupra lui; şi va cădea şi nu se va
mai ridica. 21 Şi se va întâmpla, în acea zi, că DOMNUL
va pedepsi oştirea celor înalţi din înalt şi pe împăraţii
pământului peste pământ. 22 Şi vor fi adunaţi precum
prizonierii sunt adunaţi în groapă şi vor fi închişi în
închisoare şi după multe zile vor fi cercetaţi. 23 Atunci
luna va fi încurcată şi soarele ruşinat, când DOMNUL
oştirilor va domni în muntele Sion şi în Ierusalim şi
glorios înaintea bătrânilor lui.

25 DOAMNE, tu eşti Dumnezeul meu; te voi înălţa, voi
lăuda numele tău, căci ai făcut lucruri minunate;
sfaturile tale din vechime sunt credincioşie şi adevăr. 2
Fiindcă dintr-o cetate ai făcut o movilă; dintr-o cetate
apărată, o ruină, un palat al străinilor să nu mai fie
cetate; nu va fi niciodată construită. 3 De aceea poporul
cel tare te va glorifica, cetatea naţiunilor tirane se va
teme de tine. 4 Fiindcă ai fost putere pentru sărac,
putere pentru nevoiaş în strâmtorarea lui, şi un loc de
scăpare împotriva furtunii, umbră în faţa căldurii, când
explozia tiranilor este ca o furtună împotriva zidului. 5
Vei înjosi zgomotul străinilor, precum căldura într-un loc
uscat; căldura împreună cu umbra unui nor; ramura
tiranilor va fi umilită. 6 Şi în acest munte DOMNUL
oştirilor va face tuturor popoarelor un ospăţ al lucrurilor
grase, un ospăţ al vinurilor pe drojdii, al lucrurilor grase
pline de măduvă, al vinurilor pe drojdii bine rafinate.

7 Şi el va distruge în acest munte faţa acoperitorii
aruncată peste toate popoarele şi vălul întins peste
toate naţiunile. 8 El va înghiţi moartea în victorie; şi
Domnul DUMNEZEU va şterge lacrimile de pe toate
feţele; şi mustrarea poporului său o va lua de pe tot
pământul, fiindcă DOMNUL a vorbit. 9 Şi se va spune
în acea zi: Iată, acesta este Dumnezeul nostru; noi l-
am aşteptat şi el ne va salva, acesta este DOMNUL;
l-am aşteptat, ne vom veseli şi ne vom bucura în
salvarea lui. 10 Fiindcă în acest munte se va odihni
mâna DOMNULUI şi Moab va fi călcat sub el, precum
paiele sunt călcate pentru mormanul de balegă. 11 Şi
îşi va întinde înainte mâinile sale în mijlocul lor, precum
cel care înoată îşi întinde înainte mâinile pentru a înota
şi va înjosi mândria lor împreună cu răzile mâinilor
lor. 12 Şi fortăreaţa fortului înalt al zidurilor tale, el o va
înjosi, o va aşeza şi o va doborî la pământ, în ţărână.

26 În acea zi se va cânta această cântare în ţara
lui Iuda: Avem o cetate tare; salvare va rândui
Dumnezeu pentru ziduri şi fortificaţii. 2 Deschideţi
porţile, ca naţiunea cea dreaptă care ţine adevărul
să intre. 3 Tu îl vei ţine în desăvârşită pace, pe cel
a cărui minte este fixată asupra ta, pentru că el se
încrede în tine. 4 Încredeţi-vă în DOMNUL pentru
totdeauna, fiindcă în DOMNUL IEHOVA este tărie
veşnică, 5 Fiindcă el înjoseşte pe cei ce locuiesc în
înălţime; cetatea îngâmfată o umileşte; o umileşte până
la pământ; o aduce în ţărână. 6 Piciorul o va călca,
picioarele săracilor şi paşii celor nevoiaşi. 7 Calea celui
drept este integritate; tu, cel mai integru, cântăreşti
calea celui drept. 8 Da, pe calea judecăţilor tale,
Doamne, te-am aşteptat; dorinţa sufletului nostru este
pentru numele tău şi pentru amintirea ta. 9 Cu sufletul
meu te-am dorit în noapte; da, cu duhul meu din mine
te voi căuta devreme, deoarece când judecăţile tale
sunt pe pământ, locuitorii lumii vor învăţa dreptatea. 10
Să fie arătată favoare celui stricat, totuşi el nu va învăţa
dreptatea; în ţara integrităţii el se va purta nedrept şi nu
va privi maiestatea DOMNULUI. 11 DOAMNE, când
mâna ta se înalţă, ei nu vor vedea; ci vor vedea şi vor fi
ruşinaţi de invidia lor faţă de popor; da, focul duşmanilor
tăi îi va mistui. 12 DOAMNE, tu vei rândui pace pentru
noi; căci de asemenea ai lucrat toate faptele noastre
în noi. 13 DOAMNE Dumnezeul nostru, alţi domni în
afară de tine au avut stăpânire asupra noastră; dar
numai prin tine vom aminti despre numele tău. 14 Ei
sunt morţi, nu vor trăi; sunt decedaţi, nu se vor mai
ridica; de aceea tu i-ai cercetat şi i-ai nimicit şi ai făcut
toată amintirea lor să piară. 15 Tu ai înmulţit naţiunea,
O DOAMNE, ai înmulţit naţiunea, tu eşti glorificat, ai
mutat-o departe până la toate marginile pământului.
16 DOAMNE, în tulburare te-au cercetat, au turnat o
rugăciune când pedeapsa ta a fost asupra lor. 17 Ca
o femeie însărcinată, care se apropie de timpul ei
de a naşte, este în durere şi strigă în junghiurile ei,
astfel am fost noi în ochii tăi, DOAMNE. 18 Am fost
însărcinaţi, am fost în durere şi parcă am fi născut vânt;
nu am lucrat nicio eliberare pe pământ, nici nu au căzut
locuitorii lumii. 19 Morţii tăi vor trăi, împreună cu trupul
meu mort se vor ridica ei. Treziţi-vă şi cântaţi, voi care
locuiţi în ţărână; căci roua ta este ca roua ierburilor şi
pământul va da afară pe cei morţi. 20 Vino, poporul
meu, intră în încăperile tale şi închide-ţi uşile după tine,
ascunde-te ca pentru puţin timp, până când indignarea
va fi trecut. 21 Fiindcă, iată, DOMNUL iese din locul
său să pedepsească pe locuitorii pământului pentru
nelegiuirea lor; pământul de asemenea îşi va arăta
sângele şi nu va mai acoperi pe ucişii lui.

27 În acea zi, DOMNUL cu sabia lui apăsătoare şi
mare şi puternică va pedepsi leviatanul, şarpele
străpungător, chiar leviatanul, acel şarpe strâmb; şi va
ucide dragonul care este în mare. 2 În acea zi cântaţi-i:
Vie cu vin roşu. 3 Eu, DOMNUL, o păzesc; o voi uda
în fiecare clipă; ca nimeni să nu o vatăme, o voi ţine
noapte şi zi. 4 Furie nu este în mine; cine va pune
mărăcinii şi spinii împotriva mea în bătălie? Eu aş trece
prin ei, i-aş arde în întregime. 5 Sau, să îmi apuce
tăria, ca să facă pace cu mine, da el va face pace
cu mine. 6 El îi va face pe cei care vin din Iacob să
prindă rădăcină; Israel va înflori şi înmuguri şi va umple
faţa lumii cu rod. 7 L-a lovit el, aşa cum a lovit pe
cei ce l-au lovit? Sau este el ucis conform măcelăririi
celor ce sunt ucişi de el? 8 Tu te vei certa cu ea cu
măsură când se întinde; el opreşte vântul său aspru
în ziua vântului de est. 9 De aceea prin aceasta va
fi nelegiuirea lui Iacob îndepărtată; şi acesta este tot
rodul pentru a înlătura păcatul lui; când el face toate
pietrele altarului ca pietre de var care sunt sfărâmate în
bucăţi, dumbrăvile şi chipurile nu vor sta în picioare. 10
Totuşi cetatea apărată va fi pustiită [şi] locuinţa părăsită
şi lăsată asemenea unui pustiu, acolo va paşte viţelul şi
acolo se va culca şi va mistui ramurile acesteia. 11
Când crengile acesteia se ofilesc, vor fi rupte, femeile
vor veni [şi] le vor da foc, căci este un popor fără
înţelegere; de aceea cel ce i-a făcut nu va avea milă
de ei şi cel ce i-a format nu le va arăta favoare. 12
Şi se va întâmpla, în acea zi, că DOMNUL va treiera
de la canalul râului până la pârâul Egiptului şi veţi fi
adunaţi unul câte unul, voi copiii lui Israel. 13 Şi se va
întâmpla, în acea zi, că marea trâmbiţă va suna şi cei
care erau gata să piară în ţara Asiriei şi proscrişii din
ţara Egiptului, vor veni şi se vor închina DOMNULUI în
muntele sfânt, la Ierusalim.

28 Vai coroanei mândriei, beţivilor lui Efraim, a cărei
frumuseţe glorioasă este o floare ce se vestejeşte,
care este pe capul văilor grase ale celor ce sunt învinşi
de vin! **2** Iată, Domnul are pe unul puternic şi tare, care,
ca o vijelie de grindină şi o furtună distrugătoare, ca un
potop de ape puternice ce se revarsă, o va doborî la
pământ cu mâna. **3** Coroana mândriei, beţivii lui Efraim,
va fi călcată în picioare, **4** Şi frumuseţea glorioasă, care
este pe capul văii grase, va fi o floare ce se vestejeşte
şi ca un rod timpuriu înaintea verii; pe care cel care
îl priveşte, văzându[-l], îl mănâncă până îl mai are în
mână. **5** În acea zi DOMNUL oştirilor îi va fi o coroană
de glorie şi o diademă de frumuseţe pentru rămăşiţa
poporului său, **6** Şi duh de judecată pentru cel ce şade
la judecată şi tărie pentru cei ce împing bătălia înapoi la
poartă. **7** Dar ei de asemenea au rătăcit prin vin şi prin
băutură tare sunt abătuţi de pe cale; preotul şi profetul
au rătăcit prin băutură tare, sunt înghiţiţi de vin, sunt
abătuţi de pe cale prin băutură tare; rătăcesc în viziune,
se poticnesc în judecată. **8** Căci toate mesele sunt pline
de vomă şi murdărie, încât nu este loc curat. **9** Pe cine
va învăţa el cunoaştere? şi pe cine va face să înţeleagă
doctrină? [P]e [cei] înţărcaţi de lapte [şi] luaţi de la sâni.
10 Fiindcă precept trebuie să fie peste precept, precept
peste precept; rând peste rând, rând peste rând; aici
puţin şi acolo puţin; **11** Căci cu buze bâlbâite şi o altă
limbă va vorbi el acestui popor. **12** Căruia i-a spus:
Aceasta este odihna cu care să faceţi pe cel obosit
să se odihnească; şi aceasta este răcorirea; totuşi ei
au refuzat să asculte. **13** Dar cuvântul DOMNULUI le-
a fost precept peste precept, precept peste precept;
rând peste rând, rând peste rând; aici puţin [şi] acolo
puţin; ca ei să meargă şi să cadă pe spate şi să fie
frânţi şi prinşi şi luaţi. **14** De aceea ascultaţi cuvântul
DOMNULUI, voi oameni batjocoritori, care domniţi
peste acest popor care este în Ierusalim. **15** Fiindcă aţi
spus: Am făcut legământ cu moartea şi cu iadul avem
o înţelegere; când va trece urgia copleşitoare nu va
veni la noi; căci din minciuni ne-am făcut un loc de
scăpare şi ne-am ascuns sub falsitate; **(Sheol h7585)** **16**
De aceea astfel spune Domnul DUMNEZEU: Iată, eu
pun în Sion, ca temelie, o piatră, o piatră încercată,
o preţioasă piatră unghiulară, o temelie sigură; cel
ce crede nu se va grăbi. **17** Şi voi pune judecată în
frânghia de măsurat şi dreptate în firul cu plumb; şi
grindina va mătura locul de scăpare al minciunilor şi
apele vor inunda ascunzişul. **18** Şi legământul vostru cu
moartea va fi anulat şi înţelegerea voastră cu iadul nu
va rămâne în picioare; când va trece urgia copleşitoare,
veţi fi călcaţi de ea. **(Sheol h7585)** **19** De câte ori trece,
vă va lua; căci dimineaţă de dimineaţă va trece, ziua
şi noaptea; şi va fi o chinuire doar ca să înţelegeţi
mărturia. **20** Fiindcă patul este mai scurt decât se poate
întinde în el un om; şi acoperitoarea mai îngustă decât
să se poată înveli în ea. **21** Căci DOMNUL se va ridica
precum în muntele Peraţim, se va înfuria ca în valea
Gabaonului, ca să îşi facă lucrarea, lucrarea lui străină;
şi să împlinească fapta lui, fapta lui neobişnuită. **22**
Acum de aceea nu fiţi batjocoritori, ca nu cumva să
vă fie întărite legăturile; căci am auzit de la Domnul
DUMNEZEUL oştirilor o mistuire, hotărâtă peste tot
pământul. **23** Plecaţi urechea şi ascultaţi-mi vocea; luaţi
seama şi ascultaţi vorbirea mea. **24** Ară plugarul toată
ziua pentru a semăna? Deschide el şi sparge brazdele
pământului său? **25** Când a îndreptat faţa acestuia, nu
aruncă departe măzărichile şi nu împrăştie chimenul
şi nu aruncă grâul în rânduri şi orzul rânduit şi alacul
la locul lor? **26** Fiindcă Dumnezeul lui îl instruieşte
spre discernere şi îl învaţă. **27** Căci măzărichile nu se
vântură cu o unealtă ascuţită, nici roată de căruţ nu se
întoarce peste chimen, ci măzărichile sunt bătute cu un
toiag şi chimenul cu o nuia. **28** Grânele de pâine sunt
măcinate, deoarece nu le va vântura pentru totdeauna;
nici nu le va sfărâma cu roata carului său, nici nu le va
măcina cu călăreţii lui. **29** Aceasta de asemenea vine
de la DOMNUL oştirilor, care este minunat în sfat [şi]
măreţ în lucrare.

29 Vai lui Ariel, lui Ariel, cetatea unde a locuit
David! Adăugaţi an la an, lăsaţi sărbătorile să
îşi înjunghie [animalele] sacrificiilor lor. **2** Totuşi voi
strâmtora pe Ariel şi va fi jelire şi întristare şi îmi va
fi ca Ariel. **3** Şi voi aşeza tabăra împotriva ta de jur
împrejur şi te voi asedia cu un munte şi voi ridica
fortăreţe împotriva ta. **4** Şi vei fi înjosit [şi] vei vorbi din
pământ şi vorbirea ta va fi de jos din ţărână şi vocea ta
va fi ca a unuia care are demon, din pământ şi vorbirea
ta va şopti din ţărână. **5** Mai mult, mulţimea străinilor tăi
va fi ca ţărâna măruntă şi mulţimea tiranilor va fi ca
pleava care trece, da, va fi într-o clipă, dintr-odată. **6**
Vei fi cercetat de DOMNUL oştirilor cu tunet şi cutremur
şi mare zgomot, cu furtună şi vijelie şi flacăra focului
mistuitor. **7** Şi mulţimea tuturor naţiunilor care luptă
împotriva lui Ariel, chiar toţi cei ce luptă împotriva ei
şi a întăriturilor ei şi care o tulbură, va fi ca visul unei
viziuni de noapte. **8** Va fi ca atunci când un flămând
visează şi, iată, mănâncă; dar se trezeşte şi sufletul
său este gol; sau ca atunci când un însetat visează şi,
iată, bea; dar se trezeşte şi, iată, este leşinat şi sufletul
său pofteşte, astfel va fi mulţimea tuturor naţiunilor care
luptă împotriva muntelui Sion. **9** Opriţi-vă şi minunaţi-
vă; ţipaţi şi strigaţi, ei sunt beţi, dar nu de vin; şovăie,
dar nu de băutură tare. **10** Fiindcă DOMNUL a turnat
peste voi duhul unui somn adânc şi v-a închis ochii, pe
profeţii şi conducătorii voştri, pe văzători i-a acoperit.
11 Şi viziunea tuturor v-a devenit precum cuvintele unei

cărţi sigilate, dată unui învăţat, spunând: Citeşte-o, te
rog; iar el spune: Nu pot, fiindcă este sigilată; 12 Şi
cartea este dată unui neînvăţat, spunând: Citeşte-o, te
rog; iar el spune: Nu sunt învăţat. 13 De aceea Domnul
a spus: Întrucât acest popor se apropie de mine cu
gura lor şi cu buzele lor mă onorează, [totuşi] şi-au
depărtat inima de mine şi temerea lor faţă de mine
este învăţată printr-un precept omenesc; 14 De aceea,
iată, voi continua să fac o lucrare minunată în mijlocul
acestui popor, o lucrare minunată şi o minune; fiindcă
înţelepciunea înţelepţilor lor va pieri şi înţelegerea celor
chibzuiţi ai lui va fi ascunsă. 15 Vai celor ce merg
adânc pentru a-şi ascunde sfatul de DOMNUL şi faptele
lor sunt în întuneric şi spun: Cine ne vede? Şi: Cine
ne cunoaşte? 16 Cu siguranţă perversitatea voastră
va fi socotită ca lutul olarului; căci va spune lucrarea
despre cel care a făcut-o: Nu el m-a făcut? Sau lucrul
alcătuit va spune despre cel care l-a alcătuit: Nu a avut
înţelegere? 17 Nu este decât foarte puţin timp şi Libanul
se va schimba într-un câmp roditor şi câmpul roditor va
fi socotit ca o pădure. 18 Şi în acea zi surzii vor auzi
cuvintele cărţii şi ochii orbilor vor vedea din întunecime
şi din întuneric. 19 Cei blânzi de asemenea îşi vor
creşte bucuria în DOMNUL şi cei săraci între oameni se
vor bucura în Cel Sfânt al lui Israel. 20 Fiindcă tiranul
este făcut de nimic şi batjocoritorul este mistuit şi toţi
care caută să vadă nelegiuirea sunt stârpiţi, 21 Care
fac pe om vinovat pentru un cuvânt şi pun o capcană
pentru cel care mustră la poartă şi abat pe cel drept
pentru un lucru de nimic. 22 De aceea astfel spune
DOMNUL, care a răscumpărat pe Avraam, referitor la
casa lui Iacob: Iacob nu va fi acum ruşinat, nici nu-i va
păli acum faţa. 23 Dar când îşi va vedea copiii, lucrarea
mâinilor mele, în mijlocul lui, ei vor sfinţi numele meu şi
vor sfinţi pe Cel Sfânt al lui Iacob şi se vor teme de
Dumnezeul lui Israel. 24 De asemenea cei care au
rătăcit în duh, vor ajunge la cunoştinţa înţelegerii şi cei
care au cârtit vor învăţa doctrină.

30 Vai copiilor răzvrătiţi, spune DOMNUL, care
primesc sfat, dar nu de la mine; şi care se
acoperă cu o acoperitoare, dar nu din duhul meu,
pentru a adăuga păcat la păcat. 2 Care umblă să
coboare în Egipt şi nu au întrebat de gura mea; pentru
a se întări în tăria lui Faraon şi pentru a se încrede
în umbra Egiptului! 3 De aceea tăria lui Faraon va
fi ruşinea voastră şi încrederea în umbra Egiptului
confuzia voastră. 4 Căci prinţii lui au fost la Ţoan şi
ambasadorii lui au venit la Hanes. 5 Toţi au fost ruşinaţi
de un popor care nu le-a folosit, nici nu sunt de ajutor
nici de folos, ci o ruşine şi, de asemenea, ocară. 6
Povara fiarelor sudului: în ţara tulburării şi chinului, de
unde vin leul tânăr şi bătrân, vipera şi şarpele zburător
înfocat, îşi vor căra bogăţiile pe umerii măgarilor tineri
şi tezaurele lor pe cocoaşele cămilelor, la un popor
care nu le va fi de folos. 7 Fiindcă egiptenii vor ajuta
în zadar şi fără folos, de aceea am strigat referitor la
aceasta: Tăria lor este să stea liniştiţi! 8 Du-te acum,
scrie aceasta înaintea lor pe o tăbliţă şi noteaz-o într-
o carte, ca să fie pentru timpul ce va veni, pentru
totdeauna şi întotdeauna, 9 [Scrie] că acesta este un
popor răzvrătit, copii mincinoşi, copii ce nu vor asculta
legea DOMNULUI, 10 Care spun văzătorilor: Să nu
vedeţi; şi profeţilor: Să nu ne profeţiţi lucruri drepte,
vorbiţi-ne lucruri măgulitoare, profeţiţi înşelăciuni, 11
Ieşiţi de pe cale, abateţi-vă de pe cărare, faceţi-l pe Cel
Sfânt al lui Israel să plece din faţa noastră. 12 De aceea
astfel spune Cel Sfânt al lui Israel: Pentru că dispreţuiţi
acest cuvânt şi vă încredeţi în oprimare şi perversiune
şi rămâneţi în aceasta, 13 De aceea această nelegiuire
vă va fi ca o spărtură gata să cadă, lărgindu-se într-un
zid înalt, a cărui prăbuşire vine într-o clipă, dintr-odată.
14 Iar el îl va sfărâma ca spargerea vasului olarului care
este spart în bucăţi; nu va cruţa, astfel încât nu se va
găsi în plesnirea acestuia o bucată pentru a lua foc
din vatră, sau pentru a lua apă din groapă. 15 Fiindcă
astfel spune Domnul DUMNEZEU, Cel Sfânt al lui
Israel: În întoarcere şi odihnă veţi fi salvaţi; în linişte şi
în încredere va fi tăria voastră; şi aţi refuzat. 16 Dar aţi
spus: Nu; ci vom fugi călare pe cai; de aceea veţi fugi;
şi: Vom călări pe cei iuţi; de aceea cei ce vă vor urmări
vor fi iuţi. 17 O mie vor fugi la mustrarea unuia; veţi fugi
la mustrarea a cinci, până când veţi fi lăsaţi ca un far pe
vârful unui munte şi ca un însemn pe un deal. 18 Şi de
aceea DOMNUL va aştepta, ca să aibă har faţa de voi
şi de aceea va fi înălţat, ca să aibă milă de voi, fiindcă
DOMNUL este un Dumnezeu al judecăţii; binecuvântaţi
sunt toţi cei care îl aşteaptă. 19 Fiindcă poporul va
locui în Sion, la Ierusalim, tu nu vei mai plânge; el va
avea mult har către tine la vocea strigătului tău; când
îl va auzi, îţi va răspunde. 20 Şi, deşi Domnul îţi dă
pâinea în restrişte şi apa în necaz, totuşi învăţătorii
tăi nu vor mai fi înlăturaţi într-un colţ, ci ochii tăi îi vor
vedea pe învăţătorii tăi. 21 Şi urechile tale vor auzi
un cuvânt în urma ta, spunând: Aceasta este calea,
umblaţi în ea, când vă întoarceţi la dreapta şi când
vă întoarceţi la stânga. 22 Veţi pângări de asemenea
acoperitoarea chipurilor voastre cioplite din argint şi
ornamentul chipurilor voastre turnate din aur, aruncă-i
precum o zdreanţă murdară; spune-i: Du-te de aici. 23
Atunci va da ploaie seminţei tale, cu care să semeni
pământul; şi pâine din venitul pământului, şi acesta
va fi gras şi roditor; în acea zi vitele tale vor paşte
în păşuni largi. 24 Boii de asemenea şi măgarii tineri
care ară pământul vor mânca nutreţ curat, vânturat cu
lopata şi cu furca. 25 Şi vor fi peste fiecare munte înalt

şi peste fiecare deal înalt, râuri şi pâraie de ape, în
ziua marelui măcel, când turnurile vor cădea. 26 Mai
mult, lumina lunii va fi ca lumina soarelui şi lumina
soarelui va fi înşeptită, ca lumina a şapte zile, în ziua în
care DOMNUL leagă spărtura poporului său şi vindecă
lovitura rănii lui. 27 Iată, numele DOMNULUI vine de
departe, arzând în mânia lui şi povara lui este grea;
buzele lui sunt pline de indignare şi limba lui [este] ca
un foc mistuitor, 28 Şi suflarea lui, ca pârâu ce inundă,
va ajunge la mijlocul gâtului, pentru a cerne naţiunile
cu sita zădărniciei şi [va fi] un frâu în fălcile poporului,
făcându-l să rătăcească. 29 Veţi avea un cântec, ca în
noaptea când este ţinută o solemnitate sfântă; şi veselie
a inimii, ca atunci când unul merge cu fluier pentru a
veni la muntele DOMNULUI, la Cel tare al lui Israel. 30
Şi DOMNUL va face vocea lui glorioasă să fie auzită şi
va arăta aşezarea braţului său cu indignarea mâniei lui
şi cu flacăra unui foc mistuitor, cu împrăştiere şi vijelie
şi pietre de grindină. 31 Căci prin vocea DOMNULUI
vor fi bătuţi asirienii, care au lovit cu o nuia. 32 Şi în
fiecare loc pe unde va trece toiagul înrădăcinat, pe care
DOMNUL îl va pune peste el, va trece cu tamburine
şi harpe; şi în bătălii ale cutremurării va lupta el cu
acesta. 33 Căci Tofetul este rânduit din vechime; da,
pentru împărat este pregătit; el [l]-a făcut adânc şi larg;
grămada lui este foc şi mult lemn; suflarea DOMNULUI
o aprinde ca un râu de pucioasă.

31 Vai celor ce coboară în Egipt pentru ajutor şi se
sprijină pe cai şi se încred în care, pentru că
sunt multe, şi în călăreţi, pentru că sunt foarte tari, dar
nu privesc la Cel Sfânt al lui Israel, nici nu caută pe
DOMNUL! 2 Şi totuşi el este înţelept şi va aduce răul şi
nu îşi va retrage cuvintele, ci se va ridica împotriva
casei făcătorilor de rău şi împotriva ajutorului celor
ce lucrează nelegiuire. 3 Dar egiptenii sunt oameni
şi nu Dumnezeu; şi caii lor carne şi nu duh. Când
DOMNUL îşi va întinde mâna, deopotrivă cel care
ajută va cădea şi cel care este ajutat se va poticni
şi toţi vor pieri împreună. 4 Fiindcă astfel mi-a vorbit
DOMNUL: Ca leul şi leul tânăr ce răcneşte la prada
sa, când o mulţime de păstori este chemată împotriva
lui, nu îi va fi teamă de vocea lor, nici nu se va înjosi
din cauza zgomotului lor, astfel DOMNUL oştirilor va
coborî să lupte pentru muntele Sion şi pentru dealul
acestuia. 5 Precum păsările care zboară, astfel va
apăra DOMNUL oştirilor Ierusalimul; apărându-l, de
asemenea îl va elibera; şi, trecând pe deasupra, îl va
păstra. 6 Întoarceţi-vă către cel împotriva căruia copiii
lui Israel s-au răzvrătit atât de mult. 7 Fiindcă în acea zi
fiecare om îşi va arunca idolii din argint şi idolii lui din
aur, pe care propriile voastre mâini vi i-au făcut pentru
păcat. 8 Atunci va cădea asirianul prin sabie, nu printr-
un viteaz; şi sabia îl va mânca, dar nu a unui om rău; şi
el va fugi de sabie şi tinerii lui vor fi învinşi. 9 Şi de frică
va trece spre întăritura lui şi prinţii lui se vor teme de
însemn, spune DOMNUL, a cărui foc este în Sion şi al
cărui cuptor în Ierusalim.

32 Iată, un împărat va domni cu dreptate şi prinţii
vor conduce cu judecată. 2 Şi un om va fi ca un
ascunziş împotriva vântului şi un adăpost împotriva
vijeliei; ca râurile de apă într-un loc uscat, ca umbra
unei mari stânci într-o ţară însetată. 3 Şi ochii celor
care văd nu vor fi slabi şi urechile celor care aud vor da
ascultare. 4 De asemenea inima celor pripiţi va înţelege
cunoaşterea, şi limba bâlbâiţilor va fi gata să vorbească
deschis. 5 Nemernicul nu va mai fi numit darnic, nici
despre zgârcit nu se va spune că este mărinimos. 6
Căci nemernicul va vorbi ticăloşie şi inima lui va lucra
nelegiuire, pentru a practica făţărnicie şi pentru a rosti
falsitate împotriva DOMNULUI, pentru a goli sufletul
celui flămând, şi va face băutura celui însetat să se
sfârşească. 7 De asemenea instrumentele zgârcitului
sunt rele; el plănuieşte planuri stricate pentru a nimici
pe cei săraci prin cuvinte mincinoase, chiar când
nevoiaşul vorbeşte drept. 8 Dar cel darnic plănuieşte
lucruri darnice; şi prin lucruri darnice va sta el în
picioare. 9 Ridicaţi-vă femei fără grijă; ascultaţi-mi
vocea, fiice nepăsătoare; plecaţi urechea la vorbirea
mea. 10 Multe zile şi mulţi ani veţi fi tulburate, femei
nepăsătoare, fiindcă recolta strugurilor va înceta, culesul
nu va veni. 11 Tremuraţi, femei fără grijă; tulburaţi-vă,
voi, cele nepăsătoare; dezbrăcaţi-vă şi dezgoliţi-vă şi
încingeţi pânză de sac peste coapsele voastre. 12 Vor
plânge pentru sâni, pentru câmpurile plăcute, pentru
via roditoare, 13 Peste ţara poporului meu vor veni
spini şi mărăcini; da, peste toate casele de bucurie în
cetatea bucuroasă; 14 Pentru că palatele vor fi părăsite;
mulţimea cetăţii va fi părăsită; fortăreţele şi turnurile vor
fi ca vizuini pentru totdeauna, o bucurie a măgarilor
sălbatici, o păşune a turmelor; 15 Până când duhul
va fi turnat de sus peste noi şi pustiul va fi un câmp
roditor şi câmpul roditor socotit ca pădure. 16 Atunci
judecata va locui în pustiu şi dreptatea va rămâne în
câmpul roditor. 17 Şi lucrarea dreptăţii va fi pace; şi
lucrarea dreptăţii linişte şi asigurare pentru totdeauna.
18 Şi poporul meu va locui într-o locuinţă paşnică şi în
case sigure şi în locuri de odihnă liniştite; 19 Când va
ploua cu grindină, coborând peste pădure; şi cetatea
va fi jos într-un loc de jos. 20 Binecuvântaţi sunteţi voi,
care semănaţi lângă toate apele, care trimiteţi acolo
picioarele boului şi ale măgarului.

33 Vai ţie care prazi fără să fi prădat; şi te porţi cu
perfidie fără ca ei să se fi purtat cu perfidie cu

tine! Când vei înceta să prazi, vei fi prădat; şi când vei
pune capăt purtării perfide, se vor purta cu perfidie cu
tine. 2 DOAMNE, fii cu har faţa de noi, te-am aşteptat,
fii tu braţul lor în fiecare dimineaţă, de asemenea
salvarea noastră în timp de tulburare. 3 La zgomotul
tumultului, poporul a fugit; la înălţarea ta, naţiunile au
fost împrăştiate. 4 Şi prada ta va fi adunată precum
adunarea omizilor; ca alergarea încolo şi încoace a
lăcustelor va alerga el peste ei. 5 DOMNUL este
înălţat, căci locuieşte în înalt; el a umplut Sionul cu
judecată şi dreptate. 6 Şi înţelepciune şi cunoaştere
vor fi statornicia timpurilor tale [şi] tăria salvării, frica
de DOMNUL este tezaurul lui. 7 Iată, vitejii lor vor
plânge afară; ambasadorii păcii vor plânge amarnic.
8 Drumurile mari stau risipite, călătorul nu mai este;
a rupt legământul, a dispreţuit cetăţile, nu dă atenţie
nimănui. 9 Pământul jeleşte şi tânjeşte; Libanul este
ruşinat şi retezat; Saronul este ca un pustiu; şi Basanul
şi Carmelul îşi scutură [fructele]. 10 Acum mă voi
scula, spune DOMNUL; acum voi fi înălţat; acum mă
voi ridica. 11 Veţi concepe pleavă, veţi naşte mirişte,
suflarea voastră, ca focul, vă va mistui. 12 Şi poporul
va fi ca arderile varului, ca spini tăiaţi vor fi arşi în foc.
13 Voi cei de departe ascultaţi ce am făcut; şi voi cei de
aproape recunoaşteţi puterea mea. 14 Păcătoşii în Sion
sunt înspăimântaţi; teama i-a surprins pe fătarnici. Cine
dintre noi va locui cu focul mistuitor? Cine dintre noi va
locui cu arderi veşnice? 15 Cel ce umblă cu dreptate şi
vorbeşte cu integritate; cel ce dispreţuieşte câştigul
oprimărilor, care îşi scutură mâinile de la ţinerea mitelor,
care îşi astupă urechile de la auzirea sângelui şi îşi
închide ochii de la vederea răului; 16 El va locui pe
înălţime, locul lui de apărare va fi întăriturile stâncilor, i
se va da pâine, apele îi vor fi asigurate. 17 Ochii tăi vor
vedea pe împărat în frumuseţea lui; vor privi ţara care
este foarte departe. 18 Inima ta va medita la teroare.
Unde este scribul? Unde este colectorul tributului?
Unde este cel ce a numărat turnurile? 19 Nu vei vedea
un popor aspru, un popor cu o vorbire mai adâncă
decât poţi pricepe; cu o limbă bâlbâită, pe care nu o
înţelegi. 20 Priveşte Sionul, cetatea sărbătorilor noastre,
ochii tăi vor vedea Ierusalimul, o locuinţă liniştită, un
cort ce nu va fi desfăcut; niciunul dintre cuiele acestuia
nu va fi vreodată mutat, nici vreuna din corzile lui nu
va fi ruptă. 21 Dar acolo DOMNUL glorios ne va fi
un loc de râuri largi şi pâraie, în care nu vor merge
galere cu vâsle, nici corabia măreaţă nu va trece. 22
Fiindcă DOMNUL este judecătorul nostru, DOMNUL
este legiuitorul nostru, DOMNUL este împăratul nostru;
el ne va salva. 23 Frânghiile tale sunt dezlegate; nu
puteau întări bine catargul lor, nu puteau întinde pânza;
atunci prada unui jaf mare va fi împărţită; cei şchiopi
iau prada. 24 Şi locuitorul nu va spune: Sunt bolnav;
poporului care locuieşte în ea îi va fi iertată nelegiuirea.

34 Apropiaţi-vă naţiunilor, să ascultaţi; şi daţi
ascultare popoarelor; să asculte pământul şi tot
ce este pe el, lumea şi toate lucrurile care ies din ea. 2
Căci indignarea DOMNULUI este peste toate naţiunile
şi furia lui peste toate armatele lor, el le-a nimicit în
întregime, le-a dat măcelului. 3 Şi cei ucişi ai lor vor fi
lepădaţi şi putoarea lor va urca din trupurile lor moarte
şi munţii se vor topi de sângele lor. 4 Şi toată oştirea
cerului se va dizolva şi cerurile se vor răsuci ca un
sul şi toată oştirea lor va cădea precum frunza cade
de pe viţă şi ca o [smochină] care cade din smochin.
5 Fiindcă sabia mea va fi îmbăiată, în cer; iată, va
coborî asupra Idumeei şi asupra poporului blestemului
meu, la judecată. 6 Sabia DOMNULUI este umplută
cu sânge, este îngrăşată cu grăsime [şi] cu sângele
mieilor şi caprelor, cu grăsimea rinichilor berbecilor,
fiindcă DOMNUL are un sacrificiu în Boţra şi un mare
măcel în ţara Idumeei. 7 Şi unicornii vor coborî cu ei şi
tăuraşii cu taurii; şi ţara lor va fi înmuiată cu sânge şi
ţărâna lor îngrăşată cu grăsime. 8 Fiindcă este ziua
răzbunării DOMNULUI [şi] anul răsplăţilor pentru cearta
Sionului. 9 Şi pâraiele acesteia vor fi prefăcute în
smoală şi ţărâna acesteia în pucioasă şi ţara acestuia
va deveni smoală încinsă. 10 Nu va fi stinsă nici noapte,
nici zi; fumul acesteia se va înălţa pentru totdeauna,
din generaţie în generaţie va sta risipită; nimeni nu
va trece prin ea pentru totdeauna şi întotdeauna. 11
Ci cormoranul şi şoimul o vor stăpâni; de asemenea
bufniţa şi corbul vor locui în ea şi va întinde peste ea
frânghia încurcăturii şi pietrele goliciunii. 12 Vor chema
pe nobilii acesteia la împărăţie, dar nimeni nu va fi
acolo şi toţi prinţii ei vor fi nimic. 13 Şi spini vor ieşi în
palatele ei, urzici şi mărăcini în fortăreţele acesteia;
şi va fi locuinţă dragonilor [şi] o curte pentru bufniţe.
14 Fiarele sălbatice ale deşertului se vor întâlni de
asemenea cu fiarele sălbatice ale insulei şi satirul va
striga tovarăşului său; striga se va odihni de asemenea
acolo şi îşi va găsi un loc de odihnă. 15 Acolo bufniţa
mare îşi va face cuibul şi va oua şi va avea pui şi
va aduna sub umbra ei, acolo de asemenea vulturii
se vor aduna fiecare cu perechea sa. 16 Căutaţi în
cartea DOMNULUI şi citiţi, niciuna dintre acestea nu va
greşi, niciuneia nu îi va lipsi perechea, căci gura mea
a poruncit, şi duhul său le-a adunat. 17 Şi a aruncat
sorţul pentru ei şi mâna lui le-a împărţit cu o frânghie; o
vor stăpâni pentru totdeauna, din generaţie în generaţie
vor locui în ea.

35 Pustiul şi locul uscat se vor veseli pentru ei; şi
deşertul se va bucura şi va înflori ca trandafirul.
2 Va înflori mult şi se va bucura cu bucurie şi cântare,

gloria Libanului îi va fi dată, măreţia Carmelului şi a
Saronului, vor vedea gloria DOMNULUI [şi] măreţia
Dumnezeului nostru. 3 Întăriţi mâinile slabe şi îndreptaţi
genunchii care se clatină. 4 Spuneţi-le celor cu inimă
temătoare: Fiţi tari, nu vă temeţi; iată, Dumnezeul
vostru va veni [cu] răzbunare, Dumnezeu va veni cu o
răsplătire; va veni şi vă va salva. 5 Atunci ochii orbilor
vor fi deschişi şi urechile surzilor vor fi destupate. 6
Atunci şchiopul va sări ca un cerb şi limba mutului va
cânta, căci ape vor ţâşni în pustiu şi pâraie în deşert. 7
Şi pământul uscat va deveni iaz şi ţara însetată izvoare
de apă; în locuinţa dragonilor, unde fiecare se întinde,
va fi iarbă cu trestii şi papură. 8 Şi va fi acolo un drum
mare şi o cale, şi va fi numită Calea Sfinţeniei; cei
necuraţi nu vor trece pe ea, ci va fi pentru cei sfinţi;
trecătorii, chiar nebuni, nu se vor rătăci [în ea]. 9 Niciun
leu nu va fi acolo, nici vreo fiară răpitoare nu se va
urca pe ea, nu se va găsi acolo, dar cei răscumpăraţi
vor umbla pe ea, 10 Şi răscumpăraţii DOMNULUI se
vor întoarce şi vor veni în Sion cu cântece şi bucurie
veşnică pe capetele lor, bucurie şi veselie vor căpăta,
iar întristarea şi vaietul vor fugi.

36 Şi s-a întâmplat în al paisprezecelea an al
împăratului Ezechia, că Sanherib, împăratul
Asiriei, s-a ridicat împotriva tuturor cetăţilor apărate
ale lui Iuda şi le-a luat. 2 Şi împăratul Asiriei a trimis
pe Rabşache din Lachis la Ierusalim, la împăratul
Ezechia, cu o mare armată. Şi el a stat în picioare
lângă apeductul iazului superior pe drumul mare al
câmpului înălbitorului. 3 Atunci au venit la el Eliachim,
fiul lui Hilchia, care era peste casă; şi Şebna, scribul,
şi Ioah, fiul lui Asaf, cronicarul. 4 Şi Rabşache le-a
spus: Spuneţi-i acum lui Ezechia: Astfel spune marele
împărat, împăratul Asiriei: Ce este această încredere în
care te încrezi? 5 Eu zic, tu spui (dar ele sunt doar
vorbe deşarte): Eu am sfat şi tărie pentru război. Şi
în cine te încrezi, de te-ai răzvrătit împotriva mea? 6
Iată, tu te încrezi în toiagul acestei trestii frânte, în
Egipt, pe care dacă un om se sprijină îi va intra în
mână şi i-o va străpunge; astfel este Faraon, împăratul
Egiptului, pentru toţi cei care se încred în el. 7 Iar
dacă îmi spui: Ne încredem în DOMNUL Dumnezeul
nostru, nu este el acela, a cărui înălţimi şi ale cărui
altare Ezechia le-a îndepărtat şi a spus lui Iuda şi
Ierusalimului: Înaintea acestui altar să vă închinaţi? 8
De aceea acum, te rog, dă garanţii stăpânului meu,
împăratul Asiriei, şi îţi voi da două mii de cai, dacă eşti
în stare, din partea ta, să pui călăreţi pe ei. 9 Cum vei
întoarce atunci faţa unei căpetenii dintre cei mai mici
servitori ai stăpânului meu şi îţi pui încrederea în Egipt
pentru care şi călăreţi? 10 Şi fără DOMNUL am urcat
eu acum împotriva acestei ţări pentru a o distruge?
DOMNUL mi-a spus: Urcă-te împotriva acestei ţări şi
distruge-o. 11 Atunci Eliachim şi Şebna şi Ioah au
spus lui Rabşache: Vorbeşte, te rog, servitorilor tăi în
limba siriană, fiindcă o înţelegem; şi nu ne vorbi în
limba iudeilor în urechile poporului care este pe zid. 12
Dar Rabşache le-a spus: M-a trimis stăpânul meu la
stăpânul tău şi la tine, pentru a spune aceste cuvinte?
Nu la oamenii care stau pe zid, ca să îşi mănânce
propriile lor fecale şi să îşi bea propria lor urină cu
voi? 13 Atunci Rabşache s-a ridicat în picioare şi a
strigat cu voce tare în limba iudeilor şi a spus: Ascultaţi
cuvintele marelui împărat, împăratul Asiriei. 14 Astfel
spune împăratul: Să nu vă înşele Ezechia, fiindcă nu va
fi în stare să vă scape. 15 Nici nu lăsaţi pe Ezechia să
vă facă să vă puneţi încrederea în DOMNUL, spunând:
DOMNUL ne va scăpa, într-adevăr, şi această cetate
nu va fi dată în mâna împăratului Asiriei. 16 Nu daţi
ascultare lui Ezechia, fiindcă astfel spune împăratul
Asiriei: Faceţi pace cu mine, aducându-mi un dar şi
ieşiţi la mine; şi mâncaţi fiecare din viţa lui şi fiecare din
smochinul lui, beţi fiecare din apele izvorului său; 17
Până voi veni şi vă voi lua într-o ţară ca ţara voastră, o
ţară a grânelor şi a vinului, o ţară a pâinii şi a viilor.
18 Aveţi grijă să nu vă convingă Ezechia, spunând:
DOMNUL ne va scăpa. A scăpat vreunul din dumnezeii
naţiunilor ţara lui din mâna împăratului Asiriei? 19 Unde
sunt dumnezeii Hamatului şi Arpadului? Unde sunt
dumnezeii Sefarvaimului? Au scăpat ei Samaria din
mâna mea? 20 Cine sunt aceia dintre toţi dumnezeii
acestor ţări, care au scăpat ţara lor din mâna mea, ca
DOMNUL să scape Ierusalimul din mâna mea? 21 Dar
ei au tăcut şi nu i-au răspuns niciun cuvânt, fiindcă
porunca spusă de împărat era: Să nu îi răspundeţi. 22
Atunci Eliachim, fiul lui Hilchia, care era peste casă, şi
Şebna, scribul, şi Ioah, fiul lui Asaf, cronicarul, au venit
la Ezechia cu hainele sfâşiate şi i-au spus cuvintele lui
Rabşache.

37 Şi s-a întâmplat, când împăratul Ezechia a auzit
aceasta, că şi-a sfâşiat hainele şi s-a acoperit cu
pânză de sac şi a intrat în casa DOMNULUI. 2 Şi a
trimis pe Eliachim, care era peste casă şi pe Şebna,
scribul, şi pe bătrânii preoţilor, acoperiţi cu pânză de
sac, la profetul Isaia, fiul lui Amoţ. 3 Şi ei i-au spus:
Astfel spune Ezechia: Această zi este o zi de tulburare
şi de mustrare şi de blasfemie, deoarece copiii au
ajuns la naştere şi nu este putere pentru a naşte. 4
Poate că DOMNUL Dumnezeul tău va auzi cuvintele lui
Rabşache, pe care l-a trimis împăratul Asiriei, stăpânul
său, să ocărască pe Dumnezeul cel viu; şi va mustra
cuvintele pe care DOMNUL Dumnezeul tău le-a auzit;
de aceea înalţă rugăciunea ta pentru rămăşiţa care a
rămas. 5 Astfel servitorii împăratului Ezechia au venit la

Isaia. 6 Şi Isaia le-a spus: Astfel să spuneţi stăpânului
vostru: Astfel spune DOMNUL: Nu te teme de cuvintele
pe care le-ai auzit, cu care servitorii împăratului Asiriei
m-au blasfemiat. 7 Iată, voi trimite o pufnire peste
el şi va auzi un zvon şi se va întoarce în ţara sa;
şi îl voi face să cadă prin sabie în ţara sa. 8 Astfel,
Rabşache s-a întors şi l-a găsit pe împăratul Asiriei
războindu-se împotriva Libnei, pentru că auzise că
plecase din Lachis. 9 Şi a auzit spunând referitor la
Tirhaca, împăratul Etiopiei: A ieşit să facă război cu
tine. Şi când a auzit, a trimis mesageri la Ezechia,
spunând: 10 Astfel să vorbiţi lui Ezechia, împăratul lui
Iuda, spunând: Să nu te înşele Dumnezeul tău în care
te încrezi, spunând: Ierusalimul nu va fi dat în mâna
împăratului Asiriei. 11 Iată, ai auzit ce au făcut împăraţii
Asiriei tuturor ţărilor, distrugându-le în întregime; şi vei fi
tu scăpat? 12 I-au scăpat dumnezeii naţiunilor pe cei pe
care i-au nimicit părinţii mei, precum Gozanul şi Haranul
şi Reţeful şi pe copiii Edenului care erau în Telasar? 13
Unde este împăratul Hamatului şi împăratul Arpadului
şi împăratul cetăţii lui Sefarvaim, Henei şi Ivei? 14 Şi
Ezechia a primit scrisoarea din mâna mesagerilor şi a
citit-o; şi Ezechia s-a urcat la casa DOMNULUI şi a
întins-o înaintea DOMNULUI. 15 Şi Ezechia s-a rugat
către DOMNUL, spunând: 16 DOAMNE al oştirilor,
Dumnezeul lui Israel, tu care locuieşti între heruvimi,
tu, numai tu, eşti Dumnezeu al tuturor împărăţiilor
pământului, tu ai făcut cerul şi pământul. 17 Pleacă-
ţi urechea, DOAMNE, şi ascultă; deschide-ţi ochii,
DOAMNE, şi vezi, şi ascultă toate cuvintele lui Sanherib,
care a trimis să ocărască pe Dumnezeul cel viu. 18
În adevăr, DOAMNE, împăraţii Asiriei au risipit toate
naţiunile şi ţările lor, 19 Şi au aruncat dumnezeii lor în
foc, fiindcă ei nu erau dumnezei, ci lucrarea mâinilor
oamenilor, lemn şi piatră, de aceea i-au nimicit. 20
Acum, DOAMNE Dumnezeul nostru, salvează-ne din
mâna lui, ca să cunoască toate împărăţiile pământului
că tu, numai tu eşti DOMNUL. 21 Atunci Isaia, fiul
lui Amoţ, a trimis la Ezechia, spunând: Astfel spune
DOMNUL Dumnezeul lui Israel: Pentru că te-ai rugat
către mine împotriva lui Sanherib, împăratul Asiriei,
22 Acesta este cuvântul pe care DOMNUL l-a spus
referitor la el: Fecioara, fiica Sionului, te-a dispreţuit
[şi] a râs de tine în batjocură; fiica Ierusalimului şi-
a scuturat capul spre tine. 23 Pe cine ai ocărât şi ai
blasfemiat tu? Şi împotriva cui ţi-ai înălţat vocea şi ţi-ai
ridicat ochii în înalt? Împotriva Celui Sfânt al lui Israel.
24 Prin servitorii tăi ai ocărât pe Domnul şi ai spus:
Prin mulţimea carelor mele m-am urcat pe înălţimea
munţilor, pe coastele Libanului; şi voi reteza cedrii înalţi
ai acestuia şi brazii săi cei aleşi; şi voi intra în înălţimea
graniţei lui [şi] în pădurea Carmelului său. 25 Am săpat
şi am băut apă; şi cu talpa picioarelor mele am secat
toate râurile locurilor asediate. 26 Nu ai auzit tu că de
demult am făcut aceasta, şi că din timpuri vechi am
întocmit-o? Acum am împlinit-o, ca tu să risipeşti cetăţi
apărate în mormane de ruine. 27 De aceea locuitorii lor
au avut mică putere, au fost descurajaţi şi încurcaţi,
au fost ca iarba câmpului şi ca planta verde, ca iarba
de pe acoperişurile caselor şi ca grâne prăjite înainte
să fi crescut. 28 Dar îţi cunosc locuinţa şi ieşirea şi
intrarea şi furia împotriva mea. 29 Deoarece furia ta
împotriva mea şi tumultul tău s-au ridicat la urechile
mele, de aceea voi pune cârligul meu în nasul tău şi
frâul meu în buzele tale şi te voi întoarce pe calea pe
care ai venit. 30 Şi acesta îţi va fi semn: Veţi mânca
în acest an ceea ce creşte de la sine; şi în al doilea
an ceea ce răsare din acestea, şi în al treilea an să
semănaţi şi să seceraţi şi să sădiţi vii şi să mâncaţi
din rodul lor. 31 Şi rămăşiţa care a scăpat din casa lui
Iuda va prinde din nou rădăcină în jos şi va avea rod
în sus, 32 Fiindcă din Ierusalim va ieşi o rămăşiţă şi
din muntele Sion cei care vor scăpa, zelul DOMNULUI
oştirilor va face aceasta. 33 De aceea, astfel spune
DOMNUL referitor la împăratul Asiriei: El nu va intra în
această cetate, nici nu va trage vreo săgeată acolo,
nici nu va veni înaintea ei cu scuturi, nici nu va ridica
întăritură împotriva ei. 34 Pe calea pe care a venit, pe
aceeaşi se va întoarce şi nu va intra în această cetate,
spune DOMNUL. 35 Fiindcă eu voi apăra această
cetate pentru a o salva pentru mine şi pentru servitorul
meu David. 36 Atunci îngerul DOMNULUI a ieşit şi a
lovit în tabăra asirienilor o sută optzeci şi cinci de mii;
şi când s-au ridicat devreme dimineaţa, iată, toţi erau
trupuri moarte. 37 Astfel Sanherib, împăratul Asiriei, a
plecat şi a mers şi s-a întors şi a locuit la Ninive. 38 Şi
s-a întâmplat, pe când el se închina în casa lui Nisroc,
dumnezeul său, că Adramelec şi Şareţer, fiii săi, l-au
lovit cu sabia; şi au scăpat în ţara Armeniei, şi Esar-
Hadon, fiul său, a domnit în locul lui.

38 În acele zile Ezechia era bolnav de moarte. Şi
profetul Isaia, fiul lui Amoţ, a venit la el şi i-a
spus: Astfel spune DOMNUL: Pune-ţi casa în ordine,
fiindcă vei muri şi nu vei trăi. 2 Atunci Ezechia şi-a
întors faţa la perete şi s-a rugat DOMNULUI, 3 Şi a
spus: Aminteşte-ţi, DOAMNE, te implor, cum am umblat
înaintea ta în adevăr şi cu o inimă desăvârşită şi am
făcut ce este bine înaintea ochilor tăi. Şi Ezechia a
plâns mult. 4 Atunci cuvântul DOMNULUI a venit la
Isaia, spunând: 5 Du-te şi spune-i lui Ezechia: Astfel
spune DOMNUL, Dumnezeul lui David, tatăl tău: Am
auzit rugăciunea ta, am văzut lacrimile tale; iată, voi
adăuga zilelor tale cincisprezece ani. 6 Şi te voi scăpa,
pe tine şi această cetate, din mâna împăratului Asiriei
şi voi apăra această cetate. 7 Şi acesta îţi va fi un

semn de la DOMNUL, că DOMNUL va face lucrul pe
care l-a spus; 8 Iată, voi aduce din nou umbra treptelor,
care a coborât în cadranul solar al lui Ahaz, zece trepte
înapoi. Astfel soarele s-a întors zece trepte; trepte
prin care coborâse. 9 Scrierea lui Ezechia, împăratul
lui Iuda, când a fost bolnav şi s-a vindecat de boala
lui: 10 Am spus la stârpirea zilelor mele, voi merge
la porţile mormântului, sunt lipsit de restul anilor mei.
(Sheol h7585) 11 Am spus: Nu voi vedea pe DOMNUL,
pe DOMNUL în ţara celor vii, nu voi mai privi pe om cu
locuitorii lumii. 12 Vârsta mea s-a depărtat şi a plecat
de la mine precum cortul păstorului, mi-am tăiat viaţa
ca un ţesător, el mă va stârpi cu boală grea, din zi până
în noapte îmi vei pune capăt. 13 Am recunoscut până
dimineaţa, precum un leu, aşa îmi va frânge el toate
oasele mele, din zi până în noapte îmi vei pune capăt.
14 Ca un cocor sau o rândunică, astfel am ciripit; am
jelit ca un porumbel, ochii mei se sfârşesc, uitându-se
în sus; DOAMNE, sunt oprimat, luptă-te pentru mine. 15
Ce voi spune? Mi-a vorbit deopotrivă şi el însuşi a făcut
aceasta, voi merge uşor toţi anii mei în amărăciunea
sufletului meu. 16 Doamne, prin aceste lucruri trăiesc
oamenii şi în toate aceste lucruri este viaţa duhului
meu, astfel mă vei însănătoşi şi îmi vei da viaţă. 17
Iată, pentru pace am avut mare amărăciune, dar tu
în dragoste mi-ai scăpat sufletul din groapa putrezirii,
fiindcă ai aruncat toate păcatele mele în spatele tău.
18 Căci mormântul nu te poate lăuda, moartea nu te
poate sărbătorii, cei care coboară în groapă nu pot
spera în adevărul tău. (Sheol h7585) 19 Cel viu, cel viu te
va lăuda, aşa cum [fac] eu în această zi, tatăl va face
cunoscut adevărul tău copiilor. 20 DOMNUL a fost gata
să mă salveze, de aceea noi vom cânta cântecele mele
pe instrumente cu coarde toate zilele vieţii noastre
în casa DOMNULUI. 21 Şi Isaia a spus: Să se ia o
turtă de smochine şi să o întindă peste ulcer şi se va
însănătoşi. 22 Ezechia a mai spus: Care este semnul
că mă voi ridica la casa DOMNULUI?

39 În acel timp, Merodac-Baladan, fiul lui Baladan,
împăratul Babilonului, a trimis scrisori şi un dar
lui Ezechia, fiindcă auzise că fusese bolnav şi s-a
însănătoşit. 2 Şi Ezechia s-a veselit pentru ele şi le-a
arătat casa lucrurilor lui preţioase, argintul şi aurul şi
mirodeniile şi untdelemnul preţios şi toată casa armelor
lui şi tot ceea ce s-a găsit în tezaurele lui, nu a fost nimic
în casa lui, nici în tot locul stăpânirii lui, ce Ezechia să
nu le arate. 3 Atunci profetul Isaia a venit la împăratul
Ezechia şi i-a spus: Ce au spus aceşti bărbaţi? Şi de
unde au venit ei la tine? Şi Ezechia a spus: Au venit la
mine dintr-o ţară îndepărtată, din Babilon. 4 Atunci el a
spus: Ce au văzut în casa ta? Şi Ezechia a răspuns:
Au văzut tot ce este în casa mea, nu este nimic dintre
tezaurele mele pe care să nu le fi arătat. 5 Atunci
Isaia a spus lui Ezechia: Ascultă cuvântul DOMNULUI
oştirilor: 6 Iată, vin zilele, că tot ce este în casa ta şi
tot [ce] părinţii tăi au pus în tezaure până în această
zi, va fi dus în Babilon, nimic nu va fi lăsat, spune
DOMNUL. 7 Şi vor lua dintre fiii tăi care vor ieşi din
tine, pe care îi vei naşte, şi vor fi fameni în palatul
împăratului Babilonului. 8 Atunci Ezechia a spus lui
Isaia: Bun este cuvântul DOMNULUI pe care l-ai spus.
El a mai spus: Căci va fi pace şi adevăr în zilele mele.

40 Mângâiaţi-vă, mângâiaţi-vă poporul meu, spune
Dumnezeul vostru. 2 Vorbiţi cu mângâiere [inimii]
Ierusalimului şi strigaţi-i, că războiul ei s-a împlinit, că
nelegiuirea ei este iertată, fiindcă a primit dublu din
mâna DOMNULUI pentru toate păcatele ei. 3 Vocea
celui ce strigă în pustiu: Pregătiţi calea DOMNULUI,
faceţi în pustie un drum mare şi drept pentru Dumnezeul
nostru. 4 Fiecare vale va fi înălţată şi fiecare munte şi
deal va fi coborât, şi cea strâmbă va fi îndreptată şi
locurile colţuroase, netede, 5 Şi gloria DOMNULUI va fi
revelată şi toată făptura va vedea împreună, fiindcă
gura DOMNULUI a spus-o. 6 Vocea a spus: Strigă.
Iar el a spus: Ce să strig? Toată făptura este iarbă şi
toată frumuseţea acesteia este ca floarea câmpului,
7 Iarba se ofileşte, floarea se vestejeşte, pentru că
duhul DOMNULUI suflă peste ea, cu siguranţă poporul
este iarbă. 8 Iarba se ofileşte, floarea se vestejeşte,
dar cuvântul Dumnezeului nostru va rămâne pentru
totdeauna. 9 O, Sion, care aduci veşti bune, ridică-te la
muntele înalt; Ierusalime, care aduci veşti bune, înalţă-
ţi vocea cu tărie; înalţ-o, nu te teme; spune cetăţilor
din Iuda: Iată-l pe Dumnezeul vostru! 10 Iată, Domnul
DUMNEZEU va veni cu mână tare şi braţul său va
stăpâni pentru el, iată, răsplata lui este cu el şi lucrarea
lui înaintea lui. 11 Îşi va paşte turma ca un păstor, el va
aduna mieii cu braţul său şi îi va purta în sânul său
[şi] va conduce uşurel pe cele ce alăptează. 12 Cine
a măsurat apele în căuşul palmei sale şi a măsurat
cerul cu palma şi a cuprins ţărâna pământului într-o
măsură şi a cântărit munţii în cântare şi dealurile într-o
balanţă? 13 Cine a îndrumat duhul DOMNULUI, sau l-
a învăţat ca sfătuitor al lui? 14 De la cine a luat sfat
şi cine l-a instruit şi l-a învăţat în cărarea judecăţii şi
l-a învăţat cunoaştere şi i-a arătat calea înţelegerii?
15 Iată, naţiunile sunt ca o picătură dintr-o găleată şi
sunt socotite ca praful mărunt al balanţei; iată, el ia
insulele ca pe un lucru foarte mic. 16 Şi Libanul nu
este de ajuns pentru a arde, nici fiarele acestuia nu
sunt de ajuns pentru o ofrandă arsă. 17 Toate naţiunile
înaintea lui sunt ca nimic; şi sunt socotite pentru el mai
puţin decât nimic şi deşertăciune. 18 Cu cine atunci
veţi asemăna pe Dumnezeu? Sau cu ce asemănare îl

veţi compara? 19 Lucrătorul topeşte un chip cioplit şi
aurarul îl acoperă cu aur şi toarnă lănţişoare de argint.
20 Cel ce este atât de sărac încât nu are un dar, alege
un lemn ce nu va putrezi; îşi caută un lucrător iscusit să
pregătească un chip cioplit, ce nu va fi mutat. 21 Nu aţi
cunoscut? Nu aţi auzit? Nu vi s-a spus de la început?
Nu aţi înţeles de la întemeierea pământului? 22 El
este cel ce şade pe rotocolul pământului şi locuitorii
acestuia sunt ca greieri; el este cel ce întinde cerurile
ca pe o perdea şi le întinde ca pe un cort de locuit, 23
Care nimiceşte prinţii; pe judecătorii pământului el îi
face deşertăciune. 24 Da, ei nu vor fi sădiţi; da, nu vor
fi semănaţi; da, tulpina lor nu va prinde rădăcină în
pământ, iar el de asemenea va sufla peste ei şi se vor
ofili şi vârtejul de vânt îi va duce ca pe paie. 25 Cu cine
mă veţi asemăna, sau cu cine voi fi egal? spune Cel
Sfânt. 26 Ridicaţi-vă ochii în înalt şi priviţi cine a creat
aceste lucruri, el, care aduce oştirea lor după număr, el
le cheamă pe toate pe nume prin măreţia puterii sale,
fiindcă este tare în putere; niciuna dintre ele nu se
sfârşeşte. 27 De ce spui tu, Iacobe, şi vorbeşti, Israele:
Calea mea este ascunsă de DOMNUL şi judecata mea
a trecut de la Dumnezeul meu? 28 Nu ai cunoscut? Nu
ai auzit, că Dumnezeul veşnic, DOMNUL, Creatorul
marginilor pământului, nu leşină, nici nu oboseşte? Nu
este cercetare a înţelegerii lui. 29 El dă putere celui
leşinat; şi celor fără putere le creşte tăria. 30 Chiar
tinerii vor leşina şi vor obosi şi bărbaţi tineri vor cădea
de tot, 31 Dar cei ce aşteaptă pe DOMNUL îşi vor înnoi
tăria; se vor ridica cu aripi precum acvilele; vor alerga
şi nu vor obosi; vor umbla şi nu vor leşina.

41 Tăceţi înaintea mea, insule; şi să [îşi] înnoiască
poporul tăria, să se apropie; să vorbească atunci,
să ne apropiem împreună la judecată. 2 Cine a ridicat
pe cel drept din est, l-a chemat la piciorul său, i-a
dat naţiunile înaintea lui şi l-a făcut să conducă peste
împăraţi? I-a dat ca praf sabiei lui [şi] ca paie alungate
arcului său. 3 I-a urmărit [şi] a trecut în siguranţă, pe
calea neumblată de picioarele lui. 4 Cine a lucrat-o
şi a făcut-o, chemând generaţiile de la început? Eu,
DOMNUL, sunt cel dintâi şi cel din urmă; Eu sunt el. 5
Insulele au văzut şi s-au temut; marginile pământului
s-au înspăimântat, s-au apropiat şi au venit. 6 Ei au
ajutat fiecare pe aproapele său; şi fiecare a spus fratelui
său: Încurajează-te. 7 Astfel tâmplarul a încurajat pe
aurar [şi] cel care finisează cu ciocanul pe cel care a
lovit nicovala, spunând: Este gata pentru sudură şi l-
a fixat în cuie, să nu fie mişcat. 8 Dar tu, Israel, eşti
servitorul meu, Iacob, cel pe care l-am ales, sămânţa
lui Avraam, prietenul meu. 9 Tu, cel pe care l-am luat
de la marginile pământului şi te-am chemat dintre cei
mai de seamă bărbaţi ai acestuia şi ţi-am spus: Tu
eşti servitorul meu; te-am ales şi nu te-am lepădat. 10
Nu te teme, căci eu sunt cu tine; nu te descuraja căci
eu sunt Dumnezeul tău; te voi întări; da, te voi ajuta;
da, te voi susţine cu dreapta dreptăţii mele. 11 Iată,
toţi cei care s-au aprins împotriva ta vor fi ruşinaţi şi
încurcaţi, vor fi ca nimic; şi cei care se luptă cu tine
vor pieri. 12 Îi vei căuta şi nu îi vei găsi, pe cei care s-
au certat cu tine, cei care se războiesc împotriva ta
vor fi ca nimic şi ca un lucru de nimic. 13 Fiindcă eu,
DOMNUL Dumnezeul tău, îţi voi ţine mâna dreaptă,
spunându-ţi: Nu te teme; te voi ajuta. 14 Nu te teme, tu,
vierme Iacob [şi] voi bărbaţi ai lui Israel; te voi ajuta,
spune DOMNUL şi răscumpărătorul tău, Cel Sfânt al lui
Israel. 15 Iată, te voi face o unealtă de vânturat nouă şi
ascuţită cu dinţi, vei vântura munţii şi îi vei pisa mărunt
şi vei face dealurile ca pleava. 16 Le vei vântura şi
vântul le va duce şi vârtejul de vânt le va împrăştia,
iar tu te vei bucura în DOMNUL [şi] te vei făli în Cel
Sfânt al lui Israel. 17 Când săracii şi nevoiaşii caută
apă şi nu este şi limba lor se sfârşeşte de sete, eu,
DOMNUL, îi voi asculta; eu, Dumnezeul lui Israel, nu
îi voi părăsi. 18 Voi deschide râuri în locuri înalte şi
fântâni în mijlocul văilor, din pustiu voi face un iaz de
apă; şi pământul uscat, izvoare de apă. 19 Voi sădi în
pustiu cedrul, salcâmul şi mirtul şi măslinul; voi pune
în pustiu împreună bradul şi pinul şi merişorul, 20 Să
vadă şi să ştie şi să ia aminte şi să înţeleagă împreună,
că mâna DOMNULUI a făcut aceasta şi Cel Sfânt al
lui Israel l-a creat. 21 Arătaţi cauza voastră, spune
DOMNUL; aduceţi [argumentele] voastre puternice,
spune Împăratul lui Iacob. 22 Să le aducă înainte şi să
ne arate ce se va întâmpla, să arate lucrurile dinainte,
ce sunt ele, să luăm aminte la ele şi să cunoaştem
sfârşitul lor; sau vestiţi-ne lucrurile ce vor veni. 23
Arătaţi lucrurile ce vor veni pe urmă, să cunoaştem că
voi sunteţi dumnezei; da, faceţi bine, sau faceţi rău, ca
să ne descurajăm şi să le privim împreună. 24 Iată, voi
sunteţi de nimic şi lucrarea voastră de nimic, o urâciune
este cel care vă alege. 25 Am ridicat pe unul din nord şi
va veni, de la răsăritul soarelui va chema el numele
meu; şi va veni peste prinţi ca peste mortar şi precum
olarul calcă în picioare lutul. 26 Cine a vestit de la
început, ca să ştim? Şi înainte de timp, ca să spunem:
El este drept, da, nu este nimeni care arată, da, nu este
nimeni care vesteşte, da, nu este nimeni care aude
cuvintele voastre. 27 Cel dintâi va spune Sionului: Iată,
iată-i; şi voi da Ierusalimului pe unul care aduce veşti
bune. 28 Fiindcă am privit şi nu a fost vreun om, nici
chiar printre ei; şi nu a fost vreun sfătuitor, care, când i-
am întrebat, să poată răspunde vreun cuvânt. 29 Iată,
ei sunt toţi deşertăciune; faptele lor sunt nimic, chipurile
lor turnate sunt vânt şi confuzie.

42 Iată, pe servitorul meu pe care îl înalţ, alesul
meu, în care sufletul meu se desfată; am pus
duhul meu peste el, el va aduce judecată neamurilor. **2**
El nu va striga, nici nu îşi va ridica vocea, nici nu va
face ca vocea lui să fie auzită în stradă. **3** O trestie
frântă el nu o va rupe şi inul fumegând nu îl va stinge,
va aduce judecata la adevăr. **4** Nu va slăbi nici nu
se va descuraja până ce nu va fi aşezat judecata pe
pământ; şi insulele vor aştepta legea lui. **5** Astfel spune
Dumnezeu DOMNUL, cel ce a creat cerurile şi le-a
întins; cel ce a desfăşurat pământul şi ceea ce vine din
el; cel ce dă suflare oamenilor pe acesta şi duh celor ce
umblă pe el: **6** Eu, DOMNUL, te-am chemat în dreptate
şi te voi ţine de mână şi te voi ţine şi te voi da ca un
legământ al poporului, ca o lumină a neamurilor, **7**
Pentru a deschide ochii orbi, pentru a scoate prizonierii
din închisoare [şi] pe cei care şed în întuneric, afară
din casa închisorii. **8** Eu sunt DOMNUL, acesta este
numele meu, şi gloria mea nu o voi da altuia, nici
lauda mea chipurilor cioplite. **9** Iată, cele dintâi s-au
întâmplat şi lucruri noi vestesc, vă spun despre ele
înainte să răsară. **10** Cântaţi DOMNULUI o cântare
nouă [şi] lauda lui de la marginea pământului, voi care
coborâţi la mare şi tot ceea ce este în ea, insulele şi
locuitorii acestora. **11** Pustiul şi cetăţile acestuia să îşi
ridice vocea lor, satele locuite din Chedar, să cânte
locuitorii stâncii, să strige de pe vârful munţilor. **12**
Să dea glorie DOMNULUI şi să vestească lauda lui
în insule. **13** DOMNUL va înainta ca un viteaz, va
stârni gelozie ca un bărbat de război, el va striga, da,
va răcni; va învinge pe duşmanii săi. **14** Mult timp
am tăcut; am fost liniştit [şi] m-am stăpânit, acum voi
striga precum o femeie în travaliu; voi distruge şi voi
mânca îndată. **15** Voi risipi munţii şi dealurile şi voi
usca toate ierburile lor; şi râurile le voi face insule şi voi
usca iazurile. **16** Şi voi aduce orbii pe o cale ce nu au
cunoscut-o; îi voi conduce pe căi ce nu le-au cunoscut,
voi face întunericul lumină înaintea lor şi voi îndrepta
lucrurile strâmbe. Aceste lucruri le voi face şi nu îi voi
părăsi. **17** Ei vor fi întorşi înapoi, vor fi foarte ruşinaţi
cei ce se încred în chipuri cioplite, care spun chipurilor
turnate: Voi sunteţi dumnezeii noştri. **18** Auziţi surzilor;
şi priviţi orbilor, ca să vedeţi. **19** Cine este orb în afară
de servitorul meu? Sau surd, ca mesagerul meu pe
care l-am trimis? Cine este orb ca cel desăvârşit şi orb
ca servitorul DOMNULUI? **20** Deşi vezi multe lucruri,
totuşi nu iei seama [de ele]; deşi deschide urechile,
totuşi el nu aude. **21** DOMNUL se desfată de dragul
dreptăţii lui; el va preamări legea şi o va face demnă de
cinste. **22** Dar acesta este un popor jefuit şi prădat; toţi
sunt prinşi în găuri şi sunt ascunşi în casele închisorii,
sunt ca pradă şi nimeni nu [îi] eliberează; [sunt] jefuiţi
şi nimeni nu spune: Restauraţi. **23** Cine dintre voi va
pleca urechea la aceasta? Cine va da ascultare şi va
auzi pentru timpul ce va veni? **24** Cine a dat pe Iacob
ca jefuire şi pe Israel tâlharilor? Nu DOMNUL, acela
împotriva căruia noi am păcătuit? Fiindcă refuză să
umble în căile lui şi nu au ascultat de legea lui. **25** De
aceea el a turnat asupra lui furia mâniei sale şi tăria
bătăliei şi i-a dat foc de jur împrejur, totuşi el nu şi-a dat
seama; şi l-a ars, totuşi nu a pus la inimă.

43 Dar acum, astfel spune DOMNUL care te-a creat,
Iacobe, şi cel care te-a format, Israele: Nu te
teme, fiindcă te-am răscumpărat, te-am chemat pe
nume, eşti al meu. **2** Când vei trece prin ape, eu voi
fi cu tine, şi prin râuri, ele nu te vor inunda; când vei
umbla prin foc, nu vei fi ars; nici flacăra nu se va aprinde
pe tine. **3** Fiindcă eu sunt DOMNUL Dumnezeul tău,
Cel Sfânt al lui Israel, Salvatorul tău; am dat Egiptul
ca răscumpărare a ta, Etiopia şi Seba pentru tine. **4**
Căci ai fost preţios înaintea ochilor mei, ai fost demn
de cinste şi te-am iubit, de aceea voi da oameni pentru
tine şi popoare pentru viaţa ta. **5** Nu te teme, căci
eu sunt cu tine: Voi aduce sămânţa ta din est şi te
voi aduna din vest; **6** Voi spune nordului: Renunţă;
şi sudului: Nu reţine; adu pe fiii mei de departe şi pe
fiicele mele de la marginile pământului; **7** Pe fiecare ce
este chemat cu numele meu, fiindcă l-am creat pentru
gloria mea, l-am format; da, eu l-am făcut. **8** Aduceţi
poporul orb care are ochi şi pe surzii care au urechi.
9 Să se strângă toate naţiunile şi să se adune toate
popoarele, cine dintre ei poate vesti aceasta şi să ne
arate lucrurile din urmă? Să îşi aducă martorii lor, ca
să fie declaraţi drepţi, sau să audă şi să spună: Este
Adevăr. **10** Voi sunteţi martorii mei, spune DOMNUL, şi
servitorul meu pe care l-am ales, ca să mă cunoaşteţi
şi să mă credeţi şi să înţelegeţi că eu sunt el: Înaintea
mea nu a fost format niciun Dumnezeu, nici nu va fi
după mine. **11** Eu, chiar eu, sunt DOMNUL; şi în afară
de mine nu este salvator. **12** Am vestit şi am salvat şi
am arătat, când nu era dumnezeu străin printre voi, de
aceea voi sunteţi martorii mei, spune DOMNUL, că eu
sunt Dumnezeu. **13** Da, înainte ca ziua să fie, eu sunt
el; şi nu este nimeni care să scape din mâna mea, voi
face [lucrare] şi cine i se va împotrivi? **14** Astfel spune
DOMNUL, răscumpărătorul tău, Cel Sfânt al lui Israel:
De dragul vostru am trimis în Babilon şi am doborât
pe toţi nobilii lor şi pe caldeeni, al căror strigăt este
în corăbii. **15** Eu sunt DOMNUL, Cel Sfânt al vostru,
creatorul lui Israel, Împăratul vostru. **16** Astfel spune
DOMNUL, care face o cale prin mare şi o cărare în
apele puternice; **17** Care aduce carul şi calul, armata şi
puterea; se vor culca împreună şi nu se vor [mai] ridica,
au dispărut de tot, sunt stinşi precum câlţii. **18** Nu vă
amintiţi lucrurile dinainte, nici nu luaţi aminte la lucrurile

din vechime. 19 Iată, voi face un lucru nou; acum se
va ivi; să nu cunoaşteţi voi aceasta? Voi face o cale
în pustiu [şi] râuri în locul secetos. 20 Fiara câmpului
mă va onora, dragonii şi bufniţele, pentru că eu dau
ape în pustiu [şi] râuri în deşert, pentru a da de băut
poporului meu, alesul meu. 21 Pe acest popor l-am
format pentru mine; vor arăta lauda mea. 22 Dar tu nu
m-ai chemat, Iacobe, ci te-ai obosit de mine, Israele.
23 Nu mi-ai adus viţeii ofrandei tale arse, nici nu m-ai
onorat cu sacrificiile tale. Nu te-am făcut să serveşti cu
o ofrandă, nici nu te-am obosit cu tămâie. 24 Nu mi-ai
cumpărat cu bani trestie dulce de zahăr, nici nu m-ai
umplut cu grăsimea sacrificiilor tale, ci m-ai făcut să
servesc cu păcatele tale, m-ai obosit cu nelegiuirile
tale. 25 Eu, chiar eu, sunt cel care am şters fărădelegile
tale de dragul meu şi nu îmi voi aminti păcatele tale. 26
Adu-mi aminte, să pledăm împreună; vesteşte, ca să
poţi fi declarat drept. 27 Tatăl tău dintâi a păcătuit şi
învăţătorii tăi au încălcat legea împotriva mea. 28 De
aceea am spurcat pe prinţii sanctuarului şi l-am dat pe
Iacob blestemului şi pe Israel ocărilor.

44 Totuşi acum, ascultă, Iacobe, servitorul meu,
şi Israele, pe care l-am ales, 2 Astfel spune
DOMNUL care te-a făcut şi te-a format din pântece,
care te va ajuta: Nu te teme, Iacobe, servitorul meu; şi
tu, Ieşurun, pe care l-am ales. 3 Fiindcă voi turna apă
peste cel însetat şi potopurile pe pământ uscat, voi
turna duhul meu peste sămânţa ta şi binecuvântarea
mea peste urmaşii tăi, 4 Şi ei vor ţâşni ca din iarbă,
ca sălcii lângă cursuri de apă. 5 Unul va spune: Eu
sunt al DOMNULUI; şi un altul se va chema pe sine
prin numele lui Iacob; şi un altul va subscrie cu mâna
DOMNULUI şi se va numi prin numele lui Israel. 6 Astfel
spune DOMNUL, Împăratul lui Israel şi răscumpărătorul
său, DOMNUL oştirilor: Eu sunt cel dintâi şi eu sunt cel
din urmă; şi în afară de mine nu este alt Dumnezeu.
7 Şi cine poate, ca mine, să cheme şi să vestească
şi să înşire în ordine aceste lucruri înaintea mea, de
când am rânduit poporul din vechime? Şi lucrurile ce
vin şi cele ce vor veni, să le arate lor. 8 Nu vă temeţi,
nici nu vă înfricaţi, nu ţi-am spus de atunci şi nu ţi-
am vestit aceasta? Voi sunteţi chiar martorii mei. Este
vreun Dumnezeu în afară de mine? Da, nu este alt
Dumnezeu; eu nu cunosc vreunul. 9 Cei care fac un
chip cioplit sunt cu toţii deşertăciune; şi lucrurile lor
poftite nu le vor fi de folos; şi ei sunt propriii lor martori;
nu văd, nici nu cunosc, ca să se ruşineze. 10 Cine a
format un dumnezeu, sau a turnat un chip cioplit care
nu este de niciun folos? 11 Iată, toţi tovarăşii lui se vor
ruşina; şi lucrătorii sunt dintre oameni; să se adune
toţi, să se ridice în picioare; totuşi se vor teme [şi] se
vor ruşina împreună. 12 Fierarul cu cleştii deopotrivă
lucrează în cărbuni şi îl modelează cu ciocane şi îl
lucrează cu tăria braţelor lui; dar flămânzeşte şi nu mai
are putere, nu bea apă şi slăbeşte. 13 Tâmplarul îşi
întinde liniarul; el înseamnă cu o linie; îl potriveşte cu
rindele şi îl înseamnă cu compasul şi îl face după chipul
unui om, conform frumuseţii unui om, ca să rămână în
casă. 14 Îşi taie cedri şi ia chiparosul şi stejarul, pe care
îi întăreşte pentru el printre copacii pădurii, sădeşte
un frasin şi ploaia îl hrăneşte. 15 Atunci îi va folosi
omului pentru ars, fiindcă el va lua din acesta şi se va
încălzi; da, îl aprinde şi coace pâine; da, el face un
dumnezeu şi i se închină; el face un chip cioplit şi se
pleacă înaintea lui. 16 El arde o parte din acesta în foc;
cu o parte din el mănâncă apoi carne; prăjeşte friptură
şi se satură, da, se încălzeşte şi spune: Aha, mi-e cald,
am văzut focul. 17 Şi din rămăşiţa acestuia face un
dumnezeu, chipul lui cioplit, se pleacă înaintea lui şi i se
închină şi se roagă acestuia şi spune: Eliberează-mă,
fiindcă tu eşti dumnezeul meu. 18 Ei nu au cunoscut
nici nu au înţeles, fiindcă el le-a închis ochii, ca să nu
vadă; şi inimile lor, ca să nu înţeleagă. 19 Şi nimeni nu
pune la inimă, nu este nici cunoaştere nici înţelegere
pentru a spune: Am ars o parte din el în foc; da, de
asemenea am copt pâine pe cărbunii acestuia; am
prăjit carne şi am mâncat-o, şi voi face din rămăşiţa
acestuia o urâciune? Voi cădea în faţa unui butuc de
lemn? 20 El se hrăneşte cu cenuşă, o inimă înşelată l-a
abătut, încât nu îşi poate elibera sufletul, nici nu spune:
Nu este o minciună în dreapta mea? 21 Aminteşte-ţi
acestea, Iacobe şi Israele, fiindcă tu eşti servitorul meu,
eu te-am format; tu eşti servitorul meu, Israele, nu vei fi
uitat de mine. 22 Am şters fărădelegile tale ca pe un
nor gros, şi păcatele tale ca pe un nor, întoarce-te la
mine, fiindcă te-am răscumpărat. 23 Cântaţi, voi ceruri,
fiindcă DOMNUL a făcut aceasta; strigaţi, voi adâncimi
ale pământului, izbucniţi în cântare, voi munţi, pădure şi
fiecare copac din ea, fiindcă DOMNUL a răscumpărat
pe Iacob şi s-a glorificat în Israel. 24 Astfel spune
DOMNUL, răscumpărătorul tău şi cel ce te-a format din
pântece: Eu sunt DOMNUL care face toate lucrurile;
care întinde singur cerurile; prin mine însumi aştern
pământul; 25 Eu sunt cel ce zădărniceşte semnele
mincinoşilor şi îi face nebuni pe ghicitori; care întoarce
pe înţelepţi înapoi şi prosteşte cunoaşterea lor; 26 Care
întăreşte cuvântul servitorului său şi împlineşte sfatul
mesagerilor lui; care spune Ierusalimului: Vei fi locuit; şi
cetăţilor lui Iuda: Veţi fi zidite şi voi ridica dărâmăturile
acestora; 27 Care spune adâncului: Usucă-te şi voi usca
râurile; 28 Care spune despre Cirus: El este păstorul
meu şi va împlini toată plăcerea mea, chiar spunând
Ierusalimului: Tu vei fi zidit; şi templului: Temelia ta va fi
pusă.

45 Astfel spune DOMNUL unsului său, lui Cirus, a
cărui dreaptă am ţinut-o, pentru a supune naţiuni
înaintea lui; şi voi dezlega coapsele împăraţilor, pentru
a deschide înaintea lui cele două porţi părăsite; şi
porţile nu vor fi închise; **2** Voi merge înaintea ta şi
locurile strâmbe le voi îndrepta, voi sparge în bucăţi
porţile de aramă şi voi tăia în două drugii de fier, **3** Şi
îţi voi da tezaurele întunericului şi bogăţiile ascunse
ale locurilor tainice, ca să ştii că eu, DOMNUL, care
te chem pe nume, sunt Dumnezeul lui Israel. **4** De
dragul lui Iacob, servitorul meu, şi Israel, alesul meu,
te-am chemat chiar pe numele tău, ţi-am dat [încă] un
nume, deşi nu m-ai cunoscut. **5** Eu sunt DOMNUL şi
nu este altul, nu este Dumnezeu în afară de mine, te-
am încins, deşi nu m-ai cunoscut, **6** Ca ei să ştie de
la ridicarea soarelui şi de la vest, că nu este nimeni
în afară de mine. Eu sunt DOMNUL şi nu este altul.
7 Eu formez lumina şi creez întuneric, fac pace şi
creez rău, eu DOMNUL fac toate acestea. **8** Picuraţi
voi ceruri de deasupra şi cerurile să toarne dreptate;
să se deschidă pământul şi ele să aducă salvare şi
dreptatea să răsară împreună; eu, DOMNUL, am creat
aceasta. **9** Vai celui ce se luptă cu Făcătorul său!
Să se lupte ciobul cu cioburile pământului. Va spune
lutul celui ce îl modelează: Ce faci? sau lucrarea ta:
Nu are mâini? **10** Vai celui ce spune tatălui său: Ce
naşti tu? sau femeii: Ce ai adus pe lume? **11** Astfel
spune DOMNUL, Cel Sfânt al lui Israel şi Făcătorul
său: Întrebaţi-mă despre lucruri ce vor veni referitor
la fiii mei şi referitor la lucrarea mâinilor mele să îmi
porunciţi. **12** Am făcut pământul şi am creat omul pe
acesta; eu, mâinile mele, au întins cerurile şi întregii
lor oştiri i-am poruncit. **13** L-am ridicat în dreptate
şi voi îndruma toate căile lui, el va construi cetatea
mea şi va da drumul captivilor mei, nu pentru preţ nici
pentru răsplată, spune DOMNUL oştirilor. **14** Astfel
spune DOMNUL: Munca Egiptului şi marfa Etiopiei şi a
sabeenilor, bărbaţi de statură înaltă, vor veni peste tine
şi vor fi ai tăi, vor veni după tine; în lanţuri vor veni şi ţi
se vor pleca, îţi vor aduce cereri, spunând: Cu siguranţă
Dumnezeu este în tine; şi nu este altul, nu este alt
Dumnezeu. **15** Cu adevărat tu eşti un Dumnezeu care
te ascunzi, O Dumnezeul lui Israel, Salvatorul. **16** Ei vor
fi ruşinaţi şi de asemenea încurcaţi, cu toţii; vor merge
spre încurcare toţi făcătorii de idoli. **17** Dar Israel va fi
salvat în DOMNUL cu o salvare veşnică, voi nu veţi fi
ruşinaţi, nici încurcaţi pentru totdeauna şi întotdeauna.
18 Fiindcă astfel spune DOMNUL care a creat cerurile;
Dumnezeu însuşi care a format pământul şi l-a făcut; el
l-a întemeiat, nu l-a creat în zadar, l-a format pentru a fi
locuit: Eu sunt DOMNUL; şi nu este altul. **19** Nu am
vorbit în taină, într-un loc întunecos al pământului. Nu
am spus seminţei lui Iacob: Voi mă căutaţi în zadar, eu,
DOMNUL, vorbesc dreptate, vestesc lucruri drepte. **20**
Adunaţi-vă şi veniţi; apropiaţi-vă împreună, voi, care aţi
scăpat dintre naţiuni; nu au cunoaştere cei care înalţă
lemnul chipului lor cioplit şi se roagă unui dumnezeu
care nu poate salva. **21** Spuneţi şi aduceţi-i aproape;
da, să facă sfat împreună, cine a vestit aceasta din
vechime? Cine a spus aceasta de atunci? Oare nu
eu, DOMNUL? Şi nu este alt Dumnezeu în afară de
mine; un Dumnezeu drept şi un Salvator; nu este altul
în afară de mine. **22** Priviţi la mine şi fiţi salvaţi, toate
marginile pământului, fiindcă eu sunt Dumnezeu şi
nu este altul. **23** Am jurat pe mine însumi, cuvântul
a ieşit din gura mea în dreptate şi nu se va întoarce:
Căci fiecare genunchi mi se va pleca, fiecare limbă
va jura. **24** Cu siguranţă, unul va spune: În DOMNUL
am dreptate şi tărie, la el vor veni oameni; şi toţi cei
aprinşi împotriva lui vor fi ruşinaţi. **25** În DOMNUL va fi
declarată dreaptă şi se va glorifica toată sămânţa lui
Israel.

46 Bel se îndoaie, Nebo se apleacă, idolii lor au
fost puşi pe animale şi pe vite; căruţele voastre
au fost greu încărcate; ele sunt o povară pentru vita
obosită. **2** Ei se apleacă, se îndoaie împreună; nu pot
salva povara, ci ei înşişi sunt duşi în captivitate. **3** Dă-
mi ascultare, casă a lui Iacob şi toată rămăşiţa casei
lui Israel, voi cei duşi de mine de la naştere şi purtaţi
din pântece, **4** Şi chiar până la bătrâneţea voastră
eu sunt el; şi până la peri albi vă voi purta, eu v-am
făcut şi vă voi susţine; chiar eu vă voi purta şi vă voi
salva. **5** Cu cine mă veţi asemăna şi mă veţi face
egal şi mă veţi compara, pentru a fi asemănători? **6**
Varsă mult aur din pungă şi cântăresc argint în balanţă
şi angajează un aurar; iar el îl face un dumnezeu, ei
se pleacă, da, se închină. **7** Îl poartă pe umăr, îl duc
şi îl aşază la locul lui şi el stă acolo; din locul lui nu
se va mişca, da, cineva va striga la el, totuşi nu îi
poate răspunde, nici să îl salveze din tulburarea lui.
8 Amintiţi-vă aceasta şi arătaţi-vă bărbaţi; aduceţi-vă
din nou aminte voi călcătorilor [de lege]. **9** Amintiţi-
vă lucrurile din vechime, fiindcă eu sunt Dumnezeu şi
nu este altul; eu sunt Dumnezeu şi nu este nimeni ca
mine, **10** Vestind sfârşitul de la început şi din vechime
lucrurile care nu sunt încă făcute, spunând: Sfatul meu
va sta în picioare şi voi împlini toată plăcerea mea; **11**
Chemând o pasăre răpitoare din est, pe bărbatul care
împlineşte sfatul meu dintr-o ţară îndepărtată; da, am
vorbit aceasta, şi o voi face să se întâmple; am hotărât
şi voi împlini. **12** Daţi-mi ascultare, voi cei cu inimă
tare, care sunteţi departe de dreptate; **13** Eu apropii
dreptatea mea; nu va fi departe şi salvarea mea nu va
întârzia; şi voi pune salvare în Sion pentru Israel, gloria
mea.

47 Coboară şi şezi în ţărână, fiică fecioară a
Babilonului, şezi pe pământ; nu este tron, fiică a
caldeilor, căci nu te vei mai numi plăpândă şi delicată.
2 Ia pietrele de moară şi macină făină, descoperă-ţi
şuviţele, dezgoleşte-ţi piciorul, descoperă-ţi coapsa,
treci râurile. **3** Goliciunea ta va fi descoperită, da,
ruşinea ta va fi văzută; mă voi răzbuna şi nu te voi
întâlni ca un om. **4** Cât despre răscumpărătorul nostru,
DOMNUL oştirilor este numele său, Cel Sfânt al lui
Israel. **5** Şezi tăcută şi du-te în întuneric, fiică a caldeilor,
fiindcă nu te vei mai numi: Doamna împărăţiilor. **6** M-am
înfuriat pe poporul meu, am pângărit moştenirea mea şi
i-am dat în mâna ta; iar tu nu le-ai arătat milă, peste cei
bătrâni ai apăsat foarte mult jugul tău. **7** Şi tu spui:
Voi fi o doamnă pentru totdeauna, astfel nu ţi-ai pus
acestea la inimă, nici nu ţi-ai amintit sfârşitul acesteia.
8 De aceea ascultă acum, cea dedată plăcerilor, care
locuieşti fără grijă, care spui în inima ta: Eu sunt şi nu
este alta în afară de mine, nu voi şedea ca o văduvă,
nici nu voi cunoaşte pierderea de copii; **9** Dar aceste
două lucruri vor veni la tine într-o clipă, într-o singură
zi, pierderea de copii şi văduvia; vor veni peste tine în
desăvârşirea lor din cauza mulţimii vrăjitoriilor tale şi
pentru marele număr al farmecelor tale. **10** Fiindcă te-ai
încrezut în stricăciunea ta, ai spus: Nimeni nu mă vede.
Înţelepciunea şi cunoaşterea ta te-au pervertit; şi ai
spus în inima ta: Eu sunt şi nu este alta în afară de
mine. **11** De aceea răul va veni peste tine; nu vei şti de
unde se ridică, şi nenorocirea va cădea peste tine; nu
vei fi în stare să o dai jos, şi dintr-odată va veni peste
tine pustiire pe care nu ai cunoscut-o. **12** Stai acum cu
farmecele tale şi cu mulţimea vrăjitoriilor tale, în care
ai ostenit din tinereţea ta; dacă astfel vei trage vreun
folos, dacă astfel vei putea învinge. **13** Eşti obosită de
mulţimea sfaturilor tale. Să se ridice în picioare acum
astrologii, privitorii la stele, prezicătorii după lună şi să
te salveze de cele ce vor veni peste tine. **14** Iată, vor fi
ca mirişte; focul îi va arde; nu se vor elibera din puterea
flăcării, nu va fi cărbune la care să se încălzească, nici
foc pentru a sta înaintea lui. **15** Astfel îţi vor fi aceia cu
care te-ai ostenit, comercianţii din tinereţea ta; se va
duce fiecare la ale lui; nimeni nu te va salva.

48 Ascultaţi aceasta, casă a lui Iacob, care sunteţi
numiţi după numele lui Israel şi aţi ieşit din apele
lui Iuda, care juraţi pe numele DOMNULUI şi amintiţi
despre Dumnezeul lui Israel, dar nu în adevăr, nici
în dreptate. **2** Fiindcă se numesc pe ei înşişi după
cetatea sfântă şi se sprijină pe Dumnezeul lui Israel;
DOMNUL oştirilor este numele său. **3** Am vestit de
la început lucrurile din vechime; şi au ieşit din gura
mea şi le-am arătat; le-am făcut dintr-odată şi s-au
întâmplat. **4** Deoarece am ştiut că tu eşti încăpăţânat
şi gâtul tău este un tendon de fier şi sprânceana ta
de aramă; **5** Ţi-am vestit de la început; înainte să se
fi întâmplat ţi-am arătat, ca nu cumva să spui: Idolul
meu le-a făcut şi chipul meu cioplit şi chipul meu turnat
le-a poruncit. **6** Tu ai auzit; priveşte toate acestea; şi
refuzaţi să [le] vestiţi? Ţi-am arătat lucruri noi din acest
timp, chiar lucruri ascunse şi nu le-ai cunoscut. **7** Acum
sunt create şi nu de la început; chiar înaintea zilei
acesteia nu le-ai auzit; ca nu cumva să spui: Iată, le-am
ştiut. **8** Da, nu le-ai auzit; da, nu le-ai cunoscut; da, din
acel timp când urechea ta nu a fost deschisă, fiindcă
am ştiut că te vei purta foarte perfid şi din pântece ai
fost numit un încălcător [de lege]. **9** De dragul numelui
meu îmi voi amâna mânia şi pentru lauda mea mă voi
abţine pentru tine, ca să nu te stârpesc. **10** Iată, te-
am curăţat, dar nu cu argint; te-am ales în cuptorul
de necaz. **11** De dragul meu, chiar de dragul meu, o
voi face, căci cum să fie numele meu murdărit? Şi nu
voi da gloria mea altuia. **12** Daţi-mi ascultare, Iacob
şi Israel, cei chemaţi ai mei; eu sunt el; eu sunt cel
dintâi, şi cel de pe urmă. **13** Mâna mea de asemenea a
întemeiat pământul şi dreapta mea a întins cerurile,
când le chem, ele se ridică în picioare împreună. **14** Voi
toţi, adunaţi-vă şi ascultaţi; cine dintre ei a vestit aceste
lucruri? DOMNUL l-a iubit, el îşi va împlini plăcerea
asupra Babilonului şi braţul său va fi asupra caldeenilor.
15 Eu, chiar eu, am vorbit; da, l-am chemat, l-am adus
şi îşi va face calea prosperă. **16** Apropiaţi-vă de mine,
ascultaţi aceasta; nu am vorbit în taină de la început;
de când au fost aceste lucruri, eu sunt acolo; şi acum
Domnul DUMNEZEU şi Duhul său m-a trimis. **17** Astfel
spune DOMNUL, Răscumpărătorul tău, Cel Sfânt al lui
Israel: Eu sunt DOMNUL Dumnezeul tău care te învaţă
ce îţi este de folos, care te duce pe calea pe care
trebuie să mergi. **18** O de ai fi dat ascultare poruncilor
mele! Atunci pacea ta ar fi fost ca un râu şi dreptatea
ta ca valurile mării; **19** Sămânţa ta de asemenea ar fi
fost ca nisipul şi urmaşii adâncurilor tale ca pietrişul
acesteia; numele său nu trebuia nici stârpit, nici nimicit
dinaintea mea. **20** Ieşiţi din Babilon, fugiţi de caldei,
vestiţi cu o voce de cântare, spuneţi aceasta, rostiţi
aceasta până la capătul pământului; spuneţi: DOMNUL
a răscumpărat pe servitorul său Iacob. **21** Şi ei nu au
însetat când el i-a condus prin pustiuri, a făcut apele să
curgă din stâncă pentru ei, a despicat de asemenea
stânca şi apele au ţâşnit. **22** Nu este pace pentru cei
stricaţi, spune DOMNUL.

49 Ascultaţi-mă insule; şi daţi ascultare, voi popoare
de departe; DOMNUL m-a chemat din pântece;
din adâncurile mamei mele a amintit de numele meu. **2**
Şi mi-a făcut gura ca o sabie ascuţită; în umbra mâinii
lui m-a ascuns şi m-a făcut o săgeată lustruită; în tolba

lui m-a ascuns; 3 Şi mi-a spus: Israele, tu eşti servitorul
meu în care voi fi glorificat. 4 Atunci am spus: Am
ostenit în zadar, mi-am cheltuit puterea pentru nimic
şi în zadar, totuşi judecata mea este la DOMNUL şi
lucrarea mea la Dumnezeul meu. 5 Şi acum, spune
DOMNUL care m-a format din pântece să fiu servitorul
său, să aduc pe Iacob din nou la el: Deşi Israel nu
este adunat, totuşi voi fi glorios în ochii DOMNULUI şi
Dumnezeul meu va fi tăria mea. 6 Iar el a spus: Este un
lucru uşor să fii servitorul meu pentru a ridica triburile
lui Iacob şi a restaura pe cei păstraţi ai lui Israel, de
asemenea te voi da ca o lumină neamurilor, ca să fii
salvarea mea până la capătul pământului. 7 Astfel
spune DOMNUL, Răscumpărătorul lui Israel [şi] Cel
Sfânt al său, celui pe care omul îl dispreţuieşte, celui pe
care naţiunea îl detestă, unui servitor al conducătorilor:
Împăraţi vor vedea şi se vor ridica, prinţi de asemenea
se vor închina, datorită DOMNULUI care este credincios
[şi] Celui Sfânt al lui Israel, iar el te va alege pe tine. 8
Astfel spune DOMNUL: La timpul îndurării te-am auzit,
şi în ziua salvării te-am ajutat; şi te voi păstra şi te
voi da ca legământ al poporului, pentru a întemeia
pământul, să faci să moştenească moştenirile pustiite;
9 Ca să spui prizonierilor: Mergeţi înainte; celor ce sunt
în întuneric: Arătaţi-vă. Vor paşte pe lângă drumuri şi
păşunile lor vor fi în toate locurile înalte. 10 Nu vor
flămânzi nici nu vor înseta; nici căldura nici soarele nu
îi vor lovi, căci cel ce are milă de ei îi va conduce, pe
lângă izvoarele de apă îi va călăuzi. 11 Şi toţi munţii mei
îi voi face o cale şi drumurile mele mari vor fi înălţate.
12 Iată, aceştia vor veni de departe; şi, iată, aceştia
din nord şi din vest şi aceştia din ţara lui Sinim. 13
Cântaţi, cerurilor; şi bucură-te, pământule; şi izbucniţi în
cântare, munţilor, fiindcă DOMNUL a mângâiat poporul
lui şi va avea milă de cei nenorociţi ai lui. 14 Dar Sionul
a spus: DOMNUL m-a părăsit şi Domnul meu m-a uitat.
15 Poate o femeie să îşi uite copilul sugar, încât să nu
aibă milă de fiul pântecelui ei? Da, ei pot uita, totuşi
eu nu te voi uita. 16 Iată, te-am gravat pe palmele
mâinii mele; zidurile tale sunt întotdeauna înaintea
mea. 17 Copiii tăi se vor grăbi; nimicitorii tăi şi cei ce
te-au risipit vor pleca de la tine. 18 Ridică-ţi ochii de jur
împrejur şi priveşte, toţi aceştia se adună [şi] vin la tine.
Precum eu trăiesc, spune DOMNUL, cu siguranţă te
vei înveşmânta cu ei toţi, precum cu un ornament şi îi
vei lega de tine, precum o mireasă. 19 Fiindcă locurile
tale risipite şi pustiite şi ţara nimicirii tale, vor fi acum
prea înguste din cauza locuitorilor şi cei ce te-au înghiţit
vor fi departe. 20 Copiii pe care îi vei avea, după ce
i-ai pierdut pe ceilalţi, vor spune din nou în urechile
tale: Locul este prea strâmt pentru mine, dă-mi loc ca
să locuiesc. 21 Atunci vei spune în inima ta: Cine mi-
a născut pe aceştia, văzând că mi-am pierdut copiii
şi sunt pustiită, o captivă şi mişcându-mă încoace şi
încolo? Şi cine i-a crescut pe aceştia? Iată, am fost
lăsată singură; aceştia, unde au fost? 22 Astfel spune
Domnul DUMNEZEU: Iată, îmi voi înălţa mâna către
neamuri şi voi ridica steagul meu către popor şi ei îţi vor
aduce fiii pe braţe şi fiicele tale vor fi purtate pe umeri.
23 Şi împăraţi vor fi părinţii tăi îngrijitori şi împărătesele
lor mamele tale îngrijitoare, ţi se vor prosterna cu faţa la
pământ şi vor linge praful piciorului tău; şi vei cunoaşte
că eu sunt DOMNUL, fiindcă nu vor fi ruşinaţi cei ce mă
aşteaptă. 24 Va fi luată prada de la cel puternic, sau
captivul legiuit eliberat? 25 Dar astfel spune DOMNUL:
Chiar captivii celui puternic vor fi duşi şi prada tiranului
va fi eliberată, căci mă voi certa cu cel ce se ceartă
cu tine şi îţi voi salva copiii. 26 Şi voi hrăni pe cei ce
te oprimă cu propria lor carne; şi se vor îmbăta cu
propriul sânge, precum cu vin dulce, şi toată făptura
va cunoaşte că eu, DOMNUL, sunt Salvatorul tău şi
Răscumpărătorul tău, Cel puternic al lui Iacob.

50 Astfel spune DOMNUL: Unde este cartea divorţului
mamei tale, pe care am pus-o deoparte? Sau
căruia dintre creditorii mei te-am vândut? Iată, pentru
nelegiuirile voastre v-aţi vândut şi pentru fărădelegile
voastre este mama voastră pusă deoparte. 2 De ce,
atunci când am venit, nu era nimeni? Când am chemat,
nu era nimeni să răspundă? Este mâna mea scurtată
de tot, încât să nu poată răscumpăra, sau nu am putere
să eliberez? Iată, la mustrarea mea usuc marea, fac
râurile un pustiu, peştii lor put, deoarece nu este apă
şi mor de sete. 3 Eu îmbrac cerurile în negru şi fac
pânza de sac acoperitoarea lor. 4 Domnul DUMNEZEU
mi-a dat limba învăţatului, să ştiu cum să vorbesc un
cuvânt, la timp, celui obosit; el îmi trezeşte dimineaţă
de dimineaţă, îmi trezeşte urechea să asculte ca cel
învăţat. 5 Domnul DUMNEZEU mi-a deschis urechea
şi nu m-am răzvrătit, nici nu m-am întors înapoi. 6
Mi-am dat spatele celor ce lovesc şi obrajii celor care
au smuls părul, nu mi-am ascuns faţa de la ruşine şi
scuipare. 7 Fiindcă Domnul DUMNEZEU mă va ajuta;
de aceea nu voi fi încurcat, de aceea mi-am făcut faţa
precum cremenea şi ştiu că nu voi fi ruşinat. 8 [Cel]
ce mă declară drept este aproape; cine se va certa
cu mine? Să ne ridicăm împreună în picioare, cine
este potrivnicul meu? Să se apropie de mine. 9 Iată,
Domnul DUMNEZEU mă va ajuta; cine este cel ce mă
va condamna? Iată, se vor învechi toţi ca o haină, molia
îi va mânca. 10 Cine printre voi se teme de DOMNUL,
care ascultă de vocea servitorului său, care umblă în
întuneric şi nu are lumină? Să se încreadă în numele
DOMNULUI şi să se sprijine pe Dumnezeul lui. 11 Iată,
voi toţi care aprindeţi un foc, care vă înconjuraţi cu
scântei, umblaţi în lumina focului vostru şi în scânteile

pe care le-aţi aprins. Aceasta veţi avea din mâna mea;
vă veţi întinde în întristare.

51 Daţi-mi ascultare, voi care urmaţi dreptatea, voi
care căutaţi pe DOMNUL, priviţi la stânca din care
sunteţi ciopliţi şi la gaura gropii din care sunteţi săpaţi. **2**
Priviţi la Avraam tatăl vostru şi la Sara care v-a născut,
fiindcă l-am chemat doar pe el şi l-am binecuvântat şi l-
am înmulţit. **3** Fiindcă DOMNUL va mângâia Sionul, v-
a mângâia toate locurile ei risipite; şi va face pustiul
ei ca Edenul şi deşertul ei ca grădina DOMNULUI;
bucurie şi veselie se vor găsi acolo, mulţumire şi vocea
melodiei. **4** Dă-mi ascultare, poporul meu; şi pleacă
urechea la mine, naţiunea mea, fiindcă o lege va ieşi
din mine şi voi face să se odihnească judecata mea ca
o lumină a poporului. **5** Dreptatea mea este aproape;
salvarea mea a ieşit şi braţele mele vor judeca poporul;
insulele mă vor aştepta şi în braţul meu se vor încrede.
6 Ridicaţi-vă ochii spre ceruri şi priviţi la pământul
de dedesubt, fiindcă cerurile vor dispare ca fumul şi
pământul va îmbătrâni ca un veşmânt şi cei ce locuiesc
pe el vor muri în acelaşi fel, dar salvarea mea va fi
pentru totdeauna şi dreptatea mea nu va fi abolită. **7**
Daţi-mi ascultare, voi care cunoaşteţi dreptatea, poporul
în a cărui inimă este legea mea; nu vă temeţi de ocara
oamenilor, nici nu vă fie frică de dispreţuirile lor. **8**
Fiindcă molia ca pe un veşmânt îi va mânca şi îi va
mânca viermele ca pe o lână, dar dreptatea mea va
fi pentru totdeauna şi salvarea mea din generaţie în
generaţie. **9** Trezeşte-te, trezeşte-te, îmbracă-te cu
tărie, braţ al DOMNULUI; trezeşte-te, ca în zilele de
demult, în generaţiile din vechime. Nu eşti tu cel care
a tăiat pe Rahab [şi] a rănit dragonul? **10** Nu eşti
tu acela care ai uscat marea, apele marelui adânc;
care ai făcut [din] adâncurile mării o cale de trecere
pentru cei răscumpăraţi? **11** De aceea răscumpăraţii
DOMNULUI se vor întoarce şi vor veni cu cântare în
Sion; şi bucurie veşnică va fi peste capul lor, vor căpăta
veselie şi bucurie, iar tristeţea şi jelirea vor fugi. **12**
Eu, eu sunt cel care te mângâie; cine eşti tu, să îţi fie
frică de un om care va muri şi de fiul omului care va fi
făcut ca iarba; **13** Şi uiţi pe DOMNUL, făcătorul tău,
care a întins cerurile şi a aşezat temeliile pământului;
şi te-ai temut continuu în fiecare zi din cauza furiei
opresorului, ca şi cum ar fi fost gata să distrugă? Şi
unde [este] furia opresorului? **14** Captivul din exil se
grăbeşte să fie dezlegat şi să nu moară în groapă, nici
pâinea să nu îi se sfârşească. **15** Dar eu sunt DOMNUL
Dumnezeul tău, care a despărţit marea, a cărei valuri
au urlat, DOMNUL oştirilor este numele său. **16** Şi
am pus cuvintele mele în gura ta şi te-am acoperit în
umbra mâinii mele, ca să sădesc cerurile şi să pun
temeliile pământului şi să spun Sionului: Tu eşti poporul
meu. **17** Trezeşte-te, trezeşte-te, ridică-te în picioare,
Ierusalime, care ai băut din mâna DOMNULUI paharul
furiei lui; ai băut drojdiile paharului cutremurării şi le-
ai stors. **18** Nu este nimeni să o călăuzească printre
toţi fiii pe care i-a născut; nici să o ia de mână dintre
toţi fiii pe care i-a crescut. **19** Aceste două lucruri au
venit la tine; cui îi va părea rău pentru tine? Pustiirea
şi distrugerea şi foametea şi sabia; prin cine să te
mângâi? **20** Fiii tăi au leşinat, zac la capătul tuturor
străzilor, ca un taur sălbatic într-o plasă, sunt plini de
furia DOMNULUI, de mustrarea Dumnezeului tău. **21**
Ascultă acum, tu cel nenorocit şi îmbătat, dar nu cu vin,
22 Astfel spune Domnul tău DOMNUL şi Dumnezeul
tău care pledează în cauza poporului său: Iată, am luat
din mâna ta paharul cutremurării, drojdiile paharului
furiei mele; nu îl vei mai bea; **23** Ci îl voi pune în mâna
celor ce te nenorocesc, care au spus sufletului tău:
Prosternă-te, să trecem peste tine, iar tu ţi-ai aşternut
trupul ca pământul şi ca strada, pentru cei ce au trecut
pe deasupra.

52 Trezeşte-te, trezeşte-te; îmbracă-ţi tăria, Sioane;
îmbracă-te cu hainele tale frumoase, Ierusalime,
cetate sfântă, fiindcă de acum înainte nu vor mai
veni în tine cei necircumcişi şi necuraţi. **2** Scutură-te
de praf; ridică-te [şi] şezi jos, Ierusalime, dezleagă-
te de legăturile gâtului tău, tu, cea captivă, fiică a
Sionului. **3** Fiindcă astfel spune DOMNUL: V-aţi vândut
pentru nimic; şi veţi fi răscumpăraţi fără bani. **4** Fiindcă
astfel spune Domnul DUMNEZEU: Poporul meu a
coborât înainte în Egipt pentru a locui temporar acolo;
şi asirianul l-a oprimat fără motiv. **5** De aceea acum, ce
am eu [de făcut] aici, spune DOMNUL, când poporul
meu este luat pentru nimic? Cei ce conduc peste ei
îi fac să urle, spune DOMNUL; şi numele meu este
blasfemiat continuu în fiecare zi. **6** De aceea poporul
meu va cunoaşte numele meu, de aceea vor cunoaşte
în acea zi că eu sunt cel care vorbeşte, iată-mă. **7** Cât
de frumoase sunt pe munţi picioarele celui ce aduce
veşti bune, care anunţă pace; care aduce veştile bune
ale [facerii] binelui, care rosteşte salvarea; care spune
Sionului: Dumnezeul tău domneşte! **8** Paznicii tăi vor
ridica vocea; cu vocea vor cânta împreună, fiindcă vor
vedea ochi către ochi, când DOMNUL va aduce din
nou Sionul. **9** Izbucniţi de bucurie, cântaţi împreună,
voi locuri risipite ale Ierusalimului, căci DOMNUL a
mângâiat pe poporul său, a răscumpărat Ierusalimul.
10 DOMNUL şi-a dezgolit braţul sfânt în ochii tuturor
naţiunilor; şi toate marginile pământului vor vedea
salvarea Dumnezeului nostru. **11** Plecaţi, plecaţi, ieşiţi
de aici, nu atingeţi nimic necurat; ieşiţi de acolo; fiţi
curaţi, cei care purtaţi vasele DOMNULUI. **12** Fiindcă
nu veţi ieşi cu grabă, nici nu veţi merge în zbor, căci

DOMNUL va merge înaintea voastră; şi Dumnezeul lui
Israel va fi ariergarda voastră. 13 Iată, servitorul meu
se va purta cu chibzuinţă, va fi înălţat şi preamărit şi va
fi foarte sus. 14 Cât de mulţi au fost înmărmuriţi de
tine; atât de desfigurată i-a fost faţa, mai mult decât
a oricărui om, şi înfăţişarea lui mai mult decât a fiilor
oamenilor; 15 Astfel el va stropi multe naţiuni; înaintea
lui împăraţii îşi vor închide gurile, fiindcă vor vedea
ceea ce nu li s-a spus; şi vor lua aminte la ceea ce nu
au auzit.

53 Cine a crezut vestea noastră şi cui i s-a arătat
braţul DOMNULUI? 2 Fiindcă el va creşte înaintea
lui ca un lăstar şi ca o rădăcină dintr-un pământ uscat,
nu va avea nici formă nici frumuseţe; şi când îl vom
vedea, nu va avea frumuseţe ca să îl dorim. 3 El este
dispreţuit şi respins de oameni; un om al întristărilor
şi obişnuit cu mâhnirea, şi ne-am ascuns de el cum
ne-am ascunde feţele, a fost dispreţuit şi noi nu l-am
preţuit. 4 Cu adevărat el a purtat mâhnirile noastre şi a
luat asupra lui întristările noastre, totuşi l-am socotit
bătut, lovit de Dumnezeu şi chinuit. 5 Dar el a fost rănit
pentru fărădelegile noastre, zdrobit pentru nelegiuirile
noastre, pedeapsa păcii noastre a fost asupra lui; şi
prin loviturile lui suntem vindecaţi. 6 Noi toţi ca oi am
rătăcit; ne-am întors fiecare la propria cale; şi DOMNUL
a aşezat pe el nelegiuirea noastră a tuturor. 7 A fost
oprimat şi a fost chinuit, totuşi nu şi-a deschis gura,
este adus ca un miel la măcel, ca o oaie mută înaintea
tunzătorilor, astfel nu şi-a deschis gura. 8 A fost luat
de la închisoare şi de la judecată, şi cine va vesti
generaţia lui? Fiindcă a fost stârpit din ţara celor vii,
pentru fărădelegea poporului meu a fost el lovit. 9 Şi în
moartea lui şi-a rânduit mormântul cu cei stricaţi şi cu
cei bogaţi, pentru că nu făcuse nimic violent, nici nu
era vreo înşelăciune în gura lui. 10 Totuşi DOMNULUI
i-a plăcut să îl zdrobească; l-a supus suferinţei; când
tu îi vei face sufletul o ofrandă pentru păcat, el va
vedea sămânţa lui, îşi va prelungi zilele şi plăcerea
DOMNULUI va prospera în mâna lui. 11 Va vedea din
rodul ostenelii sufletului său şi va fi satisfăcut, prin
cunoaşterea lui, servitorul meu cel drept va declara
drepţi pe cei mulţi; şi el va lua asupra lui nelegiuirile lor.
12 De aceea îi voi da partea lui cu cei mari şi va împărţi
prada cu cei puternici, pentru că şi-a turnat sufletul
până la moarte şi a fost numărat cu călcătorii [de lege];
şi a purtat păcatul multora şi a mijlocit pentru călcătorii
[de lege].

54 Cântă, stearpo, tu care nu ai născut; izbucneşte
în cântare şi strigă tare, tu care nu ai avut durerile
naşterii, fiindcă mai mulţi sunt copiii celei pustiite decât
copiii celei măritate, spune DOMNUL. 2 Lărgeşte locul
cortului tău şi să întindă ei perdelele locuinţelor tale, nu
cruţa, lungeşte-ţi funiile şi întăreşte-ţi cuiele; 3 Fiindcă
te vei întinde în dreapta şi în stânga; şi sămânţa ta
va moşteni neamurile şi va face cetăţile pustiite să fie
locuite. 4 Nu te teme, căci nu vei fi ruşinată, nici nu vei
fi încurcată; fiindcă nu vei fi dată de ruşine, pentru că
vei uita ruşinea tinereţii tale şi nu îţi vei mai aminti ocara
văduviei tale. 5 Fiindcă Făcătorul tău este soţul tău;
DOMNUL oştirilor este numele său; şi Răscumpărătorul
tău, Cel Sfânt al lui Israel; Dumnezeul întregului pământ
va fi el numit. 6 Căci DOMNUL te-a chemat ca pe o
femeie părăsită şi mâhnită în duh şi o soţie a tinereţii,
când ai fost refuzată, spune Dumnezeul tău. 7 Pentru
puţin timp te-am părăsit, dar cu îndurări mari te voi
aduna. 8 Într-o fărâmă de furie mi-am ascuns faţa de
tine pentru o clipă, dar cu bunătate veşnică voi avea
milă de tine, spune DOMNUL, Răscumpărătorul tău. 9
Fiindcă aceasta este ca apele lui Noe pentru mine, căci
aşa cum am jurat că apele lui Noe nu vor mai trece
peste pământ, tot astfel am jurat că nu mă voi mai
înfuria pe tine, nici nu te voi mai mustra. 10 Căci munţii
se vor depărta şi dealurile vor fi mutate, dar bunătatea
mea nu se va depărta de tine, nici legământul păcii
mele nu va fi mutat, spune DOMNUL, care are milă
de tine. 11 Tu, cea chinuită, aruncată de furtună [şi]
nemângâiată, iată, voi pune pietrele tale cu frumoase
culori şi voi pune temeliile tale cu safire. 12 Şi voi face
ferestrele tale din agate şi porţile tale din rubine şi toate
graniţele tale din pietre plăcute. 13 Şi toţi copiii tăi vor fi
discipoli ai DOMNULUI; şi mare va fi pacea copiilor
tăi. 14 În dreptate vei fi întemeiată; de oprimare vei fi
departe, pentru că nu te vei teme; şi de groază, fiindcă
nu se va apropia de tine. 15 Iată, cu siguranţă ei se
vor aduna, dar aceasta nu va fi de la mine, oricine
se va aduna împotriva ta va cădea din cauza ta. 16
Iată, eu l-am creat pe fierar care suflă cărbunii în foc şi
care aduce o unealtă pentru munca lui; şi l-am creat
pe risipitorul pentru a distruge. 17 Nicio armă formată
împotriva ta nu va prospera; şi fiecare limbă ce se va
ridica împotriva ta în judecată o vei condamna. Aceasta
este moştenirea servitorilor DOMNULUI şi dreptatea lor
este de la mine, spune DOMNUL.

55 Voi, toţi cei însetaţi, veniţi la ape, şi cel ce
nu are bani, veniţi, cumpăraţi şi mâncaţi; da,
veniţi, cumpăraţi vin şi lapte fără bani şi fără preţ. 2
Pentru ce cheltuiţi bani pentru ce nu este pâine? Şi
osteneala voastră pentru ceea ce nu satură? Daţi-
mi atent ascultare şi mâncaţi ceea ce este bun şi să
se desfete sufletul vostru în grăsime. 3 Plecaţi-vă
urechile şi veniţi la mine, ascultaţi şi sufletul vostru
va trăi; iar eu voi face un legământ veşnic cu voi,
conform îndurărilor sigure ale lui David. 4 Iată, l-am

dat ca martor poporului, un conducător şi comandant
poporului. 5 Iată, vei chema o naţiune pe care nu o
cunoşti, şi naţiuni care nu te-au cunoscut vor alerga la
tine datorită DOMNULUI Dumnezeului tău şi pentru Cel
Sfânt al lui Israel, căci el te-a glorificat. 6 Căutaţi pe
DOMNUL cât mai poate fi găsit, chemaţi-l cât mai este
aproape; 7 Să îşi părăsească cel stricat calea şi omul
nedrept gândurile lui, şi să se întoarcă la DOMNUL,
iar el va avea milă de el; şi la Dumnezeul nostru, căci
el îşi înmulţeşte iertarea. 8 Fiindcă gândurile mele nu
sunt gândurile tale, nici căile tale nu sunt căile mele,
spune DOMNUL. 9 Căci aşa [cum] cerurile sunt mai
sus decât pământul, tot aşa căile mele sunt mai înalte
decât căile voastre şi gândurile mele decât gândurile
voastre. 10 Căci aşa cum coboară ploaia şi zăpada din
cer şi nu se întoarce acolo, ci udă pământul şi îl face să
încolţească şi să înmugurească, pentru a da sămânţă
semănătorului şi pâine celui ce mănâncă, 11 Tot aşa
va fi cuvântul meu care iese din gura mea, nu se va
întoarce la mine gol, ci va împlini ceea ce îmi place şi
va prospera în lucrul la care l-am trimis. 12 Fiindcă
veţi ieşi cu bucurie şi veţi fi conduşi cu pace, munţii
şi dealurile vor izbucni înaintea voastră în cântare şi
toţi copacii câmpului vor bate din palme. 13 În loc de
spin va răsări bradul şi în loc de mărăcine va răsări
pomul de mirt şi va fi DOMNULUI ca nume, ca un semn
veşnic care nu va fi stârpit.

56 Astfel spune DOMNUL: Păziţi judecata şi faceţi
dreptate, fiindcă salvarea mea este aproape să
vină şi dreptatea mea să fie revelată. 2 Binecuvântat
este omul care face aceasta şi fiul omului care se ţine
de aceasta; care ţine sabatul ca să nu îl spurce şi îşi
ţine mâna de la a face vreun rău. 3 Nu lăsa pe fiul
străinului, care s-a alăturat DOMNULUI, să vorbească,
spunând: DOMNUL m-a separat în întregime de poporul
lui; nici nu lăsa pe famen să spună: Iată, eu sunt un
pom uscat. 4 Fiindcă astfel spune DOMNUL, famenilor
ce ţin sabatele mele şi aleg lucrurile care îmi plac mie
şi apucă legământul meu; 5 Lor le voi da în casa mea
şi în înăuntrul zidurilor mele un loc şi un nume mai bun
decât al fiilor şi al fiicelor, le voi da un nume veşnic, ce
nu va fi stârpit. 6 De asemenea fiii străinului, care se
alătură DOMNULUI, pentru a-l servi şi pentru a iubi
numele DOMNULUI, pentru a fi servitorii lui, oricine
ţine sabatul ca să nu îl spurce şi apucă legământul
meu; 7 Chiar pe ei îi voi aduce la muntele meu sfânt
şi îi voi bucura în casa mea de rugăciune, ofrandele
lor arse şi sacrificiile lor vor fi primite pe altarul meu;
căci casa mea se va numi casă de rugăciune pentru
toate popoarele. 8 Domnul DUMNEZEU care adună
pe proscrişii lui Israel spune: Voi aduna încă şi pe alţii
la el, pe lângă cei adunaţi la el. 9 Voi, toate fiarele
câmpului, veniţi să mâncaţi, da, voi, toate fiarele din
pădure. 10 Paznicii lui sunt orbi, sunt toţi neştiutori, ei
sunt toţi câini muţi, nu pot lătra, dormind, stând întinşi,
iubind să dormiteze. 11 Da, sunt câini lacomi care nu
pot avea niciodată destul şi sunt păstori care nu pot
înţelege, toţi privesc la propria cale, fiecare la câştigul
său, din partea sa. 12 Veniţi, spun ei, voi aduce vin şi
ne vom umple cu băutură tare; şi mâine va fi ca astăzi
[şi] mult mai abundent.

57 Cel drept piere şi nimeni nu pune aceasta la
inimă, şi oameni miloşi sunt luaţi, fără ca nimeni
să ia aminte că cel drept este luat de la răul ce vine.
2 El va intra în pace, ei se vor odihni în paturile lor,
fiecare umblând în integritatea lui. 3 Dar apropiaţi-vă
aici, voi, fii ai vrăjitoarei, sămânţă a adulterului şi a
curvei. 4 De cine vă bateţi voi joc? Împotriva cui lărgiţi
gura [şi] scoateţi limba? Nu sunteţi copii ai fărădelegii, o
sămânţă a falsităţii, 5 Aprinzându-vă cu idoli sub fiecare
pom verde, ucigând copiii în văile de sub coastele
stâncilor? 6 Printre pietrele netede ale pârâului este
partea ta; ele, ele sunt sorţul tău, lor le-ai turnat un dar
de băutură, ai adus un dar de mâncare. Să primesc eu
mângâiere în acestea? 7 Pe un munte îngâmfat şi înalt
ţi-ai aşezat patul, chiar până acolo ai mers să aduci
sacrificiu. 8 De asemenea în spatele uşilor şi al stâlpilor
ţi-ai aşezat amintirea, căci te-ai descoperit altuia [şi]
nu mie şi te-ai urcat, ţi-ai lărgit patul şi ţi-ai făcut un
legământ cu ei; ai iubit patul lor unde l-ai văzut. 9 Şi ai
mers la împărat cu untdelemn şi ai înmulţit miresmele
tale şi ai trimis mesagerii tăi departe şi te-ai înjosit chiar
până la iad. **(Sheol h7585)** 10 Ai obosit de măreţia căilor
tale; totuşi nu ai spus: Nu este speranţă; ai găsit viaţa
mâinii tale; de aceea nu te-ai mâhnit. 11 Şi de cine te-
ai temut sau înfricat, că ai minţit şi nu ţi-ai amintit de
mine, nici nu ai pus aceasta la inimă? Nu am tăcut
încă din vechime, iar tu nu te-ai temut de mine? 12
Voi vesti dreptatea ta şi faptele tale, deoarece nu îţi
vor folosi. 13 Când strigi, să te elibereze mulţimile
tale; dar vântul le va duce pe toate; zădărnicia le va
lua, dar cel ce îşi pune încrederea în mine va stăpâni
pământul şi va moşteni muntele meu sfânt; 14 Şi va
spune: Înălţaţi, înălţaţi, pregătiţi calea, îndepărtaţi piatra
de poticnire din calea poporului meu. 15 Fiindcă astfel
spune Cel înalt şi preaînalt care locuieşte în eternitate,
al cărui nume este Sfânt: Eu locuiesc în locul înalt şi
sfânt cu cel care de asemenea este al unui duh căit
şi umil, pentru a înviora duhul celui umil şi pentru a
înviora inima celor căiţi. 16 Căci nu mă voi certa pentru
totdeauna, nici nu voi fi totdeauna furios, fiindcă duhul
ar lipsi dinaintea mea şi sufletele pe care le-am făcut.
17 Pentru nelegiuirea lăcomiei lui m-am înfuriat şi l-am
lovit, m-am ascuns şi m-am înfuriat, iar el a continuat

cu perversitate pe calea inimii lui. 18 Am văzut căile lui
şi îl voi vindeca, de asemenea îl voi conduce şi îi voi
restaura mângâieri, lui şi jelitorilor lui. 19 Eu creez rodul
buzelor. Pace, pace celui ce este departe şi celui ce
este aproape, spune DOMNUL; şi îl voi vindeca. 20
Dar cei stricaţi sunt ca marea tulburată, când nu se
poate odihni, ale cărei ape aruncă noroi şi pământ. 21
Nu este pace, spune Dumnezeul meu, celui stricat.

58 Strigă tare, nu cruţa, ridică-ţi vocea ca o trâmbiţă
şi arată poporului meu fărădelegea lor şi casei
lui Iacob păcatele lor. 2 Totuşi ei mă caută zilnic şi se
desfată să cunoască ale mele căi, ca o naţiune care a
făcut dreptate şi nu a părăsit rânduiala Dumnezeului lor,
ei cer de la mine rânduielile dreptăţii; se desfată în a se
apropia de Dumnezeu. 3 Pentru ce am postit, spun ei,
şi tu nu vezi? Pentru ce ne-am chinuit sufletul, şi tu nu
iei la cunoştinţă? Iată, în ziua postului vostru voi găsiţi
plăcere şi stoarceţi de [la servitorii voştri] toate muncile
datorate. 4 Iată, postiţi pentru ceartă şi polemică şi
pentru a lovi cu pumnul stricăciunii, nu postiți ca astăzi
pentru a vă face vocea auzită în înalt. 5 Este acesta
postul pe care eu l-am ales? O zi pentru om [ca] să
îşi chinuiască sufletul? Este pentru a-şi pleca al său
cap ca o trestie şi a-şi întinde pânză de sac şi cenuşă
sub el? Vei numi aceasta un post şi o zi bine primită
pentru DOMNUL? 6 Nu este acesta postul pe care l-
am ales eu? A dezlega legăturile stricăciunii, a desface
sarcinile grele şi a lăsa pe oprimaţi să meargă liberi
şi să frângeţi fiecare jug? 7 Nu este a împărţi pâinea
ta celui flămând şi să aduci la casa ta pe săracii care
sunt lepădaţi? Când vezi pe cel gol, să îl acoperi; şi
să nu te ascunzi de propria ta carne? 8 Atunci lumina
ta va izbucni ca dimineaţa şi sănătatea ta va creşte
repede şi dreptatea ta va merge înaintea ta; gloria
DOMNULUI va fi ariergarda ta. 9 Atunci vei chema
şi DOMNUL va răspunde; vei striga, iar el va spune:
Sunt aici. Dacă iei din mijlocul tău jugul, arătarea cu
degetul şi vorbirea zadarnică, 10 Şi dacă îţi întinzi
sufletul spre cel flămând şi saturi sufletul chinuit, atunci
lumina ta se va ridica în întuneric şi întunecimea ta va
fi ca amiaza; 11 Şi DOMNUL te va călăuzi continuu
şi va sătura sufletul tău chiar în secetă şi va îngrăşa
oasele tale; şi vei fi ca o grădină udată şi ca un izvor de
apă, ale cărui ape nu lipsesc. 12 Şi cei care vor ieşi
din tine vor reconstrui locurile vechi, risipite, vei ridica
temeliile multor generaţii; şi vei fi numit: Reparatorul
spărturii, Restauratorul cărărilor de locuit. 13 Dacă îţi
întorci piciorul de la sabat, de la a-ţi face plăcerea în
ziua mea sfântă, şi vei chema sabatul o desfătare,
sabatul sfânt al DOMNULUI, demn de cinste, şi îl vei
cinsti, nefăcând propriile tale căi, nici găsind propria
plăcere, nici vorbind propriile tale cuvinte, 14 Atunci
te vei desfăta în DOMNUL; şi te voi face să călăreşti
peste locurile înalte ale pământului şi te voi hrăni cu
moştenirea tatălui tău, Iacob, căci gura DOMNULUI a
vorbit aceasta.

59 Iată, mâna DOMNULUI nu s-a scurtat, încât să
nu poată salva, nici urechea lui nu s-a îngreunat,
încât să nu poată auzi; 2 Ci nelegiuirile voastre au făcut
o despărţire între voi şi Dumnezeul vostru şi păcatele
voastre au ascuns faţa lui de voi, ca să nu asculte. 3
Fiindcă mâinile vă sunt întinate cu sânge şi degetele
voastre cu nelegiuire; buzele voastre au vorbit minciuni,
limba voastră a bolborosit perversitate. 4 Nimeni nu
strigă după dreptate, nimeni nu pledează pentru adevăr,
ei se încred în deşertăciune şi vorbesc minciuni; concep
ticăloşie şi nasc nelegiuire. 5 Clocesc ouă de năpârcă şi
ţes pânză de păianjen, cel ce mănâncă ouăle lor moare
şi dacă se striveşte unul, iese o viperă. 6 Pânzele
lor nu vor deveni veşminte, nici nu se vor acoperi
cu faptele lor, faptele lor sunt fapte ale nelegiuirii şi
actul de violenţă este în mâinile lor. 7 Picioarele lor
aleargă la rău şi se grăbesc să verse sânge nevinovat,
gândurile lor sunt gânduri ale nelegiuirii; risipire şi
nimicire sunt pe cărările lor. 8 Calea păcii ei nu o
cunosc; şi nu este judecată în umbletele lor, şi-au făcut
cărări strâmbe, oricine umblă în ele nu va cunoaşte
pace. 9 De aceea judecata este departe de noi, şi
dreptatea nu ne ajunge, aşteptăm lumină, dar iată,
întuneric; strălucire, dar umblăm în întunecime. 10
Bâjbâim căutând zidul ca orbii şi bâjbâim ca şi cum
nu am avea ochi, ne poticnim la amiază ca noaptea;
suntem în locuri pustiite ca morţi. 11 Răcnim toţi ca urşii
şi jelim mult ca porumbeii, căutăm judecata, dar nu este
niciuna; salvarea, dar este departe de noi. 12 Fiindcă
fărădelegile noastre s-au înmulţit înaintea ta şi păcatele
noastre mărturisesc împotriva noastră, căci fărădelegile
noastre sunt cu noi; şi cât despre nelegiuirile noastre, le
cunoaştem; 13 Făcând fărădelege şi minţind împotriva
DOMNULUI şi îndepărtându-ne de Dumnezeul nostru,
vorbind asuprire şi răzvrătire, concepând şi rostind
din inimă cuvintele minciunii. 14 Şi judecata s-a întors
înapoi şi dreptatea stă departe, căci adevărul a căzut
în stradă şi echitatea nu poate intra. 15 Da, adevărul
lipseşte; şi cel ce se depărtează de rău se face pe sine
o pradă, şi DOMNUL a văzut aceasta şi nu i-a plăcut
că nu este judecată. 16 Şi a văzut că nu este om şi s-a
minunat că nu este mijlocitor, de aceea braţul său i-a
adus salvare; şi dreptatea lui, ea l-a sprijinit. 17 Căci a
îmbrăcat dreptatea ca pe un pieptar şi şi-a pus pe cap
un coif al salvării; şi a îmbrăcat veşmintele răzbunării
ca îmbrăcăminte şi a fost acoperit cu zel precum cu
o mantie. 18 Conform faptelor lor, astfel va răsplăti
el, furie potrivnicilor săi, recompensă duşmanilor săi;

insulelor le va răsplăti fapta lor. 19 Astfel cei de la apus
se vor teme de numele DOMNULUI, şi de gloria lui
cei de la răsăritul soarelui. Când duşmanul va intra
ca un potop, Duhul DOMNULUI va ridica un steag
împotriva lui. 20 Şi Răscumpărătorul va veni în Sion şi
la cei din Iacob care se vor întoarce de la fărădelege,
spune DOMNUL. 21 Cât despre mine, acesta este
legământul meu cu ei, spune DOMNUL: Duhul meu
care este peste tine şi cuvintele mele pe care le-am
pus în gura ta, nu se vor depărta de gura ta, nici din
gura seminţei tale, nici din gura seminţei seminţei tale,
spune DOMNUL, de acum şi pentru totdeauna.

60 Ridică-te, străluceşte, căci lumina ta a venit şi
gloria DOMNULUI a răsărit peste tine. 2 Căci,
iată, întunericul va acoperi pământul şi întunericul gros
poporul; dar DOMNUL va răsări peste tine şi gloria
lui va fi văzută peste tine. 3 Şi neamurile vor veni la
lumina ta şi împăraţii la strălucirea răsăritului tău. 4
Ridică-ţi ochii de jur împrejur şi priveşte, toţi se adună
împreună, ei vin la tine, fiii tăi vor veni de departe şi
fetele tale vor fi îngrijite lângă tine. 5 Atunci vei vedea
şi vei curge de bucurie şi inima ta se va teme şi se va
lărgi; deoarece plinătatea mării se va întoarce spre tine,
forţele neamurilor vor veni la tine. 6 Mulţimea cămilelor
te va acoperi, dromaderii din Madian şi Efa; toţi cei din
Seba vor veni, vor aduce aur şi tămâie; şi vor vesti
laudele DOMNULUI. 7 Toate turmele Chedarului se
vor aduna la tine, berbecii Nebaiotului îţi vor servi,
se vor urca pe altarul meu şi vor fi bine primiţi, iar
casa gloriei mele eu o voi glorifica. 8 Cine sunt aceştia
care zboară ca un nor şi ca porumbeii la porumbarele
lor? 9 Da, insulele mă vor aştepta şi mai întâi [vor
fi] corăbiile din Tarsis, pentru a aduce pe fiii tăi de
departe, argintul şi aurul lor cu ei, pentru numele
DOMNULUI Dumnezeul tău şi al Celui Sfânt al lui
Israel, deoarece el te-a glorificat. 10 Şi fiii străinilor vor
construi zidurile tale şi împăraţii lor îţi vor servi, căci în
furia mea te-am lovit, dar în bunăvoinţa mea am avut
milă de tine. 11 De aceea porţile tale vor fi deschise
totdeauna; nu vor fi închise nici ziua, nici noaptea; ca
să se aducă la tine tăriile neamurilor şi să fie aduşi
împăraţii lor. 12 Fiindcă naţiunea şi împărăţia care nu îţi
va servi, va pieri; da, acele naţiuni vor fi în întregime
risipite. 13 Gloria Libanului va veni la tine, bradul,
pinul şi merişorul împreună, pentru a înfrumuseţa locul
sanctuarului meu; şi voi face glorios locul picioarelor
mele. 14 De asemenea fiii celor care te-au chinuit
vor veni, plecându-se înaintea ta; şi toţi cei ce te-au
dispreţuit se vor prosterna la tălpile picioarelor tale; şi
te vor numi: Cetatea DOMNULUI, Sionul Celui Sfânt al
lui Israel. 15 Deşi ai fost părăsită şi urâtă, astfel încât
nimeni nu a trecut prin tine, te voi face o maiestate
eternă, o bucurie a multor generaţii. 16 De asemenea
vei suge laptele neamurilor şi vei suge sânul împăraţilor
şi vei cunoaşte că eu, DOMNUL, sunt salvatorul tău
şi Răscumpărătorul tău, Cel puternic al lui Iacob. 17
Pentru aramă eu voi aduce aur, şi pentru aur voi aduce
argint, şi pentru lemn, aramă, şi pentru pietre, fier; de
asemenea voi face pe ofiţerii tăi pace şi pe colectorii de
taxe, dreptate. 18 Violenţă nu va mai fi auzită în ţara ta,
nici risipire nici distrugere între graniţele tale; dar tu
vei numi zidurile tale Salvare, şi porţile tale Laudă. 19
Soarele nu îţi va mai da lumina ziua, nici luna nu îţi va
da lumina prin strălucire, ci DOMNUL îţi va fi o lumină
veşnică, şi Dumnezeul tău, gloria ta. 20 Soarele tău nu
va mai apune; nici luna ta nu se va retrage, fiindcă
DOMNUL va fi a ta veşnică lumină şi zilele jelirii tale se
vor sfârşi. 21 Poporul tău de asemenea, ei toţi vor fi
drepţi, vor moşteni ţara pentru totdeauna, lăstarul sădirii
mele, lucrarea mâinilor mele, ca eu să fiu glorificat. 22
Puţinul va deveni o mie şi unul tânăr o naţiune tare; eu,
DOMNUL, voi grăbi aceasta la timpul ei.

61 Duhul Domnului DUMNEZEU este peste mine,
deoarece DOMNUL m-a uns să predic veşti bune
celor blânzi; el m-a trimis să leg pe cei cu inima zdrobită,
să vestesc libertate captivilor şi deschiderea închisorii
celor ce sunt legaţi. 2 Să vestesc anul de îndurare al
DOMNULUI şi ziua răzbunării Dumnezeului nostru; să
mângâi pe toţi cei care jelesc. 3 Să rânduiesc celor ce
jelesc în Sion, să le dau frumuseţe în locul cenuşii,
untdelemnul bucuriei în locul jelirii, îmbrăcămintea de
laudă în locul duhului de apăsare; să fie numiţi pomi ai
dreptăţii, sadul DOMNULUI, ca el să fie glorificat. 4 Iar
ei vor rezidi vechile ruine, vor ridica din nou pustiirile de
altădată şi vor repara cetăţile risipite, pustiirile multor
generaţii. 5 Şi străini vor sta şi vor paşte turmele tale
şi fiii celor străini vor fi plugarii voştri şi vierii voştri. 6
Dar voi veţi fi numiţi Preoţi ai DOMNULUI, oamenii vă
vor numi Servitori ai Dumnezeului nostru, veţi mânca
bogăţiile neamurilor şi în gloria lor vă veţi făli. 7 În locul
ruşinii voastre veţi primi dublu; şi în locul ocării se vor
bucura în partea lor, de aceea în ţara lor ei vor stăpâni
o parte dublă, bucurie veşnică vor avea. 8 Fiindcă eu,
DOMNUL, iubesc judecata, urăsc jaful pentru ofranda
arsă; şi voi conduce lucrarea lor în adevăr şi voi face un
legământ veşnic cu ei. 9 Şi sămânţa lor va fi cunoscută
printre neamuri şi urmaşii lor printre popoare, toţi cei ce
îi văd îi vor recunoaşte, că ei sunt sămânţa pe care
DOMNUL a binecuvântat-o. 10 Mă voi bucura mult în
DOMNUL, sufletul meu se va veseli în Dumnezeul meu;
căci m-a îmbrăcat cu veşmintele salvării, m-a acoperit
cu roba dreptăţii, ca un mire ce se împodobeşte cu
ornamente şi ca o mireasă ce se înfrumuseţează cu
bijuterii. 11 Căci precum pământul aduce mugurul său

şi precum grădina face lucrurile ce sunt semănate
în ea să răsară, astfel Domnul DUMNEZEU va face
dreptatea şi lauda să răsară înaintea tuturor naţiunilor.

62 De dragul Sionului nu voi tăcea şi de dragul
Ierusalimului nu mă voi odihni, până când
dreptatea acestuia va ieşi ca strălucirea şi salvarea
acestuia ca o lampă ce arde. **2** Şi neamurile vor
vedea dreptatea ta şi toţi împăraţii, gloria ta, şi vei fi
numită cu un nume nou, pe care gura DOMNULUI îl
va rosti. **3** De asemenea vei fi o coroană de glorie în
mâna DOMNULUI şi o diademă împărătească în mâna
Dumnezeului tău. **4** Nu vei mai fi numită Părăsită; nici
ţara ta nu va mai fi numită Pustiită, ci vei fi numită
Hefţiba, şi ţara ta Beula; fiindcă DOMNUL se desfată
în tine şi ţara ta va fi căsătorită. **5** Căci precum un
tânăr se căsătoreşte cu o fecioară, tot astfel fiii tăi se
vor căsători cu tine, şi precum mirele se bucură de
mireasă, tot astfel Dumnezeul tău se va bucura de
tine. **6** Am aşezat paznici pe zidurile tale, Ierusalime,
care niciodată nu vor tăcea nici zi nici noapte, voi, care
amintiţi despre DOMNUL, nu păstraţi tăcere, **7** Şi nu îi
daţi odihnă, până când va întemeia Ierusalimul şi îl
va face de laudă pe pământ. **8** DOMNUL a jurat pe
dreapta sa şi pe braţul tăriei lui: Negreşit, nu îţi voi
mai da grânele să fie mâncare pentru duşmanii tăi;
şi fiii străinului nu vor mai bea vinul tău, pentru care
ai ostenit, **9** Ci cei care l-au adunat îl vor mânca şi
vor lăuda pe DOMNUL; şi cei ce l-au strâns îl vor bea
în curţile sfinţeniei mele. **10** Treceţi, treceţi pe porţi;
pregătiţi calea poporului; înălţaţi, înălţaţi drumul mare;
scoateţi pietrele; ridicaţi un steag pentru popor. **11** Iată,
DOMNUL a vestit până la marginea lumii: Spuneţi fiicei
Sionului: Iată, salvarea ta vine; iată, răsplata lui este
cu el şi lucrarea lui înaintea lui. **12** Iar ei îi vor numi:
Poporul sfânt, Răscumpăraţii DOMNULUI, şi tu te vei
numi: Căutată, O cetate nepărăsită.

63 Cine este acesta care vine din Edom, cu veşminte
vopsite din Boţra? Acesta care este glorios în
haina lui, călătorind în măreţia tăriei lui? Eu cel ce
vorbesc în dreptate, puternic pentru a salva. **2** Pentru
ce îţi este haina roşie şi veşmintele tale ca cel ce calcă
în teasc? **3** Am călcat singur în teasc; şi din popor nu
a fost nimeni cu mine, căci îi voi călca în mânia mea
şi îi voi călca în picioare în furia mea; şi sângele lor
va fi stropit pe veşmintele mele şi îmi voi întina toate
hainele. **4** Fiindcă ziua răzbunării este în inima mea
şi anul răscumpăraţilor mei este aproape. **5** Şi am
privit şi nu a fost nimeni să ajute; şi m-am minunat
că nu a fost nimeni să susţină, de aceea braţul meu
mi-a adus salvare; şi furia mea, ea m-a susţinut. **6**
Şi voi călca poporul în mânia mea şi îi voi îmbăta în
furia mea şi voi doborî tăria lor la pământ. **7** Voi aminti
despre bunătatea iubitoare a DOMNULUI şi laudele
DOMNULUI, conform cu tot ce a aşezat DOMNUL
peste noi şi marea bunătate către casa lui Israel, pe
care el a aşezat-o asupra lor conform îndurărilor lui
şi conform mulţimii bunătăţilor lui iubitoare. **8** Fiindcă
el a spus: Cu siguranţă ei sunt poporul meu, copii ce
nu vor minţi, astfel el a fost Salvatorul lor. **9** În toată
nenorocirea lor el a fost nenorocit şi îngerul dinaintea
feţei lui i-a salvat, în dragostea lui şi în mila lui i-a
răscumpărat; şi i-a dus şi i-a purtat în toate zilele din
vechime. **10** Dar ei s-au răzvrătit şi au chinuit Duhul
său sfânt, de aceea s-a întors pentru a fi duşmanul lor
şi a luptat împotriva lor. **11** Atunci şi-a amintit zilele din
vechime, de Moise şi poporul său, spunând: Unde este
cel care i-a adus din mare cu păstorul turmei lui? Unde
este cel care a pus Duhul său sfânt în el? **12** Care i-a
condus prin dreapta lui Moise cu braţul său glorios,
despărţind apa înaintea lor, pentru a-şi face un nume
veşnic? **13** Care i-a condus prin adânc, ca pe un cal
în pustiu, ca ei să nu se poticnească? **14** Ca o fiară
ce coboară în vale, Duhul DOMNULUI l-a făcut să se
odihnească, astfel ai condus pe poporul tău, pentru
a-ţi face un nume glorios. **15** Uită-te în jos din cer şi
priveşte din locuinţa sfinţeniei tale şi a gloriei tale, unde
este zelul şi tăria ta, fiorul adâncurilor şi a îndurărilor
tale către mine? Sunt ele împiedicate? **16** Fără îndoială
tu eşti tatăl nostru, deşi dacă Avraam nu știe despre
noi şi Israel nu ne recunoaşte, tu, DOAMNE, eşti tatăl
nostru, răscumpărătorul nostru; numele tău este din
veşnicie. **17** DOAMNE, de ce ne-ai făcut să rătăcim de
la căile tale şi ne-ai împietrit inima de la frica de tine?
Întoarce, de dragul servitorului tău, triburile moştenirii
tale. **18** Poporul sfinţeniei tale l-a stăpânit doar puţin
timp, potrivnicii noştri au călcat sanctuarul tău. **19** Noi
suntem ai tăi, niciodată nu ai condus peste ei; nu s-au
numit după numele tău.

64 Ah, de ai voi să rupi cerurile, de ai voi să cobori,
ca munţii să curgă înaintea feţei tale. **2** Ca atunci
când focul ce topeşte arde, focul face apele să fiarbă,
pentru a face numele tău cunoscut potrivnicilor tăi,
ca naţiunile să tremure înaintea feţei tale! **3** Când ai
făcut lucruri înfricoşătoare pe care nu le-am căutat, ai
coborât, munţii au curs înaintea feţei tale. **4** Căci de
la începutul lumii oamenii nu au auzit, nici nu au dat
ascultare, nici ochiul nu a văzut, Dumnezeule, în afară
de tine, ce a pregătit pentru cel ce îl aşteaptă. **5** Tu
întâmpini pe cel ce se bucură şi lucrează dreptate, pe
cei ce îşi amintesc de tine în cărările tale; iată, eşti
furios; căci am păcătuit; [dar] în ele este stăruinţă şi noi
vom fi salvaţi. **6** Dar noi suntem toţi ca un lucru necurat
şi toate faptele noastre drepte sunt precum zdrenţe

murdare; şi toţi ne ofilim ca o frunză; şi nelegiuirile
noastre, ca vântul, ne-au dus. 7 Şi nu este nimeni care
să cheme numele tău, care să se trezească pentru
a te apuca, fiindcă ţi-ai ascuns faţa de noi şi ne-ai
mistuit, din cauza nelegiuirilor noastre. 8 Dar acum,
DOAMNE, tu eşti tatăl nostru; noi suntem lutul, iar tu
olarul nostru; şi noi toţi suntem lucrarea mâinii tale.
9 Nu te înfuria peste măsură, DOAMNE, nici nu îţi
aminti nelegiuirea pentru totdeauna, iată, priveşte, te
implorăm, noi suntem toţi poporul tău. 10 Cetăţile tale
sfinte sunt un pustiu, Sionul este un pustiu, Ierusalimul
o pustiire. 11 Casa noastră sfântă şi minunată, unde
părinţii noştri te-au lăudat, este arsă cu foc, şi toate
lucrurile noastre sunt risipite. 12 Te vei opri de la aceste
lucruri, DOAMNE? Vei tăcea şi ne vei nenoroci peste
măsură?

65 Sunt căutat de cei ce nu au întrebat de mine; am
fost găsit de cei ce nu mă căutau; am spus: Iată-
mă, iată-mă, unei naţiuni care nu a fost chemată după
numele meu. 2 Mi-am întins mâinile toată ziua spre un
popor răzvrătit, care umblă într-o cale care nu era bună,
după propriile lor gânduri; 3 Un popor ce mă provoacă
la mânie continuu chiar în faţa mea; care sacrifică
în grădini şi arde tămâie pe altare de cărămidă; 4
Care rămâne printre morminte şi găzduieşte în cavouri,
mâncând carne de porc şi zeamă de urâciuni este [în]
vasele lor; 5 Ei, care spun: Stai singur, nu te apropia
de mine, căci sunt mai sfânt decât tine. Aceştia sunt un
fum în nările mele, un foc ce arde toată ziua. 6 Iată,
este scris înaintea mea, nu voi păstra tăcere, ci voi
răsplăti, voi răsplăti în sânul lor, 7 Nelegiuirile voastre
şi nelegiuirile tuturor părinţilor voştri, spune DOMNUL,
care au ars tămâie pe munţi şi m-au blasfemiat pe
dealuri, de aceea le voi măsura în sân lucrarea lor din
trecut. 8 Astfel spune DOMNUL: Precum vinul nou se
găseşte în ciorchine, precum unul spune: Nu îl nimici;
căci o binecuvântare este în el; tot astfel voi face de
dragul servitorilor mei, ca să nu îi nimicesc pe toţi.
9 Şi voi scoate o sămânţă din Iacob şi din Iuda un
moştenitor al munţilor mei, şi aleşii mei vor moşteni
aceasta şi servitorii mei vor locui acolo. 10 Şi Saronul
va fi un staul pentru turme şi valea lui Acor un loc
pentru vite să se întindă, pentru poporul ce m-a căutat.
11 Dar voi sunteţi cei care părăsesc pe DOMNUL, care
uită muntele meu sfânt, care pregătesc o masă pentru
ceata aceea şi care turnaţi darul de băutură acelui
număr. 12 De aceea vă voi număra pentru sabie şi
vă veţi apleca cu toţii la măcel, deoarece când am
chemat, nu aţi răspuns; când am vorbit, nu aţi auzit;
ci aţi făcut rău în ochii mei şi aţi ales aceea în care
nu m-am desfătat. 13 De aceea astfel spune Domnul
DUMNEZEU: Iată, servitorii mei vor mânca, dar voi
veţi flămânzi; iată, servitorii mei vor bea, dar voi veţi
înseta; iată, servitorii mei se vor bucura, dar voi vă
veţi ruşina; 14 Iată, servitorii mei vor cânta de bucuria
inimii, dar voi veţi plânge de tristeţea inimii şi veţi urla
de chinuirea duhului. 15 Şi veţi lăsa numele vostru ca
un blestem aleşilor mei, fiindcă Domnul DUMNEZEU te
va ucide şi va da servitorilor săi alt nume, 16 Așa că cel
ce se binecuvântează pe pământ se va binecuvânta în
Dumnezeul adevărului; şi cel ce jură pe pământ va jura
pe Dumnezeul adevărului; deoarece tulburările trecute
sunt uitate şi pentru că ei sunt ascunşi de la ochii mei.
17 Căci, iată, eu fac noi ceruri şi un nou pământ, şi cele
dinainte nu vor mai fi amintite, nici nu vor mai veni în
minte. 18 Dar veseliţi-vă şi bucuraţi-vă pentru totdeauna
în ceea ce fac; căci, iată, fac Ierusalimul o bucurie şi
poporul ei, o veselie. 19 Şi mă voi bucura în [cetatea]
Ierusalimului şi mă voi veseli în poporul meu, şi vocea
plângerii nu va mai fi auzită în ea, nici vocea plânsului.
20 Nu va mai fi acolo un prunc cu zile puţine, nici bătrân
care să nu îşi împlinească zilele, căci cine va muri în
vârstă de o sută de ani va fi copil; dar păcătosul, în
vârstă de o sută de ani, va fi blestemat. 21 Iar ei vor
construi case şi le vor locui; şi vor sădi vii şi vor mânca
rodul lor. 22 Nu vor construi şi un altul să locuiască; nu
vor sădi şi un altul să mănânce, căci precum zilele unui
arbore sunt zilele poporului meu şi aleşii mei se vor
bucura mult de lucrarea mâinilor lor. 23 Nu vor osteni
în zadar, nici nu vor naşte pentru necaz; fiindcă sunt
sămânţa binecuvântaţilor DOMNULUI şi urmaşii lor cu
ei. 24 Şi se va întâmpla, că înainte ca ei să cheme, eu
voi răspunde; şi în timp ce ei încă vorbesc, eu voi auzi.
25 Lupul şi mielul vor paşte împreună şi leul va mânca
paie ca boul, şi ţărână va fi mâncarea şarpelui. Nu vor
face rău nici nu vor nimici în tot muntele meu sfânt,
spune DOMNUL.

66 Astfel spune DOMNUL: Cerul este tronul meu
şi pământul este sprijinul picioarelor mele, unde
este casa pe care voi mi-o construiţi? Şi unde este locul
odihnei mele? 2 Căci toate acele lucruri mâna mea le-a
făcut şi toate acele lucruri au fost, spune DOMNUL, dar
la acest om mă voi uita, chiar la cel care este sărac
şi cu un duh căit şi tremură la cuvântul meu. 3 Cel
care ucide un bou este precum ar ucide un om; cel ce
sacrifică un miel, precum ar reteza gâtul unui câine; cel
ce aduce un dar, precum ar fi adus sânge de porc;
cel ce arde tămâie, precum ar fi binecuvântat un idol.
Da, ei și-au ales propriile căi şi sufletul li se desfată
în urâciunile lor. 4 De asemenea voi alege amăgirile
lor şi voi aduce temerile lor peste ei; deoarece când
am chemat, nimeni nu a răspuns; când am vorbit, nu
au auzit, ci au făcut rău înaintea ochilor mei şi au
ales aceea în care nu mă desfăt. 5 Ascultaţi cuvântul

DOMNULUI, voi ce tremuraţi la cuvântul său:
Fraţii voştri care v-au urât, care vă leapădă de dragul numelui
meu, au spus: Să fie DOMNUL glorificat şi el se va
arăta spre bucuria voastră; dar ei vor fi ruşinaţi. 6 O
voce a zgomotului din cetate, o voce din templu, o voce
a DOMNULUI ce întoarce răsplată duşmanilor lui. 7
Înainte ca ea să aibă durerile naşterii, a născut; înainte
să fi venit durerea ei, a dat naştere unui copil de parte
bărbătească. 8 Cine a auzit un astfel de lucru? Cine a
văzut astfel de lucruri? Va fi făcut pământul să nască
totul într-o singură zi? Sau o naţiune va fi născută
deodată? Căci imediat ce Sionul a avut durerile naşterii,
şi-a născut copiii. 9 Voi aduce la momentul naşterii şi
nu voi face să nască? spune DOMNUL; voi face să
nască şi apoi să închid pântecele? spune Dumnezeul
tău. 10 Bucuraţi-vă cu cetatea Ierusalimului şi veseliţi-
vă cu ea, toţi cei ce o iubiţi, bucuraţi-vă cu bucurie
împreună cu ea, toţi cei care jeliţi pentru ea, 11 Ca să
sugeţi şi să fiţi săturaţi cu sânii mângâierilor ei; ca să
mulgeţi şi să fiţi desfătaţi cu plinătatea gloriei sale. 12
Fiindcă astfel spune DOMNUL: Iată, voi întinde pace
spre ea ca un râu şi gloria neamurilor ca un pârâu
revărsat, atunci veţi suge, veţi fi purtaţi pe braţele ei şi
dezmierdaţi pe genunchii ei. 13 Ca pe unul pe care
mama lui îl mângâie, la fel vă voi mângâia şi eu; şi veţi
fi mângâiaţi în Ierusalim. 14 Şi când vedeţi aceasta,
inima voastră se va bucura şi oasele voastre vor înflori
ca iarba, şi mâna DOMNULUI va fi cunoscută de toţi
servitorii lui şi indignarea lui de toţi duşmanii săi. 15
Căci, iată, DOMNUL va veni cu foc şi cu carele lui
ca un vârtej de vânt, să întoarcă mânia lui cu furie şi
mustrarea lui cu flăcări de foc. 16 Fiindcă DOMNUL se
va judeca, prin foc şi prin sabia lui, cu orice făptură; şi
cei ucişi de DOMNUL vor fi mulţi. 17 Cei ce se sfinţesc
şi se purifică în grădinile din spatele unui copac [care
este] în mijloc, mâncând carne de porc şi urâciunea şi
şoarecele, vor fi mistuiţi împreună, spune DOMNUL. 18
Căci eu cunosc faptele şi gândurile lor, se va întâmpla,
că voi aduna toate naţiunile şi limbile; iar ele vor veni şi
vor vedea gloria mea. 19 Şi voi pune un semn printre ei
şi voi trimite pe cei ce scapă de ei, la toate naţiunile, la
Tarsis, Pul şi Lud, pe cei ce încordează arcul, la Tubal
şi Iavan, la insulele de departe, care nu au auzit de
faima mea, nici nu au văzut gloria mea; şi vor vesti
gloria mea printre neamuri. 20 Iar ei vor aduce pe toţi
fraţii voştri ca ofrandă DOMNULUI din toate naţiunile
pe cai şi în care şi pe tărgi şi pe catâri şi pe animale
iuţi, la muntele meu sfânt Ierusalim, spune DOMNUL,
precum copiii lui Israel aduc o ofrandă într-un vas
curat în casa DOMNULUI. 21 Şi de asemenea voi lua
dintre ei ca preoţi şi ca leviţi, spune DOMNUL. 22 Căci
precum cerurile noi şi pământul nou, pe care le voi
face, vor rămâne înaintea mea, spune DOMNUL, tot
astfel sămânţa şi numele vostru vor rămâne. 23 Şi
se va întâmpla, că de la o lună nouă la alta şi de la
un sabat la altul, toată făptura va veni să se închine
înaintea mea, spune DOMNUL. 24 Şi vor ieşi şi vor privi
peste trupurile moarte ale oamenilor care au încălcat
[legea] împotriva mea, căci viermele lor nu va muri, nici
focul lor nu se va stinge; şi vor fi de dispreţ pentru toată
făptura.

Ieremia

1 Cuvintele lui Ieremia, fiul lui Hilchia, dintre preoții
care erau în Anatot în țara lui Beniamin; **2** Către
care cuvântul DOMNULUI a venit în zilele lui Iosia, fiul
lui Amon, împăratul lui Iuda, în al treisprezecelea an
al domniei lui. **3** S-a întâmplat de asemenea în zilele
lui Ioiachim, fiul lui Iosia, împăratul lui Iuda, până la
sfârșitul anului al unsprezecelea al lui Zedechia, fiul lui
Iosia, împăratul lui Iuda, până la ducerea Ierusalimului
în captivitate în luna a cincea. **4** Atunci cuvântul
DOMNULUI a venit la mine, spunând: **5** Înainte de
a te forma în pântece te-am cunoscut; și înainte să
fi ieșit tu din pântece te-am sfințit și te-am rânduit
profet către națiuni. **6** Atunci am spus eu: Ah, Doamne
DUMNEZEULE! Iată, eu nu pot vorbi, pentru că sunt
copil. **7** Dar DOMNUL mi-a spus: Nu spune: Sunt
copil, pentru că vei merge la toți aceia la care te voi
trimite și vei vorbi orice îți voi porunci. **8** Nu te teme de
fețele lor, pentru că eu sunt cu tine pentru a te elibera,
spune DOMNUL. **9** Atunci DOMNUL și-a întins mâna
și mi-a atins gura. Și DOMNUL mi-a spus: Iată, am
pus cuvintele mele în gura ta. **10** Vezi, în această zi
te-am pus peste națiuni și peste împărății, pentru a
dezrădăcina și a dărâma și a distruge și a surpa, pentru
a zidi și pentru a sădi. **11** Mai mult, cuvântul DOMNULUI
a venit la mine, spunând: Ieremia, ce vezi? Iar eu am
spus: Văd un toiag de migdal. **12** Atunci DOMNUL mi-a
spus: Ai văzut bine, pentru că voi grăbi cuvântul meu
pentru a-l împlini. **13** Și cuvântul DOMNULUI a venit la
mine a doua oară, spunând: Ce vezi? Iar eu am spus:
Văd un cazan fierbând; și fața lui este spre nord. **14**
Atunci DOMNUL mi-a spus: Din nord va izbucni un rău
peste toți locuitorii țării. **15** Pentru că, iată, voi chema
toate familiile împărățiilor nordului, spune DOMNUL; și
vor veni și fiecare își va așeza tronul său la intrarea
porților Ierusalimului și împotriva tuturor zidurilor lui de
jur împrejur, și împotriva tuturor cetăților lui Iuda. **16** Și
voi rosti judecățile mele împotriva lor referitor la toată
răutatea lor, ei care m-au părăsit și au ars tămâie altor
dumnezei și s-au închinat înaintea lucrărilor mâinilor
lor. **17** Tu, de aceea, încinge-ți coapsele și ridică-te și
vorbește-le tot ce îți poruncesc; nu te descuraja din
cauza fețelor lor, ca nu cumva să te cobor înaintea
lor. **18** Fiindcă, iată, te-am făcut în această zi o cetate
apărată și un stâlp de fier și ziduri de aramă împotriva
întregii țări, împotriva împăraților lui Iuda, împotriva
prinților lui, împotriva preoților lui și împotriva poporului
țării. **19** Și vor lupta împotriva ta; dar nu te vor învinge,
pentru că eu sunt cu tine, spune DOMNUL, pentru a te
elibera.

2 Mai mult, cuvântul DOMNULUI a venit la mine,
spunând: **2** Mergi și strigă în urechile Ierusalimului,
spunând: Astfel spune DOMNUL: Îmi amintesc de tine,
de bunătatea tinereții tale, de dragostea din timpul
logodirii tale, când m-ai urmat în pustie, într-o țară
nesemănată. **3** Sfânt era Israel pentru DOMNUL și
primele roade ale venitului său; toți cei care îl mănâncă
vor fi vinovați; răul va veni peste ei, spune DOMNUL. **4**
Ascultați cuvântul DOMNULUI, voi, casă a lui Iacob și
toate familiile casei lui Israel: **5** Astfel spune DOMNUL:
Ce nelegiuire au găsit părinții voștri în mine, că s-au
depărtat de mine și au mers după deșertăciune și au
devenit deșerți? **6** Nici nu au spus: Unde este DOMNUL
care ne-a scos din țara Egiptului, care ne-a condus prin
pustie, printr-o țară de deșerturi și de gropi, printr-o țară
a secetei și a umbrei morții, printr-o țară prin care nu
trecuse nimeni și unde nu locuise niciun om? **7** Și v-am
adus într-o țară roditoare, pentru a mânca rodul ei și
bunătatea ei; dar când ați intrat, ați întinat țara mea și
ați făcut moștenirea mea o urâciune. **8** Preoții nu au
spus: Unde este DOMNUL? Și cei care mânuiau legea
nu m-au cunoscut; păstorii de asemenea au încălcat
legea împotriva mea și profeții au profețit prin Baal și
au umblat după lucruri care nu sunt de folos. **9** De
aceea vă voi implora încă, spune DOMNUL, și pe copiii
copiilor voștri îi voi implora. **10** De aceea treceți peste
insulele Chitimului și vedeți; și trimiteți la Chedar și
luați aminte cu atenție și vedeți dacă este un astfel
de lucru. **11** Și-a schimbat vreo națiune dumnezeii ei,
care totuși nu sunt dumnezei? Dar poporul meu și-a
schimbat gloria pentru ceea ce nu este de folos. **12** Fiți
înmărmurite, voi cerurilor, la aceasta, și înfricoșați-vă,
faceți-vă ca pustiul, spune DOMNUL. **13** Căci poporul
meu a făcut două rele; m-au părăsit, izvorul apelor vii și
și-au săpat fântâni, fântâni crăpate, care nu pot ține
apă. **14** Este Israel un servitor? Este el un sclav născut
în casă? De ce este el jefuit? **15** Leii tineri au răcnit
împotriva lui, și au strigat și i-au risipit țara; cetățile lui
sunt arse și fără locuitori. **16** De asemenea copiii lui
Nof și ai lui Tahpanes ți-au spart creștetul capului. **17**
Nu ți-ai făcut singur aceasta, în aceea că ai părăsit pe
DOMNUL Dumnezeul tău, în timp ce el te conducea pe
cale? **18** Și acum ce ai tu a face pe calea Egiptului,
să bei apele din Șihor? Sau ce ai tu a face pe calea
Asiriei, să bei apele râului? **19** Propria ta stricăciune te
va corecta și decăderile tale te vor mustra; să știi de
aceea și vezi că este un rău și amar că l-ai părăsit pe
DOMNUL Dumnezeul tău și că frica mea nu este în
tine, spune Domnul DUMNEZEUL oștirilor. **20** Pentru că
din vechime ți-am rupt jugul și ți-am rupt legăturile; iar
tu ai spus: Nu voi călca legea; când pe fiecare deal înalt
și sub fiecare copac verde te plimbi, curvind. **21** Totuși
eu te sădisem ca viță nobilă, o sămânță cu totul bună;

cum atunci te-ai schimbat față de mine în planta stricată
a unei vițe străine? 22 Căci chiar dacă te-ai spăla cu
silitră și ai folosi mult săpun, totuși nelegiuirea ta este
însemnată înaintea mea, spune DOMNUL Dumnezeu.
23 Cum poți spune: Nu sunt întinată, nu am mers după
Baali? Privește-ți calea în vale, cunoaște ce ai făcut: tu
ești o dromaderă iute care își încrucișează căile; 24
Măgăriță sălbatică obișnuită cu pustia, care adulmecă
vântul după plăcerea ei; cine o abate în aprinderea ei?
Toți cei care o caută nu se vor obosi; o vor găsi în luna
ei. 25 Ferește-ți piciorul de la a fi desculț și gâtul tău de
la sete; dar tu ai spus: Nu este speranță, nu, pentru că
am iubit străini și după ei voi merge. 26 Precum hoțul
se rușinează când este găsit, tot astfel se rușinează
casa lui Israel: ei, împărații lor, prinții lor și preoții lor
și profeții lor, 27 Spunând unui trunchi: Tu ești tatăl
meu; și unei pietre: Tu m-ai născut, pentru că ei și-au
întors spatele la mine și nu fața; dar în timpul tulburării
lor vor spune: Ridică-te și salvează-ne. 28 Dar unde
sunt dumnezeii tăi pe care ți i-ai făcut? Să se ridice
ei, dacă pot să te salveze în timpul tulburării tale; căci
conform numărului cetăților tale sunt dumnezeii tăi,
Iuda! 29 Pentru ce vă certați cu mine? Toți ați încălcat
legea împotriva mea, spune DOMNUL. 30 În zadar am
lovit pe copiii voștri; nu au acceptat nicio disciplinare;
propria voastră sabie i-a mâncat pe profeții voștri ca un
leu nimicitor. 31 Voi, această generație, vedeți cuvântul
DOMNULUI. Am fost eu un pustiu pentru Israel? O
țară a întunericului? Pentru ce spune poporul meu:
Noi suntem domni; nu vom mai veni la tine? 32 Poate
o fecioară să își uite podoabele ei, sau o mireasă,
îmbrăcămintea ei? Totuși, de zile fără număr, poporul
meu m-a uitat. 33 De ce îți îmbunătățești calea pentru
a căuta dragoste? De aceea ai învățat și pe cei stricați
căile tale. 34 De asemenea în poalele hainelor tale
este găsit sângele sufletelor săracilor nevinovați; nu am
aflat aceasta prin căutare tainică ci pe toate acestea s-
a găsit. 35 Totuși tu spui: Pentru că sunt nevinovată, cu
siguranță mânia lui se va întoarce de la mine. Iată, te
voi certa, pentru că spui: Nu am păcătuit. 36 De ce
alergi încoace și încolo atât de mult pentru a-ți schimba
calea? De asemenea te vei rușina de Egipt, precum te-
ai rușinat de Asiria. 37 Da, tu vei ieși de la el și mâinile
tale vor fi pe capul tău, pentru că DOMNUL a respins
pe cei în care te încrezi și nu vei prospera în ei.

3 Ei spun: Dacă un bărbat își lasă soția și ea pleacă
de la el și devine a altui bărbat, se va întoarce el
din nou la ea? Nu va fi țara aceea mult întinată? Dar
tu ai făcut pe curva cu mulți apropiați; totuși întoarce-
te la mine, spune DOMNUL. 2 Ridică-ți ochii spre
înălțimi și vezi unde nu te-ai culcat cu cineva. Pe căi ai
șezut pentru ei, precum arabul în pustie; și ai întinat
țara cu curviile tale și cu stricăciunea ta. 3 De aceea
ploile au fost oprite și nu a fost ploaie târzie; și tu ai
avut fruntea unei curve, ai refuzat să te rușinezi. 4
Nu vrei de acum să strigi către mine: Tatăl meu, tu
ești călăuza tinereții mele? 5 Își va reține el mânia
pentru totdeauna? O va ține el până la sfârșit? Iată, ai
vorbit și ai făcut lucruri rele cât ai putut. 6 DOMNUL
mi-a spus de asemenea în zilele împăratului Iosia: Ai
văzut ceea ce a făcut Israelul decăzut? S-a urcat pe
fiecare munte înalt și sub fiecare copac verde și acolo
a făcut pe curva. 7 Și am spus după ce a făcut toate
aceste lucruri: Întoarce-te la mine. Dar nu s-a întors. Și
perfida ei soră, Iuda, a văzut aceasta. 8 Și am văzut
că, după ce pentru toate motivele prin care Israelul
decăzut a comis adulter, am alungat-o și i-am dat un
act de divorț; totuși perfida ei soră, Iuda, nu s-a temut,
ci a mers și de asemenea a făcut pe curva. 9 Și s-a
întâmplat prin ușurința curviei ei, că a întinat țara și a
comis adulter cu pietre și cu trunchiuri. 10 Și cu toate
acestea perfida ei soră, Iuda, nu s-a întors la mine cu
toată inima ei, ci cu prefăcătorie, spune DOMNUL. 11
Și DOMNUL mi-a spus: Israelul decăzut s-a declarat
drept mai mult decât perfida lui soră, Iuda. 12 Du-te și
vestește aceste cuvinte spre nord și spune: Întoarce-te,
tu Israele decăzut, spune DOMNUL; și nu voi face ca
mânia mea să cadă peste voi, pentru că sunt milostiv,
spune DOMNUL și nu voi ține mânie pentru totdeauna.
13 Numai să îți recunoști nelegiuirea, că ai încălcat
legea împotriva DOMNULUI Dumnezeului tău și ți-ai
împrăștiat căile către străini sub fiecare copac verde, și
voi nu ați ascultat de vocea mea, spune DOMNUL.
14 Întoarceți-vă, voi copii decăzuți, spune DOMNUL,
pentru că sunt căsătorit cu voi; și vă voi lua pe unul
dintr-o cetate și pe doi dintr-o familie și vă voi aduce în
Sion; 15 Și vă voi da păstori conform cu inima mea
care vă vor paște cu înțelegere și cunoștință. 16 Și
se va întâmpla, când vă veți înmulți și veți crește în
țară, în acele zile, spune DOMNUL, că ei nu vor mai
spune: Chivotul legământului DOMNULUI; nici nu le
va veni în minte, nici nu își vor aminti de el; nici nu îl
vor cerceta; nici nu se va mai face aceasta. 17 În acel
timp ei vor numi Ierusalimul tronul DOMNULUI; și toate
națiunile se vor aduna la el, pentru numele DOMNULUI,
la Ierusalim; și nu vor mai umbla după închipuirea inimii
lor rele. 18 În acele zile casa lui Iuda va umbla cu
casa lui Israel și ei vor veni împreună din țara de la
nord în țara pe care am dat-o ca moștenire părinților
voștri. 19 Dar eu am spus: Cum să te pun printre copii
și să îți dau o țară plăcută, o moștenire frumoasă a
oștirilor națiunilor? Și am mai spus: Mă vei numi: Tatăl
meu; și nu te vei întoarce de la mine. 20 Cu adevărat
precum o soție cu perfidie se depărtează de soțul ei,
tot astfel v-ați purtat voi cu perfidie cu mine, casă a lui

Israel, spune DOMNUL. 21 O voce s-a auzit pe înălțimi,
plâns și cereri ale copiilor lui Israel, pentru că și-au
pervertit calea și l-au uitat pe DOMNUL Dumnezeul lor.
22 Întoarceți-vă, voi copii decăzuți, eu vă voi vindeca
decăderile. Iată, noi venim la tine, pentru că tu ești
DOMNUL Dumnezeul nostru. 23 Cu adevărat în zadar
se așteaptă salvare de la dealuri și de la mulțimea
munților. Cu adevărat în DOMNUL Dumnezeul nostru
este salvarea lui Israel. 24 Fiindcă rușinea a mistuit
munca părinților noștri din tinerețea noastră: turmele lor
și cirezile lor, pe fiii lor și pe fiicele lor. 25 Noi zăcem în
rușinea noastră și ocara noastră ne acoperă, pentru că
am păcătuit împotriva DOMNULUI Dumnezeul nostru,
noi și părinții noștri, din tinerețea noastră și până în
această zi și nu am ascultat de vocea DOMNULUI
Dumnezeul nostru.

4 Dacă te vei întoarce, Israele, spune DOMNUL,
întoarce-te la mine; și dacă vei îndepărta urâciunile
tale dinaintea vederii mele, atunci nu te vei mai clinti. 2
Și vei jura: DOMNUL trăiește, în adevăr, în judecată și în
dreptate; și națiunile se vor binecuvânta în el și în el se
vor făli. 3 Pentru că astfel spune DOMNUL către bărbații
lui Iuda și către Ierusalim: Desțeleniți-vă pământul
înțelenit și nu semănați printre spini. 4 Circumcideți-vă
pentru DOMNUL și îndepărtați prepuțurile inimii voastre,
voi bărbați ai lui Iuda și locuitori ai Ierusalimului; ca
nu cumva furia mea, ca un foc, să izbucnească și
să ardă astfel încât nimeni să nu o poată stinge, din
cauza facerilor voastre de rău. 5 Vestiți în Iuda și faceți
cunoscut în Ierusalim și spuneți: Sunați trâmbița în
țară; strigați, strângeți-vă împreună și spuneți: Adunați-
vă și să intrăm în cetățile apărate. 6 Înălțați steagul
spre Sion; retrageți-vă, nu vă opriți, pentru că voi aduce
răul de la nord și o mare nimicire. 7 Leul s-a ridicat
din desișul lui și nimicitorul neamurilor este pe drum;
el a ieșit din locul său ca să îți prefacă țara în pustiu;
și cetățile tale vor fi risipite, fără vreun locuitor. 8
Pentru aceasta, încingeți-vă cu pânză de sac, plângeți
și urlați, pentru că mânia înverșunată a DOMNULUI nu
s-a abătut de la noi. 9 Și se va întâmpla în acea zi,
spune DOMNUL, că inima împăratului va pieri și de
asemenea inima prinților; și preoții vor fi înmărmuriți și
profeții se vor minuna. 10 Atunci am spus: Ah, Doamne
DUMNEZEULE! Cu adevărat ai înșelat mult pe acest
popor și Ierusalimul, spunând: Veți avea pace; cu toate
că sabia ajunge până la suflet. 11 În acel timp se va
spune acestui popor și Ierusalimului: Un vânt uscat din
înălțimile din pustie spre fiica poporului meu, nu ca să
vânture, nici ca să curețe, 12 Chiar un vânt puternic
din acele locuri va veni la mine: acum de asemenea,
voi rosti judecăți împotriva lor. 13 Iată, el se va înălța
ca norii și carele lui vor fi ca un vârtej de vânt; caii lui
sunt mai iuți decât acvilele. Vai nouă! pentru că suntem
jefuiți. 14 Ierusalime, spală-ți inima de stricăciune, ca
să fii salvat. Până când vor găzdui în tine gândurile
tale deșarte? 15 Pentru că o voce face cunoscută
din Dan și face să se audă nenorocirea din muntele
Efraim. 16 Dați de știre națiunilor; iată, faceți să se
audă împotriva Ierusalimului, că paznici vin dintr-o țară
îndepărtată și își înalță vocea împotriva cetăților lui
Iuda. 17 Precum paznicii unui ogor, sunt ei împotriva
lui de jur împrejur, pentru că el s-a răzvrătit împotriva
mea, spune DOMNUL. 18 Calea ta și facerile tale ți-au
adus aceste lucruri asupra ta; aceasta este stricăciunea
ta; deoarece este amară, deoarece ajunge până la
inima ta. 19 Adâncurile mele! Adâncurile mele! Sunt
îndurerat chiar în inima mea; inima mea vuiește în
mine; nu pot să tac, deoarece tu ai auzit; suflete al meu,
sunetul trâmbiței, alarma de război! 20 Nimicire peste
nimicire se strigă, pentru că toată țara este prădată;
dintr-odată corturile mele sunt prădate și într-o clipă,
covoarele mele. 21 Până când voi vedea steagul și voi
auzi sunetul trâmbiței? 22 Pentru că poporul meu este
nebun, ei nu m-au cunoscut; sunt copii prostuți și nu au
înțelegere; sunt înțelepți pentru a face răul, dar pentru
a face binele nu au cunoaștere. 23 Am privit pământul
și, iată, era fără formă și gol; și cerurile, nici ele nu
aveau lumină. 24 Am privit munții și, iată, tremurau; și
toate dealurile se mișcau ușor. 25 Am privit și, iată,
nu era niciun om; și toate păsările cerurilor fugiseră.
26 Am privit și, iată, locul roditor era o pustie și toate
cetățile lui erau dărâmate la prezența DOMNULUI și
înaintea mâniei sale înverșunate. 27 Pentru că astfel a
spus DOMNUL: Toată țara va fi pustiită; totuși nu o
voi mistui deplin. 28 Pentru aceasta pământul va jeli
și cerurile de deasupra vor fi negre, pentru că eu am
vorbit aceasta, am hotărât-o și nu mă voi pocăi, nici
nu mă voi întoarce înapoi de la ea. 29 Întreaga cetate
va fugi de vuietul călăreților și arcașilor; ei vor intra în
desișuri și se vor cățăra pe stânci: fiecare cetate va fi
părăsită și niciun om nu va locui în ele. 30 Și după
ce ești prădată, ce vei face? Chiar dacă te îmbraci cu
stacojiu, chiar dacă te împodobești cu podoabe de aur,
chiar dacă îți vei mări ochii cu vopsea, în zadar te vei
face frumoasă: iubiții tăi te vor disprețui, îți vor căuta
viața. 31 Pentru că am auzit o voce ca a unei femei în
durerile nașterii și chinul ca a celei care naște pe întâiul
ei născut, vocea fiicei Sionului, care se tânguie, care
își întinde mâinile, spunând: Vai mie acum! Pentru că
sufletul meu este obosit din cauza ucigașilor.

5 Alergați încoace și încolo pe străzile Ierusalimului
și vedeți acum și aflați și căutați în piețele lui, dacă
puteți găsi un om, dacă este vreunul care face judecată,
care caută adevărul; și îl voi ierta. 2 Și deși ei spun:

DOMNUL trăiește; cu siguranță ei jură fals. 3 DOAMNE,
nu sunt ochii tăi asupra adevărului? tu i-ai lovit, dar
ei nu sunt mâhniți; i-ai mistuit, dar ei au refuzat să
primească disciplinarea; și-au făcut fețele mai tari decât
o stâncă, au refuzat să se întoarcă. 4 De aceea eu am
spus: Într-adevăr, aceștia sunt săraci și sunt nebuni,
pentru că nu cunosc calea DOMNULUI, nici judecata
Dumnezeului lor. 5 Mă voi duce la oamenii însemnați și
le voi vorbi, pentru că ei au cunoscut calea DOMNULUI
și judecata Dumnezeului lor; dar aceștia au rupt cu
totul jugul și au rupt legăturile. 6 Pentru aceea, un leu
din pădure îi va ucide și un lup al înserărilor îi va prăda,
un leopard va pândi cetățile lor; oricine iese de acolo
va fi sfâșiat în bucăți; deoarece fărădelegile lor sunt
multe și decăderile lor sunt înmulțite. 7 Cum să te iert
pentru aceasta? Copiii tăi m-au părăsit și au jurat pe cei
care nu sunt dumnezei; când eu i-am hrănit pe deplin,
atunci au comis adulter și s-au adunat în cete la casele
curvelor. 8 Ei au fost precum cai hrăniți dimineața;
fiecare a nechezat după soția aproapelui său. 9 Să nu
cercetez eu pentru aceste lucruri? spune DOMNUL;
și să nu fie sufletul meu răzbunat pe o națiune ca
aceasta? 10 Urcați-vă pe zidurile lui și distrugeți; dar să
nu mistuiți deplin; luați-i crenelurile, pentru că ele nu
sunt ale DOMNULUI. 11 Căci casa lui Israel și casa
lui Iuda s-au purtat foarte perfid împotriva mea, spune
DOMNUL. 12 Ei au negat pe DOMNUL și au spus:
Nu este el; nici nu va veni răul asupra noastră; nici
nu vom vedea sabie sau foamete; 13 Iar profeții vor
deveni vânt și cuvântul nu este în ei; astfel li se va face.
14 Pentru aceea astfel spune DOMNUL Dumnezeul
oștirilor: Deoarece voi vorbiți acest cuvânt, iată, voi
face cuvintele mele în gura ta să fie foc și pe acest
popor să fie lemne, și îi va mistui. 15 Iată, casă a lui
Israel, de departe voi aduce o națiune asupra voastră,
spune DOMNUL; aceasta este o națiune puternică,
este o națiune străveche, o națiune a cărei limbă nu o
cunoști, nici nu înțelegi ce spun ei. 16 Tolba lor este
un mormânt deschis, ei sunt toți războinici. 17 Și ei îți
vor mânca secerișul și pâinea, pe care fiii tăi și fiicele
tale ar trebui să le mănânce; îți vor mânca turmele și
cirezile; îți vor mânca viile și smochinii; ei îți vor sărăci
cu sabia cetățile tale întărite, în care te încrezi. 18
Totuși în acele zile, spune DOMNUL, nu vă voi mistui
deplin. 19 Și se va întâmpla, când veți spune: Pentru
ce ne face DOMNUL Dumnezeul nostru toate acestea?
atunci să le răspundeți: La fel cum voi m-ați părăsit și
ați servit unor dumnezei străini în țara voastră, tot astfel
veți servi unor străini într-o țară care nu este a voastră.
20 Vestiți aceasta casei lui Iacob și faceți să se audă
aceasta în Iuda, spunând: 21 Ascultați acum aceasta,
voi popor nebun și fără înțelegere; care aveți ochi și nu
vedeți, care aveți urechi și nu auziți; 22 Nu vă temeți
de mine? Spune DOMNUL; nu tremurați în prezența
mea, cel care am pus nisipul drept graniță mării printr-o
hotărâre veșnică, încât aceasta nu poate trece peste
ea; și deși valurile ei se aruncă, totuși nu o pot învinge;
deși răcnesc, totuși nu pot trece peste ea? 23 Dar
acest popor are o inimă îndărătnică și răzvrătită; ei s-au
abătut și au plecat. 24 Nici nu spun ei în inima lor: Să
ne temem acum de DOMNUL Dumnezeul nostru, care
dă ploaie deopotrivă timpurie și târzie, la timpul său;
el ne păstrează săptămânile rânduite ale secerișului.
25 Nelegiuirile voastre au îndepărtat aceste lucruri și
păcatele voastre au oprit lucrurile bune de la voi. 26
Pentru că în poporul meu se găsesc oameni stricați; ei
stau la pândă, precum cel care pune curse; ei pun o
capcană, ei prind oameni. 27 Precum o colivie plină
de păsări, astfel casele lor sunt pline de înșelăciune;
de aceea au devenit mari și s-au îmbogățit. 28 S-au
îngrășat și strălucesc; da, întrec faptele celor stricați;
cauza celui fără tată, această cauză ei nu o judecă,
totuși ei prosperă; și dreptul celor nevoiași ei nu îl
judecă. 29 Să nu cercetez eu pentru aceste lucruri?
spune DOMNUL, să nu fie sufletul meu răzbunat pe o
națiune ca aceasta? 30 Un lucru uimitor și groaznic
este comis în țară; 31 Profeții profețesc fals și preoții
stăpânesc prin mijloacele lor și poporul meu iubește
aceasta; și ce veți face la sfârșit?

6 Voi copii ai lui Beniamin, adunați-vă pentru a fugi din
mijlocul Ierusalimului și sunați trâmbița în Tecoa și
înălțați un semn de foc în Bet-Hacherem, pentru că din
nord apare răul și o mare nimicire. 2 Am asemănat pe
fiica Sionului cu o femeie frumoasă și delicată. 3 Păstorii
cu turmele lor vor veni la ea; își vor înălța corturile
împotriva ei de jur împrejur; vor paște fiecare în locul lui.
4 Pregătiți război împotriva ei; ridicați-vă și să ne urcăm
la amiază. Vai nouă! pentru că ziua pleacă, pentru
că umbrele serii se întind. 5 Ridicați-vă, să ne urcăm
noaptea și să îi distrugem palatele. 6 Pentru că astfel a
spus DOMNUL oștirilor: Retezați copaci și aruncați un
val de pământ împotriva Ierusalimului; aceasta este
cetatea de cercetat; ea este în întregime oprimată în
mijlocul ei. 7 Precum fântâna își varsă apele, tot astfel
ea își varsă stricăciunea: violență și jefuire se aud în
ea; înaintea mea se află continuu mâhnire și răni. 8
Instruiește-te, Ierusalime, ca nu cumva sufletul meu să
se depărteze de tine; ca nu cumva să te fac pustiu,
o țară nelocuită. 9 Astfel spune DOMNUL oștirilor:
Ei vor culege în întregime rămășița lui Israel ca pe o
vie; întoarce-ți înapoi mâna la coșuri, ca un culegător.
10 Cui să îi vorbesc și pe cine să avertizez, ca ei să
asculte? Iată, urechea lor este necircumcisă și nu pot
să dea ascultare; iată, cuvântul DOMNULUI este pentru
ei o ocară; nu au desfătare în el. 11 De aceea sunt

plin de furia DOMNULUI; sunt obosit de ținerea ei; o
voi turna asupra copiilor de afară și asupra adunării
împreună a tinerilor; căci și soțul cu soția vor fi luați, cel
bătrân cu cel sătul de zile. 12 Și casele lor vor fi trecute
în mâna altora, împreună cu câmpurile și soțiile lor,
pentru că îmi voi întinde mâna asupra locuitorilor țării,
spune DOMNUL. 13 Pentru că de la cel mai mic al
lor până la cel mai mare al lor fiecare este dedat la
poftire; și de la profet până la preot fiecare tratează cu
falsitate. 14 Ei au vindecat de asemenea vătămarea
fiicei poporului meu cu ușurătate, spunând: Pace, pace;
când nu este pace. 15 Au fost ei rușinați că au comis
urâciune? Nu, nu au fost deloc rușinați, nici nu puteau
să roșească; de aceea ei vor cădea printre cei care
cad; la timpul când îi cercetez vor fi doborâți, spune
DOMNUL. 16 Astfel spune DOMNUL: Stați pe căi și
vedeți și întrebați de cărările cele vechi, unde este calea
bună; și umblați în ea și veți găsi odihnă pentru sufletele
voastre. Dar ei au spus: Refuzăm să umblăm în ea. 17
De asemenea am pus paznici peste voi, spunând: Dați
ascultare la sunetul trâmbiței. Dar ei au spus: Refuzăm
să dăm ascultare. 18 De aceea ascultați, voi națiunilor;
și cunoaște, tu adunare, ce este printre ei. 19 Ascultă,
pământule; iată, voi aduce răul asupra acestui popor,
rodul gândurilor lor, pentru că nu au dat ascultare la
cuvintele mele, nici la legea mea, ci au respins-o. 20
Pentru ce vine la mine tămâie din Seba și trestia dulce
de zahăr dintr-o țară îndepărtată? Ofrandele voastre
arse nu sunt bine primite, nici sacrificiile voastre nu îmi
sunt dulci. 21 De aceea astfel spune DOMNUL: Iată,
voi pune pietre de poticnire înaintea acestui popor, și
părinții și fiii împreună vor cădea peste ele; vecinul și
prietenul lui vor pieri. 22 Astfel spune DOMNUL: Iată,
un popor vine din țara de nord și o națiune mare va fi
ridicată de la marginile pământului. 23 Ei vor apuca
arcul și sulița; ei sunt cruzi și nu au milă; vocea lor
răcnește ca marea; și călăresc pe cai, desfășurați ca
bărbați pentru război împotriva ta, fiică a Sionului. 24
Noi am auzit de faima lor, mâinile noastre slăbesc,
chinul ne-a apucat și durere, ca a unei femei la naștere.
25 Nu ieșiți la câmp, nici nu umblați pe cale, pentru
că sabia dușmanului și frica este de fiecare parte. 26
Fiică a poporului meu, încinge-te cu pânză de sac și
tăvălește-te în cenușă; jelește, ca pentru singurul fiu,
cea mai amară plângere, pentru că prădătorul va veni
dintr-odată asupra noastră. 27 Eu te-am pus ca un
turn și o fortăreață în poporul meu, ca să le cunoști și
să le încerci calea. 28 Ei sunt toți răzvrătiți apăsători,
umblând cu defăimări, ei sunt aramă și fier; ei sunt toți
corupători. 29 Foalele sunt arse, plumbul este mistuit
de foc; topitorul topește în zadar; căci cei stricați nu
sunt smulși. 30 Argint lepădat vor fi numiți [de oameni],
pentru că DOMNUL i-a lepădat.

7 Cuvântul care a venit la Ieremia de la DOMNUL,
spunând: 2 Stai în picioare la poarta casei
DOMNULUI și vestește acolo acest cuvânt și spune:
Ascultați cuvântul DOMNULUI, voi toți cei din Iuda care
intrați pe aceste porți pentru a vă închina DOMNULUI.
3 Astfel spune DOMNUL oștirilor, Dumnezeul lui Israel:
Îndreptați-vă căile și lucrările voastre și vă voi face
să locuiți în acest loc. 4 Nu vă încredeți în cuvinte
mincinoase, spunând: Templul DOMNULUI, Templul
DOMNULUI, Templul DOMNULUI sunt acestea. 5 Căci
dacă vă veți îndrepta în întregime căile și lucrările
voastre, dacă veți face în întregime judecată între om și
aproapele său; 6 Dacă nu veți oprima pe străin, pe cel
fără tată și pe văduvă și nu veți vărsa sânge nevinovat
în acest loc, nici nu veți umbla după alți dumnezei spre
vătămarea voastră; 7 Atunci vă voi face să locuiți în
acest loc, în țara pe care am dat-o părinților voștri,
pentru totdeauna și întotdeauna. 8 Iată, voi vă încredeți
în cuvinte mincinoase, care nu sunt de folos. 9 Veți fura,
veți ucide și veți comite adulter și veți jura fals și veți
arde tămâie lui Baal și veți umbla după alți dumnezei pe
care nu îi cunoașteți, 10 Și veți veni să stați în picioare
înaintea mea în această casă, care este numită după
numele meu și veți spune: Suntem eliberați! pentru
a face toate aceste urâciuni? 11 A devenit această
casă, numită după numele meu, o peșteră de tâlhari în
ochii voștri? Iată, chiar eu am văzut aceasta, spune
DOMNUL. 12 Dar mergeți acum la locul meu care era
în Șilo, unde mi-am pus numele la început, și vedeți ce
i-am făcut din cauza stricăciunii poporului meu Israel.
13 Și acum, pentru că ați făcut toate aceste lucrări,
spune DOMNUL și v-am vorbit, ridicându-mă devreme
și vorbind, dar nu ați ascultat, și v-am chemat, dar nu
ați răspuns; 14 De aceea, voi face acestei case, care
este numită după numele meu, în care vă încredeți,
și locului pe care vi l-am dat vouă și părinților voștri,
precum i-am făcut lui Șilo. 15 Și vă voi alunga dinaintea
feței mele, precum i-am alungat pe toți frații voștri,
pe toată sămânța lui Efraim. 16 De aceea nu te ruga
pentru acest popor, nici nu ridica strigăt nici rugăciune
pentru ei, nici nu mijloci către mine: pentru că nu te voi
asculta. 17 Nu vezi tu ce fac ei în cetățile lui Iuda și pe
străzile Ierusalimului? 18 Copiii adună lemne și părinții
aprind focul și femeile își frământă aluatul, pentru a
face turte împărătesei cerului și pentru a turna ofrande
de băutură altor dumnezei, ca să mă mânie. 19 Ei pe
mine mă mânie? spune DOMNUL; nu se provoacă pe
ei înșiși spre rușinea fețelor lor? 20 De aceea astfel
spune DOMNUL Dumnezeu: Iată, mânia mea și furia
mea vor fi turnate asupra acestui loc, asupra omului
și asupra animalului și asupra copacilor câmpului și
asupra rodului pământului; și va arde și nu se va stinge.
21 Astfel spune DOMNUL oștirilor, Dumnezeul lui Israel:

Puneți ofrandele voastre la sacrificiile voastre și mâncați
carne. 22 Pentru că nu referitor la ofrande arse sau la
sacrificii am vorbit părinților voștri, sau le-am poruncit
în ziua în care i-am scos din țara Egiptului; 23 Ci acest
lucru le-am poruncit, spunând: Ascultați de vocea mea
și eu voi fi Dumnezeul vostru și voi veți fi poporul meu;
și să umblați în toate căile pe care vi le-am poruncit,
ca să vă fie bine. 24 Dar ei nu au dat ascultare, nici
nu și-au plecat urechea, ci au umblat în sfaturile și
în închipuirea inimii lor rele; și au mers înapoi, nu
înainte. 25 Din ziua în care părinții voștri au ieșit din
țara Egiptului până în această zi am trimis chiar pe toți
servitorii mei profeții, zilnic ridicându-mă devreme și
trimițându-i; 26 Totuși ei nu mi-au dat ascultare, nici
nu și-au plecat urechea, ci și-au împietrit gâtul; ei au
făcut mai rău decât părinții lor. 27 De aceea le vei vorbi
toate aceste cuvinte iar ei nu îți vor da ascultare; de
asemenea tu îi vei chema iar ei nu îți vor răspunde.
28 Dar tu să le spui: Aceasta este o națiune care nu
ascultă de vocea DOMNULUI Dumnezeului ei, nici
nu primește corectare; adevărul a pierit și este stârpit
din gura lor. 29 Taie-ți părul, Ierusalime, și aruncă-
l departe și înalță o plângere pe înălțimi, pentru că
DOMNUL a respins și a părăsit generația furiei sale. 30
Deoarece copiii lui Iuda au făcut ce este rău înaintea
feței mele, spune DOMNUL; și-au pus urâciunile lor
în casa, numită după numele meu, pentru a o întina.
31 Și au zidit înălțimile Tofetului, care este valea fiului
lui Hinom, pentru a-i arde pe fiii lor și pe fiicele lor în
foc, ceea ce nu le-am poruncit, nici nu a ajuns la inima
mea. 32 De aceea iată, vin zilele, spune DOMNUL, că
nu va mai fi numit, Tofet, nici valea fiului lui Hinom, ci
valea măcelului; fiindcă vor îngropa în Tofet până nu
va mai fi loc. 33 Și trupurile moarte ale acestui popor
vor fi hrană pentru păsările cerului și pentru fiarele
pământului; și nimeni nu le va speria. 34 Atunci voi
face să înceteze din cetățile lui Iuda și de pe străzile
Ierusalimului vocea bucuriei și vocea veseliei, vocea
mirelui și vocea miresei, pentru că țara va fi pustiită.

8 În acel timp, spune DOMNUL, vor scoate oasele
împăraților lui Iuda și oasele prinților lui și oasele
preoților și oasele profeților și oasele locuitorilor
Ierusalimului, din mormintele lor; 2 Și le vor întinde
înaintea soarelui și a lunii și a întregii oștiri a cerului,
pe care le-au iubit și cărora le-au servit și după care
au umblat și pe care le-au căutat și cărora li s-au
închinat; nu vor fi adunate nici nu vor fi îngropate; vor
fi ca balegă pe fața pământului. 3 Și moartea va fi
aleasă, mai degrabă decât viața, de toată rămășița
celor care rămân din această familie rea, de cei care
rămân în toate locurile unde îi vor fi alungat, spune
DOMNUL oștirilor. 4 Mai mult, tu să le spui: Astfel spune
DOMNUL: Vor cădea ei și nu se vor ridica? Se va abate
el și nu se va întoarce? 5 De ce atunci, acest popor al
Ierusalimului, a decăzut printr-o continuă decădere? Ei
țin tare înșelăciunea, refuză să se întoarcă. 6 Eu am dat
ascultare și am auzit, dar ei nu au vorbit drept; nimeni
nu s-a pocăit de stricăciunea lui, spunând: Ce am făcut?
Fiecare s-a întors la alergarea lui, precum calul se
aruncă în bătălie. 7 Da, barza în cer cunoaște timpurile
ei rânduite; și turturica și cocorul și rândunica păzesc
timpul venirii lor; dar poporul meu nu cunoaște judecata
DOMNULUI. 8 Cum ziceți: Noi suntem înțelepți și legea
DOMNULUI este cu noi? Iată, într-adevăr, în zadar a
făcut-o; tocul scribilor este în zadar. 9 Înțelepții sunt
rușinați, ei sunt descurajați și prinși; iată, au respins
cuvântul DOMNULUI; și ce înțelepciune este în ei? 10
De aceea voi da pe soțiile lor altora și câmpurile lor
celor care le vor moșteni, pentru că fiecare, de la cel
mai mic până la cel mai mare, este dedat la lăcomie,
de la profet până la preot, fiecare se poartă fals. 11
Fiindcă au vindecat vătămarea fiicei poporului meu cu
ușurătate, spunând: Pace, pace! când nu este pace. 12
Au fost ei rușinați că au comis urâciune? Nu, nu au fost
deloc rușinați, nici nu puteau să roșească; de aceea ei
vor cădea printre cei care cad; la timpul când îi cercetez
vor fi doborâți, spune DOMNUL. 13 Îi voi mistui într-
adevăr, spune DOMNUL; nu vor fi struguri în viță, nici
smochine în smochin și frunza se va ofili; și lucrurile pe
care le-am dat lor vor trece de la ei. 14 De ce ședem
liniștiți? Adunați-vă și să intrăm în cetățile apărate și să
tăcem acolo, pentru că DOMNUL Dumnezeul nostru
ne-a amuțit și ne-a dat apă cu fiere să bem, pentru
că am păcătuit împotriva DOMNULUI. 15 Am căutat
pacea, dar nimic bun nu a venit; și am căutat un timp
de sănătate dar, iată, tulburare. 16 Pufăitul cailor lui
s-a auzit din Dan; toată țara a tremurat la sunetul
nechezatului celor puternici ai lui; fiindcă au venit și au
mâncat țara și tot ce este în ea; cetatea și pe cei care
locuiau în ea. 17 Căci, iată, voi trimite printre voi șerpi,
năpârci, ce nu vor fi fermecate și vă vor mușca, spune
DOMNUL. 18 Când mă mângâi împotriva întristării
mele, îmi este leșinată inima în mine. 19 Iată, vocea
strigătului fiicei poporului meu din cauza celor care
locuiesc într-o țară îndepărtată: Nu este DOMNUL în
Sion? Nu este împăratul lui în Sion? De ce m-au mâniat
cu chipurile lor cioplite și cu deșertăciuni străine? 20
Secerișul a trecut, vara s-a sfârșit și noi nu suntem
salvați. 21 Pentru vătămarea fiicei poporului meu sunt
eu vătămat; sunt negru; m-a apucat înmărmurirea. 22
Nu este balsam în Galaad? Nu este un doctor acolo?
De ce atunci, nu se face vindecare fiicei poporului
meu?

9 De s-ar preface în ape, capul meu, și o fântână de
lacrimi, ochii mei, ca să plâng zi și noapte pentru cei
uciși ai fiicei poporului meu! **2** De aș fi avut în pustie un
loc de găzduire pentru călători; ca să las pe poporul
meu și să plec de la ei! Pentru că ei toți sunt adulteri,
o adunare de oameni perfizi. **3** Și ei își încordează
limbile, arcul lor de minciuni; dar nu sunt viteji pentru
adevărul de pe pământ, pentru că merg din rău în rău
și nu mă cunosc, spune DOMNUL. **4** Luați bine seama,
fiecare la aproapele său, și să nu vă încredeți în niciun
frate, pentru că fiecare frate va piedica mult și fiecare
prieten va umbla cu defăimări. **5** Și fiecare va înșela pe
aproapele său și nu va vorbi adevărul; și-au învățat
limba să vorbească minciuni și se obosesc ca să facă
nelegiuire. **6** Locuința ta este în mijlocul înșelăciunii;
prin înșelăciune ei refuză să mă cunoască, spune
DOMNUL. **7** De aceea astfel spune DOMNUL oștirilor:
Iată, îi voi topi și îi voi încerca, pentru că ce altceva
aș putea face pentru fiica poporului meu? **8** Limba lor
este precum o săgeată trasă, vorbește înșelăciune;
unul vorbește pașnic cu gura lui aproapelui său, dar în
inima lui el își întinde cursa. **9** Să nu îi cercetez eu
pentru acestea? spune DOMNUL; să nu fie sufletul
meu răzbunat pe o națiune ca aceasta? **10** Pentru
munți voi ridica plânset și bocet; și o plângere pentru
locuințele pustiei, deoarece sunt arse de tot, încât
nimeni nu poate trece prin ele; nici nu se poate auzi
vocea vitelor; deopotrivă pasărea cerurilor și fiara au
fugit; s-au dus. **11** Și eu voi face Ierusalimul ruine și o
vizuină de dragoni; și voi face cetățile lui Iuda un pustiu,
fără vreun locuitor. **12** Cine este omul înțelept, ca să
înțeleagă aceasta? Și cui i-a vorbit gura DOMNULUI,
ca să vestească aceasta, pentru ce a pierit țara și a
ars ca o pustie, încât nimeni nu trece prin ea? **13** Și
DOMNUL spune: Deoarece ei au părăsit legea mea
pe care am pus-o înaintea lor, și nu au ascultat de
vocea mea, nici nu au umblat în aceasta; **14** Ci au
umblat după închipuirea inimii lor proprii și după Baali
precum i-au învățat părinții lor; **15** De aceea astfel
spune DOMNUL oștirilor, Dumnezeul lui Israel: Iată, voi
hrăni acest popor cu pelin și le voi da să bea apă cu
fiere. **16** Îi voi împrăștia printre păgâni, pe care nici ei
nici părinții lor nu i-au cunoscut; și voi trimite o sabie
după ei, până îi voi fi mistuit. **17** Astfel spune DOMNUL
oștirilor: Luați aminte și chemați femeile care jelesc, și
ele să vină; și trimiteți după femei iscusite, și ele să
vină; **18** Și să se grăbească ele și să înalțe un bocet
pentru noi, ca din ochii noștri să curgă lacrimi și din
pleoapele noastre să țâșnească ape. **19** Fiindcă o voce
de jale se aude din Sion: Cum suntem prădați! Suntem
foarte încurcați, deoarece am părăsit țara, deoarece
locuințele noastre ne-au lepădat. **20** Totuși ascultați
cuvântul DOMNULUI, voi femeilor, și să primească
urechea voastră cuvântul gurii lui și învățați-le pe fiicele
voastre bocetul și fiecare, pe vecina ei, plângerea. **21**
Pentru că moartea s-a urcat prin ferestrele noastre și a
intrat în palatele noastre, pentru a-i stârpi pe copiii de
afară și pe tinerii de pe străzi. **22** Vorbește: Astfel spune
DOMNUL: Chiar trupurile moarte ale oamenilor vor
cădea ca balega pe câmpul deschis și ca snopul după
secerător și nimeni nu le va aduna. **23** Astfel spune
DOMNUL: Să nu se laude înțeleptul cu înțelepciunea
lui, nici cel puternic să nu se fălească cu puterea lui,
bogatul să nu se fălească în bogățiile lui; **24** Ci cel ce se
fălește să se fălească cu aceasta: că înțelege și că mă
cunoaște, că eu sunt DOMNUL, care lucrez cu bunătate
iubitoare, care fac judecată și dreptate pe pământ,
pentru că în acestea mă desfătez, spune DOMNUL.
25 Iată, vin zilele, spune DOMNUL, că îi voi pedepsi
pe toți cei circumciși împreună cu cei necircumciși; **26**
Egiptul și Iuda și Edom și copiii lui Amon și Moab și toți
cei din cele mai îndepărtate colțuri, care locuiesc în
pustie, pentru că toate aceste națiuni sunt necircumcise
și toată casa lui Israel este necircumcisă în inimă.

10 Ascultați cuvântul pe care DOMNUL vi-l vorbește,
casă a lui Israel; **2** Astfel spune DOMNUL: Nu
învățați calea păgânilor și nu vă descurajați la semnele
cerurilor, pentru că păgânii sunt îngroziți de ele. **3**
Pentru că obiceiurile popoarelor sunt deșertăciune,
pentru că unul taie un copac din pădure, lucrarea
mâinilor meșteșugarului, cu securea. **4** Ei îl împodobesc
cu argint și cu aur; îl fixează cu cuie și cu ciocane,
ca să nu se miște. **5** Ei sunt drepți ca un palmier,
dar nu vorbesc; trebuie să fie cărați, deoarece nu
pot merge singuri. Nu vă temeți de ei; căci nu pot
face rău și nici nu este în puterea lor să facă bine. **6**
Deoarece nu este nimeni asemenea ție, DOAMNE;
tu ești mare și numele tău este mare în putere. **7**
Cine nu s-ar teme de tine, Împărate al națiunilor?
Pentru că ție ți se cuvine teama; deoarece printre toți
înțelepții națiunilor și în toate împărățiile lor, nu este
nimeni asemenea ție. **8** Dar ei sunt cu toții neghiobi și
nebuni; trunchiul este o doctrină a deșertăciunilor. **9**
Argintul întins în plăci este adus din Tarsis și aurul din
Ufaz, lucrarea meșteșugarului și a mâinilor topitorului;
albastru și purpuriu este îmbrăcămintea lor; toate sunt
lucrarea celor iscusiți. **10** Dar DOMNUL este adevăratul
Dumnezeu, el este Dumnezeul cel viu și un împărat
veșnic; la furia lui pământul se va cutremura și națiunile
nu vor fi în stare să suporte indignarea lui. **11** Astfel
să le spuneți: Dumnezeii care nu au făcut cerurile și
pământul, ei, chiar ei, vor pieri de pe pământ și de
sub aceste ceruri. **12** El a făcut pământul prin puterea
lui, el a întemeiat lumea prin înțelepciunea lui și a
întins cerurile prin discernământul lui. **13** Când își înalță

vocea, o mulțime de ape sunt în ceruri, și el face aburii
să se înalțe de la marginile pământului; el face fulgere
împreună cu ploaia și scoate vântul din tezaurele lui.
14 Fiecare este neghiob în cunoaștere; fiecare topitor
este încurcat de chipul cioplit; căci chipul lui turnat este
falsitate și nu este suflare în ele. 15 Sunt deșertăciune
și lucrarea înșelătoriilor; vor pieri în timpul cercetării
lor. 16 Partea lui Iacob nu este ca ei, pentru că el
este făuritorul a toate lucrurile; și Israel este toiagul
moștenirii lui: DOMNUL oștirilor este numele lui. 17
Strânge-ți lucrurile tale din țară, locuitor al fortăreței.
18 Pentru că astfel spune DOMNUL: Iată, de data
aceasta voi azvârli pe locuitorii țării și îi voi strâmtora,
ca ei să afle cum este. 19 Vai mie din cauza vătămării
mele! Rana mea este apăsătoare; dar eu am spus: Cu
adevărat aceasta este o durere și trebuie să o sufăr. 20
Cortul meu este prădat și toate frânghiile mele sunt
rupte; copiii mei au ieșit de la mine și nu mai sunt; nu
mai este nimeni să îmi întindă cortul și să îmi ridice
perdele. 21 Pentru că păstorii au devenit neghiobi și nu
l-au căutat pe DOMNUL; de aceea nu vor prospera și
toate turmele lor vor fi împrăștiate. 22 Iată, zgomotul
unui zvon a venit și o mare răscoală din țara de nord,
ca să prefacă cetățile lui Iuda într-un pustiu și o vizuină
de dragoni. 23 DOAMNE, știu că nu în om este calea
sa; nu ține de omul care umblă să își îndrepte pașii săi.
24 Corectează-mă, DOAMNE, dar cu judecată, nu în
mânia ta, ca nu cumva să mă nimicești. 25 Toarnă-
ți furia asupra păgânilor care nu te cunosc și asupra
familiilor care nu cheamă numele tău, pentru că l-au
mâncat pe Iacob și l-au înghițit și l-au mistuit și i-au
pustiit locuința.

11 Cuvântul care a venit la Ieremia de la DOMNUL,
spunând: 2 Ascultați cuvintele acestui legământ
și vorbiți bărbaților lui Iuda și locuitorilor Ierusalimului;
3 Și spune-le: Astfel spune DOMNUL Dumnezeul lui
Israel: Blestemat fie omul care nu ascultă de cuvintele
acestui legământ, 4 Pe care l-am poruncit părinților
voștri în ziua în care i-am scos din țara Egiptului, din
cuptorul de fier, spunând: Ascultați de vocea mea și
faceți-le, conform cu toate cele ce vă poruncesc, astfel
veți fi poporul meu și eu voi fi Dumnezeul vostru; 5 Ca
să împlinesc jurământul pe care l-am jurat părinților
voștri, să le dau o țară în care curge lapte și miere,
precum este în această zi. Atunci am răspuns și am
spus: Așa să fie, DOAMNE. 6 Atunci DOMNUL mi-a
spus: Vestește toate aceste cuvinte în cetățile lui Iuda
și pe străzile Ierusalimului, spunând: Ascultați cuvintele
acestui legământ și faceți-le. 7 Pentru că i-am avertizat
cu stăruință pe părinții voștri în ziua în care i-am scos
din țara Egiptului, până în această zi, sculându-mă
devreme și avertizându-i, spunând: Ascultați de vocea
mea. 8 Totuși ei nu au ascultat de mine, nici nu și-au
plecat urechea, ci fiecare a umblat în închipuirea inimii
lui rele; de aceea voi aduce asupra lor toate cuvintele
acestui legământ, pe care li le-am poruncit să le facă;
dar nu le-au făcut. 9 Și DOMNUL mi-a spus: S-a găsit
o uneltire printre bărbații lui Iuda și printre locuitorii
Ierusalimului. 10 Ei s-au întors la nelegiuirile strămoșilor
lor, care au refuzat să asculte cuvintele mele; și au
mers după alți dumnezei, pentru a le servi; casa lui
Israel și casa lui Iuda au rupt legământul meu pe care
l-am făcut cu părinții lor. 11 De aceea astfel spune
DOMNUL: Iată, voi aduce asupra lor răul de care nu
vor fi în stare să scape; și chiar dacă vor striga către
mine, eu nu le voi da ascultare. 12 Atunci cetățile lui
Iuda și locuitorii Ierusalimului vor merge și vor striga
către dumnezeii cărora le oferă tămâie; dar nicidecum
ei nu îi vor salva în timpul tulburării lor. 13 Căci conform
cu numărul cetăților tale au fost dumnezeii tăi, Iudo; și
conform cu numărul străzilor Ierusalimului ați ridicat voi
altare acelui lucru rușinos, altare pentru a arde tămâie
lui Baal. 14 De aceea tu nu te ruga pentru acest popor,
nici nu înălța strigăt sau rugăciune pentru ei, pentru că
nu îi voi asculta în timpul în care vor striga către mine
din cauza tulburării lor. 15 Ce are preaiubita mea a
face în casa mea, văzând că ea a lucrat cu desfrânare
cu mulți și carnea cea sfântă este luată de la tine?
Când faci răul, atunci te bucuri. 16 DOMNUL ți-a pus
numele: Un măslin verde, frumos și cu rod plăcut; cu
zgomotul unui mare tumult el a aprins focul peste el și
ramurile lui sunt rupte. 17 Pentru că DOMNUL oștirilor,
care te-a sădit, a pronunțat răul împotriva ta, datorită
răutății casei lui Israel și casei lui Iuda, pe care au
făcut-o împotriva lor înșiși, pentru a mă provoca la
mânie prin oferirea de tămâie lui Baal. 18 Și DOMNUL
mi-a dat cunoașterea acesteia, și eu știu; atunci mi-ai
arătat faptele lor. 19 Dar eu eram ca un miel sau un
bou care este adus la măcelărire; și nu am știut că ei
plănuiau planuri împotriva mea, spunând: Să distrugem
pomul cu rodul lui și să îl stârpim din țara celor vii, ca
numele lui să nu mai fie amintit. 20 Dar tu, DOAMNE al
oștirilor, care judeci cu dreptate, care încerci rărunchii
și inima, lasă-mă să văd răzbunarea ta asupra lor,
pentru că ție ți-am descoperit cauza mea. 21 De aceea
astfel spune DOMNUL despre bărbații din Anatot, care
îți caută viața, spunând: Să nu profețești în numele
DOMNULUI, ca să nu mori de mâna noastră; 22 De
aceea astfel spune DOMNUL oștirilor: Iată, eu îi voi
pedepsi; tinerii vor muri de sabie; fiii lor și fiicele lor vor
muri de foamete; 23 Și nu va fi nici[o] rămășiță din ei,
pentru că voi aduce răul peste bărbații din Anatot, în
anul cercetării lor.

12 Drept ești tu, DOAMNE, mă cert cu tine; totuși
lasă-mă să vorbesc cu tine despre judecățile tale;
Pentru ce prosperă calea celor stricați? Pentru ce sunt
fericiți toți cei care se poartă foarte perfid? **2** Tu i-ai
sădit, da, au prins rădăcină: cresc, da, ei aduc rod;
tu ești aproape în gura lor și departe de rărunchii lor.
3 Dar tu, DOAMNE, mă cunoști; tu m-ai văzut și mi-
ai încercat inima față de tine; trage-i afară ca pe oi
pentru măcelărire și pregătește-i pentru ziua măcelului.
4 Cât timp va jeli țara și se vor ofili ierburile de pe
fiecare câmp, din cauza stricăciunii celor care locuiesc
în ea? Fiarele și păsările sunt mistuite, pentru că ei
au spus: El nu va vedea ultimul nostru sfârșit. **5** Dacă
ai alergat cu pedeștrii și ei te-au obosit, atunci cum
poți tu să te întreci cu caii? Și dacă în țara păcii, în
care te încrezi, ei te-au obosit, atunci cum vei face
când se umflă Iordanul? **6** Deoarece chiar frații tăi
și casa tatălui tău, chiar ei s-au purtat cu perfidie cu
tine; da, au chemat o mulțime după tine; să nu îi crezi
când îți vorbesc cuvinte frumoase. **7** Mi-am părăsit
casa, mi-am lăsat moștenirea; am dat-o pe preaiubita
sufletului meu în mâna dușmanilor ei. **8** Moștenirea
mea este pentru mine ca un leu în pădure; strigă
împotriva mea: de aceea am urât-o. **9** Moștenirea mea
este pentru mine ca o pasăre pestriță, păsările de
jur împrejur sunt împotriva ei; Veniți, adunați pe toate
fiarele câmpului, veniți să mâncați. **10** Mulți păstori au
distrus via mea, au călcat în picioare partea mea, au
făcut din partea mea plăcută o pustie părăsită. **11** Ei au
pustiit-o, și fiind pustiită, aceasta jelește înaintea mea;
toată țara este pustiită, pentru că nimeni nu o pune la
inimă. **12** Prădătorii au venit pe toate înălțimile, prin
pustie, pentru că sabia DOMNULUI va nimici de la o
margine a țării până la cealaltă margine a țării: nicio
carne nu va avea pace. **13** Ei au semănat grâu dar vor
secera spini; s-au supus durerii dar nu le va folosi; și
vor fi rușinați de veniturile voastre din cauza mâniei
înverșunate a DOMNULUI. **14** Astfel spune DOMNUL
împotriva tuturor vecinilor mei cei răi, care se ating
de moștenirea pe care am dat-o poporului meu Israel
să o moștenească: Iată, îi voi smulge din țara lor și
voi smulge casa lui Iuda din mijlocul lor. **15** Și se va
întâmpla, după ce îi voi fi smuls că mă voi întoarce și
voi avea milă de ei și îi voi aduce înapoi, pe fiecare
om la moștenirea lui și pe fiecare om în țara lui. **16** Și
se va întâmpla, dacă vor învăța cu toată atenția căile
poporului meu, ca să jure pe numele meu: DOMNUL
trăiește; precum au învățat pe poporul meu să jure
pe Baal; atunci vor fi zidiți în mijlocul poporului meu.
17 Dar dacă nu vor asculta de mine, voi smulge în
întregime și voi nimici acea națiune, spune DOMNUL.

13 Astfel îmi spune DOMNUL: Du-te și ia-ți un brâu
de in și pune-l pe coapsele tale, dar să nu îl pui
în apă. **2** Astfel, am luat un brâu conform cuvântului
DOMNULUI, și l-am pus pe coapsele mele. **3** Și
cuvântul DOMNULUI a venit la mine a doua oară,
spunând: **4** Ia brâul pe care l-ai luat, care este pe
coapsele tale, și ridică-te, du-te la Eufrat și ascunde-l
acolo în crăpătura stâncii. **5** Astfel, am mers și l-am
ascuns lângă Eufrat, precum DOMNUL mi-a poruncit.
6 Și s-a întâmplat după multe zile, că DOMNUL mi-
a spus: Ridică-te, du-te la Eufrat și ia de acolo brâul,
despre care ți-am poruncit să îl ascunzi acolo. **7** Atunci
am mers la Eufrat și am săpat și am luat brâul din locul
în care l-am ascuns; și, iată, brâul era stricat, nu era
bun de nimic. **8** Atunci cuvântul DOMNULUI a venit
la mine, spunând: **9** Astfel spune DOMNUL: În felul
acesta voi strica mândria lui Iuda și mândria cea mare
a Ierusalimului. **10** Acest popor rău, care refuză să
asculte cuvintele mele, care umblă după închipuirea
inimii lor și umblă după alți dumnezei, pentru a le servi
și pentru a li se închina, va fi ca acest brâu, care nu
este bun de nimic. **11** Căci precum brâul se lipește de
coapsele unui om, astfel am lipit de mine toată casa lui
Israel și toată casa lui Iuda, spune DOMNUL; ca să îmi
fie popor și nume și ca laudă și glorie; dar ei au refuzat
să asculte. **12** De aceea tu să le vorbești acest cuvânt:
Astfel spune DOMNUL Dumnezeul lui Israel: Fiecare
burduf va fi umplut cu vin; și ei îți vor spune: Nu știm
noi, fără îndoială, că fiecare burduf va fi umplut cu vin?
13 Atunci tu să le spui: Astfel spune DOMNUL: Iată, voi
umple pe toți locuitorii acestei țări, chiar pe împărații
care șed pe tronul lui David și pe preoți și pe profeți și
pe toți locuitorii Ierusalimului, cu beție. **14** Și îi voi zdrobi
pe unul de altul, chiar pe părinți și pe fii împreună,
spune DOMNUL; nu mă voi îndura, nici nu voi cruța,
nici nu voi avea milă, ci îi voi nimici. **15** Ascultați și
aplecați urechea, nu fiți mândri, pentru că DOMNUL a
vorbit. **16** Dați glorie DOMNULUI Dumnezeului vostru,
înainte ca el să aducă întunericul și înainte ca picioarele
voastre să se poticnească de munții întunecați, și, în
timp ce căutați lumină, el o schimbă în umbra morții
și o face întuneric gros. **17** Dar dacă nu veți asculta
aceasta, sufletul meu va plânge în locuri tainice pentru
mândria voastră; și ochiul meu va plânge amar și îi vor
curge lacrimi, pentru că turma DOMNULUI este dusă
în captivitate. **18** Spune împăratului și împărătesei:
Umiliți-vă, așezați-vă, pentru că principatele voastre vor
cădea, coroana gloriei voastre. **19** Cetățile sudului vor
fi închise și nimeni nu le va deschide; Iuda va fi dus
captiv cu totul, va fi dus captiv în întregime. **20** Ridicați-
vă ochii și priviți la cei care vin din nord; unde este
turma care ți-a fost dată, frumoasa ta turmă? **21** Ce vei
spune când el te va pedepsi? Pentru că i-ai învățat

să fie căpetenii și ca mai mari peste tine; nu te vor
cuprinde întristări, ca pe o femeie în durerile nașterii?
22 Și dacă tu spui în inima ta: Pentru ce au venit aceste
lucruri asupra mea? Pentru mărimea nelegiuirii tale au
fost descoperite poalele tale și călcâiele tale au fost
dezgolite. 23 Poate etiopianul să își schimbe pielea,
sau leopardul petele lui? Atunci ați putea să faceți bine,
și voi care sunteți obișnuiți să faceți rău. 24 De aceea îi
voi împrăștia ca paiul care trece cu vântul pustiei. 25
Acesta este sorțul tău, partea măsurilor tale de la mine,
spune DOMNUL, pentru că m-ai uitat și te-ai încrezut
în falsitate. 26 De aceea îți voi descoperi eu poalele
tale peste fața ta și ți se va vedea rușinea. 27 Am văzut
adulterele tale și nechezăturile tale, desfrânările curviei
tale și urâciunile tale pe dealuri și pe câmp. Vai ție,
Ierusalime! Nu vei fi tu curățit? Când se va întâmpla?

14 Cuvântul DOMNULUI care a venit la Ieremia
referitor la secetă. 2 Iuda jelește și porțile acestuia
lâncezesc; ele sunt negre până la pământ; și strigătul
Ierusalimului s-a înălțat. 3 Și nobilii lor au trimis pe cei
mici ai lor la ape; ei au ajuns la gropi și nu au găsit
apă; s-au întors cu vasele lor goale; au fost rușinați
și încurcați și și-au acoperit capetele. 4 Pentru că
pământul este crăpat, pentru că nu a fost ploaie pe
pământ, plugarii s-au rușinat, și-au acoperit capetele.
5 Da, cerboaica a născut în câmp și și-a părăsit puii,
pentru că nu era iarbă. 6 Și măgarii sălbatici au stat
pe înălțimi, au adulmecat vântul ca dragonii; ochii li s-
au sfârșit, pentru că nu era iarbă. 7 DOAMNE, deși
nelegiuirile noastre mărturisesc împotriva noastră, fă
tu aceasta pentru numele tău, pentru că decăderile
noastre sunt multe; noi am păcătuit împotriva ta. 8
O, speranța lui Israel, salvatorul acestuia în timp de
tulburare, de ce să fii tu ca un străin în țară și ca un
călător care se abate să găzduiască pentru o noapte?
9 De ce să fii ca un om înmărmurit, ca un bărbat
puternic care nu poate salva? Totuși tu, DOAMNE,
ești în mijlocul nostru și noi ne numim după numele
tău; nu ne lăsa. 10 Astfel spune DOMNUL către acest
popor: Bine le-a plăcut să rătăcească, nu și-au oprit
picioarele, de aceea DOMNUL nu îi primește; își va
aminti acum nelegiuirea lor și va cerceta păcatele
lor. 11 Atunci DOMNUL mi-a spus: Nu te ruga pentru
acest popor pentru binele lor. 12 Când vor posti nu le
voi asculta strigătul; și când ei aduc ofrandă arsă și
un dar, nu le voi primi; ci îi voi mistui cu sabie și cu
foamete și cu ciumă. 13 Atunci am spus: Ah, Doamne
DUMNEZEULE! Iată, profeții le spun: Nu veți vedea
sabia, nici nu veți avea foamete; ci vă voi da pace
sigură în acest loc. 14 Atunci DOMNUL mi-a spus:
Profeții profețesc minciuni în numele meu; nu eu i-am
trimis, nici nu le-am poruncit, nici nu le-am vorbit; ei vă
profețesc o viziune falsă și ghicire și un lucru de nimic
și înșelăciunea inimii lor. 15 De aceea astfel spune
DOMNUL referitor la profeții care profețesc în numele
meu și pe care eu nu i-am trimis, totuși ei spun: Nu
va fi sabie și foamete în această țară. Prin sabie și
foamete vor fi acei profeți mistuiți. 16 Și poporul către
care ei profețesc va fi aruncat pe străzile Ierusalimului
din cauza foametei și a sabiei; și nu vor avea pe nimeni
să îi îngroape pe ei, pe soțiile lor, pe fiii lor sau pe
fiicele lor, pentru că voi vărsa stricăciunea lor asupra
lor. 17 De aceea tu să le spui acest cuvânt: Ochii mei
să curgă cu lacrimi noapte și zi și să nu înceteze,
pentru că fiica fecioară a poporului meu este zdrobită
cu o mare spărtură, cu o lovitură foarte apăsătoare. 18
Dacă ies la câmp, atunci, iată, pe cei uciși cu sabia!
Și dacă intru în cetate, atunci, iată, pe cei care sunt
bolnavi de foamete! Da, deopotrivă profetul și preotul
vor merge într-o țară pe care nu o cunosc. 19 Ai
respins tu în întregime pe Iuda? a detestat sufletul tău
Sionul? De ce ne-ai lovit și nu este vindecare pentru
noi? Am căutat pace și nu este nici[un] bine; și un
timp de vindecare și, iată, tulburare! 20 Recunoaștem,
DOAMNE, stricăciunea noastră și nelegiuirea părinților
noștri, pentru că noi am păcătuit împotriva ta. 21 Nu ne
detesta, pentru numele tău, nu dezonora tronul gloriei
tale; amintește-ți, nu rupe legământul tău cu noi. 22
Sunt printre deșertăciunile neamurilor vreunii care pot
să dea ploaie? Sau pot cerurile să dea averse de ploi?
Nu ești tu acela, DOAMNE Dumnezeul nostru? De
aceea noi te vom aștepta, pentru că tu ai făcut toate
acestea.

15 Atunci DOMNUL mi-a spus: Chiar dacă Moise
și Samuel ar sta în picioare înaintea mea, totuși
mintea mea nu ar putea fi spre acest popor; alungă-i de
la fața mea și lasă-i să plece. 2 Și se va întâmpla, dacă
îți vor spune: Încotro să mergem? atunci tu să le spui:
Astfel spune DOMNUL; Cei care sunt pentru moarte, la
moarte; și cei care sunt pentru sabie, la sabie; și cei
care sunt pentru foamete, la foamete; și cei care sunt
pentru captivitate, în captivitate. 3 Și voi rândui asupra
lor patru feluri de pedepse, spune DOMNUL: sabia ca
să ucidă, și câinii ca să sfâșie, și păsările cerului și
fiarele pământului ca să mănânce și să nimicească. 4 Și
îi voi da să fie împrăștiați în toate împărățiile pământului,
din cauza lui Manase fiul lui Ezechia împăratul lui Iuda,
pentru ceea ce a făcut în Ierusalim. 5 Fiindcă cine
va avea milă de tine, Ierusalime? Sau cine te va jeli?
Sau cine se va abate pentru a te întreba ce mai faci?
6 Tu m-ai părăsit, spune DOMNUL, ai mers înapoi;
de aceea îmi voi întinde mâna împotriva ta și te voi
nimici; m-am săturat de pocăință. 7 Și îi voi vântura
cu o furcă la porțile țării; îi voi văduvi de copii, voi

nimici poporul meu: deoarece ei nu s-au întors de
la căile lor. 8 Văduvele lor mi s-au înmulțit mai mult
decât nisipul mărilor; am adus asupra lor, împotriva
mamei tinerilor, un prădător la amiază; l-am făcut să
cadă asupra lor dintr-odată și terori asupra cetății. 9
Cea care a născut șapte, lâncezește; și-a dat duhul;
soarele ei a apus pe când era încă ziuă; a fost rușinată
și încurcată; și rămășița lor o voi da sabiei înaintea
dușmanilor lor, spune DOMNUL. 10 Vai mie, mama
mea, că m-ai născut un om al certei și un om al luptei
pentru tot pământul! Nici nu am împrumutat cu camătă,
nici nu am împrumutat de la oameni cu camătă; totuși
fiecare dintre ei mă blestemă. 11 DOMNUL a spus: Cu
adevărat va fi bine pentru rămășița ta; cu adevărat voi
face ca dușmanul să se poarte bine cu tine în timpul
răului și în timpul nenorocirii. 12 Se va frânge fierul?
fierul de la nord și arama? 13 Averea ta și tezaurele
tale le voi da ca pradă fără preț; și aceasta pentru toate
păcatele tale, chiar în toate granițele tale. 14 Și te voi
face să treci cu dușmanii tăi într-o țară pe care nu o
cunoști, pentru că în mânia mea s-a aprins un foc ce
va arde peste voi. 15 DOAMNE, tu știi; amintește-ți de
mine și cercetează-mă și răzbună-mă de persecutorii
mei; pentru îndelunga ta răbdare, nu mă lua; știi că
pentru tine am suferit mustrare. 16 Cuvintele tale au
fost găsite și eu le-am mâncat; și cuvântul tău a fost
pentru mine veselia și bucuria inimii mele, pentru că eu
sunt chemat după numele tău, DOAMNE Dumnezeul
oștirilor. 17 Eu nu am șezut în adunarea batjocoritorilor,
nici nu m-am bucurat; am șezut singur din cauza mâinii
tale, pentru că m-ai umplut cu indignare. 18 De ce
este durerea mea neîncetată și rana mea incurabilă și
refuză să fie vindecată? Vei fi tu în întregime pentru
mine ca un mincinos și ca ape care lipsesc? 19 De
aceea astfel spune DOMNUL: Dacă te întorci, atunci te
voi aduce înapoi și vei sta în picioare înaintea mea; și
dacă scoți ce este prețios din ce este nemernic, vei fi
precum gura mea; să se întoarcă ei la tine, dar tu să nu
te întorci la ei. 20 Și te voi face pentru acest popor un
zid întărit de aramă; și ei vor lupta împotriva ta, dar
nu te vor învinge, pentru că eu sunt cu tine pentru a
te salva și a te elibera, spune DOMNUL. 21 Și te voi
elibera din mâna celor stricați și te voi răscumpăra din
mâna tiranilor.

16 Cuvântul DOMNULUI a venit de asemenea la
mine, spunând: 2 Să nu îți iei o soție, nici să nu
ai fii sau fiice în acest loc. 3 Pentru că astfel spune
DOMNUL referitor la fiii și referitor la fiicele care s-au
născut în acest loc și referitor la mamele lor care i-
au născut și referitor la părinții lor care i-au născut
în această țară: 4 Vor muri de morți apăsătoare; nu
vor fi plânși; nici nu vor fi îngropați; ci vor fi ca balega
pe fața pământului și vor fi mistuiți de sabie și de
foamete; și trupurile lor moarte vor fi hrană pentru
păsările cerului și pentru fiarele pământului. 5 Pentru
că astfel spune DOMNUL: Nu intra în casa de jelire,
nici nu merge să îi plângi sau să îi jelești, pentru că am
luat pacea mea de la acest popor, spune DOMNUL,
chiar bunătatea iubitoare și îndurările. 6 Deopotrivă
cei mari și cei mici vor muri în această țară; ei nu vor
fi îngropați, nici oamenii nu vor plânge pentru ei, nici
nu se vor tăia, nici nu se vor face cheli pentru ei; 7
Nici nu se vor sfâșia oamenii pentru ei în jale, ca să
îi mângâie pentru cel mort; nici nu le vor da oamenii
paharul mângâierii să bea pentru tatăl lor sau pentru
mama lor. 8 De asemenea să nu intri în casa de ospăț,
pentru a ședea cu ei să mănânci și să bei. 9 Pentru că
astfel spune DOMNUL oștirilor, Dumnezeul lui Israel:
Iată, voi face să înceteze din acest loc, în ochii voștri
și în zilele voastre, vocea veseliei și vocea bucuriei,
vocea mirelui și vocea miresei. 10 Și se va întâmpla,
când vei arăta acestui popor toate aceste cuvinte
și ei îți vor spune: Pentru ce a pronunțat DOMNUL
tot acest mare rău împotriva noastră? Sau care este
nelegiuirea noastră? Sau care este păcatul nostru pe
care l-am făcut împotriva DOMNULUI Dumnezeului
nostru? 11 Atunci tu să le spui: Deoarece părinții voștri
m-au părăsit, spune DOMNUL, și au umblat după alți
dumnezei și le-au servit și li s-au închinat și m-au
părăsit și nu au păzit legea mea; 12 Și voi ați făcut
mai rău decât părinții voștri; fiindcă, iată, voi umblați
fiecare după închipuirea inimii lui rele, ca să nu îmi
dea ascultare; 13 De aceea vă voi arunca afară din
această țară, într-o țară pe care nu o cunoașteți, nici
voi nici părinții voștri; și veți servi altor dumnezei zi și
noapte, acolo unde nu vă voi arăta favoare. 14 De
aceea, iată, vin zilele, spune DOMNUL, că nu va mai fi
spus: DOMNUL trăiește, cel care i-a scos pe copiii lui
Israel din țara Egiptului; 15 Ci, DOMNUL trăiește, cel
care i-a scos pe copiii lui Israel din țara de la nord și din
toate țările în care i-a alungat, și îi voi aduce din nou
în țara lor pe care am dat-o părinților lor. 16 Iată, voi
trimite după mulți pescari, spune DOMNUL, și ei îi vor
pescui; și după aceea voi trimite după mulți vânători și
ei îi vor vâna de pe orice munte și de pe orice deal și
din găurile stâncilor. 17 Pentru că ochii mei sunt asupra
tuturor căilor lor; ele nu sunt ascunse de la fața mea,
nici nelegiuirea lor nu este ascunsă dinaintea ochilor
mei. 18 Și mai întâi le voi răsplăti dublu nelegiuirea lor
și păcatul lor, pentru că mi-au întinat țara, au umplut
moștenirea mea cu trupurile moarte ale lucrurilor lor
detestabile și urâcioase. 19 DOAMNE, puterea mea și
fortăreața mea și adăpostul meu în ziua nenorocirii,
neamurile vor veni la tine de la marginile pământului
și vor spune: Cu adevărat părinții noștri au moștenit

minciuni, deșertăciune și lucruri care nu folosesc la
nimic. 20 Își va face un om dumnezei pentru el însuși,
și ei nu sunt dumnezei? 21 De aceea, iată, de data
aceasta îi voi face să cunoască, îi voi face să cunoască
mâna mea și puterea mea; și vor cunoaște că numele
meu este DOMNUL.

17 Păcatul lui Iuda este scris cu un toc de fier și cu
vârful unui diamant; este gravat pe tăblița inimii
lor și pe coarnele altarelor voastre; 2 În timp ce copiii
lor își amintesc de altarele lor și de altarele lor lângă
copacii verzi de pe dealurile înalte. 3 O, muntele meu
în câmp, eu voi da averea ta și toate tezaurele tale ca
pradă, și înălțimile tale pentru păcat, în toate granițele
tale. 4 Și tu, chiar tu însuți, vei renunța la moștenirea
ta pe care ți-o dădusem; și te voi face să servești
dușmanilor tăi în țara pe care nu o cunoști, pentru
că ați aprins în mânia mea un foc, ce va arde pentru
totdeauna. 5 Astfel spune DOMNUL: Blestemat fie omul
care se încrede în om și care își face carnea braț al său
și a cărui inimă se depărtează de DOMNUL. 6 Fiindcă
el va fi ca un rug într-un loc uscat, și nu va vedea când
vine binele; ci va locui în locurile arse ale pustiei, într-
un pământ sărat și nelocuit. 7 Binecuvântat este omul
care se încrede în DOMNUL și a cărui speranță este
DOMNUL. 8 Pentru că el va fi ca un copac sădit lângă
ape și care își întinde rădăcinile lângă râu și nu va
vedea când vine arșița, ci frunza lui va fi verde; și nu se
va îngrijora în anul de secetă, nici nu va înceta de la a
da rod. 9 Inima [este] mai înșelătoare decât toate și
este nespus de stricată: cine o poate cunoaște? 10 Eu
DOMNUL cercetez inima, eu încerc rărunchii, ca să
dau fiecărui om conform căilor lui și conform rodului
facerilor sale. 11 Precum potârnichea clocește ouă pe
care nu le-a făcut, astfel cel care obține bogății, dar nu
pe drept, le va lăsa la jumătatea zilelor lui și la sfârșitul
lui va fi un nebun. 12 Un tron înalt glorios de la început
este locul sanctuarului nostru. 13 DOAMNE, speranța
lui Israel, toți cei care te părăsesc vor fi rușinați, și cei
care se depărtează de mine vor fi scriși pe pământ,
pentru că l-au părăsit pe DOMNUL, fântâna apelor vii.
14 Vindecă-mă, DOAMNE, și voi fi vindecat; salvează-
mă, și voi fi salvat, pentru că tu ești lauda mea. 15
Iată, ei îmi spun: Unde este cuvântul DOMNULUI? Să
vină acum. 16 Cât despre mine, eu nu m-am grăbit
să încetez a fi un păstor care te urmează; nici nu am
dorit eu ziua cea jalnică; tu știi; ceea ce a ieșit de pe
buzele mele a fost drept înaintea ta. 17 Nu fi o teroare
pentru mine: tu ești speranța mea în ziua răului. 18 Să
fie încurcați cei care mă persecută, dar nu mă lăsa să
fiu eu încurcat; să fie ei descurajați, dar să nu fiu eu
descurajat; adu asupra lor ziua răului și nimicește-i cu
o dublă nimicire. 19 Astfel mi-a spus DOMNUL: Du-
te și stai în picioare la poarta copiilor poporului, prin
care împărații lui Iuda intră și prin care ei ies afară, și
la toate porțile Ierusalimului; 20 Și spune-le: Ascultați
cuvântul DOMNULUI, voi împărați ai lui Iuda și tot Iuda
și toți locuitorii Ierusalimului, care intrați pe aceste porți;
21 Astfel spune DOMNUL: Luați seama la voi înșivă
și nu purtați nicio povară în ziua sabatului, nici nu o
aduceți pe porțile Ierusalimului; 22 Nici nu scoateți vreo
povară din casele voastre în ziua sabatului, nici nu
faceți vreo lucrare, ci sfințiți ziua sabatului, precum am
poruncit părinților voștri. 23 Dar ei nu au făcut ce am
poruncit, nici nu și-au plecat urechea, ci și-au înțepenit
gâtul, ca să nu audă, nici să nu primească instruire.
24 Și se va întâmpla, spune DOMNUL, dacă îmi veți
da ascultare cu atenție, să nu aduceți vreo povară pe
porțile acestei cetăți în ziua sabatului, ci să sfințiți ziua
sabatului, pentru a nu face nicio lucrare în ea; 25 Atunci
vor intra pe porțile cetății acesteia împărați și prinți
șezând pe tronul lui David, stând în care și pe cai, ei
și prinții lor, bărbații lui Iuda și locuitorii Ierusalimului;
și această cetate va rămâne pentru totdeauna. 26 Și
ei vor veni din cetățile lui Iuda și din locurile de lângă
Ierusalim și din țara lui Beniamin și de la câmpie și din
munți și de la sud, aducând ofrande arse și sacrificii și
daruri de mâncare și tămâie și aducând sacrificii de
laudă în casa DOMNULUI. 27 Dar dacă nu îmi veți da
ascultare pentru a sfinți ziua sabatului și a nu purta
vreo povară, chiar intrând pe porțile Ierusalimului în
ziua sabatului; atunci voi aprinde un foc la porțile lui
care va mistui palatele Ierusalimului și nu va fi stins.

18 Cuvântul care a venit la Ieremia de la DOMNUL,
spunând: 2 Ridică-te și coboară la casa olarului
și acolo te voi face să auzi cuvintele mele. 3 Atunci
am coborât la casa olarului și, iată, el făcea o lucrare
pe roți. 4 Și vasul pe care l-a făcut din lut s-a stricat
în mâna olarului; astfel, el l-a făcut din nou, alt vas,
precum i s-a părut bine olarului să îl facă. 5 Atunci
cuvântul DOMNULUI a venit la mine, spunând: 6 Casă
a lui Israel, nu pot eu face cu voi ca acest olar? spune
DOMNUL. Iată, precum lutul este în mâna olarului,
tot astfel sunteți voi în mâna mea, casă a lui Israel.
7 În momentul când voi vorbi referitor la o națiune și
referitor la o împărăție, pentru a o smulge și a o surpa
și a o nimici; 8 Dacă acea națiune, împotriva căreia am
vorbit, se întoarce de la răutatea ei, și eu mă voi pocăi
de răul pe care l-am gândit să i-l fac. 9 Și în momentul
când voi vorbi referitor la o națiune și referitor la o
împărăție, pentru a o zidi și pentru a o sădi; 10 Dacă
aceasta face răul înaintea ochilor mei, încât nu ascultă
de vocea mea, atunci și eu mă voi pocăi de binele pe
care am spus că i-l voi face. 11 De aceea acum du-te,
vorbește bărbaților lui Iuda și locuitorilor Ierusalimului,

spunând: Astfel spune DOMNUL: Iată, eu pregătesc
răul împotriva voastră și plănuiesc un plan împotriva
voastră; întoarceți-vă acum, fiecare de la calea lui rea,
și îndreptați-vă căile și facerile. 12 Dar ei au spus: Nu
este speranță; ci noi vom umbla după propriile noastre
planuri și vom face fiecare după închipuirea inimii lui
rele. 13 De aceea, astfel spune DOMNUL: Întrebați
acum printre păgâni: Cine a auzit astfel de lucruri?
Fecioara lui Israel a făcut un lucru groaznic. 14 Va
părăsi cineva zăpada Libanului, care vine din stânca
mare a câmpului? Sau apele curgătoare reci care vin
dintr-un alt loc vor fi uitate? 15 Pentru că poporul meu
m-a uitat, ei au ars tămâie deșertăciunii care i-au făcut
să se poticnească pe căile lor de la cărările străvechi,
pentru a umbla pe cărări, pe o cale neumblată; 16
Pentru a face țara lor pustie și a o face o șuierare
continuă; oricine trece prin ea va fi înmărmurit și va
clătina din cap. 17 Eu îi voi împrăștia ca un vânt din
est dinaintea dușmanului; le voi arăta spatele, și nu
fața, în ziua nenorocirii lor. 18 Atunci au spus ei: Veniți
și să plănuim planuri împotriva lui Ieremia, pentru că
legea nu va pieri de la preot, nici sfatul de la înțelept,
nici cuvântul de la profet. Veniți și să îl lovim cu limba
și să nu luăm seama la niciunul dintre cuvintele lui.
19 Ia seama la mine, DOAMNE, și dă ascultare vocii
celor ce se ceartă cu mine. 20 Va fi răul răsplătit în
locul binelui? Pentru că ei au săpat o groapă sufletului
meu. Amintește-ți că am stat în picioare înaintea ta
pentru a vorbi bine pentru ei și pentru a întoarce furia
ta de la ei. 21 De aceea dă-i pe copiii lor foametei și
revarsă sângele lor prin forța sabiei; și soțiile lor să fie
văduvite de copiii lor și să fie văduve; și să fie dați la
moarte bărbații lor, tinerii lor să fie uciși de sabie în
bătălie. 22 Să se audă un strigăt din casele lor, când
vei aduce dintr-odată o armată peste ei, pentru că au
săpat o groapă pentru a mă lua și au ascuns capcane
pentru picioarele mele. 23 Totuși, DOAMNE, tu cunoști
tot sfatul lor împotriva mea pentru a mă ucide; nu ierta
nelegiuirea lor, nici nu le șterge păcatul dinaintea feței
tale, ci să fie doborâți înaintea ta; poartă-te astfel cu ei
în timpul mâniei tale.

19 Astfel spune DOMNUL: Du-te și ia un urcior
de lut de la olar și ia dintre bătrânii poporului
și dintre bătrânii preoților; 2 Și ieși la valea fiului lui
Hinom, care este la intrarea porții de est și vestește
acolo cuvintele pe care ți le voi zice, 3 Și spune:
Ascultați cuvântul DOMNULUI, împărați ai lui Iuda și
locuitori ai Ierusalimului: Astfel spune DOMNUL oștirilor,
Dumnezeul lui Israel: Iată, voi aduce asupra acestui
loc, răul, de care îi vor țiui urechile oricui aude. 4
Pentru că ei m-au părăsit și au înstrăinat acest loc și
au ars tămâie în el, altor dumnezei, pe care nici ei nici
părinții lor nu i-au cunoscut, nici împărații lui Iuda, și
au umplut acest loc cu sângele celor nevinovați; 5 Au
zidit de asemenea înălțimi lui Baal, ca să îi ardă pe fiii
lor cu foc ca ofrande arse lui Baal, ceea ce eu nu am
poruncit, nici nu am vorbit, nici nu mi-a venit în minte; 6
De aceea, iată, vin zilele, spune DOMNUL, când acest
loc nu va mai fi numit Tofet, nici valea fiului lui Hinom,
ci Valea măcelului. 7 Și voi zădărnici sfatul lui Iuda și al
Ierusalimului în acest loc; și îi voi face să cadă prin
sabie înaintea dușmanilor lor și prin mâinile celor ce le
caută viețile; și trupurile lor moarte le voi da ca hrană
pentru păsările cerului și pentru fiarele pământului. 8 Și
voi face această cetate pustie și un motiv de șuierare:
oricine trece prin ea va fi înmărmurit și va șuiera din
cauza tuturor plăgilor ei. 9 Și îi voi face să mănânce
carnea fiilor lor și carnea fiicelor lor și vor mânca fiecare
carnea prietenului său în asediul și în strâmtorarea
cu care îi vor strâmtora dușmanii lor și cei care le
caută viața. 10 Atunci să spargi urciorul înaintea ochilor
oamenilor care merg cu tine, 11 Și să le spui: Astfel
spune DOMNUL oștirilor: Astfel voi zdrobi acest popor
și această cetate, precum cineva sparge un vas al
olarului, care nu mai poate fi întregit; și ei îi vor îngropa
în Tofet, până când nu va mai fi loc de îngropare. 12
Astfel voi face acestui loc, spune DOMNUL și locuitorilor
lui, și voi face chiar această cetate precum Tofetul; 13
Și casele Ierusalimului și casele împăraților lui Iuda vor
fi întinate ca locul Tofetului, din cauza tuturor caselor
pe a căror acoperișuri ei au ars tămâie întregii oștiri a
cerului și au turnat daruri de băutură altor dumnezei.
14 Atunci a venit Ieremia din Tofet, unde îl trimisese
DOMNUL să profețească; și a stat în picioare în curtea
casei DOMNULUI; și a spus întregului popor: 15 Astfel
spune DOMNUL oștirilor, Dumnezeul lui Israel: Iată, voi
aduce asupra acestei cetăți și asupra tuturor orașelor ei
tot răul pe care l-am pronunţat împotriva ei, pentru că
și-au împietrit gâturile, ca să nu asculte cuvintele mele.

20 Și Pașhur, fiul lui Imer, preotul, care era
de asemenea marele guvernator al casei
DOMNULUI, a auzit că Ieremia a profețit aceste lucruri.
2 Atunci Pașhur l-a lovit pe Ieremia, profetul, și l-a pus
în butucii care erau la poarta înaltă a lui Beniamin, care
era lângă casa DOMNULUI. 3 Și s-a întâmplat a doua
zi, că Pașhur l-a scos pe Ieremia din butuci. Atunci
Ieremia i-a spus: DOMNUL nu ți-a pus numele Pașhur,
ci Magor-Misabib. 4 Pentru că astfel spune DOMNUL:
Iată, te voi face o teroare pentru tine însuți și pentru toți
prietenii tăi: și ei vor cădea prin sabia dușmanilor lor și
ochii tăi vor privi aceasta; și voi da pe tot Iuda în mâna
împăratului Babilonului și el îi va duce captivi în Babilon
și îi va ucide cu sabia. 5 Mai mult, eu voi da toată
tăria acestei cetăți și toată munca ei și toate lucrurile

prețioase ale ei și toate tezaurele împărați lui Iuda le
voi da în mâna dușmanilor lor, care îi vor prăda și îi vor
lua și îi vor duce în Babilon. 6 Și tu, Pașhur, și toți cei
ce locuiesc în casa ta veți merge în captivitate; și tu vei
veni în Babilon și acolo vei muri și acolo vei fi îngropat,
tu și toți prietenii tăi, cărora le-ai profețit minciuni. 7
DOAMNE, tu m-ai înșelat și eu am fost înșelat; tu ești
mai tare decât mine și ai învins; zilnic, eu sunt un lucru
de râs, fiecare mă batjocorește. 8 Pentru că de când
am vorbit, am strigat, am strigat violență și pradă; căci
cuvântul DOMNULUI a fost făcut o ocară pentru mine
și, zilnic, un lucru de râs. 9 Atunci am spus: Nu voi
aminti despre el, nici nu voi mai vorbi în numele lui.
Dar cuvântul lui a fost în inima mea ca un foc arzând,
închis în oasele mele, și am obosit purtându-l și nu mai
puteam. 10 Pentru că am auzit defăimarea multora,
frică de fiecare parte. Vestiți, spun ei, și noi o vom
vesti. Toți cunoscuții mei au căutat șchiopătarea mea,
spunând: Poate că va fi ademenit și îl vom învinge și
ne vom răzbuna pe el. 11 Dar DOMNUL este cu mine
ca un viteaz puternic; de aceea persecutorii mei se vor
poticni și nu vor învinge; ei vor fi foarte rușinați, pentru
că nu vor prospera; disprețuirea lor veșnică nu va fi
niciodată uitată. 12 Dar, DOAMNE al oștirilor, tu care
încerci pe cel drept și vezi rărunchii și inima, lasă-mă
să văd răzbunarea ta asupra lor, pentru că ție ți-am
arătat cauza mea. 13 Cântați DOMNULUI, lăudați pe
DOMNUL, pentru că el a eliberat sufletul celui sărac din
mâna făcătorilor de rău. 14 Blestemată fie ziua în care
am fost născut; să nu fie binecuvântată ziua în care
mama mea m-a născut. 15 Blestemat fie omul care
a adus vești tatălui meu, spunând: Un copil de parte
bărbătească ți s-a născut; înveselindu-l. 16 Și acel om
să fie ca cetățile pe care DOMNUL le-a dărâmat și nu
s-au pocăit. Și să audă el plânset dimineața și strigare
la amiază; 17 Pentru că nu m-a ucis din pântece; și
mama mea mi-ar fi fost mormântul și pântecele ei
însărcinat întotdeauna cu mine. 18 Pentru ce am ieșit
din pântece, ca să văd osteneală și întristare, ca zilele
mele să fie mistuite cu rușine?

21 Cuvântul care a venit la Ieremia, de la DOMNUL,
când împăratul Zedechia a trimis la el pe Pașhur
fiul lui Malchiia și pe Țefania, fiul lui Maaseia, preotul,
spunând: 2 Întreabă, te rog, pe DOMNUL pentru noi,
pentru că Nebucadnețar, împăratul Babilonului, face
război împotriva noastră; poate că DOMNUL se va
purta cu noi conform cu toate lucrările lui minunate, ca
Nebucadnețar să plece de la noi. 3 Atunci Ieremia le-a
spus: Astfel să îi spuneți lui Zedechia: 4 Astfel spune
DOMNUL Dumnezeul lui Israel: Iată, voi întoarce înapoi
armele de război care sunt în mâinile voastre, cu care
luptați împotriva împăratului Babilonului și împotriva
caldeenilor care vă asediază în afara zidului; și le voi
aduna în mijlocul acestei cetăți. 5 Și eu însumi voi
lupta împotriva voastră cu o mână întinsă și cu un braț
puternic, în mânie și în furie și în mare indignare. 6 Și
voi lovi pe locuitorii acestei cetăți, deopotrivă pe om și
pe animal; aceștia vor muri de o ciumă cumplită. 7 Și
după aceea, spune DOMNUL, îl voi da pe Zedechia,
împăratul lui Iuda, și pe servitorii lui și pe popor și
pe cei care au rămas în această cetate după ciumă,
după sabie și după foamete, în mâna lui Nebucadnețar
împăratul Babilonului, și în mâna dușmanilor lor și în
mâna celor ce le caută viața; și el îi va lovi cu tăișul
sabiei: nu îi va cruța, nici nu va avea îndurare, nici
nu va avea milă. 8 Și acestui popor să îi spui: Astfel
spune DOMNUL: Iată, pun înaintea voastră calea vieții
și calea morții. 9 Cel ce rămâne în această cetate va
muri de sabie și de foamete și de ciumă; dar cel care
iese și se predă caldeenilor care vă asediază va trăi
și viața lui îi va fi drept pradă. 10 Pentru că mi-am
îndreptat fața împotriva acestei cetăți pentru rău și nu
pentru bine, spune DOMNUL: ea va fi dată în mâna
împăratului Babilonului și el o va arde cu foc. 11 Și
referitor la casa împăratului lui Iuda, spune: Ascultați
cuvântul DOMNULUI: 12 Casă a lui David, astfel spune
DOMNUL: Faceți judecată dimineața și eliberați-l pe cel
prădat, din mâna opresorului, ca nu cumva furia mea să
izbucnească precum un foc și să ardă astfel încât să nu
fie nimeni să îl poată stinge, din cauza răutății facerilor
voastre. 13 Iată, eu sunt împotriva ta, locuitoare a
văii și stâncă mare a câmpului, spune DOMNUL; care
spuneți: Cine va coborî împotriva noastră? Sau, cine va
intra în locuințele noastre? 14 Dar eu vă voi pedepsi
conform cu rodul facerilor voastre, spune DOMNUL; și
voi aprinde un foc în pădurea lui și acesta va mistui
toate lucrurile de jur împrejurul lui.

22 Astfel spune DOMNUL: Coboară la casa
împăratului lui Iuda și vorbește acolo acest cuvânt,
2 Și spune: Ascultă cuvântul DOMNULUI, împărate al
lui Iuda, care șezi pe tronul lui David, tu și servitorii
tăi și poporul tău care intrați pe porțile acestea; 3
Astfel spune DOMNUL: Faceți judecată și dreptate
și eliberați pe cel prădat din mâna opresorului și nu
nedreptățiți, nu asupriți pe străin, pe cel fără tată, nici
pe văduvă, nici nu vărsați sânge nevinovat în acest loc.
4 Căci dacă veți împlini, cu adevărat, acest lucru, atunci
vor intra pe porțile casei acesteia împărați șezând pe
tronul lui David, stând în care și călărind pe cai, el și
servitorii lui și poporul lui. 5 Dar dacă nu veți asculta
aceste cuvinte, jur pe mine însumi, spune DOMNUL,
că această casă va deveni o pustiire. 6 Pentru că
astfel spune DOMNUL casei împăratului lui Iuda: Tu
îmi ești Galaad și capul Libanului; totuși cu adevărat

te voi face o pustie și cetăți fără locuitori. 7 Și voi
pregăti nimicitori împotriva ta, pe fiecare cu armele lui,
și vor tăia cedrii tăi aleși și îi vor arunca în foc. 8 Și
multe națiuni vor trece pe lângă această cetate și vor
spune, fiecare om aproapelui său: Pentru ce a făcut
DOMNUL astfel acestei mari cetăți? 9 Atunci ei vor
răspunde: Pentru că au părăsit legământul DOMNULUI
Dumnezeului lor și s-au închinat altor dumnezei și le-
au servit. 10 Nu plângeți pe cel mort, nici nu îl jeliți;
ci plângeți tare pentru cel care se duce, pentru că nu
se va mai întoarce, nici nu va mai vedea țara lui de
naștere. 11 Pentru că astfel spune DOMNUL, referitor
la Șalum, fiul lui Iosia, împăratul lui Iuda, care a domnit
în locul lui Iosia tatăl său, care a ieșit din acest loc: Nu
se va mai întoarce aici; 12 Ci va muri în locul în care l-
au dus captiv și nu va mai vedea această țară. 13 Vai
celui care își zidește casa prin nedreptate și camerele
lui pe nedrept; care folosește serviciul aproapelui său
fără plată și nu îi dă pentru munca lui; 14 Care spune:
Îmi voi zidi o casă largă și camere încăpătoare și își
taie ferestre; și aceasta este căptușită cu cedru și
vopsită cu roșu aprins. 15 Vei domni tu, pentru că
te închizi în cedru? Nu a mâncat și a băut tatăl tău
și nu a făcut el judecată și dreptate? Și apoi i-a fost
bine? 16 El a judecat cauza săracului și a nevoiașului;
atunci îi era bine; nu a făcut toate acestea pentru a mă
cunoaște? spune DOMNUL. 17 Dar ochii tăi și inima ta
nu sunt decât pentru lăcomia ta și pentru a vărsa sânge
nevinovat și pentru oprimare și pentru a face violență.
18 De aceea astfel spune DOMNUL referitor la Ioiachim
fiul lui Iosia împăratul lui Iuda: Ei nu vor plânge pentru
el, spunând: Ah fratele meu! sau: Ah soră! Ei nu vor
plânge pentru el, spunând: Ah doamne! sau: Ah gloria
sa! 19 El va fi îngropat cu îngroparea unui măgar, tras
și aruncat dincolo de porțile Ierusalimului. 20 Urcă în
Liban și strigă; și înalță-ți vocea în Basan și strigă din
trecători, pentru că toți iubiții tăi sunt nimiciți. 21 Ți-
am vorbit în prosperitatea ta, dar tu ai spus: Nu voi
asculta. Aceasta a fost calea ta din tinerețea ta, că
nu ai ascultat de vocea mea. 22 Vântul va mânca pe
toți păstorii tăi și iubiții tăi vor merge în captivitate;
negreșit, atunci, vei fi rușinată și încurcată pentru toată
stricăciunea ta. 23 Locuitor al Libanului, care îți faci
cuibul în cedri, cât de grațios vei fi tu când vor veni
junghiuri asupra ta; durerea ca a unei femei în durerile
nașterii! 24 Precum eu trăiesc, spune DOMNUL, dacă
însuși Conia, fiul lui Ioiachim, împăratul lui Iuda, ar fi
un sigiliu pe mâna mea dreaptă, totuși te-aș smulge
de acolo; 25 Și te voi da în mâna celor care îți caută
viața și în mâna acelora de ale căror fețe te temi, chiar
în mâna lui Nebucadnețar împăratul Babilonului și în
mâna caldeenilor. 26 Și te voi arunca afară, pe tine și
pe mama ta care te-a născut, într-o altă țară, în care nu
v-ați născut și acolo veți muri. 27 Dar în țara în care ei
doresc să se întoarcă, acolo nu se vor întoarce. 28
Este acest bărbat, Conia, un idol spart și disprețuit?
Este el un vas în care nu este plăcere? Pentru ce sunt
ei aruncați, el și sămânța lui, și sunt aruncați într-o țară
pe care nu o cunosc? 29 O pământule, pământule,
pământule, ascultă cuvântul DOMNULUI. 30 Astfel
spune DOMNUL: Înscrieți pe acest om ca fără copii, un
om ce nu va prospera în zilele lui, pentru că niciun om
din sămânța lui nu va prospera, șezând pe tronul lui
David și conducând vreodată în Iuda.

23 Vai de păstorii care nimicesc și împrăștie oile
pășunii mele! spune DOMNUL. 2 De aceea
astfel spune DOMNUL Dumnezeul lui Israel împotriva
păstorilor care pasc pe poporul meu: Voi ați împrăștiat
oile turmei mele și le-ați alungat și nu le-ați cercetat;
iată, eu voi cerceta asupra voastră răutatea facerilor
voastre, spune DOMNUL. 3 Și voi aduna rămășița
turmei mele din toate țările unde le-am alungat și le
voi aduce din nou la staulele lor; și ei vor fi roditori
și se vor înmulți. 4 Și voi pune păstori peste ei care
îi vor paște; și nu se vor mai teme, nici nu se vor
descuraja și niciunul nu va lipsi, spune DOMNUL. 5
Iată, vin zilele, spune DOMNUL, când îi voi ridica lui
David un Lăstar al Dreptății și un Împărat va domni și
va prospera și va face judecată și dreptate pe pământ.
6 În zilele lui Iuda va fi salvat și Israel va locui în
siguranță; și acesta este numele lui, prin care va fi
numit: DOMNUL DREPTATEA NOASTRĂ. 7 De aceea,
iată, vin zilele, spune DOMNUL, că nu vor mai spune:
DOMNUL trăiește, care i-a scos pe copiii lui Israel din
țara Egiptului, 8 Ci: DOMNUL trăiește, care a scos și
care a condus sămânța casei lui Israel din țara de la
nord și din toate țările în care îi alungasem; și ei vor
locui în propria lor țară. 9 Inima mea este frântă în
mine din cauza profeților; toate oasele mele tremură;
sunt ca un om beat și ca un om pe care vinul l-a
învins, din cauza DOMNULUI și din cauza cuvintelor
sfinteniei lui. 10 Pentru că țara este plină de adulteri,
pentru că din cauza blestemelor țara jelește; locurile
plăcute ale pustiei sunt uscate și alergarea lor este rea
și forța lor nu este dreaptă. 11 Pentru că deopotrivă
profetul și preotul sunt întinați; da, în casa mea am găsit
stricăciunea lor, spune DOMNUL. 12 Pentru aceea,
calea lor va fi pentru ei precum căile alunecoase în
întuneric; vor fi alungați și vor cădea pe ea, pentru
că voi aduce răul asupra lor, chiar anul cercetării lor,
spune DOMNUL. 13 Și am văzut nebunie în profeții
din Samaria; ei au profețit prin Baal și au rătăcit pe
poporul meu Israel. 14 Am văzut de asemenea în
profeții din Ierusalim un lucru groaznic, ei comit adulter
și umblă în minciuni, ei întăresc de asemenea mâinile

făcătorilor de rău, încât nimeni nu se întoarce de la
stricăciunea lui; ei sunt cu toţii pentru mine ca Sodoma
şi locuitorii lui ca Gomora. 15 De aceea astfel spune
DOMNUL oştirilor referitor la profeţi: Iată, îi voi hrăni
cu pelin şi îi voi face să bea apă cu fiere, pentru că
de la profeţii Ierusalimului pângărirea s-a răspândit în
toată ţara. 16 Astfel spune DOMNUL oştirilor: Nu daţi
ascultare la cuvintele profeţilor care vă profeţesc: ei vă
fac deşerţi; ei vorbesc o viziune a proprii lor inimi şi
nu din gura DOMNULUI. 17 Ei încă spun celor care
mă dispreţuiesc: DOMNUL a spus: Veţi avea pace;
şi spun fiecăruia care umblă după închipuirea inimii
lui: Niciun rău nu va veni asupra voastră. 18 Fiindcă
cine a stat la sfatul DOMNULUI şi a priceput şi a auzit
cuvântul său? Cine a însemnat cuvântul său şi l-a
auzit? 19 Iată, un vârtej de vânt al DOMNULUI a ieşit
în furie, chiar un vârtej de vânt apăsător; acesta va
cădea cu apăsare peste capul celor stricaţi. 20 Mânia
DOMNULUI nu se va întoarce, până nu o va împlini şi
până nu vor fi împlinite gândurile inimii sale, în zilele de
pe urmă voi veţi lua aminte la aceasta cu înţelegere. 21
Eu nu am trimis pe aceşti profeţi, totuşi ei au alergat;
eu nu le-am vorbit, totuşi ei au profeţit. 22 Dar dacă
ar fi stat în sfatul meu şi ar fi făcut pe poporul meu
să asculte cuvintele mele, atunci ei i-ar fi întors de la
calea lor rea şi de la răutatea facerilor lor. 23 Sunt eu
un Dumnezeu de aproape, spune DOMNUL şi nu un
Dumnezeu de departe? 24 Poate cineva să se ascundă
în locuri tainice ca eu să nu îl văd? spune DOMNUL.
Nu umplu eu cerul şi pământul? spune DOMNUL. 25
Am auzit ce au spus profeţii, care profeţesc minciuni în
numele meu, spunând: Am visat, am visat. 26 Până
când va fi aceasta în inima profeţilor care profeţesc
minciuni? Da, ei sunt profeţi ai înşelăciunii propriii lor
inimi; 27 Care gândesc să facă pe poporul meu să
uite numele meu prin visurile lor pe care le spune
fiecare om aproapelui său, precum părinţii lor au uitat
numele meu pentru numele lui Baal. 28 Profetul care
are un vis, să spună el un vis; şi cel care are cuvântul
meu, să vorbească el cuvântul meu cu credincioşie. Ce
este pleava pentru grâu? spune DOMNUL. 29 Nu este
cuvântul meu ca un foc? spune DOMNUL; şi ca un
ciocan care sparge stânca în bucăţi? 30 De aceea,
iată, eu sunt împotriva profeţilor, spune DOMNUL,
care fură, fiecare de la aproapele său, cuvintele mele.
31 Iată, spune DOMNUL, eu sunt împotriva profeţilor
care îşi folosesc limba şi spun: El spune. 32 Iată,
spune DOMNUL, eu sunt împotriva celor care profeţesc
visuri false şi care le spun şi fac pe poporul meu să
rătăcească prin minciunile lor şi prin uşurinţa lor; totuşi
eu nu i-am trimis, nici nu le-am poruncit; de aceea ei nu
vor fi de niciun folos acestui popor, spune DOMNUL.
33 Şi când acest popor, sau un profet, sau un preot, te
va întreba, spunând: Care este povara DOMNULUI? tu
atunci să le spui: Ce povară? Eu chiar vă voi părăsi,
spune DOMNUL. 34 Şi cât despre profetul şi preotul şi
poporul care va spune: Povara DOMNULUI; eu chiar
voi pedepsi pe omul acela şi casa lui. 35 Astfel să
spuneţi fiecare aproapelui său şi fiecare fratelui său: Ce
a răspuns DOMNUL? şi: Ce a vorbit DOMNUL? 36 Şi
povara DOMNULUI să nu o mai amintiţi; căci cuvântul
fiecărui om va fi povara lui, pentru că voi aţi pervertit
cuvintele Dumnezeului cel viu, ale DOMNULUI oştirilor
Dumnezeul nostru. 37 Astfel să spui profetului: Ce ţi-a
răspuns DOMNUL? şi: Ce a vorbit DOMNUL? 38 Dar
deoarece voi spuneţi: Povara DOMNULUI; de aceea
astfel spune DOMNUL: Pentru că voi spuneţi acest
cuvânt: Povara DOMNULUI; şi eu am trimis la voi,
spunând: Să nu spuneţi: Povara DOMNULUI; 39 De
aceea, iată, eu, chiar eu, vă voi uita cu totul şi vă voi
părăsi şi cetatea pe care v-am dat-o vouă şi părinţilor
voştri; şi vă voi arunca afară din prezenţa mea; 40 Şi
voi aduce o ocară veşnică asupra voastră, şi o ruşine
veşnică, ce nu vor fi uitate.

24 DOMNUL mi-a arătat şi, iată, două coşuri
cu smochine erau puse înaintea templului
DOMNULUI, după ce Nebucadneţar, împăratul
Babilonului, dusese captiv pe Ieconia, fiul lui Ioiachim,
împăratul lui Iuda, şi pe prinţii lui Iuda, împreună cu
tâmplarii şi fierarii din Ierusalim, şi îi adusese la Babilon.
2 Un coş avea smochine foarte bune, ca smochinele
coapte întâi; şi celălalt coş avea smochine foarte rele,
care nu puteau fi mâncate, de rele ce erau. 3 Atunci
DOMNUL mi-a spus: Ce vezi tu, Ieremia? Şi eu am
spus: Smochine; smochinele bune, foarte bune; şi cele
rele, foarte rele, care nu pot fi mâncate, de rele ce
sunt. 4 Din nou cuvântul DOMNULUI a venit la mine,
spunând: 5 Astfel spune DOMNUL, Dumnezeul lui
Israel: Ca aceste smochine bune, astfel îi voi deosebi
pe cei duşi captivi din Iuda, pe care i-am trimis din locul
acesta în ţara caldeenilor, pentru binele lor. 6 Pentru
că îmi voi pune ochii asupra lor pentru bine şi îi voi
aduce din nou în această ţară; şi îi voi zidi şi nu îi voi
surpa; şi îi voi sădi şi nu îi voi smulge. 7 Şi le voi da o
inimă pentru a mă cunoaşte, că eu sunt DOMNUL; şi ei
vor fi poporul meu şi eu voi fi Dumnezeul lor, pentru
că se vor întoarce la mine cu toată inima lor. 8 Şi
ca smochinele rele, ce nu pot fi mâncate, de rele ce
sunt ele; într-adevăr astfel spune DOMNUL: Astfel voi
da pe Zedechia împăratul lui Iuda, şi pe prinţii lui şi
rămăşiţa din Ierusalim, care rămâne în această ţară
şi pe cei care locuiesc în ţara Egiptului; 9 Şi îi voi
da să fie împrăştiaţi în toate împărăţiile pământului
spre vătămarea lor, pentru a fi o ocară şi un proverb,
o batjocură şi un blestem, în toate locurile în care îi

voi alunga. 10 Și voi trimite sabia, foametea și ciuma
printre ei, până vor fi mistuiți din țara pe care le-am dat-
o lor și părinților lor.

25 Cuvântul care a venit la Ieremia referitor la tot
poporul lui Iuda în anul al patrulea al lui Ioiachim,
fiul lui Iosia, împăratul lui Iuda, care a fost anul întâi al
lui Nebucadnețar, împăratul Babilonului; 2 Cuvânt pe
care profetul Ieremia l-a vorbit către tot poporul lui Iuda
și către toți locuitorii Ierusalimului, spunând: 3 Din anul
al treisprezecelea al lui Iosia, fiul lui Amon, împăratul lui
Iuda, chiar până în această zi, al douăzeci și treilea an,
cuvântul DOMNULUI a venit la mine și eu v-am vorbit,
ridicându-mă devreme și vorbind; dar voi nu ați dat
ascultare. 4 Și DOMNUL i-a trimis la voi pe toți servitorii
săi, profeții, ridicându-i devreme și trimițându-i; dar voi
nu ați dat ascultare, nici nu v-ați aplecat urechea să
ascultați. 5 Ei au spus: Întoarceți-vă acum, din nou,
fiecare de la calea lui cea rea și de la răutatea facerilor
voastre și locuiți în țara pe care DOMNUL v-a dat-o
vouă și părinților voștri pentru totdeauna și întotdeauna;
6 Și nu mergeți după alți dumnezei pentru a le servi și a
vă închina lor și nu mă provocați la mânie cu lucrările
mâinilor voastre; iar eu nu vă voi vătăma. 7 Totuși, voi
nu mi-ați dat ascultare, spune DOMNUL; ca să mă
provocați la mânie cu lucrările mâinilor voastre spre
vătămarea voastră. 8 De aceea astfel spune DOMNUL
oștirilor: Pentru că nu ați ascultat cuvintele mele, 9
Iată, voi trimite și voi lua toate familiile din nord, spune
DOMNUL, și pe Nebucadnețar împăratul Babilonului,
servitorul meu, și îi voi aduce împotriva acestei țări
și împotriva locuitorilor ei și împotriva tuturor acestor
națiuni de jur împrejur și le voi nimici cu totul și le voi
face o înmărmurire și un motiv de șuierare și pustiiri
veșnice. 10 Mai mult, voi lua de la ei vocea bucuriei și
vocea veseliei, vocea mirelui și vocea miresei, sunetul
pietrelor de moară și lumina lămpii. 11 Și toată această
țară va fi o pustiire și o înmărmurire; și aceste națiuni
vor servi împăratului Babilonului șaptezeci de ani. 12 Și
se va întâmpla, după ce se vor împlini șaptezeci de
ani, că voi pedepsi pe împăratul Babilonului și acea
națiune, spune DOMNUL, pentru nelegiuirea lor și țara
caldeenilor și o voi face pustiiri veșnice. 13 Și voi aduce
asupra acelei țări toate cuvintele mele pe care le-am
rostit împotriva ei, tot ce este scris în această carte, pe
care Ieremia a profețit-o împotriva tuturor națiunilor. 14
Pentru că multe națiuni și împărați mari le vor servi de
asemenea; și eu le voi răsplăti conform cu faptele lor
și conform cu lucrările propriilor mâini. 15 Pentru că
astfel îmi spune mie DOMNUL Dumnezeul lui Israel: Ia
paharul vinului acestei furii din mâna mea și fă toate
națiunile la care te voi trimite, să îl bea. 16 Și ele vor
bea și se vor clătina și vor înnebuni din cauza sabiei pe
care o voi trimite printre ele. 17 Atunci am luat paharul
din mâna DOMNULUI și am făcut toate națiunile, la care
DOMNUL m-a trimis, să îl bea; 18 Adică, Ierusalimul
și cetățile lui Iuda și pe împărații lui și pe prinții lui,
pentru a-i face o pustiire, o înmărmurire, o șuierare și
un blestem; precum este în această zi; 19 Pe Faraon
împăratul Egiptului și pe servitorii lui și pe prinții lui și
pe tot poporul lui; 20 Și pe tot poporul amestecat și
pe toți împărații din țara Uț și pe toți împărații din țara
filistenilor și Ascalonul și Aza și Ecronul și rămășița
Asdodului, 21 Edomul și Moabul și pe copiii lui Amon,
22 Și pe toți împărații Tirului și pe toți împărații Sidonului
și pe împărații insulelor care sunt dincolo de mare, 23
Dedanul și Tema și Buzul și pe toți care sunt în colțurile
cele mai îndepărtate, 24 Și pe toți împărații Arabiei
și pe toți împărații poporului amestecat care locuiesc
în pustie, 25 Și pe toți împărații din Zimri și pe toți
împărații Elamului și pe toți împărații mezilor, 26 Și pe
toți împărații din nord, de aproape și de departe, pe
unul cu altul, și toate împărățiile lumii, care sunt pe fața
pământului; și împăratul Șeșacului va bea după ei. 27
De aceea tu să le spui: Astfel spune DOMNUL oștirilor,
Dumnezeul lui Israel: Beți și îmbătați-vă și vărsați și
cădeți și să nu vă mai ridicați, din cauza sabiei pe care
o voi trimite printre voi. 28 Și va fi astfel: dacă ei vor
refuza să ia paharul din mâna ta pentru a bea, atunci să
le spui: Astfel spune DOMNUL oștirilor: Să beți negreșit.
29 Pentru că, iată, eu încep să aduc răul asupra cetății
care se numește după numele meu; și voi să fiți cu totul
nepedepsiți? Nu veți fi nepedepsiți, pentru că voi chema
o sabie asupra tuturor locuitorilor pământului, spune
DOMNUL oștirilor. 30 De aceea profețește împotriva lor
toate aceste cuvinte și spune-le: DOMNUL va răcni din
înălțime și își va înălța vocea din locuința lui sfântă; va
răcni cu putere asupra locuinței lui; el va scoate un
strigăt, asemenea celor care calcă strugurii, împotriva
tuturor locuitorilor pământului. 31 Un zgomot va ajunge
până la marginile pământului, pentru că DOMNUL are
o neînțelegere cu națiunile, el, cu orice făptură, se va
judeca; îi va da pe cei stricați sabiei, spune DOMNUL.
32 Astfel spune DOMNUL oștirilor: Iată, răul va merge
de la națiune la națiune și un mare vârtej de vânt va fi
ridicat de la marginile pământului. 33 Și cei uciși de
DOMNUL vor fi în acea zi de la o margine a pământului
chiar până la cealaltă margine a pământului: ei nu vor
fi plânși, nici adunați, nici îngropați; vor fi balegă pe
pământ. 34 Urlați, voi păstori, și strigați; și tăvăliți-vă în
cenușă, voi, stăpâni ai turmei, pentru că zilele măcelului
vostru și ale împrăștierii voastre sunt împlinite; și veți
cădea ca un vas plăcut. 35 Și păstorii nu vor avea cale
să fugă, nici stăpânii turmei să scape. 36 O voce de
strigăt a păstorilor și un urlet al stăpânilor turmei va
fi auzit, pentru că DOMNUL le-a prădat pășunea. 37

Și locuințele pașnice sunt stârpite din cauza mâniei
înverșunate a DOMNULUI. 38 El și-a părăsit adăpostul,
ca un leu, pentru că țara lor este pustiită din cauza
înverșunării opresorului și din cauza înverșunării mâniei
sale.

26 La începutul domniei lui Ioiachim fiul lui Iosia,
împăratul lui Iuda, a venit acest cuvânt de la
DOMNUL, spunând: 2 Astfel spune DOMNUL: Stai
în picioare în curtea casei DOMNULUI și vorbește
tuturor cetăților lui Iuda care vin să se închine în casa
DOMNULUI, toate cuvintele pe care ți le poruncesc să
le vorbești lor; să nu scazi niciun cuvânt; 3 Și dacă
ei vor da ascultare și se vor întoarce fiecare om de
la calea lui rea, atunci mă voi pocăi de răul pe care
plănuiesc să li-l fac din cauza răutății facerilor lor. 4 Și
să le spui: Astfel spune DOMNUL: Dacă nu îmi veți
da ascultare, pentru a umbla în legea mea pe care
am pus-o înaintea voastră, 5 Pentru a da ascultare
cuvintelor servitorilor mei, profeții, pe care i-am trimis la
voi, deopotrivă ridicându-i devreme și trimițându-i, iar
voi nu ați dat ascultare; 6 Atunci voi face această casă
ca Șilo și voi face această cetate un blestem pentru
toate națiunile pământului. 7 Astfel preoții și profeții
și tot poporul l-au auzit pe Ieremia vorbind aceste
cuvinte în casa DOMNULUI. 8 Și s-a întâmplat, după
ce Ieremia a terminat de vorbit tot ceea ce DOMNUL îi
poruncise să vorbească întregului popor, că preoții și
profeții și tot poporul l-au apucat, spunând: Vei muri
negreșit. 9 De ce ai profețit în numele DOMNULUI,
spunând: Această casă va fi ca Șilo și această cetate
va fi pustiită, fără vreun locuitor? Și tot poporul s-a
adunat împotriva lui Ieremia în casa DOMNULUI. 10
Când prinții lui Iuda au auzit aceste lucruri, atunci s-
au urcat din casa împăratului la casa DOMNULUI și
au șezut la intrarea porții noi a casei DOMNULUI. 11
Atunci preoții și profeții au vorbit prinților și întregului
popor, spunând: Acest om este demn de moarte pentru
că a profețit împotriva acestei cetăți, precum ați auzit
cu urechile voastre. 12 Atunci Ieremia a vorbit tuturor
prinților și întregului popor, spunând: DOMNUL m-a
trimis să profețesc împotriva acestei case și împotriva
acestei cetăți, toate cuvintele pe care le-ați auzit. 13 De
aceea acum, îndreptați-vă căile și facerile voastre și
ascultați de vocea DOMNULUI Dumnezeului vostru;
și DOMNUL se va pocăi de răul pe care el l-a vorbit
împotriva voastră. 14 Cât despre mine, iată, eu sunt în
mâna voastră; faceți cu mine precum vi se pare bine și
precum vă este cuvenit. 15 Dar să știți cu siguranță,
că dacă mă dați la moarte, veți aduce negreșit sânge
nevinovat asupra voastră și asupra acestei cetăți și
asupra locuitorilor ei, pentru că, în adevăr, DOMNUL
m-a trimis la voi să vorbesc toate aceste cuvinte în
urechile voastre. 16 Atunci prinții și tot poporul au
spus preoților și profeților: Acest om nu este demn să
moară, pentru că el ne-a vorbit în numele DOMNULUI
Dumnezeului nostru. 17 Atunci s-au ridicat unii dintre
bătrânii țării și au vorbit întregii adunări a poporului,
spunând: 18 Mica din Moreșet profețea în zilele lui
Ezechia, împăratul lui Iuda, și a vorbit întregului popor
al lui Iuda, spunând: Astfel spune DOMNUL oștirilor:
Sionul va fi arat ca un câmp și Ierusalimul va deveni
mormane și muntele casei ca înălțimile unei păduri. 19
L-a pus Ezechia, împăratul lui Iuda, și întregul Iuda,
cumva la moarte? Nu s-a temut el de DOMNUL și
a implorat pe DOMNUL și DOMNUL s-a pocăit de
răul pe care îl vorbise împotriva lor? Astfel am face
noi un mare rău împotriva sufletelor noastre. 20 Și a
mai fost de asemenea un om care profețea în numele
DOMNULUI: Urie, fiul lui Șemaia, din Chiriat-Iearim,
care a profețit împotriva acestei cetăți și împotriva
acestei țări, conform cu toate cuvintele lui Ieremia; 21
Și când împăratul Ioiachim, împreună cu toți războinicii
lui și toți prinții, au auzit cuvintele lui, împăratul a căutat
să îl dea la moarte; dar când Urie a auzit aceasta, s-
a temut și a fugit și a mers în Egipt; 22 Și Ioiachim
împăratul a trimis oameni în Egipt, adică, pe Elnatan,
fiul lui Acbor, și pe anumiți bărbați, împreună cu el,
în Egipt. 23 Și ei l-au scos pe Urie din Egipt și l-au
adus la împăratul Ioiachim, care l-a ucis cu sabia și i-a
aruncat trupul său mort în mormintele oamenilor de
rând. 24 Totuși, mâna lui Ahicam, fiul lui Șafan, a fost
cu Ieremia, ca ei să nu îl dea în mâna poporului pentru
a fi dat la moarte.

27 La începutul domniei lui Ioiachim, fiul lui Iosia,
împăratul lui Iuda a venit acest cuvânt de la
DOMNUL la Ieremia, spunând: 2 Astfel îmi spune
DOMNUL: Fă-ți legături și juguri și pune-le pe gâtul
tău, 3 Și trimite-le împăratului Edomului și împăratului
Moabului și împăratului amoniților și împăratului Tirului
și împăratului Sidonului, prin mâna mesagerilor care
vin la Ierusalim la Zedechia, împăratul lui Iuda; 4 Și
poruncește-le să spună stăpânilor lor: Astfel spune
DOMNUL oștirilor, Dumnezeul lui Israel: Astfel să
spuneți stăpânilor voștri: 5 Eu am făcut pământul,
pe omul și pe animalul care sunt pe pământ, prin
marea mea putere și prin brațul meu întins și l-am dat
cui mi s-a părut cuvenit mie. 6 Și acum am dat eu
toate aceste țări în mâna lui Nebucadnețar, împăratul
Babilonului, servitorul meu; și fiarele câmpului i le-
am dat, de asemenea, pentru a-l servi. 7 Și toate
națiunile îl vor servi pe el și pe fiul său și pe fiul fiului
său, până când timpul țării lui va veni; și atunci multe
națiuni și împărați mari se vor servi de el. 8 Și se va
întâmpla, că națiunea și împărăția care nu va servi

pe acel Nebucadnețar, împăratul Babilonului, și care
nu își va pune gâtul sub jugul împăratului Babilonului,
pe acea națiune o voi pedepsi, spune DOMNUL,
cu sabia și cu foametea și cu ciuma, până îi voi fi
mistuit prin mâna lui. 9 De aceea să nu dați ascultare
profeților voștri, nici ghicitorilor voștri, nici visătorilor
voștri, nici fermecătorilor voștri, nici vrăjitorilor voștri,
care vă vorbesc, spunând: Voi nu veți servi împăratului
Babilonului; 10 Pentru că ei vă profețesc o minciună,
pentru a vă duce departe de țara voastră; și ca eu să
vă alung și să pieriți. 11 Dar pe națiunile care își aduc
gâtul sub jugul împăratului Babilonului și îi vor servi,
pe acelea le voi lăsa să rămână încă în propria lor
țară, spune DOMNUL; și o vor ara și vor locui în ea.
12 I-am vorbit de asemenea lui Zedechia, împăratul
lui Iuda, conform cu toate aceste cuvinte, spunând:
Aduceți-vă gâturile sub jugul împăratului Babilonului și
serviți-i lui și poporului lui, și trăiți. 13 De ce să muriți,
tu și poporul tău, de sabie, de foamete și de ciumă,
precum a vorbit DOMNUL împotriva națiunii care nu
îi va servi împăratului Babilonului? 14 De aceea nu
dați ascultare la cuvintele profeților care vă vorbesc,
spunând: Voi nu veți servi împăratului Babilonului,
pentru că ei vă profețesc o minciună. 15 Pentru că eu
nu i-am trimis, spune DOMNUL, totuși ei profețesc o
minciună în numele meu; ca eu să vă alung și să pieriți,
voi și profeții care vă profețesc. 16 De asemenea am
vorbit preoților și la tot acest popor, spunând: Astfel
spune DOMNUL: Nu dați ascultare la cuvintele profeților
voștri care vă profețesc, spunând: Iată, vasele casei
DOMNULUI vor fi aduse în curând înapoi din Babilon,
pentru că ei vă profețesc o minciună. 17 Nu le dați
ascultare; serviți împăratului Babilonului și trăiți; pentru
ce să fie lăsată această cetate pustiită? 18 Dar dacă ei
sunt profeți și dacă cuvântul DOMNULUI este cu ei, să
mijlocească ei acum la DOMNUL oștirilor, ca vasele
lăsate în casa DOMNULUI și în casa împăratului lui
Iuda și la Ierusalim, să nu fie duse la Babilon. 19 Pentru
că astfel spune DOMNUL oștirilor referitor la stâlpi și
referitor la mare și referitor la postamente și referitor
la restul vaselor care rămân în această cetate, 20 Pe
care Nebucadnețar, împăratul Babilonului, nu le-a luat,
când a dus captiv pe Ieconia, fiul lui Ioiachim, împăratul
lui Iuda, de la Ierusalim la Babilon, și pe toți nobilii lui
Iuda și ai Ierusalimului; 21 Da, astfel spune DOMNUL
oștirilor, Dumnezeul lui Israel, referitor la vasele care au
fost lăsate în casa DOMNULUI și în casa împăratului lui
Iuda și al Ierusalimului: 22 Ele vor fi duse în Babilon și
vor fi acolo până în ziua când eu le voi cerceta, spune
DOMNUL; atunci le voi scoate și le voi înapoia acestui
loc.

28 Și s-a întâmplat în același an, la începutul domniei
lui Zedechia, împăratul lui Iuda, în anul al patrulea,
în luna a cincea, că Hanania, fiul lui Azur, profetul, care
era din Gabaon, mi-a vorbit în casa DOMNULUI, în
prezența preoților și a întregului popor, spunând: 2
Astfel vorbește DOMNUL oștirilor, Dumnezeul lui Israel,
spunând: Am zdrobit jugul împăratului Babilonului. 3 În
doi ani întregi voi aduce înapoi în acest loc toate vasele
casei DOMNULUI, pe care Nebucadnețar, împăratul
Babilonului, le-a luat din acest loc și le-a dus în Babilon.
4 Și voi aduce din nou în acest loc pe Ieconia, fiul lui
Ioiachim, împăratul lui Iuda, cu toți captivii din Iuda
care au mers în Babilon, spune DOMNUL, pentru
că voi zdrobi jugul împăratului Babilonului. 5 Atunci
profetul Ieremia i-a spus profetului Hanania în prezența
preoților și în prezența întregului popor care stătea în
picioare în casa DOMNULUI, 6 Chiar profetul Ieremia
a spus: Amin; DOMNUL să facă astfel; DOMNUL să
împlinească cuvintele tale pe care tu le-ai profețit, pentru
a aduce, din nou, din Babilon, în acest loc, toate vasele
casei DOMNULUI și pe toți cei duși acolo. 7 Totuși,
ascultă acum acest cuvânt pe care îl vorbesc în urechile
tale și în urechile întregului popor; 8 Profeții care au
fost înainte de mine și înainte de tine din vechime au
profețit deopotrivă împotriva multor țări și împotriva a
mari împărății, despre război și despre rău și despre
ciumă. 9 Profetul care profețește despre pace, când
cuvântul profetului se va întâmpla, atunci profetul va fi
cunoscut, că, într-adevăr, DOMNUL l-a trimis. 10 Atunci
profetul Hanania a luat jugul de pe gâtul profetului
Ieremia și l-a zdrobit. 11 Și Hanania a vorbit în prezența
întregului popor, spunând: Astfel spune DOMNUL:
Astfel voi zdrobi jugul lui Nebucadnețar, împăratul
Babilonului, de pe gâtul tuturor națiunilor înainte să se
împlinească doi ani întregi. Și profetul Ieremia a mers
pe calea sa. 12 Atunci cuvântul DOMNULUI a venit la
profetul Ieremia, după ce profetul Hanania zdrobise
jugul de pe gâtul profetului Ieremia, spunând: 13 Du-te
și spune-i lui Hanania, zicând: Astfel spune DOMNUL:
Tu ai zdrobit jugurile de lemn; dar vei face în locul
lor juguri de fier. 14 Pentru că astfel spune DOMNUL
oștirilor, Dumnezeul lui Israel: Am pus un jug de fier
pe gâtul tuturor acestor națiuni ca ele să îi servească
lui Nebucadnețar, împăratul Babilonului; și ele îl vor
servi; și i-am dat, de asemenea, fiarele câmpului. 15
Atunci profetul Ieremia i-a spus profetului Hanania:
Ascultă acum, Hanania; DOMNUL nu te-a trimis pe
tine; ci tu faci pe acest popor să se încreadă într-o
minciună. 16 De aceea astfel spune DOMNUL: Iată,
te voi arunca de pe fața pământului; anul acesta vei
muri negreșit, pentru că ai învățat pe popor răzvrătire
împotriva DOMNULUI. 17 Astfel profetul Hanania a
murit în același an în luna a șaptea.

29 Și acestea sunt cuvintele scrisorii pe care profetul
Ieremia a trimis-o de la Ierusalim către rămășița
bătrânilor care au fost duși captivi și către preoți și
către profeți și către tot poporul pe care Nebucadnețar
îl dusese captiv de la Ierusalim în Babilon; **2** (După ce
împăratul Ieconia și împărăteasa și famenii, prinții lui
Iuda și ai Ierusalimului, și tâmplarii și fierarii plecaseră
din Ierusalim;) **3** Prin mâna lui Eleasa, fiul lui Șafan, și
Ghemaria fiul lui Hilchia (pe care Zedechia, împăratul lui
Iuda îi trimisese la Babilon la Nebucadnețar, împăratul
Babilonului) spunând: **4** Astfel spune DOMNUL oștirilor,
Dumnezeul lui Israel, către toți cei care sunt duși
captivi, pe care i-am făcut să fie duși de la Ierusalim
în Babilon: **5** Zidiți-vă case și locuiți în ele; și sădiți
grădini și mâncați rodul lor; **6** Luați-vă soții și nașteți fii
și fiice; și luați soții pentru fiii voștri și dați pe fiicele
voastre unor soți, ca ele să nască fii și fiice; ca să vă
înmulțiți acolo și să nu vă împuținați. **7** Și căutați pacea
cetății în care v-am făcut să fiți duși captivi și rugați-
vă DOMNULUI pentru ea, pentru că în pacea ei veți
avea pace. **8** Pentru că astfel spune DOMNUL oștirilor,
Dumnezeul lui Israel: Să nu vă înșele profeții voștri și
ghicitorii voștri, care sunt în mijlocul vostru, nici nu dați
ascultare la visurile voastre pe care voi le faceți să fie
visate. **9** Pentru că ei vă profețesc fals în numele meu:
eu nu i-am trimis, spune DOMNUL. **10** Pentru că astfel
spune DOMNUL: Că după ce șaptezeci de ani vor fi
împliniți la Babilon, vă voi cerceta și voi împlini cuvântul
meu cel bun față de voi, făcându-vă să vă întoarceți în
acest loc. **11** Pentru că eu cunosc gândurile pe care le
gândesc față de voi, spune DOMNUL, gânduri de pace
și nu de răutate, pentru a vă da un sfârșit așteptat. **12**
Atunci mă veți chema și veți merge și mă veți ruga,
iar eu vă voi da ascultare. **13** Și mă veți căuta și mă
veți găsi, când mă veți căuta cu toată inima voastră.
14 Și voi fi găsit de voi, spune DOMNUL; și mă voi
întoarce la captivitatea voastră și vă voi aduna dintre
toate națiunile și din toate locurile în care v-am alungat,
spune DOMNUL; și vă voi aduce din nou în locul de
unde v-am dus captivi. **15** Deoarece ați spus: DOMNUL
ne-a ridicat profeți în Babilon; **16** Să cunoașteți că astfel
spune DOMNUL despre împăratul care șade pe tronul
lui David și despre tot poporul care locuiește în această
cetate și despre frații voștri care nu au mers cu voi în
captivitate; **17** Astfel spune DOMNUL oștirilor: Iată, voi
trimite asupra lor sabia, foametea și ciuma, și îi voi face
ca smochine stricate, care nu pot fi mâncate, de rele ce
sunt. **18** Și îi voi persecuta cu sabia, cu foametea și cu
ciuma și îi voi da să fie îndepărtați în toate împărățiile
pământului, pentru a fi un blestem și o înmărmurire și o
șuierare și o ocară printre toate națiunile unde îi voi fi
alungat; **19** Pentru că ei nu au dat ascultare cuvintelor
mele, spune DOMNUL, pe care le-am trimis la ei prin
servitorii mei, profeții, ridicându-i devreme și trimițându-
i; dar voi ați refuzat să ascultați, spune DOMNUL. **20**
Ascultați de aceea cuvântul DOMNULUI, voi toți cei ai
captivității, pe care v-am trimis din Ierusalim în Babilon:
21 Astfel spune DOMNUL oștirilor, Dumnezeul lui Israel,
despre Ahab, fiul lui Colaia, și despre Zedechia, fiul
lui Maaseia, care vă profețesc o minciună în numele
meu: Iată, îi voi da în mâna lui Nebucadnețar, împăratul
Babilonului; și el îi va ucide înaintea ochilor voștri; **22** Și
din ei va fi luat un blestem de către toată captivitatea
lui Iuda, care sunt în Babilon, spunând: DOMNUL să îți
facă precum lui Zedechia și precum lui Ahab, pe care
împăratul Babilonului i-a prăjit în foc; **23** Pentru că ei au
comis nebunie în Israel și au comis adulter cu soțiile
celor apropiați ai lor și au vorbit în numele meu cuvinte
mincinoase pe care eu nu le-am poruncit; chiar eu știu
și sunt martor, spune DOMNUL. **24** Astfel să îi vorbești
lui Șemaia nehelamitul, spunând: **25** Astfel vorbește
DOMNUL oștirilor, Dumnezeul lui Israel, spunând:
Fiindcă ai trimis scrisori în numele tău către tot poporul
care este la Ierusalim și către Țefania, fiul lui Maaseia,
preotul, și către toți preoții, spunând: **26** DOMNUL te-a
făcut pe tine preot în locul lui Iehoiada preotul ca voi să
fiți ofițeri în casa DOMNULUI, pentru orice om care
este nebun și se face pe sine însuși profet, ca să îl pui
în închisoare și în butuci. **27** De aceea acum de ce nu
l-ai mustrat pe Ieremia din Anatot care se face pe sine
însuși profet pentru voi? **28** Pentru că el a trimis la noi
în Babilon, spunând: Această captivitate este lungă;
zidiți-vă case și locuiți în ele și sădiți grădini și mâncați
rodul lor. **29** Și Țefania preotul a citit această scrisoare
în urechile profetului Ieremia. **30** Atunci a venit cuvântul
DOMNULUI la Ieremia, spunând: **31** Trimite la toți cei
captivi, spunând: Astfel spune DOMNUL referitor la
Șemaia, nehelamitul: Fiindcă Șemaia v-a profețit vouă
fără ca eu să îl trimit și v-a făcut să vă încredeți într-o
minciună; **32** De aceea astfel spune DOMNUL: Iată, îl
voi pedepsi pe Șemaia, nehelamitul, și sămânța lui;
nu va avea vreun bărbat să locuiască printre poporul
acesta; nici nu va vedea binele pe care îl voi face
pentru poporul meu, spune DOMNUL; deoarece el a
învățat pe popor răzvrătire împotriva DOMNULUI.

30 Cuvântul care a venit la Ieremia de la DOMNUL,
spunând: **2** Astfel vorbește DOMNUL Dumnezeul
lui Israel, spunând: Scrie-ți toate cuvintele pe care ți
le-am vorbit, într-o carte. **3** Fiindcă, iată, vin zilele,
spune DOMNUL când mă voi întoarce din nou cu cei
din captivitate ai poporului meu Israel și Iuda, spune
DOMNUL; și îi voi face să se întoarcă în țara pe care
am dat-o părinților lor și ei o vor stăpâni. **4** Și acestea
sunt cuvintele pe care DOMNUL le-a vorbit referitor
la Israel și referitor la Iuda. **5** Pentru că astfel spune

DOMNUL: Noi am auzit o voce a cutremurării, a fricii și
nu a păcii. 6 Întrebați acum și vedeți dacă un bărbat
are durerile nașterii? Pentru ce văd pe fiecare bărbat
cu mâinile pe coapsele sale, ca o femeie în durerile
nașterii, și toate fețele au devenit palide? 7 Vai! pentru
că acea zi este mare, astfel încât niciuna nu este
asemenea ei; acesta este chiar timpul de tulburare al
lui Iacob; dar el va fi salvat de acest timp. 8 Fiindcă
se va întâmpla în acea zi, spune DOMNUL oștirilor,
că voi sfărâma jugul lui de pe gâtul tău și îți voi rupe
legăturile; și străinii nu se vor mai servi de el; 9 Ci
ei vor servi DOMNULUI Dumnezeului lor și lui David
împăratul lor, pe care li-l voi ridica. 10 De aceea nu te
teme, tu, servitorul meu Iacob, spune DOMNUL; nici nu
te descuraja, Israele, pentru că, iată, te voi salva de
departe, pe tine și pe sămânța ta din țara captivității lor;
și Iacob se va întoarce și se va odihni și va fi liniștit,
și nimeni nu îl va înspăimânta. 11 Pentru că eu sunt
cu tine, spune DOMNUL, pentru a te salva; deși voi
mistui deplin toate națiunile unde te-am împrăștiat,
totuși nu voi termina de tot cu tine; ci te voi disciplina
cu măsură și nu te voi lăsa cu totul nepedepsit. 12
Pentru că astfel spune DOMNUL: Vânătaia ta este
fără vindecare și rana ta este apăsătoare. 13 Nu este
nimeni să pledeze cauza ta, pentru a-ți lega rana; nu
ai medicamente vindecătoare. 14 Toți iubiții tăi te-au
uitat; ei nu te caută, pentru că te-am rănit cu rana unui
dușman, cu pedeapsa unuia crud, pentru mulțimea
nelegiuirilor tale: pentru că păcatele tale s-au înmulțit.
15 De ce strigi pentru nenorocirea ta? Tristețea ta este
fără vindecare din cauza mulțimii nelegiuirilor tale; ți-
am făcut aceste lucruri pentru că păcatele tale s-au
înmulțit. 16 De aceea toți cei care te mănâncă vor fi
mâncați; și toți potrivnicii tăi, fiecare dintre ei, vor merge
în captivitate; și cei ce te jefuiesc vor fi o jefuire și pe
toți cei care te pradă îi voi da ca pradă. 17 Pentru că îți
voi da înapoi sănătatea și te voi vindeca de rănile tale,
spune DOMNUL; deoarece te-au numit Cel Alungat,
spunând: Acesta este Sionul, pe care niciun om nu
îl caută. 18 Astfel spune DOMNUL: Iată, voi întoarce
din nou corturile lui Iacob din captivitate și voi avea
milă de locuințele lui; și cetatea va fi zidită pe propriul
ei morman și palatul va rămâne după felul său. 19 Și
din ele vor ieși aducere de mulțumire și vocea celor
care se veselesc; și îi voi înmulți și ei nu vor fi puțini;
de asemenea îi voi glorifica și ei nu vor fi mici. 20
Copiii lor vor fi de asemenea ca înainte și adunarea lor
va fi întemeiată, înaintea mea și voi pedepsi pe toți
cei ce îi oprimă. 21 Și nobilii lor vor ieși din Iacob și
guvernatorul lor va ieși din mijlocul lor; și îl voi face să
se apropie, și el se va apropia de mine, pentru că cine
este acesta care și-a dedicat inima să se apropie de
mine? spune DOMNUL. 22 Și voi veți fi poporul meu și
eu voi fi Dumnezeul vostru. 23 Iată, vârtejul de vânt al
DOMNULUI iese cu furie, un vârtej de vânt continuu;
acesta va cădea cu durere peste capul celor stricați. 24
Mânia înverșunată a DOMNULUI nu se va întoarce,
până nu va fi făcut aceasta și până nu va fi împlinit
planurile inimii sale; în zilele de pe urmă veți lua aminte
la aceasta.

31 Tot atunci, spune DOMNUL, eu voi fi Dumnezeul
tuturor familiilor lui Israel și ei vor fi poporul meu. 2
Astfel spune DOMNUL: Poporul care a scăpat de sabie
a găsit har în pustie; da, Israel, când eu DOMNUL,
am mers să îi dau odihnă. 3 DOMNUL mi s-a arătat
din vechime, spunând: Da, te-am iubit cu o dragoste
veșnică; de aceea cu bunătate iubitoare te-am atras. 4
Te voi zidi din nou și tu vei fi zidită, fecioară a lui Israel;
vei fi din nou împodobită cu tamburinele tale și vei ieși
cu dansurile celor ce se veselesc. 5 Vei mai sădi vii pe
munții Samariei: cei ce sădesc vor sădi și le vor mânca
precum lucruri obișnuite. 6 Căci va fi o zi, când paznicii
de pe muntele Efraim vor striga: Ridicați-vă și să urcăm
la Sion, la DOMNUL Dumnezeul nostru. 7 Căci astfel
spune DOMNUL: Cântați cu veselie pentru Iacob și
strigați printre mai marii națiunilor; vestiți, lăudați și
spuneți: DOAMNE, salvează poporul tău, rămășița lui
Israel. 8 Iată, îi voi aduce din țara nordului și îi voi
aduna din ținuturile pământului și cu ei, pe orb și pe
șchiop, pe femeia însărcinată și pe cea care suferă
durerile nașterii, împreună: o mare adunare se va
întoarce aici. 9 Ei vor veni cu plâns, și cu cereri îi voi
conduce; îi voi face să umble pe lângă râurile de ape,
într-o cale dreaptă, pe care nu se vor poticni, pentru
că eu sunt tată lui Israel; și Efraim este întâiul meu
născut. 10 Ascultați cuvântul DOMNULUI, voi națiuni,
și faceți-l cunoscut în insulele îndepărtate și spuneți:
Cel care a împrăștiat pe Israel îl va aduna și îl va
păstra precum un păstor face cu turma sa. 11 Pentru că
DOMNUL l-a răscumpărat pe Iacob și l-a răscumpărat
din mâna celui mai tare decât el. 12 De aceea vor
veni și vor cânta pe înălțimea Sionului și vor curge
împreună la bunătatea DOMNULUI, la grâu și la vin și
la untdelemn, și la cei tineri din turmă și din cireadă; și
sufletul lor va fi ca o grădină udată; și ei nu se vor mai
întrista vreodată. 13 Atunci se va bucura fecioara în
dans, deopotrivă tinerii și bătrânii împreună; fiindcă voi
întoarce jalea lor în bucurie și îi voi mângâia și îi voi
face să se bucure, întorcându-i din întristarea lor. 14
Și voi sătura sufletul preoților cu grăsime și poporul
meu va fi săturat cu bunătatea mea, spune DOMNUL.
15 Astfel spune DOMNUL: O voce s-a auzit în Rama,
tânguire și plânset amar; Rahela plângea pentru copiii
ei, refuzând să fie mângâiată, pentru copiii ei, pentru
că nu mai erau. 16 Astfel spune DOMNUL: Oprește-ți

vocea de la plânset și ochii tăi de la lacrimi, pentru că
lucrarea ta va fi răsplătită, spune DOMNUL; și ei se vor
întoarce înapoi din țara dușmanului. 17 Și este speranță
în sfârșitul tău, spune DOMNUL, că ai tăi copii vor veni
înapoi înăuntrul graniței lor. 18 Am auzit, într-adevăr, pe
Efraim jelindu-se astfel: Tu m-ai pedepsit și eu am fost
pedepsit, ca un taur neobișnuit cu jugul; întoarce-mă și
mă voi întoarce, pentru că tu ești DOMNUL Dumnezeul
meu. 19 Într-adevăr, după ce m-am întors, m-am pocăit;
și după ce am fost instruit, mi-am lovit coapsa; am fost
rușinat, da, chiar încurcat, deoarece am purtat ocara
tinereții mele. 20 Este Efraim fiul meu drag? Este el un
copil plăcut? Pentru că de când am vorbit împotriva
lui, neîncetat îmi tot amintesc de el; de aceea mi s-au
tulburat adâncurile pentru el; cu siguranță voi avea milă
de el, spune DOMNUL. 21 Așază-ți semne pe cale, fă-ți
grămezi înalte; îndreaptă-ți inima spre drumul cel mare,
drumul pe care ai mers: întoarce-te din nou, fecioară a
lui Israel, întoarce-te din nou la aceste cetăți ale tale.
22 Până când vei merge încoace și încolo, tu, fiică
decăzută? Pentru că DOMNUL a creat un lucru nou pe
pământ: O femeie va învinge un bărbat. 23 Astfel spune
DOMNUL oștirilor, Dumnezeul lui Israel: Încă odată ei
vor folosi această vorbire în țara lui Iuda și în cetățile
lui, când îi voi întoarce din nou din captivitate: DOMNUL
să te binecuvânteze, pe tine, locuința dreptății și pe
tine, muntele sfințeniei. 24 Și acolo, agricultorii și cei
care ies cu turmele, vor locui împreună, în Iuda și în
toate cetățile lui. 25 Pentru că am săturat sufletul obosit
și am umplut fiecare suflet întristat. 26 La aceasta m-
am trezit și am privit; și somnul mi-a fost dulce. 27
Iată, vin zilele, spune DOMNUL, când voi semăna
casa lui Israel și casa lui Iuda cu sămânță de om și cu
sămânță de animal. 28 Și se va întâmpla, că precum
i-am păzit, pentru a smulge și pentru a dărâma și
pentru a surpa și pentru a distruge și pentru a chinui;
tot astfel voi păzi asupra lor pentru a zidi și pentru a
sădi, spune DOMNUL. 29 În acele zile ei nu vor mai
spune: Părinții au mâncat aguridă și dinții copiilor s-
au strepezit. 30 Dar fiecare va muri pentru propria lui
nelegiuire; oricărui om care mănâncă aguridă, i se vor
strepezi dinții. 31 Iată, vin zilele, spune DOMNUL, când
voi face un nou legământ cu casa lui Israel și cu casa
lui Iuda: 32 Nu conform cu legământul pe care l-am
făcut cu părinții lor, în ziua în care i-am luat de mână
ca să îi scot din țara Egiptului; legământ al meu pe
care ei l-au rupt, deși le eram soț, spune DOMNUL; 33
Ci acesta va fi legământul pe care îl voi face cu casa
lui Israel: După acele zile, spune DOMNUL, voi pune
legea mea în părțile lor ascunse și o voi scrie în inimile
lor; și eu voi fi Dumnezeul lor și ei vor fi poporul meu.
34 Și nu vor mai învăța fiecare om pe aproapele său
și fiecare om pe fratele său, spunând: Cunoașteți pe
DOMNUL, pentru că toți mă vor cunoaște, de la cel
mai mic al lor și până la cel mai mare al lor, spune
DOMNUL, pentru că voi ierta nelegiuirea lor și nu îmi
voi mai aminti păcatul lor. 35 Astfel spune DOMNUL,
care dă soarele ca lumină ziua și rânduielile lunii și
ale stelelor ca lumină noaptea; care desparte marea
când valurile ei răcnesc; DOMNUL oștirilor este numele
său: 36 Dacă acele rânduieli se depărtează dinaintea
mea, spune DOMNUL, atunci sămânța lui Israel de
asemenea va înceta de la a fi o națiune înaintea mea
pentru totdeauna. 37 Astfel spune DOMNUL: Dacă cerul
de deasupra poate fi măsurat și temeliile pământului
pot fi cercetate dedesubt, eu de asemenea voi lepăda
toată sămânța lui Israel pentru tot ce au făcut ei, spune
DOMNUL. 38 Iată, vin zilele, spune DOMNUL, când
cetatea va fi zidită pentru DOMNUL, de la turnul lui
Hananeel până la poarta colțului. 39 Și frânghia de
măsurat va ieși încă prin fața ei peste dealul Gareb
și se va întoarce la Goat. 40 Și toată valea trupurilor
moarte și a cenușii și toate câmpurile până la pârâul
Chedron, până la colțul porții cailor spre est, vor fi sfinte
pentru DOMNUL: aceasta nu va mai fi smulsă, nici nu
vor mai fi dărâmate pentru totdeauna.

32 Cuvântul, de la DOMNUL, care a venit la Ieremia în
anul al zecelea al lui Zedechia, împăratul lui Iuda,
care era anul al optsprezecelea al lui Nebucadnețar. 2
Fiindcă atunci armata împăratului Babilonului asedia
Ierusalimul; și profetul Ieremia era închis în curtea
închisorii, care era în casa împăratului lui Iuda. 3
Pentru că Zedechia, împăratul lui Iuda, îl închisese,
spunând: Pentru ce profețești tu spunând: Astfel
spune DOMNUL: Iată, voi da această cetate în mâna
împăratului Babilonului și el o va lua; 4 Și Zedechia
împăratul lui Iuda nu va scăpa din mâna caldeenilor, ci
va fi cu siguranță dat în mâna împăratului Babilonului
și va vorbi cu el gură către gură și ochii săi vor
vedea ochii lui; 5 Și el îl va duce pe Zedechia la
Babilon și acolo va fi el până când îl voi cerceta,
spune DOMNUL; deși o să luptați cu caldeenii, nu veți
prospera. 6 Și Ieremia a spus: Cuvântul DOMNULUI
a venit la mine, spunând: 7 Iată, Hanameel, fiul lui
Șalum, unchiul tău, va veni la tine, spunând: Cumpără
câmpul meu care este în Anatot, pentru că dreptul
de răscumpărare este al tău ca să îl cumperi. 8
Astfel Hanameel, fiul unchiului meu, a venit la mine
în curtea închisorii conform cuvântului DOMNULUI, și
mi-a spus: Cumpără câmpul meu, te rog, care este
în Anatot, care este în ținutul lui Beniamin, pentru că
dreptul de moștenire este al tău și răscumpărarea este
a ta; cumpără-l pentru tine. Atunci am cunoscut că
acesta era cuvântul DOMNULUI. 9 Și am cumpărat
câmpul de la Hanameel, fiul unchiului meu, care este

în Anatot și i-am cântărit banii, șaptesprezece șekeli
de argint. 10 Și am semnat dovada și am sigilat-o și
am luat martori și i-am cântărit banii în balanță. 11
Astfel, am luat dovada de cumpărare, deopotrivă pe
cea care era sigilată conform legii și obiceiului; și pe
cea deschisă; 12 Și i-am dat dovada de cumpărare lui
Baruc, fiul lui Neriia, fiul lui Mahseia, înaintea ochilor lui
Hanameel, fiul unchiului meu; și în prezența martorilor
care au semnat cartea de cumpărare, înaintea tuturor
iudeilor care ședeau în curtea închisorii. 13 Și i-am
poruncit lui Baruc înaintea lor, spunând: 14 Astfel spune
DOMNUL oștirilor, Dumnezeul lui Israel: Ia aceste
dovezi, această dovadă de cumpărare, deopotrivă cea
sigilată și această dovadă deschisă; și pune-le într-
un vas de lut, ca ele să se păstreze multe zile. 15
Pentru că astfel spune DOMNUL oștirilor, Dumnezeul
lui Israel: Case și câmpuri și vii vor fi stăpânite din
nou în această țară. 16 Și, după ce i-am dat dovada
de cumpărare lui Baruc, fiul lui Neriia, m-am rugat
DOMNULUI, spunând: 17 Ah, Doamne DUMNEZEULE!
Iată, tu ai făcut cerul și pământul prin marea ta putere
și prin brațul tău întins și nimic nu este prea greu
pentru tine; 18 Tu arăți bunătate iubitoare la mii și
răsplătești nelegiuirea părinților în sânul copiilor lor
după ei: Marele, Atotputernicul Dumnezeu, DOMNUL
oștirilor, este numele lui, 19 Măreț în sfat și puternic în
lucrare; fiindcă ai tăi ochi sunt deschiși asupra tuturor
căilor fiilor oamenilor; pentru a da fiecăruia conform
căilor lui și conform rodului facerilor lui; 20 Care ai
făcut semne și minuni în țara Egiptului, care rămân
până în această zi și în Israel și printre alți oameni;
și ți-ai făcut un nume, precum în această zi; 21 Și
ai scos pe poporul tău, Israel, din țara Egiptului, cu
semne și cu minuni și cu o mână tare și cu un braț
întins și cu mare groază; 22 Și le-ai dat această țară, pe
care ai jurat părinților lor că le-o vei da, o țară în care
curge lapte și miere; 23 Și ei au intrat și au stăpânit-
o; dar nu au ascultat de vocea ta, nici nu au umblat
în legea ta; nu au făcut nimic din tot ce le-ai poruncit
să facă; de aceea tu ai făcut ca tot acest rău să vină
asupra lor; 24 Iată, valurile de pământ, ei au ajuns
până la cetate, să o ia; și cetatea este dată în mâna
caldeenilor, care luptă împotriva ei, din cauza sabiei și
a foametei și a ciumei; și ce ai vorbit s-a întâmplat;
și, iată, tu vezi aceasta. 25 Și tu mi-ai spus, Doamne
DUMNEZEULE: Cumpără câmpul cu bani și ia martori;
fiindcă cetatea este dată în mâna caldeenilor. 26 Atunci
a venit cuvântul DOMNULUI la Ieremia, spunând: 27
Iată, eu sunt DOMNUL Dumnezeul a toată făptura;
este ceva prea greu pentru mine? 28 De aceea astfel
spune DOMNUL: Iată, eu dau această cetate în mâna
caldeenilor și în mâna lui Nebucadnețar, împăratul
Babilonului, și el o va lua. 29 Și caldeenii, care luptă
împotriva acestei cetăți, vor veni și vor pune foc acestei
cetăți și o vor arde împreună cu casele, pe a căror
acoperișuri ei au ars tămâie lui Baal și au turnat daruri
de băutură altor dumnezei, pentru a mă provoca la
mânie. 30 Căci copiii lui Israel și copiii lui Iuda au făcut
numai rău înaintea mea din tinerețea lor; căci copiii
lui Israel numai m-au provocat la mânie cu lucrarea
mâinilor lor, spune DOMNUL. 31 Pentru că această
cetate a fost pentru mine ca o provocare a mâniei
mele și a furiei mele din ziua în care au zidit-o până în
această zi; ca să o îndepărtez dinaintea feței mele, 32
Pentru tot răul pe care copiii lui Israel și copiii lui Iuda,
l-au făcut pentru a mă provoca la mânie, ei, împărații
lor, prinții lor, preoții lor și profeții lor și bărbații lui Iuda
și locuitorii Ierusalimului. 33 Și ei și-au întors spre
mine spatele, nu fața; deși i-am învățat, ridicându-mă
devreme și învățându-i, totuși ei nu au dat ascultare
pentru a primi instrucțiune. 34 Ci au pus urâciunile lor
în casa care se numește după numele meu, pentru a
o spurca. 35 Și au zidit înălțimile lui Baal, care sunt
în valea fiului lui Hinom, pentru a face pe fiii lor și pe
fiicele lor să treacă prin foc, lui Moloh; ceea ce eu nu le-
am poruncit, nici nu a venit în mintea mea, ca ei să facă
această urâciune, să facă pe Iuda să păcătuiască. 36
Și acum de aceea, astfel spune DOMNUL Dumnezeul
lui Israel referitor la această cetate, despre care voi
spuneți: Va fi dată în mâna împăratului Babilonului prin
sabie și prin foamete și prin ciumă: 37 Iată, îi voi aduna
din toate țările în care i-am alungat în mânia mea și
în furia mea și în mare indignare; și îi voi întoarce în
acest loc și îi voi face să locuiască în siguranță. 38 Și
ei vor fi poporul meu și eu voi fi Dumnezeul lor; 39
Și le voi da o singură inimă și o singură cale, ca să
se teamă de mine pentru totdeauna, pentru binele lor
și al copiilor lor după ei; 40 Și voi face un legământ
veșnic cu ei, că nu mă voi întoarce de la ei, pentru a le
face bine; și voi pune frica mea în inimile lor, ca să
nu se depărteze de mine. 41 Da, mă voi bucura de
ei pentru a le face bine și îi voi sădi în această țară
într-adevăr cu toată inima mea și cu tot sufletul meu.
42 Pentru că astfel spune DOMNUL: Precum am adus
tot acest mare rău asupra acestui popor, tot astfel voi
aduce asupra lor tot binele pe care li l-am promis. 43 Și
câmpuri se vor cumpăra în această țară, despre care
voi spuneți: Este pustie fără om sau animal; este dată
în mâna caldeenilor. 44 Oamenii vor cumpăra câmpuri
cu bani și vor semna dovezi și le vor sigila și vor lua
martori în țara lui Beniamin și în locurile dimprejurul
Ierusalimului și în cetățile lui Iuda și în cetățile munților
și în cetățile văii și în cetățile din sud, pentru că voi face
pe cei captivi dintre ei să se întoarcă, spune DOMNUL.

33 Mai mult, cuvântul DOMNULUI a venit la Ieremia
a doua oară, în timp ce el era încă închis în curtea
închisorii, spunând: 2 Astfel spune DOMNUL făcătorul
acestei cetăți, DOMNUL care a format-o, pentru a o
întemeia; DOMNUL este numele lui: 3 Cheamă-mă și îți
voi răspunde și îți voi arăta lucruri mari și puternice, pe
care nu le cunoști. 4 Pentru că astfel spune DOMNUL,
Dumnezeul lui Israel referitor la casele acestei cetăți
și referitor la casele împăraților lui Iuda, care sunt
dărâmate prin valurile de pământ și prin sabie; 5 Ei
vin să lupte cu caldeenii, dar aceasta este pentru a le
umple cu trupurile moarte ale oamenilor pe care i-am
ucis în mânia mea și în furia mea și pentru toți cei a
căror stricăciune, mi-am ascuns fața de această cetate.
6 Iată, îi voi aduce sănătate și vindecare, și îi voi vindeca
și le voi descoperi abundența păcii și adevărului. 7 Și îi
voi face să se întoarcă pe cei captivi ai lui Iuda și pe
cei captivi ai lui Israel și îi voi zidi ca la început. 8 Și îi
voi curăți de toată nelegiuirea lor cu care au păcătuit
împotriva mea; și le voi ierta toate nelegiuirile, prin
care au păcătuit împotriva mea și prin care au încălcat
legea împotriva mea. 9 Și aceasta îmi va fi un nume de
bucurie, o laudă și o onoare înaintea tuturor națiunilor
pământului, care vor auzi despre tot binele pe care
îl fac pentru ei; și ei se vor teme și se vor cutremura
pentru toată bunătatea și pentru toată prosperitatea
pe care i-o dau. 10 Astfel spune DOMNUL: Din nou
se va auzi în acest loc, despre care voi spuneți că va
fi pustiit, fără om și fără animal, în cetățile lui Iuda și
pe străzile Ierusalimului, care sunt pustii, fără om și
fără locuitor și fără animal, 11 Vocea bucuriei și vocea
veseliei, vocea mirelui și vocea miresei, vocea celor
care vor spune: Lăudați pe DOMNUL oștirilor, pentru
că DOMNUL este bun, pentru că mila lui dăinuiește
pentru totdeauna; și a celor care vor aduce sacrificiul
de laudă în casa DOMNULUI. Pentru că voi face să
se întoarcă pe cei captivi ai țării, ca la început, spune
DOMNUL. 12 Astfel spune DOMNUL oștirilor: Din nou,
în acest loc, care este pustiit, fără om și fără animal; și
în toate cetățile lui, va fi o locuință de păstori care vor
face turmele lor să se odihnească. 13 În cetățile din
munți, în cetățile din vale și în cetățile de la sud și în
țara lui Beniamin și în locurile dimprejurul Ierusalimului
și în cetățile lui Iuda vor trece din nou turmele pe sub
mâinile celui care le numără, spune DOMNUL. 14 Iată,
vin zilele, spune DOMNUL, când voi împlini acel lucru
bun pe care l-am promis casei lui Israel și casei lui
Iuda. 15 În acele zile și în acel timp voi face Lăstarul
dreptății să crească pentru David; și el va face judecată
și dreptate în țară. 16 În acele zile Iuda va fi salvat și
Ierusalimul va locui în siguranță; și acesta este numele
cu care va fi numit: DOMNUL dreptatea noastră. 17
Pentru că astfel spune DOMNUL: Lui David nu îi va
lipsi niciodată un bărbat să șadă pe tronul casei lui
Israel; 18 Nici preoților, leviților, nu le va lipsi un bărbat
înaintea mea pentru a oferi ofrande arse și pentru a
aprinde daruri de mâncare și pentru a face sacrificii
continuu. 19 Și cuvântul DOMNULUI a venit la Ieremia,
spunând: 20 Astfel spune DOMNUL: Dacă puteți să
rupeți legământul meu referitor la ziuă și legământul
meu referitor la noapte astfel încât să nu fie zi și noapte
la timpul lor; 21 Atunci poate de asemenea fi rupt
legământul meu cu David, servitorul meu, ca el să nu
aibă fiu să domnească pe tronul lui; și cu leviții, preoții,
servitorii mei. 22 Așa cum oștirea cerului nu poate
fi numărată, nici nisipul mării măsurat; tot astfel voi
înmulți sămânța lui David, servitorul meu, și pe leviții
care îmi servesc. 23 Mai mult, cuvântul DOMNULUI
a venit la Ieremia, spunând: 24 Nu ai luat aminte la
ceea ce acest popor a vorbit, spunând: Cele două
familii pe care DOMNUL le-a ales, le-a lepădat el?
Astfel, ei au disprețuit pe poporul meu, ca ei să nu mai
fie o națiune înaintea lor. 25 Astfel spune DOMNUL:
Dacă legământul meu nu este nici cu ziua, nici cu
noaptea; și dacă eu nu am rânduit rânduielile cerului și
ale pământului; 26 Atunci voi lepăda eu sămânța lui
Iacob și pe David, servitorul meu, astfel încât să nu
iau pe vreunii din sămânța lui să fie conducători peste
sămânța lui Avraam, Isaac și Iacob, pentru că îi voi face
să se întoarcă din captivitate și voi avea milă de ei.

34 Cuvântul care a venit la Ieremia de la DOMNUL,
când Nebucadnețar, împăratul Babilonului și toată
armata lui și toate împărățiile pământului ale stăpânirii
lui și toate popoarele, au luptat împotriva Ierusalimului
și împotriva tuturor cetăților lui, spunând: 2 Astfel spune
DOMNUL Dumnezeul lui Israel: Du-te și vorbește-
i lui Zedechia împăratul lui Iuda, și spune-i: Astfel
spune DOMNUL: Iată, voi da această cetate în mâna
împăratului Babilonului și el o va arde cu foc; 3 Și tu
nu vei scăpa din mâna lui, ci, negreșit, vei fi prins și
dat în mâna lui; și ochii tăi vor privi ochii împăratului
Babilonului și el va vorbi cu tine gură către gură și
tu vei merge în Babilon. 4 Totuși ascultă cuvântul
DOMNULUI, Zedechia, împărate al lui Iuda: Astfel
spune DOMNUL despre tine: tu nu vei muri de sabie;
5 Ci vei muri în pace; și cu arderile părinților tăi, a
împăraților dinainte care au fost înaintea ta, tot astfel
ei vor arde mirodenii pentru tine; și te vor plânge,
spunând: Ah, doamne! pentru că eu am vestit cuvântul,
spune DOMNUL. 6 Atunci profetul Ieremia a vorbit
toate aceste cuvinte lui Zedechia, împăratul lui Iuda,
în Ierusalim, 7 Când armata împăratului Babilonului
a luptat împotriva Ierusalimului și împotriva tuturor
cetăților lui Iuda care au rămas, împotriva Lachisului și
împotriva Azechei, pentru că aceste cetăți apărate au

rămas dintre cetățile lui Iuda. **8** Acesta este cuvântul
care a venit la Ieremia de la DOMNUL, după ce
împăratul Zedechia făcuse un legământ cu tot poporul
care era în Ierusalim, pentru a le vesti libertatea; **9**
Ca fiecare om să lase pe servitorul său și fiecare om
pe servitoarea sa, fiind un evreu sau o evreică, să
plece liberi; ca nimeni să nu se servească de ei, adică,
de un iudeu, fratele său. **10** Și, când toți prinții și tot
poporul care intrase în legământ, au auzit porunca
împăratului, ca fiecare să lase pe servitorul său și
fiecare pe servitoarea sa, să plece liberi, ca nimeni
să nu se mai servească de ei, atunci au dat ascultare
și i-au lăsat să plece. **11** Dar după aceea s-au întors
și i-au făcut pe servitorii și pe servitoarele, pe care îi
lăsaseră să plece liberi, să se întoarcă, și i-au adus
în supunere ca servitori și servitoare. **12** De aceea
cuvântul DOMNULUI a venit la Ieremia de la DOMNUL,
spunând: **13** Astfel spune DOMNUL Dumnezeul lui
Israel: Am încheiat un legământ cu părinții voștri în
ziua când i-am scos din țara Egiptului, din casa robilor,
spunând, **14** La sfârșitul a șapte ani, fiecare să lăsați să
plece, pe fratele său, un evreu, care ți s-a fost vândut;
și după ce ți-a servit șase ani, să îl lași să plece liber de
la tine; dar părinții voștri nu mi-au dat ascultare, nici nu
și-au plecat urechea. **15** Și voi v-ați întors acum și ați
făcut ce este drept înaintea ochilor mei, vestind, fiecare,
libertatea aproapelui său; și ați încheiat un legământ
înaintea mea în casa care este numită după numele
meu; **16** Dar voi, v-ați întors și ați murdărit numele
meu și fiecare, ați făcut pe servitorul său și fiecare, pe
servitoarea sa, cărora le-ați dat libertate după plăcerea
lor, să se întoarcă și i-ați adus în supunere, să vă fie
ca servitori și servitoare. **17** De aceea astfel spune
DOMNUL: Voi nu mi-ați dat ascultare, vestind fiecare,
libertatea fratelui său și fiecare, aproapelui său; iată,
eu, spune DOMNUL, vă vestesc libertatea sabiei, a
ciumei și a foametei; și vă voi da spre apăsare în toate
împărățiile pământului. **18** Și voi da pe oamenii care au
călcat legământul meu, care nu au împlinit cuvintele
legământului pe care îl făcuseră înaintea mea, când au
tăiat vițelul în două și au trecut printre părțile lui, **19**
Pe prinții lui Iuda și pe prinții Ierusalimului, pe fameni
și pe preoți și pe tot poporul țării care a trecut printre
părțile vițelului; **20** Îi voi da chiar în mâna dușmanilor
lor și în mâna celor care le caută viața; și trupurile lor
moarte vor fi ca hrană pentru păsările cerului și pentru
fiarele pământului. **21** Și pe Zedechia împăratul lui
Iuda și pe prinții lui îi voi da în mâna dușmanilor lor și
în mâna celor care le caută viața și în mâna armatei
împăratului Babilonului care au plecat de la voi. **22** Iată,
eu poruncesc, spune DOMNUL, și îi voi face să se
întoarcă la această cetate; și ei vor lupta împotriva ei și
o vor lua și o vor arde cu foc; și voi face cetățile lui
Iuda o pustiire fără vreun locuitor.

35 Cuvântul care a venit la Ieremia de la DOMNUL
în zilele lui Ioiachim, fiul lui Iosia, împăratul lui
Iuda, spunând: **2** Du-te la casa recabiților și vorbește-
le și adu-i în casa DOMNULUI într-una din camere
și dă-le vin să bea. **3** Atunci am luat pe Iaazania,
fiul lui Ieremia, fiul lui Habaținia și pe frații săi și pe
toți fiii săi și toată casa recabiților; **4** Și i-am adus în
casa DOMNULUI, în camera fiilor lui Hanan, fiul lui
Igdalia, un om al lui Dumnezeu, care era lângă camera
prinților, care era deasupra camerei lui Maaseia, fiul
lui Șalum, păzitorul ușii; **5** Și am pus, înaintea fiilor
casei recabiților, oale pline cu vin, și pahare, și le-am
spus: Beți vin. **6** Dar ei au spus: Refuzăm să bem
vin; fiindcă Ionadab, fiul lui Recab, tatăl nostru ne-
a poruncit, spunând: Să nu beți vin, nici voi, nici fiii
voștri, pentru totdeauna; **7** Nici să nu zidiți casă, nici
să nu semănați sămânță, nici să nu sădiți vie, nici să
nu aveți ceva; ci în toate zilele voastre să locuiți în
corturi; ca să trăiți multe zile în țara unde sunteți străini.
8 Astfel, noi am ascultat de vocea lui Ionadab fiul lui
Recab tatăl nostru în tot ce ne-a poruncit, ca să nu
bem vin în toate zilele noastre, noi, soțiile noastre,
fiii noștri sau fiicele noastre; **9** Nici nu zidim case
pentru noi pentru a le locui; nici nu avem vie, nici
câmp, nici sămânță; **10** Ci am locuit în corturi și am dat
ascultare și am făcut conform cu tot ceea ce Ionadab,
tatăl nostru, ne-a poruncit. **11** Dar s-a întâmplat, când
Nebucadnețar, împăratul Babilonului, a urcat în țară, că
noi am spus: Veniți și să mergem la Ierusalim de frica
armatei caldeenilor și de frica armatei sirienilor; astfel,
noi locuim la Ierusalim. **12** Atunci cuvântul DOMNULUI
a venit la Ieremia, spunând: **13** Astfel spune DOMNUL
oștirilor, Dumnezeul lui Israel: Du-te și spune bărbaților
lui Iuda și locuitorilor Ierusalimului: Nu voiți să primiți
instruire pentru a da ascultare cuvintelor mele? spune
DOMNUL. **14** Cuvintele lui Ionadab, fiul lui Recab,
prin care le-a poruncit fiilor săi să nu bea vin, sunt
împlinite; fiindcă până în această zi ei nu beau deloc, ci
au ascultat de porunca tatălui lor; totuși v-am vorbit,
ridicându-mă devreme și vorbind; dar voi nu mi-ați
dat ascultare. **15** V-am trimis de asemenea pe toți
servitorii mei profeții, ridicându-i devreme și trimițându-i,
spunând: Întoarceți-vă acum, fiecare de la calea lui rea
și îndreptați-vă facerile și nu mergeți după alți dumnezei
pentru a le servi și veți locui în țara pe care v-am dat-o
vouă și părinților voștri; dar voi nu v-ați plecat urechea,
nici nu mi-ați dat ascultare. **16** Deoarece fiii lui Ionadab,
fiul lui Recab, au împlinit porunca tatălui lor, pe care el
le-a poruncit-o; dar acest popor nu mi-a dat ascultare;
17 De aceea astfel spune DOMNUL Dumnezeul oștirilor,

Dumnezeul lui Israel: Iată, voi aduce asupra lui Iuda și
asupra tuturor locuitorilor Ierusalimului, tot răul pe care
l-am pronunțat împotriva lor; deoarece le-am vorbit, dar
ei nu au ascultat; și i-am chemat, dar ei nu au răspuns.
18 Și Ieremia a spus casei recabiților: Astfel spune
DOMNUL oștirilor, Dumnezeul lui Israel: Pentru că ați
ascultat de porunca tatălui vostru, Ionadab, și ați păzit
toate preceptele lui și ați făcut conform cu tot ce el v-a
poruncit; 19 De aceea astfel spune DOMNUL oștirilor,
Dumnezeul lui Israel: lui Ionadab, fiul lui Recab, nu îi
va lipsi un bărbat care să stea înaintea mea, pentru
totdeauna.

36 Și s-a întâmplat în anul al patrulea al lui Ioiachim,
fiul lui Iosia, împăratul lui Iuda, că acest cuvânt a
venit la Ieremia de la DOMNUL, spunând: 2 Ia-ți un
sul de carte și scrie pe el toate cuvintele pe care ți le-
am vorbit împotriva lui Israel și împotriva lui Iuda și
împotriva tuturor națiunilor, din ziua când ți-am vorbit,
din zilele lui Iosia, chiar până în această zi. 3 Poate că
va auzi casa lui Iuda tot răul pe care am de gând să li-l
fac; ca să se întoarcă fiecare de la calea lui rea; ca
să le iert nelegiuirea și păcatul. 4 Atunci Ieremia l-a
chemat pe Baruc, fiul lui Neriia; și Baruc a scris, pe un
sul de carte, toate cuvintele DOMNULUI, pe care el i le
spusese, prin gura lui Ieremia. 5 Și Ieremia i-a poruncit
lui Baruc, spunând: Eu sunt închis; nu pot să intru în
casa DOMNULUI; 6 De aceea intră și citește în urechile
poporului, în casa DOMNULUI, în ziua de post, sulul,
cuvintele DOMNULUI, pe care le-ai scris din gura mea;
și de asemenea să le citești în urechile tuturor celor din
Iuda, care vin din cetățile lor. 7 Poate că ei vor prezenta
cererea lor înaintea DOMNULUI și se vor întoarce,
fiecare de la calea lui rea, pentru că mare este mânia și
furia pe care DOMNUL a pronunțat-o împotriva acestui
popor. 8 Și Baruc, fiul lui Neriia, a făcut conform cu
toate câte profetul Ieremia îi poruncise, citind din carte,
cuvintele DOMNULUI, în casa DOMNULUI. 9 Și s-a
întâmplat în anul al cincilea al lui Ioiachim, fiul lui Iosia,
împăratul lui Iuda, în luna a noua, că ei au proclamat
un post înaintea DOMNULUI pentru tot poporul din
Ierusalim și pentru tot poporul care a venit din cetățile
lui Iuda la Ierusalim. 10 Atunci Baruc a citit din carte,
cuvintele lui Ieremia, în casa DOMNULUI, în camera lui
Ghemaria, fiul lui Șafan, scribul, în curtea superioară,
la intrarea porții noi a casei DOMNULUI, în urechile
întregului popor. 11 Când Micaia, fiul lui Ghemaria, fiul
lui Șafan, a auzit, din carte, toate cuvintele DOMNULUI,
12 Atunci el a coborât în casa împăratului, în camera
scribului; și, iată, toți prinții ședeau acolo, chiar Elișama,
scribul, și Delaia, fiul lui Șemaia, și Elnatan, fiul lui
Acbor, și Ghemaria, fiul lui Șafan, și Zedechia, fiul
lui Hanania, și toți prinții. 13 Atunci Micaia le-a vestit
toate cuvintele pe care le auzise, când Baruc a citit
cartea în urechile poporului. 14 De aceea toți prinții au
trimis pe Iehudi, fiul lui Netania, fiul lui Șelemia, fiul
lui Cuși, la Baruc, spunând: Ia în mâna ta sulul din
care ai citit în urechile poporului și vino. Astfel, Baruc,
fiul lui Neriia, a luat sulul în mâna și a venit la ei. 15
Iar ei i-au spus: Șezi și citește-l în urechile noastre.
Astfel, Baruc l-a citit în urechile lor. 16 Și s-a întâmplat,
după ce au auzit toate cuvintele, că s-au înspăimântat,
deopotrivă unul și altul și i-au spus lui Baruc: Negreșit
vom spune împăratului toate aceste cuvinte. 17 Și l-
au întrebat pe Baruc, spunând: Spune-ne acum: Cum
ai scris toate aceste cuvinte din gura lui? 18 Atunci
Baruc le-a răspuns: El mi-a zis toate aceste cuvinte
cu gura lui și eu le-am scris cu cerneală în carte. 19
Atunci prinții i-au spus lui Baruc: Du-te, ascunde-te, tu
și Ieremia, și să nu știe nimeni unde sunteți. 20 Și au
mers la împărat în curte, dar au pus sulul în camera lui
Elișama, scribul; și au spus toate cuvintele în urechile
împăratului. 21 Astfel, împăratul l-a trimis pe Iehudi
să aducă sulul; iar el l-a luat din camera lui Elișama,
scribul. Și Iehudi l-a citit în urechile împăratului și în
urechile tuturor prinților care stăteau în picioare lângă
împărat. 22 În acel timp împăratul ședea în casa de
iarnă în luna a noua; și acolo era, în vatră, un foc,
arzând înaintea lui. 23 Și s-a întâmplat după ce Iehudi
citea trei sau patru foi, că împăratul le tăia cu cuțitul
scribului și le arunca în focul care era în vatră, până
când tot sulul a fost mistuit în focul care era în vatră.
24 Totuși ei nu s-au înspăimântat, nici nu și-au rupt
hainele, nici împăratul, nici vreunul dintre servitorii lui
care auziseră toate aceste cuvinte. 25 Totuși Elnatan și
Delaia și Ghemaria mijlociseră la împărat să nu ardă
sulul; dar el a refuzat să îi asculte. 26 Iar împăratul a
poruncit lui Ierahmeel, fiul lui Hamelec, și lui Seraia, fiul
lui Azriel, și lui Șelemia, fiul lui Abdeel, să îi prindă pe
scribul Baruc și pe profetul Ieremia; dar DOMNUL i-
a ascuns. 27 Atunci cuvântul DOMNULUI a venit la
Ieremia, după ce împăratul arsese sulul și cuvintele pe
care le scrisese Baruc din gura lui Ieremia, spunând:
28 Ia-ți din nou un alt sul și scrie pe el toate cuvintele
dinainte care fuseseră pe sulul dintâi, pe care Ioiachim,
împăratul lui Iuda, îl arsese. 29 Și să îi spui lui Ioiachim,
împăratul lui Iuda: Astfel spune DOMNUL: Tu ai ars
acest sul, spunând: De ce ai scris pe el, spunând:
Împăratul Babilonului va veni negreșit și va distruge
această țară și va face să dispară din ea om și animal?
30 De aceea astfel spune DOMNUL despre Ioiachim
împăratul lui Iuda: El nu va avea pe nimeni care să
șadă pe tronul lui David; și trupul lui mort va fi aruncat
afară, ziua pentru arșiță și noaptea pentru frig. 31 Și
îl voi pedepsi pe el și sămânța lui și pe servitorii lui
pentru nelegiuirea lor; și voi aduce asupra lor și asupra

locuitorilor Ierusalimului și asupra bărbaților lui Iuda tot
răul pe care l-am pronunțat împotriva lor; dar ei nu au
dat ascultare. 32 Atunci Ieremia a luat un alt sul și l-a
dat scribului Baruc, fiul lui Neriia; care a scris în el, din
gura lui Ieremia, toate cuvintele cărții pe care Ioiachim
împăratul lui Iuda o arsese în foc; și s-au mai adăugat
pe lângă ele multe cuvinte asemănătoare.

37 Și împăratul Zedechia, fiul lui Iosia, a domnit
în locul lui Ieconia, fiul lui Ioiachim, pe care
Nebucadnețar, împăratul Babilonului, îl făcuse împărat
în țara lui Iuda. 2 Dar nici el, nici servitorii lui, nici
poporul țării, nu au dat ascultare cuvintelor DOMNULUI
pe care el le vorbise prin profetul Ieremia. 3 Și împăratul
Zedechia a trimis pe Iucal, fiul lui Șelemia, și pe
Țefania, fiul lui Maaseia, preotul, la profetul Ieremia,
spunând: Roagă-te acum DOMNULUI Dumnezeului
nostru pentru noi. 4 Și Ieremia intra și ieșea în mijlocul
poporului, pentru că nu îl puseseră în închisoare. 5
Atunci armata lui Faraon ieșise din Egipt; și când
caldeenii care asediau Ierusalimul au auzit veștile
despre ei, s-au depărtat de Ierusalim. 6 Atunci a venit
cuvântul DOMNULUI la profetul Ieremia, spunând: 7
Astfel spune DOMNUL, Dumnezeul lui Israel: Astfel să
îi spuneți împăratului lui Iuda care v-a trimis la mine
să mă întrebați: Iată, armata lui Faraon, care a ieșit
să vă ajute, se va întoarce în Egipt, în țara lor. 8 Și
caldeenii vor veni din nou și vor lupta împotriva acestei
cetăți și o vor lua și o vor arde cu foc. 9 Astfel spune
DOMNUL: Nu vă înșelați, spunând: Caldeenii vor pleca
cu siguranță de la noi; fiindcă nu vor pleca. 10 Căci
deși ați fi lovit întreaga armată a caldeenilor care luptă
împotriva voastră și ar fi rămas numai bărbați răniți
printre ei, totuși ei s-ar ridica, fiecare din cortul lui, și
ar arde această cetate cu foc. 11 Și s-a întâmplat,
după ce armata caldeenilor s-a împrăștiat din Ierusalim,
de frica armatei lui Faraon, 12 Că Ieremia a ieșit din
Ierusalim să meargă în țara lui Beniamin, pentru a se
pierde acolo în popor. 13 Și când a ajuns la poarta
lui Beniamin, era acolo o căpetenie a gărzii, a cărui
nume era Iriia, fiul lui Șelemia, fiul lui Hanania; și el l-a
luat pe profetul Ieremia, spunând: Tu treci la caldeeni.
14 Atunci Ieremia a spus: Nu este adevărat; nu trec
la caldeeni. Dar el nu i-a dat ascultare; astfel Iriia l-a
luat pe Ieremia și l-a adus la prinți. 15 Și prinții au fost
furioși pe Ieremia și l-au lovit și l-au pus în închisoare,
în casa lui Ionatan, scribul, pentru că făcuseră din
ea închisoarea. 16 Atunci Ieremia a intrat în groapă
și în celule și Ieremia a rămas acolo multe zile; 17
Atunci Zedechia împăratul a trimis și l-a scos afară; și
împăratul l-a întrebat în secret, în casa lui și a spus:
Este vreun cuvânt de la DOMNUL? Și Ieremia a spus:
Este; fiindcă, a spus el: Tu vei fi dat în mâna împăratului
Babilonului. 18 Mai mult, Ieremia i-a spus împăratului
Zedechia: Ce ofense am adus eu împotriva ta sau
împotriva servitorilor tăi sau împotriva acestui popor de
m-ați pus în închisoare? 19 Unde sunt profeții voștri
care v-au profețit, spunând: Împăratul Babilonului nu va
veni împotriva voastră, nici împotriva acestei țări? 20
De aceea, ascultă acum, te rog, domnul meu împărate;
să fie cererea mea, te rog, primită înaintea ta; ca să
nu faci să mă întorc la casa lui Ionatan, scribul, ca nu
cumva să mor acolo. 21 Atunci împăratul Zedechia a
poruncit să îl dea pe Ieremia în curtea închisorii și să îi
dea zilnic o bucată de pâine din strada brutarilor, până
când toată pâinea din cetate se termină. Astfel Ieremia
a rămas în curtea închisorii.

38 Atunci Șefatia, fiul lui Matan, și Ghedalia, fiul lui
Pașhur, și Iucal, fiul lui Șelemia, și Pașhur, fiul lui
Malchiia, au auzit cuvintele pe care Ieremia le vorbise
întregului popor, spunând: 2 Astfel spune DOMNUL:
Cel ce rămâne în această cetate va muri de sabie, de
foamete sau de ciumă; dar cel ce iese la caldeeni va
trăi; fiindcă va avea viața lui ca pradă și va trăi. 3 Astfel
spune DOMNUL: Această cetate va fi dată într-adevăr
în mâna armatei împăratului Babilonului, care o va lua.
4 De aceea prinții i-au spus împăratului: Te implorăm,
să fie acest om dat la moarte; fiindcă astfel el slăbește
mâinile războinicilor care rămân în această cetate și
mâinile întregului popor, vorbindu-le astfel de cuvinte,
pentru că acest om nu caută bunăstarea acestui popor,
ci vătămarea. 5 Atunci împăratul Zedechia a spus:
Iată, el este în mâna voastră, pentru că împăratul nu
poate face nimic împotriva voastră. 6 Atunci l-au luat
pe Ieremia și l-au aruncat în groapa lui Malchiia, fiul lui
Hamelec, care era în curtea închisorii; și l-au coborât
pe Ieremia cu funii. Și în groapă nu era apă, ci mocirlă;
astfel, Ieremia s-a scufundat în mocirlă. 7 Și când
Ebed-Melec, etiopianul, unul dintre famenii care erau
în casa împăratului, a auzit că l-au pus pe Ieremia în
groapă; împăratul șezând atunci la poarta lui Beniamin;
8 Ebed-Melec a ieșit din casa împăratului și i-a vorbit
împăratului, spunând: 9 Domnul meu, împărate, acești
oameni au făcut rău în tot ceea ce i-au făcut profetului
Ieremia, pe care l-au aruncat în groapă; și va muri
de foame în locul unde este, pentru că nu mai este
pâine în cetate. 10 Atunci împăratul i-a poruncit lui
Ebed-Melec, etiopianul, spunând: Ia de aici treizeci de
bărbați cu tine și scoate-l afară pe profetul Ieremia din
groapă, înainte ca el să moară. 11 Astfel Ebed-Melec i-
a luat pe bărbați cu el și a intrat în casa împăratului,
de sub trezorerie, și a luat de acolo petice aruncate
și zdrențe vechi putrezite și le-a coborât cu funii în
groapă la Ieremia. 12 Și Ebed-Melec etiopianul i-a spus
lui Ieremia: Pune acum aceste haine vechi aruncate

și zdrențe putrezite sub subsuorile tale, sub funii. Și
Ieremia a făcut astfel. 13 Astfel ei l-au tras pe Ieremia
cu frânghii și l-au scos din groapă; și Ieremia a rămas
în curtea închisorii. 14 Atunci împăratul Zedechia a
trimis și l-a adus pe profetul Ieremia la el, la intrarea
a treia care este în casa DOMNULUI; și împăratul
i-a spus lui Ieremia: Te voi întreba un lucru, nu îmi
ascunde nimic. 15 Atunci Ieremia i-a spus lui Zedechia:
Dacă îți spun aceasta, nu mă vei da într-adevăr la
moarte? Iar dacă îți dau sfat, nu îmi vei da ascultare. 16
Astfel Zedechia împăratul i-a jurat în secret lui Ieremia,
spunând: Precum DOMNUL trăiește, care ne-a făcut
acest suflet, nu te voi da la moarte, nici nu te voi da în
mâna acestor oameni care îți caută viața. 17 Atunci
Ieremia i-a spus lui Zedechia: Astfel spune DOMNUL,
Dumnezeul oștirilor, Dumnezeul lui Israel: Dacă vei
ieși într-adevăr la prinții împăratului Babilonului, atunci
sufletul tău va trăi și această cetate nu va fi arsă cu
foc; și vei trăi și casa ta; 18 Dar dacă nu vei ieși la
prinții împăratului Babilonului, atunci această cetate va
fi dată în mâna caldeenilor și ei o vor arde cu foc, iar tu
nu vei scăpa din mâna lor. 19 Și împăratul Zedechia i-a
spus lui Ieremia: Mă tem de iudeii care au trecut la
caldeeni, ca nu cumva ei să mă dea în mâna lor și să
mă batjocorească. 20 Dar Ieremia a spus: Nu te vor da.
Te implor, ascultă de vocea DOMNULUI, pe care ți-o
vorbesc; astfel îți va fi bine și sufletul tău va trăi. 21
Dar dacă refuzi să ieși, acesta este cuvântul pe care
DOMNUL mi l-a arătat: 22 Și, iată, toate femeile care
au rămas în casa împăratului lui Iuda vor fi aduse la
prinții împăratului Babilonului și acele femei vor spune:
Prietenii tăi te-au înșelat și te-au învins; picioarele tale
sunt scufundate în mocirlă și ei sunt întorși înapoi. 23
Astfel ei vor scoate afară pe toate soțiile tale și pe copiii
tăi la caldeeni; și tu nu vei scăpa din mâna lor, ci vei fi
luat prin mâna împăratului Babilonului și vei face ca
această cetate să fie arsă cu foc. 24 Atunci Zedechia i-
a spus lui Ieremia: Să nu știe nimeni despre aceste
cuvinte și nu vei muri. 25 Dar dacă prinții aud că eu
am vorbit cu tine și vin la tine și îți spun: Vestește-ne
acum ce i-ai spus împăratului, nu ascunde aceasta de
la noi și nu te vom da la moarte; de asemenea și ce
ți-a spus împăratul; 26 Atunci să le spui: Eu mi-am
prezentat cererea înaintea împăratului, ca să nu mă
facă să mă întorc în casa lui Ionatan, să mor acolo. 27
Atunci au venit toți prinții la Ieremia și l-au întrebat;
și el le-a spus conform cu toate aceste cuvinte pe
care împăratul i le poruncise. Astfel ei au încetat să
vorbească cu el, pentru că lucrul nu a fost înțeles. 28
Astfel Ieremia a locuit în curtea închisorii până în ziua
în care Ierusalimul a fost luat: și a fost acolo în timp ce
Ierusalimul a fost luat.

39 În anul al nouălea al lui Zedechia, împăratul lui
Iuda, în luna a zecea, a venit Nebucadnețar,
împăratul Babilonului, și toată armata lui împotriva
Ierusalimului și l-au asediat. 2 Și în anul al unsprezecelea
al lui Zedechia, în luna a patra, în a noua zi a lunii,
cetatea a fost spartă. 3 Și toți prinții împăratului
Babilonului au intrat și au șezut la poarta din mijloc, chiar
Nergal-Șarețer, Samgar-Nebu, Sarsechim, Rabsaris,
Nergal-Șarețer, Rabmag, cu toată rămășița prinților
împăratului Babilonului. 4 Și s-a întâmplat, când i-a
văzut Zedechia, împăratul lui Iuda, și toți bărbații de
război, că au fugit și au ieșit din cetate noaptea, pe
calea grădinii împăratului, prin poarta dintre cele două
ziduri; și el a ieșit pe calea câmpiei. 5 Dar armata
caldeenilor i-a urmărit și l-a ajuns pe Zedechia în
câmpiile Ierihonului; și după ce l-au prins, l-au adus
la Nebucadnețar, împăratul Babilonului, la Ribla în
țara Hamatului, unde el a dat judecată asupra lui. 6
Atunci împăratul Babilonului i-a ucis pe fiii lui Zedechia,
în Ribla, înaintea ochilor lui; de asemenea împăratul
Babilonului a ucis pe toți nobilii lui Iuda. 7 Mai mult,
el i-a scos ochii lui Zedechia și l-a legat cu lanțuri,
pentru a-l duce în Babilon. 8 Și caldeenii au ars casa
împăratului și casele poporului cu foc și au dărâmat
zidurile Ierusalimului. 9 Atunci Nebuzaradan, căpetenia
gărzii, a dus captivă în Babilon, rămășița poporului
care rămăsese în cetate și pe cei care fugiseră, care
căzuseră în mâinile lui, împreună cu restul poporului
care rămăsese. 10 Dar Nebuzaradan, căpetenia gărzii,
a lăsat dintre cei săraci din popor, care nu aveau
nimic, în țara lui Iuda; și în acel timp le-a dat vii și
câmpuri. 11 Și Nebucadnețar, împăratul Babilonului,
a dat poruncă, referitor la Ieremia, lui Nebuzaradan
căpetenia gărzii, spunând: 12 Ia-l și ai grijă de el și
să nu îi faci nicio vătămare; ci să îi faci precum îți
va spune. 13 Astfel Nebuzaradan, căpetenia gărzii,
a trimis, și Nebușazban, Rabsaris și Nergal-Șarețer,
Rabmag, și toți prinții împăratului Babilonului; 14 Chiar
ei au trimis și l-au luat pe Ieremia din curtea închisorii
și l-au dat lui Ghedalia, fiul lui Ahicam, fiul lui Șafan, ca
să îl ducă acasă; astfel el a locuit printre popor. 15 Și
cuvântul DOMNULUI a venit la Ieremia, în timp ce el
era închis în curtea închisorii, spunând: 16 Du-te și
vorbește-i lui Ebed-Melec etiopianul, spunând: Astfel
spune DOMNUL oștirilor, Dumnezeul lui Israel: Iată,
voi aduce cuvintele mele asupra acestei cetăți spre
rău și nu spre bine; și ele vor fi împlinite în acea zi
înaintea ta. 17 Dar pe tine te voi elibera în acea zi,
spune DOMNUL; și nu vei fi dat în mâna oamenilor de
care te temi. 18 Pentru că te voi elibera într-adevăr și
tu nu vei cădea prin sabie, ci viața ta va fi ca pradă
pentru tine; deoarece ți-ai pus încrederea în mine,
spune DOMNUL.

40 Cuvântul care a venit la Ieremia de la DOMNUL,
după ce Nebuzaradan, căpetenia gărzii, îl lăsase
să plece din Rama, când îl luase, el fiind legat în
lanțuri printre toți cei care erau duși captivi din Ierusalim
și din Iuda, care erau duși captivi în Babilon. **2** Și
căpetenia gărzii l-a luat pe Ieremia și i-a spus: DOMNUL
Dumnezeul tău a pronunțat acest rău asupra acestui
loc. **3** Și, DOMNUL a adus aceasta și a făcut conform
cu ce a spus, pentru că voi ați păcătuit împotriva
DOMNULUI și nu ați ascultat de vocea lui, de aceea
acest lucru a venit asupra voastră. **4** Și acum, iată, te
dezleg în această zi de lanțurile care erau pe mâna
ta. Dacă ți se pare cuvenit să vii cu mine la Babilon,
vino; și ochiul meu va fi asupra ta; dar dacă nu ți se
pare cuvenit să vii cu mine la Babilon, atunci să nu vii;
iată, toată țara este înaintea ta; unde îți pare bine și
cuvenit să mergi, acolo să mergi. **5** Și până el nu se
întorsese înapoi, a spus: Du-te înapoi la Ghedalia, fiul
lui Ahicam, fiul lui Șafan, pe care împăratul Babilonului
l-a făcut guvernator peste cetățile lui Iuda și locuiește
cu el în mijlocul poporului; sau mergi oriunde ți se pare
cuvenit să mergi. Astfel căpetenia gărzii i-a dat merinde
și o răsplată și l-a lăsat să plece. **6** Atunci Ieremia s-a
dus la Ghedalia, fiul lui Ahicam, la Mițpa, și a locuit cu
el în mijlocul poporului care era rămas în țară. **7** Și
când toate căpeteniile armatelor, care erau în câmpii,
ei și oamenii lor, au auzit că împăratul Babilonului îl
făcuse pe Ghedalia, fiul lui Ahicam, guvernator în țară
și că îi încredințase bărbați și femei și copii și dintre
săracii țării, dintre cei care nu fuseseră duși captivi
la Babilon; **8** Atunci ei au venit la Ghedalia la Mițpa,
chiar Ismael, fiul lui Netania, și Iohanan și Ionatan, fiii
lui Careah, și Seraia, fiul lui Tanhumet, și fiii lui Efai,
netofatitul; și Iezania, fiul unui maacatit, ei și oamenii
lor. **9** Și Ghedalia, fiul lui Ahicam, fiul lui Șafan, le-a
jurat lor și oamenilor lor, spunând: Nu vă temeți să
serviți caldeenilor; locuiți în țară și serviți împăratului
Babilonului și vă va fi bine. **10** Cât despre mine, iată,
eu voi locui la Mițpa, pentru a servi caldeenilor, care
vor veni la noi; dar voi adunați vin și fructe de vară și
untdelemn și puneți-le în vasele voastre și locuiți în
cetățile voastre pe care le-ați luat. **11** De asemenea
când toți iudeii care erau în Moab și printre amoniți și în
Edom și care erau în toate țările au auzit că împăratul
Babilonului lăsase o rămășiță din Iuda și că îl pusese
peste ei pe Ghedalia, fiul lui Ahicam, fiul lui Șafan; **12**
Toți iudeii s-au întors din toate locurile unde fuseseră
alungați și au venit în țara lui Iuda, la Ghedalia, la
Mițpa și au adunat vin și foarte multe fructe de vară. **13**
Mai mult, Iohanan, fiul lui Careah, și toate căpeteniile
armatelor, care erau în câmpii, au venit la Ghedalia la
Mițpa, **14** Și i-au spus: Știi tu într-adevăr că Baalis,
împăratul amoniților, l-a trimis pe Ismael, fiul lui Netania,
să te ucidă? Dar Ghedalia, fiul lui Ahicam, nu i-a crezut.
15 Atunci Iohanan, fiul lui Careah, i-a vorbit în ascuns
lui Ghedalia la Mițpa, spunând: Lasă-mă să plec, te
rog, și îl voi ucide pe Ismael, fiul lui Netania, și nimeni
nu va ști aceasta; pentru ce să te ucidă el, ca toți iudeii
care s-au adunat la tine să fie împrăștiați și rămășița
lui Iuda să piară? **16** Dar Ghedalia, fiul lui Ahicam, i-a
spus lui Iohanan, fiul lui Careah: Să nu faci acest lucru,
pentru că tu vorbești neadevăr despre Ismael.

41 Și s-a întâmplat în luna a șaptea, că Ismael,
fiul lui Netania, fiul lui Elișama, din sămânța
împărătească și prinții împăratului, și zece bărbați cu el,
au venit la Ghedalia, fiul lui Ahicam la Mițpa; și acolo
ei au mâncat pâine împreună în Mițpa. **2** Atunci s-a
ridicat Ismael, fiul lui Netania, și cei zece bărbați care
erau cu el și l-au lovit pe Ghedalia, fiul lui Ahicam, fiul
lui Șafan, cu sabia și l-au ucis, pe cel pe care împăratul
Babilonului îl făcuse guvernator peste țară. **3** Ismael
a ucis de asemenea pe toți iudeii care erau cu el,
cu Ghedalia, la Mițpa și pe caldeenii care se găseau
acolo și pe bărbații de război. **4** Și s-a întâmplat a
doua zi după ce el îl ucisese pe Ghedalia și nimeni
nu știa aceasta, **5** Că au venit câțiva din Sihem, din
Șilo și din Samaria, optzeci de bărbați, având bărbile
lor rase și hainele lor rupte și care se tăiaseră, cu
ofrande și tămâie în mâna lor, pentru a le aduce la casa
DOMNULUI. **6** Și Ismael, fiul lui Netania, a ieșit de la
Mițpa să îi întâlnească, plângând tot timpul cât mergea;
și s-a întâmplat, pe când i-a întâlnit, că le-a spus: Veniți
la Ghedalia, fiul lui Ahicam. **7** Și s-a întâmplat, după ce
ei au intrat în mijlocul cetății, că Ismael, fiul lui Netania,
i-a ucis și i-a aruncat în mijlocul gropii, el și oamenii
care erau cu el. **8** Dar zece oameni s-au găsit între
ei care i-au spus lui Ismael: Nu ne ucide, pentru că
avem ascunse în câmp, provizii de grâu și de orz și de
untdelemn și de miere. Astfel el a încetat și nu i-a ucis
printre frații lor. **9** Și, groapa în care Ismael aruncase
toate trupurile moarte ale oamenilor, pe care îi ucisese
din cauza lui Ghedalia, era aceea pe care împăratul
Asa o făcuse de frica lui Baașa, împăratul lui Israel; și
Ismael, fiul lui Netania, a umplut-o cu cei uciși. **10** Atunci
Ismael a dus captivi toată rămășița poporului care era
în Mițpa, pe fiicele împăratului și pe tot poporul care
rămăsese în Mițpa, pe care Nebuzaradan căpetenia
gărzii îi încredințase lui Ghedalia, fiul lui Ahicam; și
Ismael, fiul lui Netania, i-a dus captivi și s-a depărtat să
treacă la amoniți. **11** Dar când Iohanan, fiul lui Careah,
și toate căpeteniile armatelor care erau cu el, au auzit
de tot răul pe care Ismael, fiul lui Netania, îl făcuse, **12**
Atunci ei au luat pe toți bărbații și au mers să lupte cu
Ismael, fiul lui Netania, și l-au găsit aproape de apele
mari care sunt în Gabaon. **13** Și s-a întâmplat, când

tot poporul care era cu Ismael, l-a văzut pe Iohanan,
fiul lui Careah, și pe toate căpeteniile armatelor care
erau cu el, că s-au veselit. 14 Astfel, tot poporul pe
care Ismael îl dusese captiv din Miţpa s-a întors și a
venit înapoi și s-a dus la Iohanan, fiul lui Careah. 15
Dar Ismael, fiul lui Netania, a scăpat de Iohanan cu
opt oameni și a mers la amoniţi. 16 Și Iohanan, fiul
lui Careah, și toate căpeteniile armatelor care erau cu
el au luat toată rămășița poporului, pe care au adus-
o înapoi de la Ismael, fiul lui Netania, care venea din
Miţpa, după ce îl ucisese pe Ghedalia, fiul lui Ahicam:
adică pe bărbații viteji războinici și pe femei și pe copii
și pe fameni, pe care i-a adus înapoi din Gabaon; 17 Și
s-au depărtat și au locuit în locuințele din Chimham,
care este lângă Betleem, pentru a merge să intre în
Egipt, 18 Din cauza caldeenilor, pentru că se temeau
de ei, pentru că Ismael, fiul lui Netania, îl ucisese pe
Ghedalia, fiul lui Ahicam, pe care împăratul Babilonului
îl făcuse guvernator peste ţară.

42 Atunci toate căpeteniile armatelor și Iohanan, fiul
lui Careah, și Iezania, fiul lui Hoșaia, și tot poporul
de la cel mai mic până la cel mai mare, s-au apropiat,
2 Și i-au spus profetului Ieremia: Să fie, te implorăm,
cererea noastră primită înaintea ta și roagă-te pentru
noi DOMNULUI Dumnezeului tău, pentru toată această
rămășiţă; (pentru că am rămas doar puţini din mulţi,
precum ne văd ochii tăi); 3 Ca DOMNUL Dumnezeul
tău să ne arate calea pe care să umblăm și lucrul pe
care să îl facem. 4 Atunci profetul Ieremia le-a spus: V-
am auzit; iată, mă voi ruga DOMNULUI Dumnezeului
vostru conform cuvintelor voastre; și se va întâmpla,
că orice lucru DOMNUL vă va răspunde, eu vi-l voi
vesti; nu voi ascunde nimic de la voi. 5 Atunci ei i-au
spus lui Ieremia: DOMNUL să fie un martor adevărat
și credincios între noi, dacă nu vom face conform cu
toate lucrurile pentru care DOMNUL Dumnezeul tău
te va trimite la noi. 6 Fie bine sau fie rău, noi vom
asculta de vocea DOMNULUI Dumnezeului nostru,
la care te trimitem; ca să ne fie bine, când facem ce
poruncește vocea DOMNULUI Dumnezeului nostru. 7
Și s-a întâmplat că, după zece zile cuvântul DOMNULUI
a venit la Ieremia. 8 Atunci el l-a chemat pe Iohanan,
fiul lui Careah, și pe toate căpeteniile armatelor care
erau cu el și pe tot poporul de la cel mai mic până la
cel mai mare, 9 Și le-a spus: Astfel spune DOMNUL
Dumnezeul lui Israel, la care m-ați trimis să prezint
cererea voastră înaintea lui: 10 Dacă voi veţi rămâne
în această ţară, atunci eu vă voi zidi și nu vă voi
dărâma și vă voi sădi și nu vă voi smulge, pentru că
mă pocăiesc de răul pe care vi l-am făcut. 11 Nu vă
temeţi de împăratul Babilonului, de care vă temeţi; nu
vă temeţi de el, spune DOMNUL, pentru că eu sunt cu
voi să vă salvez și să vă eliberez din mâna lui. 12 Și vă
voi arăta mile, ca el să aibă milă de voi și să vă facă
să vă întoarceţi în propria voastră ţară. 13 Dar dacă
veţi spune: Nu vom locui în această ţară, nici nu vom
asculta de vocea DOMNULUI Dumnezeului vostru, 14
Spunând: Nu; ci vom merge în ţara Egiptului, unde nu
vom vedea război, nici nu vom auzi sunet de trâmbiţă,
nici nu vom avea foame de pâine; și acolo vom locui;
15 Ascultaţi acum cuvântul DOMNULUI, voi rămășiţă a
lui Iuda: Astfel spune DOMNUL oștirilor, Dumnezeul
lui Israel: Dacă în întregime vă veţi îndrepta feţele să
intraţi în Egipt și să mergeţi să locuiţi temporar acolo;
16 Atunci se va întâmpla, că sabia, de care vă temeţi,
vă va ajunge acolo în ţara Egiptului, și foametea, de
care v-aţi înspăimântat, vă va urma îndeaproape acolo
în Egipt; și acolo veţi muri. 17 Astfel va fi cu toţi oamenii
care își îndreaptă feţele să meargă în Egipt să locuiască
temporar acolo; vor muri de sabie, de foamete și de
ciumă; și nimeni dintre ei nu va rămâne nici nu va
scăpa de răul pe care îl voi aduce asupra lor. 18 Pentru
că astfel spune DOMNUL oștirilor, Dumnezeul lui Israel:
Precum mânia mea și furia mea au fost turnate asupra
locuitorilor Ierusalimului, tot astfel furia mea va fi turnată
asupra voastră, când veţi intra în Egipt; și veţi fi detestaţi
și veţi fi o înmărmurire și un blestem și o ocară; și nu
veţi mai vedea acest loc. 19 DOMNUL a spus referitor
la voi, voi rămășiţă a lui Iuda: Nu mergeţi în Egipt; să
știţi într-adevăr că v-am avertizat în această zi. 20
Pentru că voi v-aţi făţărnicit în inimile voastre, când
m-aţi trimis la DOMNUL Dumnezeul vostru, spunând:
Roagă-te pentru noi DOMNULUI Dumnezeul nostru; și
conform cu toate câte DOMNUL Dumnezeul nostru
va spune, astfel să ne vestești și noi vom face. 21 Și
acum, eu v-am vestit în această zi; dar voi nu aţi făcut
ce poruncește vocea DOMNULUI Dumnezeul vostru,
nici vreun lucru pentru care el m-a trimis la voi. 22 De
aceea acum să știţi, într-adevăr, că veţi muri de sabie,
de foamete și de ciumă, în locul unde doriţi să mergeţi
și să locuiţi temporar.

43 Și s-a întâmplat, când Ieremia a terminat de
vorbit întregului popor toate cuvintele DOMNULUI
Dumnezeului lor, pentru care DOMNUL Dumnezeul lor
îl trimisese la ei, toate aceste cuvinte, 2 Că Azaria, fiul
lui Hoșaia, și Iohanan, fiul lui Careah, și toţi bărbaţii
mândri, a vorbit, spunându-i lui Ieremia: Tu vorbești
mincinos; DOMNUL Dumnezeul nostru nu te-a trimis să
spui: Nu mergeţi în Egipt să locuiţi temporar acolo; 3 Ci
Baruc, fiul lui Neriia, te pune împotriva noastră, pentru
a fi daţi în mâna caldeenilor, ca ei să ne dea la moarte
și să ne ducă robi în Babilon. 4 Astfel Iohanan, fiul lui
Careah, și toate căpeteniile armatelor și tot poporul
nu au ascultat de vocea DOMNULUI, pentru a locui

în țara lui Iuda. 5 Ci Iohanan, fiul lui Careah, și toate
căpeteniile armatelor, au luat toată rămășița lui Iuda
care se întorsese din toate națiunile, unde fuseseră
alungați, pentru a locui în țara lui Iuda, 6 Pe bărbați
și pe femei și pe copii și pe fiicele împăratului și pe
fiecare persoană pe care Nebuzaradan căpetenia gărzii
o lăsase cu Ghedalia, fiul lui Ahicam, fiul lui Șafan,
și pe profetul Ieremia și pe Baruc fiul lui Neriia. 7
Astfel ei au intrat în țara Egiptului, pentru că nu au
ascultat de vocea DOMNULUI; astfel, ei au ajuns până
la Tahpanes. 8 Atunci a venit cuvântul DOMNULUI la
Ieremia în Tahpanes, spunând: 9 la pietre mari în mâna
ta și ascunde-le în lut, în cuptorul de cărămizi, care
este la intrarea casei lui Faraon în Tahpanes, înaintea
vederii bărbaților lui Iuda; 10 Și spune-le: Astfel spune
DOMNUL oștirilor, Dumnezeul lui Israel: Iată, eu voi
trimite și voi lua pe Nebucadnețar, împăratul Babilonului,
servitorul meu, și voi pune tronul lui deasupra acestor
pietre pe care le-am ascuns; și el își va întinde cortul
împărătesc peste ele. 11 Și după ce va veni el, va
lovi țara Egiptului și va da pe cei care sunt pentru
moarte la moarte; și pe cei care sunt pentru captivitate
la captivitate; și pe cei care sunt pentru sabie la sabie.
12 Și voi aprinde un foc în casele dumnezeilor Egiptului;
și el le va arde și pe ei îi va duce captivi; și el se va
înveșmânta cu țara Egiptului, precum un păstor se
îmbracă cu haina lui; și va ieși de acolo în pace. 13 El
va sparge chipurile din Bet-Șemeș, care este în țara
Egiptului; și casele dumnezeilor egiptenilor le va arde
cu foc.

44 Cuvântul care a venit la Ieremia referitor la toți
iudeii care locuiau în țara Egiptului, care locuiau
la Migdol și la Tahpanes și la Nof și în ținutul Patros,
spunând: 2 Astfel spune DOMNUL oștirilor, Dumnezeul
lui Israel: Ați văzut tot răul pe care l-am adus asupra
Ierusalimului și asupra tuturor cetăților lui Iuda; și, iată,
în această zi ele sunt o pustiire și nimeni nu locuiește
în ele, 3 Din cauza stricăciunii lor, pe care au făcut-o
pentru a mă provoca la mânie, în aceea că s-au dus să
ardă tămâie și să servească altor dumnezei, pe care
nu i-au cunoscut nici ei, nici voi, nici părinții voștri. 4
Totuși eu am trimis la voi pe toți servitorii mei profeții,
ridicându-mă devreme și trimițându-i, spunând: Oh, nu
faceți acest lucru scârbos, pe care eu îl urăsc. 5 Dar ei
nu au dat ascultare, nici nu și-au plecat urechea pentru
a se întoarce de la stricăciunea lor, pentru a se opri să
ardă tămâie altor dumnezei. 6 Pentru aceea furia mea
și mânia mea au fost turnate și s-au aprins în cetățile
lui Iuda și pe străzile Ierusalimului; și ele sunt risipite
și pustiite, precum în această zi. 7 De aceea acum,
astfel spune DOMNUL Dumnezeul oștirilor, Dumnezeul
lui Israel: Pentru ce faceți acest mare rău împotriva
sufletelor voastre, pentru a stârpi dintre voi bărbat și
femeie, prunc și sugar, din Iuda, pentru a nu lăsa pe
nimeni să rămână; 8 În aceea că voi mă provocați la
mânie cu lucrările mâinilor voastre, arzând tămâie altor
dumnezei în țara Egiptului, unde ați mers să locuiți,
ca să vă stârpiți și ca să ajungeți un blestem și o
ocară printre toate națiunile pământului? 9 Ați uitat voi
stricăciunea părinților voștri și stricăciunea împăraților
lui Iuda și stricăciunea soțiilor lor și propria voastră
stricăciune și stricăciunea soțiilor voastre, pe care au
făcut-o în țara lui Iuda și pe străzile Ierusalimului? 10
Ei nu s-au umilit nici până în această zi, nici nu s-au
temut, nici nu au umblat în legea mea, nici în statutele
mele, pe care le-am pus înaintea voastră și înaintea
părinților voștri. 11 De aceea astfel spune DOMNUL
oștirilor, Dumnezeul lui Israel: Iată, îmi voi întoarce
fața împotriva voastră pentru rău și pentru a stârpi
întreaga Iuda. 12 Și voi lua rămășița lui Iuda, care și-a
întors fața pentru a merge în țara Egiptului, pentru a
locui temporar acolo și ei vor fi cu toții mistuiți și vor
cădea în țara Egiptului; vor fi mistuiți prin sabie și prin
foamete; vor muri, de la cel mai mic până la cel mai
mare, prin sabie și prin foamete; și vor fi detestați și o
înmărmurire și un blestem și o ocară. 13 Fiindcă voi
pedepsi pe cei care locuiesc în țara Egiptului, precum
am pedepsit Ierusalimul, cu sabie, cu foamete și cu
ciumă; 14 Astfel încât nimeni din rămășița lui Iuda,
care a intrat în țara Egiptului pentru a locui temporar
acolo, nu va scăpa nici nu va rămâne, ca să se poată
întoarce în țara lui Iuda, spre care au dorința de a
se întoarce și a locui acolo, pentru că nimeni nu se
va întoarce decât cei care vor scăpa. 15 Atunci toți
bărbații care știau că soțiile lor ardeau tămâie altor
dumnezei și toate femeile care stăteau de față în
picioare, o mare mulțime, chiar tot poporul care locuia
în țara Egiptului, în Patros, i-au răspuns lui Ieremia,
spunând: 16 Cât despre cuvântul pe care ni l-ai vorbit
în numele DOMNULUI, nu îți vom da ascultare. 17 Ci
vom face, într-adevăr, orice lucru care iese din gura
noastră, pentru a arde tămâie împărătesei cerului și
pentru a-i turna daruri de băutură, precum am făcut,
noi și părinții noștri, împărații noștri și prinții noștri, în
cetățile lui Iuda și pe străzile Ierusalimului, pentru că
atunci aveam multe merinde și eram bine și nu am
văzut niciun rău. 18 Dar de când am încetat să ardem
tămâie împărătesei cerului și să îi turnăm daruri de
băutură, ne-au lipsit toate lucrurile și am fost mistuiți
cu sabie și cu foamete. 19 Și după ce ardeam tămâie
împărătesei cerului și îi turnam daruri de băutură, îi
făceam turte pentru a ne închina ei, și îi turnam daruri
de băutură, fără bărbații noștri? 20 Atunci Ieremia a
spus întregului popor, bărbaților și femeilor și întregului
popor care îi dăduse acest răspuns, spunând: 21 Nu de

tămâia pe care ați ars-o în cetățile lui Iuda și pe străzile
Ierusalimului, voi și părinții voștri, împărații voștri și
prinții voștri și poporul țării, și-a amintit DOMNUL și i-a
venit în minte? 22 Astfel încât DOMNUL nu v-a mai
putut suferi, din cauza răutății facerilor voastre și din
cauza urâciunilor pe care le-ați făcut; de aceea este țara
voastră o pustiire și o înmărmurire și un blestem, fără
locuitor, precum în această zi. 23 Pentru că voi ați ars
tămâie și pentru că ați păcătuit împotriva DOMNULUI
și nu ați ascultat de vocea DOMNULUI, nici nu ați
umblat în legea lui, nici în statutele lui, nici în mărturiile
lui; de aceea acest rău vi s-a întâmplat, precum în
această zi. 24 Mai mult, Ieremia a spus întregului popor
și tuturor femeilor: Ascultați cuvântul DOMNULUI, tot
Iuda, care sunteți în țara Egiptului; 25 Astfel vorbește
DOMNUL oștirilor, Dumnezeul lui Israel, spunând: Voi
și soțiile voastre ați vorbit deopotrivă cu gura voastră și
ați împlinit cu mâinile voastre, spunând: Vom împlini cu
siguranță promisiunile noastre pe care le-am promis,
pentru a arde tămâie împărătesei cerului și pentru a-
i turna daruri de băutură; vă veți împlini într-adevăr
promisiunile și într-adevăr vă veți termina promisiunile.
26 De aceea ascultați cuvântul DOMNULUI, tot Iuda
care locuiți în țara Egiptului: Iată, eu am jurat prin
numele meu mare, spune DOMNUL, că numele meu
nu va mai fi numit în gura niciunui om din Iuda în toată
țara Egiptului, spunând: Domnul DUMNEZEU trăiește.
27 Iată, voi veghea asupra lor spre rău, și nu spre bine;
și toți bărbații lui Iuda care sunt în țara Egiptului vor fi
mistuiți cu sabie și cu foamete, până va fi un sfârșit al
lor. 28 Totuși, un număr mic ce va scăpa de sabie se
vor întoarce din țara Egiptului în țara lui Iuda și toată
rămășița lui Iuda care a mers în țara Egiptului pentru a
locui temporar acolo, va cunoaște ale cui cuvinte vor
sta în picioare, ale mele, sau ale lor. 29 Și acesta vă va
fi un semn, spune DOMNUL, că vă voi pedepsi în acest
loc, ca să știți că cuvintele mele vor sta în picioare
negreșit împotriva voastră spre rău; 30 Astfel spune
DOMNUL: Iată, îl voi da pe Faraon Hofra împăratul
Egiptului în mâna dușmanilor lui și în mâna celor care îi
caută viața; precum l-am dat pe Zedechia, împăratul lui
Iuda, în mâna lui Nebucadnețar împăratul Babilonului,
dușmanul său și cel care îi căuta viața.

45 Cuvântul pe care profetul Ieremia l-a vorbit lui
Baruc, fiul lui Neriia, când a scris aceste cuvinte
într-o carte din gura lui Ieremia, în anul al patrulea al
lui Ioiachim, fiul lui Iosia, împăratul lui Iuda, spunând:
2 Astfel spune DOMNUL, Dumnezeul lui Israel, către
tine, Baruc: 3 Tu ai spus: Îmi este vai mie acum! pentru
că DOMNUL a adăugat mâhnire la întristarea mea; am
leșinat în suspinul meu și nu găsesc odihnă. 4 Astfel
să îi spui: DOMNUL spune astfel: Iată, ceea ce am zidit
voi dărâma și ceea ce am sădit voi smulge, chiar toată
această țară. 5 Și cauți tu lucruri mari pentru tine? Nu
le căuta, pentru că, iată, voi aduce răul peste toată
făptura, spune DOMNUL, dar viața ta ți-o voi da ca
pradă în toate locurile unde mergi.

46 Cuvântul DOMNULUI care a venit la profetul
Ieremia împotriva neamurilor; 2 Împotriva
Egiptului, împotriva armatei lui Faraon Neco, împăratul
Egiptului, care era lângă râul Eufrat în Carchemiș, pe
care Nebucadnețar, împăratul Babilonului, a lovit-o în
anul al patrulea al lui Ioiachim, fiul lui Iosia, împăratul
lui Iuda. 3 Pregătiți pavăza și scutul și apropiați-vă
de bătălie. 4 Înhămați caii; și încălecați, călăreților, și
prezentați-vă cu coifurile voastre; ascuțiți sulițele și
îmbrăcați cămășile de zale. 5 Pentru ce i-am văzut
descurajați și întorși înapoi? Și puternicii lor sunt
doborâți și fug iute și nu privesc înapoi; fiindcă frica era
de jur împrejur, spune DOMNUL. 6 Nu lăsa pe cel iute
să fugă, nici pe bărbatul puternic să scape; ei se vor
poticni și vor cădea spre nord lângă râul Eufrat. 7 Cine
este acesta care urcă precum un potop, ale cărui ape
sunt mișcate ca râurile? 8 Egiptul crește ca un potop și
apele lui sunt mișcate ca râurile; și el spune: mă voi
urca și voi acoperi pământul; voi nimici cetatea și pe
locuitorii ei. 9 Urcați-vă, voi cailor; și năvăliți, voi carelor;
și să iasă războinicii; etiopienii și libienii care mânuiesc
scutul; și lidienii care mânuiesc și întind arcul. 10 Pentru
că aceasta este ziua DOMNULUI Dumnezeului oștirilor,
o zi a răzbunării, ca el să se răzbune pe potrivnicii
săi; și sabia va mânca și va fi săturată și îmbătată cu
sângele lor, pentru că DOMNUL Dumnezeul oștirilor
are un sacrificiu în ținutul din nord lângă râul Eufrat. 11
Urcă-te în Galaad și ia balsam, fecioară, fiica Egiptului;
în zadar vei folosi multe medicamente, fiindcă nu vei fi
vindecată. 12 Națiunile au auzit de rușinea ta și strigătul
tău a umplut țara, pentru că viteazul s-a poticnit de cel
viteaz și amândoi au căzut împreună. 13 Cuvântul pe
care DOMNUL l-a vorbit profetului Ieremia, despre cum
Nebucadnețar, împăratul Babilonului, va veni și va lovi
țara Egiptului. 14 Vestiți în Egipt și faceți cunoscut în
Migdol și faceți cunoscut în Nof și în Tahpanes; spuneți:
Stai tare și pregătește-te, pentru că sabia va mistui de
jur împrejurul tău. 15 De ce sunt puternicii tăi măturați?
Nu au stat în picioare, pentru că DOMNUL i-a alungat.
16 El a făcut pe mulți să cadă, da, unul a căzut peste
altul; și au spus: Ridicați-vă și să mergem din nou la
poporul nostru și la țara nașterii noastre, dinaintea sabiei
ce oprimă. 17 Ei au strigat acolo: Faraon împăratul
Egiptului este doar un zgomot; el a trecut de timpul
rânduit. 18 Precum eu trăiesc, spune Împăratul, al
cărui nume este DOMNUL oștirilor: Într-adevăr, precum
Taborul este între munți și precum Carmelul lângă

mare, astfel va veni el. 19 Tu fiică locuind în Egipt,
pregătește-te să mergi în captivitate, pentru că Noful
va fi risipit și pustiit, fără vreun locuitor. 20 Egiptul
este ca o vițea foarte frumoasă, dar distrugerea vine;
aceasta vine de la nord. 21 De asemenea bărbații lui
angajați sunt în mijlocul lui ca tauri îngrășați, pentru
că și ei s-au întors înapoi și au fugit împreună; ei
nu au rezistat, deoarece ziua nenorocirii lor și timpul
cercetării lor a venit peste ei. 22 Vocea lui va merge ca
un șarpe, pentru că vor mărșălui cu o armată și vor
veni împotriva lui cu topoare, ca tăietorii de lemne.
23 Îi vor tăia pădurea, spune DOMNUL, deși aceasta
nu poate fi cercetată, pentru că sunt mai mulți decât
lăcustele și sunt nenumărați. 24 Fiica Egiptului va fi
încurcată; ea va fi dată în mâna poporului de la nord.
25 DOMNUL oștirilor, Dumnezeul lui Israel, spune: Iată,
voi pedepsi mulțimea din No și pe Faraon și Egiptul, cu
dumnezeii lor și împărații lor; chiar pe Faraon și pe
toți cei care se încred în el; 26 Și îi voi da în mâna
celor care le caută viețile și în mâna lui Nebucadnețar
împăratul Babilonului, și în mâna servitorilor lui; și după
aceea va fi locuit, precum în zilele de demult, spune
DOMNUL. 27 Dar nu te teme tu, servitorul meu Iacob și
nu te descuraja, Israele, pentru că, iată, te voi salva
de departe și pe sămânța ta din țara captivității lor; și
Iacob se va întoarce și va fi în odihnă și în tihnă și
nimeni nu îl va înfricoșa. 28 Nu te teme, servitorul meu
Iacob, spune DOMNUL, pentru că eu sunt cu tine; deși
voi mistui deplin toate națiunile unde te-am alungat; dar
pe tine nu te voi mistui deplin, ci te voi disciplina cu
măsură; totuși nu te voi lăsa nepedepsit.

47 Cuvântul DOMNULUI care a venit la profetul
Ieremia împotriva filistenilor, înainte ca Faraon
să fi lovit Gaza. 2 Astfel spune DOMNUL: Iată, ape
se ridică de la nord și vor ajunge ca un potop care
inundă și vor inunda țara și tot ce este în ea: cetatea
și pe cei ce locuiesc în ea; atunci bărbații vor striga
și toți locuitorii țării vor urla. 3 La zgomotul tropăitului
copitelor cailor săi puternici, la uruitul carelor sale și la
scârțâitul roților sale, părinții nu se vor uita înapoi la
copiii lor din cauza slăbiciunii mâinilor; 4 Din cauza zilei
care vine să îi prade pe toți filistenii și să stârpească
din Tir și din Sidon orice ajutor care rămâne, pentru că
DOMNUL va prăda pe filisteni, rămășița ținutului din
Caftor. 5 Chelie a venit peste Gaza; Ascalonul este
stârpit împreună cu rămășița văii lor; până când îți vei
face tăieturi? 6 Tu, sabie a DOMNULUI, până când
nu vei sta liniștită? Pune-te în teaca ta, odihnește-te
și liniștește-te. 7 Cum poate sta liniștită, văzând că
DOMNUL i-a dat o poruncă împotriva Ascalonului și
împotriva țărmului mării? Acolo a rânduit-o el.

48 Împotriva Moabului, astfel spune DOMNUL
oștirilor, Dumnezeul lui Israel: Vai lui Nebo, pentru
că este prădat; Chiriataimul este încurcat și luat;
Misgabul este încurcat și descurajat. 2 Nu va mai
fi laudă a Moabului; în Hesbon ei au plănuit răul
împotriva lui; veniți să îl stârpim de la a fi o națiune.
De asemenea tu vei fi stârpit, Madmenule; sabia te va
urmări. 3 O voce de strigăt va fi din Horonaim, jefuire
și mare distrugere. 4 Moabul este distrus; datorită
micuților lui se aude un strigăt. 5 Pentru că pe urcușul
din Luhit plânset continuu se va înălța, pentru că la
coborâșul din Horonaim dușmanii au auzit un strigăt de
distrugere. 6 Fugiți, salvați-vă viețile și fiți ca rug în
pustiu. 7 Deoarece te-ai încrezut în lucrările tale și în
tezaurele tale, tu de asemenea vei fi luat; și Chemoș va
merge în captivitate cu preoții săi și prinții săi împreună.
8 Și jefuitorul va veni asupra fiecărei cetăți și nicio
cetate nu va scăpa; valea de asemenea va pieri și
câmpia va fi distrusă, precum DOMNUL a vorbit. 9
Dați aripi Moabului ca să zboare și să scape; fiindcă
cetățile lui vor fi pustiite, fără ca cineva să locuiască în
ele. 10 Blestemat fie cel care face înșelător lucrarea
DOMNULUI și blestemat fie cel care își ține înapoi sabia
de la sânge. 11 Moabul a fost în tihnă din tinerețea lui
și s-a așezat pe drojdiile lui și nu a fost golit din vas
în vas, nici nu a mers în captivitate; de aceea, gustul
lui a rămas în el și mirosul lui nu s-a schimbat. 12 De
aceea, iată, vin zilele, spune DOMNUL, că voi trimite
la el, rătăcitori care îl vor face să rătăcească; și îi vor
goli vasele și le vor sparge burdufurile. 13 Și Moabul
se va rușina de Chemoș, precum casa lui Israel s-a
rușinat de Betel, încrederea lor. 14 Cum spuneți voi: Noi
suntem bărbați de război, puternici și tari? 15 Moabul
este jefuit și s-a urcat din cetățile lui și tinerii lui aleși
au coborât la măcel, spune Împăratul, al cărui nume
este DOMNUL oștirilor. 16 Nenorocirea Moabului este
aproape să vină și foarte mult necazul lui se grăbește.
17 Toți cei care sunteți în jurul lui, jeliți-l; și toți cei care
cunoașteți numele său, spuneți: Cum este frumoasa
nuia și puternicul toiag sfărâmat! 18 Tu fiică ce locuiești
Dibonul, coboară din gloria ta și șezi însetată, pentru că
prădătorul Moabului va veni peste tine și îți va distruge
întăriturile. 19 Locuitor al Aroerului, stai lângă cale și
spionează; întreabă pe cel care fuge și pe cea care
scapă și spune: Ce s-a făcut? 20 Moab este încurcat,
pentru că este zdrobit; urlați și strigați; spuneți aceasta
în Arnon, că Moabul este jefuit, 21 Și judecata a venit
asupra ținutului câmpiei, asupra Holonului și asupra
Iahțahului și asupra Mefaatului, 22 Și asupra Dibonului
și asupra lui Nebo și asupra Bet-Diblataimului, 23 Și
asupra Chiriataimului și asupra Bet-Gamului și asupra
Bet-Meonului, 24 Și asupra Cheriiotului și asupra Boțrei
și asupra tuturor cetăților țării Moabului, de departe și

de aproape. 25 Cornul Moabului este retezat și brațul
lui este frânt, spune DOMNUL. 26 Îmbătați-l, pentru că
s-a înălțat împotriva DOMNULUI; Moabul de asemenea
se va tăvăli în vărsătura lui și de asemenea va fi luat
în derâdere. 27 Pentru că, nu ți-a fost Israel un lucru
de râs? A fost el găsit printre hoți? Fiindcă de când ai
vorbit despre el, săltai de bucurie. 28 Voi care locuiți
în Moab, părăsiți cetățile și locuiți în stâncă și fiți ca
porumbelul care își face cuibul pe laturile gurii gropii. 29
Noi am auzit de mândria Moabului (este foarte mândru),
de îngâmfarea lui și de aroganța lui și de mândria lui și
de trufia inimii lui. 30 Cunosc furia lui, spune DOMNUL;
dar nu va fi așa; minciunile lui sunt în zadar. 31 De
aceea voi urla eu pentru Moab și voi striga pentru tot
Moabul; inima mea va jeli pentru bărbații din Chir-
Heres. 32 O, vie din Sibma, voi plânge pentru tine cu
plânsul Iaezerului; plantele tale au trecut peste mare,
ele ajung până la marea Iaezerului; jefuitorul a căzut
asupra roadelor tale de vară și asupra culesului viilor
tale. 33 Și bucurie și veselie sunt luate din câmpul
roditor și din țara Moabului; și eu am făcut să lipsească
vinul din teascurile de vin; nimeni nu va călca cu strigăt;
strigătul lor nu va fi strigăt. 34 De la strigătul Hesbonului
până la Eleale și până la Iahaț, și-au înălțat vocea, de
la Țoar până la Horonaim, precum o vițea de trei ani,
pentru că și apele Nimrimului vor fi pustiite. 35 Mai mult,
eu voi face să înceteze în Moab, spune DOMNUL, pe
cel care oferă pe înălțimi și pe cel care arde tămâie
dumnezeilor lui. 36 De aceea inima mea va suna pentru
Moab ca fluiere și inima mea va suna ca fluiere pentru
bărbații din Chir-Heres; deoarece bogățiile pe care le-
a dobândit, au pierit. 37 Pentru că fiecare cap va fi
chel și fiecare barbă scurtată; pe toate mâinile vor fi
tăieturi și pe coapse pânză de sac. 38 Va fi plângere cu
stăruință pe toate acoperișurile Moabului și în străzile
lui, pentru că am sfărâmat Moabul ca pe un vas în
care nu este plăcere, spune DOMNUL. 39 Ei vor urla,
spunând: Cum este sfărâmat! Cum a întors Moabul
spatele cu rușine! Astfel Moabul va fi luat în derâdere
și de groază pentru toți cei din jurul lui. 40 Pentru că
astfel spune DOMNUL: Iată, el va zbura ca o acvilă
și își va întinde aripile peste Moab. 41 Cheriiotul este
luat și fortărețele sunt luate prin surprindere și inimile
războinicilor din Moab vor fi, în acea zi, ca inima unei
femei în junghiurile ei. 42 Și Moabul va fi nimicit ca
popor, pentru că s-a înălțat împotriva DOMNULUI. 43
Frica și groapa și cursa vor fi asupra ta, locuitor al
Moabului, spune DOMNUL. 44 Cel ce fuge de frică va
cădea în groapă; și cel ce iese afară din groapă va
fi prins în cursă, pentru că eu voi aduce asupra lui,
asupra Moabului, anul cercetării lui, spune DOMNUL.
45 Cei ce au fugit au stat sub umbra Hesbonului din
cauza puterii dușmanului; dar un foc a ieșit din Hesbon
și o flacără din mijlocul Sihonului și va mistui colțul
Moabului și coroana capului celor tumultoși. 46 Vai ție,
Moabule! Poporul lui Chemoș piere, pentru că fiii tăi
sunt luați captivi și fiicele tale captive. 47 Totuși voi
aduce înapoi captivitatea Moabului în zilele de pe urmă,
spune DOMNUL. Până aici este judecata Moabului.

49 Referitor la amoniți, astfel spune DOMNUL: Nu
are Israel fii? Nu are el moștenitor? De ce atunci
împăratul lor moștenește Gadul și poporul său locuiește
în cetățile lui? 2 De aceea, iată, vin zilele, spune
DOMNUL, că voi face să fie auzit zgomot de război în
Raba amoniților; și aceasta va fi o movilă pustiită și
fiicele ei vor fi arse cu foc; atunci Israel va fi moștenitorul
celor ce au fost moștenitorii lui, spune DOMNUL. 3 Urlă,
Hesbonule, pentru că cetatea Ai este jefuită; strigați,
fiice ale Rabei, încingeți-vă cu pânză de sac; plângeți și
alergați încoace și încolo lângă îngrădituri, pentru că
împăratul lor va merge în captivitate și preoții lui și prinții
lui împreună. 4 Pentru ce te lauzi tu cu văile, valea ta
curgătoare, fiică decăzută? care se încrede în tezaurele
ei, spunând: Cine va veni la mine? 5 Iată, voi aduce o
frică asupra ta, spune Domnul DUMNEZEUL oștirilor,
de la toți cei care sunt în jurul tău; și veți fi alungați
fiecare om, drept înainte; și nimeni nu îl va aduna pe
cel care rătăcește. 6 Și după aceea voi aduce înapoi pe
captivii copiilor lui Amon, spune DOMNUL. 7 Referitor
la Edom, astfel spune DOMNUL oștirilor: Nu mai este
înțelepciune în Teman? A pierit sfatul de la cei chibzuiți?
A dispărut înțelepciunea lor? 8 Fugiți, întoarceți-vă
înapoi, locuiți în adânc locuitori ai Dedanului, pentru că
voi aduce nenorocirea lui Esau asupra lui, la timpul
când îl voi cerceta. 9 Dacă culegătorii de struguri vin la
tine, nu ar lăsa ei câteva boabe de cules? Dacă hoți vin
noaptea, ei vor distruge până când au destul. 10 Dar
eu l-am dezgolit pe Esau, am descoperit locurile lui
tainice și el nu va fi în stare să se ascundă; sămânța lui
este jefuită, și frații lui, și vecinii lui, și el nu mai este.
11 Lasă pe ai tăi copii fără tată, eu îi voi păstra în viață;
și văduvele tale să se încreadă în mine. 12 Pentru că
astfel spune DOMNUL: Iată, cei a căror judecată nu
era să bea din pahar, îl vor bea negreșit; și ești tu acela
care va rămâne cu totul nepedepsit? Nu vei rămâne
nepedepsit, ci îl vei bea negreșit. 13 Pentru că am jurat
pe mine însumi, spune DOMNUL, că Boțra va deveni
o pustiire, o ocară, o risipire și un blestem; și toate
cetățile ei vor fi risipiri veșnice. 14 Am auzit un zvon
de la DOMNUL și un ambasador este trimis printre
păgâni, spunând: Adunați-vă și veniți împotriva ei și
ridicați-vă la bătălie. 15 Pentru că, iată, te voi face mic
printre păgâni și disprețuit printre oameni. 16 Groaza
ta și mândria inimii tale te-a înșelat, tu care locuiești
în crăpăturile stâncii, care ții înălțimea dealului; chiar

dacă ți-ai face cuibul la fel de înalt ca acvila, te voi
coborî de acolo, spune DOMNUL. 17 De asemenea
Edomul va fi o pustiire; oricine trece pe lângă el va fi
înmărmurit și va șuiera la toate plăgile lui. 18 Ca la
dărâmarea Sodomei și Gomorei și a cetăților vecine lor,
spune DOMNUL, niciun om nu va trăi acolo, niciun fiu
al omului nu va locui în el. 19 Iată, el va urca precum
un leu din umflarea Iordanului împotriva locuinței celui
tare; dar deodată îl voi face să fugă din ea; și cine este
un om ales pe care să îl rânduiesc peste el? Pentru că
cine este ca mine? Și cine îmi va rândui timpul? Și cine
este acest păstor care va sta în picioare înaintea mea?
20 De aceea ascultați sfatul DOMNULUI, pe care el l-a
hotărât împotriva Edomului; și scopurile lui pe care le-a
hotărât împotriva locuitorilor Temanului: Într-adevăr cei
mai mici ai turmei îi vor trage afară; într-adevăr el le
va face locuințele pustii împreună cu ei. 21 Pământul
se mișcă la zgomotul căderii lor, la strigăt, zgomotul
lui s-a auzit la Marea Roșie. 22 Iată, el va urca și va
zbura ca acvila și își va întinde aripile împotriva Boțrei;
și în acea zi inima războinicilor Edomului va fi ca inima
unei femei în junghiurile ei. 23 Referitor la Damasc.
Hamatul și Arpadul este încurcat, pentru că au auzit
vești rele; ele au inima slabă; este tristețe pe mare; ea
nu se poate liniști. 24 Damascul a slăbit și se întoarce
să fugă și frica l-a apucat; chin și întristări l-au apucat,
ca pe o femeie în durerile nașterii. 25 Cum nu este
cetatea laudei lăsată, cetatea bucuriei mele! 26 De
aceea tinerii ei vor cădea pe străzile ei și toți bărbații
de război vor fi stârpiți în acea zi, spune DOMNUL
oștirilor. 27 Și eu voi aprinde un foc în zidul Damascului
și acesta va mistui palatele lui Ben-Hadad. 28 Referitor
la Chedar și referitor la împărățiile Hațorului, pe care
Nebucadnețar împăratul Babilonului le va lovi, astfel
spune DOMNUL: Ridicați-vă, urcați-vă la Chedar și
jefuiți pe bărbații estului. 29 Corturile și turmele lor, ei le
vor lua; vor lua pentru ei covoarele lor și toate vasele
lor și cămilele lor; și vor striga către ei: Frică este de
fiecare parte. 30 Fugiți, duceți-vă foarte departe, locuiți
în adânc, voi locuitori ai Hațorului, spune DOMNUL,
pentru că Nebucadnețar, împăratul Babilonului, a făcut
sfat împotriva voastră și a conceput un plan împotriva
voastră. 31 Ridicați-vă, urcați-vă la națiunea bogată,
care locuiește fără grijă, spune DOMNUL, care nu are
nici porți nici zăvoare, care locuiește singură. 32 Și
cămilele lor vor fi o jefuire și mulțimea vitelor lor, o
pradă; și eu îi voi împrăștia în toate vânturile pe cei din
colțurile cele mai îndepărtate; și voi aduce nenorocirea
lor din toate părțile lor, spune DOMNUL. 33 Și Hațorul
va fi o locuință pentru dragoni și o pustiire pentru
totdeauna; niciun om nu va trăi acolo, nici vreun fiu al
omului nu va locui în el. 34 Cuvântul DOMNULUI care a
venit la profetul Ieremia împotriva Elamului la începutul
domniei lui Zedechia, împăratul lui Iuda, spunând, 35
Astfel spune DOMNUL oștirilor: Iată, voi frânge arcul
Elamului, măreția puterii lor. 36 Și asupra Elamului voi
aduce cele patru vânturi de la cele patru colțuri ale
cerului și îi voi împrăștia spre toate acele vânturi, și nu
va fi națiune la care cei alungați ai Elamului să nu vină.
37 Fiindcă voi face Elamul să se descurajeze înaintea
dușmanilor lor și înaintea celor care le caută viața;
și voi aduce răul asupra lor, mânia mea înverșunată,
spune DOMNUL; și voi trimite sabia după ei, până
când îi voi fi mistuit; 38 Și voi pune tronul meu în Elam
și voi nimici de acolo pe împărat și pe prinți, spune
DOMNUL. 39 Dar se va întâmpla în zilele de pe urmă,
că voi întoarce pe captivii Elamului, spune DOMNUL.

50 Cuvântul pe care DOMNUL l-a vorbit împotriva
Babilonului și împotriva țării caldeenilor prin
profetul Ieremia. 2 Vestiți printre națiuni și faceți
cunoscut și înălțați un steag; faceți cunoscut și nu
ascundeți; spuneți: Babilonul este luat, Bel este încurcat,
Merodacul este zdrobit în bucăți; idolii lui sunt încurcați,
chipurile lui sunt zdrobite în bucăți. 3 Pentru că din
nord se urcă o națiune împotriva lui, care îi va face țara
pustie și nimeni nu va locui în ea; ei se vor îndepărta,
vor pleca, deopotrivă om și animal. 4 În acele zile și în
acel timp, spune DOMNUL, copiii lui Israel vor veni, ei
și copiii lui Iuda împreună, mergând și plângând; ei
vor merge și vor căuta pe DOMNUL Dumnezeul lor.
5 Vor întreba de calea spre Sion cu fețele lor înspre
acolo, spunând: Veniți și să ne alăturăm DOMNULUI
într-un legământ veșnic ce nu va fi uitat. 6 Poporul
meu a fost oi pierdute; păstorii lor i-au făcut să se
rătăcească, i-au abătut pe munți; au mers de la munte
la deal, au uitat locul lor de odihnă. 7 Toți cei care i-au
găsit i-au mâncat; și potrivnicii lor au spus: Nu călcăm
legea, pentru că ei au păcătuit împotriva DOMNULUI,
locuința dreptății, chiar DOMNUL, speranța părinților
lor. 8 Îndepărtați-vă din mijlocul Babilonului și ieșiți din
țara caldeenilor și fiți ca țapii înaintea turmelor. 9 Pentru
că, iată, eu voi ridica și voi face să urce împotriva
Babilonului o adunare de mari națiuni din țara de la
nord; și ele se vor desfășura împotriva lui; de acolo el
va fi luat; săgețile lor vor fi ca ale unui viteaz puternic
și priceput; niciuna nu se va întoarce în zadar. 10 Și
Caldeea va fi o pradă: toți cei care o pradă se vor
sătura, spune DOMNUL. 11 Deoarece ați fost veseli,
deoarece v-ați bucurat, voi nimicitori ai moștenirii mele,
deoarece v-ați îngrășat ca vițeaua la iarbă și mugiți ca
taurii; 12 Mama voastră va fi mult încurcată; cea care v-
a născut va fi rușinată; iată, cea mai de pe urmă dintre
națiuni va fi o pustie, un pământ uscat și un deșert. 13
Din cauza mâniei DOMNULUI aceasta nu va fi locuită,
ci va fi cu totul pustiită; oricine trece pe lângă Babilon

va fi înmărmurit și va șuiera la toate plăgile lui. **14** Desfășurați-vă împotriva Babilonului de jur împrejur; voi toți care încordați arcul, trageți spre el, nu cruțați nicio săgeată, pentru că a păcătuit împotriva DOMNULUI. **15** Strigați împotriva lui de jur împrejur; el și-a dat mâna; temeliile lui au căzut, zidurile lui sunt dărâmate, pentru că aceasta este răzbunarea DOMNULUI; răzbunați-vă asupra lui; precum el v-a făcut, faceți-i lui. **16** Stârpiți pe semănător din Babilon și pe cel care mânuiește secera în timpul secerișului: de teama sabiei asupritoare ei se vor întoarce fiecare la poporul său și vor fugi fiecare la țara lui. **17** Israel este o oaie risipită; leii l-au alungat; mai întâi împăratul Asiriei l-a mistuit; și la urmă acest Nebucadnețar, împăratul Babilonului, i-a zdrobit oasele. **18** De aceea astfel spune DOMNUL oștirilor, Dumnezeul lui Israel: Iată, voi pedepsi pe împăratul Babilonului și țara lui, precum am pedepsit pe împăratul Asiriei. **19** Și voi întoarce pe Israel la locuința lui și el va paște pe Carmel și pe Basan și sufletul lui se va sătura pe muntele lui Efraim și Galaad. **20** În acele zile și în acel timp, spune DOMNUL, nelegiuirea lui Israel va fi căutată și nu va mai fi; și păcatele lui Iuda, și nu se vor găsi, pentru că îi voi ierta pe aceia pe care îi păstrez. **21** Urcă-te împotriva țării Merataimului, chiar împotriva ei și împotriva locuitorilor Pecodului; risipește și distruge deplin după ei, spune DOMNUL, și fă conform cu tot ce ți-am poruncit. **22** Zgomot de bătălie și de mare distrugere este în țară. **23** Cum este ciocanul întregului pământ tăiat în bucăți și zdrobit! Cum a ajuns Babilonul o pustiire printre națiuni! **24** Eu ți-am întins o cursă și tu de asemenea ești prins, Babilonule și nu ți-ai dat seama; ai fost găsit și de asemenea prins, deoarece ai luptat împotriva DOMNULUI. **25** DOMNUL și-a deschis casa de arme și a scos armele indignării sale, pentru că aceasta este lucrarea Domnului DUMNEZEUL oștirilor în țara caldeenilor. **26** Veniți împotriva lui de la cea mai depărtată graniță, deschideți-i depozitele; ridicați-l în grămezi și nimiciți-l deplin; să nu fie nimic lăsat din el. **27** Ucideți-i toți taurii; să coboare la măcel; vai lor! Pentru că le-a venit ziua, timpul cercetării lor. **28** Vocea celor care fug și scapă din țara Babilonului, să vestească în Sion răzbunarea DOMNULUI Dumnezeului nostru, răzbunarea templului său. **29** Chemați împreună pe arcași împotriva Babilonului; voi toți care încordați arcul, așezați-vă tabăra împotriva lui de jur împrejur; să nu scape nimeni din el; răsplătiți-i conform lucrării lui; conform cu tot ce a făcut, faceți-i lui, pentru că a fost mândru împotriva DOMNULUI, împotriva Celui Sfânt al lui Israel. **30** De aceea tinerii lui vor cădea pe străzi și toți bărbații lui de război vor fi stârpiți în acea zi, spune DOMNUL. **31** Iată, eu sunt împotriva ta, tu cel mai mândru, spune Domnul DUMNEZEUL oștirilor, pentru că ziua ta a venit, timpul în care te voi cerceta. **32** Și cel mai mândru se va poticni și va cădea și nimeni nu îl va ridica; și voi aprinde un foc în cetățile lui și acesta va mistui totul de jur împrejurul lui. **33** Astfel spune DOMNUL oștirilor: Copiii lui Israel și copiii lui Iuda au fost oprimați împreună; și toți cei care i-au luat captivi i-au ținut tare; ei au refuzat să le dea drumul. **34** Răscumpărătorul lor este puternic; DOMNUL oștirilor este numele lui; el va pleda în întregime cauza lor, ca să dea odihnă țării, și să neliniștească pe locuitorii Babilonului. **35** O sabie este asupra caldeenilor, spune DOMNUL și asupra locuitorilor Babilonului și asupra prinților lui și asupra înțelepților lui. **36** O sabie este asupra mincinoșilor; și ei vor înnebuni; o sabie este asupra războinicilor lor și ei se vor descuraja. **37** O sabie este asupra cailor lor și asupra carelor lor și asupra întregului popor amestecat care este în mijlocul lui; și ei vor ajunge ca femeile; o sabie este asupra tezaurelor lui; și ele vor fi jefuite. **38** O secetă este asupra apelor lui; și ele vor fi uscate, pentru că aceasta este țara chipurilor cioplite și ei sunt nebuni după idolii lor. **39** De aceea fiarele sălbatice ale deșertului cu fiarele sălbatice ale insulelor vor locui acolo și bufnițele vor locui în el; și nu va mai fi locuit niciodată; nici nu va fi locuit din generație în generație. **40** Precum Dumnezeu a dărâmat Sodoma și Gomora și cetățile lor vecine, spune DOMNUL, tot astfel niciun om nu va trăi acolo, nici vreun fiu al omului nu va locui în el. **41** Iată, un popor va veni de la nord și o mare națiune și mulți împărați se vor ridica de la marginile pământului. **42** Ei vor ține arcul și lancea; ei sunt cruzi și nu vor arăta milă; vocea lor va răcni ca marea și ei vor călări pe cai, fiecare desfășurat, ca un bărbat la bătălie, împotriva ta, fiică a Babilonului. **43** Împăratul Babilonului a auzit mărturia despre ei și mâinile lui au slăbit; chinul l-a apucat și junghiuri ca ale unei femei în durerile nașterii. **44** Iată, ca un leu, el va urca din umflarea Iordanului la locuința celor tari; dar îi voi face să fugă dintr-odată de el; și cine este alesul, pe care să îl rânduiesc peste el? Pentru că cine este ca mine? Și cine îmi va rândui timpul? Și cine este acel păstor care va sta în picioare înaintea mea? **45** De aceea ascultați sfatul DOMNULUI, pe care l-a hotărât împotriva Babilonului; și scopurile lui, pe care le-a hotărât împotriva țării caldeenilor; Într-adevăr cei mai mici ai turmei îi vor trage afară; într-adevăr el le va face pustii locuința din cauza lor. **46** La zgomotul luării Babilonului pământul se mișcă și strigătul este auzit printre națiuni.

51 Astfel spune DOMNUL: Iată, voi ridica împotriva Babilonului și împotriva celor ce locuiesc în mijlocul celor ce se ridică împotriva mea, un vânt nimicitor; **2** Și voi trimite în Babilon vânturători, care îl vor vântura și îi vor goli țara, pentru că în ziua tulburării

ei vor fi împotriva lui de jur împrejur. 3 Împotriva celui
ce încordează arcul, arcașul să își întindă arcul și
împotriva celui care se înalță în cămașa lui de zale; și
nu cruțați pe tinerii lui; nimiciți în întregime toată oștirea
lui. 4 Astfel, cei uciși vor cădea în țara caldeenilor
și cei care sunt străpunși pe străzile ei. 5 Pentru că
Israel nu a fost părăsit, nici Iuda de Dumnezeul său,
de DOMNUL oștirilor; deși țara lor a fost umplută cu
păcat împotriva Celui Sfânt al lui Israel. 6 Fugiți din
mijlocul Babilonului și să își scape fiecare om sufletul
său; nu fiți stârpiți în nelegiuirea lui, pentru că acesta
este timpul răzbunării DOMNULUI; el îi va întoarce o
răsplată. 7 Babilonul a fost un pahar de aur în mâna
DOMNULUI, care a îmbătat tot pământul; națiunile
au băut din vinul lui; de aceea națiunile au înnebunit.
8 Babilonul a căzut dintr-odată și este distrus; urlați
pentru el; luați balsam pentru durerea lui, dacă astfel s-
ar putea vindeca. 9 Am căutat să vindecăm Babilonul,
dar nu s-a vindecat; părăsiți-l și să mergem fiecare în
țara sa, pentru că judecata lui ajunge până la cer și
este înălțată până la ceruri. 10 DOMNUL a scos la
lumină dreptatea noastră; veniți, și să vestim în Sion
lucrarea DOMNULUI Dumnezeul nostru. 11 Lustruiți
săgețile; adunați scuturile; DOMNUL a ridicat duhul
împăraților mezilor, pentru că planul său este împotriva
Babilonului, pentru a-l nimici; deoarece aceasta este
răzbunarea DOMNULUI, răzbunarea templului său. 12
Ridicați steagul împotriva zidurilor Babilonului, întăriți
garda, puneți paznici, pregătiți ambuscadele, pentru
că DOMNUL deopotrivă a plănuit și a făcut ceea ce
a vorbit împotriva locuitorilor Babilonului. 13 Tu, cel
care locuiești pe multe ape, bogat în comori, ți-a venit
sfârșitul, măsura lăcomiei tale. 14 DOMNUL oștirilor
a jurat pe sine însuși, spunând: Cu siguranță te voi
umple cu oameni, precum cu omizi; și ei vor înălța un
strigăt împotriva ta. 15 El a făcut pământul prin puterea
lui, a întemeiat lumea prin înțelepciunea lui și a întins
cerul prin înțelegerea lui. 16 Când își înalță vocea,
o mulțime de ape sunt în ceruri, și el face aburii să
se înalțe de la marginile pământului; el face fulgere
împreună cu ploaia și scoate vântul din tezaurele lui. 17
Fiecare om este neghiob prin cunoașterea lui; fiecare
topitor este încurcat prin chipul cioplit; deoarece chipul
lui turnat este falsitate și nu este suflare în ele. 18
Ele sunt zădărnicie, lucrarea înșelătoriilor; vor pieri
la timpul cercetării lor. 19 Partea lui Iacob nu este
ca ei, pentru că el este făuritorul a toate lucrurile; și
Israel este toiagul moștenirii lui: DOMNUL oștirilor este
numele lui. 20 Tu ești securea mea de bătălie și armele
de război; fiindcă cu tine voi zdrobi în bucăți națiunile
și cu tine voi distruge împărățiile; 21 Și cu tine voi
zdrobi în bucăți calul și călărețul lui; și cu tine voi zdrobi
în bucăți carul și pe conducătorul lui; 22 Cu tine de
asemenea voi zdrobi în bucăți pe bărbat și pe femeie;
și cu tine voi zdrobi în bucăți pe bătrân și pe tânăr; și
cu tine voi zdrobi în bucăți pe tânăr și pe tânără; 23 De
asemenea, cu tine, voi zdrobi în bucăți pe păstor și
turma lui; și cu tine voi zdrobi în bucăți pe agricultor
și perechea lui de boi; și cu tine voi zdrobi în bucăți
căpetenii și conducători. 24 Și voi întoarce Babilonului
și tuturor locuitorilor din Caldeea tot răul lor pe care l-au
făcut în Sion înaintea ochilor voștri, spune DOMNUL.
25 Iată, spune DOMNUL, eu sunt împotriva ta, munte
distrugător, tu care distrugi tot pământul; și eu îmi voi
întinde mâna asupra ta și te voi rostogoli de pe stânci
și te voi face un munte ars. 26 Și ei nu vor lua din tine
piatră pentru colț, nici piatră pentru temelii, ci vei fi
pustiit pentru totdeauna, spune DOMNUL. 27 Înălțați un
steag în țară, sunați trâmbița printre națiuni, pregătiți
națiunile împotriva lui, chemați împotriva lui împărățiile
din Ararat, Miniu și Așchenaz; rânduiți o căpetenie
împotriva lui; faceți caii să urce ca omizile zburlite. 28
Pregătiți împotriva lui națiunile împreună cu împărații
mezilor, pe căpeteniile lor și pe toți conducătorii lor și
toată țara stăpânirii lui. 29 Și țara se va cutremura și va
fi chinuită, pentru că fiecare hotărâre a DOMNULUI
se va împlini împotriva Babilonului, pentru a face
țara Babilonului o pustiire fără locuitor. 30 Războinicii
Babilonului au încetat să lupte, au rămas în întăriturile
lor, puterea lor s-a sfârșit; au devenit ca femeile; au ars
locuințele lui; zăvoarele lui sunt sparte. 31 Un alergător
va alerga să întâlnească pe un altul, și un mesager
să întâlnească pe un altul, pentru a arăta împăratului
Babilonului că cetatea lui este luată până la margine,
32 Și că trecătorile sunt astupate și trestiile le-au ars cu
foc și bărbații de război sunt înspăimântați. 33 Pentru
că astfel spune DOMNUL oștirilor, Dumnezeul lui Israel:
Fiica Babilonului este ca o arie de vânturat, este timpul
să o vântur; încă puțin și timpul secerișului ei va veni.
34 Nebucadnețar, împăratul Babilonului, m-a mâncat,
m-a zdrobit, m-a făcut un vas gol, m-a înghițit ca un
dragon, el și-a umplut pântecele cu desfătările mele,
m-a alungat. 35 Violența făcută mie și cărnii mele să
fie asupra Babilonului, va spune locuitorul Sionului; și
sângele meu asupra locuitorilor din Caldeea, va spune
Ierusalimul. 36 De aceea astfel spune DOMNUL: Iată,
eu voi pleda cauza ta și te voi răzbuna; și îi voi usca
marea și îi voi seca izvoarele. 37 Și Babilonul va deveni
ruine, o locuință pentru dragoni, o înmărmurire și o
șuierare, fără locuitor. 38 Ei vor răcni împreună ca leii;
vor striga ca puii de lei. 39 În înfierbântarea lor le voi
face ospețe și îi voi îmbăta, ca să se bucure și să
doarmă un somn continuu și să nu se trezească, spune
DOMNUL. 40 Îi voi coborî ca pe miei la măcel, ca pe
berbeci cu țapi. 41 Cum este Șeșacul luat! Și cum
este luată prin surprindere lauda întregului pământ!

Cum a devenit Babilonul o înmărmurire printre națiuni!
42 Marea a venit peste Babilon; el a fost acoperit de
mulțimea valurilor ei. 43 Cetățile lui sunt o risipire, un
pământ uscat și un pustiu, o țară în care nu trăiește
nimeni, nici nu trece prin ea vreun fiu al omului. 44 Și
voi pedepsi pe Bel în Babilon și voi scoate din gura lui
ceea ce el a înghițit; și națiunile nu vor mai curge spre
el; da, zidul Babilonului va cădea. 45 Poporul meu,
ieșiți din mijlocul lui și să își scape fiecare om sufletul
de mânia înverșunată a DOMNULUI. 46 Și nu cumva
inima voastră să leșine și să vă temeți de zvonul care
va fi auzit în țară; un zvon va veni deopotrivă într-un an
și după aceasta în alt an va veni un zvon și violență va
fi în țară, conducător împotriva altui conducător. 47
De aceea, iată, vin zilele, că voi face judecată asupra
chipurilor cioplite ale Babilonului; și toată țara lui va fi
încurcată și toți cei uciși ai lui vor cădea în mijlocul lui.
48 Atunci cerul și pământul și tot ce este în ele vor cânta
pentru Babilon, pentru că jefuitorii vor veni asupra lui de
la nord, spune DOMNUL. 49 Precum Babilonul a făcut
pe cei uciși ai lui Israel să cadă, tot astfel la Babilon vor
cădea cei uciși ai întregului pământ. 50 Voi cei care ați
scăpat de sabie, plecați, nu stați nemișcați; amintiți-vă
de DOMNUL de departe și Ierusalimul să urce la mintea
voastră. 51 Noi suntem încurcați deoarece am auzit
ocara; rușinea ne-a acoperit fețele, pentru că străinii au
intrat în sanctuarele casei DOMNULUI. 52 De aceea,
iată, vin zilele, spune DOMNUL, că voi face judecată
asupra chipurilor lui cioplite; și în toată țara lui cei răniți
vor geme. 53 De s-ar înălța Babilonul până la cer și de
și-ar întări înălțimea tăriei lui, totuși de la mine vor veni
jefuitori la el, spune DOMNUL. 54 Sunetul unui strigăt
vine din Babilon și mare distrugere din țara caldeenilor;
55 Pentru că DOMNUL a jefuit Babilonul și a nimicit din
el acea voce mare; când valurile lui răcnesc ca niște
ape mari, vuietul vocii lor este înălțat; 56 Pentru că
prădătorul a venit împotriva lui, împotriva Babilonului și
războinicii lui sunt luați, fiecare arc al lor este frânt,
pentru că DOMNUL Dumnezeul recompenselor va
răsplăti negreșit. 57 Și îi voi îmbăta pe prinții lui și pe
înțelepții lui, pe căpeteniile lui și pe conducătorii lui și
pe războinicii lui; și ei vor dormi un somn veșnic și
nu se vor trezi, spune Împăratul al cărui nume este
DOMNUL oștirilor. 58 Astfel spune DOMNUL oștirilor:
Zidurile late ale Babilonului vor fi în întregime zdrobite
și porțile lui înalte vor fi arse cu foc; și oamenii vor
lucra în zadar și poporul va lucra în foc și vor obosi.
59 Cuvântul pe care profetul Ieremia l-a poruncit lui
Seraia, fiul lui Neriia fiul, lui Mahseia, când a mers cu
Zedechia, împăratul lui Iuda, în Babilon în al patrulea
an al domniei lui. Și acest Seraia era un prinț liniștit. 60
Astfel Ieremia a scris într-o carte tot răul care va veni
asupra Babilonului, chiar toate aceste cuvinte care sunt
scrise împotriva Babilonului. 61 Și Ieremia i-a spus lui
Seraia: Când vei veni în Babilon și vei vedea și vei citi
toate aceste cuvinte; 62 Atunci să spui: DOAMNE, tu ai
vorbit împotriva acestui loc, pentru a-l stârpi, ca nimeni
să nu rămână în el, nici om nici animal, ci acesta să
fie pustiit pentru totdeauna. 63 Și va fi așa: când vei
termina de citit această carte, să legi de ea o piatră și
să o arunci în mijlocul Eufratului; 64 Și să spui: Astfel
se va scufunda Babilonul și nu se va ridica din răul pe
care îl voi aduce asupra lui; și vor obosi. Până aici sunt
cuvintele lui Ieremia.

52 Zedechia era în vârstă de douăzeci și unu de
ani când a început să domnească și a domnit
unsprezece ani în Ierusalim. Și numele mamei lui era
Hamutal, fiica lui Ieremia, din Libna. 2 Și el a făcut
ceea ce era rău în ochii DOMNULUI, conform cu tot ce
făcuse Ioiachim. 3 Fiindcă prin mânia DOMNULUI s-a
întâmplat în Ierusalim și în Iuda, până când i-a alungat
din prezența sa, că Zedechia s-a răzvrătit împotriva
împăratului Babilonului. 4 Și s-a întâmplat în al nouălea
an al domniei lui, în luna a zecea, în ziua a zecea a
lunii, că Nebucadnețar împăratul Babilonului, a venit,
el și toată armata lui, împotriva Ierusalimului și și-au
așezat tabăra împotriva lui și au zidit forturi împotriva
lui de jur împrejur. 5 Astfel cetatea a fost asediată,
până în anul al unsprezecelea al împăratului Zedechia.
6 Și în luna a patra, în a noua zi a lunii, foametea era
aspră în cetate, astfel încât nu era pâine pentru poporul
țării. 7 Atunci cetatea a fost spartă și toți bărbații de
război au fugit și au ieșit din cetate noaptea pe calea
porții dintre cele două ziduri, care era lângă grădina
împăratului; (acum, caldeenii erau lângă cetate de
jur împrejur) și ei au mers pe calea câmpiei. 8 Dar
armata caldeenilor l-a urmărit pe împărat și l-a ajuns
pe Zedechia în câmpiile Ierihonului; și toată armata
lui s-a împrăștiat de la el. 9 Atunci ei l-au prins pe
împărat și l-au dus la împăratul Babilonului la Ribla
în țara Hamatului, unde el a dat judecata asupra lui.
10 Și împăratul Babilonului a ucis pe fiii lui Zedechia
înaintea ochilor lui; el a ucis de asemenea pe toți prinții
lui Iuda în Ribla. 11 Atunci i-a scos ochii lui Zedechia; și
împăratul Babilonului l-a legat în lanțuri și l-a dus în
Babilon și l-a pus în închisoare până în ziua morții lui.
12 Și în luna a cincea, în ziua a zecea a lunii, care era
în al nouăsprezecelea an al împăratului Nebucadnețar,
împăratul Babilonului, a intrat Nebuzaradan căpetenia
gărzii, care servea împăratului Babilonului, în Ierusalim,
13 Și a ars casa DOMNULUI și casa împăratului; și
toate casele din Ierusalim și pe toate casele oamenilor
mari, le-a ars cu foc; 14 Și toată armata caldeenilor
care era cu căpetenia gărzii a dărâmat toate zidurile
Ierusalimului de jur împrejur. 15 Atunci Nebuzaradan

căpetenia gărzii a dus captivi pe anumiți dintre săracii
poporului și restul poporului care rămăsese în cetate și
pe aceia care trecuseră, care trecuseră la împăratul
Babilonului; și restul mulțimii. 16 Dar Nebuzaradan
căpetenia gărzii a lăsat dintre săracii țării ca viticultori
și agricultori. 17 De asemenea caldeenii au sfărâmat
stâlpii de aramă care erau în casa DOMNULUI, și
postamentele și marea de aramă care erau în casa
DOMNULUI și au dus toată arama lor în Babilon. 18
Au luat de asemenea oalele și lopețile și mucările și
bolurile și lingurile și toate vasele de aramă cu care ei
serveau. 19 Și căpetenia gărzii a luat de asemenea
căldările și tăvile pentru cărbuni și bolurile și oalele
și sfeșnicele și lingurile și paharele; ceea ce era de
aur, în aur, și ceea ce era de argint, în argint. 20 Cei
doi stâlpi, o mare și cei doisprezece boi care erau
sub postamente, pe care împăratul Solomon îi făcuse
în casa DOMNULUI; arama tuturor acestor vase era
de necântărit. 21 Și referitor la stâlpi, înălțimea unui
stâlp era de optsprezece coți; și un fir de doisprezece
coți îl cuprindea; și grosimea lui era de patru degete;
acesta era gol pe interior. 22 Și un capitel de aramă
era deasupra lui; și înălțimea unui capitel era de cinci
coți cu o rețea și rodii pe capitel de jur împrejur, totul
de aramă. Al doilea stâlp și rodiile erau asemănătoare
acestora. 23 Și erau nouăzeci și șase de rodii pe o
parte; și toate rodiile de pe rețea erau o sută de jur
împrejur. 24 Și căpetenia gărzii a luat pe Seraia, marele
preot; și pe Țefania, al doilea preot, și pe cei trei paznici
ai ușii; 25 A luat de asemenea din cetate un famen
care avusese însărcinarea asupra bărbaților de război;
și șapte bărbați dintre cei care erau aproape de fața
împăratului, care se găseau în cetate; și pe mai marele
scrib al oștirii, care înrola poporul țării; și șaizeci de
bărbați din poporul țării, care se găseau în mijlocul
cetății. 26 Astfel Nebuzaradan căpetenia gărzii i-a luat
și i-a adus la împăratul Babilonului la Ribla. 27 Și
împăratul Babilonului i-a lovit și i-a dat la moarte la
Ribla în țara Hamatului. Astfel Iuda a fost dus captiv
din propria lui țară. 28 Acesta este poporul pe care
Nebucadnețar l-a dus captiv, în anul al șaptelea: trei mii
douăzeci și trei de iudei; 29 În anul al optsprezecelea al
lui Nebucadnețar el a dus captiv din Ierusalim opt sute
treizeci și două de persoane; 30 În anul al douăzeci și
treilea al lui Nebucadnețar, Nebuzaradan căpetenia
gărzii a dus captivi dintre iudei șapte sute patruzeci și
cinci de persoane; toate persoanele au fost patru mii
șase sute. 31 Și s-a întâmplat în al treizeci și șaptelea
an al captivității lui Ioiachin, împăratul lui Iuda, în a
douăsprezecea lună, în a douăzeci și cincea zi a lunii,
că Evil-Merodac, împăratul Babilonului, în anul întâi
al domniei lui, a înălțat capul lui Ioiachin, împăratul
lui Iuda, și l-a scos din închisoare, 32 Și i-a vorbit cu
bunătate și a pus tronul lui deasupra tronului împăraților
care erau cu el în Babilon, 33 Și i-a schimbat hainele de
închisoare; și el a mâncat întotdeauna pâine înaintea
lui în toate zilele vieții lui. 34 Și hrana lui, era hrană
dată lui continuu de împăratul Babilonului, în fiecare zi
o porție, până în ziua morții lui, în toate zilele vieții lui.

Lamentații

1 Cum șade singuratică cetatea, care era plină de
popor! Cum a devenit ea ca o văduvă! Ea, care
era mare printre națiuni și prințesă printre provincii,
cum a ajuns să plătească tribut! **2** Ea plânge amarnic
noaptea și lacrimile ei îi sunt pe obraji; printre toți iubiții
ei, nu are pe nimeni să o mângâie; toți prietenii ei s-
au purtat cu perfidie cu ea, i-au devenit dușmani. **3**
Iuda a mers în captivitate din cauza necazului și din
cauza grelei servitudini; el locuiește printre păgâni, nu
găsește odihnă; toți persecutorii lui l-au ajuns între
strâmtori. **4** Căile Sionului jelesc, pentru că nimeni
nu vine la sărbătorile solemne; toate porțile lui sunt
pustiite; preoții lui suspină, fecioarele lui sunt chinuite și
el este în amărăciune. **5** Potrivnicii lui sunt cei dintâi,
dușmanii lui prosperă, pentru că DOMNUL l-a chinuit
din cauza mulțimii fărădelegilor lui; copiii lui au mers în
captivitate înaintea dușmanului. **6** Și de la fiica Sionului
a plecat toată frumusețea ei; prinții ei au devenit ca
cerbii care nu găsesc pășune, și au fugit fără putere
înaintea urmăritorului. **7** Ierusalimul și-a amintit în zilele
chinuirii lui și a nenorocirilor lui, de toate lucrurile lui
plăcute, pe care le-a avut în zilele din vechime, când
poporul lui a căzut în mâna dușmanului și nimeni
nu l-a ajutat; potrivnicii l-au văzut și i-au batjocorit
sabatele. **8** Ierusalimul a păcătuit greu, de aceea el este
îndepărtat; toți care l-au onorat îl disprețuiesc, pentru
că i-au văzut goliciunea; da, el suspină și se întoarce
cu spatele. **9** Murdăria lui este în poalele lui; nu și-a
amintit de sfârșitul lui; de aceea s-a coborât minunat;
nu avea mângâietor. DOAMNE, privește nenorocirea
mea, pentru că dușmanul s-a înălțat pe sine însuși.
10 Potrivnicul și-a întins mâna peste toate lucrurile lui
plăcute, pentru că el a văzut că păgânii au intrat în
sanctuarul său, despre care tu ai poruncit ca ei să
nu intre în adunarea ta. **11** Tot poporul lui suspină,
ei caută pâine; și-au dat lucrurile lor plăcute pentru
hrană, pentru a-și ușura sufletul; vezi, DOAMNE și
ia aminte, pentru că eu am devenit nemernic. **12** Nu
este aceasta nimic pentru voi, toți care treceți? Priviți și
vedeți dacă este vreo întristare ca întristarea mea, care
îmi este făcută, cu care DOMNUL m-a chinuit în ziua
mâniei sale înverșunate. **13** El a trimis, din înălțime, foc
în oasele mele și acesta le-a învins; a întins o plasă
picioarelor mele, m-a întors înapoi; m-a pustiit și [m]-a
făcut de leșin toată ziua. **14** Jugul fărădelegilor mele
este legat de mâna sa; ei sunt împletiți și s-au urcat pe
gâtul meu; el a făcut puterea mea să cadă, DOMNUL
m-a dat în mâinile lor, din care eu nu sunt în stare să
mă ridic. **15** DOMNUL a călcat în picioare pe toți vitejii
mei în mijlocul meu; a chemat o adunare împotriva mea
pentru a zdrobi pe tinerii mei; DOMNUL a călcat în
picioare pe fecioară, pe fiica lui Iuda, ca într-un teasc.
16 Pentru acestea plâng eu; ochiul meu, ochiul meu
izvorăște lacrimi, pentru că mângâietorul, care ar trebui
să îmi ușureze sufletul, este departe de mine; copiii
mei sunt pustiiți pentru că dușmanul a învins. **17** Sionul
își întinde mâinile și nu este nimeni să o mângâie;
DOMNUL a poruncit referitor la Iacob, ca potrivnicii lui
să fie de jur împrejurul lui; Ierusalimul este, printre ei,
ca o femeie în timpul menstruației. **18** DOMNUL este
drept, pentru că eu m-am răzvrătit împotriva poruncii lui;
auziți, vă rog, toate popoarele și priviți întristarea mea;
fecioarele mele și tinerii mei au mers în captivitate. **19**
Eu am chemat pe iubiții mei, dar ei m-au înșelat; preoții
mei și bătrânii mei și-au dat duhul în cetate, în timp ce
își căutau hrana pentru a-și ușura sufletele. **20** Privește,
DOAMNE, pentru că sunt în strâmtorare; adâncurile
mele sunt tulburate; inima mea este întoarsă înăuntrul
meu, pentru că eu m-am răzvrătit cumplit; afară, sabia
mă văduvește, acasă este ca moartea. **21** Ei m-au auzit
că suspin; nu este nimeni să mă mângâie; toți dușmanii
mei au auzit de tulburarea mea; ei se veselesc că ai
făcut aceasta; tu vei aduce ziua pe care ai chemat-o și
ei vor fi asemenea mie. **22** Să ajungă înaintea ta toată
stricăciunea lor; și fă-le precum mi-ai făcut mie pentru
toate fărădelegile mele, pentru că suspinele mele sunt
multe și inima mea este leșinată.

2 Cum a acoperit DOMNUL pe fiica Sionului cu un
nor în mânia sa și a aruncat din cer pe pământ
frumusețea lui Israel și nu și-a amintit de sprijinul
piciorului său în ziua mâniei sale! **2** DOMNUL a înghițit
toate locuințele lui Iacob și nu a cruțat; el a dărâmat în
furia sa întăriturile fiicei lui Iuda; le-a doborât la pământ;
a pângărit împărăția și pe prinții ei. **3** A retezat în
mânia lui înverșunată întregul corn al lui Israel; și-a
tras înapoi mâna lui dreaptă dinaintea dușmanului și a
ars împotriva lui Iacob ca foc încins, care mistuie de
jur împrejur. **4** El și-a încordat arcul ca un dușman;
a stat în picioare cu dreapta lui ca un potrivnic și a
ucis tot ce era plăcut ochiului în tabernacolul fiicei
Sionului; și-a turnat furia ca pe un foc. **5** DOMNUL a
fost precum un dușman; el a înghițit pe Israel, i-a înghițit
toate palatele; i-a distrus întăriturile și a înmulțit jelirea
și plângerea în fiica lui Iuda. **6** Și a luat cu violență
tabernacolul său, precum ar fi fost o grădină; a distrus
locurile lui de adunare; DOMNUL a făcut ca sărbătorile
solemne și sabatele să fie uitate în Sion și a disprețuit,
în indignarea mâniei sale, pe împărat și pe preot. **7**
DOMNUL a lepădat altarul său, el a detestat sanctuarul
său; a dat în mâna dușmanului zidurile palatelor sale;
ei au făcut zgomot în casa DOMNULUI, ca în ziua unei
sărbători solemne. **8** DOMNUL a plănuit să distrugă

zidul fiicei Sionului; el a întins o coardă de măsurat,
nu și-a tras mâna lui de la distrugere; de aceea a
făcut parapetul și zidul să plângă; acestea au lâncezit
împreună. 9 Porțile ei sunt scufundate în pământ; el i-a
distrus și i-a spart zăvoarele; împăratul ei și prinții ei
sunt printre neamuri; legea, nu mai este; profeții ei de
asemenea nu găsesc nicio viziune de la DOMNUL.
10 Bătrânii fiicei Sionului șed pe pământ și păstrează
tăcere; ei și-au aruncat țărână pe capete; s-au încins
cu pânză de sac; fecioarele Ierusalimului își pleacă
ale lor capete la pământ. 11 Ochii mei se sfârșesc cu
lacrimi, adâncurile mele se tulbură, ficatul meu este
turnat pe pământ din cauza nimicirii fiicei poporului
meu; căci copiii și sugarii leșină pe străzile cetății. 12 Ei
spun mamelor lor: Unde sunt grânele și vinul? când au
leșinat asemenea celor răniți pe străzile cetății, când
sufletul lor a fost turnat în sânul mamelor lor. 13 Ce
lucru să iau ca mărturie pentru tine? Cu ce lucru să
te asemăn, fiică a Ierusalimului? Cu ce să te compar,
ca să te mângâi, fecioară, fiică a Sionului? Pentru că
spărtura ta este mare ca marea: cine te poate vindeca?
14 Profeții tăi au văzut lucruri deșarte și nebunești
pentru tine; și nu ți-au descoperit nelegiuirea, pentru a
îndepărta captivitatea ta; ci au văzut pentru tine poveri
false și motive de alungare. 15 Toți cei care trec bat
din palme pentru tine, șuieră și clatină din cap la fiica
Ierusalimului, spunând: Aceasta este cetatea pe care
oamenii o numeau Desăvârșirea Frumuseții, Bucuria
Întregului Pământ? 16 Toți dușmanii tăi și-au deschis
gura împotriva ta, șuieră și scrâșnesc din dinți; ei spun:
Noi am înghițit-o; într-adevăr aceasta este ziua pe care
am așteptat-o; am găsit-o, am văzut-o. 17 DOMNUL a
făcut ceea ce a plănuit; el a împlinit cuvântul său pe
care l-a poruncit din zilele din vechime; a dărâmat și
nu a cruțat; și a făcut ca dușmanul tău să se bucure
de tine, a înălțat cornul potrivnicilor tăi. 18 Inima lor a
strigat către DOMNUL: Zid al fiicei Sionului, să curgă
lacrimi ca un râu, zi și noapte; să nu îți dea odihnă, să
nu înceteze lumina ochiului tău. 19 Ridică-te, strigă
în noapte; la începutul gărzilor toarnă-ți inima ca apa
înaintea feței Domnului; înalță-ți mâinile spre el pentru
viața copilașilor tăi, care leșină de foame la capătul
fiecărei străzi. 20 Privește, DOAMNE, și ia aminte cui i-
ai făcut aceasta. Să-și mănânce femeile rodul lor și pe
copiii de un lat de palmă? Să fie uciși preotul și profetul
în sanctuarul Domnului? 21 Tânărul și bătrânul zac la
pământ pe străzi, fecioarele mele și tinerii mei au căzut
prin sabie; tu i-ai ucis în ziua mâniei tale, ai ucis și nu ai
cruțat. 22 Ai chemat ca într-o zi solemnă spaimele mele
de jur împrejur, astfel încât în ziua mâniei DOMNULUI
nimeni nu a scăpat nici nu a rămas; pe cei pe care i-am
înfășat și i-am crescut, dușmanul meu i-a mistuit.

3 Eu sunt omul care a văzut necaz prin nuiaua mâniei
sale. 2 El m-a condus și m-a adus în întuneric și
nu în lumină. 3 Într-adevăr, împotriva mea s-a întors
el; și-a întors mâna împotriva mea, toată ziua. 4 El
a făcut carnea și pielea mea să îmbătrânească; mi-
a zdrobit oasele. 5 El a ridicat un zid împotriva mea
și m-a încercuit cu fiere și trudă. 6 El m-a pus în
locuri întunecoase, ca pe morții din vechime. 7 El m-
a îngrădit, încât nu pot ieși; el mi-a îngreunat lanțul.
8 De asemenea și când plâng și strig, el îmi oprește
rugăciunea. 9 El mi-a închis căile cu pietre cioplite,
mi-a strâmbat cărările. 10 El a fost pentru mine ca
un urs la pândă și ca un leu în locuri tainice. 11 El
mi-a abătut căile și m-a rupt în bucăți, el m-a pustiit.
12 El și-a încordat arcul și m-a pus ca o țintă pentru
săgeată. 13 El a făcut ca săgețile tolbei lui să intre în
rărunchii mei. 14 Am fost de râs pentru tot poporul
meu și cântecul lor toată ziua. 15 El m-a umplut cu
amărăciuni, m-a îmbătat cu pelin. 16 De asemenea
mi-a zdrobit dinții cu pietriș, m-a acoperit cu cenușă.
17 Și mi-ai alungat sufletul departe de pace, am uitat
prosperitatea. 18 Și am spus: Tăria mea și speranța
mea din DOMNUL, au pierit, 19 Amintindu-mi de
necazul meu și de nenorocirea mea, de pelin și de
fiere. 20 Sufletul meu și le amintește încă și este umilit
în mine. 21 De aceasta îmi amintesc, de aceea am
speranță. 22 Datorită milelor DOMNULUI nu suntem
mistuiți, fiindcă mângâierile lui nu se sfârșesc. 23 Ele
sunt noi în fiecare dimineață; mare este credincioșia ta.
24 DOMNUL este partea mea, spune sufletul meu; de
aceea voi spera în el. 25 DOMNUL este bun cu cei
care îl așteaptă, cu sufletul care îl caută. 26 Este bine
ca omul deopotrivă să spere și să aștepte în tăcere
salvarea DOMNULUI. 27 Este bine pentru om să poarte
jugul în tinerețea sa. 28 El șade singur și tace, deoarece
și l-a pus asupra lui. 29 Își pune gura în țărână; dacă
astfel poate fi speranță. 30 El își dă obrazul celui care îl
lovește; este îndestulat cu ocară. 31 Fiindcă DOMNUL
nu va lepăda pentru totdeauna; 32 Dar deși întristează,
totuși va avea mângâiere după mulțimea îndurărilor
sale. 33 Pentru că el nu își pune inima să chinuiască,
nici nu mâhnește pe copiii oamenilor. 34 Zdrobirea sub
picioare a tuturor prizonierilor pământului, 35 Abaterea
dreptului unui om înaintea feței celui Preaînalt, 36
Domnul nu aprobă a răsturna pe om în cauza lui. 37
Cine este cel ce spune și se împlinește ceva, când
Domnul nu poruncește aceasta? 38 Nu din gura celui
Preaînalt ies răul și binele? 39 Pentru ce să se plângă
un om care trăiește, un om pentru pedepsirea păcatelor
lui? 40 Să ne cercetăm și să ne încercăm căile noastre
și să ne întoarcem la DOMNUL. 41 Să ne înălțăm inima
cu mâinile noastre spre Dumnezeu în ceruri. 42 Noi am
încălcat legea și ne-am răzvrătit; tu nu ai iertat. 43 Tu

ai acoperit cu mânie și ne-ai persecutat; ai ucis, nu
ai cruțat. 44 Te-ai acoperit cu un nor, ca rugăciunea
noastră să nu străbată la tine. 45 Ne-ai făcut precum
gunoiul și mizeria în mijlocul poporului. 46 Toți dușmanii
noștri și-au deschis gurile împotriva noastră. 47 Frica și
cursa au venit peste noi, pustiirea și distrugerea. 48
Ochiului meu îi curg râuri de apă din cauza nimicirii fiicei
poporului meu. 49 Ochiul meu toarnă și nu încetează,
fără oprire, 50 Până când DOMNUL va privi în jos și va
vedea din cer. 51 Ochiul meu îmi influențează inima
datorită tuturor fiicelor cetății mele. 52 Dușmanii mei m-
au urmărit aprig, fără motiv, ca pe o pasăre. 53 Mi-au
stârpit viața în groapă și au aruncat o piatră peste mine.
54 Apele au curs peste capul meu; atunci am spus:
Sunt stârpit. 55 Am chemat numele tău, DOAMNE,
din groapa cea adâncă. 56 Tu mi-ai auzit vocea; nu
îți ascunde urechea la suflarea mea, la strigătul meu.
57 Tu te-ai apropiat în ziua când eu te-am chemat; ai
spus: Nu te teme. 58 Doamne, tu ai pledat în cauzele
sufletului meu; mi-ai răscumpărat viața. 59 DOAMNE,
tu ai văzut răul, ce mi s-a făcut; judecă tu cauza mea.
60 Ai văzut toată răzbunarea lor și toate închipuirile
lor împotriva mea. 61 Ai auzit ocara lor, DOAMNE și
închipuirile lor împotriva mea; 62 Buzele celor care s-
au ridicat împotriva mea și planul lor împotriva mea
toată ziua. 63 Privește așezarea lor și ridicarea lor; eu
sunt muzica lor. 64 Întoarce-le o răsplată, DOAMNE,
conform cu lucrarea mâinilor lor. 65 Dă-le întristare
a inimii, blestemul tău asupra lor. 66 Persecută-i și
nimicește-i în mânie de sub cerurile DOMNULUI.

4 Cum s-a întunecat aurul! Cum s-a schimbat aurul
cel mai pur! Pietrele sanctuarului sunt turnate la
capătul fiecărei străzi. 2 Fiii prețioși ai Sionului, cântăriți
ca aurul pur, cum sunt ei prețuiți ca ulcioare de lut,
lucrarea mâinilor olarului! 3 Chiar și monștrii marini [își]
scot sânul [și] își alăptează micuții; fiica poporului meu
a devenit crudă, ca struții în pustie. 4 Limba copilului
sugar se lipește de cerul gurii lui, de sete; copiii mici
cer pâine și nimeni nu le-o frânge. 5 Cei hrăniți cu
delicatese sunt pustiiți pe străzi; cei crescuți în purpură
îmbrățișează mormane de balegă. 6 Fiindcă pedeapsa
nelegiuirii fiicei poporului meu este mai mare decât
pedeapsa păcatului Sodomei, care a fost doborâtă ca
într-un moment și mâinile nimănui nu au rămas pe ea.
7 Nazarinenii ei erau mai curați decât zăpada, erau
mai albi decât laptele, erau mai rumeni la trup decât
rubinele, lustru lor era al safirului; 8 Chipul lor este mai
negru decât un cărbune; ei nu mai sunt cunoscuți pe
străzi; pielea li se lipește de oase, trupul li s-a ofilit,
a devenit ca un băț. 9 Este mai bine de cei uciși cu
sabia decât de cei uciși cu foamete, pentru că aceștia
lâncezesc, străpunși de lipsa roadelor câmpului. 10
Mâinile femeilor miloase au fiert pe propriii lor copii;
ei au fost mâncarea lor în distrugerea fiicei poporului
meu. 11 DOMNUL și-a împlinit furia; el și-a turnat
mânia lui înverșunată și a aprins un foc în Sion și i-a
mistuit temeliile. 12 Împărații pământului și toți locuitorii
lumii nu ar fi crezut că potrivnicul și dușmanul ar putea
intra pe porțile Ierusalimului. 13 Din cauza păcatelor
profeților săi și a nelegiuirilor preoților săi, care au
vărsat sângele celor drepți în mijlocul lui, 14 Ei au
rătăcit ca orbii pe străzi, erau întinați cu sânge, astfel
încât oamenii nu puteau să le atingă hainele. 15 Au
strigat către ei: Plecați; este necurat; Plecați, Plecați,
nu atingeți; când au fugit și au rătăcit, ei au spus
printre păgâni: Ei nu vor mai locui temporar acolo. 16
Mânia DOMNULUI i-a despărțit; nu va mai lua aminte
la ei; ei nu s-au uitat la fețele preoților, nu au favorizat
pe bătrâni. 17 Cât despre noi, ochii noștri lâncezesc
după ajutorul nostru zadarnic; în vegherea noastră am
vegheat spre o națiune care nu putea să ne salveze. 18
Ei ne vânează pașii ca să nu putem merge pe străzile
noastre; sfârșitul nostru este aproape, zilele noastre
sunt împlinite, pentru că sfârșitul nostru a venit. 19
Persecutorii noștri sunt mai iuți decât acvilele cerului;
ei ne-au urmărit pe munți, ne-au pândit în pustie. 20
Suflarea nărilor noastre, unsul DOMNULUI, a fost prins
în gropile lor, despre care spuneam: Sub umbra lui vom
trăi printre păgâni. 21 Bucură-te și veselește-te, fiică a
Edomului, care locuiești în țara Uț; paharul va trece
și la tine, vei fi beată și te vei dezgoli. 22 Pedeapsa
nelegiuirii tale s-a împlinit, fiică a Sionului; el nu te va
mai duce în captivitate; el îți va cerceta nelegiuirea,
fiică a Edomului; el îți va descoperi păcatele.

5 Amintește-ți, DOAMNE, ce a venit peste noi; ia
aminte și privește ocara noastră. 2 Moștenirea
noastră s-a întors la străini, casele noastre la
necunoscuți. 3 Noi suntem orfani și fără tată, mamele
noastre sunt ca văduvele. 4 Noi am băut apa noastră
pe bani; lemnul nostru ne este vândut nouă. 5 Gâturile
noastre sunt sub persecuție; muncim și nu avem odihnă.
6 Am dat mâna cu egiptenii și cu asirienii, ca să ne
săturăm cu pâine. 7 Părinții noștri au păcătuit și nu mai
sunt, iar noi am purtat nelegiuirile lor. 8 Servitori au
condus peste noi, nu este nimeni care să ne elibereze
din mâna lor. 9 Ne câștigăm pâinea cu riscul vieților
noastre din cauza sabiei pustiei. 10 Pielea noastră era
neagră ca un cuptor din cauza foametei teribile. 11 Ei
au necinstit femeile în Sion și pe fecioarele din cetățile
lui Iuda. 12 Prinți sunt spânzurați prin mâna lor; fețele
bătrânilor nu au fost onorate. 13 Ei au luat pe tineri
să macine și copiii au căzut sub lemne. 14 Bătrânii
au încetat [să mai fie] la poartă, tinerii la muzica lor.
15 Bucuria inimii noastre a încetat; dansul nostru este

întors în jale. **16** Coroana a căzut de pe capul nostru;
vai de noi, pentru că am păcătuit! **17** Fiindcă inima
noastră [este] leșinată; pentru aceste lucruri ochii noștri
sunt întunecați. **18** Din cauza muntelui Sionului, care
este pustiit, vulpile se plimbă pe el. **19** Tu, DOAMNE,
rămâi pentru totdeauna; tronul tău din generație în
generație. **20** Pentru ce ne uiți pentru totdeauna și ne
părăsești atât de mult timp? **21** Întoarce-ne la tine,
DOAMNE și ne vom întoarce; înnoiește-ne zilele ca în
vechime. **22** Dar tu ne-ai respins pe deplin, te-ai înfuriat
tare împotriva noastră.

Ezechiel

1 Și s-a întâmplat în anul al treizecilea, în [luna] a patra, în a cincea [zi] a lunii, pe când [eram] printre captivii de lângă râul Chebar, [că] cerurile s-au deschis și am văzut viziuni ale lui Dumnezeu. **2** În a cincea [zi] a lunii, care [era] anul al cincilea al captivității împăratului Ioiachin, **3** Cuvântul DOMNULUI a venit anume la preotul Ezechiel, fiul lui Buzi, în țara caldeenilor lângă râul Chebar; și mâna DOMNULUI a fost acolo asupra lui. **4** Și m-am uitat și, iată, un vârtej de vânt venea din nord, un nor mare și un foc înfășurându-se în el însuși și o strălucire [era] în jurul lui și din mijlocul lui ceva asemănător culorii chihlimbarului, din mijlocul focului. **5** De asemenea din mijlocul lui [ieșea] asemănarea a patru făpturi vii. Și aceasta [era] înfățișarea lor, aveau asemănarea unui om. **6** Și fiecare avea patru fețe și fiecare avea patru aripi. **7** Și picioarele lor [erau] picioare drepte; și talpa picioarelor lor [era] ca talpa piciorului unui vițel; și scânteiau precum culoarea aramei lustruite. **8** Și [aveau] mâini de om sub aripile lor la cele patru laturi ale lor; și acestea patru aveau fețele lor și aripile lor. **9** Aripile lor [erau] legate una de cealaltă; ele nu se întorceau când mergeau; mergeau fiecare drept înainte. **10** Cât despre asemănarea fețelor lor, acestea patru aveau fața unui om și fața unui leu, pe partea dreaptă; și acestea patru aveau fața unui bou pe partea stângă; acestea patru de asemenea aveau fața unei acvile. **11** Astfel [erau] fețele lor; și aripile lor [erau] întinse în sus; două [aripi] ale fiecăreia [erau] legate una de cealaltă și două le acopereau trupurile. **12** Și mergeau fiecare drept înainte; oriunde îi era dat duhului să meargă, mergeau; [și] nu se întorceau când mergeau. **13** Cât despre asemănarea făpturilor vii, înfățișarea lor [era] asemenea unor cărbuni de foc arzând [și] asemenea înfățișării lămpilor; [focul] se urca și cobora printre făpturile vii și era strălucitor și din foc ieșeau fulgere. **14** Și făpturile vii alergau și se întorceau ca înfățișarea unei străluciri a fulgerului. **15** Acum, pe când priveam făpturile vii, iată, o roată pe pământ lângă făpturile vii, cu cele patru fețe ale lor. **16** Înfățișarea roților și lucrarea lor [era] asemenea culorii berilului; și acestea patru aveau o singură asemănare; și înfățișarea lor și lucrarea lor [erau] ca și cum ar fi o roată în mijlocul unei roți. **17** Când mergeau, mergeau pe [toate] cele patru laturi ale lor [și] nu se întorceau când mergeau. **18** Cât despre cercurile lor, ele erau atât de înalte încât erau înspăimântătoare; și cercurile lor [erau] pline de ochi de jur împrejurul celor patru. **19** Și când făpturile vii mergeau, roțile mergeau lângă ele; și când făpturile vii erau înălțate de la pământ, roțile erau înălțate. **20** Oriunde îi era dat duhului să meargă, mergeau, într-acolo [îi era dat] duhului [lor] să meargă; și roțile erau înălțate în fața lor, pentru că duhul făpturilor vii [era] în roți. **21** Când acelea mergeau, [acestea] mergeau; și când acelea stăteau, [acestea] stăteau; și când acelea erau înălțate de la pământ, roțile erau înălțate în fața lor, pentru că duhul făpturilor vii [era] în roți. **22** Și asemănarea întinderii deasupra capetelor făpturilor vii [era] precum culoarea unui cristal înfricoșător întins peste capetele lor, deasupra. **23** Și sub întindere [erau] aripile lor întinse, una către cealaltă; fiecare avea două, care acopereau de partea aceasta și fiecare avea două, care acopereau de partea aceea, trupurile lor. **24** Și când ele mergeau, am auzit vuietul aripilor lor, ca vuietul unor ape mari, ca vocea Celui Atotputernic, vocea unei vorbiri, ca zgomotul unei oștiri; când stăteau în picioare, își lăsau în jos aripile. **25** Și era o voce de pe întinderea care [era] peste capetele lor, când stăteau în picioare [și] își lăsau în jos aripile. **26** Și deasupra întinderii care [era] peste capetele lor, [era] asemănarea unui tron, ca înfățișarea unei pietre de safir; și deasupra asemănării tronului [era] o asemănare ca înfățișarea unui om deasupra acestuia. **27** Și am văzut, precum culoarea chihlimbarului, ca înfățișarea unui foc înăuntru, de jur împrejur, de la înfățișarea coapselor lui drept în sus și de la înfățișarea coapselor lui drept în jos, am văzut ca și cum ar fi înfățișarea focului; și avea o strălucire de jur împrejur. **28** Ca înfățișarea curcubeului care este în nor în ziua cu ploaie, astfel [era] înfățișarea strălucirii de jur împrejur. Aceasta [era] înfățișarea asemănării gloriei DOMNULUI. Și, când am văzut-[o], am căzut cu fața la pământ și am auzit o voce a unuia care vorbea.

2 Și el mi-a spus: Fiu al omului, stai pe picioarele tale și eu voi vorbi cu tine. **2** Și duhul a intrat în mine când el a vorbit cu mine și m-a pus pe picioare încât l-am auzit pe cel ce îmi vorbea. **3** Și mi-a spus: Fiu al omului, te trimit la copiii lui Israel, la o națiune răzvrătită, care s-a răzvrătit împotriva mea; ei și părinții lor au încălcat [legea] împotriva mea, până în această zi. **4** Fiindcă [ei sunt] copii nerușinați și cu inimă îndărătnică. Eu te trimit la ei și tu să le spui: Astfel spune Domnul DUMNEZEU. **5** Și ei, fie că vor asculta, fie că se vor feri, (pentru că ei [sunt] o casă răzvrătită), totuși vor ști că a fost un profet printre ei. **6** Și tu, fiu al omului, nu te teme de ei, nici nu te teme de cuvintele lor, deși mărăcini și spini [sunt] cu tine și locuiești printre scorpioni; nu te teme de cuvintele lor, nici nu te descuraja din cauza privirilor lor, deși ei [sunt] o casă răzvrătită. **7** Și tu să le vorbești cuvintele mele, fie că vor asculta, fie că se vor feri; fiindcă ei [sunt] foarte răzvrătiți. **8** Dar tu, fiu al omului, ascultă ce eu îți spun: Nu te răzvrăti ca această casă răzvrătită; deschide-ți gura și mănâncă

ce îți dau. 9 Și când m-am uitat, iată, o mână [era]
trimisă la mine; și, iată, în ea [era] un sul de carte; 10 Și
el l-a desfășurat înaintea mea; și acesta [era] scris pe
dinăuntru și pe dinafară; și [erau] scrise în el plângeri și
jelire și vaiet.

3 Mai mult, el mi-a spus: Fiu al omului, mănâncă ceea
ce găsești; mănâncă acest sul și du-te să vorbești
casei lui Israel. 2 Astfel, mi-am deschis gura și el m-a
făcut să mănânc acel sul. 3 Și mi-a spus: Fiu al omului,
fă pântecele tău să mănânce și umple-ți adâncurile cu
acest sul pe care ți-l dau. Atunci [l]-am mâncat; și în
gura mea a fost dulce ca mierea. 4 Și mi-a spus: Fiu al
omului, du-te, mergi la casa lui Israel și vorbește-le
cuvintele mele. 5 Pentru că nu [ești] trimis la un popor
cu o vorbire străină și cu o limbă grea, [ci] la casa lui
Israel; 6 Nu la multe popoare, cu o vorbire străină și cu
o limbă grea, ale căror cuvinte nu le poți înțelege. Într-
adevăr, dacă te-aș fi trimis la ele ți-ar fi dat ascultare. 7
Dar casa lui Israel refuză să îți dea ascultare, pentru că
ei refuză să îmi dea ascultare, pentru că toată casa lui
Israel [este] nerușinată și cu inima împietrită. 8 Iată, ți-
am făcut fața tare împotriva fețelor lor și fruntea tare
împotriva frunților lor. 9 Ca un diamant mai tare decât
cremenea ți-am făcut fruntea; nu te teme de ei, nici
nu te descuraja din cauza privirilor lor, deși ei [sunt]
o casă răzvrătită. 10 Mai mult, el mi-a spus: Fiu al
omului, primește în inima ta toate cuvintele mele pe
care ți le voi vorbi și ascultă-le cu urechile tale. 11 Și
du-te, mergi la cei din captivitate, la copiii poporului
tău și vorbește-le și spune-le: Astfel spune Domnul
DUMNEZEU; fie că vor asculta sau fie că se vor feri.
12 Atunci duhul m-a ridicat și am auzit înapoia mea
o voce a unei mari vijelii, [spunând]: Binecuvântată
[fie] gloria DOMNULUI, din locașul său. 13 [Am auzit]
de asemenea zgomotul aripilor făpturilor vii care se
atingeau una de alta și zgomotul roților din fața lor și un
zgomot al unei mari vijelii. 14 Astfel duhul m-a ridicat
și m-a dus și am mers în amărăciune, în aprinderea
duhului meu; dar mâna DOMNULUI era tare peste
mine. 15 Atunci eu am venit la cei din captivitate la Tel-
Abib, care locuiau lângă râul Chebar și am șezut unde
ei au șezut și șapte zile am rămas acolo înmărmurit
printre ei. 16 Și s-a întâmplat că, la sfârșitul a șapte
zile, cuvântul DOMNULUI a venit la mine, spunând: 17
Fiu al omului, te-am pus paznic peste casa lui Israel;
de aceea ascultă cuvântul din gura mea și avertizează-
i din partea mea. 18 Când spun celui stricat: Vei muri
negreșit; și tu nu îl avertizezi, nici nu vorbești ca să îl
avertizezi pe cel stricat de calea lui stricată, pentru a-
și salva viața; acel [om] stricat va muri în nelegiuirea
lui; dar sângele lui îl voi cere din mâna ta. 19 Totuși,
dacă îl avertizezi pe cel stricat și el nu se întoarce de la
stricăciunea lui, nici de la calea lui cea rea, el va muri
în nelegiuirea lui; dar tu ți-ai scăpat sufletul. 20 Din
nou: Când un [om] drept se abate de la dreptatea lui și
face nelegiuire și eu pun o piatră de poticnire înaintea
lui, el va muri, pentru că nu l-ai avertizat, el va muri în
păcatul lui și dreptatea lui pe care a făcut-o nu va fi
amintită; dar sângele lui îl voi cere din mâna ta. 21
Totuși, dacă tu avertizezi pe cel drept, ca cel drept
să nu păcătuiască și el nu păcătuiește, el va trăi într-
adevăr, deoarece este avertizat; de asemenea tu ți-ai
scăpat sufletul. 22 Și mâna DOMNULUI a fost acolo
peste mine; și el mi-a spus: Ridică-te, ieși în câmpie și
voi vorbi cu tine acolo. 23 Atunci m-am ridicat și am
ieșit în câmpie; și, iată, gloria DOMNULUI stătea în
picioare acolo, ca gloria pe care o văzusem lângă râul
Chebar; și am căzut cu fața la pământ. 24 Atunci duhul
a intrat în mine și m-a pus pe picioare și a vorbit cu
mine și mi-a spus: Du-te, închide-te înăuntrul casei
tale. 25 Dar tu, fiu al omului, iată, vor pune funii peste
tine și te vor lega cu ele și tu nu vei ieși dintre ei; 26
Și voi face ca limba ta să se lipească de cerul gurii
tale, încât vei fi mut și nu vei fi pentru ei un mustrător,
pentru că ei [sunt] o casă răzvrătită. 27 Dar când voi
vorbi cu tine, îți voi deschide gura și tu le vei spune:
Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Cel care ascultă să
asculte și cel care se ferește să se ferească, pentru că
ei [sunt] o casă răzvrătită.

4 Tu de asemenea, fiu al omului, ia-ți o dală și
pune-o înaintea ta și gravează pe ea cetatea,
[adică] Ierusalimul; 2 Și așază asediu împotriva ei și
construiește o fortificație împotriva ei și ridică un val
de pământ împotriva ei; pune tabăra de asemenea
împotriva ei și pune berbeci împotriva ei de jur împrejur.
3 Mai mult, ia-ți o tigaie de fier și pune-o [ca] un zid de
fier între tine și cetate; și îndreaptă-ți fața împotriva ei
și ea va fi asediată, și tu vei așeza asediu împotriva ei.
Acesta [va fi] un semn pentru casa lui Israel. 4 Culcă-te
de asemenea pe partea ta stângă și culcă nelegiuirea
casei lui Israel peste ea; [conform] cu numărul zilelor
cât vei sta culcat pe ea, vei purta nelegiuirea lor. 5
Fiindcă am pus peste tine anii nelegiuirii lor, conform cu
numărul zilelor, trei sute nouăzeci de zile; astfel vei
purta tu nelegiuirea casei lui Israel. 6 Și după ce le
vei fi împlinit, așează-te din nou pe partea ta dreaptă
și poartă nelegiuirea casei lui Iuda patruzeci de zile;
ți-am rânduit fiecare zi pentru un an. 7 De aceea să
îți îndrepți fața spre asediul Ierusalimului și brațul tău
[va fi] descoperit și vei profeți împotriva lui. 8 Și, iată,
voi pune funii asupra ta și nu te vei întoarce de pe o
parte pe alta, până când vei fi împlinit zilele asediului
tău. 9 Ia-ți de asemenea grâu și orz și fasole și linte
și mei și alac și pune-le într-un vas și fă-ți pâine din

ele, [conform] cu numărul zilelor cât te vei așeza pe [o]
parte a ta, trei sute nouăzeci de zile să mănânci din
ea. 10 Și mâncarea ta, pe care o vei mânca, [va fi]
cântărită, douăzeci de șekeli pe zi; o vei mânca din
când în când. 11 Și apa o vei bea de asemenea prin
măsură, o a șasea parte dintr-un hin; o vei bea din
când în când. 12 Și o vei mânca [precum] turte de orz
și o vei coace înaintea ochilor lor cu balega care iese
din om. 13 Și DOMNUL a spus: Astfel copiii lui Israel
își vor mânca pâinea lor pângărită printre neamurile
unde îi voi alunga. 14 Atunci am spus: Ah, Doamne
DUMNEZEULE! Iată, sufletul meu nu a fost pângărit;
fiindcă din tinerețea mea până acum nu am mâncat din
ceea ce moare de la sine sau din ce este sfâșiat în
bucăți; nici nu a intrat carne urâcioasă în gura mea. 15
Atunci el mi-a spus: Iată, îți dau balegă de vacă în loc
de balegă de om, să îți pregătești pâinea cu ea. 16 Mai
mult, el mi-a spus: Fiu al omului, iată, voi frânge toiagul
pâinii în Ierusalim; și ei vor mânca pâinea cântărită și
cu grijă; și vor bea apa cu măsură și cu înmărmurire;
17 Ca să le lipsească pâine și apă și să fie înmărmuriți
unii cu alții și să fie mistuiți pentru nelegiuirea lor.

5 Și tu, fiu al omului, ia-ți un cuțit ascuțit, ia-ți un brici
de bărbier și fă-[l] să treacă pe capul tău și pe barba
ta; apoi ia-ți balanțe de cântărit și împarte [părul.] 2
Să arzi cu foc a treia parte în mijlocul cetății, când
zilele asediului se vor împlini; și să iei a treia parte [și]
să o lovești împrejur cu un cuțit; și a treia parte să o
împrăștii în vânt; și eu voi scoate o sabie după ei. 3
Tu de asemenea să iei de acolo puțini la număr și să
îi legi în poalele [hainei] tale. 4 Apoi să iei din nou
dintre ei și să îi arunci în mijlocul focului și să îi arzi
în foc; [fiindcă] din el un foc va ieși la toată casa lui
Israel. 5 Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Acesta
[este] Ierusalimul; eu l-am pus în mijlocul națiunilor
și al țărilor [care sunt] în jurul lui. 6 Și [Ierusalimul] a
schimbat judecățile mele în stricăciune mai mult decât
națiunile și statutele mele mai mult decât țările care
[sunt] în jurul lui, pentru că ei au refuzat judecățile mele
[și] nu au umblat în statutele mele. 7 De aceea astfel
spune Domnul DUMNEZEU: Pentru că ați făcut mai
mult decât națiunile care [sunt] de jur împrejurul vostru
[și] nu ați umblat în statutele mele, nici nu ați ținut
judecățile mele, nici nu ați făcut conform cu judecățile
națiunilor care [sunt] de jur împrejurul vostru; 8 De
aceea astfel spune Domnul DUMNEZEU: Iată, eu, chiar
eu, [sunt] împotriva ta și voi face judecăți în mijlocul tău,
înaintea vederii națiunilor. 9 Și voi face în tine ceea ce
nu am [mai] făcut și ce nu voi mai face la fel, din cauza
tuturor urâciunilor tale. 10 De aceea părinții vor mânca
pe fii în mijlocul tău și fiii vor mânca pe părinții lor; și
eu voi face judecăți în tine și toată rămășița ta o voi
împrăștia în toate vânturile. 11 Pentru aceea, [precum]
eu trăiesc, spune Domnul DUMNEZEU: Într-adevăr,
pentru că ai spurcat sanctuarul meu cu toate lucrurile
tale detestabile și cu toate urâciunile tale, de aceea
[te] voi micșora și eu; ochiul meu nu va cruța, nici nu
voi avea vreo milă. 12 A treia parte din tine va muri
de ciumă și cu foamete vor fi mistuiți în mijlocul tău;
și a treia parte va cădea prin sabie de jur împrejurul
tău; și voi împrăștia a treia parte în toate vânturile și
voi scoate o sabie după ei. 13 Astfel mânia mea va fi
împlinită și furia mea se va odihni asupra lor iar eu voi fi
mângâiat; și ei vor cunoaște că eu, DOMNUL, am vorbit
[aceasta] în zelul meu, când îmi voi fi împlinit furia în ei.
14 Mai mult, te voi face risipire și ocară printre națiunile
care [sunt] de jur împrejurul tău, înaintea ochilor tuturor
care trec pe lângă [tine]. 15 Astfel, aceasta va fi o
ocară și o batjocură, o instruire și o înmărmurire pentru
națiunile care [sunt] de jur împrejurul tău, când voi
face judecăți în tine în mânie și în furie și în mustrări
furioase. Eu, DOMNUL, am vorbit [aceasta]. 16 Când
voi trimite asupra lor săgețile rele ale foametei, care vor
fi pentru nimicirea [lor și] pe care le voi trimite pentru a
vă nimici; și voi mări foametea asupra voastră și vă voi
zdrobi toiagul pâinii; 17 Astfel voi trimite asupra voastră
foamete și fiare rele și ele te vor văduvi; și ciuma și
sângele vor trece prin tine; și voi aduce sabia asupra
ta. Eu, DOMNUL, am vorbit [aceasta].

6 Și cuvântul DOMNULUI a venit la mine, spunând:
2 Fiu al omului, îndreaptă-ți fața spre munții lui Israel
și profețește împotriva lor, 3 Și spune: Voi munți ai
lui Israel, ascultați cuvântul Domnului DUMNEZEU;
Astfel spune Domnul DUMNEZEU munților și dealurilor,
râurilor și văilor: Iată, eu, eu voi aduce o sabie asupra
voastră și voi distruge înălțimile voastre. 4 Și altarele
voastre vor fi pustiite și chipurile voastre vor fi zdrobite;
și voi arunca înaintea idolilor voștri pe [oamenii] voștri
uciși. 5 Și voi pune trupurile moarte ale copiilor lui
Israel înaintea idolilor lor și voi împrăștia oasele voastre
de jur împrejurul altarelor voastre. 6 În toate locuințele
voastre, cetățile vor fi risipite și înălțimile vor fi pustiite;
încât altarele voastre vor fi risipite și pustiite și idolii
voștri vor fi zdrobiți și vor înceta și chipurile voastre
vor fi retezate și lucrările voastre vor fi abolite. 7 Și
cei uciși vor cădea în mijlocul vostru și veți cunoaște
că eu [sunt] DOMNUL. 8 Totuși voi lăsa o rămășiță,
ca să aveți [pe unii] care să scape de sabie printre
națiuni, când veți fi împrăștiați prin [toate] țările. 9 Și cei
dintre voi, care scapă, își vor aminti de mine printre
națiuni, oriunde vor fi duși captivi, pentru că sunt frânt
din cauza inimii lor curvare, care s-a depărtat de mine,
și din cauza ochilor lor, care curvesc după idolii lor;
și se vor detesta pe ei înșiși de relele pe care le-au

făcut în toate urâciunile lor. 10 Și vor cunoaște că eu
[sunt] DOMNUL [și că] nu am spus în zadar că le voi
face acest rău. 11 Astfel spune Domnul DUMNEZEU:
Lovește cu mâna ta și tropăie cu piciorul tău și spune:
Vai, pentru toate urâciunile rele ale casei lui Israel! Căci
ei vor cădea prin sabie, prin foamete și prin ciumă. 12
Cel care este departe va muri de ciumă; și cel care
este aproape va cădea prin sabie; și cel care rămâne și
este asediat va muri de foamete, astfel îmi voi împlini
furia asupra lor. 13 Atunci veți cunoaște că eu [sunt]
DOMNUL, când [oamenii] lor uciși vor fi printre idolii lor
de jur împrejurul altarelor lor, pe fiecare deal înalt, pe
toate vârfurile munților și sub fiecare pom verde și sub
fiecare stejar stufos, în locurile unde ei ofereau arome
dulci tuturor idolilor lor. 14 Astfel îmi voi întinde mâna
asupra lor și voi pustii țara, da, mai pustiită decât pustia
spre Dibla, în toate locuințele lor; și ei vor cunoaște că
eu [sunt] DOMNUL.

7 Mai mult, cuvântul DOMNULUI a venit la mine,
spunând: 2 De asemenea, tu fiu al omului, astfel
spune Domnul DUMNEZEU către țara lui Israel: Un
sfârșit, sfârșitul a venit peste cele patru colțuri ale
țării. 3 Acum [a venit] sfârșitul asupra ta și eu voi
trimite mânia mea asupra ta și conform căilor tale te voi
judeca, și voi întoarce asupra ta toate urâciunile tale. 4
Și ochiul meu nu te va cruța, nici nu va avea milă; ci voi
întoarce căile tale asupra ta și urâciunile tale vor fi în
mijlocul tău; și veți cunoaște că eu [sunt] DOMNUL. 5
Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Un rău, un singur
rău, iată, a venit. 6 Un sfârșit a venit, sfârșitul a venit;
se trezește [împotriva] ta; iată, a venit. 7 Dimineața a
venit la tine, tu cel care locuiești în țară; a venit timpul,
ziua tulburării [este] aproape și nu răsunetul munților. 8
Acum, îmi voi turna în curând furia mea asupra ta și voi
împlini mânia mea asupra ta; și conform căilor tale te
voi judeca și te voi răsplăti pentru toate urâciunile tale.
9 Și ochiul meu nu va cruța, nici nu voi avea milă; te voi
răsplăti conform căilor tale și urâciunilor tale, care [sunt]
în mijlocul tău; și veți cunoaște că eu [sunt] DOMNUL
care lovește. 10 Iată, ziua, iată, a venit; dimineața a
rodit, toiagul a înflorit, mândria a înmugurit. 11 Violența
s-a ridicat într-un toiag al stricăciunii; nimeni dintre ei
[nu va rămâne], nici din mulțimea lor, nici vreunul dintre
ei; nici nu [va fi] bocire pentru ei. 12 A venit timpul,
ziua se apropie; să nu se bucure cumpărătorul și să nu
jelească vânzătorul, căci furie [este] peste întreaga lor
mulțime. 13 Pentru că vânzătorul nu se va întoarce la
ceea ce este vândut, chiar dacă ei ar fi încă în viață,
pentru că viziunea se referă la întreaga lor mulțime,
[care] nu se va întoarce; nici nu se va întări cineva în
nelegiuirea vieții lui. 14 Ei au sunat din trâmbiță ca
să pregătească totul; dar nimeni nu merge la bătălie,
pentru că furia mea [este] peste întreaga lor mulțime. 15
Sabia [este] afară și ciuma și foametea înăuntru; cel din
câmp va muri de sabie; și pe cel din cetate, foametea și
ciuma îl vor mânca. 16 Dar cei dintre ei care scapă, vor
scăpa și vor fi pe munți ca porumbeii văilor, jelind cu
toții, fiecare pentru nelegiuirea lui. 17 Toate mâinile vor
fi slăbite și toți genunchii vor fi slabi [ca] apa. 18 Ei [se]
vor încinge de asemenea cu pânză de sac și groaza îi
va acoperi; și rușine [va fi] pe toate fețele și chelie pe
toate capetele lor. 19 Vor arunca argintul lor pe străzi și
aurul lor va fi îndepărtat; argintul lor și aurul lor nu vor fi
în stare să îi scape în ziua furiei DOMNULUI; nu le
vor sătura sufletele, nici nu le vor umple adâncurile,
pentru că aceasta este piatra de poticnire a nelegiuirii
lor. 20 Cât despre frumusețea ornamentului său, el l-a
pus în măreție; dar ei au făcut chipurile urâciunilor lor
[și] lucrurile lor detestabile, în el; de aceea l-am pus
eu departe de ei. 21 Și îl voi da în mâinile străinilor
ca pradă și stricaților pământului ca jefuire; și ei îl vor
spurca. 22 Îmi voi întoarce de asemenea fața de la
ei și ei vor spurca [locul] meu tainic; fiindcă jefuitorii
vor intra în el și îl vor spurca. 23 Fă un lanț, pentru că
țara este plină de crime sângeroase și cetatea este
plină de violență. 24 De aceea voi aduce pe cei mai răi
dintre păgâni și ei vor stăpâni casele lor; voi face de
asemenea să înceteze fastul celor puternici; și locurile
lor sfinte vor fi spurcate. 25 Nimicirea vine; iar ei vor
căuta pace și nu [va fi]. 26 Ticăloșie va veni peste
ticăloșie și zvon va fi peste zvon; atunci vor cere ei o
viziune a profetului; dar legea va pieri de la preot și
sfatul de la cei bătrâni. 27 Împăratul va jeli și prințul
va fi îmbrăcat cu pustiire și mâinile poporului țării vor
fi tulburate; le voi face după calea lor și conform cu
meritele lor îi voi judeca; și ei vor cunoaște că eu [sunt]
DOMNUL.

8 Și s-a întâmplat în anul al șaselea, în [luna] a șasea,
în a cincea [zi] a lunii, [pe când] ședeam în casa
mea și bătrânii lui Iuda ședeau înaintea mea, că mâna
Domnului DUMNEZEU a căzut acolo peste mine. 2
Atunci am privit și iată, o asemănare ca înfățișarea
focului; de la înfățișarea coapselor lui drept în jos,
foc; și de la coapsele lui drept în sus, ca înfățișarea
unei străluciri, asemenea culorii chihlimbarului. 3 Și
el a întins forma unei mâini și m-a luat de o șuviță a
capului meu; și duhul m-a ridicat între pământ și cer
și m-a adus în viziunile lui Dumnezeu la Ierusalim, la
ușa porții interioare care privește spre nord; unde [era]
scaunul chipului geloziei, care provoacă la gelozie.
4 Și, iată, gloria Dumnezeului lui Israel [era] acolo,
conform viziunii pe care o văzusem în câmpie. 5 Atunci
el mi-a spus: Fiu al omului, ridică-ți acum ochii spre
calea dinspre nord. Astfel mi-am ridicat ochii spre calea

dinspre nord și iată, spre nord la poarta altarului acest
chip al geloziei la intrare. 6 El mi-a mai spus: Fiu al
omului, vezi tu ce fac ei? Urâciunile cele mari pe care
casa lui Israel le face aici, ca să mă îndepărtez de
sanctuarul meu? Dar întoarce-te din nou [și] vei vedea
urâciuni mai mari. 7 Și m-a adus la ușa curții; și când
am privit, iată, o gaură în zid. 8 Atunci el mi-a spus: Fiu
al omului, sapă acum în zid; și după ce am săpat în zid,
iată, o ușă. 9 Și el mi-a spus: Intră și privește urâciunile
cele stricate pe care ei le fac aici. 10 Astfel eu am intrat
și am văzut; și iată, fiecare formă de târâtoare și de fiare
urâcioase și toți idolii casei lui Israel, gravați pe perete
de jur împrejur. 11 Și acolo stăteau în picioare înaintea
lor șaptezeci de bărbați dintre bătrânii casei lui Israel și
în mijlocul lor stătea în picioare Iaazania, fiul lui Șafan,
cu fiecare bărbat [având] tămâietoarea sa în mână; și
un nor gros de tămâie se ridica. 12 Atunci el mi-a spus:
Fiu al omului, ai văzut ce fac bătrânii casei lui Israel
în întuneric, fiecare bărbat în camerele chipurilor lui?
Pentru că ei spun: DOMNUL nu ne vede, DOMNUL
a părăsit pământul. 13 El mi-a spus de asemenea:
Întoarce-te din nou [și] vei vedea urâciuni mai mari pe
care le fac ei. 14 Atunci m-a adus la ușa din poarta
casei DOMNULUI care [era] spre nord; și, iată, acolo
ședeau femei plângând pentru Tamuz. 15 Atunci el mi-
a spus: Ai văzut [aceasta], fiu al omului? Întoarce-te din
nou [și] vei vedea urâciuni mai mari decât acestea. 16
Și m-a adus în curtea interioară a casei DOMNULUI
și, iată, la ușa templului DOMNULUI, între portic și
altar, [erau] vreo douăzeci și cinci de bărbați, cu spatele
spre templul DOMNULUI și cu fețele spre est; și ei se
închinau soarelui spre est. 17 Atunci el mi-a spus: Ai
văzut [aceasta], fiu al omului? Este un lucru ușor pentru
casa lui Iuda că ei fac urâciunile pe care le fac aici?
Fiindcă au umplut țara cu violență și s-au întors să mă
provoace la mânie; și, iată, ei își pun ramura la nas. 18
De aceea și eu mă voi purta cu furie; ochiul meu nu va
cruța, nici nu voi avea milă; și deși ei strigă cu voce
tare în urechile mele, [totuși] nu îi voi asculta.

9 El a strigat de asemenea în urechile mele cu voce
tare, spunând: Fă pe cei care au sarcina asupra
cetății să se apropie, fiecare bărbat [cu] arma lui de
nimicire în mâna lui. 2 Și, iată, șase bărbați veneau de
pe calea porții de sus, care se află spre nord și fiecare
bărbat [cu] arma lui de măcel în mână; și un bărbat
printre ei [era] îmbrăcat în in, cu un corn cu cerneală la
șoldul lui; și ei au intrat și au stat în picioare lângă altarul
de aramă. 3 Și gloria Dumnezeului lui Israel se ridicase
de la heruvimul, deasupra căruia era, la pragul casei. Și
el a strigat la bărbatul îmbrăcat în in, care [avea] cornul
cu cerneală la șold; 4 Și DOMNUL i-a spus: Du-te prin
mijlocul cetății, prin mijlocul Ierusalimului și pune un
semn pe frunțile oamenilor care suspină și care strigă
din cauza tuturor urâciunilor care sunt făcute în mijlocul
lui. 5 Și celorlalți le-a spus în auzul meu: Duceți-vă
după el prin cetate și loviți, ochiul vostru să nu cruțe,
nici să nu aveți milă; 6 Ucideți fără cruțare pe bătrân
[și] pe tânăr, deopotrivă pe fecioare și pe copilași și pe
femei; dar nu vă apropiați de vreun om asupra căruia
[este] semnul; și începeți la sanctuarul meu. Atunci ei
au început de la bătrânii care [erau] înaintea casei. 7 Și
le-a spus: Spurcați casa și umpleți curțile cu cei uciși;
ieșiți. Și au ieșit și au ucis în cetate. 8 Și s-a întâmplat,
în timp ce ei îi ucideau iar eu rămăsesem, că am căzut
cu fața la pământ și am strigat și am spus: Ah, Doamne
DUMNEZEULE! Vei nimici tu toată rămășița lui Israel
în turnarea furiei tale asupra Ierusalimului? 9 Atunci
mi-a spus el: Nelegiuirea casei lui Israel și a lui Iuda
[este] peste măsură de mare și țara este plină de sânge
și cetatea plină de perversiune, pentru că ei spun:
DOMNUL a părăsit pământul și DOMNUL nu vede. 10
Și cât despre mine de asemenea, ochiul meu nu va
cruța, nici nu voi avea milă, [ci] voi întoarce calea lor
asupra capului lor. 11 Și, iată, bărbatul îmbrăcat în in,
care [avea] cornul cu cerneală la șold, a vestit despre
ce s-a făcut, spunând: Am făcut precum mi-ai poruncit.

10 Atunci am privit și, iată, în întinderea care era
deasupra capului heruvimilor s-a arătat deasupra
lor ca o piatră de safir, ca înfățișarea asemănării
unui tron. 2 Și el a vorbit bărbatului îmbrăcat în in
și a spus: Intră între roți, sub heruvim și umple-ți
mâinile cu cărbuni de foc dintre heruvimi și împrăștie-
i peste cetate. Și a intrat înaintea ochilor mei. 3 Și
heruvimii stăteau pe partea dreaptă a casei, când omul
a intrat; și norul umplea curtea interioară. 4 Atunci
gloria DOMNULUI s-a ridicat de la heruvim [și a stat]
peste pragul casei; și casa s-a umplut cu acel nor și
curtea a fost plină de strălucirea gloriei DOMNULUI. 5
Și zgomotul aripilor heruvimilor era auzit până în curtea
din afară, precum vocea Atotputernicului Dumnezeu
când vorbește. 6 Și s-a întâmplat, atunci când el a
poruncit bărbatului îmbrăcat în in, spunând: Ia foc
dintre roți, dintre heruvimi; [că] el a intrat și a stat în
picioare lângă roți. 7 Și [un] heruvim și-a întins mâna
dintre heruvimi spre focul care [era] între heruvimi; și a
luat [din cărbuni] și [l]-a pus în mâinile [celui care era]
îmbrăcat în in; care [l]-a luat și a ieșit. 8 Și s-a arătat
forma unei mâini de om, la heruvimi, sub aripile lor. 9
Și când am privit, iată, cele patru roți lângă heruvimi,
o roată lângă un heruvim și o altă roată lângă un alt
heruvim; și înfățișarea roților [era] precum culoarea
pietrei de beril. 10 Și [cât despre] înfățișarea lor, acestea
patru aveau o singură asemănare, ca și când era o
roată în roată. 11 Când mergeau, mergeau pe cele

patru laturi ale lor; nu se întorceau când mergeau, ci ori
încotro privea capul ele urmau; nu se întorceau când
mergeau. 12 Și tot trupul lor și spatele lor și mâinile lor
și aripile lor și roțile, [erau] pline de ochi de jur împrejur,
[la] roțile pe care acești patru le aveau. 13 Cât despre
roți, li s-a strigat în auzul meu: Roată! 14 Și fiecare avea
patru fețe: fața întâi [era] fața unui heruvim și a doua
față [era] fața unui om și a treia fața unui leu și a patra
fața unei acvile. 15 Și heruvimii s-au ridicat. Aceasta
[este] făptura vie pe care o văzusem lângă râul Chebar.
16 Și când heruvimii mergeau, roțile mergeau lângă
ei; și când heruvimii își ridicau aripile ca să se înalțe
de pe pământ, roțile de asemenea nu se întorceau de
lângă ei. 17 Când ei stăteau, stăteau [și acestea]; și
când se ridicau, se ridicau [și acestea], pentru că duhul
făpturii vii [era] în acestea. 18 Atunci gloria DOMNULUI
s-a depărtat de deasupra pragului casei și a stat peste
heruvimi. 19 Și heruvimii și-au ridicat aripile și s-au
înălțat de pe pământ înaintea ochilor mei; când au
ieșit, roțile de asemenea [erau] lângă ei și [fiecare] a
stat la ușa din poarta de est a casei DOMNULUI; și
gloria Dumnezeului lui Israel [era] peste ei, deasupra.
20 Aceasta [este] făptura vie pe care o văzusem sub
Dumnezeul lui Israel lângă râul Chebar; și am știut că
ei [erau] heruvimii. 21 Fiecare avea patru fețe și fiecare
patru aripi; și asemănarea unor mâini de om [era] sub
aripile lor. 22 Și [cât despre] asemănarea fețelor lor,
ele [erau] aceleași fețe pe care le văzusem lângă râul
Chebar, înfățișarea lor și ei înșiși, [tot același erau];
mergeau fiecare drept înainte.

11 Mai mult, duhul m-a ridicat și m-a adus la poarta
dinspre est a casei DOMNULUI, care privește
spre est; și, iată, la ușa din poartă [erau] douăzeci și
cinci de bărbați; printre care am văzut pe Iaazania, fiul
lui Azur, și pe Pelatia, fiul lui Benaia, prinți ai poporului.
2 Atunci el mi-a spus: Fiu al omului, aceștia [sunt]
oamenii care plănuiesc ticăloșie și dau sfat stricat în
această cetate; 3 Care spun: Nu [este] aproape, să
construim case; această [cetate este] cazanul și noi
[suntem] carnea. 4 De aceea profețește împotriva lor,
profețește, fiu al omului. 5 Și Duhul DOMNULUI a
căzut peste mine și mi-a spus: Vorbește: Astfel spune
DOMNUL: Astfel ați spus voi, casă a lui Israel; fiindcă
eu știu lucrurile care vă vin în minte, [fiecare dintre] ele.
6 Ați înmulțit pe cei uciși ai voștri în această cetate și ați
umplut străzile ei cu cei uciși. 7 De aceea astfel spune
Domnul DUMNEZEU: Cei uciși ai voștri, pe care i-ați
pus în mijlocul ei, ei [sunt] carnea și această [cetate
este] cazanul; dar pe voi vă voi scoate din mijlocul
ei. 8 V-ați temut de sabie și voi aduce o sabie asupra
voastră, spune Domnul DUMNEZEU. 9 Și vă voi scoate
din mijlocul ei și vă voi da în mâinile străinilor și voi
face judecăți printre voi. 10 Veți cădea prin sabie; vă
voi judeca în granița lui Israel; și veți cunoaște că eu
[sunt] DOMNUL. 11 Această [cetate] nu va fi cazanul
vostru, nici voi nu sunteți carnea în mijlocul ei; [ci] vă
voi judeca în granița lui Israel; 12 Și veți cunoaște
că eu [sunt] DOMNUL, căci nu ați umblat în statutele
mele, nici nu ați făcut judecățile mele, ci ați făcut după
obiceiurile păgânilor care [sunt] de jur împrejurul vostru.
13 Și s-a întâmplat, pe când profețeam, că Pelatia,
fiul lui Benaia, a murit. Atunci am căzut cu fața la
pământ și am strigat cu o voce tare și am spus: Ah,
Doamne DUMNEZEULE! Vei mistui deplin rămășița
lui Israel? 14 Din nou, cuvântul DOMNULUI a venit la
mine, spunând: 15 Fiu al omului, frații tăi, [chiar] frații
tăi, bărbații din rudenia ta și toată casa lui Israel în
întregime, [sunt] aceia către care locuitorii Ierusalimului
au spus: Depărtați-vă de DOMNUL; nouă ne este dată
această țară în stăpânire. 16 De aceea spune: Astfel
spune Domnul DUMNEZEU: Deși i-am lepădat departe
printre păgâni și deși i-am împrăștiat printre țări, totuși
le voi fi ca un mic sanctuar în țările unde au ajuns. 17
De aceea spune: Astfel spune Domnul DUMNEZEU:
Vă voi strânge chiar dintre popoare și vă voi aduna
din țările în care ați fost împrăștiați și vă voi da țara lui
Israel. 18 Și ei vor veni acolo și vor îndepărta toate
lucrurile ei detestabile și toate urâciunile ei din ea. 19
Și le voi da o singură inimă și voi pune un duh nou în
voi; și voi lua inima de piatră din carnea lor și le voi da
o inimă de carne; 20 Ca să umble în statutele mele
și să păzească rânduielile mele și să le împlinească;
și ei vor fi poporul meu iar eu le voi fi Dumnezeul lor.
21 Dar [cât despre aceia], a căror inimă umblă după
inima lucrurilor lor detestabile și urâcioase, eu le voi
întoarce calea asupra capetelor lor, spune Domnul
DUMNEZEU. 22 Atunci heruvimii și-au ridicat aripile
și roțile de lângă ei; și gloria Dumnezeului lui Israel
[era] peste ei, deasupra. 23 Și gloria DOMNULUI s-
a urcat din mijlocul cetății și a stat pe muntele care
[este] pe partea de est a cetății. 24 După acestea duhul
m-a ridicat și m-a adus într-o viziune, prin Duhul lui
Dumnezeu, în Caldeea, la cei din captivitate. Astfel
viziunea, pe care am văzut-o, s-a înălțat de la mine. 25
Atunci am vorbit celor din captivitate toate lucrurile pe
care DOMNUL mi le arătase.

12 Cuvântul DOMNULUI de asemenea a venit la
mine, spunând: 2 Fiu al omului, locuiești în
mijlocul unei case răzvrătite, care au ochi să vadă dar
nu văd; au urechi să audă dar nu aud, pentru că [sunt] o
casă răzvrătită. 3 De aceea, tu fiu al omului, pregătește-
ți lucrurile pentru strămutare și pleacă ziua înaintea
ochilor lor; și să pleci din locul tău într-un alt loc înaintea
ochilor lor; poate că vor lua aminte, deși ei [sunt] o casă

răzvrătită. 4 Atunci să scoți afară lucrurile tale ziua,
înaintea ochilor lor, ca lucrurile pentru strămutare; și să
ieși seara înaintea ochilor lor, asemenea celor mergând
în captivitate. 5 Sapă prin zid înaintea ochilor lor și
scoate-le pe acolo. 6 Înaintea ochilor lor să [le] porți pe
umeri [și] să [le] scoți în amurg; să îți acoperi fața ca să
nu vezi pământul, pentru că te-am pus [ca] un semn
pentru casa lui Israel. 7 Și am făcut astfel precum mi
se poruncise: Am scos afară lucrurile mele ziua, ca
lucrurile pentru captivitate și seara am săpat prin zid
cu mâna mea; [le]-am scos în amurg [și le]-am purtat
pe umeri înaintea ochilor lor. 8 Și dimineața a venit
cuvântul DOMNULUI la mine, spunând: 9 Fiu al omului,
nu ți-a spus casa lui Israel, casa cea răzvrătită: Ce faci?
10 Spune-le: Astfel spune Domnul DUMNEZEU:
Această povară [se referă] la prințul din Ierusalim și la
toată casa lui Israel care [este] printre ei. 11 Spune: Eu
[sunt] semnul vostru; precum am făcut eu, astfel li se va
face lor; ei vor pleca [și] vor merge în captivitate. 12 Și
prințul care [este] printre ei va purta pe umeri, în amurg,
și va ieși; ei vor săpa prin zid pentru a le scoate prin
acesta; el își va acoperi fața, ca să nu vadă pământul
cu ochii [săi]. 13 Plasa mea o voi întinde de asemenea
peste el și va fi prins în cursa mea; și îl voi aduce la
Babilon [în] țara caldeenilor; totuși el nu o va vedea,
deși va muri acolo. 14 Și voi împrăștia spre fiecare
vânt pe toți cei ce [sunt] lângă el pentru a-l ajuta și pe
toate cetele lui; și voi scoate sabia după ei. 15 Și ei vor
cunoaște că eu [sunt] DOMNUL, când îi voi împrăștia
printre națiuni și îi voi răspândi prin țări. 16 Dar voi lăsa
câțiva oameni dintre ei, de la sabie, de la foamete și de
la ciumă; ca ei să vestească toate urâciunile acestora
printre păgânii unde vor ajunge; și ei vor cunoaște că
eu [sunt] DOMNUL. 17 Mai mult, cuvântul DOMNULUI
a venit la mine, spunând: 18 Fiu al omului, mănâncă-ți
pâinea cu frică și bea-ți apa cu tremur și cu grijă; 19 Și
spune poporului țării: Astfel spune Domnul DUMNEZEU
despre locuitorii Ierusalimului [și] despre țara lui Israel:
Ei își vor mânca pâinea cu grijă și își vor bea apa cu
înmărmurire, pentru ca țara lor să fie pustiită de tot
ce este în ea, din cauza violenței tuturor celor care
locuiesc în ea. 20 Și cetățile care sunt locuite vor fi
risipite și țara va fi pustiită și veți cunoaște că eu [sunt]
DOMNUL. 21 Și cuvântul DOMNULUI a venit la mine,
spunând: 22 Fiu al omului, ce [este] acel proverb [pe
care] voi îl aveți în țara lui Israel, spunând: Zilele sunt
prelungite și orice viziune se sfârșește? 23 Spune-le
de aceea: Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Eu voi
face acest proverb să înceteze și nu îl vor mai folosi
ca proverb în Israel; ci spune-le: Zilele sunt aproape
și împlinirea fiecărei viziuni. 24 Fiindcă nu va mai fi
vreo viziune deșartă, nici ghicire lingușitoare în casa
lui Israel. 25 Fiindcă eu [sunt] DOMNUL; voi vorbi și
cuvântul pe care îl voi vorbi se va întâmpla; acesta nu
va mai fi prelungit, pentru că în zilele voastre, casă
răzvrătită, voi spune cuvântul și îl voi împlini, spune
Domnul DUMNEZEU. 26 Din nou cuvântul DOMNULUI
a venit la mine, spunând: 27 Fiu al omului, iată, [cei din]
casa lui Israel spun: Viziunea pe care el o vede [este]
pentru multe zile [ce au să vină] și el profețește despre
timpuri îndepărtate. 28 De aceea spune-le: Astfel spune
Domnul DUMNEZEU: Niciunul din cuvintele mele nu va
mai fi prelungit, ci cuvântul pe care l-am vorbit va fi
împlinit, spune Domnul DUMNEZEU.

13 Și cuvântul DOMNULUI a venit la mine, spunând:
2 Fiu al omului, profețește împotriva profeților lui
Israel care profețesc, și spune celor care profețesc din
propriile lor inimi: Ascultați cuvântul DOMNULUI; 3
Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Vai profeților proști
care urmează propriul lor duh și nu au văzut nimic! 4
Israele, profeții tăi sunt ca vulpile în pustiuri. 5 Voi nu
ați urcat în spărturi, nici nu ați ridicat îngrăditura pentru
casa lui Israel, pentru a sta în picioare în bătălie în
ziua DOMNULUI. 6 Ei au văzut deșertăciune și ghicire
mincinoasă, spunând: DOMNUL spune; și DOMNUL nu
i-a trimis; și au făcut pe [alții] să spere că vor întări
cuvântul. 7 Nu ați văzut voi o viziune deșartă și nu ați
vorbit o ghicire mincinoasă, prin aceea când spuneți:
DOMNUL spune [aceasta]; deși eu nu am vorbit? 8
De aceea astfel spune Domnul DUMNEZEU: Pentru
că ați vorbit deșertăciune și ați văzut minciuni, de
aceea, iată, eu [sunt] împotriva voastră, spune Domnul
DUMNEZEU. 9 Și mâna mea va fi asupra profeților
care văd deșertăciune și care ghicesc minciuni; ei nu
vor fi în adunarea poporului meu, nici nu vor fi scriși în
scrierea casei lui Israel, nici nu vor intra în țara lui Israel;
și voi veți cunoaște că eu [sunt] Domnul DUMNEZEU.
10 Pentru că, da pentru că au amăgit pe poporul meu,
spunând: Pace; și nu [era] pace; și unul construiește
un zid și, iată, alții îl tencuiesc cu [mortar] nestins; 11
Spune celor ce [îl] tencuiesc cu [mortar] nestins că va
cădea; va fi o ploaie torențială; și voi, pietre mari de
grindină, veți cădea; și un vânt furtunos [îl] va rupe. 12
Iată, după ce zidul va fi căzut, nu vi se va spune: Unde
[este] tencuiala cu care [l-]ați tencuit? 13 De aceea,
astfel spune Domnul DUMNEZEU: [Îl] voi rupe cu un
vânt furtunos în furia mea; și va fi o ploaie torențială în
mânia mea și pietre mari de grindină în furia [mea],
pentru a-[l] mistui. 14 Astfel voi dărâma zidul pe care
voi l-ați tencuit cu [mortar] nestins și îl voi doborî la
pământ, astfel încât temelia acestuia va fi descoperită
și el va cădea și voi veți fi mistuiți în mijlocul lui; și
veți cunoaște că eu [sunt] DOMNUL. 15 Astfel îmi
voi împlini furia asupra zidului și asupra celor ce l-au
tencuit cu [mortar] nestins și vă voi spune: Zidul nu

[mai este], nici cei care l-au tencuit; 16 [Adică,] profeții
lui Israel care profețesc referitor la Ierusalim și care văd
viziuni de pace pentru el, dar nu [este] pace, spune
Domnul DUMNEZEU. 17 De asemenea, tu fiu al omului,
îndreaptă-ți fața împotriva fiicelor poporului tău, care
profețesc din propria lor inimă; și profețește împotriva
lor, 18 Și spune: Astfel spune Domnul DUMNEZEU:
Vai de [femeile] care cos pernițe pentru toți subțiorii și
fac voaluri pentru cap de orice mărime pentru a vâna
suflete! Veți vâna voi sufletele poporului meu și veți
lăsa în viață [pe cei care vin] la voi? 19 Și mă veți
întina voi printre poporul meu pentru [câteva] mâini
pline de orz și pentru bucăți de pâine, ca să ucideți
sufletele care nu ar trebui să moară și să lăsați în
viață sufletele care nu ar trebui să trăiască, mințind
pe poporul meu care ascultă minciunile [voastre]? 20
De aceea, astfel spune Domnul DUMNEZEU: Iată, eu
[sunt] împotriva pernițelor voastre cu care vânați acolo
sufletele pentru a [le] face să zboare, și le voi rupe de
la brațele voastre și voi lăsa sufletele să plece, sufletele
pe care voi le vânați pentru a [le] face să zboare. 21
Voalurile voastre le voi rupe de asemenea și voi elibera
pe poporul meu din mâna voastră și ei nu vor mai fi în
mâna voastră pentru a fi vânați; și veți cunoaște că eu
[sunt] DOMNUL. 22 Deoarece cu minciuni ați întristat
inima celui drept, pe care eu nu l-am întristat; și ați
întărit mâinile celui stricat, ca să nu se întoarcă de la
calea lui stricată, promițându-i viața; 23 De aceea nu
veți mai vedea deșertăciune, nici nu veți ghici ghiciri,
căci voi elibera pe poporul meu din mâna voastră; și
veți cunoaște că eu [sunt] DOMNUL.

14 Atunci au venit unii dintre bătrânii lui Israel la
mine și au șezut înaintea mea. 2 Și cuvântul
DOMNULUI a venit la mine, spunând: 3 Fiu al omului,
acești oameni și-au înălțat idolii în inima lor și au
pus piatra de poticnire a nelegiuirii lor înaintea feței
lor: să fiu eu cumva luat la întrebări de ei? 4 De
aceea vorbește-le și spune-le: Astfel spune Domnul
DUMNEZEU: Fiecare om din casa lui Israel care își
înalță idolii săi în inima sa și pune piatra de poticnire
a nelegiuirii lui înaintea feței lui și vine la profet; eu,
DOMNUL, îi voi răspunde, celui care vine, conform cu
mulțimea idolilor săi; 5 Ca să prind casa lui Israel în
propria lor inimă, căci toți s-au înstrăinat de mine prin
idolii lor. 6 De aceea spune casei lui Israel: Astfel spune
Domnul DUMNEZEU: Pocăiți-vă și întoarceți-[vă] de la
idolii voștri; și întoarceți-vă fețele de la toate urâciunile
voastre. 7 Căci fiecare om din casa lui Israel, sau
dintre străinii care locuiesc temporar în Israel, care se
îndepărtează de mine și își înalță idolii săi în inima sa și
pune piatra de poticnire a nelegiuirii lui înaintea feței lui
și vine la profet pentru a-l întreba referitor la mine; eu,
DOMNUL, singur îi voi răspunde; 8 Și îmi voi îndrepta
fața împotriva acelui om și îl voi face un semn și un
proverb și îl voi stârpi din mijlocul poporului meu; și veți
cunoaște că eu [sunt] DOMNUL. 9 Și dacă profetul
este înșelat când a vorbit un cuvânt, eu, DOMNUL, am
înșelat pe acel profet și îmi voi întinde mâna asupra lui
și îl voi nimici din mijlocul poporului meu Israel. 10 Și ei
vor purta pedeapsa nelegiuirii lor; pedeapsa profetului
va fi chiar ca pedeapsa celui care [îl] caută; 11 Pentru
ca să nu mai rătăcească de la mine casa lui Israel,
nici să nu mai fie pângărită cu toate fărădelegile lor;
ci ca ei să fie poporul meu și eu să le fiu Dumnezeu,
spune Domnul DUMNEZEU. 12 Cuvântul DOMNULUI
a venit din nou la mine, spunând: 13 Fiu al omului,
când țara păcătuiește împotriva mea încălcând [legea]
cumplit, atunci îmi voi întinde mâna asupra ei și îi voi
sfărâma toiagul pâinii și voi trimite foamete asupra ei și
voi stârpi pe om și pe animal din ea; 14 Chiar dacă
acești trei bărbați: Noe, Daniel și Iov, ar fi în ea, ei și-ar
elibera [numai] propriile lor suflete prin dreptatea lor,
spune Domnul DUMNEZEU. 15 Dacă eu fac să treacă
prin țară fiare vătămătoare și ele o jefuiesc, astfel
încât este pustiită, încât niciun om să nu poată trece
prin ea din cauza fiarelor, 16 [Chiar dacă] acești trei
bărbați [ar fi] în ea, [precum] eu trăiesc, spune Domnul
DUMNEZEU, ei nu vor elibera nici fii nici fiice; numai ei
vor fi eliberați, iar țara va fi pustiită. 17 Sau [dacă] aduc
o sabie asupra acelei țări și spun: Sabie, străbate țara;
pentru ca eu să stârpesc pe om și pe animal din ea; 18
Chiar dacă acești trei bărbați [ar fi] în ea, [precum] eu
trăiesc, spune Domnul DUMNEZEU, ei nu vor elibera
nici fii nici fiice, ci numai ei singuri vor fi eliberați. 19
Sau [dacă] trimit o ciumă în acea țară și îmi torn furia
asupra ei în sânge, pentru a stârpi pe om și pe animal
din ea; 20 Chiar dacă Noe, Daniel și Iov, [ar fi] în ea,
[precum] eu trăiesc, spune Domnul DUMNEZEU, ei
nu vor elibera nici fiu nici fiică; ei, prin dreptatea lor,
vor elibera [numai] propriile lor suflete. 21 Pentru că
astfel spune Domnul DUMNEZEU: Cu cât mai mult
atunci, când voi trimite cele patru judecăți cumplite ale
mele asupra Ierusalimului: sabia și foametea și fiara
nimicitoare și ciuma, pentru a stârpi din el pe om și pe
animal? 22 Totuși, iată, va fi lăsată în el o rămășiță
care va fi scoasă, [deopotrivă] fii și fiice; iată, ei vor ieși
la voi și voi veți vedea calea lor și facerile lor; și veți fi
mângâiați referitor la răul pe care l-am adus asupra
Ierusalimului, [da], referitor la tot ce am adus asupra
lui. 23 Și, când voi vedeți căile lor și facerile lor, ei vă
vor mângâia; și veți cunoaște că, tot ce am făcut în el,
nu am făcut fără motiv, spune Domnul DUMNEZEU.

15 Și cuvântul DOMNULUI a venit la mine, spunând:
2 Fiu al omului, Cu ce este lemnul de viță mai

mult decât alt lemn, [sau decât] o ramură care este
printre copacii pădurii? 3 Va fi luat din el lemn pentru a
face vreo lucrare? Sau vor lua oamenii din el un țăruș,
pentru a atârna în el vreun vas? 4 Iată, este aruncat în
foc ca hrană: focul mistuie ambele lui capete și mijlocul
lui este ars. Este bun pentru [vreo] lucrare? 5 Iată,
când acesta era întreg, nu era bun pentru nicio lucrare;
totuși, cu cât mai puțin va fi bun pentru [vreo] lucrare,
după ce focul îl mistuie și este ars? 6 De aceea astfel
spune Domnul DUMNEZEU: Ca lemnul de viță printre
copacii pădurii, pe care l-am dat focului ca hrană, astfel
voi da [și] pe locuitorii Ierusalimului. 7 Și îmi voi întoarce
fața împotriva lor: ei vor ieși dintr-[un] foc, și [un alt] foc
îi va mistui; și veți cunoaște că eu [sunt] DOMNUL,
când îmi voi întoarce fața împotriva lor. 8 Și voi face
țara un pustiu, pentru că au făcut fărădelege, spune
Domnul DUMNEZEU.

16 Din nou cuvântul DOMNULUI a venit la mine,
spunând: 2 Fiu al omului, fă cunoscute
Ierusalimului urâciunile lui; 3 Și spune: Astfel spune
Domnul DUMNEZEUL Ierusalimului: Originea ta și
nașterea ta [sunt] din țara lui Canaan; tatăl tău [a fost]
amorit și mama ta hitită. 4 Și [cât despre] nașterea ta,
în ziua în care ai fost născută, buricul tău nu s-a tăiat,
nici nu ai fost spălată în apă pentru înmuiere; nu ai fost
[tratată] deloc cu sare, nici înfășată deloc. 5 Niciun
ochi nu s-a milostivit de tine, pentru a-ți face ceva din
acestea, să aibă milă de tine; ci ai fost aruncată în
câmp deschis, pentru a fi detestată ființa ta, în ziua
în care te-ai născut. 6 Și când eu am trecut pe lângă
tine și te-am văzut murdărită în propriul tău sânge și ți-
am spus [pe când erai] în sângele tău: Trăiește! Da,
ți-am spus [pe când erai] în sângele tău: Trăiește! 7
Eu te-am făcut să te înmulțești ca mugurele câmpului
și ai crescut și te-ai făcut mare și ai ajuns podoaba
podoabelor; sânii [tăi] s-au rotunjit și părul tău a crescut,
deși [erai] goală și fără haine. 8 Acum, după ce am
trecut pe lângă tine și te-am privit, iată, timpul tău [era]
timpul dragostei; și mi-am întins învelitoarea peste tine
și ți-am acoperit goliciunea; da, ți-am jurat și am intrat
în legământ cu tine, spune Domnul DUMNEZEU și tu ai
devenit a mea. 9 Atunci te-am spălat cu apă; da, ți-am
spălat în întregime sângele de pe tine și te-am uns cu
untdelemn. 10 Te-am îmbrăcat de asemenea cu lucrare
brodată și te-am încălțat cu piele de bursuc și te-am
încins cu in subțire și te-am acoperit cu mătase. 11 Te-
am împodobit de asemenea cu ornamente și ți-am pus
brățări la mâini și un lănțișor la gât. 12 Și ți-am pus
o bijuterie pe frunte și cercei în urechi și o coroană
frumoasă pe cap. 13 Astfel ai fost împodobită cu aur și
cu argint și veșmântul tău [era din] in subțire și mătase
și lucrare brodată; ai mâncat floarea făinii și miere și
untdelemn; și ai fost foarte frumoasă și ai prosperat
și ai ajuns o împărăție. 14 Și faima ta a mers printre
păgâni pentru frumusețea ta, pentru că aceasta [era]
desăvârșită prin frumusețea mea, pe care am pus-o
peste tine, spune Domnul DUMNEZEU. 15 Dar tu te-
ai încrezut în frumusețea ta și ai făcut pe curva din
cauza faimei tale, și ți-ai turnat curviile la fiecare ce
trecea; a lui era [frumusețea ta]. 16 Și ai luat din hainele
tale și ți-ai împodobit înălțimile tale cu felurite culori și
ai făcut pe curva pe ele, [astfel de lucruri] nu se vor
[mai] întâmpla, nici nu va mai fi [astfel]. 17 Ai luat de
asemenea bijuteriile tale frumoase din aurul meu și
din argintul meu, pe care ți le dădusem și ți-ai făcut
chipuri de bărbați și ai curvit cu ele, 18 Și ai luat hainele
tale brodate și le-ai acoperit; și ai pus untdelemnul
meu și tămâia mea înaintea lor. 19 Mâncarea mea
de asemenea, pe care ți-am dat-o, floarea făinii și
untdelemn și miere, [cu care] te-am hrănit, și pe ele le-
ai pus înaintea lor ca aromă dulce; și [astfel] a fost,
spune Domnul DUMNEZEU. 20 Mai mult, ai luat pe fiii
tăi și pe fiicele tale, pe care mi i-ai născut și pe aceștia
i-ai sacrificat lor pentru a fi mâncați. [Este acesta] între
curviile tale un lucru mic, 21 De ai ucis și pe copiii
mei și i-ai dat ca să îi treci [prin foc] pentru ele? 22 Și
în toate urâciunile tale și curviile tale nu ți-ai amintit
de zilele tinereții tale, când erai goală și fără haine
[și] erai murdărită în sângele tău. 23 Și s-a întâmplat
după toată stricăciunea ta (vai, vai ție! spune Domnul
DUMNEZEU); 24 [Că] ți-ai zidit de asemenea un loc de
cinste și ți-ai făcut o înălțime în fiecare stradă. 25 Ți-
ai zidit înălțimea ta la capul fiecărei căi și ți-ai făcut
frumusețea să fie detestată și ți-ai desfăcut picioarele
la fiecare ce trecea și ți-ai înmulțit curviile. 26 De
asemenea ai curvit cu egiptenii vecinii tăi, mari la carne;
și ți-ai înmulțit curviile pentru a mă provoca la mânie.
27 Iată, de aceea mi-am întins mâna asupra ta și ți-am
micșorat [hrana] rânduită și te-am dat în voia celor care
te urăsc, fiicelor filistenilor, care sunt rușinate de calea
ta desfrânată. 28 Ai făcut de asemenea pe curva cu
asirienii, pentru că erai nesățioasă; da, ai făcut pe curva
cu ei și totuși nu ai putut fi satisfăcută. 29 Mai mult, ți-ai
înmulțit curvia în țara lui Canaan până în Caldeea; și
totuși nu ai fost satisfăcută cu aceasta. 30 Cât de slabă
este inima ta, spune Domnul DUMNEZEU, văzând că
faci toate acestea, lucrarea unei femei curve trufașă; 31
În aceea că îți zidești un loc de cinste la capul fiecărei
căi și îți faci înălțime în fiecare stradă; și nu ai fost
ca o curvă, în aceea că tu batjocorești plata; 32 [Ci
ca] o soție care comite adulter, [care] ia pe străini în
locul soțului ei! 33 Ei dau daruri tuturor curvelor; dar
tu dai darurile tale tuturor iubiților tăi și îi plătești, ca
ei să vină la tine din toate părțile pentru curvia ta. 34
Și tu ești altfel în curviile tale față de [alte] femei, prin

aceea că nimeni nu te urmează ca să curvească; ci în
aceea că tu dai o răsplată și nicio răsplată nu îți este
dată ție, de aceea tu ești altfel. **35** De aceea, curvă,
ascultă cuvântul DOMNULUI; **36** Astfel spune Domnul
DUMNEZEU: Pentru că murdăria ta a fost turnată afară
și goliciunea ta descoperită prin curviile tale cu iubiții tăi
și cu toți idolii urâciunilor tale și prin sângele copiilor tăi,
pe care i-ai dat lor; **37** Iată, de aceea voi aduna pe toți
iubiții tăi cu care ai avut plăcere și pe toți [cei] care i-
ai iubit, cu toți [cei] pe care i-ai urât; îi voi aduna de
jur împrejur împotriva ta și îți voi descoperi goliciunea
înaintea lor, încât ei să vadă toată goliciunea ta. **38** Și
te voi judeca, cum sunt judecate femeile care comit
adulter și care varsă sânge; și îți voi da sânge în furie
și gelozie. **39** Și te voi da de asemenea în mâna lor și
ei îți vor dărâma locul tău de cinste și îți vor sfărâma
înălțimile; te vor dezbrăca de asemenea de hainele
tale și îți vor lua bijuteriile tale frumoase și te vor lăsa
goală și fără haine. **40** Ei vor aduce de asemenea o
ceată împotriva ta și te vor ucide cu pietre și te vor
străpunge cu săbiile lor. **41** Și îți vor arde casele cu foc
și vor face judecăți asupra ta înaintea ochilor multor
femei; și te voi face să încetezi a mai face pe curva
și de asemenea nu vei mai da vreo plată. **42** Astfel
voi face ca furia mea împotriva ta să se odihnească și
gelozia mea se va depărta de la tine și voi fi liniștit și nu
mă voi mai mânia. **43** Pentru că nu ți-ai amintit de zilele
tinereții tale, ci m-ai provocat în toate acestea; iată,
de aceea și eu îți voi întoarce calea ta asupra capului
[tău], spune Domnul DUMNEZEU; și nu vei [mai] face
această desfrânare deasupra tuturor urâciunilor tale. **44**
Iată, oricine folosește proverbe va folosi [acest] proverb
împotriva ta, spunând: [Precum este] mama, [astfel
este] fiica ei. **45** Tu ești] fiica mamei tale, care detestă
pe soțul ei și pe copiii ei; și [ești] sora surorilor tale, care
au detestat pe soții lor și pe copiii lor; mama voastră [a
fost] hitită și tatăl vostru amorit. **46** Și sora ta mai mare
[este] Samaria, ea și fiicele ei care locuiesc la stânga
ta; și sora ta mai tânără care locuiește la dreapta ta,
[este] Sodoma și fiicele ei. **47** Totuși tu nu ai umblat
după căile lor, nici nu ai lucrat după urâciunile lor; ci,
ca și [cum acesta ar fi fost] un [lucru] foarte mic, tu
ai fost mai coruptă decât ele în toate căile tale. **48**
[Precum] eu trăiesc, spune Domnul DUMNEZEU, sora
ta Sodoma nu a făcut, nici ea nici fiicele ei, precum ai
făcut tu și fiicele tale. **49** Iată, aceasta a fost nelegiuirea
surorii tale Sodoma: mândrie, plinătate de pâine și
abundență de lenevie erau în ea și în fiicele ei; și nu a
întărit mâna celui sărac și nevoiaș. **50** Și ele au fost
trufașe și au lucrat urâciune înaintea mea; de aceea
le-am îndepărtat precum mi s-a părut [bine]. **51** Nici
Samaria nu a făcut [nici] jumătate din păcatele tale,
dar tu ți-ai înmulțit urâciunile tale mai mult decât ele și
ai declarat drepte pe surorile tale în toate urâciunile
tale pe care le-ai făcut. **52** Tu de asemenea, care
ai judecat pe surorile tale, poartă-ți propria ta rușine
pentru păcatele tale pe care le-ai făcut mai urâcios
decât ele, ele sunt mai drepte decât tine; da, fii de
asemenea încurcată și poartă-ți rușinea, în aceea că
tu le-ai declarat drepte pe surorile tale. **53** Când voi
întoarce din nou pe captivii lor, captivii Sodomei și a
fiicelor ei și captivii Samariei și a fiicelor ei, atunci [voi
întoarce din nou] pe captivii captivității tale în mijlocul
lor; **54** Ca să îți porți propria ta rușine și să fii încurcată
în tot ce ai făcut, în aceea că ești o mângâiere pentru
ele. **55** Când surorile tale, Sodoma și fiicele ei, se vor
întoarce la starea lor dinainte și Samaria și fiicele ei
se vor întoarce la starea lor dinainte, atunci [și] tu și
fiicele tale vă veți întoarce la starea voastră dinainte. **56**
Pentru că sora ta Sodoma nu a fost menționată de gura
ta în ziua mândriei tale, **57** Înainte ca stricăciunea ta să
se descopere, ca pe timpul ocărârii [tale] a fiicelor Siriei
și a tuturor [celor ce sunt] de jur împrejurul ei, fiicele
filistenilor, care te disprețuiesc de jur împrejur. **58** Tu ți-
ai purtat desfrânarea și urâciunile tale, spune DOMNUL.
59 Pentru că astfel spune Domnul DUMNEZEU: Mă
voi purta cu tine precum te-ai purtat [cu alții], tu care
ai disprețuit jurământul călcând legământul. **60** Totuși
eu îmi voi aminti de legământul meu cu tine în zilele
tinereții tale și voi întemeia pentru tine un legământ
veșnic. **61** Atunci îți vei aminti de căile tale și vei fi
rușinată, când le vei primi pe surorile tale, pe cele mai
mari și pe cele mai tinere; și ți le voi da ca fiice, dar nu
prin legământul tău. **62** Și eu voi întemeia legământul
meu cu tine și vei ști că eu [sunt] DOMNUL; **63** Ca să
îți amintești și să fii încurcată și niciodată să nu îți mai
deschizi gura din cauza rușinii tale, după ce eu mă
voi fi potolit față de tine pentru tot ce ai făcut, spune
Domnul DUMNEZEU.

17 Și cuvântul DOMNULUI a venit la mine, spunând:
2 Fiu al omului, pune înainte o ghicitoare și
vorbește o parabolă casei lui Israel; **3** Și spune: Astfel
spune Domnul DUMNEZEU: O acvilă mare cu aripi
mari, aripi lungi, plină de pene, care avea culori diferite,
a venit în Liban și a luat ramura cea mai înaltă a
cedrului; **4** A rupt vârful lăstarilor lui și l-a dus într-o țară
de comerț; l-a pus într-o cetate de comercianți. **5** El a
luat de asemenea din sămânța țării și a sădit-o într-un
câmp roditor; a pus-[o] lângă ape mari [și] a sădit-o [ca]
pe o salcie. **6** Și ea a crescut și a devenit o viță care se
întinde, [dar] de statură mică, a cărei ramuri s-au întors
spre ea și rădăcinile ei erau sub el; astfel a devenit o
viță și a adus ramuri și a dat mulți lăstari. **7** Era de
asemenea o altă acvilă mare cu aripi mari și pene
multe; și, iată, această viță și-a plecat rădăcinile spre

ea, și și-a întins multe ramuri spre ea, ca ea să o adape
[din] brazdele sădirii ei. 8 Era sădită într-un pământ bun
lângă ape mari, ca să facă ramuri și să dea rod, ca să
ajungă o viță frumoasă. 9 Spune: Astfel spune Domnul
DUMNEZEU: Va prospera? Nu va smulge el rădăcinile
acesteia și nu îi va tăia rodul, ca să se ofilească? Se va
ofili în toate frunzele ei înverzite, fără ca o mare putere
și mult popor să o smulgă din rădăcinile ei. 10 Da, iată,
[fiind] sădită, va prospera? Nu se va ofili de tot când
vântul de est o atinge? Se va ofili în brazdele unde a
crescut. 11 Mai mult, cuvântul DOMNULUI a venit la
mine, spunând: 12 Spune acum casei cea răzvrătită:
Nu știți voi ce [înseamnă acestea]? Spune-[le]: Iată,
împăratul Babilonului a venit la Ierusalim și a luat pe
împăratul lui și pe prinții lui și i-a dus cu el la Babilon;
13 Și a luat din sămânța împăratului și a făcut legământ
cu el și a luat un jurământ de la el; a luat de asemenea
pe cei puternici ai țării; 14 Ca împărăția să fie înjosită,
ca să nu se ridice, [ci] prin ținerea legământului său să
stea în picioare. 15 Dar el s-a răzvrătit împotriva lui
trimițând pe ambasadorii lui în Egipt, ca ei să îi dea
cai și mult popor. Va prospera el? Va scăpa cel care
face acestea? Va rupe el legământul și va scăpa? 16
[Precum] eu trăiesc, spune Domnul DUMNEZEU, cu
siguranță, în locul [în care locuiește] împăratul care l-
a făcut împărat, al cărui jurământ el l-a disprețuit și
al cărui legământ l-a rupt, va muri cu el în mijlocul
Babilonului. 17 Nici Faraon cu armata [lui] puternică
și marea ceată nu va face nimic pentru el în război,
ridicând valuri de pământ și construind fortificații, pentru
a stârpi multe persoane; 18 Văzând că el a disprețuit
jurământul prin ruperea legământului, când, iată, el și-a
dat mâna și a făcut toate acestea, nu va scăpa. 19
De aceea astfel spune Domnul DUMNEZEU: [Precum]
eu trăiesc, într-adevăr, jurământul meu pe care l-a
disprețuit și legământul meu pe care l-a rupt, chiar pe
acesta îl voi întoarce asupra capului său. 20 Și îmi voi
întinde plasa peste el și va fi prins în cursa mea și îl voi
aduce la Babilon și mă voi judeca acolo cu el pentru
fărădelegea lui cu care a încălcat [legea], împotriva
mea. 21 Și toți fugarii lui cu toate cetele lui vor cădea
prin sabie, iar cei ce rămân vor fi împrăștiați în toate
vânturile; și veți cunoaște că eu, DOMNUL, am vorbit.
22 Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Eu de asemenea
voi lua din ramura cea mai înaltă a cedrului cel înalt și
[o] voi pune; voi tăia din vârful lăstarilor lui unul fraged
și [îl] voi sădi pe un munte înalt și înălțat; 23 Pe muntele
înălțimii lui Israel îl voi sădi; și va aduce mlădițe și va
da rod și va fi un cedru frumos; și sub el vor locui toate
păsările de tot felul; în umbra ramurilor lui vor locui
ele. 24 Și toți copacii câmpului vor cunoaște că eu,
DOMNUL, am înjosit copacul înalt, am înălțat copacul
de jos, am uscat copacul verde și am făcut copacul
uscat să înflorească; eu, DOMNUL, am vorbit și am
făcut [aceasta].

18 Cuvântul DOMNULUI a venit la mine din nou,
spunând: 2 Ce înseamnă [aceasta], că voi folosiți
acest proverb referitor la țara lui Israel, spunând: Părinții
au mâncat aguridă și dinții copiilor s-au strepezit? 3
[Precum] eu trăiesc, spune Domnul DUMNEZEU, că
nu veți mai folosi acest proverb în Israel. 4 Iată, toate
sufletele sunt ale mele; ca sufletul tatălui, tot astfel
sufletul fiului este al meu; sufletul care păcătuiește,
acela va muri. 5 Dar dacă un om este drept și face
ceea ce este legiuit și drept, 6 [Și] nu a mâncat pe
munți, nici nu și-a ridicat ochii spre idolii casei lui Israel,
nici nu a pângărit-o pe soția aproapelui său, nici nu s-a
apropiat de o femeie în timpul menstruației [ei], 7 Și
nu a oprimat pe nimeni, [ci] a dat înapoi datornicului
garanția lui, nu a jefuit pe nimeni prin violență, a dat
pâinea lui celui flămând și a acoperit pe cel gol cu o
haină; 8 Cel [care] nu a dat cu camătă, nici nu a luat
vreo dobândă, [care] și-a retras mâna de la nelegiuire,
a făcut judecată dreaptă între om și om, 9 A umblat
în statutele mele și a păzit judecățile mele, pentru a
lucra după adevăr; el [este] drept; el va trăi negreșit,
spune Domnul DUMNEZEU. 10 Dacă el naște un fiu
[care este] tâlhar, un vărsător de sânge și [care] face
[cuiva] unul din aceste [lucruri], 11 Și care nu împlinește
niciuna din acele [datorii], ci a mâncat pe munți și a
pângărit-o pe soția aproapelui său, 12 A oprimat pe
sărac și pe nevoiaș, a jefuit prin violență, nu a dat
înapoi garanția și și-a ridicat ochii spre idoli, a făcut
urâciune, 13 A dat cu camătă și a luat dobândă, să
trăiască [unul ca] acesta? Nu va trăi; a făcut toate
aceste urâciuni; va muri negreșit, sângele lui va fi
asupra lui. 14 Acum, iată, [dacă] el naște un fiu care
vede toate păcatele pe care le-a făcut tatăl lui și ia
seama și nu face unele ca acestea, 15 Nu a mâncat
pe munți, nici nu și-a ridicat ochii spre idolii casei lui
Israel, nu a pângărit soția aproapelui său, 16 Nici nu
a oprimat pe cineva, nu a păstrat garanția, nici nu a
jefuit prin violență, [ci] a dat pâinea lui celui flămând și
a acoperit pe cel gol cu o haină, 17 [Ș]i-a tras mâna
de la cel sărac, nu a primit camătă nici dobândă, a
împlinit judecățile mele, a umblat în statutele mele;
el nu va muri pentru nelegiuirea tatălui său, va trăi
negreșit. 18 [Cât despre] tatăl său, pentru că a oprimat
cu cruzime, a jefuit pe fratele său prin violență și a făcut
[ceea] ce nu [este] bine în mijlocul poporului său, iată,
el va muri în nelegiuirea lui. 19 Totuși voi spuneți: De
ce? Nu poartă fiul nelegiuirea tatălui? Când fiul a făcut
ceea ce este legiuit și drept [și] a păzit toate statutele
mele și le-a împlinit, el va trăi negreșit. 20 Sufletul care
păcătuiește, acela va muri. Fiul nu va purta nelegiuirea

tatălui, nici tatăl nu va purta nelegiuirea fiului: dreptatea
celui drept va fi asupra lui însuși și stricăciunea celui
stricat va fi asupra lui însuși. 21 Dar dacă cel stricat
se va întoarce de la toate păcatele lui, pe care le-a
făcut, și va păzi toate statutele mele și va face ceea ce
este legiuit și drept, el va trăi negreșit, nu va muri. 22
Toate fărădelegile lui, pe care le-a făcut, nu îi vor fi
menționate; el va trăi în dreptatea lui, pe care a făcut-o.
23 Găsesc eu vreo plăcere în moartea celui stricat?
spune Domnul DUMNEZEU; [și] nu în întoarcerea lui
de la căile lui, pentru a trăi? 24 Dar când cel drept se
întoarce de la dreptatea lui și face nelegiuire [și] face
conform cu toate urâciunile pe care [omul] stricat le
face, va trăi el? Toată dreptatea lui, pe care a făcut-
o, nu va fi menționată; în fărădelegea lui pe care a
încălcat legea și în păcatul lui pe care l-a păcătuit, în
ele va muri. 25 Totuși voi spuneți: Calea Domnului nu
este nepărtinitoare. Ascultă acum, casă a lui Israel: Nu
este calea mea nepărtinitoare? Nu sunt căile voastre
părtinitoare? 26 Când unul drept se întoarce de la
dreptatea lui și face nelegiuire și moare în ele; pentru
nelegiuirea pe care a făcut-o va muri el. 27 Din nou,
când cel stricat se întoarce de la stricăciunea lui pe
care a făcut-o și face ceea ce este legiuit și drept, el își
va păstra sufletul în viață. 28 Pentru că el ia aminte
și se întoarce de la toate fărădelegile lui pe care le-a
făcut, va trăi negreșit, nu va muri. 29 Totuși casa lui
Israel spune: Calea Domnului nu este nepărtinitoare.
Casă a lui Israel, nu sunt căile mele nepărtinitoare? Nu
sunt căile voastre părtinitoare? 30 De aceea, casă a lui
Israel, eu vă voi judeca, pe fiecare conform căilor lui,
spune Domnul DUMNEZEU. Pocăiți-vă și întoarceți-vă
de la toate fărădelegile voastre; astfel nelegiuirea nu va
fi ruina voastră. 31 Lepădați de la voi toate fărădelegile
voastre, prin care ați încălcat [legea;] și faceți-vă o
inimă nouă și un duh nou, căci de ce să muriți, casă
a lui Israel? 32 Fiindcă eu nu găsesc vreo plăcere în
moartea celui care moare, spune Domnul DUMNEZEU;
pentru aceea, întoarceți-vă și trăiți.

19 Mai mult, înaltă o plângere pentru prinții lui Israel,
2 Și spune: Ce [este] mama ta? O leoaică; ea s-
a culcat printre lei, și-a hrănit puii printre leii tineri. 3
Și a crescut pe unul dintre puii ei; el care a devenit
un leu tânăr și a învățat să prindă prada; a mâncat
oameni. 4 Națiunile de asemenea au auzit despre el; a
fost prins în groapa lor și l-au adus cu lanțuri în țara
Egiptului. 5 Și după ce ea a văzut că a așteptat [în
zadar și] speranța ei a fost pierdută, atunci a luat pe un
altul dintre puii ei [și] l-a făcut un leu tânăr. 6 Și el se
urca și cobora printre lei, a devenit un leu tânăr și a
învățat să prindă prada [și] a mâncat oameni. 7 Și a
cunoscut palatele lor pustii și le-a risipit cetățile; și țara
a fost pustiită și plinătatea ei, prin zgomotul răcnetului
său. 8 Atunci națiunile s-au pus împotriva lui de fiecare
parte a provinciilor și și-au întins plasa asupra lui; el
a fost prins în groapa lor. 9 Și l-au pus sub pază în
lanțuri și l-au adus la împăratul Babilonului; l-au adus în
întărituri, ca vocea lui să nu mai fie auzită pe munții lui
Israel. 10 Mama ta [este] ca o viță în sângele tău, sădită
lângă ape; ea a fost roditoare și plină de ramuri din
cauza multor ape. 11 Și avea toiege puternice pentru
sceptrele celor care conduceau și statura ei era înălțată
printre ramurile dese și se arăta în înălțimea ei cu
mulțimea ramurilor ei. 12 Dar a fost smulsă în furie, a
fost doborâtă la pământ și vântul de est i-a uscat rodul;
toiegele ei puternice au fost frânte și vestejite; focul le-
a mistuit. 13 Și acum ea [este] sădită în pustie, într-un
pământ uscat și însetat. 14 Și focul a ieșit dintr-un toiag
al ramurilor ei, [care] i-a mâncat rodul, astfel încât ea
nu [mai] are niciun toiag puternic [să fie] sceptru pentru
a conduce. Aceasta [este] plângere și plângere va fi.

20 Și s-a întâmplat în al șaptelea an, în [luna] a
cincea, [în] a zecea [zi] a lunii, [că] anumiți dintre
bătrânii lui Israel au venit să întrebe pe DOMNUL
și au șezut înaintea mea. 2 Atunci a venit cuvântul
DOMNULUI la mine, spunând: 3 Fiu al omului, vorbește
bătrânilor lui Israel și spune-le: Astfel spune Domnul
DUMNEZEU: Ați venit să mă luați la întrebări? [Precum]
eu trăiesc, spune Domnul DUMNEZEU, nu mă voi lăsa
întrebat de voi. 4 Îi vei judeca tu, fiu al omului, [îi] vei
judeca? Fă-i să cunoască urâciunile părinților lor; 5 Și
spune-le: Astfel spune Domnul DUMNEZEU: În ziua
când l-am ales pe Israel și mi-am ridicat mâna către
sămânța casei lui Iacob și m-am făcut cunoscut lor
în țara Egiptului, când mi-am ridicat mâna către ei,
spunând: Eu [sunt] DOMNUL Dumnezeul vostru; 6 În
ziua [în care] mi-am ridicat mâna către ei, pentru a-i
aduce din țara Egiptului într-o țară pe care o cercetasem
pentru ei, în care curge lapte și miere, care [este] gloria
tuturor țărilor; 7 Atunci le-am spus: Lepădați, fiecare
om urâciunile ochilor săi, și nu vă pângăriți cu idolii
Egiptului; Eu [sunt] DOMNUL Dumnezeul vostru. 8
Dar ei s-au răzvrătit împotriva mea și au refuzat să
îmi dea ascultare; nu au lepădat, niciun om, urâciunile
ochilor lor, nici nu au părăsit idolii Egiptului; atunci
am spus: Îmi voi turna furia asupra lor, ca să îmi
împlinesc mânia împotriva lor în mijlocul țării Egiptului.
9 Dar am lucrat pentru numele meu, ca acesta să nu
fie murdărit înaintea păgânilor, printre care ei [erau],
înaintea ochilor cărora m-am făcut cunoscut, scoțându-
i din țara Egiptului. 10 Pentru aceea i-am făcut să
iasă din țara Egiptului și i-am adus în pustie. 11 Și le-
am dat statutele mele și le-am arătat judecățile mele,
pe care [dacă] un om le împlinește, va trăi în ele. 12

Mai mult, le-am dat de asemenea sabatele mele, să
fie un semn între mine și ei, ca să știe că eu [sunt]
DOMNUL care îi sfințește. 13 Dar casa lui Israel s-
a răzvrătit împotriva mea în pustie, nu au umblat în
statutele mele și au disprețuit judecățile mele, pe care,
[dacă] un om le împlinește, va trăi în ele; și au murdărit
sabatele mele foarte mult; atunci am spus: Îmi voi turna
furia asupra lor în pustie, pentru a-i mistui. 14 Dar am
lucrat pentru numele meu, ca acesta să nu fie murdărit
înaintea păgânilor, înaintea ochilor cărora îi scosesem.
15 Totuși mi-am ridicat de asemenea mâna către ei în
pustie, că nu îi voi duce în țara pe care [le]-am dat-o,
în care curge lapte și miere, care [este] gloria tuturor
țărilor; 16 Deoarece ei au disprețuit judecățile mele și
nu au umblat în statutele mele, ci au murdărit sabatele
mele, pentru că inima lor mergea după idolii lor. 17
Totuși ochiul meu i-a cruțat de la a-i nimici, nici nu i-am
nimicit în pustie. 18 Ci am spus copiilor lor în pustie:
Nu umblați în statutele părinților voștri, nici nu țineți
judecățile lor, nici nu vă pângăriți cu idolii lor; 19 Eu
[sunt] DOMNUL Dumnezeul vostru; umblați în statutele
mele și păziți judecățile mele și împliniți-le; 20 Și sfințiți
sabatele mele; iar ele vor fi un semn între mine și voi,
ca să cunoașteți că eu [sunt] DOMNUL Dumnezeul
vostru. 21 Totuși copiii s-au răzvrătit împotriva mea; nu
au umblat în statutele mele, nici nu au păzit judecățile
mele pentru a le împlini, pe care, [dacă] un om le
împlinește, va trăi în ele; ei au murdărit sabatele mele;
atunci am spus: Îmi voi turna furia asupra lor, pentru a
împlini mânia mea împotriva lor în pustie. 22 Totuși mi-
am retras mâna și am lucrat pentru numele meu, ca
acesta să nu fie murdărit înaintea ochilor păgânilor,
înaintea ochilor cărora îi scosesem. 23 Mi-am ridicat de
asemenea mâna pentru ei în pustie, că îi voi împrăștia
printre păgâni și îi voi risipi prin țări; 24 Pentru că nu
au împlinit judecățile mele, ci au disprețuit statutele
mele și au murdărit sabatele mele și ochii lor au fost
după idolii părinților lor. 25 Și de asemenea eu, eu le-
am dat statute [care] nu [erau] bune și judecăți prin
care nu puteau să trăiască; 26 Și i-am murdărit în
propriile lor daruri, în aceea că ei au făcut să treacă
prin [foc] pe toți cei care deschid pântecele, ca să
îi pustiesc ca ei să știe că eu [sunt] DOMNUL. 27
De aceea, fiu al omului, vorbește casei lui Israel și
spune-le: Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Totuși
în aceasta părinții voștri m-au blasfemiat, în aceea
că fărădelege au făcut împotriva mea. 28 După ce i-
am adus în țara, [pentru] care îmi ridicasem mâna că
le-o voi da, au văzut fiecare deal înalt și toți copacii
stufoși, și acolo au adus sacrificiile lor și acolo și-au
prezentat provocarea darului lor; acolo de asemenea și-
au pregătit aroma dulce și acolo și-au turnat darurile de
băutură. 29 Atunci eu le-am spus: Ce [este] înălțimea
la care mergeți? Și până în această zi i s-a pus numele
Bama. 30 Pentru aceea spune casei lui Israel: Astfel
spune Domnul DUMNEZEU: Sunteți voi murdăriți după
felul părinților voștri? Și curviți după urâciunile lor?
31 Fiindcă atunci când aduceți darurile voastre, când
treceți pe fiii voștri prin foc, vă murdăriți cu toți idolii
voștri, până în această zi; iar eu să mă las întrebat
de voi, casă a lui Israel? [Precum] eu trăiesc, spune
Domnul DUMNEZEU, nu mă voi lăsa întrebat de voi. 32
Și nu veți spune ce vă vine în minte: Vom fi ca păgânii,
ca familiile țărilor, pentru a servi lemnului și pietrei. 33
[Precum] eu trăiesc, spune DOMNUL Dumnezeu, într-
adevăr cu o mână puternică și cu un braț întins și cu
furie revărsată, voi conduce peste voi; 34 Și vă voi
scoate dintre popoare și vă voi aduna din țările în care
sunteți împrăștiați, cu o mână puternică și cu un braț
întins și cu furie revărsată. 35 Și vă voi aduce în pustia
popoarelor și acolo mă voi judeca eu cu voi față în
față. 36 Precum m-am judecat cu părinții voștri în pustia
țării Egiptului, astfel mă voi judeca [și] cu voi, spune
Domnul DUMNEZEU. 37 Și vă voi face să treceți pe
sub toiag și vă voi aduce în legătura legământului; 38
Și voi curăți dintre voi pe răzvrătiți și pe cei care calcă
[legea] împotriva mea; îi voi scoate din țara în care ei
locuiesc temporar și nu vor intra în țara lui Israel; și veți
cunoaște că eu [sunt] DOMNUL. 39 Cât despre voi,
casă a lui Israel, astfel spune Domnul DUMNEZEU:
De acum înainte, dacă refuzați să îmi dați ascultare,
[atunci] duceți-vă, serviți, fiecare, idolilor săi; dar nu
mai murdăriți numele meu sfânt cu darurile voastre
și cu idolii voștri. 40 Pentru că pe muntele meu cel
sfânt, pe muntele înălțimii lui Israel, spune Domnul
DUMNEZEU, acolo îmi va servi toată casa lui Israel,
cu toții în țară; acolo îi voi accepta și acolo voi cere
ofrandele voastre și primele roade ale darurilor voastre,
cu toate lucrurile voastre sfinte. 41 Vă voi accepta cu
aroma voastră dulce, când vă voi scoate dintre popoare
și vă voi aduna din țările în care ați fost împrăștiați; și
voi fi sfințit în voi înaintea păgânilor. 42 Și veți cunoaște
că eu [sunt] DOMNUL, când vă voi aduce în țara lui
Israel, în țara [pentru] care mi-am ridicat mâna că o
voi da părinților voștri. 43 Și acolo vă veți aminti de
căile voastre și de toate facerile voastre cu care v-
ați pângărit; și vă veți detesta înaintea ochilor voștri
pentru toate relele voastre pe care le-ați făcut. 44 Și veți
cunoaște că eu [sunt] DOMNUL, după ce voi fi lucrat cu
voi din cauza numelui meu, nu conform căilor voastre
stricate, nici conform facerilor voastre corupte, casă a
lui Israel, spune Domnul DUMNEZEU. 45 Mai mult,
cuvântul DOMNULUI a venit la mine, spunând: 46 Fiu
al omului, îndreaptă-ți fața spre sud și picură [cuvântul
tău] spre sud și profețește împotriva pădurii câmpiei
de sud; 47 Și spune pădurii de sud: Ascultă cuvântul

DOMNULUI: Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Iată,
voi aprinde un foc în tine și va mistui fiecare copac
verde în tine și fiecare copac uscat; flacăra învăpăiată,
nu va fi stinsă și toate fețele de la sud până la nord
vor fi arse în el. 48 Și toată făptura va vedea că eu,
DOMNUL, am aprins-o; nu se va stinge. 49 Atunci am
spus: Ah, Doamne DUMNEZEULE! Ei spun despre
mine: Nu vorbește el în parabole?

21 Și cuvântul DOMNULUI a venit la mine, spunând:
2 Fiu al omului, îndreaptă-ți fața spre Ierusalim și
picură [cuvântul tău] spre locurile sfinte și profețește
împotriva țării lui Israel; 3 Și spune țării lui Israel: Astfel
spune DOMNUL: Iată, eu [sunt] împotriva ta și îmi
voi scoate sabia din teacă și voi stârpi din tine pe cel
drept și pe cel stricat. 4 Văzând atunci că voi stârpi
din tine pe cel drept și pe cel stricat, de aceea sabia
mea va ieși din teacă împotriva fiecărei făpturi de la
sud până la nord; 5 Ca toată făptura să știe că eu,
DOMNUL, mi-am scos sabia din teacă; ea nu se va mai
întoarce. 6 Suspină de aceea, tu fiu al omului, până la
frângerea rărunchilor [tăi] și suspină cu amărăciune
înaintea ochilor lor. 7 Și se va întâmpla, când îți vor
spune: Pentru ce suspini tu? Că le vei răspunde: Din
cauza veștilor, căci vine; și fiecare inimă se va topi
și toate mâinile vor fi slabe și fiecare duh va leșina
și toți genunchii vor slăbi [ca] apa; iată, vine și se va
împlini, spune Domnul DUMNEZEU. 8 Din nou cuvântul
DOMNULUI a venit la mine, spunând: 9 Fiu al omului,
profețește și spune: Astfel spune DOMNUL. Spune: O
sabie, o sabie este ascuțită și de asemenea lustruită;
10 Este ascuțită pentru a face un măcel greu, este
lustruită ca să strălucească; ar trebui să ne veselim?
Aceasta disprețuiește toiagul fiului meu, [ca] pe orice
copac. 11 Și el a dat-o să fie lustruită, ca să fie mânuită;
această sabie este ascuțită și este lustruită, pentru a fi
dată în mâna ucigașului. 12 Strigă și urlă, fiu al omului,
pentru că aceasta va fi asupra poporului meu, [va fi]
asupra tuturor prinților lui Israel; terori din cauza sabiei
vor fi asupra poporului meu; lovește-te, de aceea, peste
coapsă. 13 Căci [este] o încercare și ce dacă [sabia]
disprețuiește toiagul? Acesta nu va [mai] fi, spune
Domnul DUMNEZEU. 14 Tu de aceea, fiu al omului,
profețește și bate din palme și sabia să fie dublată a
treia oară; este sabia celor uciși; aceasta [este] sabia
mai marilor uciși, care intră în camerele lor ascunse. 15
Eu am pus vârful sabiei împotriva tuturor porților lor,
ca să [li] se topească inima și să [li] se înmulțească
ruinele; ah, [este] făcută strălucitoare [și] învelită pentru
măcel. 16 Du-te pe o cale sau pe alta, [fie] la dreapta,
[fie] la stânga, oriîncotro se îndreaptă fața ta. 17 Eu de
asemenea voi bate din palme și îmi voi odihni furia;
eu, DOMNUL, am vorbit. 18 Cuvântul DOMNULUI a
venit la mine din nou, spunând: 19 De asemenea,
fiu al omului, rânduiește-ți două căi, pe care sabia
împăratului Babilonului să vină; ambele vor ieși dintr-
o singură țară; și alege-ți un loc, alege-[l] la capătul
căii cetății. 20 Rânduiește o cale, ca sabia să vină la
Raba amoniților și la Iuda în Ierusalimul cel întărit. 21
Pentru că împăratul Babilonului a stat în picioare la
despărțirea drumului, la capătul celor două căi, pentru
a folosi ghicire; el și-a făcut săgețile strălucitoare, s-a
sfătuit cu chipuri, căuta în ficat. 22 La dreapta lui era
ghicirea pentru Ierusalim, pentru a rândui căpetenii, să
deschidă gura pentru măcel, să înalțe vocea cu strigăt,
să rânduiască berbeci împotriva porților, să înalțe un
val de pământ [și] să construiască o fortificație. 23
Și va fi o ghicire falsă înaintea ochilor lor, pentru cei
care au jurat jurăminte; dar el va aminti nelegiuirea, ca
ei să fie prinși. 24 De aceea astfel spune DOMNUL
Dumnezeu: Pentru că faceți să fie amintită nelegiuirea
voastră, întrucât fărădelegile voastre sunt descoperite,
astfel încât în toate facerile voastre, se arată păcatele
voastre, pentru că, se amintește de voi, veți fi prinși cu
mâna. 25 Și tu, prinț profan [și] stricat al lui Israel, a
cărui zi a venit, când nelegiuirea [va avea] un sfârșit,
26 Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Scoateți diadema
și luați coroana; aceasta nu [va mai fi] la fel; înălțați [pe
cel] umil și doborâți [pe cel] înălțat. 27 O voi răsturna,
răsturna, răsturna; și aceasta nu va [mai] fi, până nu va
veni acela căruia dreptatea îi aparține; și i-o voi da [lui].
28 Iar tu, fiu al omului, profețește și spune: Astfel spune
Domnul DUMNEZEU referitor la amoniți și referitor la
ocara lor; chiar să spui: Sabia, sabia [este] scoasă;
pentru măcel [este] lustruită, pentru a mistui din cauza
strălucirii; 29 În timp ce ei văd deșertăciune pentru tine,
în timp ce ei îți ghicesc o minciună, pentru a te aduce
pe gâturile [celor] uciși, a celor stricați, cărora le-a venit
ziua, când nelegiuirea lor [va avea] sfârșit. 30 Să o fac
să se întoarcă în teacă? Te voi judeca în locul unde ai
fost creat, în țara ta de naștere. 31 Și îmi voi revărsa
indignarea asupra ta, voi sufla împotriva ta în focul
mâniei mele și te voi da în mâna unor oameni neghiobi
[și] iscusiți în a nimici. 32 Tu vei fi hrană pentru foc;
sângele tău va fi în mijlocul țării; nu vei [mai] fi amintit,
pentru că eu DOMNUL, am vorbit.

22 Mai mult, cuvântul DOMNULUI a venit la mine,
spunând: 2 Și tu, fiu al omului, vei judeca, vei
judeca tu cetatea sângeroasă? Da, fă-o să cunoască
toate urâciunile ei. 3 Atunci să spui: Astfel spune
Domnul DUMNEZEU: Cetatea varsă sânge în mijlocul
ei, ca să vină timpul ei și își face idoli împotriva ei
însăși pentru a se pângări. 4 Tu ai devenit vinovată
în sângele tău pe care l-ai vărsat; și te-ai pângărit în
idolii tăi pe care i-ai făcut; și ai făcut ca zilele tale să

se apropie și ai ajuns la anii tăi; de aceea te-am făcut
ocară pentru păgâni și batjocură pentru toate țările.
5 [Cei de] aproape și [cei de] departe de tine te vor
batjocori, [pe tine care ești] mârșavă [și] mult chinuită. 6
Iată, prinții lui Israel, fiecare, au fost în tine ca să verse
sânge după puterea lor. 7 În tine au disprețuit pe tată și
pe mamă; în mijlocul tău s-au purtat cu oprimare cu
străinul; în tine au chinuit pe cel fără tată și pe văduvă.
8 Ai disprețuit lucrurile mele sfinte și ai pângărit sabatele
mele. 9 În tine sunt oameni defăimători pentru a vărsa
sânge; și în tine ei mănâncă pe munți; în mijlocul tău
ei lucrează cu desfrânare. 10 În tine au descoperit
ei goliciunea tatălui lor; în tine au umilit pe cea care
era pusă deoparte din cauza murdăriei. 11 Și unul a
făcut urâciune cu soția aproapelui său; și un altul a
pângărit-o cu desfrânare pe nora lui; iar un altul în tine
a umilit-o pe sora sa, pe fiica tatălui său. 12 În tine au
luat ei daruri pentru a vărsa sânge; ai luat camătă și
dobândă și ai câștigat cu lăcomie de la aproapele tău
prin jecmănire și pe mine m-ai uitat, spune Domnul
DUMNEZEU. 13 Iată, de aceea am bătut din mâna
mea la câștigul tău necinstit pe care l-ai câștigat și la
sângele tău care a fost în mijlocul tău. 14 Poate inima
ta să îndure sau pot mâinile tale să fie tari, în zilele în
care mă voi ocupa de tine? Eu DOMNUL am vorbit
aceasta și [o] voi face. 15 Și te voi împrăștia printre
păgâni și te voi risipi în țări și voi mistui necurăția din
tine. 16 Și îți vei lua moștenirea în tine însuți înaintea
ochilor păgânilor și vei cunoaște că eu [sunt] DOMNUL.
17 Și cuvântul DOMNULUI a venit la mine, spunând: 18
Fiu al omului, casa lui Israel a devenit pentru mine [ca
o] zgură; ei toți [sunt] aramă și cositor și fier și plumb
în mijlocul cuptorului; ei sunt zgura argintului. 19 De
aceea astfel spune Domnul DUMNEZEU: Pentru că
toți ați devenit zgură, iată, de aceea vă voi aduna în
mijlocul Ierusalimului. 20 [Precum] ei adună argint și
aramă și fier și plumb și cositor în mijlocul cuptorului,
pentru a sufla focul asupra lor, să [le] topească; tot
astfel vă [voi] aduna în mânia mea și în furia mea și vă
[voi] lăsa [acolo] și vă voi topi. 21 Da, vă voi aduna și
voi sufla asupra voastră în focul mâniei mele și veți fi
topiți în mijlocul lui. 22 Precum este topit argintul în
mijlocul cuptorului, tot astfel veți fi topiți în mijlocul lui;
și veți cunoaște că eu, DOMNUL, mi-am turnat furia
asupra voastră. 23 Și cuvântul DOMNULUI a venit la
mine, spunând: 24 Fiu al omului, spune-i ei: Tu [ești]
țara necurățită, fără ploaie în ziua indignării. 25 [Este]
o uneltire a profeților ei în mijlocul ei, ca un leu care
răcnește, sfâșiind prada; ei au mâncat suflete; au luat
tezaurul și lucrurile prețioase; i-au făcut multe văduve
în mijlocul ei. 26 Preoții ei au violat legea mea și au
spurcat lucrurile mele sfinte; nu au făcut deosebire
între [ce este] sfânt și [ce] nu [este] sfânt, nici nu au
arătat [deosebire] dintre necurat și curat și și-au ascuns
ochii de la sabatele mele și eu sunt spurcat printre ei.
27 Prinții ei în mijlocul ei [sunt] ca lupi sfâșiind prada,
pentru a vărsa sânge [și] pentru a nimici suflete, pentru
a obține câștig necinstit. 28 Și profeții ei i-au tencuit cu
[mortar] nestins, văzând deșertăciune și ghicindu-le
minciuni, spunând: Astfel spune Domnul DUMNEZEU,
când DOMNUL nu a vorbit. 29 Poporul țării a lucrat
cu oprimare și a practicat hoția și au chinuit pe cel
sărac și pe cel nevoiaș; da, ei au oprimat pe străin pe
nedrept. 30 Și eu am căutat un om printre ei, care să
facă îngrăditura și să stea neclintit în spărtură, înaintea
mea, pentru țară, ca să nu o distrug; dar nu am găsit pe
nimeni. 31 De aceea mi-am turnat indignarea asupra
lor; i-am mistuit cu focul mâniei mele; le-am întors calea
asupra capului lor, spune Domnul DUMNEZEU.

23 Cuvântul DOMNULUI a venit din nou la mine,
spunând: 2 Fiu al omului, erau două femei, fiicele
unei singure mame; 3 Și ele au comis curvie în Egipt;
au comis curvie în tinerețea lor; acolo le-au fost strânși
sânii și acolo și-au lovit sânul fecioriei lor. 4 Și numele
lor [erau] Ohola, cea mare și Oholiba sora ei; și ele erau
ale mele și au născut fii și fiice. Astfel [erau] numele lor:
Samaria [este] Ohola și Ierusalimul [este] Oholiba. 5 Și
Ohola a făcut pe curva când era a mea; și s-a aprins
după iubiții ei, după asirienii, vecinii [ei], 6 [Care erau]
îmbrăcați în albastru, căpetenii și conducători, cu toții
tineri de dorit, călăreți, călărind pe cai. 7 Astfel ea și-a
curvit cu aceia, cu toți bărbații aleși ai Asiriei și cu toți
după care se aprindea; cu toți idolii lor se pângărea. 8
Și nu și-a părăsit curviile [aduse] din Egipt, pentru că în
tinerețea ei s-au culcat cu ea și i-au lovit sânii fecioriei
ei și și-au turnat curvia lor peste ea. 9 Pentru aceea
am dat-o în mâna iubiților ei, în mâna asirienilor, după
care se aprinsese. 10 Aceștia i-au dezvelit goliciunea;
au luat pe fiii ei și pe fiicele ei, iar pe ea au ucis-o cu
sabia; și ea a devenit faimoasă printre femei; fiindcă au
făcut judecată asupra ei. 11 Și când sora ei Oholiba a
văzut [aceasta,] ea a fost mai coruptă în iubirea ei
necumpătată decât ea și în curviile ei mai mult decât
sora ei în curviile [ei]. 12 Ea s-a aprins după asirieni,
vecinii [ei], căpetenii și conducători îmbrăcați în măreție,
călăreți călărind pe cai, cu toții tineri de dorit. 13 Atunci
am văzut că ea s-a pângărit, [că] ele amândouă [au
luat] o singură cale, 14 Și [că] ea și-a înmulțit curviile,
pentru că atunci când a văzut bărbați gravați pe perete,
chipurile caldeenilor desenate cu roșu aprins, 15 Încinși
cu brâie peste coapsele lor, preafrumoși în tiare vopsite
pe capetele lor, cu toții prinți [frumoși] la privit, după
felul babilonienilor din Caldeea, țara lor de naștere; 16
Și îndată ce i-a văzut cu ochii ei, s-a aprins după ei și
a trimis mesageri la ei în Caldeea. 17 Și babilonienii

au venit la ea, în patul de dragoste, și au pângărit-o
cu curvia lor și ea s-a murdărit cu ei și mintea ei s-
a înstrăinat de ei. 18 Astfel ea și-a dezvelit curviile
ei și și-a dezvelit goliciunea; atunci mintea mea s-a
înstrăinat de ea, precum mintea mea s-a înstrăinat de
sora ei. 19 Totuși ea și-a înmulțit curviile ei, aducându-
și aminte de zilele tinereții ei, în care făcea pe curva în
țara Egiptului. 20 Fiindcă ea s-a aprins după concubinii
ei, a căror carne [este ca și] carnea măgarilor și a căror
scurgere [este ca și] scurgerea cailor. 21 Astfel ți-ai
adus aminte desfrânarea tinereții tale, când sânii tăi
erau loviți de egipteni, pentru pieptul tinereții tale. 22
De aceea, Oholiba, astfel spune Domnul DUMNEZEU:
Iată, voi ridica împotriva ta pe iubiții tăi, de care mintea
ta s-a înstrăinat și îi voi aduce împotriva ta de fiecare
parte; 23 Pe babilonieni și pe toți caldeenii, Pecodul
și Șoa și Coah [și] pe toți asirienii împreună cu ei; cu
toții tineri de dorit, căpetenii și conducători, domni mari
și renumiți, cu toții călărind pe cai. 24 Și ei vor veni
împotriva ta cu care, căruțe și roți și cu o adunare de
popoare, [care] vor pune împotriva ta pavăză și scut
și coif, de jur împrejur; și voi pune judecată înaintea
lor și conform cu judecățile lor ei te vor judeca. 25
Și îmi voi întoarce gelozia împotriva ta și ei se vor
purta furios cu tine; îți vor lua nasul și urechile; și
rămășița ta va cădea prin sabie, ei vor lua pe fiii tăi și
pe fiicele tale; și rămășița ta va fi nimicită prin foc. 26
De asemenea te vor dezbrăca de hainele tale și îți vor
lua bijuteriile tale frumoase. 27 Astfel voi face eu să
înceteze desfrânarea ta din tine și curvia ta [adusă]
din țara Egiptului; astfel încât să nu îți ridici ochii spre
ei, nici să nu îți mai amintești de Egipt. 28 Pentru că
astfel spune DOMNUL Dumnezeu: Iată, te voi da în
mâna [celor] pe care îi urăști, în mâna [celor] de care
mintea ta s-a înstrăinat; 29 Și ei se vor purta cu tine cu
ură și îți vor lua toată munca și te vor lăsa goală și
fără haine; și goliciunea curviilor tale va fi dezvelită,
deopotrivă desfrânarea ta și curviile tale. 30 Îți voi
face aceste [lucruri], pentru că ai curvit după păgâni
[și] pentru că ești murdărită cu idolii lor. 31 Ai umblat
în calea surorii tale; de aceea voi pune paharul ei în
mâna ta. 32 Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Vei
bea din adâncul și largul pahar al surorii tale; se va
râde de tine în batjocură și vei fi luată în derâdere; el
conține mult. 33 Vei fi umplută cu beție și întristare,
cu paharul înmărmuririi și a pustiirii, cu paharul surorii
tale, Samaria. 34 Îl vei bea și [îl] vei goli de tot și îi vei
sparge cioburile și îți vei smulge sânii, pentru că eu am
vorbit [aceasta], spune Domnul DUMNEZEU. 35 De
aceea astfel spune Domnul DUMNEZEU: Pentru că m-
ai uitat și m-ai lepădat înapoia spatelui tău, de aceea
poartă-ți și tu desfrânarea și curviile tale. 36 DOMNUL
mi-a mai spus: Fiu al omului, vei judeca tu pe Ohola și
pe Oholiba? Da, vestește-le urâciunile lor; 37 Pentru că
ele au curvit și sânge [este] în mâinile lor; și cu idolii lor
au comis adulter și de asemenea au făcut pe fiii lor,
pe care mi i-au născut, să treacă pentru ele prin [foc],
pentru a-[i] mânca. 38 Mai mult, aceasta mi-au făcut:
au spurcat sanctuarul meu în aceeași zi și au pângărit
sabatele mele. 39 Pentru că atunci când au ucis pe
copiii lor pentru idolii lor, atunci au intrat în aceeași zi
în sanctuarul meu pentru a-l spurca; și, iată, astfel au
făcut ei în mijlocul casei mele. 40 Și mai mult, ați trimis
după bărbați să vină de departe, la care un mesager [a
fost] trimis; și, iată, ei au venit; pentru ei te-ai spălat, ți-
ai vopsit ochii și te-ai împodobit cu ornamente, 41 Și ai
șezut pe un pat maiestos și o masă pregătită înaintea
lui, pe care ai pus tămâia mea și untdelemnul meu. 42
Și vocea unei mulțimi tihnite [era] cu ea; și cu bărbații
de rând [au fost] aduși sabeeni din pustie, care au pus
brățări pe mâinile lor și coroane frumoase pe capetele
lor. 43 Atunci [i]-am spus [celei] îmbătrânite în adultere:
Vor curvi cu ea și ea [cu ei]? 44 Totuși ei au intrat la ea
precum intră la o femeie care face pe curva; astfel au
intrat ei la Ohola și la Oholiba, femeile desfrânate. 45
Și bărbații drepți, le vor judeca după felul celor adultere
și după felul femeilor care varsă sânge, pentru că [sunt]
adultere și sânge [este] în mâinile lor. 46 Pentru că
astfel spune Domnul DUMNEZEU: Voi aduce o ceată
asupra lor și le voi da să fie alungate și prădate. 47
Și ceata le va ucide cu pietre și le va tăia cu săbiile
lor; ei vor ucide pe fiii lor și pe fiicele lor și le vor arde
casele cu foc. 48 Astfel voi face desfrânarea ta să
înceteze din țară, ca toate femeile să fie învățate să nu
facă după desfrânarea voastră. 49 Și ei vor întoarce
desfrânarea voastră asupra voastră și voi veți purta
păcatele idolilor voștri; și veți cunoaște că eu [sunt]
Domnul DUMNEZEU.

24 Și în anul al nouălea, în luna a zecea, în [ziua]
a zecea a lunii, cuvântul DOMNULUI a venit
la mine, spunând: 2 Fiu al omului, scrie-ți numele
zilei, al acestei zile: împăratul Babilonului se îndreaptă
împotriva Ierusalimului în această zi. 3 Și rostește
o parabolă casei răzvrătite și spune-le: Astfel spune
Domnul DUMNEZEU: Pune o oală, pune-[o] și de
asemenea toarnă apă în ea; 4 Adună bucățile ei în ea,
fiecare bucată bună, coapsa și umărul; umple-[o] cu
oase alese. 5 Ia pe cele mai alese din turmă și arde
de asemenea oasele sub ea [și] fă-o să fiarbă bine și
lasă oasele ei să clocotească în ea. 6 De aceea astfel
spune Domnul DUMNEZEU: Vai cetății sângeroase,
[vai] de oala a cărei depunere [este] în ea și a cărei
depunere nu a ieșit din ea! Scoateți-o bucată cu bucată;
să nu cadă niciun sorț pe ea. 7 Pentru că sângele ei
este în mijlocul ei: ea l-a pus pe vârful unei stânci; nu l-

a turnat pe pământ pentru a-l acoperi cu țărână; 8 Ca
să facă să vină furia pentru a se răzbuna; eu am pus
sângele ei pe vârful unei stânci, ca să nu fie acoperit. 9
De aceea astfel spune Domnul DUMNEZEU: Vai cetății
sângeroase! Eu, chiar eu voi mări grămada pentru foc.
10 Îngrămădește lemne, aprinde focul, mistuie carnea
și înmiresmeaz-o bine și lasă oasele să fie arse. 11
Apoi pune-o goală pe cărbunii ei, ca arama ei să fie
fierbinte și să ardă [și ca] murdăria ei să fie topită
în ea, [ca] depunerea ei să fie mistuită. 12 Ea [s]-a
ostenit cu minciuni și depunerea ei mare nu a ieșit
din ea; depunerea ei [va fi] în foc. 13 În murdăria ta
[este] desfrânare; deoarece eu te-am curățit și tu nu
ai fost curățată, nu vei mai fi curățată de murdăria ta,
până nu îmi voi fi făcut furia mea să se odihnească
asupra ta. 14 Eu DOMNUL am vorbit [aceasta]: se va
întâmpla și eu [o] voi face; nu mă voi întoarce, nici nu
voi cruța, nici nu mă voi pocăi; conform cu căile tale și
conform cu facerile tale, te vor judeca ei, spune Domnul
DUMNEZEU. 15 De asemenea cuvântul DOMNULUI a
venit la mine, spunând: 16 Fiu al omului, iată, eu iau
de la tine dorința ochilor tăi cu o lovitură; totuși să nu
jelești nici să nu plângi, nici să nu îți curgă lacrimile. 17
Abține-te să plângi, să nu jelești pentru morți, leagă-ți
tiara capului tău pe tine și pune-ți sandalele în picioare
și nu [îți] acoperi buzele și nu mânca pâinea oamenilor.
18 Astfel am vorbit poporului dimineața; și seara soția
mea a murit; iar eu am făcut dimineața precum mi se
poruncise. 19 Și poporul mi-a spus: Nu ne vei spune ce
[sunt] aceste [lucruri] pentru noi, pe care [astfel] le faci?
20 Atunci le-am răspuns: Cuvântul DOMNULUI a venit
la mine, spunând: 21 Vorbește casei lui Israel: Astfel
spune Domnul DUMNEZEU: Iată, voi spurca sanctuarul
meu, maiestatea puterii voastre, dorința ochilor voștri și
pe aceea de care se îndură sufletul vostru; și fiii voștri și
fiicele voastre, pe care i-ați lăsat vor cădea prin sabie.
22 Și veți face precum eu am făcut: nu [vă] veți acoperi
buzele, nici nu veți mânca pâinea oamenilor. 23 Și
tiarele voastre [vor fi] pe capetele voastre și sandalele
voastre în picioarele voastre; nu veți jeli nici nu veți
plânge; ci veți lâncezi pentru nelegiuirile voastre și veți
jeli unul față de altul. 24 Astfel Ezechiel este un semn
pentru voi: conform cu toate câte el a făcut veți face
voi; și când acest [lucru] va veni, veți cunoaște că eu
[sunt] Domnul DUMNEZEU. 25 De asemenea, tu, fiu al
omului, nu [se va întâmpla aceasta] în ziua când voi lua
de la ei puterea lor, bucuria gloriei lor, dorința ochilor
lor și spre ce își îndreaptă mințile, pe fiii lor și pe fiicele
lor, 26 [Că] cel care scapă în acea zi va veni la tine,
pentru a [te] face să auzi [aceasta] cu urechile [tale]?
27 În acea zi gura ta va fi deschisă spre cel scăpat și
vei vorbi și nu vei mai fi mut; și vei fi un semn pentru ei;
iar ei vor cunoaște că eu [sunt] DOMNUL.

25 Cuvântul DOMNULUI a venit din nou la mine,
spunând: 2 Fiu al omului, îndreaptă-ți fața
împotriva amoniților și profețește împotriva lor; 3
Și spune amoniților: Ascultați cuvântul Domnului
DUMNEZEU: Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Pentru
că ai spus: Aha, împotriva sanctuarului meu, când
acesta a fost spurcat; și împotriva țării lui Israel, când a
fost pustiită; și împotriva casei lui Iuda, când au mers
în captivitate; 4 Iată, de aceea te voi da în stăpânirea
oamenilor din est și ei își vor pune palatele lor în tine
și își vor face locuințele în tine; vor mânca rodul tău
și vor bea laptele tău. 5 Și voi face Raba un grajd
pentru cămile și pe amoniți o stână pentru turme; și veți
cunoaște că eu [sunt] DOMNUL. 6 Fiindcă astfel spune
Domnul DUMNEZEU: Pentru că ai bătut din palme
și ai tropăit din picioare și te-ai bucurat în inimă cu
tot disprețul împotriva țării lui Israel; 7 Iată, de aceea
îmi voi întinde mâna asupra ta și te voi da ca pradă
păgânilor; și te voi stârpi dintre popoare și te voi face să
pieri dintre țări; te voi nimici; și vei cunoaște că eu [sunt]
DOMNUL. 8 Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Pentru
că Moabul și Seirul spun: Iată, casa lui Iuda [este] ca a
tuturor păgânilor; 9 De aceea, iată, voi deschide latura
Moabului dinspre cetăți, dinspre cetățile lui [care sunt]
la granițele lui, gloria țării: Bet-Ieșimot, Baal-Meon și
Chiriataim, 10 Pentru oamenii din est, cu amoniții și le-
[o] voi da lor în stăpânire, ca amoniții să nu mai fie
amintiți printre națiuni. 11 Și voi face judecăți asupra
Moabului; și ei vor cunoaște că eu [sunt] DOMNUL. 12
Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Pentru că Edomul
s-a purtat împotriva casei lui Iuda răzbunându-se și
a ofensat foarte mult și s-a răzbunat asupra lor; 13
De aceea astfel spune Domnul DUMNEZEU: Îmi voi
întinde de asemenea mâna asupra Edomului și voi
stârpi pe om și pe animal din el; și îl voi face pustiu de
la Teman; și cei din Dedan vor cădea prin sabie. 14 Și
voi împlini răzbunarea mea asupra Edomului prin mâna
poporului meu Israel; și ei vor face în Edom conform cu
mânia mea și conform cu furia mea; și vor cunoaște
răzbunarea mea, spune Domnul DUMNEZEU. 15 Astfel
spune Domnul DUMNEZEU: Pentru că filistenii s-
au purtat cu răzbunare și s-au răzbunat cu o inimă
disprețuitoare, pentru a [o] nimici din [cauza] urii vechi;
16 De aceea astfel spune Domnul DUMNEZEU: Iată,
îmi voi întinde mâna asupra filistenilor și voi stârpi pe
cheretiți și voi nimici rămășița de pe coasta mării. 17
Și voi aduce mare răzbunare asupra lor cu mustrări
furioase; și vor cunoaște că eu [sunt] DOMNUL, când
voi împlini răzbunarea mea asupra lor.

26 Și s-a întâmplat în al unsprezecelea an, în [ziua]
întâi a lunii, [că] a venit cuvântul DOMNULUI
la mine, spunând: 2 Fiu al omului, pentru că Tirul a

spus împotriva Ierusalimului: Aha, el [care era] porțile
popoarelor, este frânt, s-a întors la mine; eu voi fi
umplut, [acum] el este pustiit; 3 De aceea astfel spune
Domnul DUMNEZEU: Iată, eu [sunt] împotriva ta, Tirule,
și voi face multe națiuni să se ridice împotriva ta,
precum marea face ca valurile ei să se ridice. 4 Și ele
vor distruge zidurile Tirului și îi vor dărâma turnurile;
eu de asemenea voi rade praful de pe el și îl voi
face ca pe vârful unei stânci. 5 Va fi [un loc pentru]
întinderea plaselor în mijlocul mării, pentru că eu am
vorbit [aceasta], spune Domnul DUMNEZEU; și va
deveni o pradă pentru națiuni. 6 Și fiicele lui care
[sunt] în câmp vor fi ucise de sabie; și vor cunoaște
că eu [sunt] DOMNUL. 7 Pentru că astfel spune
Domnul DUMNEZEU: Iată, voi aduce asupra Tirului
pe Nebucadnețar, împăratul Babilonului, un împărat al
împăraților, de la nord, cu cai și cu care și cu călăreți și
cete și mult popor. 8 Cu sabia el va ucide pe fiicele
tale din câmp; și va face o fortificație împotriva ta și
va ridica un val de pământ împotriva ta și va ridica
pavăza împotriva ta. 9 Și va pune mașinăriile lui de
război împotriva zidurilor tale și cu topoarele lui îți va
dărâma turnurile. 10 Din cauza abundenței cailor lui,
țărâna lor te va acoperi; zidurile tale se vor zgudui
la zgomotul călăreților și al roților și al carelor, când
el va intra pe porțile tale, precum oamenii intră într-o
cetate în care este făcută o spărtură. 11 Cu copitele
cailor lui îți va călca toate străzile; va ucide pe poporul
tău cu sabia, iar ale tale garnizoane tari vor coborî
la pământ. 12 Și ei vor jefui din bogățiile tale și vor
prăda marfa ta; și îți vor dărâma zidurile și vor distruge
casele tale plăcute; și îți vor pune pietrele și lemnăria
și țărâna în mijlocul apei. 13 Și voi face să înceteze
zgomotul cântărilor tale; și sunetul harpelor tale nu
va mai fi auzit. 14 Și te voi face ca vârful unei stânci;
vei fi [un loc] pentru întinderea plaselor; nu vei mai fi
construit, pentru că eu DOMNUL am vorbit [aceasta],
spune Domnul DUMNEZEU. 15 Astfel spune Tirului,
Domnul DUMNEZEU: Nu vor tremura insulele la sunetul
căderii tale, când răniții strigă, când se face măcel în
mijlocul tău? 16 Atunci toți prinții mării vor coborî de
pe tronurile lor și își vor pune deoparte robele și se
vor dezbrăca de hainele lor brodate; ei se vor îmbrăca
cu tremurare; vor ședea pe pământ și vor tremura în
[fiecare] moment și vor fi înmărmuriți din [cauza] ta. 17
Și vor înălța o plângere pentru tine și îți vor spune: Cum
ești distrusă, tu [care erai] locuită de marinari, cetatea
renumită, care era puternică pe mare, ea și locuitorii
ei, care făceau ca teroarea lor [să fie] asupra tuturor
celor ce o vizitează! 18 Acum insulele vor tremura în
ziua căderii tale; da, insulele care [sunt] în mare vor
fi tulburate la plecarea ta. 19 Pentru că astfel spune
Domnul DUMNEZEU: Când te voi face o cetate pustiită,
ca pe cetățile nelocuite; când voi aduce adâncul asupra
ta și mari ape te vor acoperi; 20 Când te voi coborî cu
cei care coboară în groapă, cu poporul din vechime și
te voi pune în părțile de jos ale pământului, în locuri
părăsite din vechime, cu cei care coboară în groapă,
ca să nu [mai] fii locuită; și eu voi pune gloria în țara
celor vii; 21 Te voi face o teroare, iar tu nu [vei mai fi];
deși vei fi căutată, totuși nu vei mai fi găsită niciodată,
spune Domnul DUMNEZEU.

27 Cuvântul DOMNULUI a venit din nou la mine,
spunând: 2 Și tu, fiu al omului, înalță o plângere
pentru Tir; 3 Și spune Tirului: Tu, cel care ești situat la
intrarea mării, [care ești] un comerciant pentru popoarele
din multe insule: Astfel spune Domnul DUMNEZEU:
Tirule, tu ai spus: Eu [sunt] de o frumusețe desăvârșită.
4 Granițele tale [sunt] în mijlocul mărilor, constructorii
tăi ți-au desăvârșit frumusețea. 5 Ei ți-au făcut toate
scândurile [pentru corăbii] din brazi de Senir; au luat
cedri din Liban pentru a face catarge pentru tine. 6
[Din] stejarii Basanului ți-au făcut vâslele; ceata de
așuriți ți-au făcut băncile [din] fildeș, [adus] din insulele
Chitimului. 7 In subțire, cu lucrare brodată din Egipt,
era ceea ce tu întindeai pentru a fi pânza ta; albastru și
purpură din insulele Elișei era ceea ce te acoperea. 8
Locuitorii Sidonului și ai Arvadului erau marinarii tăi;
înțelepții tăi Tirule, [care] erau în tine, erau cârmacii
tăi. 9 Bătrânii Ghebalului și [bărbații] lui înțelepți erau
în tine reparându-ți [spărturile] tale; toate corăbiile
mării cu marinarii lor erau în tine pentru a face schimb
cu marfa ta. 10 Cei din Persia și din Lud și din Put
erau în armata ta, bărbații tăi de război; ei își atârnau
scutul și coiful în tine; ei îți dădeau frumusețea. 11
Bărbații Arvadului cu armata ta [erau] pe zidurile tale
de jur împrejur și gamadimii erau în turnurile tale; ei își
atârnau scuturile pe zidurile tale de jur împrejur; ei îți
desăvârșeau frumusețea. 12 Tarsisul [era] comerciantul
tău din cauza mulțimii tuturor [felurilor de] bogății; ei
au făcut comerț în târgurile tale cu argint, fier, cositor
și plumb. 13 Iavanul, Tubalul și Meșecul, ei [erau]
comercianții tăi: ei făceau comerț cu sufletele oamenilor
și vase de aramă în piața ta. 14 Cei din casa Togarmei
făceau comerț în târgurile tale cu cai și călăreți și
catâri. 15 Bărbații Dedanului [erau] comercianții tăi;
multe insule [erau] marfa mâinii tale; ei îți aduceau colți
de fildeș și abanos [ca] dar. 16 Siria [era] comerciantul
tău datorită mulțimii mărfurilor tale; ei făceau schimb în
târgurile tale cu smaralde, purpură și lucrare brodată și
in subțire și corali și agate. 17 Iuda și țara lui Israel
[erau] comercianții tăi; ei făceau comerț în piața ta [cu]
grâu de Minit și Panag și miere și untdelemn și balsam.
18 Damascul [era] comerciantul tău datorită mulțimii
mărfurilor tale, datorită mulțimii tuturor bogățiilor; în vin

din Helbon și lână albă. 19 Dan de asemenea și Iavanul
mergând încoace și încolo făceau schimb în târgurile
tale; fier strălucitor, casie și trestie [mirositoare] erau în
piața ta. 20 Dedanul [era] comerciantul tău în învelitori
prețioase pentru care. 21 Arabia și toți prinții Chedarului
făceau schimb cu tine cu miei și berbeci și capre; cu
acestea [erau] comercianții tăi. 22 Comercianții din
Seba și din Raama [erau] comercianții tăi; ei făceau
schimb în târgurile tale cu cele mai alese dintre toate
mirodeniile și cu toate pietrele prețioase și aur. 23
Haranul și Canehul și Edenul, comercianții Sebei, ai
Așurului [și] ai Chilmadului [erau] comercianții tăi. 24
Aceștia [erau] comercianți cu toate felurile [de lucruri],
cu veșminte albastre și lucrare brodată și cu lăzi cu
haine bogate, legate cu funii și făcute din cedru, printre
mărfurile tale. 25 Corăbiile Tarsisului cântau despre
tine în piața ta; și erai umplut și ai ajuns foarte glorios
în mijlocul mărilor. 26 Vâslașii tăi te-au adus în ape
mari; vântul de est te-a frânt în mijlocul mărilor. 27
Bogățiile tale și târgurile tale, mărfurile tale, marinarii
tăi și cârmacii tăi, reparatorii [spărturilor] tale și cei
care făceau schimb cu mărfurile tale și toți bărbații tăi
de război, care [sunt] în tine și în toată ceata ta, din
mijlocul tău, vor cădea în mijlocul mărilor în ziua ruinării
tale. 28 Împrejurimile se vor zgudui la sunetul strigătului
cârmacilor tăi. 29 Și toți cei ce mânuiesc vâsla, marinarii
[și] toți cârmacii mării vor coborî din corăbiile lor [și] vor
sta în picioare pe uscat; 30 Și vor face ca vocea lor să
fie auzită împotriva ta și vor striga cu amărăciune și își
vor arunca țărână pe capete, se vor tăvăli în cenușă;
31 Și se vor cheli în întregime pentru tine și se vor
încinge cu pânză de sac și vor plânge pentru tine cu
amărăciune a inimii [și] bocet amar. 32 Și în bocetul
lor vor înălța o plângere pentru tine și te vor plânge,
[spunând]: Care [cetate este] ca Tirul, ca acea distrusă
în mijlocul mării? 33 Când mărfurile tale treceau mările,
tu săturai multe popoare; tu ai îmbogățit pe împărații
pământului cu abundența bogățiilor tale și a mărfurilor
tale. 34 În timpul [când] vei fi frânt de mări în adâncurile
apelor, mărfurile tale și toată ceata ta din mijlocul tău,
vor cădea. 35 Toți locuitorii insulelor vor fi înmărmuriți
din [cauza] ta și împărații lor vor fi foarte înspăimântați,
vor fi tulburați în înfățișarea [lor]. 36 Comercianții dintre
popoare te vor șuiera; vei fi o teroare și nu [vei] mai [fi].

28 Cuvântul DOMNULUI a venit din nou la mine,
spunând: 2 Fiu al omului, spune prințului Tirului:
Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Pentru că inima ta
s-a înălțat și tu ai spus: Eu [sunt] Dumnezeu, eu șed [în]
scaunul lui Dumnezeu, în mijlocul mărilor; totuși tu [ești]
om și nu Dumnezeu, deși îți pui inima precum inima lui
Dumnezeu: 3 Iată, tu [ești] mai înțelept decât Daniel; nu
este nicio taină pe care ei să o poată ascunde de tine;
4 Cu înțelepciunea ta și cu înțelegerea ta ți-ai obținut
bogățiile și ai obținut aur și argint în tezaurele tale; 5
Prin înțelepciunea ta cea mare [și] prin comerțul tău ți-ai
înmulțit bogățiile și inima ta s-a înălțat datorită bogățiilor
tale. 6 De aceea astfel spune Domnul DUMNEZEU:
Pentru că ți-ai pus inima ca inima lui Dumnezeu; 7
Iată, de aceea eu voi aduce străini asupra ta, pe cei
[mai] tirani dintre națiuni; și ei își vor scoate săbiile
împotriva frumuseții înțelepciunii tale și îți vor întina
strălucirea. 8 Ei te vor coborî în groapă și vei muri
de moartea [celor care sunt] uciși în mijlocul mărilor.
9 Vei mai spune tu înaintea celui care te ucide: Eu
[sunt] Dumnezeu? Dar tu [vei fi] om și nu Dumnezeu, în
mâna celui care te ucide. 10 Vei muri de moartea celor
necircumciși, prin mâna străinilor, pentru că eu am
vorbit [aceasta], spune Domnul DUMNEZEU. 11 Mai
mult, cuvântul DOMNULUI a venit la mine, spunând:
12 Fiu al omului, înalță o plângere asupra împăratului
Tirului și spune-i: Astfel spune Domnul DUMNEZEU:
Tu sigilezi măsura [desăvârșirii], plin de înțelepciune și
desăvârșit în frumusețe. 13 Tu erai în Eden grădina lui
Dumnezeu; fiecare piatră prețioasă [era] acoperitoarea
ta: sardonixul, topazul și diamantul, berilul, onixul și
iaspisul, safirul, smaraldul și rubinul și aurul; măiestria
tamburinelor tale și a fluierelor tale era pregătită în tine
în ziua când ai fost creat. 14 Tu [ești] heruvimul uns
care acoperă; și eu te-am pus [astfel]; erai pe muntele
cel sfânt al lui Dumnezeu; ai umblat în sus și în jos prin
mijlocul pietrelor de foc. 15 Tu [erai] desăvârșit în căile
tale din ziua când ai fost creat, până când nelegiuire
a fost găsită în tine. 16 Prin mulțimea mărfurilor tale,
ei ți-au umplut mijlocul cu violență și tu ai păcătuit;
de aceea ca pângărit te voi arunca de pe muntele
lui Dumnezeu; și te voi nimici, pe tine heruvim care
acoperă, din mijlocul pietrelor de foc. 17 Inima ta a
fost înălțată din cauza frumuseții tale; tu ți-ai corupt
înțelepciunea datorită strălucirii tale; te voi arunca la
pământ, te voi întinde înaintea împăraților ca ei să
te privească. 18 Tu ai spurcat sanctuarele tale prin
mulțimea nelegiuirilor tale, prin nelegiuirea comerțului
tău; de aceea voi scoate un foc din mijlocul tău, acesta
te va mistui și te voi preface în cenușă pe pământ
înaintea ochilor tuturor celor care te privesc. 19 Toți
cei care te cunosc între popoare vor fi înmărmuriți din
[cauza] ta; vei fi o teroare și niciodată nu [vei] mai
[fi]. 20 Din nou, cuvântul DOMNULUI a venit la mine,
spunând: 21 Fiu al omului, îndreaptă-ți fața împotriva
Sidonului și profețește împotriva lui, 22 Și spune: Astfel
spune Domnul DUMNEZEU: Iată, eu [sunt] împotriva
ta, Sidonule; și voi fi glorificat în mijlocul tău; și ei
vor cunoaște că eu [sunt] DOMNUL, când voi fi făcut
judecăți în el și voi fi sfințit în el. 23 Fiindcă voi trimite
ciumă în el și sânge pe străzile lui; și răniții vor cădea

în mijlocul lui prin sabia [care va fi] asupra lui de fiecare
parte; și ei vor cunoaște că eu [sunt] DOMNUL. 24 Și
nu va mai fi niciun spin înțepător pentru casa lui Israel,
nici [vreun] mărăcine apăsător dintre toți cei [care sunt]
în jurul lor, care îi disprețuiau; și ei vor cunoaște că eu
[sunt] Domnul DUMNEZEU. 25 Astfel spune Domnul
DUMNEZEU: După ce voi fi adunat casa lui Israel dintre
popoarele între care sunt împrăștiați și voi fi sfințit în ei
înaintea ochilor păgânilor, atunci vor locui în țara lor pe
care am dat-o servitorului meu Iacob. 26 Și vor locui
în ea, în siguranță, și vor construi case și vor sădi vii;
da, vor locui cu încredere, după ce îmi voi fi împlinit
judecățile asupra tuturor celor care îi disprețuiesc de jur
împrejurul lor; și vor cunoaște că eu [sunt] DOMNUL
Dumnezeul lor.

29 În anul al zecelea, în [luna] a zecea, în a
douăsprezecea [zi] a lunii, cuvântul DOMNULUI a
venit la mine, spunând: 2 Fiu al omului, îndreaptă-ți fața
împotriva lui Faraon, împăratul Egiptului, și profețește
împotriva lui și împotriva întregului Egipt. 3 Vorbește
și spune: Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Iată,
eu [sunt] împotriva ta, Faraon, împărat al Egiptului,
dragonul cel mare care stă întins în mijlocul râurilor lui,
care a spus: Râul meu [este] al meu și eu [l]-am făcut
pentru mine însumi. 4 Dar eu îți voi pune cârlige în
fălci și voi face ca peștii din râurile tale să se lipească
de solzii tăi și te voi scoate din mijlocul râurilor tale
și toți peștii râurilor tale se vor lipi de solzii tăi. 5 Și
te voi lăsa [aruncat] în pustie, pe tine și pe toți peștii
râurilor tale; vei cădea peste câmpurile deschise; nu
vei fi strâns, nici adunat; te-am dat ca mâncare fiarelor
câmpului și păsărilor cerului. 6 Și toți locuitorii Egiptului
vor cunoaște că eu [sunt] DOMNUL, pentru că ei au
fost un toiag de trestie pentru casa lui Israel. 7 Când
te-au apucat de mână, tu [te]-ai frânt și le-ai sfâșiat
tot umărul; și când s-au rezemat de tine, te-ai frânt și
ai făcut toate coapsele lor să rămână nemișcate. 8
De aceea astfel spune Domnul DUMNEZEU: Iată, voi
aduce o sabie asupra ta și voi stârpi din tine pe om și
pe animal. 9 Și țara Egiptului va fi pustiită și goală; și ei
vor cunoaște că eu [sunt] DOMNUL, pentru că el a
spus: Râul [este] al meu și eu [l]-am făcut. 10 Iată, de
aceea eu [sunt] împotriva ta și împotriva râurilor tale și
voi face țara Egiptului în întregime risipită [și] pustiită,
de la turnul din Siene până la granița Etiopiei. 11 Nici
picior de om nu va trece prin ea, nici picior de animal
nu va trece prin ea, nici nu va fi locuită patruzeci de
ani. 12 Și voi face țara Egiptului o pustietate în mijlocul
țărilor pustiite, iar cetățile ei printre cetățile risipite vor fi
pustiite patruzeci de ani; și îi voi împrăștia pe egipteni
printre națiuni și îi voi risipi prin țări. 13 Totuși astfel
spune Domnul DUMNEZEU: La sfârșitul a patruzeci de
ani voi aduna pe egipteni dintre popoarele unde au fost
împrăștiați; 14 Și voi întoarce înapoi pe captivii Egiptului
și îi voi face să se întoarcă [în] țara Patros, în țara
locuinței lor; și vor fi acolo o împărăție înjosită. 15 Va fi
cea mai înjosită dintre împărății; nu se va mai înălța
deasupra națiunilor; fiindcă îi voi micșora, ca să nu mai
conducă peste națiuni. 16 Și nu va mai fi încrederea
casei lui Israel, care [le] aduce nelegiuirea în amintire,
când se vor uita după ei; ci ei vor cunoaște că eu [sunt]
Domnul DUMNEZEU. 17 Și s-a întâmplat în al douăzeci
și șaptelea an, în [luna] întâi, în [ziua] întâi a lunii, că a
venit cuvântul DOMNULUI la mine, spunând: 18 Fiu al
omului, Nebucadnețar, împăratul Babilonului, a făcut ca
armata lui să servească un mare serviciu împotriva
Tirului; fiecare cap [a fost] chelit și fiecare umăr jupuit;
totuși el nu a avut plată, nici armata lui, pentru Tir,
pentru serviciul pe care l-a servit împotriva lui; 19
De aceea astfel spune Domnul DUMNEZEU: Iată,
eu voi da țara Egiptului lui Nebucadnețar, împăratul
Babilonului; și el îi va lua mulțimea și îi va lua jaful și îi
va lua prada; și aceasta va fi plata pentru armata lui.
20 I-am dat țara Egiptului [pentru] munca lui cu care a
servit împotriva acestuia, deoarece ei au lucrat pentru
mine, spune Domnul DUMNEZEU. 21 În acea zi voi
face cornul casei lui Israel să înmugurească și îți voi da
deschiderea gurii în mijlocul lor; și ei vor cunoaște că
eu [sunt] DOMNUL.

30 Cuvântul DOMNULUI a venit din nou la mine,
spunând: 2 Fiu al omului, profețește și spune:
Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Urlați: Vai ce zi!
3 Pentru că ziua [este] aproape, chiar ziua DOMNULUI
[este] aproape, o zi noroasă; va fi timpul păgânilor. 4
Și sabia va veni asupra Egiptului și mare durere va
fi în Etiopia, când cei uciși vor cădea în Egipt și ei
vor lua mulțimea lui și temeliile lui vor fi dărâmate. 5
Etiopia și Libia și Lidia și tot poporul amestecat și Cub
și bărbații țării care este în alianță, vor cădea cu ei prin
sabie. 6 Astfel spune DOMNUL: De asemenea cei
care sprijină Egiptul vor cădea; și mândria puterii lui
va coborî; din turnul de la Siene vor cădea în el prin
sabie, spune Domnul DUMNEZEU. 7 Și vor fi pustiiți în
mijlocul țărilor [care sunt] pustiite, iar cetățile lui vor fi în
mijlocul cetăților [care sunt] risipite. 8 Și vor cunoaște
că eu [sunt] DOMNUL, când voi fi pus un foc în Egipt
și [când] toți care îl ajută vor fi nimiciți. 9 În acea zi
vor ieși mesageri dinaintea mea, în corăbii, pentru a
înspăimânta pe etiopienii cei nepăsători; și mare durere
va veni asupra lor, ca în ziua Egiptului, pentru că, iată,
vine. 10 Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Voi face de
asemenea mulțimea Egiptului să înceteze prin mâna lui
Nebucadnețar, împăratul Babilonului. 11 El și poporul
lui împreună cu el, tiranii națiunilor, vor fi aduși ca

să distrugă țara; și ei își vor scoate săbiile împotriva
Egiptului și vor umple țara cu cei uciși. 12 Și voi usca
râurile și voi vinde țara în mâna celor stricați; și voi
risipi țara și tot ce este în ea, prin mâna străinilor; eu
DOMNUL am vorbit [aceasta.] 13 Astfel spune Domnul
DUMNEZEU: Voi distruge de asemenea idolii și voi
face să înceteze chipurile [lor] din Nof; și nu va mai fi
prinț din țara Egiptului; și voi pune frică în țara Egiptului.
14 Și voi pustii Patrosul și voi pune foc în Țoan și voi
face judecăți în No. 15 Și îmi voi turna furia asupra
Sinului, tăria Egiptului; și voi stârpi mulțimea din No. 16
Și voi pune un foc în Egipt; Sinul va avea mare durere
și No va fi sfâșiat în două și zilnic Noful [va avea]
strâmtorări. 17 Tinerii din Aven și din Pi-Beset vor cădea
prin sabie; iar aceste [cetăți] vor merge în captivitate.
18 La Tahpanes de asemenea se va întuneca ziua când
voi sfărâma acolo jugurile Egiptului; și fastul tăriei lui va
înceta în el; cât despre el, un nor îl va acoperi, iar fiicele
lui vor merge în captivitate. 19 Astfel voi face judecăți
în Egipt; și vor cunoaște că eu [sunt] DOMNUL. 20 Și
s-a întâmplat în al unsprezecelea an, în [luna] întâi, în
[ziua] a șaptea a lunii, [că] a venit la mine cuvântul
DOMNULUI, spunând: 21 Fiu al omului, eu am frânt
brațul lui Faraon, împăratul Egiptului; și, iată, acesta
nu va fi legat pentru a se vindeca, pentru a-i pune un
bandaj ca să îl lege, pentru a-l face tare să țină sabia.
22 De aceea astfel spune Domnul DUMNEZEU: Iată,
eu [sunt] împotriva lui Faraon, împăratul Egiptului; și îi
voi frânge brațele, cel tare și pe cel frânt; și voi face
să cadă sabia din mâna lui. 23 Și voi împrăștia pe
egipteni printre națiuni și îi voi risipi prin țări. 24 Și voi
întări brațele împăratului Babilonului și voi pune sabia
mea în mâna lui; dar voi frânge brațele lui Faraon, iar
el va geme înaintea lui cu gemetele [omului] rănit de
moarte. 25 Dar voi întări brațele împăratului Babilonului,
iar brațele lui Faraon vor cădea; și vor cunoaște că eu
[sunt] DOMNUL, când voi pune sabia mea în mâna
împăratului Babilonului și el o va întinde asupra țării
Egiptului. 26 Și voi împrăștia pe egipteni printre națiuni
și îi voi risipi prin țări; și vor cunoaște că eu [sunt]
DOMNUL.

31 Și s-a întâmplat [că], în al unsprezecelea an,
în [luna] a treia, în [ziua] întâi a lunii, cuvântul
DOMNULUI a venit la mine, spunând: 2 Fiu al omului,
vorbește lui Faraon, împăratul Egiptului, și mulțimii lui:
Ca cine ești tu în măreția ta? 3 Iată, asirianul [era] un
cedru în Liban cu crengi frumoase și frunziș umbros
și de o statură înaltă; și vârful lui era printre ramurile
dese. 4 Apele îl făceau mare, adâncul l-a înălțat sus cu
râurile lui curgând de jur împrejurul plantelor lui și își
trimitea râulețele la toți copacii câmpului. 5 De aceea
înălțimea lui era înălțată deasupra tuturor copacilor
câmpului și ramurile lui erau înmulțite și crengile lui s-
au lungit datorită mulțimii apelor, când creștea repede.
6 Toate păsările cerului își făceau cuiburile în ramurile
lui; și sub crengile lui toate fiarele câmpului își năștеau
puii și la umbra lui locuiau toate națiunile mari. 7 Astfel
era el frumos în măreția lui, în lungimea crengilor lui,
pentru că rădăcina lui era lângă ape mari. 8 Cedrii
din grădina lui Dumnezeu nu puteau să îl ascundă;
brazii nu erau asemenea ramurilor lui și castanii nu
erau precum crengile lui; nici vreun copac din grădina
lui Dumnezeu nu îi era asemenea în frumusețea lui.
9 Eu îl făcusem frumos prin mulțimea crengilor lui;
astfel încât toți copacii Edenului care [erau] în grădina
lui Dumnezeu, îl invidiau. 10 De aceea, astfel spune
Domnul DUMNEZEU: Pentru că te-ai înălțat în înălțime
și el și-a crescut repede vârful printre ramurile dese și
inima lui s-a înălțat în înălțimea lui; 11 Eu de aceea l-
am dat în mâna celui puternic dintre păgâni; el într-
adevăr va avea de a face cu el: l-am alungat pentru
stricăciunea lui. 12 Și străinii, tiranii națiunilor, l-au
stârpit și l-au părăsit; crengile lui au căzut pe munți
și în toate văile și ramurile lui sunt rupte prin toate
râurile țării; și toate popoarele pământului au coborât
de la umbra lui și l-au părăsit. 13 Peste ruina lui toate
păsările cerului vor rămâne și toate fiarele câmpului vor
fi peste crengile lui; 14 Ca niciunul dintre toți copacii de
lângă ape să nu se înalțe pe ei înșiși pentru înălțimea
lor, nici să nu își crească repede vârful printre ramurile
dese, nici copacii lor să nu stea drepți în înălțimea
lor, toți care beau apă, pentru că toți sunt dați morții,
în părțile de jos ale pământului, în mijlocul copiilor
oamenilor, cu cei care coboară în groapă. 15 Astfel
spune Domnul DUMNEZEU: În ziua când el a coborât
în mormânt eu am pus să se facă o jelire; am acoperit
adâncul pentru el și am oprit potopurile lui și apele cele
mari au fost oprite; și am făcut Libanul să jelească
pentru el și toți copacii câmpului s-au topit pentru el.
(Sheol h7585) 16 Am făcut națiunile să se zguduie la
sunetul căderii lui, când l-am aruncat jos în iad cu cei
care coboară în groapă; și toți copacii Edenului, cei
mai aleși și cei mai buni ai Libanului, toți cei care beau
apă, vor fi mângâiați în părțile de jos ale pământului.
(Sheol h7585) 17 Ei de asemenea au coborât cu el în
iad la cei uciși cu sabia; și [cei care erau] brațul lui,
[care] locuiau sub umbra lui în mijlocul păgânilor. (Sheol
h7585) 18 Astfel, cu cine ești tu asemenea în glorie și în
măreție printre copacii Edenului? Totuși vei fi coborât
cu copacii Edenului în părțile de jos ale pământului; te
vei culca în mijlocul celor necircumcișii, cu cei uciși de
sabie. Acesta [este] Faraon și toată mulțimea lui, spune
Domnul DUMNEZEU.

32 Și s-a întâmplat [că], în al doisprezecelea an,
în luna a douăsprezecea, în [ziua] întâia a lunii,
cuvântul DOMNULUI a venit la mine, spunând: **2** Fiu
al omului, înalță o plângere pentru Faraon, împăratul
Egiptului, și spune-i: Ești asemenea unui leu tânăr al
națiunilor și ca o balenă în mări; și înaintai cu râurile
tale și tulburai apele cu picioarele tale și le murdăreai
râurile. **3** Astfel spune Domnul DUMNEZEU: De aceea
îmi voi întinde plasa peste tine cu o ceată de multe
popoare și ele te vor trage în plasa mea. **4** Atunci te
voi lăsa pe pământ, te voi arunca în câmp deschis și
voi face toate păsările cerului să rămână pe tine și voi
sătura fiarele întregului pământ cu tine. **5** Și voi pune
carnea ta pe munți și voi umple văile cu înălțimea ta. **6**
De asemenea voi uda cu sângele tău, până la munți,
țara în care înoți; și râurile vor fi pline de tine. **7** Și când
te voi stinge, voi acoperi cerul și îi voi întuneca stelele;
voi acoperi soarele cu un nor și luna nu își va da
lumina. **8** Pe toți luminătorii strălucitori ai cerului îi voi
întuneca deasupra ta și voi pune întuneric peste țara
ta, spune Domnul DUMNEZEU. **9** De asemenea voi
chinui inimile multor popoare, când voi aduce nimicirea
ta printre națiuni, în țările pe care nu le-ai cunoscut.
10 Da, voi face pe multe popoare să fie uimite de
[starea] ta și împărații lor vor fi groaznic înfricoșați
din cauza ta, când îmi voi învârti sabia înaintea lor;
și vor tremura în [fiecare] clipă, fiecare om pentru
viața lui, în ziua căderii tale. **11** Pentru că astfel spune
Domnul DUMNEZEU: Sabia împăratului Babilonului
va veni asupra ta. **12** Prin săbiile celor puternici voi
face mulțimea ta să cadă, pe tiranii națiunilor, pe toți;
și vor prăda fastul Egiptului și toată mulțimea lui va fi
nimicită. **13** Și voi nimici toate animalele lui de lângă
apele cele mari; nici picior de om nu le va mai tulbura,
nici copitele animalelor nu le vor tulbura. **14** Atunci le
voi adânci apele și voi face râurile lor să curgă precum
untdelemnul, spune Domnul DUMNEZEU. **15** Când
voi pustii țara Egiptului, iar țara va fi lipsită de ceea
ce o umplea, când voi lovi pe toți cei care locuiesc
în ea, atunci vor cunoaște că eu [sunt] DOMNUL.
16 Aceasta [este] plângerea cu care îl vor plânge;
fiicele națiunilor îl vor plânge; vor plânge pentru el,
pentru Egipt și pentru toată mulțimea lui, spune Domnul
DUMNEZEU. **17** S-a întâmplat de asemenea [că], în
al doisprezecelea an, în a cincisprezecea [zi] a lunii,
cuvântul DOMNULUI a venit la mine, spunând: **18** Fiu
al omului, bocește pentru mulțimea Egiptului și aruncă-
le jos, pe ea și pe fiicele națiunilor faimoase, în părțile
de jos ale pământului, cu cei ce coboară în groapă. **19**
Pe cine întreci tu în frumusețe? Coboară și culcă-te cu
cei necircumciși. **20** Ei vor cădea în mijlocul celor uciși
de sabie; ea este dată sabiei; trageți-o afară, pe ea
și toate mulțimile ei. **21** Cei tari printre puternici vor
vorbi cu el din mijlocul iadului cu cei care îl ajută; ei au
coborât, zac necircumciși, uciși de sabie. **(Sheol h7585)**
22 Așurul [este] acolo și toată ceata lui; mormintele lor
[sunt] în jurul său; cu toți cei uciși, căzuți prin sabie;
23 Al căror morminte sunt puse în laturile gropii, iar
ceata lui este de jur împrejurul mormântului său; cu
toții uciși, căzuți prin sabie, care cauzau teroarea în
țara celor vii. **24** Acolo [este] Elamul și toată mulțimea
lui de jur împrejurul mormântului său, cu toții uciși,
căzuți prin sabie; care au coborât necircumciși în părțile
de jos ale pământului, care aduceau teroarea lor în
țara celor vii; totuși ei și-au purtat rușinea cu cei care
coboară în groapă. **25** Ei i-au pus un pat în mijlocul
celor uciși cu toată mulțimea lui; mormintele lor [sunt]
de jur împrejurul lui; cu toții necircumciși, uciși de sabie;
deși groaza de ei a cuprins țara celor vii, totuși și-
au purtat rușinea cu cei care coboară în groapă; el
este pus în mijlocul celor uciși. **26** Acolo [este] Meșec,
Tubal și toată mulțimea lui, mormintele lor [sunt] de jur
împrejurul lui; cu toții necircumciși, uciși de sabie, deși
groaza de ei a cuprins țara celor vii. **27** Și nu se vor
culca cu cei puternici, căzuți dintre cei necircumciși,
care au coborât în iad cu armele lor de război; și ei
și-au pus săbiile sub capetele lor, dar nelegiuirile lor
vor fi asupra oaselor lor, deși [ei erau] groaza celor
puternici în țara celor vii. **(Sheol h7585)** **28** Da, vei fi frânt
în mijlocul celor necircumciși și te vei culca cu cei uciși
cu sabia. **29** Acolo [este] Edomul, împărații lui și toți
prinții lui, care cu puterea lor, sunt puși lângă cei uciși
de sabie; se vor culca împreună cu cei necircumciși și
cu cei care coboară în groapă. **30** Acolo [sunt] prinții
nordului, cu toții, și toți sidonienii care au coborât cu cei
uciși; cu groaza lor ei sunt rușinați de puterea lor, și zac
necircumciși cu cei uciși de sabie și își poartă rușinea
cu cei care coboară în groapă. **31** Faraon îi va vedea și
va fi mângâiat pentru toată mulțimea lui, Faraon și toată
armata lui, uciși de sabie, spune Domnul DUMNEZEU.
32 Pentru că am adus groaza mea în țara celor vii; și el
se va culca în mijlocul celor necircumciși, cu cei uciși
de sabie, Faraon și toată mulțimea lui, spune Domnul
DUMNEZEU.

33 Din nou cuvântul DOMNULUI a venit la mine,
spunând: **2** Fiu al omului, vorbește copiilor
poporului tău și spune-le: Când voi aduce sabia asupra
vreunei țări, dacă poporul țării ia un om din ținuturile
lor și îl rânduiește ca paznicul lor, **3** Dacă atunci când
el vede sabia venind asupra țării, sună din trâmbiță
și avertizează poporul; **4** Atunci oricine aude sunetul
trâmbiței și nu acceptă avertizarea, dacă sabia vine
și îl ia, sângele lui va fi asupra capului său. **5** El a
auzit sunetul trâmbiței și nu a acceptat avertizarea,
sângele lui va fi asupra lui. Dar cel care acceptă

avertizarea îşi va scăpa sufletul. 6 Dar dacă paznicul
vede sabia venind şi nu sună din trâmbiţă şi poporul nu
este avertizat; dacă sabia vine şi ia [vreo] persoană
dintre ei, el este luat în nelegiuirea lui; dar sângele
lui îl voi cere din mâna paznicului. 7 Astfel tu, fiu al
omului, te-am pus paznic pentru casa lui Israel; de
aceea ascultă cuvântul din gura mea şi avertizează-i
din partea mea. 8 Când spun celui stricat: Tu cel stricat,
vei muri negreşit; dacă nu vorbeşti să îl avertizezi pe cel
stricat de calea lui, acel stricat va muri în nelegiuirea lui;
dar sângele lui îl voi cere din mâna ta. 9 Totuşi, dacă
îl avertizezi pe cel stricat de calea lui, să se întoarcă
de la ea; dacă nu se întoarce de la calea lui, el va
muri în nelegiuirea lui; dar tu ţi-ai scăpat sufletul. 10
De aceea, tu fiu al omului, vorbeşte casei lui Israel:
Astfel să vorbiţi, spunând: Dacă fărădelegile noastre şi
păcatele noastre [sunt] asupra noastră şi noi lâncezim
în ele; cum să trăim atunci? 11 Spune-le: [Precum]
eu trăiesc, spune Domnul DUMNEZEU, nu am nicio
plăcere în moartea celui stricat, ci ca cel stricat să
se întoarcă de la calea lui şi să trăiască; întoarceţi-
vă, întoarceţi-vă de la căile voastre rele, fiindcă de
ce să muriţi casă a lui Israel? 12 De aceea, tu fiu al
omului, spune copiilor poporului tău: Dreptatea celui
drept nu îl va scăpa în ziua fărădelegii lui; cât despre
stricăciunea celui stricat, el nu va cădea prin aceasta în
ziua în care se întoarce de la stricăciunea lui; nici cel
drept nu va fi în stare să trăiască pentru [dreptatea]
lui, în ziua în care păcătuieşte. 13 Când eu voi spune
celui drept, [că] va trăi negreşit; dacă el se încrede
în dreptatea lui şi face nelegiuire, niciuna dintre toate
faptele lui drepte nu va fi amintită; ci pentru nelegiuirea
lui pe care a făcut-o, el va muri pentru aceasta. 14 Din
nou, când spun celui stricat: Vei muri negreşit; dacă se
întoarce de la păcatul lui şi face ceea ce este legiuit
şi drept; 15 [Dacă] cel stricat dă înapoi garanţia, dă
înapoi ceea ce a furat, umblă în statutele vieţii, fără să
facă nelegiuire; va trăi negreşit, nu va muri. 16 Niciunul
din păcatele pe care le-a făcut nu îi va fi amintit; el
a făcut ceea ce este legiuit şi drept; va trăi negreşit.
17 Totuşi copiii poporului tău spun: Calea Domnului
nu este nepărtinitoare; dar cât despre ei, calea lor nu
este nepărtinitoare. 18 Când cel drept se întoarce de
la dreptatea lui şi face nelegiuire, el va muri datorită
acesteia. 19 Dar dacă cel stricat se întoarce de la
stricăciunea lui şi face ceea ce este legiuit şi drept,
el va trăi prin aceasta. 20 Totuşi voi spuneţi: Calea
Domnului nu este nepărtinitoare. Casă a lui Israel, vă
voi judeca pe fiecare, după căile lui. 21 Şi s-a întâmplat
în al doisprezecelea an al captivităţii noastre, în [luna] a
zecea, în a cincea [zi] a lunii, [că] unul care scăpase din
Ierusalim a venit la mine, spunând: Cetatea este lovită.
22 Şi, mâna DOMNULUI fusese asupra mea seara, mai
înainte ca cel care scăpase să vină, şi îmi deschisese
gura, până când a venit el la mine dimineaţa; şi gura
îmi era deschisă şi nu mai eram mut. 23 Atunci cuvântul
DOMNULUI a venit la mine, spunând: 24 Fiu al omului,
cei care locuiesc acele risipituri din ţara lui Israel,
vorbesc, spunând: Avraam a fost unul [singur] şi el
a moştenit ţara; dar noi [suntem] mulţi; ţara ne este
dată ca moştenire. 25 Pentru aceea spune-le: Astfel
spune Domnul DUMNEZEU: Voi mâncaţi cu sânge şi
vă ridicaţi ochii spre idolii voştri şi vărsaţi sânge; şi să
stăpâniţi voi ţara? 26 Vă încredeţi în sabia voastră,
lucraţi urâciune şi, fiecare, pângăriţi pe soţia aproapelui
său; şi să stăpâniţi voi ţara? 27 Spune-le astfel: Astfel
spune Domnul DUMNEZEU: [Precum] eu trăiesc, într-
adevăr cei care [sunt] în risipituri vor cădea prin sabie
şi cel care [este] în câmp deschis îl voi da fiarelor să
fie mâncat şi cei care [sunt] în întărituri şi în peşteri
vor muri de ciumă. 28 Fiindcă voi pustii de tot ţara
şi fastul puterii ei va înceta; şi munţii lui Israel vor fi
pustiiţi, încât nimeni nu va trece prin ei. 29 Atunci vor
cunoaşte că eu [sunt] DOMNUL, după ce voi pustii de
tot ţara datorită tuturor urâciunilor lor pe care le-au
făcut. 30 De asemenea, tu fiu al omului, copiii poporului
tău încă vorbesc împotriva ta lângă ziduri şi la uşile
caselor şi vorbesc unul către altul, fiecare către fratele
său, spunând: Veniţi, vă rog, şi ascultaţi care [este]
cuvântul care iese de la DOMNUL. 31 Şi ei vin la tine
precum poporul vine şi şed înaintea ta [ca] popor al
meu şi ascultă cuvintele tale, dar nu le împlinesc, căci
cu gura lor ei arată multă dragoste, [dar] inima lor
merge după lăcomia lor. 32 Şi, iată, tu [eşti] pentru ei
ca o cântare foarte plăcută a unuia care are o voce
plăcută şi poate cânta bine la un instrument; fiindcă ei
ascultă cuvintele tale, dar nu le împlinesc. 33 Şi când
aceasta se întâmplă (iată, se va întâmpla), atunci vor
cunoaşte că un profet a fost printre ei.

34 Şi cuvântul DOMNULUI a venit la mine, spunând:
2 Fiu al omului, profeţeşte împotriva păstorilor
lui Israel, profeţeşte şi spune-le: Astfel spune Domnul
DUMNEZEU păstorilor: Vai [fie] păstorilor lui Israel care
se pasc pe ei înşişi! Nu ar trebui păstorii să pască
turmele? 3 Voi mâncaţi grăsimea şi vă îmbrăcaţi cu
lâna; le înjunghiaţi pe cele hrănite; [dar] nu paşteţi
turma. 4 Pe cea îmbolnăvită nu aţi întărit-o, nici nu
aţi vindecat pe cea bolnavă, nici nu aţi legat pe cea
zdrobită, nici nu aţi întors pe cea alungată, nici nu
aţi căutat pe cea pierdută; ci cu forţă şi cruzime le-
aţi stăpânit. 5 Şi ele s-au împrăştiat, pentru că nu
[era] păstor; şi au devenit mâncare pentru toate fiarele
câmpului, după ce s-au împrăştiat. 6 Oile mele au
rătăcit pe toţi munţii şi pe fiecare deal înalt; da, turma
mea s-a împrăştiat pe toată faţa pământului şi nimeni

nu a cercetat sau a căutat [după ele]. 7 De aceea, voi
păstorilor, ascultați cuvântul DOMNULUI: 8 [Precum]
eu trăiesc, spune Domnul DUMNEZEU, într-adevăr,
deoarece turma mea a devenit o pradă și turma mea
a devenit mâncare pentru fiecare fiară a câmpului,
deoarece nu [era] păstor, nici păstorii mei nu căutau oile
mele, ci păstorii se păşteau pe ei înşişi şi nu păşteau
turma mea; 9 De aceea, voi păstorilor, ascultați cuvântul
DOMNULUI; 10 Astfel spune Domnul DUMNEZEU:
Iată, eu [sunt] împotriva păstorilor; și voi cere turma
mea din mâna lor și îi voi face să înceteze să mai
pască turma; nici păstorii nu se vor mai paște pe ei
înșiși; fiindcă voi scăpa turma mea din gura lor, ca să
nu fie mâncare pentru ei. 11 Pentru că astfel spune
Domnul DUMNEZEU: Iată, eu, [chiar] eu, deopotrivă
voi cerceta oile mele și le voi căuta. 12 Ca un păstor
care își caută turma în ziua când este printre oile sale
împrăștiate; astfel voi căuta eu oile mele și le voi scăpa
din toate locurile în care s-au împrăștiat în ziua înnorată
și întunecată. 13 Și le voi scoate dintre popoare și le voi
aduna din țări și le voi aduce în propria lor țară și le voi
paște pe munții lui Israel lângă râuri și în toate locurile
locuite ale țării. 14 Le voi paște într-o pășune bună și
pe munții înalți ai lui Israel va fi staulul lor; acolo se vor
culca într-un staul bun și [într]-o pășune grasă vor paște
ele pe munții lui Israel. 15 Eu voi paște turma mea și eu
le voi face să se culce, spune Domnul DUMNEZEU. 16
O voi căuta pe cea pierdută și o voi întoarce pe cea
alungată și o voi lega pe cea zdrobită și o voi întări
pe cea bolnavă; dar voi nimici pe cea grasă și pe cea
tare; le voi paște cu judecată. 17 Și [cât despre] voi,
turma mea, astfel spune Domnul DUMNEZEU: Iată,
judec între vite și vite, între berbeci și țapi. 18 Vi [se
pare] un lucru mic că ați mâncat pășunea cea bună dar
trebuie să călcați cu picioarele voastre ceea ce rămâne
din pășunile voastre? Și ați băut din apele adânci dar
trebuie să murdăriți rămășița cu picioarele voastre? 19
Și [cât despre] turma mea, ele mănâncă ceea ce voi ați
călcat cu picioarele voastre; și beau ceea ce voi ați
murdărit cu picioarele voastre. 20 De aceea astfel le
spune Domnul DUMNEZEU: Iată, eu, [chiar] eu, voi
judeca între vitele grase și între vitele slabe. 21 Pentru
că ați îmbrâncit cu coasta și cu umărul și ați împins
pe toate cele îmbolnăvite cu coarnele voastre, până
le-ați împrăștiat peste tot; 22 De aceea îmi voi salva
turma și ele nu vor mai fi o pradă; și voi judeca între
vite și vite. 23 Și voi ridica un [singur] păstor peste ele
și el le va paște, servitorul meu David; el le va paște și
va fi păstorul lor. 24 Și eu DOMNUL voi fi Dumnezeul
lor și servitorul meu David [va fi] un prinț printre ei;
eu DOMNUL am vorbit [aceasta.] 25 Și eu voi face
un legământ de pace cu ele și voi face să înceteze
fiarele rele din țară; și vor locui în siguranță în pustie
și vor dormi în păduri. 26 Și le voi face pe acestea și
locurile de jur împrejurul dealului meu, o binecuvântare;
și voi face ploaia să cadă la timpul ei; vor fi ploi de
binecuvântare. 27 Și pomul de pe câmp își va da rodul
și pământul își va da venitul și vor fi în siguranță în
țara lor și vor cunoaște că eu [sunt] DOMNUL, după ce
voi fi sfărâmat legăturile jugului lor și îi voi fi eliberat
din mâna celor ce se serveau de ei. 28 Și nu vor mai
fi o pradă păgânilor, nici fiarele pământului nu îi vor
[mai] mânca; ci vor locui în siguranță și nimeni nu [îi] va
înspăimânta. 29 Și le voi ridica o plantă de renume
și nu vor mai fi mistuiți de foame în țară, nici nu vor
mai purta rușinea păgânilor. 30 Astfel ei vor cunoaște
că eu DOMNUL Dumnezeul lor [sunt] cu ei și [că]
ei, casa lui Israel, [sunt] poporul meu, spune Domnul
DUMNEZEU. 31 Și voi turma mea, turma pășunii mele,
[sunteți] oameni, [iar] eu [sunt] Dumnezeul vostru,
spune Domnul DUMNEZEU.

35 Mai mult, cuvântul DOMNULUI a venit la mine,
spunând: 2 Fiu al omului, îndreaptă-ți fața
împotriva muntelui Seir și profețește împotriva lui, 3
Și spune-i: Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Iată,
munte al Seirului, [sunt] împotriva ta și îmi voi întinde
mâna împotriva ta și te voi pustii de tot. 4 Voi risipi
cetățile tale și vei fi pustiit și vei cunoaște că eu [sunt]
DOMNUL. 5 Pentru că ai avut o ură continuă și ai vărsat
[sângele] copiilor lui Israel prin forța sabiei în timpul
nenorocirii lor, în timpul [când] nelegiuirea [lor a luat]
sfârșit; 6 De aceea, [precum] eu trăiesc, spune Domnul
DUMNEZEU, te voi pregăti pentru sânge și sângele te
va urmări, pentru că nu ai urât sângele, sângele te va
urmări. 7 Astfel, voi pustii de tot muntele Seir și voi
stârpi din el pe cel care iese și pe cel care se întoarce.
8 Și îi voi umple munții cu [oamenii] lui uciși; pe dealurile
tale și în văile tale și în toate râurile tale vor cădea cei
uciși cu sabia. 9 Te voi face pustiiri continue și cetățile
tale nu se vor întoarce, și veți cunoaște că eu [sunt]
DOMNUL. 10 Pentru că ai spus: Aceste două națiuni și
aceste două țări vor fi ale mele și noi îl vom stăpâni;
deși DOMNUL era acolo; 11 De aceea, [precum] eu
trăiesc, spune Domnul DUMNEZEU, voi face întocmai
conform mâniei tale și conform invidiei tale pe care le-ai
folosit din ura ta împotriva lor; și mă voi face cunoscut
printre ei, după ce te voi fi judecat. 12 Și vei cunoaște
că eu [sunt] DOMNUL [și că] am auzit toate blasfemiile
tale pe care le-ai vorbit împotriva munților lui Israel,
spunând: Sunt pustiiți, ne sunt dați spre mistuire. 13
Astfel, cu gura voastră v-ați făcut împotriva mea și v-ați
înmulțit cuvintele împotriva mea; eu [le-]am auzit. 14
Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Când tot pământul
se bucură, pe tine te voi face o pustiire. 15 Precum
te-ai bucurat la moștenirea casei lui Israel, deoarece

aceasta a fost pustiită, astfel îți voi face ție, vei fi pustiit,
munte al Seirului și toată Idumeea, în întregime; și vor
cunoaște că eu [sunt] DOMNUL.

36 De asemenea tu, fiu al omului, profețește
munților lui Israel și spune: Munți ai lui Israel,
ascultați cuvântul DOMNULUI; 2 Astfel spune Domnul
DUMNEZEU: Pentru că dușmanul a spus împotriva
voastră: Aha, chiar [și] înălțimile cele vechi sunt în
stăpânirea noastră; 3 De aceea profețește și spune:
Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Deoarece ei [v]-
au pustiit și v-au înghițit de fiecare parte, ca să
fiți o stăpânire pentru rămășița păgânilor și sunteți
luați pe buzele vorbăreților și [sunteți] o dezonoare
a poporului; 4 De aceea munți ai lui Israel, ascultați
cuvântul Domnului DUMNEZEU; Astfel spune Domnul
DUMNEZEU munților și dealurilor, râurilor și văilor,
risipirilor pustiite și cetăților părăsite, care au devenit
o pradă și derâdere pentru rămășița păgânilor de jur
împrejur; 5 De aceea astfel spune Domnul DUMNEZEU:
Cu adevărat în focul geloziei mele am vorbit împotriva
rămășiței păgânilor și împotriva întregii Idumeea, care
și-au rânduit țara mea în stăpânirea lor cu bucuria
întregii [lor] inimi, cu minți disprețuitoare, pentru a o
lepăda ca pradă. 6 Profețește de aceea referitor la
țara lui Israel și spune munților și dealurilor, râurilor
și văilor: Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Iată, am
vorbit în gelozia mea și în furia mea, pentru că ați purtat
rușinea păgânilor; 7 De aceea astfel spune Domnul
DUMNEZEU: Mi-am ridicat mâna: Cu adevărat, păgânii
care [sunt] în jurul vostru își vor purta rușinea lor. 8 Dar
voi, munți ai lui Israel, veți da ramurile voastre și veți
aduce rodul vostru poporului meu Israel, pentru că sunt
aproape să vină. 9 Căci, iată, eu [sunt] pentru voi și
mă voi întoarce la voi și veți fi arați și semănați; 10 Și
voi înmulți oamenii pe voi, toată casa lui Israel, [da]
toată; și cetățile vor fi locuite și risipirile vor fi zidite;
11 Și voi înmulți oameni și animale pe voi; și se vor
înmulți și vor aduce rod; și vă voi așeza după stările
voastre din vechime și [vă] voi face mai bine decât
la începuturile voastre; și veți cunoaște că eu [sunt]
DOMNUL. 12 Da, voi face pe oameni să umble pe
voi, poporul meu Israel; și ei te vor avea în stăpânire
și tu vei fi moștenirea lor și nu îi vei mai văduvi, de
acum înainte, [de oameni]. 13 Astfel spune Domnul
DUMNEZEU: Pentru că ei vă spun: Tu [ești o țară care]
mănâncă pe oameni și ți-ai văduvit națiunile; 14 De
aceea nu vei mai mânca oameni, nici nu îți vei mai
văduvi națiunile, spune Domnul DUMNEZEU. 15 Nici
nu voi mai face [pe oameni] să audă în tine rușinea
păgânilor, nici nu vei mai purta ocara popoarelor, nici
nu vei mai face națiunile tale să cadă, spune Domnul
DUMNEZEU. 16 Mai mult, cuvântul DOMNULUI a
venit la mine, spunând, 17 Fiu al omului, când casa
lui Israel locuia în țara lor, ei au pângărit-o prin calea
lor și prin facerile lor; calea lor a fost înaintea mea ca
necurăția unei femei [pusă] deoparte. 18 Pentru aceea
mi-am turnat furia asupra lor pentru sângele pe care
l-au vărsat peste țară și pentru idolii lor [cu care] au
murdărit-o; 19 Și i-am împrăștiat printre păgâni și ei au
fost risipiți prin țări; conform cu calea lor și conform cu
facerile lor i-am judecat. 20 Și când au intrat la păgânii
la care au mers, ei au pângărit numele meu sfânt, când
le-au spus: Aceștia [sunt] poporul DOMNULUI și au
ieșit din țara lui. 21 Dar eu am avut milă pentru numele
meu sfânt, pe care casa lui Israel l-a pângărit printre
păgânii la care au mers. 22 De aceea spune casei lui
Israel: Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Eu nu fac
[aceasta] datorită vouă, casă a lui Israel, ci datorită
numelui meu sfânt, pe care voi l-ați pângărit printre
păgânii la care ați mers. 23 Și voi sfinți numele meu cel
mare, care a fost pângărit printre păgâni, pe care voi l-
ați pângărit în mijlocul lor; și păgânii vor cunoaște că eu
[sunt] DOMNUL, spune Domnul DUMNEZEU, când voi
fi sfințit în voi înaintea ochilor lor. 24 Fiindcă vă voi lua
dintre păgâni și vă voi aduna din toate țările și vă voi
aduce în țara voastră. 25 Atunci voi stropi apă curată
peste voi și veți fi curați de toată murdăria voastră și
de toți idolii voștri, [de acestea] vă voi curăți. 26 De
asemenea vă voi da o inimă nouă și un duh nou voi
pune în voi; și voi lua inima de piatră din carnea voastră
și vă voi da o inimă de carne. 27 Și voi pune duhul meu
în voi și vă voi face să umblați în statutele mele și voi
veți păzi judecățile mele și [le] veți împlini. 28 Și veți
locui în țara pe care am dat-o părinților voștri; și voi veți
fi poporul meu și eu voi fi Dumnezeul vostru. 29 Vă voi
salva de asemenea din toate necurățiile voastre; și voi
chema grânele și le voi înmulți și nicio foamete nu voi
pune peste voi. 30 Și voi înmulți rodul pomilor și venitul
câmpului, ca să nu mai primiți ocara foametei printre
păgâni. 31 Atunci vă veți aminti de propriile voastre căi
rele și de facerile voastre care nu [erau] bune și vă veți
detesta înaintea ochilor voștri pentru nelegiuirile voastre
și pentru urâciunile voastre. 32 Nu datorită vouă fac
eu [aceasta], spune Domnul DUMNEZEU, să vă fie
cunoscut; rușinați-vă și roșiți pentru căile voastre, casă
a lui Israel. 33 Astfel spune Domnul DUMNEZEU: În
ziua când vă voi fi curățat de toate nelegiuirile voastre,
[vă] voi face de asemenea să locuiți în cetăți și risipirile
vor fi zidite. 34 Și țara pustiită va fi arată, în loc să
rămână pustiită înaintea ochilor tuturor celor care trec
pe lângă [ea]. 35 Și ei vor spune: Această țară care a
fost pustiită a devenit ca grădina Edenului; și cetățile
risipite și pustiite și ruinate [au devenit] întărite [și] sunt
locuite. 36 Atunci păgânii lăsați de jur împrejurul vostru
vor cunoaște că eu DOMNUL zidesc ruinele [și] sădesc

ceea ce era pustiit; eu DOMNUL am vorbit [aceasta] și
[o] voi împlini. 37 Astfel spune Domnul DUMNEZEU:
Totuși [pentru] aceasta voi fi luat la întrebări de casa lui
Israel, ca să împlinesc [aceasta] pentru ei îi voi înmulți
cu oameni ca pe o turmă. 38 Ca turma cea sfântă, ca
turma Ierusalimului, în sărbătorile lui solemne; astfel
cetățile risipite vor fi umplute cu turme de oameni; și
vor cunoaște că eu [sunt] DOMNUL.

37 Mâna DOMNULUI a fost peste mine și m-a dus
în duhul DOMNULUI și m-a pus jos în mijlocul
văii plină de oase, 2 Și m-a făcut să trec pe lângă ele
de jur împrejur; și, iată, [erau] foarte multe în valea
deschisă; și, iată, [erau] foarte uscate. 3 Și mi-a spus:
Fiu al omului, pot aceste oase să trăiască? Și eu am
răspuns: Doamne DUMNEZEULE, tu știi. 4 Din nou el
mi-a spus: Profețește asupra acestor oase și spune-le:
Oase uscate, ascultați cuvântul DOMNULUI. 5 Astfel
spune Domnul DUMNEZEU acestor oase: Iată, voi face
să intre suflare în voi și veți trăi; 6 Și voi pune tendoane
pe voi și carnea o voi [face] să crească pe voi și vă voi
acoperi cu piele și voi pune suflare în voi și veți trăi;
și veți cunoaște că eu [sunt] DOMNUL. 7 Astfel am
profețit precum mi se poruncise: și pe când profețeam,
a fost un zgomot și iată, un cutremur și oasele s-au
adunat împreună, os la osul său. 8 Și când am privit,
iată, tendoanele și carnea au venit pe ele și pielea le-
a acoperit pe deasupra; dar nu [era] suflare în ele. 9
Atunci el mi-a spus: Profețește vântului, profețește,
fiu al omului și spune vântului: Astfel spune Domnul
DUMNEZEU: Vino din cele patru vânturi, suflare și suflă
peste acești uciși, ca ei să trăiască. 10 Astfel am profețit
precum îmi poruncise și suflarea a venit în ele și au trăit
și au stat pe picioarele lor, o armată nespus de mare.
11 Atunci el mi-a spus: Fiu al omului, aceste oase sunt
toată casa lui Israel; iată, ei spun: Oasele noastre sunt
uscate și speranța noastră este pierdută; suntem stârpiți
pentru mădularele noastre. 12 De aceea, profețește
și spune-le: Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Iată,
popor al meu, voi deschide mormintele voastre și vă
voi face să ieșiți din mormintele voastre și vă voi aduce
în țara lui Israel. 13 Și veți cunoaște că eu [sunt]
DOMNUL, când îmi voi fi deschis mormintele voastre,
popor al meu și vă voi scoate din mormintele voastre,
14 Și voi pune duhul meu în voi și veți trăi și vă voi
pune în propria voastră țară; atunci veți cunoaște că eu
DOMNUL am vorbit [aceasta] și am împlinit-[o], spune
DOMNUL. 15 Cuvântul DOMNULUI a venit din nou la
mine, spunând: 16 Mai mult, fiu al omului, ia-ți un toiag
și scrie pe el: Pentru Iuda și pentru copiii lui Israel,
tovarășii săi; apoi ia un alt toiag și scrie pe el: Pentru
Iosif, toiagul lui Efraim și [pentru] toată casa lui Israel,
tovarășii săi; 17 Și unește-le unul cu altul într-un singur
toiag; și ele vor deveni unul singur în mâna ta. 18 Și
când copiii poporului tău îți vor vorbi, spunând: Nu ne
vei arăta ce [înseamnă] acestea? 19 Spune-le: Astfel
spune Domnul DUMNEZEU: Iată, voi lua toiagul lui
Iosif, care [este] în mâna lui Efraim și triburile lui Israel,
tovarășii săi și le voi pune cu acesta, cu toiagul lui Iuda
și le voi face un singur toiag și vor fi unul singur în
mâna mea. 20 Și toiegele pe care ai scris vor fi în mâna
ta înaintea ochilor lor. 21 Și spune-le: Astfel spune
Domnul DUMNEZEU: Iată, voi lua pe copiii lui Israel
dintre păgânii unde au mers și îi voi aduna din fiecare
parte și îi voi aduce în propria lor țară; 22 Și îi voi face
o singură națiune în țara de pe munții lui Israel; și un
singur împărat va fi împărat pentru ei toți; și nu vor mai
fi două națiuni, nici nu vor mai fi despărțiți vreodată în
două împărății; 23 Nici nu se vor mai pângări cu idolii
lor, nici cu lucrurile lor detestabile, nici cu vreuna din
fărădelegile lor; ci îi voi salva din toate locuințele lor în
care au păcătuit și îi voi curăți; astfel ei vor fi poporul
meu și eu voi fi Dumnezeul lor. 24 Și David, servitorul
meu, [va fi] împărat peste ei; și ei toți vor avea un
singur păstor; vor umbla de asemenea în judecățile
mele și vor ține statutele mele și le vor împlini. 25 Și vor
locui în țara pe care am dat-o lui Iacob, servitorul meu,
în care părinții voștri au locuit; și vor locui în ea, ei și
copiii lor și copiii copiilor lor pentru totdeauna; și David,
servitorul meu, [va fi] prințul lor pentru totdeauna. 26
Mai mult, voi face un legământ de pace cu ei; acesta
va fi cu ei un legământ veșnic; și îi voi așeza și îi voi
înmulți și voi pune sanctuarul meu în mijlocul lor pentru
totdeauna. 27 Tabernacolul meu de asemenea va fi cu
ei; da, eu voi fi Dumnezeul lor și ei vor fi poporul meu.
28 Și păgânii vor cunoaște că eu, DOMNUL, sfințesc pe
Israel, când sanctuarul meu va fi în mijlocul lor pentru
totdeauna.

38 Și cuvântul DOMNULUI a venit la mine, spunând:
2 Fiu al omului, îndreaptă-ți fața împotriva lui
Gog, țara lui Magog, cel dintâi prinț al Meșecului și al
Tubalului și profețește împotriva lui, 3 Și spune: Astfel
spune Domnul DUMNEZEU: Iată, eu [sunt] împotriva
ta, Gog, cel dintâi prinț al Meșecului și al Tubalului;
4 Și te voi întoarce și îți voi pune cârlige în fălci și te
voi scoate pe tine și toată armata ta, cai și călăreți, cu
toții îmbrăcați cu tot felul [de armură], o mare ceată
[cu] paveze și scuturi, cu toții mânuind săbii: 5 Persia,
Etiopia și Libia cu ei, cu toții cu scut și coif; 6 Gomerul
și toate cetele lui; casa Togarmei din ținuturile nordului
și toate cetele sale; [și] multe popoare cu tine. 7 Fii
pregătit și pregătește-te pentru tine însuți, tu și toată
mulțimea ta care este adunată la tine și fii o gardă
pentru ei. 8 După multe zile vei fi cercetat; în anii de pe
urmă vei intra în țara [care este] adusă înapoi de la

sabie [și este] adunată dintre multe popoare, împotriva
munților lui Israel care au fost întotdeauna de risipă;
dar este scoasă dintre popoare și ei toți vor locui în
siguranță. 9 Te vei urca și vei veni ca o furtună, vei
fi ca un nor pentru a acoperi țara, tu și toate cetele
tale și multe popoare cu tine. 10 Astfel spune Domnul
DUMNEZEU: Se va întâmpla de asemenea, [că] în
același timp îți vor veni lucruri în minte și vei gândi
un gând rău; 11 Și vei spune: mă voi urca la țara cu
sate neîmprejmuite; voi merge la cei care au odihnă,
care locuiesc în siguranță, cu toții locuind fără ziduri
și neavând nici zăvoare nici porți, 12 Ca să iei jaf și
să iei pradă; ca să îți întorci mâna asupra locurilor
pustiite [care sunt acum] locuite și asupra poporului
[care este] adunat dintre națiuni, care a obținut vite
și bunuri, care locuiește în mijlocul țării. 13 Seba și
Dedanul și comercianții Tarsisului, cu toți leii lui cei
tineri, îți vor spune: Ai venit să iei pradă? Ți-ai adunat
ceata ca să iei pradă? să duci argint și aur, să duci
vite și bunuri, să duci o pradă mare? 14 De aceea, fiu
al omului, profețește și spune lui Gog: Astfel spune
Domnul DUMNEZEU: În acea zi când poporul meu
Israel locuiește în siguranță, nu vei ști tu [aceasta]?
15 Și vei veni din locul tău, din părțile de nord, tu și
multe popoare cu tine, cu toții călărind pe cai, o mare
ceată și o armată puternică; 16 Și te vei urca împotriva
poporului meu Israel, ca un nor, pentru a acoperi țara;
aceasta va fi în zilele de pe urmă și te voi aduce
împotriva țării mele, ca să mă cunoască păgânii, când
voi fi sfințit în tine, Gog, înaintea ochilor lor. 17 Astfel
spune Domnul DUMNEZEU: [Ești] tu acela despre
care am vorbit în vechime prin servitorii mei, profeții lui
Israel, care au profețit în acele zile mulți ani, că te voi
aduce împotriva lor? 18 Și se va întâmpla în același
timp, când Gog va veni împotriva țării lui Israel, spune
Domnul DUMNEZEU, [că] furia mea se va urca în fața
mea. 19 Pentru că în gelozia mea [și] în focul mâniei
mele am vorbit: Într-adevăr, în acea zi va fi un mare
cutremur în țara lui Israel; 20 Astfel încât peștii mării și
păsările cerului și fiarele câmpului și toate târâtoarele
care se târăsc pe pământ și toți oamenii care [sunt] pe
fața pământului vor tremura la prezența mea și munții
vor fi dărâmați și stâncile înalte vor cădea și fiecare zid
va cădea la pământ. 21 Și voi chema sabie împotriva lui
pe toți munții mei, spune Domnul DUMNEZEU; sabia
fiecărui om va fi împotriva fratelui său. 22 Și voi pleda
împotriva lui cu ciumă și cu sânge; și voi ploua peste
el și peste cetele lui și peste popoarele cele multe
care [sunt] cu el, o ploaie torențială și pietre mari de
grindină, foc și pucioasă. 23 Astfel mă voi preamări și
mă voi sfinți; și voi fi cunoscut în ochii multor națiuni și
vor cunoaște că eu [sunt] DOMNUL.

39 De aceea, tu fiu al omului, profețește împotriva lui
Gog și spune: Astfel spune Domnul DUMNEZEU:
Iată, eu [sunt] împotriva ta, Gog, cel dintâi prinț al
Meșecului și al Tubalului; 2 Și te voi întoarce și voi lăsa
doar a șasea parte din tine și te voi face să te urci din
părțile de nord și te voi aduce pe munții lui Israel; 3 Și îți
voi lovi arcul din stânga ta și voi face să îți cadă săgețile
din dreapta ta. 4 Vei cădea pe munții lui Israel, tu și
toate cetele tale și popoarele care [sunt] cu tine; te voi
da păsărilor răpitoare de fiecare fel și fiarelor câmpului
să fii mâncat. 5 Vei cădea în câmp deschis, pentru că
eu am vorbit [aceasta], spune Domnul DUMNEZEU.
6 Și voi trimite un foc asupra Magogului și printre cei
care locuiesc fără grijă în insule; și vor cunoaște că eu
[sunt] DOMNUL. 7 Astfel voi face cunoscut numele
meu sfânt în mijlocul poporului meu Israel; și nu [îi]
voi mai lăsa să pângărească numele meu sfânt; și
păgânii vor cunoaște că eu [sunt] DOMNUL, Cel Sfânt
în Israel. 8 Iată, aceasta a venit și s-a făcut, spune
Domnul DUMNEZEU; aceasta [este] ziua despre care
am vorbit. 9 Și cei ce locuiesc în cetățile lui Israel vor
ieși și le vor pune pe foc, vor arde armele, deopotrivă
scuturile și platoșele, arcurile și săgețile și ciomegele și
sulițele și le vor arde cu foc șapte ani; 10 Astfel încât
nu vor lua lemn de pe câmp, nici nu vor tăia din păduri,
pentru că vor arde armele cu foc; și vor prăda pe cei
care i-au prădat și vor jefui pe cei care i-au jefuit, spune
Domnul DUMNEZEU. 11 Și se va întâmpla în acea zi,
[că] voi da lui Gog un loc pentru morminte în Israel,
valea trecătorilor spre estul mării; și aceasta va astupa
[nasurile] trecătorilor; și acolo vor îngropa pe Gog și
toată mulțimea lui; și [o] vor numi Valea lui Hamon-Gog.
12 Și șapte luni îi va îngropa casa lui Israel, ca să curețe
pământul. 13 Da, tot poporul țării [îi] va îngropa; și va fi
pentru ei un renume, ziua în care voi fi glorificat, spune
Domnul DUMNEZEU. 14 Și vor pune deoparte oameni
[care] să lucreze continuu, să treacă prin țară pentru
a îngropa împreună cu trecătorii pe cei care rămân
pe fața pământului, ca să o curețe; la sfârșitul a șapte
luni vor cerceta. 15 Și trecătorii [care] trec prin țară,
când [vreunul] vede un os de om, atunci să ridice un
semn lângă el, până groparii îl vor fi îngropat în valea
lui Hamon-Gog. 16 Și de asemenea numele cetății [va
fi] Hamona. Astfel vor curăți pământul. 17 Și tu fiu al
omului, astfel spune Domnul DUMNEZEU: Vorbește
fiecărei păsări înaripate și tuturor fiarelor câmpului:
Adunați-vă și veniți; strângeți-vă din fiecare parte la
sacrificiul meu pe care îl sacrific pentru voi, un mare
sacrificiu pe munții lui Israel, ca să mâncați carne și
să beți sânge. 18 Să mâncați carnea celor puternici
și să beți sângele prinților pământului, a berbecilor, a
mieilor și a caprelor, a taurilor, cu toate vitele îngrășate
ale Basanului. 19 Și veți mânca grăsime până veți fi

săturați și veți bea sânge până veți fi beți, din sacrificiul
meu pe care l-am sacrificat pentru voi. 20 Astfel veți fi
săturați la masa mea cu cai și care, cu războinici și cu
toți bărbații de război, spune Domnul DUMNEZEU. 21
Și eu voi pune gloria mea printre păgâni și toți păgânii
vor vedea judecata mea pe care am făcut-o și mâna
mea pe care am pus-o asupra lor. 22 Astfel casa lui
Israel va cunoaște că eu [sunt] DOMNUL Dumnezeul
lor din acea zi înainte. 23 Și păgânii vor cunoaște
că [ea], casa lui Israel, a mers în captivitate pentru
nelegiuirea lor, pentru că au încălcat [legea] împotriva
mea, de aceea mi-am ascuns fața de la ei și i-am dat în
mâna dușmanilor lor, astfel că au căzut toți prin sabie.
24 Conform cu necurăția lor și conform cu fărădelegile
lor le-am făcut și mi-am ascuns fața de la ei. 25 De
aceea astfel spune Domnul DUMNEZEU: Acum voi
întoarce din nou pe captivii lui Iacob și voi avea milă de
toată casa lui Israel și voi fi gelos pentru numele meu
cel sfânt; 26 După ce își vor fi purtat rușinea și toate
fărădelegile lor prin care au încălcat legea împotriva
mea, când locuiau în siguranță în țara lor și nimeni nu
îi înfricoșa. 27 După ce îi voi fi întors din nou dintre
popoare și îi voi fi adunat din țările dușmanilor lor și voi
fi sfințit în ei înaintea ochilor multor națiuni; 28 Atunci
vor cunoaște că eu [sunt] DOMNUL Dumnezeul lor,
care i-a făcut să fie duși în captivitate printre păgâni;
dar i-am adunat [apoi] în propria lor țară și nu am mai
lăsat pe niciunul dintre ei acolo, 29 Nici nu îmi voi mai
ascunde fața de la ei, pentru că am turnat duhul meu
peste casa lui Israel, spune DOMNUL Dumnezeu.

40 În al douăzeci și cincilea an al captivității noastre,
la începutul anului, în a zecea [zi] a lunii, în anul
al paisprezecelea după ce a fost lovită cetatea, în
aceeași zi mâna DOMNULUI a fost peste mine și m-a
dus acolo. 2 În viziunile lui Dumnezeu m-a dus în țara
lui Israel și m-a pus pe un munte foarte înalt, lângă care
[era ceva] asemenea construcției unei cetăți, spre sud.
3 Și m-a dus acolo și, iată, un bărbat, a cărui înfățișare
[era] ca înfățișarea aramei, cu o funie de in în mână și
o trestie de măsurat; și el stătea în picioare la poartă. 4
Și bărbatul mi-a spus: Fiu al omului, privește cu ochii
tăi și ascultă cu urechile tale și pune-ți inima spre tot ce
îți voi arăta; pentru că ai fost adus aici ca să ți [le] arăt;
vestește casei lui Israel tot ce vezi. 5 Și iată, un zid
în afara casei de jur împrejur; și în mâna bărbatului o
trestie de măsurat [lungă] de șase coți după cot și de
un lat de palmă; astfel el a măsurat lățimea clădirii,
o trestie; și înălțimea, o trestie. 6 Atunci a venit la
poarta care dă spre est și a urcat pe treptele ei; și a
măsurat pragul porții, [care era] o trestie în lățime; și
pragul celălalt [al porții, și el] o trestie în lățime. 7 Și
[fiecare] cămăruță [era] lungă de o trestie și lată de o
trestie; și între cămăruțe [erau] cinci coți; și pragul porții
de lângă porticul porții din interior [era] de o trestie.
8 A măsurat de asemenea porticul porții interioare, o
trestie. 9 Apoi a măsurat porticul porții, opt coți; și
stâlpii ei, doi coți; și porticul porții [era] spre interior.
10 Și cămăruțele porții spre est [erau] trei de o parte
și trei de cealaltă parte; toate trei [erau] de aceeași
măsură; și stâlpii aveau aceeași măsură de o parte
și de cealaltă. 11 Și a măsurat lățimea intrării porții,
zece coți; [și] lungimea porții, treisprezece coți. 12 De
asemenea distanța dinaintea cămăruțelor [era] un cot
[de această parte] și distanța de cealaltă parte [era]
un cot; și cămăruțele [erau] de șase coți de această
parte și de șase coți de cealaltă parte. 13 A măsurat
atunci poarta de la acoperișul [unei] cămăruțe până
la acoperișul celeilalte; lățimea [era] de douăzeci și
cinci de coți; [era] o ușă în fața altei uși. 14 A făcut
de asemenea stâlpii de șaizeci de coți, chiar lângă
stâlpul curții de jur împrejurul porții. 15 Și din fața porții
de la intrare până în fața porticului porții interioare
[erau] cincizeci de coți. 16 Și [erau] ferestre înguste
la cămăruțe și la stâlpii lor pe interiorul porții de jur
împrejur și la fel la arce: și ferestrele [erau] de jur
împrejur înăuntru; și pe [fiecare] stâlp [erau] palmieri. 17
Apoi m-a dus în curtea exterioară și, iată, [acolo erau]
camere și un pavaj făcut pentru curte de jur împrejur;
treizeci de camere [erau] pe pavaj. 18 Și pavajul pe
latura porților, de-a lungul porților, [era] pavajul de jos.
19 Apoi a măsurat lățimea din fața porții de jos până în
fața curții interioare, pe dinafară, o sută de coți spre
est și spre nord. 20 Și poarta curții exterioare care dă
spre nord, a măsurat lungimea ei și lățimea ei. 21 Și
cămăruțele ei [erau] trei de această parte și trei de
cealaltă parte; și stâlpii ei și arcele ei erau după măsura
porții dintâi; lungimea ei [era] de cincizeci de coți și
lățimea de douăzeci și cinci de coți. 22 Și ferestrele ei și
arcele ei și palmierii ei, [erau] după măsura porții care
dă spre est; și se urcau la ea pe șapte trepte; și arcele
ei [erau] înaintea lor. 23 Și poarta curții interioare [era]
în dreptul porții spre nord și spre est; și a măsurat de la
poartă la poartă o sută de coți. 24 După aceasta m-a
adus spre sud; și iată, o poartă spre sud; și a măsurat
stâlpii ei și arcele ei conform cu aceste măsuri. 25 Și
[erau] ferestre la ea și la arcele ei de jur împrejur, ca
celelalte ferestre; lungimea [era] de cincizeci de coți
și lățimea de douăzeci și cinci de coți. 26 Și [erau]
șapte trepte de urcat la ea; și arcele ei [erau] înaintea
lor; și avea palmieri, unul pe partea aceasta și altul
de cealaltă parte, pe stâlpii ei. 27 Și [era] o poartă în
curtea interioară spre sud; și a măsurat de la poartă la
poartă spre sud o sută de coți. 28 Și m-a dus în curtea
interioară prin poarta de la sud și a măsurat poarta de
la sud conform cu aceste măsuri; 29 Și cămăruțele

ei și stâlpii ei și arcele ei conform cu aceste măsuri;
și [erau] ferestre la ea și la arcele ei, de jur împrejur:
[era] lungă de cincizeci de coți și lată de douăzeci și
cinci de coți. 30 Și arcele de jur împrejur [erau] lungi
de douăzeci și cinci de coți și late de cinci coți. 31 Și
arcele ei [erau] spre curtea exterioară; și palmieri [erau]
pe stâlpii ei; și urcarea spre ea [avea] opt trepte. 32
Și m-a dus în curtea interioară spre est și a măsurat
poarta conform cu aceste măsuri. 33 Și cămăruțele ei și
stâlpii ei și arcele ei [erau] conform cu aceste măsuri; și
[erau] ferestre la ea și la arcele ei de jur împrejur: [era]
lungă de cincizeci de coți și lată de douăzeci și cinci de
coți. 34 Și arcele ei [erau] spre curtea exterioară; și
palmieri [erau] pe stâlpii ei, de o parte și de cealaltă
parte; și urcarea spre ea [avea] opt trepte. 35 Și m-a
dus la poarta de la nord și a măsurat-[o] conform cu
aceste măsuri: 36 Cămăruțele ei, stâlpii ei și arcele ei și
ferestrele ei de jur împrejur; lungimea [era] de cincizeci
de coți și lățimea de douăzeci și cinci de coți. 37 Și
stâlpii ei [erau] spre curtea exterioară; și palmieri [erau]
pe stâlpii ei de o parte și de cealaltă parte; și urcarea
spre ea [avea] opt trepte. 38 Și camerele și intrările ei
[erau] lângă stâlpii porților, unde spălau ofranda arsă.
39 Și în porticul porții [erau] două mese de o parte și
două mese de cealaltă parte, pentru a înjunghia pe ele
ofranda arsă și ofranda pentru păcat și ofranda pentru
fărădelege. 40 Și pe latura exterioară, cum se urcă spre
intrarea porții de nord, [erau] două mese; și pe cealaltă
latură, care [era] la porticul porții, [erau] două mese. 41
Patru mese [erau] de o parte și patru mese de cealaltă
parte, pe latura porții; opt mese, pe care ei înjunghiau
[sacrificiile lor]. 42 Și cele patru mese [erau] de piatră
cioplită pentru ofranda arsă, de un cot și jumătate lungi
și de un cot și jumătate late și înalte de un cot; pe
ele puneau de asemenea uneltele cu care înjunghiau
ofranda arsă și sacrificiul. 43 Și înăuntru [erau] cârlige,
late de o palmă, prinse de jur împrejur; și pe mese [era]
carnea darului. 44 Și în afara porții interioare [erau]
camerele cântăreților în curtea interioară, care [era] pe
latura porții de nord; și fața lor [era] spre sud; una de
lângă poarta de la sud [având] fața spre nord. 45 Și el
mi-a spus: Camera aceasta, a cărei fețe [este] spre
sud, [este] pentru preoții [care] păzesc sarcina casei.
46 Și camera a cărei fețe [este] spre nord [este] pentru
preoții care păzesc sarcina altarului; aceștia [sunt] fiii lui
Țadoc dintre fiii lui Levi, care se apropie de DOMNUL,
ca să îi servească lui. 47 Astfel, el a măsurat curtea, o
sută de coți de lungă și o sută de coți de lată, pătrată;
și altarul [care era] înaintea casei. 48 Și m-a dus la
porticul casei și a măsurat [fiecare] stâlp al porticului,
cinci coți de o parte și cinci coți de cealaltă parte; și
lățimea porții [era] trei coți de o parte și trei coți de
cealaltă parte. 49 Lungimea porticului [era] de douăzeci
de coți și lățimea de unsprezece coți; și [m-a dus] la
treptele pe care ei se urcau la ea; și [erau] stâlpi lângă
ușori, unul de o parte și altul de cealaltă parte.

41 După aceasta el m-a dus la templu și a măsurat
stâlpii, șase coți în lățime pe o parte și șase
coți în lățime pe cealaltă parte, [care era] lățimea
tabernacolului. 2 Și lățimea ușii [era] de zece coți; și
laturile ușii [erau] de cinci coți de o parte și de cinci coți
de cealaltă parte; și a măsurat lungimea lui, patruzeci
de coți; și lățimea, douăzeci de coți. 3 Apoi a intrat
înăuntru și a măsurat stâlpul ușii, doi coți; și ușa, șase
coți; și lățimea ușii, șapte coți. 4 Astfel a măsurat
lungimea lui, douăzeci de coți; și lățimea, douăzeci de
coți, înaintea templului; și mi-a spus: Acesta [este locul]
preasfânt. 5 După aceea a măsurat zidul casei, șase
coți; și lățimea [fiecărei] camere laterale, patru coți, de
jur împrejurul casei de fiecare parte. 6 Și camerele
laterale [erau] trei, una peste cealaltă și treizeci la rând;
și ele intrau în zidul care [era] al casei pentru camerele
laterale de jur împrejur, ca să poată avea susținere, dar
ele nu aveau susținere în zidul casei. 7 Și [era] o lărgire
care mergea împrejur, crescând în sus spre camerele
laterale, pentru că răsucirea împrejur a casei creștea în
sus de jur împrejurul casei; de aceea lățimea casei
[creștea] în sus și astfel creștea [de la camera] cea mai
de jos până la cea mai de sus prin mijloc. 8 Am văzut
de asemenea înălțimea casei de jur împrejur, temeliile
camerelor laterale [erau] o trestie întreagă de șase coți
mari. 9 Grosimea zidului, care [era] pentru camera
laterală din afară, [era] de cinci coți; și [ceea] ce [era]
lăsat [era] locul camerelor laterale care [erau] înăuntru.
10 Și între camere [era] lățimea de douăzeci de coți
de jur împrejurul casei de fiecare parte. 11 Și ușile
camerelor laterale [erau] spre [locul] lăsat, o ușă spre
nord și o altă ușă spre sud; și lățimea locului care era
lăsat [era] de cinci coți de jur împrejur. 12 Și clădirea
care [era] înaintea locului despărțit la capăt spre vest,
[era] de șaptezeci de coți de lată; și zidul clădirii [era]
gros de cinci coți de jur împrejur și lungimea lui era
de nouăzeci de coți. 13 Astfel el a măsurat casa, o
sută de coți lungime; și locul despărțit și clădirea și
zidurile ei, o sută de coți lungime; 14 De asemenea
lățimea feței casei și a locului despărțit spre est, o
sută de coți. 15 Și a măsurat lungimea clădirii din fața
locului despărțit care [era] în spatele ei și galeriile ei
de pe o parte și de pe cealaltă parte, o sută de coți,
cu templul interior și porticele curții; 16 Ușorii ușii și
ferestrele înguste și galeriile de jur împrejur pe cele trei
rânduri, în fața ușii, căptușiți cu lemn de jur împrejur
și de la pământ până la ferestre și ferestrele [erau]
acoperite; 17 Până deasupra ușii, chiar până la casa
interioară și exterioară și la tot zidul de jur împrejur pe

interior și pe exterior, după măsură. **18** Și [era] făcut
cu heruvimi și palmieri, astfel încât un palmier [era]
între un heruvim și un heruvim; și [fiecare] heruvim
avea două fețe; **19** Astfel încât fața unui om [era] spre
palmierul de pe o parte și fața unui leu tânăr spre
palmierul din cealaltă parte; [astfel] s-a făcut pe toată
casa de jur împrejur. **20** De la pământ până deasupra
ușii [erau] făcuți heruvimi și palmieri și [de asemenea
pe] zidul templului. **21** Ușorii templului [erau] pătrați
[și] fața sanctuarului [de asemenea]; înfățișarea [unuia
era la fel] ca și înfățișarea [celuilalt]. **22** Altarul din
lemn [era] înalt de trei coți și lungimea lui de doi coți;
și colțurile lui și lungimea lui și pereții lui [erau] din
lemn; și el mi-a spus: Aceasta [este] masa care [este]
înaintea DOMNULUI. **23** Și templul și sanctuarul aveau
două uși. **24** Și ușile aveau două canate [fiecare], două
canate turnante; două [canate] pentru o ușă și două
canate pentru cealaltă [ușă]. **25** Și [erau] făcuți pe ele,
pe ușile templului, heruvimi și palmieri, precum [erau]
făcuți pe ziduri; și [erau] poște groase pe fața porticului
pe exterior. **26** Și [erau] ferestre înguste și palmieri pe o
parte și pe cealaltă parte pe laturile porticului și [la]
camerele laterale ale casei și poște groase.

42 Apoi el m-a scos în curtea de afară, pe calea
spre nord; și m-a dus în camera care [era] în fața
locului despărțit, care [era] înaintea clădirii spre nord.
2 Înaintea lungimii de o sută de coți [era] ușa de la
nord și lățimea [era] de cincizeci de coți. **3** În dreptul
celor douăzeci [de coți] ai curții interioare și în dreptul
pavajului curții din afară, [era] cornișă lângă cornișă la
cele trei [etaje]. **4** Și înaintea camerelor [era] o trecere
de zece coți lățime în interior, o cale de un cot; și ușile
lor spre nord. **5** Și, camerele de sus [erau] mai scurte;
deoarece cornișele erau mai înalte decât acestea,
decât cele de mai jos și decât cele din mijlocul clădirii.
6 Pentru că erau pe cele trei [etaje], dar nu aveau stâlpi
ca stâlpii curților; de aceea [etajul de sus] era mai
îngust decât cel de jos, de la pământ, și decât cel din
mijloc. **7** Și zidul care [era] pe exterior în fața camerelor,
spre curtea exterioară înaintea camerelor, lungimea lui
[era] de cincizeci de coți. **8** Fiindcă lungimea camerelor
care [erau] în curtea exterioară [era] de cincizeci de
coți; și, iată, înaintea templului [erau] o sută de coți. **9**
Și sub aceste camere [era] intrarea dinspre partea de
est, precum cineva intră în ele din curtea exterioară. **10**
Camerele [erau] în grosimea zidului curții dinspre est,
în fața locului despărțit și în fața clădirii. **11** Și calea
înaintea lor [era] ca forma camerelor dinspre nord, la fel
de lungă ca ele [și] la fel de lată ca ele; și toate ieșirile
lor [erau] deopotrivă conform cu modelele lor și conform
ușilor lor. **12** Și conform ușilor camerelor dinspre sud
[era] o ușă la capătul căii, a căii drept înaintea zidului
spre est, precum cineva intră în ele. **13** Apoi el mi-
a spus: Camerele dinspre nord [și] camerele dinspre
sud, care [sunt] înaintea locului despărțit, [sunt] camere
sfinte, unde preoții, care se apropie de DOMNUL, vor
mânca lucrurile preasfinte; acolo vor pune ei lucrurile
preasfinte și darul de mâncare și ofranda pentru păcat
și ofranda pentru fărădelege, pentru că locul [este]
sfânt. **14** Când preoții intră înăuntru, atunci nu vor
ieși din [locul] sfânt în curtea exterioară, ci acolo își
vor pune hainele în care servesc: pentru că ele [sunt]
sfinte; și se vor îmbrăca cu alte haine și se vor apropia
de [lucrurile] pentru popor. **15** Și, când el a terminat de
măsurat casa interioară, m-a scos spre poarta a cărei
fețe [este] spre est și a măsurat-o de jur împrejur. **16** A
măsurat latura de est cu trestia de măsurat, cinci sute
de trestii, cu trestia de măsurat de jur împrejur. **17** A
măsurat latura de nord, cinci sute de trestii, cu trestia
de măsurat, de jur împrejur. **18** A măsurat latura de sud,
cinci sute de trestii, cu trestia de măsurat. **19** S-a întors
spre latura de vest [și] a măsurat cinci sute de trestii
cu trestia de măsurat. **20** A măsurat-o pe cele patru
laturi; aceasta avea un zid de jur împrejur, lung de cinci
sute de [trestii,] și lat de cinci sute, pentru a face o
deosebire între sanctuar și locul [care] nu [este] sfânt.

43 După aceasta el m-a dus la poartă, la poarta care
dă spre est; **2** Și, iată, gloria Dumnezeului lui
Israel venea pe calea dinspre est; și vocea lui [era] ca
zgomotul multor ape; și pământul strălucea de gloria
sa. **3** Și [aceasta era] conform cu înfățișarea viziunii
pe care o văzusem, conform cu viziunea pe care o
văzusem când am venit să distrug cetatea; și viziunile
[erau] ca viziunea pe care o văzusem la râul Chebar; și
am căzut cu fața la pământ. **4** Și gloria DOMNULUI a
intrat în casă pe calea porții a cărei fețe [este] spre
est. **5** Astfel duhul m-a ridicat și m-a dus în curtea
interioară; și, iată, gloria DOMNULUI a umplut casa.
6 Și [l-]am auzit vorbindu-mi din casă; și un bărbat
stătea în picioare lângă mine. **7** Și el mi-a spus: Fiu al
omului, locul tronului meu și locul tălpilor picioarelor
mele, unde voi locui în mijlocul copiilor lui Israel pentru
totdeauna și numele meu sfânt, casa lui Israel nu îl vor
mai pângări, [nici] ei, nici împărații lor, prin curvia lor,
nici prin trupurile moarte ale împăraților lor pe înălțimile
lor. **8** Prin punerea pragului lor lângă pragurile mele
și ușorul lor lângă ușorii mei și zidul dintre mine și
ei; ei au pângărit numele meu sfânt prin urâciunile
lor pe care le-au făcut, pentru aceea i-am mistuit în
mânia mea. **9** Să îndepărteze de mine acum, curvia
lor și trupurile moarte ale împăraților lor, și voi locui
în mijlocul lor pentru totdeauna. **10** Tu fiu al omului,
arată casei lui Israel casa, ca ei să se rușineze de
nelegiuirile lor, și să îi măsoare modelul. **11** Și dacă se

vor rușina de tot ce au făcut, arată-le forma casei și
modelul ei și ieșirile ei și intrările ei și toate formele ei și
toate rânduielile ei și toate formele ei și toate legile ei;
și scrie-[le] înaintea ochilor lor, ca să păzească toată
forma ei și toate rânduielile ei și să le împlinească. 12
Aceasta [este] legea casei: Pe vârful muntelui, întreg
cuprinsul [muntelui] de jur împrejur [va fi] preasfânt.
Iată, aceasta [este] legea casei. 13 Și acestea [sunt]
măsurile altarului în coți: Cotul [este] un cot și un lat de
palmă; chiar partea de jos [va fi] de un cot și lățimea de
un cot și marginea lui pe muchia lui de jur împrejur [va
fi] o palmă; și acesta [va fi] locul mai înalt al altarului. 14
Și de la partea de jos [de pe] pământ până la pervazul
de jos [vor fi] doi coți și lățimea de un cot; și de la
pervazul mai mic până la pervazul mai mare [vor fi]
patru coți și lățimea de [un] cot. 15 Astfel, altarul [va fi]
de patru coți; și de la altar în sus [vor fi] patru coarne.
16 Și altarul [va fi] de doisprezece [coți] în lungime,
doisprezece în lățime, pătrat pe cele patru colțuri ale lui.
17 Și pervazul [va fi] de paisprezece [coți] în lungime
și paisprezece în lățime în cele patru colțuri ale lui;
și marginea de jur împrejurul lui [va fi] de o jumătate
de cot; și partea de jos a lui [va fi] de un cot de jur
împrejur; și treptele lui vor da spre est. 18 Și el mi-a
spus: Fiu al omului, astfel spune Domnul DUMNEZEU:
Acestea [sunt] rânduielile altarului în ziua în care îl vor
face ca să ofere pe el ofrande arse și să stropească
sânge pe el. 19 Și să dai preoților, leviților, care sunt
din sămânța lui Țadoc, care se apropie de mine ca să
îmi servească, un taur tânăr ca ofrandă pentru păcat,
spune Domnul DUMNEZEU. 20 Și să iei din sângele lui
și să [îl] pui pe cele patru coarne ale lui și pe cele patru
colțuri ale pervazului și pe margine de jur împrejur,
astfel să îl cureți și să îl purifici. 21 Să iei de asemenea
taurul pentru ofranda pentru păcat și el să îl ardă în
locul rânduit al casei, în afara sanctuarului. 22 Și în
ziua a doua să oferi un ied dintre capre, fără cusur, ca
ofrandă pentru păcat; și ei să curețe altarul, precum [l]-
au curățit cu taurul. 23 După ce vei termina curățirea
[lui], să oferi un taur tânăr fără cusur și un berbec, fără
cusur, din turmă. 24 Și să îi oferi înaintea DOMNULUI
și preoții să arunce sare pe ei și să îi ofere [ca] ofrandă
arsă DOMNULUI. 25 Șapte zile să pregătești în fiecare
zi un țap [ca] ofrandă pentru păcat; ei să pregătească
de asemenea un taur tânăr și un berbec, fără cusur, din
turmă. 26 Șapte zile să curețe altarul și să îl purifice; și
ei să se consacre. 27 Și după ce vor fi trecut aceste
zile, se va întâmpla [că,] în ziua a opta și mai departe,
preoții să pregătească ofrandele voastre arse pe altar
și ofrandele voastre de pace; și vă voi primi, spune
Domnul DUMNEZEU.

44 Și m-a dus înapoi pe calea porții sanctuarului
de afară, care dă spre est; și ea [era] închisă.
2 Atunci DOMNUL mi-a spus: Această poartă să fie
închisă, să nu se deschidă și niciun om să nu intre pe
ea, pentru că DOMNUL, Dumnezeul lui Israel, a intrat
pe ea; de aceea să fie închisă. 3 [Aceasta este] pentru
prinț; prințul va ședea în ea pentru a mânca pâine
înaintea DOMNULUI; el va intra pe calea porticului
[acelei] porți și va ieși tot pe calea lui. 4 Apoi m-a dus
pe calea porții de nord, înaintea casei; și eu am privit
și, iată, gloria DOMNULUI umplea casa DOMNULUI,
și am căzut cu fața la pământ. 5 Și DOMNUL mi-a
spus: Fiu al omului, ia aminte și privește cu ochii tăi și
ascultă cu urechile tale tot ce îți spun referitor la toate
rânduielile casei DOMNULUI și la toate legile ei; și ia
aminte la intrarea casei, la toate ieșirile sanctuarului.
6 Și să spui celor răzvrătiți, casei lui Israel: Astfel
spune Domnul DUMNEZEU: Voi casă a lui Israel, fie-
vă destul toate urâciunile voastre, 7 În aceea că ați
adus [în sanctuarul meu] străini, necircumcși în inimă
și necircumcși în carne, să fie în sanctuarul meu, să îl
murdărească, [în chiar] casa mea, când oferiți pâinea
mea, grăsimea și sângele, iar ei au călcat legământul
meu din cauza tuturor urâciunilor voastre. 8 Și nu
ați păzit însărcinarea lucrurilor mele sfinte; ci ați pus
păzitori ai însărcinării mele în sanctuarul meu pentru
voi înșivă. 9 Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Niciun
străin, necircumcis în inimă, nici necircumcis în carne,
să nu intre în sanctuarul meu, din toți străinii câți [se
vor afla] între copiii lui Israel. 10 Și leviții care s-au
depărtat de mine, când Israel rătăcea, care au rătăcit
de la mine după idolii lor, să își poarte nelegiuirea lor.
11 Totuși ei să fie servitori în sanctuarul meu, [având]
sarcina la porțile casei și servind casei; ei să înjunghie
ofranda arsă și sacrificiul pentru popor și să stea în
picioare înaintea lor să le servească. 12 Pentru că ei
le-au servit înaintea idolilor lor și au făcut să cadă casa
lui Israel în nelegiuire; de aceea mi-am ridicat mâna
împotriva lor, spune Domnul DUMNEZEU și ei își vor
purta nelegiuirea. 13 Și să nu se apropie de mine, ca
să îmi facă serviciul de preot, nici să nu se apropie de
vreunul din lucrurile mele sfinte, în [locul] preasfânt;
ci să își poarte rușinea și urâciunile lor pe care le-au
făcut. 14 Ci îi voi face păzitori ai sarcinii casei, pentru
tot serviciul ei și pentru tot ce se va face în ea. 15
Dar preoții, leviții, fiii lui Țadoc, care au păzit sarcina
sanctuarului meu când copiii lui Israel au rătăcit de la
mine, ei să se apropie de mine ca să îmi servească; și
să stea în picioare înaintea mea pentru a-mi aduce
grăsimea și sângele, spune Domnul DUMNEZEU; 16
Ei să intre în sanctuarul meu și să se apropie de masa
mea, pentru a-mi servi și să păzească însărcinarea
mea. 17 Și se va întâmpla, când vor intra pe porțile

curții interioare, [că] vor fi îmbrăcați cu haine de in și
să nu pună lână pe ei în timp ce servesc în porțile
curții interioare și înăuntru. 18 Să aibă bonete de in
pe capetele lor și să aibă izmene de in pe coapsele
lor; să nu [se] încingă cu vreun lucru care să îi facă
să transpire. 19 Și când ies în curtea exterioară, în
curtea exterioară la popor, să se dezbrace de hainele
lor în care au servit și să le pună în camerele sfinte;
și să îmbrace alte haine; și să nu sfințească poporul
cu hainele lor. 20 Nici să nu își radă capetele, nici
să nu permită șuvițelor lor să crească lungi; ei doar
să își tundă scurt capetele. 21 Nici să nu bea vin
vreunul dintre preoți când intră în curtea interioară.
22 Nici să nu își ia de soții [vreo] văduvă, nici pe cea
divorțată, ci să ia tinere din sămânța casei lui Israel sau
o văduvă de preot. 23 Și să învețe pe poporul meu
[deosebirea] dintre [ce este] sfânt și [ce] nu [este] sfânt
și să îi facă să discearnă între necurat și curat. 24 Și
în neînțelegeri ei să stea în picioare la judecată; [și]
să judece conform cu judecățile mele; și să păzească
legile mele și statutele mele în toate adunările mele; și
să sfințească sabatele mele. 25 Și să nu vină la nicio
persoană moartă să se întineze, numai pentru tată sau
pentru mamă sau pentru fiu sau pentru fiică, pentru
frate sau pentru soră care nu a avut soț, se pot întina.
26 Și după ce se curățește, să îi numere șapte zile. 27
Și, în ziua când el intră în sanctuar, în curtea interioară,
pentru a servi în sanctuar, să ofere ofranda lui pentru
păcat, spune Domnul DUMNEZEU. 28 Și aceasta să le
fie ca moștenire, eu [sunt] moștenirea lor; și să nu le
dați nicio stăpânire în Israel, eu [sunt] stăpânirea lor. 29
Ei vor mânca darul de mâncare și ofranda pentru păcat
și ofranda pentru fărădelege; și fiecare lucru dedicat
în Israel va fi al lor. 30 Și primele dintre toate roadele
dintâi din toate [lucrurile și] fiecare dar dintre toate, din
fiecare [fel] de daruri, vor fi ale preoților; voi să dați de
asemenea preotului cel dintâi din aluatul vostru, ca să
facă să se odihnească binecuvântarea în casa voastră.
31 Preoții să nu mănânce din vreun lucru care a murit
de la sine, sau sfâșiat, fie pasăre fie animal.

45 Mai mult, când veți împărți țara, prin sorț, pentru
moștenire, să oferiți un dar pentru DOMNUL, o
parte sfântă din țară; lungimea [va fi] de douăzeci și cinci
de mii [de trestii] și lățimea [să fie] de zece mii. Aceasta
[să fie] sfântă în toate granițele ei de jur împrejur. 2 Din
aceasta să fie pentru sanctuar cinci sute [în lungime,
] cu cinci sute [în lățime], pătrat de jur împrejur; și
cincizeci de coți de jur împrejur pentru împrejurimile lui.
3 Și din această măsură să măsori lungimea a douăzeci
și cinci de mii și lățimea de zece mii; și în ea va fi
sanctuarul [și locul] preasfânt. 4 [Partea] sfântă a țării
să fie pentru preoții care servesc sanctuarului, care se
vor apropia să servească DOMNULUI; și să fie un loc
pentru casele lor și un loc sfânt pentru sanctuar. 5 Și
douăzeci și cinci de mii în lungime și zece mii în lățime
să aibă de asemenea leviții pentru ei înșiși, servitorii
casei, ca stăpânire, pentru douăzeci de camere. 6
Și să rânduiți stăpânirii cetății, cinci mii în lățime și
douăzeci și cinci de mii în lungime, în fața darului [părții]
sfinte, aceasta să fie pentru toată casa lui Israel. 7 Și o
[parte să fie] pentru prinț de o parte și de cealaltă parte
a darului [părții] sfinte și a stăpânirii cetății, înaintea
darului [părții] sfinte și înaintea stăpânirii cetății, din
partea de vest spre vest și din partea de est spre est;
și lungimea [să fie] în fața uneia dintre părți, de la
granița de vest până la granița de est. 8 Stăpânirea
lui în Israel va fi din țară; și prinții mei să nu mai
oprime pe poporul meu; și [ce rămâne din] țară să o
dea casei lui Israel conform cu triburile lor. 9 Astfel
spune Domnul DUMNEZEU: Fie-vă destul, prinți ai lui
Israel; îndepărtați violența și jaful și faceți judecată și
dreptate; îndepărtați pretențiile voastre excesive de
la poporul meu, spune Domnul DUMNEZEU. 10 Să
aveți balanțe drepte și o efă dreaptă și un bat drept. 11
Efa și batul să fie de aceeași măsură, încât batul să
conțină a zecea parte dintr-un homer și efa a zecea
parte dintr-un homer, măsura lor să fie după homer.
12 Și șekelul [să fie] douăzeci de ghere; douăzeci de
șekeli, douăzeci și cinci de șekeli, cincisprezece șekeli
să fie mina voastră. 13 Acesta [să fie] darul pe care
să îl oferiți: a șasea parte dintr-o efă dintr-un homer
de grâu și să dați a șasea parte dintr-o efă dintr-un
homer de orz; 14 Referitor la rânduiala untdelemnului,
batul untdelemnului, [să oferiți] a zecea parte dintr-
un bat dintr-un cor, [care este] un homer de zece
bați, pentru că zece bați [sunt] un homer; 15 Și un
miel din turmă, dintre două sute, din pășunile grase
ale lui Israel, ca dar de mâncare și ca ofrandă arsă
și ca ofrande de pace, ca să facă împăcare pentru
ei, spune Domnul DUMNEZEU. 16 Tot poporul țării
să dea acest dar pentru prințul din Israel. 17 Și să
fie partea prințului [să dea] ofrande arse și daruri de
mâncare și daruri de băutură, la sărbători și la lunile
noi și la sabate, la toate solemnitățile casei lui Israel;
el să pregătească ofranda pentru păcat și darul de
mâncare și ofranda arsă și ofrandele de pace, pentru a
face împăcare pentru casa lui Israel. 18 Astfel spune
Domnul DUMNEZEU: În [luna] întâi, în prima [zi] a lunii,
să iei un taur tânăr, fără cusur, și să cureți sanctuarul;
19 Și preotul să ia din sângele ofrandei pentru păcat și
să [îl] pună pe ușorii casei și pe cele patru colțuri ale
pervazului altarului și pe ușorii porții curții interioare. 20
Și astfel să faci și în a șaptea [zi] a lunii pentru fiecare
ce rătăcește și pentru cel simplu; astfel să împăcați
casa. 21 În [luna] întâi, în a paisprezecea zi a lunii, să

aveți paștele, o sărbătoare de șapte zile; azimă să se mănânce. 22 Și în acea zi prințul să pregătească pentru
el însuși și pentru tot poporul țării un taur [ca] ofrandă
pentru păcat. 23 Și în cele șapte zile ale sărbătorii să
pregătească zilnic o ofrandă arsă pentru DOMNUL:
șapte tauri și șapte berbeci fără cusur, în cele șapte
zile; și un ied dintre capre [ca] ofrandă zilnică pentru
păcat. 24 Și să pregătească un dar de mâncare dintr-o
efă pentru un taur și o efă pentru un berbec și un hin de
untdelemn pentru o efă. 25 În [luna] a șaptea, în ziua a
cincisprezecea a lunii, să facă la fel în sărbătoarea celor
șapte zile, conform cu ofranda pentru păcat, conform
cu ofranda arsă și conform cu darul de mâncare și
conform cu untdelemnul.

46 Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Poarta curții
interioare care dă spre est să fie închisă în cele
șase zile lucrătoare; dar în sabat să fie deschisă și în
ziua de lună nouă să fie deschisă. 2 Și prințul să intre
pe calea porticului [acelei] porți din afară și să stea în
picioare lângă ușorul porții și preoții să îi pregătească
ofranda arsă și ofrandele lui de pace și el să se închine
pe pragul porții; apoi să iasă afară; dar poarta să nu
fie închisă până seara. 3 Tot la fel, poporul țării să
se închine la ușa acestei porți înaintea DOMNULUI,
în sabate și la lunile noi. 4 Și ofranda arsă pe care
prințul o va aduce DOMNULUI în ziua de sabat [să
fie] șase miei fără cusur și un berbec fără cusur. 5
Și darul de mâncare [să fie] o efă pentru un berbec
și darul de mâncare pentru miei cât va fi în stare să
dea și un hin de untdelemn pentru o efă. 6 Și în ziua
lunii noi [acesta să fie] un taur tânăr fără cusur, și
șase miei și un berbec; ei să fie fără cusur. 7 Și să
pregătească un dar de mâncare, o efă pentru un taur
și o efă pentru un berbec și pentru miei conform cu
cât mâna lui va ajunge și un hin de untdelemn pentru
o efă. 8 Și când prințul va intra, să intre pe calea
porticului [acelei] porți și să iasă pe calea [porticului]. 9
Dar când poporul țării va veni înaintea DOMNULUI la
sărbătorile solemne, cel care intră pe calea porții de
nord să se închine, să iasă pe calea porții de sud; și
cel care intră pe calea porții de sud, să iasă pe calea
porții de nord; să nu se întoarcă pe calea porții pe
care a intrat, ci să iasă pe cea din fața acesteia. 10 Și
prințul să intre în mijlocul lor când ei intră; și când ei
ies, să iasă [împreună cu ei]. 11 Și la sărbători și la
solemnități darul de mâncare să fie o efă pentru un taur
și o efă pentru un berbec; și pentru miei cât este în
stare să dea; și un hin de untdelemn pentru o efă. 12
Și când prințul va pregăti o ofrandă arsă de bunăvoie
sau ofrande de pace de bunăvoie pentru DOMNUL,
[unul] să îi deschidă atunci poarta care dă spre est și el
să pregătească ofranda sa arsă și ofrandele sale de
pace, precum a făcut în ziua de sabat; apoi să iasă;
și, după ieșirea lui [cineva] să închidă poarta. 13 Tu
să pregătești zilnic o ofrandă arsă DOMNULUI [dintr-
un] miel fără cusur de un an; să îl pregătești în fiecare
dimineață. 14 Și să pregătești un dar de mâncare
pentru acesta în fiecare dimineață, a șasea parte dintr-
o efă și a treia parte dintr-un hin de untdelemn pentru
a înmuia floarea făinii; un dar de mâncare neîncetat
printr-o rânduială continuă DOMNULUI. 15 Astfel ei să
pregătească mielul și darul de mâncare și untdelemnul,
în fiecare dimineață [pentru] o ofrandă arsă neîncetată.
16 Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Dacă prințul dă
un dar unuia dintre fiii săi, această moștenire să fie
a fiilor săi, [să fie] stăpânirea lor prin moștenire. 17
Dar dacă dă un dar din moștenirea sa unuia dintre
servitorii săi, atunci acesta să fie al lui până în anul
libertății; după aceasta să se întoarcă la prinț; dar
moștenirea lui să fie a fiilor săi pentru ei. 18 Mai mult,
prințul să nu ia din moștenirea poporului prin oprimare,
pentru a-i alunga din stăpânirea lor, [ci] să dea fiilor săi
moștenire din propria lui stăpânire, ca poporul meu să
nu fie împrăștiat fiecare om din stăpânirea lui. 19 După
aceea m-a dus prin intrarea care [era] în latura porții, în
camerele sfinte ale preoților, care dau spre nord; și,
iată, [era] un loc pe cele două laturi spre vest. 20 Apoi
mi-a spus: Acesta [este] locul unde preoții vor fierbe
ofranda pentru fărădelege și ofranda pentru păcat, unde
vor coace darul de mâncare; ca să nu [le] ducă afară în
curtea exterioară, pentru a sfinți poporul. 21 Atunci m-a
scos în curtea exterioară și m-a făcut să trec prin cele
patru colțuri ale curții; și, iată, în fiecare colț al curții
[era] o curte. 22 În cele patru colțuri ale curții [erau] curți
alăturate lungi de patruzeci [de coți] și late de treizeci;
aceste patru colțuri [erau] de o [singură] măsură. 23 Și
[era] un rând [de clădiri] de jur împrejur în ele, de jur
împrejurul celor patru și [erau] făcute cu locuri pentru
fierbere, de jur împrejur, sub rânduri. 24 Apoi el mi-
a spus: Acestea [sunt] locurile celor care fierb, unde
servitorii casei vor fierbe sacrificiul poporului.

47 După aceasta m-a dus din nou la ușa casei și,
iată, ape ieșeau de sub pragul casei spre est,
pentru că fața casei [dădea spre] est și apele curgeau
de sub partea dreaptă a casei, în [partea] de sud a
altarului. 2 Apoi m-a dus pe calea porții dinspre nord
și m-a condus împrejurul căii de afară până la poarta
exterioară spre calea care dă spre est; și, iată, curgeau
ape pe partea dreaptă. 3 Și când bărbatul care avea
frânghia în mână a ieșit spre est, a măsurat o mie de
coți și m-a trecut prin ape; apele [erau] până la glezne.
4 Din nou a măsurat o mie și m-a trecut prin ape; apele
[erau] până la genunchi. Din nou a măsurat o mie și m-
a trecut; apele [erau] până la coapse. 5 După aceea

a măsurat o mie; [și era] un râu pe care nu-l puteam
trece, pentru că apele crescuseră, ape de înotat, un râu
care nu putea fi trecut. 6 Și mi-a spus: Fiu al omului, ai
văzut [aceasta]? Apoi m-a dus și m-a făcut să mă întorc
la marginea râului. 7 Acum, când m-am întors, iată, pe
malul râului [erau] foarte mulți pomi pe o parte și pe
cealaltă. 8 Apoi mi-a spus: Aceste ape ies spre țara de
est și coboară înspre deșert și se varsă în mare, [când]
se vor vărsa în mare, apele se vor vindeca. 9 Și se va
întâmpla, [că] orice lucru care trăiește, care se mișcă,
oriunde râurile vor curge, va trăi; și va fi o foarte mare
mulțime de pești, pentru că aceste ape vor curge până
acolo, fiindcă aceștia vor fi vindecați; și orice lucru,
pe unde va curge râul, va trăi. 10 Și se va întâmpla,
[că] pescarii vor sta în picioare pe el, de la En-Ghedi
chiar până la En-Eglaim; vor fi [un loc] pentru a întinde
plase; peștii lor vor fi conform cu felul lor, ca peștii mării
celei mari, peste măsură de mulți. 11 Dar locurile ei
noroioase și mlaștinile ei nu vor fi vindecate; vor fi date
pentru sare. 12 Și lângă râu, pe malul lui, de o parte și
de cealaltă parte, vor crește tot [felul] de pomi pentru
hrană, a căror frunză nu se veștejește, nici rodul lor nu
va fi mistuit; el va aduce rod nou conform cu lunile lui,
pentru că apele lui au ieșit din sanctuar; și rodul lui va fi
pentru hrană și frunza lui pentru medicament. 13 Astfel
spune Domnul DUMNEZEU: Aceasta [va fi] granița, în
care veți moșteni țara conform cu cele douăsprezece
triburi ale lui Israel; Iosif [va avea două] părți. 14 Și o
veți moșteni, unul ca și celălalt, [referitor] la ea mi-am
ridicat mâna pentru a o da părinților voștri; și această
țară vă va cădea ca moștenire. 15 Și acesta [va fi]
granița țării spre latura de nord, de la marea cea mare,
calea Hetlonului, precum se merge la Țedad; 16 Hamat,
Berota, Sibraim, care [este] între granița Damascului
și granița Hamatului; Hațer-Haticon, care [este] lângă
ținutul Hauranului. 17 Și granița de la mare va fi Hațar-
Enon, granița Damascului și la nord spre nord și granița
Hamatului. Aceasta [este] latura de nord. 18 Și latura
de est să o măsurați de la Hauran și de la Damasc și
de la Galaad și de la țara lui Israel, [lângă] Iordan, de la
graniță până la marea de est. Și [aceasta este] latura
de est. 19 Și latura de sud spre sud, de la Tamar până
la apele certei [în] Cades, râul până la marea cea mare.
Și a[ceasta este] latura de sud spre sud. 20 Latura
de vest de asemenea [va fi] marea cea mare de la
graniță, precum vine cineva în fața Hamatului. Aceasta
[este] latura de vest. 21 Astfel să împărțiți această țară
între voi conform cu triburile lui Israel. 22 Și se va
întâmpla, [că] o veți împărți prin sorț ca moștenire, vouă
și străinilor, care locuiesc temporar în mijlocul vostru,
care vor naște copii printre voi; și ei să vă fie ca născuți
în țară printre copiii lui Israel; ei să aibă moștenire cu
voi printre triburile lui Israel. 23 Și se va întâmpla [că,]
în tribul în care străinul locuiește temporar, acolo să [îi]
dați moștenirea lui, spune Domnul DUMNEZEU.

48 Și acestea sunt numele triburilor. De la marginea
de nord spre ținutul căii Hetlonului, precum se
merge la Hamat, Hațar-Enan, granița Damascului spre
nord, până la ținutul Hamatului, pentru că acestea sunt
laturile lui de est [și] de vest; o [parte pentru] Dan 2 Și
lângă granița lui Dan, de la latura de est până la latura
de vest, o [parte pentru] Așer 3 Și lângă granița lui
Așer, de la latura de est până la latura de vest, o [parte
pentru] Neftali 4 Și lângă granița lui Neftali, de la latura
de est până la latura de vest, o [parte pentru] Manase 5
Și lângă granița lui Manase, de la latura de est până la
latura de vest, o [parte pentru] Efraim 6 Și lângă granița
lui Efraim, de la latura de est până la latura de vest, o
[parte pentru] Ruben 7 Și lângă granița lui Ruben, de la
latura de est până la latura de vest, o [parte pentru]
Iuda 8 Și lângă granița lui Iuda, de la latura de est
până la latura de vest, va fi ofranda pe care o veți oferi
de douăzeci și cinci de mii [de trestii în] lățime și [în]
lungime ca una din [celelalte] părți, de la latura de est
până la latura de vest, și sanctuarul va fi în mijlocul
său. 9 Darul pe care îl veți oferi DOMNULUI [va fi] de
douăzeci și cinci de mii în lungime și de zece mii în
lățime. 10 Și pentru ei, pentru preoți, va fi [acest] dar
sfânt; spre nord, douăzeci și cinci de mii [în lungime] și
spre vest, zece mii în lățime; și spre est, zece mii în
lățime; și spre sud douăzeci și cinci de mii în lungime;
și sanctuarul DOMNULUI va fi în mijlocul lui. 11 [Să
fie] pentru preoții, care sunt sfințiți, dintre fiii lui Țadoc,
care au păzit însărcinarea mea, care nu au rătăcit când
copiii lui Israel au rătăcit, precum au rătăcit leviții. 12 Și
[acest] dar al țării care este oferit le va fi preasfânt,
lângă granița leviților. 13 Și în fața graniței preoților,
leviții [vor avea] douăzeci și cinci de mii în lungime și
zece mii în lățime; toată lungimea [va fi] de douăzeci și
cinci de mii și lățimea de zece mii. 14 Și ei să nu vândă
din el, nici să nu îl schimbe, nici să nu înstrăineze
roadele dintâi ale țării, pentru că [acesta este] sfânt
pentru DOMNUL. 15 Și cele cinci mii, care rămân în
lățime în fața celor douăzeci și cinci de mii, să fie un
[loc care] nu [este] sfânt, pentru cetate, pentru locuințe
și pentru împrejurimi; și cetatea să fie în mijlocul său.
16 Și acestea [să fie] măsurile lui: partea de nord, patru
mii cinci sute, și partea de sud, patru mii cinci sute, și
partea de est, patru mii cinci sute, și partea de vest,
patru mii cinci sute. 17 Și împrejurimile cetății să fie
spre nord, două sute cincizeci, și spre sud, două sute
cincizeci, și spre est, două sute cincizeci, și spre vest,
două sute cincizeci. 18 Și ceea ce rămâne din lungime
în fața darului [părții] sfinte [să fie] zece mii spre est și
zece mii spre vest; să fie în fața darului [părții] sfinte; și

venitul lui să fie pentru hrana celor ce servesc cetatea.
19 Și cei care servesc cetatea să o servească din toate
triburile lui Israel. **20** Tot darul [să fie] de douăzeci și
cinci de mii pe douăzeci și cinci de mii; să oferiți darul
pătrat, cu stăpânirea cetății. **21** Și ce rămâne [să fie]
pentru prinț, de o parte și de cealaltă a darului sfânt și
a stăpânirii cetății, în fața celor douăzeci și cinci de
mii ale darului spre granița de est și spre vest în fața
celor douăzeci și cinci de mii spre granița de vest, în
fața părților pentru prinț, și aceasta să fie darul sfânt; și
sanctuarul casei [să fie] în mijlocul lui. **22** Mai mult, de
la stăpânirea leviților și de la stăpânirea cetății, [fiind]
în mijlocul [a ceea] ce este al prințului, între granița
lui Iuda și granița lui Beniamin, să fie pentru prinț. **23**
Și cât despre restul triburilor, de la latura de est până
la latura de vest, Beniamin [va avea] o [parte]. **24** Și
lângă granița lui Beniamin, de la latura de est până
la latura de vest, Simeon [va avea] o [parte]. **25** Și
lângă granița lui Simeon, de la latura de est până la
latura de vest, Isahar [va avea] o [parte]. **26** Și lângă
granița lui Isahar, de la latura de est până la latura de
vest, Zabulon [va avea] o [parte]. **27** Și lângă granița
lui Zabulon, de la latura de est până la latura de vest,
Gad [va avea] o [parte]. **28** Și lângă granița lui Gad, pe
latura de sud spre sud; granița va fi de la Tamar [până]
la apele certei [în] Cades [și] la râul spre marea cea
mare. **29** Aceasta [este] țara pe care o veți împărți prin
sorț triburilor lui Israel ca moștenire, și acestea [sunt]
părțile lor, spune Domnul DUMNEZEU. **30** Și acestea
[sunt] ieșirile cetății pe latura de nord, patru mii cinci
sute de măsuri. **31** Și porțile cetății [vor fi] după numele
triburilor lui Israel, trei porți spre nord: o poartă a lui
Ruben, o poartă a lui Iuda, o poartă a lui Levi. **32** Și pe
latura de est, patru mii cinci sute; și trei porți, și o poartă
a lui Iosif, o poartă a lui Beniamin, o poartă a lui Dan.
33 Și pe latura de sud, patru mii cinci sute de măsuri; și
trei porți, o poartă a lui Simeon, o poartă a lui Isahar, o
poartă a lui Zabulon. **34** Pe latura de vest, patru mii
cinci sute, [cu] cele trei porți ale lor; o poartă a lui Gad,
o poartă a lui Așer, o poartă a lui Neftali. **35** [Erau] de
jur împrejur optsprezece mii [de măsuri]; și numele
cetății din [acea] zi [va fi]: DOMNUL [este] acolo.

Daniel

1 În anul al treilea al domniei lui Ioiachim, împăratul
lui Iuda, a venit Nebucadnețar, împăratul Babilonului
la Ierusalim și l-a asediat. **2** Și Domnul l-a dat pe
Ioiachim, împăratul lui Iuda, în mâna lui, cu o parte din
vasele casei lui Dumnezeu; pe care le-a dus în țara
Șinar la casa dumnezeului său; și a adus vasele în
casa tezaurului dumnezeului său. **3** Și împăratul i-a
vorbit lui Așpenaz, stăpânul famenilor săi, să aducă [pe
câțiva] dintre copiii lui Israel și din sămânța împăratului
și a prinților; **4** Copii în care nu [era] cusur, ci plăcuți la
vedere și pricepuți în toată înțelepciunea și iscusiți în
cunoaștere și înțelegând știința și să fie în stare să stea
în palatul împăratului și pe care să îi învețe învățătura
și limba caldeenilor. **5** Și împăratul le-a rânduit o porție
zilnică din mâncarea împăratului și din vinul pe care l-a
băut; astfel hrănindu-i trei ani, ca la sfârșitul acestora să
poată sta în fața împăratului. **6** Și printre aceștia erau
dintre copiii lui Iuda: Daniel, Hanania, Mișael și Azaria;
7 Cărora mai marele famenilor le-a dat nume; și i-a dat
lui Daniel [numele] Belteșațar; și lui Hanania, Șadrac;
și lui Mișael, Meșac; și lui Azaria, Abednego. **8** Dar
Daniel a hotărât în inima lui să nu se întineze cu porția
de mâncare a împăratului, nici cu vinul pe care îl bea
el; de aceea a cerut de la mai marele famenilor să nu
[îl oblige] să se pângărească. **9** Și Dumnezeu i-a dat lui
Daniel favoare și milă înaintea mai marelui famenilor.
10 Și mai marele famenilor i-a spus lui Daniel: Mă tem
de domnul meu împăratul, care v-a rânduit mâncarea și
băutura; căci de ce să vadă el fețele voastre arătând
mai rău decât ale tinerilor care [sunt] de felul vostru?
Atunci [îmi] veți pune capul în pericol în fața împăratului.
11 Atunci Daniel i-a spus lui Melțar, pe care mai marele
famenilor l-a pus peste Daniel, Hanania, Mișael și
Azaria: **12** Te implor, încearcă pe servitorii tăi, zece
zile; și ei să ne dea legume să mâncăm și apă să bem.
13 Apoi să fie privite înfățișările noastre înaintea ta și
înfățișarea tinerilor ce mănâncă din porția de mâncare
a împăratului; și după cum vezi [așa] să te porți cu
servitorii tăi. **14** Astfel el le-a dat ascultare în acest
lucru și i-a încercat zece zile. **15** Și la sfârșitul a zece
zile, înfățișările lor au apărut mai frumoase și mai grase
în carne decât a tuturor tinerilor care au mâncat porția
de mâncare a împăratului. **16** Astfel Melțar a luat porția
lor de mâncare și vinul pe care trebuiau să îl bea;
și le-a dat legume. **17** Cât despre acești patru tineri,
Dumnezeu le-a dat cunoaștere și pricepere în toată
învățătura și înțelepciunea; și Daniel avea înțelegere în
toate viziunile și visele. **18** Și la sfârșitul zilelor la care
împăratul spusese să îi aducă, mai marele famenilor i-a
adus înaintea lui Nebucadnețar. **19** Și împăratul a vorbit
îndeaproape cu ei; și dintre toți nu s-a găsit nimeni ca
Daniel, Hanania, Mișael și Azaria; de aceea au stat în
picioare înaintea împăratului. **20** Și în toate lucrurile
de înțelepciune [și] înțelegere de care i-a întrebat
împăratul, i-a găsit de zece ori mai buni decât toți magii
[și] astrologii care [erau] în tot domeniul lui. **21** Și Daniel
a fost acolo până în anul întâi al împăratului Cirus.

2 Și în anul al doilea al domniei lui Nebucadnețar,
Nebucadnețar a visat vise prin care duhul i s-a
tulburat și somnul i-a fugit. **2** Atunci împăratul a poruncit
să fie chemați magii și astrologii și vrăjitorii și caldeenii,
pentru a arăta împăratului visele lui. Astfel, ei au venit și
au stat în picioare înaintea împăratului. **3** Și împăratul
le-a spus: Am visat un vis și duhul meu a fost tulburat
pentru a cunoaște visul. **4** Atunci au vorbit caldeenii
împăratului în siriană: Să trăiești pentru totdeauna
împărate; spune servitorilor tăi visul și noi vom arăta
interpretarea. **5** Împăratul a răspuns și a zis caldeenilor:
Lucrul [acesta] mi-a scăpat; dacă nu îmi veți face
cunoscut visul, cu interpretarea lui, veți fi tăiați în bucăți
și casele voastre vor fi făcute un morman de balegă. **6**
Dar dacă [îmi] arătați visul și interpretarea lui, veți primi
de la mine daruri și răsplăți și mare onoare; de aceea
arătați-mi visul și interpretarea lui. **7** Ei au răspuns
din nou și au zis: Să spună împăratul servitorilor săi
visul, iar noi vom arăta interpretarea lui. **8** Împăratul
a răspuns și a zis: Știu sigur că doriți să câștigați
timp, deoarece vedeți că lucrul mi-a scăpat. **9** Dar
dacă nu îmi veți face cunoscut visul, [nu este decât] o
[singură] hotărâre pentru voi, fiindcă ați pregătit cuvinte
mincinoase și corupte pentru a vorbi înaintea mea,
până când timpul se schimbă; de aceea spuneți-mi visul
și voi cunoaște că puteți să îmi arătați interpretarea
lui. **10** Caldeenii au răspuns înaintea împăratului și au
zis: Nu este om pe pământ care poate arăta acest
lucru al împăratului; de aceea nu [este nici] împărat,
[nici] domn, nici conducător, [care] să fi cerut astfel de
lucruri de la vreun mag sau astrolog sau caldeean.
11 Și [este] lucru rar ceea ce împăratul cere, și nu
este nimeni altul care să îl poată arăta împăratului,
cu excepția dumnezeilor, a căror locuință nu este cu
carnea. **12** Din această cauză împăratul a fost mânios
și foarte furios și a poruncit să fie nimiciți toți înțelepții
Babilonului. **13** Și a ieșit hotărârea ca înțelepții să fie
uciși; și căutau pe Daniel și pe tovarășii lui să fie uciși.
14 Atunci Daniel a răspuns cu sfat și înțelepciune lui
Arioc, căpetenia gărzii împăratului, care ieșise să ucidă
pe înțelepții Babilonului; **15** El a răspuns și a zis lui
Arioc căpetenia împăratului: De ce [este] hotărârea
de la împărat [atât] de grăbită? Atunci Arioc i-a făcut
cunoscut lui Daniel acest lucru. **16** Atunci Daniel a intrat
și a rugat pe împărat să îi dea timp, iar el îi va arăta

împăratului interpretarea. 17 Atunci Daniel a mers la
casa lui și a făcut lucrul [acesta] cunoscut lui Hanania,
Mișael și Azaria, tovarășii lui, 18 Ca ei să ceară îndurări
de la Dumnezeul cerului referitor la această taină, ca
Daniel și tovarășii lui să nu piară cu restul înțelepților
Babilonului. 19 Atunci taina i-a fost revelată lui Daniel
într-o viziune de noapte. Apoi Daniel a binecuvântat
pe Dumnezeul cerului. 20 Daniel a răspuns și a zis:
Binecuvântat fie numele lui Dumnezeu pentru totdeauna
și întotdeauna, căci înțelepciunea și tăria sunt ale lui;
21 Și schimbă timpurile și anotimpurile; îndepărtează
împărați și ridică împărați; dă înțelepciune înțelepților și
cunoaștere celor ce cunosc înțelegerea; 22 Revelează
lucrurile adânci și tainice; cunoaște ce [este] în întuneric
și lumina locuiește cu el. 23 Îți mulțumesc și te laud,
Dumnezeul părinților mei, care mi-ai dat înțelepciune
și tărie și mi-ai făcut cunoscut acum ceea ce noi am
cerut de la tine, căci ne-ai făcut cunoscut acest lucru
al împăratului. 24 De aceea Daniel a intrat la Arioc,
căruia împăratul i-a ordonat să nimicească pe înțelepții
Babilonului; a mers și i-a spus astfel: Nu nimici pe
înțelepții Babilonului, du-mă înaintea împăratului și voi
arăta împăratului interpretarea. 25 Atunci Arioc l-a dus
în grabă pe Daniel înaintea împăratului și i-a spus
astfel: Eu am găsit un om dintre captivii din Iuda, care
va face cunoscut împăratului interpretarea. 26 Împăratul
a răspuns și i-a zis lui Daniel, al cărui nume [era]
Belteșațar: Ești în stare să îmi faci cunoscut visul pe
care l-am văzut și interpretarea lui? 27 Daniel a răspuns
în prezența împăratului și a zis: Taina pe care împăratul
a cerut-o, nu pot înțelepții, astrologii, magii, ghicitorii
să o arate împăratului; 28 Dar este un Dumnezeu în
cer care revelează taine și face cunoscut împăratului
Nebucadnețar ce va fi în zilele de pe urmă. Visul tău și
viziunile capului tău pe patul tău, sunt acestea: 29 Cât
despre tine, împărate, gândurile tale [ți]-au venit pe
patul tău, ceea ce se va întâmpla de acum înainte; și cel
ce revelează taine îți face cunoscut ce se va întâmpla.
30 Dar cât despre mine, această taină nu îmi este
revelată datorită [vreunei] înțelepciuni pe care o am
mai mult decât vreo [altă] ființă, ci de dragul [lor] să fie
făcută cunoscută împăratului interpretarea și să cunoști
gândurile inimii tale. 31 Tu împărate, ai văzut și iată,
un mare chip. Acest chip mare, a cărui strălucire [era]
măreață, a stat în picioare înaintea ta; și forma lui [era]
înfricoșătoare. 32 Capul acestui chip [era] din aur pur,
pieptul și brațele lui din argint, pântecele și coapsele lui
din aramă, 33 Picioarele lui din fier, laba piciorului parte
din fier și parte din lut. 34 Tu ai privit până când o piatră
tăiată, fără mâini, a lovit chipul peste picioarele lui [care
erau] din fier și lut și le-a spart în bucăți. 35 Atunci fierul,
lutul, arama, argintul și aurul, au fost sparte în bucăți,
[toate] împreună, și au devenit ca pleava ariilor vara; și
vântul le-a dus departe, încât nu s-a găsit loc pentru
ele; și piatra care a lovit chipul a devenit un munte mare
și a umplut întregul pământ. 36 Acesta [este] visul; și
vom spune interpretarea acestuia înaintea împăratului.
37 Tu împărate, [ești] un împărat al împăraților, fiindcă
Dumnezeul cerului ți-a dat o împărăție, putere și tărie și
glorie. 38 Și oriunde locuiesc copiii oamenilor, fiarele
câmpului și păsările cerului le-a dat în mâna ta și te-a
făcut conducător peste toate acestea. Tu [ești] acest
cap din aur. 39 Și după tine se va ridica o altă împărăție
inferioară ție și o a treia împărăție de aramă, care va
stăpâni peste tot pământul. 40 Și a patra împărăție va fi
tare ca fierul, întrucât fierul sparge în bucăți și supune
toate; și ca fierul ce sparge toate acestea, [astfel] va
sparge în bucăți și va zdrobi. 41 Și după cum ai văzut
picioarele și degetele de la picioare, o parte din lutul
olarului și o parte din fier, împărăția va fi împărțită;
dar va fi [încă] în ea [ceva] din tăria fierului, întrucât ai
văzut fierul amestecat cu lut noroios. 42 Și [după cum]
degetele de la picioare [erau] parte din fier și parte din
lut, [tot astfel] împărăția va fi în parte tare și [va fi] în
parte spartă. 43 Și precum ai văzut fier amestecat cu
lut noroios, ei se vor amesteca cu sămânța oamenilor;
dar nu se vor lipi unul de celălalt, după cum fier nu
se amestecă cu lut. 44 Și în zilele acestor împărați,
Dumnezeul cerului va ridica o împărăție, care nu va
fi niciodată distrusă; și împărăția nu va fi lăsată altui
popor, [ci] va sparge în bucăți și va mistui toate aceste
împărății și va sta în picioare pentru totdeauna. 45
După cum ai văzut că piatra a fost tăiată, fără mâini,
din munte și că a spart în bucăți fierul, arama, lutul,
argintul și aurul; marele Dumnezeu a făcut cunoscut
împăratului ce se va întâmpla de acum înainte; și
visul [este] cert și interpretarea lui sigură. 46 Atunci
împăratul Nebucadnețar a căzut cu fața [la pământ] și
s-a închinat lui Daniel și a poruncit ca ei să îi aducă
un dar de mâncare și arome dulci. 47 Împăratul i-a
răspuns lui Daniel și a zis: Cu adevărat Dumnezeul
vostru [este] un Dumnezeu al dumnezeilor și un Domn
al împăraților și un descoperitor al tainelor, văzând
că poți revela această taină. 48 Atunci împăratul l-a
făcut pe Daniel un om mare și i-a dat multe daruri
mărețe și l-a făcut conducător peste întreaga provincie
a Babilonului și mai marele guvernatorilor peste toți
înțelepții Babilonului. 49 Atunci Daniel a cerut de la
împărat și a pus pe Șadrac, Meșac și Abednego, peste
treburile provinciei Babilonului; iar Daniel [a șezut] la
poarta împăratului.

3 Împăratul Nebucadnețar, a făcut un chip de aur, a
cărui înălțime [era] de șaizeci de coți [și] lățimea lui
șase coți; l-a înălțat în câmpia Dura, în provincia Babilon.
2 Atunci împăratul Nebucadnețar a trimis să adune

prinții, guvernatorii și căpeteniile, judecătorii, trezorierii, sfătuitorii, oamenii legii și toți conducătorii provinciilor, să vină la dedicarea chipului pe care împăratul Nebucadnețar l-a înălțat. 3 Atunci prinții, guvernatorii și căpeteniile, judecătorii, trezorierii, sfătuitorii, oamenii legii și toți conducătorii provinciilor, s-au adunat la dedicarea chipului pe care împăratul Nebucadnețar l-a înălțat; și au stat în picioare înaintea chipului pe care Nebucadnețar l-a înălțat. 4 Atunci un crainic a strigat tare: Vă este poruncit, popoare, națiuni și limbi, 5 Când auziți sunetul cornului, flautului, harpei, lirei, psalterionului, cimpoiului și tot felul de muzică, să cădeți și să vă închinați chipului de aur pe care împăratul Nebucadnețar l-a înălțat; 6 Și oricine nu cade și nu se închină, în același moment va fi aruncat în mijlocul unui cuptor arzând încins. 7 De aceea, în acel timp, când toate popoarele au auzit sunetul cornului, flautului, harpei, lirei, psalterionului și tot felul de muzică, toate popoarele, națiunile și limbile, au căzut [și] s-au închinat chipului de aur pe care împăratul Nebucadnețar l-a înălțat. 8 De aceea în acel timp, anumiți caldeeni s-au apropiat și au acuzat pe iudei. 9 Au vorbit și au spus împăratului Nebucadnețar: Să trăiești veșnic împărate. 10 Tu, împărate, ai dat o hotărâre, ca fiecare om care va auzi sunetul cornului, flautului, harpei, lirei, psalterionului și cimpoiului și tot felul de muzică, să cadă și să se închine chipului de aur; 11 Și oricine nu cade și nu se închină, să fie aruncat în mijlocul unui cuptor arzând încins. 12 Sunt anumiți evrei, Șadrac, Meșac și Abednego, pe care i-ai pus peste treburile provinciei Babilon; acești oameni, împărate, nu te-au luat în considerare, ei nu servesc dumnezeilor tăi, nici nu se închină chipului de aur pe care l-ai înălțat. 13 Atunci Nebucadnețar, în turbarea și furia [lui], a poruncit să aducă pe Șadrac, Meșac și Abednego. Atunci i-au adus pe acești oameni înaintea împăratului. 14 Nebucadnețar a vorbit și le-a spus: [Este] adevărat, Șadrac, Meșac și Abednego, [că] nu serviți dumnezeilor mei, nici nu vă închinați chipului de aur pe care l-am înălțat? 15 Și, când auziți sunetul cornului, flautului, harpei, lirei, psalterionului, cimpoiului și tot felul de muzică, dacă sunteți gata să cădeți și să vă închinați chipului pe care l-am făcut, [va fi bine]; dar dacă nu vă închinați, veți fi aruncați în același moment în mijlocul unui cuptor arzând încins; și cine [este] acel Dumnezeu care vă va elibera din mâinile mele? 16 Șadrac, Meșac și Abednego, au răspuns și au zis împăratului: Nebucadnețar, îți răspundem fără grijă în acest lucru. 17 Dacă este [astfel,] Dumnezeul nostru, căruia îi servim, este în stare să ne elibereze din cuptorul arzând încins și [ne] va elibera din mâna ta, împărate. 18 Dar dacă nu, să îți fie cunoscut, împărate, că nu vom servi dumnezeilor tăi, nici nu ne vom închina chipului din aur pe care l-ai înălțat. 19 Atunci Nebucadnețar s-a umplut de furie și forma feței lui s-a schimbat împotriva lui Șadrac, Meșac și Abednego; [de aceea] a vorbit și le-a poruncit să înfierbânte cuptorul de șapte ori mai mult decât se obișnuia să fie înfierbântat. 20 Și a poruncit celor mai puternici bărbați din armata lui să lege pe Șadrac, Meșac și Abednego [și] să [îi] arunce în cuptorul arzând încins. 21 Atunci acești bărbați au fost legați în mantiile lor, izmenele lor și pălăriile lor și [celelalte] haine ale lor și au fost aruncați în mijlocul cuptorului arzând încins. 22 Astfel deoarece porunca împăratului era urgentă și cuptorul peste măsură de încins, flacăra focului a ucis pe acei bărbați care luaseră pe Șadrac, Meșac și Abednego. 23 Și acești trei bărbați, Șadrac, Meșac și Abednego, au căzut legați în mijlocul cuptorului arzând încins. 24 Atunci împăratul Nebucadnețar a fost înmărmurit și s-a ridicat în grabă [și] a vorbit și a spus sfătuitorilor săi: Nu am aruncat noi trei bărbați legați în mijlocul focului? Ei au răspuns și au zis împăratului: Adevărat, împărate. 25 El a răspuns și a zis: Iată, văd patru bărbați dezlegați, umblând în mijlocul focului și nu au nicio vătămare; și înfățișarea celui de al patrulea este ca a Fiului lui Dumnezeu. 26 Atunci Nebucadnețar s-a apropiat de gura cuptorului arzând încins [și] a vorbit și a spus: Șadrac, Meșac și Abednego, servitori ai Dumnezeului cel preaînalt, veniți și apropiați-vă. Atunci Șadrac, Meșac și Abednego, au ieșit din mijlocul focului. 27 Și prinții, guvernatorii și căpeteniile și sfătuitorii împăratului, fiind adunați, au văzut pe acești bărbați, asupra trupurilor cărora focul nu a avut putere, nici nu a fost pârlit vreun păr al capului lor, nici mantiile lor schimbate, nici mirosul focului nu trecuse pe ei. 28 [Atunci] Nebucadnețar a vorbit și a zis: Binecuvântat [fie] Dumnezeul lui Șadrac, Meșac și Abednego, care a trimis pe îngerul său și a eliberat pe servitorii lui care s-au încrezut în el și au schimbat cuvântul împăratului și și-au dat trupurile, ca să nu servească nici să nu se închine vreunui dumnezeu, cu excepția propriului lor Dumnezeu. 29 De aceea dau o hotărâre: Ca fiecare popor, națiune și limbă, care vorbește ceva greșit împotriva Dumnezeului lui Șadrac, Meșac și Abednego, să fie tăiat în bucăți, iar casele lor să fie făcute morman de balegă; deoarece nu este alt Dumnezeu care poate elibera în acest fel. 30 Atunci împăratul a promovat pe Șadrac, Meșac și Abednego, în provincia Babilon.

4 Împăratul Nebucadnețar, tuturor popoarelor, națiunilor și limbilor, ce locuiesc pe tot pământul: Pacea să vi se înmulțească. 2 Am gândit [că este] bine să arăt semnele și minunile pe care Dumnezeul cel Preaînalt le-a lucrat către mine. 3 Cât de mărețe [sunt] semnele lui! Și cât de puternice [sunt] minunile

lui! Împărăția lui [este] o împărăție veșnică și domnia lui
[este] din generație în generație. 4 Eu Nebucadnețar
mă odihneam în casa mea, înflorind în palatul meu: 5
Am văzut un vis care m-a înfricoșat și gândurile [mele]
pe patul meu și viziunile capului meu m-au tulburat. 6
De aceea am dat o hotărâre să se aducă toți înțelepții
Babilonului înaintea mea, ca să îmi facă cunoscută
interpretarea visului. 7 Atunci au intrat magii, astrologii,
caldeenii și ghicitorii și am spus visul înaintea lor, dar
nu mi-au făcut cunoscută interpretarea lui. 8 Dar la
urmă a intrat Daniel înaintea mea, al cărui nume [era]
Belteșațar, conform cu numele dumnezeului meu și în
care [este] duhul sfinților dumnezei și am spus visul
înaintea lui, [zicând:] 9 Belteșațar, stăpânul magilor,
deoarece știu că duhul sfinților dumnezei [este] în tine
și nicio taină nu te tulbură, spune-mi viziunile visului
meu pe care l-am văzut și interpretarea lui. 10 Astfel
[erau] viziunile capului meu în patul meu; am văzut și,
iată, un copac în mijlocul pământului și înălțimea lui
[era] mare. 11 Copacul a crescut și era tare și înălțimea
lui a ajuns la cer și priveliștea lui la marginea întregului
pământ; 12 Frunzele lui [erau] frumoase și rodul lui
mult și în el [era] mâncare pentru toți; fiarele câmpului
aveau umbră sub el și păsările cerului locuiau printre
crengile lui și toată făptura era hrănită din acesta. 13
Am văzut în viziunile capului meu pe patul meu și,
iată, un paznic și un sfânt a coborât din cer; 14 El a
strigat tare și a spus astfel: Tăiați copacul și retezați-
i ramurile, scuturați-i frunzele și împrăștiați-i rodul;
să se îndepărteze fiarele de sub el și păsările dintre
ramurile lui; 15 Totuși lasă buturuga cu rădăcinile lui în
pământ, chiar cu o legătură de fier și aramă, în iarba
nouă a câmpului; și să fie udat cu roua cerului și să
[fie] porția lui cu fiarele în iarba pământului; 16 Să fie
schimbată inima lui de om și să îi fie dată o inimă de
fiară; și să treacă șapte timpuri peste el. 17 Acest lucru
[este] prin hotărârea paznicilor și cererea prin cuvântul
celor sfinți, pentru a cunoaște cei vii că cel Preaînalt
domnește în împărăția oamenilor și o dă oricui voiește
și așează peste ea pe cei mai josnici dintre oameni.
18 Acest vis eu împăratul Nebucadnețar l-am văzut.
Acum tu, Belteșațar, spune interpretarea lui, întrucât toți
înțelepții împărăției mele nu sunt în stare să îmi facă
cunoscută interpretarea; dar tu [ești] în stare, căci duhul
dumnezeilor sfinți [este] în tine. 19 Atunci Daniel, al
cărui nume [era] Belteșațar, a rămas înmărmurit pentru
o oră și gândurile lui l-au tulburat. Împăratul a vorbit și a
spus: Belteșațar, să nu te tulbure visul sau interpretarea
lui. Belteșațar a răspuns și a zis: Domnul meu, visul [să
fie] pentru cei ce te urăsc și interpretarea lui dușmanilor
tăi. 20 Copacul pe care l-ai văzut, care a crescut și
era tare, a cărui înălțime a atins cerul și priveliștea lui
tot pământul; 21 Ale cărui frunze [erau] frumoase și
rodul lui mult și în el [era] mâncare pentru toți; sub
care fiarele câmpului au locuit și pe ramurile căruia
păsările cerului au avut locuința lor: 22 Acesta [ești] tu,
împărate, care ai crescut și ai devenit tare, căci măreția
ta a crescut și ajunge până la cer și domnia ta până la
marginea pământului. 23 Și pentru că împăratul a văzut
un paznic și un sfânt coborând din cer și spunând:
Tăiați copacul și distrugeți-l; totuși lăsați buturuga cu
rădăcinile lui în pământ, chiar cu o legătură de fier și
aramă, în iarba moale a câmpului; și să fie udat cu roua
cerului și să [fie] porția lui cu fiarele câmpului, până
când șapte timpuri vor trece peste el; 24 Aceasta [este]
interpretarea, împărate și acesta [este] hotărârea celui
Preaînalt, care a venit peste domnul meu împăratul:
25 Te vor alunga dintre oameni și locuința ta va fi
cu fiarele câmpului și te vor face să mănânci iarbă
ca boii și te vor uda cu roua cerului și șapte timpuri
vor trece peste tine, până când vei cunoaște că cel
Preaînalt domnește în împărăția oamenilor și o dă oricui
voiește. 26 Și pentru că au poruncit să lase buturuga
cu rădăcinile copacului, împărăția ta îți va fi sigură,
după ce vei fi cunoscut că cerurile domnesc. 27 De
aceea, împărate, să îți fie bine primit sfatul meu și
încetează păcatele tale, făcând dreptate; și nelegiuirile
tale, arătând milă celor săraci; poate va fi o lungire a
liniștii tale. 28 Toate acestea au venit peste împăratul
Nebucadnețar. 29 La sfârșitul a douăsprezece luni
umbla prin palatul împărăției Babilonului. 30 Împăratul
a vorbit și a spus: Nu este acesta marele Babilon, pe
care eu l-am construit pentru casa împărăției prin tăria
puterii mele și pentru onoarea maiestății mele? 31 În
timp ce cuvântul [era încă] în gura împăratului, a căzut
o voce din cer, [spunând:] Împărate Nebucadnețar,
ție ți se spune: Împărăția este îndepărtată de la tine.
32 Și te vor alunga dintre oameni și locuința ta [va fi]
cu fiarele câmpului; te vor face să mănânci iarbă ca
boii și șapte timpuri vor trece peste tine, până când
vei cunoaște că cel Preaînalt domnește în împărăția
oamenilor și o dă oricui voiește. 33 În același moment s-
a împlinit aceasta peste Nebucadnețar și a fost alungat
dintre oameni și a mâncat iarbă ca boii și trupul lui
a fost udat cu roua cerului, până când perii lui au
crescut ca [penele] acvilelor și unghiile lui ca [ghearele]
păsărilor. 34 Și la sfârșitul zilelor eu, Nebucadnețar, mi-
am ridicat ochii spre cer și înțelegerea mi s-a întors și
am binecuvântat pe cel Preaînalt și l-am lăudat și l-
am onorat pe cel ce trăiește pentru totdeauna, a cărui
domnie [este] o domnie veșnică și împărăția lui [este]
din generație în generație; 35 Și toți locuitorii pământului
[sunt] considerați ca nimic; și el face conform voii lui în
oștirea cerului și [printre] locuitorii pământului; și nimeni
nu poate opri mâna lui, sau să îi spună: Ce faci? 36
În același timp rațiunea mi s-a întors; și pentru gloria

împărăției mele, onoarea mea și strălucirea mi s-au întors; și sfătuitorii mei și domnii mei m-au căutat; și
am fost întemeiat în împărăția mea și mi s-a adăugat o
maiestate aleasă. 37 Acum eu Nebucadnețar laud și
înalț și onorez pe Împăratul cerului, ale cărui lucrări
toate [sunt] adevăr și căile lui judecată; și pe cei ce
umblă în mândrie este în stare să îi doboare.

5 Împăratul Belșațar a făcut un mare ospăț pentru
o mie dintre domnii lui și a băut vin înaintea celor
o mie. 2 Belșațar, în timp ce gusta vinul, a poruncit
să aducă vasele de aur și argint pe care tatăl său
Nebucadnețar le scosese din templul din Ierusalim;
pentru ca împăratul și prinții lui, soțiile lui și concubinele
lui, să bea din ele. 3 Atunci au adus vasele din aur
care au fost scoase din templul casei lui Dumnezeu
din Ierusalim; și împăratul și prinții lui, soțiile lui și
concubinele lui, au băut din ele. 4 Au băut vin și au
lăudat dumnezeii din aur și din argint, din aramă, din
fier, din lemn și din piatră. 5 În același moment au
ieșit degetele unei mâini de om și au scris în partea
opusă sfeșnicului pe tencuiala peretelui din palatul
împăratului; și împăratul a văzut partea mâinii care
scria. 6 Atunci înfățișarea împăratului s-a schimbat și
gândurile lui l-au tulburat, astfel încât i s-au dezlegat
încheieturile coapselor sale și genunchii i s-au lovit
unul de altul. 7 Împăratul a strigat cu [voce] tare să
aducă astrologii, caldeenii și ghicitorii. [Și] împăratul a
vorbit și a spus înțelepților Babilonului: Oricine va citi
această scriere și îmi va arăta interpretarea ei, va fi
îmbrăcat cu stacojiu și [va avea] un lanț din aur la gâtul
lui și va fi al treilea domnitor în împărăție. 8 Atunci
au intrat toți înțelepții împăratului; dar nu au putut citi
scrisul, nici să facă cunoscută împăratului interpretarea
lui. 9 Atunci împăratul Belșațar s-a tulburat mult și
înfățișarea lui s-a schimbat în el și domnii lui au fost
înmărmuriți. 10 [Și] împărăteasa, din cauza cuvintelor
împăratului și a domnilor lui, a venit în casa banchetului
[și] împărăteasa a vorbit și a spus: Împărate, să trăiești
veșnic; să nu te tulbure gândurile tale, nici nu lăsa
înfățișarea ta să fie schimbată; 11 Este un om în
împărăția ta, în care [este] duhul dumnezeilor sfinți; și
în zilele tatălui tău lumină și înțelegere și înțelepciune,
ca înțelepciunea dumnezeilor, s-a găsit în el; pe el
împăratul Nebucadnețar tatăl tău, împăratul, [spun
eu], tatăl tău l-a făcut stăpân al magilor, astrologilor,
caldeenilor [și] ghicitorilor; 12 Căci un duh ales și
cunoaștere și înțelegere, interpretare de vise și arătare
de vorbe grele și dezlegarea îndoielilor, s-au găsit în
acest Daniel, pe care împăratul l-a numit Belteșațar;
acum să fie chemat Daniel, iar el va arăta interpretarea.
13 Atunci Daniel a fost adus înaintea împăratului. [Și]
împăratul a vorbit și i-a spus lui Daniel: [Ești] tu acel
Daniel, care [ești] dintre copiii captivității lui Iuda, pe
care împăratul, tatăl meu, i-a scos din Iudeea? 14 Și
am auzit despre tine, că duhul dumnezeilor [este] în
tine și [că] lumină și înțelegere și aleasă înțelepciune
se găsește în tine. 15 Și acum înțelepții, astrologii,
au fost aduși înaintea mea, ca să citească această
scriere și să îmi facă cunoscută interpretarea ei; dar
nu au putut să arate interpretarea lucrului; 16 Și am
auzit despre tine, că poți face interpretări și să dezlegi
îndoieli; acum dacă poți să citești scrisul și să îmi faci
cunoscută interpretarea lui, vei fi îmbrăcat în stacojiu și
vei avea un lanț din aur la gâtul tău și vei fi al treilea
domnitor în împărăție. 17 Atunci Daniel a răspuns și a
zis înaintea împăratului: Să îți rămână ție darurile și dă
răsplățile tale altuia; totuși voi citi scrierea împăratului
și îi voi face cunoscută interpretarea. 18 Împărate,
Dumnezeul cel preaînalt i-a dat lui Nebucadnețar tatăl
tău o împărăție și maiestate și glorie și onoare; 19 Și
pentru maiestatea pe care i-a dat-o, toate popoarele,
națiunile și limbile, au tremurat și s-au temut înaintea
lui; pe cine voia, ucidea; și pe cine voia, ținea în viață;
și pe cine voia, înălța; și pe cine voia, umilea. 20
Dar când i s-a înălțat inima și i s-a împietrit mintea în
mândrie, a fost deposedat de tronul lui împărătesc și i-
au luat gloria; 21 Și a fost alungat dintre fiii oamenilor;
și inima lui a fost făcută ca a fiarelor și locuința lui [a
fost] cu măgarii sălbatici; l-au hrănit cu iarbă ca pe
boi și trupul i-a fost udat cu roua cerului; până când
a cunoscut că Dumnezeul cel preaînalt a domnit în
împărăția oamenilor și [că] rânduiește peste ea pe
oricine voiește. 22 Și tu, Belșațar, fiul lui, nu ți-ai umilit
inima, cu toate că ai cunoscut toate acestea; 23 Ci te-
ai ridicat împotriva Domnului cerului; iar ei au adus
vasele casei lui înaintea ta și tu și domnii tăi, soțiile
tale și concubinele tale, ați băut vin din ele; și ai lăudat
dumnezeii din argint și aur, din aramă, fier, lemn și
piatră, care nu văd, nici nu aud, nici nu cunosc; și pe
Dumnezeul în a cărui mână [este] suflarea ta și ale
căruia [sunt] toate căile tale, tu, nu l-ai glorificat; 24
Atunci a fost trimisă partea de mână de la el; și această
scriere a fost scrisă. 25 Și aceasta [este] scrierea care
a fost scrisă, MENE, MENE, TEKEL, UFARSIN. 26
Aceasta [este] interpretarea lucrului: MENE: Dumnezeu
a numărat împărăția ta și a sfârșit-o. 27 TEKEL: Ești
cântărit în balanțe și ești în lipsă. 28 PERES: Împărăția
ta este divizată și dată mezilor și perșilor. 29 Atunci
Belșațar a poruncit și l-au îmbrăcat pe Daniel în stacojiu
și [au pus] un lanț din aur la gâtul său și au făcut
o proclamație referitoare la el, ca el să fie al treilea
domnitor în împărăție. 30 În acea noapte a fost ucis
Belșațar, împăratul caldeenilor. 31 Și Darius, medul, a
luat împărăția, [fiind] aproape de șaizeci și doi de ani.

6 I-a plăcut lui Darius să pună peste împărăție o
sută douăzeci de prinți, care să fie peste întreaga
împărăție; **2** Și peste aceștia, trei prești, dintre care
Daniel [era] primul; ca prinții să le dea socoteală, iar
împăratul să nu aibă pagubă. **3** Atunci acest Daniel
a fost preferat peste prești și prinți, deoarece un
duh ales [era] în el; și împăratul s-a gândit să îl pună
peste întreg domeniul. **4** Atunci preștii și prinții
au căutat să găsească ocazie împotriva lui Daniel
referitor la împărăție; dar nu au putut afla nici ocazie,
nici vină; întrucât [era] credincios, nu s-a aflat în el nici
eroare nici greșeală. **5** Atunci acești oameni au spus:
Nu vom găsi vreo ocazie împotriva acestui Daniel,
decât dacă [o] găsim împotriva lui referitor la legea
Dumnezeului său. **6** Atunci acești prești și prinți
s-au adunat la împărat și i-au spus astfel: Împărate
Darius, să trăiești veșnic. **7** Toți prești împărăției,
guvernatorii și prinții, sfătuitorii și căpeteniile, s-au
sfătuit împreună pentru a întemeia un edict împărătesc
și pentru a face o hotărâre fermă, ca oricine va face
o cerere vreunui Dumnezeu sau om, pentru treizeci
de zile, altuia decât ție, împărate, să fie aruncat în
groapa leilor. **8** Acum împărate, întemeiază hotărârea
și semnează înscrisul, ca să nu fie schimbat, conform
legii mezilor și perșilor, care nu se schimbă. **9** Astfel
împăratul Darius a semnat scrierea și hotărârea. **10**
Și când Daniel a cunoscut că înscrisul a fost semnat,
a intrat în casa lui; și ferestrele lui fiind deschise în
camera lui spre Ierusalim, a îngenuncheat pe genunchii
săi de trei ori pe zi și s-a rugat și a adus mulțumiri
înaintea Dumnezeului său, cum a făcut mai înainte. **11**
Atunci acești bărbați s-au adunat și l-au găsit pe Daniel
rugându-se și făcând cerere înaintea Dumnezeului său.
12 Atunci s-au apropiat și au vorbit înaintea împăratului
referitor la hotărârea împăratului: Nu ai semnat o
hotărâre, ca fiecare om care va face [o cerere] vreunui
Dumnezeu sau om timp de treizeci de zile, altuia decât
ție, împărate, va fi aruncat în groapa leilor? Împăratul a
răspuns și a zis: Lucrul [este] adevărat, conform legii
mezilor și perșilor, care nu se schimbă. **13** Iar ei au
răspuns și au zis înaintea împăratului: Acel Daniel,
[care] este dintre copiii captivității lui Iuda, nu te ia
în considerare, împărate, nici hotărârea pe care ai
semnat-o, ci își face cererea de trei ori pe zi. **14** Atunci
împăratul, când a auzit [aceste] cuvinte, a fost foarte
nemulțumit de el însuși și [și]-a îndreptat inima spre
Daniel pentru a-l elibera; și a ostenit până la apusul
soarelui să îl elibereze. **15** Atunci acești oameni s-
au adunat la împărat și au spus împăratului: Să știi,
împărate, că legea mezilor și perșilor [este]: Că nicio
hotărâre sau edict pe care împăratul îl întemeiază nu
poate fi schimbat. **16** Atunci împăratul a poruncit și l-
au adus pe Daniel și [l-]au aruncat în groapa leilor.
Împăratul a vorbit și i-a spus lui Daniel: Dumnezeul
tău pe care îl servești continuu, el te va elibera. **17**
Și o piatră a fost adusă și așezată pe gura gropii;
și împăratul a sigilat-o cu propriul sigiliu și cu sigiliul
domnilor lui; ca hotărârea, referitoare la Daniel, să
nu fie schimbată. **18** Atunci împăratul s-a întors la
palatul său și a petrecut noaptea postind, nici nu au
fost aduse instrumente de muzică înaintea lui și somnul
i-a fugit. **19** Atunci împăratul s-a sculat dimineața foarte
devreme și a mers în grabă la groapa leilor. **20** Și
când s-a apropiat de groapă, a strigat la Daniel cu
voce plângătoare [și] împăratul a vorbit și i-a spus lui
Daniel: Daniele, servitor al Dumnezeului cel viu, a fost
Dumnezeul tău, pe care îl servești continuu, în stare să
te scape de lei? **21** Atunci Daniel a spus împăratului:
Împărate, să trăiești veșnic. **22** Dumnezeul meu a trimis
pe îngerul său și a închis gurile leilor ca să nu mă
vatăme, întrucât s-a găsit nevinovăție în mine înaintea
lui; și de asemenea înaintea ta, împărate, nu am făcut
vătămare. **23** Atunci împăratul s-a bucurat peste măsură
pentru el și le-a poruncit să îl scoată pe Daniel din
groapă. Astfel Daniel a fost scos din groapă și niciun
fel de vătămare nu s-a găsit asupra lui, deoarece el a
crezut în Dumnezeul său. **24** Și împăratul a poruncit și
au adus pe acei oameni care l-au acuzat pe Daniel
și [i-]au aruncat în groapa leilor, pe ei, pe copiii lor
și pe soțiile lor; și leii i-au apucat și le-au frânt toate
oasele în bucăți înainte ca ei să ajungă la fundul gropii.
25 Atunci împăratul Darius a scris tuturor popoarelor,
națiunilor și limbilor care locuiesc pe tot pământul:
Pacea să vă fie înmulțită. **26** Eu dau o hotărâre: Ca în
fiecare domnie a împărăției mele oamenii să tremure și
să se teamă înaintea Dumnezeului lui Daniel; căci el
[este] Dumnezeul cel viu și neclintit pentru totdeauna și
împărăția sa nu va fi distrusă și domnia lui [va fi] până la
sfârșit. **27** El eliberează și salvează și lucrează semne
și minuni în cer și pe pământ, el care a eliberat pe
Daniel din puterea leilor. **28** Și acest Daniel a prosperat
sub domnia lui Darius și sub domnia lui Cirus persanul.

7 În anul întâi al lui Belșațar împărat al Babilonului
Daniel a avut un vis și viziuni ale capului său pe
patul său; atunci a scris visul [și] a spus suma acestor
lucruri. **2** Daniel a vorbit și a spus: Am văzut în viziunea
mea în noapte și, iată, cele patru vânturi ale cerului s-
au luptat pe marea cea mare. **3** Și patru fiare mari au
ieșit din mare, diferite una de alta. **4** Prima [era] ca un
leu și avea aripi de acvilă; am privit până când aripile ei
au fost smulse și a fost ridicată de pe pământ și făcută
să stea pe picioare ca un om și i-a fost dată o inimă
de om. **5** Și, iată, o altă fiară, a doua, asemănătoare
unui urs, și s-a ridicat pe o parte și [avea] trei coaste
în gura ei între dinții ei; și ei i-au spus astfel: Ridică-

te, mănâncă multă carne. 6 După aceasta am privit
și, iată, o alta, ca un leopard, care avea pe spatele ei
patru aripi ale unei păsări; fiara avea de asemenea
patru capete; și i s-a dat dominație. 7 După aceasta
am văzut în viziunile nopții și, iată, o a patra fiară,
înspăimântătoare și vânjoasă și peste măsură de tare;
și avea dinți mari de fier; mânca și rupea în bucăți
și călca rămășița în picioare; și [era] diferită de toate
fiarele care [au fost] înaintea ei; și avea zece coarne. 8
Am privit cu atenție coarnele și, iată, a ieșit printre ele
un alt corn mic, înaintea căruia erau trei dintre primele
coarne smulse de la rădăcini; și, iată, în acest corn
[erau] ochi ca ochii omului și o gură vorbind lucruri
mari. 9 Am privit până când tronurile au fost dărâmate
și Bătrânul de zile a șezut, îmbrăcămintea lui [era] albă
ca zăpada și părul capului său ca lâna pură; tronul său
[era ca] flacăra încinsă [și] roțile lui [ca] foc arzând. 10
Un pârâu încins a curs și a ieșit dinaintea lui; o mie
de mii i-au servit și de zece mii de ori zece mii au
stat în picioare înaintea lui; judecata a fost ținută și
cărțile au fost deschise. 11 Am privit atunci din cauza
vocii marilor cuvinte pe care cornul le vorbea; am privit
până când fiara a fost ucisă și trupul ei nimicit și dat
flăcării arzânde. 12 Cât despre restul fiarelor, li s-a luat
domnia; totuși viețile lor au fost prelungite pentru un
anotimp și un timp. 13 Am văzut în viziunile nopții și,
iată, [unul] ca Fiul omului a venit cu norii cerului și a
venit la Bătrânul de zile și l-au adus aproape, înaintea
lui. 14 Și i s-a dat domnie și glorie și o împărăție, ca
toate popoarele, națiunile și limbile să îl servească;
domnia lui [este] o domnie veșnică, ce nu va trece și
împărăția sa [una] care nu va fi distrusă. 15 Eu, Daniel,
am fost întristat în duhul meu în mijlocul trupului [meu]
și viziunile capului meu m-au tulburat. 16 M-am apropiat
de unul dintre cei care stăteau acolo și l-am întrebat
adevărul despre toate acestea. Astfel mi-a spus și m-a
făcut să cunosc interpretarea lucrurilor. 17 Aceste fiare
mari, care sunt patru, [sunt] patru împărați, [care] se
vor ridica din pământ. 18 Dar sfinții celui Preaînalt vor
lua împărăția și vor stăpâni împărăția pentru totdeauna,
chiar pentru totdeauna și întotdeauna. 19 Atunci am
voit să cunosc adevărul despre cea de-a patra fiară,
care era diferită de toate celelalte, peste măsură de
înspăimântătoare, a cărei dinți [erau din] fier și unghiile
ei [din] aramă; [care] a mâncat, a rupt în bucăți și a
călcat rămășița în picioare; 20 Și despre cele zece
coarne care [erau] în capul ei și [despre] celălalt care
ieșise și înaintea căruia trei au căzut; chiar [despre]
acel corn care avea ochi și o gură ce vorbea lucruri
mari, a cărui privire [era] mai tare decât a tovarășilor
săi. 21 Am privit și același corn a făcut război cu sfinții
și i-a învins; 22 Până când Bătrânul de zile a venit
și le-a fost dată judecata sfinților celui Preaînalt; și a
venit timpul că sfinții au stăpânit împărăția. 23 Astfel a
spus el: Cea de-a patra fiară va fi a patra împărăție
pe pământ, care va fi diferită de toate împărățiile și va
mânca întregul pământ și îl va călca și îl va sparge în
bucăți. 24 Și cele zece coarne din această împărăție
[sunt] zece împărați [care] se vor ridica; și un altul se va
ridica după ei; și va fi diferit de primul și va supune trei
împărați. 25 Și el va vorbi cuvinte [mari] împotriva celui
Preaînalt și va obosi pe sfinții celui Preaînalt și va gândi
să schimbe timpurile și legile; iar ei vor fi dați în mâna
lui până la un timp și timpuri și împărțirea timpului.
26 Dar judecata se va așeza și ei îi vor lua domnia,
pentru a o mistui și a [o] distruge până la sfârșit. 27 Și
împărăția și domnia și măreția împărăției sub întregul
cer vor fi date poporului sfinților celui Preaînalt, a cărui
împărăție [este] o împărăție veșnică; și toate domniile îl
vor servi și vor asculta de el. 28 Aici [este] sfârșitul
acestui lucru. Cât despre mine, Daniel, gândurile mele
m-au tulburat mult și înfățișarea mea s-a schimbat în
mine; dar am ținut acest lucru în inima mea.

8 În anul al treilea al domniei împăratului Belșațar
o viziune mi-a apărut mie, Daniel, după cea care
mi-a apărut la început. 2 Și am văzut în viziune; și
s-a întâmplat, când am văzut, că eu [eram] la Susa
[în] palat, care [este] în provincia Elam; și am văzut în
viziune și eram lângă râul Ulai. 3 Atunci mi-am ridicat
ochii și am văzut și, iată, un berbece, care avea [două]
coarne, stătea în picioare în fața râului; și cele [două]
coarne [erau] înalte; dar unul [era] mai înalt ca celălalt
și cel mai înalt a ieșit ultimul. 4 Am văzut berbecele
împungând spre vest și spre nord și spre sud; încât
nicio fiară nu putea sta înaintea lui, nici [nu era vreunul]
să elibereze din mâna lui; iar el a făcut conform voii lui
și a devenit mare. 5 Și pe când priveam cu atenție, iată,
un țap a ieșit dinspre vest peste fața întregului pământ
și nu a atins pământul; și țapul [avea] un corn însemnat
între ochii lui. 6 Și a venit la berbecele care avea [două]
coarne, pe care l-am văzut stând în picioare în fața
râului și a fugit spre el în furia puterii lui. 7 Și l-am
văzut apropriindu-se de berbece și a fost împins de
amărăciune împotriva lui și a lovit berbecele și i-a rupt
cele două coarne ale lui; și nu era putere în berbece să
stea în picioare înaintea lui, ci l-a trântit la pământ și l-a
călcat în picioare; și nu era nimeni să scape berbecele
din mâna lui. 8 De aceea țapul a crescut foarte mare; și
când a fost puternic, marele corn a fost rupt; și în locul
lui au ieșit patru [coarne] însemnate spre cele patru
vânturi ale cerului. 9 Și din unul dintre ele a ieșit un
corn mic, care a crescut foarte mare, spre sud și spre
est și spre [țara] plăcută. 10 Și a crescut mare până la
oștirea cerului; și a aruncat [câtva] din oaste și din stele
la pământ și le-a călcat în picioare. 11 Da, s-a preamărit

chiar până la prințul oștirii și prin el [sacrificiul] zilnic a
fost luat și locul sanctuarului său a fost dărâmat. 12
Și o oaste [i-]a fost dată împotriva [sacrificiului] zilnic,
din cauza fărădelegii și a aruncat adevărul la pământ;
și a lucrat și a prosperat. 13 Atunci am auzit un sfânt
vorbind și un alt sfânt a spus acelui [sfânt] care a vorbit:
Cât de lungă [va fi] viziunea [referitoare] la [sacrificiul]
zilnic și fărădelegea pustiirii, pentru a da și sanctuarul
și oștirea să fie călcate în picioare? 14 Și mi-a spus:
Până la două mii trei sute de zile; atunci sanctuarul
va fi curățat. 15 Și s-a întâmplat, când eu, Daniel, am
văzut viziunea și am căutat înțelesul că iată, [cineva] a
stat în picioare înaintea mea ca înfățișarea unui om.
16 Și am auzit vocea unui om între [malurile] Ulaiului,
care a strigat și a spus: Gabriel, fă pe acest [om] să
înțeleagă viziunea. 17 Astfel el s-a apropiat de [locul]
unde am stat; și când a venit m-am înfricoșat și am
căzut cu fața la pământ; dar el mi-a spus: Înțelege, fiu
al omului, că viziunea [este] pentru timpul sfârșitului.
18 Și în timp ce vorbea cu mine, eram într-un somn
adânc cu fața mea spre pământ; dar el m-a atins și m-a
ridicat să stau drept în picioare. 19 Și a spus: Iată, te
voi face să cunoști ce va fi la sfârșitul indignării, căci la
timpul rânduit [va fi] sfârșitul. 20 Berbecele pe care l-ai
văzut având [două] coarne [sunt] împărații Mediei și
Persiei. 21 Și țapul păros [este] împăratul Greciei; și
marele corn dintre ochii lui [este] primul împărat. 22 Și
acesta fiind rupt, patru s-au ridicat în locul lui, patru
împărății se vor ridica din națiune, dar nu în puterea lui.
23 Și în timpul de pe urmă al împărăției lor, după ce
călcătorii [de lege] vor ajunge la plinătate, se va ridica
un împărat cu o înfățișare aspră care înțelege vorbe
adânci. 24 Și puterea lui va fi mare, dar nu prin propria
lui putere; și va distruge [în chip] uimitor; și va prospera
și va lucra și va nimici poporul cel puternic și sfânt.
25 Și prin politica sa de asemenea va face viclenia să
prospere în mâna sa; și [se] va preamări în inima sa și
prin pace va nimici pe mulți; el de asemenea se va
ridica împotriva Prințului prinților; dar va fi frânt fără
mână. 26 Și viziunea serii și dimineții ce s-a spus [este]
adevărată; de aceea închide viziunea; căci [va fi așa]
pentru multe zile. 27 Și eu, Daniel, am leșinat și am fost
bolnav [câteva] zile; după aceea m-am ridicat și am
făcut afacerile împăratului; și mă minunam de viziune,
dar nu a priceput-[o] nimeni.

9 În anul întâi al lui Darius fiul lui Ahașveroș, din
sămânța mezilor, care a fost făcut împărat peste
domeniul caldeenilor; 2 În anul întâi al domniei lui,
eu, Daniel, am înțeles din cărți că numărul anilor
pentru care fusese cuvântul DOMNULUI către profetul
Ieremia, pentru împlinirea pustiirilor Ierusalimului, era
șaptezeci de ani. 3 Și mi-am îndreptat fața către
Domnul Dumnezeu, să caut prin rugăciune și cerere,
cu postire și pânză de sac și cenușă. 4 Și m-am rugat
DOMNULUI Dumnezeul meu și am mărturisit și am
spus: Doamne, marele și înfricoșătorul Dumnezeu,
ce ține legământul și mila pentru cei ce îl iubesc și
pentru cei ce țin poruncile lui; 5 Noi am păcătuit și am
făcut nelegiuire și ne-am purtat cu stricăciune și ne-
am răzvrătit, prin îndepărtarea de preceptele tale și de
judecățile tale; 6 Și nu am dat ascultare servitorilor tăi
profeții, care au vorbit în numele tău împăraților noștri,
prinților noștri și părinților noștri și întregului popor al
țării. 7 A ta, Doamne, [este] dreptatea iar a noastră
[este] rușinea fețelor, ca în această zi; bărbaților din
Iuda și locuitorilor Ierusalimului și întregului Israel, [care
sunt] aproape și [care sunt] departe, prin toate țările
unde i-ai alungat din cauza fărădelegii lor prin care au
încălcat legea împotriva ta. 8 Doamne, a noastră [este]
rușinea feței, a împăraților noștri, a prinților noștri și a
părinților noștri, deoarece am încălcat [legea] împotriva
ta. 9 La Domnul Dumnezeul nostru [sunt] îndurări și
iertări, cu toate că ne-am răzvrătit împotriva lui; 10
Și nu am ascultat de vocea DOMNULUI Dumnezeul
nostru, să umblăm în legile lui, pe care le-a pus
înaintea servitorilor lui, profeții. 11 Da, tot Israelul a
încălcat legea ta, prin îndepărtare, ca să nu asculte de
vocea ta; de aceea blestemul este turnat peste noi și
jurământul care [este] scris în legea lui Moise servitorul
lui Dumnezeu, deoarece am păcătuit împotriva lui
[Dumnezeu]. 12 Și el a întărit cuvintele lui, pe care le-a
vorbit împotriva noastră și împotriva judecătorilor noștri
care ne-au judecat, aducând asupra noastră un mare
rău, căci sub întreg cerul nu s-a făcut cum s-a făcut
asupra Ierusalimului. 13 Precum [este] scris în legea lui
Moise, tot acest rău a venit peste noi, totuși nu ne-
am făcut rugăciunea înaintea DOMNULUI Dumnezeul
nostru, ca să ne întoarcem de la nelegiuirile noastre
și să înțelegem adevărul tău. 14 De aceea DOMNUL
a vegheat asupra răului și l-a adus asupra noastră,
fiindcă DOMNUL Dumnezeul nostru [este] drept în
toate lucrările lui pe care le face, căci nu am ascultat
de vocea lui. 15 Și acum, Doamne Dumnezeul nostru,
care ai scos poporul tău afară din țara Egiptului cu o
mână puternică și ți-ai făcut renume, ca în această zi;
noi am păcătuit, am lucrat cu stricăciune. 16 Doamne,
conform tuturor dreptăților tale, te implor, să fie mânia
și furia ta întoarse de la cetatea ta Ierusalim, muntele
tău sfânt, deoarece pentru păcatele noastre și pentru
nelegiuirile părinților noștri, Ierusalimul și poporul tău
[au ajuns să fie de] ocară pentru toți [cei] din jurul
nostru. 17 Acum, de aceea, Dumnezeul nostru, ascultă
rugăciunea servitorului tău și cererile lui, și pentru
Domnul fă să strălucească fața ta peste sanctuarul
tău pustiu. 18 Dumnezeul meu, apleacă-ți urechea și

ascultă; deschide-ți ochii și privește pustiirile noastre
și cetatea chemată după numele tău, fiindcă noi nu
prezentăm cererile noastre înaintea ta din cauza faptelor
noastre drepte, ci din cauza îndurărilor tale mari. **19**
Doamne, ascultă; Doamne, iartă; Doamne, dă ascultare
și lucrează; nu întârzia, pentru tine, Dumnezeul meu,
fiindcă cetatea ta și poporul tău sunt chemați după
numele tău. **20** Și în timp ce vorbeam și mă rugam
și mărturiseam păcatul meu și păcatul poporului meu
Israel și prezentam cererea mea înaintea DOMNULUI
Dumnezeul meu pentru muntele sfânt al Dumnezeului
meu; **21** Da, în timp ce încă vorbeam în rugăciune,
bărbatul Gabriel, pe care l-am văzut în viziunea de la
început, fiindu-i [poruncit] să zboare iute, m-a atins
pe la timpul ofrandei de seară. **22** Și [mi-]a dat de
înțeles și a vorbit cu mine și a spus: Daniele, am
venit acum să îți dau pricepere și înțelegere. **23** La
începutul cererilor tale a ieșit porunca și am venit să
[îți] arăt; fiindcă tu [ești] foarte mult iubit; de aceea
înțelege acest lucru și ia aminte la viziune. **24** Șaptezeci
de săptămâni sunt hotărâte asupra poporului tău și
asupra cetății tale sfinte, pentru a sfârși fărădelegea
și pentru a pune capăt păcatelor și pentru a face
împăcare pentru nelegiuire și pentru a aduce dreptatea
veșnică și pentru a sigila viziunea și profeția și pentru
a unge pe cel Preasfânt. **25** Să știi de aceea și să
înțelegi, [că] de la ieșirea poruncii de a restaura și de a
construi Ierusalimul până la Mesia Prințul [vor fi] șapte
săptămâni și șaizeci și două de săptămâni; strada va fi
construită din nou și zidul, chiar în timpuri de necaz.
26 Și după șaizeci și două de săptămâni Mesia va fi
stârpit, dar nu pentru el însuși; și poporul prințului care
va veni va distruge cetatea și sanctuarul; și sfârșitul
lor [va fi] cu un potop și până la sfârșitul războiului,
pustiiri sunt hotărâte. **27** Și el va confirma legământul
cu mulți pentru o săptămână; și în mijlocul săptămânii
el va face ca sacrificiul și ofranda să înceteze și din
cauza împrăștierii urâciunilor [îl] va pustii, chiar până la
mistuire și ce s-a hotărât se va turna peste cel pustiit.

10 În anul al treilea al lui Cirus, împăratul Persiei,
un lucru i-a fost revelat lui Daniel, celui ce i s-
a pus numele Belteșațar; și lucrul [era] adevărat, dar
timpul rânduit [a fost] lung și el a înțeles lucrul și a avut
înțelegerea viziunii. **2** În acele zile eu, Daniel, am jelit
trei săptămâni întregi. **3** Nu am mâncat pâine plăcută,
nici nu a intrat carne sau vin în gura [mea], nici nu m-
am uns deloc, până când nu au trecut trei săptămâni
întregi. **4** Și în a douăzeci și patra zi a primei luni,
când eram lângă marele râu, care [este] Hidechel; **5**
Atunci mi-am ridicat ochii și am privit și, iată, un anumit
om îmbrăcat în in, a cărui coapse [erau] încinse cu
aur pur din Ufaz; **6** Trupul lui de asemenea [era] ca
berilul și fața lui ca înfățișarea fulgerului și ochii lui
ca lămpi de foc și brațele și picioarele lui de culoarea
aramei lustruite și vocea cuvintelor lui ca vocea unei
mulțimi. **7** Și doar eu, Daniel, am văzut viziunea, fiindcă
oamenii care erau cu mine nu au văzut viziunea; dar
un mare tremur a căzut peste ei, încât au fugit să se
ascundă. **8** De aceea am fost lăsat singur și am văzut
această mare viziune și nu a rămas tărie în mine, căci
frumusețea mea s-a schimbat în mine în putrezire și
nu am păstrat tărie [în mine]. **9** Totuși am auzit vocea
cuvintelor lui; și când am auzit vocea cuvintelor lui,
atunci am fost într-un somn adânc pe fața mea și fața
mea spre pământ. **10** Și, iată, o mână m-a atins, care
m-a așezat pe genunchii mei și [pe] palmele mâinilor
mele. **11** Și el mi-a spus: Daniele, bărbat foarte mult
iubit, înțelege cuvintele pe care ți le vorbesc și stai drept
în picioare, căci la tine sunt acum trimis. Și după ce mi-
a spus acest cuvânt, am stat în picioare tremurând.
12 Atunci el mi-a spus: Nu te teme, Daniele: fiindcă
din prima zi când ți-ai pus inima să înțelegi și să te
disciplinezi înaintea Dumnezeului tău, cuvintele tale au
fost auzite, iar eu am venit datorită cuvintelor tale. **13**
Dar prințul împărăției Persiei mi s-a împotrivit douăzeci
și una de zile, dar, iată, Mihail, unul dintre mai marii
prinților, a venit să mă ajute; și am rămas acolo cu
împărații Persiei. **14** Am venit acum să te fac să înțelegi
ce se va întâmpla poporului tău în zilele de pe urmă:
căci totuși viziunea [este] pentru [multe] zile. **15** Și după
ce mi-a vorbit astfel de cuvinte, mi-am așezat fața spre
pământ și am amuțit. **16** Și, iată, [unul] ca asemănarea
fiilor oamenilor mi-a atins buzele; atunci mi-am deschis
gura și am vorbit și i-am spus celui ce stătea înaintea
mea: Domnul meu, prin viziune întristările mele s-au
întors asupra mea și nu am păstrat tărie [în mine]. **17**
Și cum poate servitorul domnului meu să vorbească cu
domnul meu? Deoarece cât despre mine, dintr-odată
nu a rămas tărie în mine, nici nu mai este suflare în
mine. **18** Atunci a venit din nou și m-a atins [unul] ca
înfățișarea unui om și m-a întărit, **19** Și a spus: Bărbate
foarte mult iubit, nu te teme, pace ție, fii tare, da, fii tare.
Și după ce mi-a vorbit, am fost întărit și am spus: Să
vorbească domnul meu, fiindcă m-ai întărit. **20** Atunci el
a spus: Știi de ce am venit la tine? Și acum mă voi
întoarce să lupt cu prințul Persiei; și când voi pleca,
iată, prințul Greciei va veni. **21** Dar îți voi arăta ceea
ce este notat în scriptura adevărului; și niciunul nu
rămâne tare alături de mine în aceste lucruri, decât
Mihail, prințul tău.

11 De asemenea, eu, în anul întâi al lui Darius medul,
eu am stat să îl îmbărbătez și să îl întăresc. **2** Și
acum îți voi arăta adevărul. Iată, se vor ridica în picioare
încă trei împărați în Persia; și al patrulea va fi mult mai

bogat decât [ei] toți; și prin tăria lui, prin bogățiile sale,
va stârni pe toți împotriva domeniului Greciei. 3 Și un
împărat puternic se va ridica în picioare, care va stăpâni
cu mare stăpânire și va face conform voinței sale. 4 Și
când se va ridica în picioare, împărăția lui va fi frântă și
va fi împărțită spre cele patru vânturi ale cerului; și nu
pentru posteritatea lui, nici conform domniei sale, pe
care a condus-o; fiindcă împărăția lui va fi smulsă și
dată altora, în afară de aceștia. 5 Și împăratul sudului
va fi tare și [unul] dintre prinții lui; și va fi tare peste el
și va avea stăpânire; stăpânirea lui [va fi] o stăpânire
mare. 6 Și la sfârșitul anilor, ei se vor alătura; căci fiica
împăratului sudului va veni la împăratul nordului să
facă o înțelegere; dar ea nu va păstra puterea brațului;
nici nu va sta el în picioare, nici brațul său; ci ea va
fi dată și cei care au adus-o și cel care a născut-o și
cel care a întărit-o în [acele] timpuri. 7 Dar dintr-un
lăstar al rădăcinii ei se va ridica [unul] în locul lui, care
va veni cu armată și va intra în fortăreața împăratului
nordului și se va purta rău împotriva lor și va învinge; 8
Și de asemenea va duce în Egipt captivi pe dumnezeii
lor, cu prinții lor și cu vasele lor prețioase din argint și
din aur; și el va dăinui [mai mulți] ani decât împăratul
nordului. 9 Astfel împăratul sudului va veni în împărăția
[lui și] se va întoarce în propria țară. 10 Dar fiii lui vor fi
stârniți și vor aduna o mulțime de mari forțe; și [unul] va
veni negreșit și se va revărsa și va trece, atunci se
va întoarce și va fi stârnit, până la fortăreața lui. 11 Și
împăratul sudului va fi împins de amărăciune și va ieși
și se va lupta cu el, cu împăratul nordului; și va ridica o
mare mulțime; iar mulțimea va fi dată în mâna lui. 12
[Și] după ce va fi luat mulțimea, inima lui se va înălța; și
va doborî [multe] zeci de mii, dar nu va fi întărit [prin
aceasta]. 13 Căci împăratul nordului se va întoarce și
va ridica o mulțime mai mare decât cea dinainte și va
veni negreșit după câțiva ani cu o mare armată și cu
multe bogății. 14 Și în acele timpuri mulți se vor ridica
împotriva împăratului sudului; de asemenea jefuitorii
poporului tău se vor înălța pentru a întemeia viziunea;
dar vor cădea. 15 Astfel împăratul nordului va veni și
va înălța un val de pământ și va lua cele mai fortificate
cetăți și brațele sudului nu vor rezista, nici poporul lui
ales, nici [nu va fi] tărie pentru a rezista. 16 Dar cel ce
vine împotriva lui va face conform propriei voințe și
nimeni nu va sta în picioare înaintea lui, iar el va sta în
țara glorioasă, care prin mâna lui va fi mistuită. 17 El de
asemenea își va îndrepta fața să intre cu tăria întregii
lui împărății și cei integri cu el; astfel va face el și îi va
da lui fiica femeilor, corupând-o; dar ea nu va sta [de
partea lui,] nici nu va fi pentru el. 18 După aceasta își
va întoarce fața spre insule și va lua multe, dar un prinț
va face să înceteze pentru el ocara oferită de el; fără
propria ocară el [o] va face să se întoarcă asupra lui.
19 Atunci își va întoarce fața spre fortăreața propriei
țări, dar se va poticni și va cădea și nu va fi găsit. 20
Atunci se va ridica în locul lui un ridicător de taxe [în]
gloria împărăției, dar în puține zile va fi nimicit, nici în
mânie, nici în bătălie. 21 Și în locul lui se va ridica
o persoană nemernică, căreia nu îi vor da onoarea
împărăției; dar el va veni în pace și va obține împărăția
prin lingușiri. 22 Și cu brațele unui potop vor fi ei potopiți
dinaintea lui și vor fi frânți; da și prințul legământului.
23 Și după alianța [făcută] cu el, el va lucra înșelător,
căci va urca și va deveni tare cu popor puțin. 24 El
va intra pașnic chiar peste cele mai grase locuri ale
provinciei; și va face [ce] părinții lui nu au făcut, nici
părinții părinților lui; va împrăștia printre ei prada și
jaf și bogății; [da,] și își va plănui uneltirile împotriva
întăriturilor, chiar pentru un timp. 25 Și își va stârni
puterea și curajul său împotriva împăratului sudului cu
o armată mare; și împăratul sudului va fi stârnit să se
lupte cu o armată foarte mare și puternică; dar el nu va
sta în picioare, căci ei vor plănui uneltiri împotriva lui.
26 Da, cei ce se hrănesc din porția mâncării lui îl vor
nimici și armata lui se va revărsa și mulți vor cădea
uciși. 27 Și ambele inimi ale acestor împărați [vor fi] să
facă ticăloșie și vor vorbi minciuni la o masă; dar nu va
prospera, căci totuși sfârșitul [va fi] la timpul rânduit. 28
Atunci el se va întoarce în țara lui cu mari bogății; și
inima lui [va fi] împotriva legământului sfânt; și va face
[lucruri mărețe și] se va întoarce în propria țară. 29
La timpul rânduit se va întoarce și va veni spre sud;
dar nu va fi ca mai înainte, sau ca la sfârșit. 30 Căci
corăbiile Chitimului vor veni împotriva lui; de aceea
va fi întristat și se va întoarce și va avea indignare
împotriva legământului sfânt; astfel va face el; chiar
se va întoarce și se va înțelege cu cei care părăsesc
legământul sfânt. 31 Și brațe vor sta de partea lui, iar
ei vor spurca sanctuarul tăriei și vor lua [sacrificiul]
zilnic și vor pune urâciunea care pustiește. 32 Și pe cei
care se poartă cu stricăciune împotriva legământului îi
va corupe prin lingușiri, dar poporul care cunoaște pe
Dumnezeul său va fi tare și va face [lucruri mărețe.] 33
Și cei ce înțeleg din popor vor instrui pe mulți; totuși
vor cădea prin sabie și prin flacără, prin captivitate și
prin pradă, [multe] zile. 34 Și după ce vor cădea, vor fi
ajutați cu un mic ajutor; dar mulți se vor lipi de ei cu
lingușiri. 35 Și [unii] dintre cei care înțeleg vor cădea,
pentru a-i încerca și pentru a-[i] curăța și pentru a-[i]
albi, până la timpul sfârșitului, pentru că [va fi] totuși
pentru un timp rânduit. 36 Și împăratul va face conform
voinței lui; și se va înălța și se va preamări deasupra
fiecărui dumnezeu și va vorbi lucruri uimitoare împotriva
Dumnezeului dumnezeilor și va prospera până când
indignarea se va împlini; fiindcă ceea ce este hotărât
va fi făcut. 37 Nici nu va lua aminte la Dumnezeul

părinților lui, nici dorința femeilor, nici nu va lua aminte
la vreun dumnezeu, fiindcă se va preamări deasupra
tuturor. 38 Dar va onora în locul lui pe Dumnezeul
forțelor; și pe un dumnezeu pe care părinții lui nu l-au
cunoscut el [îl] va onora cu aur și argint și cu pietre
prețioase și lucruri plăcute. 39 Astfel va face el în
cele mai puternice întărituri cu un dumnezeu străin, pe
care îl va recunoaște [și] înmulți cu glorie; și îi va face
să stăpânească peste mulți și va împărți țara pentru
câștig. 40 Și la timpul sfârșitului împăratul sudului îl
va împinge; și împăratul nordului va veni împotriva lui
ca un vârtej de vânt, cu care și cu călăreți și cu multe
corăbii; și va intra în țări și se va revărsa și va trece. 41
Va intra de asemenea în țara glorioasă și multe [țări]
vor fi doborâte; dar aceștia vor scăpa din mâna lui:
Edom și Moab și măreția copiilor lui Amon. 42 Își va
întinde mâna și asupra țărilor și țara Egiptului nu va
scăpa. 43 Ci va avea putere peste tezaurele din aur și
din argint și peste toate lucrurile prețioase ale Egiptului
și libienii și etiopienii [vor fi] la treptele lui. 44 Dar vești
dinspre est și dinspre nord îl vor tulbura; de aceea va
pleca cu mare furie să distrugă și să îndepărteze în
întregime pe mulți. 45 Și va întinde corturile palatului
său între mări în muntele sfânt [și] glorios; totuși va
ajunge la sfârșitul său și nimeni nu îl va ajuta.

12 Și în acel timp Mihail se va ridica, marele prinț
care stă în picioare pentru copiii poporului tău;
și va fi un timp de necaz, cum nu a mai fost de când
a fost vreo națiune până la acel timp; și în acel timp
poporul tău va fi eliberat, fiecare ce va fi găsit scris
în carte. 2 Și mulți dintre cei care dorm în țărâna
pământului se vor trezi, unii la viață veșnică, și alții la
rușine [și] dispreț veșnic. 3 Și cei înțelepți vor străluci
ca strălucirea întinderii cerului; și cei ce întorc pe mulți
la dreptate [vor străluci] ca stelele pentru totdeauna
și întotdeauna. 4 Dar tu, Daniele, închide cuvintele
și sigilează cartea până la timpul sfârșitului; mulți vor
alerga încoace și încolo și cunoașterea va fi înmulțită.
5 Atunci eu, Daniel, am privit și, iată, au stat în picioare
alți doi, unul de această parte a malului râului și celălalt
de cealaltă parte a malului râului. 6 Și [unul] a spus
bărbatului îmbrăcat în in, care [era] pe apele râului: Cât
[va dura până la] sfârșitul acestor minuni? 7 Și am auzit
pe bărbatul îmbrăcat în in, care [era] pe apele râului,
când și-a ridicat mâna sa dreaptă și mâna sa stângă la
cer și a jurat prin cel care trăiește pentru totdeauna că
[aceasta va fi] pentru un timp, timpuri și o jumătate;
și după ce va fi împlinit împrăștierea puterii poporului
sfânt, toate acestea se vor termina. 8 Și am auzit, dar
nu am înțeles; atunci am spus: Domnul meu, care [va
fi] sfârșitul acestora? 9 Iar el a spus: Du-te pe calea ta,
Daniele, căci cuvintele [sunt] închise și sigilate până la
timpul sfârșitului. 10 Mulți vor fi purificați și vor fi albiți
și încercați; dar cei stricați vor lucra cu stricăciune; și
nimeni dintre cei stricați nu va înțelege; dar cei înțelepți
vor înțelege. 11 Și din timpul [în care sacrificiul] zilnic
va fi oprit și se va ridica urâciunea care pustiește, [vor
fi] o mie două sute și nouăzeci de zile. 12 Binecuvântat
[este] cel care așteaptă și ajunge la cele o mie trei sute
și treizeci și cinci de zile. 13 Dar tu, du-te pe calea ta
până la sfârșit, căci te vei odihni și vei sta în sorțul tău
la sfârșitul zilelor.

Osea

1 Cuvântul DOMNULUI care a venit la Osea, fiul lui
Beeri, în zilele lui Ozia, Iotam, Ahaz şi Ezechia,
împăraţi ai lui Iuda, şi în zilele lui Ieroboam, fiul lui Ioas,
împărat al lui Israel. **2** Începutul cuvântului DOMNULUI
prin Osea. Şi DOMNUL i-a spus lui Osea: Du-te, ia-
ţi o soţie a curviilor şi copii ai curviilor; fiindcă ţara a
curvit mult, depărtându-se de DOMNUL. **3** Astfel el
a mers şi a luat pe Gomer, fiica lui Diblaim, care a
rămas însărcinată şi i-a născut un fiu. **4** Şi DOMNUL i-
a spus: Pune-i numele Izreel; căci încă puţin timp şi
voi răzbuna sângele lui Izreel peste casa lui Iehu şi
voi face să înceteze împărăţia casei lui Israel. **5** Şi se
va întâmpla în acea zi, că voi frânge arcul lui Israel în
valea lui Izreel. **6** Şi ea a rămas din nou însărcinată şi
a născut o fiică. Şi Dumnezeu i-a spus: Pune-i numele
Lo-Ruhama; fiindcă nu voi mai avea milă de casa lui
Israel; ci îi voi lua cu desăvârşire. **7** Dar voi avea milă de
casa lui Iuda, şi îi voi salva prin DOMNUL Dumnezeul
lor, şi nu îi voi salva prin arc, nici prin sabie, nici prin
bătălie, nici prin cai şi nici prin călăreţi. **8** Şi după ce
a înţărcat-o pe Lo-Ruhama, a rămas însărcinată şi
a născut un fiu. **9** Atunci Dumnezeu a spus: Pune-
i numele Lo-Ami, fiindcă voi nu sunteţi poporul meu
şi eu nu voi fi Dumnezeul vostru. **10** Totuşi numărul
copiilor lui Israel va fi ca nisipul mării, care nu se poate
măsura nici număra; şi se va întâmpla că, în locul unde
li s-a spus: Voi nu sunteţi poporul meu, acolo li se va
spune: Sunteţi fiii Dumnezeului cel viu. **11** Atunci copiii
lui Iuda şi copiii lui Israel se vor aduna şi îşi vor rândui
o singură căpetenie şi se vor urca din ţară; fiindcă mare
va fi ziua lui Izreel.

2 Spuneţi fraţilor voştri: Ami; şi surorilor voastre:
Ruhama. **2** Certaţi-vă cu mama voastră, certaţi-vă
[cu ea], căci ea nu este soţia mea, nici eu nu sunt soţul
ei; de aceea să pună deoparte curviile ei dinaintea
ochilor ei, şi faptele ei de adulter dintre sânii ei; **3** Ca
nu cumva să o dezbrac de tot şi să o pun ca în ziua în
care s-a născut şi să o pustiesc şi să o pun ca pe un
pământ uscat şi să o ucid de sete. **4** Şi nu voi avea milă
de copiii ei; fiindcă ei sunt copii ai curviilor. **5** Fiindcă
mama lor a făcut pe curva; cea care i-a conceput a
făcut fapte ruşinoase, fiindcă a spus: Voi merge după
iubiţii mei, care îmi dau pâinea mea şi apa mea, lâna
mea şi inul meu, untdelemnul meu şi băutura mea. **6**
De aceea, iată, îţi voi îngrădi calea cu spini şi voi face
un zid, ca ea să nu îşi poată găsi cărările. **7** Şi îi va
urmări pe iubiţii ei, dar nu îi va ajunge; şi îi va căuta,
dar nu îi va găsi; atunci va spune: Voi merge şi mă voi
întoarce la întâiul meu soţ, pentru că atunci îmi era
mai bine decât acum. **8** Fiindcă nu a cunoscut că eu
îi dădeam grâne şi vin şi untdelemn şi îi înmulţeam
argintul şi aurul, pe care ei le-au pregătit lui Baal. **9** De
aceea mă voi întoarce şi voi lua grânele mele la timpul
lor şi vinul meu la timpul lui, şi voi lua înapoi lâna mea
şi inul meu, dat pentru a-i acoperi goliciunea. **10** Şi
acum îi voi descoperi desfrânarea ei înaintea ochilor
iubiţilor ei, şi nimeni nu o va scăpa din mâna mea. **11**
Voi face de asemenea să înceteze toată bucuria ei,
zilele ei de sărbătoare, lunile ei noi şi sabatele ei şi
toate sărbătorile ei solemne. **12** Şi voi distruge viile
ei şi smochinii ei, despre care a spus: Acestea sunt
răsplăţile mele pe care iubiţii mei mi le-au dat; şi le
voi preface într-o pădure şi fiarele câmpului le vor
mânca. **13** Şi voi cerceta asupra ei zilele Baalilor, în
care ea le ardea tămâie şi se împodobea cu cerceii
ei şi cu bijuteriile ei şi mergea după iubiţii ei, iar pe
mine m-a uitat, spune DOMNUL. **14** De aceea, iată,
o voi ademeni şi o voi aduce în pustie şi voi vorbi cu
mângâiere inimii ei. **15** Şi de acolo îi voi da viile ei şi
valea Acor ca o uşă a speranţei; şi ea va cânta acolo,
ca în zilele tinereţii ei şi ca în ziua când a urcat din
ţara Egiptului. **16** Şi se va întâmpla în acea zi, spune
DOMNUL, că, tu mă vei numi Işi, şi nu mă vei mai numi
Baali. **17** Fiindcă voi lua numele Baalilor din gura ei şi
nu vor mai fi amintiţi după numele lor. **18** Şi în acea
zi voi face un legământ pentru ei cu fiarele câmpului
şi cu păsările cerului şi cu târâtoarele pământului; şi
voi frânge arcul şi sabia şi bătălia de pe pământ şi le
voi face să se culce în siguranţă. **19** Şi te voi logodi
cu mine pentru totdeauna; da, te voi logodi cu mine
în dreptate şi în judecată şi în bunătate iubitoare şi în
îndurări. **20** Chiar în credincioşie te voi logodi cu mine;
şi tu vei cunoaşte pe DOMNUL. **21** Şi se va întâmpla în
acea zi că, voi asculta, spune DOMNUL, voi asculta
cerurile, şi ele vor asculta pământul; **22** Şi pământul va
asculta grânele şi vinul şi untdelemnul; şi acestea vor
asculta pe Izreel. **23** Şi o voi semăna pentru mine pe
pământ; şi voi avea milă de cea care nu a obţinut milă;
şi voi spune celor care nu erau poporul meu: Tu eşti
poporul meu; iar ei vor spune: Tu eşti Dumnezeul meu.

3 Atunci DOMNUL mi-a spus: Du-te din nou, iubeşte
o femeie iubită de un prieten şi adulteră, iubeşte-o
conform cu iubirea DOMNULUI către copiii lui Israel,
care privesc la alţi dumnezei şi iubesc ulcioarele de vin.
2 Astfel, mi-am cumpărat-o cu cincisprezece arginţi şi
pentru un homer de orz şi o jumătate de homer de orz;
3 Şi i-am spus: Să rămâi aici pentru mine multe zile; să
nu curveşti şi să nu fii pentru alt bărbat; astfel voi fi şi
eu pentru tine. **4** Căci copiii lui Israel vor rămâne multe
zile fără un împărat şi fără un prinţ şi fără un sacrificiu
şi fără chip cioplit şi fără un efod şi fără terafim; **5** După
aceasta copiii lui Israel se vor întoarce şi vor căuta pe

DOMNUL Dumnezeul lor şi pe David împăratul lor; şi
se vor teme de DOMNUL şi de bunătatea lui în zilele
de pe urmă.

4 Ascultaţi cuvântul DOMNULUI, voi copii ai lui Israel;
fiindcă DOMNUL are o ceartă cu locuitorii ţării,
pentru că nu este adevăr, nici milă, nici cunoaştere
de Dumnezeu în ţară. **2** Prin înjurături şi minciună şi
ucidere şi furt şi comiterea de adulter, ei se răspândesc,
şi sângele atinge sânge. **3** De aceea ţara va jeli şi
fiecare ce locuieşte în ea va lâncezi, împreună cu
fiarele câmpului şi păsările cerului; da, peştii mării
de asemenea vor fi luaţi. **4** Totuşi să nu se certe
nimeni, nici să nu se mustre, pentru că poporul tău este
asemenea celor ce se ceartă cu preotul. **5** De aceea
vei cădea ziua şi profetul de asemenea va cădea cu
tine noaptea, şi eu voi nimici pe mama ta. **6** Poporul
meu este nimicit din lipsă de cunoaştere, pentru că
tu ai respins cunoaşterea, eu de asemenea te voi
respinge, ca să nu îmi fii preot; văzând că ai uitat legea
Dumnezeului tău, eu de asemenea îi voi uita pe copiii
tăi. **7** Cu cât s-au înmulţit, cu atât au păcătuit împotriva
mea, de aceea le voi schimba gloria în ruşine. **8** Ei
mănâncă păcatul poporului meu şi îşi pun inima în
nelegiuirea lor. **9** Precum poporul, aşa va fi şi preotul;
şi îi voi pedepsi pentru căile lor şi îi voi răsplăti pentru
facerile lor. **10** Fiindcă vor mânca şi nu vor avea destul;
vor curvi şi nu se vor înmulţi, pentru că au încetat să
ia seama la DOMNUL. **11** Curvia şi vinul şi vinul nou
iau inima. **12** Poporul meu cere sfat de la trunchiurile
lor şi toiagul lor le vesteşte; fiindcă duhul curviilor i-
a făcut să rătăcească şi curvind, s-au îndepărtat de
sub Dumnezeul lor. **13** Ei sacrifică pe vârfurile munţilor
şi ard tămâie pe dealuri, sub stejari şi plopi şi ulmi,
pentru că umbra lor este bună; de aceea fiicele voastre
vor curvi şi soţiile voastre vor comite adulter. **14** Nu
voi pedepsi pe fiicele voastre când vor curvi, nici pe
soţiile voastre când comit adulter; fiindcă ele însele
trag deoparte cu curve şi sacrifică cu prostituatele; de
aceea poporul care nu înţelege va cădea. **15** Deşi tu,
Israele, curveşti, totuşi Iuda să nu se poticnească; şi
nu veniţi până la Ghilgal, nici nu urcaţi încă la Bet-
Aven, nici nu juraţi: DOMNUL trăieşte. **16** Fiindcă Israel
decade ca o viţea care dă înapoi; acum DOMNUL îi
va paşte ca pe un miel într-un loc larg. **17** Efraim s-a
alipit de idoli, lăsaţi-l în pace. **18** Băutura lor este acră,
au curvit în continuu; conducătorii ei iubesc cu ruşine:
Daţi. **19** Vântul l-a legat în aripile lui şi ei se vor ruşina
din cauza sacrificiilor lor.

5 Ascultaţi aceasta, voi preoţilor; şi daţi ascultare,
voi casă a lui Israel, şi deschide urechea, casă a
împăratului; fiindcă judecată este către voi, pentru că
aţi fost o capcană la Miţpa şi o plasă întinsă asupra
Taborului. **2** Şi răzvrătiţii sunt profunzi pentru a face
măcel, deşi eu i-am mustrat pe toţi. **3** Eu cunosc
pe Efraim şi Israel nu este ascuns de mine; fiindcă
acum, Efraime, tu curveşti şi Israel se întinează. **4**
Ei nu îşi vor pregăti faptele pentru a se întoarce la
Dumnezeul lor, pentru că duhul curviilor este în mijlocul
lor şi nu au cunoscut pe DOMNUL. **5** Şi mândria lui
Israel mărturiseşte înaintea feţei lui; de aceea Israel şi
Efraim vor cădea în nelegiuirea lor; Iuda de asemenea
va cădea cu ei. **6** Ei vor merge cu turmele lor şi cu
cirezile lor să caute pe DOMNUL; dar nu îl vor găsi;
el s-a retras de la ei. **7** S-au purtat perfid împotriva
DOMNULUI; fiindcă au născut copii străini; încă o lună
îi va mistui împreună cu porţiile lor. **8** Sunaţi cornul în
Ghibea şi trâmbiţa în Rama; strigaţi tare la Bet-Aven,
înapoia ta, Beniamine. **9** Efraim va fi pustiit în ziua
mustrării; printre triburile lui Israel am făcut cunoscut
ceea ce cu siguranţă va fi. **10** Prinţii lui Iuda au fost
asemenea celor ce mută graniţa; de aceea îmi voi turna
furia mea asupra lor, ca apa. **11** Efraim este oprimat şi
zdrobit în judecată, pentru că de bunăvoie a umblat
după poruncă. **12** De aceea voi fi pentru Efraim ca
molia şi pentru casa lui Iuda ca putrezirea. **13** Când
Efraim şi-a văzut boala şi Iuda şi-a văzut rana, atunci
Efraim a mers la asirian şi a trimis la împăratul Iareb;
totuşi el nu a putut să vă vindece, nici să vă lecuiască
rana. **14** Fiindcă voi fi pentru Efraim ca un leu şi ca
un leu tânăr pentru casa lui Iuda; eu, chiar eu, voi
sfâşia şi voi pleca; voi lua şi nimeni nu îl va salva. **15**
Voi merge şi mă voi întoarce la locul meu, până ei
îşi vor recunoaşte poticnirea şi vor căuta faţa mea; în
nenorocirea lor mă vor căuta devreme.

6 Veniţi şi să ne întoarcem la DOMNUL, pentru că el
a sfâşiat şi tot el ne va vindeca; el a lovit şi tot el ne
va lega rana. **2** După două zile ne va înviora; în a treia
zi ne va ridica şi vom trăi înaintea feţei lui. **3** Atunci
vom cunoaşte, dacă urmărim a cunoaşte pe DOMNUL;
ieşirea lui este pregătită ca dimineaţa; şi el va veni
la noi ca ploaia, ca ploaia târzie şi timpurie pentru
pământ. **4** Efraime, ce să îţi fac? Iudo, ce să îţi fac?
Fiindcă bunătatea voastră este ca un nor de dimineaţă,
şi ca roua de dimineaţă care trece. **5** De aceea i-
am cioplit prin profeţi; i-am ucis prin cuvintele gurii
mele şi judecăţile tale sunt ca lumina ce străluceşte. **6**
Fiindcă am dorit milă şi nu sacrificiu; şi cunoaşterea
lui Dumnezeu mai mult decât ofrande arse. **7** Dar ei,
ca oameni, au călcat legământul; acolo s-au purtat cu
perfidie împotriva mea. **8** Galaad este o cetate a celor
care lucrează nelegiuire şi este pângărit cu sânge. **9** Şi
precum cetele de tâlhari pândesc pe un om, tot astfel
ceata preoţilor se înţelege să ucidă pe cale, fiindcă ei
comit desfrânare. **10** Am văzut un lucru groaznic în

casa lui Israel; acolo este curvia lui Efraim, Israel este
pângărit. 11 De asemenea, Iudo, el a pus un seceriş
pentru tine, când am întors pe captivii poporului meu.

7 Când am voit să vindec pe Israel, atunci nelegiuirea
lui Efraim a fost descoperită şi stricăciunea Samariei,
fiindcă ei fac înşelăciuni; şi hoţul intră şi ceata de tâlhari
pradă afară. 2 Şi ei nu iau aminte în inimile lor că eu
îmi amintesc de toată stricăciunea lor; acum propriile
lor fapte i-au înconjurat; ele sunt înaintea feţei mele.
3 Ei înveselesc pe împărat cu stricăciunea lor, şi pe
prinţi cu minciunile lor. 4 Ei sunt toţi adulteri, ca un
cuptor încălzit de brutar, el încetează să se scoale după
ce a frământat aluatul până ce este dospit. 5 În ziua
împăratului nostru, prinţii l-au îmbolnăvit cu burdufuri
de vin; el şi-a întins mâna cu batjocoritori. 6 Fiindcă ei
şi-au pregătit inima ca un cuptor, în timp ce stăteau la
pândă, brutarul lor doarme toată noaptea: dimineaţa
arde ca un foc arzând. 7 Ei toţi sunt fierbinţi ca un
cuptor şi au mistuit pe judecătorii lor; toţi împăraţii lor
au căzut; niciunul dintre ei nu mă cheamă. 8 Efraim,
el s-a amestecat printre popoare; Efraim este o turtă
neîntoarsă. 9 Străinii i-au mistuit tăria şi el nu ştie; da,
peri cărunţi sunt aici şi acolo pe el, totuşi el nu ştie. 10
Şi mândria lui Israel aduce mărturie înaintea feţei lui;
iar ei nu se întorc la DOMNUL Dumnezeul lor, nici nu
îl caută în ciuda tuturor acestor lucruri. 11 Efraim de
asemenea este ca un porumbel nechibzuit fără inimă;
ei strigă către Egipt, merg la Asiria. 12 Când vor merge,
eu îmi voi întinde plasa asupra lor; îi voi doborî ca pe
păsările cerului; îi voi pedepsi, precum a auzit adunarea
lor. 13 Vai lor! Pentru că au fugit de mine. Nimicire
lor! Pentru că au încălcat legea împotriva mea; deşi i-
am răscumpărat, totuşi au vorbit minciuni împotriva
mea. 14 Şi nu au strigat către mine cu inima lor, când
urlau în paturile lor; se adună pentru grâne şi vin şi se
răzvrătesc împotriva mea. 15 Deşi i-am înfăşurat şi le-
am întărit braţele, totuşi îşi închipuie ticăloşie împotriva
mea. 16 Ei se întorc, dar nu la cel Preaînalt; ei sunt
ca un arc înşelător; prinţii lor vor cădea prin sabie din
cauza furiei limbii lor; aceasta va fi batjocura lor în ţara
Egiptului.

8 Pune trâmbiţa la gură. El va veni ca o acvilă
împotriva casei DOMNULUI, pentru că au încălcat
legământul meu şi s-au răzvrătit împotriva legii mele.
2 Israel va striga către mine: Dumnezeul meu, noi
te cunoaştem. 3 Israel a lepădat ceea ce este bun;
duşmanul îl va urmări. 4 Ei şi-au pus împăraţi, dar
nu prin mine; au făcut prinţi fără ca eu să ştiu; din
argintul lor şi din aurul lor şi-au făcut idoli ca să fie
stârpiţi. 5 Viţelul tău, Samaria, te-a lepădat; mânia
mea este aprinsă împotriva lor; cât timp va fi până
când vor ajunge la nevinovăţie? 6 Fiindcă din Israel a
fost şi aceasta; lucrătorul l-a făcut, de aceea nu este
Dumnezeu; dar viţelul Samariei va fi spart în bucăţi. 7
Căci au semănat vânt şi vor secera vârtejul de vânt; nu
are spic; mugurele nu va da făină; şi dacă totuşi dă
roadă, străinii îl vor înghiţi. 8 Israel este înghiţit; acum,
printre neamuri, ei vor fi ca un vas în care nu este
plăcere. 9 Fiindcă au urcat în Asiria, un măgar sălbatic,
singur; Efraim a angajat iubiţi. 10 Da, deşi au angajat
printre naţiuni, acum îi voi aduna, şi se vor întrista puţin
timp din cauza poverii împăratului prinţilor. 11 Pentru că
Efraim a făcut multe altare pentru a păcătui, altarele îi
vor fi pentru a păcătui. 12 I-am scris lucrurile măreţe
ale legii mele, dar erau socotite ca un lucru străin. 13
Carne sacrifică ei pentru sacrificiile ofrandelor mele,
şi o mănâncă; dar DOMNUL nu le primeşte; acum îşi
va aminti nelegiuirea lor şi va cerceta păcatele lor; ei
se vor întoarce în Egipt. 14 Fiindcă Israel a uitat pe
Făcătorul lui şi construieşte temple; şi Iuda a înmulţit
cetăţile întărite; dar eu voi trimite un foc asupra cetăţilor
lui şi acesta le va mistui palatele.

9 Nu te bucura, Israele, veselindu-te ca alte popoare,
pentru că ai plecat curvind de la Dumnezeul tău, ai
iubit o răsplată în fiecare arie de grâu. 2 Aria şi teascul
nu îi vor hrăni şi vinul nou îi va lipsi. 3 Ei nu vor locui în
ţara DOMNULUI; ci Efraim se va întoarce în Egipt şi
vor mânca lucruri necurate în Asiria. 4 Nu vor aduce
DOMNULUI ofrande de vin, nici nu îi vor fi acestea
plăcute; sacrificiile lor le vor fi ca pâinea jelitorilor; toţi
care mănâncă din ea se vor pângări, pentru că pâinea
lor, pentru sufletul lor, nu va intra în casa DOMNULUI.
5 Ce veţi face în ziua solemnă şi în ziua sărbătorii
DOMNULUI? 6 Fiindcă, iată, ei au plecat din cauza
nimicirii; Egiptul îi va aduna, Memfis îi va îngropa;
urzicile vor stăpâni locurile plăcute pentru argintul lor;
spini vor fi în corturile lor. 7 Zilele cercetării au venit,
zilele răsplătirii au venit; Israel va cunoaşte aceasta;
profetul este un prost, omul spiritual este nebun, din
cauza mulţimii nelegiuirilor tale şi a urii tale mari. 8
Paznicul lui Efraim era cu Dumnezeul meu; dar profetul
este o capcană a unui păsărar în toate căile sale şi
ură în casa Dumnezeului său. 9 S-au corupt profund
pe ei înşişi, ca în zilele din Ghibea; de aceea el îşi va
aminti de nelegiuirile lor, va cerceta păcatele lor. 10 Am
găsit pe Israel ca struguri în pustie; am văzut pe părinţii
voştri ca pe întâiul rod al smochinului la prima recoltă;
dar ei au mers la Baal-Peor şi s-au consacrat acestei
ruşini şi urâciunile [lor] au devenit asemenea iubirii lor.
11 Cât despre Efraim, gloria lor va zbura ca o pasăre,
de la naştere şi din pântece şi de la concepere. 12 Deşi
îşi cresc copiii, totuşi eu îi voi văduvi de ei, ca să nu
rămână niciun bărbat; da, vai de asemenea lor, când
mă voi depărta de ei! 13 Efraimul, precum am văzut

Tirul, este sădit într-un loc plăcut; dar Efraim îşi va
aduce copiii înaintea ucigaşului. 14 Dă-le, DOAMNE!
Ce le vei da? Dă-le un pântece sterp şi sâni seci. 15
Toată stricăciunea lor este în Ghilgal; fiindcă acolo i-am
urât; pentru stricăciunea faptelor lor îi vor alunga din
casa mea, nu îi voi mai iubi; toţi prinţii lor sunt răzvrătiţi.
16 Efraim este lovit, rădăcina lor este uscată, rod nu vor
aduce; da, chiar dacă ar naşte, totuşi voi ucide rodul
iubit al pântecului lor. 17 Dumnezeul meu îi va lepăda,
pentru că nu i-au dat ascultare; şi ei vor fi rătăcitori
printre naţiuni.

10 Israel este o viţă culeasă, aduce rod pentru el
însuşi; conform cu mulţimea rodului său el a
înmulţit altarele; conform cu bunătatea ţării lui ei au
făcut chipuri frumoase. 2 Inima lor este împărţită; acum
vor fi găsiţi vinovaţi; el le va dărâma altarele, le va
prăda chipurile. 3 Pentru că acum ei spun: Nu avem
împărat, pentru că nu ne-am temut de DOMNUL; ce să
ne facă atunci un împărat? 4 Au rostit cuvinte, jură fals
când fac un legământ; astfel judecata răsare precum
cucuta în brazdele ogorului. 5 Locuitorii Samariei se
vor teme din cauza viţeilor din Bet-Aven; fiindcă poporul
lui va jeli pentru el, şi preoţii lui, care s-au bucurat de el,
vor jeli pentru gloria lui, pentru că s-a depărtat de la el.
6 Va fi de asemenea dus în Asiria ca dar împăratului
Iareb; Efraim va primi ruşine şi Israel se va ruşina de
propriul lui sfat. 7 Cât despre Samaria, împăratul ei
este stârpit ca spuma pe apă. 8 De asemenea locurile
înalte din Aven, păcatul lui Israel, vor fi distruse; spinul
şi ciulinul vor veni pe altarele lor; iar ei vor spune
munţilor: Acoperiţi-ne; şi dealurilor: Cădeţi peste noi. 9
Israele, tu ai păcătuit din zilele Ghibei; acolo au stat în
picioare; bătălia în Ghibea împotriva copiilor nelegiuirii
nu i-a ajuns. 10 Este dorinţa mea să îi pedepsesc;
şi popoarele se vor aduna împotriva lor, când se vor
lega în cele două brazde ale lor. 11 Şi Efraim este ca
o viţea învăţată şi îi place să treiere grânele; dar eu
am trecut peste gâtul ei frumos; voi face pe Efraim să
călărească; Iuda va ara şi Iacov îi va sparge brazdele.
12 Semănaţi pentru voi înşivă în dreptate, seceraţi
în milă, desţeleniţi-vă pământul înţelenit; fiindcă este
timpul să căutaţi pe DOMNUL, până va veni el şi va
ploua dreptate peste voi. 13 Aţi arat stricăciune, aţi
secerat nelegiuire; aţi mâncat rodul minciunilor, pentru
că te-ai încrezut în calea ta, în mulţimea oamenilor
tăi puternici. 14 De aceea un tumult se va ridica în
poporul tău şi toate cetăţuile tale vor fi prădate, precum
Şalman a prădat Bet-Arbelul în ziua bătăliei; mama
a fost zdrobită în bucăţi peste copiii ei. 15 Astfel vă
va face Betelul din cauza stricăciunii voastre mari;
într-o dimineaţă împăratul lui Israel va fi stârpit cu
desăvârşire.

11 Când Israel era copil, atunci l-am iubit, şi am
chemat pe fiul meu din Egipt. 2 Precum ei i-au
chemat, astfel au plecat de la ei; au sacrificat Baalilor
şi au ars tămâie chipurilor cioplite. 3 Pe Efraim l-am
învăţat de asemenea să meargă, luându-i de braţe;
dar nu au cunoscut că eu i-am vindecat. 4 I-am tras
cu funii omeneşti, cu legături de iubire; şi le-am fost
asemenea celor ce scot jugul de pe fălcile lor şi le-am
pus mâncare. 5 El nu se va întoarce în ţara Egiptului, ci
asirianul va fi împăratul lui, pentru că au refuzat să se
întoarcă. 6 Şi sabia va rămâne peste cetăţile lui şi va
mistui ramurile lui şi le va mânca, din cauza propriilor
sfaturi. 7 Şi poporul meu înclină a da înapoi de la mine;
deşi ei i-au chemat la cel Preaînalt, nici măcar unul nu
a voit să îl înalţe. 8 Cum să renunţ la tine, Efraime?
Cum să te dau, Israele? Cum să te fac precum Adma?
Cum să te pun ca Ţeboimul? Inima mea s-a întors în
mine, pocăinţele mele s-au aprins împreună. 9 Nu voi
împlini înverşunarea mâniei mele, nu mă voi întoarce
să nimicesc pe Efraim, pentru că eu sunt Dumnezeu, şi
nu om; Cel Sfânt în mijlocul tău; şi nu voi intra în cetate.
10 Ei vor umbla după DOMNUL; el va răcni ca un leu;
când va răcni, atunci copiii de la vest vor tremura. 11
Vor tremura ca o pasăre din Egipt şi ca un porumbel din
ţara Asiriei; şi îi voi pune în casele lor, spune DOMNUL.
12 Efraim mă înconjoară cu minciuni şi casa lui Israel
cu înşelăciune; dar Iuda încă stăpâneşte cu Dumnezeu
şi este credincios împreună cu sfinţii.

12 Efraim se hrăneşte cu vânt şi urmăreşte vântul
de est; zilnic înmulţeşte minciuni şi pustiire; şi ei
fac un legământ cu asirienii, şi untdelemnul este dus în
Egipt. 2 DOMNUL are de asemenea o ceartă cu Iuda şi
va pedepsi pe Iacob conform căilor lui; conform faptelor
lui îi va răsplăti. 3 În pântece el a apucat de călcâi pe
fratele său şi prin tăria lui a avut putere cu Dumnezeu;
4 Da, a avut putere asupra îngerului şi a învins; el a
plâns şi i-a făcut cerere; l-a găsit în Betel şi acolo a
vorbit cu noi; 5 Chiar DOMNUL Dumnezeul oştirilor;
DOMNUL este amintirea lui. 6 De aceea întoarce-te la
Dumnezeul tău, păzeşte mila şi judecata şi aşteaptă
pe Dumnezeul tău continuu. 7 El este un comerciant,
balanţele înşelăciunii sunt în mâna lui; îi place să
oprime. 8 Şi Efraim a spus: Totuşi m-am îmbogăţit,
mi-am găsit avere; în toate muncile mele ei nu vor
găsi nicio nelegiuire în mine care să fie păcat. 9 Şi eu
care sunt DOMNUL Dumnezeul tău din ţara Egiptului
te voi face totuşi să locuieşti în corturi, ca în zilele
sărbătorii solemne. 10 Am vorbit de asemenea prin
profeţi şi am înmulţit viziuni şi am folosit asemănări prin
serviciul profeţilor. 11 Este nelegiuire în Galaad? Într-
adevăr ei sunt deşertăciune; în Ghilgal sacrifică tauri;
da, altarele lor sunt ca ruine în brazdele ogoarelor. 12

Şi Iacob a fugit în ţara Siriei şi Israel a servit pentru o
soţie, şi pentru o soţie a păzit oi. 13 Şi printr-un profet,
DOMNUL l-a scos pe Israel din Egipt şi printr-un profet
a fost păstrat. 14 Efraim l-a provocat amar la mânie;
de aceea va lăsa sângele lui asupra lui, şi ocara lui
Domnul său o va întoarce la el.

13 Când Efraim a vorbit tremurând, el s-a înălţat
în Israel; dar când s-a făcut vinovat prin Baal, a
murit. 2 Şi acum ei păcătuiesc tot mai mult, şi şi-au
făcut imagini turnate din argintul lor şi idoli conform
cu propria lor înţelegere, toate acestea fiind lucrarea
meşteşugarilor; ei spun despre ele: Oamenii care
sacrifică să sărute viţeii. 3 De aceea vor fi ca norul
de dimineaţă şi ca roua dimineţii care trece repede,
ca pleava care este împinsă din arie de vârtejul de
vânt şi ca fumul din horn. 4 Totuşi eu sunt DOMNUL
Dumnezeul tău din ţara Egiptului şi tu nu vei cunoaşte
alt dumnezeu decât pe mine; fiindcă nu este salvator în
afară de mine. 5 Eu te-am cunoscut în pustie, în ţara cu
secetă mare. 6 După păşunea lor, s-au săturat; au fost
săturaţi şi inima li s-a înălţat; de aceea m-au uitat. 7 De
aceea voi fi pentru ei ca un leu, îi voi privi ca un leopard
lângă cale, 8 Îi voi întâmpina ca o ursoaică lipsită de
puii ei şi voi sfâşia învelitoarea inimii lor, şi acolo, ca un
leu, îi voi mânca; fiara sălbatică îi va sfâşia. 9 Israele,
tu te-ai nimicit pe tine însuţi; dar în mine este ajutorul
tău. 10 Eu voi fi împăratul tău, unde este vreun altul
care să te salveze în toate cetăţile tale? Şi judecătorii
tăi despre care ai spus: Dă-mi un împărat şi prinţi? 11
Ţi-am dat un împărat în mânia mea şi l-am luat în furia
mea. 12 Nelegiuirea lui Efraim este legată; păcatul lui
este ascuns. 13 Întristările unei femei în travaliu vor
veni peste el; el este un fiu neînţelept; fiindcă nu ar
trebui să stea mult în locul naşterii copiilor. 14 Îi voi
răscumpăra din puterea mormântului, îi voi răscumpăra
din moarte. Moarte, eu voi fi plăgile tale; mormântule,
voi fi nimicirea ta; pocăinţa va fi ascunsă de ochii mei.
(Sheol h7585) 15 Deşi este roditor între fraţii lui, un vânt
de est va veni, vântul DOMNULUI se va ridica din pustie
şi izvorul lui se va usca şi fântâna lui va seca; el va
prăda tezaurul tuturor vaselor plăcute. 16 Samaria va fi
pustiită, pentru că s-a răzvrătit împotriva Dumnezeului
ei; vor cădea prin sabie; pruncii lor vor fi zdrobiţi în
bucăţi şi femeile lor însărcinate vor fi spintecate.

14 Israele, întoarce-te la DOMNUL Dumnezeul tău,
pentru că ai căzut prin nelegiuirea ta. 2 Luaţi
cu voi cuvinte şi întoarceţi-vă la DOMNUL; spuneţi-i:
Înlătură toată nelegiuirea şi primeşte-ne cu har; astfel
vom aduce din nou viţeii buzelor noastre. 3 Aşur nu ne
va salva; nu vom călări pe cai; nici nu vom mai spune
lucrării mâinilor noastre: Voi sunteţi dumnezeii noştri;
fiindcă în tine, cel fără tată găseşte milă. 4 Voi vindeca
decăderea lor, îi voi iubi de bunăvoie; căci mânia mea
s-a întors de la el. 5 Voi fi ca roua pentru Israel; el
va creşte precum crinul şi va prinde rădăcini precum
Libanul. 6 Ramurile lui se vor întinde şi frumuseţea
lui va fi ca măslinul şi mirosul lui ca Libanul. 7 Cei ce
locuiesc sub umbra lui se vor întoarce; se vor înviora
precum grânele şi vor creşte precum viţa, mirosul lor va
fi ca al vinului din Liban. 8 Efraim va spune: Ce mai am
eu a face cu idolii? Eu l-am auzit şi l-am ocrotit; eu sunt
ca un brad verde. Din mine iese rodul tău. 9 Cine este
înţelept şi va înţelege acestea? [Cine este] priceput şi
le va cunoaşte? Căci căile DOMNULUI sunt drepte şi
cei drepţi vor umbla în ele; dar călcătorii de lege vor
cădea pe ele.

Joel

1 Cuvântul DOMNULUI care a venit la Ioel, fiul
lui Petuel. 2 Ascultaţi aceasta, voi bătrânilor, şi
deschideţi urechea, voi toţi locuitorii ţării. A fost aceasta
în zilele voastre sau în zilele părinţilor voştri? 3 Spuneţi
copiilor voştri despre aceasta şi copiii voştri să spună
copiilor lor şi copiii lor unei alte generaţii. 4 Ceea ce a
lăsat forfecarul a mâncat lăcusta; şi ceea ce a lăsat
lăcusta a mâncat muşiţa; şi ce a lăsat muşiţa a mâncat
omida. 5 Treziţi-vă, beţivilor, şi plângeţi; şi urlaţi, toţi
băutorii de vin, din cauza vinului nou, pentru că este
stârpit din gura voastră. 6 Căci o naţiune s-a ridicat
asupra ţării mele, puternică şi fără număr, a cărei dinţi
sunt dinţi de leu şi are măselele unui leu mare. 7 El mi-
a risipit via şi mi-a cojit smochinul; l-a curăţat de tot
şi l-a lepădat: ramurile lui au devenit albe. 8 Plânge-
te ca o fecioară încinsă cu pânză de sac pentru soţul
tinereţii ei. 9 Darul de mâncare şi darul de băutură
este stârpit din casa DOMNULUI; preoţii, servitorii
DOMNULUI, jelesc. 10 Câmpia este risipită, pământul
jeleşte, pentru că grânele sunt risipite; vinul nou a secat,
untdelemnul lâncezeşte. 11 Ruşinaţi-vă, agricultorilor;
urlaţi, viticultorilor, pentru grâu şi pentru orz, pentru că
secerişul câmpului a pierit. 12 Via s-a uscat şi smochinul
lâncezeşte; rodiul, palmierul de asemenea şi mărul, toţi
copacii câmpului sunt uscaţi, pentru că bucuria a secat,
departe de fiii oamenilor. 13 Încingeţi-vă şi plângeţi,
preoţilor; urlaţi, servitori ai altarului; veniţi, culcaţi-vă
toată noaptea în pânză de sac, servitorii Dumnezeului
meu, pentru că darul de mâncare şi darul de băutură
au fost oprite de la casa Dumnezeului vostru. 14
Sfinţiţi un post, anunţaţi o adunare solemnă, adunaţi
pe bătrâni şi pe toţi locuitorii ţării la casa DOMNULUI
Dumnezeului vostru şi strigaţi către DOMNUL: 15 Vai
de această zi! pentru că ziua DOMNULUI este aproape
şi va veni ca o nimicire de la cel Atotputernic. 16 Nu
este hrana luată dinaintea ochilor noştri, da, bucuria
şi veselia din casa Dumnezeului nostru? 17 Sămânţa
este putrezită sub bulgării ei; grânarele sunt pustiite,
hambarele sunt dărâmate; căci grânele s-au uscat. 18
Cum gem animalele! Cirezile de vite rătăcesc, pentru
că nu au păşune; da, turmele de oi sunt pustiite. 19
DOAMNE, către tine voi striga, pentru că focul a mistuit
păşunile pustiei şi flacăra a ars toţi copacii câmpului. 20
Fiarele câmpului de asemenea strigă către tine, pentru
că râurile de apă au secat şi focul a mistuit păşunile
pustiei.

2 Sunaţi din trâmbiţă în Sion şi sunaţi alarma pe
muntele meu cel sfânt; să tremure toţi locuitorii
ţării, pentru că ziua DOMNULUI vine, pentru că este
aproape; 2 O zi de întuneric şi de întunecime, o zi cu
nori şi de întuneric gros; ca dimineaţa revărsată peste
munţi; un popor mare şi puternic; nu a fost vreodată
asemenea, nici nu va mai fi după el, în anii multor
generaţii. 3 Un foc mistuie înaintea lor; şi în spatele lor o
flacără arde; ţara este ca grădina Edenului înaintea lor
şi în spatele lor o pustie părăsită; da, şi nimic nu le va
scăpa. 4 Înfăţişarea lor este ca înfăţişarea cailor; şi ca
nişte călăreţi, astfel vor alerga. 5 Vor sări ca zgomotul
carelor pe vârfurile munţilor, ca zgomotul flăcării de foc
care mistuie miriştea, ca un popor puternic desfăşurat
pentru bătălie. 6 Înaintea feţei lor popoarele vor fi
foarte îndurerate; toate feţele se vor înnegri. 7 Ei vor
alerga precum războinicii; vor urca pe zid ca bărbaţii
de război; şi vor mărşălui fiecare pe căile lui şi nu vor
rupe rândurile lor; 8 Nici nu se împing unul pe altul;
fiecare va merge pe cărarea lui; şi când vor cădea pe
sabie, nu vor fi răniţi. 9 Vor alerga încoace şi încolo în
cetate; vor alerga pe zid, se vor căţăra pe case; ca un
hoţ vor intra pe ferestre. 10 Pământul se va zgudui
înaintea lor; cerurile vor tremura; soarele şi luna vor
fi întunecate şi stelele îşi vor retrage strălucirea; 11
Şi DOMNUL îşi va înălţa vocea înaintea armatei sale,
pentru că tabăra lui este foarte mare, pentru că este
puternic cel care împlineşte cuvântul său, pentru că
ziua DOMNULUI este mare şi foarte înfricoşătoare;
şi cine o poate suporta? 12 De aceea chiar acum,
spune DOMNUL, întoarceţi-vă la mine cu toată inima
voastră şi cu post şi cu plâns şi cu jale; 13 Şi sfâşiaţi-
vă inima, şi nu hainele, şi întoarceţi-vă la DOMNUL
Dumnezeul vostru, pentru că el este cu har şi milostiv,
încet la mânie şi de o mare bunătate şi se pocăieşte
de rău. 14 Cine ştie dacă el nu se va întoarce şi nu
se va pocăi şi nu va lăsa o binecuvântare după el; un
dar de mâncare şi un dar de băutură pentru DOMNUL
Dumnezeul vostru? 15 Sunaţi trâmbiţa în Sion, sfinţiţi un
post, anunţaţi o adunare solemnă; 16 Adunaţi poporul,
sfinţiţi adunarea, strângeţi pe bătrâni, adunaţi copiii
şi pe cei care sug la sâni; să iasă mirele din camera
lui şi mireasa din cămăruţa ei. 17 Preoţii, servitorii
DOMNULUI, să plângă între portic şi altar şi să spună:
Cruţă pe poporul tău, DOAMNE şi nu da moştenirea ta
ocărârii, ca păgânii să stăpânească asupra lor, pentru a
spune ei printre popoare: Unde este Dumnezeul lor?
18 Atunci DOMNUL va fi gelos pentru ţara lui şi va avea
milă de poporul său. 19 Da, DOMNUL va răspunde şi
va spune poporului său: Iată, eu vă voi trimite grâne şi
vin şi untdelemn şi vă veţi sătura cu ele; şi nu vă voi
mai face de ocară printre păgâni; 20 Ci voi îndepărta
mult de la voi armata de la nord şi o voi alunga într-o
ţară stearpă şi pustie, cu faţa spre marea de est şi cu
spatele spre marea de vest, şi putoarea ei se va ridica
şi mirosul ei urât se va urca, pentru că a făcut lucruri
mari. 21 Nu te teme, ţară; fii veselă şi bucură-te, pentru

că DOMNUL va face lucruri mari. 22 Nu vă temeţi, voi
vite ale câmpului: pentru că păşunile pustiei înverzesc,
pentru că pomul îşi poartă rodul, smochinul şi viţa îşi
dau tăria. 23 Fiţi veseli, voi copii ai Sionului, şi bucuraţi-
vă în DOMNUL Dumnezeul vostru, pentru că el v-a dat
ploaia timpurie cu măsură şi va face să cadă pentru voi
ploaia, ploaia timpurie şi ploaia târzie în luna întâi. 24
Şi ariile vor fi pline de grâu şi teascurile se vor revărsa
de vin şi de untdelemn. 25 Şi vă voi da înapoi anii pe
care i-a mâncat lăcusta, muşiţa şi omida şi forfecarul,
armata mea cea mare pe care am trimis-o printre voi.
26 Şi veţi mânca în abundenţă şi vă veţi sătura şi veţi
lăuda numele DOMNULUI Dumnezeul vostru, care a
lucrat minunat cu voi; şi poporul meu nu se va ruşina
niciodată. 27 Şi veţi cunoaşte că sunt în mijlocul lui
Israel şi că eu sunt DOMNUL Dumnezeul vostru şi
niciun altul; şi poporul meu nu se va ruşina niciodată.
28 Şi după aceea se va întâmpla că voi turna duhul
meu peste toată făptura; şi fiii voştri şi fiicele voastre
vor profeţi, bătrânii voştri vor visa vise, tinerii voştri
vor avea viziuni; 29 Şi de asemenea, în acele zile, voi
turna duhul meu peste servitori şi peste servitoare.
30 Şi voi arăta minuni în ceruri şi pe pământ: sânge
şi foc şi stâlpi de fum. 31 Soarele se va schimba în
întuneric şi luna în sânge, înainte ca ziua cea mare
şi înfricoşătoare a DOMNULUI să vină. 32 Şi se va
întâmpla, că oricine va chema numele DOMNULUI va fi
eliberat, pentru că în muntele Sionului şi în Ierusalim va
fi eliberare, precum a spus DOMNUL, şi în rămăşiţa pe
care DOMNUL o va chema.

3 Fiindcă, iată, în acele zile şi în acel timp, când voi
întoarce pe captivii lui Iuda şi ai Ierusalimului, 2
Voi aduna de asemenea toate naţiunile şi le voi coborî
în valea lui Iosafat şi acolo, cu ele, mă voi judeca
pentru poporul meu şi pentru moştenirea mea Israel,
pe care ei l-au împrăştiat printre naţiuni şi au împărţit
ţara mea. 3 Şi au aruncat sorţi pentru poporul meu;
şi au dat un băiat pentru o curvă şi au vândut o fată
pentru vin ca să bea. 4 Da, şi ce aveţi voi a face cu
mine, Tirule şi Sidonule, şi toate ţinuturile Palestinei?
Doriţi să îmi întoarceţi o răsplată? Şi dacă mă răsplătiţi,
repede şi în grabă vă voi întoarce răsplata voastră
asupra capului vostru; 5 Pentru că aţi luat argintul meu
şi aurul meu şi aţi dus în templele voastre lucrurile
mele bune şi plăcute; 6 De asemenea aţi vândut pe
copiii lui Iuda şi pe copiii Ierusalimului grecilor, ca să
îi îndepărtaţi mult de graniţa lor. 7 Iată, îi voi ridica
din locul în care i-aţi vândut şi voi întoarce răsplata
voastră asupra capului vostru; 8 Şi voi vinde pe fiii
voştri şi pe fiicele voastre în mâna copiilor lui Iuda şi ei
îi vor vinde sabeenilor, unui popor îndepărtat, pentru că
DOMNUL a vorbit aceasta. 9 Vestiţi aceasta printre
neamuri: Pregătiţi războiul, treziţi pe războinici, să se
apropie şi să se urce toţi bărbaţii de război; 10 Bateţi
fiarele voastre de plug în săbii şi prăjinile voastre de
curăţat pomi în suliţe; cel slab să spună: Sunt tare.
11 Adunaţi-vă şi veniţi, voi toţi păgânii, strângeţi-vă
împreună de jur împrejur; acolo coboară-i pe războinicii
tăi, DOAMNE. 12 Păgânii să fie treziţi şi să urce la
valea lui Iosafat, pentru că acolo voi şedea, ca să
judec pe toţi păgânii de jur împrejur. 13 Puneţi secera,
pentru că secerişul este copt; veniţi, coborâţi, pentru
că presa este plină, teascurile se revarsă, pentru că
mare este stricăciunea lor. 14 Mulţimi, mulţimi în valea
hotărârii, pentru că ziua DOMNULUI este aproape în
valea hotărârii. 15 Soarele şi luna se vor întuneca
şi stelele îşi vor retrage strălucirea. 16 DOMNUL de
asemenea va răcni din Sion şi îşi va înălţa vocea din
Ierusalim; şi cerurile şi pământul se vor cutremura; dar
DOMNUL va fi speranţa poporului său şi tăria copiilor
lui Israel. 17 Astfel veţi cunoaşte că eu sunt DOMNUL
Dumnezeul vostru locuind în Sion, muntele meu sfânt;
atunci Ierusalimul va fi sfânt şi acolo străinii nu vor mai
trece prin el. 18 Şi se va întâmpla în acea zi că munţii
vor picura vin nou şi dealurile vor curge cu lapte şi
toate râurile lui Iuda vor curge cu ape şi o fântână va
ieşi din casa DOMNULUI şi va uda valea Sitimului. 19
Egiptul va fi o pustie şi Edomul va fi o pustie părăsită,
din cauza violenţei împotriva copiilor lui Iuda, deoarece
au vărsat sânge nevinovat în ţara lor. 20 Dar Iuda va
locui pentru totdeauna şi Ierusalimul din generaţie în
generaţie. 21 Fiindcă voi curăţi sângele lor pe care nu
l-am curăţit, fiindcă DOMNUL locuieşte în Sion.

Amos

1 Cuvintele lui Amos, care era dintre stăpânii de oi din
Tecoa, pe care le-a văzut, referitor la Israel, în zilele
lui Ozia, împăratul lui Iuda, și în zilele lui Ieroboam,
fiul lui Ioas, împăratul lui Israel, cu doi ani înaintea
cutremurului. **2** Și a spus: DOMNUL va răcni din Sion și
își va înălța vocea din Ierusalim; și locuințele păstorilor
vor jeli și vârful Carmelului se va ofili. **3** Astfel spune
DOMNUL: Pentru trei fărădelegi ale Damascului și
pentru patru, nu voi întoarce pedeapsa lui, pentru că au
treierat Galaadul cu unelte de vânturat, de fier; **4** Dar voi
trimite un foc în casa lui Hazael, care va mistui palatele
lui Ben-Hadad. **5** Voi frânge de asemenea zăvorul
Damascului și voi stârpi locuitorul din câmpia Aven; și
din casa Edenului pe cel care ține sceptrul; și poporul
Siriei va merge în captivitate la Chir, spune DOMNUL.
6 Astfel spune DOMNUL: Pentru trei fărădelegi ale
Gazei și pentru patru, nu voi întoarce pedeapsa lui,
pentru că au dus în captivitate pe toți captivii, ca să îi
dea Edomului; **7** Dar voi trimite un foc pe zidul Gazei
care îi va mistui palatele; **8** Și voi stârpi pe locuitorul
din Asdod; și din Ascalon, pe cel care ține sceptrul și
îmi voi întoarce mâna împotriva Ecronului; și rămășița
filistenilor va pieri, spune Domnul DUMNEZEU. **9** Astfel
spune DOMNUL: Pentru trei fărădelegi ale Tirului și
pentru patru, nu voi întoarce pedeapsa lui, pentru că
au dat Edomului pe toți captivii și nu și-au amintit
legământul frățesc; **10** De aceea voi trimite un foc
pe zidul Tirului, care îi va mistui palatele. **11** Astfel
spune DOMNUL: Pentru trei fărădelegi ale Edomului
și pentru patru, nu voi întoarce pedeapsa lui, pentru
că a urmărit pe fratele său cu sabia și a lepădat toată
mila și mânia lui a sfâșiat neîncetat și și-a ținut mânia
pentru totdeauna; **12** Dar voi trimite un foc asupra
Temanului, care va mistui palatele Boțrei. **13** Astfel
spune DOMNUL: Pentru trei fărădelegi ale copiilor lui
Amon și pentru patru, nu voi întoarce pedeapsa lor,
pentru că au spintecat femeile însărcinate din Galaad,
ca să își lărgească granița; **14** Dar voi aprinde un foc în
zidul Rabei și acesta îi va mistui palatele, cu strigare în
ziua de bătălie, cu furtună în ziua vârtejului de vânt; **15**
Și împăratul lor va merge în captivitate, el și prinții lui
împreună, spune DOMNUL.

2 Astfel spune DOMNUL: Pentru trei fărădelegi ale
Moabului și pentru patru, nu voi întoarce pedeapsa
lui, pentru că a ars oasele împăratului Edomului până
le-a făcut var; **2** Dar voi trimite un foc asupra Moabului
și acesta va mistui palatele Cheriotului; și Moabul va
muri cu tumult, cu strigăte și cu sunetul trâmbiței; **3** Și
voi stârpi pe judecător din mijlocul lui și voi ucide pe toți
prinții lui împreună cu el, spune DOMNUL. **4** Astfel
spune DOMNUL: Pentru trei fărădelegi ale lui Iuda și
pentru patru, nu voi întoarce pedeapsa lui, pentru că au
disprețuit legea DOMNULUI și nu au păzit poruncile lui,
iar minciunile lor, după care au umblat părinții lor, i-au
făcut să rătăcească; **5** Dar voi trimite un foc asupra
lui Iuda și acesta va mistui palatele Ierusalimului. **6**
Astfel spune DOMNUL: Pentru trei fărădelegi ale lui
Israel și pentru patru, nu voi întoarce pedeapsa lui,
pentru că au vândut pe cel drept pentru argint și pe cel
sărac pentru o pereche de încălțăminte; **7** Care doresc
cu ardoare țărâna pământului de pe capul săracilor
și abat calea celor blânzi; și un bărbat și tatăl lui vor
intra la aceeași tânără, pentru a pângări numele meu
sfânt; **8** Și se culcă pe haine puse pentru a fi garanție,
lângă fiecare altar, și beau vinul celor condamnați în
casa dumnezeilor lor. **9** Totuși eu am nimicit pe amorit
dinaintea lor, a cărui înălțime era ca înălțimea cedrilor și
era tare ca stejarii; totuși i-am nimicit rodul de deasupra
și rădăcinile lui de dedesubt. **10** De asemenea v-am
adus din țara Egiptului și v-am condus patruzeci de
ani prin pustie, ca să stăpâniți țara amoritului. **11** Și
am ridicat profeți dintre fiii voștri și nazirei dintre tinerii
voștri. Nu este așa, copii ai lui Israel? spune DOMNUL.
12 Dar voi ați dat nazireilor să bea vin; și ați poruncit
profeților, spunând: Nu profețiți. **13** Iată, sunt apăsat
sub voi, precum este apăsată o căruță, plină de snopi.
14 De aceea fuga va pieri de la cel iute și cel tare nu
își va întări forța, nici războinicul nu se va elibera pe
el însuși; **15** Nici cel ce mânuiește arcul nu va sta în
picioare; și cel iute de picior nu se va elibera; nici cel
ce călărește pe cal nu se va elibera pe el însuși. **16**
Și cel curajos printre războinici va fugi gol în acea zi,
spune DOMNUL.

3 Ascultați acest cuvânt pe care DOMNUL l-a vorbit
împotriva voastră, copii ai lui Israel, împotriva întregii
familii pe care am adus-o din țara Egiptului, spunând:
2 Doar pe voi v-am cunoscut dintre toate familiile
pământului; de aceea vă voi pedepsi pentru toate
nelegiuirile voastre. **3** Pot doi să meargă împreună,
fără să se fi învoit? **4** Va răcni un leu în pădure când
nu are pradă? Va striga un leu tânăr din vizuina lui,
dacă nu a prins nimic? **5** Poate o pasăre să cadă într-o
cursă pe pământ, când nu este laț pentru ea? Va trage
cineva cursa de pe pământ, fără să fi prins nimic? **6** Se
va suna din trâmbiță în cetate fără ca poporul să se
teamă? Va fi vreun rău într-o cetate fără ca DOMNUL
să îl fi făcut? **7** Într-adevăr Domnul DUMNEZEU nu va
face nimic fără să își reveleze taina lui servitorilor săi,
profeții. **8** Leul a răcnit, cine nu se va teme? Domnul
DUMNEZEU a vorbit, cine poate să nu profețească?
9 Vestiți în palatele din Asdod și în palatele din țara
Egiptului și spuneți: Adunați-vă pe munții Samariei și

priviți marile tumulturi din mijlocul ei și pe cei oprimați
din mijlocul ei. 10 Fiindcă ei nu știu să lucreze drept,
spune DOMNUL, cei care strâng violența și jefuirea
în palatele lor. 11 De aceea astfel spune Domnul
DUMNEZEU: Un potrivnic va fi chiar de jur împrejurul
țării; și el îți va doborî puterea și palatele tale vor fi
prădate. 12 Astfel spune DOMNUL: Precum păstorul
scoate din gura leului două picioare sau o bucată dintr-
o ureche; tot astfel vor fi scoși, copiii lui Israel, care
locuiesc în Samaria în colțul patului și în Damasc pe un
divan. 13 Ascultați și mărturisiți în casa lui Iacob, spune
Domnul DUMNEZEU, Dumnezeul oștirilor: 14 Că în
ziua în care voi cerceta fărădelegile lui Israel asupra lui,
voi cerceta de asemenea altarele din Betel; și coarnele
altarului vor fi retezate și vor cădea la pământ. 15 Și voi
lovi casa de iarnă împreună cu casa de vară; și casele
de fildeș vor pieri și casele mari vor avea sfârșit, spune
DOMNUL.

4 Ascultați acest cuvânt, voi, vaci din Basan, care
[sunteți] pe muntele Samariei care asupriți pe săraci,
care zdrobiți pe nevoiași, cele ce spun stăpânilor lor:
Aduceți și să bem. 2 Domnul DUMNEZEU a jurat pe
sfințenia sa, că, iată, vor veni zilele asupra voastră, în
care el vă va duce cu cârlige și posteritatea voastră cu
cârlige pentru pești. 3 Și veți ieși la spărturi, fiecare
drept înaintea sa; și veți arunca [vacile] în palat, spune
DOMNUL. 4 Veniți la Betel și încălcați legea; la Ghilgal
înmulțiți fărădelegea; și aduceți sacrificiile voastre în
fiecare dimineață și zeciuielile voastre după trei ani; 5
Și oferiți un sacrificiu de mulțumire cu dospeală și rostiți
și vestiți ofrande de bunăvoie, pentru că aceasta vă
place, copii ai lui Israel, spune Domnul DUMNEZEU.
6 Și eu v-am dat de asemenea curăție a dinților în
toate cetățile voastre și lipsă de pâine în toate locurile
voastre; totuși nu v-ați întors la mine, spune DOMNUL.
7 Și de asemenea am oprit ploaia de la voi, când mai
erau doar trei luni până la seceriș; și am făcut să
plouă peste o cetate și am făcut să nu plouă peste altă
cetate; peste o bucată a plouat și bucata peste care
nu a plouat, s-a uscat. 8 Astfel, două sau trei cetăți
rătăceau spre o singură cetate, pentru a bea apă, dar
nu s-au săturat; totuși nu v-ați întors la mine, spune
DOMNUL. 9 V-am lovit cu tăciune în grâu și cu mană,
când grădinile voastre și viile voastre și smochinii voștri
și măslinii voștri s-au înmulțit, forfecarul le-a mâncat;
totuși nu v-ați întors la mine, spune DOMNUL. 10 Am
trimis printre voi ciuma, după felul [celei din] Egipt; pe
tinerii voștri i-am ucis cu sabia și v-am luat caii; și am
făcut să se ridice putoarea în taberele voastre până
la nările voastre; totuși nu v-ați întors la mine, spune
DOMNUL. 11 Am doborât pe unii dintre voi, cum a
dărâmat Dumnezeu Sodoma și Gomora, și ați fost ca
un tăciune smuls din foc; totuși nu v-ați întors la mine,
spune DOMNUL. 12 De aceea astfel îți voi face, Israele;
și pentru că îți voi face astfel, pregătește-te să întâlnești
pe Dumnezeul tău, Israele. 13 Căci, iată, cel care
formează munții și creează vântul și vestește omului
care este gândul lui, care face dimineață întuneric și
calcă pe înălțimile pământului, DOMNUL, Dumnezeul
oștirilor, acesta este numele lui.

5 Ascultați acest cuvânt, pe care îl înalț împotriva
voastră, o plângere, casă a lui Israel. 2 Fecioara lui
Israel a căzut; ea nu se va mai ridica; este părăsită pe
pământul ei; nu este nimeni să o ridice. 3 Pentru că
astfel spune Domnul DUMNEZEU: Cetatea care ieșea
cu o mie va lăsa o sută și cea care ieșea cu o sută va
lăsa zece, pentru casa lui Israel. 4 Pentru că astfel
spune DOMNUL, casei lui Israel: Căutați-mă și veți
trăi; 5 Dar nu căutați Betelul, nici nu intrați în Ghilgal și
nu treceți la Beer-Șeba, pentru că Ghilgalul va fi dus
negreșit în captivitate și Betelul va ajunge de nimic.
6 Căutați pe DOMNUL și veți trăi; ca nu cumva să
izbucnească el ca focul în casa lui Iosif și să o mistuie
și să nu fie nimeni să îl stingă în Betel. 7 Voi care
întoarceți judecata în pelin și lăsați deoparte dreptatea
la pământ, 8 Căutați pe cel care face cele șapte stele și
Orionul și preface umbra morții în dimineață și întunecă
ziua cu noapte; care cheamă apele mării și le toarnă
pe fața pământului: DOMNUL este numele său; 9 Care
întărește pe cel prădat împotriva celui tare, astfel încât
cel prădat va veni împotriva fortăreței. 10 Ei urăsc
pe cel care îi mustră la poartă și detestă pe cel care
vorbește cu integritate. 11 Întrucât așa cum călcarea
voastră în picioare este peste sărac și luați de la el
sarcini de grâu, ați zidit case din piatră cioplită, dar nu
veți locui în ele; ați sădit vii plăcute, dar nu veți bea vin
din ele. 12 Fiindcă eu cunosc multele voastre fărădelegi
și păcatele voastre mari, ei nenorocesc pe cel drept,
iau mită și abat de la dreptul lor pe cei săraci la poartă.
13 De aceea, cel chibzuit va tăcea în acel timp, pentru
că este un timp rău. 14 Căutați binele și nu răul, ca
să trăiți; și astfel DOMNUL Dumnezeul oștirilor va fi
cu voi, precum ați spus. 15 Urâți răul și iubiți binele
și întemeiați judecata la poartă; poate că DOMNUL
Dumnezeul oștirilor va arăta bunătate rămășiței lui Iosif.
16 De aceea DOMNUL Dumnezeul oștirilor, Domnul,
spune astfel: Bocet va fi în toate străzile; și ei vor
spune pe toate drumurile mari: Vai! Vai! și vor chema
pe agricultor la jelire și pe cei iscusiți la plângere, la
bocire. 17 Și în toate viile va fi bocet, fiindcă voi trece
prin mijlocul tău, spune DOMNUL. 18 Vai vouă care
doriți ziua DOMNULUI! Ce este ea pentru voi? Ziua
DOMNULUI este întuneric și nu lumină. 19 Ca și cum
un om ar fugi de un leu și un urs l-ar întâlni; sau ar

intra în casă și și-ar sprijini mâna de perete și un șarpe
l-ar mușca. 20 Nu va fi ziua DOMNULUI întuneric și nu
lumină? Chiar foarte întuneric și fără strălucire în ea?
21 Urăsc, disprețuiesc zilele voastre de sărbătoare și nu
voi mirosi aromă dulce la adunările voastre solemne.
22 Deși îmi oferiți ofrande arse și darurile voastre de
mâncare, eu nu le voi accepta; nici nu voi lua aminte la
ofrandele voastre de pace din vitele voastre îngrășate.
23 Îndepărtează de la mine zgomotul cântărilor tale;
fiindcă nu voi asculta melodia violelor tale. 24 Ci să
curgă judecata ca apele și dreptatea ca un pârâu
puternic. 25 Mi-ați oferit voi sacrificii și ofrande în pustie
patruzeci de ani, casă a lui Israel? 26 Dar ați purtat
tabernacolul lui Moloc al vostru și pe Chiun, chipurile
voastre, steaua dumnezeului vostru, pe care vi l-ați
făcut. 27 De aceea vă voi face să mergeți în captivitate
dincolo de Damasc, spune DOMNUL, al cărui nume
este Dumnezeul oștirilor.

6 Vai celor din Sion, care sunt în tihnă, și se încred
în muntele Samariei, care sunt numiți mai marii
națiunilor, la care a venit casa lui Israel! 2 Treceți la
Calne și vedeți; și de acolo mergeți la Hamatul cel mare;
apoi coborâți la Gatul filistenilor; sunt ele mai bune
decât aceste împărății? Sau granița lor este mai mare
decât granița voastră? 3 Voi care îndepărtați ziua cea
rea și faceți să se apropie scaunul violenței; 4 Care vă
culcați pe paturi de fildeș și vă întindeți pe divanurile lor
și mâncați mieii din turmă și viteii din mijlocul staulului;
5 Care cântați la sunetul violei și inventați instrumente
de muzică pentru voi, precum David; 6 Care beți vin din
boluri și vă ungeți cu unguentele cele mai alese; dar ei
nu se mâhnesc pentru nenorocirea lui Iosif. 7 De aceea
acum vor merge captivi cu cei dintâi care merg captivi
și banchetul celor care s-au întins va fi luat. 8 Domnul
DUMNEZEU a jurat pe sine însuși, spune DOMNUL
Dumnezeul oștirilor: Detest maiestatea lui Iacob și îi
urăsc palatele; de aceea voi da cetatea cu tot ce este în
ea. 9 Și se va întâmpla, dacă rămân zece oameni într-o
casă, că ei vor muri. 10 Și unchiul unui om și cel care îl
arde, îl va ridica să scoată oasele din casă și va spune
celui de lângă laturile casei: Mai este cineva cu tine? Și
el va spune: Nu. Atunci el va spune: Tăcere, pentru că
nu putem aminti despre numele DOMNULUI. 11 Pentru
că, iată, DOMNUL poruncește și va lovi casa cea mare
cu spărturi și casa cea mică cu crăpături. 12 Vor alerga
caii pe stâncă? Va ara cineva acolo cu boii? Pentru că
ați întors judecata în fiere și rodul dreptății în cucută; 13
Voi care vă bucurați într-un lucru de nimic, care spuneți:
Nu ne-am luat noi coarne prin tăria noastră? 14 Dar,
iată, voi ridica împotriva voastră o națiune, casă a lui
Israel, spune DOMNUL Dumnezeul oștirilor; și ei vă vor
chinui de la intrarea Hamatului până la râul pustiului.

7 Astfel mi-a arătat Domnul DUMNEZEU; și, iată, el
a format cosași la începutul creșterii otavei; și, iată,
era otava după cositul împăratului. 2 Și s-a întâmplat,
după ce au terminat de mâncat iarba țării, că atunci
am spus: Doamne DUMNEZEULE, iartă, te implor,
prin cine se va ridica Iacob? pentru că el este mic. 3
DOMNUL s-a pocăit pentru aceasta: Nu va fi, spune
DOMNUL. 4 Astfel mi-a arătat Domnul DUMNEZEU; și,
iată, Domnul DUMNEZEU a chemat la luptă prin foc
și a mistuit adâncul cel mare și a mâncat o parte. 5
Atunci am spus: Doamne DUMNEZEULE, încetează, te
implor, prin cine se va ridica Iacob? pentru că el este
mic. 6 DOMNUL s-a pocăit pentru aceasta. Aceasta
de asemenea nu va fi, spune Domnul DUMNEZEU. 7
Astfel el mi-a arătat; și, iată, Domnul stătea în picioare
pe un zid făcut cu un fir cu plumb, cu un fir cu plumb în
mâna sa. 8 Și DOMNUL mi-a spus: Amos ce vezi? Și
eu am spus: Un fir cu plumb. Atunci Domnul a spus:
Iată, voi pune un fir cu plumb în mijlocul poporului meu
Israel; nu voi mai trece pe lângă ei; 9 Și înălțimile
lui Isaac vor fi pustiite și sanctuarele lui Israel vor fi
risipite; și mă voi ridica cu sabia împotriva casei lui
Ieroboam. 10 Atunci Amația, preotul din Betel, a trimis
la Ieroboam, împăratul lui Israel, spunând: Amos a
uneltit împotriva ta în mijlocul casei lui Israel; țara nu
este în stare să sufere toate cuvintele lui. 11 Pentru că
astfel a spus Amos: Ieroboam va muri prin sabie și
Israel va fi, negreșit, dus captiv din propria lui țară. 12
De asemenea Amația i-a spus lui Amos: Tu văzătorule,
du-te, fugi în țara lui Iuda și acolo mănâncă pâine
și acolo profețește; 13 Dar să nu mai profețești la
Betel, pentru că este capela împăratului și este curtea
împăratului. 14 Atunci Amos a răspuns și i-a zis lui
Amația: Eu nu eram profet, nici fiu de profet, ci eram
păzitor de oi și culegător de roade de sicomor; 15 Și
DOMNUL m-a luat precum urmam turma și DOMNUL
mi-a spus: Du-te, profețește poporului meu Israel. 16
De aceea acum, ascultă cuvântul DOMNULUI: Tu spui:
Nu profeți împotriva lui Israel și nu picura cuvântul tău
împotriva casei lui Isaac. 17 De aceea astfel spune
DOMNUL: Soția ta va fi o curvă în cetate și fiii tăi și
fiicele tale vor cădea prin sabie și țara ta va fi împărțită
cu frânghia; și tu vei muri într-o țară întinată; iar Israel
va merge negreșit în captivitate din țara lui.

8 Astfel mi-a arătat Domnul DUMNEZEU; și, iată, un
coș cu fructe de vară. 2 Și a spus: Amos ce vezi? Iar
eu am spus: Un coș cu fructe de vară. Atunci DOMNUL
mi-a spus: A venit sfârșitul asupra poporului meu Israel;
nu voi mai trece pe lângă ei. 3 Și cântările templului vor
fi urlete în acea zi, spune Domnul DUMNEZEU; [vor
fi] multe trupuri moarte în fiecare loc; ei le vor arunca
afară în tăcere. 4 Ascultați aceasta, voi care înghițiți

pe nevoiași, pentru a face pe săracii țării să înceteze,
5 Spunând: Când va trece luna nouă, ca să vindem
grâne? și sabatul, ca să punem înainte grâu, făcând
efa mică și șekelul mare, și prin înșelăciune falsificând
balanțele? 6 Ca să cumpărăm pe săraci pentru argint
și pe nevoiași pentru o pereche de încălțăminte; da,
și să vindem codina grâului? 7 DOMNUL a jurat pe
maiestatea lui Iacob: Cu siguranță nu voi uita vreuna din
lucrările lor. 8 Să nu se cutremure țara pentru aceasta,
și să nu se jelească oricine care locuiește în ea? Și se
va ridica în întregime ca un potop; și va fi lepădată
și înecată, precum prin potopul Egiptului. 9 Și se va
întâmpla în acea zi, spune Domnul DUMNEZEU, că voi
face ca soarele să apună la amiază și voi întuneca
pământul în plină zi; 10 Și voi preface sărbătorile
voastre în jale și toate cântările voastre în plângere; și
voi aduce pânză de sac pe toate coapsele și chelie pe
fiecare cap; și o voi face ca jalea pentru singurul fiu
și sfârșitul ei ca o zi amară. 11 Iată, vin zilele, spune
Domnul DUMNEZEU, că voi trimite o foamete în țară;
nu foamete de pâine, nici sete de apă, ci de auzire a
cuvintelor DOMNULUI; 12 Și ei vor rătăci de la mare la
mare și de la nord până la est, vor alerga încoace și
încolo pentru a căuta cuvântul DOMNULUI și nu îl vor
găsi. 13 În acea zi fecioarele cele frumoase și tinerii vor
leșina de sete. 14 Cei care jură pe păcatul Samariei
și spun: Dane, viu este dumnezeul tău; și: Viu este
obiceiul Beer-Șebei; chiar ei vor cădea și niciodată nu
se vor mai ridica.

9 Am văzut pe Domnul stând în picioare pe altar; și el
a spus: Lovește pragul de sus al ușii, ca ușorii să se
clatine; și retează-le capul, la toți; iar eu voi ucide pe
ultimul dintre ei cu sabia; cel care fuge dintre ei nu va
fugi departe și cel care scapă dintre ei nu va fi eliberat.
2 Chiar dacă ar săpa până în iad, de acolo îi va lua
mâna mea; chiar dacă s-ar cățăra până la cer, de acolo
îi voi coborî; (Sheol h7585) 3 Și chiar dacă s-ar ascunde
pe vârful Carmelului, voi cerceta și îi voi lua de acolo; și
chiar dacă ar fi ascunși dinaintea ochilor mei pe fundul
mării, de acolo voi porunci șarpelui și el îi va mușca; 4
Și chiar dacă merg în captivitate în fața dușmanilor
lor, de acolo voi porunci sabiei și îi va ucide; și îmi voi
pune ochii asupra lor pentru rău și nu pentru bine. 5
Și Domnul DUMNEZEUL oștirilor este cel care atinge
țara și ea se va topi și toți cei ce locuiesc în ea vor
jeli; și se va ridica în întregime ca un potop și se va
îneca precum prin potopul Egiptului. 6 El este cel ce
își zidește locurile de sus, unele peste altele, în cer
și a întemeiat ceata sa peste pământ; cel ce cheamă
apele mării și le toarnă pe fața pământului, DOMNUL
este numele său. 7 Nu îmi sunteți voi precum copiii
etiopienilor, copii ai lui Israel? spune DOMNUL. Nu l-
am adus eu pe Israel din țara Egiptului și pe filisteni din
Caftor și pe sirieni din Chir? 8 Iată, ochii DOMNULUI
Dumnezeu sunt asupra împărăției păcătoase și o voi
nimici de pe fața pământului: numai că nu voi nimici
de tot casa lui Iacob, spune DOMNUL. 9 Pentru că,
iată, eu voi porunci și voi vântura casa lui Israel printre
toate națiunile, precum grânele sunt vânturate într-o
sită, totuși nici cel mai mic grăunte nu va cădea pe
pământ. 10 Toți păcătoșii poporului meu vor muri prin
sabie, cei care spun: Răul nu ne va întrece nici nu ne
va întâmpina. 11 În acea zi voi ridica tabernacolul căzut
al lui David și îi voi închide spărturile; și îi voi ridica
ruinele și îl voi zidi ca în zilele din vechime; 12 Ca ei să
stăpânească rămășița Edomului și a tuturor păgânilor,
cei chemați după numele meu, spune DOMNUL care
face aceasta. 13 Iată, vin zilele, spune DOMNUL,
că plugarul va întrece pe secerător și cel care calcă
struguri pe cel care seamănă sămânță; și munții vor
picura vin dulce și toate dealurile se vor topi. 14 Și voi
întoarce pe captivii poporului meu Israel; și ei vor zidi
cetățile risipite și le vor locui; și vor sădi vii și vor bea
vinul lor; vor face de asemenea grădini și vor mânca
rodul lor. 15 Și îi voi sădi în țara lor și nu vor mai fi
smulși din țara lor pe care le-am dat-o, spune DOMNUL
Dumnezeul tău.

Obadiah

1 Viziunea lui Obadia. Astfel spune Domnul
DUMNEZEU referitor la Edom: Noi am auzit un zvon
de la DOMNUL şi un ambasador este trimis printre
păgâni: Sculaţi-vă şi să ne ridicăm împotriva ei în
bătălie. 2 Iată, te-am făcut mică printre păgâni, eşti
foarte dispreţuită. 3 Mândria inimii tale te-a înşelat,
tu, care locuieşti în crăpăturile stâncii, a cărei locuinţă
este sus; care spune în inima ei: Cine mă va coborî la
pământ? 4 Chiar dacă te-ai înălţa ca acvila şi chiar
dacă ţi-ai aşeza cuibul printre stele, de acolo te voi
coborî, spune DOMNUL. 5 Dacă ar fi venit hoţi la tine,
dacă ar fi venit tâlhari noaptea, (cât eşti de stârpită)
nu ar fi furat până când s-ar fi îndestulat? Dacă ar fi
venit culegători de struguri la tine, nu ar fi lăsat câţiva
struguri? 6 Cât de cercetate sunt lucrurile lui Esau! Cât
de căutate sunt lucrurile lui ascunse! 7 Toţi oamenii din
alianţa ta te-au adus până la graniţă; oamenii care erau
în pace cu tine te-au înşelat şi te-au învins; cei care
mănâncă pâinea ta au pus o vătămare sub tine; nu
este înţelegere în el. 8 În ziua aceea, spune DOMNUL,
nu voi nimici pe înţelepţii din Edom şi înţelegerea de pe
muntele lui Esau? 9 Şi oamenii tăi puternici, Temane,
se vor descuraja, pentru că fiecare din muntele lui
Esau va fi stârpit prin măcelărire. 10 Pentru violenţa ta
împotriva fratelui tău Iacob, ruşinea te va acoperi şi vei
fi stârpit pentru totdeauna. 11 În ziua în care stăteai
în picioare pe cealaltă parte, în ziua în care străinii îi
duceau în captivitate forţele şi locuitorii temporari intrau
pe porţile lui şi aruncau sorţi asupra Ierusalimului, chiar
tu erai ca unul dintre ei. 12 Dar tu nu trebuia să fi privit
ziua fratelui tău în ziua în care a devenit un străin, nici
nu trebuia să te bucuri asupra copiilor lui Iuda în ziua
nimicirii lor, nici nu trebuia să vorbeşti cu mândrie în
ziua strâmtorării. 13 Tu nu trebuia să fi intrat pe poarta
poporului meu în ziua nenorocirii lor; da, nu trebuia
să fi privit necazul lor în ziua nenorocirii lor, nici să
fi pus mâna pe averea lor în ziua nenorocirii lor, 14
Nici nu trebuia să fi stat în picioare la răspântie, ca să
stârpeşti pe aceia dintre ai lui care au scăpat, nici nu
trebuia să fi predat pe aceia dintre ai lui care au rămas
în ziua strâmtorării. 15 Fiindcă ziua DOMNULUI este
aproape asupra tuturor păgânilor, cum ai făcut aşa ţi
se va face; răsplata ta se va întoarce asupra capului
tău. 16 Aşa cum aţi băut pe muntele meu sfânt, aşa vor
bea toţi păgânii în continuu, da, vor bea şi vor înghiţi şi
vor fi ca şi cum nu ar fi fost. 17 Dar pe muntele Sion
va fi eliberare şi va fi sfinţenie; şi casa lui Iacob va
stăpâni posesiunile lor. 18 Şi casa lui Iacob va fi un
foc şi casa lui Iosif, o flacără, şi casa lui Esau, mirişte,
şi vor arde în ei şi îi vor mistui; şi nu va fi niciunul
care să rămână din casa lui Esau; fiindcă DOMNUL
a vorbit. 19 Şi cei de la sud vor stăpâni muntele lui
Esau; şi cei din câmpie, pe filisteni; şi vor stăpâni
câmpurile lui Efraim şi câmpurile Samariei; şi Beniamin
va stăpâni Galaadul. 20 Şi captivitatea acestei oştiri
a copiilor lui Israel va stăpâni ce este a canaaniţilor,
până la Sarepta; şi captivitatea Ierusalimului, care este
în Sefarad, va stăpâni cetăţile din sud. 21 Şi vor urca
salvatori pe muntele Sion să judece muntele lui Esau;
şi împărăţia va fi a DOMNULUI.

Iona

1 Şi cuvântul DOMNULUI a venit la Iona, fiul lui Amitai,
spunând: **2** Ridică-te, du-te la Ninive, acea mare
cetate şi strigă împotriva ei, pentru că stricăciunea
lor s-a ridicat înaintea mea. **3** Dar Iona s-a ridicat să
fugă la Tarsis, departe de prezenţa DOMNULUI; şi a
coborât la Iafo; şi a găsit o corabie care mergea la
Tarsis, aşa că el a plătit costul călătoriei şi a coborât în
ea, ca să meargă cu ei la Tarsis, departe de prezenţa
DOMNULUI. **4** Dar DOMNUL a trimis un vânt tare pe
mare şi a fost o furtună puternică pe mare, aşa încât
corabia era gata să fie spartă. **5** Atunci marinarii s-au
înspăimântat şi a strigat fiecare bărbat către dumnezeul
lui şi au aruncat în mare încărcăturile care erau în
corabie, ca să fie uşurată de ele. Dar Iona a coborât
în părţile de jos ale corabiei şi s-a culcat şi a dormit
adânc. **6** Atunci căpitanul a venit la el şi i-a spus: Ce
faci somnorosule? Ridică-te, cheamă pe Dumnezeul
tău, poate că Dumnezeu se va gândi la noi, ca să nu
pierim! **7** Şi au spus fiecare unul către altul: Veniţi şi să
aruncăm sorţi, ca să ştim din cauza cui este asupra
noastră acest rău. Astfel ei au aruncat sorţi şi sorţul a
căzut pe Iona. **8** Atunci i-au spus: Spune-ne, te rugăm,
din cauza cui este acest rău asupra noastră? Care este
ocupaţia ta? Şi de unde vii tu? Care este ţara ta? Şi din
ce popor eşti tu? **9** Şi el le-a spus: Eu sunt evreu; şi
mă tem de DOMNUL, Dumnezeul cerului, care a făcut
marea şi uscatul. **10** Atunci oamenii au fost grozav de
înspăimântaţi şi i-au spus: De ce ai făcut aceasta?
Pentru că bărbaţii au ştiut că el fugea departe de faţa
DOMNULUI, pentru că le spusese. **11** Atunci i-au spus:
Ce să îţi facem, ca marea să se liniştească faţă de
noi? Pentru că marea se înfuria şi era furtunoasă. **12** Şi
el le-a spus: Luaţi-mă şi aruncaţi-mă în mare; astfel
marea se va linişti faţă de voi, pentru că ştiu că din
cauza mea această mare furtună este asupra voastră.
13 Totuşi oamenii au vâslit din greu ca să aducă corabia
la uscat, dar nu puteau, pentru că marea se înfuria şi
era furtunoasă împotriva lor. **14** De aceea au strigat
către DOMNUL şi au spus: Te implorăm, DOAMNE, te
implorăm, nu ne lăsa să pierim din cauza vieţii acestui
om şi nu pune asupra noastră sânge nevinovat! Pentru
că tu, DOAMNE, ai făcut cum ai dorit. **15** Astfel au luat
pe Iona şi l-au aruncat în mare, şi furia mării a încetat.
16 Atunci oamenii s-au temut de DOMNUL grozav de
tare şi au oferit un sacrificiu DOMNULUI şi au făcut
promisiuni. **17** Şi DOMNUL pregătise un peşte mare
care să înghită pe Iona. Şi Iona a fost în pântecele
peştelui trei zile şi trei nopţi.

2 Atunci din pântecele peştelui Iona s-a rugat
DOMNULUI Dumnezeul său, **2** Şi a spus: Din cauza
necazului meu am strigat către DOMNUL iar el m-a
ascultat; din pântecele iadului am strigat şi mi-ai auzit
vocea. **(Sheol h7585)** **3** Pentru că m-ai aruncat în adânc,
în mijlocul mărilor, şi potopurile m-au încercuit; toate
talazurile tale şi valurile tale au trecut peste mine. **4**
Atunci am spus: Sunt aruncat dinaintea ochilor tăi; totuşi
din nou voi privi spre templul tău sfânt. **5** Apele m-au
încercuit, până la suflet; adâncul m-a învăluit; papura
era împletită în jurul capului meu. **6** Am coborât până
la poalele munţilor; pământul cu zăvoarele lui era în
jurul meu pentru totdeauna; totuşi ai scos viaţa mea din
putrezire, DOAMNE, Dumnezeul meu. **7** Când sufletul
meu a leşinat în mine mi-am amintit de DOMNUL; şi
rugăciunea mea a intrat la tine, în templul tău sfânt.
8 Cei care dau atenţie la deşertăciuni mincinoase îşi
părăsesc propria lor milă. **9** Dar îţi voi sacrifica cu vocea
mulţumirii, voi împlini ceea ce am promis. Salvarea
este a DOMNULUI. **10** Şi DOMNUL i-a vorbit peştelui
şi l-a vărsat pe Iona pe uscat.

3 Şi cuvântul DOMNULUI a venit la Iona a doua oară,
spunând: **2** Ridică-te, mergi la Ninive, acea mare
cetate, şi predică-i această predicare pe care ţi-o voi
porunci. **3** Astfel Iona s-a ridicat şi a mers la Ninive,
conform cuvântului DOMNULUI. Şi Ninive era o cetate
peste măsură de mare, cât o călătorie de trei zile. **4**
Şi Iona a început să intre în cetate cale de o zi şi
a strigat şi a zis: Încă patruzeci de zile şi Ninive va
fi dărâmată! **5** Atunci oamenii din Ninive l-au crezut
pe Dumnezeu şi au proclamat un post şi au îmbrăcat
pânză de sac, de la cel mai mare dintre ei până la cel
mai mic dintre ei. **6** Căci a ajuns cuvântul la împăratul
din Ninive; şi s-a ridicat de pe tronul lui şi şi-a scos
roba de pe el şi s-a acoperit cu pânză de sac şi s-a
aşezat în cenuşă. **7** Şi el a făcut să fie proclamată şi
publicată aceasta prin Ninive, prin decretul împăratului
şi a nobililor săi, spunând: Niciun om, nici animal, nici
cireadă, nici turmă, să nu guste nimic, nici să nu se
hrănească, nici să nu bea apă; **8** Ci şi om şi animal
să fie acoperit cu pânză de sac şi să strige tare către
Dumnezeu, da, să se întoarcă fiecare de la calea lui
cea rea şi de la violenţa care este în mâinile lor. **9**
Cine poate spune dacă Dumnezeu nu se va întoarce
şi nu se va pocăi, şi se va întoarce de la mânia lui
înverşunată, ca să nu pierim? **10** Şi Dumnezeu a văzut
lucrările lor, că s-au întors de la calea lor cea rea; şi
Dumnezeu s-a pocăit de răul pe care spusese că li-l va
face şi nu l-a făcut.

4 Dar aceasta a displăcut foarte mult lui Iona şi s-
a mâniat foarte tare. **2** Şi s-a rugat DOMNULUI şi a
spus: Te rog, DOAMNE, nu era aceasta spusa mea,
când eram încă în ţara mea? De aceea am fugit înainte

la Tarsis, pentru că am ştiut că eşti un Dumnezeu cu
har şi milostiv, încet la mânie şi de o mare bunătate şi
te pocăieşti de la rău. 3 De aceea acum, DOAMNE,
te implor, ia viaţa de la mine, pentru că este mai bine
pentru mine să mor decât să trăiesc. 4 Atunci DOMNUL
a spus: Faci tu bine că te mânii? 5 Astfel Iona a ieşit
din cetate şi s-a aşezat în partea de est a cetăţii şi
acolo şi-a făcut o colibă şi a stat jos la umbră lângă ea,
până când va vedea ce se va întâmpla cu cetatea. 6 Şi
DOMNUL Dumnezeu a pregătit o plantă şi a făcut-o
să se ridice peste Iona, ca să fie o umbră deasupra
capului său, ca să îl scape din mâhnirea lui. Astfel Iona
s-a veselit cu mare bucurie pentru [acea] plantă. 7 Dar
Dumnezeu a pregătit un vierme când dimineaţa s-a
ridicat în ziua următoare şi viermele a lovit planta aşa
că aceasta s-a uscat. 8 Şi s-a întâmplat, când soarele a
răsărit, că Dumnezeu a pregătit un vânt arzător din est;
şi soarele a bătut peste capul lui Iona, încât el a leşinat
şi a dorit în el însuşi să moară şi a spus: Mai bine este
pentru mine să mor decât să trăiesc! 9 Şi Dumnezeu
i-a spus lui Iona: Faci tu bine că te mânii din cauza
plantei? Iar el a spus: Fac bine că mă mânii, până
la moarte! 10 Atunci DOMNUL a spus: Ai avut milă
de plantă, pentru care nu ai muncit, nici nu ai făcut-o
să crească; ea care într-o noapte s-a ridicat şi într-o
noapte a pierit. 11 Şi nu ar trebui să cruţ Ninive, acea
mare cetate, în care sunt mai mult de o sută douăzeci
de mii de oameni care nu pot să discearnă între dreapta
lor şi stânga lor; şi de asemenea multe vite?

Mica

1 Cuvântul DOMNULUI care a venit la Mica, morașitul,
în zilele lui Iotam, Ahaz și Ezechia, împărați ai
lui Iuda, pe care el l-a văzut referitor la Samaria
și Ierusalim. **2** Ascultați, toți oamenii; dă ascultare
pământule și tot ce este pe tine, și Domnul DUMNEZEU
să fie martor împotriva voastră, Domnul din templul lui
sfânt. **3** Fiindcă, iată, DOMNUL iese din locul lui și va
coborî și va călca în picioare înălțimile pământului. **4**
Și munții se vor topi sub el și văile, ca ceara înaintea
focului, se vor despica și ca apele turnate dintr-o râpă.
5 Toate acestea sunt pentru păcatul lui Iacob și pentru
păcatele casei lui Israel. Care este păcatul lui Iacob?
Nu este Samaria? Și care sunt locurile înalte ale lui
Iuda? Nu sunt ele Ierusalimul? **6** De aceea voi face
Samaria ca o movilă de pe câmp și ca plantații de vii; și
voi rostogoli pietrele ei în vale și îi voi dezveli temeliile.
7 Și toate chipurile ei cioplite vor fi zdrobite în bucăți
și toate darurile ei vor fi arse cu foc și toți idolii ei îi
voi lăsa pustii, căci ea a adunat din plata curvei și se
vor întoarce la plata curvei. **8** De aceea eu voi boci
și voi urla, voi umbla dezbrăcat și gol; voi face bocet
ca dragonii și voi jeli ca bufnițele. **9** Fiindcă rana ei
este incurabilă; fiindcă a venit la Iuda; a venit la poarta
poporului meu, la Ierusalim. **10** Nu spuneți aceasta la
Gat, nu plângeți deloc; în casa lui Afra rostogolește-te în
țărână. **11** Treceți! Tu locuitor al Safirului, având rușinea
ta dezgolită; locuitorul lui Țaanan nu a venit la jelirea
lui Bet-Ețel; el va primi adăpost de la tine. **12** Fiindcă
locuitorul Marotului a așteptat cu grijă binele; dar răul a
coborât de la DOMNUL la poarta Ierusalimului. **13** O,
tu locuitor din Lachiș, înhamă animalul iute la car, ea
este începutul păcatului fiicei Sionului, fiindcă păcatele
Israelului s-au găsit în tine. **14** De aceea tu vei da daruri
Moreșet-Gatului: casele lui Aczib vor fi o minciună
împăraților lui Israel. **15** Totuși eu îți voi aduce un
moștenitor, locuitor al Mareșahului, gloria lui Israel
va ajunge până la Adulam. **16** Chelește-te și tunde-
te pentru copiii desfătărilor tale; mărește-ți chelia ca
acvila; fiindcă ei sunt plecați de la tine în captivitate.

2 Vai celor ce plănuiesc nelegiuire și fac răutate pe
paturile lor! Când dimineața se luminează, ei o
împlinesc, fiindcă este în puterea mâinii lor. **2** Și ei
poftesc câmpii și le iau prin violență; și case, și le
iau; astfel ei oprimă pe om și casa lui, chiar pe om și
moștenirea lui. **3** De aceea astfel spune DOMNUL:
Iată, împotriva acestei familii, eu plănuiesc un rău, de
la care nu vă veți feri gâturile, nici nu veți merge trufași,
căci timpul acesta este rău. **4** În acea zi, cineva va
ridica o parabolă împotriva ta și va plânge cu plângere
jalnică și va spune: Noi suntem prădați în întregime,
el a schimbat partea de moștenire a poporului meu,
cum a luat-o el de la mine! Întorcându-se, el ne-a
împărțit câmpiile. **5** De aceea tu nu vei avea pe nimeni
în adunarea DOMNULUI care să arunce o funie de
măsurat prin sorț. **6** Nu profețiți, spuneți-le celor ce
profețesc: ei nu le vor profeți, ca să nu le fie rușine. **7**
Tu, cea numită casa lui Iacob, este duhul DOMNULUI
strâmtorat? Sunt acestea lucrările lui? Nu fac bine
cuvintele mele celui ce umblă cu integritate? **8** Chiar
de curând poporul meu s-a ridicat ca un dușman: voi
smulgeți roba cu tot cu cămașă de la cei ce trec în
siguranță, ca și oameni care se întorc de la război.
9 Ați aruncat afară din casele lor plăcute pe femeile
poporului meu; ați luat pentru totdeauna gloria mea
de la copiii lor. **10** Ridicați-vă și îndepărtați-vă; fiindcă
aceasta nu este odihna voastră: fiindcă este întinată,
vă va nimici, chiar cu o nimicire grozavă. **11** Dacă un
om, umblând în duh și în falsitate, minte, spunând: Eu
vă voi profeți despre vin și băutură tare; el va fi profetul
acestui popor. **12** Eu îi voi aduna negreșit pe toți ai tăi,
Iacobe; eu voi strânge negreșit rămășița lui Israel; eu îi
voi pune împreună ca oile lui Bețra, ca turma în mijlocul
staulului ei, ei vor face zgomot mare din cauza mulțimii
oamenilor. **13** Cel care zdrobește a venit înaintea lor;
au fost zdrobiți și au trecut prin poartă și au ieșit pe
ea; și împăratul lor va trece înaintea lor și DOMNUL în
fruntea lor.

3 Și eu am spus: Auziți, vă rog, căpeteniile lui Iacob și
voi prinți ai casei lui Israel; nu ar trebui să cunoașteți
voi judecata? **2** Voi care urâți binele și iubiți răul; care
smulgeți pielea lor de pe ei și carnea lor de pe oasele
lor; **3** Care de asemenea mâncați carnea poporului
meu și jupuiți pielea lor de pe ei; și ei le rup oasele
și îi toacă în bucăți, ca pentru oală și precum carnea
înăuntrul căldării ce fierbe. **4** Atunci vor striga către
DOMNUL, dar nu îi va auzi; își va ascunde fața de ei
în acel timp, după cum s-au comportat rău în faptele
lor. **5** Astfel spune DOMNUL referitor la profeții care
rătăcesc pe poporul meu, care mușcă cu dinții lor și
strigă: Pace! Dar oricui nu pune [nimic] în gurile lor, ei
îi pregătesc război împotrivă. **6** De aceea noapte vă
va fi, ca să nu aveți viziune; și întuneric vă va fi, ca
să nu ghiciți; și soarele va apune asupra profeților și
ziua se va întuneca asupra lor. **7** Atunci văzătorii vor fi
rușinați, și ghicitorii încurcați: da, ei toți își vor acoperi
buzele; fiindcă nu este răspuns de la Dumnezeu. **8**
Dar cu adevărat eu sunt plin de putere, prin duhul
DOMNULUI și de judecată și de tărie, ca să îi spun lui
Iacob încălcarea lui și lui Israel păcatul lui. **9** Ascultați
aceasta, vă rog, voi, căpetenii ale casei lui Iacob
și prinți ai casei lui Israel, care detestați judecata și
pervertiți toată echitatea. **10** Ei zidesc Sionul cu sânge

și Ierusalimul cu nelegiuire. 11 Căpeteniile acestora
judecă pentru mită și preoții acestora învață pentru
plată, și profeții acestora ghicesc pentru bani, totuși
ei se vor sprijini pe DOMNUL și vor spune: Nu este
DOMNUL printre noi? Niciun rău nu poate veni asupra
noastră. 12 De aceea Sionul va fi arat ca un câmp
din cauza voastră și Ierusalimul va deveni movile și
muntele casei ca locurile înalte ale pădurii.

4 Dar în zilele de pe urmă se va întâmpla că muntele
casei DOMNULUI va fi întemeiat în vârful munților,
și va fi înălțat deasupra dealurilor; și vor curge oameni
spre el. 2 Și multe națiuni vor veni și vor spune:
Veniți și să urcăm pe muntele DOMNULUI și la casa
Dumnezeului lui Iacob; și el ne va învăța despre căile
lui, și noi vom merge pe cărările lui, fiindcă legea va
ieși din Sion și cuvântul DOMNULUI din Ierusalim. 3 Și
el va judeca între mulți oameni și va mustra națiuni
puternice de departe; și ei își vor bate din săbii fiare
de plug, și din sulițele lor prăjini de curățat pomi; nu
va ridica națiune sabie împotriva altei națiuni, nici nu
vor mai învăța războiul. 4 Dar ei vor ședea, fiecare
om sub via sa și sub smochinul său; și nimeni nu-i
va înspăimânta; fiindcă gura DOMNULUI oștirilor a
vorbit. 5 Fiindcă toți oamenii vor merge, fiecare în
numele dumnezeului său, și noi vom merge în numele
DOMNULUI Dumnezeul nostru pentru totdeauna și
întotdeauna. 6 În acea zi, spune DOMNUL, eu o voi
aduna pe cea care șchiopătează și o voi strânge pe
cea alungată și pe cea pe care am chinuit-o. 7 Și pe
cea care șchiopăta, o voi face o rămășiță; și pe cea
lepădată departe, o națiune puternică; și DOMNUL
va domni peste ei în muntele Sion de acum înainte,
chiar pentru totdeauna. 8 Și tu, turn al turmei, locul
întărit al fiicei Sionului, la tine va veni, la cea dintâi
domnie; împărăția va veni la fiica Ierusalimului. 9 Acum,
de ce strigi tare? Nu este împărat în tine? A pierit
sfătuitorul tău? Fiindcă te-au luat junghiuri precum o
femeie în durerile nașterii. 10 Fii în durere și chinuiește-
te să nești, tu, fiică a Sionului, ca o femeie în durerile
nașterii; căci acum vei ieși din cetate și vei locui pe
câmp și vei merge la Babilon; acolo tu vei fi eliberată;
acolo DOMNUL te va răscumpăra din mâna dușmanilor
tăi. 11 Acum, de asemenea multe națiuni se adună
împotriva ta, care spun: Să fie întinată și ochiul nostru
să privească asupra Sionului. 12 Dar ei nu cunosc
gândurile DOMNULUI, nici nu înțeleg sfatul lui; fiindcă
el îi va aduna ca pe niște snopi în arie. 13 Ridică-te și
treieră, tu, fiică a Sionului; fiindcă voi face cornul tău,
fier și voi face copitele tale, aramă; și tu vei zdrobi în
bucăți multe popoare, iar eu voi consacra DOMNULUI
câștigul lor, și averea lor Domnului întregului pământ.

5 Acum adună-te în cete, tu, fiică a cetelor; el ne-a
asediat; ei vor lovi pe judecătorul lui Israel cu un
toiag peste obraz. 2 Dar tu, Betleeme Efrata, deși ești
mică între miile lui Iuda, totuși din tine îmi va ieși cel
care va fi conducător peste Israel, a cărui ieșiri au fost
din vechime, din veșnicie. 3 De aceea el va renunța la
ei, până când cea care este în travaliu a născut: atunci
rămășița fraților lui se va întoarce la copiii lui Israel. 4
Și el va sta în picioare și va paște în tăria DOMNULUI,
în maiestatea numelui DOMNULUI, Dumnezeul lui; și ei
vor dăinui; fiindcă acum el va fi mare până la marginile
pământului. 5 Și acest bărbat va fi pacea, când Asirianul
va veni în țara noastră; și când el va călca în palatele
noastre, atunci vom ridica împotriva lui șapte păstori și
opt bărbați conducători. 6 Și ei vor pustii țara Asiriei cu
sabia, și țara lui Nimrod în intrările acesteia; astfel el ne
va elibera de Asirian, când va veni în țara noastră și
când va călca înăuntrul granițelor noastre. 7 Și rămășița
lui Iacov va fi în mijlocul multor popoare ca o rouă de la
DOMNUL, ca ploaia pe iarbă, care nu întârzie pentru
om nici nu așteaptă pe fiii oamenilor. 8 Și rămășița lui
Iacob va fi printre neamuri în mijlocul multor popoare
ca un leu printre fiarele pădurii, ca un leu tânăr printre
turmele de oi, care, dacă trece prin ele, deopotrivă
calcă în picioare și sfâșie în bucăți și nimeni nu poate
elibera. 9 Mâna ta se va înălța asupra potrivnicilor tăi și
toți dușmanii tăi vor fi stârpiți. 10 Și se va întâmpla,
în acea zi, spune DOMNUL, că voi stârpi caii tăi din
mijlocul tău și îți voi distruge carele. 11 Și voi stârpi
cetățile țării tale și voi dărâma toate întăriturile tale,
12 Și voi stârpi vrăjitoriile din mâna ta; și nu vei mai
avea ghicitori; 13 Chipurile tale cioplite le voi stârpi
deopotrivă și stâlpii tăi idolești din mijlocul tău; și nu te
vei mai închina lucrării mâinilor tale. 14 Și voi smulge
dumbrăvile tale de închinare din mijlocul tău, astfel îți
voi distruge cetățile. 15 Și voi face răzbunare în mânie
și furie asupra păgânilor, așa cum ei nu au auzit.

6 Auziți acum ce spune DOMNUL: Ridică-te și luptă-
te înaintea munților și dealurile să îți audă vocea. 2
Auziți, voi, munților, și voi, temelii tari ale pământului,
cearta DOMNULUI; fiindcă DOMNUL are o ceartă cu
poporul lui și el, cu Israel, se va judeca. 3 Poporul
meu, ce ți-am făcut eu ție? Și cu ce te-am obosit
eu? Adu mărturie împotriva mea. 4 Fiindcă te-am
scos din țara Egiptului și te-am răscumpărat din casa
servitorilor; și i-am trimis înaintea ta pe Moise, Aaron
și Miriam. 5 Poporul meu, amintește-ți acum ce sfat
a cerut Balac, împăratul Moabului, și ce i-a răspuns
Balaam, fiul lui Beor, de la Sitim până la Ghilgal; ca voi
să cunoașteți dreptatea DOMNULUI. 6 Cu ce să vin eu
înaintea DOMNULUI, să mă plec înaintea preaînaltului
Dumnezeu? Să vin înaintea lui cu ofrande arse, cu

viței de un an? 7 Va fi DOMNUL mulțumit cu mii de
berbeci sau cu zeci de mii de râuri de untdelemn? Să
dau pe întâiul meu născut pentru încălcarea mea, rodul
trupului meu pentru păcatul sufletului meu? 8 El ți-a
arătat, omule, ce este bine; și ce cere DOMNUL de la
tine [altceva] decât să faci ce este drept și să iubești
mila și să umbli umil cu Dumnezeul tău? 9 Vocea
DOMNULUI strigă către cetate, și omul înțelepciunii
va vedea numele tău. Ascultați de nuia, și pe cel ce
a rânduit-o. 10 Mai sunt tezaurele stricăciunii în casa
celui stricat și o blestemată efă mică? 11 Să îi socotesc
puri pe cei cu balanțele stricăciunii și cu punga plină cu
greutăți înșelătoare? 12 Fiindcă bogații ei sunt plini de
violență și locuitorii ei au spus minciuni și limba din
gura lor este înșelătoare. 13 De aceea te voi îmbolnăvi
de asemenea lovindu-te, pustiindu-te datorită păcatelor
tale. 14 Vei mânca dar nu te vei sătura; și în mijlocul
tău va fi doborârea ta; și tu vei apuca dar nu vei salva;
și ce salvezi, eu voi da sabiei. 15 Vei semăna, dar nu
vei secera; tu vei călca măslinele, dar nu tu te vei unge
cu untdelemn; și vin dulce, dar nu tu vei bea vin. 16
Fiindcă statutele lui Omri sunt ținute, și toate lucrările
casei lui Ahab, și voi umblați în sfaturile lor; căci te voi
face o ruină și pe locuitorii acesteia, o șuierare; de
aceea veți purta ocara poporului meu.

7 Vai mie! Pentru că sunt ca după adunatul fructelor
de vară, precum strugurii culeși pe urma recoltei; nu
este niciun ciorchine de mâncat, sufletul meu a dorit
întâiul rod copt al fructelor. 2 Omul bun a pierit de pe
pământ; nu este niciunul integru printre oameni; toți
stau la pândă după sânge; ei vânează cu o plasă,
fiecare bărbat pe fratele lui. 3 Pentru ca să facă răul cu
amândouă mâinile cu zel, și prințul și judecătorul cer o
răsplată; și omul mare, își rostește dorința ticăloasă;
astfel încheie târgul. 4 Cel mai bun dintre ei este ca un
mărăcine, cel mai integru este mai ascuțit decât un
gard de spini; ziua paznicilor tăi și a cercetării vine;
acum va fi uimirea și nedumerirea lor. 5 Nu vă încredeți
într-un prieten, nu vă puneți încrederea într-o călăuză;
păzește-ți ușile gurii tale de cea care se întinde la
pieptul tău. 6 Fiindcă fiul îl dezonorează pe tată, fiica
se ridică împotriva mamei sale, nora împotriva soacrei
ei; dușmanii unui om sunt oamenii propriei case. 7
De aceea eu voi privi la DOMNUL; îl voi aștepta pe
Dumnezeul salvării mele; Dumnezeul meu mă va auzi.
8 Nu te bucura împotriva mea, dușmanul meu; când
cad, mă voi scula; când mă așez în întuneric, DOMNUL
îmi va fi o lumină. 9 Voi purta indignarea DOMNULUI,
fiindcă am păcătuit împotriva lui, până când va pleda
în cauza mea și îmi va face judecata; mă va scoate
la lumină iar eu voi privi dreptatea lui. 10 Atunci cea
care este dușmana mea va vedea, și rușinea o va
acoperi pe cea care mi-a spus: Unde este DOMNUL
Dumnezeul tău? Ochii mei o vor privi; acum ea va fi
călcată în picioare ca noroiul de pe străzi. 11 În ziua în
care zidurile tale vor fi construite, în acea zi hotărârea
va fi mult îndepărtată. 12 În acea zi de asemenea el va
veni din Asiria, până la tine, și din cetățile fortificate,
și din fortăreață până la râu, și de la mare la mare,
și din munte la munte. 13 Cu toate acestea, țara va
fi părăsită din cauza celor ce locuiesc în ea, datorită
roadelor faptelor lor. 14 Paște-ți poporul cu toiagul tău,
turma moștenirii tale, care locuiește singură în pădure,
în mijlocul Carmelului; să se hrănească în Basan și
Galaad, ca în zilele din vechime. 15 Lui îi voi arăta
lucruri minunate, conform cu zilele ieșirii tale din țara
Egiptului. 16 Națiunile vor vedea și vor fi încurcate în
toată tăria lor; ei [își] vor pune mâna la gură, urechile
lor vor fi surde. 17 Vor linge țărâna ca un șarpe, vor
ieși din găurile lor ca viermii pământului; le va fi frică
de DOMNUL, Dumnezeul nostru, și se vor înfricoșa
din cauza ta. 18 Cine este un Dumnezeu ca tine, care
iartă nelegiuirea și trece cu vederea încălcarea de lege
a rămășiței moștenirii sale? Nu își ține mânia pentru
totdeauna, fiindcă găsește plăcere în milă. 19 El se va
întoarce din nou, va avea milă de noi; el va supune
nelegiuirile noastre; și tu vei arunca toate păcatele
lor în adâncurile mării. 20 Tu îi vei împlini lui Iacob
adevărul și lui Avraam mila, pe care le-ai jurat părinților
noștri în zilele din vechime.

Nahum

1 Povara Ninivei. Cartea viziunii lui Naum elcoșitul.
2 Dumnezeu este gelos și DOMNUL se răzbună;
DOMNUL se răzbună și este furios; DOMNUL se va
răzbuna pe potrivnicii lui și el păstrează furie pentru
dușmanii lui. **3** DOMNUL este încet la mânie și măreţ
în putere și nu va achita deloc pe cel stricat; DOMNUL
își are calea în vârtej de vânt și în furtună, și norii sunt
praful picioarelor lui. **4** El mustră marea și o face uscat
și seacă toate râurile; Basanul tânjește și Carmelul de
asemenea; și floarea Libanului tânjește. **5** Munţii se
cutremură înaintea lui și dealurile se topesc și pământul
arde la prezenţa lui, da, lumea și toți cei ce locuiește
în ea. **6** Cine poate sta înaintea indignării lui? Și cine
poate rămâne în înverșunarea mâniei lui? Furia lui
este turnată ca focul și stâncile sunt dărâmate de el. **7**
DOMNUL este bun, o întăritură în ziua tulburării; și el îi
cunoaște pe cei ce se încred în el. **8** Dar cu un potop
ce se revarsă, va distruge deplin acel loc și întunericul
va urmări pe dușmanii lui. **9** Ce vă închipuiţi împotriva
DOMNULUI? El va mistui deplin; necazul nu se va
ridica a doua oară. **10** Pe când ei sunt îngrămădiţi ca
spinii și beţi ca beţivii, vor fi mistuiţi ca miriștea cu totul
uscată. **11** Este unul ieșit din tine, care își închipuie răul
împotriva DOMNULUI, un sfătuitor stricat. **12** Astfel
spune DOMNUL: Deși sunt liniștiţi și de asemenea
mulţi, totuși astfel vor fi ei stârpiţi, când el va trece.
Deși te-am chinuit, nu te voi mai chinui. **13** Fiindcă
acum voi sfărâma jugul lui de pe tine și îţi voi rupe
legăturile. **14** Și DOMNUL a dat o poruncă referitor
la tine, ca numele tău să nu mai fie semănat; din
casa dumnezeilor tăi voi stârpi chipul cioplit și chipul
turnat; îţi voi săpa mormântul, căci ești nemernic. **15**
Iată, pe munţi picioarele celui ce aduce vești bune,
care vestește pacea! Iudo, ţine-ţi sărbătorile solemne,
împlinește-ţi promisiunile, căci cel stricat nu va mai
trece prin tine; el este stârpit deplin.

2 Cel ce sparge în bucăţi a venit înaintea feţei tale;
păzește cetatea întărită, păzește calea, întărește-
ţi coapsele, întărește-ţi mult puterea. **2** Pentru că
DOMNUL a abătut maiestatea lui Iacob, precum
maiestatea lui Israel, fiindcă pustiitorii i-au pustiit și le-
au stricat viţele. **3** Scutul războinicilor lui este înroșit,
vitejii sunt în stacojiu; carele vor fi cu torţe arzând în
ziua pregătirii sale și brazii vor fi înfricoșător zguduiţi.
4 Carele vor năvăli pe străzi, se vor izbi unul de altul
pe drumurile late; vor părea ca torţele, vor alerga
ca fulgerele. **5** El se gândește la vitejii lui; ei se vor
poticni în mersul lor; se vor grăbi spre zidul acesteia și
apărarea va fi pregătită. **6** Porţile râurilor vor fi deschise
și palatul se va topi. **7** Și Huţab va fi dusă captivă, va fi
ridicată și servitoarele ei o vor conduce ca și cu vocea
porumbiţelor, lovindu-și pieptul cu tamburinele. **8** Dar
Ninive este din vechime ca un iaz de apă; totuși ei vor
fugi. Staţi, staţi, vor striga ei; dar niciunul nu va privi
înapoi. **9** Prădaţi argintul, prădaţi aurul, fiindcă fără
sfârșit este tezaurul și gloria tuturor mobilelor plăcute.
10 Ea este nelocuită și goală și pustiită; și inima se
topește și genunchii se lovesc unul de altul și este
multă durere în toate coapsele, și feţele lor toate adună
negreală. **11** Unde este vizuina leilor și locul de hrană
al leilor tineri, unde leul, leul cel bătrân, și puiul de leu
a umblat și nimeni nu i-a speriat? **12** Leul a sfâșiat
în bucăţi destul pentru puii săi și a sugrumat pentru
leoaicele sale și și-a umplut gropile cu pradă și vizuinile
sale cu animale sfâșiate. **13** Iată, eu sunt împotriva ta,
spune DOMNUL oștirilor și voi arde carele ei în fum și
sabia va mistui pe leii tăi tineri; și îţi voi stârpi prada de
pe pământ și vocea mesagerilor tăi nu va mai fi auzită.

3 Vai cetăţii sângeroase! Este plină toată de minciuni
și jefuire; prada nu se depărtează; **2** Zgomotul unui
bici și zgomotul huruitului roţilor și al cailor galopând și
al carelor sărind. **3** Călăreţul ridică deopotrivă sabia
strălucitoare și suliţa scânteietoare și este o mulţime
de uciși și un număr mare de trupuri moarte; și nu
este sfârșit al cadavrelor lor; se poticnesc de cadavrele
lor; **4** Din cauza mulţimii curviilor atrăgătoarei curve,
stăpâna vrăjitoriilor, care vinde naţiuni prin curviile ei și
familii prin vrăjitoriile ei. **5** Iată, eu sunt împotriva ta,
spune DOMNUL oștirilor; și îţi voi ridica poalele peste
faţa ta și voi arăta naţiunilor goliciunea ta și împărăţiilor
rușinea ta. **6** Și voi arunca murdărie scârboasă asupra
ta și te voi înjosi și te voi așeza ca priveliște. **7** Și se
va întâmpla, că toţi cei ce te vor privi vor fugi de tine
și vor spune: Ninive este risipită, cine o va plânge?
De unde să îţi caut mângâietori? **8** Ești tu mai bună
decât populata No, care era așezată printre râuri, care
avea apele de jur împrejurul ei, a cărei parapet era
marea și zidul ei era din mare? **9** Etiopia și Egiptul erau
tăria ei și era infinită; Put și Lubim erau ajutoarele tale.
10 Totuși ea a fost strămutată, a mers în captivitate;
copiii ei tineri de asemenea au fost zdrobiţi în bucăţi
la capătul tuturor străzilor; și au aruncat sorţi pentru
bărbaţii ei demni de cinste și toţi marii ei oameni
au fost legaţi în lanţuri. **11** Tu de asemenea vei fi
beată, vei fi ascunsă; de asemenea vei căuta tărie
din cauza dușmanului tău. **12** Toate întăriturile vor fi
ca smochinii cu primul rod de smochine; dacă vor fi
scuturate, vor cădea chiar în gura celui ce mănâncă.
13 Iată, oamenii tăi din mijlocul tău sunt femei; porţile
ţării tale vor fi ţinute larg deschise pentru dușmanii tăi;
focul îţi va mistui zăvoarele. **14** Scoate-ţi ape pentru
asediu; întărește-ţi întăriturile; intră în lut și calcă în

picioare mortarul; întărește cuptorul pentru cărămizi.
15 Acolo te va mistui focul; sabia te va stârpi; te va
mânca precum omida; înmulțește-te asemenea omidei,
înmulțește-te ca lăcustele. **16** Ţi-ai înmulţit comercianţii
mai mult decât stelele cerului; omida pradă și zboară.
17 Încoronaţii tăi sunt ca lăcustele și căpeteniile tale
precum cosașii mari, care se așază pe îngrădituri în
ziua rece, dar când soarele răsare ei zboară și nu se
cunoaște locul unde sunt. **18** Păstorii tăi dormitează,
împărat al Asiriei; nobilii tăi vor locui în ţărână; poporul
tău este împrăștiat pe munţi și nimeni nu îi adună. **19**
Nu este vindecare pentru vânătaia ta; rana ta este
apăsătoare; toţi care aud faima ta vor bate din palme
asupra ta, căci peste cine nu a trecut stricăciunea ta
neîncetat?

Habacuc

1 Povara pe care a văzut-o profetul Habacuc. **2** DOAMNE, cât timp voi mai striga fără să mă auzi!
Strig către tine despre violență dar nu vei salva! **3** De ce
îmi arăți nelegiuire și mă faci să privesc apăsare? Căci
înaintea mea sunt jefuire și violență și cei care ridică
ceartă și discordie. **4** De aceea legea este neglijată
și judecata niciodată nu înaintează, căci cel stricat
împresoară pe cel drept; de aceea judecata nedreaptă
merge înainte. **5** Voi, cei dintre păgâni, priviți și luați
aminte și minunați-vă cu uimire, căci în zilele voastre
voi lucra o lucrare pe care voi nu o veți crede chiar
dacă vi se va spune. **6** Căci, iată, îi ridic pe caldeeni,
acea națiune amarnică și pripită, care va mărșălui
prin întinderea țării, pentru a stăpâni locuințe care nu
sunt ale lor. **7** Ei sunt îngrozitori și înspăimântători;
de la ei înșiși vine judecata lor și demnitatea lor. **8**
De asemenea, caii lor sunt mai iuți decât leoparzii
și mai feroce decât lupii nopții; și călăreții lor se vor
împrăștia și călăreții lor vor veni din depărtare; ei vor
zbura ca acvila ce se grăbește să mănânce. **9** Ei toți
vor veni pentru violență; fețele lor vor înfuleca precum
vântul de est și vor aduna captivi ca nisipul. **10** Și vor
batjocori împărați și prinții le vor fi de batjocură; vor lua
în derâdere orice întăritură; căci vor îngrămădi țărâná
și o vor lua. **11** Atunci se va răzgândi și va trece înainte
și va ofensa atribuind această puterea lui, dumnezeului
său. **12** Nu ești tu din veșnicie, DOAMNE Dumnezeul
meu, Sfântul meu? Nu vom muri. DOAMNE, tu i-ai
rânduit pentru judecată; și: Dumnezeule puternic, tu i-ai
întemeiat pentru mustrare. **13** Ochii tăi sunt prea puri
ca să privești răul și nu te poți uita la nelegiuire; de ce
te uiți atunci la cei care lucrează perfid și îți ții limba
când cel stricat mănâncă pe cel mai drept decât el? **14**
Și îi faci pe oameni ca peștii mării, ca pe târâtoarele ce
nu au conducător peste ele? **15** Ei îi ridică pe toți cu
cârligul, îi prind în plasa lor și îi adună în năvodul lor;
de aceea se bucură și se veselesc. **16** De aceea ei
sacrifică în cinstea plasei lor și ard tămâie în cinstea
năvodului lor, fiindcă prin ele partea lor este grasă și
carnea lor, multă. **17** Își vor goli astfel plasa și nu vor
continua să ucidă națiunile fără cruțare?

2 Îmi voi face garda și mă voi așeza pe turn și voi
veghea să văd ce îmi va spune și ce îi voi răspunde
când voi fi mustrat. **2** Și DOMNUL mi-a răspuns și a
zis: Scrie viziunea și lămurește-o pe table, ca să fugă
cel ce o citește. **3** Pentru că viziunea este pentru încă
un timp rânduit, dar la sfârșit va vorbi și nu va minți;
deși întârzie, așteapt-o, pentru că va veni cu siguranță,
nu va întârzia. **4** Iată, sufletul lui care este înălțat, nu
este integru în el, dar cel drept va trăi prin credința
lui. **5** Da, de asemenea, pentru că el calcă legea prin
vin, el este un om mândru, nici nu stă acasă, el, care
își lărgește dorința lui ca iadul și este ca moartea și
nu poate fi săturat, dar adună la el toate națiunile și
îngrămădește la el toate popoarele; **(Sheol h7585)** **6** Nu
vor ridica toți aceștia o parabolă împotriva lui și un
proverb zeflemitor împotriva lui și nu vor spune: Vai
celui care înmulțește ce nu este a lui! Cât timp? Și celui
care se împovărează cu lut gros! **7** Nu se vor ridica
deodată cei ce te vor mușca și se vor trezi cei ce te
vor chinui iar tu vei fi pradă pentru ei? **8** Pentru că ai
prădat multe națiuni, toată rămășița poporului te va
prăda; datorită sângelui oamenilor și datorită violenței
făcute țării, cetății și tuturor celor ce o locuiesc. **9** Vai
celui ce poftește o poftă rea pentru casa lui, ca el să își
așeze casa pe înălțime, ca să fie scăpat de puterea
răului! **10** Tu ai croit rușine casei tale, prin stârpirea
multor popoare, și ai păcătuit împotriva sufletului tău.
11 Căci piatra va striga din zid și bârna din lemnărie
îi va răspunde. **12** Vai celui ce construiește un oraș
cu sânge și întemeiază o cetate prin nelegiuire! **13**
Iată, nu este de la DOMNUL oștirilor, că popoarele vor
munci întocmai pentru acest foc și popoarele se vor
obosi întocmai pentru această deșertăciune? **14** Căci
pământul va fi umplut de cunoștința gloriei DOMNULUI,
precum apele acoperă marea. **15** Vai celui ce dă băutură
aproapelui său, care îi torni din burduful tău și îl îmbeți
de asemenea ca să îi privești goliciunea! **16** Ești umplut
de rușine pentru glorie, bea și tu și lasă-ți prepușul să fie
descoperit; paharul dreptei DOMNULUI va fi întors spre
tine, și vomă rușinoasă va fi pe gloria ta. **17** Fiindcă
violența Libanului te va acoperi, și prada fiarelor, care i-
a înspăimântat, datorită sângelui oamenilor și datorită
violenței făcute țării, cetății și tuturor celor ce o locuiesc.
18 La ce folosește chipul cioplit pe care făcătorul lui l-a
cioplit; chipul turnat și învățătorul minciunilor? În care se
încrede făcătorul lucrării lui, pentru a face idoli muți? **19**
Vai celui ce spune lemnului: Trezește-te; pietrei mute:
Ridică-te, ea ne va învăța! Iată, idolul este acoperit cu
aur și argint și nu este deloc suflare în mijlocul lui. **20**
Dar DOMNUL este în templul lui sfânt: tot pământul să
tacă înaintea lui.

3 O rugăciune a profetului Habacuc, un poem. **2**
DOAMNE, am auzit vorbirea ta și m-am înspăimântat;
DOAMNE, înviorează-ți lucrarea în mijlocul anilor, fă-
o cunoscută în mijlocul anilor; în furie, amintește-ți
mila. **3** Dumnezeu a venit din Teman și Cel Sfânt din
muntele Paran. (Selah) Gloria lui a acoperit cerurile și
pământul era plin de lauda lui. **4** Și strălucirea lui era
ca lumina; el avea coarne ieșind din mâna lui și acolo
era ascunderea puterii lui. **5** Înaintea lui mergea ciuma
și cărbuni aprinși mergeau înaintea picioarelor lui. **6** El

a stat în picioare și a măsurat pământul, el a privit și a
tulburat națiunile; și munții veșnici au fost împrăștiați,
dealurile străvechi s-au plecat; căile lui sunt veșnice. **7**
Am văzut corturile Cușanului în nenorocire, și perdelele
țării lui Madian au tremurat. **8** L-au nemulțumit râurile
pe Domnul? S-a aprins mânia ta împotriva râurilor? S-a
aprins furia ta împotriva mării, încât ai călărit pe caii tăi
și te-ai urcat în carele salvării tale? **9** Arcul tău a fost
dezgolit de tot, chiar cuvântul tău, conform jurămintelor
triburilor. (Selah) Tu ai despicat pământul cu râuri. **10**
Munții te-au văzut și s-au cutremurat, potopul apei a
trecut; adâncul și-a înălțat vocea și și-a ridicat mâinile
în înalt. **11** Soarele și luna s-au oprit în locuința lor, la
lumina săgeților tale au mers și la strălucirea suliței
scânteietoare. **12** Ai mărșăluit prin țară în indignare, ai
treierat păgânii în mânie. **13** Ai mers înainte pentru
salvarea poporului tău, pentru salvare cu unsul tău; ai
rănit capul din casa celui stricat, dezvelind temelia până
la gât. (Selah) **14** Cu bâtele lui, ai străpuns capul satelor
sale; ei au ieșit ca un vârtej de vânt să mă împrăștie;
bucuria lor era să mistuie pe sărac în ascuns. **15** Tu ai
umblat prin mare cu caii tăi, prin mormanul apelor mari.
16 Când am auzit, pântecele meu s-a cutremurat, buzele
mele au tremurat la această voce, putregai a intrat în
oasele mele și am tremurat în mine însumi, ca să mă
odihnesc în ziua necazului, când va veni la popoare, el
îi va invada cu oștirea sa. **17** Deși smochinul nu va
înflori, nici nu vor fi roade în vii; osteneala măslinului va
eșua și câmpiile nu vor da hrana; turma va fi stârpită
din staul și nu va mai fi cireadă în iesle; **18** Totuși eu mă
voi bucura în DOMNUL, mă voi veseli în Dumnezeul
salvării mele. **19** DOMNUL Dumnezeu este tăria mea și
îmi va face picioarele precum picioarele căprioarelor și
el mă va face să umblu pe locurile mele înalte. Mai
marelui cântăreț pe instrumentele mele cu coarde.

Sofonia

1 Cuvântul DOMNULUI, care a venit la Ţefania, fiul lui
Cuşi, fiul lui Ghedalia, fiul lui Amaria, fiul lui Hizchia,
în zilele lui Iosia, fiul lui Amon, împăratul lui Iuda. **2**
Voi mistui cu desăvârşire totul de pe faţa pământului,
spune DOMNUL. **3** Voi mistui pe om şi pe animal;
voi mistui păsările cerului şi peştii mării şi pietrele de
poticnire împreună cu cei stricaţi; şi voi stârpi omul
de pe pământ, spune DOMNUL. **4** De asemenea îmi
voi întinde mâna asupra lui Iuda şi asupra tuturor
locuitorilor Ierusalimului; şi voi stârpi rămăşiţa lui Baal
din acest loc şi numele chemarimilor împreună cu
preoţii; **5** Şi pe cei care se închină oştirii cerului pe
acoperişuri; şi pe cei care se închină şi care jură pe
DOMNUL şi care jură pe Malcam; **6** Şi pe cei care
se întorc de la a-l urma pe DOMNUL şi pe cei care
nu l-au căutat pe DOMNUL, nici nu au întrebat de el.
7 Taci în prezenţa Domnului DUMNEZEU, pentru că
ziua DOMNULUI este aproape, pentru că DOMNUL a
pregătit un sacrificiu, el şi-a chemat oaspeţii. **8** Şi se va
întâmpla că în ziua sacrificiului DOMNULUI voi pedepsi
prinţii şi copiii împăratului şi pe toţi care sunt îmbrăcaţi
cu haine străine. **9** De asemenea, în aceeaşi zi voi
pedepsi pe toţi cei care sar pragul, care umplu casele
stăpânilor lor cu violenţă şi înşelăciune. **10** Şi se va
întâmpla, în acea zi, spune DOMNUL, că va fi zgomotul
unui strigăt de la poarta peştelui şi un urlet de la a doua
şi un trosnet mare dinspre dealuri. **11** Urlaţi, voi locuitori
din Macteş, pentru că tot poporul comercianţilor este
doborât; toţi cei ce cară argint sunt stârpiţi. **12** Şi se va
întâmpla, în acel timp, că voi cerceta Ierusalimul cu
candele şi voi pedepsi oamenii care sunt aşezaţi pe
drojdiile lor, care spun în inima lor: DOMNUL nu va
face bine, nici nu va face rău. **13** De aceea bunurile
lor vor deveni o pradă, şi casele lor o pustietate; de
asemenea vor zidi case, dar nu le vor locui; şi vor
sădi vii, dar nu le vor bea vinul. **14** Ziua cea mare a
DOMNULUI este aproape, este aproape, şi se grăbeşte
foarte mult, vocea zilei DOMNULUI; viteazul va striga
acolo cu amar. **15** Ziua aceea este o zi a furiei, o zi de
necaz şi strâmtorare, o zi de secătuire şi de pustiire,
o zi de întuneric şi de întunecime, o zi cu nori şi de
întuneric gros, **16** O zi a trâmbiţei şi a alarmei împotriva
cetăţilor întărite şi împotriva turnurilor înalte. **17** Şi voi
aduce strâmtorare peste oameni pentru ca ei să umble
ca orbii, pentru că au păcătuit împotriva DOMNULUI;
şi sângele lor va fi vărsat ca ţărâna, şi carnea lor ca
balega. **18** Nici argintul lor, nici aurul lor nu va fi în stare
să îi scape în ziua furiei DOMNULUI; dar tot ţinutul va fi
mistuit de focul geloziei lui, pentru că el va face chiar o
descotorosire grabnică de toţi cei care locuiesc în ţinut.

2 Adunaţi-vă, da, adunaţi-vă, naţiune nedorită; **2**
Înainte de a se da hotărârea, înainte ca ziua să
treacă precum pleava, înainte ca mânia înverşunată
a DOMNULUI să vină asupra voastră, înainte ca
ziua mâniei DOMNULUI să vină asupra voastră. **3**
Căutaţi-l pe DOMNUL, voi toţi cei blânzi ai pământului,
care aţi lucrat judecata lui; căutaţi dreptatea, căutaţi
blândeţea, poate că veţi fi ascunşi în ziua mâniei
DOMNULUI. **4** Fiindcă Gaza va fi părăsită şi Ascalonul
va fi un pustiu, ei vor alunga Asdodul la amiază şi
Ecronul va fi dezrădăcinat. **5** Vai locuitorilor ţărmului
mării, naţiunea cheretiţilor! Cuvântul DOMNULUI este
împotriva voastră; Canaane, ţara filistenilor, te voi nimici
până nu va mai fi niciun locuitor. **6** Şi ţărmul mării va fi
locaşuri şi colibe pentru păstori şi staule pentru turme.
7 Şi ţărmul va fi pentru rămăşiţa casei lui Iuda; ei se
vor hrăni de acolo; ei se vor culca seara în casele
Ascalonului, pentru că DOMNUL Dumnezeul lor îi va
cerceta şi îi va întoarce din captivitatea lor. **8** Am auzit
ocara Moabului şi dispreţuirile copiilor lui Amon, cu care
au ocărât poporul meu şi s-au preamărit peste graniţa
lor. **9** De aceea, precum eu trăiesc, spune DOMNUL
oştirilor, Dumnezeul lui Israel, negreşit Moabul va fi ca
Sodoma şi copiii lui Amon ca Gomora, locul înmulţirii
urzicilor şi ocnelor de sare şi o pustiire veşnică, restul
poporului meu îi va prăda, şi rămăşiţa poporului meu
îi va stăpâni. **10** Aceasta vor avea pentru mândria
lor, pentru că au ocărât şi s-au preamărit împotriva
poporului DOMNULUI oştirilor. **11** DOMNUL va fi
înfricoşător împotriva lor, pentru că el îi va înfometa pe
toţi dumnezeii pământului; şi oamenii i se vor închina,
fiecare din locul lui, toate insulele păgânilor. **12** Voi,
de asemenea, etiopienilor, veţi fi ucişi de sabia mea.
13 Şi el îşi va întinde mâna împotriva nordului şi va
distruge Asiria; şi va face Ninive o pustietate şi uscat
ca o sălbăticie. **14** Şi turme se vor culca în mijlocul ei,
toate animalele naţiunilor: şi cormoranul şi cocostârcul
vor cuibări pe capitelurile stâlpilor ei; vocea lor va cânta
la ferestre; pustiirea va fi pe praguri, pentru că el va
dezgoli lucrarea de cedru. **15** Aceasta este cetatea
care se bucură, care a trăit fără grijă, care a spus în
inima ei: Eu sunt şi nu este niciuna în afară de mine;
cum a devenit ea o pustietate, un loc în care animalele
să se culce! Fiecare ce trece pe lângă ea va şuiera şi
va face semn cu mână.

3 Vai celei murdare şi întinate, cetăţii asupritoare!
2 Ea nu a ascultat de acea voce; nu a primit
disciplinarea; nu s-a încrezut în DOMNUL; nu s-a
apropiat de Dumnezeul ei. **3** Prinţii dinlăuntrul ei sunt
lei răcnind; judecătorii ei sunt lupi de seară; ei nu rod
oasele până ziua următoare. **4** Profeţii ei sunt persoane
uşoare şi perfide; preoţii ei au întinat sanctuarul, ei au

încălcat legea. **5** DOMNUL cel drept este în mijlocul ei;
el nu va face nelegiuire, în fiecare dimineaţă el îşi aduce
judecata la lumină, el nu eşuează; dar cel nedrept nu
cunoaşte ruşine. **6** Eu am stârpit naţiunile, turnurile lor
sunt pustiite; eu le-am risipit străzile, încât nimeni nu
trece pe acolo; cetăţile lor sunt distruse, încât nu este
niciun om, nu este niciun locuitor. **7** Am spus: Sigur
te vei teme de mine, vei primi instruirea; astfel încât
locuinţa lor să nu fie stârpită, oricum i-am pedepsit, dar
ei s-au sculat devreme şi şi-au corupt toate facerile lor.
8 De aceea, aşteptaţi-mă, spune DOMNUL, până în
ziua în care mă voi ridica pentru pradă: căci hotărârea
mea este să adun naţiunile, să strâng împărăţiile,
să îmi vărs indignarea asupra lor, toată mânia mea
înverşunată, pentru că tot pământul va fi mistuit de
focul geloziei mele. **9** Pentru că atunci voi da din nou
popoarelor o limbă pură, ca toţi să cheme numele
DOMNULUI, să îi servească într-un singur gând. **10** De
dincolo de râurile Etiopiei, închinătorii mei, chiar fiica
risipiţilor mei, îmi vor aduce ofranda. **11** În acea zi nu
vei fi ruşinat de toate facerile tale, în care ai încălcat
legea împotriva mea, pentru că atunci voi scoate afară
din mijlocul tău pe cei care se bucură în mândria ta, şi
nu te vei mai îngâmfa datorită muntelui meu sfânt. **12**
De asemenea, voi lăsa în mijlocul tău un popor chinuit
şi sărac, şi ei se vor încrede în numele DOMNULUI. **13**
Rămăşiţa lui Israel nu va face nelegiuire, nici nu va
vorbi minciuni; nici nu se va găsi în gura lor o limbă
înşelătoare, pentru că ei se vor hrăni şi se vor culca şi
nimeni nu îi va înspăimânta. **14** Cântă, fiică a Sionului;
strigă, Israele; veseleşte-te şi bucură-te cu toată inima,
fiică a Ierusalimului. **15** DOMNUL a luat judecăţile
tale, el a alungat pe duşmanul tău; împăratul lui Israel,
DOMNUL este în mijlocul tău, nu vei mai vedea răul.
16 În acea zi se va spune Ierusalimului: Nu te teme;
şi Sionului: Să nu îţi slăbească mâinile. **17** DOMNUL
Dumnezeul tău în mijlocul tău este puternic; el va salva,
el se va bucura de tine cu bucurie; el se va odihni în
dragostea lui, se va bucura de tine cu cântare. **18** Îi voi
aduna pe cei întristaţi pentru adunarea solemnă, care
sunt ai tăi, pentru care ocara ei era o povară. **19** Iată,
atunci îi voi aduce la nimic pe toţi cei care te chinuiesc;
şi voi salva pe cea şchioapă şi o voi aduna pe cea
alungată; şi le voi aduce laudă şi faimă în fiecare ţară
unde au fost făcuţi de ruşine. **20** În acel timp vă voi
aduce din nou, la timpul în care vă adun, fiindcă vă
voi face un nume şi o laudă printre toate popoarele
pământului, când vă voi aduce înapoi din captivitate
înaintea ochilor voştri, spune DOMNUL.

Hagai

1 În anul al doilea al împăratului Darius, în luna
a șasea, în ziua întâi a lunii, a venit cuvântul
DOMNULUI prin profetul Hagai la Zorobabel, fiul lui
Șealtiel, guvernatorul lui Iuda, și către Iosua, fiul lui
Ioțadac, marele preot, spunând: **2** Astfel vorbește
DOMNUL oștirilor, spunând: Acest popor spune: Nu a
venit timpul, timpul să fie construită casa DOMNULUI.
3 Atunci a venit cuvântul DOMNULUI prin profetul
Hagai, spunând: **4** Pentru voi [este] timpul să locuiți în
casele voastre căptușite cu lemn, iar această casă stă
pustiită? **5** Și acum astfel zice DOMNUL oștirilor: Luați
aminte la căile voastre. **6** Ați semănat mult și adunați
puțin; mâncați, dar nu aveți destul; beți, dar nu sunteți
îndestulați cu băutură; vă îmbrăcați, dar nimănui nu îi
este cald; și cel ce câștigă un venit, câștigă venit pentru
a-l pune într-o pungă spartă. **7** Astfel spune DOMNUL
oștirilor: Luați aminte la căile voastre. **8** Urcați-vă la
munte și aduceți lemn și construiți casa; și eu îmi voi
găsi plăcerea în ea și voi fi glorificat, spune DOMNUL.
9 Vă așteptați la mult și, iată, a fost puțin; și când l-ați
adus acasă, eu l-am suflat. De ce? Spune DOMNUL
oștirilor. Din cauza casei mele care [stă] pustiită, în
timp ce voi alergați fiecare pentru propria lui casă. **10**
De aceea cerul de deasupra voastră este oprit a da
rouă și pământul este oprit a da rodul lui. **11** Și am
chemat o secetă peste țară și peste munți și peste
grâne și peste vinul nou și peste untdelemn și peste
ceea ce dă pământul și peste oameni și peste vite
și peste toată lucrarea mâinilor. **12** Atunci Zorobabel,
fiul lui Șealtiel, și Iosua, fiul lui Ioțadac, marele preot,
împreună cu toată rămășița poporului, au ascultat de
vocea DOMNULUI Dumnezeului lor și de cuvintele
profetului Hagai, precum DOMNUL Dumnezeul lor l-
a trimis; și poporul s-a temut înaintea DOMNULUI.
13 Atunci a vorbit Hagai, mesagerul DOMNULUI, în
mesajul DOMNULUI către popor, spunând: Eu sunt
cu voi, zice DOMNUL. **14** Și DOMNUL a stârnit duhul
lui Zorobabel, fiul lui Șealtiel, guvernator al lui Iuda și
duhul lui Iosua, fiul lui Ioțadac, marele preot, și duhul
întregii rămășițe a poporului; și ei au venit și au lucrat
la casa DOMNULUI oștirilor, Dumnezeul lor, **15** În ziua
a douăzeci și patra a lunii a șasea, în anul al doilea al
împăratului Darius.

2 În luna a șaptea, în ziua a douăzeci și una a lunii,
a venit cuvântul DOMNULUI prin profetul Hagai,
spunând: **2** Vorbește acum lui Zorobabel, fiul lui Șealtiel,
guvernator al lui Iuda, și lui Iosua, fiul lui Ioțadac,
marele preot, și rămășiței poporului, spunând: **3** Cine
a mai rămas între voi dintre cei ce au văzut această
casă în gloria ei dintâi? Și cum o vedeți acum? Nu este
ea ca nimic în ochii voștri pe lângă aceea? **4** Totuși
acum fii tare, Zorobabel, spune DOMNUL; și fii tare,
Iosua, fiu al lui Ioțadac, marele preot; și fiți tari, voi,
tot poporul țării, zice DOMNUL, și lucrați, pentru că
eu sunt cu voi, spune DOMNUL oștirilor; **5** Conform
cuvântului prin care am făcut legământ cu voi, când
ați ieșit din Egipt, tot astfel duhul meu rămâne printre
voi: nu vă temeți. **6** Fiindcă astfel spune DOMNUL
oștirilor: Încă o dată, mai este puțin timp și voi clătina
cerurile și pământul și marea și uscatul; **7** Și voi clătina
toate națiunile și dorința tuturor națiunilor va veni, și voi
umple casa aceasta cu glorie, spune DOMNUL oștirilor.
8 Argintul este al meu și aurul este al meu, spune
DOMNUL oștirilor. **9** Gloria acestei case de pe urmă
va fi mai mare decât cea dinainte, spune DOMNUL
oștirilor; și în acest loc voi da pace, zice DOMNUL
oștirilor. **10** În ziua a douăzeci și patra a lunii a noua, în
anul al doilea al lui Darius, a venit cuvântul DOMNULUI
prin profetul Hagai, spunând: **11** Astfel zice DOMNUL
oștirilor: Întreabă acum pe preoți, referitor [la] lege,
spunând: **12** Dacă cineva poartă carne sfântă în poala
hainei lui și cu poala sa atinge pâine sau supă sau vin
sau untdelemn sau orice hrană, va fi aceasta sfântă?
Și preoții au răspuns și au zis: Nu. **13** Atunci Hagai a
spus: Dacă [cineva] care este necurat printr-un trup
mort atinge vreuna din acestea, va fi aceasta necurată?
Și preoții au răspuns și au zis: Va fi necurată. **14** Atunci
Hagai a răspuns și a zis: Așa este acest popor și așa
este această națiune înaintea mea, zice DOMNUL;
și așa este fiecare lucrare a mâinilor lor; și ceea ce
ei oferă acolo este necurat. **15** Și acum, vă rog, luați
aminte din această zi și de acum încolo, înainte de a
se pune piatră pe piatră în templul DOMNULUI; **16**
De când au fost acele zile, când cineva venea la o
grămadă de douăzeci de măsuri, erau doar zece; când
cineva venea la teasc să scoată cincizeci de vase din
teasc, erau doar douăzeci. **17** V-am lovit cu tăciune
[în grâu] și cu mană și cu grindină în toate ostenelile
mâinilor voastre; totuși nu v-ați întors la mine, spune
DOMNUL. **18** Luați aminte acum din această zi și de
acum încolo, din a douăzeci și patra zi a lunii a noua,
din ziua când a fost pusă temelia templului DOMNULUI,
luați aminte. **19** Este încă sămânța în grânar? Da, și
vița și smochinul și rodiul și măslinul, nu au rodit: din
această zi vă voi binecuvânta. **20** Și din nou cuvântul
DOMNULUI a venit la Hagai, în a douăzeci și patra zi a
lunii, spunând: **21** Vorbește lui Zorobabel, guvernatorul
lui Iuda, zicând: Voi clătina cerurile și pământul; **22**
Și voi dărâma tronul împărățiilor și voi distruge tăria
împărățiilor păgânilor; și voi răsturna carele și pe cei ce
merg cu ele; și caii și călăreții lor vor cădea, fiecare
prin sabia fratelui său. **23** În acea zi, spune DOMNUL
oștirilor, te voi lua, Zorobabel, servitorul meu, fiul lui

Șealtiel, zice DOMNUL, și te voi face ca un sigiliu,
pentru că eu te-am ales, spune DOMNUL oștirilor.

Zaharia

1 În luna a opta, în anul al doilea al lui Darius, a
venit cuvântul DOMNULUI la profetul Zaharia, fiul
lui Berechia, fiul profetului Ido, spunând: **2** DOMNUL
s-a înfuriat pe părinţii voştri. **3** De aceea spune-le:
Astfel spune DOMNUL oştirilor: Întoarceţi-vă la mine,
spune DOMNUL oştirilor şi eu mă voi întoarce la voi,
spune DOMNUL oştirilor. **4** Nu fiţi ca părinţii voştri,
la care au strigat profeţii dinainte, spunând: Astfel
spune DOMNUL oştirilor: Întoarceţi-vă acum de la căile
voastre rele şi de la faptele voastre rele; dar nu au
auzit, nici nu mi-au dat ascultare, spune DOMNUL. **5**
Părinţii voştri, unde sunt ei? Şi profeţii, trăiesc ei pentru
totdeauna? **6** Dar cuvintele mele şi statutele mele pe
care le-am poruncit servitorilor mei, profeţii, nu i-au
apucat ele pe părinţii voştri? Şi ei s-au întors şi au spus:
Precum DOMNUL oştirilor a gândit să ne facă, conform
căilor noastre şi conform faptelor noastre, astfel s-a
purtat el cu noi. **7** În ziua a douăzeci şi patra a lunii a
unsprezecea, care este luna Şebat, în anul al doilea
al lui Darius, a venit cuvântul DOMNULUI la profetul
Zaharia, fiul lui Berechia, fiul profetului Ido, spunând: **8**
Am văzut în noapte şi iată, un om călărind pe un cal
roşu şi stătea între pomii de mirt care erau jos; şi în
urma lui erau acolo cai roşii, pestriţi şi albi. **9** Atunci am
spus: Ce sunt aceştia, domnul meu? Şi îngerul care
vorbea cu mine mi-a zis: Îţi voi arăta ce sunt aceştia.
10 Şi bărbatul care stătea între pomii de mirt a răspuns
şi a zis: Aceştia sunt cei pe care DOMNUL i-a trimis
să umble încoace şi încolo pe pământ. **11** Şi ei au
răspuns îngerului DOMNULUI, care stătea între pomii
de mirt, şi au zis: Noi am umblat încoace şi încolo pe
pământ şi, iată, tot pământul şade liniştit şi este în
odihnă. **12** Atunci îngerul DOMNULUI a răspuns şi a
zis: DOAMNE al oştirilor, până când nu vei avea milă
de Ierusalim şi de cetăţile lui Iuda, împotriva cărora te-
ai indignat aceşti şaptezeci de ani? **13** Şi DOMNUL a
răspuns îngerului care vorbea cu mine, cuvinte bune şi
cuvinte mângâietoare. **14** Astfel îngerul care vorbea cu
mine îndeaproape, mi-a zis: Strigă, spunând: Astfel
spune DOMNUL oştirilor: Sunt gelos, cu o mare gelozie,
pentru Ierusalim şi pentru Sion. **15** Şi mă înfurii pe
păgânii care sunt în tihnă; fiindcă eu eram numai puţin
înfuriat iar ei au ajutat nenorocirii. **16** De aceea astfel
spune DOMNUL: M-am întors la Ierusalim cu îndurări;
casa mea va fi construită în el, spune DOMNUL oştirilor,
şi o frânghie de măsurat va fi întinsă peste Ierusalim. **17**
Strigă totuşi, spunând: Astfel spune DOMNUL oştirilor:
Cetăţile mele, prin prosperitate, vor fi împrăştiate peste
tot şi DOMNUL va mângâia încă Sionul şi va alege
încă Ierusalimul. **18** Atunci mi-am ridicat ochii şi am
văzut şi iată, patru coarne. **19** Şi am spus îngerului care
vorbea cu mine: Ce sunt acestea? Şi el mi-a răspuns:
Acestea sunt coarnele care au împrăştiat pe Iuda, pe
Israel şi Ierusalimul. **20** Şi DOMNUL mi-a arătat patru
tâmplari. **21** Atunci eu am zis: Ce vin aceştia să facă?
Iar el a vorbit, spunând: Acestea sunt coarnele care au
împrăştiat pe Iuda, astfel încât niciun om nu şi-a ridicat
capul; dar aceştia au venit să le sperie, ca să alunge
coarnele neamurilor care şi-au înălţat cornul împotriva
ţării lui Iuda pentru a o împrăştia.

2 Mi-am ridicat ochii din nou şi am privit şi iată, un om
cu o frânghie de măsurat în mâna lui. **2** Atunci am
spus: Unde mergi? Şi el mi-a zis: Să măsor Ierusalimul,
să văd care este lăţimea lui şi care este lungimea lui. **3**
Şi, iată, îngerul care vorbea cu mine a ieşit şi un alt
înger a ieşit să îl întâlnească, **4** Şi i-a zis: Aleargă,
vorbeşte acestui tânăr, spunând: Ierusalimul va fi locuit
ca oraşe fără ziduri, din cauza mulţimii oamenilor şi a
vitelor din el; **5** Fiindcă eu, spune DOMNUL, îi voi fi
un zid de foc de jur împrejur şi voi fi glorie în mijlocul
lui. **6** Hei, hei! ieşiţi şi fugiţi din ţara nordului, spune
DOMNUL, pentru că v-am împrăştiat ca pe cele patru
vânturi ale cerului, spune DOMNUL. **7** Eliberează-te,
Sioane, care locuieşti cu fiica Babilonului! **8** Pentru
că astfel spune DOMNUL oştirilor: După glorie m-a
trimis el la naţiunile care v-au prădat, pentru că cine
se atinge de voi se atinge de lumina ochiului său. **9**
Pentru că, iată, eu îmi voi scutura mâna peste ele şi
vor ajunge o pradă servitorilor lor; şi veţi cunoaşte că
DOMNUL oştirilor m-a trimis. **10** Cântă şi bucură-te,
fiică a Sionului, pentru că, iată, eu vin şi voi locui în
mijlocul tău, spune DOMNUL. **11** Şi multe naţiuni se
vor alătura DOMNULUI în acea zi şi vor fi poporul
meu; şi eu voi locui în mijlocul tău şi vei cunoaşte că
DOMNUL oştirilor m-a trimis la tine. **12** Şi DOMNUL va
moşteni pe Iuda, partea lui în ţara sfântă; şi din nou va
alege Ierusalimul. **13** Să tacă toată făptura înaintea
DOMNULUI, pentru că el s-a ridicat din locuinţa lui
sfântă.

3 Şi el mi l-a arătat pe Iosua, marele preot, stând în
picioare înaintea îngerului DOMNULUI şi pe Satan
stând în picioare la dreapta lui, pentru a i se împotrivi. **2**
Şi DOMNUL i-a spus lui Satan: DOMNUL să te mustre,
Satan! Chiar DOMNUL, care a ales Ierusalimul, să te
mustre! Nu este acesta un semn de înfierare smuls din
foc? **3** Şi Iosua era îmbrăcat cu haine murdare şi stătea
în picioare înaintea îngerului. **4** Şi îngerul a răspuns
şi a vorbit celor care stăteau în picioare înaintea lui,
spunând: Luaţi de pe el hainele murdare. Şi lui i-a
spus: Iată, am făcut ca nelegiuirea ta să treacă de la
tine şi cu un rând de haine te voi îmbrăca. **5** Iar eu
am spus: Să-i pună o mitră frumoasă pe cap. Astfel

ei i-au pus o mitră frumoasă pe cap şi l-au îmbrăcat
cu haine. Şi îngerul DOMNULUI stătea de faţă. 6 Şi
îngerul DOMNULUI l-a avertizat pe Iosua, spunând:
7 Astfel spune DOMNUL oştirilor: Dacă vei umbla în
căile mele şi dacă vei păzi însărcinarea mea, atunci tu
vei judeca de asemenea casa mea şi de asemenea
vei păzi curţile mele şi îţi voi da locuri să umbli între
aceştia care stau de faţă. 8 Ascultă Iosua, mare preot,
tu şi tovarăşii tăi care şed înaintea ta, pentru că ei sunt
oameni admiraţi; căci, iată, eu voi aduce pe servitorul
meu, LĂSTARUL. 9 Căci, iată, piatra pe care am pus-o
înaintea lui Iosua: pe o singură piatră vor fi şapte ochi;
iată, eu voi grava inscripţia ei, spune DOMNUL oştirilor,
şi voi îndepărta nelegiuirea acestei ţări într-o singură
zi. 10 În acea zi, spune DOMNUL oştirilor, veţi chema,
fiecare pe aproapele său sub viţă şi sub smochin.

4 Şi îngerul care vorbea cu mine a venit din nou şi
m-a trezit, ca pe un om care este trezit din somnul
său, 2 Şi mi-a spus: Ce vezi? Iar eu am zis: Am privit,
şi iată, un sfeşnic cu totul de aur cu un potir în vârful
lui şi cele şapte candele ale lui pe el; şi şapte ţevi la
cele şapte candele, care sunt în vârful lui, 3 Şi doi
măslini lângă el, unul pe partea dreaptă a potirului şi
celălalt pe partea stângă a lui. 4 Astfel am răspuns
şi am vorbit îngerului care vorbea cu mine şi am
zis: Ce sunt acestea, domnul meu? 5 Atunci îngerul
care vorbea cu mine a răspuns şi mi-a zis: Nu ştii ce
sunt acestea? Iar eu am spus: Nu, domnul meu. 6
Atunci el a răspuns şi mi-a vorbit, zicând: Acesta este
cuvântul DOMNULUI către Zorobabel, spunând: Nu
prin tărie, nici prin putere, ci prin duhul meu, spune
DOMNUL oştirilor. 7 Cine eşti tu, munte mare? Înaintea
lui Zorobabel tu vei deveni o câmpie; şi el va scoate
piatra de căpătâi cu strigăte, zicând: Har, har pentru
ea. 8 Mai mult, cuvântul DOMNULUI a venit la mine,
spunând: 9 Mâinile lui Zorobabel au pus temelia acestei
case; mâinile lui de asemenea o vor termina; iar tu vei
cunoaşte că DOMNUL oştirilor m-a trimis la voi. 10
Căci cine a dispreţuit ziua lucrurilor mici? Fiindcă ei
se vor bucura şi vor vedea firul cu plumb în mâna lui
Zorobabel împreună cu cei şapte; aceştia sunt ochii
DOMNULUI, care aleargă încoace şi încolo pe întreg
pământul. 11 Atunci am răspuns şi i-am zis: Ce sunt
aceşti doi măslini în dreapta sfeşnicului şi în stânga lui?
12 Şi am răspuns din nou şi i-am zis: Ce sunt aceste
două ramuri de măslin, care prin cele două ţevi de aur
golesc untdelemnul de aur din ele însele? 13 Şi el mi-a
răspuns şi a zis: Nu ştii ce sunt acestea? Iar eu am
spus: Nu, domnul meu. 14 Atunci el a zis: Acestea
sunt cei doi unşi care stau în picioare lângă Domnul
întregului pământ.

5 Atunci m-am întors şi mi-am ridicat ochii şi am privit
şi iată, un sul zburând. 2 Şi el mi-a zis: Ce vezi?
Iar eu am răspuns: Văd un sul zburând; lungimea lui
este de douăzeci de coţi şi lăţimea lui de zece coţi.
3 Atunci el mi-a spus: Acesta este blestemul care se
răspândeşte pe faţa întregului pământ: căci oricine
fură va fi nimicit, precum este scris pe această parte,
conform cu aceasta; şi oricine jură va fi nimicit precum
este scris pe partea aceea, conform cu aceea. 4 Îl
voi răspândi, spune DOMNUL oştirilor, şi va intra în
casa hoţului şi în casa celui care jură fals pe numele
meu; şi va rămâne în mijlocul casei lui şi o va mistui
cu lemnăria ei şi cu pietrele ei. 5 Atunci îngerul care
vorbea cu mine a mers înainte şi mi-a spus: Ridică-ţi
acum ochii şi vezi ce este aceasta care merge înainte.
6 Şi eu am spus: Ce este aceasta? Iar el a zis: Aceasta
este o efă care merge înainte. El a mai spus: Aceasta
este înfăţişarea lor pe tot pământul. 7 Şi, iată, s-a ridicat
un talant de plumb: şi aceasta este o femeie care şede
în mijlocul efei. 8 Şi el a spus: Aceasta este stricăciune.
Şi a aruncat-o în mijlocul efei; şi a aruncat greutatea de
plumb peste gura ei. 9 Atunci mi-am ridicat ochii şi am
privit şi, iată, au ieşit două femei; şi vântul bătea în
aripile lor; fiindcă aveau aripi ca aripile unei berze; şi
ele au ridicat efa între pământ şi cer. 10 Atunci am spus
îngerului care vorbea cu mine: Unde duc acestea efa?
11 Şi el mi-a spus: Pentru a-i construi o casă în ţara
Șinarului; şi va fi întemeiată, şi pusă acolo pe temelia
ei.

6 Şi m-am întors şi mi-am ridicat ochii şi am privit şi,
iată, ieşeau patru care dintre doi munţi; şi munţii
erau munţi de aramă. 2 La primul car erau cai roşii;
şi la carul al doilea, cai negri; 3 Şi la carul al treilea,
cai albi; şi la carul al patrulea, cai bălţaţi şi murgi. 4
Atunci eu am răspuns şi am zis îngerului care vorbea
cu mine: Ce sunt aceştia, domnul meu? 5 Şi îngerul
a răspuns şi mi-a zis: Acestea sunt cele patru duhuri
ale cerurilor care ies din locul unde stăteau în picioare
înaintea Domnului întregului pământ. 6 Caii negri care
sunt la acesta merg înainte spre ţara nordului; şi cei
albi merg înainte după ei şi cei bălţaţi merg înainte
spre ţara sudului. 7 Şi cei murgi au ieşit şi au căutat
să meargă înainte ca să umble încolo şi încoace pe
pământ; şi el a spus: Plecaţi de aici, umblaţi încolo
şi încoace pe pământ. Astfel ei au umblat încolo şi
încoace pe pământ. 8 Atunci a strigat către mine şi mi-
a vorbit, spunând: Iată, aceştia care merg înainte spre
ţara nordului mi-au liniştit duhul în ţara nordului. 9 Şi
cuvântul DOMNULUI a venit la mine, spunând: 10 Ia de
la cei din captivitate, de la Heldai, de la Tobia şi de la
Iedaia, care au venit din Babilon, şi vino în aceeaşi zi şi
intră în casa lui Iosia, fiul lui Ţefania; 11 Apoi ia argint

şi aur şi fă coroane şi pune-le pe capul lui Iosua, fiul lui
Ioţadac, marele preot; 12 Şi vorbeşte-i, spunând: Astfel
vorbeşte DOMNUL oştirilor, zicând: Iată, pe bărbatul al
cărui nume este LĂSTARUL; Şi el va creşte din locul
lui şi va construi templul DOMNULUI; 13 Chiar el va
construi templul DOMNULUI şi el va purta gloria şi va
şedea şi va conduce pe tronul său; şi va fi preot pe
tronul său, şi sfatul de pace va fi între ei amândoi. 14 Şi
coroanele vor fi pentru Helem şi pentru Tobia şi pentru
Iedaia şi pentru Hen, fiul lui Ţefania, ca o amintire în
templul DOMNULUI. 15 Şi cei de departe vor veni şi
vor construi în templul DOMNULUI şi veţi cunoaşte că
DOMNUL oştirilor m-a trimis la voi. Şi aceasta se va
întâmpla, dacă voi, cu atenţie, veţi asculta de vocea
DOMNULUI Dumnezeul vostru.

7 Şi s-a întâmplat că, în anul al patrulea al împăratului
Darius, cuvântul DOMNULUI a venit la Zaharia, în
ziua a patra a lunii a noua, în luna Chislev, 2 Când
ei trimiseseră la casa lui Dumnezeu pe Şareţer şi pe
Reghem-Melec şi pe oamenii lor, pentru a se ruga
înaintea DOMNULUI; 3 Şi să vorbească preoţilor, care
erau în casa DOMNULUI oştirilor, şi profeţilor, spunând:
Să plâng în luna a cincea, punându-mă deoparte,
precum am făcut aceşti atât de mulţi ani? 4 Atunci
cuvântul DOMNULUI oştirilor a venit la mine, spunând:
5 Vorbeşte întregului popor al ţării şi preoţilor, spunând:
Când aţi postit şi aţi jelit în luna a cincea şi în luna a
şaptea, în aceşti şaptezeci de ani, cu adevărat aţi postit
pentru mine, chiar pentru mine? 6 Şi când aţi mâncat şi
aţi băut, nu aţi mâncat şi nu aţi băut pentru voi înşivă?
7 Nu trebuia să auziţi cuvintele pe care DOMNUL le-a
strigat prin profeţii dinainte, când Ierusalimul era locuit
şi în prosperitate, şi cetăţile lui de jur împrejurul lui,
când oamenii locuiau partea de sud şi câmpia? 8 Şi
cuvântul DOMNULUI a venit la Zaharia, spunând: 9
Astfel vorbeşte DOMNUL oştirilor, spunând: Faceţi
judecată adevărată şi arătaţi milă şi mângâieri, fiecare
om fratelui său; 10 Şi nu opriţi nici pe văduvă, nici pe
cel fără tată, nici pe străin, nici pe cel sărac; şi nimeni
dintre voi să nu îşi închipuie răul în inima sa, împotriva
fratelui său. 11 Dar ei au refuzat să dea ascultare şi şi-
au tras umărul şi şi-au astupat urechile, ca să nu audă.
12 Da, şi-au făcut inima ca o piatră de diamant, ca nu
cumva să asculte legea şi cuvintele pe care DOMNUL
oştirilor le-a trimis în duhul său, prin profeţii dinainte; de
aceea a venit o mare furie de la DOMNUL oştirilor. 13
De aceea s-a întâmplat că, pe când el striga totuşi ei
au refuzat să audă; tot astfel, ei au strigat şi eu am
refuzat să aud, spune DOMNUL oştirilor; 14 Ci i-am
împrăştiat cu un vârtej de vânt printre toate naţiunile pe
care nu le cunoşteau. Astfel ţara a fost pustie după ei,
încât nimeni nu trecea prin ea, nici nu se întorcea din
ea; fiindcă ei au pustiit ţara cea plăcută.

8 Din nou, cuvântul DOMNULUI oştirilor a venit la
mine, spunând: 2 Astfel spune DOMNUL oştirilor:
Sunt gelos, cu mare gelozie, pentru Sion; şi sunt gelos,
cu mare furie, pentru el. 3 Astfel spune DOMNUL: M-
am întors la Sion şi voi locui în mijlocul Ierusalimului; şi
Ierusalimul se va numi cetatea adevărului; şi muntele
DOMNULUI oştirilor, muntele sfânt. 4 Astfel spune
DOMNUL oştirilor: Vor locui totuşi bătrâni şi bătrâne pe
străzile Ierusalimului, şi fiecare om cu toiagul său în
mână, din cauza mulţimii zilelor. 5 Şi străzile cetăţii
vor fi pline de băieţi şi fete, jucându-se pe străzile ei.
6 Astfel spune DOMNUL oştirilor: Dacă aceasta este
minunată în ochii rămăşiţei acestui popor în acele zile,
ar trebui să fie de asemenea minunată în ochii mei?
spune DOMNUL oştirilor. 7 Astfel spune DOMNUL
oştirilor: Iată, voi salva pe poporul meu din ţara estului
şi din ţara vestului; 8 Şi îi voi aduce şi vor locui în
mijlocul Ierusalimului; şi ei vor fi poporul meu iar eu
voi fi Dumnezeul lor, în adevăr şi în dreptate. 9 Astfel
spune DOMNUL oştirilor: Să fie tari mâinile voastre,
voi care auziţi, în aceste zile, cuvintele acestea prin
gura profeţilor, care erau în ziua în care temelia casei
DOMNULUI oştirilor a fost pusă, ca templul să fie
construit. 10 Pentru că înainte de aceste zile nu era
plată pentru om, nici vreo plată pentru vită; şi nici nu
era pace pentru cel care ieşea sau pentru cel care
intra, din cauza necazului, pentru că am stârnit pe toţi
oamenii, pe fiecare, împotriva aproapelui său. 11 Dar
acum nu voi fi, pentru rămăşiţa acestui popor, ca în
zilele dinainte, spune DOMNUL oştirilor. 12 Pentru că
sămânţa va fi prosperă; viţa îşi va da rodul şi pământul
îşi va da venitul şi cerurile îşi vor da roua; şi eu voi
face ca rămăşiţa acestui popor să stăpânească toate
acestea. 13 Şi se va întâmpla că, precum aţi fost un
blestem printre păgâni, casă a lui Iuda şi casă a lui
Israel, tot astfel vă voi salva şi veţi fi o binecuvântare;
nu vă temeţi, întăriţi-vă mâinile. 14 Pentru că astfel
spune DOMNUL oştirilor: Precum am gândit să vă
pedepsesc, când părinţii voştri mă provocau la furie,
spune DOMNUL oştirilor, şi nu m-am pocăit, 15 Tot
astfel am gândit, din nou, în aceste zile să fac bine
Ierusalimului şi casei lui Iuda: nu vă temeţi. 16 Acestea
sunt lucrurile pe care să le faceţi: Fiecare să vorbească
adevărul aproapelui său; faceţi judecata adevărului şi a
păcii în porţile voastre; 17 Şi nimeni dintre voi să nu îşi
închipuie răul în inimile voastre împotriva aproapelui
său; şi nu iubiţi jurământul fals, pentru că toate acestea
sunt lucruri pe care eu le urăsc, spune DOMNUL. 18 Şi
cuvântul DOMNULUI oştirilor a venit la mine, spunând:
19 Astfel spune DOMNUL oştirilor: Postul lunii a patra şi

postul lunii a cincea şi postul lunii a şaptea şi postul lunii
a zecea vor fi pentru casa lui Iuda bucurie şi veselie
şi sărbători fericite; de aceea iubiţi adevărul şi pacea.
20 Astfel spune DOMNUL oştirilor: Se va întâmpla din
nou că, vor veni popoare şi locuitori ai multor cetăţi; 21
Şi locuitorii unei cetăţi vor merge la alta, spunând: Să
mergem repede să ne rugăm înaintea DOMNULUI şi
să îl căutăm pe DOMNUL oştirilor, voi merge şi eu.
22 Da, multe popoare şi naţiuni puternice vor veni să
îl caute pe DOMNUL oştirilor în Ierusalim şi să se
roage înaintea DOMNULUI. 23 Astfel spune DOMNUL
oştirilor: În acele zile se va întâmpla că, zece oameni
din toate limbile naţiunilor vor apuca, da, vor apuca
poala aceluia care este iudeu, spunând: Vom merge cu
voi, fiindcă am auzit că Dumnezeu este cu voi.

9 Povara cuvântului DOMNULUI în ţara Hadrac; şi
Damascul va fi odihna acestuia; când ochii omului,
precum şi a tuturor triburilor lui Israel, vor fi spre
DOMNUL. 2 Şi Hamatul de asemenea va avea graniţă
cu el, Tirul şi Sidonul, deşi acesta este foarte înţelept.
3 Şi Tirul şi-a construit o întăritură şi şi-a îngrămădit
argint ca ţărâna şi aur fin ca noroiul străzilor. 4 Iată,
Domnul îl va lepăda şi îi va lovi puterea în mare şi va fi
mistuit de foc. 5 Ascalonul va vedea şi se va teme;
Gaza, de asemenea va vedea şi se va întrista foarte
mult şi Ecronul de asemenea, pentru că speranţa lui va
fi ruşinată; şi împăratul va pieri din Gaza şi Ascalonul
nu va fi locuit. 6 Şi un bastard va locui în Asdod, iar
eu voi stârpi mândria filistenilor. 7 Şi voi îndepărta
sângele lui din gura lui şi urâciunile lui dintre dinţii lui;
dar cel care rămâne, chiar el, va fi pentru Dumnezeul
nostru şi va fi ca un guvernator în Iuda, şi Ecronul ca
un iebusit. 8 Iar eu voi aşeza tabăra lângă casa mea,
din cauza armatei, din cauza celui care trece şi din
cauza celui care se întoarce; şi opresorul nu va mai
trece printre ei, pentru că acum am văzut cu ochii mei.
9 Bucură-te foarte mult, fiică a Sionului; strigă, fiică a
Ierusalimului, iată, Împăratul tău vine la tine; el este
drept şi având salvare; umil şi călărind pe o măgăriţă şi
un măgăruş, mânzul unei măgăriţe. 10 Şi voi stârpi
carul din Efraim şi calul din Ierusalim şi arcul de război
va fi stârpit; şi el va vorbi păgânilor de pace; şi locul
domniei lui va fi de la mare până la mare şi de la râu
până la marginile pământului. 11 Iar cât despre tine,
prin sângele legământului tău, am trimis pe prizonierii
tăi din groapa în care nu este apă. 12 Întoarceţi-vă
la întărătură, voi, prizonieri ai speranţei; chiar astăzi
vestesc că îţi voi răsplăti dublu; 13 După ce l-am
încordat pe Iuda pentru mine, după ce, cu Efraim, am
umplut arcul şi i-am ridicat pe fiii tăi, Sioane, împotriva
fiilor tăi, Grecie, şi te-am făcut ca sabia unui bărbat
puternic. 14 Şi DOMNUL va fi văzut deasupra lor şi
săgeata sa va ieşi ca fulgerul: şi Domnul DUMNEZEU
va suna trâmbiţa şi va merge cu vârtejurile de vânt
de la sud. 15 DOMNUL oştirilor îi va apăra şi ei vor
nimici şi vor supune cu pietre de praştie; şi vor bea
şi vor face un zgomot ca de la vin; şi vor fi umpluţi
precum vasele adânci şi precum colţurile altarului. 16
Şi Domnul DUMNEZEUL lor îi va salva în acea zi, ca
pe turma poporului său; căci vor fi ca pietrele unei
coroane, ridicată ca un însemn peste ţara sa. 17 Iată,
cât de mare este bunătatea sa şi cât de mare este
frumuseţea sa! Grânele îi vor înveseli pe tineri şi vinul
nou pe fecioare.

10 Cereţi de la DOMNUL ploaie la timpul ploii târzii;
astfel DOMNUL va face nori strălucitori şi le va
da averse de ploaie, la fiecare om verdeaţă în câmp. 2
Pentru că idolii au vorbit deşertăciune şi ghicitorii au
văzut o minciună şi au istorisit vise false; ei mângâie în
deşert; de aceea ei au mers pe calea lor ca o turmă, s-
au tulburat pentru că nu era păstor. 3 Mânia mea s-a
aprins împotriva păstorilor şi am pedepsit ţapii, pentru
că DOMNUL oştirilor a cercetat turma sa, casa lui Iuda,
şi i-a făcut ca pe calul său ales în luptă. 4 Din el a ieşit
colţul, din el cuiul, din el arcul de bătălie, din el fiecare
opresor laolaltă. 5 Şi ei vor fi ca războinici care calcă
pe duşmanii lor, în noroiul străzilor, în bătălie; şi vor
lupta, pentru că DOMNUL este cu ei şi cei călare pe cai
vor fi încurcaţi. 6 Şi voi întări casa lui Iuda şi voi salva
casa lui Iosif, şi îi voi aduce pentru a-i pune înapoi,
pentru că am milă de ei; şi vor fi ca şi cum nu i-aş fi
lepădat, pentru că eu sunt DOMNUL Dumnezeul lor şi
îi voi auzi. 7 Şi cei din Efraim vor fi ca un războinic;
şi inima lor se va bucura ca de vin; da, copiii lor vor
vedea aceasta şi se vor veseli; inima lor se va bucura
în DOMNUL. 8 Eu voi şuiera după ei şi îi voi aduna,
pentru că i-am răscumpărat; şi se vor înmulţi precum se
înmulţeau înainte. 9 Şi îi voi semăna printre popoare,
iar ei îşi vor aminti de mine în ţări îndepărtate; şi vor
trăi, ei şi copiii lor, şi se vor întoarce din nou. 10 De
asemenea îi voi aduce din nou din ţara Egiptului şi îi
voi aduna din Asiria şi îi voi duce în ţara Galaadului şi
în Liban şi loc nu va fi găsit pentru ei. 11 Şi el va trece
prin mare cu necaz şi va lovi valurile în mare şi toate
adâncurile râului se vor usca; şi mândria Asiriei va fi
coborâtă şi sceptrul Egiptului se va îndepărta. 12 Şi îi
voi întări în DOMNUL; şi ei vor umbla în sus şi în jos în
numele său, spune DOMNUL.

11 Deschide-ţi uşile, Libanule, ca focul să îţi mistuie
cedrii. 2 Urlă, bradule, pentru că cedrul a căzut,
pentru că puternicii sunt prădaţi. Urlaţi, stejari ai
Basanului, pentru că pădurea cea deasă a fost dată
jos. 3 Răsună urletul păstorilor, pentru că gloria lor este
prădată; răsună răcnetul leilor tineri, pentru că mândria

Iordanului este prădată. 4 Astfel spune DOMNUL
Dumnezeul meu: Paşte turma de măcel; 5 Ale căror
stăpâni le înjunghie, şi nu se cred vinovaţi; şi cei care le
vând, spun: Binecuvântat fie DOMNUL, pentru că sunt
bogat; şi păstorii lor nu au milă de ele. 6 Fiindcă nu voi
mai avea milă de locuitorii ţării, spune DOMNUL; ci,
iată, voi da pe oameni, pe fiecare în mâna aproapelui
său şi în mâna împăratului său; şi ei vor lovi ţara şi
nu îi voi elibera din mâna lor. 7 Şi voi paşte turma
de măcel, pe voi, cele sărace din turmă. Şi mi-am
luat două toiege; pe unul l-am numit Frumuseţe şi pe
celălalt l-am numit Legături; şi păşteam turma. 8 Într-o
lună am nimicit de asemenea trei păstori; şi sufletul
meu i-a urât şi sufletul lor de asemenea m-a detestat. 9
Atunci am spus: Nu vă voi mai paşte; cea care moare,
să moară; şi cea care trebuie stârpită, să fie stârpită;
şi restul să mănânce, fiecare, carnea celeilalte. 10 Şi
mi-am luat toiagul, Frumuseţe, şi l-am tăiat în două,
ca să rup legământul meu pe care l-am făcut cu toate
popoarele. 11 Şi a fost rupt în acea zi: şi astfel, cei
săraci ai turmei, care m-au aşteptat, au cunoscut că
acesta era cuvântul DOMNULUI. 12 Şi le-am spus:
Dacă credeţi că este bine, daţi-mi plata mea; iar dacă
nu, lăsaţi-o. Astfel ei mi-au cântărit ca preţ, treizeci de
arginţi. 13 Şi DOMNUL mi-a spus: Aruncă-l olarului: un
preţ frumos cu care am fost preţuit de ei. Şi am luat
cei treizeci de arginţi şi i-am aruncat olarului, în casa
DOMNULUI. 14 Atunci am tăiat în două celălalt toiag al
meu, Legături, ca să rup înfrăţirea dintre Iuda şi Israel.
15 Şi DOMNUL mi-a spus: Ia-ţi şi uneltele unui păstor
nebun. 16 Pentru că, iată, voi ridica un păstor în ţară
care nu va cerceta pe cele care sunt stârpite, nici nu va
căuta pe cea tânără, nici nu va vindeca pe cea rănită,
nici nu va paşte pe cea care stă pe loc; ci carnea celor
îngrăşate va mânca şi le va rupe copitele în bucăţi. 17
Vai de păstorul idolatru, ce părăseşte turma! Sabia va fi
pe braţul lui şi pe ochiul lui drept; braţul lui va fi uscat
deplin şi ochiul lui drept va fi deplin întunecat.

12 Povara cuvântului DOMNULUI pentru Israel,
spune DOMNUL, care întinde cerurile şi pune
temelia pământului şi formează duhul omului înăuntrul
lui. 2 Iată, voi face Ierusalimul un pahar de cutremurare
pentru toate popoarele de jur împrejur, când ele vor
fi de asemenea la asediu atât împotriva lui Iuda cât
şi împotriva Ierusalimului. 3 Şi în acea zi voi face
Ierusalimul o piatră grea pentru toate popoarele: toţi
câţi se vor împovăra cu ea vor fi tăiaţi în bucăţi, deşi
toate popoarele pământului se adună împotriva lui.
4 În acea zi, spune DOMNUL, voi lovi fiecare cal cu
înmărmurire şi pe călăreţul lui cu nebunie; şi îmi voi
deschide ochii peste casa lui Iuda şi voi lovi cu orbire
toţi caii popoarelor. 5 Şi guvernatorii lui Iuda vor spune
în inima lor: Locuitorii Ierusalimului vor fi tăria mea,
în DOMNUL oştirilor, Dumnezeul lor. 6 În acea zi îi
voi face pe guvernatorii lui Iuda ca o vatră de foc între
lemne şi ca o torţă de foc într-un snop; şi ei vor mistui
toate popoarele de jur împrejur, la dreapta şi la stânga:
şi Ierusalimul va locui din nou la locul său în Ierusalim.
7 DOMNUL de asemenea va salva corturile lui Iuda
întâi, pentru ca gloria casei lui David şi gloria locuitorilor
Ierusalimului să nu se preamărească împotriva lui
Iuda. 8 În acea zi DOMNUL va apăra pe locuitorii
Ierusalimului; şi cel slab între ei, în acea zi, va fi ca
David; şi casa lui David va fi ca Dumnezeu, ca îngerul
DOMNULUI înaintea lor. 9 Şi se va întâmpla în acea zi
că, eu voi căuta să nimicesc toate naţiunile care vin
împotriva Ierusalimului. 10 Şi voi turna peste casa lui
David şi peste locuitorii Ierusalimului duhul harului şi al
cererilor; şi ei vor privi spre mine, acela pe care l-au
străpuns, şi vor jeli pentru el, precum jeleşte cineva
pentru singurul lui fiu, şi vor fi în amărăciune pentru el,
precum este cineva în amărăciune pentru întâiul său
născut. 11 În acea zi va fi o jelire mare în Ierusalim, ca
jelirea din Hadadrimon în valea Meghidonului. 12 Şi
ţara va jeli, fiecare familie deoparte; familia casei lui
David deoparte şi soţiile lor deoparte; familia casei lui
Natan deoparte, şi soţiile lor deoparte; 13 Familia casei
lui Levi deoparte, şi soţiile lor deoparte; familia lui Şimei
deoparte, şi soţiile lor deoparte; 14 Toate familiile care
rămân, fiecare familie deoparte, şi soţiile lor deoparte.

13 În acea zi se va deschide o fântână casei lui
David şi locuitorilor Ierusalimului, pentru păcat şi
pentru necurăţie. 2 Şi se va întâmpla în acea zi, spune
DOMNUL oştirilor, că voi stârpi din ţară numele idolilor
şi ei nu vor mai fi amintiţi; şi de asemenea voi face pe
profeţi şi duhul necurat să iasă din ţară. 3 Şi se va
întâmpla când cineva va mai profeţi că, tatăl său şi
mama sa, care l-au născut, îi vor spune: Nu vei trăi,
pentru că vorbeşti minciuni în numele DOMNULUI; şi
tatăl său şi mama sa, care l-au născut, îl vor străpunge
când el profeţeşte. 4 Şi se va întâmpla în acea zi că,
profeţii vor fi ruşinaţi, fiecare de viziunea lui, după ce
va fi profeţit; nici nu vor mai purta ei o îmbrăcăminte
aspră pentru a înşela; 5 Ci el va spune: Nu sunt profet,
sunt agricultor, pentru că un om m-a învăţat să păzesc
vite din tinereţea mea. 6 Şi cineva îi va spune: Ce
sunt aceste răni în mâinile tale? Atunci el va răspunde:
Acelea cu care am fost rănit în casa prietenilor mei. 7
Trezeşte-te, sabie, împotriva păstorului meu şi împotriva
omului care este tovarăşul meu, spune DOMNUL
oştirilor; loveşte păstorul, şi oile vor fi împrăştiate; şi
eu îmi voi întoarce mâna asupra micuţilor. 8 Şi se va
întâmpla în toată ţara, spune DOMNUL, că două părţi
din ea vor fi stârpiţi şi vor muri, dar a treia parte va

rămâne în ea. 9 Şi eu voi duce a treia parte prin foc şi îi
voi curăţa precum argintul este curăţat şi îi voi încerca
precum aurul este încercat; ei vor chema numele meu
şi eu îi voi asculta; voi spune: Acesta este poporul meu;
iar ei vor spune: DOMNUL este Dumnezeul meu.

14 Iată, ziua DOMNULUI vine, şi prada ta va fi
împărţită în mijlocul tău. 2 Fiindcă voi aduna toate
naţiunile la luptă împotriva Ierusalimului; şi cetatea va
fi luată, şi casele vor fi jefuite, şi femeile violate; şi
jumătate din cetate va merge în captivitate şi rămăşiţa
poporului nu va fi stârpită din cetate. 3 Atunci va
ieşi DOMNUL şi va lupta împotriva acelor naţiuni, ca
atunci când a luptat în ziua bătăliei. 4 Şi picioarele
lui vor sta în acea zi pe muntele Măslinilor, care este
înaintea Ierusalimului, la est, şi muntele Măslinilor se
va despica în mijlocul său spre est şi spre vest, şi
va fi o vale foarte mare; şi jumătate din munte se va
retrage spre nord şi jumătate din el spre sud. 5 Şi voi
veţi fugi spre valea munţilor, pentru că valea munţilor
va ajunge până la Aţel; da, veţi fugi, precum aţi fugit
dinaintea cutremurului în zilele lui Ozia, împăratul lui
Iuda; şi DOMNUL Dumnezeul meu va veni, şi toţi sfinţii
împreună cu tine. 6 Şi se va întâmpla în acea zi, că
lumina nu va fi nici strălucitoare, nici întunecată; 7
Ci va fi o zi cunoscută DOMNULUI, nici ca zi, nici ca
noapte; ci se va întâmpla, că seara va fi lumină. 8 Şi se
va întâmpla în acea zi, că ape vii vor ieşi din Ierusalim:
jumătate din ele spre marea de est şi jumătate din ele
spre marea de vest; vara şi iarna va fi aceasta. 9 Şi
DOMNUL va fi împărat peste tot pământul; în acea zi va
fi un singur DOMN şi numele lui, unul singur. 10 Toată
ţara va fi transformată într-o câmpie, de la Gheba până
la Rimon, la sud de Ierusalim; şi acesta va fi înălţat
şi va fi locuit pe locul său, de la poarta lui Beniamin
până la locul porţii întâi, până la poarta colţului şi de la
turnul lui Hananeel până la teascurile împăratului. 11 Şi
oameni vor locui în el şi nu va mai fi o nimicire totală, ci
Ierusalimul va fi locuit în siguranţă. 12 Şi aceasta va fi
plaga cu care DOMNUL va lovi toate popoarele care au
luptat împotriva Ierusalimului: Carnea li se va mistui în
timp ce ei stau încă pe picioarele lor, şi ochii li se vor
mistui în orbitele lor, şi limba li se va mistui în gura lor.
13 Şi se va întâmpla în acea zi, că va fi un mare tumult
de la DOMNUL printre ei; şi vor apuca, fiecare, mâna
aproapelui său şi mâna lui se va ridica împotriva mâinii
aproapelui său. 14 Şi Iuda de asemenea va lupta la
Ierusalim; şi bogăţiile tuturor păgânilor de jur împrejur
vor fi strânse împreună, aur şi argint şi haine foarte
multe. 15 Şi astfel va fi plaga calului, a catârului, a
cămilei şi a măgarului şi a tuturor vitelor care vor fi în
acele corturi, ca această plagă. 16 Şi se va întâmpla,
că oricine care rămâne din toate naţiunile care au venit
împotriva Ierusalimului se vor urca din an în an să
se închine Împăratului, DOMNULUI oştirilor, şi să ţină
sărbătoarea tabernacolelor. 17 Şi va fi astfel, că oricine
nu se va urca din toate familiile pământului la Ierusalim
să se închine Împăratului, DOMNULUI oştirilor, peste ei
nu va fi ploaie. 18 Şi dacă familia Egiptului nu urcă
şi nu vine, aceea nu va avea ploaie; va fi plaga cu
care DOMNUL va lovi păgânii care nu urcă să ţină
sărbătoarea tabernacolelor. 19 Aceasta va fi pedeapsa
Egiptului şi pedeapsa tuturor naţiunilor care nu urcă
să ţină sărbătoarea tabernacolelor. 20 În acea zi va fi
pe clopoţeii cailor: SFINŢENIE DOMNULUI; şi oalele
din casa DOMNULUI vor fi ca vasele adânci înaintea
altarului. 21 Da, fiecare oală în Ierusalim şi în Iuda va fi
sfinţenie DOMNULUI oştirilor; şi toţi cei care sacrifică
vor veni şi vor lua din ele şi vor fierbe în ele; şi în acea
zi nu va mai fi niciun canaanit în casa DOMNULUI
oştirilor.

Maleahi

1 Povara cuvântului DOMNULUI către Israel prin
Maleahi. **2** Te-am iubit, spune DOMNUL. Totuşi
voi spuneţi: În ce ne-ai iubit? Nu era Esau fratele lui
Iacob? spune DOMNUL; totuşi am iubit pe Iacob, **3** Şi
pe Esau l-am urât şi munţii săi şi moştenirea sa le-am
făcut pustii pentru dragonii pustiului. **4** Pentru că Edom
spune: Suntem săraci dar ne vom întoarce şi vom zidi
locurile pustiite; astfel spune DOMNUL oştirilor: Vor
zidi, dar eu voi surpa; şi îi vor numi: Graniţa stricăciunii;
şi: Poporul împotriva căruia DOMNUL are indignare
pentru totdeauna. **5** Şi ochii voştri vor vedea şi veţi
spune: DOMNUL va fi preamărit de la graniţa lui Israel.
6 Un fiu onorează pe tatăl său şi un servitor pe stăpânul
său. De aceea dacă eu sunt tată, unde este onoarea
mea? Şi dacă sunt stăpân, unde este temerea de mine?
vă spune DOMNUL oştirilor, preoţilor, care dispreţuiţi
numele meu. Iar voi spuneţi: În ce am dispreţuit numele
tău? **7** Voi aduceţi pâine întinată pe altarul meu şi
spuneţi: În ce te-am întinat? În aceea că spuneţi: Masa
DOMNULUI este de dispreţuit. **8** Şi dacă aduceţi pe
cea oarbă ca sacrificiu, nu este rău? Şi dacă aduceţi
pe cea şchioapă şi bolnavă, nu este rău? Adu-o acum
guvernatorului tău; va fi el mulţumit de tine, sau te
va primi el? spune DOMNUL oştirilor. **9** Şi acum, vă
rog, imploraţi-l pe Dumnezeu să ne arate bunătate;
aceasta a fost prin mijloacele voastre; va lua el aminte
la vreunul dintre voi? spune DOMNUL oştirilor. **10** Cine,
chiar dintre voi, ar închide uşile fără motiv? Şi nu aţi
aprinde foc fără motiv pe altarul meu. Nu am plăcere
în voi, spune DOMNUL oştirilor, nici nu voi primi un
dar din mâna voastră. **11** Căci, de la răsăritul soarelui
chiar până la apusul lui, numele meu va fi mare între
neamuri; şi în fiecare loc, tămâie va fi oferită numelui
meu şi o ofrandă pură, pentru că numele meu va fi
mare între păgâni, spune DOMNUL oştirilor. **12** Dar voi
l-aţi pângărit, în aceea că spuneţi: Masa DOMNULUI
este întinată; şi rodul ei, mâncarea ei este de dispreţuit.
13 Aţi spus de asemenea: Iată, ce obositor este! Şi aţi
suflat dispreţuitor asupra ei, spune DOMNUL oştirilor;
şi aţi adus ceea ce a fost sfâşiat şi pe cea şchioapă şi
pe cea bolnavă; astfel aţi adus ofrandă, să o accept din
mâna voastră? spune DOMNUL. **14** Dar blestemat [fie]
înşelătorul, care are în turma lui o parte bărbătească şi
face promisiune şi sacrifică Domnului un lucru corupt;
fiindcă eu sunt un mare Împărat, spune DOMNUL
oştirilor, şi numele meu este înspăimântător printre
păgâni.

2 Şi acum, voi, preoţilor, această poruncă este pentru
voi. **2** Dacă refuzaţi să ascultaţi şi dacă refuzaţi
să puneţi la inimă, să daţi glorie numelui meu, spune
DOMNUL oştirilor, voi trimite chiar un blestem asupra
voastră şi voi blestema binecuvântările voastre; da, le-
am blestemat deja, deoarece nu puneţi la inimă. **3** Iată,
voi corupe sămânţa voastră şi voi împrăştia balega pe
feţele voastre, balega sărbătorilor voastre solemne; şi
[unul] vă va îndepărta cu ea. **4** Şi veţi şti că v-am trimis
această poruncă, pentru ca legământul meu să fie
cu Levi, spune DOMNUL oştirilor. **5** Legământul meu
cu el a fost de viaţă şi de pace; şi i le-am dat pentru
teama cu care s-a temut de mine şi a fost înfricoşat
înaintea numelui meu. **6** Legea adevărului era în gura
lui şi nu s-a găsit nelegiuire pe buzele lui; el a umblat
cu mine în pace şi echitate şi a întors pe mulţi de
la nelegiuire. **7** Fiindcă buzele preoţilor ar trebui să
păstreze cunoaştere şi ei ar trebui să caute legea la
gura lui, căci el [este] mesagerul DOMNULUI oştirilor.
8 Dar voi v-aţi abătut de pe cale; aţi făcut pe mulţi să
se poticnească de lege; aţi corupt legământul lui Levi,
spune DOMNUL oştirilor. **9** De aceea v-am făcut şi
eu de dispreţuit şi înjosiţi înaintea tuturor oamenilor,
după cum nu aţi ţinut căile mele, ci aţi fost părtinitori în
lege. **10** Nu avem noi toţi un singur tată? Nu ne-a creat
un singur Dumnezeu? De ce ne purtăm cu perfidie
fiecare om împotriva fratelui său, pângărind legământul
părinţilor noştri? **11** Iuda s-a purtat cu perfidie şi o
urâciune s-a comis în Israel şi în Ierusalim, pentru
că Iuda a pângărit sfinţenia DOMNULUI pe care el a
iubit-o şi s-a căsătorit cu fiica unui dumnezeu străin.
12 DOMNUL va stârpi pe omul care face aceasta, pe
stăpânul şi elevul din corturile lui Iacob şi pe cel ce
aduce ofrandă DOMNULUI oştirilor. **13** Şi aceasta
aţi făcut din nou, acoperind altarul DOMNULUI cu
lacrimi, cu plâns şi cu strigare, într-atât că nu mai
priveşte ofranda, nici nu o primeşte cu bunăvoinţă din
mâna voastră. **14** Totuşi spuneţi: Pentru ce? Pentru că
DOMNUL a fost martor între tine şi soţia tinereţii tale,
împotriva căreia te-ai purtat cu perfidie, totuşi ea este
tovarăşa ta şi soţia legământului tău. **15** Şi nu a făcut el
una? Totuşi a avut rămăşiţa duhului. Şi pentru ce una?
Ca el să caute o sămânţă evlavioasă. De aceea luaţi
seama la duhul vostru şi nimeni să nu se poarte cu
perfidie împotriva soţiei tinereţii lui. **16** Căci DOMNUL,
Dumnezeul lui Israel, spune că urăşte divorţul; fiindcă
unul acoperă violenţă cu haina lui, spune DOMNUL
oştirilor; de aceea luaţi seama la duhul vostru să nu
vă purtaţi cu perfidie. **17** Aţi obosit pe DOMNUL prin
cuvintele voastre. Totuşi voi spuneţi: În ce l-am obosit?
Când spuneţi: Fiecare om ce face rău este bun în ochii
DOMNULUI şi el îşi găseşte plăcerea în ei; sau: Unde
este Dumnezeul judecăţii?

3 Iată, voi trimite mesagerul meu şi el va pregăti calea
înaintea mea; şi Domnul, pe care îl căutaţi, va veni

deodată la templul său, chiar mesagerul legământului,
în care găsiţi plăcere; iată, el va veni, spune DOMNUL
oştirilor. 2 Dar cine poate îndura ziua venirii lui? Şi cine
va sta în picioare când va arăta el? Fiindcă el este
ca focul topitorului şi ca săpunul albitorului; 3 Şi va
şedea ca un topitor şi un purificator al argintului; şi îi va
purifica pe fiii lui Levi şi îi va curăţi ca aurul şi argintul,
ca ei să aducă DOMNULUI o ofrandă în dreptate. 4
Atunci ofranda lui Iuda şi a Ierusalimului va fi plăcută
DOMNULUI, ca în zilele din vechime şi ca în anii de mai
înainte. 5 Iar eu mă voi apropia de voi la judecată; şi
voi fi un martor grabnic împotriva vrăjitorilor şi împotriva
adulterilor şi împotriva celor care jură fals şi împotriva
celor care oprimă pe angajat în plăţile lui, pe văduvă
şi pe cel fără tată şi pe cei care abat pe străin de la
dreptul său şi nu se tem de mine, spune DOMNUL
oştirilor. 6 Căci eu sunt DOMNUL, eu nu mă schimb;
de aceea voi, fii ai lui Iacob, nu sunteţi mistuiţi. 7 Chiar
din zilele părinţilor voştri v-aţi abătut de la rânduielile
mele şi nu le-aţi ţinut. Întoarceţi-vă la mine şi eu mă
voi întoarce la voi, spune DOMNUL oştirilor. Dar aţi
spus: În ce să ne întoarcem? 8 Va jefui un om pe
Dumnezeu? Totuşi voi m-aţi jefuit. Dar voi spuneţi: În ce
te-am jefuit? În zeciuieli şi ofrande. 9 Sunteţi blestemaţi
cu un blestem, căci m-aţi jefuit, chiar toată această
naţiune. 10 Aduceţi toate zeciuielile în cămară, ca să
fie mâncare în casa mea, şi încercaţi-mă cu aceasta,
spune DOMNUL oştirilor, dacă nu vă voi deschide
ferestrele cerului şi să vă torn o binecuvântare, până
nu va mai fi loc destul să o primiţi. 11 Şi voi mustra
din cauza voastră pe devoratorul, iar el nu va distruge
roadele pământului vostru; nici via voastră nu îşi va
arunca rodul în câmp înainte de timp, spune DOMNUL
oştirilor. 12 Şi toate naţiunile vă vor numi binecuvântaţi,
căci veţi fi o ţară încântătoare, spune DOMNUL oştirilor.
13 Cuvintele voastre au fost înăsprite împotriva mea,
spune DOMNUL. Totuşi voi spuneţi: Ce am vorbit noi
atât de mult împotriva ta? 14 Voi aţi spus: Este zadarnic
să servim pe Dumnezeu; şi ce folos este că noi am
ţinut rânduiala sa şi că am umblat cu jale înaintea
DOMNULUI oştirilor? 15 Şi acum numim fericiţi pe cei
mândri; da, cei ce lucrează stricăciune sunt ridicaţi; da,
cei ce ispitesc pe Dumnezeu chiar sunt eliberaţi. 16
Atunci cei ce s-au temut de DOMNUL au vorbit deseori
unul cu altul; şi DOMNUL a dat ascultare şi a auzit
aceasta; şi o carte a amintirii a fost scrisă înaintea lui
pentru cei ce s-au temut de DOMNUL şi care s-au
gândit la numele lui. 17 Şi vor fi ai mei, spune DOMNUL
oştirilor, în acea zi când îmi pregătesc bijuteriile; şi îi
voi cruţa, aşa cum un om cruţă pe propriul fiu care îl
serveşte. 18 Atunci vă veţi întoarce şi veţi discerne
între cel drept şi cel stricat, între cel ce serveşte pe
Dumnezeu şi cel ce nu îl serveşte.

4 Căci, iată, vine ziua care va arde ca un cuptor;
şi toţi cei mândri, da, şi toţi cei ce lucrează cu
stricăciune vor fi mirieştea; şi ziua care vine îi va arde
în întregime, spune DOMNUL oştirilor, astfel încât nu
le va lăsa nici rădăcină nici ramură. 2 Dar vouă, care
vă temeţi de numele meu, vi se va ridica Soarele
dreptăţii cu vindecare în aripile lui; şi veţi merge înainte
şi veţi creşte ca viţeii din staul. 3 Şi veţi călca în
picioare pe cei stricaţi, căci vor fi cenuşă sub tălpile
picioarelor voastre în ziua în care voi face aceasta,
spune DOMNUL oştirilor. 4 Amintiţi-vă legea lui Moise,
servitorul meu, pe care i-am poruncit-o în Horeb pentru
tot Israelul, cu statutele şi judecăţile. 5 Iată, vă voi
trimite pe profetul Ilie înainte de a veni ziua DOMNULUI
cea mare şi înspăimântătoare; 6 Şi el va întoarce inima
părinţilor la copii şi inima copiilor la părinţii lor, ca nu
cumva să vin şi să lovesc pământul cu blestem.

NOUL TESTAMENT

Atunci Isus a spus: Tată, iartă-i, fiindcă ei nu știu ce fac. Și i-au împărțit hainele și au aruncat sorți.

Luca 23:34

Matei

1 Cartea nașterii lui Isus Cristos, fiul lui David, fiul lui
Avraam. **2** Avraam a născut pe Isaac; și Isaac a
născut pe Iacob; și Iacob a născut pe Iuda și pe frații
lui; **3** Și Iuda a născut pe Fares și pe Zara din Tamar;
și Fares a născut pe Esrom; și Esrom a născut pe
Aram; **4** Și Aram a născut pe Aminadab; și Aminadab a
născut pe Naason; și Naason a născut pe Salmon; **5** Și
Salmon a născut pe Boaz din Rahab; și Boaz a născut
pe Obed din Rut; și Obed a născut pe Isai; **6** Și Isai
a născut pe David, împăratul; și David, împăratul, a
născut pe Solomon din cea care a fost soția lui Urie; **7**
Și Solomon a născut pe Roboam; și Roboam a născut
pe Abia; și Abia a născut pe Asa; **8** Și Asa a născut pe
Iosafat; și Iosafat a născut pe Ioram; și Ioram a născut
pe Ozia; **9** Și Ozia a născut pe Ioatam; și Ioatam a
născut pe Ahaz; și Ahaz a născut pe Ezechia; **10** Și
Ezechia a născut pe Manase; și Manase a născut
pe Amon; și Amon a născut pe Iosia; **11** Și Iosia a
născut pe Iehonia și pe frații lui, pe timpul strămutării în
Babilon. **12** Și după ce au fost strămutați în Babilon,
Iehonia a născut pe Salatiel; și Salatiel a născut pe
Zorobabel; **13** Și Zorobabel a născut pe Abiud; și Abiud
a născut pe Eliachim; și Eliachim a născut pe Azor;
14 Și Azor a născut pe Sadoc; și Sadoc a născut pe
Achim; și Achim a născut pe Eliud; **15** Și Eliud a născut
pe Eleazar; și Eleazar a născut pe Matan; și Matan a
născut pe Iacob; **16** Și Iacob a născut pe Iosif, soțul
Mariei, din care a fost născut Isus, care este numit
Cristos. **17** Așadar, toate generațiile de la Avraam până
la David au fost paisprezece generații; și de la David
până la strămutarea în Babilon au fost paisprezece
generații; și de la strămutarea în Babilon până la
Cristos, sunt paisprezece generații. **18** Și nașterea lui
Isus Cristos a fost astfel: Pe când Maria, mama lui, era
logodită cu Iosif, înainte ca să fie ei împreună, ea s-a
aflat însărcinată din Duhul Sfânt. **19** Atunci Iosif, soțul
ei, fiind drept și nevoind să o facă de rușine înaintea
lumii, a vrut să divorțeze de ea pe ascuns. **20** Dar pe
când se gândea el la acestea, iată, îngerul Domnului i
s-a arătat într-un vis, spunând: Iosife, fiul lui David, nu
te teme să iei la tine pe Maria, soția ta; fiindcă ce a
fost conceput în ea este din Duhul Sfânt. **21** Și ea va
naște un Fiu și îi vei pune numele ISUS, pentru că el
va salva pe poporul său de păcatele lor. **22** Și toată
aceasta s-a făcut ca să se împlinească ce fusese rostit
de Domnul prin profetul, care a spus: **23** Iată, o fecioară
va fi însărcinată și va naște un fiu și îi vor pune numele
Emanuel, care tradus este: Dumnezeu cu noi. **24** Apoi
Iosif, trezindu-se din somn, a făcut cum îi poruncise
îngerul Domnului și a luat la el pe soția sa; **25** Dar nu a
cunoscut-o, până după ce ea a născut pe fiul ei primul
născut; și i-a pus numele ISUS.

2 Iar după ce s-a născut Isus în Betleemul Iudeii,
în zilele împăratului Irod, iată, au venit niște magi
din răsărit la Ierusalim, **2** Zicând: Unde este cel ce
s-a născut Împărat al iudeilor? Fiindcă i-am văzut
steaua în răsărit și am venit să ne închinăm lui. **3** Dar
Irod, împăratul, auzind, s-a tulburat și tot Ierusalimul
împreună cu el. **4** Și după ce a adunat pe toți preoții de
seamă și pe scribii poporului, a căutat să afle de la ei
unde trebuia să se nască Cristos. **5** Și i-au spus: În
Betleemul Iudeii, fiindcă astfel este scris prin profetul:
6 Și tu, Betleeme, în țara lui Iuda, nu ești cel mai
neînsemnat dintre prinții lui Iuda; fiindcă din tine va ieși
un Conducător, care va conduce poporul meu Israel.
7 Atunci Irod, după ce a chemat în ascuns pe magi,
a aflat de la ei în amănunțime timpul când s-a arătat
steaua. **8** Și i-a trimis la Betleem, spunând: Mergeți
și cercetați amănunțit despre copil; și după ce îl veți
fi găsit, dați-mi de știre din nou, ca să vin și eu să
mă închin lui. **9** După ce l-au auzit pe împăratul, au
plecat; și iată, steaua, pe care au văzut-o în răsărit,
mergea înaintea lor, până a venit și a stat deasupra
locului, unde era copilul. **10** Când au văzut steaua, s-
au bucurat cu nespus de mare bucurie. **11** Și când au
intrat în casă, au văzut pe copil cu Maria, mama lui
și s-au prosternat și i s-au închinat; și deschizându-și
tezaurele, i-au oferit daruri: aur și tămâie și smirnă. **12**
Și, fiind avertizați de Dumnezeu în vis să nu se întoarcă
la Irod, s-au întors în țara lor pe altă cale. **13** Și după ce
au plecat, iată, îngerul Domnului se arată lui Iosif în vis,
spunând: Ridică-te și ia copilul și pe mama lui și fugi în
Egipt și stai acolo până îți voi trimite eu vorbă; fiindcă
Irod va căuta copilul, să îl nimicească. **14** După ce s-a
ridicat, a luat copilul și pe mama lui în noapte și a plecat
în Egipt. **15** Și a fost acolo până la moartea lui Irod;
ca să se împlinească ce fusese spus de Domnul prin
profetul, care a spus: Am chemat pe fiul meu din Egipt.
16 Atunci Irod, văzând că fusese batjocorit de magi, s-
a înfuriat foarte tare și a trimis și a ucis pe toți copiii
de la doi ani în jos, care erau în Betleem și în toate
împrejurimile lui, conform timpului pe care îl aflase în
amănunțime de la magi. **17** Atunci s-a împlinit ce fusese
spus de către Ieremia, profetul, zicând: **18** O voce s-a
auzit în Rama, tânguire și plângere și jale mare: Rahela
jelindu-și copiii și refuzând să fie mângâiată, pentru
că nu mai erau. **19** Dar după ce Irod a murit, iată, un
înger al Domnului se arată în vis lui Iosif în Egipt, **20**
Spunând: Ridică-te și ia copilul și pe mama lui și du-te
în țara lui Israel; fiindcă au murit cei ce căutau să ia
viața copilului. **21** Și s-a ridicat și a luat copilul și pe
mama lui și a venit în țara lui Israel. **22** Dar când a

auzit că Arhelaus domnește în Iudeea în locul tatălui
său, Irod, i-a fost teamă să se ducă acolo; totuși fiind
avertizat de Dumnezeu în vis, s-a dus în părțile Galileii.
23 Și a venit și a locuit într-o cetate numită Nazaret; ca
să se împlinească ce fusese spus prin profeți: El se va
chema Nazarinean.

3 Și în acele zile a venit Ioan Baptist, predicând
în pustia Iudeii, 2 Și spunând: Pocăiți-vă, fiindcă
împărăția cerului este aproape. 3 Fiindcă acesta este
cel despre care fusese spus de profetul Isaia, zicând:
Vocea unuia strigând în pustie, Pregătiți calea Domnului,
faceți cărările lui drepte. 4 Și acest Ioan își avea haina
din păr de cămilă și un brâu de piele în jurul mijlocului
său; și mâncarea lui era lăcuste și miere sălbatică. 5
Atunci au ieșit la el Ierusalimul și toată Iudeea și toată
regiunea de jur împrejurul Iordanului, 6 Și erau botezați
de el în Iordan, mărturisindu-și păcatele. 7 Dar când
a văzut pe mulți dintre farisei și saduchei venind la
botezul lui, le-a spus: O pui de vipere, cine v-a avertizat
să fugiți de furia care vine? 8 Faceți de aceea roade
cuvenite pocăinței. 9 Și nu vă gândiți să spuneți în
voi înșivă: Avem ca tată pe Avraam; căci vă spun că
Dumnezeu este în stare să ridice copii lui Avraam din
aceste pietre. 10 Iar acum, securea deja este înfiptă la
rădăcina pomilor; de aceea, fiecare pom care nu face
rod bun este tăiat și aruncat în foc. 11 Eu, într-adevăr,
vă botez cu apă pentru pocăință; dar cel ce vine după
mine, este mai puternic decât mine, ale cărui sandale
nu sunt demn să le duc; el vă va boteza cu Duhul Sfânt
și cu foc; 12 Acela a cărui furcă este în mâna lui și își va
curăța în întregime aria și își va aduna grâul în grânar;
dar pleava o va arde cu foc de nestins. 13 Atunci a venit
Isus din Galileea la Iordan, la Ioan, să fie botezat de
el. 14 Dar Ioan l-a oprit, spunând: Eu am nevoie să fiu
botezat de tine și tu vii la mine? 15 Și Isus răspunzând,
i-a zis: Lasă acum, fiindcă astfel ni se cuvine a împlini
toată dreptatea. Atunci l-a lăsat. 16 Și Isus, după ce a
fost botezat, a ieșit din apă îndată; și iată, cerurile i s-
au deschis și a văzut Duhul lui Dumnezeu coborând ca
un porumbel și așezându-se ușor pe el. 17 Și iată, o
voce din cer a spus: Acesta este Fiul meu preaiubit, în
care îmi găsesc toată plăcerea.

4 Atunci a fost Isus condus de Duhul sus în pustie, să
fie ispitit de diavolul. 2 Și după ce a postit patruzeci
de zile și patruzeci de nopți, la urmă a flămânzit. 3 Și
când ispititorul a venit la el, i-a spus: Dacă ești Fiul
lui Dumnezeu poruncește ca aceste pietre să se facă
pâini. 4 Dar el a răspuns și a zis: Este scris: Omul nu
va trăi numai cu pâine, ci cu fiecare cuvânt care iese
din gura lui Dumnezeu. 5 Atunci diavolul l-a luat sus în
sfânta cetate și l-a așezat pe un turn al templului. 6 Și
i-a spus: Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, aruncă-te jos,
fiindcă este scris: El va porunci îngerilor săi referitor la
tine; și te vor purta pe mâini, ca nu cumva să îți lovești
piciorul de vreo piatră. 7 Isus i-a spus: Din nou este
scris: Să nu ispitești pe Domnul Dumnezeul tău. 8 Din
nou diavolul l-a luat sus pe un munte foarte înalt și i-a
arătat toate împărățiile lumii și gloria lor; 9 Și i-a spus:
Toate acestea ți le voi da, dacă te prosterni și mi te
închini. 10 Atunci Isus i-a spus: Pleacă de aici Satan,
fiindcă este scris: Să te închini Domnului Dumnezeului
tău și numai lui să îi servești. 11 Atunci diavolul l-a
lăsat; și iată, îngeri au venit și i-au servit. 12 Și Isus,
auzind că Ioan fusese aruncat în închisoare, a plecat în
Galileea. 13 Și părăsind Nazaretul, a venit și a locuit
în Capernaum, care este lângă mare, în ținuturile lui
Zabulon și Neftali; 14 Ca să se împlinească ce fusese
spus prin Isaia, profetul, care zice: 15 Țara lui Zabulon
și țara lui Neftali, pe calea mării, dincolo de Iordan,
Galileea neamurilor; 16 Poporul care ședea în întuneric
a văzut o mare lumină; și celor ce ședeau în ținutul și
în umbra morții, le-a răsărit lumina. 17 De atunci Isus
a început să predice și să spună: Pocăiți-vă, fiindcă
împărăția cerului este aproape. 18 Și Isus, trecând
pe lângă marea Galileii, a văzut doi frați: pe Simon,
numit Petru, și pe Andrei, fratele său, aruncând un
năvod în mare, fiindcă erau pescari. 19 Și le-a spus:
Veniți după mine și vă voi face pescari de oameni.
20 Și îndată [și]-au lăsat plasele și l-au urmat. 21 Și
mergând de acolo, a văzut alți doi frați: pe Iacov al
lui Zebedei, și pe Ioan, fratele său, în corabie cu tatăl
lor, Zebedei, reparându-și plasele; și i-a chemat. 22
Și îndată au lăsat corabia și pe tatăl lor și l-au urmat.
23 Și Isus străbătea toată Galileea, învățând oamenii
în sinagogile lor și predicând evanghelia împărăției și
vindecând fiecare boală și fiecare neputință în popor.
24 Și faima lui s-a dus în toată Siria; și aduceau la el pe
toți bolnavii, ce sufereau de diferite boli și chinuri și pe
cei posedați de draci și pe lunatici și pe paralizați; și el
îi vindeca. 25 Și l-au urmat mulțimi mari de oameni
din Galileea și Decapole și Ierusalim și Iudeea și de
dincolo de Iordan.

5 Și văzând mulțimile, a urcat pe munte; și pe când
ședea, discipolii lui au venit la el; 2 Și el și-a deschis
gura și i-a învățat, spunând: 3 Binecuvântați sunt cei
săraci în duh, pentru că a lor este împărăția cerului.
4 Binecuvântați sunt cei ce jelesc, pentru că ei vor fi
mângâiați. 5 Binecuvântați sunt cei blânzi, pentru că
ei vor moșteni pământul. 6 Binecuvântați sunt cei ce
flămânzesc și însetează după dreptate, pentru că ei vor
fi săturați. 7 Binecuvântați sunt cei milostivi, pentru că ei
vor obține milă. 8 Binecuvântați sunt cei cu inima pură,
pentru că ei vor vedea pe Dumnezeu. 9 Binecuvântați
sunt cei ce fac pace, pentru că ei vor fi chemați copiii

lui Dumnezeu. 10 Binecuvântați sunt cei persecutați
pentru dreptate, pentru că a lor este împărăția cerului.
11 Binecuvântați sunteți când, din cauza mea, vă vor
ocărî și vă vor persecuta și vor spune orice fel de rău,
cu falsitate, împotriva voastră. 12 Bucurați-vă și veseliți-
vă peste măsură, pentru că mare este răsplata voastră
în cer; fiindcă tot așa i-au persecutat pe profeții care au
fost înainte de voi. 13 Voi sunteți sarea pământului; dar
dacă sarea își pierde gustul, cu ce va fi sărată? Nu mai
este bună la nimic decât să fie aruncată afară și călcată
sub picioarele oamenilor. 14 Voi sunteți lumina lumii. O
cetate așezată pe deal nu poate fi ascunsă. 15 Nici
nu aprind oamenii candela și o pun sub oboroc, ci pe
sfeșnic; și aceasta dă lumină tuturor celor din casă. 16
Astfel să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor,
ca să vadă faptele voastre bune și să îl glorifice pe Tatăl
vostru care este în cer. 17 Să nu gândiți că am venit să
distrug legea sau profeții; nu am venit să distrug, ci să
împlinesc. 18 Fiindcă adevărat vă spun: Până cerul și
pământul vor trece, o iotă sau o frântură de literă nu va
trece nicidecum din lege, până totul va fi împlinit. 19
De aceea, oricine va strica una dintre cele mai mici
din aceste porunci și va învăța pe oameni astfel, va fi
chemat cel mai mic în împărăția cerului; dar oricine le
va împlini și [îi] va învăța pe alții, acela va fi chemat
mare în împărăția cerului. 20 Căci vă spun că: Dacă
dreptatea voastră nu va întrece dreptatea scribilor și a
fariseilor, nicidecum nu veți intra în împărăția cerului.
21 Ați auzit că s-a spus de către cei din vechime: Să nu
ucizi; și oricine va ucide va fi sub amenințarea judecății.
22 Dar eu vă spun că: Oricine este mânios fără motiv
pe fratele său, va fi sub amenințarea judecății; și oricine
va spune fratelui său: Raca, va fi sub amenințarea
consiliului; dar oricine va spune: Nebunule, va fi sub
amenințarea focului iadului. (Geenna g1067) 23 De aceea,
dacă îți aduci darul la altar și acolo îți amintești că
fratele tău are ceva împotriva ta, 24 Lasă-ți darul acolo,
înaintea altarului și du-te întâi de te împacă cu fratele
tău și apoi vino și adu-ți darul. 25 Învoiește-te repede cu
potrivnicul tău, pe când ești cu el pe cale; ca nu cumva
potrivnicul să te predea judecătorului și judecătorul să
te predea executorului și să fii aruncat în închisoare.
26 Adevărat îți spun: Nu vei ieși nicidecum de acolo,
până nu vei plăti cel din urmă bănuț. 27 Ați auzit că s-a
spus de către cei din vechime: Să nu comiți adulter; 28
Dar eu vă spun că: Oricine se uită la o femeie pentru
a o pofti, a comis deja adulter cu ea în inima lui. 29
Și dacă ochiul tău cel drept te poticnește, scoate-l și
aruncă-l de la tine; fiindcă îți este de folos să piară unul
dintre membrele tale și să nu fie aruncat tot trupul tău
în iad. (Geenna g1067) 30 Și dacă mâna ta cea dreaptă te
poticnește, taie-o și arunc-o de la tine; fiindcă îți este
de folos să piară unul dintre membrele tale și să nu
fie aruncat tot trupul tău în iad. (Geenna g1067) 31 S-
a spus că: Oricine va divorța de soția lui, să îi dea o
carte de despărțire. 32 Dar eu vă spun: Oricine va
divorța de soția lui, exceptând cauza curviei, o face să
comită adulter; și oricine se va căsători cu cea care
este divorțată, comite adulter. 33 Din nou, ați auzit că
s-a spus de către cei din vechime: Să nu juri fals, ci
împlinește jurămintele tale față de Domnul; 34 Dar eu
vă spun: Nu juați niciodată; nici pe cer, pentru că este
tronul lui Dumnezeu; 35 Nici pe pământ, pentru că este
sprijinul picioarelor lui; nici pe Ierusalim, pentru că este
cetatea marelui Împărat. 36 Să nu juri nici pe capul tău,
pentru că nu poți face un singur păr alb sau negru. 37
Dar cuvântul vostru să fie: Da, da; nu, nu; dar ce este
mai mult decât acestea vine din rău. 38 Ați auzit că s-a
spus: Ochi pentru ochi și dinte pentru dinte. 39 Dar
eu vă spun: Nu vă împotriviți celor ce vă fac rău; ci
oricui te va lovi peste obrazul tău drept, întoarce-i și
pe celălalt. 40 Și dacă vreunul voiește să meargă la
judecată cu tine și să îți ia cămașa, lasă-i și haina. 41
Și cu cel ce te va constrânge să mergi o milă, mergi cu
el două. 42 Celui ce îți cere, dă-i; și celui ce voiește să
se împrumute de la tine, nu îi întoarce spatele. 43 Ați
auzit că s-a spus: Să iubești pe aproapele tău și să
urăști pe dușmanul tău. 44 Dar eu vă spun: Iubiți pe
dușmanii voștri, binecuvântați pe cei ce vă blestemă,
faceți bine celor ce vă urăsc și rugați-vă pentru cei ce
vă folosesc cu dispreț și vă persecută; 45 Ca să fiți
copiii Tatălui vostru care este în cer, pentru că el face
să răsară soarele său peste cei răi și peste cei buni și
trimite ploaie peste cei drepți și peste cei nedrepți. 46
Fiindcă, dacă iubiți pe cei ce vă iubesc, ce răsplată
aveți? Nu fac și vameșii la fel? 47 Și dacă salutați
numai pe frații voștri, ce faceți mai mult decât alții? Nu
fac și vameșii astfel? 48 De aceea fiți desăvârșiți, chiar
așa cum Tatăl vostru din cer este desăvârșit.

6 Aveți grijă să nu faceți milosteniile voastre înaintea
oamenilor ca să fiți văzuți de ei; altfel, nu aveți
răsplată de la Tatăl vostru care este în cer. 2 De aceea
când faci milostenii, nu suna cu trâmbița înaintea ta,
cum fac fățarnicii în sinagogi și pe străzi, ca să aibă
glorie de la oameni. Adevărat vă spun: Ei își au răsplata
lor. 3 Ci tu, când faci milostenii, să nu știe stânga ta
ce face dreapta, 4 Pentru ca milosteniile tale să fie în
taină; și Tatăl tău care vede în taină, el însuși îți va
răsplăti pe față. 5 Și când te rogi, să nu fii ca fățarnicii,
pentru că lor le place să se roage stând în picioare în
sinagogi și la colțurile străzilor, ca să poată fi văzuți
de oameni. Adevărat vă spun: Ei își au răsplata lor.
6 Dar tu, când te rogi, intră în cămăruța ta și după
ce ai închis ușa ta, roagă-te Tatălui tău care este în
taină; și Tatăl tău care vede în taină, îți va răsplăti pe

față. 7 Iar când vă rugați, nu folosiți repetiții deșarte, ca
păgânii; fiindcă ei gândesc că pentru multa lor vorbire
vor fi ascultați. 8 De aceea nu vă asemănați cu ei;
fiindcă Tatăl vostru știe de care lucruri aveți nevoie, mai
înainte ca să i le cereți voi. 9 De aceea astfel să vă
rugați: Tatăl nostru care ești în cer, Sfințit fie numele
tău. 10 Vie împărăția ta. Facă-se voia ta, precum în cer
așa și pe pământ. 11 Pâinea noastră zilnică, dă-ne-
o nouă astăzi. 12 Și ne iartă nouă datoriile noastre,
precum și noi iertăm datornicilor noștri. 13 Și nu ne
duce pe noi în ispită, ci scapă-ne de rău, pentru că a ta
este împărăția și puterea și gloria pentru totdeauna.
Amin. 14 Căci dacă iertați oamenilor fărădelegile lor, și
Tatăl vostru ceresc vă va ierta. 15 Dar dacă nu iertați
oamenilor fărădelegile lor, nici Tatăl vostru nu va ierta
fărădelegile voastre. 16 Mai mult, când postiți, nu fiți
posomorâți ca fățarnicii; fiindcă își slutesc fețele, ca să
se arate oamenilor că postesc. Adevărat vă spun: Ei își
au răsplata lor. 17 Dar tu, când postești, unge-ți capul și
spală-ți fața; 18 Ca să nu le arăți oamenilor că postești,
ci Tatălui tău care este în taină; și Tatăl tău care vede în
taină, îți va răsplăti pe față. 19 Nu vă strângeți tezaure
pe pământ, unde le strică molia și rugina și unde hoții le
sapă și le fură; 20 Ci strângeți-vă tezaure în cer, unde
nici molia și nici rugina nu le strică și unde hoții nu le
sapă, nici nu le fură. 21 Fiindcă unde este tezaurul
vostru, acolo va fi și inima voastră. 22 Lumina trupului
este ochiul; de aceea, dacă ochiul tău este ațintit clar,
tot trupul tău va fi plin de lumină. 23 Dar dacă ochiul
tău este rău, tot trupul tău va fi plin de întuneric. De
aceea dacă lumina ce este în tine este întuneric, cât de
mare este întunericul acela! 24 Nimeni nu poate servi
la doi stăpâni; fiindcă sau va urî pe unul și va iubi pe
celălalt, sau va ține la unul și va dispreți pe celălalt. Nu
puteți servi lui Dumnezeu și mamonei. 25 Din această
cauză vă spun: Nu vă îngrijorați de viața voastră, ce
veți mânca sau ce veți bea; nici de trupul vostru, ce veți
îmbrăca. Nu este viața mai mult decât mâncarea și
trupul mai mult decât îmbrăcămintea? 26 Uitați-vă la
păsările cerului, pentru că nici nu seamănă, nici nu
seceră și nici nu adună în grânare; totuși Tatăl vostru
ceresc le hrănește. Nu sunteți voi mult mai valoroși
decât ele? 27 Care dintre voi, chiar îngrijorându-se,
poate adăuga un cot la statura lui? 28 Și de ce vă
îngrijorați de îmbrăcăminte? Uitați-vă cu atenție la crinii
câmpului cum cresc; nu ostenesc, nici nu torc; 29 Și
totuși vă spun că: Nici chiar Solomon, în toată gloria
lui, nu a fost înveșmântat ca unul dintre ei. 30 Iar
dacă astfel îmbracă Dumnezeu iarba de pe câmp, care
astăzi este și mâine este aruncată în cuptor, nu cu
atât mai mult pe voi, puțin credincioșilor? 31 De aceea
nu vă îngrijorați, spunând: Ce vom mânca? Sau: Ce
vom bea? Sau: Cu ce ne vom îmbrăca? 32 (Fiindcă
toate acestea neamurile le caută); Fiindcă Tatăl vostru
ceresc știe că aveți nevoie de toate acestea. 33 Dar
căutați întâi împărăția lui Dumnezeu și dreptatea lui; și
toate acestea vă vor fi adăugate. 34 De aceea nu vă
îngrijorați de ziua de mâine; fiindcă ziua de mâine se
va îngrijora de ale ei. Ajunge zilei răutatea ei.

7 Nu judecați, ca să nu fiți judecați. 2 Căci cu ce
judecată judecați, veți fi judecați; și cu ce măsură
măsurați, vi se va măsura la rândul vostru. 3 Dar de
ce te uiți la paiul care este în ochiul fratelui tău și
nu iei în considerare bârna care este în propriul tău
ochi? 4 Sau cum poți spune fratelui tău: Lasă-mă să
scot paiul din ochiul tău; și iată, bârna în propriul tău
ochi? 5 Fățarnicule, scoate întâi bârna din propriul tău
ochi; și atunci vei vedea clar să scoți paiul din ochiul
fratelui tău. 6 Nu dați ceea ce este sfânt câinilor, nici nu
aruncați perlele voastre înaintea porcilor, ca nu cumva
să le calce în picioare și întorcându-se să vă sfâșie. 7
Cereți și vi se va da; căutați și veți găsi; bateți și vi se
va deschide; 8 Fiindcă oricine cere, primește; și cine
caută, găsește; și celui ce bate, i se va deschide. 9 Sau
care este omul acela dintre voi, căruia, dacă îi cere
fiul său o pâine, îi va da o piatră? 10 Sau dacă îi cere
un pește, îi va da un șarpe? 11 Așadar dacă voi, răi
fiind, știți să dați daruri bune copiilor voștri, cu cât mai
mult Tatăl vostru, care este în cer, va da lucruri bune
celor ce i le cer. 12 De aceea toate lucrurile, pe care
voiți să vi le facă oamenii, faceți-le și voi la fel; fiindcă
aceasta este legea și profeții. 13 Intrați pe poarta cea
strâmtă, pentru că largă este poarta și lată este calea
care duce la nimicire și mulți sunt cei ce intră pe ea.
14 Fiindcă strâmtă este poarta și îngustă este calea
care duce la viață și puțini sunt cei ce o găsesc. 15
Păziți-vă de profeții falși, care vin la voi în haine de oi,
dar pe dinăuntru sunt lupi răpitori. 16 După roadele
lor îi veți cunoaște. Culeg oamenii struguri din spini,
sau smochine din ciulini? 17 Tot așa, fiecare pom bun
aduce rod bun; dar pomul rău face rod rău. 18 Un pom
bun nu poate face rod rău, niciun pom rău nu face rod
bun. 19 Fiecare pom care nu face rod bun este tăiat
și aruncat în foc. 20 Așadar după roadele lor îi veți
cunoaște. 21 Nu oricine îmi spune: Doamne, Doamne,
va intra în împărăția cerului; ci cel ce face voia Tatălui
meu care este în cer. 22 Mulți îmi vor spune în acea
zi: Doamne, Doamne, nu am profețit în numele tău?
Și nu am scos draci în numele tău? Și nu am făcut
multe lucrări minunate în numele tău? 23 Și atunci le
voi mărturisi: Niciodată nu v-am cunoscut; plecați de
la mine, voi, [cei] care lucrați nelegiuire. 24 De aceea
pe oricine aude aceste cuvinte ale mele și le face, îl
voi asemăna cu un om înțelept, care și-a zidit casa
pe stâncă; 25 Și a căzut ploaia și au venit șuvoaiele

și au suflat vânturile și au bătut peste casa aceea; și
nu a căzut pentru că a fost fondată pe stâncă. 26 Și
oricine aude aceste cuvinte ale mele și nu le face, va
fi asemănat cu un om nebun, care și-a zidit casa pe
nisip; 27 Și a căzut ploaia și au venit șuvoaiele și au
suflat vânturile și au bătut peste casa aceea; și a căzut
și prăbușirea ei a fost mare. 28 Și s-a întâmplat, după
ce a terminat Isus aceste cuvinte, că oamenii au rămas
înmărmuriți de doctrina lui; 29 Fiindcă îi învăța ca unul
care avea autoritate și nu precum scribii.

8 Când a coborât el de pe munte, mari mulțimi l-au
urmat. 2 Și iată, un lepros a venit și i s-a închinat,
spunând: Doamne, dacă voiești, mă poți curăți. 3 Și Isus
întinzând mâna, l-a atins, spunând: Voiesc; fii curățit.
Și îndată a fost curățită lepra lui. 4 Și Isus i-a spus:
Vezi să nu spui nimănui; ci du-te, arată-te preotului
și oferă darul pe care Moise l-a poruncit ca mărturie
pentru ei. 5 Și pe când Isus intra în Capernaum, a
venit la el un centurion, implorându-l, 6 Și spunând:
Doamne, servitorul meu zace paralizat în casă, chinuit
cumplit. 7 Și Isus i-a spus: Eu voi veni și îl voi vindeca.
8 Și centurionul răspunzând a zis: Doamne, nu sunt
demn să intri sub acoperișul meu, ci spune numai un
cuvânt și servitorul meu va fi vindecat. 9 Fiindcă și
eu sunt om sub autoritate, având sub mine soldați; și
spun unuia: Du-te și se duce; și altuia: Vino și vine; și
robului meu: Fă aceasta și face. 10 Când a auzit Isus,
s-a minunat și a spus celor ce îl urmau: Adevărat vă
spun, nu am găsit așa o credință nici chiar în Israel.
11 Și vă spun că vor veni mulți de la răsărit și de la
apus și se vor așeza cu Avraam și Isaac și Iacob în
împărăția cerului. 12 Dar copiii împărăției vor fi aruncați
în întunericul de afară; acolo va fi plânsul și scrâșnirea
dinților. 13 Și Isus a spus centurionului: Du-te și ți se va
face cum ai crezut. Și servitorul lui a fost vindecat în
ora aceea. 14 Și când a ajuns Isus în casa lui Petru, a
văzut pe soacra acestuia zăcând și cu febră. 15 Și i-
a atins mâna și a lăsat-o febra; și s-a ridicat și le-a
servit. 16 Și când s-a înserat, au adus la el pe mulți
posedați de draci; și a scos duhurile prin cuvânt și a
vindecat pe toți bolnavii; 17 Ca să se împlinească ce
fusese spus prin Isaia, profetul, care a zis: El însuși a
luat neputințele noastre și a purtat bolile noastre. 18 Și
când a văzut Isus mulțimi mari în jurul lui, a poruncit să
meargă de cealaltă parte. 19 Și un anume scrib a venit
și i-a spus: Învățătorule, te voi urma oriunde vei merge.
20 Și Isus i-a spus: Vulpile au vizuini și păsările cerului
cuiburi; dar Fiul omului nu are unde să își culce capul.
21 Și un altul dintre discipolii săi i-a spus: Doamne,
lasă-mă întâi să mă duc și să îl înmormântez pe tatăl
meu. 22 Dar Isus i-a spus: Urmează-mă! Și lasă morții
să își înmormânteze morții. 23 Și după ce s-a îmbarcat
într-o corabie, discipolii săi l-au urmat. 24 Și iată, s-a
stârnit pe mare o furtună puternică încât corabia era
acoperită de valuri, dar el dormea. 25 Și discipolii lui au
venit la el și l-au trezit, spunând: Doamne, salvează-ne,
pierim. 26 Iar el le-a spus: De ce sunteți fricoși, puțin
credincioșilor? Apoi ridicându-se, a mustrat vânturile
și marea; și s-a făcut o liniște mare. 27 Iar oamenii
se minunau, spunând: Ce fel de om este acesta, că
până și vânturile și marea ascultă de el? 28 Și când a
ajuns el de partea cealaltă în ținutul Ghergheseni lor,
l-au întâmpinat doi posedați de draci, foarte periculoși,
ieșind din morminte, încât nimeni nu era în stare să
treacă pe acea cale. 29 Și iată, strigau, spunând: Ce
avem noi de a face cu tine, Isuse, Fiul lui Dumnezeu?
Ai venit aici să ne chinuiești înainte de timp? 30 Și mai
departe de ei era o turmă cu mulți porci păscând. 31
Așa că dracii îl implorau, spunând: Dacă ne scoți din ei,
lasă-ne să ne ducem în turma de porci. 32 Și le-a spus:
Duceți-vă. Și după ce au ieșit, s-au dus în turma de
porci; și iată, toată turma de porci s-a aruncat furios în
jos, pe râpă, în mare și au pierit în ape. 33 Și cei care îi
pășteau au fugit; și, ducându-se în cetate au povestit
tot și cele întâmplate cu cei posedați de draci. 34 Și,
iată, toată cetatea a ieșit să îl întâmpine pe Isus; și
când l-au văzut, l-au implorat să plece din ținuturile lor.

9 Și s-a îmbarcat într-o corabie și a trecut dincolo
și a intrat în cetatea sa. 2 Și iată, i-au adus un
paralitic, zăcând pe un pat; și Isus, văzând credința lor,
a spus paraliticului: Îndrăznește, fiule; păcatele tale îți
sunt iertate. 3 Și iată, unii dintre scribi au spus în ei
înșiși: Acesta blasfemiază. 4 Și Isus, cunoscându-le
gândurile, a spus: Pentru ce gândiți voi rău în inimile
voastre? 5 Fiindcă ce este mai ușor a spune: Păcatele
tale îți sunt iertate, sau a spune: Ridică-te și umblă? 6
Dar ca să știți că Fiul omului are putere pe pământ să
ierte păcatele, (atunci i-a spus paraliticului): Ridică-
te, ia-ți patul și du-te acasă. 7 Și s-a ridicat și s-a
dus acasă. 8 Iar mulțimile văzând, s-au minunat și au
glorificat pe Dumnezeu, care a dat astfel de putere
oamenilor. 9 Și pe când trecea Isus pe acolo, a văzut
un om, numit Matei, șezând la recepția vămii și i-a
spus: Urmează-mă. Iar el sculându-se, l-a urmat. 10 Și
s-a întâmplat că, pe când ședea Isus la masă în casă,
iată, mulți vameși și păcătoși au venit și au șezut cu el
și cu discipolii lui. 11 Și când au văzut fariseii, au spus
discipolilor lui: De ce mănâncă Învățătorul vostru cu
vameșii și păcătoșii? 12 Dar când a auzit Isus, le-a
spus: Nu cei sănătoși au nevoie de doctor, ci bolnavii.
13 Dar mergeți și învățați ce înseamnă: Milă voiesc
și nu sacrificiu; fiindcă nu am venit să chem pe cei
drepți, ci pe păcătoși la pocăință. 14 Atunci au venit
la el discipolii lui Ioan, spunând: De ce noi și fariseii

postim des, dar discipolii tăi nu postesc? 15 Și Isus le-a
răspuns: Pot jeli însoțitorii mirelui cât timp este mirele
cu ei? Dar vor veni zilele când mirele va fi luat de la
ei și atunci vor posti. 16 Și nimeni nu pune un petic
de stofă nouă la o haină veche; fiindcă umplutura ia
din haină și ruptura se face mai rea. 17 Nici nu pun
oamenii vin nou în burdufuri vechi; altfel burdufurile
se sparg și vinul se varsă și burdufurile sunt distruse;
ci vinul nou îl pun în burdufuri noi și amândouă se
păstrează. 18 Pe când le spunea el acestea, iată, a
venit un anumit conducător și i s-a închinat, spunând:
Fiica mea adineaori a murit; dar vino și pune-ți mâna
peste ea și va trăi. 19 Și Isus s-a ridicat și l-a urmat
la fel și discipolii lui. 20 Și iată, o femeie care avea
o scurgere de sânge de doisprezece ani, a venit din
spate și s-a atins de marginea hainei lui; 21 Fiindcă
spunea în ea însăși: Dacă mă voi atinge doar de haina
lui, voi fi sănătoasă. 22 Dar Isus s-a întors și când a
văzut-o a spus: Îndrăznește, fiică, credința ta te-a făcut
sănătoasă. Și femeia a fost făcută sănătoasă din acea
oră. 23 Și când a intrat Isus în casa conducătorului și a
văzut pe cei ce cântau din fluier și mulțimea făcând
gălăgie, 24 Le-a spus: Dați-vă la o parte, fiindcă fetița
nu este moartă, ci doarme. Iar ei au râs în batjocură de
el. 25 Dar după ce oamenii au fost scoși afară, a intrat
și a luat-o de mână și fetița s-a ridicat. 26 Și faima
acestui [lucru] s-a răspândit în tot ținutul acela. 27 Și pe
când Isus pleca de acolo, doi orbi l-au urmat strigând și
spunând: Fiul lui David, ai milă de noi. 28 Și după ce
a intrat în casă, orbii au venit la el; și Isus le-a spus:
Credeți că pot face aceasta? Ei i-au spus: Da, Doamne.
29 Atunci le-a atins ochii, spunând: Fie-vă conform
credinței voastre. 30 Și le-au fost deschiși ochii; și Isus
le-a poruncit cu strictețe, spunând: Vedeți, nimeni să nu
știe. 31 Dar după ce au ieșit, au răspândit faima lui în
tot ținutul acela. 32 Pe când ieșeau, iată, au adus la el
un om mut, posedat de un drac. 33 Și după ce dracul
a fost scos, mutul a vorbit; și mulțimile se minunau,
spunând: Niciodată nu s-a văzut așa ceva în Israel. 34
Dar fariseii spuneau: Scoate dracii cu prințul dracilor.
35 Și Isus străbătea toate cetățile și satele, învățând
în sinagogile lor și predicând evanghelia împărăției și
vindecând fiecare boală și fiecare neputință în popor.
36 Dar când a văzut mulțimile, i s-a făcut milă de ele,
pentru că erau căzute de oboseală și risipite, ca [niște]
oi neavând niciun păstor. 37 Atunci le-a spus discipolilor
săi: Secerișul, într-adevăr, este mare, dar lucrătorii
puțini. 38 Implorați, de aceea, pe Domnul secerișului să
trimită lucrători la secerișul lui.

10 Și după ce i-a chemat la el pe cei doisprezece
discipoli ai săi, le-a dat autoritate împotriva
duhurilor necurate, să le scoată și să vindece fiecare
boală și fiecare neputință. 2 Și numele celor doisprezece
apostoli sunt acestea: Primul, Simon, care este numit
Petru și Andrei, fratele lui; Iacov al lui Zebedei și
Ioan, fratele lui; 3 Filip și Bartolomeu; Toma și Matei,
vameșul; Iacov al lui Alfeu și Levi numit și Tadeu; 4
Simon Canaanitul și Iuda Iscariot, care l-a și trădat.
5 Pe aceștia doisprezece Isus i-a trimis înainte și le-
a poruncit, spunând: Nu mergeți pe calea neamurilor
și nu intrați în nicio cetate a samaritenilor. 6 Ci mai
degrabă mergeți la oile pierdute ale casei lui Israel. 7
Și mergând, predicați, spunând: Împărăția cerului este
aproape. 8 Vindecați bolnavii, curățiți leproșii, înviați
morții, scoateți draci; în dar ați primit, în dar să dați.
9 Nu luați nici aur, nici argint, nici aramă în brâiele
voastre, 10 Nici traistă pentru călătorie, nici două haine,
nici încălțăminte, nici toiege; fiindcă lucrătorul este
demn de hrana lui. 11 Și în orice cetate sau sat intrați,
cercetați cine este demn acolo; și rămâneți acolo până
când plecați. 12 Și când intrați într-o casă, salutați-o.
13 Și dacă este demnă casa, pacea voastră să vină
peste ea; dar dacă nu este demnă, pacea voastră
să se întoarcă la voi. 14 Și oricine nu vă va primi,
nici nu va asculta cuvintele voastre, când plecați din
casa sau din cetatea aceea, scuturați praful de pe
picioarele voastre. 15 Adevărat vă spun: Va fi mai
ușor de suportat pentru ținutul Sodomei și Gomorei
în ziua judecății, decât pentru acea cetate. 16 Iată,
eu vă trimit înainte ca oi în mijlocul lupilor; de aceea
fiți înțelepți ca șerpii și inocenți ca porumbeii. 17 Dar
păziți-vă de oameni, fiindcă vă vor preda consiliilor și
vă vor biciui în sinagogile lor; 18 Și veți fi aduși înaintea
guvernatorilor și a împăraților din cauza mea, pentru
mărturie împotriva lor și a neamurilor. 19 Dar când vă
vor preda, nu vă îngrijorați cum sau ce veți spune,
fiindcă vi se va da în acea oră ce veți spune. 20 Fiindcă
nu voi sunteți cei care vorbiți, ci Duhul Tatălui vostru
care vorbește în voi. 21 Și frate va preda la moarte pe
frate și tatăl pe copil și copiii se vor ridica împotriva
părinților și vor face să fie uciși. 22 Și veți fi urâți de
toți din cauza numelui meu, dar cel ce îndură până la
sfârșit, acela va fi salvat. 23 Dar când vă vor persecuta
în această cetate, fugiți în alta; fiindcă adevărat vă
spun: Nicidecum nu veți sfârși cetățile lui Israel până va
fi venit Fiul omului. 24 Discipolul nu este mai presus de
învățătorul său, nici robul mai presus de domnul său.
25 Ajunge discipolului să fie ca învățătorul său și robului
ca domnul său. Dacă pe stăpânul casei l-au numit
Beelzebub, cu cât mai mult pe cei din casa lui? 26 De
aceea nu vă temeți de ei, fiindcă nu este nimic acoperit
care nu va fi revelat; și ascuns, care nu va fi cunoscut.
27 Ce vă spun eu la întuneric, spuneți la lumină; și ce
auziți la ureche, predicați pe acoperișul caselor. 28
Și nu vă temeți de cei care ucid trupul, dar nu sunt

în stare să ucidă sufletul; ci mai degrabă temeți-vă
de cel care este în stare să nimicească deopotrivă și
sufletul și trupul în iad. **(Geenna g1067)** **29** Nu se vând
două vrăbii cu un ban? Și totuși niciuna din ele nu cade
pe pământ fără cunoștința Tatălui vostru. **30** Dar până
și perii capului vostru, toți [vă] sunt numărați. **31** De
aceea nu vă temeți, voi sunteți mai de preț decât multe
vrăbii. **32** De aceea oricine mă va mărturisi înaintea
oamenilor, îl voi mărturisi și eu înaintea Tatălui meu
care este în cer. **33** Dar pe oricine mă va nega înaintea
oamenilor, pe acela îl voi nega și eu înaintea Tatălui
meu care este în cer. **34** Să nu gândiți că am venit să
trimit pace pe pământ; nu am venit să trimit pace, ci
sabie. **35** Fiindcă am venit să întorc pe om împotriva
tatălui său și pe fiică împotriva mamei sale și pe noră
împotriva soacrei sale. **36** Și dușmanii omului vor fi cei
din casa lui. **37** Cel ce iubește tată sau mamă mai mult
decât pe mine, nu este demn de mine; și cel ce iubește
fiu sau fiică mai mult decât pe mine, nu este demn de
mine. **38** Și cel ce nu își ia crucea și nu mă urmează,
nu este demn de mine. **39** Cel ce își găsește viața, și-
o va pierde; și cel ce își pierde viața pentru mine, o
va găsi. **40** Cel ce vă primește pe voi, mă primește
pe mine; și cel ce mă primește pe mine, îl primește
pe cel ce m-a trimis. **41** Cel ce primește un profet în
numele unui profet, va primi răsplata unui profet; și cel
ce primește pe un om drept în numele unui om drept,
va primi răsplata unui om drept. **42** Și oricine va da să
bea unuia din acești micuți doar un pahar cu apă rece
în numele unui discipol, adevărat vă spun, nicidecum
nu își va pierde răsplata.

11 Și s-a întâmplat, după ce a terminat Isus de
poruncit celor doisprezece discipoli ai săi, că a
plecat de acolo să învețe pe oameni și să predice
în cetățile lor. **2** Iar când a auzit Ioan din închisoare
faptele lui Cristos, a trimis pe doi dintre discipolii săi,
3 Și i-au spus: Tu ești cel ce trebuie să vină, sau să
așteptăm pe altul? **4** Isus a răspuns și le-a zis: Mergeți
și arătați-i din nou lui Ioan cele ce auziți și vedeți; **5**
Orbii își primesc vederea și șchiopii umblă, leproșii sunt
curățiți și surzii aud, morții sunt înviați și săracilor li
se predică evanghelia. **6** Și binecuvântat este oricine
nu se va poticni de mine. **7** Și pe când se duceau,
Isus a început să vorbească mulțimilor despre Ioan:
Ce ați ieșit să vedeți în pustie? O trestie scuturată de
vânt? **8** Totuși ce ați ieșit să vedeți? Un om îmbrăcat
în haine moi? Iată, cei ce poartă haine moi sunt în
casele împăraților. **9** Totuși ce ați ieșit să vedeți? Un
profet? Da, vă spun, chiar mai mult decât un profet. **10**
Fiindcă acesta este cel despre care este scris: Iată,
eu trimit pe mesagerul meu înaintea feței tale, care
îți va pregăti calea înaintea ta. **11** Adevărat vă spun:
Între cei născuți din femei nu s-a ridicat niciunul mai
mare decât Ioan Baptist; cu toate acestea, cel mai mic
în împărăția cerului este mai mare decât el. **12** Și din
zilele lui Ioan Baptist până acum, împărăția cerului
suferă violență și oamenii violenți o iau cu forța. **13**
Fiindcă toți profeții și legea au profețit până la Ioan. **14**
Și dacă voiți să primiți, acesta este Ilie care trebuia să
vină. **15** Cine are urechi de auzit, să audă. **16** Dar cu ce
voi asemăna această generație? Este asemănătoare
copilașilor șezând în piețe și strigând la tovarășii lor, **17**
Și spunând: V-am cântat din fluier și nu ați dansat; v-am
cântat de jale și nu v-ați jelit. **18** Fiindcă a venit Ioan,
nici mâncând nici bând și ei spun: Are drac. **19** Fiul
omului a venit mâncând și bând și ei spun: Iată, un om
mâncăcios și băutor de vin, un prieten al vameșilor și al
păcătoșilor. Totuși, înțelepciunea este justificată prin
copiii ei. **20** Atunci a început să le reproșeze cetăților
în care fuseseră făcute cele mai multe din faptele lui
puternice, pentru că nu s-au pocăit. **21** Vai ție, Corazin!
Vai ție, Betsaida! Căci, dacă în Tir și Sidon ar fi fost
făcute faptele puternice care au fost făcute în voi, de
mult s-ar fi pocăit cu pânză de sac și cenușă. **22** Dar vă
spun: Pentru Tir și Sidon va fi mai ușor de suportat în
ziua judecății, decât pentru voi. **23** Și tu, Capernaum,
care ești înălțat până la cer, vei fi doborât până în iad,
căci, dacă în Sodoma ar fi fost făcute faptele puternice
care au fost făcute în tine, ar fi rămas până astăzi.
(Hadēs g86) **24** Dar vă spun: Pentru ținutul Sodomei va fi
mai ușor de suportat în ziua judecății, decât pentru tine.
25 În timpul acela, Isus a răspuns și a zis: Îți mulțumesc,
Tată, Domn al cerului și al pământului, pentru că ai
ascuns acestea de la cei înțelepți și prevăzători și le-ai
revelat pruncilor. **26** Da, Tată, pentru că așa este plăcut
înaintea ta. **27** Toate lucrurile mi-au fost date de Tatăl
meu; și nimeni nu cunoaște pe Fiul, decât Tatăl; tot
astfel nimeni nu cunoaște pe Tatăl, decât Fiul și acela
căruia Fiul vrea să i-l reveleze. **28** Veniți la mine toți cei
ce munciți și sunteți greu împovărați și eu vă voi da
odihnă. **29** Luați jugul meu asupra voastră și învățați de
la mine, pentru că eu sunt blând și umil în inimă; și veți
găsi odihnă pentru sufletele voastre. **30** Fiindcă jugul
meu este ușor și sarcina mea este ușoară.

12 În timpul acela, Isus trecea în sabat prin lan;
și discipolii lui erau flămânzi și au început să
smulgă spice și să le mănânce. **2** Dar când fariseii au
văzut, i-au spus: Iată, discipolii tăi fac ce nu este legiuit
să facă în sabat. **3** Dar el le-a spus: Nu ați citit ce a
făcut David, când a flămânzit el și cei ce erau cu el? **4**
Cum a intrat în casa lui Dumnezeu și a mâncat pâinile
punerii înainte, ceea ce nu îi era legiuit să mănânce,
nici celor ce erau cu el, decât numai preoților? **5**
Sau nu ați citit în lege, că în sabate, preoții în templu

pângăresc sabatul și sunt nevinovați? 6 Dar vă spun că
aici este unul mai mare decât templul. 7 Dar dacă ați fi
știut ce înseamnă: Milă voiesc și nu sacrificiu, nu ați
fi condamnat pe cei nevinovați. 8 Fiindcă Fiul omului
este Domn și al sabatului. 9 Și după ce a plecat de
acolo, a intrat în sinagoga lor; 10 Și iată, era un om
care avea o mână uscată. Și l-au întrebat, spunând:
Este legiuit a vindeca în sabate? Ca să îl acuze. 11 Iar
el le-a spus: Cine este acel om dintre voi care, dacă
are o oaie și ea cade într-o groapă în sabat, să nu
o apuce și să o ridice? 12 Cu cât mai de preț este
atunci un om decât o oaie? De aceea este legiuit a
face bine în sabate. 13 Atunci i-a spus omului: Întinde-ți
mâna. Iar el a întins-o și a fost refăcută complet, ca
cealaltă. 14 Atunci fariseii ieșind, au ținut sfat împotriva
lui, cum să îl nimicească pe Isus. 15 Dar Isus știind
aceasta, a plecat de acolo; și mulțimi mari l-au urmat și
i-a vindecat pe toți. 16 Și le-a poruncit să nu îl facă
cunoscut; 17 Ca să se împlinească ce fusese spus prin
Isaia, profetul, care zice: 18 Iată, servitorul meu, pe
care l-am ales; preaiubitul meu în care sufletul meu își
găsește toată plăcerea; voi pune duhul meu peste el și
va arăta judecată neamurilor. 19 Nu se va certa, nici
nu va striga; nici nu îi va auzi nimeni vocea pe străzi.
20 Nu va rupe o trestie frântă și nu va stinge un fitil
fumegând, până ce va trimite judecată pentru victorie.
21 Și în numele lui se vor încrede neamurile. 22 Atunci i-
a fost adus unul posedat de un drac, orb și mut; și Isus
l-a vindecat, așa că cel orb și mut, deopotrivă vorbea
și vedea. 23 Și toți oamenii erau uimiți și spuneau:
Nu este acesta fiul lui David? 24 Dar fariseii auzind,
au spus: Acesta nu scoate draci decât cu Beelzebub,
prințul dracilor. 25 Și Isus, știind gândurile lor, le-a spus:
Fiecare împărăție dezbinată împotriva ei însăși este
pustiită; și fiecare cetate sau casă dezbinată împotriva
ei însăși nu va sta în picioare. 26 Și dacă Satan scoate
pe Satan, este dezbinat împotriva lui însuși; cum va
sta așadar împărăția lui în picioare? 27 Și dacă eu
prin Beelzebub scot draci, copiii voștri prin cine îi
scot? Din această cauză ei vor fi judecătorii voștri.
28 Dar dacă eu scot draci prin Duhul lui Dumnezeu,
atunci împărăția lui Dumnezeu a ajuns la voi. 29 Sau
cum poate cineva să intre în casa celui tare și să îi
jefuiască bunurile, decât dacă întâi îl leagă pe cel tare?
Și după aceea îi va jefui casa. 30 Cel ce nu este cu
mine, este împotriva mea; și cel ce nu adună cu mine,
risipește. 31 Din această cauză vă spun: Orice păcat și
orice blasfemie vor fi iertate oamenilor; dar blasfemia
împotriva Duhului Sfânt nu va fi iertată oamenilor. 32
Și oricui vorbește un cuvânt împotriva Fiului omului,
îi va fi iertat; dar oricui vorbește împotriva Duhului
Sfânt, nu îi va fi iertat nici în această lume, nici în
cea care vine. (aiōn g165) 33 Ori faceți pomul bun și
rodul lui bun, ori faceți pomul stricat și rodul lui stricat;
fiindcă pomul se cunoaște după rodul lui. 34 Pui de
vipere, cum puteți spune lucruri bune, fiind răi? Fiindcă
din abundența inimii vorbește gura. 35 Omul bun, din
tezaurul bun al inimii scoate lucruri bune; iar omul rău,
din tezaurul rău scoate lucruri rele. 36 Dar vă spun că:
De fiecare cuvânt nefolositor pe care oamenii îl vor
vorbi, vor da socoteală în ziua judecății. 37 Fiindcă prin
cuvintele tale vei fi declarat drept și prin cuvintele tale
vei fi condamnat. 38 Atunci unii dintre scribi și dintre
farisei au răspuns, zicând: Învățătorule, voim să vedem
un semn de la tine. 39 Dar răspunzând, le-a zis: O
generație vicleană și adulteră caută un semn; și semn
nu i se va da, decât semnul profetului Iona; 40 Fiindcă,
așa cum Iona a fost trei zile și trei nopți în pântecele
balenei, tot așa Fiul omului va fi trei zile și trei nopți în
inima pământului. 41 Bărbații din Ninive se vor scula
la judecată cu această generație și o vor condamna,
pentru că s-au pocăit la predicarea lui Iona; și iată,
aici este unul mai mare decât Iona. 42 Împărăteasa
sudului se va ridica la judecată cu această generație
și o va condamna, pentru că a venit de la marginile
pământului să audă înțelepciunea lui Solomon; și iată,
aici este unul mai mare decât Solomon. 43 Și, când
duhul necurat iese dintr-un om, umblă prin locuri uscate
căutând odihnă și nu găsește. 44 Atunci spune: Mă voi
întoarce în casa mea de unde am ieșit; și când vine, o
găsește goală, măturată și înfrumusețată. 45 Atunci se
duce și ia cu sine alte șapte duhuri mai stricate decât el
și intră și locuiesc acolo; și starea de pe urmă a acelui
om devine mai rea decât cea dintâi. Chiar așa va fi și
cu această generație stricată. 46 Pe când vorbea el
încă oamenilor, iată, mama și frații lui stăteau afară în
picioare, dorind să vorbească cu el. 47 Atunci cineva i-
a spus: Iată, mama ta și frații tăi stau afară în picioare,
dorind să vorbească cu tine. 48 Dar el a răspuns și a
zis celui ce i-a vorbit: Cine este mama mea? Și cine
sunt frații mei? 49 Și și-a întins mâna spre discipolii
săi și a spus: Iată, mama mea și frații mei! 50 Fiindcă
oricine va face voia Tatălui meu care este în cer, acesta
este fratele meu și soră și mamă.

13 Și în aceeași zi, Isus a ieșit din casă și ședea
lângă mare. 2 Și mulțimi mari s-au adunat la
el, așa că a intrat într-o corabie și a șezut; și toată
mulțimea stătea în picioare pe țărm. 3 Și le-a vorbit
multe lucruri în parabole, spunând: Iată, un semănător
a ieșit să semene; 4 Și pe când semăna el, câteva
semințe au căzut lângă drum și au venit păsările și le-
au mâncat. 5 Și câteva au căzut pe locuri pietroase,
unde nu aveau pământ mult; și imediat au răsărit,
pentru că nu au avut adâncime a pământului. 6 Și când
soarele a fost sus, au fost pârlite; și pentru că nu aveau

rădăcină, s-au uscat. 7 Și câteva au căzut între spini; și
spinii au crescut și le-au înăbușit. 8 Dar câteva au căzut
în pământ bun și au dat rod, una o sută, alta șaizeci și
alta treizeci. 9 Cine are urechi de auzit, să audă. 10
Și discipolii au venit și i-au spus: De ce le vorbești în
parabole? 11 Iar el a răspuns și le-a zis: Pentru că vouă
vă este dat să cunoașteți misterele împărăției cerului,
dar lor nu le este dat. 12 Fiindcă celui ce are i se va da
și va avea din abundență; dar celui ce nu are, de la el
se va lua și ce are. 13 Din această cauză le vorbesc
în parabole, pentru că ei văzând nu văd și auzind nu
aud, nici nu înțeleg. 14 Și în ei este împlinită profația lui
Isaia, care spune: Cu auzul veți auzi și nicidecum nu
veți înțelege; și văzând veți vedea și nicidecum nu veți
pricepe. 15 Fiindcă inima acestui popor s-a îngroșat și
urechile [lor] sunt greoaie la auzire și au închis ochii
lor, ca nu cumva să vadă cu ochii [lor] și să audă cu
urechile [lor] și să înțeleagă cu inima și să se întoarcă
și să îi vindec. 16 Dar binecuvântați sunt ochii voștri,
pentru că văd; și urechile voastre, pentru că aud. 17
Fiindcă adevărat vă spun că mulți profeți și oameni
drepți au dorit să vadă ce vedeți voi și nu au văzut;
și să audă ce auziți voi și nu au auzit. 18 Voi așadar
ascultați parabola semănătorului. 19 Orice om când
aude cuvântul împărăției și nu înțelege, vine cel rău și
răpește ce a fost semănat în inima lui. Acesta este cel
ce a primit sămânța lângă drum. 20 Iar cel ce a primit
sămânța în locuri pietroase, acesta este cel ce aude
cuvântul și îl primește imediat cu bucurie; 21 Dar nu
are rădăcină în el, ci ține până la un timp; și când se
întâmplă necaz sau persecuție din cauza cuvântului,
îndată se poticnește. 22 Și cel ce a primit sămânța între
spini, acesta este cel ce aude cuvântul; și îngrijorarea
acestei lumi și înșelătoria bogățiilor înăbușă cuvântul și
el devine neroditor. (aiōn g165) 23 Dar cel ce a primit
sămânța în pământul bun, acesta este cel ce aude
cuvântul și înțelege; care de asemenea aduce rod și
face unul o sută, altul șaizeci, altul treizeci. 24 Le-a pus
înainte altă parabolă, spunând: Împărăția cerului se
aseamănă cu un om care a semănat sămânță bună în
câmpul lui. 25 Dar, pe când dormeau oamenii, a venit
dușmanul lui și a semănat neghine în grâu și a plecat.
26 Iar când au răsărit firele de grâu și au făcut rod,
atunci au apărut și neghinele. 27 Așa că robii stăpânului
au venit și i-au spus: Domnule, nu ai semănat sămânță
bună în câmpul tău? De unde are așadar neghine? 28
El le-a spus: Un dușman a făcut aceasta. Iar robii i-au
spus: Voiești dar să mergem să le strângem? 29 Dar
el a spus: Nu; ca nu cumva, strângând neghinele să
dezrădăcinați și grâul împreună cu ele. 30 Lăsați-le
să crească împreună amândouă până la seceriș; și la
timpul secerișului, voi spune secerătorilor: Strângeți
întâi neghinele și legați-le în snopi să le ardeți; dar
grâul adunați-l în grânarul meu. 31 A pus înaintea lor
altă parabolă, spunând: Împărăția cerului se aseamănă
unui grăunte de muștar, pe care l-a luat un om și l-
a semănat în câmpul său; 32 Care, într-adevăr, este
cea mai mică dintre toate semințele; dar după ce a
crescut, este cea mai mare între ierburi și se face un
copac, încât păsările cerului vin și cuibăresc în ramurile
lui. 33 Le-a spus altă parabolă: Împărăția cerului se
aseamănă cu dospeala, pe care o femeie a luat-o și a
ascuns-o în trei măsuri de făină, până a dospit totul. 34
Toate acestea le-a spus Isus mulțimilor în parabole; și
fără parabolă nu le vorbea. 35 Ca să se împlinească ce
fusese spus prin profetul care zice: Îmi voi deschide
gura în parabole; voi rosti lucruri ținute în taină de la
întemeierea lumii. 36 Atunci Isus a dat drumul mulțimii
și a intrat în casă; și discipolii lui au venit la el, spunând:
Explică-ne parabola neghinelor din câmp. 37 Iar el a
răspuns și le-a zis: Cel ce seamănă sămânța bună este
Fiul omului; 38 Câmpul este lumea; sămânța bună sunt
copiii împărăției; dar neghinele sunt copiii celui rău. 39
Iar dușmanul care i-a semănat este diavolul; secerișul
este sfârșitul lumii; și secerătorii sunt îngerii. (aiōn g165)
40 Așadar după cum neghinele sunt strânse și arse în
foc, așa va fi la sfârșitul acestei lumi. (aiōn g165) 41 Fiul
omului va trimite înainte pe îngerii săi și vor strânge din
împărăția lui toate cele ce poticnesc și pe cei ce fac
nelegiuire; 42 Și îi vor arunca în cuptorul de foc; acolo
va fi plânsul și scrâșnirea dinților. 43 Atunci cei drepți
vor străluci ca soarele în împărăția Tatălui lor. Cine are
urechi de auzit, să audă. 44 Din nou, împărăția cerului
este asemănătoare unui tezaur ascuns într-un câmp;
pe care, când un om îl găsește îl ascunde și de bucuria
lui se duce și vinde tot ce are și cumpără câmpul acela.
45 Din nou, împărăția cerului se aseamănă cu un om,
un comerciant, care caută perle frumoase; 46 Care
după ce a găsit o perlă foarte prețioasă, s-a dus și
a vândut tot ce a avut și a cumpărat-o. 47 Din nou,
împărăția cerului se aseamănă cu o plasă aruncată
în mare și care a adunat din fiecare fel, 48 Pe care,
după ce a fost plină, au scos-o la țărm și au șezut și au
strâns în vase ce era bun, dar au aruncat ce era stricat.
49 Astfel va fi la sfârșitul lumii; îngerii vor ieși și vor
reteza pe cei stricați din mijlocul drepților, (aiōn g165) 50
Și îi vor arunca în cuptorul de foc; acolo va fi plânsul și
scrâșnirea dinților. 51 Isus le-a spus: Ați înțeles toate
acestea? Ei i-au spus: Da, Doamne. 52 Atunci el le-a
spus: Din această cauză fiecare scrib învățat despre
împărăția cerului este asemănător unui om gospodar,
care scoate din tezaurul lui lucruri noi și vechi. 53 Și
s-a întâmplat că după ce a terminat Isus parabolele
acestea, a plecat de acolo. 54 Și după ce a venit în
patria sa, îi învăța în sinagoga lor, într-atât că ei erau
înmărmuriți și spuneau: De unde are acest om această

înțelepciune și faptele puternice? 55 Nu este acesta fiul
tâmplarului? Nu este mama lui numită Maria; și frații
lui, Iacov și Iose și Simon și Iuda? 56 Și nu sunt toate
surorile lui cu noi? Atunci de unde are acest om toate
acestea? 57 Și s-au poticnit de el. Dar Isus le-a spus:
Un profet nu este disprețuit decât în patria sa și în casa
lui. 58 Și nu a făcut multe fapte puternice acolo din
cauza necredinței lor.

14 În acel timp, Irod, tetrarhul, a auzit de faima lui
Isus; 2 Și a spus servitorilor săi: Acesta este Ioan
Baptist. El a înviat dintre morți; și din această cauză se
arată fapte puternice în el. 3 Fiindcă Irod prinsese pe
Ioan și îl legase și îl pusese în închisoare din cauza
Irodiadei, soția fratelui său, Filip. 4 Fiindcă Ioan i-a
spus: Nu îți este legiuit să o ai. 5 Și voind să îl ucidă,
se temea de mulțimi, pentru că îl considerau [pe Ioan]
ca profet. 6 Dar când s-a ținut ziua nașterii lui Irod, fiica
Irodiadei a dansat înaintea lor și i-a plăcut lui Irod. 7
De aceea el i-a promis cu jurământ că îi va da orice
va cere. 8 Și fiind instruită dinainte de mama ei, a
spus: Dă-mi aici, pe o tavă, capul lui Ioan Baptist. 9
Și împăratul s-a întristat; cu toate acestea, din cauza
jurământului și a celor ce ședeau la masă cu el, a
poruncit să i-l dea. 10 Și a trimis și a decapitat pe Ioan
în închisoare. 11 Și capul lui a fost adus pe o tavă și
dat fetei; și l-a dus mamei ei. 12 Și discipolii lui au venit
și au luat trupul și l-au îngropat și s-au dus și i-au spus
lui Isus. 13 Isus, când a auzit, a plecat de acolo cu o
corabie într-un loc pustiu, deoparte; și când oamenii au
auzit, l-au urmat pe jos afară din cetăți. 14 Și Isus a
mers și a văzut o mulțime mare și i s-a făcut milă de ei
și le-a vindecat bolnavii. 15 Și pe când se făcea seară,
discipolii lui au venit la el, spunând: Acesta este un loc
pustiu și timpul este de acum trecut; trimite oamenii ca
să se ducă prin sate și să își cumpere de mâncare. 16
Dar Isus le-a spus: Ei nu trebuie să plece; dați-le voi
să mănânce. 17 Iar ei i-au spus: Nu avem aici decât
cinci pâini și doi pești. 18 Și el a spus: Aduceți-le aici
la mine. 19 Și a poruncit mulțimilor să șadă pe iarbă
și a luat cele cinci pâini și cei doi pești și privind în
sus spre cer a binecuvântat; și frângând a dat pâinile
discipolilor, iar discipolii mulțimilor. 20 Și au mâncat toți
și au fost săturați; și au ridicat din frânturile rămase
douăsprezece coșuri pline. 21 Și cei ce mâncaseră erau
cam cinci mii de bărbați, în afară de femei și copii. 22 Și
imediat Isus a constrâns pe discipolii săi să intre într-o
corabie și să treacă înaintea lui de partea cealaltă, în
timp ce el dădea drumul mulțimilor. 23 Și după ce a dat
drumul mulțimilor, a urcat pe un munte să se roage, la
o parte; și pe când s-a făcut seară, era acolo singur.
24 Dar corabia era deja în mijlocul mării, aruncată de
valuri; fiindcă vântul era împotrivă. 25 Și Isus a mers la
ei în a patra gardă din noapte, umblând pe mare. 26
Și când discipolii l-au văzut umblând pe mare, s-au
tulburat, spunând: Este un duh; și de frică au strigat. 27
Dar imediat Isus le-a vorbit, spunând: Îndrăzniți, eu
sunt; nu vă temeți! 28 Și Petru i-a răspuns și a zis:
Doamne, dacă ești tu, cheamă-mă să vin la tine pe
apă. 29 Iar el a spus: Vino! Și coborând din corabie,
Petru a umblat pe apă să meargă la Isus. 30 Dar
văzând vântul furtunos, i-a fost teamă; și începând să
se scufunde a strigat, spunând: Doamne, salvează-mă.
31 Și imediat Isus a întins mâna și l-a apucat și i-a spus:
Puțin credinciosule, pentru ce te-ai îndoit? 32 Și după
ce au intrat în corabie, vântul a încetat. 33 Atunci cei ce
erau în corabie au venit și i s-au închinat, spunând:
Cu adevărat ești Fiul lui Dumnezeu. 34 Și după ce au
trecut dincolo, au venit în ținutul Ghenezaretului. 35 Și
când bărbații din locul acela l-au recunoscut, au trimis
în întreg ținutul acela de jur împrejur și au adus la el pe
toți cei ce erau bolnavi. 36 Și l-au implorat ca numai să
se atingă de marginea hainei lui; și toți câți s-au atins
au fost complet însănătoșiți.

15 Atunci au venit la Isus scribi și farisei care erau
din Ierusalim, spunând: 2 De ce discipolii tăi
încalcă tradiția bătrânilor? Fiindcă nu își spală mâinile
când mănâncă pâine. 3 Iar el a răspuns și le-a zis:
De ce și voi încălcați porunca lui Dumnezeu datorită
tradiției voastre? 4 Fiindcă Dumnezeu a poruncit,
spunând: Onorează pe tatăl și pe mama ta; și, Cel ce
blestemă pe tată sau mamă, de moarte să moară. 5
Dar voi spuneți: Oricine ar spune tatălui ori mamei:
Orice ți-ar fi de folos la mine este un dar; 6 Și astfel va
fi liber să nu onoreze pe tatăl și pe mama lui. Astfel
ați făcut porunca lui Dumnezeu fără efect din cauza
tradiției voastre. 7 Fățarnicilor, bine a profețit Isaia
despre voi, spunând: 8 Acest popor se apropie de mine
cu gura lor și mă onorează cu buzele lor; dar inima lor
este departe de mine. 9 Dar în zadar mi se închină,
învățând pe oameni ca doctrine poruncile oamenilor. 10
Și a chemat mulțimea și le-a spus: Auziți și înțelegeți;
11 Nu ce intră în gură spurcă pe om; ci ce iese din gură,
aceasta spurcă pe om. 12 Atunci au venit discipolii lui
și i-au spus: Știi că fariseii s-au poticnit după ce au
auzit acest cuvânt? 13 Dar el a răspuns și a zis: Orice
plantă pe care nu a sădit-o Tatăl meu cel ceresc, va fi
dezrădăcinată. 14 Lăsați-i; ei sunt călăuze oarbe ale
orbilor. Și dacă orbul călăuzește pe orb, vor cădea
amândoi în groapă. 15 Atunci Petru a răspuns și i-a zis:
Explică-ne parabola aceasta. 16 Și Isus a spus: Sunteți
și voi încă fără de înțelegere? 17 Încă nu înțelegeți
că orice intră în gură merge în pântece și [apoi] este
aruncat afară în hazna? 18 Dar cele care ies din gură
vin din inimă; și ele spurcă omul. 19 Fiindcă din inimă

ies gânduri rele, ucideri, adultere, curvii, hoții, mărturii
false, blasfemii; 20 Acestea sunt cele ce spurcă pe
om; dar a mânca cu mâinile nespălate nu spurcă pe
om. 21 Atunci Isus a ieșit de acolo și s-a dus în părțile
Tirului și ale Sidonului. 22 Și iată, o femeie din Canaan
a ieșit din aceleași ținuturi și a strigat către el, spunând:
Ai milă de mine, Doamne, Fiul lui David! Fiica mea
este chinuită rău de un drac. 23 Dar el nu i-a răspuns
niciun cuvânt. Și discipolii lui, venind la el, l-au implorat,
spunând: Trimite-o de aici fiindcă strigă după noi. 24
Iar el a răspuns și a zis: Nu sunt trimis decât la oile
pierdute ale casei lui Israel. 25 Atunci ea a venit și i s-
a închinat, spunând: Doamne, ajută-mă. 26 Iar el a
răspuns și a zis: Nu este bine să iei pâinea copiilor
și să o arunci la căței. 27 Dar ea a spus: Adevărat,
Doamne, totuși cățeii mănâncă firimiturile care cad de
la masa stăpânilor lor. 28 Atunci Isus a răspuns și i-a
zis: O, femeie, mare este credința ta, facă-ți-se precum
voiești. Și fiica ei a fost vindecată din ora aceea. 29 Și
Isus a plecat de acolo și a venit lângă marea Galileii; și
a urcat pe munte și a șezut acolo. 30 Și au venit la el
mulțimi mari, având cu ele șchiopi, orbi, muți, ciungi
și mulți alții; și i-au aruncat la picioarele lui Isus și i-a
vindecat; 31 Încât mulțimea se minuna, văzând că muții
vorbesc, ciungii sunt făcuți sănătoși, șchiopii umblă
și orbii văd; și glorificau pe Dumnezeul lui Israel. 32
Atunci Isus i-a chemat pe discipolii săi și a spus: Mi-e
milă de mulțime, pentru că sunt acum de trei zile cu
mine și nu au ce să mănânce; și refuz să le dau drumul
postind, ca nu cumva să cadă de oboseală pe cale. 33
Și discipolii săi i-au spus: De unde să luăm așa multe
pâini în pustie, încât să săturăm așa mulțime mare?
34 Și Isus le-a spus: Câte pâini aveți? Și au răspuns:
Șapte și câțiva peștișori. 35 Și a poruncit mulțimii să
șadă jos pe pământ. 36 Și a luat cele șapte pâini și
peștii, a adus mulțumiri, a frânt și le-a dat discipolilor
lui; și discipolii, mulțimilor. 37 Și au mâncat toți și au
fost săturați; și au ridicat din frânturile care au rămas
șapte coșuri pline. 38 Și cei ce mâncaseră erau patru
mii de bărbați, în afară de femei și copii. 39 Și a dat
drumul mulțimilor și s-a îmbarcat într-o corabie și a
venit în ținuturile Magdalei.

16 Fariseii și cu saducheii au venit; și ispitindu-
l, îi cereau să le arate un semn din cer. 2 Iar
el a răspuns și le-a zis: Când este seară spuneți:
Vine vreme frumoasă, pentru că cerul este roșu. 3 Și
dimineața: Astăzi vine furtună, fiindcă cerul este roșu
posomorât. Fățarnicilor, fața cerului știți să o deosebiți;
dar semnele timpurilor nu [le] puteți? 4 O generație
stricată și adulteră caută un semn; dar semn nu i se
va da, decât semnul profetului Iona. Și i-a lăsat și a
plecat. 5 Și când discipolii lui au ajuns de cealaltă
parte, uitaseră să ia pâini. 6 Atunci Isus le-a spus: Fiți
atenți și păziți-vă de dospeala fariseilor și a saducheilor.
7 Și discutau între ei, spunând: A spus așa pentru că
nu am luat pâini. 8 Iar Isus înțelegând le-a spus: Puțin
credincioșilor, de ce discutați între voi că nu ați luat
pâini? 9 Încă nu înțelegeți, nici nu vă amintiți cele
cinci pâini ale celor cinci mii și câte coșuri ați luat?
10 Nici de cele șapte pâini ale celor patru mii și câte
coșuri ați luat? 11 Cum nu înțelegeți că nu despre
pâini vă vorbeam, [ci] ca să vă păziți de dospeala
fariseilor și a saducheilor? 12 Atunci au înțeles că nu
le-a poruncit să se păzească de dospeala pâinii, ci de
doctrina fariseilor și a saducheilor. 13 Când Isus a venit
în părțile Cezareii Filippi, a întrebat pe discipolii săi,
spunând: Cine spun oamenii că sunt eu, Fiul omului?
14 Iar ei au spus: Unii, Ioan Baptist; și alții, Ilie; și alții,
Ieremia, sau unul dintre profeți. 15 Iar el le-a spus:
Dar voi, cine spuneți că sunt eu? 16 Și Simon Petru a
răspuns și a zis: Tu ești Cristosul, Fiul Dumnezeului
celui viu. 17 Și Isus a răspuns și i-a zis: Binecuvântat
ești Simon Bar-Iona, pentru că nu carnea și sângele ți-
au revelat aceasta, ci Tatăl meu care este în cer. 18 Și
de asemenea îți spun că tu ești Petru și pe această
stâncă voi zidi biserica mea; și porțile iadului nu o vor
învinge. **(Hadēs g86)** 19 Și îți voi da cheile împărăției
cerului; și orice vei lega pe pământ, va fi legat în cer; și
orice vei dezlega pe pământ, va fi dezlegat în cer. 20
Atunci a poruncit discipolilor săi să nu spună nimănui
că el este Isus, Cristosul. 21 De atunci a început Isus
să arate discipolilor săi, că el trebuie să meargă la
Ierusalim și să sufere multe lucruri din partea bătrânilor
și a marilor preoți și a scribilor și să fie ucis și a treia
zi să fie înviat. 22 Atunci Petru l-a luat și a început
să îl mustre, spunând: Departe de tine, Doamne, să
nu ți se întâmple așa ceva. 23 Dar s-a întors și i-a
spus lui Petru: Du-te înapoia mea, Satan; tu îmi ești
poticnire, pentru că nu gândești lucrurile lui Dumnezeu,
ci lucrurile oamenilor. 24 Atunci Isus a spus discipolilor
săi: Dacă cineva voiește să vină după mine, să se
dezică de el însuși și să își ridice crucea și să mă
urmeze. 25 Fiindcă oricine voiește să își salveze viața,
o va pierde; și oricine își va pierde viața pentru mine, o
va găsi. 26 Căci ce i-ar folosi unui om dacă va câștiga
întreaga lume și își va pierde sufletul? Sau ce va da
un om în schimb pentru sufletul său? 27 Fiindcă Fiul
omului va veni în gloria Tatălui său cu îngerii săi; și
atunci va răsplăti fiecăruia conform faptelor sale. 28
Adevărat vă spun: Sunt unii, care stau aici în picioare,
care nu vor gusta nicidecum din moarte până nu vor
vedea pe Fiul omului venind în împărăția sa.

17 Și după șase zile, Isus ia pe Petru și pe Iacov
și pe Ioan, fratele lui; și îi conduce sus într-un

munte înalt, la o parte. 2 Și a fost transfigurat înaintea
lor; și fața lui a strălucit ca soarele și hainele lui erau
albe ca lumina. 3 Și iată, li s-au arătat Moise și Ilie,
vorbind cu el. 4 Atunci Petru a răspuns și i-a zis lui
Isus: Doamne, este bine pentru noi să fim aici; dacă
voiești, să facem aici trei corturi: unul pentru tine și
unul pentru Moise și unul pentru Ilie. 5 Pe când el încă
vorbea, iată, un nor strălucitor i-a umbrit; și iată, o voce
din nor care spunea: Acesta este Fiul meu preaiubit, în
care îmi găsesc toată plăcerea; ascultați-l! 6 Și când
au auzit discipolii, au căzut cu fețele lor la pământ și s-
au temut foarte mult. 7 Și Isus a venit și i-a atins și a
spus: Ridicați-vă și nu vă temeți. 8 Și când și-au ridicat
ochii, nu au văzut pe nimeni decât numai pe Isus. 9
Și pe când coborau de pe munte, Isus le-a poruncit,
spunând: Nu spuneți nimănui viziunea, până ce Fiul
omului este înviat dintre morți. 10 Și discipolii săi l-
au întrebat, spunând: De ce atunci spun scribii că Ilie
trebuie să vină întâi? 11 Și Isus răspunzând le-a zis:
Ilie, într-adevăr, va veni întâi și va restaura toate. 12
Dar vă spun că: Ilie a venit deja și nu l-au cunoscut,
ci i-au făcut orice au voit. Tot așa și Fiul omului va
suferi din partea lor. 13 Atunci discipolii au înțeles că
le vorbise despre Ioan Baptist. 14 Și când au venit la
mulțime, a venit la el un om, îngenunchind înaintea lui
și spunând: 15 Doamne, ai milă de fiul meu, fiindcă
este lunatic și chinuit îngrozitor; fiindcă deseori cade în
foc și deseori în apă. 16 Și l-am adus la discipolii tăi și
nu au putut să îl vindece. 17 Atunci Isus a răspuns și a
zis: O, generație fără credință și perversă, până când
voi fi cu voi? Până când vă voi răbda? Aduceți-l aici la
mine. 18 Și Isus l-a mustrat și dracul a ieșit din el; și
copilul a fost vindecat chiar din ora aceea. 19 Atunci
discipolii au venit la Isus, la o parte și au zis: Noi de ce
nu l-am putut scoate afară? 20 Și Isus le-a spus: Din
cauza necredinței voastre; fiindcă adevărat vă spun:
Dacă aveți credință cât un grăunte de muștar, îi veți
spune acestui munte: Mută-te de aici acolo; și se va
muta; și nimic nu vă va fi imposibil. 21 Dar acest fel de
draci nu iese decât prin rugăciune și postire. 22 Și pe
când stăteau în Galileea, Isus le-a spus: Fiul omului va
fi trădat [și predat] în mâinile oamenilor; 23 Și îl vor
ucide și a treia zi va fi înviat. Și au fost foarte întristați.
24 Și când au ajuns în Capernaum, cei ce primeau
taxa au venit la Petru și au spus: Învățătorul vostru nu
plătește taxa? 25 Iar el a spus: Ba da. Și când a intrat
în casă, Isus l-a întâmpinat, spunând: Ce gândești tu,
Simone? Împărații pământului de la cine iau vamă sau
taxă? De la copiii lor sau de la străini? 26 Petru i-a
spus: De la străini. Iar Isus i-a zis: Așadar copiii sunt
scutiți. 27 Cu toate acestea, ca nu cumva să îi poticnim,
du-te la mare și aruncă un cârlig și scoate peștele care
va veni primul; și deschizându-i gura, vei găsi un ban;
pe acela ia-l și dă-l lor pentru mine și pentru tine.

18 În același timp, discipolii au venit la Isus, spunând:
Cine este cel mai mare în împărăția cerului? 2 Și
Isus a chemat la el un copilaș și l-a pus în mijlocul lor,
3 Și a zis: Adevărat vă spun: Dacă nu vă întoarceți și
nu deveniți precum copilașii, nicidecum nu veți intra în
împărăția cerului. 4 De aceea oricine se va umili ca
acest copilaș, acela este cel mai mare în împărăția
cerului. 5 Și oricine va primi un astfel de copilaș în
numele meu, pe mine mă primește. 6 Dar oricine va
poticni pe unul dintre acești micuți care cred în mine, ar
fi mai bine pentru el să i se atârne de gât o piatră de
moară și să fie înecat în adâncul mării. 7 Vai lumii din
cauza poticnirilor! Fiindcă poticniri trebuie să vină; dar
vai acelui om prin care vine poticnirea. 8 De aceea
dacă mâna ta sau piciorul tău te poticnește, taie-le și
aruncă-le de la tine; este mai bine pentru tine să intri în
viață șchiop sau ciung, decât având două mâini sau
două picioare și să fii aruncat în focul veșnic. **(aiōnios g166)** 9 Și dacă ochiul tău te poticnește, scoate-l și
aruncă-l de la tine; este mai bine pentru tine să intri în
viață cu un ochi, decât având doi ochi, să fii aruncat în
focul iadului. **(Geenna g1067)** 10 Fiți atenți să nu disprețuiți
pe niciunul dintre acești micuți; fiindcă vă spun că: În
cer, îngerii lor văd totdeauna fața Tatălui meu care este
în cer. 11 Fiindcă Fiul omului a venit să salveze ce era
pierdut. 12 Ce gândiți voi? Dacă un om are o sută de
oi și una dintre ele se rătăcește, nu lasă el pe cele
nouăzeci și nouă și se duce pe munte și o caută pe
cea rătăcită? 13 Și dacă se întâmplă să o găsească,
adevărat vă spun, se bucură mai mult de aceea, decât
de cele nouăzeci și nouă care nu au rătăcit. 14 Tot
așa, nu este voia Tatălui vostru care este în cer ca
unul dintre acești micuți să piară. 15 Mai mult, dacă
fratele tău va încălca legea împotriva ta, du-te și spune-
i greșeala lui între tine și el singur; dacă te ascultă, l-ai
câștigat pe fratele tău. 16 Dar dacă refuză să asculte,
mai ia cu tine unul sau doi, pentru ca fiecare cuvânt să
fie întemeiat pe gura a doi sau trei martori. 17 Iar dacă
neglijează să îi asculte, spune bisericii; iar dacă va
neglija să asculte [și] biserica, să fie pentru tine ca un
păgân și ca un vameș. 18 Adevărat vă spun: Orice veți
lega pe pământ va fi legat în cer; și orice veți dezlega
pe pământ va fi dezlegat în cer. 19 Din nou vă spun că:
Dacă doi dintre voi se învoiesc pe pământ în legătură
cu orice lucru să îl ceară, acesta le va fi făcut de Tatăl
meu care este în cer. 20 Fiindcă unde sunt doi sau trei
adunați în numele meu, sunt [și] eu acolo în mijlocul
lor. 21 Atunci Petru a venit la el și a spus: Doamne, cât
de des să păcătuiască fratele meu împotriva mea și eu
să îl iert? Până la șapte ori? 22 Isus i-a spus: Nu îți

spun până la șapte ori, ci până la șaptezeci de ori câte
șapte. 23 De aceea împărăția cerului se aseamănă
cu un împărat care a voit să facă socoteala cu robii
săi. 24 Și când a început să facă socoteala i-a fost
adus unul care îi datora zece mii de talanți. 25 Dar
fiindcă el nu avea cu ce plăti, domnul lui a poruncit să
fie vândut el și soția lui și copiii și tot ce avea și să
fie făcută plata. 26 Atunci robul s-a prosternat și i s-a
închinat, spunând: Domnule, ai răbdare cu mine și îți
voi plăti totul. 27 Atunci domnul acelui rob, făcându-i-se
milă, i-a dat drumul și i-a iertat datoria. 28 Dar robul
acela a ieșit și a găsit pe unul dintre părtașii lui de
robie, care îi datora o sută de dinari; și apucându-l, îl
strângea de gât, spunând: Plătește-mi ce îmi ești dator.
29 Atunci părtașul lui de robie a căzut la picioarele lui
și l-a implorat, spunând: Ai răbdare cu mine și îți voi
plăti tot. 30 Dar el a refuzat; și s-a dus și l-a aruncat în
închisoare, până va plăti datoria. 31 Dar când părtașii
lui de robie au văzut cele făcute, au fost foarte întristați
și au venit și au spus domnului lor toate cele făcute.
32 Atunci domnul lui, după ce l-a chemat, i-a spus:
Rob stricat, ți-am iertat toată datoria aceea fiindcă m-ai
implorat; 33 Nu trebuia să ai și tu milă de părtașul tău
de robie, întocmai cum am avut eu milă de tine? 34 Și
domnul lui s-a înfuriat și l-a predat chinuitorilor, până
când va plăti tot ce i-a datorat. 35 Tot așa vă va face și
Tatăl meu ceresc, dacă nu iertați din inimile voastre,
fiecare, fratelui său, fărădelegile lor.

19 Și s-a întâmplat după ce Isus a terminat aceste
cuvinte, că a plecat din Galileea și a venit în
ținuturile Iudeii, dincolo de Iordan; 2 Și l-au urmat
mulțimi mari; și acolo i-a vindecat. 3 Fariseii de
asemenea au venit la el, ispitindu-l și spunându-i: Este
legiuit unui bărbat să divorțeze de soția lui pentru orice
motiv? 4 Iar el a răspuns și le-a zis: Nu ați citit că cel
care i-a făcut, de la început i-a făcut parte bărbătească
și parte femeiască? 5 Și a spus: Din această cauză va
lăsa un bărbat pe tată și pe mamă și se va lipi de soția
sa; și cei doi vor fi un singur trup. 6 Așa că nu mai
sunt doi, ci un singur trup. De aceea ce Dumnezeu a
unit, omul să nu despartă. 7 Iar ei i-au spus: De ce
atunci a poruncit Moise să dea o carte de despărțire
și să divorțeze de ea? 8 Dar el le-a spus: Moise v-a
permis să divorțați de soțiile voastre din cauza împietririi
inimilor voastre; dar nu a fost așa de la început. 9 Și vă
spun: Oricine va divorța de soția lui, în afară de motiv
de curvie și se va căsători cu alta, comite adulter; și
cine se căsătorește cu cea divorțată, comite adulter. 10
Discipolii lui îi spun: Dacă astfel stau lucrurile cu omul
și soția, nu este bine a se căsători. 11 Dar el le-a spus:
Nu toți primesc acest cuvânt, ci numai cei cărora le
este dat. 12 Fiindcă sunt fameni care au fost născuți
așa din pântecele mamei; și sunt fameni care au fost
făcuți fameni de către oameni; și sunt fameni care ei
înșiși s-au făcut fameni din cauza împărăției cerului.
Cine este în stare să primească, să primească. 13
Atunci i s-au adus copilași ca să pună mâinile peste ei
și să se roage; și discipolii i-au mustrat. 14 Dar Isus
a spus: Lăsați copilașii să vină la mine și nu îi opriți;
fiindcă a unora ca ei este împărăția cerului. 15 Și a
pus mâinile peste ei și a plecat de acolo. 16 Și iată,
unul a venit și i-a spus: Bunule Învățător, ce lucru bun
să fac ca să am viață eternă? **(aiōnios g166)** 17 Și i-a
spus: De ce mă numești bun? Nimeni nu este bun
decât unul, adică, Dumnezeu; dar dacă voiești să intri
în viață, ține poruncile. 18 El i-a spus: Care? Isus a
spus: Să nu ucizi, Să nu comiți adulter, Să nu furi, Să
nu aduci mărturie falsă; 19 Onorează pe tatăl tău și pe
mama ta; și, Să iubești pe aproapele tău ca pe tine
însuți. 20 Tânărul i-a spus: Toate acestea le-am păzit
din tinerețea mea; ce îmi mai lipsește? 21 Isus i-a spus:
Dacă voiești să fii desăvârșit, du-te, vinde ce ai și dă
la săraci și vei avea tezaur în cer; și vino, urmează-
mă. 22 Dar după ce tânărul a auzit acel cuvânt, a
plecat întristat; fiindcă avea multe averi. 23 Atunci Isus
le-a spus discipolilor săi: Adevărat vă spun că: Greu
va intra un bogat în împărăția cerului. 24 Și vă spun
din nou: Este mai ușor pentru o cămilă să treacă prin
urechea unui ac, decât pentru un om bogat să intre în
împărăția lui Dumnezeu. 25 Când au auzit discipolii
lui, au fost uimiți peste măsură, spunând: Atunci cine
poate fi salvat? 26 Dar Isus i-a privit și le-a spus: La
oameni, aceasta este imposibil; dar la Dumnezeu toate
lucrurile sunt posibile. 27 Atunci a răspuns Petru și i-
a zis: Iată, noi am lăsat toate și te-am urmat; așadar
ce va fi cu noi? 28 Iar Isus le-a spus: Adevărat vă
spun că: Voi care m-ați urmat, în regenerare, când Fiul
omului va ședea pe tronul gloriei sale, voi de asemenea
veți ședea pe douăsprezece tronuri, judecând pe cele
douăsprezece triburi ale lui Israel. 29 Și fiecare om care
a lăsat case, sau frați, sau surori, sau tată, sau mamă,
sau soție, sau copii, sau pământuri pentru numele meu,
va primi însutit și va moșteni viață veșnică. **(aiōnios g166)**
30 Dar mulți care sunt cei dintâi vor fi cei de pe urmă;
iar cei de pe urmă vor fi cei dintâi.

20 Fiindcă împărăția cerului se aseamănă cu un
om gospodar, care a ieșit devreme dimineața să
angajeze lucrători în via lui. 2 Și după ce s-a învoit cu
lucrătorii cu câte un dinar pe zi, i-a trimis în via lui. 3
Și a ieșit pe la ora a treia și a văzut pe alții stând în
picioare fără lucru în piață. 4 Și le-a spus: Duceți-vă și
voi în vie și vă voi da ce este drept. Și s-au dus. 5 A
ieșit din nou pe la ora a șasea și pe la ora a nouă și a
făcut la fel. 6 Și pe la ora a unsprezecea a ieșit și a

găsit pe alții stând în picioare fără lucru și le-a spus: De
ce stați aici în picioare toată ziua fără lucru? 7 Iar ei i-
au răspuns: Pentru că nimeni nu ne-a angajat. Iar el
le-a spus: Duceți-vă și voi în vie; și veți primi ce este
drept. 8 Și când s-a făcut seară, domnul viei i-a spus
administratorului său: Cheamă lucrătorii și dă-le plata,
începând de la cei de pe urmă până la cei dintâi. 9 Și
când au venit angajații de pe la ora a unsprezecea,
au primit fiecare câte un dinar. 10 Dar când au venit
primii, presupuneau că vor primi mai mult; dar au primit
de asemenea fiecare câte un dinar. 11 Și când au
primit, cârteau împotriva stăpânului casei, 12 Spunând:
Aceștia, ultimii, nu au lucrat decât o oră și i-ai făcut
egali cu noi, care am dus greul și arșița zilei. 13 Dar el
a răspuns unuia dintre ei și a zis: Prietene, nu îți fac
nicio nedreptate; nu te-ai învoit cu mine cu un dinar? 14
Ia ce este al tău și pleacă; voiesc să plătesc acestuia
ultim, ca și ție. 15 Nu îmi este legiuit să fac ce voiesc
cu ce este al meu? Este ochiul tău rău pentru că eu
sunt bun? 16 Astfel că aceia din urmă vor fi cei dintâi și
cei dintâi vor fi cei din urmă; fiindcă mulți sunt chemați,
dar puțini sunt aleși. 17 Și Isus, urcând la Ierusalim, a
luat pe cei doisprezece discipoli deoparte, pe cale și
le-a spus: 18 Iată, urcăm la Ierusalim; și Fiul omului
va fi trădat [și predat] marilor preoți și scribilor și îl vor
condamna la moarte, 19 Și îl vor preda neamurilor să îl
batjocorească și să îl biciuiască și să îl crucifice; și a
treia zi va învia. 20 Atunci a venit la el mama copiilor
lui Zebedei, cu fiii ei, închinându-se și dorind ceva
anume de la el. 21 Și el i-a spus: Ce voiești? Iar ea i-a
spus: Permite ca acești doi fii ai mei să șadă unul la
dreapta ta și altul la stânga, în împărăția ta. 22 Dar Isus
răspunzând a zis: Nu știți ce cereți. Puteți bea paharul
pe care îl voi bea eu? Și să fiți botezați cu botezul cu
care sunt botezat eu? Ei i-au spus: Putem. 23 Iar el le-
a spus: Într-adevăr, veți bea paharul meu, și cu botezul
cu care sunt botezat eu, veți fi botezați; dar a ședea la
dreapta și la stânga mea nu este al meu să dau, ci va fi
dat celor pentru care a fost pregătit de Tatăl meu. 24
Și după ce au auzit cei zece, au fost foarte supărați
pe cei doi frați. 25 Dar Isus i-a chemat și a spus: Știți
că domnitorii neamurilor exercită domnie asupra lor și
cei mari exercită autoritate asupra lor. 26 Dar între voi
nu va fi așa; ci oricine voiește să devină mare între
voi, să vă fie servitor; 27 Și oricine voiește să devină
primul între voi, să vă fie rob; 28 Chiar așa cum Fiul
omului nu a venit ca să fie servit ci ca să servească, și
ca să își dea viața răscumpărare pentru mulți. 29 Și pe
când ieșeau din Ierihon, o mare mulțime l-a urmat. 30
Și, iată, doi orbi șezând lângă drumul mare, când au
auzit că trece Isus, au strigat, spunând: Ai milă de noi,
Doamne, Fiul lui David! 31 Și mulțimea îi mustra pentru
că trebuiau să tacă; dar strigau mai tare, spunând: Ai
milă de noi, Doamne, Fiul lui David! 32 Și Isus s-a oprit
și i-a chemat și a spus: Ce voiți să vă fac? 33 Iar ei i-
au spus: Doamne, să ne fie deschiși ochii. 34 Și Isus,
făcându-i-se milă, le-a atins ochii; și îndată ochii lor [și]-
au primit vederea; și ei l-au urmat.

21 Și când s-au apropiat de Ierusalim și au ajuns
la Betfaghe, la muntele Măslinilor, atunci Isus a
trimis înainte doi discipoli, 2 Spunându-le: Mergeți în
satul dinaintea voastră și imediat veți găsi o măgăriță
legată și un măgăruș cu ea; dezlegați-i și aduceți-i
la mine. 3 Și dacă cineva vă spune ceva, veți zice:
Domnul are nevoie de ei; și imediat îi va trimite. 4
Toată aceasta s-a făcut ca să se împlinească ce fusese
spus prin profetul, care a zis: 5 Spuneți fiicei Sionului:
Iată, Împăratul tău vine la tine, blând și șezând pe o
măgăriță și pe un măgăruș, mânzul unei măgărițe. 6
Și discipolii s-au dus și au făcut precum le poruncise
Isus. 7 Și au adus măgărița și măgărușul și și-au pus
peste ei hainele și l-au așezat pe ele. 8 Și o mulțime
foarte mare își așterneau hainele pe cale; iar alții tăiau
ramuri din copaci și le așterneau pe cale. 9 Și mulțimile
care mergeau înainte și care veneau în urmă strigau,
spunând: Osana Fiului lui David; Binecuvântat este cel
ce vine în numele Domnului. Osana în cele preaînalte.
10 Și când a intrat în Ierusalim, toată cetatea s-a pus în
mișcare, spunând: Cine este acesta? 11 Și mulțimile
spuneau: Acesta este Isus, profetul din Nazaretul
Galileii. 12 Și Isus a intrat în templul lui Dumnezeu și a
aruncat afară pe toți cei ce vindeau și cumpărau în
templu și a răsturnat mesele schimbătorilor de bani și
scaunele celor ce vindeau porumbei, 13 Și le-a spus:
Este scris: Casa mea se va chema casa rugăciunii; dar
voi ați făcut din ea o peșteră de tâlhari. 14 Și orbii și
șchiopii au venit la el în templu; și i-a vindecat. 15 Și
când preoții de seamă și scribii au văzut minunile pe
care le făcea și pe copii strigând în templu și spunând:
Osana Fiului lui David, s-au supărat foarte mult, 16
Și i-au spus: Auzi ce spun aceștia? Și Isus le-a zis:
Da, nu ați citit niciodată: Din gura pruncilor și a celor
ce sug ți-ai împlinit laudă? 17 Și i-a lăsat și a ieșit din
cetate în Betania; și a înnoptat acolo. 18 Și dimineața
pe când se întorcea în cetate, a flămânzit. 19 Și când a
văzut un smochin pe cale, a venit la el și nu a găsit
nimic în el decât numai frunze și i-a spus: Să nu mai
fie rod în tine de acum încolo pentru totdeauna. Și
imediat smochinul s-a uscat. **(aiōn g165)** 20 Și când au
văzut discipolii s-au minunat, spunând: Cât de repede
s-a uscat smochinul! 21 Isus a răspuns și le-a zis:
Adevărat vă spun: Dacă aveți credință și nu vă îndoiți,
veți face nu numai ce s-a făcut smochinului, ci chiar
dacă spuneți acestui munte: Ridică-te și aruncă-te în
mare; se va face. 22 Și toate lucrurile, orice veți cere în

rugăciune, crezând, veți primi. 23 Și după ce a intrat în templu, preoții de seamă și bătrânii poporului au venit la el pe când învăța poporul și au spus: Cu ce autoritate faci tu acestea? Și cine ți-a dat această autoritate? 24 Și Isus a răspuns și le-a zis: Vă voi întreba și eu un lucru, pe care dacă mi-l veți spune, vă voi spune și eu cu ce autoritate fac aceste lucruri. 25 Botezul lui Ioan, de unde a fost? Din cer, sau de la oameni? Dar ei discutau între ei, spunând: Dacă vom spune: Din cer, ne va spune: Atunci de ce nu l-ați crezut? 26 Dar dacă vom spune: De la oameni; ne temem de popor; fiindcă toți îl consideră pe Ioan ca profet. 27 Și i-au răspuns lui Isus și au zis: Nu putem spune. Și el le-a spus: Nici eu nu vă spun cu ce autoritate fac acestea. 28 Dar ce gândiți voi? Un om avea doi fii; și a venit la primul și a spus: Fiule, du-te, lucrează astăzi în via mea. 29 Iar el a răspuns și a zis: Refuz să mă duc; dar pe urmă, s-a pocăit și s-a dus. 30 Și a venit la al doilea și a spus tot așa. Și el a răspuns și a zis: Eu mă duc, domnule. Și nu s-a dus. 31 Care dintre cei doi a făcut voia tatălui? Iar ei i-au spus: Primul. Isus le-a zis: Adevărat vă spun că: Vameșii și curvele merg în împărăția lui Dumnezeu înaintea voastră. 32 Fiindcă Ioan a venit la voi pe calea dreptății și nu l-ați crezut; dar vameșii și curvele l-au crezut; și voi, văzând aceasta, nu v-ați pocăit mai apoi ca să îl credeți. 33 Ascultați altă parabolă: Era un anume gospodar care a săcdit o vie. Și a împrejmuit-o cu un gard și a săpat un teasc în ea și a zidit un turn. Și a arendat-o unor viticultori și a plecat într-o țară îndepărtată; 34 Și când anotimpul roadelor s-a apropiat, a trimis pe robii săi la viticultori, ca să primească din roadele acesteia. 35 Dar viticultorii i-au prins pe robii lui și pe unul l-au bătut și pe altul l-au ucis, iar pe altul l-au împroșcat cu pietre. 36 Din nou a trimis alți robi, mai mulți decât primii; iar ei le-au făcut la fel. 37 Dar în cele din urmă a trimis la ei pe fiul său, spunând: Îl vor respecta pe fiul meu. 38 Dar viticultorii, văzând pe fiul, au spus între ei: Acesta este moștenitorul; veniți să îl ucidem și să punem stăpânire pe moștenirea lui. 39 Și l-au prins și l-au scos în afara viei și l-au ucis. 40 Așadar când vine domnul viei, ce va face el acelor viticultori? 41 Ei îi spun: Pe oamenii aceia răi îi va nimici groaznic și își va arenda via altor viticultori, care îi vor da roadele la timpurile lor. 42 Isus le-a spus: Nu ați citit niciodată în scripturi: Piatra pe care au respins-o zidarii, aceasta a devenit capul colțului temeliei; DOMNUL a făcut aceasta și este minunată în ochii noștri? 43 Din această cauză vă spun: Împărăția lui Dumnezeu va fi luată de la voi și va fi dată unei națiuni care va aduce roadele ei. 44 Și oricine va cădea peste această piatră, va fi zdrobit; dar peste oricine va cădea, îl va spulbera. 45 Și când preoții de seamă și fariseii au auzit parabolele lui, au priceput că Isus vorbea despre ei. 46 Și au căutat să pună mâna pe el [dar] s-au temut de mulțimi, pentru că îl considerau ca profet.

22 Și Isus a răspuns și le-a vorbit din nou prin parabole și spunea: 2 Împărăția cerului se aseamănă cu un anumit împărat, care a făcut nuntă fiului său; 3 Și a trimis pe robii săi să cheme pe cei invitați la nuntă; dar aceștia au refuzat să vină. 4 Din nou a trimis alți robi, zicând: Spuneți celor ce au fost invitați: Iată, am pregătit prânzul meu; boii mei și dobitoacele îngrășate sunt tăiate și toate lucrurile sunt gata; veniți la nuntă. 5 Dar, fără să le pese, au plecat, unul la câmpul lui, altul la comerțul lui. 6 Și ceilalți au pus mâna pe robii lui; și i-au ocărât și i-au ucis. 7 Dar când a auzit împăratul, s-a înfuriat; și și-a trimis oștirile și a nimicit pe acei ucigași și le-a ars cetatea. 8 Apoi a spus robilor săi: Nunta este gata; dar cei ce au fost invitați nu au fost demni. 9 De aceea duceți-vă la drumurile mari și chemați la nuntă cât de mulți veți găsi. 10 Și acei robi au ieșit la drumurile mari și au adunat pe toți câți au găsit, deopotrivă răi și buni; și nunta a fost umplută de oaspeți. 11 Și când împăratul a intrat să vadă oaspeții, a văzut acolo un om care nu era îmbrăcat cu haină de nuntă. 12 Și i-a spus: Prietene, cum ai intrat aici neavând haină de nuntă? Dar el era fără cuvinte. 13 Atunci împăratul a spus servitorilor: Legați-i mâinile și picioarele și luați-l și aruncați-l în întunericul de afară; acolo va fi plânsul și scrâșnirea dinților. 14 Fiindcă mulți sunt chemați, dar puțini aleși. 15 Atunci fariseii s-au dus și au ținut sfat cum să îl prindă în cuvinte. 16 Și au trimis la el pe discipolii lor cu irodienii, spunând: Învățătorule, știm că ești adevărat și [îi] înveți pe oameni calea lui Dumnezeu în adevăr și nu îți pasă de nimeni; fiindcă nu te uiți la fața oamenilor. 17 Spune-ne atunci: Ce părere ai? Este legiuit a da taxă Cezarului, sau nu? 18 Dar Isus pricepând stricăciunea lor, a spus: De ce mă ispitiți, fățarnicilor? 19 Arătați-mi moneda pentru taxă. Și i-au adus un dinar. 20 Iar el le-a spus: Al cui este acest chip și inscripție? 21 Iar ei i-au spus: Al Cezarului. Atunci el le-a spus: De aceea dați Cezarului cele ale Cezarului și lui Dumnezeu cele ale lui Dumnezeu. 22 Când au auzit, s-au minunat și l-au lăsat și s-au dus. 23 În aceeași zi au venit la el saducheii, care spun că nu este înviere și l-au întrebat, 24 Spunând: Învățătorule, Moise a spus: Dacă moare un bărbat neavând copii, fratele lui să se căsătorească cu soția lui și să ridice sămânță fratelui său. 25 Și erau cu noi șapte frați: și primul, după ce s-a căsătorit, a murit; și neavând sămânță a lăsat pe soția lui fratelui său. 26 Tot așa și al doilea și al treilea, până la al șaptelea. 27 Și la urma tuturor a murit și femeia. 28 La înviere așadar, căruia din cei șapte îi va fi ea soție? Fiindcă toți au avut-o. 29 Isus a răspuns și le-a zis: Vă rătăciți,

necunoscând nici scripturile, nici puterea lui Dumnezeu.
30 Fiindcă la înviere nici nu se vor însura, nici nu se vor
mărita, ci sunt ca îngerii lui Dumnezeu în cer. 31 Dar
în legătură cu învierea morților, nu ați citit ce v-a fost
rostit de Dumnezeu, zicând: 32 Eu sunt Dumnezeul lui
Avraam și Dumnezeul lui Isaac și Dumnezeul lui Iacob?
Dumnezeu nu este Dumnezeul celor morți, ci al celor
vii. 33 Și când mulțimile au auzit, au fost înmărmurite de
doctrina lui. 34 Dar când au auzit fariseii că a astupat
gura saducheilor, s-au adunat împreună. 35 Atunci unul
dintre ei, un învățător al legii, l-a întrebat, ispitindu-l și
spunând: 36 Învățătorule, care este marea poruncă
în lege? 37 Iar Isus i-a spus: Să iubești pe Domnul
Dumnezeul tău cu toată inima ta și cu tot sufletul tău și
cu toată mintea ta. 38 Aceasta este prima și marea
poruncă. 39 Și a doua, asemenea ei: Să iubești pe
aproapele tău ca pe tine însuți. 40 De aceste două
porunci atârnă toată legea și profeții. 41 Pe când fariseii
erau adunați, Isus i-a întrebat, 42 Spunând: Ce gândiți
voi despre Cristos? Al cui fiu este? Iar ei i-au spus:
Al lui David. 43 Iar el le-a spus: Cum atunci David,
în duh, îl numește, Domn, spunând: 44 DOMNUL a
spus Domnului meu: Șezi la dreapta mea, până fac
pe dușmanii tăi sprijinul piciorului tău? 45 Dacă atunci
David îl numește Domn, cum este fiul lui? 46 Și nimeni
nu a fost în stare să îi răspundă un cuvânt, nici nu a
cutezat nimeni din acea zi să îl mai întrebe ceva.

23 Atunci Isus a vorbit mulțimilor și discipolilor săi,
2 Spunând: Scribii și fariseii șed pe scaunul lui
Moise; 3 De aceea toate, oricâte vă spun ei să țineți,
[acestea] să [le] țineți și să [le] faceți; dar să nu faceți
conform cu faptele lor; fiindcă ei spun și nu fac. 4
Fiindcă leagă sarcini grele și greu de purtat și le pun pe
umerii oamenilor; dar ei, nici cu degetul lor, nu voiesc
să le miște. 5 Ci toate faptele lor le fac pentru a fi văzuți
de oameni; își fac filacterele late și își lățesc marginile
hainelor; 6 Și le plac locurile de onoare la ospețe și
scaunele din față în sinagogi, 7 Și saluturile în piețe și
să fie numiți de oameni Rabi, Rabi. 8 Dar voi, să nu fiți
numiți Rabi; fiindcă unul este Stăpânul vostru, Cristos;
și voi toți sunteți frați. 9 Și să nu numiți pe nimeni tatăl
vostru, pe pământ; fiindcă unul singur este Tatăl vostru,
care este în cer. 10 Nici să nu fiți numiți stăpâni; fiindcă
unul singur este Stăpânul vostru, Cristos. 11 Dar cel ce
este cel mai mare dintre voi va fi servitorul vostru. 12 Și
oricine se va înălța pe sine însuși, va fi umilit; și cel
ce se va umili, va fi înălțat. 13 Dar vai vouă, scribi și
farisei, fățarnicilor! Pentru că închideți împărăția cerului
înaintea oamenilor; fiindcă nici voi nu intrați, nici pe
cei ce vor să intre nu îi lăsați să intre. 14 Vai vouă,
scribi și farisei, fățarnicilor! Pentru că mâncați casele
văduvelor și de ochii lumii faceți rugăciuni lungi; din
această cauză veți primi mai mare damnare. 15 Vai
vouă, scribi și farisei, fățarnicilor! Pentru că înconjurați
marea și pământul să faceți un prozelit; și când l-ați
făcut, îl faceți de două ori mai mult copilul iadului decât
pe voi înșivă. (Geenna g1067) 16 Vai vouă, călăuze oarbe,
care spuneți: Oricine va jura pe templu, aceasta nu
este nimic; dar oricine va jura pe aurul templului este
dator. 17 Nebuni și orbi, fiindcă ce este mai mare, aurul
sau templul care sfințește aurul? 18 Și oricine va jura
pe altar, aceasta nu este nimic; dar oricine jură pe
darul de pe altar, este dator. 19 Nebuni și orbi, căci
care este mai mare, darul, sau altarul care sfințește
darul? 20 De aceea oricine va jura pe altar, jură pe
acesta și pe toate lucrurile de pe el. 21 Și oricine va
jura pe templu, jură pe acesta și pe cel ce locuiește în
el; 22 Și cel ce jură pe cer, jură pe tronul lui Dumnezeu
și pe cel ce șade pe el. 23 Vai vouă, scribi și farisei,
fățarnicilor! Pentru că dați zeciuială din mentă și anis și
chimen și ați lăsat nefăcute cele mai grele lucruri ale
legii: judecata și mila și credința; pe acestea trebuia
să le faceți și să nu le lăsați nefăcute pe celelalte.
24 Călăuze oarbe, care strecurați țânțarul și înghițiți
cămila. 25 Vai vouă, scribi și farisei, fățarnicilor! Pentru
că faceți curat exteriorul paharului și al strachinei, dar
în interior sunt pline de jecmănire și de necumpătare.
26 Fariseu orb, curăță întâi ceea ce este în interiorul
paharului și al strachinei, pentru ca și exteriorul lor
să fie curat. 27 Vai vouă, scribi și farisei, fățarnicilor!
Pentru că sunteți asemănători unor morminte văruite,
care, într-adevăr, se arată frumoase la exterior, dar
în interior sunt pline de oasele morților și de toată
necurăția. 28 Tot așa și voi, la exterior vă arătați drepți
oamenilor, dar în interior sunteți plini de fățărnicie și
de nelegiuire. 29 Vai vouă, scribi și farisei, fățarnicilor!
Pentru că voi zidiți mormintele profeților și înfrumusețați
mormintele celor drepți, 30 Și spuneți: Dacă am fi fost
în zilele părinților noștri, nu ne-am fi făcut părtași cu ei
la sângele profeților. 31 De aceea vă sunteți martori
vouă înșivă că sunteți copiii celor ce au ucis profeții. 32
Umpleți și voi măsura părinților voștri! 33 Șerpi, pui de
vipere, cum să scăpați de damnarea iadului? (Geenna
g1067) 34 Din această cauză, iată, eu vă trimit profeți
și înțelepți și scribi; și pe unii dintre ei îi veți ucide și
crucifica; și pe alții dintre ei îi veți biciui în sinagogile
voastre și îi veți persecuta din cetate în cetate; 35 Ca
să vină asupra voastră tot sângele drept vărsat pe
pământ, de la sângele dreptului Abel, până la sângele
lui Zaharia, fiul lui Barachia, pe care l-ați ucis între
templu și altar. 36 Adevărat vă spun: Toate acestea vor
veni asupra acestei generații. 37 Ierusalime, Ierusalime,
care ucizi profeții și împroști cu pietre pe cei trimiși la
tine. Cât de des am voit să strâng pe copiii tăi cum își
strânge găina puii sub aripi și ați refuzat. 38 Iată, casa

vă este lăsată pustie. 39 Fiindcă vă spun: De acum
înainte nicidecum nu mă veți mai vedea până când
veți spune: Binecuvântat este cel ce vine în numele
Domnului.

24 Și ieșind, Isus a plecat din templu; și discipolii
lui au venit la el să îi arate clădirile templului. 2
Dar Isus le-a spus: Nu vedeți toate acestea? Adevărat
vă spun: Nu va fi lăsată aici piatră pe piatră, care să
nu fie dărâmată. 3 Și pe când ședea el pe muntele
Măslinilor, discipolii au venit la el la o parte, zicând:
Spune-ne, când vor fi acestea? Și care va fi semnul
venirii tale și al sfârșitului lumii? (aiōn g165) 4 Și Isus a
răspuns și le-a zis: Luați seama să nu vă înșele cineva.
5 Fiindcă mulți vor veni în numele meu, spunând: Eu
sunt Cristos; și pe mulți îi vor înșela. 6 Și veți auzi
de războaie și zvonuri de războaie; vedeți să nu fiți
tulburați; fiindcă toate trebuie să se întâmple, dar încă
nu este sfârșitul. 7 Fiindcă se va ridica națiune contra
națiune și împărăție contra împărăție; și vor fi foamete
și molime și cutremure de pământ în diferite locuri. 8
Dar toate acestea sunt începutul durerilor. 9 Atunci
vă vor preda ca să fiți chinuiți și vă vor ucide; și veți fi
urâți de toate națiunile din cauza numelui meu. 10 Și
atunci mulți vor fi poticniți și se vor trăda unii pe alții și
se vor urî unii pe alții. 11 Și mulți profeți falși se vor
ridica și vor înșela pe mulți. 12 Și pentru că nelegiuirea
va abunda, dragostea celor mai mulți se va răci. 13 Dar
cel ce va îndura până la sfârșit, acela va fi salvat. 14 Și
această evanghelie a împărăției va fi predicată în toată
lumea, pentru mărturie la toate națiunile; și atunci va
veni sfârșitul. 15 De aceea când veți vedea urâciunea
pustiirii, spusă prin Daniel, profetul, stând în picioare în
locul sfânt, (cine citește să înțeleagă); 16 Atunci, cei
din Iudeea, să fugă în munți; 17 Cel de pe acoperiș să
nu coboare în casă, să ia vreun lucru din casa lui; 18 Și
nici cel de pe câmp să nu se întoarcă să își ia hainele.
19 Și vai celor însărcinate și celor ce alăptează în acele
zile. 20 Dar rugați-vă ca nu cumva fuga voastră să fie
iarna sau într-un sabat. 21 Fiindcă atunci va fi necaz
mare, cum nu a fost de la începutul lumii până acum și
nu va mai fi niciodată. 22 Și dacă acele zile nu ar fi
scurtate, nici[o] făptură nu ar fi salvată; dar acele zile
vor fi scurtate din cauza celor aleși. 23 Atunci dacă
cineva vă va spune: Iată, aici este Cristos, sau acolo;
să nu credeți. 24 Fiindcă se vor ridica Cristoși falși și
profeți falși și vor arăta semne mari și minuni, încât să
înșele, dacă ar fi posibil, chiar pe cei aleși. 25 Iată, v-am
spus dinainte. 26 De aceea dacă ei vă spun: Iată, este
în pustie, nu vă duceți. Iată, este în cămăruțe tainice,
nu credeți. 27 Pentru că așa cum fulgerul vine de la
răsărit și strălucește până la apus, așa va fi și venirea
Fiului omului. 28 Fiindcă oriunde este trupul mort, acolo
se vor aduna vulturii. 29 Imediat după necazul acelor
zile, soarele va fi întunecat și luna nu își va da lumina
și stelele vor cădea din cer și puterile cerurilor vor fi
clătinate; 30 Și atunci se va arăta în cer semnul Fiului
omului; și atunci, toate semințiile pământului vor jeli
și vor vedea pe Fiul omului venind pe norii cerului cu
putere și mare glorie; 31 Și va trimite pe îngerii săi cu
mare sunet de trâmbiță și vor strânge pe aleșii săi din
cele patru vânturi, de la o margine a cerului până la
cealaltă. 32 Acum învățați o parabolă a smochinului;
când lăstarul lui este încă fraged și dă frunze, știți că
vara este aproape. 33 Tot așa și voi, când veți vedea
toate acestea, să știți că este aproape, chiar la uși. 34
Adevărat vă spun: Această generație nicidecum nu va
trece până se vor întâmpla toate acestea. 35 Cerul și
pământul vor trece, dar cuvintele mele nicidecum nu
vor trece. 36 Dar, despre acea zi și oră, nu știe nimeni,
nici îngerii din cer, ci numai Tatăl meu. 37 Și așa cum
au fost zilele lui Noe, tot așa va fi și venirea Fiului
omului. 38 Fiindcă, așa cum a fost în zilele dinainte
de potop, mâncau și beau, se însurau și se măritau,
până în ziua când a intrat Noe în arcă, 39 Și nu au
știut, până când a venit potopul și i-a luat pe toți; așa
va fi și venirea Fiului omului. 40 Atunci, doi vor fi la
câmp; unul va fi luat și celălalt lăsat. 41 Două femei
vor măcina la moară; una va fi luată și cealaltă lăsată.
42 Vegheați așadar, pentru că nu știți în ce oră vine
Domnul vostru. 43 Dar să știți aceasta, că dacă ar fi
știut stăpânul casei la ce oră ar veni hoțul, ar fi vegheat
și nu ar fi permis să îi fie spartă casa. 44 Din această
cauză fiți și voi pregătiți, pentru că la o astfel de oră
la care nu vă gândiți, vine Fiul omului. 45 Atunci cine
este robul credincios și înțelept, pe care l-a pus domnul
său peste casa lui, ca să le dea mâncarea la timp? 46
Binecuvântat este acel rob, pe care domnul său, când
vine, îl va găsi făcând astfel. 47 Adevărat vă spun că îl
va face stăpân peste toate averile sale. 48 Dar dacă
acel rob rău va spune în inima lui: Domnul meu întârzie
să vină; 49 Și va începe să îi bată pe părtașii de robie
și să mănânce și să bea cu bețivii; 50 Domnul acelui
rob va veni într-o zi când el nu se așteaptă la aceasta
și la o oră pe care nu o știe, 51 Și îl va tăia în două și
îi va rândui partea cu fățarnicii; acolo va fi plânsul și
scrâșnirea dinților.

25 Atunci împărăția cerului se va asemăna cu zece
fecioare, care și-au luat candelele și au ieșit în
întâmpinarea mirelui. 2 Și cinci dintre ele erau înțelepte
și cinci fără minte. 3 Cele fără minte și-au luat candelele
și nu au luat untdelemn cu ele; 4 Dar cele înțelepte au
luat untdelemn în vasele lor, cu candelele lor. 5 În timp
ce mirele întârzia, au ațipit toate și au adormit. 6 Și
la miezul nopții s-a făcut o strigare: Iată, vine mirele;

ieșiți-i în întâmpinare. 7 Atunci toate acele fecioare s-au ridicat și și-au pregătit candelele. 8 Și cele fără minte au spus celor înțelepte: Dați-ne din untdelemnul vostru, pentru că ni s-au stins candelele. 9 Dar cele înțelepte au răspuns, zicând: Nu; ca nu cumva să nu ne ajungă nici nouă nici vouă; ci mai degrabă duceți-vă la cei ce vând și cumpărați-vă. 10 Și pe când se duceau să cumpere, a venit mirele; și cele ce erau pregătite, au intrat cu el la nuntă; și ușa a fost închisă. 11 Și după aceea au venit și celelalte fecioare, spunând: Doamne, Doamne, deschide-ne. 12 Dar el a răspuns și a zis: Adevărat vă spun: Nu vă cunosc. 13 Vegheați așadar, pentru că nu știți nici ziua nici ora în care vine Fiul omului. 14 Fiindcă împărăția cerului este ca un om, care, plecând într-o țară îndepărtată, a chemat pe robii săi și le-a încredințat averile sale. 15 Și unuia i-a dat cinci talanți și altuia doi și altuia unul; fiecăruia conform capacităților lui; și imediat a plecat. 16 Atunci, cel ce primise cinci talanți s-a dus și a făcut comerț cu ei și a făcut alți cinci talanți. 17 Și tot așa, cel ce primise doi talanți, a câștigat și el alți doi. 18 Dar cel ce primise unul s-a dus și a săpat în pământ și a ascuns banii domnului său. 19 Și după mult timp domnul acelor robi vine și face socoteala cu ei. 20 Și cel ce primise cinci talanți a venit și a adus alți cinci talanți, spunând: Domnule, mi-ai încredințat cinci talanți; iată, am câștigat pe lângă ei alți cinci talanți. 21 Și domnul său i-a spus: Bine ai lucrat, rob bun și credincios; ai fost credincios peste puține, te voi face stăpân peste multe; intră în bucuria domnului tău. 22 Și cel ce primise doi talanți a venit și a spus: Domnule, mi-ai încredințat doi talanți; iată, am câștigat pe lângă ei alți doi talanți. 23 Domnul său i-a spus: Bine ai lucrat rob bun și credincios; ai fost credincios peste puține, te voi face stăpân peste multe; intră în bucuria domnului tău. 24 Atunci și cel ce primise un talant a venit și a spus: Domnule, te știam că ești om aspru, secerând de unde nu ai semănat și adunând de unde nu ai vânturat; 25 Și mi-a fost teamă [și] m-am dus și am ascuns talantul tău în pământ; iată, ai ce este al tău. 26 Și domnul său, răspunzând, i-a zis: Rob stricat și leneș, ai știut că secer de unde nu am semănat și adun de unde nu am vânturat; 27 De aceea trebuia să dai banii mei schimbătorilor de bani și eu venind, aș fi primit ce este al meu cu dobândă. 28 Luați de aceea talantul de la el și dați-l celui ce are zece talanți; 29 Căci fiecăruia care are, i se va da și va avea din abundență; dar de la cel ce nu are, se va lua și ce are. 30 Și aruncați pe robul nefolositor în întunericul de afară; acolo va fi plânsul și scrâșnirea dinților. 31 Când Fiul omului va veni în gloria sa și toți îngerii sfinți cu el, atunci va ședea pe tronul gloriei sale; 32 Și înaintea lui vor fi adunate toate națiunile; și îi va separa pe unii de alții, precum păstorul separă oile de capre; 33 Și va pune oile la dreapta sa, dar caprele la stânga. 34 Atunci Împăratul va spune celor de la dreapta lui: Veniți binecuvântații Tatălui meu, moșteniți împărăția pregătită pentru voi de la întemeierea lumii; 35 Fiindcă am fost flămând și mi-ați dat să mănânc; am fost însetat și mi-ați dat să beau; am fost străin și m-ați primit; 36 Gol și m-ați îmbrăcat; am fost bolnav și m-ați vizitat; am fost în închisoare și ați venit la mine. 37 Atunci cei drepți îi vor răspunde, zicând: Doamne, când te-am văzut noi flămând și ți-am dat să mănânci? Sau însetat și ți-am dat să bei? 38 Când te-am văzut noi străin și te-am primit? Sau gol și te-am îmbrăcat? 39 Sau când te-am văzut noi bolnav sau în închisoare și am venit pe la tine? 40 Și Împăratul va răspunde și le va zice: Adevărat vă spun: Întrucât ați făcut acestea unuia dintre cei mai neînsemnați frați ai mei, mie mi le-ați făcut. 41 Apoi va spune și celor de la stânga: Plecați de la mine, blestemaților, în focul veșnic, pregătit pentru diavol și îngerii lui; **(aiōnios g166)** 42 Fiindcă am fost flămând și nu mi-ați dat să mănânc; am fost însetat și nu mi-ați dat să beau; 43 Am fost străin și nu m-ați primit; gol și nu m-ați îmbrăcat; bolnav și în închisoare și nu m-ați vizitat. 44 Atunci îi vor răspunde și ei, zicând: Doamne, când te-am văzut noi flămând sau însetat, sau străin, sau gol, sau bolnav, sau în închisoare și nu te-am servit? 45 Atunci le va răspunde, zicând: Adevărat vă spun: Întrucât nu ați făcut acestea unuia dintre cei mai neînsemnați din aceștia, mie nu mi le-ați făcut. 46 Și aceștia vor merge în pedeapsă veșnică; dar cei drepți în viață eternă. **(aiōnios g166)**

26 Și s-a întâmplat că, după ce Isus a terminat toate aceste cuvinte, a spus discipolilor săi: 2 Știți că peste două zile este paștele și Fiul omului este trădat pentru a fi crucificat. 3 Atunci s-au adunat preoții de seamă și scribii și bătrânii poporului în curtea palatului marelui preot, care se numea Caiafa, 4 Și au convenit ca să prindă pe Isus prin viclenie și să îl ucidă. 5 Dar spuneau: Nu în ziua sărbătorii, ca nu cumva să fie tulburare în popor. 6 Iar când Isus era în Betania, în casa lui Simon leprosul, 7 A venit la el o femeie având un vas de alabastru cu mir foarte prețios și l-a turnat pe capul lui în timp ce stătea la masă. 8 Dar când au văzut, discipolii lui s-au supărat foarte mult, spunând: Pentru ce risipa aceasta? 9 Fiindcă acest mir s-ar fi putut vinde pentru mult și dat săracilor. 10 Când Isus a înțeles, le-a spus: De ce tulburați femeia? Fiindcă a lucrat o lucrare bună față de mine. 11 Deoarece pe săraci îi aveți totdeauna cu voi, dar pe mine nu mă aveți totdeauna. 12 Fiindcă ea, turnând acest mir pe trupul meu, a făcut o pentru înmormântarea mea. 13 Adevărat vă spun: Oriunde va fi predicată această evanghelie, în întreaga lume, va fi spus și ce a făcut ea,

spre amintirea ei. **14** Atunci unul dintre cei doisprezece,
numit Iuda Iscariot, s-a dus la preoții de seamă, **15** Și
le-a spus: Ce voiți să îmi dați și vi-l voi preda? Și s-au
înțeles cu el pentru treizeci de arginți. **16** Și de atunci
căuta ocazia potrivită să îl trădeze. **17** Și în prima zi a
azimelor, discipolii au venit la Isus, spunându-i: Unde
voiești să îți pregătim să mănânci paștele? **18** Iar el
a spus: Mergeți în cetate la cutare om și spuneți-i:
Învățătorul spune: Timpul meu este aproape; voi ține
paștele în casa ta, cu discipolii mei. **19** Și discipolii au
făcut cum îi îndrumase Isus; și au pregătit paștele. **20**
Iar, după ce s-a înserat, a șezut cu cei doisprezece.
21 Și pe când mâncau, a spus: Adevărat vă spun că
unul dintre voi mă va trăda. **22** Și s-au întristat foarte
mult și a început fiecare dintre ei să îi spună: Sunt
eu, Doamne? **23** Iar el a răspuns și a zis: Cel ce își
înmoaie mâna cu mine în farfurie, acela mă va trăda.
24 Într-adevăr, Fiul omului se duce, așa cum este scris
despre el; dar vai acelui om prin care Fiul omului este
trădat! Bine ar fi fost pentru acel om dacă nu s-ar fi
născut. **25** Atunci Iuda, care l-a trădat, a răspuns și a
zis: Rabi, sunt eu? Iar el i-a zis: Tu ai spus-o. **26** Și pe
când mâncau, Isus a luat o pâine și a binecuvântat-o și
a frânt-o și a dat-o discipolilor și a spus: Luați, mâncați;
acesta este trupul meu. **27** Și a luat paharul și după ce
a adus mulțumiri, le-a dat, spunând: Beți toți din el; **28**
Fiindcă acesta este sângele meu, al noului testament,
care se varsă pentru mulți pentru iertarea păcatelor. **29**
Dar vă spun: De acum încolo, nicidecum nu voi mai
bea din acest rod al viței până în ziua când îl voi bea
nou cu voi în împărăția Tatălui meu. **30** Și după ce au
cântat un imn, au ieșit înspre muntele Măslinilor. **31**
Atunci Isus le-a spus: Voi toți vă veți poticni din cauza
mea în această noapte; fiindcă este scris: Voi bate
păstorul și oile turmei vor fi împrăștiate. **32** Dar după ce
voi fi înviat, voi merge înaintea voastră în Galileea. **33**
Petru a răspuns și i-a zis: Chiar dacă toți se vor poticni
din cauza ta, totuși niciodată eu nu mă voi poticni. **34**
Isus i-a spus: Adevărat îți spun că: În această noapte
înainte de a cânta cocoșul, mă vei nega de trei ori. **35**
Petru i-a spus: Chiar dacă ar trebui să mor cu tine,
nicidecum nu te voi nega. Și toți discipolii au spus la fel.
36 Atunci Isus a venit cu ei într-un loc numit Ghetsimani
și le-a spus discipolilor: Ședeți aici în timp ce mă voi
duce să mă rog acolo. **37** Și a luat cu el pe Petru și
pe cei doi fii ai lui Zebedei și a început să fie întristat
și foarte mâhnit. **38** Atunci le-a spus: Sufletul meu
este foarte întristat, chiar de moarte; rămâneți aici și
vegheați cu mine. **39** Și a mers puțin mai înainte și a
căzut cu fața sa la pământ și s-a rugat, spunând: Tatăl
meu, dacă este posibil, să fie depărtat de la mine acest
pahar; totuși nu cum voiesc eu, ci cum voiești tu. **40**
Apoi a venit la discipoli și i-a găsit adormiți și i-a spus
lui Petru: Ce, o oră nu ați fost în stare să vegheați cu
mine? **41** Vegheați și rugați-vă, ca nu cumva să intrați
în ispită; într-adevăr, duhul este plin de zel, dar carnea,
fără putere. **42** S-a depărtat din nou a doua oară și s-a
rugat, spunând: Tatăl meu, dacă acest pahar nu poate
fi depărtat de la mine fără să îl beau, facă-se voia ta.
43 Și venind, i-a găsit din nou adormiți; fiindcă ochii lor
erau îngreunați. **44** Și i-a lăsat și a plecat din nou și s-a
rugat a treia oară, spunând aceleași cuvinte. **45** Atunci
a venit la discipolii săi și le-a spus: Dormiți de acum și
odihniți-vă; iată, ora este aproape și Fiul omului este
trădat în mâinile păcătoșilor. **46** Ridicați-vă, să mergem;
iată, este aproape cel ce mă trădează. **47** Și pe când
încă vorbea el, iată, Iuda, unul dintre cei doisprezece,
venea și cu el o mulțime mare cu săbii și bâte, de la
preoții de seamă și bătrânii poporului. **48** Și cel ce îl
trădase le dăduse un semn, spunând: Pe acela pe care
îl voi săruta, acela este: prindeți-l. **49** Și apropiindu-se
îndată de Isus, a spus: Bucură-te, Rabi; și l-a sărutat.
50 Iar Isus i-a spus: Prietene, pentru ce ai venit? Atunci
au venit și au pus mâinile pe Isus și l-au prins. **51** Și,
iată, unul dintre cei ce erau cu Isus, a întins mâna și
și-a scos sabia și a lovit pe un rob al marelui preot
și i-a tăiat urechea. **52** Atunci Isus i-a spus: Pune-ți
sabia la locul ei; fiindcă toți cei ce iau sabia, vor pieri
de sabie. **53** Gândești că nu pot să rog acum pe Tatăl
meu și el mi-ar pune imediat la îndemână mai mult de
douăsprezece legiuni de îngeri? **54** Atunci cum se vor
împlini scripturile, că astfel trebuie să fie? **55** În aceeași
oră Isus a spus mulțimii: Ați ieșit ca după un tâlhar,
cu săbii și cu bâte, ca să mă luați? Ședeam zilnic cu
voi, învățându-vă în templu și nu m-ați prins. **56** Dar
toate acestea s-a făcut ca scripturile profeților să se
împlinească. Atunci toți discipolii l-au părăsit și au fugit.
57 Și cei ce l-au prins pe Isus l-au dus la Caiafa, marele
preot, unde erau adunați scribii și bătrânii. **58** Iar Petru
l-a urmat de departe, până la curtea palatului marelui
preot și a intrat și a șezut cu servitorii să vadă sfârșitul.
59 Și preoții de seamă și bătrânii și tot consiliul căutau
mărturie falsă împotriva lui Isus, ca să îl ucidă. **60** Dar
nu au găsit; deși au venit mulți martori falși, totuși nu au
găsit nimic. Și la urmă au venit doi martori falși, **61** Și
au spus: Acesta a zis: Sunt în stare să distrug templul
lui Dumnezeu și să îl construiesc iarăși în trei zile. **62** Și
marele preot s-a sculat și i-a spus: Nu răspunzi nimic?
Ce mărturie aduc aceștia împotriva ta? **63** Dar Isus
tăcea. Și marele preot a răspuns și i-a zis: Te conjur
pe Dumnezeul cel viu, să ne spui dacă ești Cristosul,
Fiul lui Dumnezeu. **64** Isus i-a zis: Tu ai spus-[o]. Cu
toate acestea vă spun: De acum încolo veți vedea pe
Fiul omului șezând la dreapta puterii și venind pe norii
cerului. **65** Atunci marele preot și-a sfâșiat hainele,
spunând: A blasfemiat; ce nevoie mai avem de alți

martori? Iată acum ați auzit blasfemia lui. 66 Ce gândiți
voi? Ei au răspuns și au zis: Este vinovat de moarte.
67 Atunci l-au scuipat în față și l-au bătut cu pumnii și
alții l-au pălmuit, 68 Spunând: Profețește-ne, Cristoase:
Cine este cel ce te-a lovit? 69 Și Petru ședea afară
în curtea palatului și o tânără a venit la el, spunând:
Și tu ai fost cu Isus din Galileea. 70 Dar el a negat
înaintea tuturor, spunând: Nu știu ce spui. 71 Și când a
ieșit în portic, l-a văzut altă tânără și a spus celor de
acolo: Și acesta era cu Isus din Nazaret. 72 Și din nou
a negat cu jurământ: Nu [îl] cunosc [pe] omul [acesta].
73 Și după un timp, cei ce stăteau acolo în picioare au
venit și i-au spus lui Petru: Cu adevărat și tu ești dintre
ei, fiindcă și vorbirea ta te dă pe față. 74 Atunci el a
început să blesteme și să jure, spunând: Nu [îl] cunosc
pe omul acesta. Și îndată cocoșul a cântat. 75 Și Petru
și-a amintit vorba lui Isus, care îi zisese: Înainte de a
cânta cocoșul, mă vei nega de trei ori. Și a ieșit și a
plâns cu amar.

27 Când a venit dimineața, toți preoții de seamă
și bătrânii poporului au ținut sfat împotriva lui
Isus, să îl ucidă. 2 Și legându-l, l-au dus și l-au predat
lui Pontius Pilat, guvernatorul. 3 Atunci Iuda, care l-
a trădat, când a văzut că a fost condamnat, s-a căit
și a adus înapoi cei treizeci de arginți marilor preoți
și bătrânilor, 4 Spunând: Am păcătuit prin aceea că
am trădat sângele nevinovat. Dar ei au spus: Ce ne
pasă nouă? Te privește! 5 Și el aruncând arginții în
templu, a plecat; și s-a dus și s-a spânzurat. 6 Dar
preoții de seamă au luat arginții și au spus: Nu este
legiuit să îi punem în vistierie, pentru că este prețul
sângelui. 7 Și au ținut sfat și au cumpărat cu ei câmpul
olarului, ca să îngroape pe străini în el. 8 De aceea
câmpul acela a fost numit câmpul sângelui, până în
ziua de azi. 9 Atunci a fost împlinit ce fusese spus prin
profetul Ieremia, spunând: Și au luat cei treizeci de
arginți, prețul celui prețuit, pe care cei dintre copiii lui
Israel l-au prețuit; 10 Și i-au dat pentru câmpul olarului,
așa cum mi-a rânduit mie Domnul. 11 Și Isus a stat
în picioare înaintea guvernatorului; și guvernatorul l-a
întrebat, spunând: Ești tu Împăratul iudeilor? Și Isus i-
a spus: Tu spui. 12 Și când a fost acuzat de preoții
de seamă și bătrâni, nu a răspuns nimic. 13 Atunci
Pilat i-a spus: Nu auzi câte lucruri aduc ei mărturie
împotriva ta? 14 Și nu i-a răspuns la nicio vorbă; așa
că guvernatorul se minuna foarte mult. 15 Și la acea
sărbătoare guvernatorul avea obiceiul să elibereze
oamenilor un prizonier, pe care îl voiau. 16 Pe atunci
aveau un prizonier faimos, numit Baraba. 17 De aceea
când erau adunați, Pilat le-a spus: Pe care voiți să vi-
l eliberez? Pe Baraba, sau pe Isus, care este numit
Cristos? 18 Fiindcă știa că din cauza invidiei l-au predat.
19 Pe când el era așezat pe scaunul de judecată, soția
sa a trimis la el, spunând: Să nu ai nimic a face cu acel
om drept; fiindcă azi am suferit multe în vis din cauza
lui. 20 Dar preoții de seamă și bătrânii au convins
mulțimile ca să îl ceară pe Baraba, iar pe Isus să îl
nimicească. 21 Guvernatorul a răspuns și le-a zis: Pe
care dintre cei doi voiți să vi-l eliberez? Iar ei spuneau:
Pe Baraba. 22 Pilat le-a spus: Atunci ce să fac cu Isus,
care este numit Cristos? Iar ei toți i-au spus: Să fie
crucificat. 23 Iar guvernatorul a spus: De ce, ce rău
a făcut? Dar ei strigau și mai tare, spunând: Să fie
crucificat. 24 Când Pilat a văzut că nu poate fi de niciun
folos, ci mai degrabă s-a făcut tumult, a luat apă și
și-a spălat mâinile înaintea mulțimii, spunând: Sunt
nevinovat de sângele acestui om drept. Vă privește! 25
Atunci tot poporul a răspuns și a zis: Sângele lui fie
asupra noastră și asupra copiilor noștri. 26 Atunci le-a
eliberat pe Baraba; și după ce l-a biciuit pe Isus, l-a
predat să fie crucificat. 27 Atunci soldații guvernatorului
l-au luat pe Isus în sala de judecată și au adunat în jurul
lui toată ceata de soldați. 28 Și l-au dezbrăcat și i-au
pus o robă stacojie. 29 Și după ce au împletit o coroană
de spini, au pus-o pe capul lui; și o trestie în mâna
lui dreaptă și îngenuncheau în fața lui și își băteau
joc de el, spunând: Bucură-te, Împăratul iudeilor. 30
Și scuipând asupra lui, au luat trestia și îl loveau în
cap. 31 Și după ce l-au batjocorit, l-au dezbrăcat de
robă și l-au îmbrăcat cu hainele lui și l-au dus să îl
crucifice. 32 Și pe când ieșeau, au găsit un om din
Cirene, numit Simon; pe el l-au constrâns să îi ducă
crucea. 33 Și când au ajuns la un loc numit Golgota,
căruia i se spune Locul Căpățânii, 34 I-au dat să bea
oțet amestecat cu fiere. Și gustând, a refuzat să bea.
35 Și l-au crucificat și și-au împărțit hainele lui, aruncând
sorți; ca să se împlinească ce fusese spus de profetul:
Și-au împărțit hainele mele între ei și pe cămașa mea
au aruncat sorți. 36 Și șezând, soldații îl vegheau acolo.
37 Și i-au pus deasupra capului său acuzația lui în
scris: ACESTA ESTE ISUS ÎMPĂRATUL IUDEILOR.
38 Tot atunci au fost crucificați cu el doi tâlhari, unul
la dreapta și altul la stânga. 39 Și cei ce treceau îl
înjurau, clătinând din cap, 40 Și spunând: Tu care
distrugi templul și îl zidești în trei zile, salvează-te pe
tine însuți. Dacă ești tu Fiul lui Dumnezeu, coboară de
pe cruce. 41 Și la fel, batjocorindu-l, preoții de seamă,
cu scribii și bătrânii, spuneau: 42 Pe alții i-a salvat; pe
sine însuși nu se poate salva. Dacă este el Împăratul
lui Israel, să coboare acum de pe cruce și îl vom crede.
43 S-a încrezut în Dumnezeu; să îl scape acum, dacă îl
dorește. Fiindcă a spus: Sunt Fiul lui Dumnezeu. 44 De
asemenea tâlharii care erau crucificați împreună cu el,
îl ocărau cu aceleași cuvinte. 45 Iar de la ora șase s-a
făcut întuneric peste toată țara, până la ora nouă. 46 Și

pe la ora nouă, Isus a strigat cu voce tare, spunând: Eli,
Eli, lama sabactani? Care este tradus: Dumnezeul meu,
Dumnezeul meu, de ce m-ai părăsit? 47 Și unii din cei
ce stăteau acolo în picioare, când au auzit, au spus:
Acesta cheamă pe Ilie. 48 Și imediat, unul dintre ei a
alergat și a luat un burete și l-a umplut cu oțet și l-a pus
într-o trestie și i-a dat să bea. 49 Dar ceilalți spuneau:
Lăsați-l, să vedem dacă va veni Ilie să îl salveze. 50 Iar
Isus, după ce a strigat din nou cu voce tare și-a dat
duhul. 51 Și iată, perdeaua templului s-a rupt în două,
de sus până jos; și pământul s-a cutremurat și stâncile
s-au despicat; 52 Și mormintele au fost deschise; și
multe trupuri ale sfinților care adormiseră, s-au ridicat;
53 Și au ieșit din morminte, după învierea lui, au intrat
în sfânta cetate și s-au arătat multora. 54 Și centurionul
și cei ce erau cu el veghind pe Isus, văzând cutremurul
și lucrurile care fuseseră făcute, s-au temut foarte tare,
spunând: Cu adevărat, acesta a fost Fiul lui Dumnezeu.
55 Acolo erau și multe femei, privind de departe, care
îl urmaseră din Galileea pe Isus, servindu-i, 56 Între
care era Maria Magdalena și Maria, mama lui Iacov
și Iose, și mama copiilor lui Zebedei. 57 Și când s-a
înserat, a venit un om bogat din Arimateea, numit Iosif,
care era și el discipol al lui Isus; 58 Acesta a mers la
Pilat și a cerut trupul lui Isus. Atunci Pilat a poruncit să
îi fie dat trupul. 59 Și Iosif, după ce a luat trupul, l-a
înfășurat într-o pânză curată de in, 60 Și l-a pus într-un
mormânt nou, al lui însuși, pe care îl tăiase în stâncă;
și a rostogolit o piatră mare la ușa mormântului și a
plecat. 61 Și acolo erau Maria Magdalena și cealaltă
Marie, șezând cu fața la mormânt. 62 Și a doua zi, care
urmează zilei pregătirii, preoții de seamă și fariseii s-
au adunat la Pilat, 63 Spunând: Domnule, ne amintim
că înșelătorul acela a spus pe când era încă în viață:
După trei zile, voi învia. 64 De aceea poruncește ca
mormântul să fie asigurat până a treia zi, ca nu cumva
să vină discipolii lui noaptea să îl fure și să spună
poporului: A înviat dintre morți; atunci rătăcirea de pe
urmă va fi mai rea decât cea dintâi. 65 Pilat le-a spus:
Aveți o gardă; duceți-vă și asigurați-l cum puteți. 66
Așa că ei au plecat și au asigurat mormântul, sigilând
piatra și punând o gardă.

28 La sfârșitul sabatului, pe când începea să se
lumineze înspre prima zi a săptămânii, au venit
Maria Magdalena și cealaltă Marie să vadă mormântul.
2 Și iată, a fost un mare cutremur; fiindcă îngerul
Domnului a coborât din cer și a venit și a rostogolit
deoparte piatra de la ușa mormântului și a șezut pe ea.
3 Și înfățișarea lui era ca fulgerul și îmbrăcămintea lui
albă ca zăpada. 4 Și de teama lui, paznicii au tremurat
și au fost ca morți. 5 Iar îngerul a răspuns și le-a zis
femeilor: Nu vă temeți; fiindcă știu că voi îl căutați pe
Isus cel crucificat. 6 Nu este aici; fiindcă a înviat, așa
cum a spus. Veniți, vedeți locul unde zăcea Domnul.
7 Și duceți-vă repede să spuneți discipolilor lui că a
înviat dintre morți; și iată, el merge înaintea voastră în
Galileea; acolo îl veți vedea; iată, v-am spus. 8 Și ele
au plecat repede de la mormânt cu teamă și cu mare
bucurie; și au alergat să îi anunțe pe discipolii lui. 9 Și
pe când mergeau să îi anunțe pe discipolii lui, iată, Isus
le-a întâlnit, spunând: Bucurați-vă. Și au venit și i-au
cuprins picioarele și i s-au închinat. 10 Atunci Isus le-a
spus: Nu vă temeți; duceți-vă, spuneți fraților mei să
meargă în Galileea și acolo mă vor vedea. 11 Și pe
când se duceau ele, iată, unii din gardă au venit în
cetate și au arătat marilor preoți toate cele făcute. 12 Și
după ce s-au adunat cu bătrânii și au ținut sfat, au dat
mulți bani soldaților, 13 Spunând: Ziceți așa: Discipolii
lui au venit noaptea și l-au furat pe când noi dormeam.
14 Și dacă aceasta va ajunge la urechile guvernatorului,
noi îl vom convinge și vă vom păstra în siguranță. 15
Așa că au luat banii și au făcut cum fuseseră învățați.
Și acest cuvânt este răspândit printre iudei până în ziua
de astăzi. 16 Atunci cei unsprezece discipoli s-au dus
în Galileea, la un munte unde Isus le rânduise. 17 Și
când l-au văzut, i s-au închinat; dar unii s-au îndoit. 18
Și Isus a venit și le-a vorbit, spunând: Toată puterea îmi
este dată în cer și pe pământ. 19 De aceea duceți-vă și
învățați toate națiunile, botezându-i în numele Tatălui
și al Fiului și al Sfântului Duh, 20 Învățându-i să țină
toate câte v-am poruncit; și iată, eu sunt cu voi în toate
zilele, până la sfârșitul lumii. Amin. **(aiōn g165)**

Marcu

1 Începutul evangheliei lui Isus Cristos, Fiul lui
Dumnezeu; **2** Așa cum este scris în profeți: Iată,
eu trimit pe mesagerul meu înaintea feței tale, care
îți va pregăti calea înaintea ta. **3** Vocea unuia care
strigă în pustie: Pregătiți calea Domnului, faceți cărările
sale drepte. **4** Ioan boteza în pustie și predica botezul
pocăinței pentru iertarea păcatelor. **5** Și ieșea la el toată
țara Iudeii și cei din Ierusalim și toți au fost botezați de
el în râul Iordan, mărturisindu-și păcatele. **6** Și Ioan
era îmbrăcat cu o haină din păr de cămilă și cu un
brâu de piele în jurul mijlocului său și mânca lăcuste și
miere sălbatică; **7** Și predica, spunând: După mine vine
unul mai puternic decât mine, căruia nu sunt demn să
mă aplec să îi dezleg cureaua sandalelor. **8** Eu într-
adevăr v-am botezat cu apă, dar el vă va boteza cu
Duhul Sfânt. **9** Și s-a întâmplat în acele zile că Isus a
venit din Nazaretul Galileii și a fost botezat de Ioan în
Iordan. **10** Și îndată, ieșind din apă, a văzut cerurile
deschizându-se și Duhul ca un porumbel coborând
pe el; **11** Și a venit o voce din cer: Tu ești Fiul meu
preaiubit în care îmi găsesc toată plăcerea. **12** Și îndată
Duhul l-a condus în pustie. **13** Și a fost acolo, în pustie,
patruzeci de zile ispitit de Satan; și a fost cu fiarele
sălbatice; și îngerii i-au servit. **14** Și după ce Ioan a fost
pus în închisoare, Isus a venit în Galileea predicând
evanghelia împărăției lui Dumnezeu, **15** Și, spunând:
Timpul este împlinit și împărăția lui Dumnezeu este
aproape: pocăiți-vă și credeți evanghelia. **16** Și pe când
umbla pe lângă marea Galileii, a văzut pe Simon și pe
Andrei, fratele lui, aruncând un năvod în mare, fiindcă
erau pescari. **17** Și Isus le-a spus: Veniți după mine și
vă voi face să deveniți pescari de oameni. **18** Și îndată
și-au lăsat plasele și l-au urmat. **19** Și mergând puțin
mai departe de acolo, a văzut pe Iacov al lui Zebedei și
pe Ioan, fratele său; și ei erau în corabie, reparându-
și plasele. **20** Și îndată i-a chemat; iar ei au lăsat pe
tatăl lor, Zebedei, în corabie, cu servitorii angajați și au
mers după el. **21** Și s-au dus în Capernaum; și îndată
în sabat, a intrat în sinagogă și îi învăța. **22** Și erau
înmărmuriți de doctrina lui; fiindcă îi învăța ca unul care
avea autoritate și nu precum scribii. **23** Și în sinagoga
lor era un om cu un duh necurat; și el a strigat, **24**
Spunând: Lasă-ne; ce avem noi a face cu tine, Isuse
din Nazaret? Ai venit să ne nimicești? Te știu cine ești:
Sfântul lui Dumnezeu. **25** Și Isus l-a mustrat, spunând:
Taci și ieși din el. **26** Și după ce duhul necurat l-a
scuturat puternic, și a strigat cu voce tare, a ieșit din
el. **27** Și toți au fost atât de uimiți, încât se întrebau
între ei, spunând: Ce este aceasta? Ce doctrină nouă
este aceasta? Căci poruncește cu autoritate chiar
duhurilor necurate și ele ascultă de el. **28** Și faima lui s-
a răspândit îndată prin toată regiunea, de jur împrejurul
Galileii. **29** Și îndată, ieșind din sinagogă, au intrat în
casa lui Simon și Andrei, împreună cu Iacov și Ioan. **30**
Iar soacra lui Simon zăcea cu febră și îndată i-au vorbit
despre ea. **31** Iar el a venit și a luat-o de mână și a
ridicat-o; și îndată a lăsat-o febra și ea le-a servit. **32**
Și făcându-se seară, când soarele apunea, aduceau
la el pe toți cei ce erau bolnavi și pe cei posedați de
draci. **33** Și toată cetatea s-a adunat la ușă. **34** Și a
vindecat pe mulți ce erau bolnavi de diferite boli; și a
scos mulți draci; și nu îi lăsa pe draci să vorbească,
pentru că îl cunoșteau. **35** Și de dimineață, s-a sculat
cu mult înainte de ziuă, a ieșit și a plecat într-un loc
pustiu și s-a rugat acolo. **36** Și Simon și cei ce erau
cu el, l-au urmat. **37** Și când l-au găsit, i-au spus: Toți
te caută. **38** Iar el le-a spus: Să mergem în satele
învecinate ca să predic și acolo; fiindcă pentru aceasta
am venit. **39** Și predica în sinagogile lor, prin toată
Galileea și scotea draci. **40** Și a venit la el un lepros,
implorându-l și îngenunchind înaintea lui și spunându-i:
Dacă voiești, mă poți curăți. **41** Iar lui Isus, făcându-i-se
milă, și-a întins mâna și l-a atins și i-a spus: Voiesc; fii
curățit. **42** Și pe când vorbea, îndată lepra s-a depărtat
de la el și a fost curățit. **43** Și i-a poruncit cu strictețe și
îndată l-a trimis de acolo; **44** Și i-a spus: Vezi să nu
spui nimănui nimic; ci du-te, arată-te preotului și oferă
pentru curățirea ta lucrurile pe care le-a poruncit Moise,
ca mărturie pentru ei. **45** Dar el a ieșit și a început să
vestească mult și să răspândească acest lucru, atât de
mult încât Isus nu mai putea să intre pe față în cetate,
ci era afară în locuri pustii; și veneau la el din toate
părțile.

2 Și din nou a intrat în Capernaum după câteva zile;
și s-a auzit că este în casă. **2** Și îndată mulți s-au
adunat, încât nu mai era loc să îi încapă, nici măcar în
apropierea ușii; și le predica cuvântul. **3** Și au venit la
el, aducând un paralitic, purtat de patru oameni. **4** Și
cum nu puteau să se apropie de el din cauza mulțimii,
au descoperit acoperișul unde era; și după ce l-au
spart, au coborât patul pe care zăcea paraliticul. **5**
Când Isus a văzut credința lor, i-a spus paraliticului:
Fiule, păcatele tale îți sunt iertate. **6** Dar erau unii din
scribi, șezând acolo și cugetând în inimile lor, **7** De
ce vorbește acesta astfel de blasfemii? Cine poate
ierta păcatele, decât numai Dumnezeu? **8** Și Isus,
cunoscând îndată în duhul său că ei cugetau așa în
ei înșiși, le-a spus: De ce cugetați acestea în inimile
voastre? **9** Ce este mai ușor a spune paraliticului:
Păcatele tale îți sunt iertate, sau a spune: Ridică-te și
ia-ți patul și umblă? **10** Dar ca să știți că Fiul omului
are putere pe pământ să ierte păcatele, (i-a spus

paraliticului), 11 Îți spun: Ridică-te și ia-ți patul și du-te
acasă. 12 Iar el îndată s-a ridicat și luând patul, a ieșit
înaintea tuturor; astfel că toți erau uimiți și îl glorificau
pe Dumnezeu, spunând: Nu am văzut niciodată așa
ceva. 13 Și a ieșit din nou lângă mare; și toată mulțimea
venea la el, iar el îi învăța. 14 Și pe când trecea pe
acolo, l-a văzut pe Levi al lui Alfeu șezând la recepția
vămii și i-a spus: Urmează-mă. Iar el s-a sculat și l-a
urmat. 15 Și s-a întâmplat, pe când Isus ședea la masă
în casa lui Levi, că mulți vameși și păcătoși ședeau și ei
împreună cu Isus și discipolii lui; fiindcă erau mulți și îl
urmau. 16 Și când l-au văzut scribii și fariseii mâncând
cu vameșii și păcătoșii, le-au spus discipolilor săi: Cum
se face că mănâncă și bea cu vameșii și păcătoșii? 17
Și Isus auzind le-a spus: Nu cei sănătoși au nevoie de
doctor, ci bolnavii. Nu am venit să chem pe cei drepți,
ci pe păcătoși la pocăință. 18 Și discipolii lui Ioan și ai
fariseilor obișnuiau să postească; și au venit și i-au
spus: De ce discipolii lui Ioan și ai fariseilor postesc,
dar discipolii tăi nu postesc? 19 Și Isus le-a spus: Pot
însoțitorii mirelui să postească atât timp cât mirele este
cu ei? Cât timp îl au pe mire cu ei, nu pot posti. 20 Dar
vor veni zilele când mirele va fi luat de la ei și atunci
vor posti în acele zile. 21 Și nimeni nu coase un petic
de stofă nouă la o haină veche; altfel, bucata cea nouă
care umple, ia din cea veche și ruptura se face mai
rea. 22 Și nimeni nu pune vin nou în burdufuri vechi;
altfel, vinul nou sparge burdufurile și vinul este vărsat și
burdufurile vor fi distruse; ci vinul nou trebuie pus în
burdufuri noi. 23 Și s-a întâmplat că mergea în sabat
prin lanuri; și discipolii lui, făcându-și drum, au început
să smulgă spicele. 24 Și fariseii i-au spus: Iată, de ce
fac ei în sabat ce nu este legiuit? 25 Și el le-a spus: Nu
ați citit niciodată ce a făcut David, când a avut nevoie și
a flămânzit, el și cei care erau cu el? 26 Cum a intrat în
casa lui Dumnezeu, în zilele lui Abiatar, marele preot și
a mâncat pâinile punerii înainte, care nu este legiuit a
le mânca decât preoților și a dat și celor ce erau cu el?
27 Și le-a spus: Sabatul a fost făcut pentru om și nu
omul pentru sabat; 28 De aceea Fiul omului este Domn
și al sabatului.

3 Și a intrat din nou în sinagogă; și acolo era un om
care avea o mână uscată. 2 Și îl pândeau să vadă
dacă îl va vindeca în sabat, ca să îl acuze. 3 Iar el i-a
spus omului care avea mâna uscată: Ridică-te și vino.
4 Și le-a spus: Este legiuit a face bine în sabate, sau a
face rău? A salva viața, sau a ucide? Dar ei tăceau.
5 Și uitându-se împrejur la ei cu mânie, fiind mâhnit
din cauza împietririi inimii lor, i-a spus omului: Întinde-
ți mâna. Și el a întins-o; și mâna lui a fost refăcută
complet, ca cealaltă. 6 Și fariseii au ieșit și îndată au
ținut sfat cu irodienii împotriva lui, cum să îl nimicească.
7 Dar Isus s-a retras cu discipolii lui la mare; și o mare
mulțime din Galileea l-a urmat și din Iudeea, 8 Și din
Ierusalim și din Idumeea și de dincolo de Iordan; și cei
din jurul Tirului și Sidonului, când au auzit ce lucruri
mari făcea, o mare mulțime a venit la el. 9 Și el a
spus discipolilor săi ca o corabie mică să îl aștepte,
din cauza mulțimii, ca nu cumva să îl îmbulzească. 10
Fiindcă vindecase pe mulți; încât toți câți aveau boli
îl înghesuiau ca să îl atingă. 11 Și duhurile necurate,
când îl vedeau, se prosternau înaintea lui și strigau,
spunând: Tu ești Fiul lui Dumnezeu. 12 Și le-a poruncit
cu strictețe ca nu cumva să îl facă cunoscut. 13 Și el a
urcat pe un munte și a chemat la el pe cine a voit; și ei
au venit la el. 14 Și a rânduit doisprezece, ca să fie cu
el și ca să îi trimită să predice, 15 Și să aibă putere să
vindece bolile și să scoată dracii; 16 Și lui Simon, i-a
dat numele Petru; 17 Și lui Iacov, al lui Zebedei, și lui
Ioan, fratele lui Iacov; și le-a dat numele Boanerghes,
adică Fiii Tunetului; 18 Și Andrei și Filip și Bartolomeu
și Matei și Toma și Iacov al lui Alfeu și Tadeu și Simon
Canaanitul, 19 Și Iuda Iscariot, care l-a și trădat; și s-au
dus într-o casă. 20 Și mulțimea s-a adunat din nou,
așa încât ei nu mai puteau să mănânce nici pâine. 21
Și când au auzit prietenii săi, s-au dus să îl prindă;
fiindcă spuneau: Și-a ieșit din minți. 22 Și scribii care au
coborât din Ierusalim, spuneau: El îl are pe Beelzebub
și prin prințul dracilor scoate dracii. 23 Dar el i-a chemat
și le-a spus în parabole: Cum poate Satan să îl scoată
afară pe Satan? 24 Și dacă o împărăție este dezbinată
împotriva ei însăși, acea împărăție nu poate sta în
picioare. 25 Și dacă o casă este dezbinată împotriva ei
însăși, acea casă nu poate sta în picioare. 26 Și dacă
Satan se ridică împotriva lui însuși și ar fi dezbinat, el
nu poate sta în picioare, ci are un sfârșit. 27 Nimeni nu
poate intra în casa celui tare și să îi jefuiască bunurile,
decât dacă întâi îl leagă pe cel tare și apoi îi va jefui
casa. 28 Adevărat vă spun: Toate păcatele vor fi iertate
fiilor oamenilor și blasfemiile cu care vor blasfemia; 29
Dar cel ce va blasfemia împotriva Duhului Sfânt, nu
are niciodată iertare, ci este sub amenințarea damnării
eterne; (aiōn g165, aiōnios g166) 30 Pentru că ei spuneau:
Are un duh necurat. 31 Atunci au venit frații lui și
mama lui, și, stând în picioare afară, au trimis la el să îl
cheme. 32 Și mulțimea ședea în jurul lui și i-au spus:
Iată, mama ta și frații tăi sunt afară, te caută. 33 Iar el
le-a răspuns, zicând: Cine este mama mea, sau frații
mei? 34 Și s-a uitat împrejur la cei ce ședeau în jurul
lui și a spus: Iată, mama mea și frații mei. 35 Fiindcă
oricine va face voia lui Dumnezeu, acesta este fratele
meu și sora mea și mamă.

4 Și a început din nou să îi învețe lângă mare; și s-
a adunat la el o mare mulțime, astfel că el s-a urcat

într-o corabie și ședea pe mare; și toată mulțimea era
lângă mare, pe uscat. 2 Și îi învăța multe lucruri în
parabole și le-a spus în doctrina lui: 3 Dați ascultare;
iată, a ieșit un semănător să semene; 4 Și s-a întâmplat,
că pe când semăna, o parte [din] sămânță a căzut
lângă drum și păsările cerului au venit și au mâncat-
o. 5 Și alta a căzut pe un loc pietros, unde nu a avut
pământ mult; și îndată a răsărit, pentru că nu a avut
adâncime a pământului; 6 Dar când a răsărit soarele, a
fost pârlită; și pentru că nu a avut rădăcină s-a uscat. 7
Și alta a căzut printre spini și spinii au crescut și au
înăbușit-o și nu a dat rod. 8 Și alta a căzut pe pământ
bun și a dat rod, crescând și înmulțindu-se; și a adus,
una treizeci și una șaizeci și una o sută. 9 Și le-a spus:
Cel ce are urechi de auzit, să audă. 10 Și când a fost
singur, cei ce erau în jurul lui cu cei doisprezece l-au
întrebat despre parabolă. 11 Și le-a spus: Vouă vă este
dat să cunoașteți misterul împărăției lui Dumnezeu;
dar pentru cei de afară, toate acestea sunt făcute în
parabole; 12 Ca văzând, ei să vadă și să nu priceapă; și
auzind, să audă și să nu înțeleagă; ca nu cumva să se
întoarcă și păcatele lor să le fie iertate. 13 Și le-a spus:
Nu pricepeți această parabolă? Și cum veți cunoaște
toate parabolele? 14 Semănătorul seamănă cuvântul.
15 Și aceștia sunt cei de lângă drum, unde cuvântul
este semănat; dar după ce au auzit, vine îndată Satan
și ia cuvântul ce fusese semănat în inimile lor. 16 Și la
fel, aceștia sunt cei semănați pe locul pietros; care,
după ce au auzit cuvântul, îl primesc îndată cu veselie;
17 Și nu au rădăcină în ei înșiși și țin doar un timp;
după aceea, când se ridică necaz sau persecuție din
cauza cuvântului, îndată se poticnesc. 18 Și aceștia
sunt cei semănați printre spini, care aud cuvântul,
19 Și îngrijorările acestei lumi și înșelătoria bogăților
și poftele altor lucruri, intrând, înăbușă cuvântul și
cuvântul devine neroditor. (aiōn g165) 20 Și aceștia sunt
cei semănați pe pământ bun, care aud cuvântul și îl
primesc și aduc rod, unul treizeci, unul șaizeci și unul o
sută. 21 Și le-a spus: Este adusă o candelă ca să fie
pusă sub oboroc, sau sub pat? Și nu ca să fie pusă pe
sfeșnic? 22 Fiindcă nu este nimic ascuns care să nu fie
arătat; nici nu a fost nimic ținut în taină, decât ca să fie
arătat pe față. 23 Dacă are cineva urechi de auzit, să
audă. 24 Și le-a spus: Luați seama la ce auziți; cu ce
măsură măsurați, vi se va măsura; și vouă care auziți vi
se va adăuga mult. 25 Fiindcă oricui are, i se va da; și
cel ce nu are, de la el se va lua și ce are. 26 Și a spus:
Așa este împărăția lui Dumnezeu, ca și cum un om ar
arunca sămânță în pământ; 27 Și ar dormi și s-ar trezi
noapte și zi și sămânța ar răsări și ar crește, el nu știe
cum. 28 Fiindcă singur pământul aduce rod; întâi fir,
apoi spic, apoi grâu deplin în spic. 29 Dar când rodul
este gata, îndată pune secera în el, pentru că a venit
secerișul. 30 Și a spus: Cu ce vom asemăna împărăția
lui Dumnezeu? Sau cu ce parabolă să o comparăm? 31
Este ca un grăunte de muștar, care, când este semănat
în pământ, este mai mic decât toate semințele care
sunt în pământ; 32 Dar după ce este semănat, crește
și se face mai mare decât toate ierburile și își întinde
ramuri mari; așa că păsările cerului pot cuibări sub
umbra lui. 33 Și cu multe astfel de parabole le-a vorbit
cuvântul, așa cum erau în stare să îl audă. 34 Dar nu
le-a vorbit fără parabolă; și când erau singuri, le explica
discipolilor săi toate lucrurile. 35 Și în aceeași zi, după
ce s-a făcut seară, el le-a spus: Să trecem de cealaltă
parte. 36 Și după ce au trimis mulțimea, l-au luat așa
cum era în corabie. Și erau cu el și alte corăbii mici. 37
Și s-a făcut o furtună mare de vânt și valurile băteau
în corabie, încât aceasta era aproape să se umple.
38 Și el era la pupa corabiei, adormit pe o pernă; și
ei l-au trezit și i-au spus: Învățătorule, nu îți pasă că
pierim? 39 Și s-a ridicat și a mustrat vântul și a spus
mării: Taci, liniștește-te! Și vântul a încetat și s-a făcut
o mare liniște. 40 Și le-a spus: Pentru ce sunteți așa de
fricoși? Cum de nu aveți credință? 41 Și s-au înfricoșat
foarte tare și au spus unii către alții: Ce fel de om este
acesta, că până și vântul și marea ascultă de el?

5 Și au ajuns de partea cealaltă a mării, în ținutul
Gadarenilor. 2 Și când a ieșit din corabie, îndată l-a
întâlnit un om ieșit din morminte, cu un duh necurat,
3 Care își avea locuința printre morminte; și nimeni
nu îl putea lega, nici măcar cu lanțuri; 4 Pentru că el
fusese deseori legat cu cătușe și lanțuri și lanțurile au
fost rupte de către el și cătușele zdrobite în bucăți;
și nimeni nu a fost în stare să îl îmblânzească. 5 Și
totdeauna, noapte și zi, era în munți și în morminte,
strigând și tăindu-se cu pietre. 6 Dar când l-a văzut
pe Isus de departe, a alergat și i s-a închinat, 7 Și a
strigat cu voce tare și a spus: Ce am eu a face cu tine,
Isuse, Fiul Dumnezeului cel preaînalt? Te conjur pe
Dumnezeu, să nu mă chinuiești; 8 Fiindcă îi spusese:
Ieși din omul acesta, duh necurat. 9 Și l-a întrebat:
Care este numele tău? Iar el a răspuns, zicând: Numele
meu este Legiune, căci suntem mulți. 10 Și l-a implorat
mult să nu îi trimită afară din ținut. 11 Și acolo, aproape
de munți, era o turmă mare de porci păscând. 12 Și toți
dracii l-au implorat, spunând: Trimite-ne în porci, ca să
intrăm în ei. 13 Și îndată Isus le-a dat voie să plece. Și
duhurile necurate au ieșit și au intrat în porci; și turma
s-a aruncat furios în jos pe râpă în mare (erau cam
două mii) și s-au înecat în mare. 14 Și cei ce pășteau
porcii au fugit și au povestit în cetate și în ținut. Iar
oamenii au ieșit să vadă ce s-a întâmplat. 15 Și au
venit la Isus și l-au văzut pe cel ce fusese posedat de
drac și a avut legiunea, șezând și îmbrăcat și întreg

la minte; și s-au temut. 16 Și cei ce au văzut, le-au
spus cum s-a întâmplat cu cel ce fusese posedat de
draci și despre porci. 17 Și au început să îl roage să
plece afară din ținuturile lor. 18 Și când el s-a urcat în
corabie, cel ce fusese posedat de drac l-a implorat să
fie cu el. 19 Totuși Isus nu l-a lăsat, ci i-a spus: Du-te
acasă la prietenii tăi și povestește-le ce lucruri mari a
făcut Domnul pentru tine și cum a avut milă de tine. 20
Iar el a plecat și a început să vestească în Decapole ce
lucruri mari a făcut Isus pentru el; și toți se minunau. 21
Și după ce Isus a trecut din nou de partea cealaltă,
cu corabia, s-au adunat mulți oameni la el; și el era
lângă mare. 22 Și iată, a venit unul dintre conducătorii
sinagogii, pe nume Iair; și când l-a văzut, a căzut la
picioarele lui, 23 Și l-a implorat mult, spunând: Fetița
mea zace pe moarte, vino [te rog] și pune-ți mâinile pe
ea, ca să fie vindecată; și va trăi. 24 Și Isus s-a dus cu
el; și mulți oameni îl urmau și îl îmbulzeau. 25 Și o
anume femeie, cu o scurgere de sânge de doisprezece
ani, 26 Și care suferise multe lucruri de la mulți doctori
și cheltuise tot ce avusese și nu se îmbunătățise nimic,
ci mai degrabă îi mergea mai rău, 27 Când a auzit
despre Isus, a venit în mulțime, în spatele lui și i-a atins
haina. 28 Fiindcă spunea: Dacă i-aș atinge hainele
doar, voi fi sănătoasă. 29 Și îndată, izvorul sângerării ei
a secat; și a simțit în trupul ei că a fost vindecată de
acea boală. 30 Și Isus, cunoscând îndată în el însuși că
o putere a ieșit din el, s-a întors în mulțime și a spus:
Cine mi-a atins hainele? 31 Și discipolii lui i-au spus:
Vezi mulțimea îmbulzindu-te și spui: Cine m-a atins?
32 Iar el s-a uitat de jur împrejur să o vadă pe cea
care a făcut acest lucru. 33 Dar femeia, temându-se și
tremurând, cunoscând ce s-a făcut în ea, a venit și i s-
a prosternat în fața lui și i-a spus tot adevărul. 34 Iar el
i-a spus: Fiică, credința ta te-a făcut sănătoasă; mergi
în pace și fii vindecată de boala ta. 35 Pe când el încă
vorbea, au venit de la casa conducătorului sinagogii
unii care spuneau: Fiica ta este moartă; pentru ce îl
mai tulburi pe Învățătorul? 36 Dar îndată ce Isus a auzit
cuvântul rostit, i-a zis conducătorului sinagogii: Nu te
teme, crede numai. 37 Și nu a lăsat pe niciunul să îl
însoțească, decât pe Petru și Iacov și Ioan, fratele lui
Iacov. 38 Și a venit la casa conducătorului sinagogii și
a văzut tumultul și pe cei ce plângeau și boceau mult.
39 Și după ce a intrat, le-a spus: De ce faceți tumult
și plângeți? Copila nu este moartă, ci doarme. 40 Și
au râs de el în batjocură. Dar după ce i-a scos pe toți
afară, el a luat pe tatăl și pe mama copilei și pe cei ce
erau cu el și a intrat acolo unde zăcea copila. 41 Și
luând copila de mână i-a spus: Talita cumi; care este
tradus: Fetițo, îți spun, ridică-te. 42 Și îndată fetița s-a
sculat și a umblat, fiindcă avea doisprezece ani. Iar ei
erau înmărmuriți cu mare uimire. 43 Și le-a poruncit cu
strictețe ca nimeni să nu știe aceasta; și a poruncit să îi
fie dat ceva de mâncare.

6 Și a plecat de acolo și a venit în patria sa; și
discipolii săi îl urmează. 2 Și când a venit sabatul,
a început să îi învețe în sinagogă; și mulți, auzindu-l,
erau înmărmuriți, spunând: De unde are el acestea? Și
ce înțelepciune îi este dată, încât și fapte puternice ca
acestea sunt făcute prin mâinile lui? 3 Nu este acesta
tâmplarul, fiul Mariei, fratele lui Iacov și al lui Iose și
al lui Iuda și al lui Simon? Și nu sunt surorile lui aici
cu noi? Și se poticneau de el. 4 Dar Isus le-a spus:
Un profet nu este fără onoare decât în patria sa și
printre rudele sale și în casa lui. 5 Și nu a putut face
acolo nicio lucrare puternică, decât că și-a pus mâinile
peste câțiva bolnavi și i-a vindecat. 6 Și s-a minunat de
necredința lor. Și străbătea satele din jur, învățându-i. 7
Și a chemat pe cei doisprezece și a început să îi trimită
înainte, doi câte doi; și le-a dat putere peste duhurile
necurate; 8 Și le-a poruncit să nu ia nimic pentru drum,
decât doar un toiag; nici traistă, nici pâine, nici bani
în brâu; 9 Ci încălțați cu sandale; și să nu îmbrace
două haine. 10 Și le-a spus: În orice loc ar fi să intrați
într-o casă, acolo să rămâneți până plecați din acel
loc. 11 Și oricine nu vă va primi, nici nu vă va asculta,
când plecați de acolo, scuturați praful de sub picioarele
voastre, ca mărturie împotriva lor. Adevărat vă spun:
Va fi mai ușor de suportat pentru Sodoma și Gomora
în ziua judecății decât pentru acea cetate. 12 Și au
plecat și au predicat ca oamenii să se pocăiască. 13 Și
au scos mulți draci și au uns cu untdelemn pe mulți
bolnavi și i-au vindecat. 14 Și împăratul Irod a auzit
despre el, (pentru că numele lui se răspândise) și a
spus: Ioan Baptist a înviat dintre morți și din această
cauză se arată fapte puternice în el. 15 Alții au spus:
Este Ilie. Și alții au spus: Este un profet, sau ca unul
dintre profeți. 16 Dar când Irod a auzit, a spus: El este
Ioan, pe care eu l-am decapitat. El a înviat dintre morți.
17 Fiindcă Irod însuși a trimis și a prins pe Ioan și l-a
legat în închisoare din cauza Irodiadei, soția fratelui
său Filip, pentru că se căsătorise cu ea. 18 Fiindcă
Ioan îi spusese lui Irod: Nu îți este legiuit să o ai pe
soția fratelui tău. 19 De aceea Irodiada îi purta pică
și voia să îl ucidă, dar nu a putut; 20 Fiindcă Irod se
temea de Ioan, știind că el era un bărbat drept și un
sfânt și îl ocrotea; și când îl auzea, făcea multe și îl
asculta cu plăcere. 21 Și când a venit o zi potrivită,
Irod, de ziua lui de naștere, a făcut o masă mai marilor
săi și marilor căpetenii și celor dintâi ai Galileii; 22 Și
când fiica acelei Irodiade a intrat și a dansat și a plăcut
lui Irod și celor ce ședeau la masă cu el, împăratul i-a
spus fetei: Cere-mi orice voiești și îți voi da. 23 Și i-a
jurat: Orice îmi vei cere, îți voi da, până la jumătate

din împărăția mea. 24 Iar ea a ieșit și i-a spus mamei
ei: Ce să cer? Iar ea a spus: Capul lui Ioan Baptist.
25 Și îndată a intrat cu grabă la împărat și i-a cerut,
spunând: Voiesc să îmi dai îndată, pe o tavă, capul
lui Ioan Baptist. 26 Și împăratul a fost foarte întristat;
totuși, din cauza jurământului și a celor care ședeau
la masă cu el, nu a voit să o respingă. 27 Și îndată
împăratul a trimis un călău și a poruncit să îi fie adus
capul; și s-a dus și l-a decapitat în închisoare, 28 Și i-
a adus capul pe o tavă și l-a dat fetei; și fata l-a dat
mamei ei. 29 Și când au auzit discipolii lui, au venit
și i-au luat trupul mort și l-au pus într-un mormânt.
30 Și apostolii s-au adunat la Isus și i-au spus toate
lucrurile, deopotrivă cele făcute și cele ce [i-]au învățat
pe oameni. 31 Iar el le-a spus: Veniți voi înșivă la o
parte, într-un loc pustiu, și odihniți-vă un timp. Fiindcă
erau mulți venind și plecând și nu aveau timp nici să
mănânce. 32 Și au plecat cu corabia într-un loc pustiu,
deoparte. 33 Și oamenii i-au văzut plecând și mulți l-
au cunoscut și au alergat pe jos până acolo, din toate
cetățile și s-au dus înaintea lor și s-au adunat la el. 34
Și Isus, când a ieșit, a văzut mulți oameni și i s-a făcut
milă de ei, pentru că erau ca [niște] oi fără păstor; și
a început să îi învețe multe lucruri. 35 Și când ziua
era deja trecută, discipolii săi au venit la el și au spus:
Acesta este un loc pustiu și ora este deja târzie. 36
Trimite-i ca să meargă în împrejurimile ținutului și în
sate și să își cumpere pâine, fiindcă nu au nimic să
mănânce. 37 Iar el a răspuns și le-a zis: Dați-le voi să
mănânce. Iar ei i-au spus: Să mergem și să cumpărăm
pâine de două sute de dinari și să le dăm să mănânce?
38 Iar el le-a spus: Câte pâini aveți? Mergeți și vedeți.
Și după ce s-au lămurit, ei au spus: Cinci și doi pești.
39 Și le-a poruncit să îi așeze pe toți în grupuri, pe iarba
verde. 40 Și au șezut în rânduri câte o sută și câte
cincizeci. 41 Și după ce a luat cele cinci pâini și cei doi
pești, a privit în sus spre cer și a binecuvântat și a frânt
pâinile și le-a dat discipolilor săi să le pună înaintea lor;
și cei doi pești i-a împărțit printre toți. 42 Și au mâncat
toți și s-au săturat. 43 Și au ridicat douăsprezece coșuri
pline de frânturi și rămășițele de la pești. 44 Și cei
ce au mâncat din pâini erau cam cinci mii de bărbați.
45 Și îndată a constrâns pe discipolii săi să intre în
corabie și să meargă de cealaltă parte, înainte, spre
Betsaida, în timp ce el dădea drumul mulțimii. 46 Și
după ce i-a trimis, a plecat pe munte, să se roage. 47
Și când s-a făcut seară, corabia era în mijlocul mării
iar el singur pe uscat. 48 Și i-a văzut chinuindu-se cu
vâslirea fiindcă vântul era împotriva lor; și cam pe la
garda a patra a nopții a venit spre ei umblând pe mare
și ar fi voit să treacă pe lângă ei. 49 Dar când l-au văzut
umblând pe mare, au presupus că era un duh și au
strigat; 50 Fiindcă toți l-au văzut și au fost tulburați. Și
îndată a vorbit cu ei și le-a spus: Îndrăzniți; eu sunt, nu
vă temeți! 51 Și s-a urcat la ei în corabie și vântul a
încetat; și au fost uimiți peste măsură în ei înșiși și se
minunau. 52 Fiindcă nu pricepeau miracolul pâinilor,
fiindcă inima lor era împietrită. 53 Și după ce au trecut
dincolo, au venit în ținutul Ghenezaretului și au tras
la țărm. 54 Și după ce au ieșit din corabie, îndată l-
au cunoscut, 55 Și alergau prin toată acea regiune de
jur împrejur și începeau să îi aducă pe paturi pe cei
bolnavi, acolo unde auzeau că este el. 56 Și oriunde
intra în sate, sau cetăți, sau ținuturi, puneau pe bolnavi
în străzi și îl implorau ca ei măcar să îi atingă marginea
hainei; și câți l-au atins au fost făcuți sănătoși.

7 Atunci s-au adunat la el fariseii și anumiți scribi
care au venit din Ierusalim. 2 Și când au văzut
pe unii din discipolii lui mâncând pâine cu mâinile
spurcate, adică nespălate, îi învinovățeau. 3 Fiindcă
fariseii și toți iudeii, dacă nu se spală des pe mâini, nu
mănâncă, ținând tradiția bătrânilor. 4 Și când vin de
la piață, dacă nu se îmbăiază, nu mănâncă. Și sunt
multe alte lucruri, pe care le-au primit să le țină, precum
este: îmbăierea paharelor și a oalelor și a vaselor de
aramă și a meselor. 5 Atunci fariseii și scribii l-au
întrebat: De ce nu umblă discipolii tăi conform tradiției
bătrânilor, ci mănâncă pâine cu mâinile nespălate? 6
El a răspuns și le-a zis: Bine a profețit Isaia despre
voi, fățarnicilor, așa cum este scris: Acest popor mă
onorează cu buzele lor, dar inima lor este departe
de mine. 7 Dar în zadar mi se închină, învățându-[i]
pe oameni ca doctrine poruncile oamenilor. 8 Fiindcă
lăsând deoparte porunca lui Dumnezeu, țineți tradiția
oamenilor, precum îmbăierea oalelor și a paharelor;
și faceți multe alte lucruri asemănătoare. 9 Și le-a
spus: Prea bine respingeți porunca lui Dumnezeu, ca
să țineți propria voastră tradiție. 10 Fiindcă Moise a
spus: Onorează pe tatăl tău și pe mama ta; și: Cel ce
blestemă pe tată sau mamă, de moarte să moară; 11
Dar voi spuneți: Dacă un om va spune tatălui sau mamei
sale: Este corban, altfel spus, orice ți-ar fi de folos de la
mine este un dar; va fi liber, 12 Și nu îl mai lăsați să facă
ceva pentru tatăl său sau mama sa; 13 Făcând fără
efect cuvântul lui Dumnezeu prin tradiția voastră, pe
care ați dat-o; și faceți multe alte lucruri asemănătoare.
14 Și după ce a chemat pe toți oamenii, le-a spus: Dați-
mi fiecare ascultare și înțelegeți; 15 Nu este nimic din
afara unui om, care intrând în el îl poate spurca, ci
lucrurile care ies din el, acelea sunt cele ce spurcă pe
om. 16 Dacă are cineva urechi de auzit, să audă. 17 Și
când a intrat în casă, ieșind din mulțime, discipolii săi l-
au întrebat despre parabolă. 18 Iar el le-a spus: Așa de
nepricepuți sunteți și voi? Nu pricepeți că orice intră în
om din afară, nu îl poate spurca; 19 Pentru că nu intră

în inima lui, ci în pântece și iese în hazna, curățind
toate mâncărurile? 20 Și a spus: Ce iese din om,
aceea spurcă pe om. 21 Fiindcă dinăuntru, din inima
oamenilor, ies gânduri rele, adultere, curvii, ucideri, 22
Hoții, lăcomii, stricăciuni, înșelăciune, desfrânare, un
ochi rău, blasfemie, mândrie, nebunie; 23 Toate aceste
rele ies dinăuntru și îl spurcă pe om. 24 Și de acolo s-a
sculat și s-a dus între ținuturile Tirului și ale Sidonului și
a intrat într-o casă și dorea ca nimeni să nu știe; dar nu
a putut fi ascuns. 25 Fiindcă o femeie, a cărei fetiță
avea un duh necurat, a auzit despre el și a venit și a
căzut la picioarele lui; 26 Femeia era grecoaică, de
națiune siro-feniciană; și l-a implorat să scoată dracul
din fiica ei. 27 Dar Isus i-a spus: Lasă întâi copiii să
se sature; fiindcă nu este potrivit să iei pâinea copiilor
și să o arunci la căței. 28 Iar ea a răspuns și i-a zis:
Da, Doamne, totuși și cățeii de sub masă mănâncă
din firimiturile copiilor. 29 Și el i-a spus: Pentru acest
cuvânt, du-te; dracul a ieșit din fiica ta. 30 Și când a
ajuns acasă, a găsit dracul plecat și pe fiica ei întinsă
pe pat. 31 Și din nou, plecând din ținuturile Tirului
și Sidonului, a venit la marea Galileii, prin mijlocul
ținuturilor Decapolei. 32 Și ei i-au adus pe unul care era
surd și avea un impediment în vorbire; și l-au implorat
să își pună mâna pe el. 33 Și l-a luat deoparte afară din
mulțime și și-a pus degetele în urechile lui și a scuipat
și i-a atins limba, 34 Și privind în sus spre cer, a oftat și
i-a spus: Effata, care înseamnă, Deschide-te. 35 Și
îndată urechile i-au fost deschise și frâul limbii sale a
fost dezlegat și vorbea clar. 36 Și le-a poruncit să nu
spună nimănui; dar cu cât le poruncea mai mult, cu atât
mai mult proclamau aceasta. 37 Și erau peste măsură
de înmărmuriți, spunând: Toate le-a făcut bine; face
deopotrivă pe surzi să audă și pe muți să vorbească.

8 În acele zile mulțimea fiind foarte mare și neavând
nimic să mănânce, Isus i-a chemat pe discipolii săi
și le-a spus: 2 Mi-e milă de mulțime, pentru că sunt
acum de trei zile cu mine și nu au ce să mănânce; 3 Și
dacă le dau drumul la casele lor postind, vor cădea
de oboseală pe drum; fiindcă unii dintre ei au venit de
departe. 4 Și discipolii lui i-au răspuns: De unde poate
cineva să sature pe aceștia cu pâine, aici, în pustie?
5 Iar el i-a întrebat: Câte pâini aveți? Iar ei au spus:
Șapte. 6 Și a poruncit mulțimii să șadă pe pământ; și a
luat cele șapte pâini, a adus mulțumiri, a frânt și a dat
discipolilor săi să le pună înainte; și le-au pus înaintea
oamenilor. 7 Și aveau câțiva peștișori; și binecuvântând
a poruncit să îi pună și pe aceștia înainte. 8 Așa că
au mâncat și s-au săturat; și au ridicat din frânturile
care au rămas, șapte coșuri. 9 Și cei ce mâncaseră
au fost în jur de patru mii; și le-a dat drumul. 10 Și
îndată a intrat într-o corabie cu discipolii săi și a venit în
părțile Dalmanutei. 11 Și fariseii au venit și au început
să îi pună întrebări, căutând de la el un semn din cer,
ispitindu-l. 12 Și a oftat adânc în duhul său și a spus:
De ce caută generația aceasta un semn? Adevărat
vă spun: Un semn nu va fi dat acestei generații. 13
Și lăsându-i, a intrat din nou în corabie și a plecat de
partea cealaltă. 14 Și discipolii uitaseră să ia pâini și
nici nu aveau cu ei în corabie mai mult de o pâine. 15 Și
le-a poruncit, spunând: Fiți atenți, păziți-vă de dospeala
fariseilor și de dospeala lui Irod. 16 Și discutau între
ei, spunând: A spus așa pentru că nu avem pâini. 17
Și Isus știind aceasta, le-a spus: De ce discutați că
nu aveți pâini? Încă nu pricepeți, nici nu înțelegeți?
Vă împietriți încă inima? 18 Având ochi, nu vedeți? Și
având urechi, nu auziți? Și nu vă amintiți? 19 Când am
frânt cele cinci pâini pentru cei cinci mii, câte coșuri
pline de frânturi ați ridicat? Ei i-au spus: Douăsprezece.
20 Și când, am frânt cele șapte pentru patru mii, câte
coșuri pline de frânturi ați ridicat? Și au spus: Șapte.
21 Și le-a spus: Cum de nu înțelegeți? 22 Și a venit
la Betsaida; și i-au adus un orb și l-au implorat să îl
atingă. 23 Și luând mâna orbului, l-a condus afară din
sat; și scuipând pe ochii lui și punându-și mâinile peste
el, l-a întrebat dacă vede ceva. 24 Și privind în sus,
a zis: Văd oameni precum pomii, umblând. 25 După
aceea și-a pus din nou mâinile pe ochii lui și l-a făcut
să privească în sus; și a fost refăcut și vedea clar pe
fiecare om. 26 Și l-a trimis acasă, spunând: Nici nu
intra în sat, nici nu spune nimănui în sat. 27 Și Isus
și discipolii săi au ieșit în satele din Cezareea Filippi;
și pe drum i-a întrebat pe discipolii lui, spunându-le:
Cine spun oamenii că sunt eu? 28 Și au răspuns: Ioan
Baptist, iar alții: Ilie; și alții: Unul dintre profeți. 29 Iar el
le-a spus: Dar voi, cine spuneți că sunt eu? Și Petru
răspunzând i-a zis: Tu ești Cristosul. 30 Și le-a poruncit
să nu spună nimănui despre el. 31 Și a început să îi
învețe, că Fiul omului trebuie să sufere multe lucruri și
să fie respins de bătrâni și de preoții de seamă și scribi
și să fie ucis și după trei zile să învie. 32 Și vorbea
pe față acel cuvânt. Și Petru l-a luat deoparte și a
început să îl mustre. 33 Dar el, întorcându-se și privind
la discipolii săi, l-a mustrat pe Petru, spunând: Du-te
înapoia mea, Satan. Pentru că nu gândești lucrurile lui
Dumnezeu, ci lucrurile oamenilor. 34 Și chemând la el
mulțimea, împreună cu discipolii săi, le-a spus: Oricine
voiește să vină după mine, să se dezică de el însuși și
să își ridice crucea și să mă urmeze. 35 Fiindcă oricine
voiește să își salveze viața, o va pierde; dar oricine
își va pierde viața pentru mine și pentru evanghelie,
acela și-o va salva. 36 Fiindcă la ce îi va folosi unui
om, dacă va câștiga lumea întreagă, și își va pierde
propriul suflet? 37 Sau ce va da un om în schimb pentru
sufletul său? 38 De aceea oricine se va ruşina de mine

și de cuvintele mele în această generație adulteră și
păcătoasă, de acela și Fiul omului se va rușina când va
veni în gloria Tatălui său cu îngerii sfinți.

9 Și le-a spus: Adevărat vă spun că: Sunt unii dintre
cei ce stau în picioare aici, care nicidecum nu vor
gusta din moartea, până ce nu vor fi văzut împărăția
lui Dumnezeu venind cu putere. **2** Și după șase zile,
Isus ia pe Petru și pe Iacov și pe Ioan și îi conduce
sus pe un munte înalt, singuri, la o parte; și a fost
transfigurat înaintea lor. **3** Și hainele sale au devenit
strălucitoare, peste măsură de albe, ca zăpada; așa
cum niciun înălbitor de pe pământ nu le poate înălbi. **4**
Și li s-au arătat Ilie cu Moise; și vorbeau cu Isus. **5** Și
Petru a răspuns și i-a zis lui Isus: Învățătorule, este
bine pentru noi să fim aici; și să facem trei tabernacole:
unul pentru tine și unul pentru Moise și unul pentru
Ilie. **6** Fiindcă nu știa ce să spună; fiindcă erau foarte
înspăimântați. **7** Și s-a făcut un nor care i-a umbrit;
și o voce a venit din nor, spunând: Acesta este Fiul
meu preaiubit: Ascultați-l! **8** Și dintr-o dată, când s-au
uitat de jur împrejur, nu au mai văzut pe nimeni, decât
numai pe Isus cu ei. **9** Și pe când coborau ei de pe
munte, le-a poruncit să nu spună nimănui ce lucruri au
văzut, până ce Fiul omului va fi înviat dintre morți. **10** Și
au ținut în ei acel cuvânt, întrebându-se unul pe altul ce
ar însemna învierea dintre morți. **11** Și l-au întrebat,
spunând: De ce spun scribii că Ilie trebuie să vină
întâi? **12** Iar el, răspunzând, le-a zis: Ilie, într-adevăr,
venind întâi, restaurează toate lucrurile; și după cum
este scris despre Fiul omului, că trebuie să sufere multe
și să fie disprețuit. **13** Dar vă spun că: Ilie a și venit
și i-au făcut orice au voit, așa cum este scris despre
el. **14** Și când a venit la discipoli, a văzut o mulțime
mare împrejurul lor și pe scribi întrebându-se cu ei. **15**
Și îndată toți oamenii, când l-au văzut, au fost foarte
uimiți, și alergând la el, îl salutau. **16** Și i-a întrebat pe
scribi: Ce vă întrebați cu ei? **17** Și unul din mulțime a
răspuns și a zis: Învățătorule, am adus la tine pe fiul
meu, care are un duh mut; **18** Și oriunde îl apucă, îl
scutură puternic și face spume și își scrâșnește dinții și
rămâne vlăguit; și am vorbit cu discipolii tăi ca să îl
scoată; și ei nu au fost în stare. **19** El i-a răspuns și a
zis: O, generație fără credință, până când voi fi cu voi?
Până când vă voi răbda? Aduceți-l la mine. **20** Și l-au
adus la el. Și când l-a văzut, îndată duhul l-a scuturat
puternic și el a căzut la pământ și se zvârcolea făcând
spume. **21** Și l-a întrebat pe tatăl lui: De cât timp i se
întâmplă aceasta? Iar el a spus: Din copilărie. **22** Și
deseori îl aruncă în foc și în ape, ca să îl nimicească;
dar dacă poți face ceva, ai milă de noi și ajută-ne. **23**
Iar Isus i-a spus: Dacă poți crede, toate lucrurile sunt
posibile celui ce crede. **24** Și îndată tatăl copilului a
strigat și a spus cu lacrimi: Cred, Doamne; ajută a
mea necredință. **25** Când Isus a văzut că mulțimea se
aduna alergând, a mustrat duhul necurat, spunându-
i: Duhule mut și surd, eu îți poruncesc, ieși din el și
nu mai intra în el. **26** Și duhul a strigat și l-a scuturat
puternic și a ieșit din el; și era ca unul mort; încât mulți
au spus: Este mort. **27** Dar Isus, luându-l de mână, l-
a ridicat; iar el s-a sculat. **28** Și după ce el a intrat în
casă, discipolii săi l-au întrebat deoparte: Noi de ce
nu l-am putut scoate afară? **29** Iar el le-a spus: Acest
fel nu poate ieși afară prin nimic, decât prin rugăciune
și postire. **30** Și au plecat de acolo și au trecut prin
Galileea; și nu voia ca cineva să știe. **31** Fiindcă învăța
pe discipolii săi și le spunea: Fiul omului este trădat în
mâinile oamenilor iar ei îl vor ucide; și după ce va fi
fost ucis, a treia zi va învia. **32** Dar nu au înțeles acea
spusă și le-a fost teamă să îl întrebe. **33** Și a venit la
Capernaum și fiind în casă, i-a întrebat: Pentru ce v-
ați contrazis între voi pe drum? **34** Dar tăceau, fiindcă
pe drum s-au contrazis unii cu alții cine va fi cel mai
mare. **35** Și a șezut și a chemat pe cei doisprezece
și le-a spus: Dacă cineva dorește să fie cel dintâi, să
fie cel de pe urmă între toți și servitor al tuturor. **36**
Și a luat un copilaș și l-a pus în mijlocul lor; și după
ce l-a luat în brațe, le-a spus: **37** Oricine va primi pe
unul din acest fel de copilași în numele meu, pe mine
mă primește; și oricine mă primește pe mine, nu pe
mine mă primește, ci pe cel ce m-a trimis. **38** Și Ioan i-
a răspuns, zicând: Învățătorule, noi am văzut pe unul
scoțând draci în numele tău și el nu ne urmează; și l-
am oprit, pentru că nu ne urmează. **39** Dar Isus a spus:
Nu îl opriți, fiindcă nu este niciun om care să facă un
miracol în numele meu [și] care îndată să mă poată
vorbi de rău. **40** Fiindcă cine nu este împotriva noastră,
este de partea noastră. **41** Fiindcă oricine vă va da
să beți un pahar cu apă în numele meu, pentru că
aparțineți lui Cristos, adevărat vă spun, nu își va pierde
răsplata. **42** Și oricine va poticni pe unul dintre micuții
care cred în mine, este mai bine pentru el ca o piatră
de moară să îi fie atârnată de gât și să fie aruncat în
mare. **43** Și dacă mâna ta te poticnește, taie-o; este mai
bine pentru tine să intri în viață ciung, decât să ai două
mâini și să mergi în iad, în focul ce niciodată nu se va
stinge, **(Geenna g1067)** **44** Unde viermele lor nu moare și
focul nu se stinge. **45** Și dacă piciorul tău te poticnește,
taie-l; este mai bine pentru tine să intri în viață șchiop,
decât să ai două picioare și să fii aruncat în iad, în
focul ce niciodată nu se va stinge. **(Geenna g1067)** **46**
Unde viermele lor nu moare și focul nu se stinge. **47**
Și dacă ochiul tău te poticnește, scoate-l; este mai
bine pentru tine să intri în împărăția lui Dumnezeu cu
un ochi, decât să ai doi ochi și să fii aruncat în focul
iadului, **(Geenna g1067)** **48** Unde viermele lor nu moare și

focul nu se stinge. 49 Căci fiecare va fi sărat cu foc
și fiecare sacrificiu va fi sărat cu sare. 50 Sarea este
bună; dar dacă sarea își pierde gustul, cu ce o veți
drege? Să aveți sare în voi înșivă și pace unii cu alții.

10 Și s-a sculat de acolo și a venit în ținuturile Iudeii
prin partea de dincolo a Iordanului: și din nou au
mers mulțimi la el; și așa cum era obișnuit, i-a învățat
din nou. 2 Și fariseii au venit la el și l-au întrebat,
ispitindu-l: Este legiuit unui bărbat să divorțeze de soția
lui? 3 Iar el a răspuns și le-a zis: Ce v-a poruncit
Moise? 4 Și au spus: Moise a permis să scrie o carte
de despărțire și să divorțeze de ea. 5 Iar Isus a răspuns
și le-a zis: Din cauza împietririi inimii voastre v-a scris el
acest precept. 6 Dar de la începutul creației Dumnezeu
i-a făcut parte bărbătească și parte femeiască. 7 Din
această cauză va lăsa un bărbat pe tatăl său și pe
mama sa și se va lipi de soția sa. 8 Și cei doi vor fi
un singur trup; așa că nu mai sunt doi, ci un singur
trup. 9 De aceea ce a unit Dumnezeu, omul să nu
despartă. 10 Și în casă, discipolii lui l-au întrebat din
nou despre același lucru. 11 Iar el le-a spus: Oricine
va divorța de soția lui și se va căsători cu alta, comite
adulter împotriva ei. 12 Și dacă o femeie va divorța de
soțul ei și va fi căsătorită cu altul, ea comite adulter. 13
Și i-au adus copilași ca să îi atingă, dar discipolii i-au
mustrat pe aceia care îi aduceau. 14 Iar Isus, văzând,
s-a supărat foarte mult și le-a spus: Lăsați copilașii să
vină la mine și nu îi opriți; fiindcă a unora ca ei este
împărăția lui Dumnezeu. 15 Adevărat vă spun: Oricine
nu va primi împărăția lui Dumnezeu ca un copilaș,
nicidecum nu va intra în ea. 16 Și luându-i în brațe, și-a
pus mâinile peste ei și i-a binecuvântat. 17 Și după ce
a ieșit la drum, a venit unul alergând și a îngenuncheat
înaintea lui și l-a întrebat: Bunule Învățător, ce să fac ca
să moștenesc viață eternă? (aiōnios g166) 18 Iar Isus i-a
spus: De ce mă numești bun? Nimeni nu este bun decât
unul, adică, Dumnezeu. 19 Poruncile le cunoști: Să
nu comiți adulter, Să nu ucizi, Să nu furi, Să nu aduci
mărturie falsă, Să nu înșeli, Să onorezi pe tatăl tău și
pe mama ta. 20 Iar el a răspuns și i-a zis: Învățătorule,
toate acestea le-am păzit din tinerețea mea. 21 Atunci
Isus, privindu-l, l-a iubit și i-a spus: Un lucru îți lipsește;
du-te, vinde orice ai și dă săracilor și vei avea tezaur în
cer; și ridicând crucea, vino și urmează-mă. 22 Iar el s-
a întristat la acel cuvânt și a plecat mâhnit, pentru că
avea multe averi. 23 Și Isus uitându-se împrejur, le-a
spus discipolilor săi: Cât de greu vor intra în împărăția
lui Dumnezeu cei ce au bogății. 24 Și discipolii au fost
înmărmuriți la cuvintele lui. Iar Isus răspunde din nou și
le zice: Copii, cât de greu este pentru cei ce se încred
în bogății să intre în împărăția lui Dumnezeu. 25 Este
mai ușor să treacă o cămilă prin urechea unui ac, decât
să intre un om bogat în împărăția lui Dumnezeu. 26 Și
au fost înmărmuriți peste măsură, spunând între ei:
Atunci cine poate fi salvat? 27 Și Isus uitându-se la ei,
spune: La oameni este imposibil, dar nu la Dumnezeu;
căci la Dumnezeu toate sunt posibile. 28 Atunci Petru a
început să îi spună: Iată, noi am lăsat toate și te-am
urmat. 29 Iar Isus a răspuns și a zis: Adevărat vă spun:
Nu este niciun om care a lăsat casă, sau frați, sau
surori, sau tată, sau mamă, sau soție, sau copii, sau
pământuri, din cauza mea și a evangheliei, 30 Și [care]
să nu primească cumva însutit acum în acest timp,
case și frați și surori și mame și copii și pământuri, cu
persecuții; și în lumea ce vine, viață eternă. (aiōn g165,
aiōnios g166) 31 Dar mulți care sunt cei dintâi vor fi cei
de pe urmă și cei de pe urmă vor fi cei dintâi. 32 Și
erau pe cale, urcându-se la Ierusalim; și Isus mergea
înaintea lor; și erau uimiți; și pe când îl urmau, le era
teamă. Și i-a strâns din nou pe cei doisprezece și a
început să le spună ce lucruri i se vor întâmpla, 33
Spunând: Iată, ne urcăm la Ierusalim; și Fiul omului va
fi predat marilor preoți și scribilor; și îl vor condamna la
moarte și îl vor preda neamurilor. 34 Și îl vor batjocori
și îl vor biciui și îl vor scuipa și îl vor ucide; și a treia zi
va învia. 35 Și Iacov și Ioan, fiii lui Zebedei, vin la el,
spunând: Învățătorule, voim ca să ne faci ce vom cere.
36 Iar el le-a spus: Ce voiți să vă fac? 37 Iar ei i-au
spus: Dă-ne ca să ședem unul la dreapta ta și celălalt la
stânga ta, în gloria ta. 38 Dar Isus le-a spus: Nu știți ce
cereți. Puteți bea paharul pe care îl beau eu? Și să fiți
botezați cu botezul cu care sunt botezat eu? 39 Iar ei i-
au spus: Putem. Iar Isus le-a spus: Într-adevăr veți bea
paharul pe care îl beau eu; și cu botezul cu care sunt
botezat eu, veți fi botezați; 40 Dar a ședea la dreapta și
la stânga mea nu este al meu a da; ci va fi dat celor
pentru care a fost pregătit. 41 Și după ce au auzit cei
zece, au început să se supere foarte mult pe Iacov și
Ioan. 42 Dar Isus, chemându-i, le spune: Știți că toți cei
socotiți că domnesc peste neamuri exercită domnie
asupra lor; și mai marii lor exercită autoritate asupra lor.
43 Dar între voi nu va fi așa; ci oricine voiește să devină
mare printre voi, va fi servitorul vostru. 44 Și oricine
dintre voi voiește să devină primul, va fi rob tuturor. 45
Căci chiar Fiul omului a venit nu ca să fie servit, ci ca
să servească și ca să-și dea viața, o răscumpărare
pentru mulți. 46 Și au venit la Ierihon; și pe când ieșea
el din Ierihon cu discipolii săi și cu o mare mulțime,
Bartimeu orbul, fiul lui Timeu, ședea lângă drumul mare
cerșind. 47 Și auzind că era Isus din Nazaret, a început
să strige și spunea: Isuse, Fiul lui David, ai milă de
mine. 48 Și mulți îi porunceau să tacă; dar el striga și
mai mult: Fiul lui David, ai milă de mine. 49 Și Isus
oprindu-se a poruncit să fie chemat. Și au chemat pe
orb, spunându-i: Îndrăznește, ridică-te, el te cheamă.

50 Și el, aruncându-și haina, s-a sculat și a venit la Isus.
51 Și Isus, răspunzând, îi zice: Ce voiești să îți fac? Iar
orbul i-a spus: Doamne, să primesc vedere. 52 Și Isus
i-a spus: Du-te; credința ta te-a făcut sănătos. Și îndată
și-a primit vederea și l-a urmat pe Isus pe cale.

11 Și când au ajuns aproape de Ierusalim, înspre
Betfaghe și Betania, la muntele Măslinilor, a trimis
înainte pe doi dintre discipolii săi, 2 Și le-a spus: Duceți-
vă în satul dinaintea voastră; și îndată ce veți fi intrat
în el veți găsi un măgăruș legat, pe care nu a șezut
nimeni niciodată; dezlegați-l și aduceți-l. 3 Și dacă
vă spune cineva: De ce faceți aceasta? Spuneți că
Domnul are nevoie de el; și îndată îl va trimite aici. 4
Și s-au dus și au găsit măgărușul legat afară, lângă
ușă, în locul unde se întâlnesc două drumuri; și l-au
dezlegat. 5 Și unii dintre cei ce stăteau în picioare
acolo le-au spus: Ce faceți dezlegând măgărușul? 6
Iar ei le-au spus așa cum le poruncise Isus; și i-au
lăsat să plece. 7 Și au adus măgărușul la Isus și și-au
aruncat hainele pe el; iar el a șezut pe el. 8 Și mulți
își așterneau hainele pe cale; și alții tăiau ramuri din
copaci și le așterneau pe cale. 9 Și cei ce mergeau
înainte și cei ce veneau după, strigau, spunând: Osana!
Binecuvântat este cel ce vine în numele Domnului, 10
Binecuvântată fie împărăția tatălui nostru David, care
vine în numele Domnului. Osana în cele preaînalte! 11
Și Isus a intrat în Ierusalim și în templu; și după ce
a privit toate lucrurile de jur împrejur, fiind ora serii,
a ieșit înspre Betania cu cei doisprezece. 12 Și a
doua zi, când veneau din Betania, a flămânzit; 13 Și
văzând de departe un smochin care avea frunze, a
venit să vadă dacă cumva găsește ceva pe el; și când
a ajuns la el, nu a găsit nimic decât frunze; fiindcă
nu era timpul smochinelor. 14 Și Isus, luând cuvântul,
i-a zis smochinului: De acum înainte, nimeni să nu
mănânce niciodată fructe din tine. Și discipolii lui au
auzit. (aiōn g165) 15 Și au venit la Ierusalim; și Isus a
intrat în templu și a început să arunce afară pe cei ce
vindeau și cumpărau în templu; și a răsturnat mesele
schimbătorilor de bani și scaunele celor ce vindeau
porumbei; 16 Și nu lăsa ca cineva să poarte vreun
vas prin templu. 17 Și i-a învățat, spunându-le: Nu
este scris: Casa mea va fi numită de toate națiunile,
casa rugăciunii? Dar voi ați făcut din ea o peșteră de
tâlhari. 18 Și scribii și preoții de seamă au auzit și au
căutat cum să îl nimicească; fiindcă se temeau de el,
pentru că toată mulțimea era înmărmurită de doctrina
lui. 19 Și când s-a făcut seară a ieșit din cetate. 20 Și
dimineața, pe când treceau, au văzut smochinul uscat
din rădăcini. 21 Și Petru, amintindu-și, i-a spus: Rabi,
iată, smochinul pe care l-ai blestemat este uscat. 22 Iar
Isus, răspunzând, le-a zis: Aveți credință în Dumnezeu!
23 Fiindcă adevărat vă spun că oricine va spune acestui
munte: Ridică-te și aruncă-te în mare; și nu se va îndoi
în inima lui, ci va crede că acele lucruri pe care le
spune se vor face, el va avea orice spune. 24 De aceea
vă spun: Tot ce doriți când vă rugați, să credeți că veți
primi și veți avea. 25 Și când stați în picioare rugându-
vă, iertați dacă aveți ceva împotriva oricui; pentru ca și
Tatăl vostru care este în cer să vă ierte fărădelegile
voastre. 26 Dar dacă voi nu iertați, nici Tatăl vostru
care este în cer nu va ierta fărădelegile voastre. 27 Și
au venit din nou la Ierusalim; și pe când se plimba el
prin templu, au venit la el preoții de seamă și scribii și
bătrânii, 28 Și i-au spus: Cu ce autoritate faci acestea?
Și cine ți-a dat această autoritate să faci acestea? 29
Iar Isus a răspuns și le-a zis: Vă voi întreba și eu un
lucru și răspundeți-mi și vă voi spune cu ce autoritate
fac acestea. 30 Botezul lui Ioan era din cer, sau de
la oameni? Răspundeți-mi. 31 Și discutau între ei,
spunând: Dacă spunem: Din cer; va spune: Atunci de
ce nu l-ați crezut? 32 Dar dacă spunem: De la oameni;
se temeau de popor, fiindcă toți oamenii îl considerau
pe Ioan, că era, într-adevăr, profet. 33 Și au răspuns și
i-au zis lui Isus: Nu putem spune. Și Isus, răspunzând,
le zice: Nici eu nu vă spun cu ce autoritate fac acestea.

12 Și a început să le vorbească în parabole. Un
anumit om a sădit o vie și a pus o îngrăditură
împrejur și a săpat un teasc și a zidit un turn și a arendat-
o unor viticultori și a plecat într-o țară îndepărtată. 2
Și la timpul cuvenit a trimis un rob la viticultori, ca să
primească de la viticultori din rodul viei. 3 Și ei l-au
prins și l-au bătut și l-au trimis fără nimic. 4 Și el, din
nou, a trimis alt rob la ei; iar ei au aruncat cu pietre
în el și l-au rănit la cap și l-au trimis ocărât. 5 Și din
nou a trimis pe un altul; și pe acela l-au ucis; și pe
mulți alții: pe unii bătându-i și pe alții ucigându-i. 6 De
aceea mai având un singur fiu, pe preaiubitul său, l-a
trimis și pe el la ei în cele din urmă, spunând: Îl vor
respecta pe fiul meu. 7 Dar acei viticultori au spus
între ei: Acesta este moștenitorul; veniți să îl ucidem
și moștenirea va fi a noastră. 8 Iar ei l-au luat și l-au
ucis și l-au scos afară din vie. 9 Ce va face așadar
domnul viei? Va veni și va nimici pe viticultori și va da
via altora. 10 Și nu ați citit această scriptură? Piatra
pe care au respins-o zidarii, aceasta a devenit capul
colțului temeliei; 11 DOMNUL a făcut aceasta; și este
minunat în ochii noștri. 12 Și căutau să pună mâna pe
el, dar se temeau de popor; fiindcă știau că spusese
parabola împotriva lor; și l-au lăsat și s-au dus. 13 Și
au trimis la el pe unii dintre farisei și dintre irodieni,
să îl prindă în cuvinte. 14 Și când au venit, i-au spus:
Învățătorule, știm că ești adevărat și nu îți pasă de
nimeni; fiindcă nu te uiți la fața oamenilor, ci înveți

calea lui Dumnezeu în adevăr: Este legiuit a da taxă
Cezarului, sau nu? 15 Să dăm, sau să nu dăm? Dar el,
cunoscând fățărnicia lor, le-a spus: De ce mă ispitiți?
Aduceți-mi un dinar, ca să îl văd. 16 Și l-au adus. Iar el
le-a spus: Al cui este acest chip și inscripție? Iar ei i-au
spus: Al Cezarului. 17 Și Isus, răspunzând, le-a zis:
Dați Cezarului cele ale Cezarului și lui Dumnezeu cele
ale lui Dumnezeu. Și s-au minunat de el. 18 Atunci
saducheii, care spun că nu este înviere, au venit la el
și l-au întrebat, spunând: 19 Învățătorule, Moise ne-a
scris că: Dacă fratele unui bărbat moare și își lasă soția
și nu lasă copii, fratele lui să ia pe soția lui și să ridice
sămânță fratelui său. 20 Așadar au fost șapte frați; și
primul a luat o soție, și, murind, nu a lăsat sămânță.
21 Și al doilea a luat-o și a murit și nici el nu a lăsat
sămânță; și la fel al treilea. 22 Și cei șapte au luat-o și
nu au lăsat sămânță. La urma tuturor a murit și femeia.
23 La înviere așadar, când vor învia, căruia dintre ei îi
va fi ea soție? Fiindcă toți cei șapte au avut-o de soție.
24 Și Isus, răspunzând, le-a zis: Nu de aceea vă rătăciți,
pentru că nu cunoașteți nici scripturile, nici puterea lui
Dumnezeu? 25 Fiindcă atunci când vor învia dintre
morți, nici nu se vor însura, nici nu se vor mărita; ci
sunt ca îngerii care sunt în cer. 26 Iar despre cei morți,
că învie; nu ați citit în cartea lui Moise, cum în rug i-a
vorbit Dumnezeu? Spunând: Eu sunt Dumnezeul lui
Avraam și Dumnezeul lui Isaac și Dumnezeul lui Iacob?
27 El nu este Dumnezeul celor morți, ci Dumnezeul
celor vii; voi de aceea vă rătăciți mult. 28 Și unul
dintre scribi a venit, și auzindu-i discutând, și pricepând
că le răspunsese bine, l-a întrebat: Care este prima
poruncă, dintre toate? 29 Și Isus i-a răspuns: Prima
dintre toate poruncile este: Ascultă, Israel; Domnul
Dumnezeul nostru este un [singur] Domn; 30 Și să
iubești pe Domnul Dumnezeul tău cu toată inima ta
și cu tot sufletul tău și cu toată mintea ta și cu toată
tăria ta; aceasta este prima poruncă. 31 Și a doua este
asemănătoare, adică aceasta: Să iubești pe aproapele
tău ca pe tine însuți. Nu este altă poruncă mai mare
decât acestea. 32 Și scribul i-a spus: Bine, Învățătorule,
ai spus adevărul, pentru că este un singur Dumnezeu și
nu este altul decât el; 33 Și a-l iubi cu toată inima și cu
toată înțelegerea și cu tot sufletul și cu toată tăria și a-l
iubi pe aproapele său ca pe sine însuși, este mai mult
decât toate ofrandele arse în întregime și sacrificiile. 34
Și când Isus a văzut că el a răspuns cu pricepere, i-a
spus: Nu ești departe de împărăția lui Dumnezeu. Și
după aceea nimeni nu a mai cutezat să îl întrebe. 35
Și, în timp ce îi învăța în templu, Isus a răspuns și a
zis: Cum spun scribii că Cristos este Fiul lui David? 36
Fiindcă însuși David a spus prin Duhul Sfânt: DOMNUL
a spus Domnului meu: Șezi la dreapta mea, până îi fac
pe dușmanii tăi sprijinul piciorului tău. 37 De aceea,
însuși David îl numește Domn; și de unde este el fiul
lui? Și oamenii de rând îl ascultau cu plăcere. 38 Și le-a
spus în doctrina lui: Păziți-vă de scribii cărora le place
să umble cu robe lungi și le plac saluturile în piețe, 39
Și scaunele din față în sinagogi și locurile de onoare la
ospețe; 40 Care devorează casele văduvelor și de ochii
lumii fac rugăciuni lungi; aceștia vor primi mai mare
damnare. 41 Și Isus ședea în fața vistieriei și privea
cum oamenii aruncau bani în vistierie; și mulți bogați
aruncau mult. 42 Și a venit o anumită văduvă săracă
și a aruncat doi cadranți care fac un bănuț. 43 Și a
chemat pe discipolii săi și le-a spus: Adevărat vă spun
că: Această văduvă săracă a aruncat mai mult decât
au aruncat toți în vistierie; 44 Fiindcă ei toți au aruncat
din abundența lor; dar ea, din sărăcia ei, a aruncat tot
ce a avut, tot avutul ei.

13 Și pe când ieșea el din templu, unul dintre
discipolii săi i-a spus: Învățătorule, iată, ce pietre
și ce clădiri! 2 Și Isus, răspunzând, i-a zis: Vezi aceste
mari clădiri? Nu va fi lăsată nicidecum piatră pe piatră,
care să nu fie dărâmată. 3 Și pe când ședea el pe
muntele Măslinilor, înaintea templului, Petru și Iacov
și Ioan și Andrei, l-au întrebat deoparte: 4 Spune-
ne, când vor fi acestea? Și ce semn va fi când toate
acestea vor fi împlinite? 5 Și Isus, răspunzându-le, a
început să spună: Luați seama să nu vă înșele cineva;
6 Fiindcă mulți vor veni în numele meu, spunând: Eu
sunt Cristos; și pe mulți vor înșela. 7 Și când veți auzi
de războaie și zvonuri de războaie, nu fiți tulburați,
fiindcă acestea trebuie să se întâmple; dar nu este încă
sfârșitul. 8 Fiindcă se va ridica națiune contra națiune
și împărăție contra împărăție; și vor fi cutremure de
pământ în diferite locuri și vor fi foamete și tulburări;
acestea sunt începuturile durerilor. 9 Dar luați seama la
voi înșivă; fiindcă vă vor preda consiliilor; și veți fi bătuți
în sinagogi; și veți fi aduși înaintea guvernatorilor și a
împăraților din cauza mea, pentru mărturie împotriva
lor. 10 Și evanghelia trebuie întâi să fie predicată printre
toate națiunile. 11 Dar când vă vor duce și vă vor
preda, nu vă îngrijorați dinainte ce veți spune, nici nu
premeditați; ci tot ce vă va fi dat în acea oră, aceea să
vorbiți; fiindcă nu voi sunteți cei care vorbiți, ci Duhul
Sfânt. 12 Și frate va trăda pe frate la moarte și tatăl pe
fiu; și copii se vor ridica împotriva părinților și vor face
ca ei să fie uciși. 13 Și veți fi urâți de toți din cauza
numelui meu, dar cel ce va îndura până la sfârșit,
acela va fi salvat. 14 Dar când veți vedea urâciunea
pustiirii, spusă prin Daniel, profetul, stând în picioare
unde nu ar trebui (cine citește să înțeleagă), atunci cei
din Iudeea să fugă în munți. 15 Și cel de pe acoperiș
să nu coboare în casă, nici să nu intre să ia vreun lucru
din casa lui; 16 Și cel de pe câmp să nu se întoarcă

să își ia haina. 17 Dar vai celor însărcinate și celor ce
alăptează în acele zile! 18 Și rugați-vă ca nu cumva
fuga voastră să fie iarna. 19 Fiindcă în acele zile va
fi necaz, așa cum nu a fost de la începutul creației,
pe care Dumnezeu a creat-o până în acest timp, nici
nu va mai fi niciodată. 20 Și dacă Domnul nu ar fi
scurtat acele zile, nicio carne nu ar fi salvată; dar din
cauza celor aleși, pe care i-a ales, a scurtat zilele. 21
Și atunci, dacă cineva vă va spune: Iată, Cristos este
aici; sau: Iată, este acolo; nu credeți. 22 Fiindcă se vor
ridica Cristoși falși și profeți falși și vor arăta semne și
minuni, ca să amăgească, dacă ar fi posibil, chiar pe cei
aleși. 23 Dar luați bine seama; iată, v-am spus dinainte
toate lucrurile. 24 Dar în acele zile, după acel necaz,
soarele se va întuneca și luna nu își va da lumina ei.
25 Și stelele din cer vor cădea și puterile din cer vor fi
clătinate. 26 Și atunci vor vedea pe Fiul omului venind
în nori cu mare putere și glorie. 27 Și atunci își va
trimite îngerii și va strânge pe aleșii săi din cele patru
vânturi, de la cele mai îndepărtate părți ale pământului
până la cele mai îndepărtate părți ale cerului. 28 Acum
învățați o parabolă a smochinului: Când lăstarul lui este
deja fraged și dă frunze, știți că vara este aproape; 29
Tot așa și voi, când vedeți acestea întâmplându-se, știți
că aceasta este aproape, la uși. 30 Adevărat vă spun
că nicidecum nu va trece această generație, până nu
se vor face toate acestea. 31 Cerul și pământul vor
trece, dar cuvintele mele nicidecum nu vor trece. 32
Dar despre acea zi și oră nu știe nimeni, nici îngerii
care sunt în cer, nici Fiul, ci numai Tatăl. 33 Luați bine
seama, vegheați și rugați-vă; fiindcă nu știți când este
timpul. 34 Fiindcă Fiul omului este ca un om ce se
află într-o călătorie lungă, care și-a lăsat casa și a dat
autoritate robilor săi și fiecărui om lucrarea sa și a
poruncit portarului să vegheze. 35 De aceea vegheați;
fiindcă nu știți când vine domnul casei, seara, sau la
miezul nopții, sau la cântatul cocoșului, sau dimineața;
36 Ca nu cumva, venind pe neașteptate, să vă găsească
dormind. 37 Și ce vă spun, spun tuturor: Vegheați.

14 După două zile era sărbătoarea paștelui și a
azimelor; și preoții de seamă și scribii căutau cum
să îl prindă prin viclenie să îl ucidă. 2 Dar spuneau: Nu
în sărbătoare, ca nu cumva să fie tulburare a poporului.
3 Și fiind el în Betania, în casa lui Simon leprosul, pe
când ședea el la masă, a venit o femeie având un vas
de alabastru cu ulei parfumat de mir de nard curat,
foarte prețios; și a spart vasul și a turnat mirul pe capul
lui. 4 Și erau unii supărați în ei înșiși și spuneau: Pentru
ce s-a făcut risipa aceasta de mir? 5 Fiindcă acesta s-
ar fi putut vinde pe mai mult de trei sute de dinari și
s-ar fi dat banii la săraci. Și cârteau împotriva ei. 6
Dar Isus a spus: Lăsați-o în pace; de ce o tulburați? A
lucrat o lucrare bună față de mine. 7 Fiindcă pe săraci
îi aveți totdeauna cu voi și oricând voiți, puteți să le
faceți bine; dar pe mine nu mă aveți totdeauna. 8 Ea a
făcut ce a putut; a venit dinainte ca să îmi ungă trupul
pentru înmormântare. 9 Adevărat vă spun: Oriunde va
fi predicată această evanghelie, prin întreaga lume și
ce a făcut ea va fi spus, ca o amintire despre ea. 10 Și
Iuda Iscariot, unul dintre cei doisprezece, s-a dus la
preoții de seamă să li-l trădeze. 11 Și când au auzit, s-
au bucurat și au promis să îi dea bani. Și căuta cum
să îl trădeze la un moment potrivit. 12 Și în prima zi
a azimelor, când înjunghiau paștele, discipolii lui i-au
spus: Unde voiești să mergem și să pregătim ca să
mănânci paștele? 13 Și a trimis doi dintre discipolii săi
și le-a spus: Mergeți în cetate și acolo veți întâlni un
om purtând un ulcior de apă; urmați-l. 14 Și oriunde va
intra, spuneți stăpânului casei: Învățătorul spune: Unde
este camera de oaspeți, unde voi mânca paștele cu
discipolii mei? 15 Și el vă va arăta o cameră mare de
sus, așternută și pregătită; acolo să pregătiți pentru noi.
16 Și discipolii lui s-au dus și au intrat în cetate și au
găsit așa cum le spusese; și au pregătit paștele. 17 Și
după ce s-a făcut seară, a venit cu cei doisprezece. 18
Și pe când ședeau ei și mâncau, Isus a zis: Adevărat
vă spun: Unul dintre voi care mănâncă cu mine mă va
trăda. 19 Și au început să se întristeze și să îi spună
unul câte unul: Sunt eu? Și altul: Sunt eu? 20 Iar el a
răspuns și le-a zis: Este unul dintre cei doisprezece,
care înmoaie cu mine în farfurie. 21 Într-adevăr, Fiul
omului se duce așa cum este scris despre el; dar vai
acelui om prin care Fiul omului este trădat! Bine ar fi fost
pentru acel om dacă el niciodată nu s-ar fi născut. 22 Și
pe când mâncau ei, Isus a luat pâine și a binecuvântat
și a frânt-o și le-a dat și a spus: Luați, mâncați; acesta
este trupul meu. 23 Și a luat paharul și după ce a adus
mulțumiri, le-a dat; și toți au băut din el. 24 Și le-a spus:
Acesta este sângele meu, al noului testament, care se
varsă pentru mulți. 25 Adevărat vă spun: Nicidecum
nu voi mai bea din rodul viței, până în acea zi când îl
voi bea nou în împărăția lui Dumnezeu. 26 Și după ce
au cântat un imn, au ieșit înspre muntele Măslinilor.
27 Și Isus le-a spus: Voi toți vă veți poticni din cauza
mea în această noapte, pentru că este scris: Voi bate
păstorul și oile se vor împrăștia. 28 Dar după ce eu
voi fi înviat, voi merge înaintea voastră în Galileea. 29
Dar Petru i-a spus: Chiar dacă toți se vor poticni, totuși
eu nu. 30 Iar Isus i-a zis: Adevărat îți spun că: Astăzi,
chiar în această noapte, înainte de a cânta cocoșul de
două ori, mă vei nega de trei ori. 31 Dar el vorbea mai
vehement: Dacă ar trebui să mor cu tine, nicidecum
nu te voi nega. Și toți au spus la fel. 32 Și au venit
într-un loc al cărui nume era Ghetsimani; și le-a spus
discipolilor săi: Ședeți aici, în timp ce mă voi ruga. 33

Și a luat cu el pe Petru și pe Iacov și pe Ioan; și a
început să fie tulburat amarnic și foarte mâhnit. **34** Și
le-a spus: Sufletul meu este foarte întristat, chiar de
moarte; rămâneți aici și vegheați. **35** Și s-a dus puțin
mai înainte și a căzut la pământ și se ruga ca, dacă
ar fi posibil, timpul acesta să treacă de la el. **36** Și a
spus: Abba, Tată, toate îți sunt posibile; ia de la mine
acest pahar; cu toate acestea, nu ce voiesc eu, ci ce
voiești tu. **37** Și a venit și i-a găsit dormind și i-a spus
lui Petru: Simone, dormi? Nu ai putut veghea o oră? **38**
Vegheați și rugați-vă, ca nu cumva să intrați în ispită.
Într-adevăr, duhul [este] plin de zel, dar carnea fără
putere. **39** Și din nou s-a dus deoparte și s-a rugat și a
spus aceleași cuvinte. **40** Și când s-a întors, i-a găsit
din nou adormiți, (fiindcă ochii le erau îngreunați) și nu
știau ce să îi răspundă. **41** Și a venit a treia oară și
le-a spus: Dormiți de-acum și odihniți-vă; este destul,
a sosit timpul; iată, Fiul omului este trădat în mâinile
păcătoșilor. **42** Ridicați-vă, să mergem; iată, cel ce mă
trădează este aproape. **43** Și îndată, pe când el încă
vorbea, a venit Iuda, unul dintre cei doisprezece și
împreună cu el o mulțime mare cu săbii și bâte, de
la preoții de seamă și scribi și bătrâni. **44** Și cel ce îl
trădase le dăduse un semn, spunând: Pe oricare îl voi
săruta, el este; prindeți-l și duceți-l în siguranță. **45** Și
venind, s-a apropiat îndată de el și a spus: Rabi, rabi;
și l-a sărutat. **46** Și și-au pus mâinile pe el și l-au prins.
47 Iar unul dintre cei ce stăteau în picioare acolo a scos
o sabie și a lovit pe un rob al marelui preot și i-a tăiat
urechea. **48** Și Isus a răspuns și le-a zis: Ați ieșit ca
împotriva unui tâlhar, cu săbii și bâte, ca să mă luați?
49 Zilnic am fost cu voi în templu învățându-vă și nu m-
ați prins; totuși, scripturile trebuie să fie împlinite. **50** Și
toți l-au părăsit și au fugit. **51** Și un anumit tânăr l-a
urmat, având o pânză de in aruncată peste goliciunea
lui; și cei tineri au pus mâna pe el; **52** Și a lăsat pânza
de in și a fugit gol de la ei. **53** Și l-au dus pe Isus la
marele preot; și cu el s-au adunat toți preoții de seamă
și bătrânii și scribii. **54** Și Petru l-a urmat de departe,
până în curtea palatului marelui preot; și ședea cu
servitorii și se încălzea la foc. **55** Și preoții de seamă
și tot consiliul căutau mărturie împotriva lui Isus ca
să îl ucidă; și nu au găsit pe nimeni. **56** Fiindcă mulți
aduceau mărturie falsă împotriva lui, dar mărturiile lor
nu se potriveau împreună. **57** Și unii s-au sculat și au
adus mărturie falsă împotriva lui, spunând: **58** Noi l-am
auzit, spunând: Eu voi distruge acest templu făcut de
mâini și în trei zile voi construi altul făcut fără mâini. **59**
Dar nici așa mărturiile lor nu se potriveau. **60** Și marele
preot s-a sculat în picioare în mijloc și l-a întrebat pe
Isus, spunând: Nu răspunzi nimic? Ce mărturie aduc
aceștia împotriva ta? **61** Dar el tăcea și nu răspundea
nimic. Din nou, marele preot l-a întrebat și i-a spus: Ești
tu Cristosul, Fiul Celui Binecuvântat? **62** Și Isus a spus:
Eu sunt. Și veți vedea pe Fiul omului șezând la dreapta
puterii și venind pe norii cerului. **63** Atunci marele preot
și-a sfâșiat hainele și a zis: Ce nevoie mai avem de alți
martori? **64** Ați auzit blasfemia; ce gândiți voi? Și toți l-
au condamnat ca fiind vinovat de moarte. **65** Și unii au
început să îl scuipe și să îi acopere fața și să îl bată cu
pumnii și să îi spună: Profețește; și servitorii îl loveau
cu palmele mâinilor lor. **66** Și pe când Petru era jos în
curtea palatului, a venit una dintre servitoarele marelui
preot; **67** Și când l-a văzut pe Petru încălzindu-se, l-a
privit și a spus: Și tu ai fost cu Isus din Nazaret. **68**
Dar el a negat, spunând: Nu știu, nici nu înțeleg ce
spui tu. Și a ieșit afară în portic; și cocoșul a cântat.
69 Și din nou, o servitoare l-a văzut și a început să le
spună celor ce stăteau în picioare acolo: Acesta este
unul dintre ei. **70** Dar el a negat din nou. Și la puțin
timp după aceea, cei ce stăteau acolo în picioare i-au
spus din nou lui Petru: Într-adevăr, ești unul dintre ei;
fiindcă ești galileean și vorbirea ta este la fel. **71** Dar a
început să blesteme și să jure: Nu îl cunosc pe acest
om despre care vorbiți. **72** Și cocoșul a cântat a doua
oară. Și Petru și-a amintit cuvântul care i l-a zis Isus:
Înainte de a cânta cocoșul de două ori, mă vei nega de
trei ori. Și gândindu-se la aceasta, a plâns.

15 Și îndată, dimineața, preoții de seamă au ținut
sfat cu bătrânii și cu scribii și cu întregul consiliu
și l-au legat pe Isus și l-au dus și l-au predat lui Pilat.
2 Și Pilat l-a întrebat: Ești tu Împăratul iudeilor? Și,
răspunzând, i-a zis: Tu spui. **3** Și preoții de seamă l-au
acuzat de multe lucruri; dar el nu a răspuns nimic. **4** Și
Pilat l-a întrebat din nou, spunând: Nu răspunzi nimic?
Iată, câte lucruri aduc ei mărturie împotriva ta. **5** Dar
Isus, tot nu a răspuns nimic; așa că Pilat se minuna. **6**
Și la acea sărbătoare le elibera un prizonier, pe oricare
îl doreau. **7** Și era unul numit Baraba, legat cu cei
care făcuseră insurecție cu el, care au comis crimă
în insurecția aceea. **8** Și mulțimea, strigând tare, a
început să îl implore să facă cum le-a făcut totdeauna.
9 Dar Pilat le-a răspuns, zicând: Voiți să vă eliberez pe
Împăratul iudeilor? **10** Fiindcă știa că preoții de seamă
îl predaseră din cauza invidiei. **11** Dar preoții de seamă
au întărâtat oamenii, ca să le elibereze mai degrabă pe
Baraba. **12** Și Pilat a răspuns din nou și le-a zis: Ce
voiți atunci să îi fac celui pe care îl numiți Împăratul
iudeilor? **13** Iar ei au strigat din nou: Crucifică-l! **14**
Atunci Pilat le-a spus: De ce, ce rău a făcut? Dar au
strigat și mai tare: Crucifică-l. **15** Și Pilat, voind să
mulțumească poporul, le-a eliberat pe Baraba și l-a
predat pe Isus, după ce l-a biciuit, să fie crucificat. **16**
Și soldații l-au dus în sala numită Pretoriu și au adunat
întreaga ceată. **17** Și l-au îmbrăcat cu purpură și au

împletit o coroană din spini și i-au pus-o pe cap. **18** Și
au început să îl salute: Bucură-te, Împărat al iudeilor!
19 Și îl băteau peste cap cu o trestie și îl scuipau; și,
plecându-și genunchii, i se închinau. **20** Și după ce l-au
batjocorit, l-au dezbrăcat de purpură și l-au îmbrăcat cu
hainele lui; și l-au dus afară ca să îl crucifice. **21** Și au
constrâns pe unul Simon, un cirenean care trecea pe
acolo, venind de la câmp, tatăl lui Alexandru și Rufus,
ca să îi poarte crucea. **22** Și l-au adus la locul Golgota,
care fiind tradus este: Locul Căpățânii. **23** Și i-au dat
să bea vin amestecat cu smirnă, dar nu a primit. **24**
Și după ce l-au crucificat, și-au împărțit hainele lui,
aruncând sorți peste ele, ce să ia fiecare. **25** Și era ora
a treia și l-au crucificat. **26** Și inscripția acuzației sale a
fost scrisă deasupra: ÎMPĂRATUL IUDEILOR. **27** Și cu
el au crucificat pe doi tâlhari; unul la dreapta și celălalt
la stânga lui. **28** Și s-a împlinit scriptura care spune: Și
a fost numărat cu călcătorii de lege. **29** Și cei ce treceau
pe acolo îl defăimau, clătinându-și capetele și spunând:
Aha, tu care distrugi templul și în trei zile îl zidești, **30**
Salvează-te pe tine însuți și coboară de pe cruce! **31**
La fel și preoții de seamă, batjocorind, spuneau între ei
împreună cu scribii: Pe alții i-a salvat; pe sine însuși
nu se poate salva; **32** Să coboare acum de pe cruce
Cristos, Împăratul lui Israel, ca să vedem și să credem.
Și cei care erau crucificați cu el îl ocărau. **33** Și când
a venit ora șase, s-a făcut întuneric peste toată țara
până la ora nouă. **34** Și la ora nouă Isus a strigat cu
voce tare, spunând: Eloi, Eloi, lama sabactani? Care
fiind tradus este: Dumnezeul meu, Dumnezeul meu,
de ce m-ai părăsit? **35** Și unii dintre cei ce stăteau
acolo în picioare, când au auzit, au spus: Iată, cheamă
pe Ilie. **36** Și unul a alergat și a umplut un burete cu
oțet și l-a pus într-o trestie și i-a dat să bea, spunând:
Lăsați-l; să vedem dacă va veni Ilie să îl ia jos. **37**
Și Isus a strigat cu voce tare și și-a dat duhul. **38** Și
perdeaua templului s-a rupt în două, de sus până jos.
39 Și centurionul care stătea înaintea lui în picioare,
văzând că astfel a strigat și și-a dat duhul, a spus: Cu
adevărat, acest om era Fiul lui Dumnezeu. **40** Iar acolo
erau și femei privind de departe, printre care era Maria
Magdalena și Maria, mama lui Iacov cel mic și al lui
Iose și Salome; **41** (Care de asemenea, când era el în
Galileea, îl urmau și îl serveau); și multe alte femei care
s-au urcat cu el la Ierusalim. **42** Și acum, făcându-se
seară pentru că era pregătirea, care este ziua dinaintea
sabatului, **43** Iosif din Arimateea, un consilier demn
de cinste care aștepta și el împărăția lui Dumnezeu,
a venit și a intrat cutezător la Pilat și a cerut trupul
lui Isus. **44** Și Pilat s-a minunat că era deja mort; și
chemând centurionul, l-a întrebat dacă era mort de
ceva timp. **45** Și când a aflat aceasta de la centurion, i-
a dăruit lui Iosif trupul. **46** Și a cumpărat in subțire și l-a
luat jos și l-a înfășurat în pânză de in și l-a pus într-un
mormânt care era tăiat într-o stâncă și a rostogolit o
piatră peste ușa mormântului. **47** Și Maria Magdalena
și Maria, mama lui Iose, priveau unde era pus.

16 Și după ce a trecut sabatul, Maria Magdalena
și Maria, mama lui Iacov, și Salome au cumpărat
miresme, ca să vină și să îl ungă. **2** Și foarte devreme
în dimineața primei zile a săptămânii, au venit la
mormânt, la răsăritul soarelui. **3** Și spuneau între
ele: Cine ne va rostogoli deoparte piatra de la ușa
mormântului? **4** Și când s-au uitat, au văzut că piatra
fusese rostogolită deoparte; fiindcă era foarte mare.
5 Și intrând în mormânt, au văzut un tânăr șezând
în dreapta, îmbrăcat cu o robă lungă, albă; și s-au
înspăimântat. **6** Iar el le-a spus: Nu vă înspăimântați;
voi căutați pe Isus din Nazaret, cel crucificat; el a înviat,
nu este aici; iată, locul unde l-au pus. **7** Dar mergeți,
spuneți discipolilor săi și lui Petru, că el merge înaintea
voastră în Galileea; acolo îl veți vedea, așa cum v-a
spus. **8** Și au ieșit repede și au fugit de la mormânt,
pentru că au tremurat și au fost uimite; și nu au spus
nimănui nimic, fiindcă se temeau. **9 (note: The most
reliable and earliest manuscripts do not include Mark 16:9-
20.)** Și după ce Isus a înviat devreme în prima zi a
săptămânii, s-a arătat întâi Mariei Magdalena, din care
scosese șapte draci. **10** Ea s-a dus și le-a spus celor
ce au fost cu el, pe când jeleau și plângeau. **11** Iar
ei, auzind că este viu și că a fost văzut de ea, nu au
crezut. **12** După aceea, s-a arătat într-un alt chip la doi
dintre ei, pe când umblau și mergeau la câmp. **13** Și
s-au dus și au spus celor rămași; dar nici pe ei nu i-
au crezut. **14** La urmă, s-a arătat celor unsprezece în
timp ce ședeau la masă și le-a reproșat necredința și
împietrirea inimii, pentru că nu i-au crezut pe cei ce l-
au văzut după ce a înviat. **15** Și le-a spus: Mergeți în
toată lumea și predicați evanghelia la toată creatura. **16**
Cel ce crede și este botezat, va fi salvat; dar cel ce nu
crede va fi damnat. **17** Și aceste semne îi vor urma
pe cei ce cred: În numele meu vor scoate draci; vor
vorbi limbi noi; **18** Vor lua șerpi; și dacă vor bea orice
lucru ucigător, nicidecum nu îi va vătăma; vor pune
mâinile pe bolnavi și ei se vor însănătoși. **19** Așa că,
după ce Domnul le-a vorbit, a fost primit sus la cer și
a șezut la dreapta lui Dumnezeu. **20** Și ei au plecat
și au predicat pretutindeni, Domnul lucrând cu ei și
confirmând cuvântul cu semne care îi urmau. Amin.

Luca

1 Întrucât mulți s-au angajat să pună în ordine o
istorisire despre acele lucruri care sunt pe deplin
crezute printre noi, **2** Chiar așa cum ni le-au încredințat
cei care au fost de la început martori oculari și servitori
ai cuvântului, **3** Mi s-a părut bine și mie, înțelegând
toate cu acurațețe de la început, să ți le scriu în ordine,
preaalesule Teofil, **4** Ca să cunoști certitudinea lucrurilor
în care ai fost învățat. **5** A fost în zilele lui Irod, împăratul
Iudeii, un anumit preot numit Zaharia, din rândul lui
Abia; și soția lui era dintre fiicele lui Aaron, și numele ei
era Elisabeta. **6** Și amândoi erau drepți înaintea lui
Dumnezeu, umblând ireproșabil în toate poruncile și
rânduielile Domnului. **7** Și ei nu aveau copil, pentru că
Elisabeta era stearpă; și amândoi erau mult înaintați în
vârstă. **8** Dar s-a întâmplat, pe când el împlinea serviciul
de preot înaintea lui Dumnezeu, la rândul grupului
său, **9** Conform obiceiului serviciului preoțesc, i-a venit
rândul să ardă tămâie când intra în templul Domnului.
10 Și toată mulțimea poporului se ruga afară în timpul
tămâierii. **11** Și i s-a arătat un înger al Domnului, stând
în picioare la dreapta altarului tămâierii. **12** Și când
Zaharia l-a văzut, s-a tulburat și frică a căzut peste el.
13 Dar îngerul i-a spus: Nu te teme Zaharia; fiindcă
rugăciunea ta este ascultată; și soția ta Elisabeta îți va
naște un fiu și îi vei pune numele Ioan. **14** Și tu vei avea
bucurie și veselie; și mulți se vor bucura la nașterea lui.
15 Fiindcă va fi mare înaintea Domnului și nicidecum
nu va bea nici vin, nici băutură tare; și va fi umplut cu
Duhul Sfânt, chiar din pântecele mamei sale. **16** Și pe
mulți dintre copiii lui Israel îi va întoarce la Domnul
Dumnezeul lor. **17** Și el va merge înaintea lui, în duhul
și puterea lui Ilie, să întoarcă inimile părinților la copii și
pe cei neascultători la înțelepciunea celor drepți; să
pregătească un popor înzestrat pentru Domnul. **18**
Și Zaharia i-a spus îngerului: Prin ce voi ști aceasta?
Fiindcă eu sunt bătrân și soția mea este mult înaintată
în anii ei. **19** Și îngerul, răspunzând, i-a zis: Eu sunt
Gabriel, care stau în picioare în prezența lui Dumnezeu;
și sunt trimis să vorbesc cu tine și să îți anunț aceste
vești îmbucurătoare. **20** Și iată, vei fi mut și nu vei fi
în stare să vorbești, până în ziua când se vor face
acestea, pentru că nu crezi cuvintele mele, care vor
fi împlinite la timpul lor. **21** Și poporul îl aștepta pe
Zaharia și se mira că el întârzia atât în templu. **22**
Și când a ieșit nu a putut să vorbească cu ei; și au
priceput că văzuse o viziune în templu; fiindcă el le
făcea semne și a rămas fără cuvinte. **23** Și s-a întâmplat
că, imediat ce s-au împlinit zilele serviciului său, s-a
dus acasă. **24** Iar după zilele acelea Elisabeta, soția lui,
a rămas însărcinată și s-a ascuns cinci luni, spunând:
25 Astfel s-a purtat cu mine Domnul în zilele în care s-
a uitat spre mine, ca să îmi ia ocara dintre oameni.
26 Iar în luna a șasea, îngerul Gabriel a fost trimis de
Dumnezeu într-o cetate din Galileea, numită Nazaret,
27 La o fecioară logodită cu un bărbat al cărui nume
era Iosif, din casa lui David; și numele fecioarei era
Maria. **28** Și îngerul a intrat la ea și a spus: Bucură-te,
cea privilegiată: Domnul este cu tine; binecuvântată
ești tu între femei. **29** Iar când l-a văzut, ea a fost
tulburată de cuvintele lui și cugeta ce fel de salutare ar
fi aceasta. **30** Și îngerul i-a spus: Nu te teme, Maria;
fiindcă ai găsit favoare la Dumnezeu. **31** Și iată, vei
rămâne însărcinată în pântecele tău și vei naște un
fiu și îi vei pune numele Isus. **32** El va fi mare și va fi
chemat Fiul Celui Preaînalt; și Domnul Dumnezeu îi va
da tronul tatălui său David. **33** Și va domni peste casa
lui Iacob pentru totdeauna; și cât despre împărăția lui,
ea nu va avea sfârșit. **(aiōn g165)** **34** Atunci Maria i-a
spus îngerului: Cum va fi aceasta, fiindcă eu nu știu de
bărbat? **35** Și îngerul a răspuns și i-a zis: Duhul Sfânt
va veni peste tine și puterea Celui Preaînalt te va umbri;
de aceea și cel sfânt care se va naște din tine, va fi
chemat Fiul lui Dumnezeu. **36** Și iată, Elisabeta, ruda
ta, a rămas și ea însărcinată cu un fiu la bătrânețea ei;
și aceasta este a șasea lună pentru ea, care era numită
stearpă. **37** Căci la Dumnezeu nimic nu va fi imposibil.
38 Iar Maria a spus: Iată, roaba Domnului; fie-mi după
cuvântul tău. Și îngerul a plecat de la ea. **39** Iar Maria
s-a sculat în acele zile și a plecat cu grabă în ținutul
muntos, într-o cetate a lui Iuda. **40** Și a intrat în casa lui
Zaharia și a salutat-o pe Elisabeta. **41** Și s-a întâmplat
că, de cum a auzit Elisabeta salutul Mariei, pruncul
a săltat în pântecele ei; și Elisabeta a fost umplută
cu Duhul Sfânt; **42** Și a vorbit cu voce tare și a spus:
Binecuvântată ești tu între femei și binecuvântat este
rodul pântecelui tău. **43** Și de unde îmi este aceasta,
ca mama Domnului meu să vină la mine? **44** Căci
iată, de cum a ajuns sunetul salutului tău la urechile
mele, pruncul a săltat în pântecele meu de bucurie.
45 Și binecuvântată este cea care a crezut, pentru că
va fi o împlinire a lucrurilor care i-au fost spuse din
partea Domnului. **46** Și Maria a spus: Sufletul meu
preamărește pe Domnul, **47** Și duhul meu s-a bucurat
în Dumnezeu, Salvatorul meu. **48** Pentru că a privit
spre starea înjosită a roabei sale; căci, iată, de acum
încolo, toate generațiile mă vor numi binecuvântată, **49**
Pentru că cel puternic mi-a făcut lucruri mari; și sfânt
este numele lui. **50** Și mila lui este peste cei ce se tem
de el din generație în generație. **51** A arătat putere cu
brațul lui; a risipit pe cei mândri în imaginația inimii lor.
52 A doborât pe cei puternici de pe tronuri și a înălțat pe
cei de rând. **53** A săturat pe cei flămânzi cu bunătăți;
și pe cei bogați i-a trimis fără nimic. **54** A ajutat pe

servitorul său Israel, în amintirea milei sale; 55 După
cum le-a vorbit părinților noștri, lui Avraam și seminței
sale pentru totdeauna. (aiōn g165) 56 Și Maria a rămas
cu ea cam trei luni; și s-a întors acasă. 57 Iar Elisabetei
i s-a împlinit timpul să nască; și a născut un fiu. 58 Și
vecinii și rudele ei au auzit că Domnul a arătat mare
milă față de ea; și se bucurau cu ea. 59 Și s-a întâmplat
în a opta zi că au venit să circumcidă copilul; și l-au
numit Zaharia, după numele tatălui său. 60 Și mama lui
a răspuns și a zis: Nu, ci se va numi Ioan. 61 Și i-au
spus: Nimeni din rudeniile tale nu este numit așa. 62
Și făceau semne tatălui său, [despre] cum ar voi să îl
numească. 63 Și a cerut o tăbliță de scris și a scris,
spunând: Numele lui este Ioan. Și toți s-au minunat. 64
Și gura lui a fost deschisă imediat și limba lui dezlegată
și a vorbit, lăudând pe Dumnezeu. 65 Și frică a venit
peste toți cei ce locuiau împrejurul lor; și toate aceste
cuvinte au fost vestite prin tot ținutul muntos al Iudeii.
66 Și toți cei ce le-au auzit, le-au păstrat în inimile
lor, spunând: Ce fel de copil va fi acesta? Și mâna
Domnului era cu el. 67 Și Zaharia, tatăl lui, a fost umplut
cu Duhul Sfânt și a profețit, spunând: 68 Binecuvântat
fie Domnul Dumnezeul lui Israel, pentru că a vizitat și a
răscumpărat pe poporul său, 69 Și ne-a ridicat un corn
al salvării în casa servitorului său, David, 70 Așa cum
vorbise prin gura sfinților săi profeți, care fuseseră de
când lumea a început; (aiōn g165) 71 Ca să fim salvați
de dușmanii noștri și din mâna tuturor celor ce ne
urăsc; 72 Să înfăptuiască mila promisă părinților noștri
și să își amintească sfântul lui legământ; 73 Jurământul
pe care i l-a jurat tatălui nostru Avraam, 74 Că ne va
da, fiind noi scăpați din mâna dușmanilor noștri, să îi
servim fără frică, 75 În sfințenie și dreptate înaintea lui,
toate zilele vieții noastre. 76 Și tu copile, vei fi chemat
profet al celui Preaînalt; fiindcă vei merge înaintea feței
Domnului, să pregătești căile lui; 77 Să dai cunoștința
salvării poporului său, prin iertarea păcatelor lor, 78 Prin
blânda milă a Dumnezeului nostru; prin care răsăritul
din înalt ne-a vizitat, 79 Să dea lumină celor ce șed în
întuneric și în umbra morții, să ne îndrepte picioarele
pe calea păcii. 80 Iar copilul a crescut și s-a întărit
în duh și a fost în pustiuri până în ziua arătării sale
înaintea lui Israel.

2 Dar s-a întâmplat, în acele zile, că a ieșit un
decret de la Cezar Augustus ca toată lumea să
fie impozitată. 2 (Această impozitare s-a făcut prima
dată când Quirinius era guvernator al Siriei.) 3 Și
toți se duceau pentru impozitare, fiecare în propria
lui cetate. 4 Iar Iosif s-a urcat și el din Galileea, din
cetatea Nazaret, în Iudeea, la cetatea lui David care
se numește Betleem; (pentru că era din casa și din
genealogia lui David); 5 Pentru impozitare împreună cu
Maria, soția lui logodită, ea fiind înaintată în sarcină.
6 Și s-a întâmplat că, pe când erau ei acolo, au fost
împlinite zilele când trebuia să nască. 7 Și a născut
pe fiul ei întâiul născut și l-a înfășat în scutece și l-a
pus în iesle, pentru că nu era loc pentru ei în casa de
oaspeți. 8 Și în același ținut erau niște păstori care
stăteau în câmp și făceau de pază, noaptea, împrejurul
turmei lor. 9 Și iată, îngerul Domnului a venit peste ei și
gloria Domnului a strălucit împrejurul lor; iar ei s-au
înfricoșat foarte tare. 10 Și îngerul le-a spus: Nu vă
temeți; căci, iată, vă aduc veștile bune ale marii bucurii
care va fi pentru tot poporul. 11 Pentru că în cetatea lui
David vi s-a născut astăzi un Salvator, care este Cristos
Domnul. 12 Și pentru voi acesta va fi semnul: veți găsi
pruncul înfășat și culcat în iesle. 13 Și dintr-odată a
fost cu îngerul o mulțime de oștire cerească, lăudând
pe Dumnezeu și spunând: 14 Glorie lui Dumnezeu în
cele preaînalte și pace pe pământ, bunăvoință față de
oameni. 15 Și s-a întâmplat, pe când îngerii plecau
de la ei în cer, că păstorii au spus unii către alții: Să
mergem acum până la Betleem și să vedem acest
lucru care s-a întâmplat, pe care Domnul ni l-a făcut
cunoscut. 16 Și au venit în grabă și au găsit pe Maria și
pe Iosif și pruncul culcat în iesle. 17 Iar după ce l-au
văzut, au răspândit vorba ce li s-a zis despre acest
copil. 18 Și toți cei ce au auzit, s-au minunat despre
cele ce le spuneau păstorii. 19 Dar Maria păstra toate
aceste lucruri și cugeta în inima ei. 20 Și păstorii s-au
întors, glorificând și lăudând pe Dumnezeu pentru toate
cele ce auziseră și văzuseră, așa cum li se spusese.
21 Și când s-au împlinit opt zile pentru circumcizia
copilului, i-au pus numele ISUS, care a fost dat de înger
înainte ca ea să fi rămas însărcinată cu el în pântece.
22 Și după ce s-au împlinit zilele curățirii ei, conform
legii lui Moise, l-au adus la Ierusalim, ca să îl înfățișeze
Domnului; 23 (Așa cum este scris în legea Domnului:
Fiecare parte bărbătească ce deschide pântecele, va
fi chemat sfânt pentru Domnul); 24 Și să ofere un
sacrificiu conform cu ce este spus în legea Domnului:
O pereche de turturele sau doi pui de porumbel. 25 Și,
iată, era un om în Ierusalim al cărui nume era Simeon;
și acest om era drept și pios, așteptând mângâierea
lui Israel; și Duhul Sfânt era peste el. 26 Și i-a fost
revelat de Duhul Sfânt, că nu va vedea moartea înainte
să fi văzut pe Cristosul Domnului. 27 Și a venit prin
Duhul în templu; și când părinții au adus înăuntru pe
copilul Isus, să facă pentru el după obiceiul legii, 28
Atunci, el l-a luat în brațele sale și a binecuvântat pe
Dumnezeu și a spus: 29 Doamne, acum îl lași pe
robul tău să plece în pace, conform cuvântului tău:
30 Pentru că ochii mei au văzut salvarea ta, 31 Pe
care ai pregătit-o înaintea feței tuturor popoarelor, 32 O
lumină să lumineze neamurile și gloria poporului tău

Israel. **33** Și Iosif și mama lui s-au minunat de cele
spuse despre el. **34** Și Simeon i-a binecuvântat și i-a
spus Mariei, mama lui: Iată, acest copil este pus pentru
prăbușirea și ridicarea multora în Israel; și să fie un
semn împotriva căruia se va vorbi; **35** (Da, o sabie va
trece chiar prin sufletul tău), ca să fie revelate gândurile
din multe inimi. **36** Și era Ana, o profetesă, fata lui
Fanuel, din tribul lui Așer; ea era foarte înaintată în
vârstă și trăise cu un soț șapte ani după fecioria ei; **37**
Și ea fusese văduvă timp de aproape optzeci și patru
de ani, care nu se depărta de templu; ci servea cu
posturi și rugăciuni noapte și zi. **38** Și, venind ea în acel
moment, a adus mulțumiri la fel Domnului și a vorbit
despre el tuturor celor ce așteptau răscumpărarea în
Ierusalim. **39** Și, după ce au îndeplinit toate conform
legii Domnului, s-au întors în Galileea, în cetatea lor,
Nazaret. **40** Iar copilul creștea și se întărea în duh,
umplut cu înțelepciune; și harul lui Dumnezeu era peste
el. **41** Și părinții lui se duceau la Ierusalim în fiecare an,
la sărbătoarea paștelui. **42** Și când el avea doisprezece
ani, au urcat la Ierusalim, după obiceiul sărbătorii. **43**
Și după ce au împlinit zilele, pe când se întorceau ei,
copilul Isus a rămas în Ierusalim; și Iosif și mama lui
nu au știut. **44** Iar ei, presupunând că el este printre
călători, au mers cale de o zi; și l-au căutat printre rude
și cunoscuți. **45** Și negăsindu-l, s-au întors înapoi la
Ierusalim, căutându-l. **46** Și s-a întâmplat, că după trei
zile l-au găsit în templu, șezând în mijlocul învățătorilor,
deopotrivă ascultându-i și punându-le întrebări. **47** Și
toți care îl auzeau, erau înmărmuriți de înțelegerea și
răspunsurile lui. **48** Și când l-au văzut, au fost uimiți și
mama lui i-a spus: Fiule, de ce te-ai purtat astfel cu
noi? Iată, tatăl tău și cu mine te-am căutat, mâhnindu-
ne. **49** Și le-a spus: Cum se face că m-ați căutat? Nu
știați că trebuie să fiu în cele ale Tatălui meu? **50** Și
ei nu au înțeles vorba pe care le-o spusese. **51** Și a
coborât cu ei și a venit la Nazaret și le era supus; dar
mama lui păstra toate aceste cuvinte în inima ei. **52** Și
Isus creștea în înțelepciune și în statură și în favoare
față de Dumnezeu și de oameni.

3 Și în anul al cincisprezecelea al domniei lui Tiberiu
Cezar, Pontius Pilat fiind guvernator al Iudeii și
Irod fiind tetrarh al Galileii și Filip, fratele lui, tetrarh al
Ituriei și al regiunii Trachonitis și Lisanias, tetrarh al
Abilenei, **2** Ana și Caiafa fiind înalții preoți, cuvântul lui
Dumnezeu a venit la Ioan, fiul lui Zaharia, în pustie. **3**
Și a venit în tot ținutul din jurul Iordanului, predicând
botezul pocăinței pentru iertarea păcatelor; **4** Așa
cum este scris în cartea cuvintelor lui Isaia, profetul,
spunând: Vocea unuia strigând în pustie: Pregătiți calea
Domnului, faceți-i cărările drepte. **5** Fiecare vale va
fi umplută și fiecare munte și deal va fi coborât; și
cea strâmbă va fi îndreptată și căile colțuroase vor
fi netezite; **6** Și toată făptura va vedea salvarea lui
Dumnezeu. **7** Atunci a spus mulțimilor care ieșeau să
fie botezate de el: Pui de vipere, cine v-a avertizat
să fugiți de furia care vine? **8** Faceți de aceea roade
cuvenite de pocăință și nu începeți să spuneți în voi
înșivă: Avem ca tată pe Avraam; fiindcă vă spun că
Dumnezeu este în stare să ridice copii lui Avraam din
aceste pietre. **9** Iar acum, securea chiar este înfiptă la
rădăcina pomilor; de aceea fiecare pom care nu face
rod bun este tăiat și aruncat în foc. **10** Și mulțimea l-a
întrebat, spunând: Atunci ce să facem? **11** El a răspuns
și le-a zis: Cel ce are două haine, să împartă celui
ce nu are; și cel ce are mâncare, să facă la fel. **12**
Atunci au venit și [niște] vameși să fie botezați și i-au
spus: Învățătorule, ce să facem? **13** Și le-a spus: Să nu
stoarceți mai mult decât vă este rânduit. **14** Și soldații
la fel îl întrebau, spunând: Și noi ce să facem? Și le-
a spus: Nu asupriți pe nimeni, nici să nu acuzați pe
nedrept; și să fiți mulțumiți cu plățile voastre. **15** Și pe
când poporul era în așteptare și toți cugetau în inimile
lor despre Ioan, dacă este sau nu este el Cristosul,
16 Ioan a răspuns, zicând, tuturor: Eu într-adevăr vă
botez cu apă; dar vine unul mai puternic decât mine,
căruia nu sunt demn să îi dezleg cureaua sandalelor;
el vă va boteza cu Duhul Sfânt și cu foc. **17** A cărui
furcă este în mâna lui și își va curăța în întregime
aria și va aduna grâul în grânarul său; dar pleava o
va arde cu foc de nestins. **18** Și predica poporului
multe alte lucruri, îndemnându-i. **19** Dar Irod, tetrarhul,
fiind mustrat de el pentru Irodiada, soția fratelui său
Filip și pentru toate relele pe care Irod le făcuse, **20**
A mai adăugat peste toate și pe aceasta, că a închis
pe Ioan în închisoare. **21** Și, după ce toți oamenii au
fost botezați, s-a întâmplat că și Isus a fost botezat și
rugându-se, cerul a fost deschis; **22** Și Duhul Sfânt
a coborât în chip trupesc ca un porumbel peste el
și o voce a venit din cer, spunând: Tu ești Fiul meu
preaiubit; în tine îmi găsesc toată plăcerea. **23** Și Isus
începuse a fi cam de treizeci de ani când și-a început
lucrarea, fiind (cum se presupunea) fiul lui Iosif, care
era al lui Eli, **24** Care era al lui Matat, care era al lui
Levi, care era al lui Melhi, care era al lui Iana, care era
al lui Iosif, **25** Care era al lui Matatia, care era al lui
Amos, care era al lui Naum, care era al lui Esli, care
era al lui Nagai, **26** Care era al lui Maat, care era al lui
Matatia, care era al lui Semei, care era al lui Iosif, care
era al lui Iuda, **27** Care era al lui Ioanan, care era al lui
Resa, care era al lui Zorobabel, care era al lui Salatiel,
care era al lui Neri, **28** Care era al lui Melhi, care era al
lui Adi, care era al lui Cosam, care era al lui Elmodam,
care era al lui Er, **29** Care era al lui Iose, care era al lui
Eliezer, care era al lui Iorim, care era al lui Matat, care

era al lui Levi, **30** Care era al lui Simeon, care era al lui
Iuda, care era al lui Iosif, care era al lui Ionan, care era
al lui Eliachim, **31** Care era al lui Melea, care era al lui
Mena, care era al lui Matata, care era al lui Natan, care
era al lui David, **32** Care era al lui Isai, care era al lui
Obed, care era al lui Boaz, care era al lui Salmon, care
era al lui Naason, **33** Care era al lui Aminadab, care
era al lui Aram, care era al lui Esrom, care era al lui
Fares, care era al lui Iuda, **34** Care era al lui Iacob,
care era al lui Isaac, care era al lui Avraam, care era al
lui Tara, care era al lui Nahor, **35** Care era al lui Saruh,
care era al lui Ragau, care era al lui Falec, care era al
lui Eber, care era al lui Sala, **36** Care era al lui Cainan,
care era al lui Arpacșad, care era al lui Sem, care era
al lui Noe, care era al lui Lameh, **37** Care era al lui
Matusala, care era al lui Enoh, care era al lui Iared,
care era al lui Maleleel, care era al lui Cainan, **38** Care
era al lui Enos, care era al lui Set, care era al lui Adam,
care era al lui Dumnezeu.

4 Iar Isus, fiind plin de Duhul Sfânt, s-a întors de
la Iordan și a fost dus de Duhul în pustie, **2** Fiind
ispitit de diavolul timp de patruzeci de zile. Și nu a
mâncat nimic în zilele acelea; și după ce s-au terminat,
la urmă a flămânzit. **3** Și diavolul i-a spus: Dacă ești
Fiul lui Dumnezeu, poruncește acestei pietre să se facă
pâine. **4** Și Isus i-a răspuns, zicând: Este scris că omul
nu va trăi numai cu pâine, ci cu fiecare cuvânt al lui
Dumnezeu. **5** Și diavolul, luându-l pe un munte înalt, i-
a arătat toate împărățiile pământului în timp de o clipă.
6 Și diavolul i-a spus: Îți voi da ție toată această putere
și gloria lor, pentru că îmi este dată; și o dau oricui
voiesc. **7** De aceea dacă mi te vei închina, toată va fi a
ta. **8** Și Isus a răspuns și i-a zis: Înapoia mea, Satan;
fiindcă este scris: Să te închini Domnului Dumnezeului
tău și numai lui servește-i. **9** Și l-a adus la Ierusalim și
l-a așezat pe un turn al templului și i-a spus: Dacă ești
Fiul lui Dumnezeu, aruncă-te jos de aici; **10** Fiindcă
este scris: El va porunci îngerilor săi referitor la tine, să
te apere; **11** Și te vor purta pe mâini, ca nu cumva să îți
lovești piciorul de vreo piatră. **12** Și Isus, răspunzând, i-
a zis: S-a spus: Să nu ispitești pe Domnul Dumnezeul
tău. **13** Și după ce diavolul a terminat toată ispitirea, a
plecat de la el pentru un timp. **14** Și Isus s-a întors în
puterea Duhului în Galileea; și s-a răspândit o faimă
despre el prin toată regiunea dimprejur. **15** Și el îi
învăța în sinagogile lor, fiind glorificat de toți. **16** Și a
venit în Nazaret, unde fusese crescut; și așa cum era
obiceiul lui, a intrat în sinagogă în ziua de sabat și s-
a sculat să citească, **17** Și i s-a dat cartea profetului
Isaia. Și după ce a deschis cartea, a găsit locul unde
era scris: **18** Duhul Domnului este asupra mea, pentru
că m-a uns să predic săracilor evanghelia; m-a trimis
să vindec pe cei cu inima zdrobită, să predic celor
captivi eliberarea și orbilor primirea vederii, să pun în
libertate pe cei zdrobiți, **19** Să predic anul de îndurare
al Domnului. **20** Și a închis cartea și a dat-o înapoi
servitorului sinagogii și a șezut. Iar ochii tuturor celor
ce erau în sinagogă erau ațintiți asupra lui. **21** Și a
început să le spună: În această zi este împlinită această
scriptură în urechile voastre. **22** Și toți îi aduceau
mărturie și se minunau de cuvintele cu har care ieșeau
din gura lui. Și spuneau: Nu este acesta fiul lui Iosif?
23 Iar el le-a spus: Într-adevăr, îmi veți spune acest
proverb: Doctore, vindecă-te pe tine însuți; tot ce am
auzit că s-a făcut în Capernaum, fă și aici în patria
ta. **24** Și a spus: Adevărat vă spun: Niciun profet nu
este acceptat în patria lui. **25** Dar în adevăr vă spun,
erau multe văduve în Israel în zilele lui Ilie, când a fost
închis cerul trei ani și șase luni, când a fost foamete
mare peste toată țara; **26** Dar la niciuna dintre ele nu a
fost trimis Ilie, decât în Sarepta Sidonului, la o femeie
văduvă. **27** Și erau mulți leproși în Israel în timpul lui
Elisei, profetul; totuși niciunul dintre ei nu a fost curățit,
afară de Naaman, sirianul. **28** Și toți cei din sinagogă,
când au auzit acestea, au fost umpluți de furie. **29** Și s-
au sculat și l-au scos afară din cetate și l-au dus până
în sprânceana muntelui pe care era zidită cetatea lor,
ca să îl arunce cu capul în jos. **30** Dar el, trecând prin
mijlocul lor, a plecat. **31** Și s-a coborât la Capernaum,
o cetate a Galileii și îi învăța în sabate. **32** Și erau
înmărmuriți de doctrina lui, deoarece cuvântul lui era
cu putere. **33** Și în sinagogă era un om care avea un
duh al unui drac necurat și a strigat cu voce tare, **34**
Spunând: Lasă-ne; ce avem noi a face cu tine, Isuse
din Nazaret? Ai venit să ne nimicești? Te știu cine ești:
Sfântul lui Dumnezeu. **35** Și Isus l-a mustrat, spunând:
Taci și ieși din el. Și după ce dracul l-a trântit în mijloc,
a ieșit din el și nu l-a vătămat. **36** Și toți au fost uimiți
și vorbeau între ei, spunând: Ce cuvânt este acesta!
Pentru că poruncește cu autoritate și putere duhurilor
necurate și ele ies afară. **37** Și faima despre el s-a
răspândit în fiecare loc din împrejurimi. **38** Iar el s-a
sculat, ieșind din sinagogă, și a intrat în casa lui Simon.
Și soacra lui Simon era cuprinsă de febră mare; și l-au
implorat în legătură cu ea. **39** Și s-a aplecat peste ea
și a mustrat febra; și febra a lăsat-o; iar ea s-a sculat
imediat și le-a servit. **40** Și pe când soarele apunea, toți
cei ce aveau bolnavi atinși de diverse boli, îi aduceau
la el; iar el își punea mâinile pe fiecare dintre ei și îi
vindeca. **41** Și draci ieșeau de asemenea din mulți,
strigând și spunând: Tu ești Cristos, Fiul lui Dumnezeu.
Iar el mustrându-i, nu îi lăsa să vorbească, pentru că
știau că el era Cristos. **42** Iar când s-a făcut ziuă, a ieșit
și s-a dus într-un loc pustiu; și oamenii îl căutau și au
ajuns la el și îl opreau, ca să nu plece de la ei. **43** Dar

le-a spus: Eu trebuie să predic împărăția lui Dumnezeu
și altor cetăți, pentru că de aceea sunt trimis. 44 Și
predica în sinagogile Galileii.

5 Și s-a întâmplat, pe când îl îmbulzeau oamenii ca să
audă cuvântul lui Dumnezeu, că el stătea în picioare
lângă lacul Ghenezaret, 2 Și a văzut două corăbii stând
lângă lac; iar pescarii ieșiseră din ele și [își] spălau
plasele. 3 Și s-a urcat într-una din corăbii, care era a
lui Simon, și l-a rugat să o depărteze puțin de țărm.
Și a șezut și i-a învățat pe oameni din corabie. 4 Iar
după ce a încetat să vorbească, i-a spus lui Simon:
Depărteaz-o la adânc și coborâți-vă plasele pentru [a
prinde] o mulțime de pește. 5 Și Simon, răspunzând, i-
a zis: Stăpâne, toată noaptea ne-am ostenit și nu am
prins nimic; cu toate acestea, la cuvântul tău, voi coborî
plasa. 6 Și după ce au făcut aceasta, au prins o mare
mulțime de pești; și li se rupea plasa. 7 Și au făcut
semn părtașilor lor care erau în cealaltă corabie, să vină
să îi ajute. Și au venit și au umplut amândouă corăbiile,
încât au început să se scufunde. 8 Când Simon Petru
a văzut, a căzut la genunchii lui Isus, spunând: Pleacă
de la mine, Doamne, fiindcă sunt un bărbat păcătos. 9
Fiindcă era înmărmurit el și toți cei care erau cu el,
datorită mulțimii de pești pe care îi prinseseră; 10 Și tot
așa și Iacov și Ioan, fiii lui Zebedei, care erau părtași cu
Simon. Și Isus i-a spus lui Simon: Nu te teme; de acum
încolo vei prinde oameni. 11 Și după ce au tras corăbiile
pe uscat, lăsând totul, l-au urmat. 12 Și s-a întâmplat,
când era el într-una din cetăți, că iată, era acolo un
bărbat plin de lepră; acesta, văzându-l pe Isus, a căzut
cu fața la pământ și l-a implorat, spunând: Doamne,
dacă voiești, mă poți curăți. 13 Și întinzând mâna, l-
a atins, spunând: Voiesc, fii curățit. Și îndată lepra s-
a depărtat de la el. 14 Și el i-a poruncit să nu spună
nimănui: Ci du-te și arată-te preotului și oferă pentru
curățirea ta după cum a poruncit Moise, ca mărturie
pentru ei. 15 Dar cu atât mai mult se răspândea faimă
despre el; și mulțimi mari se adunau să îl asculte și să
fie vindecate de către el de neputințele lor. 16 Iar el s-a
retras în pustie și s-a rugat. 17 Și s-a întâmplat într-una
din zile, pe când îi învăța el, că erau farisei și învățători
ai legii, șezând acolo, care veneau din fiecare sat al
Galileii și Iudeii și din Ierusalim; și puterea Domnului
era prezentă pentru a-i vindeca. 18 Și iată, niște bărbați
au adus într-un pat un om paralitic; și căutau [cum] să
îl ducă înăuntru și să îl pună înaintea lui. 19 Și după
ce nu au găsit în ce fel să îl ducă înăuntru din cauza
mulțimii, s-au urcat pe acoperiș și l-au coborât cu patul
printre țigle, în mijloc, înaintea lui Isus. 20 Și când le-a
văzut credința, i-a spus: Omule, păcatele tale îți sunt
iertate! 21 Și scribii și fariseii au început să cugete,
spunând: Cine este acesta care vorbește blasfemii?
Cine poate ierta păcatele, decât numai Dumnezeu?
22 Dar când Isus le-a cunoscut gândurile a răspuns
și le-a zis: Ce cugetați în inimile voastre? 23 Ce este
mai ușor a spune: Păcatele tale îți sunt iertate; sau a
spune: Ridică-te și umblă? 24 Dar ca să știți că Fiul
omului are putere pe pământ să ierte păcatele, (a zis
paraliticului): Îți spun, ridică-te și ia-ți patul și du-te
acasă. 25 Și imediat s-a sculat în fața lor, a luat patul pe
care zăcea și s-a dus acasă, glorificând pe Dumnezeu.
26 Și toți au fost uimiți și glorificau pe Dumnezeu și au
fost umpluți de frică, spunând: Astăzi am văzut lucruri
neobișnuite. 27 Și după acestea a ieșit și a văzut pe
un vameș numit Levi, șezând la recepția vămii și i-
a spus: Urmează-mă. 28 Și el a abandonat totul și
sculându-se, l-a urmat. 29 Și Levi i-a făcut un ospăț
mare în casa lui; și a fost o mare mulțime de vameși și
de alții care ședeau la masă cu ei. 30 Dar scribii lor
și fariseii cârteau împotriva discipolilor lui, spunând:
De ce mâncați și beți cu vameșii și păcătoșii? 31 Și
Isus, răspunzând, le-a zis: Nu cei sănătoși au nevoie
de doctor, ci bolnavii. 32 Nu am venit să chem pe cei
drepți, ci pe păcătoși la pocăință. 33 Iar ei i-au spus:
De ce discipolii lui Ioan postesc des și fac rugăciuni
și la fel cei ai fariseilor; dar ai tăi mănâncă și beau?
34 Iar el le-a spus: Puteți face pe însoțitorii mirelui să
postească în timp ce mirele este cu ei? 35 Dar vor veni
zilele când mirele va fi luat de la ei și atunci vor posti în
acele zile. 36 Și le-a spus și o parabolă: Nimeni nu
pune un petic dintr-o haină nouă la una veche; altfel și
cea nouă se rupe și peticul ce a fost luat din cea nouă
nu se potrivește cu cea veche. 37 Și nimeni nu pune
vin nou în burdufuri vechi; altfel, vinul nou va sparge
burdufurile și se va vărsa și burdufurile se vor distruge;
38 Ci vinul nou trebuie pus în burdufuri noi și amândouă
se păstrează. 39 Și nimeni, după ce a băut vin vechi,
nu dorește imediat vin nou; fiindcă spune: Cel vechi
este mai bun.

6 Și s-a întâmplat în al doilea sabat după primul, că el
trecea prin lanuri; și discipolii lui smulgeau spice, le
frecau în mâini și mâncau. 2 Și unii dintre farisei le-
au spus: De ce faceți ce nu este legiuit să faceți în
sabate? 3 Iar Isus, răspunzând, le-a zis: Nu ați citit
deloc aceasta, ce a făcut David când a flămânzit el și
cei ce erau cu el? 4 Cum a intrat în casa lui Dumnezeu
și a luat și a mâncat pâinile punerii înainte și a dat și
celor ce erau cu el; ceea ce nu este legiuit decât numai
preoților să mănânce? 5 Și le-a spus: Fiul omului este
Domn și al sabatului. 6 Și s-a întâmplat și în alt sabat,
că a intrat în sinagogă și îi învăța; și acolo era un om a
cărui mână dreaptă era uscată. 7 Și scribii și fariseii îl
pândeau, dacă va vindeca în sabat; ca să găsească o
acuzație împotriva lui. 8 Dar el le știa gândurile și a

spus omului care avea mâna uscată: Ridică-te și stai în
picioare în mijloc. Iar el s-a sculat și a stat în picioare.
9 Atunci Isus le-a spus: Vă voi întreba ceva. Este legiuit
în sabate a face bine, ori a face rău? A salva viața sau
a o nimici? 10 Și, uitându-se împrejur peste ei toți, a
spus omului: Întinde-ți mâna. Iar el așa a făcut; și mâna
lui a fost refăcută complet, ca cealaltă. 11 Iar ei s-au
umplut de nebunie; și au vorbit îndeaproape unii cu
alții ce să îi facă lui Isus. 12 Și s-a întâmplat în zilele
acelea, că el s-a dus pe un munte să se roage și a
petrecut toată noaptea în rugăciune către Dumnezeu.
13 Și când s-a făcut ziuă, a chemat la el pe discipolii
săi; și dintre ei a ales doisprezece, pe care i-a numit și
apostoli; 14 Pe Simon (pe care l-a numit și Petru) și pe
Andrei, fratele lui; pe Iacov și pe Ioan, pe Filip și pe
Bartolomeu; 15 Pe Matei și pe Toma; pe Iacov, fiul lui
Alfeu, și pe Simon, numit Zelotes, 16 Pe Iuda, fratele lui
Iacov; și pe Iuda Iscariot, care era și trădătorul. 17 Și el
a coborât cu ei și a stat în picioare în câmp și mulțimea
discipolilor lui și o mare mulțime de oameni din toată
Iudeea și din Ierusalim și de pe lângă țărmul Tirului și
al Sidonului, care au venit să îl audă și să fie vindecați
de bolile lor, 18 Și cei chinuiți de duhuri necurate și
erau vindecați. 19 Și toată mulțimea căuta să îl atingă,
pentru că din el ieșea o putere și îi vindeca pe toți.
20 Și el și-a ridicat ochii spre discipolii săi și a spus:
Binecuvântați sunteți voi, cei săraci, pentru că a voastră
este împărăția lui Dumnezeu. 21 Binecuvântați sunteți
voi, care flămânziți acum, pentru că veți fi săturați.
Binecuvântați sunteți voi, care plângeți acum, pentru că
veți râde. 22 Binecuvântați sunteți voi, când oamenii vă
vor urî și când vă vor exclude și vă vor ocărî și vor
lepăda numele vostru ca rău, datorită Fiului omului. 23
Bucurați-vă în acea zi și săltați de veselie; căci iată,
răsplata voastră este mare în cer; fiindcă tot așa au
făcut părinții lor cu profeții. 24 Dar vai vouă, care sunteți
bogați! Pentru că v-ați primit mângâierea. 25 Vai vouă,
care sunteți sătui! Pentru că veți flămânzi. Vai vouă,
care râdeți acum! Pentru că veți jeli și veți plânge.
26 Vai vouă, când toți oamenii vă vor vorbi de bine!
Fiindcă astfel au făcut părinții lor cu profeții falși. 27
Dar vă spun vouă care ascultați: Iubiți pe dușmanii
voștri, faceți bine celor ce vă urăsc, 28 Binecuvântați
pe cei ce vă blestemă și rugați-vă pentru cei care vă
folosesc cu dispreț. 29 Și celui ce te bate peste obraz,
oferă-i și pe celălalt; și celui ce îți ia haina nu îi opri
nici cămașa. 30 Și dă fiecăruia ce îți cere, și de la
cel ce îți ia bunurile tale nu cere înapoi. 31 Și cum
doriți să vă facă oamenii, faceți-le și voi la fel. 32 Și,
dacă iubiți pe cei ce vă iubesc, ce mulțumire aveți voi?
Fiindcă și păcătoșii iubesc pe cei ce îi iubesc. 33 Și
dacă faceți bine celor ce vă fac bine, ce mulțumire aveți
voi? Fiindcă și păcătoșii fac la fel. 34 Și dacă dați cu
împrumut acelora de la care sperați să primiți înapoi,
ce mulțumire aveți voi? Fiindcă și păcătoșii dau cu
împrumut păcătoșilor, ca să primească înapoi cât au
dat. 35 Totuși, iubiți pe dușmanii voștri și faceți bine și
împrumutați fără să sperați nimic înapoi; și răsplata
voastră va fi mare și veți fi copiii Celui Preaînalt; fiindcă
el este bun cu cei nemulțumitori și cu cei răi. 36 De
aceea fiți milostivi, precum și Tatăl vostru este milostiv.
37 Nu judecați și nu veți fi judecați; nu condamnați și
nu veți fi condamnați; iertați și veți fi iertați; 38 Dați
și vi se va da; o măsură bună, îndesată și scuturată
și vărsându-se pe deasupra, oamenii vă vor turna în
sân. Căci cu aceeași măsură cu care măsurați, vi se
va măsura înapoi. 39 Și le-a spus o parabolă: Poate
orbul să călăuzească pe orb? Nu vor cădea amândoi în
groapă? 40 Discipolul nu este mai presus de învățătorul
lui; dar fiecare discipol desăvârșit va fi ca învățătorul
lui. 41 Și de ce vezi tu paiul din ochiul fratelui tău și nu
iei în considerare bârna din propriul tău ochi? 42 Sau
cum poți spune fratelui tău: Frate, lasă-mă să scot paiul
care este în ochiul tău, pe când, tu însuți nu vezi bârna
care este în propriul tău ochi? Fățarnicule, scoate întâi
bârna din propriul tău ochi și atunci vei vedea clar să
scoți paiul care este în ochiul fratelui tău. 43 Fiindcă un
pom bun nu face rod stricat; niciun pom stricat nu face
rod bun. 44 Fiindcă fiecare pom este cunoscut după
rodul lui. Fiindcă nu se strâng smochine din spini, nici
nu se adună struguri din mărăcini. 45 Un om bun, din
tezaurul bun al inimii lui, scoate ce este bun; și un om
rău, din tezaurul rău al inimii lui scoate ce este rău;
fiindcă din abundența inimii vorbește gura lui. 46 Dar
de ce mă chemați: Doamne, Doamne și nu faceți cele
ce [vă] spun? 47 Oricine vine la mine și aude cuvintele
mele și le face, vă voi arăta cu cine se aseamănă; 48
Este asemenea unui om care a zidit o casă și a săpat
adânc și a așezat temelia pe o stâncă; și când a venit
potopul, șuvoiul a bătut violent peste casa aceea și nu
a putut să o clatine, pentru că a fost fondată pe stâncă.
49 Dar cel ce aude și nu face, este asemenea unui om
care, fără temelie, a zidit o casă pe pământ, împotriva
căreia șuvoiul a bătut violent și imediat a căzut; și ruina
acelei case a fost mare.

7 Iar după ce a terminat toate cuvintele sale în auzul
poporului, a intrat în Capernaum. 2 Și robul unui
anumit centurion, care îi era drag acestuia, era bolnav
și gata să moară. 3 Dar când a auzit despre Isus, a
trimis la el pe bătrânii iudeilor, implorându-l să vină și
să vindece pe robul lui. 4 Și când au venit la Isus,
l-au implorat insistent, spunând: Cel căruia i se va
face aceasta este demn; 5 Fiindcă iubește națiunea
noastră și el ne-a zidit o sinagogă. 6 Atunci Isus a
plecat cu ei. Dar deja, pe când el nu era departe de

casă, centurionul a trimis la el prieteni, spunându-i:
Doamne, nu te mai tulbura; fiindcă nu sunt demn ca
să intri sub acoperișul meu; 7 De aceea nici pe mine
nu m-am considerat demn să vin la tine; dar spune
un cuvânt și servitorul meu va fi vindecat. 8 Fiindcă
și eu sunt om pus sub autoritate, având sub mine
soldați și spun unuia: Du-te, și se duce; și altuia: Vino,
și vine; și robului meu: Fă aceasta, și face. 9 Când
a auzit Isus acestea, s-a minunat de el și s-a întors
și a spus oamenilor care îl urmau: Vă spun, nu am
găsit așa credință mare nici chiar în Israel. 10 Și cei
trimiși, întorcându-se acasă, au găsit deplin sănătos pe
robul care fusese bolnav. 11 Și s-a întâmplat în ziua
următoare, că a plecat într-o cetate numită Nain; și
mulți dintre discipolii lui l-au însoțit și mulți oameni. 12
Și când s-a apropiat de poarta cetății, iată, un mort era
dus afară, singurul fiu al mamei lui, iar ea era văduvă;
și o mare mulțime din cetate era cu ea. 13 Și când
Domnul a văzut-o, i s-a făcut milă de ea și i-a spus:
Nu plânge. 14 Și a venit și s-a atins de targă; iar cei
ce o cărau, s-au oprit. Iar el a spus: Tinere, îți spun,
ridică-te. 15 Și mortul s-a ridicat în șezut și a început să
vorbească. Iar el i l-a dat mamei lui. 16 Și a venit o
frică peste toți; și glorificau pe Dumnezeu, spunând:
Un mare profet este ridicat între noi; și: Dumnezeu a
vizitat pe poporul său. 17 Și acest cuvânt despre el s-a
răspândit prin toată Iudeea și prin toată regiunea. 18 Și
discipolii lui Ioan l-au anunțat despre toate acestea. 19
Și Ioan chemând pe doi dintre discipolii săi, i-a trimis la
Isus, spunând: Ești tu cel ce trebuie să vină, sau să
așteptăm pe altul? 20 Când bărbații au venit la el, au
spus: Ioan Baptist ne-a trimis la tine, spunând: Ești tu
cel ce trebuie să vină, sau să așteptăm pe altul? 21 Iar
în acea oră, el a vindecat pe mulți de boli și de răni
și de duhuri rele; și multor orbi le-a dăruit vedere. 22
Atunci Isus, răspunzând, le-a zis: Mergeți și spuneți lui
Ioan ce ați văzut și ați auzit; cum orbii văd din nou,
șchiopii umblă, leproșii sunt curățiți, surzii aud, morții
sunt înviați și săracilor li se predică evanghelia. 23 Și
binecuvântat este oricine nu se va poticni în mine. 24
Și după ce mesagerii lui Ioan au plecat, a început să
vorbească oamenilor despre Ioan: Ce ați ieșit să vedeți
în pustie? O trestie scuturată de vânt? 25 Dar ce ați
ieșit să vedeți? Un om îmbrăcat în haine moi? Iată, cei
îmbrăcați splendid și [cei] care trăiesc în lux sunt la
curțile împărătești. 26 Dar ce ați ieșit să vedeți? Un
profet? Da, vă spun, chiar mai mult decât un profet. 27
Acesta este cel despre care este scris: Iată, eu trimit
pe mesagerul meu înaintea feței tale, care îți va pregăti
calea înaintea ta. 28 Fiindcă vă spun: Între cei născuți
din femei, nu este profet mai mare decât Ioan Baptist;
dar cel mai mic în împărăția lui Dumnezeu, este mai
mare decât el. 29 Și toți oamenii care l-au auzit și
vameșii au dat dreptate lui Dumnezeu, fiind botezați
cu botezul lui Ioan. 30 Dar fariseii și învățătorii legii
au respins sfatul lui Dumnezeu împotriva lor, nefiind
botezați de el. 31 Iar Domnul a spus: Atunci cu ce
voi asemăna oamenii din această generație? Și cu
ce sunt ei asemenea? 32 Sunt asemenea unor copii,
șezând în piață și strigând unii la alții și spunând: V-
am cântat din fluier și nu ați dansat; v-am cântat de
jale și nu ați plâns. 33 Fiindcă Ioan Baptist a venit, nici
mâncând pâine, nici bând vin; și spuneți: Are drac. 34
Fiul omului a venit mâncând și bând; și spuneți: Iată, un
om mâncăcios și băutor de vin, un prieten al vameșilor
și al păcătoșilor. 35 Totuși înțelepciunea este justificată
de toți copiii ei. 36 Iar unul dintre farisei l-a rugat să
mănânce cu el. Și a intrat în casa fariseului și a șezut
să mănânce. 37 Și iată, o femeie din cetate, care era o
păcătoasă, când a aflat că Isus a șezut la masă în casa
fariseului, a adus un vas de alabastru cu mir, 38 Și a
stat la picioarele lui, în spate, plângând și a început să
îi spele picioarele cu lacrimi și să le șteargă cu perii
capului ei și îi săruta picioarele și le ungea cu mir. 39 Și
când fariseul care îl invitase a văzut, își spunea în el
însuși, zicând: Acesta, dacă era profet, ar fi știut cine și
ce fel de femeie este cea care îl atinge; fiindcă este o
păcătoasă. 40 Și Isus, răspunzând, i-a zis: Simon, am
să îți spun ceva. Și el a zis: Învățătorule, spune. 41 Era
un anumit creditor care avea doi datornici; unul îi era
dator cu cinci sute de dinari, iar celălalt cincizeci. 42 Și
când nu au avut nimic cu ce plăti, i-a iertat pe amândoi.
Spune-mi dar, care dintre ei îl va iubi cel mai mult? 43
Simon a răspuns și a zis: Presupun că acela căruia i-a
iertat mai mult. Iar el i-a spus: Drept ai judecat. 44 Și
s-a întors spre femeie și i-a spus lui Simon: Vezi tu
această femeie? Am intrat în casa ta și nu mi-ai dat
apă pentru picioare; dar ea mi-a spălat picioarele cu
lacrimi și le-a șters cu perii capului ei. 45 Tu nu mi-ai
dat sărutare; dar această femeie, de când am intrat,
nu a încetat să îmi sărute picioarele. 46 Capul nu mi
l-ai uns cu untdelemn; dar această femeie mi-a uns
picioarele cu mir. 47 De aceea îți spun: Păcatele ei,
care sunt multe, sunt iertate; fiindcă a iubit mult; dar
cui i se iartă puțin, iubește puțin. 48 Iar ei i-a spus:
Păcatele tale sunt iertate. 49 Și cei ce ședeau cu el la
masă au început să spună în ei înșiși: Cine este acesta
care iartă chiar păcatele? 50 Iar el i-a spus femeii:
Credința ta te-a salvat; mergi în pace.

8 Și după aceea s-a întâmplat că el a mers prin
fiecare cetate și sat predicând și anunțând veștile
îmbucurătoare ale împărăției lui Dumnezeu; și cei
doisprezece împreună cu el, 2 Și anumite femei, care
fuseseră vindecate de duhuri rele și de neputințe: Maria,
numită Magdalena, din care ieșiseră șapte draci, 3 Și

Ioana, soția lui Cuza, administratorul lui Irod și Susana
și multe altele, care îl serveau din averile lor. 4 Și după
ce mulți oameni s-au adunat și au venit la el din fiecare
cetate, a vorbit printr-o parabolă: 5 Un semănător a
ieșit să semene sămânța sa; și pe când semăna el, o
parte a căzut pe lângă drum; și a fost călcată în picioare
și păsările cerului au mâncat-o. 6 Și alta a căzut pe o
stâncă; și imediat după ce a răsărit s-a uscat, pentru că
îi lipsea umezeală. 7 Și alta a căzut printre spini; și
spinii au crescut împreună cu ea și au înăbușit-o. 8 Și
alta a căzut pe pământ bun și a răsărit și a făcut rod
însutit. Și după ce a spus acestea, a strigat: Cel ce are
urechi de auzit, să audă. 9 Iar discipolii lui l-au întrebat,
spunând: Ce să fie această parabolă? 10 Iar el a spus:
Vouă vă este dat să cunoașteți misterele împărăției
lui Dumnezeu; dar celorlalți, în parabole; ca văzând
să nu vadă și auzind să nu înțeleagă. 11 Și parabola
este aceasta: Sămânța este cuvântul lui Dumnezeu.
12 Iar cele de lângă drum, sunt cei ce aud; apoi vine
diavolul și ia cuvântul din inimile lor, ca nu cumva să
creadă și să fie salvați. 13 Iar cele de pe stâncă, sunt
cei care când aud, primesc cu bucurie cuvântul; dar
aceștia nu au rădăcină, care cred pentru un timp și
în timpul ispitei se îndepărtează. 14 Iar cea care a
căzut printre spini sunt cei care, după ce au auzit, merg
mai departe și sunt înăbușiți sub îngrijorări și bogății și
plăceri ale acestei vieți și nu aduc rod la maturitate.
15 Dar cea în pământ bun sunt cei care într-o inimă
onestă și bună, auzind cuvântul, îl păzesc și aduc rod
cu răbdare. 16 Nimeni, după ce a aprins o candelă, nu
o acoperă cu un vas, sau o pune sub pat; ci o pune pe
un sfeșnic ca toți care intră să vadă lumina. 17 Fiindcă
nimic nu este tainic care să nu se scoată la iveală;
nici ceva ascuns, care nu va fi cunoscut și va veni
pe față. 18 De aceea luați seama cum auziți; fiindcă
oricui are, i se va da; și oricui nu are, de la el se va lua
chiar și ce i se pare că are. 19 Atunci au venit spre
el mama și frații lui și nu puteau să ajungă la el din
cauza mulțimii. 20 Și i-a fost spus de cineva care a zis:
Mama ta și frații tăi stau afară în picioare, dorind să te
vadă. 21 Dar el a răspuns și le-a zis: Mama mea și
frații mei sunt aceștia care aud cuvântul lui Dumnezeu
și îl împlinesc. 22 Și s-a întâmplat într-o anumită zi, că
el s-a îmbarcat într-o corabie cu discipolii săi; și le-
a spus: Să trecem de partea cealaltă a lacului. Și au
ridicat ancora. 23 Dar pe când navigau ei, el a adormit;
și a coborât o furtună de vânt pe lac; și au fost umpluți
cu apă și erau în pericol. 24 Și au venit la el și l-au
trezit, spunând: Stăpâne, stăpâne, pierim. Atunci s-a
ridicat și a mustrat vântul și furia apei; și au încetat și s-
a făcut liniște. 25 Și le-a spus: Unde vă este credința?
Și înfricoșați, s-au minunat, spunând unii către alții:
Ce fel de om este acesta? Pentru că poruncește chiar
vânturilor și apei și ele ascultă de el. 26 Și au ajuns în
ținutul gadarenilor, care este față în față cu Galileea.
27 Și când a ieșit pe uscat, l-a întâmpinat un anumit
bărbat, ieșit din cetate, care avea draci de mult timp și
nu purta haine, nici nu locuia în casă, ci în morminte. 28
Când l-a văzut pe Isus, a strigat și a căzut jos înaintea
lui și cu o voce tare a spus: Ce am a face cu tine,
Isuse, Fiul Dumnezeului cel preaînalt? Te implor, nu mă
chinui. 29 (Fiindcă poruncise duhului necurat să iasă
din om. Fiindcă deseori îl apucase; și a fost ținut legat
cu lanțuri și în cătușe; și smulgea legăturile și era dus
de drac în pustie.) 30 Iar Isus l-a întrebat, spunând:
Care îți este numele? Iar el a zis: Legiune, pentru că
mulți draci intraseră în el. 31 Și îl implorau să nu le
poruncească să plece în adânc. **(Abyssos g12)** 32 Iar
acolo, era o turmă mare de porci, păscând pe munte; și
l-au implorat să le permită să intre în ei. Și le-a permis.
33 Atunci dracii au ieșit din omul acela și au intrat în
porci; și turma s-a aruncat furios în jos pe râpă în lac și
s-au înecat. 34 Când cei ce îi pășteau au văzut ce se
făcuse, au fugit și au mers și au povestit în cetate și în
ținut. 35 Atunci au ieșit să vadă ce se făcuse; și au venit
la Isus și au găsit pe omul din care plecaseră dracii,
șezând la picioarele lui Isus, îmbrăcat și întreg la minte;
și s-au temut. 36 Și cei ce văzuseră, le-au povestit în
ce mod fusese vindecat cel posedat de draci. 37 Atunci
toată mulțimea din ținutul gadarenilor, de jur împrejur, l-
a implorat să plece de la ei, pentru că fuseseră cuprinși
de o mare frică; și el s-a îmbarcat în corabie și s-a
întors înapoi. 38 Iar bărbatul din care ieșiseră dracii
îl ruga să fie cu el; dar Isus l-a trimis, spunând: 39
Întoarce-te acasă și arată ce lucruri mari ți-a făcut
Dumnezeu. Și a plecat și a vestit prin toată cetatea ce
lucruri mari a făcut Isus pentru el. 40 Și s-a întâmplat
că, după ce s-a întors Isus, oamenii l-au primit; fiindcă
toți îl așteptau. 41 Și iată, a venit un bărbat numit
Iair care era un conducător al sinagogii; și a căzut la
picioarele lui Isus și îl implora să intre în casa lui; 42
Pentru că avea o singură fiică, de vreo doisprezece ani
și ea era pe moarte. Dar pe când mergea el, oamenii îl
împresurau. 43 Și o femeie, care avea o scurgere de
sânge de doisprezece ani, care cheltuise tot ce avea
pe doctori, neputând fi vindecată de niciunul, 44 A venit
din spate și s-a atins de marginea hainei lui; și imediat
scurgerea ei de sânge s-a oprit. 45 Și Isus a spus: Cine
s-a atins de mine? Și, toți negând, Petru și cei ce erau
cu el au spus: Stăpâne, mulțimea te împresoară și te
îmbulzește și tu spui: Cine s-a atins de mine? 46 Dar
Isus a spus: S-a atins cineva de mine; căci știu că a
ieșit putere din mine. 47 Iar femeia, când a văzut că nu
este ascunsă, a venit tremurând și prosternându-se
înaintea lui i-a spus în fața întregului popor din ce cauză
se atinsese de el și cum fusese vindecată imediat. 48

Iar el i-a spus: Îndrăznește, fiică, credința ta te-a făcut
sănătoasă; mergi în pace. 49 Pe când vorbea el încă, a
venit unul din casa conducătorului sinagogii, spunându-
i: Fiica ta este moartă; nu [mai] tulbura pe Învățătorul.
50 Dar când a auzit Isus, i-a răspuns, zicând: Nu te
teme; crede numai și va fi făcută sănătoasă. 51 Iar
când a ajuns în casă, nu a lăsat pe niciunul să intre,
decât pe Petru și pe Iacov și pe Ioan și pe tatăl și pe
mama fetei. 52 Și toți plângeau și o jeleau; dar el a
spus: Nu plângeți; nu este moartă, ci doarme. 53 Și au
râs de el în batjocură, știind că era moartă. 54 Dar el i-
a scos pe toți afară și a apucat-o de mână și a chemat-
o, spunând: Fetițo, ridică-te. 55 Și duhul ei a venit din
nou și s-a sculat imediat; și Isus a poruncit să îi dea să
mănânce. 56 Și părinții ei au fost înmărmuriți; dar le-a
poruncit să nu spună nimănui ce s-a făcut.

9 Atunci a chemat la un loc pe cei doisprezece
discipoli ai săi și le-a dat putere și autoritate peste
toți dracii și să vindece boli. 2 Și i-a trimis să predice
împărăția lui Dumnezeu și să vindece bolnavii. 3 Și
le-a spus: Nu luați nimic pentru călătorie, nici toiege,
nici traistă, nici pâine, nici bani; nici să nu aveți câte
două haine. 4 Și în orice casă intrați, acolo să rămâneți
și de acolo să plecați. 5 Și oricine nu vă primește,
când ieșiți din acea cetate, scuturați chiar praful de pe
picioarele voastre, pentru mărturie împotriva lor. 6 Și
au plecat și au trecut prin sate, predicând evanghelia
și vindecând pretutindeni. 7 Și Irod, tetrarhul, a auzit
despre toate cele făcute de el; și era derutat, pentru că
unii spuneau că Ioan a fost înviat dintre morți; 8 Iar
unii, că Ilie s-a arătat; și alții, că unul dintre profeții din
vechime a înviat. 9 Și Irod spunea: Pe Ioan eu l-am
decapitat, dar cine este acesta, despre care aud eu
astfel de lucruri? Și dorea să îl vadă. 10 Și apostolii,
când s-au întors, i-au spus tot ce făcuseră. Și i-a luat și
s-a dus la o parte, într-un loc pustiu al cetății numită,
Betsaida. 11 Și oamenii, când au știut aceasta, l-
au urmat; și i-a primit și le-a vorbit despre împărăția
lui Dumnezeu și a vindecat pe cei ce aveau nevoie
de vindecare. 12 Și când ziua a început a se pleca
spre seară, atunci cei doisprezece au venit și i-au
spus: Trimite oamenii ca să se ducă în satele și ținutul
dimprejur și să găzduiască și să găsească mâncare,
pentru că suntem aici într-un loc pustiu. 13 Dar le-a
spus: Dați-le voi să mănânce. Iar ei au zis: Nu avem
mai mult decât cinci pâini și doi pești; afară numai
dacă ne vom duce noi să cumpărăm mâncare pentru
tot acest popor. 14 Fiindcă erau aproape cinci mii de
bărbați. Iar el le-a spus discipolilor săi: Faceți-i să șadă
jos în grupuri de câte cincizeci. 15 Și au făcut astfel
și i-au făcut pe toți să șadă. 16 Atunci a luat cele
cinci pâini și cei doi pești și privind în sus spre cer,
le-a binecuvântat și a frânt și a dat discipolilor să le
așeze înaintea mulțimii. 17 Și au mâncat și s-au săturat
toți; și au ridicat douăsprezece coșuri din frânturile
care le-au rămas. 18 Și s-a întâmplat că, pe când se
ruga deoparte, discipolii lui erau cu el; și i-a întrebat,
spunând: Cine spun mulțimile că sunt eu? 19 Iar ei,
răspunzând, au zis: Ioan Baptist; iar unii spun: Ilie;
iar alții, că un profet dintre cei din vechime a înviat.
20 Iar el le-a spus: Dar voi, cine spuneți că sunt eu?
Iar Petru, răspunzând, a zis: Cristosul lui Dumnezeu.
21 Și interzicându-le, a poruncit să nu spună nimănui
aceasta, 22 Spunând: Fiul omului trebuie să sufere
multe și să fie respins de bătrâni și de preoții de seamă
și de scribi și să fie ucis și a treia zi să fie înviat. 23 Și
le-a spus tuturor: Dacă cineva voiește să vină după
mine, să se dezică de el însuși și să își ridice crucea
zilnic și să mă urmeze. 24 Fiindcă oricine voiește să
își salveze viața, o va pierde; dar oricine își va pierde
viața pentru mine, acela o va salva. 25 Pentru că ce i-
ar folosi unui om dacă va câștiga întreaga lume, dar
se pierde pe sine însuși sau este lepădat? 26 Fiindcă
oricine se va ruşina de mine și de cuvintele mele, de
acela se va ruşina Fiul omului când va veni în gloria
lui și a Tatălui și a sfinților îngeri. 27 Dar vă spun cu
adevărat, sunt unii care stau aici în picioare, care nu
vor gusta nicidecum din moarte, până nu vor vedea
împărăția lui Dumnezeu. 28 Și s-a întâmplat, cam la opt
zile după aceste cuvinte, că a luat pe Petru și pe Ioan
și pe Iacov și s-a urcat pe un munte să se roage. 29 Și
pe când se ruga el, înfățișarea feței lui s-a schimbat,
și îmbrăcămintea lui, albă, strălucitoare. 30 Și iată,
stăteau de vorbă cu el doi bărbați, care erau Moise și
Ilie, 31 Care s-au arătat în glorie și vorbeau despre
moartea lui, pe care avea să o împlinească la Ierusalim.
32 Dar Petru și cei împreună cu el erau îngreunați de
somn; și când s-au trezit, au văzut gloria lui și pe cei
doi bărbați care stăteau cu el. 33 Și s-a întâmplat că,
pe când se îndepărtau ei de el, Petru i-a spus lui Isus:
Stăpâne, este bine pentru noi să fim aici; și să facem
trei tabernacole: unul pentru tine și unul pentru Moise și
unul pentru Ilie; neștiind ce spunea. 34 Pe când spunea
el acestea, a venit un nor și i-a umbrit; și s-au temut
pe când intrau ei în nor. 35 Și din nor a venit o voce,
spunând: Acesta este Fiul meu preaiubit; ascultați-l.
36 Și după ce vocea a încetat, Isus s-a aflat singur.
Și ei au ținut ascuns și nu au spus nimănui în zilele
acelea nimic din cele ce văzuseră. 37 Și s-a întâmplat
că, în a doua zi după ce se coborâseră de pe munte,
mulți oameni l-au întâmpinat. 38 Și iată, un bărbat din
mulțime a strigat, spunând: Învățătorule, te implor, uită-
te la fiul meu, pentru că este singurul meu copil. 39 Și
iată, îl apucă un duh și dintr-odată strigă; și din nou îl
scutură puternic cu spume, și cu greu se duce de la el,

zdrobindu-l. 40 Și i-am implorat pe discipolii tăi să îl
scoată; și nu au putut. 41 Iar Isus, răspunzând, a zis: O,
generație fără credință și perversă, până când voi fi cu
voi și vă voi suferi? Adu-l pe fiul tău aici. 42 Și pe când
venea el, dracul l-a trântit jos și l-a scuturat puternic. Și
Isus a mustrat duhul necurat și a vindecat copilul și l-a
dat înapoi tatălui său. 43 Și toți au fost înmărmuriți de
puterea mare a lui Dumnezeu. Dar pe când fiecare se
minuna de toate lucrurile pe care le-a făcut Isus, el le-a
spus discipolilor săi: 44 Să se afunde cuvintele acestea
în urechile voastre; fiindcă Fiul omului va fi trădat în
mâinile oamenilor. 45 Dar nu înțelegeau acest cuvânt și
era ascuns de ei, ca să nu îl priceapă; și s-au temut să
îl întrebe despre acest cuvânt. 46 Iar între ei s-a ridicat
o discuție, care dintre ei ar fi mai mare. 47 Iar Isus,
cunoscând gândul inimii lor, a luat un copil mic și l-
a pus lângă el, 48 Și le-a spus: Oricine va primi pe
acest copil mic în numele meu, pe mine mă primește;
și oricine mă va primi pe mine, primește pe cel ce m-
a trimis; fiindcă cel mai mic dintre voi toți, acela va fi
mare. 49 Și Ioan a răspuns și a zis: Stăpâne, noi am
văzut pe unul scoțând draci în numele tău; și l-am oprit,
pentru că nu te urmează împreună cu noi. 50 Și Isus i-
a spus: Nu îl opriți; fiindcă cel ce nu este împotriva
noastră este pentru noi. 51 Și s-a întâmplat, când s-
a împlinit timpul să fie înălțat, că el și-a îndreptat cu
hotărâre fața să meargă la Ierusalim, 52 Și a trimis
mesageri înaintea feței sale; și s-au dus și au intrat să
facă pregătiri pentru el într-un sat al samaritenilor. 53
Și nu l-au primit, pentru că fața lui era îndreptată să
meargă la Ierusalim. 54 Și când au văzut discipolii săi,
Iacov și Ioan, au spus: Doamne, voiești să poruncim
să se coboare foc din cer și să îi mistuie, chiar cum a
făcut Ilie? 55 Iar el s-a întors și i-a mustrat și a spus:
Nu știți din ce fel de duh sunteți voi. 56 Fiindcă Fiul
omului nu a venit pentru a nimici viețile oamenilor, ci
pentru a le salva. Și s-au dus într-un alt sat. 57 Și s-a
întâmplat că, pe când se duceau ei pe cale, cineva
i-a spus: Doamne, te voi urma oriunde mergi. 58 Iar
Isus i-a spus: Vulpile au vizuini și păsările cerului au
cuiburi; dar Fiul omului nu are unde să își culce capul.
59 Dar el a spus altuia: Urmează-mă. Iar el a spus:
Doamne, permite-mi întâi să mă duc să îl înmormântez
pe tatăl meu. 60 Iar Isus i-a spus: Lasă morții să își
înmormânteze morții; iar tu du-te și predică împărăția lui
Dumnezeu. 61 Și altul a spus de asemenea: Doamne,
te voi urma; dar permite-mi întâi să mă duc să îmi iau
rămas bun de la cei din casa mea. 62 Iar Isus i-a spus:
Oricine pune mâna pe plug și se uită înapoi, nu este
potrivit pentru împărăția lui Dumnezeu.

10 Iar după acestea, Domnul a mai rânduit [și] alți
șaptezeci și i-a trimis doi câte doi înaintea feței
lui în fiecare cetate și loc, oriunde avea să vină el
însuși 2 De aceea le-a spus: Secerișul, într-adevăr,
este mare, dar lucrătorii puțini; implorați, de aceea pe
Domnul secerișului să trimită lucrători la secerișul lui.
3 Mergeți; iată, eu vă trimit ca miei în mijlocul lupilor.
4 Nu purtați nici pungă, nici traistă, nici încălțăminte;
și nu salutați pe nimeni pe drum. 5 Iar în orice casă
intrați, întâi spuneți: Pace acestei case. 6 Și dacă, într-
adevăr, este acolo fiul păcii, pacea voastră se va odihni
peste ea; dar dacă nu, ea se va întoarce la voi. 7 Și
rămâneți în aceeași casă, mâncând și bând ce [vă]
dau ei; fiindcă demn este lucrătorul de plata sa. Nu
treceți din casă în casă. 8 Și în oricare cetate intrați
și vă primesc, mâncați ce vi se va pune înainte; 9 Și
vindecați pe bolnavii din ea și spuneți-le: Împărăția lui
Dumnezeu s-a apropiat de voi. 10 Dar în oricare cetate
intrați și nu vă primesc, mergeți pe străzile acesteia și
spuneți: 11 Chiar praful cetății voastre, care se lipește
de noi, îl ștergem împotriva voastră; totuși să fiți siguri
de aceasta, că împărăția lui Dumnezeu s-a apropiat de
voi. 12 Dar vă spun că va fi mai ușor de suportat în
ziua aceea pentru Sodoma decât pentru acea cetate.
13 Vai ție, Corazine! Vai ție, Betsaido! Căci, dacă în Tir
și Sidon ar fi fost făcute faptele puternice care au fost
făcute în voi, de mult s-ar fi pocăit șezând în pânză
de sac și cenușă. 14 Dar pentru Tir și Sidon va fi mai
ușor de suportat la judecată, decât pentru voi. 15 Și tu,
Capernaum, care ești înălțat la cer, vei fi aruncat jos în
iad. (Hadēs g86) 16 Cel ce vă aude, pe mine mă aude; și
cel ce vă disprețuiește, pe mine mă disprețuiește; și cel
ce mă disprețuiește, disprețuiește pe cel ce m-a trimis.
17 Și cei șaptezeci s-au întors cu bucurie, spunând:
Doamne, până și dracii ne sunt supuși prin numele tău.
18 Iar el le-a spus: Am privit pe Satan, căzând ca un
fulger din cer. 19 Iată, vă dau putere să călcați peste
șerpi și scorpioni și peste toată puterea dușmanului; și
nimic, în niciun fel, nu vă va vătăma. 20 Totuși nu vă
bucurați în aceasta, că duhurile vă sunt supuse; ci, mai
degrabă, bucurați-vă pentru că numele voastre sunt
scrise în cer. 21 În acea oră Isus s-a bucurat în duh
și a spus: Îți mulțumesc, Tată, Domn al cerului și al
pământului, pentru că ai ascuns acestea de cei înțelepți
și prevăzători și le-ai revelat pruncilor. Da, Tată, pentru
că așa este plăcut înaintea ta. 22 Toate mi-au fost date
de Tatăl meu; și nimeni nu știe cine este Fiul, decât
Tatăl; și cine este Tatăl, decât Fiul și acela căruia Fiul
voiește să îl reveleze. 23 Și s-a întors spre discipoli
și a spus deoparte: Binecuvântați sunt ochii care văd
cele ce vedeți voi; 24 Fiindcă vă spun că mulți profeți și
împărați au dorit să vadă cele ce vedeți voi și nu au
văzut; și să audă cele ce auziți și nu au auzit. 25 Și
iată, un anumit învățător al legii s-a sculat și l-a ispitit,
spunând: Învățătorule, ce să fac să moștenesc viață

eternă? **(aiōnios g166)** **26** Și i-a spus: Ce este scris în
lege? Cum citești? **27** Și răspunzând, a zis: Să iubești
pe Domnul Dumnezeul tău cu toată inima ta și cu tot
sufletul tău și cu toată puterea ta și cu toată mintea ta
și pe aproapele tău ca pe tine însuți. **28** Și i-a zis: Drept
ai răspuns; fă aceasta și vei trăi. **29** Dar el, voind să se
declare drept, i-a spus lui Isus: Și cine este aproapele
meu? **30** Și Isus, răspunzând, a zis: Un anumit om s-a
coborât din Ierusalim la Ierihon și a căzut printre tâlhari,
care l-au dezbrăcat și l-au rănit și au plecat lăsându-l
aproape mort. **31** Și din întâmplare, cobora un anumit
preot pe acea cale; și când l-a văzut, a trecut înainte pe
cealaltă parte. **32** Și în același fel și un levit, când a fost
la locul acela, a venit și l-a văzut și a trecut înainte pe
cealaltă parte. **33** Dar un anumit samaritean, călătorind,
a venit unde era el; și când l-a văzut, i s-a făcut milă.
34 Și a venit la el și i-a legat rănile, turnând peste ele
untdelemn și vin și l-a pus pe animalul lui și l-a adus la
un han și a avut grijă de el. **35** Și a doua zi, când a
plecat, a scos doi dinari și i-a dat hangiului și i-a spus:
Ai grijă de el; și oricât vei mai cheltui, când mă întorc,
îți voi înapoia. **36** Atunci, care dintre aceștia trei ți se
pare că a fost aproapele celui căzut printre tâlhari? **37**
Iar el a spus: Cel ce a arătat milă față de el. Atunci Isus
i-a spus: Du-te și fă și tu la fel. **38** Și, s-a întâmplat,
pe când mergeau ei, că el a intrat într-un sat anume;
și o anume femeie numită Marta l-a primit în casa ei.
39 Și ea avea o soră numită Maria, care s-a așezat și
ea la picioarele lui Isus și asculta cuvântul lui. **40** Dar
Marta era copleșită cu multă servire; și, venind la el, a
spus: Doamne, nu îți pasă că sora mea m-a lăsat să
servesc singură? Spune-i așadar să mă ajute. **41** Dar
Isus a răspuns și i-a zis: Marta, Marta, ești îngrijorată
și tulburată pentru multe lucruri; **42** Dar un lucru este
necesar; și Maria a ales partea cea bună, care nu i se
va lua.

11 Și s-a întâmplat, pe când se ruga el într-un anumit
loc, după ce a încetat, unul dintre discipolii lui
i-a spus: Doamne, învață-ne să ne rugăm, cum i-a
învățat și Ioan pe discipolii lui. **2** Și le-a spus: Când vă
rugați, spuneți: Tatăl nostru care ești în cer, Sfințit fie
numele tău. Vie împărăția ta. Facă-se voia ta, precum
în cer și pe pământ. **3** Pâinea noastră de zi cu zi
dă-ne-o nouă zilnic. **4** Și ne iartă păcatele noastre,
fiindcă și noi iertăm fiecăruia îndatorat nouă. Și nu
ne duce în ispită, ci scapă-ne de rău. **5** Și le-a spus:
Cine dintre voi, având un prieten, va merge la el la
miezul nopții și îi va spune: Prietene, împrumută-mi trei
pâini, **6** Pentru că un prieten al meu a venit la mine
din călătorie și nu am ce să pun înaintea lui? **7** Și cel
dinăuntru, răspunzând, va zice: Nu mă tulbura; ușa
este deja încuiată, și copiii mei sunt cu mine în pat; nu
mă pot scula să îți dau. **8** Vă spun: Chiar dacă nu se
va ridica să îi dea, pentru că este prietenul lui, totuși,
din cauza insistenței lui supărătoare, se va scula și îi
va da câte are nevoie. **9** Și vă spun: Cereți și vi se va
da; căutați și veți găsi; bateți și vi se va deschide. **10**
Fiindcă oricine cere, primește; și cel ce caută, găsește;
și celui ce bate, i se va deschide. **11** Dacă un fiu va
cere pâine de la vreunul dintre voi care este tată, îi va
da o piatră? Sau, dacă cere un pește, îi va da în loc
de pește un șarpe? **12** Sau, de asemenea, dacă va
cere un ou, îi va da un scorpion? **13** Dacă voi așadar,
fiind răi, știți cum să dați daruri bune copiilor voștri; cu
cât mai mult Tatăl ceresc va da Duhul Sfânt celor ce i-
l cer. **14** Și a scos un drac și acesta era mut. Și s-a
întâmplat că după ce dracul a ieșit, mutul a vorbit; și
oamenii s-au minunat. **15** Dar unii dintre ei au spus:
Prin Beelzebub, conducătorul dracilor, scoate el dracii.
16 Iar alții, ispitindu-l, căutau de la el un semn din cer.
17 Dar el, cunoscând gândurile lor, le-a spus: Fiecare
împărăție dezbinată împotriva ei însăși, este pustiită; și
casă împotriva casei, cade. **18** Și dacă, de asemenea,
Satan este dezbinat împotriva lui însuși, cum va sta
în picioare împărăția lui? Pentru că spuneți că prin
Beelzebub scot eu draci. **19** Iar dacă prin Beelzebub
scot eu draci, fiii voștri, prin cine îi scot? Din această
cauză, ei vor fi judecătorii voștri. **20** Dar dacă cu degetul
lui Dumnezeu scot eu draci, fără îndoială, împărăția lui
Dumnezeu a venit peste voi. **21** Când un om puternic și
înarmat își păzește palatul, averile lui sunt în pace; **22**
Dar când unul mai puternic decât el va veni peste el
și îl învinge, îi ia toată armura în care s-a încrezut și
împarte prăzile lui. **23** Cel ce nu este cu mine, este
împotriva mea; și cel ce nu adună cu mine, risipește.
24 Când duhul necurat iese dintr-un om, umblă prin
locuri uscate, căutând odihnă; și negăsind, spune: Mă
voi întoarce la casa mea de unde am ieșit. **25** Și când
vine, o găsește măturată și înfrumusețată. **26** Atunci se
duce și își ia alte șapte duhuri mai stricate decât el și
intră și locuiesc acolo; și starea de pe urmă a acelui
om este mai rea decât cea dintâi. **27** Și s-a întâmplat
că, pe când vorbea el acestea, o anumită femeie din
mulțime a ridicat vocea și i-a spus: Binecuvântat este
pântecele care te-a purtat și sânii la care ai supt. **28**
Dar el a spus: Mai degrabă, binecuvântați sunt cei ce
aud cuvântul lui Dumnezeu și îl țin. **29** Iar pe când
mulțimea se îngrămădea, a început să spună: Această
generație este rea; ea caută un semn; dar nu i se va da
semn, decât semnul profetului Iona. **30** Fiindcă așa
cum Iona a fost un semn ninivenilor, tot așa va fi și
Fiul omului acestei generații. **31** Împărăteasa sudului
se va ridica în judecată cu bărbații acestei generații
și îi va condamna, pentru că a venit de la marginile
pământului să audă înțelepciunea lui Solomon; și iată,

aici [este] unul mai mare decât Solomon. 32 Bărbații din
Ninive se vor scula în judecată cu această generație și
o vor condamna, pentru că s-au pocăit la predicarea
lui Iona; și iată, aici [este] unul mai mare decât Iona.
33 Și nimeni după ce a aprins o candelă nu o pune
într-un loc tainic, nici sub oboroc, ci pe un sfeșnic,
ca toți care intră să vadă lumina. 34 Lumina trupului
este ochiul; de aceea când ochiul tău este ațintit clar,
tot trupul tău de asemenea este plin de lumină; dar
când este stricat, trupul tău de asemenea este plin de
întuneric. 35 Ia seama atunci, lumina care este în tine
să nu fie întuneric. 36 De aceea dacă întreg trupul tău
este plin de lumină, neavând o parte întunecată, totul
va fi plin de lumină, ca atunci când lumina strălucitoare
a unei candele îți dă lumină. 37 Și pe când vorbea,
un anumit fariseu l-a implorat să mănânce la el; și a
intrat și a șezut la masă. 38 Și când fariseul a văzut,
s-a minunat că nu se îmbăiase mai întâi, înainte de
prânz. 39 Și Domnul i-a spus: Acum, voi fariseilor,
faceți curat exteriorul paharului și al tăvii; dar interiorul
vostru este plin de jefuire și stricăciune. 40 Nebunilor,
nu cel care a făcut exteriorul a făcut și interiorul? 41
Dați mai degrabă milostenii din cele ce aveți; și iată,
toate vă sunt curate. 42 Dar vai vouă, fariseilor! Pentru
că dați zeciuială din mentă și rută și din toate felurile de
ierburi și neglijați judecata și dragostea de Dumnezeu;
pe acestea trebuia să le faceți și pe celelalte să nu le
lăsați nefăcute. 43 Vai vouă, fariseilor! Pentru că iubiți
scaunele din față în sinagogi și saluturile în piețe. 44
Vai vouă, scribi și farisei, fățarnicilor! Pentru că sunteți
ca mormintele care nu se văd și oamenii care umblă pe
deasupra lor nu își dau seama. 45 Atunci unul dintre
învățătorii legii a răspuns și i-a zis: Învățătorule, vorbind
astfel și pe noi ne ocărăști. 46 Iar el a spus: Vai și vouă
învățători ai legii! Pentru că împovărați pe oameni cu
sarcini greu de purtat, iar voi nu atingeți sarcinile cu
niciunul dintre degetele voastre. 47 Vai vouă! Pentru
că zidiți mormintele profeților, iar părinții voștri i-au
ucis. 48 Cu adevărat, aduceți mărturie că încuviințați
faptele părinților voștri, pentru că ei într-adevăr i-au
ucis, iar voi le zidiți mormintele. 49 Tot din această
cauză înțelepciunea lui Dumnezeu a spus: Le voi trimite
profeți și apostoli și pe unii dintre ei îi vor ucide și îi vor
persecuta; 50 Ca sângele tuturor profeților, care a fost
vărsat de la întemeierea lumii, să fie cerut de la această
generație; 51 De la sângele lui Abel până la sângele lui
Zaharia, care a pierit între altar și templu; adevărat vă
spun: Va fi cerut de la această generație. 52 Vai vouă,
învățători ai legii! Pentru că ați luat cheia cunoașterii;
voi înșivă nu ați intrat și pe cei ce intrau i-ați împiedicat.
53 Și pe când el le spunea acestea, scribii și fariseii au
început să îl constrângă vehement și să îl provoace să
vorbească despre multe lucruri, 54 Întinzându-i o cursă
și căutând să prindă ceva din gura lui, ca să îl acuze.

12 Între timp, pe când era strânsă o mulțime
nenumărată de oameni, încât se călcau unii pe
alții în picioare, a început să spună întâi discipolilor săi:
Păziți-vă de dospeala fariseilor, care este fățărnicia. 2
Fiindcă nu este nimic acoperit care nu va fi revelat; nici
ascuns care nu va fi cunoscut. 3 De aceea orice ați
spus în întuneric va fi auzit în lumină; și ce ați vorbit la
ureche în cămăruțe, va fi proclamat pe acoperișuri. 4
Și vă spun, prietenii mei: Nu vă temeți de cei ce ucid
trupul și după aceasta, altceva nimic nu mai pot face. 5
Ci vă voi avertiza dinainte de cine să vă temeți: Temeți-
vă de acela care, după ce a ucis, are putere să arunce
în iad; da, vă spun: Temeți-vă de el. **(Geenna g1067)** 6 Nu
se vând cinci vrăbii cu doi bani și niciuna dintre ele nu
este uitată înaintea lui Dumnezeu? 7 Dar până și perii
din capul vostru, toți sunt numărați. De aceea nu vă
temeți, sunteți mai de valoare decât multe vrăbii. 8 Și vă
spun: Oricine mă va mărturisi înaintea oamenilor, și Fiul
omului îl va mărturisi înaintea îngerilor lui Dumnezeu; 9
Dar cel ce mă neagă înaintea oamenilor, va fi negat
și el înaintea îngerilor lui Dumnezeu. 10 Și oricui va
spune un cuvânt împotriva Fiului omului, îi va fi iertat;
dar aceluia ce blasfemiază împotriva Duhului Sfânt, nu
îi va fi iertat. 11 Iar când vă vor duce la sinagogi și la
magistrați și la autorități, să nu vă îngrijorați cum sau ce
veți răspunde, sau ce veți spune, 12 Fiindcă Duhul Sfânt
vă va învăța în acea oră ce ar trebui să spuneți. 13 Iar
unul din mulțime i-a spus: Învățătorule, spune fratelui
meu să împartă cu mine moștenirea. 14 Iar el i-a spus:
Omule, cine m-a pus judecător sau împărțitor peste
voi? 15 Și le-a spus: Fiți atenți și păziți-vă de lăcomie,
pentru că viața omului nu stă în abundența bunurilor
lui. 16 Și le-a spus o parabolă, zicând: Pământul unui
anumit om bogat a rodit mult; 17 Și se gândea în el
însuși, spunând: Ce voi face, pentru că nu mai am loc
unde să îmi adun roadele? 18 Și a spus: Aceasta voi
face: voi dărâma grânarele mele și le voi zidi mai mari;
și acolo voi aduna toate roadele mele și bunurile mele.
19 Și voi spune sufletului meu: Suflete, ai multe bunuri
strânse pentru mulți ani; odihnește-te, mănâncă, bea,
veselește-te. 20 Dar Dumnezeu i-a spus: Nebunule, în
această noapte ți se va cere sufletul de la tine; și cele
pe care le-ai pregătit, ale cui vor fi? 21 Așa este cel
ce strânge tezaure pentru el și nu este bogat față de
Dumnezeu. 22 Și le-a spus discipolilor săi: De aceea
vă spun: Nu vă îngrijorați pentru viața voastră, ce veți
mânca; nici pentru trup, ce veți îmbrăca. 23 Viața este
mai mult decât mâncarea, și trupul mai mult decât
îmbrăcămintea. 24 Uitați-vă cu atenție la corbi, pentru
că nici nu seamănă, nici nu seceră; aceștia nu au nici

depozit, nici grânar; și Dumnezeu le dă mâncare; cu
cât mai valoroși sunteți voi decât păsările? 25 Și care
dintre voi, îngrijorându-se, poate adăuga la statura lui
un cot? 26 Așadar dacă nu sunteți în stare să faceți nici
cel mai mic lucru, de ce vă îngrijorați despre celelalte?
27 Uitați-vă cu atenție la crini cum cresc; nu ostenesc,
nu torc; totuși vă spun: Nici Solomon, în toată gloria
lui, nu a fost înveșmântat ca unul dintre aceștia. 28 Și
dacă astfel îmbracă Dumnezeu iarba din câmp, care
astăzi este și mâine este aruncată în cuptor, cu cât
mai mult vă va îmbrăca pe voi, puțin credincioșilor. 29
Și nu căutați ce veți mânca sau ce veți bea și nici nu
vă îndoiți în mintea voastră. 30 Fiindcă toate acestea
le caută națiunile lumii; dar Tatăl vostru știe că aveți
nevoie de acestea. 31 Mai degrabă, căutați împărăția
lui Dumnezeu; și toate acestea vi se vor adăuga. 32 Nu
te teme, turmă mică, pentru că este buna plăcere a
Tatălui vostru să vă dea împărăția. 33 Vindeți ce aveți
și dați milostenii; faceți-vă pungi care nu se învechesc,
un tezaur în ceruri care nu seacă, unde hoțul nu se
apropie, nici molia nu distruge. 34 Fiindcă unde este
tezaurul vostru, acolo va fi și inima voastră. 35 Mijlocul
să vă fie încins și luminile aprinse; 36 Și voi înșivă
[să fiți] asemenea oamenilor care așteaptă pe domnul
lor, când se va întoarce de la nuntă; ca atunci când
vine și bate, să îi deschidă imediat. 37 Binecuvântați
sunt acei robi, pe care domnul, când vine, îi va găsi
veghind; adevărat vă spun, că se va încinge și îi va
pune să șadă la masă și se va apropia și îi va servi.
38 Și dacă vine în a doua gardă, sau vine în a treia
gardă și îi găsește așa, binecuvântați sunt acei robi. 39
Dar să știți aceasta, că dacă ar fi știut stăpânul casei
la ce oră ar veni hoțul, ar fi vegheat și nu ar fi lăsat
să îi fie spartă casa. 40 De aceea și voi fiți pregătiți,
pentru că Fiul omului vine într-o oră la care nu vă
gândiți. 41 Atunci Petru i-a spus: Doamne, nouă ne
spui această parabolă, sau de asemenea tuturor? 42
Iar Domnul a spus: Cine așadar, este administratorul
credincios și priceput, pe care domnul său îl va face
stăpân peste gospodăria sa, să dea porția de mâncare
la timpul cuvenit? 43 Binecuvântat este acel rob, pe
care domnul lui, când vine, îl va găsi făcând astfel.
44 Adevărat vă spun, că îl va face stăpân peste tot
ce are el. 45 Dar dacă acel rob spune în inima lui:
Domnul meu întârzie să vină; și va începe să îi bată pe
servitori și pe servitoare și să mănânce și să bea și
să se îmbete, 46 Domnul acelui rob va veni într-o zi
în care nu este așteptat și într-o oră pe care robul nu
o cunoaște și îl va tăia în două, și îi va da partea lui
împreună cu necredincioșii. 47 Iar acel rob, care a știut
voia domnului său și nu s-a pregătit, nici nu a făcut
conform cu voia lui, va fi biciuit cu multe lovituri. 48 Dar
cel ce nu a știut și a făcut lucruri demne de lovituri, va fi
biciuit cu puține lovituri. Și oricăruia îi este dat mult, i se
va cere mult; și cui i s-a încredințat mult, i se va cere
mai mult. 49 Am venit să trimit foc pe pământ; și ce
voiesc, dacă este aprins deja? 50 Dar am un botez cu
care să fiu botezat; și cât sunt de constrâns până să fie
împlinit! 51 Presupuneți că am venit să dau pace pe
pământ? Eu vă spun: Nu; ci mai degrabă dezbinare;
52 Fiindcă, de acum înainte vor fi cinci într-o casă
dezbinată, trei împotriva a doi și doi împotriva a trei.
53 Tatăl va fi dezbinat împotriva fiului și fiul împotriva
tatălui; mama împotriva fiicei și fiica împotriva mamei;
soacra împotriva nurorii ei și nora împotriva soacrei
ei. 54 Și a mai spus oamenilor: Când vedeți un nor
ridicându-se de la apus, imediat spuneți: Vine ploaia; și
așa este. 55 Și când suflă vântul de la sud, spuneți: Va
fi arșiță; și se întâmplă. 56 Fățarnicilor, puteți deosebi
fața cerului și a pământului; dar cum de nu deosebiți
acest timp? 57 Și de ce nu judecați chiar de la voi
înșivă ce este drept? 58 Dar când te duci cu potrivnicul
tău la magistrat, pe drum, dă-ți silința să fii eliberat de
el; ca nu cumva să te târască la judecător și judecătorul
să te predea executorului și executorul să te arunce
în închisoare. 59 Îți spun că nu vei ieși nicidecum de
acolo, până nu vei plăti până și ultimul bănuț.

13 Și erau prezenți în acel timp unii care i-au
spus despre galileenii al căror sânge Pilat îl
amestecase cu sacrificiile lor. 2 Și Isus, răspunzând, le-
a zis: Gândiți că acești galileeni au fost mai păcătoși
decât toți galileenii, pentru că au suferit astfel de
lucruri? 3 Vă spun: Nu; ci, dacă nu vă pocăiți, toți
veți pieri la fel. 4 Sau acei optsprezece peste care
a căzut turnul din Siloam și i-a ucis, gândiți că ei au
fost mai păcătoși decât toți oamenii care locuiau în
Ierusalim? 5 Vă spun: Nu; ci, dacă nu vă pocăiți, toți
veți pieri la fel. 6 A spus și această parabolă: Cineva
avea un smochin plantat în via lui; și a venit căutând
rod în el și nu a găsit. 7 Atunci i-a spus grădinarului:
Iată, de trei ani vin căutând rod în acest smochin și
nu găsesc; taie-l; de ce să ocupe pământul degeaba?
8 Iar el, răspunzând, i-a zis: Domnule, lasă-l și acest
an, până voi săpa în jurul lui și îi voi pune gunoi; 9 Și
dacă va face rod, bine; și dacă nu, după aceea îl vei
tăia. 10 Și îi învăța în una din sinagogi în sabat. 11 Și
iată, era o femeie care avea un duh de neputință de
optsprezece ani; și era gârbovă și nu putea nicidecum
să se ridice. 12 Și Isus, văzând-o, a chemat-o la el și i-
a spus: Femeie, ești dezlegată de neputința ta. 13 Și a
pus mâinile peste ea; și imediat a fost îndreptată și
glorifica pe Dumnezeu. 14 Și conducătorul sinagogii
a răspuns, fiind supărat, pentru că Isus vindecase în
sabat și a spus oamenilor: Sunt șase zile în care ar
trebui să se lucreze; de aceea în acestea veniți și fiți

vindecați și nu în ziua sabatului. 15 Atunci Domnul i-a
răspuns și a zis: Fățarnicule, nu își dezleagă fiecare
din voi în sabat boul sau măgarul de la iesle și îl duce
la adăpat? 16 Și nu trebuia această femeie, fiind o
fiică a lui Avraam, pe care Satan a legat-o, iată, de
optsprezece ani, să fie dezlegată de această legătură
în ziua sabatului? 17 Și după ce a spus acestea, toți
potrivnicii lui au fost rușinați; și toți oamenii se bucurau
de toate lucrurile glorioase care au fost făcute de el.
18 Atunci el a spus: Cu ce se aseamănă împărăția lui
Dumnezeu? Și cu ce o voi asemăna? 19 Se aseamănă
cu un grăunte de muștar, pe care un om l-a luat și l-a
aruncat în grădina sa; și a crescut și s-a făcut un copac
mare; și păsările cerului au cuibărit în ramurile lui. 20
Și a spus din nou: Cu ce voi asemăna împărăția lui
Dumnezeu? 21 Se aseamănă cu dospeala pe care o
femeie, luând-o, a ascuns-o în trei măsuri de făină,
până când a dospit totul. 22 Și trecea prin cetăți și
sate, învățând și călătorind spre Ierusalim. 23 Atunci
cineva i-a spus: Doamne, sunt puțini cei salvați? Și le-a
zis: 24 Străduiți-vă să intrați prin poarta cea strâmtă,
pentru că, vă spun, mulți vor căuta să intre și nu vor
fi în stare. 25 Când stăpânul casei se va ridica și va
închide ușa și veți începe să stați în picioare afară și să
bateți la ușă, spunând: Doamne, Doamne, deschide-
ne; și, răspunzând, vă va zice: Nu vă cunosc și nici nu
știu de unde sunteți; 26 Atunci veți începe să spuneți:
Am mâncat și am băut în prezența ta și ne-ai învățat pe
străzile noastre. 27 Iar el va zice: Vă spun că nu știu
de unde sunteți; depărtați-vă de la mine, toți lucrătorii
nelegiuirii. 28 Acolo va fi plânsul și scrâșnirea dinților,
când veți vedea pe Avraam și pe Isaac și pe Iacob și
pe toți profeții în împărăția lui Dumnezeu, iar pe voi
aruncați afară. 29 Și vor veni de la răsărit și apus și de
la nord și sud și vor ședea în împărăția lui Dumnezeu.
30 Și, iată, sunt cei de pe urmă care vor fi cei dintâi;
și sunt cei dintâi care vor fi cei de pe urmă. 31 În
acea zi au venit unii dintre farisei, spunându-i: Ieși și
pleacă de aici, pentru că Irod dorește să te ucidă. 32
Iar el le-a spus: Mergeți și spuneți acelei vulpi: Iată, eu
scot draci și fac vindecări astăzi și mâine și a treia zi
voi fi făcut desăvârșit. 33 Totuși, eu trebuie să umblu
astăzi și mâine și poimâine, pentru că nu este posibil
ca un profet să piară afară din Ierusalim. 34 Ierusalime,
Ierusalime, care ucizi profeții și arunci cu pietre în cei
trimiși la tine; cât de des am voit să strâng pe copiii tăi,
așa cum își strânge o găină puii sub aripi și ați refuzat!
35 Iată, casa vă este lăsată pustie; și într-adevăr vă
spun: Nu mă veți mai vedea, până vine timpul când
veți spune: Binecuvântat este cel ce vine în numele
Domnului.

14 Și s-a întâmplat, când el s-a dus în casa unui
conducător al fariseilor să mănânce pâine, în
sabat, că ei îl pândeau. 2 Și iată, înaintea lui era un
anumit om bolnav cu hidropizie. 3 Și Isus, răspunzând,
le-a spus învățătorilor legii și fariseilor, zicând: Este
legiuit a vindeca în sabat? 4 Dar ei tăceau. Iar el l-
a apucat și l-a vindecat și l-a lăsat să plece; 5 Și le-
a răspuns, zicând: În ziua sabatului, care dintre voi
dacă îi cade un măgar sau un bou într-o groapă nu îl
va scoate imediat? 6 Și din nou nu au fost în stare să îi
răspundă la acestea. 7 Și le-a spus o parabolă celor ce
au fost invitați, când a observat cum au ales locurile de
onoare; spunându-le: 8 Când ești invitat de cineva la
nuntă, nu te așeza în locul de cinste; ca nu cumva,
unul mai demn de cinste decât tine să fie invitat de
el; 9 Și cel ce te-a invitat pe tine și pe el, venind, îți
spune: Dă acestuia locul; și atunci începi cu rușine să
iei ultimul loc. 10 Ci, când ești invitat, du-te și așază-
te pe ultimul loc; ca, pe când vine cel ce te-a invitat,
să îți spună: Prietene, urcă-te mai sus; atunci tu vei
avea glorie înaintea celor ce stau la masă cu tine. 11
Pentru că oricine se înalță pe sine însuși, va fi umilit; și
cel ce se umilește, va fi înălțat. 12 Atunci a spus și
celui ce l-a invitat: Când faci un prânz sau o cină, nu
chema prietenii tăi, nici frații tăi, nici rudele tale, nici
vecini bogați; ca nu cumva și ei să te cheme în schimb
și să ai o răsplată. 13 Ci, când faci un ospăț, cheamă
săracii, schilozii, șchiopii, orbii; 14 Și vei fi binecuvântat,
pentru că ei nu te pot răsplăti, fiindcă tu vei fi răsplătit la
învierea drepților. 15 Și când unul dintre cei ce ședeau
la masă cu el a auzit acestea, i-a spus: Binecuvântat
este cel ce va mânca pâine în împărăția lui Dumnezeu.
16 Atunci i-a spus: Un anumit om a făcut o cină mare
și a invitat pe mulți; 17 Și a trimis pe robul său la ora
cinei să spună celor invitați: Veniți, pentru că toate sunt
de acum pregătite. 18 Dar toți, ca unul, au început să
se scuze. Primul i-a spus: Am cumpărat o bucată de
pământ și trebuie să mă duc și să o văd; te rog să mă
scuzi. 19 Și altul a spus: Am cumpărat cinci perechi de
boi și merg să îi încerc; te rog să mă scuzi. 20 Și altul a
spus: M-am căsătorit cu o femeie și de aceea nu pot
veni. 21 Și acel rob a venit și a arătat domnului său
acestea. Atunci stăpânul casei, mâniindu-se, a spus
robului său: Du-te repede în străzile și ulițele cetății și
adu aici săracii și schilozii și șchiopii și orbii. 22 Și robul
a spus: Doamne, s-a făcut cum ai poruncit și mai este
loc. 23 Și domnul i-a spus robului: Du-te la drumurile
mari și la garduri și constrânge-i să intre, ca să îmi fie
casa umplută. 24 Fiindcă vă spun că niciunul dintre
acei bărbați care au fost invitați, nu va gusta din cina
mea. 25 Și mergeau mulțimi mari cu el; și, întorcându-
se, le-a spus: 26 Dacă vine cineva la mine și nu urăște
pe tatăl său și pe mamă și pe soție și pe copii și pe

frați și pe surori, da, și propria sa viață de asemenea,
nu poate fi discipolul meu. 27 Și oricine nu își poartă
crucea și nu vine după mine, nu poate fi discipolul meu.
28 Căci, care dintre voi, vrând să zidească un turn, nu
se așază mai întâi și socotește costul, dacă are cu ce
să îl termine? 29 Ca nu cumva, punând el temelia și
nefiind în stare să termine, toți cei ce îl văd, să înceapă
să își bată joc de el, 30 Spunând: Acest om a început
să zidească și nu a fost în stare să termine. 31 Sau,
care împărat, mergând să facă război împotriva altui
împărat, nu se așază mai întâi și se consultă dacă
este în stare să îl întâmpine cu zece mii pe cel ce vine
împotriva lui cu douăzeci de mii? 32 Iar dacă nu, pe
când celălalt este încă departe, trimițând o solie, cere
condiții de pace. 33 Tot așa, oricine dintre voi care nu
renunță la tot ce are, nu poate fi discipolul meu. 34
Sarea este bună, dar dacă sarea își pierde gustul, cu
ce va fi dreasă; 35 Nu este bună nici pentru pământ,
nici pentru bălegar, ci oamenii o aruncă afară. Cel ce
are urechi de auzit, să audă.

15 Atunci toți vameșii și păcătoșii s-au apropiat de el
să îl audă. 2 Și fariseii și scribii cârteau, spunând:
Acesta primește pe păcătoși și mănâncă cu ei. 3 Și le-
a zis această parabolă, spunând: 4 Care om dintre voi,
având o sută de oi, dacă pierde una dintre ele, nu [le]
lasă [pe] celelalte nouăzeci și nouă în pustie și merge
după cea care este pierdută până o găsește? 5 Și
după ce a găsit-o, o pune pe umeri, bucurându-se. 6 Și
când vine acasă, cheamă la un loc prietenii și vecinii,
spunându-le: Bucurați-vă cu mine, pentru că am găsit
oaia mea pierdută. 7 Vă spun că tot așa va fi bucurie în
cer pentru un singur păcătos care se pocăiește, mai
mult decât pentru nouăzeci și nouă de drepți care nu
au nevoie de pocăință. 8 Sau, care femeie, având zece
arginți, dacă pierde un argint, nu aprinde o candelă și
mătură casa și caută cu grijă până când îl găsește? 9
Și după ce îl găsește, cheamă la un loc prietenele și
vecinele, spunând: Bucurați-vă cu mine, pentru că am
găsit argintul pe care l-am pierdut. 10 La fel vă spun,
este bucurie înaintea îngerilor lui Dumnezeu pentru un
singur păcătos care se pocăiește. 11 Și a spus: Un
anumit om avea doi fii; 12 Și cel mai tânăr dintre ei a
spus tatălui: Tată, dă-mi partea de avere ce îmi revine.
Iar tatăl le-a împărțit avutul său. 13 Și nu după multe
zile, cel mai tânăr fiu a adunat totul și a călătorit într-
o țară îndepărtată și acolo și-a risipit averea, trăind
destrăbălat. 14 Și după ce a cheltuit totul, a venit o
foamete mare în acea țară; și el a început să ducă
lipsă. 15 Și s-a dus și s-a alipit de un cetățean al acelei
țări; iar acela l-a trimis pe câmpurile lui să pască porci.
16 Și ar fi dorit să își umple pântecele cu roșcovele pe
care le mâncau porcii; dar nimeni nu îi dădea. 17 Și
când și-a venit în fire, a spus: Câți angajați ai tatălui
meu au pâine din abundență iar eu pier de foame! 18
Mă voi scula și voi merge la tatăl meu și îi voi spune:
Tată, am păcătuit împotriva cerului și înaintea ta, 19
Și nu mai sunt demn să fiu chemat fiul tău; fă-mă ca
pe unul dintre angajații tăi. 20 Și s-a sculat și a venit
la tatăl său. Dar pe când era el încă foarte departe,
tatăl său l-a văzut și i s-a făcut milă și a alergat și a
căzut pe gâtul lui și l-a sărutat. 21 Iar fiul i-a spus: Tată,
am păcătuit împotriva cerului și înaintea ta și nu mai
sunt demn să fiu chemat fiul tău. 22 Dar tatăl le-a spus
robilor săi: Aduceți cea mai bună robă și îmbrăcați-l; și
puneți un inel pe mâna lui și sandale în picioare; 23 Și
aduceți aici vițelul îngrășat și tăiați-l; și să mâncăm și
să ne veselim; 24 Pentru că acest fiu al meu era mort
și este iarăși viu; și a fost pierdut și este găsit. Și au
început să se veselească. 25 Dar fiul lui mai mare era
în câmp; și pe când venea și se apropia de casă, a
auzit muzică și dansuri. 26 Și a chemat pe unul dintre
servitori și a întrebat ce înseamnă acestea. 27 Iar el i-
a spus: Fratele tău a venit; iar tatăl tău a tăiat vițelul
îngrășat pentru că l-a primit sănătos și teafăr. 28 Dar el
s-a mâniat și a refuzat să intre; de aceea tatăl său,
ieșind, îl ruga să intre. 29 Dar el, răspunzând, i-a zis
tatălui său: Iată, de acești mulți ani te servesc, nici nu
ți-am încălcat porunca niciodată; și totuși, mie niciodată
nu mi-ai dat un ied să mă veselesc cu prietenii mei;
30 Dar când a sosit acest fiu al tău, care ți-a mâncat
bunurile cu curvele, ai tăiat pentru el vițelul îngrășat. 31
Iar el i-a spus: Fiule, tu ești întotdeauna cu mine și tot
ce am este al tău. 32 Dar se cuvenea să ne veselim și
să ne bucurăm, pentru că acest frate al tău era mort și
este iarăși viu; și era pierdut și este găsit.

16 Și le-a spus și discipolilor săi: Era un anumit om
bogat, care avea un administrator; și acesta a
fost acuzat înaintea lui că i-a risipit averile. 2 Și l-
a chemat și i-a spus: Cum de aud aceasta despre
tine? Dă socoteală de administrarea ta, fiindcă nu
mai poți fi administrator. 3 Atunci administratorul a
spus în el însuși: Ce să fac? Pentru că domnul meu
ia administrația de la mine; nu sunt în stare să sap;
să cerșesc îmi este rușine. 4 Am hotărât ce să fac,
pentru ca, atunci când voi fi scos din administrație, să
mă primească în casele lor. 5 Și a chemat pe fiecare
dintre datornicii domnului său și a spus primului: Cât
datorezi domnului meu? 6 Iar el a spus: O sută de bați
de untdelemn. Iar el i-a spus: Ia înscrisul tău și șezi
degrabă și scrie cincizeci. 7 Apoi a spus altuia: Dar tu,
cât datorezi? Iar el a spus: O sută de cori de grâu. Iar
el i-a spus: Ia înscrisul tău și scrie optzeci. 8 Și domnul
a lăudat pe administratorul nedrept, pentru că lucrase
cu înțelepciune, pentru că în generația lor copiii acestei

lumi sunt mai înțelepți decât fiii luminii. **(aiōn g165)** **9** Și
eu vă spun: Faceți-vă prieteni din mamona nedreptății;
pentru ca, atunci când eșuați, ei să vă primească în
locuințe veșnice. **(aiōnios g166)** **10** Cel ce este credincios
în puțin, este credincios și în mult; și cel ce este nedrept
în puțin, este nedrept și în mult. **11** De aceea dacă
nu ați fost credincioși în nedreapta mamonă, cine va
încredința adevăratele bogății încrederii voastre? **12** Și
dacă nu ați fost credincioși în ceea ce este al altuia,
cine vă va da ceea ce este al vostru? **13** Niciun servitor
nu poate servi la doi stăpâni; fiindcă, ori pe unul îl
va urî și pe celălalt îl va iubi; ori la unul va ține și pe
celălalt îl va disprețui. Nu puteți servi lui Dumnezeu și
lui mamona. **14** Și fariseii de asemenea, fiind lacomi,
au auzit toate acestea și l-au luat în derâdere. **15** Dar el
le-a spus: Voi sunteți cei care vă declarați drepți pe voi
înșivă înaintea oamenilor; dar Dumnezeu vă cunoaște
inimile, pentru că ce este înălțat între oameni este
urâciune înaintea lui Dumnezeu. **16** Legea și profeții au
ținut până la Ioan; de atunci, împărăția lui Dumnezeu
se predică și fiecare se înghesuie să intre în ea. **17** Dar
este mai ușor pentru cer și pământ să treacă, decât să
cadă o frântură de literă a legii. **18** Oricine divorțează
de soția lui și se căsătorește cu alta, comite adulter;
și oricine se căsătorește cu cea care este divorțată
de soț, comite adulter. **19** Și era un anumit om bogat,
care era îmbrăcat în purpură și în subțire și se veselea
somptuos în fiecare zi; **20** Și era un anumit cerșetor,
numit Lazăr, care era pus la poarta lui, plin de răni, **21**
Și dorind să se sature cu firimiturile care cădeau de la
masa bogatului; mai mult și câinii veneau și îi lingeau
rănile. **22** Și s-a întâmplat că cerșetorul a murit și a fost
dus de îngeri în sânul lui Avraam; și bogatul a murit de
asemenea și a fost îngropat; **23** Și în iad își ridică ochii,
fiind în chinuri; și vede pe Avraam de departe și pe
Lazăr în sânul lui. **(Hadēs g86)** **24** Și a strigat și a spus:
Tată Avraame, ai milă de mine și trimite pe Lazăr ca să
își înmoaie vârful degetului în apă și să îmi răcorească
limba, pentru că sunt chinuit în această flacără. **25** Dar
Avraam i-a spus: Fiule, amintește-ți că tu în timpul vieții
tale, ai primit lucrurile tale bune și tot așa, Lazăr pe
cele rele; dar acum este mângâiat, iar tu ești chinuit. **26**
Și pe lângă toate acestea, între noi și voi este stabilită
o prăpastie mare; așa că cei ce voiesc să treacă de
aici la voi, nu pot; nici cei de acolo să treacă la noi.
27 Atunci a spus: De aceea te rog tată, să îl trimiți la
casa tatălui meu; **28** Fiindcă am cinci frați; ca el să le
adeverească, pentru ca nu cumva să vină și ei în acest
loc de chin. **29** Avraam i-a spus: Au pe Moise și pe
profeți; să îi asculte pe ei. **30** Dar el a spus: Nu, tată
Avraame; ci, dacă cineva dintre morți se va duce la ei,
se vor pocăi. **31** Iar el i-a spus: Dacă nu ascultă pe
Moise și pe profeți, nu vor fi convinși nici chiar dacă ar
învia cineva dintre morți.

17 Atunci le-a spus discipolilor: Este imposibil să nu
vină poticnirile; dar vai aceluia prin care vin! **2** Ar
fi mai bine pentru el dacă i s-ar lega în jurul gâtului
o piatră de moară și să fie aruncat în mare, decât
să poticnească pe unul dintre acești micuți. **3** Luați
seama la voi înșivă și dacă fratele tău încalcă legea
împotriva ta, mustră-l; și dacă se pocăiește, iartă-l. **4** Și
dacă încalcă legea împotriva ta de șapte ori într-o zi
și de șapte ori într-o zi se întoarce la tine, spunând:
Mă pocăiesc; iartă-l. **5** Și apostolii au spus Domnului:
Mărește-ne credința. **6** Iar Domnul a spus: Dacă ați
avea credință cât un grăunte de muștar, ați spune
acestui sicomor: Dezrădăcinează-te și sădește-te în
mare; și ar asculta de voi. **7** Dar care dintre voi, având
un rob arând sau păstorind vitele, îi va spune îndată
după ce vine din câmp: Mergi și șezi la masă? **8** Și
nu îi va spune mai degrabă: Pregătește-mi ceva să
mănânc și încinge-te și servește-mi, până voi mânca și
voi bea; și după acestea, vei mânca și vei bea tu? **9** Îi
mulțumește acelui rob, pentru că a făcut ce îi fusese
poruncit? Consider că nu. **10** Tot așa și voi, când veți fi
făcut toate cele poruncite vouă, să spuneți: Suntem
robi nefolositori, am făcut ce era datoria noastră să
facem. **11** Și s-a întâmplat, pe când mergea el la
Ierusalim, că a trecut prin mijlocul Samariei și Galileii.
12 Și când a intrat într-un anumit sat, l-au întâlnit zece
bărbați leproși, care stăteau departe în picioare; **13**
Și ei și-au ridicat vocea, spunând: Isuse, Stăpâne, ai
milă de noi. **14** Și când i-a văzut, le-a spus: Duceți-
vă, arătați-vă preoților. Și s-a întâmplat că, pe când
mergeau ei, au fost curățiți. **15** Și unul dintre ei, când
a văzut că a fost vindecat, s-a întors și cu voce tare
glorifica pe Dumnezeu. **16** Și a căzut cu fața la pământ
la picioarele lui, dându-i mulțumiri; și el era samaritean.
17 Iar Isus, răspunzând, a zis: Nu au fost zece curățiți?
Dar unde sunt cei nouă? **18** Nu s-a găsit cine să se
întoarcă și să dea glorie lui Dumnezeu decât acest
străin? **19** Și i-a spus: Scoală-te, du-te; credința ta te-
a făcut sănătos. **20** Și fiind întrebat de farisei, când
are să vină împărăția lui Dumnezeu, le-a răspuns și a
zis: Împărăția lui Dumnezeu nu vine la vedere; **21** Nici
nu vor spune: Iat-o aici! Sau: Iat-o acolo! Căci, iată,
împărăția lui Dumnezeu este înăuntrul vostru. **22** Și le-a
spus discipolilor: Vor veni zilele când veți dori să vedeți
una dintre zilele Fiului omului și nu veți vedea. **23** Și vă
vor spune: Iată, aici; sau: Iată, acolo. Nu vă duceți,
nici nu îi urmați. **24** Pentru că așa ca fulgerul, care
fulgerând dintr-o parte de sub cer, strălucește până în
cealaltă parte de sub cer; așa va fi și Fiul omului în
ziua lui. **25** Dar mai întâi el trebuie să sufere multe și să

fie respins de această generație. 26 Și cum a fost în
zilele lui Noe, tot așa va fi și în zilele Fiului omului. 27
Mâncau, beau, se însurau, se măritau, până în ziua
când Noe a intrat în arcă și potopul a venit și i-a nimicit
pe toți. 28 Și la fel cum a fost în zilele lui Lot, mâncau,
beau, cumpărau, vindeau, plantau, zideau; 29 Dar în
acea zi când Lot a ieșit din Sodoma, a plouat foc și
pucioasă din cer și i-a nimicit pe toți. 30 Întocmai, astfel
va fi în ziua când Fiul omului se revelează. 31 În acea
zi, cel ce va fi pe acoperișul casei și bunurile lui în
casă, să nu se coboare să le ia; și cel ce este pe câmp,
la fel, să nu se întoarcă. 32 Amintiți-vă de soția lui Lot.
33 Oricine va căuta să își salveze viața, o va pierde; și
oricine își va pierde viața, o va păstra. 34 Vă spun:
În acea noapte, vor fi doi într-un pat; unul va fi luat și
celălalt va fi lăsat. 35 Două vor măcina împreună; una
va fi luată și cealaltă va fi lăsată. 36 Doi vor fi la câmp;
unul va fi luat și celălalt va fi lăsat. 37 Iar ei au răspuns
și i-au zis: Unde Doamne? Iar el le-a spus: Oriunde
este trupul, acolo se vor aduna vulturii.

18 Și le-a spus o parabolă, că ar trebui să se roage
totdeauna și să nu se descurajeze, 2 Spunând:
Era într-o cetate un judecător, care nu se temea de
Dumnezeu și pe om nu îl respecta; 3 Și era o văduvă
în acea cetate; și a venit la el, spunând: Fă-mi dreptate
față de potrivnicul meu. 4 Și a refuzat pentru un timp;
dar după acestea a spus în el însuși: Chiar dacă nu mă
tem de Dumnezeu, nici pe om nu îl respect, 5 Totuși,
pentru că această văduvă mă tulbură, am să îi fac
dreptate, ca nu cumva să mă sâcâie cu neîncetata ei
venire. 6 Și Domnul a spus: Auziți ce spune judecătorul
nedrept. 7 Și nu va face Dumnezeu dreptate aleșilor
lui, care strigă zi și noapte către el, deși rabdă îndelung
în ce îi privește? 8 Vă spun că le va face repede
dreptate. Cu toate acestea, când va veni Fiul omului,
va găsi el credință pe pământ? 9 Și a spus și această
parabolă unora care se încredeau în ei înșiși că erau
drepți și îi disprețuiau pe ceilalți; 10 Doi oameni s-au
urcat la templu să se roage; unul fariseu și celălalt
vameș. 11 Fariseul a stat în picioare și s-a rugat astfel
în el însuși: Dumnezeule, îți mulțumesc că nu sunt
precum ceilalți oameni, jecmănitori, nedrepți, adulteri,
sau chiar ca acest vameș. 12 Eu postesc de două ori
într-o săptămână, dau zeciuială din tot ce obțin. 13
Și vameșul, stând deoparte în picioare, nu a voit să
ridice nici ochii spre cer, ci se bătea în piept, spunând:
Dumnezeule, fii milostiv cu mine, un păcătos. 14 Vă
spun, mai degrabă acesta s-a coborât acasă declarat
drept decât celălalt, pentru că fiecare înălțându-se pe
sine însuși, va fi umilit; și cel ce se umilește pe sine
însuși, va fi înălțat. 15 Și i-au adus și niște prunci, ca să
îi atingă; dar când discipolii au văzut, i-au mustrat. 16
Dar Isus i-a chemat și a spus: Lăsați copilașii să vină la
mine și nu îi opriți; fiindcă a unora ca ei este împărăția
lui Dumnezeu. 17 Adevărat vă spun: Oricine nu va primi
împărăția lui Dumnezeu ca un copilaș, nicidecum nu va
intra în ea. 18 Și un anumit conducător l-a întrebat,
spunând: Bunule Învățător, ce să fac ca să moștenesc
viață eternă? **(aiōnios g166)** 19 Iar Isus i-a spus: De
ce mă numești bun? Nimeni nu este bun decât unul,
Dumnezeu. 20 Știi poruncile: Nu comite adulter, Nu
ucide, Nu fura, Nu aduce mărturie falsă, Onorează pe
tatăl tău și pe mama ta. 21 Iar el a spus: Toate acestea
le-am păzit din tinerețea mea. 22 Și, când a auzit Isus
acestea, i-a spus: Totuși îți lipsește un lucru; vinde tot
ce ai și împarte la săraci și vei avea tezaur în cer; și
vino, urmează-mă. 23 Dar el, când a auzit acestea, s-a
întristat foarte mult; fiindcă era foarte bogat. 24 Iar Isus,
când a văzut că el s-a întristat foarte mult, a spus: Cât
de greu vor intra în împărăția lui Dumnezeu cei ce au
bogății! 25 Fiindcă este mai ușor pentru o cămilă să
treacă prin urechea acului, decât pentru un om bogat să
intre în împărăția lui Dumnezeu. 26 Iar cei ce au auzit,
au spus: Atunci cine poate fi salvat? 27 Dar el a spus:
Cele imposibile la oameni sunt posibile la Dumnezeu.
28 Atunci Petru a spus: Iată, noi am lăsat toate și te-
am urmat. 29 Iar el le-a spus: Adevărat vă spun: Nu
este nimeni care a lăsat casă, sau părinți, sau frați, sau
soție, sau copii, pentru împărăția lui Dumnezeu, 30
Care să nu primească cu mult mai mult în acest timp
și în lumea care vine, viață veșnică. **(aiōn g165, aiōnios
g166)** 31 Atunci a luat pe cei doisprezece și le-a spus:
Iată, ne urcăm la Ierusalim și toate cele scrise prin
profeți despre Fiul omului, vor fi împlinite. 32 Fiindcă
va fi dat neamurilor și va fi batjocorit și va fi ocărât și
scuipat; 33 Și îl vor biciui și îl vor ucide; și a treia zi
va învia. 34 Dar ei nu au înțeles nimic din acestea; și
acest cuvânt le-a fost ascuns și nu au cunoscut acele
cuvinte. 35 Și s-a întâmplat, pe când s-a apropiat el de
Ierihon, că un anumit orb ședea lângă drum, cerșind;
36 Și, auzind mulțimea trecând, a întrebat ce înseamnă
aceasta. 37 Iar ei i-au spus că trece Isus din Nazaret.
38 Iar el a strigat, spunând: Isuse, Fiul lui David, ai milă
de mine! 39 Și cei ce mergeau înainte, l-au mustrat, ca
să tacă; dar el striga și mai tare: Fiul lui David, ai milă
de mine. 40 Iar Isus, stând în picioare, a poruncit să îl
aducă la el; și după ce el s-a apropiat, l-a întrebat, 41
Spunând: Ce voiești să îți fac? Iar el a spus: Doamne,
să primesc vedere. 42 Și Isus i-a spus: Primește-ți
vederea; credința ta te-a salvat. 43 Și îndată și-a primit
vederea și l-a urmat, glorificând pe Dumnezeu; și toți
oamenii, când au văzut, au dat laudă lui Dumnezeu.

19 Și Isus a intrat și a traversat Ierihonul. 2 Și iată,
era un bărbat numit Zacheu, care era mai marele

vameșilor, și el era bogat. 3 Și căuta să vadă pe Isus,
cine era; și nu putea din cauza mulțimii, pentru că era
mic de statură. 4 Dar a alergat înainte și s-a cățărat
într-un sicomor să îl vadă, pentru că pe acolo urma
să treacă. 5 Și Isus, când a ajuns la locul acela, a
privit în sus și l-a văzut și i-a spus: Zachee, grăbește-
te și coboară; fiindcă astăzi eu trebuie să rămân în
casa ta. 6 Și el, grăbindu-se, a coborât și l-a primit
bucuros. 7 Și când au văzut, toți cârteau, spunând:
A intrat să fie oaspete la un bărbat păcătos. 8 Dar
Zacheu a stat în picioare și i-a spus Domnului: Iată,
Doamne, jumătate din averile mele le dau săracilor;
și dacă am luat ceva de la cineva printr-o acuzație
falsă, dau înapoi împătrit. 9 Iar Isus i-a spus: Astăzi a
venit salvare la casa aceasta, întrucât și el este fiul
lui Avraam. 10 Căci Fiul omului a venit să caute și
să salveze ce era pierdut. 11 Și pe când auzeau ei
acestea, a adăugat și a spus o parabolă, pentru că el
era aproape de Ierusalim și ei credeau că împărăția
lui Dumnezeu se va arăta imediat. 12 De aceea el a
spus: Un anumit nobil a mers într-o țară îndepărtată
ca să își primească o împărăție și să se întoarcă. 13
Și a chemat pe cei zece robi ai săi și le-a dat zece
mine și le-a spus: Ocupați-vă de acestea până vin. 14
Dar cetățenii lui îl urau și au trimis o solie după el,
spunând: Nu voim ca acest om să domnească peste
noi. 15 Și s-a întâmplat la întoarcerea lui, după ce a
primit împărăția, că atunci a poruncit să fie chemați la
el acești robi, cărora le dăduse banii, ca să știe cât
câștigase fiecare prin comerț. 16 Atunci a venit primul,
spunând: Doamne, mina ta a câștigat zece mine. 17 Iar
el i-a spus: Bine, rob bun, pentru că ai fost credincios
în foarte puțin, ai autoritate peste zece cetăți. 18 Și a
venit al doilea, spunând: Doamne, mina ta a făcut cinci
mine. 19 Iar el i-a spus și acestuia: Fii și tu peste cinci
cetăți. 20 Și altul a venit, spunând: Doamne, iată, mina
ta, pe care am păstrat-o într-un șterger; 21 Fiindcă m-
am temut de tine, pentru că ești un om sever; ridici ce
nu ai pus jos și seceri ce nu ai semănat. 22 Iar el i-a
spus: Din gura ta te voi judeca, rob stricat. Știai că eu
sunt om sever, ridicând ce nu am pus jos și secerând
ce nu am semănat; 23 Și atunci, de ce nu mi-ai dat
banii la bancă: și la venirea mea eu să iau ce este
al meu cu dobândă? 24 Și a spus celor care stăteau
în picioare alături: Luați de la el mina și dați-o celui
ce are zece mine. 25 (Iar ei i-au spus: Doamne, el
are zece mine.) 26 Căci vă spun, că fiecăruia ce are,
i se va da; iar de la cel ce nu are, și ce are i se va
lua. 27 Dar pe acei dușmani ai mei, care nu au voit ca
eu să domnesc peste ei, aduceți-i încoace și ucideți-
i înaintea mea. 28 Și după ce a vorbit astfel, Isus a
mers în fruntea [lor], urcându-se la Ierusalim. 29 Și
s-a întâmplat că, pe când s-a apropiat de Betfaghe
și de Betania, la muntele numit al Măslinilor, a trimis
înainte pe doi dintre discipolii săi, 30 Spunând: Duceți-
vă în satul dinaintea voastră, în care, intrând, veți găsi
un măgăruș legat, pe care încă nu a șezut niciun om;
dezlegați-l și aduceți-l. 31 Și dacă cineva vă întreabă:
Pentru ce îl dezlegați? Astfel să îi spuneți: Pentru că
Domnul are nevoie de el. 32 Iar cei trimiși au plecat și
au găsit chiar așa cum le spusese. 33 Dar pe când
dezlegau măgărușul, proprietarii lui le-au spus: De ce
dezlegați măgărușul? 34 Iar ei au spus: Domnul are
nevoie de el. 35 Și l-au adus la Isus; și și-au aruncat
hainele pe măgăruș și l-au așezat pe Isus călare pe
el. 36 Și pe când mergea el, ei își așterneau hainele
pe cale. 37 Și pe când se apropia, chiar la coborâșul
muntelui Măslinilor, toată mulțimea discipolilor a început
să se bucure și să laude pe Dumnezeu cu voce tare din
cauza tuturor faptelor puternice pe care le văzuseră,
38 Spunând: Binecuvântat fie Împăratul care vine în
numele Domnului; pace în cer și glorie în cele prea
înalte. 39 Și unii dintre fariseii din mulțime, i-au spus:
Învățătorule, mustră-ți discipolii. 40 Iar el a răspuns și
le-a zis: Vă spun că dacă aceștia vor tăcea, pietrele
imediat vor striga. 41 Și când s-a apropiat, a privit
cetatea și a plâns din cauza ei, 42 Spunând: Dacă ai
fi știut, chiar tu, cel puțin în această zi a ta, lucrurile
pentru pacea ta! Dar acum, sunt ascunse de ochii
tăi. 43 Pentru că zilele vor veni peste tine și dușmanii
tăi vor arunca un val de pământ în jurul tău și te vor
împresura și te vor strânge din toate părțile, 44 Și te
vor face una cu pământul și pe copiii tăi în tine; și nu
vor lăsa în tine piatră peste piatră, pentru că nu ai
cunoscut timpul vizitării tale. 45 Și a intrat în templu și a
început să scoată pe cei ce vindeau în el și pe cei ce
cumpărau, 46 Spunându-le: Este scris: Casa mea este
casa rugăciunii; dar voi ați făcut din ea o peșteră de
tâlhari. 47 Și îi învăța în fiecare zi în templu. Dar preoții
de seamă și scribii și mai marii poporului căutau să îl
nimicească, 48 Și nu găseau ce ar putea face; fiindcă
toți oamenii erau foarte atenți să îl audă.

20 Și s-a întâmplat într-una din acele zile, pe când
învăța el poporul în templu și predica evanghelia,
că preoții de seamă și scribii au venit peste el cu
bătrânii, 2 Și i-au vorbit, spunând: Spune-ne, prin ce
autoritate faci tu acestea? Sau cine este cel ce ți-
a dat această autoritate? 3 Iar el a răspuns și le-a
zis: Vă voi întreba și eu un lucru; și răspundeți-mi: 4
Botezul lui Ioan era din cer, sau de la oameni? 5 Dar
discutau între ei, spunând: Dacă vom spune: Din cer,
el va spune: Atunci de ce nu l-ați crezut? 6 Dar dacă
spunem: De la oameni, tot poporul ne va ucide cu
pietre; fiindcă sunt convinși că Ioan era un profet. 7 Și
au răspuns că nu puteau spune de unde [era]. 8 Și

Isus le-a spus: Nici eu nu vă spun prin ce autoritate fac
acestea. 9 Apoi a început să spună poporului această
parabolă: Un anumit om a plantat o vie și a arendat-
o unor viticultori și a plecat într-o țară îndepărtată
pentru un timp îndelungat. 10 Și la timpul cuvenit a
trimis un rob la viticultori, ca să îi dea din rodul viei;
dar viticultorii l-au bătut și l-au trimis fără nimic. 11 Și
din nou, a trimis alt rob; și l-au bătut și pe acela și
l-au ocărât și l-au trimis fără nimic. 12 Și din nou, a
trimis un al treilea; și de asemenea l-au rănit și l-au
aruncat afară. 13 Atunci a spus domnul viei: Ce să
fac? Voi trimite pe fiul meu preaiubit; poate, văzându-
l, îl vor respecta. 14 Dar când viticultorii l-au văzut,
discutau între ei, spunând: Acesta este moștenitorul;
să îl ucidem, ca moștenirea să fie a noastră. 15 Și
l-au aruncat afară din vie și l-au ucis. Ce le va face
așadar domnul viei? 16 Va veni și va nimici pe acești
viticultori și va da via altora. Și când au auzit, au spus:
Nicidecum. 17 Iar el i-a privit și a spus: Atunci ce este
acest lucru, care este scris: Piatra pe care au respins-o
zidarii, aceasta a devenit capul colțului temeliei. 18
Oricine va cădea peste acea piatră, va fi zdrobit; dar
peste oricine va cădea aceasta, îl va spulbera. 19 Și
preoții de seamă și scribii căutau să pună mâinile pe
el în ora aceea; dar se temeau de popor; fiindcă au
priceput că spusese această parabolă împotriva lor.
20 Și îl pândeau și au trimis spioni, care se prefăceau
oameni drepți, ca să [îl] prindă în cuvintele lui, așa încât
să îl dea puterii și autorității guvernatorului. 21 Și l-au
întrebat, spunând: Învățătorule, știm că vorbești și înveți
cu dreptate și nici nu cauți la fața oamenilor, ci înveți
calea lui Dumnezeu în adevăr. 22 Este legiuit pentru
noi să dăm taxă Cezarului, sau nu? 23 Dar el a priceput
viclenia lor și le-a spus: De ce mă ispitiți? 24 Arătați-mi
un dinar. Al cui chip și inscripție o are? Ei au răspuns și
au zis: Al Cezarului. 25 Iar el le-a spus: De aceea dați
Cezarului cele ale Cezarului și lui Dumnezeu cele ale
lui Dumnezeu. 26 Și nu au putut să îl prindă în cuvintele
lui înaintea poporului; și s-au minunat de răspunsul
lui și au tăcut. 27 Apoi au venit unii dintre saduchei,
care neagă că există vreo înviere; și l-au întrebat, 28
Spunând: Învățătorule, Moise ne-a scris: Dacă fratele
cuiva moare, având soție și el moare fără copii, ca
fratele lui să îi ia soția și să ridice sămânță fratelui său.
29 Așadar au fost șapte frați; și primul a luat o soție și a
murit fără copii. 30 Și al doilea a luat-o de soție și el a
murit fără copii. 31 Și al treilea, a luat-o; și în același fel
și cei șapte; și nu au lăsat copii și au murit. 32 La urma
tuturor a murit și femeia. 33 La înviere așadar, căruia
dintre ei este ea soție? Fiindcă toți cei șapte au avut-o
de soție. 34 Și Isus, răspunzând, le-a zis: Fiii și fiicele
acestei lumi se însoară și se mărită; (aiōn g165) 35 Dar
cei socotiți demni să obțină acea lume și învierea dintre
morți, nici nu se vor însura, nici nu se vor mărita; (aiōn
g165) 36 Nici nu vor putea muri de atunci încolo; fiindcă
sunt egali cu îngerii; și sunt copiii lui Dumnezeu, fiind
copiii învierii. 37 Dar că morții sunt înviați, chiar Moise
a arătat la rug, când numește pe Domnul: Dumnezeul
lui Avraam și Dumnezeul lui Isaac și Dumnezeul lui
Iacob. 38 Fiindcă el nu este un Dumnezeu al morților,
ci al celor vii; fiindcă toți trăiesc pentru el. 39 Atunci unii
dintre scribi, răspunzând, au zis: Învățătorule, bine ai
spus. 40 Iar după aceea nu au mai cutezat să îl întrebe
nimic. 41 Iar el le-a spus: Cum spun ei: Cristos este fiul
lui David? 42 Și însuși David spune în cartea Psalmilor:
DOMNUL a spus Domnului meu: Șezi la dreapta mea,
43 Până fac pe dușmanii tăi sprijinul piciorului tău. 44
David într-adevăr îl numește Domn; cum este el atunci
fiul lui? 45 Atunci, în auzul întregului popor a spus
discipolilor săi: 46 Păziți-vă de scribii care doresc să
se plimbe în robe lungi și iubesc saluturile în piețe și
scaunele de frunte în sinagogi și locurile de onoare la
ospețe; 47 Care devorează casele văduvelor și de ochii
lumii fac rugăciuni lungi; aceștia vor primi mai mare
damnare.

21 Și a ridicat privirea și a văzut pe bogați aruncându-
și darurile în vistierie. 2 Și a văzut și pe o anumită
văduvă săracă aruncând acolo doi bănuți. 3 Și a spus:
Adevărat vă spun, această văduvă săracă a aruncat
în vistierie mai mult decât toți; 4 Fiindcă toți aceștia
au aruncat din abundența lor pentru ofrandele lui
Dumnezeu; dar ea, din sărăcia ei, a aruncat în vistierie
tot ce avea ca să trăiască. 5 Și, pe când unii vorbeau
despre templu, cum era ornamentat cu pietre frumoase
și daruri, a spus: 6 Cât despre acestea pe care le
vedeți, vor veni zilele în care nu va fi lăsată piatră pe
piatră care nu va fi dărâmată. 7 Iar ei l-au întrebat,
spunând: Învățătorule, dar când vor fi acestea? Și ce
semn va fi când acestea se vor întâmpla? 8 Iar el a
spus: Luați seama să nu fiți amăgiți; fiindcă mulți vor
veni în numele meu, spunând: Eu sunt Cristos; și timpul
se apropie; nu vă duceți așadar după ei. 9 Dar când
veți auzi de războaie și răscoale, nu vă îngroziți; fiindcă
acestea trebuie întâi să se întâmple; dar nu [este]
îndată sfârșitul. 10 Apoi le-a spus: Se va ridica națiune
contra națiune și împărăție contra împărăție. 11 Și vor fi
mari cutremure de pământ în diferite locuri și foamete
și molime; și din cer vor fi arătări înspăimântătoare
și semne mari. 12 Dar înaintea tuturor acestora, vor
pune mâinile pe voi și vă vor persecuta, predându-vă la
sinagogi și închisori, fiind aduși înaintea împăraților și a
guvernatorilor, din cauza numelui meu. 13 Și aceasta vi
se va întoarce pentru mărturie. 14 De aceea puneți-
vă în inimi să nu meditați înainte ce veți răspunde, 15
Fiindcă eu vă voi da o gură și înțelepciune, pe care

toți potrivnicii voștri nu vor putea să o combată, nici
să i se împotrivească. 16 Și veți fi trădați deopotrivă
de părinți și frați și rude și prieteni; și [îi] vor ucide
pe unii dintre voi. 17 Și veți fi urâți de toți din cauza
numelui meu. 18 Și niciun păr din capul vostru nu va
pieri nicidecum. 19 În răbdarea voastră păstrați-vă
sufletele. 20 Iar când veți vedea Ierusalimul încercuit
de armate, atunci să știți că pustiirea lui este aproape.
21 Atunci, cei din Iudeea să fugă în munți; și cei din
mijlocul lui să plece afară; și cei de pe câmpuri să
nu intre în el. 22 Căci acelea vor fi zilele răzbunării,
pentru a fi împlinite toate cele scrise. 23 Dar vai celor
însărcinate și celor ce alăptează în acele zile! Fiindcă
va fi o mare strâmtorare în țară și furie peste acest
popor. 24 Și vor cădea sub tăișul sabiei și vor fi duși
captivi printre toate națiunile; și Ierusalimul va fi călcat
în picioare de neamuri, până se vor împlini timpurile
neamurilor. 25 Și vor fi semne în soare și în lună și în
stele; și pe pământ chinul națiunilor, cu nedumerire;
marea și valurile urlând; 26 Inima oamenilor lăsându-
i de frică și de anticiparea acelor lucruri ce vin pe
pământ; fiindcă puterile cerurilor vor fi clătinate. 27 Și
atunci vor vedea pe Fiul omului venind într-un nor cu
putere și glorie mare. 28 Iar când acestea vor începe
să se întâmple, atunci uitați-vă în sus și ridicați-vă
capetele, pentru că răscumpărarea voastră se apropie.
29 Și le-a spus o parabolă: Priviți smochinul și toți
copacii. 30 Când deja înfrunzesc, vedeți și știți de la voi
înșivă că de acum vara este aproape. 31 Tot așa și
voi, când vedeți acestea întâmplându-se, să știți că
împărăția lui Dumnezeu este aproape. 32 Adevărat vă
spun: Această generație nu va trece până se vor împlini
toate. 33 Cerul și pământul vor trece; dar cuvintele
mele nicidecum nu vor trece. 34 Și luați seama la voi
înșivă, ca nu cumva să vi se îngreuneze inimile cu
depravare și beție și cu îngrijorările acestei vieți și acea
zi să vină peste voi pe neașteptate. 35 Căci va veni
ca o cursă peste toți cei ce locuiesc pe fața întregului
pământ. 36 De aceea vegheați și rugați-vă tot timpul,
ca să fiți socotiți demni să scăpați de toate acestea ce
se vor întâmpla și să stați în picioare înaintea Fiului
omului. 37 Iar în timpul zilei era în templu, învățându-i;
iar noaptea ieșea și o petrecea pe muntele care se
cheamă al Măslinilor. 38 Și tot poporul venea devreme
dimineața la el, în templu, ca să îl audă.

22 Și sărbătoarea azimelor, care se cheamă Paștele,
era aproape. 2 Și preoții de seamă și scribii
căutau cum să îl ucidă; fiindcă se temeau de popor. 3
Atunci a intrat Satan în Iuda, numit și Iscariot, fiind din
numărul celor doisprezece. 4 Și Iuda a mers și a vorbit
îndeaproape cu preoții de seamă și căpeteniile, cum să
îl trădeze lor. 5 Și s-au bucurat și s-au înțeles să îi dea
arginți. 6 Și a promis și căuta ocazia să li-l trădeze, în
absența mulțimii. 7 Atunci a venit ziua azimelor, în care
paștele trebuia înjunghiat. 8 Iar el a trimis pe Petru și
Ioan, spunând: Duceți-vă și pregătiți-ne paștele, ca să
mâncăm. 9 Iar ei i-au spus: Unde voiești să pregătim?
10 Iar el le-a spus: Iată, la intrarea voastră în cetate,
vă va întâlni un om, purtând un ulcior cu apă; urmați-
l în casa unde intră. 11 Și să ziceți stăpânului casei:
Învățătorul îți spune: Unde este camera de oaspeți,
unde voi mânca paștele cu discipolii mei? 12 Și vă
va arăta o cameră mare de sus, așternută; acolo să
pregătiți. 13 Și au mers și au găsit cum le-a spus; și au
pregătit paștele. 14 Și când a venit ora, el a șezut [la
masă] și cei doisprezece apostoli cu el. 15 Și le-a spus:
Cu multă dorință am dorit să mănânc acest paște cu
voi înainte de a suferi eu; 16 Fiindcă vă spun: Nu voi
mai mânca nicidecum din el până când va fi împlinit în
împărăția lui Dumnezeu. 17 Și luând paharul, a adus
mulțumiri și a spus: Luați acesta și împărțiți-l între voi;
18 Fiindcă vă spun: Nu voi bea nicidecum din rodul viței
până când va veni împărăția lui Dumnezeu. 19 Și a
luat pâine și a adus mulțumiri și a frânt-o și le-a dat,
spunând: Acesta este trupul meu care este dat pentru
voi; să faceți aceasta în amintirea mea. 20 Tot astfel și
paharul, după cină, spunând: Acest pahar este noul
testament în sângele meu, care se varsă pentru voi. 21
Dar, iată, mâna celui ce mă trădează este cu mine la
masă. 22 Și, într-adevăr, Fiul omului se duce cum a fost
hotărât; dar vai acelui om, prin care este trădat! 23 Și
au început să se întrebe între ei, care dintre ei ar fi cel
ce ar face aceasta. 24 Și a fost de asemenea o ceartă
între ei, care dintre ei să fie socotit cel mai mare. 25
Dar el le-a spus: Împărații neamurilor domnesc peste
ele; și cei ce exercită autoritate asupra lor sunt chemați
binefăcători. 26 Dar voi să nu fiți așa; ci cel ce este mai
mare printre voi, să fie ca cel mai tânăr; și conducătorul
ca cel ce servește. 27 Căci care este mai mare, cel ce
șade la masă, sau cel ce servește? Nu cel ce șade la
masă? Dar eu sunt printre voi ca cel ce servește. 28 Iar
voi sunteți cei care ați rămas necontenit cu mine în
ispitirile mele. 29 Și eu vă rânduiesc o împărăție, așa
cum Tatăl meu mi-a rânduit; 30 Ca să mâncați și să beți
la masa mea în împărăția mea și să ședeți pe tronuri,
judecând cele douăsprezece triburi ale lui Israel. 31 Iar
Domnul a spus: Simone, Simone, iată, Satan a dorit
[să] vă [aibă] ca să [vă] cearnă ca grâul. 32 Dar eu
m-am rugat pentru tine, ca nu cumva credința ta să
înceteze; și când te vei întoarce, întărește pe frații tăi.
33 Iar Petru i-a spus: Doamne, sunt gata să merg cu
tine deopotrivă la închisoare și la moarte. 34 Iar el
a zis: Îți spun, Petre, nicidecum nu va cânta cocoșul
astăzi, înainte ca de trei ori să negi că mă cunoști. 35
Și le-a spus: Când v-am trimis fără pungă și traistă și

încălțăminte, v-a lipsit ceva? Iar ei au spus: Nimic. **36** Atunci le-a spus: Dar acum, cel ce are pungă să o ia și la fel traista; și cel ce nu are sabie, să își vândă haina și să cumpere una. **37** Fiindcă vă spun, mai trebuie să se împlinească în mine ceea ce este scris: Și el a fost socotit printre călcătorii de lege, fiindcă și cele referitoare la mine au un sfârșit. **38** Iar ei au spus: Doamne, iată, aici două săbii. Iar el le-a spus: Este destul. **39** Și a ieșit și s-a dus conform obiceiului la muntele Măslinilor; iar discipolii săi l-au urmat și ei. **40** Și, venind la acel loc, le-a spus: Rugați-vă, ca să nu intrați în ispită. **41** Și el s-a depărtat de ei ca la o aruncătură de piatră și a îngenunchiat și s-a rugat, **42** Spunând: Tată, dacă voiești, depărtează acest pahar de la mine; totuși nu voia mea, ci a ta să se facă. **43** Și i s-a arătat un înger din cer, întărindu-l. **44** Și, fiind în agonie, s-a rugat mai intens; iar sudoarea sa a devenit ca picături mari de sânge, căzând pe pământ. **45** Și după ce s-a sculat de la rugăciune și a venit la discipolii săi, i-a găsit dormind de întristare, **46** Și le-a spus: De ce dormiți? Sculați-vă și rugați-vă, ca nu cumva să intrați în ispită. **47** Iar pe când el încă vorbea, iată, o mulțime și cel chemat Iuda, unul dintre cei doisprezece, mergea înaintea lor și s-a apropiat de Isus să îl sărute. **48** Dar Isus i-a spus: Iuda, cu o sărutare trădezi pe Fiul omului? **49** Când cei ce erau în jurul lui au văzut ce avea să urmeze, i-au spus: Doamne, să lovim cu sabia? **50** Și unul dintre ei a lovit pe robul marelui preot și i-a tăiat urechea dreaptă. **51** Dar Isus a răspuns și a zis: Lăsați așa, până aici. Și i-a atins urechea și l-a vindecat. **52** Atunci Isus a spus preoților de seamă și căpeteniilor templului și bătrânilor care veniseră la el: Ați venit ca împotriva unui tâlhar, cu săbii și bâte? **53** Când eu eram zilnic cu voi în templu, nu ați întins mâinile împotriva mea; dar aceasta este ora voastră și puterea întunericului. **54** Atunci l-au luat și l-au condus și l-au adus în casa marelui preot. Și Petru urmărea de departe. **55** Și după ce aprinseseră un foc în mijlocul curții și erau așezați împreună, Petru a șezut în mijlocul lor. **56** Iar o anumită servitoare l-a văzut pe când ședea lângă foc și, privindu-l cu atenție, a spus: Și acesta era cu el. **57** Dar el s-a dezis de el, spunând: Femeie, nu îl cunosc. **58** Și peste puțin, un altul l-a văzut și a spus: Și tu ești dintre ei. Iar Petru a spus: Omule, nu sunt. **59** Și cam după o oră, altcineva confirma cu tărie, spunând: În adevăr și acesta era cu el; fiindcă și el este galileean. **60** Iar Petru a spus: Omule, nu știu ce spui. Și imediat, pe când el încă vorbea, a cântat cocoșul. **61** Și Domnul s-a întors și s-a uitat la Petru. Și Petru și-a amintit cuvântul Domnului, cum îi spusese: Înainte să cânte cocoșul mă vei nega de trei ori. **62** Și Petru a ieșit afară și a plâns cu amar. **63** Și bărbații, care îl țineau pe Isus, îl batjocoreau și îl băteau. **64** Și, legându-l la ochi, îl loveau peste față și îl întrebau, spunând: Profețește, cine este cel ce te-a lovit? **65** Și multe alte lucruri vorbeau blasfemator împotriva lui. **66** Și imediat ce s-a făcut ziuă, bătrânii poporului și preoții de seamă și scribii s-au adunat și l-au adus în consiliul lor, spunând: **67** Ești tu Cristosul? Spune-ne. Iar el le-a spus: Dacă vă voi spune, nicidecum nu veți crede; **68** Și dacă vă voi întreba și eu, nicidecum nu îmi veți răspunde, nici nu îmi veți da drumul. **69** De acum încolo, Fiul omului va ședea la dreapta puterii lui Dumnezeu. **70** Atunci toți au spus: Ești tu atunci Fiul lui Dumnezeu? Iar el le-a spus: Voi spuneți că eu sunt. **71** Și au spus: Ce nevoie mai avem de mărturie? Fiindcă noi înșine am auzit din gura lui.

23 Și toată mulțimea lor s-a sculat și ei l-au dus la Pilat. **2** Și au început să îl acuze, spunând: Am găsit pe acesta pervertind națiunea și oprind a da taxă Cezarului, spunând că el este Cristos, un Împărat. **3** Iar Pilat l-a întrebat, spunând: Ești tu Împăratul iudeilor? Iar el i-a răspuns și a zis: Tu spui. **4** Atunci Pilat a spus marilor preoți și mulțimii: Nu găsesc nicio vină în acest om. **5** Dar erau și mai insistenți, spunând: Întărâtă poporul, învățând prin toată Iudeea, începând din Galileea, până în acest loc. **6** Când a auzit Pilat de Galileea, a întrebat dacă omul este galileean. **7** Și înțelegând că este din jurisdicția lui Irod, l-a trimis la Irod, care era și el în Ierusalim în acele zile. **8** Iar când Irod a văzut pe Isus, s-a bucurat foarte mult, fiindcă demult dorea să îl vadă, pentru că auzise multe despre el; și spera să vadă vreun miracol făcut de el. **9** Atunci l-a întrebat cu multe cuvinte; dar el nu i-a răspuns nimic. **10** Iar preoții de seamă și scribii stăteau în picioare și îl acuzau vehement. **11** Iar Irod, împreună cu soldații lui, îl făceau de nimic și îl batjocoreau și l-au înveșmântat cu o haină strălucitoare și l-au trimis înapoi la Pilat. **12** Și amândoi, Pilat și Irod, s-au făcut prieteni unul cu altul în acea zi; fiindcă înainte erau în dușmănie unul cu altul. **13** Iar Pilat, după ce a chemat la un loc pe preoții de seamă și conducătorii și poporul, **14** Le-a spus: Mi-ați adus pe acest om ca pe unul care pervertește poporul; și iată, eu, cercetându-l înaintea voastră, nu am găsit în acest om nicio vină din cele ce îl acuzați; **15** Nu, nici chiar Irod; fiindcă v-am trimis la el; și iată, nimic demn de moarte nu i s-a făcut. **16** De aceea îl voi pedepsi și îl voi elibera. **17** (Fiindcă de nevoie, la sărbătoare trebuia să le elibereze pe unul închis.) **18** Dar toți au strigat deodată, spunând: Ia-l pe acesta și eliberează-ni-l pe Baraba; **19** (Care, din cauza unei anumite răscoale făcută în cetate, și ucidere, fusese aruncat în închisoare.) **20** Pilat așadar, dorind să îl elibereze pe Isus, le-a vorbit din nou. **21** Dar ei strigau, spunând: Crucifică-l, crucifică-l! **22** Iar el le-a spus a treia oară:

De ce, ce rău a făcut el? Nu am găsit nicio vină de
moarte în el; așadar îl voi pedepsi și îl voi elibera.
23 Dar insistau cu voci puternice, cerând ca el să fie
crucificat. Și vocile lor și ale marilor preoți au învins. 24
Iar Pilat a dat sentința ca să fie așa cum au cerut ei. 25
Și le-a eliberat pe cel ce fusese aruncat în închisoare
din cauza răscoalei și a uciderii, pe cel ce îl cereau;
iar pe Isus l-a dat voii lor. 26 Și pe când îl duceau de
acolo, au prins pe unul Simon, un cirenean, venind de
la câmp, și pe el au pus crucea, ca să o poarte după
Isus. 27 Și l-a urmat o mare mulțime a poporului și a
femeilor, care, de asemenea, se tânguiau și îl jeleau.
28 Dar Isus, întorcându-se spre ele, a spus: Fiice ale
Ierusalimului, nu plângeți pentru mine, ci plângeți pentru
voi înșivă și pentru copiii voștri. 29 Pentru că iată, vin
zilele în care vor spune: Binecuvântate sunt cele sterpe
și pântecele care nu au născut și sânii care nu au
alăptat. 30 Atunci vor începe să spună munților: Cădeți
peste noi; și dealurilor: Acoperiți-ne. 31 Căci dacă ei
fac acestea cu un copac verde, ce se va face cu cel
uscat? 32 Și erau de asemenea alți doi răufăcători duși
cu el, pentru a fi uciși. 33 Și după ce au venit la locul
care este numit Calvar, acolo l-au crucificat pe el și
pe răufăcători, unul la dreapta și celălalt la stânga.
34 Atunci Isus a spus: Tată, iartă-i, fiindcă ei nu știu
ce fac. Și i-au împărțit hainele și au aruncat sorți. 35
Și poporul stătea în picioare, privind. Și conducătorii
de asemenea, împreună cu ei, [l]-au luat în derâdere,
spunând: A salvat pe alții; să se salveze pe sine însuși,
dacă el este Cristos, alesul lui Dumnezeu. 36 Iar soldații
de asemenea îl batjocoreau, venind la el și oferindu-i
oțet, 37 Și spunând: Dacă tu ești împăratul iudeilor,
salvează-te pe tine însuți. 38 Și a fost și o inscripție
scrisă deasupra lui cu litere grecești și latinești și
evreiești: ACESTA ESTE ÎMPĂRATUL IUDEILOR. 39
Iar unul dintre răufăcătorii atârnați îl defăima, spunând:
Dacă tu ești Cristos, salvează-te pe tine însuți și pe
noi. 40 Dar celălalt, răspunzând, l-a mustrat, zicând: Nu
te temi tu de Dumnezeu, pentru că ești sub aceeași
condamnare? 41 Și noi, într-adevăr, pe drept; fiindcă
primim răsplata cuvenită faptelor noastre; dar acest om
nu a făcut nimic incorect. 42 Iar el i-a spus lui Isus:
Doamne, amintește-ți de mine, când vii în împărăția ta.
43 Și Isus i-a spus: Adevărat îți spun: Astăzi vei fi cu
mine în paradis. 44 Și era cam pe la ora a șasea și a
fost întuneric peste toată țara, până la ora a noua. 45 Și
soarele s-a întunecat și perdeaua templului s-a rupt prin
mijloc. 46 Și după ce Isus a strigat cu voce tare, a spus:
Tată, în mâinile tale îmi încredințez duhul; și, spunând
astfel, și-a dat duhul. 47 Și centurionul, când a văzut ce
se făcuse, a glorificat pe Dumnezeu, spunând: Într-
adevăr, acesta a fost un om drept. 48 Și toți oamenii,
care s-au adunat la acea priveliște, văzând cele ce se
făcuseră, bătându-și piepturile s-au întors. 49 Și toți
cunoscuții lui și femeile care îl urmaseră din Galileea,
au stat în picioare deoparte, uitându-se la acestea. 50
Și iată, era un bărbat, numit Iosif, un consilier, fiind un
bărbat bun și drept; 51 (Acesta nu fusese de acord
cu sfatul și fapta lor); el era din Arimateea, o cetate a
iudeilor; și care aștepta și el împărăția lui Dumnezeu.
52 Acesta a mers la Pilat și a cerut trupul lui Isus. 53
Și l-a luat jos și l-a înfășurat în [pânză de] in și l-a
pus într-un mormânt tăiat în piatră, în care nu fusese
pus nimeni niciodată. 54 Și acea zi era pregătirea;
și sabatul se apropia. 55 Și femeile, de asemenea,
care au venit cu el din Galileea, l-au urmat și au văzut
mormântul și cum a fost pus trupul lui. 56 Și s-au întors
și au pregătit miresme și miruri; și s-au odihnit în sabat
conform poruncii.

24 Iar în prima zi a săptămânii, foarte devreme
dimineața, au venit la mormânt, aducând
miresmele pe care le pregătiseră și pe alte femei
împreună cu ele. 2 Și au găsit piatra rostogolită de la
mormânt. 3 Și au intrat și nu au găsit trupul Domnului
Isus. 4 Și s-a întâmplat, pe când erau ele foarte
derutate despre aceasta, iată, doi bărbați au stat în
picioare lângă ele în haine strălucitoare; 5 Și pe când
li s-a făcut teamă și și-au plecat fețele la pământ, le-
au spus: De ce căutați pe cel viu între cei morți? 6
Nu este aici, ci a înviat; amintiți-vă cum v-a vorbit fiind
încă în Galileea, 7 Spunând: Fiul omului trebuie să fie
dat în mâinile oamenilor păcătoși și să fie crucificat
și a treia zi să învie. 8 Și ele și-au amintit cuvintele
lui. 9 Și s-au întors de la mormânt și au povestit toate
acestea celor unsprezece și tuturor celorlalți. 10 Și
erau Maria Magdalena, și Ioana, și Maria, mama lui
Iacov, și celelalte rămase cu ele, care au spus acestea
apostolilor. 11 Și cuvintele lor li se păreau ca basme și
nu le-au crezut. 12 Atunci Petru s-a sculat și a alergat
la mormânt; și, aplecându-se, a văzut fâșiile de pânză
de in întinse la o parte și a plecat, minunându-se în el
însuși de ceea ce se întâmplase. 13 Și iată, doi dintre
ei mergeau în aceeași zi spre un sat numit Emaus,
care era cam la șaizeci de stadii de la Ierusalim. 14
Și ei vorbeau între ei despre toate acestea care se
petrecuseră. 15 Și s-a întâmplat că, în timp ce ei
vorbeau îndeaproape și se întrebau, Isus însuși s-a
apropiat și a mers cu ei. 16 Dar ochii lor erau ținuți ca să
nu îl cunoască. 17 Și le-a spus: Ce fel de cuvinte sunt
acestea pe care le schimbați între voi umblând și fiind
triști? 18 Iar unul dintre ei, al cărui nume era Cleopas,
răspunzând, i-a zis: Ești tu doar un străin în Ierusalim și
nu știi cele ce s-au întâmplat acolo în aceste zile? 19 Iar
el le-a spus: Care lucruri? Iar ei i-au spus: Despre Isus
din Nazaret, care era profet, un bărbat puternic în faptă

și cuvânt înaintea lui Dumnezeu și a tuturor oamenilor;
20 Și cum preoții de seamă și conducătorii noștri l-
au dat să fie condamnat la moarte și l-au crucificat.
21 Dar ne încredeam că el este acela care avea să
răscumpere pe Israel; dar, cu toate acestea, astăzi este
a treia zi de când au fost făcute aceste lucruri. 22 Mai
mult, chiar anumite femei dintre noi ne-au înmărmurit,
fiind dis-de-dimineață la mormânt; 23 Și negăsindu-i
trupul, au venit, spunând că au văzut și o viziune de
îngeri, care spuneau că el este viu. 24 Și unii dintre cei
ce erau cu noi, s-au dus la mormânt și au găsit chiar
așa cum au spus femeile; dar pe el nu l-au văzut. 25
Atunci el le-a spus: O, neînțelepților și înceți cu inima
în a crede toate cele ce profeții au vorbit; 26 Nu trebuia
Cristos să sufere acestea și să intre în gloria sa? 27 Și
începând de la Moise și de la toți profeții, le-a explicat
în toate scripturile cele referitoare la el însuși. 28 Și s-
au apropiat de satul unde mergeau; și el s-a făcut că
dorește să meargă mai departe. 29 Dar l-au constrâns,
spunând: Rămâi cu noi, pentru că este spre seară și
ziua este trecută. Și a intrat să rămână cu ei. 30 Și s-a
întâmplat pe când el ședea la masă cu ei, că a luat
pâine și a binecuvântat-o și a frânt și le-a dat. 31 Și
ochii lor au fost deschiși și l-au cunoscut; și el s-a făcut
nevăzut dinaintea lor. 32 Și au spus unul către altul: Nu
ne ardea inima în noi, în timp ce ne vorbea pe drum și
în timp ce ne deschidea scripturile? 33 Și s-au sculat
în ora aceea și s-au întors la Ierusalim și au găsit pe
cei unsprezece adunați împreună, și pe cei ce erau cu
ei, 34 Spunând: Domnul a înviat cu adevărat și s-a
arătat lui Simon. 35 Și ei au istorisit cele de pe drum și
cum li s-a făcut cunoscut la frângerea pâinii. 36 Și pe
când vorbeau ei astfel, Isus însuși a stat în picioare
în mijlocul lor și le-a spus: Pace vouă. 37 Dar ei erau
îngroziți și înfricoșați și presupuneau că au văzut un
duh. 38 Dar el le-a spus: De ce sunteți tulburați? Și
de ce vi se ridică gânduri în inimi? 39 Priviți mâinile
mele și picioarele mele că sunt eu însumi; pipăiți-mă și
vedeți, pentru că un duh nu are carne și oase, cum mă
vedeți pe mine că am. 40 Și după ce a vorbit astfel,
le-a arătat mâinile și picioarele. 41 Iar în timp ce ei
încă nu credeau de bucurie, și se minunau, le-a spus:
Aveți aici ceva de mâncare? 42 Și i-au dat o bucată
de pește fript și de fagure de miere. 43 Și a luat și a
mâncat înaintea lor. 44 Apoi le-a spus: Acestea sunt
cuvintele pe care vi le-am vorbit pe când încă eram
cu voi, că trebuie să fie împlinite toate care au fost
scrise în legea lui Moise și profeți și psalmi, referitor la
mine. 45 Atunci le-a deschis mintea ca să înțeleagă
scripturile. 46 Și le-a spus: Astfel este scris și astfel
se cuvenea să sufere Cristos și să învie dintre morți
a treia zi, 47 Și pocăința și iertarea păcatelor să fie
predicate în numele lui printre toate națiunile, începând
de la Ierusalim. 48 Iar voi sunteți martori ai acestor
lucruri. 49 Și, iată, eu trimit promisiunea Tatălui meu
peste voi; dar voi, rămâneți în cetatea Ierusalim până
când veți fi îmbrăcați cu putere de sus. 50 Iar el i-a
dus afară până spre Betania și și-a ridicat mâinile și
i-a binecuvântat. 51 Și s-a întâmplat, în timp ce el îi
binecuvânta, că s-a îndepărtat de ei și a fost luat sus la
cer. 52 Și ei i s-au închinat și s-au întors la Ierusalim cu
mare bucurie. 53 Și erau tot timpul în templu, lăudând
și binecuvântând pe Dumnezeu. Amin.

Ioan

1 La început era Cuvântul și Cuvântul era cu
Dumnezeu și Cuvântul era Dumnezeu. **2** Același
era la început cu Dumnezeu. **3** Toate lucrurile au fost
făcute de el și fără el nu a fost făcut nimic din ceea ce a
fost făcut. **4** În el era viață și viața era lumina oamenilor.
5 Și lumina strălucește în întuneric și întunericul nu a
cuprins-o. **6** A fost un om trimis de la Dumnezeu, al
cărui nume era Ioan. **7** Acesta a venit pentru mărturie,
ca să aducă mărturie despre Lumina aceea, pentru ca
toți să creadă prin el. **8** Nu era el acea Lumină, ci a
fost trimis să aducă mărturie despre Lumina aceea.
9 Aceasta era adevărata Lumină, care luminează pe
fiecare om ce vine în lume. **10** El era în lume și lumea
a fost făcută de el și lumea nu l-a cunoscut. **11** A venit
la ai săi și ai săi nu l-au primit. **12** Dar tuturor celor ce l-
au primit, adică celor ce cred în numele lui, le-a dat
puterea să devină fiii lui Dumnezeu, **13** Care au fost
născuți nu din sânge, nici din voia cărnii, nici din voia
omului, ci din Dumnezeu. **14** Și Cuvântul a fost făcut
carne și a locuit printre noi, plin de har și de adevăr (și
noi am privit gloria lui, glorie ca a singurului-născut din
Tatăl). **15** Ioan a adus mărturie despre el și a strigat,
spunând: Acesta era el, despre care am spus: Cel ce
vine după mine este preferat înaintea mea, pentru că
era înainte de mine. **16** Și din plinătatea lui noi toți
am primit, și har peste har, **17** Pentru că legea a fost
dată prin Moise, dar harul și adevărul au venit prin Isus
Cristos. **18** Nimeni nu a văzut vreodată pe Dumnezeu;
singurul lui Fiu născut, care este în sânul Tatălui, el l-a
făcut cunoscut. **19** Și aceasta este mărturia lui Ioan,
când iudeii au trimis preoți și leviți din Ierusalim să
îl întrebe: Tu cine ești? **20** Iar el a mărturisit și nu a
negat, ci a mărturisit: Eu nu sunt Cristosul. **21** Iar ei l-
au întrebat: Ce atunci? Ești Ilie? Iar el spune: Nu sunt.
Ești tu acel profet? Și a răspuns: Nu. **22** Atunci i-au
spus: Cine ești tu? Ca să dăm un răspuns celor ce ne-
au trimis. Ce spui despre tine însuți? **23** Iar el a spus:
Eu sunt vocea unuia strigând în pustie: Îndreptați calea
Domnului, cum a spus profetul Isaia. **24** Și cei ce au
fost trimiși erau dintre farisei. **25** Și l-au întrebat și i-au
spus: Atunci de ce botezi, dacă nu ești acel Cristos,
nici Ilie, nici acel profet? **26** Ioan le-a răspuns, zicând:
Eu botez cu apă; dar printre voi stă în picioare unul
pe care voi nu îl cunoașteți. **27** El este acela care,
venind după mine, este preferat înaintea mea, a cărui
curea a sandalei eu nu sunt demn ca să o dezleg.
28 Acestea s-au făcut în Betabara, dincolo de Iordan,
unde boteza Ioan. **29** A doua zi, Ioan a văzut pe Isus
venind la el și a spus: Iată, Mielul lui Dumnezeu, care
înlătură păcatul lumii. **30** El este acela despre care eu
am spus: După mine vine un om, care este preferat
înaintea mea, pentru că era înainte de mine. **31** Și
eu nu îl cunoșteam, dar ca să fie arătat lui Israel, din
această cauză am venit, botezând cu apă. **32** Și Ioan a
adus mărturie, spunând: Am văzut Duhul coborând din
cer ca un porumbel și a rămas peste el. **33** Și eu nu
îl cunoșteam, dar cel ce m-a trimis să botez cu apă,
acesta mi-a spus: Acela peste care vei vedea Duhul
coborând și rămânând peste el, acesta este cel ce
botează cu Duhul Sfânt. **34** Și eu am văzut și am adus
mărturie că acesta este Fiul lui Dumnezeu. **35** Din nou,
a doua zi Ioan stătea în picioare și doi dintre discipolii
lui [erau] cu el; **36** Și, privind pe Isus umblând, spune:
Iată, Mielul lui Dumnezeu. **37** Și cei doi discipoli l-au
auzit vorbind și l-au urmat pe Isus. **38** Atunci Isus s-a
întors și i-a văzut urmându-l și le-a spus: Ce căutați? Ei
i-au spus: Rabi (care fiind tradus se spune: Stăpâne),
unde locuiești? **39** El le-a spus: Veniți și vedeți. Au
venit și au văzut unde locuia și au rămas cu el în acea
zi, pentru că era cam ora a zecea. **40** Unul dintre cei
doi, care auziseră pe Ioan și l-au urmat, era Andrei,
fratele lui Simon Petru. **41** El întâi a găsit pe fratele
său Simon și i-a spus: Noi am găsit pe Mesia (care
fiind tradus este Cristosul). **42** Și l-a adus la Isus. Și,
privind la el, Isus a spus: Tu ești Simon, fiul lui Iona; tu
te vei numi Chifa (care se traduce, piatră). **43** A doua zi
Isus a voit să meargă în Galileea și a găsit pe Filip și
i-a spus: Urmează-mă. **44** Și Filip era din Betsaida,
cetatea lui Andrei și Petru. **45** Filip l-a găsit pe Natanael
și i-a spus: Noi am găsit pe acela despre care a scris
Moise în lege și profeți, pe Isus din Nazaret, fiul lui
Iosif. **46** Și Natanael i-a spus: Poate veni vreun lucru
bun din Nazaret? Filip i-a spus: Vino și vezi. **47** Isus a
văzut pe Natanael venind la el și a spus despre el:
Iată, cu adevărat un israelit în care nu este vicleșug! **48**
Natanael i-a spus: De unde mă cunoști? Isus a răspuns
și i-a zis: Te-am văzut mai înainte ca să te cheme Filip,
când erai sub smochin. **49** Natanael a răspuns și i-a
zis: Rabi, tu ești Fiul lui Dumnezeu, tu ești Împăratul lui
Israel. **50** Isus a răspuns și i-a zis: Pentru că ți-am spus:
Te-am văzut sub smochin, crezi? Vei vedea lucruri mai
mari decât acestea. **51** Și i-a spus: Adevărat, adevărat
vă spun, de acum încolo veți vedea cerul deschis și
îngerii lui Dumnezeu urcând și coborând peste Fiul
omului.

2 Și a treia zi s-a făcut nuntă în Cana Galileii și mama
lui Isus era acolo; **2** Și la nuntă a fost chemat și
Isus și discipolii lui. **3** Și când s-a terminat vinul, mama
lui Isus i-a zis: Nu au vin. **4** Isus i-a spus: Femeie, ce
am a face cu tine? Nu mi-a venit încă timpul. **5** Mama
lui a spus servitorilor: Faceți orice vă va spune. **6** Și
acolo erau puse șase vase de piatră, puse conform

obiceiului de curățire al iudeilor, care conțineau două
sau trei măsuri. 7 Isus le-a spus: Umpleți vasele cu
apă. Și le-au umplut până sus. 8 Și le-a spus: Scoateți
acum și duceți-i conducătorului nunții. Și i-au dus. 9 Și
conducătorul nunții, după ce a gustat apa făcută vin și
neștiind de unde era, (dar servitorii, care au scos apa,
știau), conducătorul nunții a chemat pe mire, 10 Și i-a
spus: Orice om pune întâi vin bun și după ce oamenii
au băut bine, atunci pune pe cel mai puțin bun; dar
tu ai ținut vinul bun până acum. 11 Acest început al
miracolelor l-a făcut Isus în Cana Galileii; și și-a arătat
gloria; și discipolii lui au crezut în el. 12 După aceasta,
s-a coborât la Capernaum, el și mama lui și frații lui
și discipolii lui; și au rămas acolo nu multe zile. 13 Și
paștele iudeilor era aproape și Isus a urcat la Ierusalim,
14 Și a găsit în templu pe cei ce vindeau boi și oi și
porumbei și pe schimbătorii de bani șezând jos; 15 Și,
făcând un bici de frânghii, i-a scos pe toți afară din
templu, și oile și boii, și a vărsat banii schimbătorilor și
le-a răsturnat mesele, 16 Și a spus celor ce vindeau
porumbei: Luați acestea de aici, nu faceți din casa
Tatălui meu o casă de comerț. 17 Și discipolii lui și-au
amintit că este scris: Zelul casei tale m-a mâncat. 18
Atunci iudeii au răspuns și i-au zis: Ce semn ne arăți
nouă, văzând că faci acestea? 19 Isus a răspuns și le-
a zis: Distrugeți templul acesta și în trei zile îl voi ridica.
20 Atunci iudeii au spus: Patruzeci și șase de ani a fost
templul acesta în construcție și tu îl vei ridica în trei
zile? 21 Dar el le vorbea despre templul trupului său.
22 De aceea, când a înviat dintre morți, discipolii lui și-
au amintit că le spusese aceasta; și au crezut scriptura
și cuvântul pe care îl spusese Isus. 23 Dar când era în
Ierusalim, la paște, la sărbătoare, mulți au crezut în
numele lui, când vedeau miracolele pe care le făcea.
24 Dar Isus însuși nu li s-a încredințat, pentru că îi
cunoștea pe toți, 25 Și nu a avut nevoie ca să îi aducă
cineva mărturie despre om, fiindcă știa ce era în om.

3 Între farisei era un om cu numele Nicodim, un
conducător al iudeilor; 2 Acesta a venit la Isus
noaptea și i-a spus: Rabi, știm că ești un învățător
venit de la Dumnezeu; fiindcă nimeni nu poate face
miracolele acestea pe care le faci tu, decât dacă
Dumnezeu este cu el. 3 Isus a răspuns și i-a zis:
Adevărat, adevărat îți spun: Dacă un om nu este născut
din nou, nu poate vedea împărăția lui Dumnezeu. 4
Nicodim i-a spus: Cum se poate naște un om, fiind
bătrân? Poate să intre a doua oară în pântecele mamei
sale și să se nască? 5 Isus a răspuns: Adevărat,
adevărat îți spun: Dacă cineva nu este născut din apă
și din Duh, nu poate intra în împărăția lui Dumnezeu. 6
Ce este născut din carne este carne; și ce este născut
din Duhul este duh. 7 Nu te minuna că ți-am spus:
Trebuie să fiți născuți din nou. 8 Vântul suflă încotro
voiește și auzi sunetul lui, dar nu poți spune de unde
vine, nici încotro merge; tot așa este oricine care este
născut din Duhul. 9 Nicodim a răspuns și i-a zis: Cum
pot fi acestea? 10 Isus a răspuns și i-a zis: Tu ești
învățător al lui Israel și nu știi acestea? 11 Adevărat,
adevărat îți spun: Vorbim ceea ce știm și aducem
mărturie ce am văzut, dar nu primiți mărturia noastră.
12 Dacă v-am spus lucruri pământești și nu credeți,
cum veți crede dacă vă voi spune lucruri cerești? 13 Și
nimeni nu s-a urcat în cer, decât cel ce s-a coborât din
cer, Fiul omului, care este în cer. 14 Și așa cum Moise
a înălțat șarpele în pustie, tot așa trebuie să fie înălțat
Fiul omului; 15 Pentru ca oricine crede în el să nu piară,
ci să aibă viață eternă. (aiōnios g166) 16 Fiindcă atât de
mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul său
Fiu născut, ca oricine crede în el, să nu piară, ci să aibă
viață veșnică. (aiōnios g166) 17 Fiindcă Dumnezeu nu l-a
trimis pe Fiul său în lume ca să condamne lumea, ci
pentru ca lumea să fie salvată prin el. 18 Cine crede în
el, nu este condamnat; dar cine nu crede este deja
condamnat, pentru că nu a crezut în numele singurului
Fiu născut al lui Dumnezeu. 19 Iar condamnarea este
aceasta, că lumina a venit în lume și oamenii au iubit
mai mult întunericul decât lumina, pentru că faptele
lor erau rele. 20 Fiindcă oricine practică răul urăște
lumina și nu vine la lumină, ca nu cumva să i se mustre
faptele; 21 Dar cel ce face adevărul vine la lumină,
ca să îi fie arătate faptele, pentru că sunt lucrate în
Dumnezeu. 22 După acestea, Isus și discipolii lui au
venit în ținutul Iudeii și stătea acolo cu ei și boteza.
23 Și Ioan de asemenea boteza în Enon, aproape de
Salim, pentru că acolo era multă apă; și ei veneau și
erau botezați. 24 Fiindcă Ioan încă nu fusese aruncat
în închisoare. 25 Între unii dintre discipolii lui Ioan și
iudei s-a iscat atunci o întrebare despre curățire. 26
Și au venit la Ioan și i-au spus: Rabi, cel ce era cu
tine dincolo de Iordan și căruia i-ai adus mărturie, iată,
acesta botează și toți vin la el. 27 Ioan a răspuns și a
zis: Un om nu poate primi nimic decât dacă îi este dat
din cer. 28 Voi înșivă îmi aduceți mărturie că am spus:
Nu sunt eu Cristosul, ci sunt trimis înaintea lui. 29 Cine
are mireasa, este mirele; dar prietenul mirelui, care stă
în picioare și îl aude, se bucură foarte mult de vocea
mirelui; de aceea această bucurie a mea este împlinită.
30 El trebuie să crească, dar eu să mă micșorez. 31
Cel ce vine de sus este mai presus de toți; cel ce
este din pământ, este pământesc și vorbește din ale
pământului; cel ce vine din cer este deasupra tuturor.
32 Și ce a văzut și a auzit, aceasta aduce ca mărturie,
dar nimeni nu primește mărturia lui. 33 Cel ce a primit
mărturia lui a sigilat că Dumnezeu este adevărat. 34
Fiindcă acela, pe care l-a trimis Dumnezeu, vorbește

cuvintele lui Dumnezeu; fiindcă Dumnezeu nu îi dă
Duhul cu măsură. 35 Tatăl iubește pe Fiul și a dat toate
în mâna lui. 36 Cel ce crede în Fiul, are viață veșnică;
dar cel ce nu crede în Fiul, nu va vedea viața, ci furia
lui Dumnezeu rămâne peste el. (aiōnios g166)

4 De aceea când Domnul a știut cum au auzit fariseii
că Isus a făcut și a botezat mai mulți discipoli decât
Ioan, 2 (Deși Isus însuși nu boteza, ci discipolii lui),
3 A părăsit Iudeea și s-a dus din nou în Galileea. 4
Și trebuia să treacă prin Samaria. 5 Atunci a ajuns la
o cetate a Samariei, numită Sihar, aproape de ținutul
pe care Iacob l-a dat fiului său Iosif. 6 Și era acolo
fântâna lui Iacob. Isus, așadar, fiind obosit de călătorie,
s-a așezat astfel la fântână; era cam pe la ora a șasea.
7 Atunci a venit o femeie din Samaria să scoată apă.
Isus i-a spus: Dă-mi să beau. 8 (Fiindcă discipolii lui
se duseseră în cetate să cumpere mâncare). 9 Atunci
femeia din Samaria i-a spus: Cum tu, fiind iudeu, ceri să
bei de la mine, care sunt femeie samariteancă? Pentru
că iudeii nu au legături cu samaritenii. 10 Isus a răspuns
și i-a zis: Dacă ai fi cunoscut darul lui Dumnezeu și
cine este cel ce îți spune: Dă-mi să beau, tu i-ai fi cerut
și el ți-ar fi dat apă vie. 11 Femeia i-a spus: Domnule,
nu ai cu ce să scoți apă și fântâna este adâncă; de
unde așadar ai apa cea vie? 12 Ești tu mai mare
decât tatăl nostru Iacob, care ne-a dat fântâna și a
băut din ea el însuși și copiii lui și vitele lui? 13 Isus
a răspuns și i-a zis: Oricine bea din apa aceasta, va
înseta din nou. 14 Dar oricine bea din apa ce i-o voi
da eu, nicidecum nu va mai înseta niciodată; dar apa
ce i-o voi da, va fi în el o fântână de apă, țâșnind în
viață veșnică. (aiōn g165, aiōnios g166) 15 Femeia i-a
spus: Domnule, dă-mi această apă, ca nici să nu [mai]
însetez, nici să nu mai vin aici să scot. 16 Isus i-a spus:
Du-te, cheamă pe soțul tău și vino aici. 17 Femeia a
răspuns și a zis: Nu am soț. Isus i-a spus: Bine ai zis:
Nu am soț; 18 Pentru că cinci soți ai avut și acela pe
care îl ai acum nu este soțul tău; în aceasta ai spus
adevărat. 19 Femeia i-a spus: Domnule, îmi dau seama
că ești profet. 20 Părinții noștri s-au închinat pe acest
munte; și voi spuneți că în Ierusalim este locul unde ar
trebui să se închine oamenii. 21 Isus i-a spus: Femeie,
crede-mă, vine timpul, când nici pe muntele acesta,
nici chiar în Ierusalim, nu vă veți închina Tatălui. 22
Voi vă închinați la ceea ce nu știți, noi știm la ce ne
închinăm; fiindcă salvarea este de la iudei. 23 Dar vine
timpul și acum este, când adevărații închinători se vor
închina Tatălui în duh și în adevăr; fiindcă Tatăl caută
astfel de oameni să i se închine. 24 Dumnezeu este
un Duh; și cei ce i se închină, trebuie să i se închine
în duh și în adevăr. 25 Femeia i-a spus: Știu că vine
Mesia, care se numește Cristos; când va veni el, ne va
spune toate lucrurile. 26 Isus i-a spus: Eu, cel care
vorbește cu tine, sunt acela. 27 Și la aceasta, au venit
discipolii lui și se minunau că vorbea cu femeia, totuși
nimeni nu a spus: Ce cauți? Sau: De ce vorbești cu
ea? 28 Atunci femeia și-a lăsat vasul și s-a dus în
cetate și le-a spus oamenilor: 29 Veniți să vedeți un
om care mi-a spus toate câte le-am făcut; nu cumva
acesta este Cristosul? 30 Atunci ei au ieșit din cetate
și au venit la el. 31 Între timp discipolii lui îl rugau,
spunând: Rabi, mănâncă. 32 Dar el le-a spus: Eu am
de mâncat o mâncare pe care voi nu o cunoașteți.
33 De aceea discipolii spuneau unul altuia: I-a adus
cineva să mănânce? 34 Isus le spune: Mâncarea mea
este să fac voia celui ce m-a trimis și să împlinesc
lucrarea lui. 35 Nu spuneți voi: Mai sunt încă patru
luni și vine secerișul? Iată, vă spun: Ridicați-vă ochii și
priviți câmpiile, pentru că sunt albe, gata pentru seceriș.
36 Și cel ce seceră primește plată și adună rod pentru
viață eternă; pentru ca deopotrivă cel ce seamănă și
cel ce seceră să se bucure împreună. (aiōnios g166) 37
Și în aceasta este adevărat acel cuvânt: Unul seamănă
și altul seceră. 38 Eu v-am trimis să seceraţi unde nu
ați muncit; alții au muncit și voi ați intrat în munca lor.
39 Și mulți samariteni din acea cetate au crezut în el
pentru cuvântul femeii, care aducea mărturie: Mi le-a
spus pe toate câte le-am făcut. 40 De aceea când au
venit samaritenii la el, l-au implorat să rămână cu ei;
și a rămas acolo două zile. 41 Și mai mulți au crezut
din cauza propriului său cuvânt, 42 Și spuneau femeii:
Acum credem, nu din cauza vorbirii tale, ci fiindcă l-
am auzit noi înșine și știm că acesta este în adevăr
Cristosul, Salvatorul lumii. 43 Iar după cele două zile a
plecat de acolo și s-a dus în Galileea. 44 Fiindcă Isus
însuși a adus mărturie că un profet nu are onoare în
propria lui patrie. 45 Atunci, când a intrat în Galileea,
galileenii l-au primit, văzând toate câte le făcuse la
Ierusalim, la sărbătoare; fiindcă și ei merseseră la
sărbătoare. 46 Atunci Isus a venit din nou în Cana
Galileii, unde a făcut apa vin. Și era un anume nobil, al
cărui fiu era bolnav în Capernaum. 47 Când a auzit el
că Isus a venit din Iudeea în Galileea, s-a dus la el
și l-a implorat să coboare și să îi vindece fiul, fiindcă
era pe moarte. 48 Atunci Isus i-a spus: Dacă nu vedeți
semne și minuni, nicidecum nu veți crede. 49 Nobilul i-
a spus: Coboară domnule, altfel copilul meu moare. 50
Isus i-a spus: Du-te, fiul tău trăiește. Și omul a crezut
cuvântul pe care i l-a spus Isus și s-a dus. 51 Și pe
când el cobora, l-au întâlnit robii lui și i-au spus, zicând:
Fiul tău trăiește. 52 Atunci i-a întrebat de ora în care a
început să îi fie mai bine. Și i-au spus: Ieri, în ora a
șaptea, l-a lăsat febra. 53 Astfel, tatăl a cunoscut că era
chiar ora aceea în care îi zisese Isus: Fiul tău trăiește.
Și a crezut el însuși și toată casa lui. 54 Acesta este

iarăși al doilea miracol pe care l-a făcut Isus, după ce a
plecat din Iudeea în Galileea.

5 După acestea a fost o sărbătoare a iudeilor; și Isus
s-a urcat la Ierusalim. **2** Și era în Ierusalim, lângă
piața oilor, o scăldătoare, care se numește în evreiește
Betesda, având cinci arcade. **3** În acestea zăcea o
mulțime mare de neputincioși, orbi, șchiopi, uscați,
așteptând mișcarea apei. **4** Fiindcă un înger se cobora
la un anumit timp în scăldătoare și tulbura apa; și cine
intra primul după tulburarea apei era făcut sănătos de
orice boală avea. **5** Și acolo era un anumit om care era
în neputință de treizeci și opt de ani. **6** Isus, când l-
a văzut zăcând și știind că era așa de mult timp, i-a
spus: Voiești să fii făcut sănătos? **7** Neputinciosul i-
a răspuns: Domnule, nu am pe nimeni să mă bage
în scăldătoare când se tulbură apa; iar până să mă
duc eu, se coboară altul înaintea mea. **8** Isus i-a spus:
Ridică-te, ia-ți patul și umblă. **9** Și îndată omul s-a
făcut sănătos și și-a luat patul și umbla; însă în ziua
aceea era sabatul. **10** De aceea iudeii au spus celui ce
fusese vindecat: Este sabatul; nu îți este legiuit să îți iei
patul. **11** El le-a răspuns: Cel ce m-a făcut sănătos,
acela mi-a spus: Ia-ți patul și umblă. **12** Atunci l-au
întrebat: Cine este omul care ți-a spus: Ia-ți patul și
umblă? **13** Dar cel vindecat nu știa cine era; fiindcă
Isus se retrăsese la o parte, fiind o mulțime în locul
acela. **14** După acestea Isus l-a găsit în templu și i-a
spus: Iată, ești făcut sănătos; nu mai păcătui, ca nu
cumva să ți se întâmple ceva mai rău. **15** Omul s-a dus
și a spus iudeilor că era Isus care l-a făcut sănătos. **16**
Și de aceea iudeii îl persecutau pe Isus și căutau să
îl ucidă, pentru că a făcut acestea în sabat. **17** Dar
Isus le-a răspuns: Tatăl meu lucrează până acum; și eu
lucrez. **18** Din această cauză iudeii căutau și mai mult
să îl ucidă, nu numai pentru că încălcase sabatul, dar
și spunea că Dumnezeu este Tatăl său, făcându-se
egal cu Dumnezeu. **19** Atunci Isus a răspuns și le-a
zis: Adevărat, adevărat vă spun: Fiul nu poate face
nimic de la el însuși, decât ce vede pe Tatăl făcând;
fiindcă oricâte face el, pe acestea și Fiul le face la fel.
20 Fiindcă Tatăl iubește pe Fiul și îi arată tot ce face
el; și îi va arăta fapte mai mari decât acestea, ca voi
să vă minunați. **21** Fiindcă precum Tatăl îi învie pe
morți și dă viață, tot așa și Fiul dă viață cui voiește.
22 Fiindcă Tatăl nu judecă pe nimeni, ci a încredințat
toată judecata Fiului, **23** Ca toți să onoreze pe Fiul, așa
cum onorează pe Tatăl. Cine nu onorează pe Fiul, nu
onorează pe Tatăl care l-a trimis. **24** Adevărat, adevărat
vă spun: Cine aude cuvântul meu și crede în cel ce m-
a trimis, are viață veșnică și nu vine în condamnare, ci
a trecut din moarte la viață. **(aiōnios g166)** **25** Adevărat,
adevărat vă spun: Vine timpul și acum este, când morții
vor auzi vocea Fiului lui Dumnezeu; și cei ce aud, vor
trăi. **26** Fiindcă, așa cum Tatăl are viață în el însuși, tot
așa a dat Fiului să aibă viață în el însuși. **27** Și i-a dat
de asemenea autoritate pentru a face judecată, pentru
că este Fiul omului. **28** Nu vă minunați de aceasta,
pentru că vine timpul în care toți cei din morminte vor
auzi vocea lui, **29** Și vor ieși afară; cei ce au făcut
binele, pentru învierea vieții; iar cei ce au practicat cele
rele, pentru învierea damnării. **30** Eu nu pot face nimic
de la mine însumi; cum aud judec, și judecata mea este
dreaptă pentru că nu caut voia mea, ci voia Tatălui,
care m-a trimis. **31** Dacă eu aduc mărturie despre mine,
mărturia mea nu este adevărată. **32** Este altul care
aduce mărturie despre mine și știu că mărturia pe care
o aduce despre mine este adevărată. **33** Voi ați trimis
la Ioan și el a adus mărturie adevărului. **34** Dar eu nu
primesc mărturie de la om; ci spun acestea ca voi să
fiți salvați. **35** El era o lumină aprinsă și strălucitoare, și
voi ați voit să vă veseliți pentru un timp în lumina lui. **36**
Dar eu am o mărturie mai mare decât a lui Ioan; fiindcă
faptele pe care mi le-a dat Tatăl să le împlinesc, aceste
fapte pe care le fac eu, aduc mărturie despre mine că
Tatăl m-a trimis. **37** Și Tatăl însuși, care m-a trimis, a
adus mărturie despre mine. Voi nu i-ați auzit niciodată
vocea, nici nu i-ați văzut chipul. **38** Și cuvântul lui nu îl
aveți rămânând în voi, pentru că pe cel ce l-a trimis el,
pe el nu îl credeți voi. **39** Cercetați scripturile, pentru că
voi gândiți că în ele aveți viață eternă; și ele sunt cele
care aduc mărturie despre mine. **(aiōnios g166)** **40** Și nu
voiți să veniți la mine ca să aveți viață. **41** Nu primesc
onoare de la oameni. **42** Dar vă știu că nu aveți în voi
dragostea lui Dumnezeu. **43** Am venit în numele Tatălui
meu și nu mă primiți; dacă va veni altul în propriul lui
nume, îl veți primi. **44** Cum puteți crede voi care primiți
onoare unii de la alții și nu căutați onoarea care vine
doar de la Dumnezeu? **45** Să nu gândiți că eu vă voi
acuza înaintea Tatălui. Este cine să vă acuze, Moise,
în care vă încredeți. **46** Fiindcă, dacă l-ați fi crezut pe
Moise, m-ați fi crezut pe mine; fiindcă el a scris despre
mine. **47** Dar dacă nu credeți scrierile lui, cum veți
crede cuvintele mele?

6 După acestea, Isus s-a dus dincolo de marea
Galileii, care este marea Tiberiadei. **2** Și o mare
mulțime îl urma pentru că vedeau miracolele lui pe care
le făcea peste cei ce erau bolnavi. **3** Și Isus a urcat
pe munte și acolo s-a așezat cu discipolii săi. **4** Și
paștele, sărbătoarea iudeilor, era aproape. **5** Atunci
Isus, ridicând ochii și văzând că o mare mulțime a venit
la el, i-a spus lui Filip: De unde să cumpărăm pâine,
ca acești să mănânce? **6** Și spunea aceasta ca să
îl încerce, fiindcă el știa ce avea să facă. **7** Filip i-
a răspuns: Pâine de două sute de dinari nu le este

suficientă, ca fiecare din ei să ia câte puțin. 8 Unul
dintre discipolii săi, Andrei, fratele lui Simon Petru, i-a
spus: 9 Este aici un băiețel care are cinci pâini de orz
și doi peștișori; dar ce sunt acestea la atâția? 10 Și
Isus a spus: Faceți oamenii să se așeze. Și în locul
acela era multă iarbă. Atunci bărbații s-au așezat, în
număr de aproape cinci mii. 11 Și Isus a luat pâinile și
după ce a adus mulțumiri, [le]-a împărțit discipolilor,
iar discipolii celor ce ședeau jos; la fel și din pești
cât au dorit. 12 După ce s-au săturat, Isus le-a spus
discipolilor săi: Adunați frânturile care rămân, ca nu
cumva ceva să se piardă. 13 Așadar, au adunat și au
umplut douăsprezece coșuri cu frânturile celor cinci
pâini de orz care au rămas în plus celor ce au mâncat.
14 Atunci oamenii aceia, când au văzut miracolul pe
care îl făcuse Isus, au spus: Într-adevăr acesta este
profetul ce trebuia să vină în lume. 15 De aceea Isus,
știind că sunt gata să vină să îl ia cu forța să îl facă
împărat, s-a dus din nou pe munte, numai el singur.
16 Iar când s-a făcut seară, discipolii lui au coborât la
mare. 17 Și s-au urcat într-o corabie și au trecut marea
spre Capernaum. Și deja se făcuse întuneric și Isus tot
nu venise la ei. 18 Și marea s-a întărâtat pentru că
sufla un vânt puternic. 19 Și după ce au vâslit cam
douăzeci și cinci sau treizeci de stadii, ei îl văd pe Isus
umblând pe mare și apropiindu-se de corabie, și s-au
temut. 20 Dar el le-a spus: Eu sunt; nu vă temeți. 21
Atunci cu voie bună l-au primit în corabie; și îndată
corabia a sosit la țărmul spre care mergeau. 22 A doua
zi, când mulțimea care stătea de cealaltă parte a mării
a văzut că acolo nu era nicio altă corabie decât aceea
în care se urcaseră discipolii lui, și că Isus nu intrase cu
discipolii lui în corabie, ci discipolii plecaseră singuri cu
ea; 23 (Dar din Tiberiada au venit alte corăbii aproape
de locul unde mâncaseră pâinea, după ce Domnul
mulțumise). 24 Când a văzut așadar mulțimea că nici
Isus, nici discipolii lui nu erau acolo, au urcat și ei în
corăbii și au venit la Capernaum, căutând pe Isus. 25
Și când l-au găsit de cealaltă parte a mării, i-au spus:
Rabi, când ai venit aici? 26 Isus le-a răspuns și a zis:
Adevărat, adevărat vă spun: Voi mă căutați nu pentru
că ați văzut miracolele, ci pentru că ați mâncat din pâini
și v-ați săturat. 27 Lucrați nu pentru mâncarea care
piere, ci pentru mâncarea care rămâne pentru viața
veșnică pe care Fiul omului v-o va da; fiindcă pe el
l-a sigilat Dumnezeu Tatăl. (aiōnios g166) 28 Atunci i-
au spus: Ce să facem ca să putem lucra faptele lui
Dumnezeu? 29 Isus a răspuns și le-a zis: Aceasta este
lucrarea lui Dumnezeu: să credeți în acela pe care l-a
trimis el. 30 De aceea i-au spus: Așadar ce semn faci
tu, ca să vedem și să te credem? Ce lucrezi tu? 31
Părinții noștri au mâncat mană în pustie; așa cum este
scris: Le-a dat pâine din cer să mănânce. 32 Atunci
Isus le-a spus: Adevărat, adevărat vă spun: Nu Moise
v-a dat acea pâine din cer, ci Tatăl meu vă dă adevărata
pâine din cer. 33 Fiindcă pâinea lui Dumnezeu este cel
care se coboară din cer și dă viață lumii. 34 Atunci i-
au spus: Doamne, dă-ne totdeauna această pâine. 35
Și Isus le-a spus: Eu sunt pâinea vieții; cine vine la
mine nu va flămânzi niciodată; și cine crede în mine,
nicidecum nu va înseta niciodată. 36 Dar v-am spus că:
M-ați și văzut și tot nu credeți. 37 Tot ce îmi dă Tatăl va
veni la mine; și pe cel ce vine la mine nicidecum nu îl
voi arunca afară; 38 Pentru că am coborât din cer nu
ca să fac voia mea, ci voia celui ce m-a trimis. 39 Și
aceasta este voia Tatălui ce m-a trimis, ca din tot ce mi-
a dat să nu pierd nimic, ci să îl înviez în ziua de apoi. 40
Și aceasta este voia celui ce m-a trimis, ca oricine care
vede pe Fiul și crede în el, să aibă viață veșnică; și eu
îl voi învia în ziua de apoi. (aiōnios g166) 41 Atunci iudeii
cârteau despre el, pentru că a spus: Eu sunt pâinea
care s-a coborât din cer. 42 Și spuneau: Nu este acest
Isus, fiul lui Iosif, al cărui tată și mamă îi cunoaștem?
Cum de spune el atunci: Am coborât din cer? 43 De
aceea Isus a răspuns și le-a zis: Nu cârtiți între voi. 44
Nimeni nu poate veni la mine decât dacă Tatăl care m-
a trimis îl atrage; și eu îl voi învia în ziua de apoi. 45
Este scris în profeți: Și toți vor fi învățați de Dumnezeu.
Așadar, fiecare om care a auzit și a învățat de la Tatăl,
vine la mine. 46 Nu că cineva a văzut pe Tatăl, afară
de acela care este de la Dumnezeu; el l-a văzut pe
Tatăl. 47 Adevărat, adevărat vă spun: Cel ce crede în
mine are viață veșnică. (aiōnios g166) 48 Eu sunt pâinea
vieții. 49 Părinții voștri au mâncat mană în pustie și au
murit. 50 Aceasta este pâinea care coboară din cer,
ca să mănânce din ea oricine și să nu moară. 51 Eu
sunt pâinea vie care a coborât din cer; dacă mănâncă
cineva din această pâine, va trăi pentru totdeauna; și
pâinea pe care o voi da eu este carnea mea, pe care o
voi da pentru viața lumii. (aiōn g165) 52 De aceea iudeii
se certau între ei, spunând: Cum poate acest om să ne
dea carnea lui să o mâncăm? 53 Atunci Isus le-a spus:
Adevărat, adevărat vă spun: Dacă nu mâncați carnea
Fiului omului și nu beți sângele lui, nu aveți viață în voi.
54 Cine carnea mea o mănâncă și bea sângele meu are
viață eternă, și eu îl voi învia în ziua de apoi. (aiōnios
g166) 55 Căci carnea mea este într-adevăr mâncare, și
sângele meu este într-adevăr băutură. 56 Cine carnea
mea o mănâncă și bea sângele meu locuiește în mine,
și eu în el. 57 Așa cum Tatăl cel viu m-a trimis și eu
trăiesc prin Tatăl, tot așa cel care mă mănâncă, va trăi
și el prin mine. 58 Aceasta este pâinea care a coborât
din cer, nu așa cum au mâncat părinții voștri mană și
au murit; cel ce mănâncă din pâinea aceasta va trăi
pentru totdeauna. (aiōn g165) 59 Acestea le-a spus în
sinagogă pe când îi învăța în Capernaum. 60 De aceea

mulți dintre discipolii lui când au auzit, au spus: Greu
este cuvântul acesta; cine îl poate asculta? 61 Dar
Isus, cunoscând în el însuși că discipolii lui cârteau
despre aceasta, le-a spus: Aceasta vă poticnește?
62 Dar dacă l-ați vedea pe Fiul omului urcându-se
unde era mai înainte? 63 Duhul este cel care dă viață;
carnea nu folosește la nimic; cuvintele pe care vi le
spun eu, sunt duh și sunt viață. 64 Dar sunt unii dintre
voi care nu cred. Fiindcă Isus știa de la început cine
erau cei care nu au crezut și cine este cel care îl va
trăda. 65 Și spunea: Din această cauză v-am spus că
nimeni nu poate veni la mine, decât dacă i-a fost dat de
Tatăl meu. 66 De atunci mulți dintre discipolii lui au
mers înapoi și nu mai umblau cu el. 67 Atunci Isus a
spus celor doisprezece: Nu doriți și voi să plecați? 68
Atunci Simon Petru i-a răspuns: Doamne, la cine să
ne ducem? Tu ai cuvintele vieții eterne. **(aiōnios g166)**
69 Și noi credem și suntem siguri că tu ești Cristosul,
Fiul Dumnezeului cel viu. 70 Isus le-a răspuns: Nu v-
am ales eu pe voi cei doisprezece? Și unul dintre voi
este diavol? 71 Și vorbea despre Iuda Iscariot, al lui
Simon; fiindcă el avea să îl trădeze, fiind unul dintre cei
doisprezece.

7 După acestea Isus a umblat prin Galileea fiindcă nu
voia să umble prin Iudeea, pentru că iudeii căutau
să îl ucidă. 2 Și sărbătoarea iudeilor, a corturilor, era
aproape. 3 De aceea frații lui i-au spus: Pleacă de aici
și mergi în Iudeea, ca să vadă și discipolii tăi faptele pe
care tu le faci. 4 Fiindcă nimeni nu face ceva în taină,
ci el însuși caută să fie cunoscut pe față. Dacă faci
acestea, arată-te pe tine însuți lumii. 5 Fiindcă nici frații
lui nu credeau în el. 6 Atunci Isus le-a spus: Timpul
meu încă nu a venit; dar timpul vostru întotdeauna este
gata. 7 Lumea nu vă poate urî; dar pe mine mă urăște,
pentru că eu aduc mărturie despre ea, că faptele ei
sunt rele. 8 Urcați-vă la această sărbătoare, eu nu
mă urc încă la această sărbătoare, pentru că timpul
meu încă nu s-a împlinit. 9 După ce le-a spus aceste
cuvinte, a rămas în Galileea. 10 Dar după ce au urcat
frații lui, atunci a urcat și el la sărbătoare, nu pe față,
ci ca în taină. 11 Atunci iudeii îl căutau la sărbătoare
și spuneau: Unde este acela? 12 Și era multă cârtire
în mulțime despre el; într-adevăr unii spuneau: Este
un om bun; alții spuneau: Nu, ci înșală mulțimea. 13
Totuși, nimeni nu vorbea pe față despre el, de teama
iudeilor. 14 Dar pe la jumătatea sărbătorii, Isus a urcat
la templu și îi învăța. 15 Și iudeii se minunau, spunând:
Cum știe acest om carte fără să fi învățat? 16 Isus le-
a răspuns și a zis: Doctrina mea nu este a mea, ci a
celui care m-a trimis. 17 Dacă cineva voiește să facă
voia lui, va cunoaște despre doctrina aceasta, dacă
este din Dumnezeu, sau dacă eu vorbesc de la mine
însumi. 18 Cine vorbește de la el însuși caută propria
lui glorie; dar cine caută gloria celui ce l-a trimis, acela
este adevărat și în el nu este nedreptate. 19 Nu v-a
dat Moise legea și [totuși] nimeni dintre voi nu ține
legea? De ce căutați să mă ucideți? 20 Mulțimea i-a
răspuns și a zis: Ai drac, cine caută să te ucidă? 21
Isus a răspuns și le-a zis: Am făcut o lucrare și toți vă
minunați. 22 De aceea Moise v-a dat circumcizia (nu
că este din Moise, ci din patriarhi) și circumcideți un
om în sabat. 23 Dacă un om primește circumcizia în
sabat, ca nu cumva legea lui Moise să se calce, sunteți
mâniați pe mine pentru că am făcut un om în întregime
sănătos în sabat? 24 Nu judecați după înfățișare, ci
judecați judecată dreaptă. 25 Atunci unii dintre cei din
Ierusalim au spus: Nu este acesta cel pe care caută ei
să îl ucidă? 26 Și iată, vorbește cutezător și ei nu îi
spun nimic. Știu cumva conducătorii că acesta este cu
adevărat Cristosul? 27 Totuși noi știm de unde este
acesta; însă când vine Cristosul, nimeni nu știe de unde
este. 28 Și Isus, pe când îi învăța în templu, a strigat
și a spus: Deopotrivă mă cunoașteți și știți de unde
sunt. Și nu am venit de la mine însumi, dar cel ce m-a
trimis este adevărat, cel pe care voi nu îl cunoașteți. 29
Dar eu îl cunosc, fiindcă sunt de la el și el m-a trimis.
30 De aceea căutau să îl prindă; dar nimeni nu a pus
mâinile pe el, deoarece încă nu îi venise timpul. 31 Și
mulți din mulțime au crezut în el și au spus: Când vine
Cristosul va face mai multe miracole decât cele pe care
le-a făcut acesta? 32 Fariseii au auzit mulțimea cârtind
astfel de lucruri despre el; și fariseii și preoții de seamă
au trimis ofițeri ca să îl prindă. 33 Atunci Isus le-a spus:
Mai sunt cu voi puțin timp și apoi mă duc la cel ce m-a
trimis. 34 Mă veți căuta și nu mă veți găsi; și unde sunt
eu, voi nu puteți veni. 35 Atunci iudeii au spus între
ei: Unde se va duce el, ca să nu îl putem găsi? Nu
cumva se va duce la cei împrăștiați printre neamuri și
să îi învețe pe neamuri? 36 Ce este acest cuvânt pe
care l-a spus: Mă veți căuta și nu mă veți găsi; și unde
sunt eu, voi nu puteți veni? 37 În ultima zi, ziua cea
mare a sărbătorii, Isus a stat în picioare și a strigat,
spunând: Dacă însetează cineva, să vină la mine și
să bea. 38 Cel ce crede în mine, după cum a spus
scriptura, din lăuntrul lui vor curge râuri de apă vie. 39
(Dar spunea aceasta despre Duhul, pe care cei ce cred
în el urmau să îl primească, pentru că Duhul Sfânt încă
nu fusese dat, pentru că Isus nu fusese încă glorificat.)
40 De aceea mulți din mulțime, când au auzit acest
cuvânt, au spus: Acesta este cu adevărat Profetul. 41
Alții au spus: Acesta este Cristosul. Dar unii au spus:
Din Galileea vine Cristosul? 42 Nu a spus scriptura că:
Din sămânța lui David și din satul Betleem, de unde
era David, vine Cristosul? 43 Astfel în mulțime a fost
dezbinare din cauza lui. 44 Iar unii dintre ei voiau să îl

prindă; dar nimeni nu a pus mâinile pe el. **45** Ofițerii au
venit atunci la preoții de seamă și la farisei, iar ei le-
au spus: De ce nu l-ați adus? **46** Ofițerii au răspuns:
Niciodată vreun om nu a vorbit ca omul acesta. **47**
Atunci fariseii le-au răspuns: Nu ați fost și voi înșelați?
48 A crezut în el vreunul dintre conducători sau dintre
farisei? **49** Dar această mulțime, care nu știe legea,
este blestemată. **50** Nicodim (cel care venise la Isus
noaptea, fiind unul dintre ei), le-a spus: **51** Judecă
legea noastră pe un om înainte să îl asculte și să știe
ce face? **52** Iar ei au răspuns și i-au zis: Nu ești și tu
din Galileea? Cercetează și vezi, pentru că din Galileea
nu se ridică niciun profet. **53** Și fiecare a mers acasă.

8 Isus s-a dus la muntele Măslinilor. **2** Și devreme
dimineața a venit din nou în templu; și tot poporul
a venit la el; și a șezut și i-a învățat. **3** Și scribii și
fariseii i-au adus o femeie prinsă în adulter; și după ce
au pus-o în mijloc, **4** I-au spus: Învățătorule, această
femeie a fost prinsă în adulter, chiar asupra faptei. **5** Și
Moise, în lege, ne-a poruncit să ucidem cu pietre pe
unele ca acestea. Dar tu ce spui? **6** Spuneau aceasta,
ispitindu-l, ca să îl acuze. Dar Isus, aplecându-se jos,
scria cu degetul pe pământ de parcă nu îi auzea. **7** Și
în timp ce continuau să îl întrebe, s-a ridicat și le-a
spus: Acela care este fără păcat dintre voi, să arunce
primul cu piatra în ea. **8** Și, aplecându-se jos din nou,
scria pe pământ. **9** Și cei ce au auzit, fiind condamnați
de conștiința lor, au ieșit unul câte unul, începând de la
cei mai bătrâni, până la ultimii. Și Isus a rămas singur;
și femeia stând în mijloc. **10** Când s-a ridicat Isus și
nu a mai văzut pe nimeni decât pe femeie, i-a spus:
Femeie, unde sunt aceia, acuzatorii tăi? Nimeni nu te-
a condamnat? **11** Iar ea a spus: Nimeni, Doamne. Și
Isus i-a spus: Nici eu nu te condamn; du-te și nu mai
păcătui. **12** Atunci Isus le-a vorbit din nou, spunând: Eu
sunt lumina lumii; cel ce mă urmează nicidecum nu
va umbla în întuneric, ci va avea lumina vieții. **13** De
aceea fariseii i-au spus: Tu aduci mărturie despre tine
însuți; mărturia ta nu este adevărată. **14** Isus a răspuns
și le-a zis: Deși eu aduc mărturie despre mine însumi,
mărturia mea este adevărată pentru că știu de unde am
venit și unde mă duc, dar voi nu puteți spune de unde
vin și unde mă duc. **15** Voi judecați conform cărnii; eu
nu judec pe nimeni. **16** Și chiar dacă eu judec, judecata
mea este adevărată, pentru că nu sunt singur, ci eu și
Tatăl care m-a trimis. **17** Și de asemenea este scris în
legea voastră că mărturia a doi oameni este adevărată.
18 Eu sunt cel ce aduce mărturie despre mine însumi
și Tatăl care m-a trimis aduce mărturie despre mine.
19 Atunci ei i-au spus: Unde este Tatăl tău? Isus a
răspuns: Nu mă cunoașteți nici pe mine, nici pe Tatăl
meu. Dacă m-ați fi cunoscut, ați fi cunoscut și pe Tatăl
meu. **20** Isus a spus aceste cuvinte în vistierie, pe când
îi învăța în templu; și nimeni nu a pus mâinile pe el,
pentru că nu îi venise încă timpul. **21** Atunci Isus le-a
spus din nou: Eu mă duc și voi mă veți căuta și veți
muri în păcatele voastre; acolo unde mă duc eu, voi nu
puteți veni. **22** Atunci iudeii au spus: [Oare] se va omorî
el însuși? Pentru că spune: Acolo unde mă duc eu, voi
nu puteți veni. **23** Și le-a spus: Voi sunteți de jos, eu
sunt din înalt; voi sunteți din această lume, eu nu sunt
din această lume. **24** De aceea v-am spus că veți muri
în păcatele voastre; căci dacă nu credeți că eu sunt
el, veți muri în păcatele voastre. **25** Atunci i-au spus:
Tu, cine ești? Și Isus le-a spus: Chiar acela de care
de la început v-am spus. **26** Am multe de spus și de
judecat despre voi, dar cel ce m-a trimis este adevărat
și spun lumii cele pe care le-am auzit de la el. **27** Ei nu
au înțeles că le vorbea despre Tatăl. **28** Atunci Isus le-a
spus: Când veți fi ridicat pe Fiul omului, atunci veți ști
că eu sunt el și că nu fac nimic de la mine însumi, ci
așa cum m-a învățat Tatăl meu, acestea vorbesc. **29**
Și cel ce m-a trimis este cu mine; Tatăl nu m-a lăsat
singur, pentru că totdeauna eu fac cele plăcute lui.
30 Pe când vorbea acestea, mulți au crezut în el. **31**
Atunci Isus a spus iudeilor care au crezut în el: Dacă
stăruiți în cuvântul meu, sunteți cu adevărat discipolii
mei; **32** Și veți cunoaște adevărul și adevărul vă va face
liberi. **33** I-au răspuns: Noi suntem sămânța lui Avraam
și nu am fost robi niciodată nimănui; cum spui tu: Veți fi
făcuți liberi? **34** Isus le-a răspuns: Adevărat, adevărat
vă spun: Oricine face păcat este robul păcatului. **35** Și
robul nu trăiește în casă pentru totdeauna, Fiul însă
trăiește pentru totdeauna. **(aiōn g165)** **36** De aceea dacă
Fiul vă face liberi, veți fi cu adevărat liberi. **37** Știu că
sunteți sămânța lui Avraam; dar căutați să mă ucideți,
deoarece cuvântul meu nu are loc în voi. **38** Eu spun
ceea ce am văzut la Tatăl meu; și voi faceți ceea ce ați
văzut la tatăl vostru. **39** Ei au răspuns și i-au zis: Tatăl
nostru este Avraam. Isus le-a spus: Dacă ați fi copiii
lui Avraam, ați face faptele lui Avraam. **40** Dar acum
căutați să mă ucideți, un om care v-a spus adevărul pe
care l-am auzit de la Dumnezeu; Avraam nu a făcut
aceasta. **41** Voi faceți faptele tatălui vostru. Atunci ei i-
au spus: Noi nu suntem născuți din curvie; avem un
Tată, pe Dumnezeu. **42** Isus le-a spus: Dacă Dumnezeu
ar fi Tatăl vostru, m-ați iubi; fiindcă eu am ieșit și am
venit din Dumnezeu; căci nu am venit de la mine însumi
ci el m-a trimis. **43** De ce nu înțelegeți vorbirea mea?
Pentru că nu puteți asculta cuvântul meu. **44** Voi sunteți
din tatăl vostru diavolul, și poftele tatălui vostru voiți
să faceți. El a fost ucigaș de la început și nu a stat în
adevăr, pentru că nu este adevăr în el. Când vorbește
o minciună, vorbește din ale lui, fiindcă este mincinos și
tatăl minciunii. **45** Și pentru că eu spun adevărul, nu

mă credeți. 46 Cine dintre voi mă dovedește vinovat de
păcat? Și dacă spun adevărul, de ce nu mă credeți?
47 Cel ce este din Dumnezeu ascultă cuvintele lui
Dumnezeu; voi de aceea nu ascultați, pentru că nu
sunteți din Dumnezeu. 48 Atunci iudeii au răspuns și i-
au zis: Nu spunem noi bine că ești samaritean și că ai
drac? 49 Isus a răspuns: Nu am drac, ci onorez pe Tatăl
meu, iar voi mă dezonorați pe mine. 50 Și eu nu caut
gloria mea; este unul care caută și judecă. 51 Adevărat,
adevărat vă spun: Dacă cineva ține cuvântul meu, nu
va vedea moartea niciodată. (aiōn g165) 52 Atunci, iudeii
i-au spus: Acum știm că ai drac. Avraam este mort
și profeții; și tu spui: Dacă cineva ține cuvântul meu,
nicidecum nu va gusta moartea niciodată. (aiōn g165) 53
Ești tu mai mare decât tatăl nostru Avraam, care este
mort? Și profeții sunt morți; cine te faci tu pe tine însuți?
54 Isus a răspuns: Dacă eu mă onorez, onoarea mea
nu este nimic; Tatăl meu este cel ce mă onorează, el
despre care voi spuneți că este Dumnezeul vostru; 55
Totuși nu l-ați cunoscut, dar eu îl cunosc; și dacă spun
că nu îl cunosc, voi fi un mincinos ca voi; dar îl cunosc
și țin cuvântul lui. 56 Tatăl vostru Avraam a săltat de
bucurie să vadă ziua mea; și a văzut-o și s-a bucurat.
57 Atunci iudeii i-au spus: Nu ai nici cincizeci de ani
și ai văzut pe Avraam? 58 Isus le-a spus: Adevărat,
adevărat vă spun: Mai înainte să fi fost Avraam: Eu
sunt. 59 Atunci au ridicat pietre ca să arunce în el; dar
Isus s-a ascuns și a ieșit din templu, mergând prin
mijlocul lor și astfel a trecut.

9 Și pe când trecea, Isus a văzut pe un om orb din
naștere. 2 Și discipolii lui l-au întrebat, spunând:
Rabi, cine a păcătuit, acest om sau părinții lui, de s-a
născut orb? 3 Isus a răspuns: Nu a păcătuit nici acest
om, nici părinții lui; ci ca faptele lui Dumnezeu să fie
arătate în el. 4 Eu trebuie să lucrez faptele celui ce
m-a trimis cât este ziuă; vine noaptea, când nimeni
nu poate lucra. 5 Cât sunt în lume, eu sunt lumina
lumii. 6 După ce a vorbit astfel a scuipat pe pământ și
a făcut tină din scuipat; și a uns ochii orbului cu lutul
acela, 7 Și i-a spus: Du-te, spală-te în scăldătoarea
Siloamului (care se traduce: Trimis). De aceea s-a dus
și s-a spălat și a venit văzând. 8 De aceea vecinii și cei
ce îl văzuseră înainte că era orb, au spus: Nu este
acesta cel ce ședea și cerșea? 9 Unii spuneau: El este;
alții spuneau: Seamănă cu el; el spunea: Eu sunt. 10
Așadar i-au spus: Cum ți-au fost deschiși ochii? 11
El a răspuns și a zis: Un om numit Isus, a făcut tină
și mi-a uns ochii și mi-a spus: Du-te la scăldătoarea
Siloamului și spală-te; și m-am dus și m-am spălat și
am primit vedere. 12 Atunci i-au spus: Unde este el?
[Iar] el a spus: Nu știu. 13 L-au adus la farisei pe cel ce
înainte fusese orb. 14 Și era de sabat când făcuse Isus
tină și i-a deschis ochii. 15 Atunci din nou fariseii l-au
întrebat și ei cum și-a primit vedere. El le-a spus: Mi-a
pus lut pe ochi și m-am spălat și văd. 16 De aceea
unii dintre farisei au spus: Omul acesta nu este de la
Dumnezeu, pentru că nu ține sabatul. Alții au spus:
Cum poate un om păcătos să facă astfel de miracole?
Și era dezbinare între ei. 17 Din nou au spus orbului:
Tu ce spui despre el, pentru că ți-a deschis ochii?
El a spus: Este un profet. 18 Dar iudeii nu au crezut
despre el că fusese orb și a primit vedere, până nu au
chemat pe părinții celui care a primit vedere. 19 Și i-
au întrebat, spunând: Este acesta fiul vostru, despre
care voi spuneți că s-a născut orb? Așadar, cum vede
acum? 20 Părinții lui le-au răspuns și au zis: Știm că
acesta este fiul nostru și că s-a născut orb; 21 Dar cum
vede acum, nu știm, sau cine i-a deschis ochii, nu știm;
el este în vârstă, întrebați-l; el va vorbi pentru el însuși.
22 Părinții lui au spus acestea pentru că se temeau de
iudei; fiindcă iudeii se înțeleseseră deja că, dacă ar
mărturisi cineva că el este Cristosul, să fie exclus din
sinagogă. 23 Din această cauză au spus părinții lui:
Este în vârstă, întrebați-l. 24 Atunci au chemat din nou
pe omul care fusese orb și i-au spus: Dă-i lauda lui
Dumnezeu; noi știm că omul acesta este un păcătos.
25 El a răspuns și a zis: Dacă este păcătos, nu știu; eu
una știu, că eram orb [și] acum văd. 26 Din nou i-au
spus: Ce ți-a făcut? Cum ți-a deschis ochii? 27 Iar el le-
a răspuns: V-am spus deja și nu ați ascultat. Pentru
ce doriți să auziți din nou? Doriți și voi să vă faceți
discipolii lui? 28 Atunci l-au ocărât și au spus: Tu ești
discipolul aceluia; dar noi suntem discipolii lui Moise.
29 Știm că Dumnezeu i-a vorbit lui Moise; cât despre
acesta nu știm de unde este. 30 Omul a răspuns și le-a
zis: Chiar în aceasta este o minune, că voi nu știți de
unde este și [totuși] el mi-a deschis ochii. 31 Și știm că
Dumnezeu nu ascultă pe păcătoși; dar, dacă cineva
este închinător lui Dumnezeu și face voia lui, pe el îl
ascultă. 32 De când este lumea, nu s-a auzit că cineva
a deschis ochii unuia născut orb. (aiōn g165) 33 Dacă
acest om nu ar fi de la Dumnezeu, nu ar putea face
nimic. 34 Ei au răspuns și i-au zis: Tu ești născut cu
totul în păcate și ne înveți pe noi? Și l-au aruncat afară.
35 Isus a auzit că l-au aruncat afară; și când l-a găsit
i-a spus: Crezi tu pe Fiul lui Dumnezeu? 36 Iar el a
răspuns și a zis: Cine este Doamne, ca să cred în el?
37 Și Isus i-a spus: Deopotrivă l-ai văzut și el este cel
ce vorbește cu tine. 38 Iar el a spus: Doamne, cred, și i
s-a închinat. 39 Și Isus a spus: Pentru judecată am
venit eu în această lume, ca toți ce nu văd, să vadă;
și cei ce văd, să devină orbi. 40 Și unii dintre fariseii
care erau cu el au auzit aceste cuvinte și i-au spus:
Suntem și noi orbi? 41 Isus le-a spus: Dacă ați fi orbi

nu ați avea păcat, dar acum spuneți: Vedem; de aceea
păcatul vostru rămâne.

10 Adevărat, adevărat vă spun: Cel care nu intră
pe ușă în staulul oilor, ci se cațără pe altă parte,
acela este hoț și tâlhar. **2** Dar cel care intră pe ușă este
păstorul oilor. **3** Portarul îi deschide și oile aud vocea
lui; iar el își cheamă oile pe nume și le conduce afară.
4 Și după ce își scoate oile, merge înaintea lor și oile îl
urmează, pentru că ele îi cunosc vocea. **5** Și nu vor
urma nicidecum un străin, ci vor fugi de el, pentru că
nu cunosc vocea străinilor. **6** Isus le-a spus această
parabolă, dar ei nu au înțeles cele ce le vorbea. **7**
Atunci Isus le-a spus din nou: Adevărat, adevărat vă
spun: Eu sunt ușa oilor. **8** Toți cei ce au venit înainte de
mine, sunt hoți și tâlhari; dar oile nu i-au ascultat. **9** Eu
sunt ușa; dacă intră cineva prin mine va fi salvat și
va intra și va ieși și va găsi pășune. **10** Hoțul nu vine
decât pentru a fura și a ucide și a nimici. Eu am venit
ca ele să aibă viață și să o aibă din abundență. **11**
Eu sunt păstorul cel bun; păstorul cel bun își dă viața
pentru oi. **12** Dar cel angajat și care nu este păstor, ale
cărui oi nu sunt ale lui, vede lupul venind și lasă oile și
fuge; și lupul le apucă și risipește oile. **13** Cel angajat
fuge, pentru că este angajat și nu îi pasă de oi. **14** Eu
sunt păstorul cel bun și le cunosc pe ale mele și sunt
cunoscut de ale mele. **15** Așa cum mă cunoaște Tatăl,
tot așa îl cunosc și eu pe Tatăl; și îmi dau viața pentru
oi. **16** Mai am și alte oi, care nu sunt din acest staul;
și pe acelea trebuie să le aduc, și ele vor auzi vocea
mea; și va fi un [singur] staul și un [singur] păstor. **17**
Din această cauză Tatăl mă iubește, pentru că eu îmi
dau viața, ca iarăși să o iau. **18** Nimeni nu o ia de la
mine, ci eu o dau de la mine. Am putere să o dau și am
putere să o iau din nou. Această poruncă am primit-o
de la Tatăl meu. **19** De aceea din cauza acestor cuvinte
din nou a fost dezbinare între iudei. **20** Și mulți dintre ei
au spus: Are drac și este nebun; de ce îl ascultați? **21**
Alții au spus: Acestea nu sunt cuvintele unuia care are
drac. Poate un drac să deschidă ochii orbilor? **22** Și la
Ierusalim era sărbătoarea dedicării și era iarnă. **23** Și
Isus se plimba prin templu, în porticul lui Solomon. **24**
Atunci iudeii l-au înconjurat și i-au spus: Până când
ne faci să ne îndoim? Dacă tu ești Cristosul, spune-
ne pe față. **25** Isus le-a răspuns: V-am zis și nu ați
crezut; faptele pe care le fac eu în numele Tatălui meu,
ele aduc mărturie despre mine. **26** Dar voi nu credeți,
fiindcă nu sunteți dintre oile mele, după cum v-am spus.
27 Oile mele aud vocea mea și eu le cunosc și ele mă
urmează; **28** Și eu le dau viață eternă; și nicidecum
nu vor pieri niciodată și nimeni nu le va smulge din
mâna mea. **(aiōn g165, aiōnios g166)** **29** Tatăl meu, care
mi le-a dat, este mai mare decât toți; și nimeni nu le
poate smulge din mâna Tatălui meu. **30** Eu și Tatăl
una suntem. **31** Atunci iudeii au luat din nou pietre
ca să îl ucidă cu pietre. **32** Isus le-a răspuns: V-am
arătat multe fapte bune de la Tatăl meu; pentru care
din aceste fapte mă ucideți cu pietre? **33** Iudeii i-au
răspuns, zicând: Nu pentru o lucrare bună te ucidem cu
pietre, ci pentru blasfemie și pentru că tu, fiind om, te
faci pe tine însuți Dumnezeu. **34** Isus le-a răspuns:
Nu este scris în legea voastră: Eu am spus: Sunteți
dumnezei? **35** Dacă i-a numit dumnezei pe cei la care
a venit cuvântul lui Dumnezeu și scriptura nu poate fi
desființată, **36** Voi spuneți despre acela pe care Tatăl
l-a sfințit și l-a trimis în lume: Tu blasfemiezi, pentru
că am spus: Sunt Fiul lui Dumnezeu? **37** Dacă nu fac
faptele Tatălui meu, să nu mă credeți. **38** Dar dacă le
fac, chiar dacă nu mă credeți, credeți faptele ca să știți
și să credeți că Tatăl este în mine și eu în el. **39** De
aceea căutau din nou să îl prindă, dar el a scăpat din
mâna lor. **40** Și s-a dus iarăși dincolo de Iordan, în locul
unde boteza Ioan la început; și a rămas acolo. **41** Și
mulți au venit la el și au spus: Ioan într-adevăr nu a
făcut niciun miracol, dar tot ce a spus Ioan despre omul
acesta, era adevărat. **42** Și acolo mulți au crezut în el.

11 Și era un anume bolnav, Lazăr din Betania, din
satul Mariei și al surorii ei, Marta. **2** (Maria era
aceea care l-a uns pe Domnul cu mir și i-a șters
picioarele cu părul ei, al cărei frate, Lazăr, era bolnav.)
3 De aceea surorile au trimis la el, spunând: Doamne,
iată, acela pe care îl iubești, este bolnav. **4** Isus, când
a auzit, a spus: Această boală nu este spre moarte, ci
pentru gloria lui Dumnezeu, ca Fiul lui Dumnezeu să fie
glorificat prin ea. **5** Și Isus iubea pe Marta și pe sora
ei și pe Lazăr. **6** Când a auzit așadar că este bolnav,
a mai rămas două zile în locul în care era; **7** Apoi,
după aceasta, le-a spus discipolilor: Să mergem din
nou în Iudeea. **8** Discipolii i-au spus: Rabi, acum de
curând căutau iudeii să te ucidă cu pietre și din nou te
duci acolo? **9** Isus a răspuns: Nu sunt douăsprezece
ore în zi? Dacă cineva umblă ziua, nu se împiedică,
pentru că vede lumina lumii acesteia. **10** Dar dacă
umblă cineva noaptea, se împiedică, pentru că nu este
lumină în el. **11** Acestea a spus Isus; și după aceea
el le-a spus: Lazăr, prietenul nostru, doarme; dar mă
duc să îl trezesc din somn. **12** Atunci discipolii lui au
spus: Doamne, dacă doarme, se va face bine. **13** Dar
Isus vorbise despre moartea lui, dar ei gândeau că
vorbește despre odihna somnului. **14** De aceea Isus le-
a spus atunci pe față: Lazăr este mort. **15** Și mă bucur
pentru voi că nu am fost acolo, ca să credeți; totuși, să
mergem la el. **16** Atunci Toma, cel numit Didumos, le-a
spus celor împreună discipoli cu el: Să mergem și noi,
ca să murim cu el. **17** Atunci când Isus a venit, a aflat

că el era deja de patru zile în mormânt. 18 Și Betania
era aproape de Ierusalim, cam la cincisprezece stadii.
19 Și mulți dintre iudei veniseră la Marta și la Maria, ca
să le mângâie din cauza morții fratelui lor. 20 Atunci
Marta, când a auzit că vine Isus, a ieșit și l-a întâlnit.
Dar Maria ședea în casă. 21 Atunci Marta i-a spus lui
Isus: Doamne, dacă ai fi fost aici, fratele meu nu ar
fi murit; 22 Dar știu că orice vei cere chiar acum de
la Dumnezeu, Dumnezeu îți va da. 23 Isus i-a spus:
Fratele tău va învia. 24 Marta i-a spus: Știu că va învia
în înviere, în ziua de apoi. 25 Isus i-a spus: Eu sunt
învierea și viața, cel ce crede în mine, chiar dacă ar fi
murit, totuși va trăi; 26 Și oricine trăiește și crede în
mine, nicidecum nu va muri niciodată. Crezi tu aceasta?
(aiōn g165) 27 Da, Doamne, i-a spus ea: Eu cred că tu
ești Cristosul, Fiul lui Dumnezeu, care trebuia să vină
în lume. 28 Și, spunând acestea, s-a dus și a chemat-o
pe Maria, sora ei, pe ascuns, spunând: Învățătorul a
venit și te cheamă. 29 Imediat ce ea a auzit, s-a ridicat
repede și a venit la el. 30 Și Isus nu venise încă în sat,
ci era în locul unde îl întâmpinase Marta. 31 Atunci
iudeii, care erau cu ea în casă și o mângâiau, văzând-o
pe Maria că s-a ridicat în grabă și a ieșit, au urmat-o,
spunând: Se duce la mormânt ca să plângă acolo. 32
Atunci Maria, când a ajuns unde era Isus, l-a văzut și a
căzut la picioarele lui, spunându-i: Doamne, dacă ai fi
fost aici, fratele meu nu ar fi murit. 33 De aceea Isus,
când a văzut-o plângând, și pe iudeii care veniseră cu
ea plângând, a gemut în duhul lui și s-a tulburat. 34
Și a spus: Unde l-ați pus? I-au spus: Doamne, vino și
vezi. 35 Isus plângea. 36 Atunci iudeii au spus: Iată,
cât îl iubea! 37 Iar unii dintre ei au spus: Nu putea
acesta, care a deschis ochii orbului, să fi făcut ca nici
acesta să nu fi murit? 38 Isus de aceea, gemând din
nou în el însuși, vine la mormânt. Și era o peșteră și o
piatră era așezată peste ea. 39 Isus a spus: Luați piatra
la o parte. Marta, sora mortului, i-a spus: Doamne,
deja miroase greu, fiindcă este mort de patru zile. 40
Isus i-a spus: Nu ți-am spus că dacă vei crede, vei
vedea gloria lui Dumnezeu? 41 Atunci au luat piatra de
unde era pus mortul. Și Isus a ridicat ochii în sus și a
spus: Tată, îți mulțumesc că m-ai auzit. 42 Și eu am
știut că totdeauna mă asculți; dar am spus aceasta
din cauza mulțimii care stă împrejur, ca să creadă că
tu m-ai trimis. 43 Și, spunând acestea, a strigat cu
voce tare: Lazăre, vino afară. 44 Și mortul a ieșit cu
mâinile și picioarele legate cu fâșii de pânză, și fața îi
era înfășurată cu un ștergar. Isus le-a spus: Dezlegați-l
și lăsați-l să meargă. 45 Atunci mulți dintre iudei, care
au venit la Maria și au văzut cele ce a făcut Isus, au
crezut în el. 46 Dar unii dintre ei au mers la farisei și le-
au spus cele ce a făcut Isus. 47 Atunci preoții de seamă
și fariseii au adunat consiliul și au spus: Ce facem?
Pentru că omul acesta face multe miracole. 48 Dacă
îl lăsăm astfel în pace, toți vor crede în el și vor veni
romanii și ne vor lua deopotrivă și locul și națiunea. 49
Dar unul dintre ei, Caiafa, fiind marele preot în acel an,
le-a spus: Voi nu știți nimic, 50 Nici nu gândiți că este
în folosul nostru să moară un singur om pentru popor și
să nu piară toată națiunea? 51 Dar nu a spus aceasta
de la el, ci, fiind mare preot în anul acela, a profețit că
Isus avea să moară pentru națiune; 52 Și nu numai
pentru acea națiune, ci și ca să adune într-unul singur
pe copiii lui Dumnezeu, cei risipiți. 53 De aceea din
acea zi s-au sfătuit ca să îl ucidă. 54 De aceea Isus nu
mai umbla pe față printre iudei, ci a plecat de acolo în
ținutul de lângă pustie, într-o cetate numită Efraim, și a
stat acolo cu discipolii săi. 55 Iar paștele iudeilor era
aproape, și mulți au urcat din țară la Ierusalim înainte
de paște, ca să se purifice. 56 Atunci ei îl căutau pe
Isus și au vorbit între ei, stând în picioare în templu: Ce
gândiți voi, că nicidecum nu va veni la sărbătoare? 57
Acum deopotrivă preoții de seamă și fariseii dăduseră
poruncă, ca, dacă știe cineva unde este, să le arate ca
să îl prindă.

12 Atunci Isus, cu șase zile înainte de paște, a venit
în Betania, unde era Lazăr care fusese mort, pe
care îl înviase dintre morți. 2 Acolo i-au făcut o cină și
Marta servea, iar Lazăr era unul dintre cei ce ședeau
la masă cu el. 3 Atunci Maria a luat o jumătate de
litru de parfum de nard curat, foarte scump, și a uns
picioarele lui Isus și i-a șters picioarele cu părul ei; și
casa a fost umplută de aroma parfumului. 4 Atunci unul
dintre discipolii săi, Iuda Iscariot, al lui Simon, care
avea să îl trădeze, a spus: 5 De ce nu s-a vândut acest
parfum cu trei sute de dinari și să fie dați săracilor? 6
Dar spunea aceasta, nu pentru că îi păsa de cei săraci,
ci pentru că era un hoț și avea punga și purta ceea ce
se punea în ea. 7 Atunci Isus a spus: Las-o în pace;
pentru ziua înmormântării mele l-a ținut. 8 Fiindcă pe
săraci îi aveți totdeauna cu voi, dar pe mine nu mă aveți
totdeauna. 9 Așadar, o mare mulțime dintre iudei au
știut că el este acolo și au venit nu numai pentru Isus,
ci ca să îl vadă și pe Lazăr, pe care îl înviase dintre
morți. 10 Dar preoții de seamă s-au sfătuit să îl ucidă și
pe Lazăr, 11 Pentru că din cauza lui, mulți dintre iudei
plecau și credeau în Isus. 12 În ziua următoare o mare
mulțime de oameni care veniseră pentru sărbătoare,
auzind că Isus vine în Ierusalim, 13 Au luat ramuri
de palmieri și au ieșit pentru a-l întâmpina, și strigau:
Osana! Binecuvântat este Împăratul lui Israel ce vine în
numele Domnului! 14 Și Isus, găsind un măgăruș, s-a
așezat pe el, după cum este scris: 15 Nu te teme, fiica
Sionului, iată, Împăratul tău vine, șezând pe mânzul
unei măgărițe. 16 Și discipolii lui nu au înțeles acestea

la început; dar după ce Isus a fost glorificat, atunci și-
au amintit că acestea au fost scrise despre el, și că ei îi
făcuseră aceste lucruri. 17 Atunci mulțimea ce a fost
cu el, a adus mărturie că el a chemat pe Lazăr afară
din mormânt și l-a înviat dintre morți. 18 Din această
cauză mulțimea l-a și întâmpinat, pentru că a auzit că
el făcuse acest miracol. 19 De aceea fariseii au spus
între ei: Nu pricepeți că nu câștigați nimic? Iată, lumea
s-a dus după el. 20 Și erau anumiți greci printre cei ce
urcau ca să se închine la sărbătoare; 21 Aceștia au
venit de aceea la Filip, care era din Betsaida Galileii
și l-au rugat, spunând: Domnule, dorim să vedem pe
Isus. 22 Filip a venit și i-a spus lui Andrei; și apoi Andrei
și Filip i-au spus lui Isus. 23 Iar Isus le-a răspuns,
zicând: A sosit timpul ca Fiul omului să fie glorificat. 24
Adevărat, adevărat vă spun: Dacă grăuntele de grâu nu
cade în pământ și nu moare, rămâne singur; dar dacă
moare, aduce mult rod. 25 Cel ce își iubește viața și-o
va pierde; și cel ce își urăște viața în această lume și-o
va păstra pentru viață eternă. **(aiōnios g166)** 26 Dacă îmi
servește cineva, să mă urmeze; și unde sunt eu, acolo
va fi și servitorul meu; dacă îmi servește cineva, Tatăl
[meu] îl va onora. 27 Acum sufletul meu este tulburat;
și ce voi spune? Tată, salvează-mă din această oră;
dar din această cauză am venit la această oră. 28
Tată, glorifică numele tău. Atunci a venit o voce din cer,
spunând: Deopotrivă l-am glorificat și îl voi glorifica din
nou. 29 De aceea mulțimea care stătea în picioare și
care a auzit a spus: A tunat; alții au spus: Un înger i-a
vorbit. 30 Isus a răspuns și a zis: Vocea aceasta nu
a venit din cauza mea, ci pentru voi. 31 Acum este
judecata acestei lumi; acum prințul acestei lumi va
fi aruncat afară. 32 Și eu, dacă voi fi ridicat de pe
pământ, îi voi atrage pe toți la mine. 33 A spus aceasta,
arătând cu ce moarte avea să moară. 34 Mulțimea i-a
răspuns: Noi am auzit din lege că Cristosul trăiește
pentru totdeauna; și cum spui tu: Fiul omului trebuie să
fie ridicat? Cine este acest Fiu al omului? **(aiōn g165)**
35 Atunci Isus le-a spus: Încă puțin timp lumina este
cu voi. Umblați cât aveți lumina, ca nu cumva să vină
întunericul peste voi; fiindcă cel ce umblă în întuneric
nu știe unde merge. 36 Cât aveți lumină, credeți în
lumină, ca să fiți copii ai luminii. Isus a vorbit acestea
și a plecat și s-a ascuns de ei. 37 Dar deși el făcuse
atâtea miracole în prezența lor, tot nu credeau în el; 38
Ca să fie împlinit cuvântul lui Isaia profetul pe care l-a
spus: Doamne, cine a crezut vestea noastră? Și cui i-a
fost revelat brațul Domnului? 39 Din această cauză nu
puteau crede, pentru că Isaia a spus din nou: 40 Le-a
orbit ochii și le-a împietrit inima; ca nu cumva să vadă
cu ochii, să înțeleagă cu inima și să se întoarcă și să îi
vindec. 41 Isaia a spus acestea când a văzut gloria lui
și a vorbit despre el. 42 Totuși, chiar dintre conducătorii
mari, mulți au crezut în el; dar din cauza fariseilor nu îl
mărturiseau, ca nu cumva să fie excluși din sinagogă:
43 Fiindcă au iubit lauda oamenilor mai mult decât lauda
lui Dumnezeu. 44 Isus a strigat și a spus: Cel ce crede
în mine, nu crede în mine, ci în cel ce m-a trimis. 45 Și
cine mă vede, vede pe cel ce m-a trimis. 46 Eu am
venit [ca] lumină în lume, ca oricine mă crede pe mine
să nu trăiască în întuneric. 47 Și dacă cineva aude
cuvintele mele și nu crede, nu eu îl judec; fiindcă nu
am venit să judec lumea, ci să salvez lumea. 48 Pe cel
ce mă respinge și nu primește cuvintele mele, are cine
să îl judece; cuvântul pe care l-am spus, acela îl va
judeca în ziua de apoi. 49 Fiindcă eu nu am vorbit de la
mine însumi, ci Tatăl, care m-a trimis, mi-a dat poruncă
ce să spun și ce să vorbesc. 50 Și știu că porunca lui
este viață veșnică; de aceea orice vorbesc eu, chiar
așa cum Tatăl mi-a spus, așa vorbesc. **(aiōnios g166)**

13 Iar înainte de sărbătoarea paștelui, când Isus a
știut că i-a sosit timpul ca să plece din această
lume la Tatăl, iubindu-i pe ai săi care erau în lume, i-
a iubit până la capăt. 2 Și la sfârșitul cinei, după ce
diavolul pusese deja în inima lui Iuda Iscariot, al lui
Simon, să îl trădeze, 3 Isus, știind că Tatăl îi dăduse
toate în mâinile sale și că de la Dumnezeu a venit și la
Dumnezeu se duce, 4 S-a ridicat de la cină și și-a pus
deoparte hainele; și a luat un ștergar și s-a încins. 5
Apoi a turnat apă într-un lighean și a început să spele
picioarele discipolilor și să le șteargă cu ștergarul cu
care era încins. 6 Atunci a venit la Simon Petru; iar
Petru i-a spus: Doamne, tu să îmi speli picioarele? 7
Isus a răspuns și i-a zis: Ce fac eu, tu nu știi acum;
dar vei ști după acestea. 8 Petru i-a spus: Nicidecum
nu îmi vei spăla picioarele niciodată. Isus i-a răspuns:
Dacă nu te spăl eu, nu ai parte cu mine. **(aiōn g165)** 9
Simon Petru i-a spus: Doamne, nu numai picioarele
mele, ci și mâinile și capul. 10 Isus i-a spus: Cel ce
este scăldat nu are nevoie să își spele decât picioarele,
deoarece este în totul curat; și voi sunteți curați, dar
nu toți. 11 Fiindcă știa cine îl trădează; de aceea a
spus: Nu sunteți toți curați. 12 Și după ce le-a spălat
picioarele și și-a luat hainele, s-a așezat din nou și le-a
spus: Știți ce v-am făcut? 13 Voi mă numiți Învățătorul
și Domnul; și bine spuneți, fiindcă sunt. 14 Așadar dacă
eu, Domnul și Învățătorul, v-am spălat picioarele și voi
sunteți datori să vă spălați picioarele unii altora. 15
Pentru că v-am dat un exemplu, ca să faceți așa cum
și eu v-am făcut vouă. 16 Adevărat, adevărat vă spun:
Robul nu este mai mare decât domnul său, nici cel
trimis mai mare decât cel ce l-a trimis. 17 Dacă știți
acestea, fericiți sunteți dacă le faceți. 18 Nu vorbesc
despre voi toți; eu îi știu pe cei pe care i-am ales, dar ca
să se împlinească scriptura: Cel ce mănâncă pâine cu

mine și-a ridicat călcâiul împotriva mea. **19** [De] acum
vă spun înainte să se întâmple, ca atunci când se va
întâmpla, să credeți că eu sunt. **20** Adevărat, adevărat
vă spun: Cel ce primește pe oricine trimit, pe mine mă
primește; iar cel ce mă primește, îl primește pe cel ce
m-a trimis. **21** După ce a spus Isus acestea, a fost
tulburat în duh și a adus mărturie și a spus: Adevărat,
adevărat vă spun, că unul dintre voi mă va trăda. **22**
Atunci discipolii se uitau unii la alții, nepricepând despre
cine vorbește. **23** Și era aplecat pe pieptul lui Isus unul
dintre discipolii săi, pe care îl iubea Isus. **24** De aceea
Simon Petru i-a făcut semn să întrebe cine ar fi acela
despre care vorbește. **25** Iar acela, rezemându-se pe
pieptul lui Isus, i-a spus: Doamne, cine este? **26** Isus a
răspuns: Acela este, căruia îi voi da o bucățică, după
ce am înmuiat-o. Și după ce a înmuiat bucățica, a dat-
o lui Iuda Iscariot, al lui Simon. **27** Și după bucățică,
Satan a intrat în acela. Atunci Isus i-a spus: Ceea
ce faci, fă repede. **28** Dar niciunul [dintre cei] care
ședeau la masă nu a știut pentru ce i-a spus aceasta.
29 Fiindcă unii gândeau, deoarece Iuda avea punga,
Isus îi spusese: Cumpără cele ce avem nevoie pentru
sărbătoare, sau să dea ceva săracilor. **30** Acela atunci,
primind bucățica, imediat a ieșit; și era noapte. **31** De
aceea, după ce a ieșit Iuda, Isus a spus: Acum este
Fiul omului glorificat și Dumnezeu este glorificat în el.
32 Dacă Dumnezeu este glorificat în el, Dumnezeu îl va
glorifica de asemenea pe el în el însuși și îndată îl va
glorifica. **33** Copilașilor, mai sunt puțin cu voi. Mă veți
căuta, și cum am spus iudeilor că: Unde mă duc eu
voi nu puteți veni, tot așa vă spun acum. **34** Vă dau o
poruncă nouă: Să vă iubiți unii pe alții, cum v-am iubit;
ca și voi să vă iubiți unii pe alții. **35** Prin aceasta vor ști
toți că sunteți discipolii mei, dacă aveți dragoste unii
pentru alții. **36** Simon Petru i-a spus: Doamne, unde te
duci? Isus i-a răspuns: Unde mă duc, nu mă poți urma
acum; dar mai târziu mă vei urma. **37** Petru i-a spus:
Doamne, de ce nu te pot urma acum? Îmi voi da viața
pentru tine. **38** Isus i-a răspuns: Îți vei da viața pentru
mine? Adevărat, adevărat îți spun: Nicidecum nu va
cânta cocoșul, până când nu mă vei nega de trei ori.

14 Să nu vi se tulbure inima; credeți în Dumnezeu,
credeți de asemenea în mine. **2** În casa Tatălui
meu sunt multe locașuri mari; dacă nu ar fi așa, v-
aș fi spus. Mă duc să vă pregătesc un loc. **3** Și dacă
mă duc și vă pregătesc un loc, voi veni din nou și vă
voi primi la mine însumi; ca unde sunt eu, să fiți și
voi. **4** Și știți unde mă duc eu și știți calea. **5** Toma i-a
spus: Doamne, nu știm unde te duci; și cum putem ști
calea? **6** Isus i-a spus: Eu sunt calea și adevărul și
viața: nimeni nu vine la Tatăl decât prin mine. **7** Dacă
m-ați fi cunoscut, l-ați fi cunoscut și pe Tatăl meu; și
de acum îl cunoașteți și l-ați văzut. **8** Filip i-a spus:
Doamne, arată-ne pe Tatăl și ne este de ajuns. **9** Isus
i-a spus: De atâta timp sunt cu voi și totuși nu m-ai
cunoscut, Filipe? Cel ce m-a văzut pe mine l-a văzut
pe Tatăl; și cum spui tu: Arată-ne pe Tatăl? **10** Nu
crezi că eu sunt în Tatăl și Tatăl este în mine însumi?
Cuvintele pe care vi le vorbesc eu nu le vorbesc de la
mine; ci Tatăl, care locuiește în mine, el face faptele.
11 Credeți-mă că eu sunt în Tatăl și Tatăl în mine; iar
dacă nu, măcar credeți-mă datorită acestor fapte. **12**
Adevărat, adevărat vă spun: Cel ce crede în mine, va
face și el faptele pe care le fac eu; și mai mari decât
acestea va face, pentru că eu mă duc la Tatăl meu. **13**
Și orice veți cere în numele meu, aceea voi face, ca
Tatăl să fie glorificat în Fiul. **14** Dacă veți cere ceva
în numele meu, eu voi face. **15** Dacă mă iubiți, țineți
poruncile mele. **16** Și eu îl voi ruga pe Tatăl și el vă
va da un alt Mângâietor, ca să rămână cu voi pentru
totdeauna, **(aiōn g165)** **17** Pe Duhul adevărului, pe care
lumea nu îl poate primi, pentru că nu îl vede, nici nu îl
cunoaște; dar voi îl cunoașteți, fiindcă locuiește cu voi
și va fi în voi. **18** Nu vă voi lăsa fără mângâiere; voi
veni la voi. **19** Încă puțin timp și lumea nu mă va mai
vedea; dar voi mă vedeți, pentru că eu trăiesc și voi
veți trăi. **20** În ziua aceea, veți ști că eu sunt în Tatăl
meu și voi în mine și eu în voi. **21** Cel ce are poruncile
mele și le ține, acela este cel ce mă iubește; și cel ce
mă iubește va fi iubit de Tatăl meu și eu îl voi iubi și mă
voi arăta lui. **22** Iuda, nu Iscariot, i-a spus: Doamne,
cum se face că te vei arăta nouă și nu lumii? **23** Isus
a răspuns și i-a zis: Dacă cineva mă iubește, va ține
cuvintele mele; și Tatăl meu îl va iubi și noi vom veni
la el și ne vom face locuință la el. **24** Cel ce nu mă
iubește nu ține cuvintele mele; și cuvântul pe care îl
auziți nu este al meu, ci al Tatălui care m-a trimis. **25** V-
am vorbit acestea, fiind încă prezent cu voi. **26** Dar
Mângâietorul, Duhul Sfânt, pe care îl va trimite Tatăl
în numele meu, el vă va învăța toate și vă va aduce
aminte toate câte v-am spus. **27** Pacea o las cu voi, vă
dau pacea mea; eu v-o dau nu cum o dă lumea. Să
nu vă fie tulburată inima, nici să nu fie înfricoșată. **28**
Ați auzit cum v-am spus eu: Plec, dar vin din nou la
voi. Dacă m-ați fi iubit, v-ați fi bucurat pentru că am
spus: Mă duc la Tatăl; fiindcă Tatăl meu este mai mare
decât mine. **29** Și acum v-am spus mai înainte de a se
întâmpla, ca atunci când se va întâmpla, să credeți. **30**
De acum înainte nu voi mai vorbi mult cu voi, fiindcă
vine prințul acestei lumi și nu are nimic în mine, **31** Dar
ca să știe lumea că îl iubesc pe Tatăl; și așa cum Tatăl
mi-a poruncit, așa fac. Ridicați-vă, să plecăm de aici.

15 Eu sunt adevărata viță și Tatăl meu este viticultorul.
2 Pe fiecare mlădiță ce este în mine neaducând

rod, el o îndepărtează; și pe fiecare mlădiță care aduce
rod, o curăță, ca să aducă mai mult rod. 3 Voi sunteți
deja curați din cauza cuvântului pe care vi l-am vorbit.
4 Rămâneți în mine și eu în voi. Așa cum mlădița nu
poate aduce rod de la ea însăși, decât dacă rămâne în
viță, tot așa nici voi, decât dacă rămâneți în mine. 5
Eu sunt vița, voi mlădițele; cel ce trăiește în mine și
eu în el, acesta aduce mult rod, pentru că fără mine,
nu puteți face nimic. 6 Dacă cineva nu rămâne în
mine, este aruncat afară ca o mlădiță și se usucă;
și oamenii le adună și le aruncă în foc și sunt arse.
7 Dacă rămâneți în mine și cuvintele mele trăiesc în
voi, cereți orice doriți și vi se va face. 8 În aceasta
este Tatăl meu glorificat, fiindcă aduceți mult rod; astfel
veți fi discipolii mei. 9 Cum m-a iubit Tatăl, așa v-am
iubit și eu; continuați în dragostea mea. 10 Dacă țineți
poruncile mele, veți rămâne în dragostea mea; așa cum
eu am ținut poruncile Tatălui meu și rămân în dragostea
lui. 11 V-am vorbit acestea, ca bucuria mea să rămână
în voi și bucuria voastră să fie deplină. 12 Aceasta este
porunca mea: Să vă iubiți unii pe alții, cum eu v-am
iubit. 13 Nimeni nu are iubire mai mare decât aceasta,
ca cineva să își dea viața pentru prietenii săi. 14 Voi
sunteți prietenii mei dacă faceți orice vă poruncesc.
15 De acum înainte nu vă mai numesc robi, pentru
că robul nu știe ce face domnul său, ci v-am numit
prieteni, pentru că toate câte am auzit de la Tatăl meu
vi le-am făcut cunoscute. 16 Nu voi m-ați ales, ci eu v-
am ales și v-am rânduit ca voi să mergeți și să aduceți
rod și rodul vostru să rămână; pentru ca orice veți cere
de la Tatăl în numele meu, să vă dea. 17 Vă poruncesc
acestea: Să vă iubiți unii pe alții. 18 Dacă lumea vă
urăște, știți că pe mine m-a urât înainte de voi. 19 Dacă
ați fi din lume, lumea ar fi iubit pe ai ei; dar pentru că
nu sunteți din lume, ci eu v-am ales din lume, de aceea
lumea vă urăște. 20 Amintiți-vă cuvântul pe care eu
vi l-am spus: Robul nu este mai mare decât domnul
său. Dacă m-au persecutat pe mine și pe voi vă vor
persecuta; dacă au ținut cuvântul meu și pe al vostru îl
vor ține. 21 Dar vă vor face toate acestea din cauza
numelui meu, pentru că nu îl cunosc pe cel ce m-a
trimis. 22 Dacă nu aș fi venit și nu le-aș fi vorbit, nu
ar fi avut păcat; dar acum nu au nicio manta pentru
păcatul lor. 23 Cine mă urăște pe mine, urăște și pe
Tatăl meu. 24 Dacă nu aș fi făcut între ei faptele pe
care nimeni altul nu le-a făcut, nu ar fi avut păcat; dar
acum deopotrivă au văzut și au urât, deopotrivă pe
mine și pe Tatăl meu. 25 Dar aceasta se întâmplă ca
să se împlinească cuvântul scris în legea lor: M-au urât
fără motiv. 26 Dar când vine Mângâietorul, pe care eu
vi-l voi trimite de la Tatăl, adică Duhul adevărului care
iese de la Tatăl, acela va aduce mărturie despre mine.
27 Și voi de asemenea veți aduce mărturie, pentru că
de la început erați cu mine.

16 V-am spus acestea, ca să nu vă poticniți. 2 Vă
vor exclude din sinagogi; și vine timpul că oricine
vă ucide va gândi că îi face un serviciu lui Dumnezeu.
3 Și vă vor face acestea, pentru că nu au cunoscut nici
pe Tatăl, nici pe mine. 4 Dar v-am spus acestea, pentru
ca atunci când va veni timpul, să vă amintiți că eu vi le-
am spus. Dar nu vi le-am spus acestea de la început,
pentru că eram cu voi. 5 Dar acum mă duc la cel ce m-
a trimis; și nimeni dintre voi nu mă întreabă: Unde te
duci? 6 Dar pentru că v-am spus acestea, întristarea v-
a umplut inima. 7 Totuși eu vă spun adevărul: Vă este
de folos să plec; căci dacă nu plec, Mângâietorul nu va
veni la voi; dar dacă plec, vi-l voi trimite. 8 Și când
vine, el va mustra lumea de păcat și de dreptate și de
judecată. 9 De păcat, pentru că ei nu cred în mine; 10
De dreptate, pentru că mă duc la Tatăl meu și nu mă
mai vedeți; 11 De judecată, pentru că prințul acestei
lumi este judecat. 12 Am încă multe să vă spun, dar
nu le puteți purta acum. 13 Dar când vine el, Duhul
adevărului, vă va călăuzi în tot adevărul, fiindcă nu va
vorbi de la el însuși, ci orice va auzi, aceea va vorbi și
vă va arăta cele ce vin. 14 El mă va glorifica, pentru că
va primi din al meu și vă va arăta. 15 Toate câte are
Tatăl sunt ale mele; din această cauză am spus că: Va
primi din al meu și vă va arăta. 16 Puțin timp și nu mă
veți vedea și din nou puțin timp și mă veți vedea, pentru
că eu mă duc la Tatăl. 17 Atunci unii dintre discipolii lui
au spus între ei: Ce este aceasta ce ne spune: Puțin
timp și nu mă veți vedea și din nou, puțin timp și mă veți
vedea? Și: Pentru că eu mă duc la Tatăl? 18 Spuneau
de aceea: Ce este aceasta ce spune: Puțin timp? Nu
putem spune ce vorbește. 19 Și Isus a știut că doreau
să îl întrebe și le-a spus: Despre aceasta vă întrebați
între voi, că am spus: Puțin timp și nu mă veți vedea
și din nou, puțin timp și mă veți vedea? 20 Adevărat,
adevărat vă spun că: Voi veți plânge și veți jeli, dar
lumea se va bucura; și vă veți întrista, dar întristarea
voastră va deveni bucurie. 21 Femeia când are durerile
nașterii are întristare, pentru că i-a venit timpul; dar
după ce a născut copilul nu își mai amintește de necaz,
din cauza bucuriei că s-a născut un om în lume. 22 Și
acum de aceea aveți întristare; dar vă voi vedea din
nou și inima voastră se va bucura și bucuria voastră
nimeni nu o ia de la voi. 23 Și în ziua aceea nu mă veți
întreba nimic. Adevărat, adevărat vă spun că: Orice
veți cere de la Tatăl în numele meu, vă va da. 24 Până
acum nu ați cerut nimic în numele meu; cereți și veți
primi, ca bucuria voastră să fie deplină. 25 V-am spus
acestea în parabole; dar vine timpul când nu vă voi mai
vorbi în parabole, ci vă voi arăta deschis despre Tatăl.

26 În ziua aceea veți cere în numele meu și nu vă spun
că eu îl voi ruga pe Tatăl pentru voi, 27 Fiindcă Tatăl
însuși vă iubește, pentru că voi m-ați iubit și ați crezut
că eu am ieșit de la Dumnezeu. 28 Am ieșit de la Tatăl
și am venit în lume; din nou las lumea și mă duc la
Tatăl. 29 Discipolii săi i-au spus: Iată acum vorbești
deschis și nu spui nicio parabolă. 30 Acum suntem
siguri că știi toate și nu ai nevoie să te întrebe cineva;
prin aceasta credem că ai ieșit de la Dumnezeu. 31
Isus le-a răspuns: Acum credeți? 32 Iată, vine timpul și
acum a venit, ca să fiți risipiți fiecare la ale lui și mă veți
lăsa singur; și totuși nu sunt singur, pentru că Tatăl
este cu mine. 33 V-am spus acestea ca în mine să
aveți pace. În lume veți avea necaz; dar îndrăzniți, eu
am învins lumea.

17 Isus a vorbit acestea și și-a ridicat ochii spre
cer și a spus: Tată, a sosit timpul. Glorifică pe
Fiul tău, ca și Fiul tău să te glorifice, 2 Așa cum i-ai
dat putere peste toată făptura, ca să dea viață eternă
tuturor acelora pe care i i-ai dat. **(aiōnios g166)** 3 Și
aceasta este viață eternă: să te cunoască pe tine,
singurul Dumnezeu adevărat și pe Isus Cristos, pe
care l-ai trimis. **(aiōnios g166)** 4 Eu te-am glorificat pe
pământ; am terminat lucrarea pe care mi-ai dat să o
fac. 5 Și acum, Tată, glorifică-mă la tine însuți cu gloria
pe care o aveam la tine înainte de a fi lumea. 6 Am
făcut cunoscut numele tău oamenilor pe care mi i-ai dat
din lume; ai tăi erau și mi i-ai dat și ei au ținut cuvântul
tău. 7 Acum au știut că toate câte mi-ai dat sunt de la
tine. 8 Fiindcă le-am dat cuvintele pe care tu mi le-
ai dat și ei le-au primit și au știut cu siguranță că de
la tine am ieșit și au crezut că tu m-ai trimis. 9 Eu
mă rog pentru ei. Nu mă rog pentru lume, ci pentru
aceia pe care mi i-ai dat tu, pentru că sunt ai tăi; 10 Și
toate ale mele sunt ale tale și ale tale sunt ale mele
și sunt glorificat în ei. 11 Și eu nu mai sunt în lume,
dar aceștia sunt în lume și eu vin la tine. Sfinte Tată,
ține-i în numele tău pe aceia pe care mi i-ai dat, ca să
fie una precum noi. 12 Pe când eram cu ei în lume, îi
țineam eu în numele tău. Pe aceia pe care mi i-ai dat i-
am păzit și niciunul dintre ei nu este pierdut, decât fiul
pieirii, ca să se împlinească scriptura. 13 Și acum vin la
tine; și vorbesc acestea în lume, ca să aibă bucuria
mea împlinită în ei. 14 Eu le-am dat cuvântul tău; și
lumea i-a urât pentru că ei nu sunt din lume, după cum
eu nu sunt din lume. 15 Nu mă rog să îi iei din lume,
ci ca să îi păzești de cel rău. 16 Ei nu sunt din lume,
după cum nici eu nu sunt din lume. 17 Sfințește-i prin
adevărul tău; cuvântul tău este adevăr. 18 Cum m-
ai trimis în lume, așa i-am trimis și eu în lume. 19 Și
pentru ei mă sfințesc eu însumi, ca și ei să fie sfințiți în
adevăr. 20 Și nu numai pentru ei mă rog, ci și pentru
cei ce vor crede în mine prin cuvântul lor. 21 Ca ei toți
să fie una, așa cum tu, Tată, ești în mine și eu în tine,
ca și ei să fie una în noi; ca lumea să creadă că tu m-ai
trimis. 22 Și eu le-am dat gloria pe care mi-ai dat-o,
pentru ca ei să fie una, precum noi suntem una, 23 Eu
în ei și tu în mine, pentru ca ei să fie făcuți desăvârșiți
în unul și ca lumea să știe că tu m-ai trimis și că i-ai
iubit, precum m-ai iubit pe mine. 24 Tată, voiesc ca și
aceia pe care mi i-ai dat să fie cu mine acolo unde sunt
eu, ca să vadă gloria mea pe care mi-ai dat-o, pentru
că m-ai iubit înainte de întemeierea lumii. 25 Dreptule
Tată, lumea nu te-a cunoscut, dar eu te-am cunoscut
și aceștia au știut că tu m-ai trimis. 26 Și le-am făcut
cunoscut numele tău și îl voi mai face cunoscut, pentru
ca dragostea cu care m-ai iubit să fie în ei și eu în ei.

18 După ce Isus a spus acestea, a ieșit cu discipolii
lui dincolo de pârâul Chedron, unde era o grădină
în care a intrat el și discipolii lui. 2 Și Iuda, de asemenea,
care l-a trădat, știa locul acela pentru că Isus se aduna
deseori acolo cu discipolii săi. 3 Atunci Iuda, primind
o ceată de oameni și ofițeri de la preoții de seamă și
farisei, a venit acolo cu lămpi și torțe și arme. 4 Isus
așadar, știind toate cele ce urmau să vină asupra lui,
a ieșit înainte și le-a spus: Pe cine căutați? 5 Ei i-au
răspuns: Pe Isus din Nazaret. Isus le-a spus: Eu sunt.
Și Iuda de asemenea, care l-a trădat, stătea în picioare
cu ei. 6 Imediat ce le-a spus [Isus]: Eu sunt, s-au dat
înapoi și au căzut la pământ. 7 Atunci i-a întrebat
din nou: Pe cine căutați? Iar ei au spus: Pe Isus din
Nazaret. 8 Isus a răspuns: V-am zis că eu sunt; de
aceea dacă pe mine mă căutați, lăsați pe aceștia să
meargă; 9 Ca să se împlinească cuvântul pe care îl
spusese: Dintre aceia pe care mi i-ai dat nu am pierdut
pe niciunul. 10 Atunci Simon Petru, având o sabie,
a scos-o și a lovit pe robul marelui preot și i-a tăiat
urechea dreaptă. Numele robului era Malhus. 11 Atunci
Isus i-a spus lui Petru: Pune-ți sabia în teacă; paharul
pe care mi l-a dat Tatăl, să nu îl beau? 12 Atunci ceata
și căpetenia și ofițerii iudeilor l-au luat pe Isus și l-au
legat, 13 Și l-au dus întâi la Ana, fiindcă el era socrul
lui Caiafa, care era marele preot în anul acela. 14 Iar
Caiafa era cel care le recomandase iudeilor că este de
folos să moară un singur om pentru popor. 15 Și Simon
Petru urma pe Isus și tot așa alt discipol; discipolul
acela era cunoscut marelui preot și a intrat cu Isus în
curtea palatului marelui preot. 16 Petru însă stătea în
picioare afară la ușă. Atunci celălalt discipol, care îi era
cunoscut marelui preot, a ieșit și i-a vorbit portăresei
și l-a adus pe Petru înăuntru. 17 Atunci servitoarea,
portăreasa, i-a spus lui Petru: Nu cumva și tu ești dintre
discipolii acestui om? Nu sunt, a spus el. 18 Și robii și
ofițerii, după ce făcuseră un foc de cărbuni pentru că

era frig, stăteau în picioare și se încălzeau; iar Petru
stătea în picioare cu ei și se încălzea. 19 Atunci marele
preot l-a întrebat pe Isus despre discipolii lui și despre
doctrina lui. 20 Isus i-a răspuns: Eu am vorbit deschis
lumii; eu totdeauna am învățat în sinagogă și în templu,
unde se adună întotdeauna iudeii și nu am spus nimic
în taină. 21 De ce mă întrebi? Întreabă-i pe cei care
m-au auzit ce le-am vorbit; iată, ei știu ce am spus
eu. 22 Și după ce a vorbit astfel, unul dintre ofițerii
care stăteau în picioare acolo, l-a lovit cu palma pe
Isus, spunând: Așa răspunzi marelui preot? 23 Isus i-a
răspuns: Dacă am vorbit rău, adu mărturie despre răul
acesta, dar dacă am vorbit bine, de ce mă bați? 24
Iar Ana l-a trimis legat la Caiafa, marele preot. 25 Și
Simon Petru stătea în picioare și se încălzea. Ei așadar
i-au spus: Nu cumva ești și tu dintre discipolii lui? El a
negat și a spus: Nu sunt. 26 Unul dintre robii marelui
preot, fiind rudă cu acela a cărui ureche o tăiase Petru,
a spus: Nu te-am văzut eu în grădină cu el? 27 Atunci
Petru a negat din nou și imediat a cântat cocoșul. 28
Atunci l-au adus pe Isus de la Caiafa până la sala de
judecată; și era dis-de-dimineață și ei nu au intrat în
sala de judecată, ca să nu se întineze, ci să mănânce
paștele. 29 Pilat atunci a ieșit afară la ei și a spus:
Ce acuzație aduceți împotriva acestui om? 30 Ei au
răspuns și i-au zis: Dacă nu ar fi fost un răufăcător,
nu ți l-am fi predat. 31 Atunci Pilat le-a spus: Luați-l
voi și judecați-l conform cu legea voastră. De aceea
iudeii i-au spus: Nouă nu ne este legiuit să ucidem pe
nimeni. 32 Ca să se împlinească cuvântul lui Isus pe
care îl spusese, arătând cu ce moarte avea să moară.
33 Atunci Pilat a intrat din nou în sala de judecată și l-a
chemat pe Isus și i-a spus: Ești tu Împăratul iudeilor?
34 Isus i-a răspuns: De la tine însuți spui aceasta, sau
alții ți-au spus-o despre mine? 35 Pilat a răspuns: Sunt
eu iudeu? Națiunea ta și preoții de seamă mi te-au
predat; ce ai făcut? 36 Isus a răspuns: Împărăția mea
nu este din această lume; dacă împărăția mea ar fi
din această lume, atunci servitorii mei ar lupta ca nu
cumva să fiu predat iudeilor; dar acum împărăția mea
nu este de aici. 37 Atunci Pilat i-a spus: Așadar, ești tu
împărat? Isus a răspuns: Tu spui că eu sunt împărat.
Eu, pentru aceasta m-am născut și din această cauză
am venit în lume, să aduc mărturie adevărului. Toți
care sunt din adevăr ascultă vocea mea. 38 Pilat i-a
spus: Ce este adevărul? Și după ce a spus aceasta a
ieșit din nou la iudei și le-a spus: Eu nu găsesc nicio
vină în el. 39 Dar voi aveți un obicei, să vă eliberez pe
unul la paște; doriți așadar să vă eliberez pe Împăratul
iudeilor? 40 Atunci toți au strigat din nou, spunând: Nu
pe acesta, ci pe Baraba. Iar Baraba era un tâlhar.

19 Atunci Pilat l-a luat așadar pe Isus și l-a biciuit. 2
Și soldații, împletind o coroană de spini, au pus-o
pe capul lui și l-au îmbrăcat cu o haină de purpură. 3
Și spuneau: Bucură-te, Împăratul Iudeilor. Și îl loveau
cu palmele. 4 Pilat așadar a ieșit din nou afară și le-a
spus: Iată, vi-l aduc afară, ca să știți că nu găsesc nicio
vină în el. 5 Isus a ieșit atunci afară, purtând coroana
de spini și haina purpurie. Și Pilat le-a spus: Iată, omul!
6 Așa că preoții de seamă și ofițerii, când l-au văzut, au
strigat, spunând: Crucifică-l! Crucifică-l! Pilat le-a spus:
Luați-l voi și crucificați-l, fiindcă eu nu găsesc nicio vină
în el. 7 Iudeii i-au răspuns: Noi avem o lege și după
legea noastră el este dator să moară, pentru că s-a
făcut pe sine însuși Fiul lui Dumnezeu. 8 De aceea
când Pilat a auzit acest cuvânt, mai mult s-a temut; 9
Și a intrat din nou în sala de judecată și i-a spus lui
Isus: De unde ești tu? Dar Isus nu i-a dat un răspuns.
10 Atunci Pilat i-a spus: Nu îmi vorbești? Nu știi că am
putere să te crucific și am putere să te eliberez? 11
Isus a răspuns: Nu ai avea nicio putere asupra mea
dacă nu ți-ar fi fost dată de sus; din această cauză
cel care m-a predat ție are mai mare păcat. 12 Și de
atunci Pilat căuta să îl elibereze; dar iudeii strigau,
spunând: Dacă îl eliberezi pe acesta, nu ești prieten
al Cezarului; oricine se face pe sine însuși împărat
vorbește împotriva Cezarului! 13 De aceea, când Pilat
a auzit acest cuvânt, l-a dus pe Isus afară și s-a așezat
pe scaunul de judecată în locul numit Paviment, iar în
evreiește, Gabata. 14 Și era pregătirea paștelui și cam
pe la ora șase. Și le-a spus iudeilor: Iată, Împăratul
vostru. 15 Dar ei au strigat: Ia-l, ia-l, crucifică-l! Pilat
le-a spus: Să crucific pe Împăratul vostru? Preoții de
seamă au răspuns: Nu avem împărat decât pe Cezar.
16 Așa că li l-a predat atunci ca să fie crucificat. Și l-
au luat pe Isus și l-au dus de acolo. 17 Și, purtându-
și crucea, a ieșit la locul numit al Căpățânii, care în
evreiește se numește Golgota, 18 Unde l-au crucificat și
cu el pe alți doi, de o parte și de alta, iar Isus la mijloc.
19 Iar Pilat a scris un titlu și l-a pus pe cruce. Și era
scris: ISUS DIN NAZARET ÎMPĂRATUL IUDEILOR. 20
Atunci mulți dintre iudei au citit acest titlu, pentru că
locul unde a fost crucificat Isus era aproape de cetate;
și era scris în evreiește, în grecește și în latinește. 21
Atunci preoții de seamă ai iudeilor i-au spus lui Pilat:
Nu scrie: Împăratul iudeilor, ci scrie că el a spus: Sunt
Împărat al iudeilor. 22 Pilat a răspuns: Ce am scris, am
scris. 23 Atunci soldații, după ce l-au crucificat pe Isus,
i-au luat hainele și le-au făcut patru părți, câte o parte
pentru fiecare soldat, și cămașa; dar cămașa era fără
cusătură, țesută în întregime de sus până jos. 24 De
aceea au spus între ei: Să nu o sfâșiem, ci să aruncăm
sorți pentru ea, a cui să fie: ca să se împlinească
scriptura, care spune: Și-au împărțit hainele mele între

ei și pe cămașa mea au aruncat sorți. Soldații așadar,
au făcut acestea. 25 Iar lângă crucea lui Isus stătea în
picioare mama lui și sora mamei lui, Maria, soția lui
Cleopa, și Maria Magdalena. 26 Atunci Isus, văzând
pe mama lui și pe discipolul pe care îl iubea stând în
picioare acolo, i-a spus mamei lui: Femeie, iată, fiul
tău! 27 Apoi i-a spus discipolului: Iată, mama ta! Și
din momentul acela discipolul a luat-o la el [acasă]. 28
După aceea Isus știind că toate lucrurile au fost deja
făcute, ca să se împlinească scriptura, a spus: Mi-e
sete. 29 Și acolo s-a pus un vas plin cu oțet; și ei,
umplând un burete cu oțet și punându-l într-un isop, i l-
au dus la gură. 30 De aceea, după ce Isus a luat oțetul,
a spus: S-a sfârșit; și, plecându-și capul, și-a dat duhul.
31 De aceea iudeii, ca nu cumva să rămână trupurile
pe cruce în sabat, fiindcă era pregătirea (pentru că
ziua aceea a sabatului era mare), l-au implorat pe Pilat
să le zdrobească picioarele și să fie luați. 32 Atunci
soldații au venit și au zdrobit picioarele primului și ale
celuilalt, care fusese crucificat cu el. 33 Dar venind la
Isus, când au văzut că el murise deja, nu i-au zdrobit
picioarele; 34 Ci unul dintre soldați i-a străpuns coasta
cu o suliță și imediat a ieșit sânge și apă. 35 Și cel ce a
văzut a adus mărturie, și mărturia lui este adevărată;
și el știe că vorbește adevărat, ca voi să credeți. 36
Pentru că acestea s-au făcut, ca să se împlinească
scriptura: Niciun os al lui nu va fi zdrobit. 37 Și din nou
altă scriptură spune: Vor privi spre cel pe care l-au
străpuns. 38 Și după acestea Iosif din Arimateea, fiind
discipol al lui Isus, dar pe ascuns, de teama iudeilor, l-a
implorat pe Pilat să ia trupul lui Isus; și Pilat i-a dat
voie. A venit de aceea și a luat trupul lui Isus. 39 Și a
venit și Nicodim, care venise la Isus mai întâi noaptea
și a adus un amestec de smirnă și aloe de aproape o
sută de litre. 40 Au luat atunci trupul lui Isus și l-au
înfășurat în fâșii de pânză de in, cu miresmele, cum
este obiceiul la iudei să înmormânteze. 41 Și în locul
unde a fost crucificat era o grădină și în grădină un
mormânt nou, în care nimeni nu fusese pus vreodată.
42 Acolo așadar l-au pus pe Isus, din cauza pregătirii
iudeilor, pentru că mormântul era aproape.

20 În prima zi a săptămânii Maria Magdalena a venit
dis-de-dimineață la mormânt, pe când era încă
întuneric și a văzut piatra luată de pe mormânt. 2
Atunci a alergat și a venit la Simon Petru și la celălalt
discipol, pe care îl iubea Isus și le-a spus: Au luat pe
Domnul din mormânt și nu știm unde l-au pus. 3 De
aceea Petru și celălalt discipol au ieșit și au venit la
mormânt. 4 Au alergat astfel amândoi împreună și
celălalt discipol l-a întrecut pe Petru și a ajuns primul la
mormânt. 5 Și, aplecându-se [și uitându-se înăuntru], a
văzut fâșiile de pânză de in întinse pe jos; totuși nu
a intrat. 6 Atunci a venit Simon Petru urmându-l și
a intrat în mormânt și a văzut fâșiile de pânză de in
întinse pe jos. 7 Iar ștergarul, care fusese pe capul lui,
nu era întins jos cu fâșiile de pânză de in, ci la o parte,
împăturit într-un loc. 8 Atunci a intrat și celălalt discipol,
care a ajuns primul la mormânt și a văzut și a crezut. 9
Pentru că nu știau încă scriptura că el trebuia să învie
dintre morți. 10 Apoi discipolii s-au întors din nou la
ei acasă. 11 Dar Maria stătea în picioare afară lângă
mormânt, plângând; și pe când plângea s-a aplecat [și
a privit] în mormânt. 12 Și a văzut doi îngeri în alb,
șezând unul la cap și altul la picioare, unde fusese pus
trupul lui Isus. 13 Și ei i-au spus: Femeie, de ce plângi?
Ea le-a spus: Pentru că au luat pe Domnul meu și nu
știu unde l-au pus. 14 Și după ce a spus acestea, s-
a întors înapoi și a văzut pe Isus stând în picioare,
dar nu știa că este Isus. 15 Isus i-a spus: Femeie, de
ce plângi? Pe cine cauți? Ea, presupunând că este
grădinarul, i-a spus: Domnule, dacă l-ai dus, spune-
mi unde l-ai pus și îl voi lua. 16 Isus i-a spus: Maria.
Ea, întorcându-se, i-a spus: Rabuni; care înseamnă,
Stăpânule. 17 Isus i-a spus: Nu mă atinge, căci încă nu
m-am urcat la Tatăl meu; ci du-te la frații mei și spune-
le: Mă urc la Tatăl meu și Tatăl vostru și la Dumnezeul
meu și Dumnezeul vostru. 18 Maria Magdalena a venit
și a spus discipolilor că l-a văzut pe Domnul și că el i-a
spus acestea. 19 Atunci, în seara aceleiași zile, fiind
prima zi a săptămânii, pe când ușile, unde discipolii
erau adunați de teama iudeilor, erau închise, Isus a
venit și a stat în picioare în mijloc și le-a spus: Pace
vouă. 20 Și, spunând aceasta, le-a arătat mâinile și
coasta sa. Atunci discipolii s-au bucurat când l-au văzut
pe Domnul. 21 Atunci Isus le-a spus din nou: Pace
vouă; cum m-a trimis Tatăl, așa vă trimit și eu. 22 Și
după ce a spus aceasta, a suflat peste ei și le-a spus:
Primiți Duhul Sfânt: 23 Oricui remiteți păcatele, le sunt
remise; și oricui le rețineți, sunt reținute. 24 Dar Toma,
unul dintre cei doisprezece, cel numit Didumos, nu
era cu ei când a venit Isus. 25 Ceilalți discipoli i-au
spus așadar: Am văzut pe Domnul. Dar el le-a spus:
Dacă nu voi vedea în mâinile lui semnul cuielor și
dacă nu voi pune degetul meu în semnul cuielor și
nu voi pune mâna mea în coasta lui, nicidecum nu
voi crede. 26 Și după opt zile discipolii lui erau din
nou înăuntru și Toma era cu ei; Isus a venit, ușile fiind
închise, și a stat în picioare în mijloc și a spus: Pace
vouă. 27 Atunci i-a spus lui Toma: Adu-ți degetul aici
și privește mâinile mele; și adu-ți mâna și pune-o în
coasta mea; și nu fi fără credință, ci fii cu credință. 28 Și
Toma a răspuns și i-a zis: Domnul meu și Dumnezeul
meu. 29 Isus i-a spus: Toma, pentru că m-ai văzut, ai
crezut; binecuvântați sunt cei ce nu au văzut și totuși
au crezut. 30 Și într-adevăr multe alte semne a făcut

Isus în prezența discipolilor săi care nu sunt scrise în
această carte. 31 Dar acestea sunt scrise, ca voi să
credeți că Isus este Cristosul, Fiul lui Dumnezeu; și
astfel, crezând, să aveți viață prin numele lui.

21 După acestea Isus s-a arătat din nou discipolilor
la marea Tiberiadei și s-a arătat astfel. 2 Erau
împreună Simon Petru și Toma, numit Didumos, și
Natanael din Cana Galileii, și fiii lui Zebedei, și alți
doi dintre discipolii lui. 3 Simon Petru le-a spus: Mă
duc să pescuiesc. Iar ei i-au spus: Venim și noi cu
tine. Au plecat și au intrat imediat într-o corabie; dar,
în acea noapte, nu au prins nimic. 4 Dar pe când
s-a făcut dimineață, Isus stătea în picioare pe țărm;
dar discipolii nu știau că era Isus. 5 Atunci Isus le-a
spus: Copilașilor, aveți ceva de mâncare? Iar ei i-au
răspuns: Nu. 6 Iar el le-a spus: Aruncați plasa în partea
dreaptă a corăbiei și veți găsi. De aceea au aruncat-o
și nu o mai puteau trage de mulțimea peștilor. 7 De
aceea discipolul acela, pe care îl iubea Isus, i-a spus
lui Petru: Este Domnul. Simon Petru, auzind așadar că
este Domnul, s-a încins cu haina de pescar (fiindcă
era gol) și s-a aruncat în mare. 8 Și ceilalți discipoli au
venit cu o corăbioară, trăgând plasa cu pești, (pentru
că nu erau departe de uscat, ci cam la două sute de
coți). 9 Imediat ce au ajuns pe uscat, au văzut acolo
foc de cărbuni și pește pus deasupra și pâine. 10 Isus
le-a spus: Aduceți din peștii pe care i-ați prins acum. 11
Simon Petru s-a urcat și a tras plasa pe uscat, plină de
pești mari, o sută cincizeci și trei; și, deși erau atâția,
nu s-a rupt plasa. 12 Isus le-a spus: Veniți, mâncați. Și
niciunul dintre discipoli nu cuteza să îl întrebe: Cine
ești? știind că este Domnul. 13 Atunci Isus a venit și a
luat pâinea și le-a dat-o, și peștele la fel. 14 Aceasta
a fost a treia oară când s-a arătat Isus discipolilor
săi, după ce a înviat dintre morți. 15 Și după ce au
mâncat, Isus i-a spus lui Simon Petru: Simone, fiul lui
Iona, mă iubești tu mai mult decât aceștia? El i-a spus:
Da, Doamne; tu știi că te iubesc. Isus i-a spus: Paște
mielușeii mei. 16 I-a spus din nou a doua oară: Simone,
fiul lui Iona, mă iubești? El i-a spus: Da, Doamne; știi
că te iubesc. El i-a spus: Paște oile mele. 17 El i-
a spus a treia oară: Simone, fiul lui Iona, mă iubești
tu? Petru s-a mâhnit că îi spusese a treia oară: Mă
iubești? Și i-a spus: Doamne, tu toate le știi; tu știi că te
iubesc. Isus i-a spus: Paște oile mele. 18 Adevărat,
adevărat îți spun: Când erai tânăr, te încingeai singur și
umblai unde voiai; dar când vei fi bătrân, îți vei întinde
mâinile și altul te va încinge și te va duce unde nu
voiești. 19 A spus aceasta, arătând cu ce moarte îl va
glorifica pe Dumnezeu. Și după ce a spus aceasta, i-a
zis: Urmează-mă. 20 Atunci Petru, întorcându-se, l-
a văzut venind în urmă pe discipolul pe care îl iubea
Isus și care se rezemase la cină pe pieptul lui și care
spusese: Doamne, cine este cel ce te trădează? 21
Petru, văzându-l, i-a spus lui Isus: Doamne, dar cu
acesta ce va fi? 22 Isus i-a spus: Dacă voiesc ca el să
rămână în viață până vin eu, ce îți pasă? Tu, urmează-
mă. 23 Atunci, a ieșit cuvântul acesta printre frați, că
discipolul acela nu va muri; dar Isus nu a spus că nu va
muri, ci: Dacă voiesc ca el să rămână în viață până vin
eu, ce îți pasă? 24 Acesta este discipolul care aduce
mărturie despre acestea și a scris acestea; și știm că
mărturia lui este adevărată. 25 Și sunt de asemenea
multe alte lucruri pe care le-a făcut Isus, care, dacă s-
ar fi scris unul câte unul, presupun că nici chiar lumea
însăși nu ar putea cuprinde cărțile ce ar fi scrise. Amin!

Faptele

1 Am alcătuit cea dintâi istorisire, Teofile, despre toate
pe care Isus a început, deopotrivă a le face și a
învăța, **2** Până în ziua în care a fost primit sus, după ce
prin Duhul Sfânt a dat porunci apostolilor pe care îi
alesese; **3** Cărora, de asemenea, li s-a arătat viu după
suferința sa, prin multe dovezi infailibile, fiind văzut de
ei patruzeci de zile și vorbind despre lucrurile privind
împărăția lui Dumnezeu; **4** Și aflându-se împreună cu
ei, le-a poruncit să nu se depărteze de Ierusalim, ci
să aștepte promisiunea Tatălui, pe care, a spus el,
ați auzit-o de la mine. **5** Pentru că Ioan într-adevăr
a botezat cu apă; dar voi veți fi botezați cu Duhul
Sfânt nu după multe zile. **6** De aceea, după ce s-au
adunat, i-au cerut, spunând: Doamne, în acest timp
vei reinstaura împărăția lui Israel? **7** Iar el le-a spus:
Nu este treaba voastră să știți timpurile sau soroacele
pe care Tatăl le-a pus în propria sa putere. **8** Ci veți
primi putere după ce Duhul Sfânt va fi venit peste voi;
și îmi veți fi martori deopotrivă în Ierusalim și în toată
Iudeea și în Samaria și până la cea mai îndepărtată
parte a pământului. **9** Și după ce a spus acestea, în
timp ce ei se uitau, a fost înălțat; și un nor l-a luat
dinaintea ochilor lor. **10** Și în timp ce se uitau cu atenție
spre cer, pe când mergea el în sus, atunci iată, doi
bărbați au stat în picioare lângă ei în haine albe, **11**
Și care au spus: Voi bărbați galileeni, de ce stați în
picioare uitându-vă lung la cer? Acest Isus, care este
luat de la voi în cer, va veni în același fel cum l-ați
văzut mergând în cer. **12** Atunci s-au întors în Ierusalim
de la muntele numit al Măslinilor, care este aproape
de Ierusalim, la o zi de călătorie în sabat. **13** Și când
au intrat, au urcat într-o cameră de sus unde stăteau
deopotrivă Petru și Iacov și Ioan și Andrei, Filip și Toma,
Bartolomeu și Matei, Iacov al lui Alfeu și Simon Zelotes
și Iuda, fratele lui Iacov. **14** Toți aceștia, într-un gând,
continuau stăruitor în rugăciune și cereri, împreună cu
femeile, și Maria mama lui Isus, și cu frații lui. **15** Și
în acele zile, Petru s-a sculat în mijlocul discipolilor și
a spus (mulțimea numelor adunate împreună era de
aproape o sută douăzeci): **16** Bărbați și frați, această
scriptură trebuia să se împlinească, pe care Duhul
Sfânt prin gura lui David a spus-o dinainte despre Iuda,
care a fost călăuză celor ce l-au prins pe Isus. **17**
Pentru că el a fost numărat cu noi și a obținut parte din
acest serviciu. **18** Acesta atunci a cumpărat un câmp
cu răsplata nelegiuirii; și, căzând cu capul înainte, a
pleznit în două prin mijloc și toate măruntaiele i s-au
revărsat. **19** Și a fost cunoscut tuturor locuitorilor din
Ierusalim, într-atât încât câmpul acela este numit în
limba lor proprie Acheldama, care este [tradus], Câmpul
sângelui. **20** Fiindcă este scris în cartea Psalmilor: Să îi
fie pustie locuința și nimeni să nu locuiască în ea; și
serviciul lui de episcop să îl ia altul. **21** De aceea, dintre
acești bărbați care ne-au însoțit în tot timpul în care
Domnul Isus a intrat și a ieșit printre noi, **22** Începând
de la botezul lui Ioan, până la acea zi în care a fost
luat de la noi, trebuie ca unul să fie rânduit martor cu
noi al învierii sale. **23** Și au rânduit pe doi, Iosif numit
Barsaba, care era supranumit Iustus, și Matia. **24** Și s-
au rugat și au spus: Tu Doamne, care cunoști inimile
tuturor, arată-ne pe care dintre acești doi l-ai ales, **25**
Ca să poată lua parte la acest serviciu și apostolie din
care Iuda prin încălcarea legii a căzut, ca să meargă la
propriul său loc. **26** Și au dat sorții lor; și sorțul a căzut
pe Matia; și a fost numărat cu cei unsprezece apostoli.

2 Și când se împlinea ziua cincizecimii, erau toți într-
un gând la un loc. **2** Și dintr-o dată a venit un
sunet din cer ca al unui vânt vijelios, puternic și a
umplut toată casa unde ședeau ei. **3** Și le-au apărut
limbi despicate ca de foc și s-au așezat peste fiecare
dintre ei. **4** Și toți au fost umpluți cu Duhul Sfânt și
au început să vorbească în alte limbi, cum le dădea
Duhul să vorbească clar. **5** Și erau acolo, locuind în
Ierusalim, iudei, bărbați pioși, din fiecare națiune de
sub cer. **6** Și când aceasta s-a făcut auzită departe,
mulțimea s-a adunat și era confuză, pentru că fiecare
om îi auzea vorbind în propria lui limbă. **7** Și toți erau
uimiți și se minunau, spunându-și unii altora: Iată, nu
sunt toți aceștia care vorbesc galileeni? **8** Și cum [îi]
auzim noi, fiecare în propria noastră limbă, în care
am fost născuți? **9** Parți și mezi și elamiți și locuitori
din Mesopotamia și Iudeea și Capadochia, Pontus și
Asia, **10** Și de asemenea Frigia și Pamfilia, Egipt și
părțile Libiei înspre Cirene și străini din Roma, iudei și
prozeliți, **11** Cretani și arabi, îi auzim vorbind în limbile
noastre lucrările minunate ale lui Dumnezeu. **12** Și toți
erau uimiți și nedumeriți, spunându-și unii altora: Ce
înseamnă aceasta? **13** Iar alții, bătându-și joc, spuneau:
Sunt plini de vin nou. **14** Dar Petru, stând în picioare
cu cei unsprezece, și-a înălțat vocea și le-a spus:
Voi bărbați din Iudeea și toți care locuiți la Ierusalim,
fie-vă cunoscută aceasta și ascultați cuvintele mele:
15 Fiindcă aceștia nu sunt beți, cum presupuneți voi,
fiindcă este ora a treia a zilei. **16** Ci aceasta este ceea
ce a fost spus prin profetul Ioel: **17** Și se va întâmpla
în zilele de pe urmă, spune Dumnezeu: Voi turna din
Duhul meu peste toată făptura; și fiii voștri și fiicele
voastre vor profeți și tinerii voștri vor vedea viziuni și
bătrânii voștri vor visa visuri; **18** Și de asemenea peste
robii mei și peste roabele mele voi turna în acele zile
din Duhul meu; și vor profeți; **19** Și voi arăta minuni
în cer deasupra și semne în pământ dedesubt; sânge

și foc și negură de fum; 20 Soarele va fi transformat
în întuneric și luna în sânge, înainte să vină ziua
aceea mare și însemnată a Domnului. 21 Și se va
întâmpla că oricine va chema numele Domnului va
fi salvat. 22 Voi bărbați din Israel, ascultați aceste
cuvinte: Isus din Nazaret, bărbat adeverit de Dumnezeu
printre voi prin miracole și minuni și semne, pe care
Dumnezeu le-a făcut prin el în mijlocul vostru, precum
voi înșivă știți; 23 Pe el, fiind dat prin sfatul hotărât și
cunoașterea dinainte a lui Dumnezeu, voi l-ați prins
și prin mâini nelegiuite l-ați crucificat și ucis; 24 El
pe care Dumnezeu l-a înviat, dezlegându-[i] durerile
morții, pentru că nu era posibil ca el să fie ținut de
ea. 25 Fiindcă David vorbește despre el: Eu dinainte l-
am văzut pe Domnul întotdeauna înaintea feței mele,
fiindcă el este la dreapta mea, ca să nu fiu clătinat; 26
Din această cauză mi s-a bucurat inima și limba mi s-a
veselit; peste acestea și carnea mea se va odihni în
speranță; 27 Pentru că nu vei lăsa sufletul meu în iad,
nici nu îl vei da pe Sfântul tău să vadă putrezirea. (Hadēs
g86) 28 Tu mi-ai făcut cunoscute căile vieții; mă vei
umple de bucurie cu înfățișarea ta. 29 Bărbați și frați,
lăsați-mă să vă vorbesc pe față despre patriarhul David,
că el este deopotrivă mort și îngropat și mormântul
lui este cu noi până în această zi. 30 De aceea, fiind
profet și știind că Dumnezeu i-a jurat cu jurământ, că
din rodul coapselor sale, conform cărnii, îl va ridica
pe Cristos să șadă pe tronul său; 31 El, prevăzând, a
vorbit despre învierea lui Cristos, că sufletul lui nu a
fost lăsat în iad, nici carnea lui nu a văzut putrezirea.
(Hadēs g86) 32 Pe acest Isus l-a înviat Dumnezeu, pentru
care noi toți suntem martori. 33 De aceea fiind înălțat
prin mâna dreaptă a lui Dumnezeu și primind de la
Tatăl promisiunea Duhului Sfânt, a revărsat aceasta
ce vedeți și auziți voi acum. 34 Fiindcă David nu s-a
urcat la ceruri; dar el însuși spune: DOMNUL a spus
Domnului meu: Șezi la dreapta mea, 35 Până îi voi face
pe dușmanii tăi sprijinul piciorului tău. 36 De aceea
toată casa lui Israel să știe cu siguranță, că Dumnezeu
l-a făcut pe acest Isus pe care voi l-ați crucificat,
deopotrivă Domn și Cristos. 37 Și când au auzit, au fost
străpunși în inimile lor și i-au spus lui Petru și celorlalți
apostoli: Bărbați și frați, ce să facem? 38 Iar Petru le-
a spus: Pocăiți-vă și fiecare dintre voi să fie botezat
în numele lui Isus Cristos pentru iertarea păcatelor,
și veți primi darul Duhului Sfânt. 39 Fiindcă a voastră
este promisiunea și a copiilor voștri și a tuturor care
sunt departe, atâția câți Domnul Dumnezeul nostru va
chema. 40 Și cu multe alte cuvinte [le]-a adeverit și [i]-a
îndemnat, spunând: Salvați-vă din această generație
perversă. 41 Atunci cei ce au primit cu bucurie cuvântul
lui au fost botezați; și în aceeași zi le-au fost adăugate
aproape trei mii de suflete. 42 Și continuau stăruitor
în doctrina apostolilor și în părtășie și în frângerea
pâinii și în rugăciuni. 43 Și frică a venit peste fiecare
suflet; și multe minuni și semne au fost făcute prin
apostoli. 44 Și toți care au crezut erau în același loc
și aveau toate lucrurile în comun; 45 Și își vindeau
proprietățile și bunurile și le împărțeau tuturor, așa cum
avea fiecare nevoie. 46 Și, continuând în fiecare zi într-
un gând în templu și frângând pâine din casă în casă,
își mâncau mâncarea cu veselie și simplitate a inimii,
47 Lăudând pe Dumnezeu și având favoare înaintea
întregului popor. Și Domnul îi adăuga bisericii în fiecare
zi pe cei ce erau salvați.

3 Și Petru și Ioan s-au urcat împreună la templu la
ora nouă, ora rugăciunii. 2 Și un anumit bărbat, olog
din pântecele mamei lui, pe care îl puneau în fiecare zi
la poarta templului, care se cheamă Frumoasă, era
adus să ceară milostenii de la cei care intrau în templu;
3 Acesta, văzându-i pe Petru și Ioan aproape să intre
în templu, le-a cerut milostenie. 4 Și Petru, uitându-
se cu atenție la el, împreună cu Ioan, a spus: Uită-
te la noi. 5 Iar el s-a uitat atent la ei, așteptând să
primească ceva de la ei. 6 Atunci Petru a spus: Argint
și aur eu nu am; dar ceea ce am îți dau; în numele lui
Isus Cristos din Nazaret, ridică-te și umblă. 7 Și l-a luat
de mâna dreaptă și l-a ridicat; și îndată picioarele lui și
încheieturile gleznelor s-au întărit. 8 Și, sărind, a stat pe
picioare și a umblat și a intrat în templu cu ei, umblând
și sărind și lăudând pe Dumnezeu. 9 Și toți oamenii l-
au văzut umblând și lăudând pe Dumnezeu; 10 Și l-
au recunoscut că era cel care ședea pentru milostenii
la poarta Frumoasă a templului; și au fost umpluți de
mirare și uimire la ceea ce i s-a întâmplat. 11 Și pe
când ologul care fusese vindecat se ținea de Petru și
Ioan, tot poporul alerga împreună la ei în porticul numit
al lui Solomon, minunându-se tare. 12 Și când a văzut
Petru, a răspuns poporului: Bărbați israeliți, de ce vă
minunați de aceasta? Sau de ce priviți cu atenție la noi,
ca și cum prin propria noastră putere sau sfințenie l-
am făcut să umble? 13 Dumnezeul lui Avraam și al lui
Isaac și al lui Iacob, Dumnezeul părinților noștri, l-a
glorificat pe Fiul său Isus; pe care voi l-ați trădat și l-ați
negat în prezența lui Pilat, când el era hotărât să îi dea
drumul. 14 Dar voi l-ați negat pe Cel Sfânt și Drept
și ați dorit să vă fie dat un ucigaș; 15 Și l-ați ucis pe
Prințul vieții, pe care Dumnezeu l-a înviat dintre morți;
pentru care noi suntem martori. 16 Și prin credința în
numele lui, numele lui l-a întărit pe acest om, pe care îl
vedeți și îl cunoașteți; chiar credința care este prin el i-
a dat această sănătate deplină în prezența voastră a
tuturor. 17 Și acum, fraților, știu că prin ignoranță ați
practicat acestea, precum și conducătorii voștri. 18 Dar
lucrurile acelea, pe care Dumnezeu le-a arătat dinainte

prin gura tuturor profeților săi, că Cristos va suferi, le-a
împlinit așa. 19 De aceea pocăiți-vă și întoarceți-vă, ca
păcatele voastre să fie șterse când vor veni timpurile de
înviorare din prezența Domnului; 20 Și el îl va trimite pe
cel dinainte predicat vouă, pe Isus Cristos; 21 Pe care
cerul trebuie să îl primească până la timpurile restituirii
tuturor lucrurilor, pe care Dumnezeu le-a spus prin gura
tuturor sfinților săi profeți de când a început lumea. (aiōn
g165) 22 Fiindcă Moise într-adevăr spunea părinților:
Domnul Dumnezeul vostru vă va ridica un profet dintre
frații voștri, asemenea mie; pe el să îl ascultați în toate,
orice vă va spune. 23 Și se va întâmpla, că fiecare
suflet care nu îl va asculta pe acel profet, va fi nimicit
din popor. 24 Da și toți profeții, de la Samuel și cei
care au urmat, toți câți au vorbit, tot așa au prezis
despre aceste zile. 25 Voi sunteți copiii profeților și ai
legământului pe care Dumnezeu l-a făcut cu părinții
noștri, spunând lui Avraam: Și în sămânța ta vor fi
binecuvântate toate familiile pământului. 26 Mai întâi,
înviind pe Fiul său Isus, Dumnezeu l-a trimis la voi să
vă binecuvânteze, în întoarcerea fiecăruia dintre voi de
la nelegiuirile sale.

4 Și pe când vorbeau ei poporului, preoții și căpetenia
templului și saducheii au venit peste ei, 2 Fiind
mâhniți că ei învățau poporul și predicau prin Isus
învierea dintre morți. 3 Și au pus mâinile pe ei și i-
au închis până a doua zi; fiindcă era deja seară. 4
Dar mulți dintre cei ce au auzit cuvântul au crezut;
și numărul bărbaților era aproape cinci mii. 5 Și s-a
întâmplat că a doua zi, conducătorii lor și bătrânii și
scribii, 6 Și Ana, marele preot, și Caiafa și Ioan și
Alexandru și atâția câți erau din rudenia înaltului preot,
s-au adunat împreună la Ierusalim. 7 Și după ce i-au
pus în mijloc, au întrebat: În ce putere, sau în numele
cui ați făcut aceasta? 8 Atunci Petru, umplut cu Duhul
Sfânt, le-a spus: Voi conducători ai poporului și bătrâni
ai Israelului, 9 Dacă suntem cercetați astăzi pentru
fapta bună făcută omului neputincios, cum a fost el făcut
sănătos; 10 Să vă fie cunoscut vouă tuturor și întregului
popor al lui Israel că, în numele lui Isus Cristos din
Nazaret, pe care voi l-ați crucificat, pe care Dumnezeu
l-a înviat dintre morți, prin el omul acesta stă în picioare
înaintea voastră sănătos. 11 Aceasta este piatra care a
fost făcută de nimic de voi constructorii, care a devenit
capul colțului temeliei. 12 Nici nu este salvare în nimeni
altul; fiindcă nu este niciun alt nume sub cer, dat printre
oameni, prin care trebuie să fim salvați. 13 Și, când
au văzut cutezanța lui Petru și Ioan și au înțeles că
erau oameni fără carte și needucați, s-au minunat; și i-
au recunoscut că fuseseră cu Isus. 14 Și, privind pe
omul care fusese vindecat, stând în picioare cu ei, nu
puteau spune nimic împotrivă. 15 Dar după ce le-au
poruncit să iasă afară din consiliu, s-au sfătuit între ei,
16 Spunând: Ce vom face acestor oameni? Pentru că
într-adevăr, prin ei, s-a făcut un mare miracol cunoscut
tuturor locuitorilor din Ierusalim; și nu [îl] putem nega.
17 Dar ca nu cumva să se răspândească mai departe
printre oameni, să îi amenințăm cu severitate, ca să nu
mai vorbească în numele acesta niciunui om. 18 Și i-au
chemat și le-au poruncit să nu vorbească deloc, nici
să nu învețe în numele lui Isus. 19 Dar Petru și Ioan
au răspuns și le-au zis: Judecați voi dacă este drept
înaintea lui Dumnezeu să vă dăm ascultare vouă mai
mult decât lui Dumnezeu. 20 Fiindcă noi nu putem să
nu vorbim lucrurile pe care le-am văzut și le-am auzit.
21 Și după ce i-au mai amenințat, i-au lăsat să plece,
negăsind nimic cum să îi pedepsească, din cauza
poporului, pentru că toți îl glorificau pe Dumnezeu
pentru cele făcute. 22 Fiindcă omul asupra căruia s-a
făcut acest miracol al vindecării avea peste patruzeci
de ani. 23 Și după ce li s-a dat drumul, au mers la ai
lor și au povestit tot ce le-au spus preoții de seamă și
bătrânii. 24 Și când au auzit și-au ridicat vocea către
Dumnezeu într-un singur gând și spuneau: Doamne,
tu ești Dumnezeu, care ai făcut cerul și pământul și
marea și tot ce este în ele; 25 Tu care ai spus prin gura
servitorului tău David: Pentru ce s-au înfuriat păgânii
și popoarele își închipuie deșertăciuni? 26 Împărații
pământului s-au ridicat în picioare și conducătorii s-
au adunat împreună împotriva Domnului și împotriva
Cristosului său. 27 Căci cu adevărat, împotriva sfântului
tău copil Isus, pe care l-ai uns, s-au adunat împreună
deopotrivă Irod și Pontius Pilat cu neamurile și poporul
lui Israel, 28 Pentru a face atâtea câte mâna ta și
sfatul tău au hotărât înainte să fie făcute. 29 Și acum,
Doamne, privește amenințările lor; și dă servitorilor tăi
să vorbească cuvântul tău cu toată cutezanța, 30 Ca
prin întinderea mâinii tale să vindeci; și semne și minuni
să fie făcute prin numele Sfântului tău copil Isus. 31 Și
după ce s-au rugat, locul în care s-au adunat împreună
s-a clătinat; și ei toți au fost umpluți cu Duhul Sfânt și
vorbeau cuvântul lui Dumnezeu cu cutezanță. 32 Și
mulțimea celor care au crezut erau într-o singură inimă
și într-un suflet; și niciunul nu spunea despre cele ce le
avea că erau ale lui; ci le aveau toate în comun. 33
Și cu mare putere apostolii dădeau mărturie despre
învierea Domnului Isus; și mare har era peste ei toți.
34 Fiindcă nu era niciunul între ei care să ducă lipsă;
căci câți erau proprietari de pământuri sau case, le
vindeau și aduceau prețurile lucrurilor vândute. 35 Și le
puneau jos, la picioarele apostolilor; și împărțirea se
făcea fiecărui om după cum avea nevoie. 36 Și Iose,
care a fost supranumit de apostoli Barnaba, (care este,
fiind tradus, Fiul mângâierii,) un levit din țara Ciprului,

37 Având pământul lui, l-a vândut și a adus banii și i-a
pus la picioarele apostolilor.

5 Dar un anumit bărbat, numit Anania, cu soția lui,
Safira, au vândut o proprietate, 2 Și a păstrat din
preț, soția lui știind și ea în ascuns; și au adus o
anumită parte și au pus-o la picioarele apostolilor. 3
Dar Petru a spus: Anania, de ce ți-a umplut Satan
inima să îl minți pe Duhul Sfânt și să păstrezi din prețul
pământului? 4 Cât timp îți rămânea, nu rămânea al
tău? Și după ce a fost vândut, nu a fost în propria ta
putere? De ce ai conceput lucrul acesta în inima ta?
Nu pe oameni ai mințit, ci pe Dumnezeu. 5 Iar Anania,
auzind aceste cuvinte, a căzut jos și și-a dat duhul; și
mare frică a venit peste cei ce au auzit acestea. 6 Și
tinerii s-au sculat, l-au învelit și l-au dus afară și l-au
îngropat. 7 Și s-a întâmplat, cam la trei ore după aceea,
că a intrat soția lui, neștiind ce s-a făcut. 8 Iar Petru i-a
răspuns: Spune-mi dacă cu atât ați vândut pământul?
Iar ea a spus: Da, cu atât. 9 Atunci Petru i-a spus:
Cum de v-ați înțeles voi împreună să îl ispitiți pe Duhul
Domnului? Iată, picioarele celor care l-au îngropat pe
soțul tău sunt la ușă și te vor duce afară. 10 Atunci,
îndată a căzut jos la picioarele lui și și-a dat duhul; și
tinerii au intrat și au găsit-o moartă și ducând-o afară,
au îngropat-o lângă soțul ei. 11 Și mare frică a venit
peste toată biserica și peste toți câți au auzit acestea.
12 Și prin mâinile apostolilor s-au făcut multe semne și
minuni în popor; (și toți erau cu un gând în porticul lui
Solomon. 13 Dar dintre ceilalți nu cuteza niciun om să li
se alăture; dar poporul îi preamărea. 14 Și tot mai mulți
credincioși erau adăugați Domnului, mulțimi deopotrivă
de bărbați și femei). 15 Într-atât de mult încât duceau
afară în străzi pe bolnavi și îi puneau pe paturi și pe
saltele, ca măcar umbra lui Petru, trecând pe acolo, să
îi poată învălui pe unii din ei. 16 Și a venit de asemenea
o mulțime din cetățile din jur la Ierusalim, aducându-i
bolnavi și pe cei care erau chinuiți de duhuri necurate;
și toți au fost vindecați. 17 Atunci marele preot s-a
sculat și toți cei împreună cu el, (aceștia fiind partida
saducheilor) și au fost umpluți de indignare; 18 Și și-
au pus mâinile pe apostoli și i-au pus în închisoarea
comună. 19 Dar îngerul Domnului, în timpul nopții, a
deschis ușile închisorii și i-a condus afară și a spus: 20
Duceți-vă, stați în picioare și vorbiți poporului în templu
toate cuvintele vieții acesteia. 21 Și, când au auzit,
au intrat în templu devreme dimineața și îi învățau.
Dar marele preot și cei cu el, au venit și au convocat
consiliul și întreg sfatul bătrânilor copiilor lui Israel și au
trimis la închisoare să îi aducă. 22 Și când ofițerii au
venit și nu i-au găsit în închisoare, s-au întors și au
povestit, 23 Spunând: Într-adevăr, am găsit închisoarea
închisă cu toate în siguranță și paznicii stând afară
în fața ușilor; dar când am deschis, nu am găsit pe
nimeni înăuntru. 24 Și când marele preot și căpetenia
templului și preoții de seamă au auzit aceste cuvinte,
erau nedumeriți referitor la ei până unde se va ajunge
cu aceasta. 25 Atunci a venit unul și le-a povestit,
spunând: Iată, bărbații pe care i-ați pus în închisoare
stau în picioare în templu și învață poporul. 26 Atunci
s-a dus căpetenia împreună cu ofițerii și i-au adus fără
violență fiindcă se temeau de popor, ca nu cumva să
fie împroșcați cu pietre. 27 Și după ce i-au adus, i-au
așezat în fața consiliului; și marele preot i-a întrebat, 28
Spunând: Nu v-am poruncit noi cu tărie să nu îi învățați
în numele acesta? Și iată, ați umplut Ierusalimul cu
doctrina voastră și vreți să aduceți sângele acestui om
peste noi. 29 Atunci Petru și apostolii au răspuns și au
zis: Trebuie să ascultăm de Dumnezeu mai degrabă
decât de oameni. 30 Dumnezeul părinților noștri l-a
înviat pe Isus, pe care l-ați ucis, atârnându-[l] pe lemn.
31 Pe el l-a înălțat Dumnezeu cu dreapta sa pentru a
fi Prinț și Salvator, pentru a da pocăință lui Israel și
iertarea păcatelor. 32 Și noi suntem martorii lui despre
aceste lucruri; și la fel este Duhul Sfânt, pe care l-a dat
Dumnezeu celor ce ascultă de el. 33 Când au auzit,
îi tăia la inimă și s-au sfătuit să îi ucidă. 34 Atunci s-
a sculat unul în consiliu, un fariseu, numit Gamaliel,
un învățător al legii, onorat printre toți oamenii și a
poruncit să îi scoată puțin afară pe apostoli. 35 Și le-a
spus: Voi bărbați ai Israelului, aveți grijă la voi înșivă ce
vreți să faceți în legătură cu acești oameni. 36 Fiindcă
înainte de aceste zile s-a sculat Teuda, lăudându-se a fi
cineva, la care s-au unit un număr de bărbați, aproape
patru sute. Acesta a fost ucis, și toți câți ascultau de el,
au fost împrăștiați și făcuți de nimic. 37 După acesta s-
a sculat Iuda din Galileea, în zilele impozitării, și a atras
mult popor după el; și el a pierit; și toți câți ascultau
de el au fost risipiți. 38 Și acum vă spun: Depărtați-vă
de acești oameni și lăsați-i în pace, pentru că dacă
acest sfat sau această lucrare este de la oameni, va fi
nimicită. 39 Dar dacă este din Dumnezeu, nu sunteți în
stare să o doborâți; ca nu cumva, să vă aflați luptând
chiar împotriva lui Dumnezeu. 40 Și au fost de acord cu
el; și după ce i-au chemat pe apostoli și i-au bătut, le-
au poruncit să nu vorbească în numele lui Isus; și le-au
dat drumul. 41 Și au plecat atunci din fața consiliului,
bucurându-se că au fost socotiți demni să îndure rușine
pentru numele lui. 42 Și în fiecare zi, în templu și în
fiecare casă, nu încetau să îi învețe și să îl predice pe
Isus Cristos.

6 Și în acele zile, înmulțindu-se numărul discipolilor,
s-a ridicat o cârtire a grecilor împotriva evreilor,
pentru că văduvele lor erau neglijate în servirea zilnică.
2 Atunci, cei doisprezece au chemat la ei mulțimea

discipolilor și au spus: Nu se cuvine ca noi să părăsim
cuvântul lui Dumnezeu și să servim la mese. 3 De
aceea fraților, alegeți dintre voi șapte bărbați cu o
mărturie bună, plini de Duhul Sfânt și înțelepciune, pe
care noi să îi punem peste această nevoie. 4 Iar pe noi
ne vom da necontenit rugăciunii și servirii cuvântului. 5
Și cuvântul a plăcut înaintea întregii mulțimi; și l-au ales
pe Ștefan, un bărbat plin de credință și de Duhul Sfânt,
și pe Filip și Procor și Nicanor și Timon și Parmena și
Nicolae, un prozelit din Antiohia, 6 Pe care i-au adus
înaintea apostolilor; și după ce s-au rugat, și-au pus
mâinile peste ei. 7 Și cuvântul lui Dumnezeu a crescut;
și numărul discipolilor s-a înmulțit mult în Ierusalim;
și o mare mulțime de preoți au fost ascultători față
de credință. 8 Și Ștefan, plin de credință și putere,
făcea mari minuni și miracole în popor. 9 Atunci s-au
sculat unii din sinagoga care este numită a libertinilor,
și cirenieni și alexandrini și dintre cei din Cilicia și din
Asia, dezbătând cu Ștefan. 10 Și nu au fost în stare
să se împotrivească înțelepciunii și duhului prin care
vorbea. 11 Atunci au mituit bărbați, care au spus: L-
am auzit vorbind cuvinte blasfematoare împotriva lui
Moise și a lui Dumnezeu. 12 Și au întărâtat poporul
și pe bătrâni și pe scribi; și au venit peste el și l-au
prins și l-au dus la consiliu, 13 Și au pus martori falși,
care spuneau: Acest om nu încetează să vorbească
cuvinte blasfematoare împotriva acestui loc sfânt și
a legii; 14 Fiindcă l-am auzit spunând că acest Isus
din Nazaret va distruge locul acesta și va schimba
obiceiurile pe care ni le-a dat Moise. 15 Și toți care
ședeau în consiliu, uitându-se cu atenție la el, vedeau
fața lui ca fața unui înger.

7 Atunci marele preot a spus: Așa stau lucrurile? 2
Iar el a spus: Bărbați, frați și părinți, dați ascultare!
Dumnezeul gloriei a apărut tatălui nostru Avraam, când
era în Mesopotamia, înainte să locuiască el în Haran,
3 Și i-a spus: Ieși din țara ta și din rudenia ta, și vino
în țara pe care ți-o voi arăta. 4 Atunci, ieșind din țara
caldeilor, a locuit în Haran; și de acolo, când tatăl lui a
murit, l-a strămutat în această țară, în care locuiți voi
acum. 5 Dar nu i-a dat moștenire în ea, nici cât să își
pună piciorul jos; totuși a promis că i-o va da lui ca
stăpânire și seminței lui după el, pe când el încă nu
avea copil. 6 Și astfel Dumnezeu a spus că sămânța
lui va locui temporar într-o țară străină, și că aceia o
vor aduce în robie și se vor purta rău cu ea patru sute
de ani. 7 Și pe națiunea căreia îi vor fi ei în robie, eu o
voi judeca, a spus Dumnezeu; și după aceea vor ieși
și îmi vor servi în acest loc. 8 Și i-a dat legământul
circumciziei; și așa a născut pe Isaac și l-a circumcis în
a opta zi; și Isaac a născut pe Iacob; și Iacob pe cei
doisprezece patriarhi. 9 Și patriarhii, împinși de invidie,
l-au vândut pe Iosif în Egipt; dar Dumnezeu era cu
el. 10 Și l-a eliberat din toate nenorocirile lui și i-a dat
favoare și înțelepciune înaintea lui Faraon, împăratul
Egiptului; și l-a făcut guvernator peste Egipt și peste
toată casa lui. 11 Și peste toată țara Egiptului și a
Canaanului a venit o mare secetă și mare nenorocire;
și părinții noștri nu găseau mâncare. 12 Dar când Iacob
a auzit că în Egipt era grâu, i-a trimis întâi pe părinții
noștri. 13 Și la a doua venire, Iosif s-a făcut cunoscut
fraților săi; și rudenia lui Iosif s-a făcut cunoscută lui
Faraon. 14 Atunci Iosif a trimis și a chemat la el pe tatăl
său, Iacob, și toată rudenia lui, cu șaptezeci și cinci de
suflete. 15 Așa a coborât Iacob în Egipt și a murit, el și
părinții noștri. 16 Și au fost duși în Sihem și puși în
mormântul pe care îl cumpărase Avraam pentru o sumă
de bani de la fiii lui Emor, tatăl lui Sihem. 17 Dar când
s-a apropiat timpul promisiunii, pe care Dumnezeu o
jurase lui Avraam, poporul a crescut și s-a înmulțit în
Egipt, 18 Până când s-a ridicat alt împărat care nu îl
cunoștea pe Iosif. 19 Acesta a lucrat cu viclenie cu
rudele noastre și s-a purtat rău cu părinții noștri, așa că
au lepădat pe pruncii lor, ca să nu trăiască. 20 În timpul
acela s-a născut Moise și era deosebit de frumos și
a crescut în casa tatălui său timp de trei luni; 21 Și
după ce a fost lepădat, fiica lui Faraon l-a luat și l-a
crescut ca fiu al ei. 22 Și Moise a fost învățat în toată
înțelepciunea egiptenilor și era puternic în cuvinte și
în fapte. 23 Și după ce a împlinit patruzeci de ani, i-a
venit în inimă să viziteze pe frații lui, copiii lui Israel.
24 Și văzând pe unul nedreptățit, l-a apărat și a făcut
dreptate celui oprimat și l-a lovit pe egiptean; 25 Fiindcă
presupunea că frații lui vor înțelege cum Dumnezeu,
prin mâna lui, le va da eliberare; dar nu au înțeles. 26
Și în ziua următoare, pe când se certau, li s-a arătat el
însuși și ar fi voit să îi împace, spunând: Domnilor, voi
sunteți frați; de ce vă nedreptățiți unul pe altul? 27 Dar
cel ce l-a nedreptățit pe aproapele său l-a împins la o
parte, spunând: Cine te-a făcut conducător și judecător
peste noi? 28 Dorești să mă ucizi, așa cum ai făcut ieri
cu egipteanul? 29 Atunci, la acest cuvânt, Moise a fugit
și a fost străin în țara lui Madian, unde a născut doi fii.
30 Și după ce s-au împlinit patruzeci de ani, i s-a arătat
în pustia muntelui Sinai un înger al Domnului, într-o
flacără de foc într-un rug. 31 Când Moise a văzut, s-
a minunat de priveliște; și pe când s-a apropiat el să
privească, vocea Domnului a venit la el, 32 Spunând:
Eu sunt Dumnezeul părinților tăi, Dumnezeul lui Avraam
și Dumnezeul lui Isaac și Dumnezeul lui Iacob. Atunci
Moise a tremurat și nu a cutezat să privească. 33 Atunci
Domnul i-a spus: Scoate-ți încălțămintea din picioarele
tale, fiindcă locul pe care stai în picioare este pământ
sfânt. 34 Am văzut, am văzut necazul poporului meu
care este în Egipt și am auzit gemetele lor și am coborât

să îi eliberez. Și acum, vino, te voi trimite în Egipt. **35** Acest Moise, pe care l-au negat, spunând: Cine te-a făcut pe tine conducător și judecător? Dumnezeu l-a trimis pe acesta să fie conducător și eliberator prin mâna îngerului care i s-a arătat în rug. **36** Acesta i-a condus afară, după ce a făcut minuni și semne în țara Egiptului și în Marea Roșie și în pustie patruzeci de ani. **37** Acesta este acel Moise, care a spus fiilor lui Israel: Domnul Dumnezeul vostru vă va ridica un profet dintre frații voștri, asemenea mie; pe el să îl ascultați. **38** Acesta este cel care a fost în biserica din pustie cu îngerul care i-a vorbit în muntele Sinai și cu părinții noștri; care a primit oracolele vii să ni le dea nouă; **39** Căruia părinții noștri au refuzat să îi dea ascultare, și l-au respins, și în inimile lor s-au întors în Egipt, **40** Spunând lui Aaron: Fă-ne dumnezei să meargă înaintea noastră; cât despre acest Moise, care ne-a condus afară din țara Egiptului, nu știm ce i s-a întâmplat. **41** Și au făcut un vițel în acele zile și au oferit sacrificii idolului și s-au bucurat în faptele propriilor lor mâini. **42** Atunci Dumnezeu s-a întors și i-a predat să se închine oștirii cerului; așa cum este scris în cartea profeților: Voi, casa lui Israel, mi-ați oferit patruzeci de ani în pustie vite înjunghiate și sacrificii? **43** Da, ați luat tabernacolul lui Moloh și steaua dumnezeului vostru Remfan, chipuri [cioplite] pe care le-ați făcut ca să vă închinați lor; și vă voi strămuta dincolo de Babilon. **44** Părinții noștri aveau tabernacolul mărturiei în pustie, așa cum rânduise, vorbind lui Moise, ca să îl facă după modelul pe care îl văzuse; **45** Pe care și părinții noștri care au urmat, l-au adus cu Isus în stăpânirea neamurilor, pe care Dumnezeu le-a alungat dinaintea feței părinților noștri, până în zilele lui David, **46** Care a găsit favoare înaintea lui Dumnezeu și a dorit să găsească un tabernacol pentru Dumnezeul lui Iacob. **47** Iar Solomon i-a zidit o casă. **48** Totuși, cel Preaînalt nu locuiește în temple făcute de mâini; după cum spune profetul: **49** Cerul este tronul meu și pământul este sprijinul piciorului meu; ce casă îmi veți zidi, spune Domnul; sau care este locul odihnei mele? **50** Nu a făcut mâna mea toate acestea? **51** Voi, îndărătnici și necircumciși în inimă și urechi, voi totdeauna vă împotriviți Duhului Sfânt; ca părinții voștri, așa și voi. **52** Pe care din profeți nu i-au persecutat părinții voștri? Și au ucis pe cei care au arătat mai dinainte despre venirea Celui Drept; căruia i-ați fost voi acum trădători și ucigași; **53** Care ați primit legea prin mijlocirea îngerilor și nu ați păzit-o. **54** Când au auzit ei acestea, îi tăia în inimă și scrâșneau din dinți asupra lui. **55** Dar el, fiind plin de Duhul Sfânt, se uita cu atenție în cer și a văzut gloria lui Dumnezeu și pe Isus stând în picioare la dreapta lui Dumnezeu, **56** Și a spus: Iată, văd cerurile deschise și pe Fiul omului stând în picioare la dreapta lui Dumnezeu. **57** Atunci au strigat cu voce tare și și-au astupat urechile, și într-un gând au alergat asupra lui; **58** Și l-au scos din cetate și l-au împroșcat cu pietre; și martorii și-au pus hainele jos la picioarele unui tânăr, al cărui nume era Saul. **59** Și l-au împroșcat cu pietre pe Ștefan, care chema pe [Dumnezeu] și spunea: Doamne Isuse, primește duhul meu. **60** Și, îngenunchind, a strigat cu voce tare: Doamne, nu le ține în seamă păcatul acesta. Și, spunând aceasta, a adormit.

8 Și Saul a fost de acord cu moartea lui. Iar în acele zile a fost o mare persecuție împotriva bisericii care era la Ierusalim; și toți au fost împrăștiați prin toate regiunile Iudeii și Samariei, exceptând apostolii. **2** Și [niște] bărbați pioși l-au dus pe Ștefan [pentru a-l înmormânta] și au făcut pentru el un mare bocet. **3** Cât despre Saul, prăpădea biserica, intrând în fiecare casă; și, târând deopotrivă bărbați și femei, îi preda la închisoare. **4** De aceea cei împrăștiați au mers pretutindeni, predicând cuvântul. **5** Atunci Filip a coborât la cetatea Samariei și le-a predicat pe Cristos. **6** Și oamenii într-un gând au dat atenție celor vorbite de Filip, auzind și văzând miracolele pe care le făcea. **7** Fiindcă din mulți posedați ieșeau duhuri necurate, strigând cu voce tare; și mulți paralizați și șchiopi au fost vindecați. **8** Și era mare bucurie în acea cetate. **9** Și un anume bărbat, numit Simon, era dinainte în cetate folosind vrăjitorie și fermecând oamenii Samariei, spunând că el însuși este cineva mare; **10** Căruia toți îi dădeau atenție, de la cel mai mic la cel mai mare, spunând: Acest om este puterea cea mare a lui Dumnezeu. **11** Și îi dădeau atenție, din cauză că de mult timp îi fermecase cu vrăjitorii. **12** Dar când l-au crezut pe Filip, predicând lucrurile împărăției lui Dumnezeu și numele lui Isus Cristos, au fost botezați deopotrivă bărbați și femei. **13** Atunci chiar Simon însuși a crezut; și după ce a fost botezat, continua cu Filip și se minuna, privind miracolele și semnele care erau făcute. **14** Și când apostolii, care erau în Ierusalim, au auzit că Samaria a primit cuvântul lui Dumnezeu, au trimis la ei pe Petru și Ioan; **15** Care, după ce au coborât, s-au rugat pentru ei să primească Duhul Sfânt; **16** (Fiindcă până atunci nu căzuse peste niciunul dintre ei; doar că erau botezați în numele Domnului Isus.) **17** Atunci și-au pus mâinile peste ei și au primit Duhul Sfânt. **18** Și când a văzut Simon că prin punerea mâinilor apostolilor a fost dat Duhul Sfânt, le-a oferit bani, **19** Spunând: Dați-mi și mie această putere, ca pe oricine pun mâinile, să primească Duhul Sfânt. **20** Dar Petru i-a spus: Banii tăi să piară cu tine, pentru că te-ai gândit că darul lui Dumnezeu poate fi cumpărat cu bani. **21** Tu nu ai nici parte nici sorț în

acest lucru; fiindcă inima ta nu este dreaptă înaintea lui
Dumnezeu. 22 Pocăiește-te așadar de acea stricăciune
a ta și roagă-te lui Dumnezeu, dacă îți poate fi cumva
iertat gândul inimii tale. 23 Pentru că îmi dau seama
că ești în fierea amărăciunii și legătura nedreptății. 24
Atunci, Simon a răspuns și a zis: Rugați-vă Domnului
pentru mine, ca niciunul dintre aceste lucruri pe care le-
ați vorbit să nu vină peste mine. 25 Și ei, după ce au
adeverit și au predicat cuvântul Domnului, s-au întors
la Ierusalim și au predicat evanghelia în multe sate ale
samaritenilor. 26 Și îngerul Domnului i-a vorbit lui Filip,
spunând: Scoală-te și du-te spre sud, pe calea care
coboară de la Ierusalim spre Gaza, care este pustie.
27 Și s-a sculat și s-a dus; și iată, un bărbat din Etiopia,
un famen cu mare putere la Candace, împărăteasa
etiopienilor, care avea în grijă toată vistieria ei, care
venise la Ierusalim să se închine, 28 Se întorcea și
ședea în carul său, citind din profetul Isaia. 29 Atunci
Duhul i-a spus lui Filip: Apropie-te și alătură-te acestui
car. 30 Și Filip a alergat acolo și l-a auzit citind din
profetul Isaia și a spus: Înțelegi ce citești? 31 Iar el a
spus: Cum aș putea, dacă nu mă călăuzește cineva? Și
i-a cerut lui Filip să urce și să șadă cu el. 32 Și locul din
scriptură pe care îl citea era acesta: El a fost dus ca o
oaie la măcel; și ca un miel necuvântător înaintea celui
ce îl tunde, așa nu și-a deschis gura; 33 În umilirea
lui, judecata i-a fost luată; și generația sa, cine [o] va
vesti? Fiindcă viața i-a fost luată de pe pământ. 34 Și
famenul i-a răspuns lui Filip și a zis: Te rog, despre
cine vorbește profetul acest lucru? Despre el însuși,
sau despre altcineva? 35 Atunci Filip și-a deschis gura
și a început de la aceeași scriptură și i-a predicat pe
Isus. 36 Și pe când mergeau pe cale, au ajuns la o apă
oarecare și famenul a spus: Uite apă; ce mă împiedică
să fiu botezat? 37 Și Filip a spus: Dacă crezi din toată
inima ta, este permis. Iar el a răspuns și a zis: Cred că
Isus Cristos este Fiul lui Dumnezeu. 38 Și a poruncit să
stea carul; și au coborât amândoi în apă, deopotrivă
Filip și famenul; și l-a botezat. 39 Și când au ieșit din
apă, Duhul Domnului l-a răpit pe Filip, și famenul nu l-a
mai văzut; și s-a dus pe calea sa, bucurându-se. 40 Iar
Filip s-a aflat la Azot; și, traversând ținutul, predica în
toate cetățile până a ajuns în Cezareea.

9 Dar Saul, suflând amenințări și măcel împotriva
discipolilor Domnului, s-a dus la marele preot, 2 Și
a dorit scrisori de la el pentru Damasc pentru sinagogi,
astfel încât dacă va găsi pe unii ai acestei căi, fiind
deopotrivă bărbați sau femei, să îi aducă legați la
Ierusalim. 3 Și pe când călătorea el a ajuns aproape de
Damasc; și dintr-odată a strălucit în jurul lui o lumină
din cer, 4 Și a căzut la pământ și a auzit o voce,
spunându-i: Saule, Saule, de ce mă persecuți? 5 Iar el
a spus: Cine ești tu, Doamne? Și Domnul a spus: Eu
sunt Isus pe care tu îl persecuți; îți este greu să dai
cu călcâiul în țepușe. 6 Și, tremurând și înmărmurit,
a spus: Doamne, ce voiești să fac eu? Și Domnul i-
a spus: Scoală-te și du-te în cetate și ți se va spune
ce trebuie să faci. 7 Iar bărbații care călătoreau cu el
stăteau în picioare fără cuvinte, auzind o voce, dar
nevăzând pe nimeni. 8 Iar Saul s-a ridicat de la pământ;
și deși ochii îi erau deschiși, nu vedea pe nimeni; iar ei
l-au condus de mână și l-au dus în Damasc. 9 Și trei
zile a fost fără vedere și nici nu a mâncat, nici nu a
băut. 10 Și era un anume discipol la Damasc, numit
Anania; și Domnul i-a spus într-o viziune: Anania. Iar
el a spus: Iată-mă, Doamne. 11 Și Domnul i-a spus:
Scoală-te și du-te în strada care se cheamă Dreaptă și
întreabă în casa lui Iuda de numitul Saul din Tars; căci
iată, se roagă, 12 Și a văzut într-o viziune un bărbat
numit Anania intrând și punând o mână peste el, ca să-
și primească vederea. 13 Atunci Anania a răspuns:
Doamne, am auzit de la mulți despre acest bărbat,
câte rele a făcut sfinților tăi la Ierusalim; 14 Și aici
are autoritate de la preoții de seamă să-i lege pe toți
care cheamă numele tău. 15 Dar Domnul i-a spus: Du-
te; fiindcă el este un vas ales pentru mine, să poarte
numele meu înaintea neamurilor și a împăraților și a
fiilor lui Israel. 16 Fiindcă eu îi voi arăta ce lucruri mari
trebuie să sufere pentru numele meu. 17 Și Anania a
plecat și a intrat în casă; și, punând mâinile peste el, a
spus: Frate Saul, Domnul m-a trimis, Isus, care ți-a
apărut pe calea pe care veneai, ca să primești vedere
și să fii umplut cu Duhul Sfânt. 18 Și îndată, de pe ochii
lui au căzut ca niște solzi; și a primit îndată vedere
și s-a sculat și a fost botezat. 19 Și după ce a primit
mâncare, s-a întărit. Atunci Saul a fost câteva zile cu
discipolii care erau în Damasc. 20 Și îndată a predicat
în sinagogi pe Cristos, că el este Fiul lui Dumnezeu.
21 Și toți care auzeau erau uimiți și spuneau: Nu este
acesta cel care făcea ravagii printre cei care chemau în
Ierusalim acest nume; și a venit aici cu acel scop, ca
să îi aducă legați la preoții de seamă? 22 Dar Saul se
întărea tot mai mult în putere și punea în încurcătură
pe iudeii care locuiau în Damasc, dovedind că acesta
este Cristosul. 23 Și după ce s-au împlinit multe zile,
iudeii s-au sfătuit să îl ucidă. 24 Dar complotul lor a fost
cunoscut de Saul. Și pândeau la porți zi și noapte să
îl ucidă. 25 Atunci discipolii l-au luat noaptea și l-au
coborât pe lângă zid, într-un coș. 26 Și Saul, ajungând
la Ierusalim, a încercat să se alăture discipolilor; dar
tuturor le era teamă de el și nu credeau că era discipol.
27 Dar Barnaba l-a luat și l-a adus la apostoli și le-a
povestit cum văzuse pe Domnul pe cale și că îi vorbise,
și cum la Damasc predicase cutezător în numele lui
Isus. 28 Și a fost cu ei în Ierusalim, venind și plecând

din el. 29 Și vorbea cutezător în numele Domnului Isus
și deopotrivă vorbea și se contrazicea cu grecii; dar ei
încercau să îl ucidă. 30 Când au aflat frații, l-au coborât
la Cezareea și l-au trimis mai departe la Tars. 31 Atunci
au avut pace bisericile din toată Iudeea și Galileea și
Samaria și au fost edificate; și, umblând în teama de
Domnul și în mângâierea Duhului Sfânt, s-au înmulțit.
32 Și s-a întâmplat că, trecând Petru prin toate ținuturile,
a coborât și la sfinții care locuiau în Lida. 33 Și acolo a
găsit un anumit om chemat Enea, care zăcea la pat
de opt ani și care era paralizat. 34 Și Petru i-a spus:
Enea, Isus Cristos te vindecă; scoală-te și fă-ți patul.
Iar el s-a sculat îndată. 35 Și toți cei ce locuiau în Lida
și Saron l-au văzut și s-au întors la Domnul. 36 Și în
Iafo era o anume discipolă numită Tabita, care tradus
se spune Dorca; femeia aceasta era plină de fapte
bune și de milosteniile pe care ea le făcea. 37 Și s-a
întâmplat în acele zile că era bolnavă și a murit, și după
ce au scăldat-o, au pus-o într-o cameră de sus. 38 Și
fiindcă Lida era aproape de Iafo și discipolii auziseră că
Petru era acolo, au trimis la el doi bărbați, dorind să nu
întârzie să vină la ei. 39 Atunci Petru s-a sculat și a
mers cu ei. Când a ajuns, l-au dus în camera de sus; și
toate văduvele stăteau în picioare lângă el, plângând și
arătând cămășile și hainele pe care Dorca le-a făcut
când era cu ele. 40 Dar Petru i-a scos afară pe toți și s-
a pus pe genunchi și s-a rugat; și, întorcându-se spre
trup, a spus: Tabita, scoală-te. Iar ea și-a deschis ochii;
și când l-a văzut pe Petru, s-a ridicat în șezut. 41 Iar el
i-a dat mâna și a sculat-o; și după ce a chemat sfinții
și văduvele, le-a înfățișat-o în viață. 42 Și aceasta a
fost cunoscută prin întreaga Iafo; și mulți au crezut în
Domnul. 43 Și s-a întâmplat că a rămas multe zile la
Iafo cu un anume Simon, un tăbăcar.

10 Iar în Cezareea era un anumit bărbat cu numele
Corneliu, un centurion din cohorta numită Italiana,
2 Devotat și care se temea de Dumnezeu cu toată casa
lui, care dădea multe milostenii poporului și se ruga
neîncetat lui Dumnezeu. 3 El a văzut lămurit, cam
pe la ora a noua a zilei, într-o viziune, un înger al lui
Dumnezeu intrând la el și spunându-i: Corneliu. 4 Și
când s-a uitat atent la el, i s-a făcut teamă și a spus:
Ce este, Doamne? Iar el i-a spus: Rugăciunile tale
și milosteniile tale au urcat spre amintire înaintea lui
Dumnezeu. 5 Și acum trimite bărbați la Iafo și cheamă
pe Simon, al cărui nume este [și] Petru; 6 El găzduiește
cu un anume Simon, un tăbăcar, a cărui casă este
lângă mare; acesta îți va spune ce ar trebui să faci. 7
Și după ce a plecat îngerul care i-a vorbit lui Corneliu,
el a chemat pe doi din servitorii casei sale și pe un
soldat devotat, dintre cei care îl serveau continuu; 8 Și
după ce le-a istorisit toate, i-a trimis la Iafo. 9 Și a doua
zi, pe când aceștia călătoreau și se apropiau de cetate,
Petru a urcat pe acoperișul casei să se roage, cam pe
la ora a șasea, 10 Și i s-a făcut foame foarte tare și a
dorit să mănânce; dar pe când pregăteau aceștia, el a
căzut în extaz, 11 Și a văzut cerul deschis și un fel de
vas, coborând la el, ca și cum ar fi fost o pânză mare
legată la cele patru colțuri și lăsată pe pământ; 12 În
care erau toate felurile de patrupede ale pământului și
sălbăticiuni și târâtoare și păsări ale văzduhului. 13 Și a
venit la el o voce: Petre, scoală-te, ucide și mănâncă.
14 Dar Petru a spus: Nicidecum, Doamne, pentru că
niciodată nu am mâncat vreun lucru profan sau necurat.
15 Și vocea a venit din nou la el, a doua oară: Ce a
curățit Dumnezeu, nu considera profan. 16 Iar aceasta
s-a făcut de trei ori; și vasul a fost luat din nou la cer.
17 Și în timp ce Petru era nedumerit în sine, ce ar putea
să însemne viziunea ce o văzuse, atunci, iată, bărbații
care fuseseră trimiși de Corneliu cercetaseră, privind
casa lui Simon, și stăteau în picioare înaintea porții, 18
Și strigau și întrebau dacă Simon, care era numit Petru,
era găzduit acolo. 19 În timp ce Petru se gândea la
viziune, Duhul i-a spus: Iată, te caută trei bărbați. 20
Scoală-te așadar, coboară-te și du-te cu ei, neîndoindu-
te de nimic, pentru că eu i-am trimis. 21 Atunci Petru
a coborât la bărbații care au fost trimiși la el, de la
Corneliu; și a spus: Iată, eu sunt cel pe care îl căutați;
care este motivul pentru care ați venit aici? 22 Iar ei
au spus: Centurionul Corneliu, un bărbat drept și care
se teme de Dumnezeu și cu mărturie bună prin toată
națiunea iudeilor, a fost înștiințat de Dumnezeu printr-
un înger sfânt să trimită după tine să vii acasă la el și să
audă cuvinte de la tine. 23 Atunci el i-a chemat înăuntru
și i-a găzduit. Și a doua zi Petru a plecat împreună cu
ei, și unii frați din Iafo l-au însoțit. 24 Și a doua zi au
intrat în Cezareea. Și Corneliu îi aștepta și a chemat la
un loc rudele lui și prietenii apropiați. 25 Și pe când intra
Petru, Corneliu, întâmpinându-l, a căzut la picioarele lui
și [i] s-a închinat. 26 Dar Petru l-a ridicat, spunând:
Scoală-te; eu însumi tot om sunt. 27 Și pe când vorbea
cu el, a intrat și a găsit pe mulți care erau adunați. 28
Și le-a spus: Voi știți că nu este legiuit pentru un bărbat
iudeu să se alăture, sau să vină la unul din altă națiune;
dar Dumnezeu mi-a arătat să nu numesc niciun om
profan sau necurat. 29 Din această cauză am venit fără
împotrivire, îndată ce s-a trimis după mine; de aceea
întreb, cu ce scop ați trimis după mine? 30 Și Corneliu
a spus: Acum patru zile posteam până la ora aceasta;
și la ora nouă mă rugam în casa mea și iată, un bărbat
în haine strălucitoare a stat în picioare înaintea mea,
31 Și a spus: Corneliu, rugăciunea ta este ascultată și
milosteniile tale au fost amintite înaintea lui Dumnezeu.
32 Trimite așadar la Iafo și cheamă aici pe Simon, al
cărui nume este Petru; acesta este găzduit în casa

lui Simon, un tăbăcar, lângă mare; când vine el, îți va
vorbi. 33 De aceea îndată am trimis la tine; și tu ai făcut
bine că ai venit. Acum așadar, noi suntem toți prezenți
înaintea lui Dumnezeu, să auzim toate lucrurile care îți
sunt poruncite de Dumnezeu. 34 Atunci Petru [și]-a
deschis gura și a spus: În adevăr înțeleg că Dumnezeu
nu este părtinitor; 35 Ci în fiecare națiune, cel ce se
teme de el și lucrează dreptate, este acceptat la el. 36
Cuvântul pe care Dumnezeu l-a trimis copiilor lui Israel,
predicând pacea prin Isus Cristos, (acesta este Domn
al tuturor), 37 Acel cuvânt, voi îl știți, a fost proclamat
prin toată Iudeea și a început din Galileea, după botezul
pe care Ioan l-a predicat; 38 Cum Dumnezeu a uns pe
Isus din Nazaret cu Duhul Sfânt și cu putere; el care
umbla făcând bine și vindecând pe toți cei ce erau
asupriți de diavolul, pentru că Dumnezeu era cu el.
39 Și noi suntem martori ai tuturor lucrurilor pe care
le-a făcut deopotrivă în țara iudeilor și în Ierusalim;
pe acesta l-au ucis atârnându-[l] pe lemn. 40 Pe el,
Dumnezeu l-a înviat a treia zi și i-a dat să fie cunoscut,
41 Nu întregului popor, ci martorilor aleși dinainte de
Dumnezeu, nouă, care am mâncat și băut cu el după
ce a înviat dintre morți. 42 Și ne-a poruncit să predicăm
poporului și să adeverim că el este cel care a fost
rânduit de Dumnezeu Judecătorul celor vii și celor
morți. 43 Toți profeții îi aduc mărturie, că prin numele
lui, oricine crede în el va primi iertarea păcatelor. 44 În
timp ce Petru vorbea încă aceste cuvinte, Duhul Sfânt
a căzut peste toți cei ce auzeau cuvântul. 45 Și cei ai
circumciziei care credeau, câți au venit cu Petru, au
fost înmărmuriți, că și peste neamuri a fost turnat darul
Duhului Sfânt, 46 Fiindcă îi auzeau vorbind în limbi
și preamărind pe Dumnezeu. Atunci Petru a răspuns:
47 Poate cineva să oprească apa, ca aceștia, care au
primit Duhul Sfânt ca și noi, să nu fie botezați? 48 Și le-
a poruncit să fie botezați în numele Domnului. Atunci i-
au cerut să rămână câteva zile.

11 Și apostolii și frații care erau în Iudeea, au auzit că
și neamurile au primit cuvântul lui Dumnezeu. 2 Și
când Petru a urcat la Ierusalim, cei ai circumciziei s-au
certat cu el, 3 Spunând: Ai intrat la bărbați necircumciși
și ai mâncat cu ei. 4 Dar Petru a luat-o de la început
și le-a explicat pe rând, spunând: 5 Eram în cetatea
Iafo, rugându-mă; și într-un extaz am văzut o viziune:
Un fel de vas a coborât, ca și cum ar fi fost o pânză
mare, lăsată din cer de patru colțuri, și a venit până la
mine; 6 Asupra căreia, când mi-am ațintit ochii, mi-
am dat seama și am văzut patrupede ale pământului,
sălbăticiuni și târâtoare și păsări ale văzduhului. 7 Și
am auzit o voce, spunându-mi: Scoală-te, Petre; ucide
și mănâncă. 8 Dar eu am spus: Nicidecum, Doamne,
pentru că nimic profan sau necurat nu a intrat niciodată
în gura mea. 9 Dar vocea mi-a răspuns din nou din cer:
Ce Dumnezeu a curățit, nu considera profan. 10 Și
aceasta s-a făcut de trei ori; și toate au fost retrase în
cer. 11 Și iată, îndată au fost acolo trei bărbați sosiți
deja la casa unde eram, trimiși din Cezareea la mine.
12 Și Duhul mi-a poruncit să merg cu ei, fără să mă
îndoiesc de nimic. Și acești șase frați de asemenea m-
au însoțit și noi am intrat în casa acestui bărbat; 13 Și
ne-a arătat cum a văzut îngerul în casa lui, care a stat
în picioare și i-a spus: Trimite bărbați la Iafo și cheamă
pe Simon, al cărui nume [este și] Petru; 14 Care îți va
vorbi cuvinte, prin care vei fi salvat, tu, și toată casa ta.
15 Și pe când am început să vorbesc, Duhul Sfânt a
căzut peste ei, chiar așa ca și peste noi la început. 16
Atunci mi-am amintit cuvântul Domnului, cum spunea:
Ioan, într-adevăr, a botezat cu apă; dar voi veți fi
botezați cu Duhul Sfânt. 17 Întrucât, atunci, așa cum
le-a dat Dumnezeu același dar, ca și nouă, care am
crezut pe Domnul Isus Cristos; ce eram eu, ca să mă
împotrivesc lui Dumnezeu? 18 Când au auzit acestea,
au tăcut și au glorificat pe Dumnezeu, spunând: Într-
adevăr Dumnezeu a dat și neamurilor pocăința pentru
viață. 19 Atunci cei împrăștiați din cauza persecuției
iscate în cazul lui Ștefan, au ajuns până în Fenicia și
Cipru și Antiohia, nepredicând cuvântul nimănui decât
numai iudeilor. 20 Și unii dintre ei erau bărbați din
Cipru și Cirene, care, când au venit la Antiohia, au
vorbit grecilor, predicând pe Domnul Isus. 21 Și mâna
Domnului era cu ei; și un număr mare au crezut și s-au
întors la Domnul. 22 Atunci vești despre aceste lucruri
au ajuns la urechile bisericii care era în Ierusalim; și
au trimis pe Barnaba, ca să treacă până în Antiohia,
23 Care, ajungând și văzând harul lui Dumnezeu, s-
a bucurat și i-a îndemnat pe toți să se lipească de
Domnul cu hotărâre de inimă; 24 Pentru că era un
bărbat bun și plin de Duhul Sfânt și de credință; și o
mare mulțime a fost adăugată la Domnul. 25 Atunci
Barnaba a plecat la Tars, ca să îl caute pe Saul. 26 Și
după ce l-a găsit, l-a adus la Antiohia. Și s-a întâmplat
că un an întreg ei s-au adunat cu biserica și au învățat
o mare mulțime. Și discipolii au fost numiți creștini
pentru prima dată în Antiohia. 27 Și în acele zile au
coborât profeți de la Ierusalim la Antiohia. 28 Și s-a
sculat unul dintre ei, numit Agab, arătând prin Duhul că
va fi mare foamete în toată lumea, cum s-a și întâmplat
în zilele lui Claudiu Cezar. 29 Atunci discipolii, fiecare
om conform puterii lui, au hotărât să trimită ajutor fraților
care locuiau în Iudeea. 30 Ceea ce au și făcut și l-au
trimis la bătrâni prin mâna lui Barnaba și Saul.

12 Și pe timpul acela, Irod, împăratul, [și]-a întins
mâinile ca să chinuiască pe unii din biserică.
2 Și l-a ucis cu sabia pe Iacov, fratele lui Ioan. 3 Și

deoarece a văzut că aceasta a plăcut iudeilor, a mai
luat și pe Petru. (Atunci erau zilele azimelor). 4 Și după
ce l-a prins, l-a pus în închisoare și l-a predat la patru
grupe de patru soldați să îl păzească, vrând, după
Paști, să îl ducă înaintea poporului. 5 Așadar, Petru
era ținut în închisoare; dar biserica făcea rugăciune
fără încetare către Dumnezeu pentru el. 6 Și când
Irod avea de gând să îl aducă afară, în noaptea aceea
Petru dormea între doi soldați, legat cu două lanțuri; și
paznicii înaintea porții țineau închisoarea. 7 Și iată,
îngerul Domnului a venit peste el și o lumină a strălucit
în închisoare; și l-a lovit în coaste pe Petru și l-a ridicat,
spunând: Scoală-te repede. Și lanțurile lui au căzut
de pe mâini. 8 Și îngerul i-a spus: Încinge-te și leagă-
ți sandalele. Și a făcut așa. Iar el i-a spus: Aruncă-ți
haina pe tine și urmează-mă. 9 Și a ieșit și l-a urmat; și
nu știa că era adevărat ceea ce se făcea prin înger, ci
s-a gândit că a văzut o viziune. 10 După ce au trecut
de prima și a doua gardă, au ajuns la poarta de fier
care ducea în cetate, care li s-a deschis singură; și au
ieșit și au trecut de o stradă; și îndată îngerul a plecat
de la el. 11 Și după ce Petru și-a venit în fire, a spus:
Acum știu într-adevăr că Domnul a trimis îngerul său și
m-a eliberat din mâna lui Irod și din toată așteptarea
poporului iudeilor. 12 Și după ce s-a lămurit, a ajuns la
casa Mariei, mama lui Ioan, numit și Marcu, unde erau
adunați mulți și se rugau. 13 Și pe când Petru bătea
la ușa porții, o servitoare pe nume Roda a venit să
asculte. 14 Și când a recunoscut vocea lui Petru, de
bucurie nu a deschis poarta, ci a alergat înăuntru și a
spus că Petru stătea în picioare înaintea porții. 15 Iar ei
i-au spus: Ești nebună. Dar ea afirma cu tărie că așa
este. Atunci ei au spus: Este îngerul lui. 16 Dar Petru
continua să bată; și, deschizând, l-au văzut și erau
înmărmuriți. 17 Dar el, făcându-le semn cu mâna să
tacă, le-a povestit cum l-a scos Domnul din închisoare.
Și a spus: Arătați acestea lui Iacov și fraților. Și a plecat
și s-a dus în alt loc. 18 Și îndată ce s-a făcut ziuă, nu
mică a fost tulburarea printre soldați, despre ce s-a
întâmplat cu Petru. 19 Și după ce Irod l-a căutat și nu l-
a găsit, a cercetat paznicii și a poruncit să fie uciși. Și
a coborât din Iudeea la Cezareea și a rămas acolo.
20 Iar Irod era furios pe cei din Tir și Sidon; dar au
venit la el într-un gând și, făcându-și prieten pe Blast,
cameristul împăratului, au dorit pace, pentru că țara lor
era hrănită din țara împăratului. 21 Și într-o zi anume,
Irod, înveșmântat în haină împărătească, ședea pe
tronul său și le ținea un discurs. 22 Și poporul a strigat
[spunând]: Vocea unui dumnezeu și nu a unui om. 23
Și îndată, îngerul Domnului l-a lovit, pentru că nu a dat
lui Dumnezeu gloria; și a fost mâncat de viermi și și-
a dat duhul. 24 Dar cuvântul lui Dumnezeu creștea
și se înmulțea. 25 Și Barnaba și Saul s-au întors din
Ierusalim după ce și-au împlinit serviciul, și au luat cu
ei pe Ioan, numit și Marcu.

13 Și erau în biserica ce era în Antiohia, anumiți
profeți și învățători, precum: Barnaba și Simeon,
chemat Niger, și Luciu din Cirene și Manaen, care
fusese crescut cu Irod, tetrarhul, și Saul. 2 Pe când
serveau ei Domnului și posteau, Duhul Sfânt a spus:
Puneți-mi deoparte deopotrivă pe Barnaba și Saul
pentru lucrarea la care i-am chemat. 3 Și după ce au
postit și s-au rugat și au pus mâinile peste ei, i-au
trimis. 4 Așa că aceștia, fiind trimiși de Duhul Sfânt,
au plecat la Seleucia; și de acolo au navigat până
la Cipru. 5 Și când au ajuns la Salamis, au predicat
cuvântul lui Dumnezeu în sinagogile iudeilor; și îl aveau
și pe Ioan ca servitor. 6 Și când traversau insula până
la Pafos, au găsit un anumit vrăjitor, un profet fals,
un iudeu al cărui nume era Bar-Isus; 7 Care era cu
proconsulul Sergius Paulus, un bărbat prevăzător; care
a chemat pe Barnaba și pe Saul și dorea să audă
cuvântul lui Dumnezeu. 8 Dar Elima, vrăjitorul, (fiindcă
așa este numele lui prin interpretare) li s-a împotrivit,
căutând să întoarcă pe proconsul de la credință. 9
Atunci Saul, (care este și Pavel) fiind umplut de Duhul
Sfânt și uitându-se cu atenție la el, 10 A spus: O,
tu plin de toată viclenia și de toată ticăloșia, copil al
diavolului, dușman a toată dreptatea, nu vei înceta
tu să pervertești căile drepte ale Domnului? 11 Și
acum, iată, mâna Domnului este peste tine și vei fi orb,
nevăzând soarele un timp. Și îndată a căzut peste el
ceață și întuneric; și se învârtea căutând pe cineva să
îl conducă de mână. 12 Atunci, proconsulul, când a
văzut ce s-a făcut, a crezut, fiind înmărmurit de doctrina
Domnului. 13 Și după ce Pavel și cei cu el au ridicat
ancora din Pafos, au venit la Perga, în Pamfilia; și Ioan,
plecând de la ei, s-a întors la Ierusalim. 14 Și după ce
ei au plecat din Perga, au venit la Antiohia, în Pisidia,
și au intrat în sinagogă în ziua de sabat și au șezut. 15
Și după citirea legii și a profeților, conducătorii sinagogii
au trimis la ei, spunând: Bărbați și frați, dacă este în
voi vreun cuvânt de îndemnare pentru popor, spuneți.
16 Atunci Pavel s-a sculat și, făcând semn cu mâna,
a spus: Bărbați ai Israelului și voi care vă temeți de
Dumnezeu, ascultați. 17 Dumnezeul acestui popor, al
lui Israel, a ales pe părinții noștri și a înălțat poporul
când locuiau ca străini în țara Egiptului, și cu un braț
înalt i-a condus afară din acesta. 18 Și timp de aproape
patruzeci de ani le-a suferit purtările în pustie. 19 Și
după ce a nimicit șapte națiuni în țara Canaanului, le-a
împărțit țara acelora prin sorți. 20 Și după aceea, le-a
dat judecători pe durata a aproape patru sute cincizeci
de ani, până la Samuel, profetul. 21 Și apoi au dorit un
împărat; și Dumnezeu le-a dat pe Saul, fiul lui Chiș, un

bărbat din tribul lui Beniamin, pe durata a patruzeci de ani. 22 Și după ce l-a înlăturat, l-a ridicat pentru ei pe
David să fie împăratul lor; căruia i-a și adus mărturie
și a spus: L-am găsit pe David, al lui Isai, un bărbat
după inima mea, care va împlini toată voia mea. 23 Din
sămânța acestuia, Dumnezeu, conform promisiunii, a
ridicat lui Israel un Salvator, pe Isus; 24 Când, înaintea
venirii lui, Ioan predicase botezul pocăinței întregului
popor al lui Israel; 25 Și pe când Ioan își împlinea
alergarea, spunea: Cine presupuneți că sunt eu? Eu nu
sunt acela. Dar, iată, vine unul după mine, ale cărui
sandale din picioare nu sunt demn să le dezleg. 26
Bărbați și frați, fii din stirpea lui Avraam și oricare dintre
voi care vă temeți de Dumnezeu, vouă vă este trimis
cuvântul acestei salvări. 27 Fiindcă toți cei ce locuiesc
în Ierusalim și conducătorii lor nu l-au cunoscut, și
vocile profeților care sunt citite în fiecare sabat, le-
au împlinit, condamnându-l. 28 Și cu toate că nu au
găsit nicio vină de moarte în el, totuși i-au cerut lui Pilat
ca el să fie ucis. 29 Și după ce au împlinit tot ce era
scris despre el, l-au luat jos de pe lemn și l-au pus într-
un mormânt. 30 Dar Dumnezeu l-a înviat dintre morți;
31 El a fost văzut multe zile de cei ce au urcat cu el
din Galileea la Ierusalim, care sunt martorii lui pentru
popor. 32 Și noi vă predicăm vești îmbucurătoare,
că promisiunea făcută pentru părinți, 33 A împlinit-o
Dumnezeu față de noi, copiii lor, în aceea că a înviat pe
Isus, precum și este scris în psalmul al doilea: Tu ești
Fiul meu, astăzi te-am născut. 34 Iar pentru că l-a înviat
dintre morți, să nu se mai întoarcă la putrezire, a spus
astfel: Vouă vă voi da îndurările sigure ale lui David. 35
De aceea și spune în alt psalm: Nu vei da pe Sfântul
tău să vadă putrezirea. 36 Fiindcă David, după ce a
servit propriei sale generații prin voia lui Dumnezeu, a
adormit și a fost adăugat lângă părinții săi și a văzut
putrezirea; 37 Dar el, pe care Dumnezeu l-a înviat,
nu a văzut putrezire. 38 Să vă fie cunoscut așadar,
bărbați și frați, că prin acesta vă este predicată iertarea
păcatelor; 39 Și prin el, toți care cred sunt declarați
drepți din toate lucrurile, din care nu puteți fi declarați
drepți prin legea lui Moise. 40 De aceea păziți-vă ca
nu cumva să vină peste voi ce este spus în profeți:
41 Priviți disprețuitorilor și minunați-vă și pieriți, pentru
că eu lucrez o lucrare în zilele voastre, o lucrare pe
care nicidecum nu o veți crede, chiar dacă cineva v-o
relatează. 42 Și după ce iudeii au plecat din sinagogă,
neamurile l-au implorat ca aceste cuvinte să le fie
predicate în sabatul următor. 43 Și după ce adunarea
s-a împrăștiat, mulți dintre iudeii și prozeliții religioși i-
au urmat pe Pavel și pe Barnaba, care, vorbindu-le,
i-au convins să continue în harul lui Dumnezeu. 44
Și în următorul sabat, s-a adunat aproape întreaga
cetate să audă cuvântul lui Dumnezeu. 45 Dar când
iudeii au văzut mulțimile, s-au umplut de invidie și
vorbeau împotriva celor spuse de Pavel, contrazicând
și blasfemiind. 46 Atunci Pavel și Barnaba au vorbit
cutezător și au spus: Era necesar ca întâi să vă fie
vorbit vouă cuvântul lui Dumnezeu; dar, văzând că îl
dați la o parte și vă judecați nedemni de viața veșnică,
iată, ne întoarcem la neamuri. (aiōnios g166) 47 Fiindcă
așa ne-a poruncit Domnul [spunând]: Te-am pus să fii o
lumină a neamurilor, ca să fii pentru salvare până la
marginile pământului. 48 Și când neamurile au auzit s-
au bucurat și glorificau cuvântul Domnului; și toți câți au
fost rânduiți la viață eternă au crezut. (aiōnios g166) 49 Și
cuvântul Domnului a fost proclamat prin toată regiunea.
50 Dar iudeii au stârnit pe femeile religioase și de cinste
și pe cei mai de seamă bărbați ai cetății și au stârnit
persecuție împotriva lui Pavel și Barnaba și i-au scos
din ținuturile lor. 51 Dar ei și-au scuturat praful de pe
picioarele lor împotriva lor și au venit la Iconia. 52 Și
discipolii erau umpluți cu bucurie și cu Duhul Sfânt.

14 Și s-a întâmplat, în Iconia, că, amândoi au mers
împreună în sinagoga iudeilor și au vorbit în
așa fel încât o mare mulțime, deopotrivă a iudeilor
și grecilor, a crezut. 2 Dar iudeii care nu credeau
au întărâtat neamurile și le-au tulburat în rău mințile
împotriva fraților. 3 Astfel că au rămas mult timp vorbind
cutezător în Domnul, care aducea mărturie cuvântului
harului său și dădea semne și minuni să se facă prin
mâinile lor. 4 Dar mulțimea din cetate s-a împărțit; și o
parte ținea cu iudeii, și o parte cu apostolii. 5 Și când s-
a făcut o năvală, deopotrivă a neamurilor și a iudeilor
cu conducătorii lor, pentru a-i ocărî și a-i împroșca cu
pietre, 6 Și-au dat seama și au fugit la Listra și Derbe,
cetăți din Licaonia și în regiunile din jur; 7 Și predicau
acolo evanghelia. 8 Și la Listra ședea un anumit bărbat
neputincios de picioare, care niciodată nu a umblat,
fiind olog din pântecele mamei sale; 9 Acesta a auzit pe
Pavel vorbind, care, privindu-l cu atenție și pricepând
că avea credință să fie vindecat, 10 A spus cu voce
tare: Scoală-te drept pe picioarele tale. Și el a sărit și a
umblat. 11 Și când a văzut mulțimea ce făcuse Pavel,
și-au ridicat vocile, spunând în limba din Licaonia: Zeii
au coborât la noi în asemănarea oamenilor. 12 Și l-
au numit pe Barnaba, Jupiter, iar pe Pavel, Mercurius,
pentru că el era cel mai de seamă vorbitor. 13 Atunci
preotul lui Jupiter, care era înaintea cetăților lor, a adus
boi și ghirlande la porți și dorea să aducă sacrificii cu
poporul. 14 Când au auzit apostolii Barnaba și Pavel,
și-au sfâșiat hainele și s-au repezit în mulțime, strigând,
15 Și spunând: Domnilor, de ce faceți acestea? Și noi
suntem oameni cu aceleași sentimente ca voi și vă
predicăm să vă întoarceți de la aceste deșertăciuni la
Dumnezeul cel viu, care a făcut cerul și pământul și

marea și toate lucrurile care sunt în ele; **16** Care în
timpurile trecute a lăsat toate națiunile să umble în căile
lor. **17** Totuși, nu s-a lăsat pe sine însuși fără mărturie,
în aceea că a făcut bine și ne-a dat ploaie din cer și
timpuri roditoare, umplându-ne inimile cu mâncare și
veselie. **18** Și, cu aceste spuse, cu greu au potolit
mulțimile ca să nu le aducă sacrificii. **19** Dar au venit
iudei din Antiohia și Iconia, care au convins mulțimile;
și, împroșcându-l cu pietre pe Pavel, l-au târât afară din
cetate, presupunând că a murit. **20** Totuși, pe când
discipolii stăteau împrejurul lui, s-a sculat și a intrat în
cetate; și a doua zi a plecat cu Barnaba la Derbe. **21**
Și după ce au predicat evanghelia acelei cetăți și au
învățat pe mulți, s-au întors din nou la Listra și Iconia și
Antiohia, **22** Întărind sufletele discipolilor, îndemnându-
i să rămână neclintiți în credință și spunând că prin
multe necazuri trebuie noi să intrăm în împărăția lui
Dumnezeu. **23** Și după ce le-au rânduit bătrâni în
fiecare biserică și s-au rugat cu postire, i-au încredințat
Domnului, în care au crezut. **24** Și după ce au trecut
prin Pisidia, au venit la Pamfilia. **25** Și după ce au
predicat cuvântul în Perga, au coborât în Atalia. **26** Și
de acolo au navigat spre Antiohia, de unde fuseseră
încredințați harului lui Dumnezeu pentru lucrarea pe
care au împlinit-o. **27** Și după ce au venit și au adunat
biserica, le-au istorisit tot ce făcuse Dumnezeu cu ei
și cum a deschis neamurilor ușa credinței. **28** Și au
rămas acolo cu discipolii nu puțin timp.

15 Și unii, coborând din Iudeea, învățau pe frați:
Dacă nu sunteți circumcisi după obiceiul lui Moise,
nu puteți fi salvați. **2** De aceea după ce Pavel și
Barnaba au avut nu puțină disensiune și dispută cu ei,
au rânduit ca Pavel și Barnaba și alți câțiva dintre ei
să urce la Ierusalim la apostoli și bătrâni cu această
întrebare. **3** Și fiind conduși pe drum de către biserică,
au trecut prin Fenicia și Samaria, relatând convertirea
neamurilor; și făceau bucurie mare tuturor fraților. **4** Și
când au ajuns la Ierusalim, au fost primiți de biserică
și apostoli și bătrâni și au istorisit toate lucrurile pe
care le-a făcut Dumnezeu cu ei. **5** Dar s-au ridicat unii
din secta fariseilor care au crezut, spunând că: Era
necesar să îi circumcidă și să le poruncim să țină legea
lui Moise. **6** Și apostolii și bătrânii s-au adunat să se
lămurească despre acest lucru. **7** Și după ce a fost
multă dispută, Petru s-a sculat și le-a spus: Bărbați
și frați, voi știți că, din zilele de demult, Dumnezeu a
ales între noi, ca neamurile să audă prin gura mea
cuvântul evangheliei și să creadă. **8** Și Dumnezeu,
care cunoaște inimile, le-a adus mărturie, dându-le
Duhul Sfânt întocmai ca și nouă; **9** Și nici nu a făcut
o deosebire între noi și ei, curățindu-le inimile prin
credință. **10** Acum așadar, de ce ispitiți pe Dumnezeu,
punând un jug pe gâtul discipolilor pe care nici părinții
noștri, nici noi nu am fost în stare să îl purtăm? **11** Ci
credem că prin harul Domnului Isus Cristos suntem
salvați, la fel ca ei. **12** Atunci toată mulțimea a tăcut și îi
ascultau pe Barnaba și pe Pavel care istoriseau ce
miracole și minuni lucrase Dumnezeu printre neamuri
prin ei. **13** Și după ce au tăcut, Iacov a răspuns, zicând:
Bărbați și frați, ascultați-mă; **14** Simeon a istorisit cum
întâi Dumnezeu a vizitat neamurile, să ia dintre ei un
popor pentru numele lui. **15** Și cu aceasta sunt în
acord cuvintele profeților; așa cum este scris: **16** După
aceasta mă voi întoarce și voi zidi cortul căzut al lui
David; și voi zidi ruinele lui și îl voi ridica; **17** Pentru
ca rămășița oamenilor să îl caute pe Domnul și toate
neamurile peste care este chemat numele meu, spune
Domnul care face toate acestea. **18** Lui Dumnezeu îi
sunt cunoscute toate faptele lui, de la începutul lumii.
(aiōn g165) **19** De aceea concluzia mea este, să nu
îi chinuim pe aceia care dintre neamuri se întorc la
Dumnezeu; **20** Ci să le scriem să se ferească de
profanările idolilor și de curvie și de animale sugrumate
și de sânge. **21** Fiindcă Moise, din timpurile de demult,
are în fiecare cetate pe cei care îl predică, fiind citit în
sinagogi în fiecare sabat. **22** Atunci li s-a părut cuvenit
apostolilor și bătrânilor, cu întreaga biserică, să trimită
la Antiohia bărbați aleși dintre ei, cu Pavel și Barnaba;
pe Iuda, numit și Barsaba, și Sila, bărbați mai de seamă
între frați; **23** Și au scris astfel prin mâna lor: Apostolii și
bătrânii și frații, salutare fraților care sunt dintre neamuri
în Antiohia și Siria și Cilicia; **24** Întrucât am auzit că
unii care au ieșit dintre noi v-au tulburat prin cuvinte,
subminându-vă sufletele, zicând: Să fiți circumcisi și să
țineți legea; cărora nu le-am dat vreo astfel de poruncă;
25 Ni s-a părut cuvenit, fiind adunați într-un gând, să
trimitem la voi bărbați aleși, cu preaiubiții noștri Barnaba
și Pavel, **26** Oameni care și-au riscat viețile pentru
numele Domnului nostru Isus Cristos. **27** De aceea am
trimis pe Iuda și Sila, care vă vor spune și ei, cu gura,
aceleași lucruri. **28** Fiindcă i s-a părut cuvenit Duhului
Sfânt și nouă, să nu vă încărcăm cu nicio greutate mai
mare decât aceste lucruri necesare: **29** Să vă feriți
de cele sacrificate idolilor și de sânge și de animale
sugrumate și de curvie; de care dacă vă păziți, bine
veți face. Fiți sănătoși. **30** Astfel, atunci când li s-a
dat drumul, au venit la Antiohia; și după ce au adunat
mulțimea, le-au dat epistola; **31** Iar ei, după ce au citit,
s-au bucurat pentru mângâiere. **32** Și Iuda și Sila, fiind
și ei profeți, îndemnau pe frați cu multe cuvinte și îi
întăreau. **33** Și după ce au întârziat un timp, au fost
lăsați să plece în pace, de la frați la apostoli. **34** Dar
lui Sila i s-a părut cuvenit să mai rămână acolo. **35**
Și Pavel și Barnaba au rămas în Antiohia, învățând
și predicând cuvântul Domnului, și cu mulți alții. **36**

Dar după câteva zile, Pavel i-a spus lui Barnaba: Să
mergem acum din nou să vizităm pe frații noștri în
fiecare cetate în care am predicat cuvântul Domnului,
să vedem ce mai fac. 37 Dar Barnaba voia să îl ia cu ei
pe Ioan, numit [și] Marcu. 38 Dar Pavel considera că
nu este bine să îl ia cu ei, pe cel care s-a despărțit
de ei din Pamfilia și nu s-a dus cu ei în lucrare. 39 Și
cearta dintre ei a fost așa de tăioasă, că s-au despărțit
unul de altul; și așa, Barnaba l-a luat pe Marcu și au
navigat spre Cipru; 40 Iar Pavel l-a ales pe Sila și au
plecat, fiind încredințați de frați harului lui Dumnezeu.
41 Și a trecut prin Siria și Cilicia, întărind bisericile.

16 Atunci a ajuns la Derbe și Listra; și iată, acolo
era un anumit discipol numit Timotei, fiul unei
femei iudeice care credea; iar tatăl lui era grec; 2
Care avea o mărturie bună de la frații care erau în
Listra și Iconia. 3 Pe el îl voia Pavel să meargă mai
departe cu el; și l-a luat și l-a circumcis din cauza
iudeilor care erau în acele locuri; fiindcă toți știau că
tatăl lui era grec. 4 Și în timp ce treceau prin cetăți,
le încredințau să păzească hotărârile care fuseseră
rânduite de apostolii și bătrânii care erau în Ierusalim.
5 Atunci, bisericile au fost întărite în credință și creșteau
la număr în fiecare zi. 6 Și după ce au străbătut Frigia
și regiunea Galatiei, au fost opriți de Duhul Sfânt să
predice cuvântul în Asia. 7 După ce au venit la Misia,
au încercat să meargă în Bitinia; dar Duhul nu i-a lăsat.
8 Și, trecând pe lângă Misia, au coborât la Troas. 9
Și o viziune i-a apărut în noapte lui Pavel; un anumit
bărbat din Macedonia stătea în picioare, chemându-l și
spunând: Vino în Macedonia și ajută-ne. 10 Și după ce
a văzut el viziunea, îndată am căutat să ajungem în
Macedonia, concluzionând noi că Domnul ne-a chemat
să le predicăm evanghelia. 11 De aceea ridicând ancora
din Troas, am navigat direct la Samotracia, și a doua
zi la Neapolis; 12 Și de acolo la Filipi, care este cea
mai de seamă cetate a acelei părți din Macedonia, o
colonie; și am fost în acea cetate, rămânând câteva
zile. 13 Și în ziua de sabat ne-am dus afară din cetate,
lângă râu, unde era de obicei rugăciune; și am stat
jos și am vorbit femeilor care erau adunate. 14 Și o
anumită femeie, numită Lidia, vânzătoare de purpură
din cetatea Tiatirei, care se închina lui Dumnezeu, ne-
a auzit; a cărei inimă Domnul a deschis-o ca să dea
atenție lucrurilor vorbite de Pavel. 15 Și după ce a
fost botezată ea și casa ei, ne-a implorat, spunând:
Dacă m-ați judecat a fi credincioasă Domnului, intrați
în casa mea și rămâneți. Și ne-a constrâns. 16 Și s-a
întâmplat că, pe când mergeam noi la rugăciune, ne-a
întâlnit o tânără roabă, posedată de un duh de ghicire,
care aducea stăpânilor ei mult câștig prin ghicire; 17
Aceasta, îl urma pe Pavel și pe noi și striga, spunând:
Acești oameni sunt robii Dumnezeului cel preaînalt,
care ne arată calea salvării. 18 Și a făcut aceasta
multe zile. Dar Pavel, fiind mâhnit, s-a întors și a spus
duhului: Îți poruncesc, în numele lui Isus Cristos, să ieși
din ea. Și a ieșit în aceeași oră. 19 Și când stăpânii ei
au văzut că se dusese speranța câștigului lor, i-au prins
pe Pavel și Sila și i-au târât în piață la conducători;
20 Și i-au adus la magistrați, spunând: Acești oameni,
iudei fiind, tulbură foarte mult cetatea noastră, 21 Și
învață obiceiuri care nu ne sunt permise de lege nici să
le primim, nici să le facem, romani fiind. 22 Și mulțimea
s-a ridicat împreună împotriva lor; și magistrații le-au
smuls hainele și au poruncit să îi bată. 23 Și după
ce le-au dat multe lovituri, i-au aruncat în închisoare,
poruncind temnicerului să îi țină în siguranță. 24 Acesta,
primind o astfel de poruncă, i-a aruncat în închisoarea
interioară și le-a strâns picioarele în butuci. 25 Și la
miezul nopții, Pavel și Sila se rugau și cântau laude lui
Dumnezeu; și prizonierii îi auzeau. 26 Și dintr-odată a
fost un cutremur mare, așa încât s-au zguduit temeliile
închisorii; și îndată, toate ușile s-au deschis și legăturile
fiecăruia s-au dezlegat. 27 Și temnicerul, trezindu-se
din somnul său și văzând ușile închisorii deschise, a
scos sabia și avea de gând să se omoare, presupunând
că prizonierii fugiseră. 28 Dar Pavel a strigat cu voce
tare, spunând: Nu îți face niciun rău; fiindcă toți suntem
aici. 29 Atunci el a cerut o lumină și s-a repezit înăuntru
și a venit tremurând și a căzut înaintea lui Pavel și Sila.
30 Și i-a dus afară și a spus: Domnilor, ce trebuie să fac
pentru a fi salvat? 31 Iar ei au spus: Crede în Domnul
Isus Cristos și vei fi salvat tu și casa ta. 32 Și i-au vorbit
cuvântul Domnului, lui și tuturor care erau în casa lui.
33 Și el i-a luat în aceeași oră a nopții și le-a spălat
loviturile; și îndată a fost botezat, el și toți ai lui. 34 Și
după ce i-a dus în casa lui, le-a pus mâncare înainte
și s-a bucurat, crezând în Dumnezeu cu toată casa
lui. 35 Și după ce s-a făcut ziuă, magistrații au trimis
lictorii, spunând: Lăsați pe acești oameni să plece.
36 Și temnicerul a spus cuvintele acestea lui Pavel:
Magistrații au trimis să vă las să plecați; acum așadar,
plecați și mergeți în pace. 37 Dar Pavel le-a spus: Ne-
au bătut în public, necondamnați, romani fiind, și ne-au
aruncat în închisoare; și acum ne scot pe ascuns? Nici
vorbă; ci să vină ei înșiși pentru a ne conduce afară. 38
Și lictorii au spus aceste vorbe magistraților; și s-au
temut când au auzit că sunt romani. 39 Și au venit și
îi implorau; și i-au condus afară și îi rugau să plece
din cetate. 40 Și au ieșit din închisoare și au intrat la
Lidia; și după ce i-au văzut pe frați, i-au mângâiat și au
plecat.

17 Și, după ce au trecut prin Amfipolis și Apolonia,
au venit la Tesalonic, unde era o sinagogă a

iudeilor; 2 Iar Pavel, după cum avea obiceiul, a intrat la
ei, și trei zile de sabat a discutat cu ei din scripturi, 3
Expunând și afirmând că trebuia să sufere Cristos și să
învie dintre morți; și spunând că: Acest Isus, pe care vi-
l predic eu, este Cristos. 4 Și unii dintre ei au crezut și
s-au alăturat lui Pavel și Sila; și dintre grecii religioși o
mare mulțime și nu puține dintre femeile de seamă. 5
Dar iudeii, care nu au crezut, împinși de invidie, au
luat cu ei niște însoțitori desfrânați, de soi josnic, și au
strâns o mulțime și au pus toată cetatea în tulburare
și au asaltat casa lui Iason, căutând să îi aducă la
popor. 6 Și, negăsindu-i, au târât pe Iason și pe unii
frați la magistrații cetății, strigând: Aceștia care au
răscolit lumea au venit și aici; 7 Pe ei Iason i-a primit;
și toți aceștia lucrează împotriva hotărârilor Cezarului,
spunând că este un alt împărat, Isus. 8 Și au tulburat
mulțimea și magistrații cetății, când au auzit acestea. 9
Și după ce au luat garanție de la Iason și de la ceilalți,
le-au dat drumul. 10 Iar frații au trimis îndată, în timpul
nopții, deopotrivă pe Pavel și Sila la Bereea; care,
venind, au intrat în sinagoga iudeilor. 11 Dar aceștia
erau mai nobili decât cei din Tesalonic, în aceea că au
primit cuvântul cu toată bunăvoința minții și cercetau în
fiecare zi scripturile, dacă lucrurile acelea erau așa. 12
De aceea mulți dintre ei au crezut; și dintre femeile
grecoaice demne de cinste și nu puțini dintre bărbați.
13 Dar când iudeii din Tesalonic au știut că și în Bereea
era predicat de către Pavel cuvântul lui Dumnezeu, au
venit și acolo și au stârnit poporul. 14 Și atunci, frații
l-au trimis îndată pe Pavel ca și cum ar fi mers spre
mare; dar și Sila și Timotei au rămas amândoi acolo.
15 Și cei ce îl conduceau pe Pavel, l-au adus la Atena;
și, primind poruncă pentru Sila și Timotei, ca să vină la
el cu toată graba, au plecat. 16 Și, în timp ce Pavel
îi aștepta la Atena, i s-a întărâtat duhul în el când a
văzut cetatea cu totul dedată idolatriei. 17 De aceea
dezbătea în sinagogă cu iudeii și cu cei religioși și în
fiecare zi în piață cu cei ce îl întâlneau. 18 Atunci, l-au
întâlnit unii filozofi dintre epicurieni și dintre stoici. Și
unii spuneau: Ce dorește să spună guralivul acesta?
Iar alții: Se pare că este proclamatorul unor dumnezei
străini, pentru că le predica pe Isus și învierea. 19 Și l-
au luat și l-au adus în Areopag, spunând: Putem ști ce
[este] doctrina aceasta nouă, despre care vorbești?
20 Fiindcă aduci lucruri străine la urechile noastre; de
aceea intenționăm să știm ce înseamnă acestea. 21
(Fiindcă toți atenienii și străinii care erau acolo nu își
petreceau timpul cu nimic altceva decât să spună,
sau să audă ceva nou.) 22 Atunci Pavel a stat în
picioare în mijlocul Areopagului și a spus: Bărbați din
Atena, îmi dau seama că în toate lucrurile voi sunteți
prea superstițioși. 23 Căci cum treceam și priveam la
lucrurile voastre de închinare, am găsit și un altar pe
care era inscripționat: DUMNEZEULUI NECUNOSCUT.
Acestuia așadar, căruia voi vă închinați ignorant, pe
acesta vi-l predic eu. 24 Dumnezeu care a făcut lumea
și toate lucrurile în ea, fiindcă este Domnul cerului și al
pământului, nu locuiește în temple făcute prin mâini; 25
Nici nu este adorat cu mâinile oamenilor, ca și cum ar
avea nevoie de ceva, el care dă tuturor viață și suflare și
toate; 26 Și a făcut dintr-un singur sânge toate națiunile
oamenilor să locuiască pe toată fața pământului, și a
hotărât timpurile dinainte rânduite și granițele locuinței
lor; 27 Ca să îl caute pe Domnul, dacă, ar putea
cumva să îl caute bâjbâind și să îl găsească, deși nu
este departe de fiecare dintre noi; 28 Fiindcă în el
trăim și ne mișcăm și avem ființă; cum au spus unii
dintre poeții voștri: Fiindcă și noi suntem urmașii lui. 29
Fiind așadar urmași ai lui Dumnezeu, nu ar trebui să
gândim că Dumnezeirea este asemenea aurului sau
argintului, sau pietrei, cioplită prin arta și planul omului.
30 Și Dumnezeu a trecut cu vederea timpurile acestei
ignoranțe; dar acum, poruncește tuturor oamenilor de
pretutindeni, să se pocăiască; 31 Pentru că a stabilit
o zi în care el va judeca lumea în dreptate prin acel
bărbat pe care l-a rânduit; prin care a dat asigurare
tuturor, prin aceea că l-a înviat dintre morți. 32 Și,
auzind despre învierea dintre morți, unii și-au bătut
joc; și alții spuneau: Te vom asculta din nou despre
aceasta. 33 Așa că Pavel a plecat din mijlocul lor. 34
Totuși unii bărbați s-au alipit de el și au crezut, între
care și Dionisie Areopagitul și o femeie numită Damaris
și alții cu ei.

18 Iar după acestea, Pavel a plecat din Atena și
a venit la Corint; 2 Și a găsit un anumit iudeu
numit Aquila, născut în Pontus, venit de curând din
Italia cu soția sa Priscila; (deoarece Claudius poruncise
tuturor iudeilor să plece din Roma) și a venit la ei. 3 Și
pentru că era de același meșteșug, a rămas cu ei și
lucra, fiindcă erau de meseria făcători de corturi. 4 Și
el discuta în sinagogă în fiecare sabat și convingea
pe iudei și pe greci. 5 Și când au coborât deopotrivă
Sila și Timotei din Macedonia, Pavel era constrâns
în duh și adeverea iudeilor că Isus era Cristosul. 6
Și când ei s-au împotrivit lor înșiși și au blasfemiat,
și-a scuturat hainele și le-a spus: Sângele vostru să
fie asupra capetelor voastre; eu sunt curat; de acum
încolo mă voi duce la neamuri. 7 Și a plecat de acolo
și a intrat în casa unuia numit Iustus, care se închina
lui Dumnezeu, a cărui casă era lipită de sinagogă. 8
Și Crisp, mai marele sinagogii, a crezut în Domnul cu
toată casa lui; și mulți dintre corinteni, auzind, au crezut
și au fost botezați. 9 Atunci Domnul i-a spus lui Pavel,
în timpul nopții, printr-o viziune: Nu te teme, dimpotrivă,
vorbește și nu tăcea; 10 Pentru că eu sunt cu tine și

nimeni nu te va prinde să îți facă rău, pentru că eu am
mult popor în această cetate. 11 Și a rămas acolo un an
și șase luni, învățând cuvântul lui Dumnezeu între ei.
12 Și pe când era Galio, proconsul al Ahaiei, iudeii, într-
un gând, s-au ridicat împotriva lui Pavel și l-au adus
la scaunul de judecată, 13 Spunând: Acesta incită pe
oameni să se închine lui Dumnezeu împotriva legii. 14
Și pe când Pavel era gata să deschidă gura, Galio le-a
spus iudeilor: Dacă ar fi vorba într-adevăr despre vreun
lucru de nelegiuire, sau desfrânare stricată, iudeilor,
după cuviință v-aș îndura; 15 Dar dacă este o problemă
de cuvinte și nume și de legea voastră, vă privește;
fiindcă eu nu intenționez să fiu judecător al acestora.
16 Și i-a alungat de la scaunul de judecată. 17 Atunci,
toți grecii l-au prins pe Sosten, mai marele sinagogii și
l-au bătut înaintea scaunului de judecată. Și lui Galio
nu îi păsa de nimic din acestea. 18 Iar Pavel a rămas
încă multe zile, după care și-a luat rămas bun de la frați
și a navigat de acolo în Siria și cu el Priscila și Aquila;
după ce Pavel și-a tuns scurt părul în Chencrea, fiindcă
făcuse un jurământ. 19 Și a venit la Efes și i-a lăsat
acolo; iar el a intrat în sinagogă și discuta cu iudeii. 20
Dar, cerându-i să rămână mai mult timp cu ei, nu a
consimțit; 21 Ci și-a luat rămas bun de la ei, spunând:
Trebuie, neapărat, să țin această sărbătoare care vine,
în Ierusalim; dar mă voi întoarce la voi din nou, dacă
Dumnezeu voiește. Și s-a îmbarcat din Efes. 22 Și
după ce a debarcat la Cezareea și a urcat și a salutat
biserica, a coborât la Antiohia. 23 Și după ce a petrecut
ceva timp [acolo], a ieșit și a traversat pe rând ținutul
Galatiei și al Frigiei, întărind pe toți discipolii. 24 Iar
un anumit iudeu, numit Apolo, născut la Alexandria,
un bărbat elocvent, fiind puternic în scripturi, a ajuns
la Efes. 25 Acesta era învățat în calea Domnului; și
fiind fervent în duh, vorbea și învăța cu de-amănuntul
lucrurile despre Domnul, cunoscând doar botezul lui
Ioan. 26 Și acesta a început să vorbească cutezător în
sinagogă; și Aquila și Priscila, auzindu-l, l-au luat la ei
și i-au arătat mai exact calea lui Dumnezeu. 27 Și când
s-a gândit să treacă în Ahaia, frații au scris, îndemnând
pe discipoli să îl primească; acesta, când a venit, a
ajutat mult pe cei care crezuseră prin har. 28 Fiindcă
el convingea pe iudei cu putere, public, arătând prin
scripturi că Isus este Cristos.

19 Și s-a întâmplat că, în timp ce Apolo era în Corint,
Pavel, traversând ținuturile de sus, a venit la
Efes; și, găsind anumiți discipoli, 2 Le-a spus: Ați primit
Duhul Sfânt de când ați crezut? Iar ei i-au spus: Nici
măcar nu am auzit că ar fi vreun Duh Sfânt. 3 Iar el le-a
spus: Atunci cu ce ați fost botezați? Iar ei au spus: Cu
botezul lui Ioan. 4 Atunci Pavel a spus: Ioan într-adevăr
a botezat cu botezul pocăinței, spunând poporului că
ar trebui să creadă în cel ce vine după el, adică în
Cristos Isus. 5 Când au auzit, au fost botezați în numele
Domnului Isus. 6 Și după ce Pavel și-a pus mâinile
peste ei, Duhul Sfânt a venit peste ei; și vorbeau în
limbi și profețeau. 7 Și erau cam doisprezece bărbați
cu totul. 8 Și a intrat în sinagogă și a vorbit cutezător
timp de trei luni, dezbătând și convingând despre cele
ale împărăției lui Dumnezeu. 9 Dar când unii s-au
împietrit și nu au crezut, ci au vorbit de rău calea aceea
înaintea mulțimii, a plecat de la ei și a separat discipolii,
dezbătând zilnic în școala unuia, Tiran. 10 Și aceasta a
ținut timp de doi ani; așa că toți care locuiau în Asia
au auzit cuvântul Domnului Isus, deopotrivă iudei și
greci. 11 Și Dumnezeu lucra miracole nemaipomenite
prin mâinile lui Pavel; 12 Așa că au adus la bolnavi
prosoape și șorțuri de pe trupul lui și bolile se depărtau
de ei, și duhurile rele ieșeau din ei. 13 Atunci, unii din
iudeii pribegi, exorciști, s-au angajat să cheme numele
Domnului Isus peste cei ce aveau duhuri rele, spunând:
Vă conjurăm prin Isus, pe care îl predică Pavel. 14
Și erau șapte fii ai lui Sceva, un iudeu, mai marele
preoților, care au făcut astfel. 15 Iar duhul rău a răspuns
și a zis: Pe Isus îl cunosc și pe Pavel îl știu; dar voi,
cine sunteți? 16 Și omul în care era duhul rău, a sărit
pe ei și i-a dominat și i-a învins, așa că au fugit afară
din casă, goi și răniți. 17 Și aceasta a fost cunoscută
deopotrivă tuturor iudeilor și grecilor care locuiau în
Efes; și frică a căzut peste ei toți și numele Domnului
Isus era preamărit. 18 Și mulți care au crezut, au venit
și au mărturisit și și-au arătat faptele. 19 Și mulți dintre
cei care lucraseră artele magiei, au adus cărțile la un
loc și le-au ars înaintea tuturor; și au calculat prețul lor
și au găsit că era de cincizeci de mii de arginți. 20 Astfel
cuvântul lui Dumnezeu a crescut cu putere și a învins.
21 După ce s-au terminat acestea, Pavel s-a hotărât
în duhul, după ce traversase Macedonia și Ahaia, să
meargă la Ierusalim, spunând: După ce voi fi fost acolo,
trebuie să văd și Roma. 22 Astfel a trimis în Macedonia
pe doi dintre cei ce îl serveau, Timotei și Erast; dar el a
stat un timp în Asia. 23 Și s-a făcut în acel timp nu
mică tulburare despre calea aceea. 24 Fiindcă unul,
numit Demetrie, un argintar, care făcea temple din
argint pentru Diana, aducând nu puțin câștig meșterilor,
25 Pe care el i-a chemat împreună cu lucrătorii cu
ocupații asemănătoare și a spus: Domnilor, știți că
prin această muncă avem bogăția noastră. 26 Mai
mult, vedeți și auziți că nu numai în Efes, ci aproape
în toată Asia, acest Pavel a convins și a abătut mulți
oameni, spunând că aceia ce sunt făcuți de mâini nu
sunt dumnezei, 27 Așa că, nu numai această meserie
a noastră este în pericol să fie făcută de nimic, dar și
templul marii zeițe Diana va fi disprețuit și măreția ei va
fi nimicită, ea căreia toată Asia și lumea i se închină. 28

Iar când au auzit acestea s-au umplut de furie și strigau,
spunând: Mare este Diana efesenilor. 29 Și întreaga
cetate s-a umplut de confuzie; și, prinzând pe Gaiu și
Aristarh, bărbați din Macedonia, parteneri de călătorie
ai lui Pavel, s-au năpustit într-un gând în teatru. 30 Dar
când Pavel a intenționat să intre la popor, discipolii nu
l-au lăsat. 31 Și de asemenea unii din mai marii Asiei,
care erau prietenii lui, au trimis la el, implorând să nu
se expună el însuși în teatru. 32 Așadar unii strigau
ceva și alții altceva, fiindcă adunarea era confuză și cei
mai mulți nu știau de ce se adunaseră. 33 Și l-au târât
pe Alexandru afară din mulțime, iudeii împingându-l
înainte. Și Alexandru, făcând semn cu mâna, a voit
să se apere înaintea poporului. 34 Dar când și-au
dat seama că este iudeu, toți într-o singură voce au
strigat aproape două ore: Mare este Diana efesenilor.
35 Și după ce cancelarul cetății a liniștit mulțimea, a
spus: Bărbați efeseni, cine este omul care nu știe că
cetatea efesenilor este închinătoare marii zeițe Diana
și a chipului care a căzut de la Jupiter? 36 Văzând
așadar că acestea nu pot fi negate, voi ar trebui să
stați liniștiți și să nu faceți nimic în grabă. 37 Fiindcă ați
adus aici pe acești bărbați, care nu sunt nici jefuitori
de biserici, nici blasfematori ai zeiței voastre. 38 De
aceea dacă Demetrie și meșterii care sunt cu el au
ceva împotriva cuiva, judecata este deschisă și sunt
proconsuli; să se acuze unul pe altul. 39 Dar dacă cereți
ceva referitor la alte lucruri, se va rezolva în adunarea
legiuită. 40 Fiindcă suntem în pericol să fim acuzați
pentru tulburarea de azi, nefiind niciun motiv prin care
să putem da socoteală despre această îmbulzeală. 41
Și după ce a spus astfel, a dat drumul adunării.

20 Iar după ce a încetat tumultul, Pavel a chemat la
el pe discipoli și i-a îmbrățișat și a ieșit să plece
în Macedonia. 2 Iar după ce a traversat părțile acelea
și i-a îndemnat cu multe cuvinte, a venit în Grecia, 3
Și a rămas trei luni. Și după ce iudeii au complotat
împotriva lui, pe când intenționa să navigheze spre
Siria, s-a hotărât să se întoarcă prin Macedonia. 4 Și l-
au însoțit până în Asia, Sopater din Bereea; și dintre
tesaloniceni, Aristarh și Secundus; și Gaiu din Derbe și
Timotei; iar din Asia, Tihic și Trofim. 5 Aceștia, mergând
înainte, ne-au așteptat în Troas. 6 Iar noi am navigat
din Filipi după zilele azimelor și am venit la ei în Troas
în cinci zile; unde am rămas șapte zile. 7 Și în prima
zi a săptămânii, când discipolii s-au adunat să frângă
pâinea, Pavel le-a predicat, pregătit să plece a doua
zi; și a continuat vorbirea până la miezul nopții. 8 Și
erau multe lumini în camera de sus, unde erau adunați.
9 Și în fereastră a șezut un tânăr, unul numit Eutih,
fiind cufundat într-un somn adânc; și pe când Pavel
predica îndelung, s-a adâncit în somn și a căzut jos
de la al treilea etaj și a fost ridicat mort. 10 Iar Pavel
a coborât și s-a aplecat peste el și, îmbrățișându-l, a
spus: Nu vă tulburați; fiindcă viața lui este în el. 11 Și
după ce a urcat din nou și a frânt pâine și a mâncat
și a vorbit timp îndelungat, până în zorii zilei, astfel a
plecat. 12 Și l-au adus pe tânăr viu și nu puțin au fost
mângâiați. 13 Iar noi ne-am dus înainte la corabie și
am navigat spre Assos, vrând să îl luăm de acolo pe
Pavel; fiindcă astfel rânduise el, el însuși gândindu-
se să meargă pe jos. 14 Și când s-a întâlnit cu noi la
Assos, l-am luat și am venit la Mitilene. 15 Și de acolo
am navigat și în următoarea zi am ajuns față în față
cu Chios; și în următoarea zi am ajuns la Samos și
am rămas la Troghilion și în următoarea zi am venit la
Milet. 16 Fiindcă Pavel a decis să navigheze pe lângă
Efes, pentru că el a refuzat să întârzie în Asia; fiindcă
se grăbea, dacă i-ar fi posibil, ca el să fie la Ierusalim
de ziua cincizecimii. 17 Iar din Milet a trimis la Efes și a
chemat bătrânii bisericii. 18 Și după ce au venit la el,
le-a spus: Știți din prima zi de când am venit în Asia,
cum m-am purtat cu voi în toate timpurile, 19 Servind
pe Domnul cu toată umilința minții și cu multe lacrimi și
ispite, care mi s-au întâmplat prin comploturile iudeilor;
20 Cum nu am ascuns nimic ce vă era de folos, ci v-
am arătat și v-am învățat public și din casă în casă,
21 Adeverind deopotrivă iudeilor și grecilor, pocăință
față de Dumnezeu și credință față de Domnul nostru
Isus Cristos. 22 Și acum, iată, eu mă duc, legat în
duhul, la Ierusalim, neștiind lucrurile care au să mi se
întâmple acolo, 23 Decât că Duhul Sfânt adevereşte
în fiecare cetate, spunând că mă așteaptă lanțuri și
nenorociri. 24 Dar niciunul dintre aceste lucruri nu mă
mișcă, nici nu consider a mea viață de preț pentru mine
însumi, așa încât să îmi termin alergarea cu bucurie
și serviciul pe care l-am primit de la Domnul Isus, să
adeveresc evanghelia harului lui Dumnezeu. 25 Și
acum, iată, eu știu că voi toți, printre care am umblat
predicând împărăția lui Dumnezeu, nu îmi veți mai
vedea fața. 26 De aceea vă iau ca mărturie în această
zi, că eu sunt curat de sângele tuturor. 27 Fiindcă nu
m-am ferit niciodată să vă fac cunoscut întregul sfat
al lui Dumnezeu. 28 Așadar luați seama la voi înșivă
și la întreaga turmă peste care Duhul Sfânt v-a făcut
supraveghetori, să paște biserica lui Dumnezeu, pe
care a cumpărat-o cu propriul său sânge. 29 Fiindcă
știu aceasta, că după plecarea mea, vor intra printre
voi lupi apăsători, necruțând turma. 30 Și dintre voi
înșivă se vor scula bărbați vorbind lucruri perverse, să
atragă discipoli după ei. 31 Vegheați așadar și amintiți-
vă, că timp de trei ani nu am încetat să vă avertizez
cu lacrimi, noapte și zi, pe fiecare. 32 Și acum fraților,
vă încredințez lui Dumnezeu și cuvântului harului său,
care este în stare să vă edifice și să vă dea o moștenire

printre toți cei sfințiți. 33 Nu am poftit argintul sau aurul
sau hainele nimănui. 34 Da, voi înșivă știți că mâinile
acestea au servit nevoilor mele și celor ce erau cu mine.
35 V-am arătat toate lucrurile; că, muncind astfel, ar
trebui să susțineți pe cei slabi și să vă amintiți cuvintele
Domnului Isus, cum el a spus: Este mai binecuvântat
a da decât a primi. 36 Și după ce a vorbit astfel, el
a îngenunchiat și s-a rugat cu ei toți. 37 Iar ei toți au
plâns mult și au căzut la gâtul lui Pavel și îl sărutau,
38 Întristându-se mai ales pentru cuvintele pe care le-
a spus, că nu îi vor mai vedea fața. Și l-au însoțit la
corabie.

21 Și s-a întâmplat că, după ce ne-am smuls dintre
ei și am ridicat ancora, am venit drept la Coos
și ziua următoare la Rodos și de acolo la Patara; 2
Și, găsind o corabie care naviga spre Fenicia, ne-am
îmbarcat și am ridicat ancora. 3 Și după ce am zărit
Ciprul și l-am lăsat în stânga, am navigat spre Siria
și am ancorat la Tir; fiindcă acolo corabia trebuia să
descarce încărcătura. 4 Și găsind discipoli, am rămas
acolo șapte zile; aceștia i-au spus lui Pavel prin Duhul,
să nu urce la Ierusalim. 5 Și când am împlinit acele zile,
am plecat și ne-am reluat călătoria; și toți ne-au condus
pe drum, cu soții și copii, până afară din cetate; și,
îngenunchind pe țărm, ne-am rugat. 6 Și după ce ne-
am îmbrățișat unii pe alții, am intrat în corabie; iar ei s-
au întors acasă. 7 Iar după ce am terminat noi călătoria
pe mare, de la Tir am ajuns la Ptolemaida și am salutat
frații și am rămas cu ei o zi. 8 Iar în următoarea zi, noi
care eram cu Pavel am plecat și am ajuns la Cezareea;
și am intrat în casa lui Filip, evanghelistul, care era
dintre cei șapte; și am rămas cu el. 9 Și acesta avea
patru fiice fecioare, care profețeau. 10 Iar rămânând
noi acolo multe zile, a coborât din Iudeea un anumit
profet, numit Agab. 11 Și după ce a venit la noi și a luat
brâul lui Pavel și și-a legat mâinile și picioarele, a spus:
Astfel spune Duhul Sfânt: Astfel îl vor lega iudeii în
Ierusalim pe bărbatul al căruia brâu este acesta, și îl
vor preda în mâinile neamurilor. 12 Și când am auzit
acestea, deopotrivă noi și cei de acolo, l-am implorat
să nu urce la Ierusalim. 13 Atunci Pavel a răspuns: Ce
înseamnă aceasta [că] plângeți și îmi frângeți inima?
Fiindcă eu sunt gata nu numai să fiu legat, dar să și
mor la Ierusalim pentru numele Domnului Isus. 14 Și,
nefiind el convins, noi am încetat, spunând: Să se facă
voia Domnului. 15 Iar după acele zile, ne-am ridicat
bagajele și am urcat la Ierusalim. 16 Și au mers cu noi
și [unii] dintre discipolii din Cezareea și au adus cu ei
pe unul Mnason din Cipru, un discipol bătrân, cu care
să găzduim. 17 Și când am venit la Ierusalim, frații ne-
au primit cu bucurie. 18 Iar în ziua următoare, Pavel a
intrat cu noi la Iacov; și toți prezbiterii erau prezenți.
19 Și după ce i-a salutat, a istorisit fiecare lucru în
parte pe care l-a lucrat Dumnezeu printre neamuri,
prin serviciul său. 20 Și după ce au auzit, au glorificat
pe Domnul și i-au spus: Vezi, frate, câte mii de iudei
sunt care cred; și toți sunt zeloși pentru lege. 21 Și ei
sunt instruiți despre tine, că înveți toți iudeii care sunt
printre neamuri să părăsească pe Moise, spunând că
ei nici nu ar trebui să circumcidă pe copiii lor, nici să
umble cuvenit obiceiurilor. 22 Ce este așadar? Mulțimea
trebuie neapărat să se adune; fiindcă vor auzi că ai
venit. 23 De aceea fă ceea ce îți spunem: Noi avem
patru bărbați care au un jurământ asupra lor; 24 Ia-
i și purifică-te împreună cu ei și cheltuiește cu ei, ca
să își radă capetele; și toți să știe că acele lucruri,
despre care au fost instruiți în legătură cu tine, nu sunt
nimic; ci, din contră, și tu însuți umbli pios și păzești
legea. 25 Iar în legătură cu neamurile care cred, noi am
scris și am hotărât ca ei să nu țină asemenea lucru,
ci doar să se păzească ei de cele sacrificate idolilor
și de sânge și de animale sugrumate și de curvie. 26
Atunci Pavel a luat pe acei bărbați, și în următoarea
zi, curățindu-se împreună cu ei, a intrat în templu să
declare împlinirea zilelor curățirii, până ce va fi oferită o
ofrandă pentru fiecare dintre ei. 27 Și când cele șapte
zile erau aproape împlinite, iudeii care erau din Asia,
când l-au văzut în templu, au întărâtat toată mulțimea
și au pus mâinile pe el, 28 Strigând: Bărbați israeliți,
ajutor! Acesta este omul care învață pretutindeni pe toți
împotriva poporului și legii și acestui loc; și mai mult, a
adus și greci la templu și a profanat acest loc sfânt.
29 (Fiindcă, mai înainte, îl văzuseră cu el în cetate pe
Trofim, un efesean pe care presupuneau că Pavel l-a
adus în templu.) 30 Și toată cetatea s-a pus în mișcare
și poporul fugea să se adune; și l-au luat pe Pavel și l-
au târât afară din templu; și îndată ușile au fost închise.
31 Și pe când căutau să îl ucidă, a urcat vestea la
căpetenia cohortei că tot Ierusalimul era întărâtat; 32
Acesta îndată a luat soldați și centurioni și a fugit jos
la ei; și când au văzut pe căpetenie și pe soldați, au
încetat să îl bată pe Pavel. 33 Atunci, căpetenia s-a
apropiat și l-a luat, și a poruncit să fie legat cu două
lanțuri; și a întrebat cine este și ce a făcut. 34 Și în
mulțime unii strigau ceva și alții altceva; și, neputând
să știe ceva sigur din cauza tumultului, a poruncit să
îl ducă în fortăreață. 35 Și când a ajuns pe trepte, a
fost astfel: că era purtat de soldați din cauza violenței
poporului. 36 Fiindcă mulțimea poporului îl urmărea,
strigând: Luați-l! 37 Și pe când Pavel urma să fie dus
în fortăreață, a spus căpeteniei: Îmi este permis să îți
spun ceva? Iar el a spus: Vorbești grecește? 38 Nu ești
tu atunci acel egiptean, care înainte de aceste zile a
făcut tulburare și a condus afară în pustie patru mii
de bărbați care erau asasini? 39 Iar Pavel a spus: Eu

sunt un om, iudeu din Tarsul Ciliciei, cetățean al unei
cetăți nu fără însemnătate; și, te implor, permite-mi să
vorbesc poporului. 40 Și după ce i-a dat voie, Pavel a
stat în picioare pe trepte și a făcut semn poporului cu
mâna. Iar după ce s-a făcut mare tăcere, le-a vorbit în
limba ebraică, spunând:

22 Bărbați, frați și părinți, ascultați acum apărarea
mea față de voi. 2 (Iar ei, când au auzit că le
vorbește în limba ebraică, au păstrat și mai mare tăcere,
iar el a spus): 3 Eu sunt într-adevăr bărbat iudeu,
născut în Tarsul Ciliciei, dar crescut în această cetate la
picioarele lui Gamaliel, învățat conform cu exactitatea
legii părinților și am fost zelos pentru Dumnezeu, așa
cum sunteți voi toți în această zi. 4 Și am persecutat
această cale până la moarte, legând și punând în
închisori, deopotrivă bărbați și femei. 5 Astfel și marele
preot îmi aduce mărturie și toată adunarea bătrânilor,
de la care am și primit scrisori pentru frați și m-am
dus la Damasc să îi aduc pe cei de acolo legați, la
Ierusalim, pentru a fi pedepsiți. 6 Dar s-a întâmplat,
în călătoria și apropierea mea de Damasc, că pe la
prânz, dintr-o dată a strălucit din cer o lumină mare în
jurul meu. 7 Și am căzut la pământ și am auzit o voce,
spunându-mi: Saule, Saule, pentru ce mă persecuți? 8
Și eu am răspuns: Cine ești tu, Doamne? Iar el mi-a
spus: Eu sunt Isus din Nazaret, pe care tu îl persecuți.
9 Iar cei ce erau împreună cu mine au văzut într-adevăr
lumina și li s-a făcut teamă; dar nu au auzit vocea celui
ce îmi vorbea. 10 Iar eu am spus: Ce să fac, Doamne?
Iar Domnul mi-a spus: Scoală-te și du-te în Damasc; și
acolo ți se va spune despre toate câte îți sunt rânduite
să le faci. 11 Și în timp ce nu vedeam de gloria acelei
lumini, fiind condus de mână de cei ce erau cu mine,
am intrat în Damasc. 12 Iar unul, Anania, un bărbat
evlavios conform legii, având mărturie bună de la toți
iudeii care locuiau acolo, 13 A venit la mine și a stat în
picioare și mi-a spus: Frate Saul, primește vedere. Și
eu, în aceeași oră, am privit în sus spre el. 14 Iar el
a spus: Dumnezeul părinților noștri te-a ales, ca să
cunoști voia lui și să vezi pe Cel Drept și să auzi vocea
gurii lui. 15 Pentru că îi vei fi martor înaintea tuturor
oamenilor, despre ce ai văzut și auzit. 16 Și acum, de
ce întârzii? Scoală-te și botează-te și spală-ți păcatele,
chemând numele Domnului. 17 Și s-a întâmplat că,
după ce eu am revenit la Ierusalim, tocmai când mă
rugam în templu, eu am fost în extaz; 18 Și l-am văzut,
spunându-mi: Grăbește-te și ieși repede din Ierusalim,
pentru că nu vor primi mărturia ta despre mine. 19
Și eu am spus: Doamne, ei știu că am închis și am
bătut în fiecare sinagogă pe cei ce au crezut în tine; 20
Și când a fost vărsat sângele martirului tău, Ștefan,
stăteam și eu acolo în picioare și încuviințam moartea
lui și am păzit hainele celor ce l-au ucis. 21 Iar el mi-a
spus: Mergi, pentru că te voi trimite departe de aici, la
neamuri. 22 Iar ei l-au ascultat până la acest cuvânt și
și-au ridicat vocile, spunând: Ia de pe pământ pe unul
ca acesta; fiindcă nu se cuvine să trăiască. 23 Dar pe
când strigau și azvârleau hainele și aruncau praf în aer,
24 Căpetenia a poruncit ca el să fie dus în fortăreață și
a poruncit să fie cercetat prin biciuire, ca să afle din ce
cauză strigau astfel împotriva lui. 25 Dar pe când îl
legau cu curele, Pavel i-a spus centurionului care stătea
lângă el în picioare: Vă este legiuit să biciuiți un om, un
roman, și necondamnat? 26 Când a auzit centurionul, a
venit și a anunțat căpetenia, spunând: Ia seama la ce
faci; fiindcă acest om este roman. 27 Atunci căpetenia
a venit și i-a zis: Spune-mi, ești roman? Iar el a spus:
Da. 28 Și căpetenia a răspuns: Eu, cu o mare sumă
[de bani] am cumpărat această libertate. Iar Pavel a
spus: Dar eu sunt chiar născut liber. 29 Atunci, îndată
s-au îndepărtat de el cei ce trebuiau să îl cerceteze;
iar căpeteniei îi era și ei teamă după ce a aflat că era
roman și pentru că îl legase. 30 Iar a doua zi, pentru
că voia să știe într-adevăr pentru ce fusese acuzat
de iudei, l-a dezlegat din legăturile sale și a poruncit
marilor preoți și întregului lor consiliu să vină; și l-a
adus jos pe Pavel și l-a pus înaintea lor.

23 Iar Pavel, privind cu atenție consiliul, a spus:
Bărbați și frați, până în această zi, m-am purtat
în toată buna conștiință în fața lui Dumnezeu. 2 Iar
Anania, marele preot, a poruncit celor ce stăteau lângă
el în picioare să îl lovească peste gură. 3 Atunci Pavel
i-a spus: Dumnezeu te va lovi, perete văruit; fiindcă tu
șezi să mă judeci după lege și poruncești să fiu bătut,
contrar legii? 4 Iar cei ce stăteau lângă el în picioare
au spus: Îl insulți pe marele preot al lui Dumnezeu?
5 Atunci Pavel a spus: Fraților, nu am știut că era
marele preot; fiindcă este scris: Să nu vorbești de rău
pe conducătorul poporului tău. 6 Dar când Pavel a
înțeles că o parte erau saduchei și ceilalți farisei, a
strigat în consiliu: Bărbați și frați, eu sunt fariseu, fiul
unui fariseu; din cauza speranței și a învierii morților
sunt eu judecat. 7 Iar după ce a vorbit astfel, s-a făcut
disensiune între farisei și saduchei; și mulțimea a fost
împărțită. 8 Fiindcă saducheii spun că nu este nici
înviere, nici înger sau duh; dar fariseii le mărturisesc pe
amândouă. 9 Și s-a ridicat strigăt mare; și scribii, care
erau de partea fariseilor, s-au sculat și se certau aprins,
spunând: Nu găsim nimic rău în acest om; dar dacă i-a
vorbit un duh sau un înger, să nu ne luptăm împotriva
lui Dumnezeu. 10 Iar după ce s-a făcut disensiune
mare, căpetenia, temându-se ca nu cumva Pavel să fie
rupt în bucăți de ei, a poruncit soldaților să coboare și
să îl smulgă cu forța din mijlocul lor și să îl aducă în

fortăreață. 11 Iar noaptea următoare, Domnul a stat
lângă el în picioare și a spus: Pavele, îndrăznește;
fiindcă așa cum ai adeverit despre mine în Ierusalim,
așa trebuie să aduci mărturie și la Roma. 12 Iar după
ce s-a făcut ziuă, unii dintre iudei s-au înhăitat și s-au
legat cu blestem, spunând că nici nu vor mânca, nici
nu vor bea până nu îl vor fi ucis pe Pavel. 13 Și erau
mai mulți de patruzeci cei care au făcut acest complot.
14 Aceștia, venind la preoții de seamă și la bătrâni, au
spus: Ne-am legat cu mare blestem că nu vom gusta
nimic până nu îl vom ucide pe Pavel. 15 De aceea
acum voi, împreună cu consiliul, spuneți căpeteniei
ca mâine să îl aducă jos la voi, ca și cum ați dori să
cercetați ceva mai amănunțit despre el; iar noi, înainte
să se apropie el, suntem gata să îl ucidem. 16 Dar fiul
surorii lui Pavel, după ce a auzit despre cursa lor, a
venit și a intrat în fortăreață și i-a spus lui Pavel. 17
Atunci Pavel a chemat la el pe unul dintre centurioni și
a spus: Du pe tânărul acesta la căpetenie, fiindcă are
să îi povestească ceva. 18 Astfel că l-a luat și l-a dus la
căpetenie și a spus: Prizonierul Pavel m-a chemat la el
și m-a rugat să aduc la tine pe acest tânăr, care are
să îți vorbească ceva. 19 Atunci, căpetenia l-a luat de
mână și l-a tras deoparte în ascuns și l-a întrebat: Ce
este aceasta ce ai să îmi spui? 20 Iar el a spus: Iudeii
s-au înțeles să îți ceară ca mâine să îl aduci jos pe
Pavel, în consiliu, ca și cum ar dori să cerceteze mai
amănunțit ceva despre el. 21 Dar tu nu te lăsa convins
de ei; fiindcă mai mult de patruzeci de bărbați dintre ei
îi întind o cursă, aceștia s-au legat cu blestem ca nici
să nu mănânce, nici să nu bea, până nu îl vor ucide;
și acum, ei sunt gata, așteptând o promisiune de la
tine. 22 Atunci căpetenia a lăsat pe tânăr să plece și i-a
poruncit: Să nu spui nimănui că mi-ai arătat acestea. 23
Și a chemat la el doi centurioni, spunând: Pregătiți două
sute de soldați să meargă la Cezareea, și șaptezeci
de călăreți și două sute de lăncieri la ora a treia din
noapte. 24 Și dați-le animale, ca să îl pună pe Pavel
deasupra și să îl ducă teafăr la Felix, guvernatorul. 25
Și a scris o scrisoare, cuprinzând acestea: 26 Claudius
Lisias către preaonorabilul guvernator Felix, salutări. 27
Acest bărbat a fost prins de iudei și ar fi fost ucis de ei;
atunci, am venit cu armată și l-am salvat, înțelegând că
era roman. 28 Dar voind să cunosc cauza pentru care
l-au acuzat, l-am coborât în consiliul lor; 29 Și, l-am
găsit acuzat despre întrebări din legea lor, dar neavând
nimic care să îl acuze demn de moarte sau de lanțuri.
30 Și când mi s-a spus cum iudeii întindeau o cursă
pentru acest bărbat, îndată l-am trimis la tine și am
poruncit și acuzatorilor lui să spună înaintea ta cele
împotriva lui. Sănătate. 31 Atunci soldații, așa cum li
se poruncise, l-au luat pe Pavel și l-au adus pe timpul
nopții la Antipatris. 32 Iar a doua zi, au lăsat călăreții să
meargă cu el și s-au întors la fortăreață; 33 Iar aceștia,
după ce au venit la Cezareea și au dat guvernatorului
epistola, l-au prezentat și pe Pavel înaintea lui. 34 Și
după ce guvernatorul a citit, l-a întrebat din ce provincie
era. Și a priceput că este din Cilicia; 35 Te voi asculta
pe îndelete, a spus el, când vor veni și acuzatorii tăi. Și
a poruncit să fie păzit în sala de judecată a lui Irod.

24 Și după cinci zile, Anania, marele preot, a coborât
cu bătrânii și cu un anumit orator, numit Tertul,
care l-au înștiințat pe guvernator împotriva lui Pavel. 2
Și după ce a fost chemat, Tertul a început să acuze,
spunând: Văzând că prin tine ne bucurăm de multă
pace și că au fost făcute lucrări bune pentru această
națiune prin prevederea ta, 3 Le primim întotdeauna și
în toate locurile, preanobile Felix, cu toată mulțumirea.
4 Dar ca nu cumva să te mai rețin, te rog să ne asculți
pe scurt cu bunăvoința ta. 5 Fiindcă l-am găsit pe acest
bărbat [a fi] o ciumă, instigator la revoltă printre toți
iudeii din întreaga lume și un conducător al partidei
nazarinenilor; 6 Care a încercat de asemenea să
pângărească templul; și pe care l-am prins și voiam să
îl judecăm conform cu legea noastră. 7 Dar căpetenia
Lisias a venit și l-a luat cu mare violență din mâinile
noastre, 8 Și a poruncit acuzatorilor lui să vină înaintea
ta. Dacă îl vei cerceta, tu însuți vei putea afla de la
el despre toate lucrurile de care îl acuzăm noi. 9 Și
iudeii au aprobat și ei, spunând că așa stau lucrurile.
10 Atunci Pavel, după ce guvernatorul i-a făcut semn să
vorbească, a răspuns: Deoarece știu că de mulți ani ai
fost judecător al acestei națiuni, cu atât mai bucuros
răspund pentru mine însumi; 11 Ca să poți înțelege, că
nu sunt decât douăsprezece zile de când am urcat să
mă închin la Ierusalim. 12 Și nu m-au găsit în templu
dezbătând cu cineva, nici făcând agitație a mulțimii,
nici în sinagogi, nici în cetate; 13 Nici nu pot dovedi
lucrurile de care acum mă acuză. 14 Dar îți mărturisesc
aceasta, că după calea pe care ei o numesc erezie, așa
mă închin Dumnezeului părinților mei, crezând toate
care sunt scrise în lege și în profeți; 15 Și am speranță
față de Dumnezeu, pe care și ei înșiși o acceptă, că
va fi o înviere a morților, deopotrivă a celor drepți și
nedrepți. 16 Și în aceasta mă deprind pe mine însumi,
să am întotdeauna o conștiință fără poticnire, față de
Dumnezeu și oameni. 17 Și, după mulți ani, am venit să
aduc națiunii mele milostenii și ofrande. 18 După care
anumiți iudei din Asia m-au găsit purificat în templu,
nici cu mulțime, nici cu tumult. 19 Aceștia ar trebui
să se înfățișeze aici înaintea ta și să acuze, dacă au
ceva împotriva mea. 20 Sau să spună aceștia dacă
au găsit în mine vreo nelegiuire, în timp ce am stat în
picioare înaintea consiliului, 21 Cu excepția acestei
singure voci, că am strigat stând în picioare printre ei:

În legătură cu învierea morților sunt eu judecat astăzi
de voi. 22 Iar după ce Felix a auzit acestea, având o
mai bună cunoaștere despre acea cale, i-a amânat și a
spus: Când va coborî Lisias, căpetenia, voi ști pe deplin
cele despre voi. 23 Și a poruncit unui centurion să îl
țină pe Pavel și să îi lase libertate și să nu oprească
pe niciunul dintre ai lui să îl servească, sau să vină la
el. 24 Și după câteva zile, când Felix a venit cu soția
lui, Drusila, care era iudeică, a trimis după Pavel și l-a
ascultat despre credința în Cristos. 25 Dar pe când el
discuta despre dreptate și înfrânare și judecata care va
veni, Felix a tremurat și a răspuns: Acum du-te; când
voi avea ocazie cuvenită, te voi chema. 26 În același
timp se aștepta de asemenea ca Pavel să îi dea bani,
ca să îl elibereze; de aceea a trimis adeseori după el și
vorbea cu el. 27 Dar după doi ani a venit succesorul lui,
Porcius Festus; și Felix, voind să arate favoare iudeilor,
l-a lăsat pe Pavel legat.

25 Și, când Festus a venit în provincie, după trei
zile a urcat de la Cezareea la Ierusalim. 2
Atunci, marele preot și mai marele iudeilor l-au înștiințat
împotriva lui Pavel și l-au implorat, 3 Și a dorit o
favoare împotriva lui, ca să trimită după el la Ierusalim,
pregătind o cursă pe drum să îl ucidă. 4 Dar Festus a
răspuns că Pavel ar trebui ținut în Cezareea și că el
însuși intenționează să plece curând într-acolo. 5 De
aceea a spus: Aceia dintre voi care pot, să se coboare
cu mine și să îl acuze pe acest bărbat, dacă este ceva
rău în el. 6 Și după ce a rămas mai mult de zece zile
printre ei, a coborât la Cezareea; și a doua zi, șezând
pe scaunul de judecată, a poruncit să fie adus Pavel.
7 Și după ce a venit el, iudeii care au coborât de la
Ierusalim au stat în picioare împrejur și au adus plângeri
multe și grele împotriva lui Pavel, pe care nu au fost
în stare să le dovedească. 8 În timp ce el se apăra:
Nu am păcătuit deloc, nici împotriva legii iudeilor, nici
împotriva templului, nici chiar împotriva Cezarului. 9
Dar Festus, voind să facă o favoare iudeilor, i-a răspuns
lui Pavel și a zis: Ești de acord să urci la Ierusalim și
acolo să fii judecat despre acestea înaintea mea? 10
Atunci Pavel a spus: Stau în picioare la scaunul de
judecată al Cezarului, unde ar trebui să fiu judecat; nu
am făcut nimic rău iudeilor, așa cum știi foarte bine. 11
Dar dacă sunt nedrept, sau am făcut ceva demn de
moarte, nu mă feresc să mor; dar dacă nu este nimic
din acestea de care ei mă acuză, nimeni nu mă poate
da lor. Apelez la Cezar. 12 Atunci Festus, după ce
a stat de vorbă cu consiliul, a răspuns: La Cezar ai
apelat? La Cezar vei merge. 13 Iar după câteva zile,
împăratul Agripa și Bernice au venit la Cezareea să
îl salute pe Festus. 14 Iar după ce au rămas acolo
multe zile, Festus a prezentat împăratului cele ale
lui Pavel, spunând: Este aici un anumit bărbat lăsat
în lanțuri de Felix; 15 Despre care, când am fost eu
la Ierusalim, preoții de seamă și bătrânii iudeilor mi-
au făcut cunoscut, dorind judecată împotriva lui. 16
Acestora le-am răspuns: Nu este obiceiul romanilor să
dea la moarte pe niciun om, înainte ca cel care este
acuzat să fie față în față cu acuzatorii și să aibă ocazia
să se apere referitor la acuzația adusă împotriva lui.
17 De aceea când au venit aici, fără nicio întârziere,
a doua zi am șezut pe scaunul de judecată și am
poruncit să fie adus bărbatul. 18 Împotriva căruia
acuzatorii, după ce au stat în picioare, nu au adus nicio
acuzație din acelea pe care le presupuneam eu; 19 Ci
aveau anumite cercetări împotriva lui despre propria lor
superstiție și despre unul Isus, care a murit, despre
care Pavel afirmă că este viu. 20 Și îndoindu-mă de
acest mod de cercetări, am întrebat dacă era dispus
să meargă la Ierusalim, și acolo să fie judecat despre
acestea. 21 Dar după ce Pavel a apelat să fie ținut
pentru examinarea lui Augustus, am poruncit ca el să
fie ținut până îl voi trimite la Cezar. 22 Atunci, Agripa i-
a spus lui Festus: Aș dori chiar eu însumi să îl aud
pe acest om. Iar el a spus: Mâine îl vei auzi. 23 Și a
doua zi, când Agripa a venit și Bernice, cu mare fast, și
au intrat în locul audierii cu căpeteniile și cu bărbații
conducători ai cetății, la porunca lui Festus a fost adus
Pavel. 24 Și Festus a spus: Împărate Agripa și toți
bărbații care sunteți prezenți cu noi, îl vedeți pe acesta,
despre care toate mulțimile iudeilor au stăruit de mine,
deopotrivă la Ierusalim și aici, strigând că nu ar mai
trebui să trăiască. 25 Dar când am înțeles că nu a făcut
nimic demn de moarte și chiar el însuși a cerut recurs
la Augustus, am hotărât să îl trimit. 26 Despre el nu
am nimic sigur să scriu domnului meu. De aceea l-am
adus în față, înaintea voastră și mai ales înaintea ta,
împărate Agripa, ca după ce se va fi făcut cercetare, să
am ceva să scriu. 27 Fiindcă mi se pare irațional să
trimit un prizonier și să nu arăt acuzațiile împotriva lui.

26 Iar Agripa i-a spus lui Pavel: Îți este permis să
vorbești pentru tine însuți. Atunci Pavel a întins
mâna și s-a apărat: 2 Mă consider fericit, împărate
Agripa, pentru că voi putea să mă apăr astăzi, înaintea
ta, în legătură cu toate despre care sunt acuzat de
iudei; 3 Mai ales știindu-te a fi expert în toate obiceiurile
și întrebările dintre iudei; de aceea, te implor să mă
asculți cu răbdare. 4 Felul meu de viață din tinerețe,
care a fost de la început în națiunea mea la Ierusalim, îl
cunosc toți iudeii; 5 Care m-au cunoscut de la început,
dacă ei doresc să aducă mărturie, că am trăit conform
cu partida cea mai strictă a religiei noastre, ca fariseu.
6 Și acum stau în picioare și sunt judecat pentru
speranța promisiunii făcute de Dumnezeu părinților

noștri; 7 [Promisiune], la care speră să ajungă, cele
douăsprezece triburi ale noastre, servind neîncetat lui
Dumnezeu zi și noapte. Despre această speranță sunt
acuzat, împărate Agripa, de iudei. 8 De ce pare un
lucru de necrezut pentru voi, că Dumnezeu înviază
morții? 9 Într-adevăr, eu m-am gândit în mine însumi,
că ar trebui să fac multe lucruri potrivnice față de
numele lui Isus din Nazaret. 10 Lucru pe care l-am și
făcut în Ierusalim; și pe mulți dintre sfinți i-am închis în
închisoare, primind autoritate de la preoții de seamă; și,
fiind dați la moarte îmi dădeam votul împotriva lor. 11
Și deseori i-am pedepsit în fiecare sinagogă și i-am
constrâns să blasfemieze; și, fiind peste măsură de
turbat împotriva lor, i-am persecutat chiar și în cetățile
străine. 12 După care, pe când mă duceam la Damasc
cu autoritate și împuternicire de la preoții de seamă, 13
La miezul zilei, împărate, am văzut pe cale o lumină din
cer, mai mare ca strălucirea soarelui, strălucind în jurul
meu și a celor care călătoreau cu mine. 14 Și după ce
am căzut toți la pământ, am auzit o voce vorbindu-mi
și spunând în limba ebraică: Saule, Saule, de ce mă
persecuți? Greu îți este să dai cu călcâiul în țepușe. 15
Iar eu am spus: Cine ești tu, Doamne? Și el a spus: Eu
sunt Isus, pe care tu îl persecuți. 16 Scoală-te dar și stai
în picioare; căci cu acest scop ți-am apărut, să te fac
un servitor și un martor deopotrivă a cele ce ai văzut și
a acelora în care mă voi arăta ție; 17 Eliberându-te din
poporul și dintre neamurile spre care acum te trimit, 18
Să le deschizi ochii [și] să îi întorci de la întuneric la
lumină și din puterea lui Satan la Dumnezeu, ca să
primească iertare de păcate și moștenire printre cei
sfințiți prin credința care este în mine. 19 După care,
împărate Agripa, nu am fost neascultător viziunii cerești;
20 Ci am arătat mai întâi celor din Damasc și Ierusalim
și prin toate ținuturile Iudeii și [apoi] neamurilor, să se
pocăiască și să se întoarcă la Dumnezeu și să facă
lucrări cuvenite de pocăință. 21 Pentru acestea, iudeii
m-au prins în templu și au încercat să mă ucidă. 22 De
aceea obținând ajutor de la Dumnezeu, continuu până
în această zi, aducând mărturie deopotrivă celor mici și
mari, nespunând nimic altceva decât cele ce ziceau
profeții și Moise că se vor întâmpla: 23 Că trebuie să
sufere Cristosul, că el va fi cel dintâi al învierii dintre
morți și să arate lumină poporului și neamurilor. 24 Și
pe când el răspundea astfel în apărarea lui, Festus a
spus cu voce tare: Pavele, ți-ai ieșit din minți; multă
învățătură te face nebun. 25 Dar el a spus: Nu sunt
nebun, preanobile Festus; ci vorbesc deschis cuvintele
adevărului și cumpătării. 26 Fiindcă împăratul știe
despre acestea, înaintea căruia și vorbesc pe față;
fiindcă sunt convins că nimic din acestea nu îi sunt
ascunse; fiindcă aceasta nu s-a făcut într-un colț. 27
Crezi tu, împărate Agripa, în profeți? Știu că tu crezi. 28
Atunci Agripa i-a spus lui Pavel: Aproape mă convingi
să fiu creștin. 29 Iar Pavel a spus: Să dea Dumnezeu,
ca nu numai tu, ci și toți cei ce mă aud astăzi, să fie
deopotrivă aproape [ce sunt eu] și chiar mai mult decât
sunt eu, exceptând aceste lanțuri. 30 Și după ce a
vorbit astfel, împăratul s-a sculat și guvernatorul și
Bernice și cei ce ședeau cu ei; 31 Și după ce s-au
retras, vorbeau între ei, spunând: Acest om nu face
nimic demn de moarte sau de lanțuri. 32 Atunci Agripa
i-a spus lui Festus: Acest om ar fi putut fi eliberat dacă
nu ar fi apelat la Cezar.

27 Iar când s-a hotărât să navigăm spre Italia,
pe Pavel și pe alți prizonieri i-au predat unui
centurion numit Iulius, din cohorta lui Augustus. 2 Și,
îmbarcându-ne într-o corabie de la Adramit, am ridicat
ancora, intenționând să navigăm pe lângă coastele
Asiei; Aristarh, un macedonean din Tesalonic, fiind cu
noi. 3 Și a doua zi am aruncat ancora la Sidon. Și Iulius
îl trata omenește pe Pavel și i-a dat voie să meargă la
prietenii săi să se învioreze. 4 Și după ce am ridicat
ancora de acolo, am navigat la adăpostul Ciprului,
pentru că vânturile erau potrivnice. 5 Și după ce am
trecut de marea Ciliciei și Pamfiliei, am ajuns la Mira, o
cetate din Licia. 6 Și acolo, centurionul a găsit o corabie
din Alexandria, navigând spre Italia; și ne-a urcat în
ea. 7 Și navigând încet mai multe zile și ajungând cu
greu lângă Cnidus, vântul nelăsându-ne, am navigat la
adăpostul Cretei, lângă Salmona; 8 Și, trecând cu greu
aceasta, am ajuns într-un loc numit Limanuri Bune;
aproape de care era cetatea Lasaia. 9 Și, trecând mult
timp și navigarea fiind de acum periculoasă, pentru că
postul trecuse deja, Pavel i-a avertizat, 10 Și le-a spus:
Domnilor, îmi dau seama că această călătorie va fi cu
vătămare și multă pagubă, nu doar pentru încărcătură
și corabie, dar și pentru viețile noastre. 11 Cu toate
acestea, centurionul l-a crezut pe căpetenia vasului
și pe proprietarul corăbiei mai mult decât cele spuse
de Pavel. 12 Iar pentru că limanul nu era bun pentru
iernat, cei mai mulți s-au înțeles să plece și de acolo,
dacă ar fi posibil să ajungă cumva să ierneze la Fenix,
un liman din Creta și care este orientat spre sud-vest
și nord-vest. 13 Iar când vântul de sud a suflat ușor,
presupunând că și-au atins scopul, ridicând ancora, au
navigat aproape de Creta. 14 Dar nu după mult [timp]
s-a ridicat împotriva acesteia un vânt violent, numit
Euroclidon. 15 Iar când corabia a fost apucată și nu
putea face față vântului, ne-am lăsat purtați de ea. 16
Și, trecând repede pe lângă o anume insulă numită,
Clauda, cu greu am fost în stare să fim stăpâni ai bărcii;
17 Pe care, după ce au ridicat-o, au folosit ajutoare,
încingând corabia; și, temându-se ca nu cumva să fie
aruncați în bancurile de nisip, au strâns pânzele și

astfel au fost purtați. 18 Iar noi, fiind puternic bătuți
de furtună, a doua zi ei au aruncat încărcătura peste
bord; 19 Și a treia zi, noi cu mâinile noastre am aruncat
uneltele corăbiei. 20 Și după ce nu s-a arătat mai
multe zile nici soare nici stele, și nu mică era furtuna
peste noi, ni s-a dus atunci toată speranța că vom fi
salvați. 21 Iar după o îndelungată abstinență, Pavel
a stat în picioare în mijlocul lor și a spus: Domnilor,
trebuia să mă fi ascultat și să nu fi ridicat ancora din
Creta și să câștigați această vătămare și pagubă. 22 Și
acum, vă îndemn să fiți cu voie bună; fiindcă nu va fi
pierderea vieții niciunuia dintre voi, decât a corăbiei. 23
Fiindcă azi noapte a stat în picioare lângă mine îngerul
Dumnezeului al căruia sunt și căruia îi servesc, 24
Spunând: Nu te teme, Pavele, tu trebuie să fii adus în
fața Cezarului; și iată, Dumnezeu ți-a dăruit pe toți care
călătoresc cu tine. 25 De aceea domnilor fiți cu voie
bună; fiindcă îl cred pe Dumnezeu, că va fi chiar așa
cum mi s-a spus. 26 Totuși, noi trebuie să fim aruncați
pe o anumită insulă. 27 Și când a venit a paisprezecea
noapte, fiind aruncați în sus și în jos în Adriatica, spre
miezul nopții, marinarii au presupus că se apropie de o
coastă; 28 Și au măsurat adâncimea apei și au găsit
douăzeci de stânjeni; și după ce s-au dus puțin mai
departe, au măsurat din nou și au găsit cincisprezece
stânjeni. 29 Atunci, temându-se ca nu cumva să fim
aruncați pe stânci, au azvârlit patru ancore din pupă și
doreau să se facă ziuă. 30 Dar în timp ce marinarii
plănuiau să fugă din corabie, după ce au coborât
barca pe mare, sub pretext că intenționează să arunce
ancore din proră, 31 Pavel a spus centurionului și
soldaților: Dacă aceștia nu rămân în corabie, voi nu
puteți fi salvați. 32 Atunci, soldații au tăiat frânghiile
bărcii și au lăsat-o să cadă. 33 Și până să se facă ziuă,
Pavel îi implora pe toți să ia mâncare, spunând: Astăzi
este a paisprezecea zi de când așteptați și continuați
postind, fără să luați nimic. 34 De aceea vă îndemn să
luați mâncare; fiindcă aceasta este pentru sănătatea
voastră; fiindcă niciun fir de păr nu va cădea de pe
capul vreunuia dintre voi. 35 Iar după ce a spus astfel, a
luat pâine și a adus mulțumiri lui Dumnezeu în prezența
tuturor; și după ce a frânt-o, a început să mănânce. 36
Atunci toți au fost cu voie bună și au luat și ei mâncare.
37 Și eram de toți în corabie două sute șaptezeci și
șase de suflete. 38 Și, săturându-se cu mâncare, au
ușurat corabia și au aruncat grâul în mare. 39 Iar după
ce s-a făcut ziuă nu au recunoscut pământul; dar au
văzut un anumit golf cu o plajă, pe care voiau, dacă era
posibil, să împingă corabia. 40 Și după ce au ridicat
ancorele, s-au încredințat mării și au dezlegat funiile
de la pana cârmei și au înălțat pânza principală în
vânt și au ținut-o spre țărm. 41 Și, căzând pe un loc
unde se întâlneau două mări, au eșuat corabia; și prora
s-a înfipt tare și a rămas nemișcată, dar pupa era
sfărâmată de violența valurilor. 42 Iar voia soldaților era
să ucidă prizonierii, ca nu cumva vreunul să înoate și
să scape. 43 Dar centurionul, voind să îl salveze pe
Pavel, le-a împiedicat planul; și a poruncit celor ce pot
înota să se arunce primii în mare și să ajungă pe uscat;
44 Și ceilalți, unii pe scânduri și unii pe sfărâmăturile de
la corabie. Și așa s-a întâmplat că toți au scăpat în
siguranță pe uscat.

28 Și după ce au scăpat, atunci au aflat că insula
se numește Melita. 2 Și barbarii ne-au arătat
nu puțină bunăvoință; fiindcă au aprins un foc și ne-
au primit pe toți, din cauza ploii care cădea și din
cauza frigului. 3 Și când Pavel strânsese o grămadă de
vreascuri și le pusese pe foc, a ieșit o viperă din căldură
și s-a prins de mâna lui. 4 Și barbarii, când au văzut
jivina veninoasă atârnată de mâna lui, au spus între ei:
Fără îndoială, acest om este un ucigaș pe care, deși a
scăpat din mare, răzbunarea nu îl lasă să trăiască. 5 Și
el a scuturat jivina în foc și nu a simțit niciun rău. 6 Dar
se așteptau ca el să înceapă să se umfle sau să cadă
mort dintr-o dată; dar după ce au așteptat mult și au
văzut că nu i se întâmplă niciun fel de vătămare, și-au
schimbat părerea și au spus că el era un dumnezeu.
7 Iar în aceleași ținuturi erau stăpânirile celui mai de
seamă om al insulei, al cărui nume era Publius; care
ne-a primit și ne-a găzduit prietenos trei zile. 8 Și s-a
întâmplat că tatăl lui Publius zăcea bolnav cu febră și
scurgere de sânge; la care a intrat Pavel și s-a rugat
și și-a pus mâinile pe el și l-a vindecat. 9 De aceea
după ce a fost făcută aceasta, și alții de pe insulă care
aveau boli au venit și au fost vindecați; 10 Care ne-
au și onorat cu multe onoruri; și când am plecat, ne-
au încărcat cu cele ce au fost necesare. 11 Iar după
trei luni, ne-am îmbarcat într-o corabie din Alexandria,
care iernase pe insulă, al cărei însemn era Castor și
Pollux. 12 Și, aruncând ancora la Siracuza, am rămas
trei zile. 13 Și de acolo ne-am dus pe ocolite și am
ajuns la Regium; și după o zi s-a pornit vântul de sud
și a doua zi am ajuns la Puteoli, 14 Unde am găsit
frați și am fost rugați să rămânem cu ei șapte zile; și
așa ne-am dus spre Roma. 15 Și de acolo, când au
auzit frații despre noi, au ieșit în întâmpinarea noastră
până la forumul lui Apius și la Trei Taverne; pe care
Pavel, când i-a văzut, a mulțumit lui Dumnezeu și a
prins curaj. 16 Iar când am ajuns la Roma, centurionul
a dat pe prizonieri căpeteniei gărzii; dar lui Pavel i
s-a permis să locuiască aparte cu un soldat care îl
păzea. 17 Și s-a întâmplat că, după trei zile, Pavel a
chemat la un loc pe mai marii iudeilor; iar după ce s-au
adunat ei, le-a spus: Bărbați și frați, deși nu am făcut
nimic împotriva poporului, sau a obiceiurilor părinților

noștri, totuși din Ierusalim am fost predat prizonier în
mâinile romanilor. **18** Care, după ce m-au cercetat, au
intenționat să mă elibereze, pentru că nu era nicio vină
de moarte în mine. **19** Dar după ce iudeii au vorbit
împotrivă, am fost constrâns să apelez la Cezar; nu că
aș avea ceva de care să acuz națiunea mea. **20** De
aceea pentru această cauză v-am chemat, să vă văd și
să vă vorbesc; fiindcă din cauza speranței lui Israel
sunt legat cu acest lanț. **21** Și i-au spus: Noi nici nu am
primit scrisori din Iudeea despre tine, nici vreunul dintre
frații care au venit nu ne-a arătat sau vorbit ceva rău
despre tine. **22** Dar considerăm cuvenit să auzim de la
tine ce gândești; fiindcă în legătură cu această partidă,
ne este bine cunoscut că pretutindeni se vorbește
împotrivă. **23** Iar după ce au stabilit pentru el o zi,
au venit mulți la el în locuința lui; cărora le explica și
adeverea împărăția lui Dumnezeu, convingându-i în
legătură cu Isus, deopotrivă din legea lui Moise și din
profeți, de dimineața până seara. **24** Și unii au crezut
cele spuse, iar unii nu au crezut. **25** Și, neînțelegându-
se între ei, s-au dus, după ce Pavel le-a spus o vorbă:
Bine a vorbit Duhul Sfânt prin profetul Isaia către părinții
noștri, **26** Spunând: Du-te la acești oameni și spune-
le: Auzind veți auzi și nicidecum nu veți înțelege; și
văzând veți vedea și nicidecum nu veți pricepe; **27**
Fiindcă inima acestui popor s-a îngroșat, și urechile
lor sunt greoaie la auzire și și-au închis ochii; ca nu
cumva să vadă cu ochii [lor] și să audă cu urechile [lor]
și să înțeleagă cu inima [lor] și să se întoarcă și să îi
vindec. **28** De aceea să vă fie cunoscut că, salvarea lui
Dumnezeu este trimisă neamurilor și ele o vor asculta.
29 Și după ce el a spus acestea, iudeii au plecat și
au avut o discuție mare între ei. **30** Iar Pavel a locuit
doi ani întregi în propria lui casă închiriată, și primea
bine pe toți ce intrau la el, **31** Predicând împărăția lui
Dumnezeu și predând cele despre Domnul Isus Cristos
cu toată cutezanța și fără piedici.

Romani

1 Pavel, rob al lui Isus Cristos, chemat să fie apostol,
pus deoparte pentru evanghelia lui Dumnezeu, 2
(Pe care a promis-o dinainte prin profeții săi în sfintele
scripturi), 3 Despre Fiul său Isus Cristos, Domnul
nostru, care a fost născut conform cărnii din sămânța lui
David; 4 Și făcut cunoscut [ca] Fiu al lui Dumnezeu cu
putere, conform duhului sfințeniei, prin învierea dintre
morți; 5 Prin el noi am primit har și apostolie, pentru
ascultare față de credință printre toate națiunile, pentru
numele lui; 6 Printre care sunteți și voi cei chemați ai
lui Isus Cristos; 7 Tuturor celor din Roma, preaiubiți
ai lui Dumnezeu, chemați sfinți: Har vouă și pace de
la Dumnezeu Tatăl nostru și Domnul Isus Cristos. 8
Întâi, mulțumesc Dumnezeului meu prin Isus Cristos
pentru voi toți, deoarece credința voastră este vestită
în toată lumea. 9 Fiindcă martor îmi este Dumnezeu,
căruia îi servesc cu duhul meu în evanghelia Fiului său,
cum neîncetat vă amintesc întotdeauna în rugăciunile
mele, 10 Cerând, dacă ar fi posibil acum în sfârșit
să vin la voi, să am o călătorie bună prin voia lui
Dumnezeu. 11 Fiindcă tânjesc să vă văd, ca să vă
împart vreun dar spiritual, ca voi să fiți întăriți; 12 Și
aceasta este ca să fiu mângâiat împreună cu voi prin
credința împărtășită deopotrivă de voi și de mine. 13
Dar nu voiesc să nu știți, fraților, că deseori am plănuit
să vin la voi, (dar am fost împiedicat până acum), ca
să am vreun rod și printre voi, așa ca printre celelalte
neamuri. 14 Sunt dator deopotrivă grecilor și barbarilor;
deopotrivă înțelepților și neînțelepților. 15 Astfel, atât
cât depinde de mine, sunt gata să vă predic evanghelia
și vouă, celor din Roma. 16 Fiindcă nu îmi este rușine
de evanghelia lui Cristos; fiindcă ea este puterea lui
Dumnezeu pentru salvarea fiecăruia care crede; întâi
a iudeului și de asemenea a grecului. 17 Fiindcă în
ea este revelată dreptatea lui Dumnezeu din credință
spre credință; așa cum este scris: Cel drept va trăi prin
credință. 18 Fiindcă furia lui Dumnezeu este revelată
din cer împotriva a toată neevlavia și nedreptatea
oamenilor care țin adevărul în nedreptate. 19 Pentru
că ceea ce se poate cunoaște despre Dumnezeu
este arătat în ei; fiindcă Dumnezeu le-a arătat. 20
Fiindcă lucrurile invizibile ale lui de la creația lumii
sunt văzute clar, fiind înțelese prin lucrurile făcute,
deopotrivă puterea lui eternă și Dumnezeirea; așa că ei
sunt fără scuză; **(aïdios g126)** 21 Întrucât, cunoscându-l
pe Dumnezeu, nu l-au glorificat ca Dumnezeu, nici nu
au fost mulțumitori; ci au devenit deșerți în închipuirile
lor și inima lor fără înțelegere a fost întunecată. 22
Susținând că sunt înțelepți, au ajuns nebuni, 23 Și au
schimbat gloria Dumnezeului neputrezitor într-o icoană
făcută asemenea omului putrezitor și a păsărilor și a
fiarelor cu patru picioare și târâtoarelor. 24 De aceea
Dumnezeu i-a și predat necurăției prin poftele inimilor
lor, ca să își dezonoreze trupurile între ei înșiși; 25 Care
au schimbat adevărul lui Dumnezeu într-o minciună
și s-au închinat și au servit creaturii mai mult decât
Creatorului, care este binecuvântat pentru totdeauna.
Amin. **(aiōn g165)** 26 Din această cauză Dumnezeu i-
a predat poftelor dezonorante; fiindcă și femeile lor
au schimbat folosirea firească într-aceea care este
împotriva firii; 27 Și tot astfel și bărbații, părăsind
folosirea firească a femeii, s-au aprins în pofta lor
unii pentru alții; bărbați cu bărbați înfăptuind ce este
necuviincios și primind în ei înșiși răsplata cuvenită
pentru rătăcirea lor. 28 Și tot așa cum nu au căutat să îl
păstreze pe Dumnezeu în cunoașterea lor, Dumnezeu i-
a predat unei minți desfrânate, să facă acele lucruri care
nu sunt cuvenite; 29 Fiind umpluți de toată nedreptatea,
curvia, răutatea, lăcomia, răzbunarea; plini de invidie,
ucidere, ceartă, înșelăciune, purtări rele, șoptitori, 30
Defăimători, urâtori de Dumnezeu, insultători, mândri,
lăudăroși, născocitori de lucruri rele, neascultători de
părinți, 31 Fără înțelegere, călcători de legământ, fără
afectivitate naturală, neînduplecați, nemiloși; 32 Care,
știind judecata lui Dumnezeu că toți cei ce fac astfel de
lucruri sunt demni de moarte, nu numai că le fac dar și
au plăcere în cei ce le practică.

2 De aceea, omule, ești de nescuzat, oricine ai fi
care judeci; fiindcă în ceea ce judeci pe altul, te
condamni pe tine însuți; fiindcă tu care judeci, practici
aceleași lucruri. 2 Dar suntem siguri că judecata lui
Dumnezeu este conform adevărului împotriva celor
ce practică astfel de lucruri. 3 Și gândești aceasta,
omule, care judeci pe cei ce practică astfel de lucruri
și pe care le faci și tu, că vei scăpa de judecata lui
Dumnezeu? 4 Sau disprețuiești bogățiile bunătății lui
și a îngăduinței și a îndelungii răbdări, neștiind că
bunătatea lui Dumnezeu te conduce la pocăință? 5
Dar după împietrirea ta și inima nepocăită, îți strângi
furie pentru ziua furiei și a revelării dreptei judecăți a lui
Dumnezeu; 6 Care va întoarce fiecărui om conform
faptelor lui; 7 Celor care prin răbdare stăruitoare în
facerea binelui caută glorie și onoare și nemurire, viață
eternă; **(aiōnios g166)** 8 Dar celor certăreți și care nu
ascultă de adevăr, ci ascultă de nedreptate, indignare
și furie, 9 Necaz și chin peste fiecare suflet de om
care lucrează răul, întâi al iudeului și de asemenea
al neamului. 10 Dar glorie, onoare și pace fiecăruia
care lucrează binele, întâi iudeului și de asemenea
neamului. 11 Deoarece la Dumnezeu nu este părtinire.
12 Căci atâți câți au păcătuit fără lege, vor și pieri fără
lege; și atâți câți au păcătuit în lege, vor fi judecați prin

lege; 13 (Fiindcă nu ascultătorii legii sunt drepți înaintea
lui Dumnezeu, ci înfăptuitorii legii vor fi declarați drepți.
14 De aceea când neamurile, care nu au legea, fac
prin natură lucrurile cuprinse în lege, aceștia, neavând
legea, își sunt lor înșiși lege; 15 Aceștia arată lucrarea
legii scrisă în inimile lor, conștiința lor de asemenea
aducând mărturie și gândurile lor, în același timp
acuzându-se sau scuzându-se unele pe altele), 16
În ziua când Dumnezeu va judeca tainele oamenilor
prin Isus Cristos, conform evangheliei mele. 17 Iată,
tu, te numești iudeu și te bazezi pe lege și te fălești
cu Dumnezeu, 18 Și îi știi voia și deosebești lucruri
nespus mai bune, fiind învățat din lege; 19 Și ești sigur
că tu însuți ești călăuză orbilor, lumină celor ce sunt în
întuneric, 20 Îndrumător al celor fără minte, învățător
al pruncilor, având forma cunoașterii și a adevărului
în lege. 21 Tu dar, care înveți pe altul, pe tine însuți
nu te înveți? Tu care predici: Să nu furi; furi? 22 Tu
care spui: Să nu comiți adulter; comiți adulter? Tu care
dețești idolii, comiți sacrilegiu? 23 Tu care te fălești
cu legea, îl dezonorezi pe Dumnezeu prin încălcarea
legii? 24 Fiindcă prin voi este blasfemiat numele lui
Dumnezeu între neamuri, așa cum este scris. 25 Fiindcă
circumcizia, într-adevăr, este de folos, dacă împlinești
legea; dar dacă ești călcător de lege, circumcizia ta a
devenit necircumcizie. 26 De aceea dacă necircumcizia
ține dreptatea legii, necircumcizia lui nu i se va socoti
pentru circumcizie? 27 Și necircumcizia care este prin
natură, dacă împlinește legea, nu te va judeca pe tine,
care prin litera legii și prin circumcizie calci legea? 28
Fiindcă iudeu nu este cel în afară; nici circumcizie cea
pe dinafară, în carne; 29 Ci iudeu este cel în lăuntru; și
circumcizie este aceea a inimii, în duhul, nu în literă; a
cărui laudă nu este de la oameni, ci de la Dumnezeu.

3 Ce avantaj are atunci iudeul, sau care este folosul
circumciziei? 2 Este mare oricum; mai întâi de
toate, fiindcă într-adevăr, lor le-au fost încredințate
oracolele lui Dumnezeu. 3 Și ce dacă unii nu au crezut?
Necredința lor va face credința lui Dumnezeu fără
efect? 4 Nicidecum! Ci Dumnezeu să fie adevărat și
fiecare om mincinos; așa cum este scris: Ca să poți
fi declarat drept în cuvintele tale și să învingi când
ești judecat. 5 Dar dacă nedreptatea noastră arată
dreptatea lui Dumnezeu, ce vom spune? Este nedrept
Dumnezeu care se răzbună? (Vorbesc ca un om). 6
Nicidecum; fiindcă atunci cum va judeca Dumnezeu
lumea? 7 Căci dacă prin minciuna mea adevărul lui
Dumnezeu a abundat mai mult pentru gloria lui, de ce
totuși sunt de asemenea judecat eu ca păcătos? 8 Și
nu, (așa cum suntem defăimați și așa cum afirmă unii
că spunem noi): Să facem cele rele, ca să vină cele
bune? A căror damnare este dreaptă. 9 Ce atunci?
Suntem mai buni decât ei? Nu, nicidecum; fiindcă noi
am dovedit înainte, deopotrivă pe iudei și pe greci, că
toți sunt sub păcat, 10 Așa cum este scris: Nu este
niciunul drept, niciunul măcar. 11 Nu este niciunul care
înțelege, nu este niciunul care îl caută pe Dumnezeu.
12 Toți s-au abătut, toți împreună au devenit inutili; nu
este niciunul care să facă binele, nu, niciunul măcar.
13 Gâtlejul lor este un mormânt deschis; cu limbile lor
înșelau; venin de aspidă este sub buzele lor; 14 A căror
gură este plină de blestem și amărăciune; 15 Picioarele
lor sunt iuți să verse sânge; 16 Distrugere și nenorocire
sunt în căile lor; 17 Și nu au cunoscut calea păcii; 18
Nu este teamă de Dumnezeu înaintea ochilor lor. 19
Știm însă că oricâte spune legea, le spune celor sub
lege; ca fiecare gură să fie astupată și toată lumea să
devină vinovată înaintea lui Dumnezeu. 20 De aceea
prin faptele legii nicio făptură nu va fi declarată dreaptă
înaintea lui; fiindcă prin lege este cunoștința păcatului.
21 Dar acum dreptatea lui Dumnezeu, fără lege, este
arătată, fiind adeverită prin lege și profeți; 22 Chiar
dreptatea lui Dumnezeu, care este prin credința lui Isus
Cristos pentru toți și peste toți cei ce cred; fiindcă nu
este diferență; 23 Fiindcă toți au păcătuit și nu ajung la
gloria lui Dumnezeu; 24 Fiind declarați drepți în dar prin
harul său, prin răscumpărarea care este în Cristos Isus;
25 Pe care Dumnezeu l-a pus în față să fie ispășire
prin credința în sângele lui, să declare dreptatea lui,
pentru trecerea cu vederea a păcatelor din trecut, prin
îngăduința lui Dumnezeu; 26 Să declare dreptatea lui
în acest timp; ca el să fie just și justificatorul celui ce
crede în Isus. 27 Unde este atunci fala? Este exclusă.
Prin ce lege? A faptelor? Nu, ci prin legea credinței.
28 De aceea socotim că omul este declarat drept prin
credință, fără faptele legii. 29 Este el doar Dumnezeul
iudeilor? Nu [este] și al neamurilor? Da, [este] și al
neamurilor; 30 Văzând că este un singur Dumnezeu
care va declara drept prin credință pe cel circumcis și
prin credință pe cel necircumcis. 31 Zădărnicim atunci
legea prin credință? Nicidecum; ci confirmăm legea.

4 Așadar, ce vom spune că a găsit Avraam, tatăl
nostru, în ce privește carnea? 2 Căci, dacă Avraam
a fost declarat drept din fapte, are cu ce să se fălească;
dar nu înaintea lui Dumnezeu. 3 Fiindcă ce spune
scriptura? Avraam l-a crezut pe Dumnezeu și aceasta i
s-a socotit pentru dreptate. 4 Dar celui ce lucrează, plata
nu i se socotește conform harului, ci conform datoriei.
5 Dar celui ce nu lucrează, ci crede în cel ce declară
drept pe cel neevlavios, credința lui i se socotește
pentru dreptate. 6 După cum și David vorbește despre
binecuvântarea omului, căruia Dumnezeu îi atribuie
dreptatea fără fapte, 7 Spunând: Binecuvântați sunt
aceia ale căror nelegiuiri sunt iertate și ale căror

păcate sunt acoperite. 8 Binecuvântat este omul căruia
Domnul nu îi va imputa păcatul. 9 Atunci, vine această
binecuvântare numai peste cel circumcis, sau și peste
cel necircumcis? Fiindcă spunem că lui Avraam credința
i s-a socotit pentru dreptate. 10 Dar cum [i] s-a socotit?
Când era în circumcizie sau în necircumcizie? Nu în
circumcizie, ci în necircumcizie. 11 Și a primit semnul
circumciziei, un sigiliu al dreptății credinței pe care o
avea fiind în necircumcizie; ca el să fie tatăl tuturor
celor ce cred, cu toate că nu sunt în circumcizie; ca
să li se atribuie și lor dreptatea; 12 Și să fie tatăl
circumciziei nu doar celor din circumcizie, ci și celor ce
umblă în pașii acelei credințe a tatălui nostru Avraam,
pe care o avea fiind [încă] necircumcis. 13 Fiindcă
promisiunea că el va fi moștenitor al lumii nu era dată
lui Avraam sau seminței sale prin lege, ci prin dreptatea
credinței. 14 Căci dacă moștenitori sunt cei din lege,
credința este desființată și promisiunea este fără efect;
15 Fiindcă legea lucrează furie; căci unde nu este lege,
nu este nici încălcare a legii. 16 Din această cauză
este din credință, ca să fie conform harului; pentru ca
promisiunea să fie sigură întregii semințe; nu numai
celei ce este din lege, dar și celei ce este din credința
lui Avraam, care este tatăl nostru al tuturor, 17 (Așa
cum este scris: Te-am făcut tatăl multor națiuni), în fața
celui pe care l-a crezut, adică Dumnezeu, care dă viață
morților și cheamă cele ce nu sunt ca și cum ar fi. 18 El
care împotriva speranței a crezut în speranță, ca el să
devină tatăl multor națiuni, conform cu ceea ce [i] se
spusese: Așa va fi sămânța ta. 19 Și, nefiind slab în
credință, nu a luat în considerare propriul său trup deja
mort, având aproape o sută de ani, nici starea moartă
a pântecelui Sarei; 20 Nu a șovăit la promisiunea lui
Dumnezeu, prin necredință; ci a fost tare în credință,
dând glorie lui Dumnezeu; 21 Și, fiind deplin convins
că, ce a promis, a fost în stare să și facă. 22 Și de
aceea aceasta i s-a atribuit lui pentru dreptate; 23 Dar
nu numai pentru el a fost scris că i s-a atribuit; 24 Ci și
pentru noi, cărora ni se va atribui, dacă credem în cel
ce a înviat dintre morți pe Isus Domnul nostru; 25 Care
a fost predat din cauza greșelilor noastre și a fost înviat
pentru justificarea noastră.

5 De aceea, fiind declarați drepți prin credință, avem
pace cu Dumnezeu prin Domnul nostru Isus Cristos;
2 Prin care de asemenea avem acces prin credință
la acest har, în care stăm și ne bucurăm în speranța
gloriei lui Dumnezeu. 3 Și nu numai, dar ne lăudăm
și în necazuri, știind că necazul lucrează răbdare, 4
Și răbdarea, experiență; iar experiența, speranță; 5
Și speranța nu face de rușine, pentru că dragostea
lui Dumnezeu se varsă în inimile noastre prin Duhul
Sfânt, care ne este dat. 6 Fiindcă, pe când eram
noi încă fără putere, la timpul cuvenit Cristos a murit
pentru cei neevlavioși. 7 Căci cu greu ar muri vreunul
pentru un om drept; totuși pentru un om bun, poate ar
cuteza cineva să moară. 8 Dar Dumnezeu își arată
dragostea față de noi, în aceea că, pe când eram noi
încă păcătoși, Cristos a murit pentru noi. 9 Așadar cu
atât mai mult, fiind acum declarați drepți prin sângele
lui, vom fi salvați de la furie prin el. 10 Căci, dacă,
dușmani fiind, am fost împăcați cu Dumnezeu prin
moartea Fiului său, cu atât mai mult, fiind împăcați, vom
fi salvați prin viața lui. 11 Și nu numai [atât], dar ne și
bucurăm în Dumnezeu prin Domnul nostru Isus Cristos,
prin care am primit acum împăcarea. 12 Din această
cauză, așa cum printr-un singur om a intrat păcatul în
lume și moartea prin păcat; și astfel moartea a trecut
asupra tuturor oamenilor, pentru că toți au păcătuit; 13
(Fiindcă până la lege păcatul era în lume; dar păcatul
nu este imputat când nu este lege. 14 Cu toate acestea
moartea a domnit de la Adam până la Moise, chiar
[și] asupra celor ce nu păcătuiseră după asemănarea
încălcării lui Adam, care este prefigurarea celui ce avea
să vină. 15 Dar, și darul nu este precum greșeala! Căci,
dacă prin greșeala unuia mulți sunt morți, cu mult mai
mult harul lui Dumnezeu și darul prin har, [care] este
printr-un singur om, Isus Cristos, a abundat pentru
mulți. 16 Și darul nu este ca printr-unul care a păcătuit.
Fiindcă judecata a fost prin unul spre condamnare,
dar darul este din multe greșeli spre justificare. 17
Căci dacă prin greșeala unuia moartea a domnit prin
unul; cu mult mai mult, cei ce primesc abundență de
har și din darul dreptății vor domni în viață prin unul,
Isus Cristos). 18 Așadar, precum prin greșeala unuia a
venit judecată peste toți oamenii pentru condamnare,
tot așa, prin dreptatea unuia, darul a venit peste toți
oamenii pentru justificarea vieții. 19 Fiindcă după cum
prin neascultarea unui om, mulți au fost făcuți păcătoși,
tot așa, prin ascultarea unuia, mulți vor fi făcuți drepți.
20 Mai mult, legea a intrat ca greșeala să abunde. Dar
unde păcatul a abundat, harul a abundat [și] mai mult;
21 Pentru ca, așa cum păcatul a domnit pentru moarte,
tot așa harul să domnească prin dreptate pentru viață
eternă prin Isus Cristos Domnul nostru. **(aiōnios g166)**

6 Atunci, ce vom spune? Să continuăm în păcat ca să
abunde harul? 2 Nicidecum. Noi, care am murit față
de păcat, cum să mai trăim în el? 3 Nu știți că toți câți
am fost botezați în Isus Cristos, am fost botezați în
moartea lui? 4 De aceea suntem îngropați cu el prin
botez în moarte; pentru ca, așa cum Cristos a fost
înviat dintre morți prin gloria Tatălui, chiar așa și noi ar
trebui să umblăm în înnoirea vieții. 5 Căci dacă am
fost sădiți împreună în asemănarea morții sale, vom
fi și în asemănarea învierii sale. 6 Știind aceasta, că

omul nostru cel vechi este crucificat cu el, pentru ca
trupul păcatului să fie nimicit, ca de acum înainte noi
să nu [mai] servim păcatului. 7 Fiindcă cel mort este
eliberat de păcat. 8 Acum dacă suntem morți împreună
cu Cristos, credem că vom și trăi cu el, 9 Știind că
Cristos, fiind înviat dintre morți, nu mai moare; moartea
nu mai are domnie asupra lui. 10 Fiindcă în aceea că
a murit, a murit pentru păcat o singură dată; dar în
aceea că trăiește, trăiește pentru Dumnezeu. 11 Tot
așa și voi înșivă, socotiți-vă a fi morți într-adevăr față
de păcat, dar vii pentru Dumnezeu prin Isus Cristos
Domnul nostru. 12 De aceea păcatul să nu domnească
în trupul vostru muritor, ca să ascultați de el în poftele
lui. 13 Nici nu predați membrele voastre ca unelte ale
nedreptății, pentru păcat; ci predați-vă pe voi înșivă lui
Dumnezeu ca vii dintre morți, și membrele voastre lui
Dumnezeu ca unelte ale dreptății. 14 Fiindcă păcatul
nu va avea domnie asupra voastră; fiindcă nu sunteți
sub lege, ci sub har. 15 Ce atunci? Să păcătuim pentru
că nu suntem sub lege, ci sub har? Nicidecum. 16
Nu știți că aceluia cui vă predați robi pentru a-i da
ascultare, aceluia îi sunteți robi, căruia îi dați ascultare;
fie ai păcatului pentru moarte, fie ai ascultării pentru
dreptate? 17 Dar mulțumiri fie lui Dumnezeu, pentru că
ați fost robii păcatului, dar ați ascultat din inimă de acel
model de doctrină, care v-a fost dat. 18 Și fiind făcuți
liberi față de păcat, ați devenit robii dreptății. 19 Vorbesc
omenește din cauza neputinței cărnii voastre; fiindcă
așa cum ați predat membrele voastre roabe necurăției
și nelegiuirii, pentru nelegiuire, tot așa, acum predați
membrele voastre roabe ale dreptății pentru sfințenie.
20 Fiindcă atunci când erați robii păcatului, erați liberi
față de dreptate. 21 Ce rod aveați atunci în acele lucruri
de care acum vă este rușine? Fiindcă sfârșitul acelor
lucruri este moartea. 22 Dar acum, fiind făcuți liberi
față de păcat și devenind robii lui Dumnezeu, aveți
rodul vostru spre sfințenie iar sfârșitul, viață veșnică.
(aiōnios g166) 23 Fiindcă plata păcatului este moartea;
dar darul lui Dumnezeu este viața eternă prin Isus
Cristos Domnul nostru. (aiōnios g166)

7 Nu știți, fraților, (fiindcă vorbesc celor ce cunosc
legea) că legea are domnie asupra omului cât timp
trăiește? 2 Fiindcă femeia care are soț este legată de
soț prin lege cât timp trăiește el; dar dacă soțul moare,
este dezlegată de legea soțului. 3 Așadar, dacă în
timp ce soțul trăiește, ea se căsătorește cu alt bărbat,
va fi numită adulteră; dar dacă soțul ei moare, este
liberă de acea lege; așa că nu este adulteră, deși este
căsătorită cu alt bărbat. 4 De aceea, frații mei, și voi
ați devenit morți față de lege prin trupul lui Cristos;
ca voi să fiți căsătoriți cu altul, tocmai cu cel înviat
dintre morți, ca să aducem rod pentru Dumnezeu. 5
Fiindcă pe când eram în carne, pasiunile păcatelor,
care erau prin lege, lucrau în membrele noastre, să
aducă rod pentru moarte. 6 Dar acum, suntem dezlegați
de lege, fiind moartă [legea] în care eram ținuți; ca să
servim în înnoirea duhului și nu în vechimea literei. 7
Ce vom spune atunci? Este legea păcat? Nicidecum.
Dimpotrivă, păcatul nu l-am cunoscut decât prin lege;
fiindcă nu aș fi cunoscut pofta, dacă legea nu ar fi spus:
Să nu poftești. 8 Dar păcatul, prinzând ocazie prin
poruncă, a lucrat în mine tot felul de pofte; fiindcă fără
lege păcatul era mort. 9 Iar eu odinioară eram viu fără
lege; dar când a venit porunca, păcatul a trăit din nou
iar eu am murit. 10 Și porunca, cea pentru viață, eu
am aflat-o ca fiind pentru moarte. 11 Fiindcă păcatul,
prinzând ocazie prin poruncă, m-a înșelat și prin ea m-a
ucis. 12 De aceea legea este sfântă, și porunca sfântă
și dreaptă și bună. 13 Atunci ce este bun s-a făcut
moarte pentru mine? Nicidecum. Dar păcatul, ca să
pară păcat, lucrează moarte în mine prin ce este bun;
ca păcatul prin poruncă să devină peste măsură de
păcătos. 14 Deoarece știm că legea este spirituală; dar
eu sunt carnal, vândut sub păcat. 15 Fiindcă ce lucrez
nu încuviințez; fiindcă ce doresc aceea nu practic; dar
ce urăsc aceea fac. 16 Atunci, dacă fac ce nu voiesc,
încuviințez legea că este bună. 17 Așadar acum nu
mai sunt eu cel ce lucrează aceasta, ci păcatul care
locuiește în mine. 18 Deoarece știu că în mine (adică
în carnea mea) nu locuiește nimic bun; fiindcă a voi îmi
este la îndemână, dar cum să lucrez ce este bine, nu
găsesc. 19 Fiindcă binele, pe care îl voiesc, nu îl fac;
ci răul, pe care nu îl voiesc, acela îl practic. 20 Acum
dacă fac ce nu voiesc, nu mai sunt eu cel ce lucrează
aceasta, ci păcatul care locuiește în mine. 21 Găsesc
atunci o lege că, în timp ce voiesc să fac binele, răul
îmi este la îndemână. 22 Fiindcă după omul dinăuntru
mă desfăt în legea lui Dumnezeu; 23 Dar văd o altă
lege în membrele mele, războindu-se împotriva legii
minții mele și înrobindu-mă legii păcatului care este în
membrele mele. 24 O, ce om nenorocit sunt eu. Cine
mă va elibera din trupul acestei morți? 25 Mulțumesc
lui Dumnezeu prin Isus Cristos Domnul nostru. Așadar,
cu mintea, eu însumi servesc legii lui Dumnezeu; dar
cu carnea, legii păcatului.

8 Așadar, acum nu este condamnare pentru cei în
Cristos Isus, care umblă nu conform cărnii, ci
conform Duhului. 2 Fiindcă legea Duhului vieții în
Cristos Isus m-a eliberat de legea păcatului și a morții.
3 Fiindcă ce nu putea face legea, întrucât era slabă
prin carne, Dumnezeu, trimițând pe propriul său Fiu
în asemănarea cărnii păcătoase și pentru păcat, a
condamnat păcatul în carne; 4 Pentru ca dreptatea legii
să fie împlinită în noi, care umblăm nu conform cărnii,

ci conform Duhului. 5 Fiindcă toți cei ce sunt conform
cărnii gândesc lucrurile cărnii; dar cei conform Duhului
gândesc lucrurile Duhului. 6 Fiindcă a gândi carnal este
moarte; dar a gândi spiritual, viață și pace. 7 Pentru că
mintea carnală este dușmănie împotriva lui Dumnezeu;
fiindcă nu este supusă legii lui Dumnezeu și nici nu
poate fi. 8 Și cei ce sunt în carne nu pot plăcea lui
Dumnezeu. 9 Dar voi nu sunteți în carne, ci în Duhul,
dacă într-adevăr Duhul lui Dumnezeu locuiește în voi.
Iar dacă cineva nu are Duhul lui Cristos, acesta nu este
al lui. 10 Și dacă Cristos este în voi, trupul este mort
din cauza păcatului; dar Duhul este viață din cauza
dreptății. 11 Dar dacă Duhul celui ce l-a înviat pe Isus
dintre morți locuiește în voi, cel ce l-a înviat pe Cristos
dintre morți, va da viață și trupurilor voastre muritoare
prin Duhul său care locuiește în voi. 12 Așadar fraților
suntem datori, nu cărnii, pentru a trăi conform cărnii. 13
Căci dacă trăiți conform cărnii, veți muri; dar dacă prin
Duhul ucideți faptele trupului, veți trăi. 14 Fiindcă toți
câți sunt conduși de Duhul lui Dumnezeu, aceștia sunt
fiii lui Dumnezeu. 15 Fiindcă nu ați primit duhul robiei din
nou spre frică; ci ați primit Duhul adopției fiilor, prin care
strigăm: Abba, Tată! 16 Duhul însuși aduce mărturie
cu duhul nostru că suntem copiii lui Dumnezeu; 17 Și
dacă suntem copii, atunci și moștenitori; moștenitori ai
lui Dumnezeu și comoștenitori cu Cristos; dacă într-
adevăr suferim împreună cu el, ca să și fim glorificați
împreună. 18 Întrucât socotesc că suferințele din acest
timp nu sunt demne de a fi comparate cu gloria care va
fi revelată în noi. 19 Fiindcă arzătoarea anticipare a
creaturii așteaptă revelarea fiilor lui Dumnezeu. 20 Căci
creatura a fost supusă deșertăciunii nu de bunăvoie, ci
din cauza celui ce a supus-o în speranță, 21 Deoarece
creatura însăși de asemenea va fi eliberată din robia
putrezirii în glorioasa libertate a copiilor lui Dumnezeu.
22 Deoarece știm că toată creația împreună geme și
împreună suferă durerile nașterii până acum. 23 Și nu
numai ele, dar și noi înșine, care avem primele roade
ale Duhului, chiar noi gemem în noi înșine așteptând
adopția fiilor, adică răscumpărarea trupului nostru. 24
Fiindcă suntem salvați prin speranță; dar speranța
văzută nu este speranță; căci de ce ar mai spera
[cineva] pentru ceea ce [se poate] vedea? 25 Dar dacă
sperăm pentru ceea ce nu vedem, așteptăm cu răbdare.
26 Tot astfel Duhul de asemenea ajută neputințelor
noastre; fiindcă nu știm pentru ce să ne rugăm cum
ar trebui; dar Duhul însuși mijlocește pentru noi cu
gemete de nespus. 27 Și cel care cercetează inimile
știe care este mintea Duhului, pentru că mijlocește
pentru sfinți conform voii lui Dumnezeu. 28 Și știm că
toate lucrează împreună pentru binele celor ce iubesc
pe Dumnezeu, celor chemați conform scopului său. 29
Pentru că pe aceia pe care i-a cunoscut dinainte, i-a și
predestinat să fie făcuți conform chipului Fiului său, ca
el să fie întâiul născut între mulți frați. 30 Mai mult, pe
cei care i-a predestinat, pe aceia i-a și chemat; și [pe
cei] pe care i-a chemat, i-a și declarat drepți; și [pe cei]
pe care i-a declarat drepți, i-a și glorificat. 31 Ce vom
spune atunci față de acestea? Dacă Dumnezeu este
pentru noi, cine poate fi împotriva noastră? 32 El care
nu a cruțat pe propriul său Fiu, ci l-a predat pentru noi
toți, cum nu ne va dărui de asemenea toate lucrurile cu
el? 33 Cine va aduce o acuzație împotriva aleșilor lui
Dumnezeu? Dumnezeu este cel care declară drept.
34 Cine este cel ce condamnă? Cristos este cel ce a
murit; da, mai mult, a și fost înviat, cel ce și este la
dreapta lui Dumnezeu, care de asemenea mijlocește
pentru noi. 35 Cine ne va separa de dragostea lui
Cristos? Necaz, sau strâmtorare, sau persecuție, sau
foamete, sau goliciune, sau pericol, sau sabie? 36
Așa cum este scris: Datorită ție suntem uciși cât este
ziua de lungă; suntem socotiți ca oi pentru măcel. 37
Nu, în toate acestea suntem mai mult decât biruitori
prin cel ce ne-a iubit. 38 Fiindcă sunt convins că nici
moarte, nici viață, nici îngeri, nici principate, nici puteri,
nici cele prezente, nici cele viitoare, 39 Nici înălțime,
nici adâncime, nicio altă creatură, nu va fi în stare să
ne separe de dragostea lui Dumnezeu, care este în
Cristos Isus Domnul nostru.

9 Spun adevărul în Cristos, nu mint, conștiința mea
de asemenea aducându-mi mărturie în Duhul Sfânt,
2 Că am mare întristare și mâhnire neîncetată în inima
mea. 3 Fiindcă aș fi dorit să fiu eu însumi blestemat
de la Cristos pentru frații mei, rudele mele conform
cărnii, 4 Care sunt israeliți, cărora [le aparține] adopția
și gloria și legămintele și darea legii și serviciul lui
Dumnezeu și promisiunile; 5 Ai cărora sunt părinții și
din care conform cărnii este Cristos, care este peste
toate, Dumnezeu binecuvântat pentru totdeauna. Amin.
(aiōn g165) 6 Dar nu ca și cum cuvântul lui Dumnezeu
a fost fără efect. Fiindcă nu toți cei din Israel, sunt
Israel; 7 Nici nu sunt toți copii pentru că sunt sămânța
lui Avraam; ci: În Isaac ți se va numi sămânța. 8 Căci
așa este: Cei ce sunt copiii cărnii, aceștia nu sunt
copiii lui Dumnezeu; ci copiii promisiunii sunt socotiți ca
sămânță. 9 Fiindcă acesta este cuvântul promisiunii:
La timpul acesta voi veni și Sara va avea un fiu. 10
Și nu numai; dar și când Rebeca a rămas însărcinată
printr-unul singur, prin tatăl nostru Isaac, 11 (Copiii, în
adevăr, nefiind încă născuți, nici practicând ceva bine
sau rău, ca scopul lui Dumnezeu, conform alegerii, să
rămână nu din fapte, ci din cel care cheamă), 12 I-a
fost spus că: Cel mai mare va servi celui mai mic. 13
Așa cum este scris: Am iubit pe Iacob, dar am urât
pe Esau. 14 Atunci ce vom spune? Este nedreptate

la Dumnezeu? Nicidecum. **15** Fiindcă el îi spune lui
Moise: Voi avea milă de cine voi avea milă; și voi avea
compasiune de cine voi avea compasiune. **16** Așadar,
nu este de la cine voiește, nici de la cine aleargă, ci
de la Dumnezeu care arată milă. **17** Fiindcă scriptura
spune lui Faraon: Chiar pentru acest scop te-am ridicat,
ca să arăt în tine puterea mea și pentru ca numele meu
să fie vestit peste tot pământul. **18** Așadar el are milă
de cine voiește și pe cine voiește împietrește. **19** Atunci
îmi vei spune: De ce mai găsește vină? Fiindcă cine
s-a împotrivit voii lui? **20** Dar mai degrabă: Cine ești
tu, omule, care contrazici pe Dumnezeu? Va spune
lucrul format celui care l-a format: De ce m-ai făcut
astfel? **21** Nu are olarul putere peste lut, din același
amestec să facă un vas pentru onoare și altul pentru
dezonoare? **22** Și ce dacă Dumnezeu, voind să arate
furie și să își facă cunoscută puterea, a îndurat cu
multă îndelungă răbdare vasele furiei pregătite pentru
distrugere; **23** Și ca să facă cunoscute bogățiile gloriei
sale peste vasele milei, pe care le-a pregătit dinainte
pentru glorie, **24** Adică pe noi, pe care ne-a chemat nu
numai dintre iudei, ci și dintre neamuri? **25** Așa cum
spune și în Osea: Îl voi chema poporul meu pe cel ce
nu era poporul meu; și preaiubită pe cea care nu era
preaiubită. **26** Și se va întâmpla [că] în locul unde li se
spunea: Voi nu sunteți poporul meu; acolo vor fi chemați
fiii Dumnezeului cel viu. **27** Isaia, de asemenea, strigă
despre Israel: Dacă numărul copiilor lui Israel ar fi ca
nisipul mării, o rămășiță va fi salvată. **28** Fiindcă va
termina lucrarea și o va scurta în dreptate, pentru că
Domnul va face o lucrare scurtă pe pământ. **29** Și așa
cum a spus Isaia înainte: Dacă Domnul Sabaot nu ne-
ar fi lăsat o sămânță, am fi fost ca Sodoma și ne-am fi
asemănat cu Gomora. **30** Ce vom spune atunci? Că
neamurile, care nu urmăreau dreptatea, au ajuns la
dreptate, adică dreptatea care este din credință; **31**
Dar Israel, care urmărea legea dreptății, nu a ajuns
la legea dreptății. **32** De ce? Pentru că nu au căutat-
o prin credință, ci ca prin faptele legii. Fiindcă s-au
împiedicat de acea piatră de cădere; **33** Așa cum este
scris: Iată, eu pun în Sion o piatră de cădere și o stâncă
de poticnire; și oricine crede în el, nu va fi rușinat.

10 Fraților, dorința inimii mele și rugăciunea către
Dumnezeu pentru Israel este ca ei să fie salvați.
2 Fiindcă le aduc mărturie că au zel pentru Dumnezeu,
dar nu conform cunoașterii. **3** Căci fiind neștiutori
despre dreptatea lui Dumnezeu și căutând să își
stabilească propria lor dreptate, nu s-au supus dreptății
lui Dumnezeu. **4** Căci Cristos este sfârșitul legii pentru
dreptate pentru toți cei ce cred. **5** Fiindcă Moise descrie
dreptatea care este din lege că: Omul care face acele
lucruri va trăi prin ele. **6** Dar dreptatea care este din
credință vorbește astfel: Nu spune în inima ta: Cine
va urca în cer? (Adică, să îl coboare pe Cristos), **7**
Sau: Cine va coborî în adânc? (Adică, să îl scoată pe
Cristos din nou dintre morți). **(Abyssos g12)** **8** Dar ce
spune? Cuvântul este aproape de tine, chiar în gura ta
și în inima ta; acesta este cuvântul credinței pe care
îl predicăm; **9** Că, dacă vei mărturisi cu gura ta pe
Domnul Isus și vei crede în inima ta că Dumnezeu
l-a înviat dintre morți, vei fi salvat. **10** Căci cu inima
omul crede pentru dreptate; și cu gura mărturisirea
este făcută pentru salvare. **11** Fiindcă scriptura spune:
Oricine crede în el nu va fi rușinat. **12** Căci nu este
diferență între iudeu și grec; fiindcă același Domn al
tuturor este bogat pentru toți care îl cheamă. **13** Fiindcă
oricine va chema numele Domnului va fi salvat. **14** Dar
cum vor chema pe cel în care nu au crezut? Și cum
vor crede în cel despre care nu au auzit? Și cum vor
auzi fără predicator? **15** Și cum vor predica dacă nu
sunt trimiși? Așa cum este scris: Cât de frumoase sunt
picioarele celor ce predică evanghelia păcii și aduc
vești îmbucurătoare despre cele bune. **16** Dar nu toți au
ascultat de evanghelie. Fiindcă Isaia spune: Doamne,
cine a crezut vestea noastră? **17** Astfel credința vine
prin auzire, iar auzirea prin cuvântul lui Dumnezeu. **18**
Dar eu spun: Nu au auzit ei? Da, într-adevăr, sunetul
lor a mers pe tot pământul și cuvintele lor până la
marginile lumii. **19** Dar eu spun: Nu a știut Israel? Întâi,
Moise spune: Eu vă voi provoca la gelozie prin cei ce
nu sunt popor, vă voi mânia printr-o națiune stricată. **20**
Iar Isaia este foarte cutezător și spune: Am fost găsit
de cei ce nu m-au căutat; am fost făcut cunoscut celor
ce nu întrebau de mine. **21** Dar lui Israel îi spune: Toată
ziua mi-am întins mâinile spre un popor neascultător și
împotrivitor cu vorba.

11 Spun atunci: A lepădat Dumnezeu pe poporul
său? Nicidecum. Fiindcă și eu sunt israelit din
sămânța lui Avraam, din tribul lui Beniamin. **2** Dumnezeu
nu a lepădat pe poporul său, pe care l-a cunoscut
dinainte. Nu știți ce spune scriptura despre Ilie? Cum
mijlocește la Dumnezeu împotriva lui Israel, spunând:
3 Doamne, i-au ucis pe profeții tăi și au surpat altarele
tale; și am fost lăsat eu singur și îmi caută viața. **4** Dar
ce îi zice răspunsul lui Dumnezeu? Mi-am păstrat șapte
mii de bărbați care nu au plecat genunchiul înaintea
chipului lui Baal. **5** Așadar, tot astfel și în timpul de
acum este o rămășiță conform alegerii harului. **6** Și
dacă este din har, atunci nu mai este din fapte; altfel,
harul nu mai este har. Dar dacă este din fapte, atunci
nu mai este har; altfel, fapta nu mai este faptă. **7** Atunci
ce? Israel nu a obținut ceea ce caută; dar alegerea a
obținut-o, iar ceilalți au fost orbiți, **8** (După cum este
scris: Dumnezeu le-a dat duhul de adormire, ochi ca

să nu vadă și urechi ca să nu audă), până în ziua
aceasta. 9 Și David spune: Masa să le fie o cursă și
ca o capcană și ca o piatră de poticnire și o răsplătire
pentru ei; 10 Să li se întunece ochii și să nu vadă;
și îndoaie-le spatele întotdeauna. 11 Spun atunci: S-
au poticnit ca să cadă? Nicidecum. Ci prin căderea
lor salvarea a venit la neamuri, ca să îi provoace la
gelozie; 12 Dacă însă căderea lor este bogăția lumii, și
înjosirea lor este bogăția neamurilor, cu cât mai mult
plinătatea lor? 13 Fiindcă vorbindu-vă vouă, neamurilor,
întrucât eu sunt apostolul neamurilor, îmi preamăresc
serviciul; 14 Dacă [aș putea] cumva să îi provoc la
gelozie pe cei ce sunt carnea mea și să salvez pe
unii dintre ei. 15 Căci dacă lepădarea lor înseamnă
împăcarea lumii, ce va fi primirea lor, decât viață dintre
morți? 16 Iar dacă primul rod este sfânt, și aluatul este;
și dacă rădăcina este sfântă, și ramurile [sunt]. 17 Iar
dacă unele ramuri sunt rupte, și tu, fiind un măslin
sălbatic, ai fost altoit printre ele, și împreună cu ele
te împărtășești din rădăcina și grăsimea măslinului,
18 Nu te făli față de ramuri. Dar dacă te fălești, nu tu
ții rădăcina, ci rădăcina te ține pe tine. 19 Vei spune
atunci: Ramurile au fost rupte ca eu să fiu altoit. 20
Bine, din cauza necredinței au fost rupte, iar tu stai în
picioare prin credință. Nu te îngâmfa, ci teme-te; 21
Căci dacă Dumnezeu nu a cruțat ramurile naturale,
fii atent ca nu cumva să nu te cruțe nici pe tine. 22
Iată, atunci bunătatea și severitatea lui Dumnezeu;
severitate față de cei ce au căzut, dar bunătate față
de tine, dacă continui în bunătatea [lui]; altfel și tu
vei fi tăiat. 23 Și ei, de asemenea, dacă nu rămân în
necredință, vor fi altoiți; fiindcă Dumnezeu este în stare
să îi altoiască din nou. 24 Căci dacă tu ai fost tăiat din
măslinul prin natură sălbatic, și împotriva naturii ai fost
altoit într-un măslin bun, cu cât mai mult aceștia, care
sunt ramuri naturale, vor fi altoiți în propriul lor măslin?
25 Fiindcă nu vă voiesc neștiutori, fraților, despre acest
mister, ca nu cumva să fiți înțelepți în îngâmfările
voastre, pentru că orbire s-a făcut în parte lui Israel,
până va intra plinătatea neamurilor. 26 Și astfel tot
Israelul va fi salvat; așa cum este scris: Eliberatorul va
veni din Sion și va îndepărta neevlavia de la Iacob; 27
Fiindcă acesta este legământul meu pentru ei, când voi
înlătura păcatele lor. 28 Referitor la evanghelie, sunt
dușmani din cauza voastră, dar referitor la alegere,
sunt preaiubiți din cauza părinților. 29 Fiindcă darurile și
chemarea lui Dumnezeu sunt irevocabile. 30 Fiindcă
așa cum și voi odinioară nu ați crezut în Dumnezeu,
totuși ați primit milă acum prin necredința lor; 31 Tot
așa și aceștia nu au crezut acum, pentru ca prin mila
voastră să obțină și ei milă. 32 Fiindcă Dumnezeu i-
a închis împreună pe toți în necredință, ca să arate
milă tuturor. **(eleēsē g1653)** 33 O, adânc al bogățiilor,
deopotrivă ale înțelepciunii și cunoașterii lui Dumnezeu!
Cât de nepătrunse sunt judecățile lui și peste putință
de găsit căile lui! 34 Fiindcă cine a cunoscut mintea
Domnului? Sau cine a fost sfătuitorul lui? 35 Sau cine i-
a dat întâi, și să îi fie răsplătit? 36 Pentru că din el și
prin el și pentru el sunt toate. A lui fie gloria pentru
totdeauna. Amin. **(aiōn g165)**

12 De aceea vă implor, fraților, prin îndurările lui
Dumnezeu, să prezentați trupurile voastre un
sacrificiu viu, sfânt, plăcut lui Dumnezeu, aceasta este
servirea voastră logică. 2 Și nu vă conformați acestei
lumi; ci fiți transformați prin înnoirea minții voastre,
pentru a deosebi care este voia lui Dumnezeu, cea
bună și plăcută și desăvârșită. **(aiōn g165)** 3 Fiindcă
prin harul care îmi este dat, spun fiecăruia care este
printre voi, să nu gândească mai măreț decât ar trebui
să gândească; ci să gândească cumpătat, așa cum
Dumnezeu a împărțit fiecăruia măsura credinței. 4
Fiindcă așa cum într-un [singur] trup avem [mai] multe
membre, dar nu toate membrele au același serviciu, 5
Tot așa și noi, fiind mulți, suntem un trup în Cristos și
fiecare suntem membre unii altora. 6 Având așadar
daruri care diferă conform harului care ne este dat;
fie profeție, să profețim conform cu măsura credinței;
7 Sau serviciu, în servire; sau cel ce învață pe alții,
în învățătură; 8 Sau cel ce îndeamnă, în îndemnare;
cel ce dă, în simplitate; cel ce conduce, cu sârguință;
cel ce arată milă, cu bucurie; 9 Dragostea să fie
neprefăcută. Detestați ceea ce este rău; lipiți-vă de
bine. 10 Iubiți-vă unii pe alții cu dragoste frățească, în
onoare dând întâietate altuia. 11 Nu leneși în muncă;
fervenți în duh; servind Domnului; 12 Bucurându-vă în
speranță; răbdând în necaz; continuând stăruitor în
rugăciune; 13 Luând parte la nevoile sfinților; urmărind
ospitalitatea. 14 Binecuvântați pe cei ce vă persecută;
binecuvântați și nu blestemați. 15 Bucurați-vă cu cei
ce se bucură și plângeți cu cei ce plâng. 16 Fiți cu
aceeași minte unii pentru alții. Nu gândiți lucruri înalte,
ci coborâți la cei înjosiți. Nu fiți înțelepți în îngâmfările
voastre. 17 Nu răsplătiți nimănui rău pentru rău. Îngrijiți-
vă de lucruri oneste înaintea tuturor oamenilor. 18
Dacă este posibil, cât ține de voi, trăiți în pace cu toți
oamenii. 19 Preaiubiților, nu vă răzbunați, ci dați loc
furiei, fiindcă este scris: Răzbunarea este a mea; eu voi
răsplăti, spune Domnul. 20 De aceea dacă flămânzește
dușmanul tău, dă-i să mănânce; dacă însetează, dă-i
să bea; căci făcând astfel, vei îngrămădi cărbuni de foc
pe capul lui. 21 Nu fi învins de rău, ci învinge răul prin
bine.

13 Fiecare suflet să se supună puterilor mai înalte.
Fiindcă nu este putere decât de la Dumnezeu; și
puterile care sunt, sunt rânduite de Dumnezeu. 2 De

aceea oricine se împotrivește puterii, se împotrivește
rânduielii lui Dumnezeu; și cei ce se împotrivesc își vor
primi damnarea. 3 Deoarece conducătorii nu sunt de
temut pentru fapte bune, ci pentru cele rele. Dorești
așadar să nu te temi de putere? Fă binele și vei avea
laudă de la aceasta; 4 Fiindcă îți este servitorul lui
Dumnezeu pentru bine. Dar dacă faci răul, teme-te;
fiindcă nu poartă sabia în zadar; fiindcă este servitorul
lui Dumnezeu, un răzbunător pentru furie asupra celui
ce practică răul. 5 De aceea trebuie să fiți supuși nu
doar din cauza furiei, ci și din cauza conștiinței. 6
Fiindcă din această cauză și plătiți taxe; fiindcă ei sunt
servitorii lui Dumnezeu, ocupându-se neîncetat tocmai
cu acest lucru. 7 De aceea dați tuturor cele datorate; cui
taxă, taxă; cui vamă, vamă; cui frică, frică; cui onoare,
onoare. 8 Să nu datorați nimănui nimic [altceva] decât
să vă iubiți unii pe alții; fiindcă cel ce iubește pe altul
a împlinit legea. 9 Fiindcă: Să nu comiți adulter, să
nu ucizi, să nu furi, să nu aduci mărturie falsă, să nu
pofteşti; și orice altă poruncă este cuprinsă pe scurt
în acest cuvânt și anume: Să iubești pe aproapele
tău ca pe tine însuți. 10 Dragostea nu lucrează răul
aproapelui; de aceea dragostea este împlinirea legii.
11 Și aceasta, știind timpul, că acum este ora să ne
trezim din somn; căci acum salvarea noastră este mai
aproape decât atunci când am crezut. 12 Noaptea
este mult trecută, iar ziua este aproape; de aceea să
lepădăm faptele întunericului și să ne îmbrăcăm cu
armura luminii. 13 Să umblăm onest, ca în timpul zilei;
nu în destrăbălare și bețiii, nu în curvie și desfrânare,
nu în ceartă și invidie. 14 Ci îmbrăcați-vă cu Domnul
Isus Cristos și nu purtați grijă lucrurilor cărnii, pentru a-i
împlini poftele.

14 Primiți-l pe cel slab în credință, dar nu pentru
dispute îndoielnice. 2 Fiindcă unul crede că
poate mânca de toate; altul, care este slab, mănâncă
verdețuri. 3 Cel ce mănâncă să nu disprețuiască pe cel
ce nu mănâncă; și cel ce nu mănâncă să nu judece
pe cel ce mănâncă; fiindcă Dumnezeu l-a primit. 4
Cine ești tu care judeci pe servitorul altuia? Pentru
propriul său stăpân stă în picioare sau cade. Da, el
va fi sprijinit; fiindcă Dumnezeu este în stare să îl
facă să stea în picioare. 5 Unul prețuiește o zi mai
presus decât pe alta; dar altul prețuiește toate zilele
la fel. Fiecare să fie deplin convins în mintea lui. 6
Cel ce respectă ziua, o respectă pentru Domnul; și cel
ce nu respectă ziua, pentru Domnul nu o respectă.
Cel ce mănâncă, mănâncă pentru Domnul; fiindcă
aduce mulțumiri lui Dumnezeu; și cel ce nu mănâncă,
pentru Domnul nu mănâncă și aduce mulțumiri lui
Dumnezeu. 7 Fiindcă niciunul dintre noi nu trăiește
pentru el însuși, și nimeni nu moare pentru el însuși. 8
Căci dacă trăim, pentru Domnul trăim, și dacă murim,
pentru Domnul murim; așadar dacă trăim sau dacă
murim, suntem ai Domnului. 9 Căci pentru aceasta
Cristos deopotrivă a murit și a înviat, și a trăit din nou
ca să fie Domn deopotrivă al morților și al viilor. 10 Dar
de ce judeci tu pe fratele tău? Sau de ce faci tu de
nimic pe fratele tău? Fiindcă toți vom sta în picioare
înaintea scaunului de judecată al lui Cristos. 11 Fiindcă
este scris: Așa cum eu trăiesc, spune Domnul, mie
mi se va pleca fiecare genunchi și fiecare limbă va
mărturisi lui Dumnezeu. 12 Așadar, fiecare dintre noi
va da socoteală despre el însuși lui Dumnezeu. 13
De aceea să nu ne mai judecăm unii pe alții; ci mai
bine, judecați aceasta: nimeni să nu pună piatră de
cădere sau ocazie de poticnire în calea fratelui. 14 Știu
și sunt convins prin Domnul Isus, că nimic nu este
necurat în sine; dar pentru cel ce consideră vreun lucru
a fi necurat, pentru acela este necurat. 15 Dar dacă
fratele tău se mâhnește din cauza mâncării tale, tu
nu mai umbli conform dragostei creștine. Nu nimici
cu mâncarea ta pe acela pentru care a murit Cristos.
16 Așadar binele vostru să nu fie vorbit de rău; 17
Fiindcă împărăția lui Dumnezeu nu este mâncare și
băutură, ci dreptate și pace și bucurie în Duhul Sfânt.
18 Fiindcă cel ce servește lui Cristos în acestea, este
plăcut lui Dumnezeu și aprobat de oameni. 19 Așadar,
să urmărim cele ale păcii și cele ale edificării unuia
de către altul. 20 Nu distruge lucrarea lui Dumnezeu
din cauza mâncării. Într-adevăr, toate lucrurile sunt
pure; dar este rău pentru acel om care mănâncă spre
poticnire. 21 Bine este să nu mănânci carne, nici să
nu bei vin, nici să nu faci ceva prin care fratele tău
se împiedică, sau este poticnit, sau este făcut slab.
22 Ai credință? Să o ai pentru tine însuți înaintea lui
Dumnezeu. Ferice de cel ce nu se condamnă pe sine
însuși în acel lucru pe care îl permite. 23 Iar cel ce se
îndoiește, dacă mănâncă, este damnat, pentru că nu
mănâncă din credință; fiindcă orice nu este din credință
este păcat.

15 Iar noi, cei puternici, suntem datori să purtăm
neputințele celor slabi și să nu ne plăcem nouă
înșine. 2 Fiecare dintre noi să placă aproapelui pentru
bine, spre edificare. 3 Fiindcă până și Cristos nu
și-a plăcut lui însuși, ci așa cum este scris: Ocările
celor ce te-au ocărât au căzut peste mine. 4 Fiindcă
toate câte au fost scrise înainte, au fost scrise pentru
învățătura noastră, ca prin răbdarea și mângâierea
scripturilor să avem speranță. 5 Iar Dumnezeul răbdării
și al mângâierii să vă dea aceeași gândire unii față de
alții, conform lui Cristos Isus; 6 Ca voi, cu o minte și
cu o gură să glorificați pe Dumnezeu, adică pe Tatăl
Domnului nostru Isus Cristos. 7 De aceea primiți-vă

unii pe alții, așa cum ne-a primit și Cristos pe noi,
pentru gloria lui Dumnezeu. 8 Și spun că Isus Cristos
a fost un servitor al circumciziei pentru adevărul lui
Dumnezeu, pentru a întări promisiunile făcute părinților;
9 Și ca neamurile să glorifice pe Dumnezeu pentru
mila lui; așa cum este scris: Din această cauză îți voi
aduce mărturie printre neamuri și voi cânta numelui
tău. 10 Și din nou spune: Bucurați-vă voi neamuri
cu poporul lui. 11 Și din nou: Lăudați pe Domnul voi
toate neamurile; și aclamați-l toate popoarele. 12 Și
din nou, Isaia spune: Va fi o rădăcină a lui Isai și cel
ce se va scula să domnească peste neamuri: în el
se vor încrede neamurile. 13 Și Dumnezeul speranței
să vă umple de toată bucuria și pacea în a crede,
pentru ca voi să abundați în speranță prin puterea
Duhului Sfânt. 14 Și eu însumi, de asemenea, sunt
convins despre voi, frații mei, că și voi sunteți plini de
bunătate, umpluți cu toată cunoașterea, în stare să vă
și avertizați unii pe alții. 15 Totuși, fraților, v-am scris
mai cutezător, în parte ca să vă aduc aminte, din cauza
harului care mi-a fost dat de Dumnezeu, 16 Ca eu să
fiu servitorul lui Isus Cristos pentru neamuri, servind
evanghelia lui Dumnezeu, pentru ca oferirea ca ofrandă
a neamurilor să fie bine primită, fiind sfințită prin Duhul
Sfânt. 17 Eu am așadar cu ce să mă fălesc în Isus
Cristos, în cele ce se referă la Dumnezeu. 18 Fiindcă
nu voi cuteza să vorbesc despre niciunul dintre acele
lucruri pe care Cristos nu le-a lucrat prin mine, spre
ascultarea neamurilor, prin cuvânt și faptă, 19 Prin
puterea semnelor și minunilor, prin puterea Duhului
lui Dumnezeu; încât, de la Ierusalim și în jur, până în
Iliria, eu am predicat pe deplin evanghelia lui Cristos.
20 Da, așa m-am străduit să predic evanghelia, nu
[acolo] unde Cristos fusese numit, ca nu cumva să
zidesc peste temelia altui om; 21 Ci așa cum este scris:
Aceia cărora nu li s-a spus despre el, îl vor vedea; și
cei ce nu au auzit vor înțelege. 22 Din cauza aceasta
am și fost împiedicat mult să vin la voi. 23 Dar acum,
nemaiavând loc în aceste ținuturi, și având în acești
mulți ani o mare dorință să vin la voi, 24 Dacă vreodată
voi merge în Spania, voi veni la voi, fiindcă sper să
vă văd în călătoria mea și să fiu condus de voi într-
acolo, dacă mai întâi voi fi puțin îndestulat cu prezența
voastră. 25 Dar acum, mă duc la Ierusalim să servesc
sfinților. 26 Fiindcă toți cei din Macedonia și Ahaia au
binevoit să facă o anume strângere de ajutoare pentru
sfinții săraci, care sunt în Ierusalim; 27 Într-adevăr,
au binevoit și le sunt datori. Căci dacă neamurile au
fost făcute părtașe la lucrurile lor spirituale, este și
datoria neamurilor să le servească în cele carnale.
28 Așadar, după ce voi împlini aceasta și le voi sigila
acest rod, voi trece pe la voi spre Spania. 29 Și sunt
sigur, când voi veni la voi, că voi veni în plinătatea
binecuvântării evangheliei lui Cristos. 30 Dar vă implor,
fraților, datorită Domnului nostru Isus Cristos și datorită
dragostei Duhului, să vă străduiți împreună cu mine
în rugăciuni către Dumnezeu pentru mine; 31 Ca să
fiu scăpat de cei din Iudeea care nu cred, și pentru
ca serviciul pe care îl am pentru Ierusalim să fie bine
primit de sfinți; 32 Ca să vin la voi cu bucurie prin voia
lui Dumnezeu și să fiu înviorat cu voi. 33 Și Dumnezeul
păcii fie cu voi toți. Amin.

16 Și vă recomand pe Fivi, sora noastră, care este
servitoare a bisericii care este în Chenchreea; 2
Ca să o primiți în Domnul, așa cum se cuvine sfinților, și
să o ajutați în orice lucru ar avea nevoie de voi; fiindcă
[și] ea a fost sprijinitoarea multora și de asemenea a
mea. 3 Salutați pe Priscila și pe Aquila, ajutoarele mele
în Cristos Isus, 4 Care și-au riscat gâtul pentru viața
mea; cărora le aduc mulțumire nu numai eu, dar și
toate bisericile neamurilor. 5 Tot așa, salutați biserica
ce este în casa lor. Salutați pe Epenet, preaiubitul
meu, care este primul rod al Ahaiei pentru Cristos. 6
Salutați pe Maria, care a muncit mult pentru noi. 7
Salutați pe Andronic și pe Iunia, rudele mele și părtașii
mei de închisoare, care sunt cu vază printre apostoli,
care de asemenea au fost în Cristos înaintea mea.
8 Salutați pe Amplias, preaiubitul meu în Domnul. 9
Salutați pe Urban, ajutorul nostru în Cristos, și pe
Stache, preaiubitul meu. 10 Salutați pe Apele, aprobat
în Cristos. Salutați pe cei din casa lui Aristobul. 11
Salutați pe Ierodion, ruda mea. Salutați pe cei din casa
lui Narcis care sunt în Domnul. 12 Salutați pe Trifena și
Trifosa, care muncesc în Domnul. Salutați pe Persida,
preaiubita, care a muncit mult în Domnul. 13 Salutați pe
Ruf, cel ales în Domnul, și pe mama lui, și a mea. 14
Salutați pe Asincrit, pe Flegon, pe Hermas, pe Patroba,
pe Hermes și pe frații care sunt cu ei. 15 Salutați pe
Filolog și pe Iulia, pe Nereu și pe sora lui, pe Olimp și
pe toți sfinții care sunt cu ei. 16 Salutați-vă unii pe alții
cu o sărutare sfântă. Bisericile lui Cristos vă salută.
17 Dar fraților, vă implor să însemnați pe cei ce fac
dezbinări și poticniri contrare doctrinei pe care voi ați
învățat-o, și ocoliți-i. 18 Fiindcă toți cei ce sunt astfel nu
servesc Domnului nostru Isus Cristos, ci pântecelui
lor; și prin cuvinte bine alese și vorbiri plăcute, înșală
inimile celor creduli. 19 Fiindcă ascultarea voastră este
cunoscută printre toți. De aceea mă bucur de voi; dar
totuși doresc să fiți înțelepți referitor la ce este bine
și inocenți referitor la rău. 20 Și Dumnezeul păcii va
zdrobi pe Satan sub picioarele voastre în curând. Harul
Domnului nostru Isus Cristos fie cu voi. Amin. 21 Vă
salută Timotei, conlucrătorul meu; și Luciu și Iason
și Sosipater, rudele mele. 22 Vă salut în Domnul, eu
Terțiu, cel ce a scris epistola. 23 Vă salută Gaiu, gazda

mea și a întregii biserici. Vă salută Erast, vistiernicul
cetății și Quart, un frate. **24** Harul Domnului nostru Isus
Cristos fie cu voi toți. Amin. **25** Iar aceluia care poate
să vă întărească conform evangheliei mele și predicării
lui Isus Cristos, conform revelării misterului care a fost
ținut în taină de la începerea lumii, **(aiōnios g166)** **26** Dar
acum este arătat și prin scripturile profeților, conform
poruncii Dumnezeului cel veșnic, făcut cunoscut pentru
toate națiunile, spre ascultarea credinței, **(aiōnios g166)**
27 A singurului Dumnezeu înțelept fie gloria, prin Isus
Cristos, pentru totdeauna. Amin. **(aiōn g165)**

1 Corinteni

1 Pavel, chemat să fie apostol al lui Isus Cristos prin
voia lui Dumnezeu, și fratele Sosten, **2** Bisericii lui
Dumnezeu care este în Corint, celor sfințiți în Cristos
Isus, chemați să fie sfinți, cu toți cei ce cheamă în
fiecare loc numele lui Isus Cristos, Domnul nostru,
Domn deopotrivă al lor și al nostru; **3** Har vouă și pace
de la Dumnezeu Tatăl nostru și de la Domnul Isus
Cristos! **4** Mulțumesc Dumnezeului meu totdeauna
în legătură cu voi, pentru harul lui Dumnezeu care
vă este dat prin Isus Cristos; **5** Pentru că în toate
sunteți îmbogățiți prin el, în toată cuvântarea și toată
cunoașterea. **6** Așa cum mărturia lui Cristos a fost
confirmată în voi, **7** Astfel încât nu vă lipsește niciun
dar, așteptând venirea Domnului nostru Isus Cristos;
8 Care de asemenea vă va confirma până la sfârșit,
ireproșabili în ziua Domnului nostru Isus Cristos. **9**
Credincios este Dumnezeu, prin care ați fost chemați
la părtășia Fiului său Isus Cristos, Domnul nostru. **10**
Acum vă implor, fraților, prin numele Domnului nostru
Isus Cristos, ca voi toți să vorbiți același lucru și să
nu fie dezbinări între voi, ci să fiți desăvârșit uniți în
aceeași minte și în aceeași judecată. **11** Fiindcă mi-a
fost făcut cunoscut despre voi, frații mei, prin [cei ai
casei] Cloei, că printre voi sunt certuri. **12** Acum spun
aceasta, pentru că fiecare dintre voi spune: Eu sunt al
lui Pavel; și eu al lui Apolo; și eu al lui Chifa; și eu al lui
Cristos. **13** Este Cristos împărțit? Pavel a fost crucificat
pentru voi? Sau în numele lui Pavel ați fost botezați? **14**
Mulțumesc lui Dumnezeu că nu am botezat pe niciunul
dintre voi, afară de Crisp și de Gaiu; **15** Ca nu cumva
să spună cineva că am botezat în propriul meu nume.
16 Și am botezat și casa lui Stefana; încolo, nu știu
dacă am botezat pe altcineva. **17** Căci Cristos m-
a trimis nu să botez, ci să predic evanghelia; nu cu
înțelepciunea vorbirii, ca nu cumva crucea lui Cristos să
fie făcută fără efect. **18** Fiindcă predicarea crucii este
nebunie celor ce pier, dar nouă care suntem salvați,
ne este puterea lui Dumnezeu. **19** Fiindcă este scris:
Voi nimici înțelepciunea înțelepților și voi zădărnici
înțelegerea celor chibzuiți. **20** Unde este înțeleptul?
Unde este scribul? Unde este certărețul acestei lumi?
Nu a prostit Dumnezeu înțelepciunea acestei lumi?
(aiōn g165) **21** Fiindcă, întrucât, în înțelepciunea lui
Dumnezeu, lumea prin înțelepciune nu l-a cunoscut
pe Dumnezeu, Dumnezeu a binevoit să salveze prin
nebunia predicării pe cei ce cred. **22** Fiindcă iudeii cer un
semn și grecii caută înțelepciune, **23** Dar noi predicăm
pe Cristos crucificat; pentru iudei poticnire iar pentru
greci nebunie; **24** Dar pentru cei chemați, deopotrivă
iudei și greci, pe Cristos, puterea lui Dumnezeu și
înțelepciunea lui Dumnezeu. **25** Pentru că nebunia
lui Dumnezeu este mai înțeleaptă decât oamenii; și
slăbiciunea lui Dumnezeu este mai puternică decât
oamenii. **26** Fiindcă vedeți chemarea voastră, fraților,
că nu sunt mulți înțelepți conform cărnii, nici mulți
puternici, nici mulți nobili. **27** Dar Dumnezeu a ales
lucrurile prostești ale lumii ca să facă de rușine pe cei
înțelepți; și Dumnezeu a ales lucrurile slabe ale lumii ca
să facă de rușine pe cele tari. **28** Și lucrurile josnice ale
lumii și cele disprețuite, Dumnezeu le-a ales; și cele
care nu sunt, ca să nimicească pe cele ce sunt; **29**
Așa ca nicio carne să nu se laude înaintea lui. **30** Dar
datorită lui sunteți voi în Cristos Isus, care este făcut
de la Dumnezeu pentru noi înțelepciune și dreptate și
sfințire și răscumpărare; **31** Pentru ca, după cum este
scris: Cel ce se laudă, să se laude în Domnul.

2 Și eu, fraților, când am venit la voi, nu am venit cu
superioritatea vorbirii sau a înțelepciunii, vestindu-
vă mărturia lui Dumnezeu. **2** Fiindcă am decis să nu
știu printre voi altceva decât pe Isus Cristos și pe el
crucificat. **3** Și eu am fost cu voi în slăbiciune și în teamă
și în mare tremur. **4** Și cuvântul meu și predicarea mea
nu au fost prin cuvintele ademenitoare ale înțelepciunii
omenești, ci în arătarea Duhului și a puterii; **5** Așa încât
credința voastră să nu fie în înțelepciunea oamenilor, ci
în puterea lui Dumnezeu. **6** Oricum, vorbim înțelepciune
printre cei desăvârșiți; totuși nu înțelepciunea acestei
lumi, nici a prinților acestei lumi care ajung la nimicire,
(aiōn g165) **7** Ci vorbim înțelepciunea lui Dumnezeu
într-un mister, chiar acea înțelepciune ascunsă, pe
care Dumnezeu a rânduit-o înainte de lume pentru
gloria noastră; **(aiōn g165)** **8** Înțelepciune pe care nu
a cunoscut-o niciunul dintre prinții acestei lumi; căci,
dacă ar fi cunoscut-o, nu ar fi crucificat pe Domnul
gloriei. **(aiōn g165)** **9** Dar așa cum este scris: Ochiul nu a
văzut nici urechea nu a auzit, și nici la inima omului nu
au urcat cele pregătite de Dumnezeu pentru cei ce îl
iubesc. **10** Dar Dumnezeu ni le-a revelat prin Duhul
său; fiindcă Duhul cercetează toate, chiar adâncimile lui
Dumnezeu. **11** Fiindcă cine dintre oameni știe lucrurile
omului, decât duhul omului, care este în el? Chiar
așa, lucrurile lui Dumnezeu nimeni nu le știe decât
Duhul lui Dumnezeu. **12** Și noi nu am primit duhul lumii,
ci duhul care este din Dumnezeu, ca să cunoaștem
lucrurile care ne-au fost dăruite de Dumnezeu. **13** Acele
lucruri pe care le și vorbim, nu în cuvintele pe care le
învață înțelepciunea omenească, ci în cele pe care le
învață Duhul Sfânt, comparând lucrurile spirituale cu
cei spirituali. **14** Dar omul natural nu primește lucrurile
Duhului lui Dumnezeu, fiindcă sunt nebunie pentru el;
nici nu le poate cunoaște, pentru că ele sunt judecate
spiritual. **15** Dar cel spiritual judecă toate lucrurile, iar el

însuși nu este judecat de nimeni. 16 Fiindcă cine a
cunoscut mintea Domnului, ca să îi dea învățătură? Noi
însă avem mintea lui Cristos.

3 Și eu, fraților, nu v-am putut vorbi ca unora spirituali,
ci ca unora carnali, ca unor prunci în Cristos. 2
V-am dat lapte să beți și nu mâncare, fiindcă până
acum nu erați în stare să purtați aceasta, și nici chiar
acum nu sunteți în stare, 3 Fiindcă tot carnali sunteți;
fiindcă de vreme ce între voi este invidie și ceartă
și dezbinări, nu sunteți voi carnali și nu umblați voi
conform oamenilor? 4 Deoarece când unul spune: Eu
sunt al lui Pavel; și altul: Eu sunt al lui Apolo; nu sunteți
voi carnali? 5 Cine atunci este Pavel și cine Apolo,
decât servitori prin care ați crezut chiar așa cum a
dat Domnul fiecăruia? 6 Eu am sădit, Apolo a udat;
dar Dumnezeu a dat creșterea. 7 Așa că nici cel ce
sădește nu este nimic, nici cel ce udă, ci Dumnezeu
care dă creșterea. 8 Și cel ce sădește și cel ce udă una
sunt; și fiecare va primi propria lui răsplată conform cu
propria lui muncă. 9 Fiindcă noi suntem conlucrători cu
Dumnezeu; sunteți câmpul lui Dumnezeu, clădirea lui
Dumnezeu. 10 Conform cu harul lui Dumnezeu care îmi
este dat, ca un meșter zidar înțelept, am pus temelia și
altul zidește deasupra. Dar fiecare să ia seama cum
zidește deasupra. 11 Fiindcă nimeni nu poate pune altă
temelie decât cea pusă, care este Isus Cristos. 12 Și
dacă cineva zidește pe această temelie: aur, argint,
pietre prețioase, lemn, fân, paie; 13 Lucrarea fiecăruia
va fi arătată; fiindcă ziua aceea o va face cunoscută,
pentru că va fi revelată prin foc; și focul va încerca
lucrarea fiecăruia, cum este. 14 Dacă lucrarea pe care
cineva a zidit-o deasupra rămâne, va primi răsplată. 15
Dacă lucrarea cuiva va fi arsă, va suferi pierdere; dar el
însuși va fi salvat, însă așa ca prin foc. 16 Nu știți că
sunteți templul lui Dumnezeu și Duhul lui Dumnezeu
locuiește în voi? 17 Dacă cineva spurcă templul lui
Dumnezeu, pe el îl va nimici Dumnezeu; fiindcă templul
lui Dumnezeu este sfânt, templu care sunteți voi. 18
Nimeni să nu se înșele pe sine însuși. Dacă cuiva
dintre voi i se pare că este înțelept în această lume, să
se facă prost, ca să fie înțelept. (aiōn g165) 19 Fiindcă
înțelepciunea acestei lumi este nebunie înaintea lui
Dumnezeu. Căci este scris: El prinde pe înțelepți în
vicleniile lor. 20 Și din nou: Domnul cunoaște gândurile
celor înțelepți, că sunt deșarte. 21 De aceea nimeni să
nu se laude cu oameni. Fiindcă toate sunt ale voastre;
22 Fie Pavel, fie Apolo, fie Chifa, fie lumea, fie viața, fie
moartea, fie cele prezente, fie cele viitoare; toate sunt
ale voastre; 23 Și voi sunteți ai lui Cristos, și Cristos
este al lui Dumnezeu.

4 Așa să ne socotească cineva, ca servitori ai lui
Cristos și administratori ai misterelor lui Dumnezeu.
2 Și mai mult, se cere între administratori ca un om
să fie găsit credincios. 3 Dar pentru mine este ceva
foarte mic să fiu judecat de voi sau de judecata omului;
mai mult, nici eu nu mă judec. 4 Fiindcă nu știu nimic
prin mine însumi; totuși nu prin aceasta sunt declarat
drept; dar cel ce mă judecă este Domnul. 5 De aceea
nu judecați nimic înainte de vreme, până când vine
Domnul, care deopotrivă va scoate la lumină lucrurile
ascunse ale întunericului și va arăta sfaturile inimilor; și
atunci fiecare va avea laudă de la Dumnezeu. 6 Iar
acestea, fraților, le-am transpus într-o prefigurare la
mine însumi și Apolo pentru voi, ca să învățați prin noi
să nu gândiți despre oameni peste ceea ce este scris,
ca nu cumva vreunul dintre voi să se îngâmfe de dragul
unuia împotriva altuia. 7 Fiindcă cine te deosebește
[de alții]? Și ai ceva ce nu ai primit? Iar dacă ai primit,
de ce te lauzi ca și cum nu ai fi primit? 8 Sunteți deja
sătui, sunteți deja bogați, ați domnit ca împărați fără
noi; și aș dori ca voi să domniți, ca și noi să domnim
împreună cu voi, 9 Fiindcă gândesc că Dumnezeu ne-a
prezentat pe noi, apostolii, ultimii, ca rânduiți la moarte,
pentru că suntem făcuți un spectacol lumii și îngerilor și
oamenilor. 10 Noi suntem proști pentru Cristos, dar voi
sunteți înțelepți în Cristos; noi suntem slabi, dar voi
sunteți tari; voi sunteți demni de cinste, dar noi suntem
disprețuiți. 11 Chiar până în această oră, deopotrivă
flămânzim și însetăm și suntem goi și loviți cu pumnii
și nu avem locuință sigură; 12 Și muncim, lucrând
cu mâinile noastre; fiind ocărâți, binecuvântăm; fiind
persecutați, răbdăm; 13 Fiind defăimați, ne rugăm;
suntem făcuți ca gunoiul lumii, lepădătura tuturor până
în această zi. 14 Nu vă scriu acestea ca să vă rușinez,
ci ca pe fiii mei preaiubiți vă avertizez. 15 Fiindcă deși
aveți zece mii de îndrumători în Cristos, totuși nu aveți
mai mulți părinți; fiindcă în Cristos Isus eu v-am născut
prin evanghelie. 16 De aceea vă implor, fiți urmași ai
mei. 17 Din această cauză vi l-am trimis pe Timotei,
care este fiul meu preaiubit și credincios în Domnul,
care vă va aminti căile mele, care sunt în Cristos, așa
cum îi învăț pretutindeni în fiecare biserică. 18 Dar unii
sunt îngâmfați, ca și cum nu aș veni la voi. 19 Dar
voi veni în curând la voi, dacă Domnul voiește; și voi
cunoaște nu vorbirile celor îngâmfați, ci puterea. 20
Fiindcă împărăția lui Dumnezeu nu este în cuvânt, ci în
putere. 21 Ce voiți? Să vin la voi cu un toiag, sau în
dragoste și în duhul blândeții?

5 Pretutindeni se aude că printre voi este curvie; și
o astfel de curvie cum nici chiar printre neamuri nu
este numită, încât unul să aibă pe soția tatălui său.
2 Și voi sunteți îngâmfați și nu ați jelit mai degrabă,
pentru ca cel ce a făcut această faptă să fie dat afară
din mijlocul vostru. 3 Fiindcă eu, într-adevăr, ca absent

în trup dar prezent în duh, am judecat deja ca fiind
prezent, pe acela care a înfăptuit astfel acest lucru,
4 În numele Domnului nostru Isus Cristos, când vă
adunați, voi și duhul meu cu puterea Domnului nostru
Isus Cristos, 5 Să îl predați pe unul ca acesta lui Satan
pentru nimicirea cărnii, ca duhul să îi fie salvat în ziua
Domnului Isus. 6 Fala voastră nu este bună. Nu știți
că puțină dospeală dospește tot aluatul? 7 De aceea
curățați dospeala veche, ca să fiți un aluat nou, așa
nedospiți cum sunteți. Căci de fapt Cristos, paștele
nostru, a fost sacrificat pentru noi. 8 De aceea să ținem
sărbătoarea nu cu dospeală veche, nici cu dospeala
răutății și stricăciunii, ci cu azimele sincerității și ale
adevărului. 9 V-am scris în epistolă să nu vă însoțiți
cu curvarii; 10 Și nu neapărat cu curvarii acestei lumi,
sau cu cei lacomi, sau cu jecmănitorii, sau cu idolatrii,
fiindcă atunci ar trebui să ieșiți din lume. 11 Dar acum
v-am scris să nu vă însoțiți cu vreunul care, măcar că
este numit frate, este curvar, sau lacom, sau idolatru,
sau defăimător, sau bețiv, sau jecmănitor; cu unul ca
acesta nici măcar să nu mâncați. 12 Fiindcă ce am eu
să judec și pe cei de afară? Nu îi judecați voi pe cei
dinăuntru? 13 Dar pe cei de afară, îi judecă Dumnezeu.
De aceea dați afară pe acel om stricat dintre voi.

6 Cutează vreunul dintre voi, având un lucru împotriva
altuia, să meargă la judecată înaintea celor nedrepți
și nu înaintea sfinților? 2 Nu știți că sfinții vor judeca
lumea? Și dacă lumea va fi judecată de voi, sunteți voi
nedemni să judecați cele mai neînsemnate lucruri? 3
Nu știți că noi îi vom judeca pe îngeri? Cu cât mai mult
cele ce țin de viața aceasta? 4 Dacă într-adevăr aveți
judecăți pentru lucrurile care țin de viața aceasta, voi
să puneți să judece pe aceia care sunt cel mai puțin
stimați în biserică. 5 Spre rușinea voastră vorbesc.
Astfel, nu este nimeni înțelept printre voi? Nici măcar
unul care să poată judeca între frații săi? 6 Ci frate
se judecă cu frate, și acest lucru înaintea celor ce nu
cred. 7 De aceea acum este absolut o vină printre voi,
pentru că vă judecați unul cu altul. De ce nu suferiți mai
degrabă nedreptate? De ce nu suferiți mai degrabă să
fiți înșelați? 8 Dimpotrivă, voi nedreptățiți și înșelați, și
acestea pe frați! 9 Nu știți că aceia [ce sunt] nedrepți
nu vor moșteni împărăția lui Dumnezeu? Nu vă amăgiți:
nici curvarii, nici idolatrii, nici adulterii, nici cei efeminați,
nici cei ce se abuzează cu oameni, 10 Nici hoții, nici
lacomii, nici bețivii, nici defăimătorii, nici jecmănitorii, nu
vor moșteni împărăția lui Dumnezeu. 11 Și astfel erați
unii dintre voi; dar sunteți spălați, dar sunteți sfințiți, dar
sunteți declarați drepți în numele Domnului Isus și prin
Duhul Dumnezeului nostru. 12 Toate îmi sunt legiuite,
dar nu toate sunt de folos; toate îmi sunt legiuite, dar
eu nu voi fi adus sub puterea niciunuia. 13 Mâncărurile
sunt pentru pântece și pântecele pentru mâncăruri;
dar Dumnezeu le va nimici deopotrivă și pe acesta și
pe acelea. Și trupul nu este pentru curvie, ci pentru
Domnul; și Domnul pentru trup. 14 Și Dumnezeu a
înviat și pe Domnul și ne va învia și pe noi prin puterea
sa. 15 Nu știți că trupurile voastre sunt membrele lui
Cristos? Voi lua atunci membrele lui Cristos și le voi
face membrele unei curve? Nicidecum! 16 Ce? Nu știți
că cel alipit de o curvă este un singur trup cu ea? Căci
cei doi, spune el, vor fi un singur trup. 17 Dar cel alipit
de Domnul este un singur duh cu el. 18 Fugiți de curvie.
Fiecare păcat ce îl face un om este în afara trupului; dar
cel ce curvește păcătuiește împotriva propriului trup. 19
Ce? Nu știți că trupul vostru este templul Duhului Sfânt
care este în voi, pe care îl aveți de la Dumnezeu și voi
nu sunteți ai voștri? 20 Fiindcă sunteți cumpărați cu un
preț; de aceea glorificați pe Dumnezeu în trupul vostru
și în duhul vostru, care sunt ale lui Dumnezeu.

7 Și despre cele ce mi-ați scris: este bine pentru om
să nu se atingă de femeie. 2 Totuși, ca să evite
curvia, fiecare bărbat să aibă soția lui, și fiecare femeie
să aibă propriul ei soț. 3 Soțul să dea soției bunăvoința
datorată; și tot așa și soția, soțului. 4 Soția nu are
putere asupra propriului ei trup, ci soțul; și la fel, nici
soțul nu are putere asupra propriului său trup, ci soția.
5 Să nu vă privați unul de celălalt, decât doar prin
înțelegere pentru un timp, ca să vă dăruiți postului și
rugăciunii; și să vă împreunați din nou ca nu cumva
să vă ispitească Satan din cauza lipsei voastre de
autocontrol. 6 Dar spun aceasta prin permisiune, nu
prin poruncă. 7 Fiindcă aș dori ca toți oamenii să
fie întocmai ca mine. Dar fiecare are propriul lui dar
din Dumnezeu, unul într-un fel, și altul altfel. 8 De
aceea le spun celor necăsătoriți și văduvelor: Este bine
pentru ei dacă rămân întocmai ca mine. 9 Dar dacă nu
se pot înfrâna, să se căsătorească; fiindcă este mai
bine să se căsătorească decât să ardă. 10 Iar celor
căsătoriți le poruncesc nu eu, ci Domnul: Soția să nu
se despartă de soț. 11 Dar chiar dacă se desparte,
să rămână necăsătorită sau să se împace cu soțul ei;
și soțul să nu divorțeze de soția lui. 12 Dar celorlalți
le spun eu, nu Domnul: Dacă vreun frate are o soție
ce nu crede, și ea se mulțumește să locuiască cu el,
să nu divorțeze de ea; 13 Și femeia care are un soț
ce nu crede, și el se mulțumește să locuiască cu ea,
să nu îl părăsească. 14 Fiindcă soțul care nu crede
este sfințit prin soție, și soția care nu crede este sfințită
prin soț; altfel, copiii voștri sunt necurați; dar acum
sunt sfinți. 15 Dar dacă cel ce nu crede se desparte,
să se despartă. Un frate sau o soră nu este în robie
în astfel de cazuri, dar Dumnezeu ne-a chemat la
pace. 16 Fiindcă ce știi tu, soție, dacă îți vei salva

soțul? Sau ce știi tu, soțule, dacă îți vei salva soția? 17
Totuși, așa cum Dumnezeu a împărțit fiecăruia, așa
cum Domnul a chemat pe fiecare, așa să umble. Și așa
rânduiesc în toate bisericile. 18 Este cineva chemat
fiind circumcis? Să nu se facă necircumcis. Este cineva
chemat în necircumcizie? Să nu se circumcidă. 19
Circumcizia nu este nimic, și necircumcizia nu este
nimic, ci ținerea poruncilor lui Dumnezeu. 20 Fiecare
să rămână în aceeași chemare în care a fost chemat.
21 Ești chemat, să fii rob? Nu te nelinești de aceasta;
dar dacă poți fi făcut liber, mai degrabă folosește-te
de aceasta. 22 Fiindcă cel ce este chemat în Domnul,
să fie rob, este un eliberat al Domnului; tot așa și cel
ce este chemat, să fie liber, este rob al lui Cristos. 23
Voi sunteți cumpărați cu un preț; nu vă faceți robi ai
oamenilor. 24 Fiecare, fraților, în starea în care a fost
chemat, în aceea să rămână cu Dumnezeu. 25 Cât
despre fecioare și feciori, nu am poruncă de la Domnul;
totuși îmi dau sfatul, ca unul ce am obținut milă de
la Domnul să fiu credincios. 26 De aceea presupun
că aceasta este bine, din cauza strâmtorării prezente,
spun că este bine pentru om să fie așa. 27 Ești legat de
soție? Nu căuta să fii dezlegat. Ești dezlegat de soție?
Nu căuta soție. 28 Dar și dacă te căsătorești, nu ai
păcătuit; și dacă fecioara se căsătorește, nu a păcătuit.
Totuși astfel de oameni vor avea necaz în carne; dar eu
vă cruț. 29 Dar spun aceasta, fraților, timpul este scurt;
rămâne ca și cei ce au soții să fie ca și cum nu ar avea;
30 Și cei ce plâng, ca și cum nu ar plânge; și cei ce se
bucură, ca și cum nu s-ar bucura; și cei ce cumpără, ca
și cum nu ar stăpâni; 31 Și cei ce folosesc această
lume, ca și cum nu ar abuza de ea; fiindcă înfățișarea
acestei lumi trece. 32 Dar aș dori ca voi să fiți fără
grijă. Cel necăsătorit se îngrijește de lucrurile care
aparțin Domnului, cum să placă Domnului; 33 Dar cel
căsătorit se îngrijește de lucrurile lumii, cum să placă
soției. 34 Tot așa între soție și fecioară este diferență.
Cea necăsătorită se îngrijește de lucrurile Domnului,
ca să fie sfântă deopotrivă în trup și în duh; dar cea
căsătorită se îngrijește de lucrurile lumii, cum să placă
soțului. 35 Iar aceasta o spun spre folosul vostru; nu
ca să arunc un laț asupra voastră, ci pentru ceea ce
este frumos și ca să serviți Domnului fără distragere.
36 Dar dacă cineva gândește că se poartă necuvenit
față de fecioara lui, dacă trece de floarea vârstei ei și
nevoia o cere, să facă ce voiește, nu păcătuiește, să
se căsătorească. 37 Totuși, cel ce stă neclintit în inima
lui, neavând constrângere, și are putere peste propria
lui voință și a hotărât astfel în inima lui că își va păstra
fecioara, bine face. 38 Astfel, cel ce dă în căsătorie
bine face, iar cel ce nu dă în căsătorie mai bine face.
39 Soția este legată prin lege cât timp trăiește soțul ei;
dar dacă soțul ei moare, este liberă să se căsătorească
cu cine voiește, numai în Domnul. 40 Dar după sfatul
meu, este mai fericită dacă rămâne așa; și gândesc că
și eu am Duhul lui Dumnezeu.

8 Iar despre lucrurile sacrificate idolilor, știm că
toți avem cunoaștere. Cunoașterea îngâmfă, dar
dragostea creștină edifică. 2 Și dacă cineva gândește
că știe ceva, încă nu știe nimic așa cum ar trebui
să știe. 3 Dar dacă cineva îl iubește pe Dumnezeu,
acesta este cunoscut de el. 4 De aceea cât despre a
mânca lucrurile sacrificate idolilor, știm că un idol nu
este nimic în lume și că nu este alt Dumnezeu decât
numai unul singur. 5 Căci chiar dacă sunt așa numiți
dumnezei, fie în cer, fie pe pământ (așa cum sunt mulți
dumnezei și mulți domni), 6 Totuși pentru noi este
un singur Dumnezeu Tatăl, din care sunt toate, și noi
în el; și un singur Domn Isus Cristos, prin care sunt
toate, și noi prin el. 7 Însă nu este în fiecare om acea
cunoaștere, fiindcă unii, conștientizând idolul până la
această oră, mănâncă aceasta ca ceva sacrificat unui
idol; și conștiința lor, fiind slabă, este întinată. 8 Dar
mâncarea nu ne recomandă lui Dumnezeu; fiindcă
nici dacă mâncăm, nu suntem mai buni, nici dacă nu
mâncăm, nu suntem mai răi. 9 Dar luați seama ca
nu cumva în vreun fel această libertate a voastră să
devină o piatră de cădere celor slabi. 10 Căci dacă
cineva te vede pe tine, care ai cunoaștere, șezând la
masă în templul idolului, nu va fi încurajată conștiința
lui, fiind slabă, să mănânce acele lucruri sacrificate
idolilor? 11 Și să piară prin cunoașterea ta fratele slab,
pentru care a murit Cristos? 12 Dar când păcătuiți astfel
împotriva fraților și răniți conștiința lor slabă, păcătuiți
împotriva lui Cristos. 13 De aceea dacă o mâncare
face pe fratele meu să se poticnească, nu voi mânca
niciodată carne, cât va rămânea lumea, ca nu cumva
să fac pe fratele meu să se poticnească. **(aiōn g165)**

9 Nu sunt apostol? Nu sunt liber? Nu am văzut pe
Isus Cristos, Domnul nostru? Nu sunteți voi lucrarea
mea în Domnul? 2 Dacă nu sunt apostol altora vă sunt
totuși fără îndoială vouă; fiindcă sigiliul apostoliei mele
sunteți voi în Domnul. 3 Răspunsul meu pentru cei
ce mă cercetează este acesta: 4 Nu avem dreptul să
mâncăm și să bem? 5 Nu avem dreptul să luăm cu noi
soră, soție, ca și ceilalți apostoli și ca frații Domnului și
Chifa? 6 Ori numai eu și Barnaba nu avem dreptul să
nu lucrăm? 7 Cine se duce vreodată să se războiască
pe propria sa cheltuială? Cine sădește o vie și nu
mănâncă din rodul ei? Sau cine paște o turmă și nu
mănâncă din laptele turmei? 8 Vorbesc acestea ca un
om, sau nu spune și legea la fel? 9 Fiindcă este scris în
legea lui Moise: Să nu legi gura boului ce treieră grâne!
De boi se îngrijește Dumnezeu? 10 Sau spune anume

pentru noi? Fără îndoială, pentru noi este scris că cel
ce ară, este dator să are în speranță; și cel ce treieră în
speranță, ar trebui să fie părtaș la speranța lui. 11 Dacă
noi v-am semănat lucrurile spirituale, este mare lucru
dacă noi vom secera ale voastre lucruri carnale? 12
Dacă alții sunt părtași acestei autorități asupra voastră,
nu cu atât mai mult noi? Totuși nu ne-am folosit de acest
drept, ci suportăm toate, ca nu cumva să împiedicăm
evanghelia lui Cristos. 13 Nu știți că cei care lucrează
în cele sfinte, mănâncă din ale templului? Și că aceia
care servesc la altar, sunt părtași cu altarul? 14 Chiar
așa a rânduit Domnul, ca toți cei ce predică evanghelia
să trăiască din evanghelie. 15 Dar eu nu m-am folosit
de niciunul dintre acestea; și nu am scris acestea ca
așa să fie făcute pentru mine, fiindcă mi-ar fi mai bine
să mor, decât ca cineva să îmi zădărnicească fala. 16
Fiindcă deși predic evanghelia, eu nu am de ce să mă
fălesc; fiindcă este pusă asupra mea o obligație; și îmi
este vai mie dacă nu predic evanghelia. 17 Deoarece,
dacă practic aceasta de bunăvoie, am răsplată; iar dacă
[o] fac împotriva voii mele, o administrare a evangheliei
îmi este încredințată. 18 Care este atunci răsplata mea?
Este ca, predicând evanghelia, să pot face evanghelia
lui Cristos fără cheltuială, ca să nu abuzez de puterea
mea în evanghelie. 19 Fiindcă deși sunt liber față de
toți, totuși m-am făcut rob tuturor, ca să câștig pe cei
mai mulți. 20 Și iudeilor m-am făcut ca iudeu, ca să
câștig pe iudei; celor de sub lege, ca fiind sub lege, ca
să câștig pe cei de sub lege; 21 Celor fără lege, ca fără
lege (nefiind fără lege față de Dumnezeu, ci sub lege
față de Cristos), ca să câștig pe cei fără lege. 22 Celor
slabi m-am făcut asemenea celor slabi, ca să câștig
pe cei slabi. M-am făcut toate tuturor, ca oricum să
salvez pe unii. 23 Și fac aceasta pentru evanghelie,
ca să mă fac părtaș al ei cu voi. 24 Nu știți că cei ce
aleargă într-o cursă, toți aleargă, dar unul primește
premiul? Alergați astfel ca să îl obțineți. 25 Dar oricine
se străduiește pentru măiestrie se înfrânează în toate.
Și ei fac aceasta ca să obțină o coroană putrezitoare,
dar noi una neputrezitoare. 26 Eu de aceea astfel alerg,
dar nu ca în nesiguranță. Astfel lupt, dar nu ca unul
care lovește în aer. 27 Ci îmi disciplinez trupul și îl țin
în supunere, ca nu cumva în vreun fel după ce am
predicat altora, eu însumi să fiu descalificat.

10 Mai mult, fraților, nu vă voiesc neștiutori, că toți
părinții noștri au fost sub nor, și toți au trecut prin
mare; 2 Și toți au fost botezați la Moise în nor și în
mare; 3 Și toți au mâncat aceeași mâncare spirituală, 4
Și toți au băut aceeași băutură spirituală, fiindcă au băut
din acea Stâncă spirituală ce îi urma; și acea Stâncă
era Cristos. 5 Dar în cei mai mulți dintre ei Dumnezeu
nu și-a găsit plăcerea, fiindcă au fost doborâți în pustie.
6 Și acestea au fost exemplele noastre, pentru ca noi să
nu poftim după lucruri rele, așa cum și aceia au poftit.
7 Nici nu fiți idolatri ca unii dintre ei; așa cum este scris:
Poporul a șezut să mănânce și să bea și s-au sculat
să joace. 8 Nici să nu curvim, așa cum unii dintre ei
au curvit și au căzut într-o [singură] zi douăzeci și trei
de mii. 9 Nici să nu ispitim pe Cristos, după cum unii
dintre ei l-au ispitit și au fost nimiciți de șerpi. 10 Nici nu
cârtiți, după cum au cârtit unii dintre ei și au fost nimiciți
de nimicitorul. 11 Și toate acestea li s-au întâmplat
ca să fie exemple; și sunt scrise pentru avertizarea
noastră, peste care au ajuns sfârșiturile lumii. (aiōn g165)
12 De aceea cel ce gândește că stă în picioare să ia
seama ca nu cumva să cadă. 13 Nu v-a luat nicio
ispită, decât ceva obișnuit omului; dar credincios este
Dumnezeu care nu va permite să fiți ispitiți peste ce
sunteți în stare, ci împreună cu ispita va face și o cale
de scăpare, ca voi să fiți în stare să o purtați. 14 De
aceea, preaiubiții mei, fugiți de idolatrie. 15 Vorbesc ca
unor oameni înțelepți; judecați voi ce spun. 16 Paharul
binecuvântării, pe care îl binecuvântăm, nu este el
comuniunea sângelui lui Cristos? Pâinea, pe care o
frângem, nu este comuniunea trupului lui Cristos? 17
Pentru că noi, fiind mulți, suntem o singură pâine,
un singur trup, fiindcă toți suntem părtași din acea
singură pâine. 18 Uitați-vă la Israelul conform cărnii; nu
sunt cei ce mănâncă sacrificiile părtași ai altarului? 19
Atunci ce spun? Că idolul este ceva, sau ceea ce este
sacrificat idolilor este ceva? 20 Dar spun că lucrurile
pe care neamurile le sacrifică, le sacrifică dracilor și
nu lui Dumnezeu, și eu nu voiesc să aveți părtășie cu
dracii. 21 Nu puteți bea paharul Domnului și paharul
dracilor; nu puteți fi părtași ai mesei Domnului și ai
mesei dracilor. 22 Îl provocăm pe Domnul la gelozie?
Suntem mai tari decât el? 23 Toate îmi sunt legiuite, dar
nu toate sunt de folos. Toate îmi sunt legiuite, dar nu
toate edifică. 24 Nimeni să nu caute folosul lui, ci fiecare
pe al celuilalt. 25 Orice se vinde în măcelărie, mâncați,
necercetând nimic din cauza conștiinței. 26 Fiindcă al
Domnului este pământul și plinătatea lui. 27 Și dacă
cineva dintre cei ce nu cred vă invită și doriți să mergeți,
mâncați orice vă este pus înainte, necercetând nimic
din cauza conștiinței. 28 Dar dacă cineva vă spune:
Aceasta este sacrificată idolilor, nu mâncați pentru cel
ce v-a înștiințat și pentru conștiință, fiindcă al Domnului
este pământul și plinătatea lui, 29 Dar conștiința, spun
eu, nu a ta, ci a celuilalt; fiindcă de ce să fie judecată
libertatea mea de conștiința altuia? 30 Iar dacă eu
prin har sunt părtaș, de ce să fiu vorbit de rău pentru
aceea pentru care aduc mulțumiri? 31 De aceea fie că
mâncați, fie că beți, fie că faceți altceva, faceți toate
pentru gloria lui Dumnezeu. 32 Nu fiți poticnire nici
iudeilor, nici neamurilor, nici bisericii lui Dumnezeu; 33

Așa cum eu plac tuturor în toate, necăutând folosul
meu, ci pe al celor mulți, ca să fie salvați.

11 Fiți urmași ai mei, așa cum și eu sunt al lui
Cristos. **2** Acum vă laud, fraților, că vă amintiți
de mine în toate și țineți rânduielile precum vi le-am
dat. **3** Dar voiesc să știți că Cristos este capul fiecărui
bărbat, și capul femeii este bărbatul, și capul lui Cristos
este Dumnezeu. **4** Fiecare bărbat care se roagă sau
profețește, având capul acoperit, își dezonorează capul.
5 Iar fiecare femeie care se roagă sau profețește, cu
capul neacoperit, își dezonorează capul, fiindcă este
unul și același lucru cu a fi rasă. **6** Deoarece, dacă
femeia nu este acoperită, să se și tundă de tot; dar dacă
este rușine pentru o femeie să fie tunsă scurt sau rasă,
să fie acoperită. **7** Fiindcă un bărbat, într-adevăr, nu
este dator să își acopere capul, întrucât el este chipul și
gloria lui Dumnezeu, dar femeia este gloria bărbatului.
8 Fiindcă nu bărbatul este din femeie, ci femeia din
bărbat; **9** Fiindcă bărbatul nu a fost creat pentru femeie,
ci femeia pentru bărbat. **10** Din această cauză femeia
este datoare să aibă autoritate peste capul ei din cauza
îngerilor. **11** Totuși, în Domnul, nici bărbatul nu este
fără femeie, nici femeia fără bărbat. **12** Fiindcă așa
cum femeia este din bărbat, tot așa și bărbatul este
prin femeie, iar toate din Dumnezeu. **13** Judecați în
voi înșivă, este cuvenit ca o femeie să se roage lui
Dumnezeu neacoperită? **14** Nu vă învață chiar natura
însăși că, dacă un bărbat are păr lung, este o rușine
pentru el? **15** Dar dacă o femeie are păr lung este o
glorie pentru ea. Pentru că părul i-a fost dat pentru
învelitoare. **16** Dar dacă cineva pare a fi certăreț, noi nu
avem un astfel de obicei, nici bisericile lui Dumnezeu.
17 Acum, în ceea ce vă spun, nu vă laud, pentru că vă
adunați nu spre mai bine, ci spre mai rău. **18** Fiindcă,
întâi de toate, când vă adunați în biserică, aud că sunt
dezbinări între voi; și în parte o cred. **19** Fiindcă trebuie
să fie și erezii printre voi, ca să fie arătați printre voi cei
aprobați. **20** De aceea când vă adunați în același loc,
nu este ca să mâncați cina Domnului. **21** Fiindcă la
mâncare, fiecare își ia cina adusă de el, în fața altuia;
și unul este flămând, iar altul este beat. **22** Ce? Nu
aveți case unde să mâncați și să beți? Sau disprețuiți
biserica lui Dumnezeu și îi faceți de rușine pe cei ce nu
au? Ce să vă spun? Să vă laud în aceasta? Nu vă
laud. **23** Fiindcă am primit de la Domnul ce v-am și dat:
Că Domnul Isus, în noaptea în care a fost trădat, a
luat pâine; **24** Și după ce a adus mulțumiri, a frânt-
o și a spus: Luați, mâncați, acesta este trupul meu,
care este frânt pentru voi; faceți aceasta în amintirea
mea. **25** Tot astfel a luat și paharul după ce a mâncat,
spunând: Acest pahar este testamentul cel nou în
sângele meu; faceți aceasta, ori de câte ori îl beți,
în amintirea mea. **26** Fiindcă ori de câte ori mâncați
din pâinea aceasta și beți din acest pahar, arătați
moartea Domnului până vine el. **27** De aceea oricine
mănâncă pâinea aceasta și bea paharul Domnului
în mod nedemn, va fi vinovat de trupul și sângele
Domnului. **28** Dar omul să se cerceteze pe sine însuși
și astfel să mănânce din pâine și să bea din pahar.
29 Fiindcă cel ce mănâncă și bea în mod nedemn, își
mănâncă și bea propria lui condamnare, [dacă] nu
deosebește trupul Domnului. **30** Din cauza aceasta
între voi sunt mulți slabi și bolnavi și mulți dorm. **31** Căci
dacă ne-am judeca pe noi înșine, nu am fi judecați.
32 Dar când suntem judecați, suntem disciplinați de
Domnul, ca să nu fim condamnați cu lumea. **33** De
aceea, frații mei, când vă adunați să mâncați, așteptați-
vă unii pe alții. **34** Și dacă flămânzește cineva, să
mănânce acasă; ca nu cumva să vă adunați pentru
condamnare. Iar restul le voi pune în ordine când voi
veni.

12 Dar despre darurile spirituale, fraților, nu vă voiesc
neștiutori. **2** Știți că erați neamuri, duși la idoli
necuvântători, așa cum erați conduși. **3** De aceea vă fac
cunoscut că nimeni, vorbind prin Duhul lui Dumnezeu,
nu spune: Isus este blestemat; și nimeni nu poate
spune că Isus este Domnul, decât prin Duhul Sfânt. **4** Și
sunt diversități ale darurilor, dar același Duh; **5** Și sunt
diferențe ale serviciilor, dar același Domn; **6** Și sunt
diversități ale lucrărilor, dar este același Dumnezeu,
care lucrează toate în toți. **7** Dar manifestarea Duhului
este dată fiecăruia spre folos. **8** Fiindcă unuia îi este
dat, prin Duhul, cuvântul înțelepciunii; și altuia cuvântul
cunoașterii, prin același Duh; **9** Și altuia credința prin
același Duh; și altuia darurile vindecării prin același
Duh; **10** Și altuia lucrarea miracolelor; și altuia profeție;
și altuia discernerea duhurilor; și altuia diferite limbi;
și altuia traducerea limbilor. **11** Dar toate acestea le
lucrează unul și același Duh, împărțind fiecăruia în
parte așa cum voiește. **12** Fiindcă după cum trupul este
unul și are multe membre, și toate membrele acelui
[singur] trup, fiind multe, sunt un singur trup, tot așa
este și Cristos. **13** Căci de un singur Duh noi toți suntem
botezați într-un singur trup, fie iudei sau greci, fie robi
sau liberi; și toți am fost făcuți să bem într-un singur
Duh. **14** Fiindcă trupul nu este un singur membru, ci
mai multe. **15** Dacă piciorul ar spune: Pentru că nu
sunt mână, nu sunt din trup; nu este pentru aceasta din
trup? **16** Și dacă urechea ar spune: Pentru că nu sunt
ochi, nu sunt din trup; nu este pentru aceasta din trup?
17 Dacă tot trupul ar fi ochi, unde ar fi auzul? Dacă totul
ar fi auz, unde ar fi mirosul? **18** Dar acum Dumnezeu a
pus membrele, pe fiecare dintre ele, în trup, așa cum a
voit. **19** Și dacă toate ar fi un singur membru, unde ar fi

trupul? 20 Dar acum sunt multe membre, dar un singur
trup. 21 Și ochiul nu poate spune mâinii: Nu am nevoie
de tine; sau din nou, capul, picioarelor: Nu am nevoie
de voi. 22 Dar mai mult, membrele trupului care par a
fi mai slabe sunt necesare. 23 Și acele membre ale
trupului, pe care le considerăm a fi mai puțin demne de
cinste, pe acestea le înconjurăm cu mai multă cinste, și
membrele noastre lipsite de frumusețe au mai multă
frumusețe. 24 Fiindcă membrele noastre frumoase nu
au nevoie de podoabe. Dar Dumnezeu a întocmit trupul
dând mai multă cinste acelui lipsit de cinste, 25 Ca
nu cumva să fie dezbinare în trup, ci membrele să se
îngrijească deopotrivă unele de altele. 26 Și dacă un
membru suferă, toate membrele suferă cu el; sau dacă
unui membru îi este dată cinste, toate membrele se
bucură împreună cu el. 27 De fapt voi sunteți trupul lui
Cristos și membre în particular. 28 Și Dumnezeu a pus
pe anumiți oameni în biserică, întâi apostoli, în al doilea
rând profeți, în al treilea rând învățători; apoi miracole,
apoi daruri de vindecări, ajutorări, guvernări, diversități
de limbi. 29 Sunt toți apostoli? Sunt toți profeți? Sunt
toți învățători? Sunt toți lucrători de miracole? 30 Au toți
daruri de vindecări? Vorbesc toți în limbi? Traduc toți?
31 Dar doriți zelos darurile cele mai bune, și mai mult,
vă arăt o cale nespus mai bună.

13 Chiar dacă aș vorbi în limbile oamenilor și ale
îngerilor, dar nu am dragoste creștină, devin ca o
aramă sunătoare sau un chimval răsunător. 2 Și chiar
dacă aș avea dar de profeție și înțeleg toate misterele și
toată cunoașterea, și chiar dacă aș avea toată credința
încât să mut munții, dar nu am dragoste creștină, nu
sunt nimic. 3 Și chiar dacă aș împărți toate averile mele
să hrănesc săracii, și chiar dacă mi-aș da trupul să fie
ars, dar nu aș avea dragoste creștină, nu mi-ar folosi la
nimic. 4 Dragostea creștină este îndelung-răbdătoare
și plină de bunătate; dragostea creștină nu invidiază;
dragostea creștină nu se laudă, nu se îngâmfă, 5 Nu
se poartă necuviincios, nu caută ale sale, nu se mânie
repede, nu gândește să facă rău, 6 Nu se bucură de
nelegiuire, ci se bucură de adevăr, 7 Suportă toate,
crede toate, speră toate, îndură toate. 8 Dragostea
creștină nu se sfârșește niciodată. Dar profeții dacă ar
fi, se vor sfârși; limbi dacă ar fi, vor înceta; cunoaștere
dacă ar fi, se va duce. 9 Căci cunoaștem în parte și
profețim în parte; 10 Dar când vine ce este desăvârșit,
atunci ce este în parte va fi desființat. 11 Când eram
copil, vorbeam ca un copil, înțelegeam ca un copil,
gândeam ca un copil; dar după ce am devenit bărbat,
am înlăturat cele copilărești. 12 Căci acum vedem
întunecat, ca într-o oglindă; dar atunci față în față;
acum știu în parte, dar atunci voi cunoaște așa cum
sunt și eu cunoscut. 13 Și acum rămân acestea trei:
credință, speranță, dragoste creștină; dar cea mai mare
dintre acestea este dragostea creștină.

14 Urmăriți dragostea creștină și doriți zelos darurile
spirituale, dar mai degrabă să profețiți. 2 Pentru
că cel ce vorbește într-o limbă necunoscută vorbește
nu oamenilor, ci lui Dumnezeu, fiindcă nimeni nu îl
înțelege; totuși în duh el vorbește mistere. 3 Dar cel
ce profețește, vorbește oamenilor spre edificare și
îndemnare și mângâiere. 4 Cel ce vorbește într-o
limbă necunoscută se edifică pe sine însuși, dar cel
ce profețește edifică biserica. 5 Aș dori ca voi toți să
vorbiți în limbi, dar mai degrabă să profețiți, fiindcă
mai mare este cel ce profețește decât cel ce vorbește
în limbi, afară numai dacă traduce, ca biserica să
primească edificare. 6 Și acum fraților, dacă vin la
voi vorbind în limbi, cu ce v-aș fi de folos dacă nu v-
aș vorbi fie prin revelație, fie prin cunoaștere, fie prin
profeție, fie prin doctrină? 7 Și chiar cele neînsuflețite,
dând sunet, fie fluier, fie harpă, dacă nu dau sunete
distincte, cum se va ști ce se cântă cu fluierul sau
harpa? 8 Fiindcă și trâmbița dacă dă un sunet neclar,
cine se va pregăti de bătălie? 9 Tot așa și voi, dacă
nu rostiți prin limbă cuvinte ușor de înțeles, cum se
va ști ce se vorbește? Fiindcă veți vorbi în vânt. 10
Pot fi atât de multe feluri de voci în lume, dar niciuna
dintre ele nu este fără semnificație. 11 De aceea dacă
nu cunosc înțelesul vocii, voi fi un barbar pentru cel
ce vorbește, și cel ce vorbește va fi un barbar pentru
mine. 12 Tot așa și voi, fiindcă sunteți zeloși pentru
daruri spirituale, căutați să abundați spre edificarea
bisericii. 13 De aceea cel ce vorbește într-o limbă
necunoscută, să se roage ca să o traducă. 14 Căci
dacă mă rog într-o limbă necunoscută, duhul meu
se roagă, dar înțelegerea mea este neroditoare. 15
Ce este de făcut atunci? Mă voi ruga cu duhul și mă
voi ruga de asemenea cu înțelegerea; voi cânta cu
duhul și voi cânta de asemenea cu înțelegerea. 16
Altfel, când binecuvântezi cu duhul, cum va spune
cel ce stă pe locul celui neînvățat: Amin, la aducerea
mulțumirilor tale, din moment ce nu înțelege ce spui?
17 Fiindcă tu, într-adevăr, mulțumești bine, dar celălalt
nu este edificat. 18 Mulțumesc Dumnezeului meu că
eu vorbesc în limbi mai mult decât voi toți. 19 Totuși
în biserică voiesc mai bine să vorbesc cinci cuvinte
cu mintea mea, ca să învăț și pe alții, decât zece mii
de cuvinte într-o limbă necunoscută. 20 Fraților, nu
fiți copii la înțelegere, ci la răutate fiți prunci, iar la
înțelegere, fiți desăvârșiți. 21 În lege este scris: Prin
alte limbi și prin alte buze voi vorbi acestui popor, și
cu toate acestea nu mă vor asculta, spune Domnul.
22 De aceea limbile sunt pentru un semn, nu celor
ce cred, ci celor ce nu cred; dar profeția nu servește

pentru cei ce nu cred, ci pentru cei ce cred. 23 De
aceea dacă se adună întreaga biserică într-un loc și toți
vorbesc în limbi, și intră cei neînvățați sau cei ce nu
cred, nu vor spune că sunteți nebuni? 24 Dar dacă toți
profețesc și intră cineva care nu crede sau neînvățat, el
este convins de toți, este judecat de toți, 25 Și astfel
tainele inimii lui sunt arătate; și, căzând astfel cu fața
la pământ, se va închina lui Dumnezeu și va spune
că Dumnezeu este cu adevărat în voi. 26 Ce este de
făcut atunci, fraților? Când vă adunați împreună, fiecare
dintre voi are un psalm, are o doctrină, are o altă limbă,
are o revelație, are o interpretare. Toate să fie făcute
pentru edificare. 27 Dacă cineva vorbește într-o limbă
necunoscută, să fie câte doi sau cel mult trei și pe
rând, și unul să traducă. 28 Iar dacă nu este traducător,
să tacă în biserică și să își vorbească lui însuși și lui
Dumnezeu. 29 Iar profeții să vorbească doi sau trei, și
ceilalți să judece. 30 Și dacă îi este revelat ceva altuia
care șade acolo, primul să tacă. 31 Fiindcă puteți toți
să profețiți, unul după altul, pentru ca toți să învețe
și toți să fie mângâiați. 32 Și duhurile profeților sunt
supuse profeților; 33 Fiindcă Dumnezeu nu este autorul
confuziei, ci al păcii, ca în toate bisericile sfinților. 34
Femeile voastre să tacă în biserici, fiindcă nu le este
permis să vorbească, ci să fie în supunere, așa cum
spune și legea. 35 Și dacă doresc să învețe ceva, să
întrebe pe soții lor acasă, fiindcă este rușine pentru
femei să vorbească în biserică. 36 Ce? De la voi a
ieșit cuvântul lui Dumnezeu? Sau numai până la voi a
ajuns? 37 Dacă cineva se consideră a fi profet sau
spiritual, să recunoască cele ce vă scriu a fi poruncile
Domnului. 38 Dar dacă cineva este neștiutor, să fie
neștiutor. 39 De aceea, fraților, doriți zelos să profețiți și
nu opriți a se vorbi în limbi. 40 Toate să se facă decent
și în ordine.

15 Mai mult, fraților, vă fac cunoscut evanghelia pe
care v-am predicat-o, pe care ați și primit-o, în
care și stați; 2 Prin care și sunteți salvați, dacă rețineți
aceste cuvinte predicate, dacă nu cumva ați crezut
în zadar. 3 Fiindcă v-am dat întâi ce am primit și eu,
cum Cristos a murit pentru păcatele noastre conform
scripturilor, 4 Și că a fost îngropat și că a înviat a treia
zi, conform scripturilor, 5 Și că a fost văzut de Chifa,
apoi de cei doisprezece. 6 După aceea a fost văzut de
peste cinci sute de frați deodată, dintre care cei mai
mulți rămân până acum, iar unii au și adormit. 7 După
aceea a fost văzut de Iacov, apoi de toți apostolii. 8
Și la urma tuturor, ca unul născut la timp nepotrivit,
a fost văzut și de mine. 9 Fiindcă dintre apostoli cel
mai neînsemnat sunt eu, care nu sunt demn să fiu
numit apostol, pentru că am persecutat biserica lui
Dumnezeu. 10 Dar prin harul lui Dumnezeu sunt ceea
ce sunt; și harul lui dăruit mie nu a fost în zadar, ci am
muncit mult mai mult decât ei toți; totuși nu eu, ci harul
lui Dumnezeu, care a fost cu mine. 11 Așadar, fie eu,
fie ei, astfel predicăm și astfel ați crezut. 12 Dar dacă
Cristos este predicat că a înviat dintre morți, cum spun
unii dintre voi că nu este înviere a morților? 13 Dar dacă
nu este înviere a morților, atunci Cristos nu a fost înviat.
14 Și dacă Cristos nu a fost înviat, atunci predicarea
noastră este deșartă și credința voastră de asemenea
deșartă. 15 Și, într-adevăr, suntem găsiți martori falși
ai lui Dumnezeu, pentru că am adus mărturie despre
Dumnezeu că l-a înviat pe Cristos, pe care nu l-a înviat,
dacă așa este că morții nu învie. 16 Căci dacă morții nu
învie, atunci Cristos nu a fost înviat. 17 Și dacă nu a
fost înviat Cristos, credința voastră este deșartă; voi
sunteți încă în păcatele voastre. 18 Atunci și cei ce au
adormit în Cristos sunt pierduți. 19 Dacă doar pentru
această viață avem speranță în Cristos, suntem cei mai
mizerabili dintre toți oamenii. 20 Dar acum, Cristos a
fost înviat dintre morți și a devenit primele roade ale
celor ce au adormit. 21 Fiindcă întrucât prin om a venit
moartea, prin om a venit și învierea morților. 22 Fiindcă
așa cum în Adam toți mor, tot astfel, în Cristos toți vor
fi înviați. 23 Dar fiecare la rândul lui; Cristos primele
roade, apoi cei ai lui Cristos la venirea lui. 24 Atunci va
fi venit sfârșitul, când el va fi dat împărăția în mâna lui
Dumnezeu, adică Tatălui; când va fi desființat fiecare
domnie și fiecare autoritate și putere. 25 Fiindcă el
trebuie să domnească până va pune pe toți dușmanii
sub picioarele sale. 26 Ultimul dușman nimicit va fi
moartea. 27 Fiindcă a supus toate sub picioarele lui.
Dar când spune că toate i-au fost supuse, este evident
că el, care a supus toate, este exceptat. 28 Și când
toate îi vor fi supuse, atunci și Fiul însuși va fi supus
celui ce a supus toate sub el, pentru ca Dumnezeu
să fie toate în toți. 29 Altfel, ce vor face cei botezați
pentru cei morți, dacă morții nu învie nicidecum? De
ce sunt botezați atunci pentru cei morți? 30 Și de ce
suntem noi în pericol în fiecare oră? 31 [Vă] avertizez,
referitor la bucuria voastră pe care [și eu] o am în
Cristos Isus, Domnul nostru, [că] mor zilnic. 32 Dacă
în felul oamenilor m-am luptat cu fiarele în Efes, care
îmi este folosul, dacă nu învie morții? Să mâncăm
și să bem, fiindcă mâine murim. 33 Nu vă amăgiți:
Vorbirile rele strică obiceiurile bune. 34 Treziți-vă la
dreptate și nu păcătuiți! Fiindcă unii nu au cunoașterea
despre Dumnezeu; spre rușinea voastră o spun. 35
Dar va spune cineva: Cum sunt morții înviați? Și cu
ce trup vin? 36 Prostule! Ce semeni tu nu primește
viață dacă nu moare, 37 Și ce semeni, nu semeni acel
trup care va fi, ci grăuntele gol, fie de grâu, fie de
altă sămânță, 38 Dar Dumnezeu îi dă trup așa cum a
dorit; și fiecărei semințe propriul ei trup. 39 Nu toată

carnea este aceeași carne; ci este o carne a oamenilor
și altă carne a animalelor; și alta a peștilor și alta a
păsărilor. **40** De asemenea sunt trupuri cerești și trupuri
pământești; dar una este gloria celor cerești și alta a
celor pământești. **41** Este o glorie a soarelui și o altă
glorie a lunii și o altă glorie a stelelor, fiindcă o stea
diferă de altă stea în glorie. **42** Astfel este și învierea
morților. Trupul este semănat în putrezire și este înviat
în neputrezire; **43** Este semănat în dezonoare, este
înviat în glorie; este semănat în slăbiciune, este înviat
în putere; **44** Este semănat trup natural, este înviat trup
spiritual. Există trup natural și există trup spiritual. **45**
Astfel și este scris: Primul om, Adam, a fost făcut un
suflet viu; ultimul Adam a fost făcut un duh dătător de
viață. **46** Totuși, primul nu a fost spiritual, ci natural;
după aceea, spiritual. **47** Primul om este din pământ,
pământesc; al doilea om este Domnul din cer. **48** Ca
cel pământesc, tot astfel sunt și cei pământești; și ca
cel ceresc, tot astfel sunt și cei cerești. **49** Și așa cum
am purtat chipul celui pământesc, tot așa vom purta și
chipul celui ceresc. **50** Și aceasta spun, fraților, că nu
pot carnea și sângele să moștenească împărăția lui
Dumnezeu; nici putrezirea nu moștenește neputrezirea.
51 Iată, vă spun un mister: Nu toți vom adormi, dar toți
vom fi schimbați, **52** Într-un moment, într-o clipeală
de ochi, la ultima trâmbiță; fiindcă trâmbița va suna și
morții vor fi înviați nepieritori, și noi vom fi schimbați.
53 Fiindcă această putrezire trebuie să se îmbrace cu
neputrezire, și acest muritor să se îmbrace cu nemurire.
54 Astfel, când această putrezire se va fi îmbrăcat
cu neputrezire, și acest muritor se va fi îmbrăcat cu
nemurire, atunci va fi împlinit cuvântul scris: Moartea
este înghițită în victorie. **55** Moarte, unde este boldul
tău? Mormântule, unde este victoria ta? **(Hadēs g86)**
56 Și boldul morții este păcatul; și puterea păcatului
este legea. **57** Dar mulțumiri fie lui Dumnezeu, care
ne dă victoria prin Domnul nostru Isus Cristos! **58** De
aceea, frații mei preaiubiți, fiți neclintiți, de nemișcat,
abundând totdeauna în lucrarea Domnului, știind că
munca voastră în Domnul nu este în zadar.

16 Iar despre colecta pentru sfinți, așa cum am
rânduit bisericilor Galatiei, așa faceți și voi. **2** În
ziua întâi a săptămânii, fiecare dintre voi să pună în
tezaure la el, așa cum l-a făcut Dumnezeu să prospere,
ca să nu se facă colecte când voi veni. **3** Și când voi
veni, pe cei care îi veți aproba prin epistole, pe aceștia
îi voi trimite să ducă darul vostru la Ierusalim. **4** Și
dacă se cuvine să merg și eu, vor merge cu mine. **5**
Iar eu voi veni la voi când voi trece prin Macedonia,
fiindcă trec prin Macedonia. **6** Și poate voi rămâne,
sau voi și ierna la voi, ca voi să mă conduceți oriunde
ar fi să merg. **7** Fiindcă nu doresc să vă văd acum
în treacăt, ci sper să mai rămân cu voi un timp, dacă
Domnul va permite. **8** Dar voi rămâne în Efes până
la Cincizecime, **9** Fiindcă mi s-a deschis o ușă mare
și lucrătoare, și sunt mulți potrivnici. **10** Iar dacă vine
Timotei, vedeți ca el să fie fără teamă între voi, fiindcă
lucrează lucrarea Domnului, așa cum fac și eu. **11**
Așadar, să nu îl disprețuiască nimeni, ci conduceți-l în
pace, ca să vină la mine, fiindcă îl aștept cu frații. **12**
Cât despre fratele Apolo, l-am rugat mult să vină la voi
cu frații, dar voia lui nu a fost deloc să vină acum, dar
va veni când va avea ocazia potrivită. **13** Vegheați, stați
tari în credință, îmbărbătați-vă, fiți tari! **14** Toate faptele
voastre să fie făcute cu dragoste creștină. **15** Vă implor,
fraților, (știți casa lui Stefana, că este primele roade
ale Ahaiei și că s-au dedicat ei înșiși pentru servirea
sfinților), **16** Ca și voi să vă supuneți unora ca aceștia și
fiecăruia ce ajută împreună cu noi și muncește. **17** Mă
bucur de venirea lui Stefana și Fortunat și Ahaic, pentru
că ei au împlinit ce lipsea din partea voastră. **18** Fiindcă
au înviorat duhul meu și al vostru; recunoașteți, așadar,
pe unii care sunt astfel. **19** Vă salută bisericile din Asia.
Vă salută mult în Domnul, Aquila și Priscila, cu biserica
din casa lor. **20** Vă salută toți frații. Salutați-vă unii pe
alții cu o sărutare sfântă. **21** Salutarea este de la mine,
Pavel, cu mâna mea. **22** Dacă cineva nu îl iubește
pe Domnul Isus Cristos, să fie Anatema Maranata!
23 Harul Domnului nostru Isus Cristos fie cu voi. **24**
Dragostea mea fie cu voi toți în Cristos Isus. Amin.

2 Corinteni

1 Pavel, apostol al lui Isus Cristos prin voia lui
Dumnezeu, și fratele Timotei, bisericii lui Dumnezeu
care este în Corint, cu toți sfinții care sunt în toată
Ahaia; **2** Har vouă și pace de la Dumnezeu Tatăl
nostru și de la Domnul Isus Cristos. **3** Binecuvântat fie
Dumnezeu, adică Tatăl Domnului nostru Isus Cristos,
Tatăl îndurărilor și Dumnezeul întregii mângâieri, **4**
Care ne mângâie în tot necazul nostru, ca noi să fim în
stare să mângâiem pe cei care sunt în orice necaz, prin
mângâierea cu care noi înșine suntem mângâiați de
Dumnezeu. **5** Pentru că așa cum suferințele lui Cristos
abundă în noi, tot astfel și mângâierea noastră abundă
prin Cristos. **6** Și dacă suntem chinuiți este pentru
mângâierea și salvarea voastră, care este lucrătoare în
răbdarea aceloraşi suferințe pe care și noi le suferim;
iar dacă suntem mângâiați, este pentru mângâierea
și salvarea voastră. **7** Și speranța noastră despre voi
este neclintită, știind că așa cum sunteți părtași ai
suferințelor, tot așa [veți fi] și ai mângâierii. **8** Fiindcă
nu vă voim neștiutori, fraților, despre necazul care
a venit peste noi în Asia, că am fost apăsați peste
măsură, peste puterea noastră, încât am pierdut chiar
speranța de viață; **9** Dar aveam sentința morții în
noi înșine, ca să nu ne încredem în noi înșine, ci în
Dumnezeu care învie morți; **10** Care ne-a scăpat dintr-
o moarte atât de mare și ne scapă; în care ne încredem
că ne va și scăpa; **11** Și voi, ajutând împreună prin
rugăciune pentru noi, ca pentru darul dăruit nouă prin
multe persoane, mulțumiri să fie aduse de mulți pentru
noi. **12** Fiindcă bucuria noastră este aceasta: mărturia
conștiinței noastre, că am avut comportarea noastră
în lume, și mai abundent față de voi, în simplitate și
sinceritate dumnezeiască, nu cu înțelepciune carnală,
ci prin harul lui Dumnezeu. **13** Fiindcă nu vă scriem
altele decât ce citiți sau recunoașteți; și mă încred că
veți recunoaște chiar până la sfârșit, **14** Așa cum ne-
ați și recunoscut în parte, că suntem bucuria voastră,
chiar așa cum și voi sunteți a noastră, în ziua Domnului
Isus. **15** Și în această încredere voiam să vin înainte la
voi, ca să aveți un al doilea beneficiu. **16** Și să trec
pe la voi spre Macedonia, și apoi să vin din nou din
Macedonia la voi și să fiu condus de voi spre Iudeea.
17 De aceea când voiam astfel, m-am purtat ușuratic?
Sau cele ce le vreau, le vreau conform cărnii? Pentru
ca la mine da să fie da, și nu să fie nu. **18** Dar așa cum
Dumnezeu este adevărat, cuvântul nostru către voi nu
a fost da și nu. **19** Fiindcă Fiul lui Dumnezeu, Isus
Cristos, cel predicat printre voi de noi, adică prin mine
și Silvan și Timotei, nu a fost da și nu, ci în el a fost da.
20 Fiindcă toate promisiunile lui Dumnezeu în el sunt
Da, și în el Amin, spre gloria lui Dumnezeu prin noi. **21**
Și cel ce ne întemeiază împreună cu voi în Cristos și
ne-a uns este Dumnezeu; **22** Care ne-a și sigilat și a
dat arvuna Duhului în inimile noastre. **23** Mai mult, eu
invoc pe Dumnezeu ca martor peste sufletul meu, că
pentru a vă cruța nu am venit până acum în Corint.
24 Nu că domnim peste credința voastră, ci suntem
ajutoare la bucuria voastră, fiindcă voi prin credință
stați în picioare.

2 Dar am decis aceasta în mine însumi, că nu voi
veni din nou la voi în întristare. **2** Căci, dacă eu
vă întristez, cine este atunci cel ce mă bucură, decât
acelaşi care este întristat de mine? **3** Și v-am scris
acelaşi lucru, ca nu cumva venind, să am întristare
de la cei de la care trebuia să am bucurie; având
încredere în voi toți, că bucuria mea este a voastră
a tuturor. **4** Fiindcă v-am scris din mult necaz și chin
al inimii, cu multe lacrimi; nu ca să fiți mâhniți, ci ca
să știți dragostea pe care o am din abundență pentru
voi. **5** Dar dacă vreunul a provocat mâhnire, pe mine
nu m-a mâhnit, decât în parte, ca nu cumva să vă
împovărez pe toți. **6** Îi este destulă unui astfel de om
această pedeapsă, care i-a fost dată de mulți; **7** Așa
că din contră, voi ar trebui mai degrabă să îl iertați și
să îl mângâiați, încât unul ca acesta să nu fie copleșit
de prea multă întristare. **8** De aceea vă implor să
confirmați dragostea voastră pentru el; **9** Fiindcă v-
am scris și cu acest scop, ca să cunosc dovedirea
voastră, dacă sunteți ascultători în toate. **10** Cui îi
iertați voi ceva, îi iert și eu, pentru că și eu, dacă am
iertat ceva, de dragul vostru am iertat în persoana lui
Cristos. **11** Ca nu cumva Satan să profite de noi, fiindcă
nu suntem neștiutori ai planurilor lui. **12** Mai mult,
când am venit la Troa pentru [a predica] evanghelia lui
Cristos și mi s-a deschis o ușă prin Domnul, **13** Nu
am avut odihnă în duhul meu, fiindcă nu am găsit pe
Titus, fratele meu, ci, luându-mi rămas bun de la ei,
am plecat în Macedonia. **14** Acum mulțumiri fie aduse
lui Dumnezeu, care totdeauna ne face să triumfăm
în Cristos și care face cunoscută aroma cunoașterii
lui prin noi, în fiecare loc. **15** Fiindcă lui Dumnezeu
îi suntem o aromă dulce a lui Cristos, în cei ce sunt
salvați și în cei ce pier; **16** Pentru unii, suntem aroma
morții pentru moarte; iar pentru ceilalți, aroma vieții
pentru viață. Și cine este suficient pentru acestea? **17**
Fiindcă nu suntem asemenea celor mulți, care corup
cuvântul lui Dumnezeu; dar ca din sinceritate, dar ca
din Dumnezeu, înaintea feței lui Dumnezeu vorbim în
Cristos.

3 Începem din nou să ne recomandăm pe noi înșine?
Sau ne trebuie, ca altora, epistole de recomandare
către voi, sau recomandări din partea voastră? **2**

Voi sunteți epistola noastră scrisă în inimile noastre,
cunoscută și citită de toți oamenii; 3 Fiind arătați pe
față a fi epistola lui Cristos servită de noi, scrisă nu cu
cerneală, ci cu Duhul Dumnezeului cel viu; nu în table
de piatră, ci în table de carne ale inimii. 4 Și astfel de
încredere avem prin Cristos către Dumnezeu, 5 Nu că
suntem suficienți prin noi înșine să gândim ceva ca din
noi înșine, dar abilitatea noastră este de la Dumnezeu,
6 Care de asemenea ne-a făcut servitori capabili ai
noului testament; nu ai literei, ci ai duhului, fiindcă litera
ucide, dar duhul dă viață. 7 Dar dacă serviciul morții
scris și săpat în pietre era cu glorie, încât copiii lui Israel
nu puteau să privească țintă la fața lui Moise din cauza
gloriei feței lui, glorie care urma să fie desființată, 8
Cum să nu fie mai degrabă cu glorie serviciul duhului?
9 Căci dacă serviciul condamnării este glorie, cu cât
mai mult serviciul dreptății îl întrece în glorie; 10 Fiindcă
tocmai ce a fost făcut glorios în acest sens, nu avea
glorie, din cauza gloriei care o întrece cu mult. 11
Căci dacă ce este desființat era cu glorie, cu cât mai
mult ceea ce rămâne este cu glorie. 12 Văzând atunci
că avem o astfel de speranță, [ne] folosim de mare
cutezanță în vorbire; 13 Și nu ca Moise, care a pus un
văl peste fața lui, încât copiii lui Israel să nu privească
țintă la sfârșitul a ceea ce este desființat. 14 Dar mințile
lor au fost orbite, fiindcă până în această zi, același
văl, care este desființat în Cristos, rămâne neridicat la
citirea vechiului testament. 15 Căci până astăzi, când
Moise este citit, vălul este întins peste inima lor. 16 Cu
toate acestea, când se va întoarce la Domnul, vălul
va fi înlăturat. 17 Căci acel Duh este Domnul; și unde
este Duhul Domnului, acolo este libertate. 18 Dar noi
toți, cu fața descoperită, privind ca într-o oglindă gloria
Domnului, suntem schimbați în același chip din glorie
în glorie, chiar prin Duhul Domnului.

4 De aceea văzând că avem acest serviciu, așa cum
am primit milă, nu ne descurajăm; 2 Ci am renunțat
la cele ascunse ale necinstei, nu umblând în viclenie,
nici mânuind înșelător cuvântul lui Dumnezeu, ci prin
manifestarea adevărului ne recomandăm pe noi înșine
conștiinței fiecărui om, înaintea lui Dumnezeu. 3 Dar
dacă evanghelia noastră este ascunsă, este ascunsă
celor pierduți, 4 În care dumnezeul acestei lumi a
orbit mințile celor ce nu cred, încât lumina glorioasei
evanghelii a lui Cristos, care este chipul lui Dumnezeu,
să nu strălucească peste ei. **(aiōn g165)** 5 Fiindcă nu ne
predicăm pe noi înșine, ci pe Cristos Isus, Domnul;
iar pe noi înșine robii voștri pentru Isus. 6 Pentru că
Dumnezeu, care a poruncit luminii să strălucească
din întuneric, a strălucit în inimile noastre spre lumina
cunoașterii gloriei lui Dumnezeu pe fața lui Isus Cristos.
7 Dar avem acest tezaur în vase de lut, pentru ca
măreția puterii să fie a lui Dumnezeu și nu din noi. 8
Suntem tulburați din fiecare parte, totuși nu strâmtorați;
derutați, dar nu în disperare; 9 Persecutați, dar nu
părăsiți; trântiți jos, dar nu distruși. 10 Purtând totdeauna
în trup uciderea Domnului Isus, pentru ca și viața lui
Isus să fie arătată în trupul nostru. 11 Fiindcă noi, care
trăim, suntem totdeauna dați morții pentru Isus, ca și
viața lui Isus să fie arătată în carnea noastră muritoare.
12 Astfel că moartea lucrează în noi, dar viața în voi.
13 Și, având același duh al credinței, conform cu ce
este scris: Eu am crezut și de aceea am vorbit; și noi
credem și de aceea vorbim, 14 Știind că cel care l-a
înviat pe Domnul Isus, ne va învia și pe noi prin Isus și
ne va prezenta împreună cu voi. 15 Fiindcă toate sunt
pentru voi, pentru ca harul abundent, prin mulțumirile
multora, să abunde spre gloria lui Dumnezeu. 16 De
aceea nu ne descurajăm; dar deși omul nostru de afară
piere, totuși omul dinăuntru este înnoit zi de zi. 17
Fiindcă necazul nostru ușor, care este pentru o clipă,
lucrează pentru noi, mai presus de orice, o greutate
eternă de glorie; **(aiōnios g166)** 18 În timp ce noi nu ne
uităm la cele văzute, ci la cele nevăzute, fiindcă cele
care sunt văzute sunt trecătoare, dar cele nevăzute
sunt eterne. **(aiōnios g166)**

5 Căci știm că dacă ar fi descompusă casa noastră
pământească a tabernacolului, avem o clădire din
Dumnezeu, o casă nefăcută de mâini, eternă în ceruri.
(aiōnios g166) 2 Fiindcă în aceasta gemem, dorind aprins
a ne îmbrăca cu locașul nostru care este din cer, 3 [Și]
dacă astfel suntem îmbrăcați nu vom fi găsiți goi. 4
Fiindcă noi care suntem în acest tabernacol gemem,
fiind împovărați, nu pentru că dorim să fim dezbrăcați
[de acest trup], ci să fim îmbrăcați [cu celălalt trup]
peste acesta, pentru ca ce este muritor să fie înghițit
de viață. 5 Și cel ce ne-a făcut chiar pentru aceasta,
este Dumnezeu, care ne-a dat de asemenea arvuna
Duhului; 6 De aceea și suntem întotdeauna cutezători,
știind că în timp ce suntem acasă în trup, suntem
absenți de la Domnul; 7 (Fiindcă umblăm prin credință,
nu prin vedere), 8 Suntem cutezători, spun, și mai
degrabă doritori să fim absenți din trup și să fim prezenți
cu Domnul. 9 De aceea ostenim ca, fie prezenți, fie
absenți, să fim plăcuți lui. 10 Fiindcă noi toți trebuie să
ne arătăm înaintea scaunului de judecată al lui Cristos,
pentru ca fiecare să primească cele făcute în trup,
conform cu ce a practicat, fie bine, fie rău. 11 De aceea
cunoscând teroarea Domnului, convingem pe oameni;
dar suntem făcuți cunoscuți lui Dumnezeu; și mă încred
că suntem făcuți cunoscuți și în conștiințele voastre.
12 Fiindcă nu ne recomandăm pe noi înșine vouă din
nou, ci vă dăm ocazia să vă lăudați referitor la noi,
ca să aveți cu ce răspunde acelora care se laudă cu

înfățișarea și nu cu inima. 13 Căci dacă ne-am ieșit
din minți, este pentru Dumnezeu, sau dacă suntem
cumpătați, este pentru voi. 14 Fiindcă dragostea lui
Cristos ne constrânge; deoarece judecăm astfel, că
dacă unul singur a murit pentru toți, atunci toți au murit,
15 Și a murit pentru toți, pentru ca toți cei ce trăiesc
să nu mai trăiască de acum înainte pentru ei înșiși, ci
pentru cel ce a murit pentru ei și a înviat. 16 Așa că de
acum înainte noi nu mai cunoaștem pe nimeni conform
cărnii; da, deși l-am cunoscut pe Cristos conform cărnii,
totuși de acum înainte nu îl mai cunoaștem. 17 De
aceea dacă este cineva în Cristos, este o creatură
nouă, cele vechi au trecut; iată, toate au devenit noi. 18
Și toate sunt din Dumnezeu, care ne-a împăcat cu el
însuși prin Isus Cristos și ne-a dat serviciul împăcării;
19 Anume că, Dumnezeu era în Cristos, împăcând
lumea cu sine, neimputându-le fărădelegile lor; și ne-a
încredințat cuvântul împăcării. 20 De aceea suntem
ambasadori pentru Cristos; ca și cum Dumnezeu v-
ar implora prin noi, vă rugăm în numele lui Cristos:
Împăcați-vă cu Dumnezeu. 21 Fiindcă pe cel ce nu a
cunoscut păcat, l-a făcut păcat pentru noi, ca noi să fim
făcuți dreptatea lui Dumnezeu în el.

6 Atunci noi, conlucrători cu el, vă implorăm de
asemenea ca voi să nu primiți harul lui Dumnezeu
în zadar. 2 (Fiindcă el spune: La timpul acceptat te-
am ascultat și în ziua salvării te-am ajutat; iată acum
este timpul acceptat; iată acum este ziua salvării.) 3
Nedând poticnire în nimic, ca nu cumva serviciul să fie
defăimat, 4 Ci în toate dovedindu-ne pe noi înșine ca
servitori ai lui Dumnezeu, în multă răbdare, în necazuri,
în nevoi, în strâmtorări, 5 În biciuiri, în închisori, în
răscoale, în munci, în vegheri, în posturi, 6 Prin puritate,
prin cunoaștere, prin îndelungă răbdare, prin bunătate,
prin Duhul Sfânt, prin dragoste neprefăcută, 7 Prin
cuvântul adevărului, prin puterea lui Dumnezeu, prin
armura dreptății din dreapta și din stânga, 8 Prin onoare
și dezonoare, prin vorbire de rău și vorbire de bine,
ca înșelători și totuși adevărați, 9 Ca necunoscuți
și totuși bine cunoscuți; ca murind și iată, trăim; ca
fiind disciplinați și nu uciși; 10 Ca întristați, totuși
totdeauna bucurându-ne; ca săraci, totuși făcând bogați
pe mulți; ca neavând nimic și totuși stăpânind toate.
11 Corintenilor, gura noastră este deschisă spre voi,
inima noastră s-a lărgit! 12 Nu sunteți strâmtorați în noi,
ci sunteți strâmtorați în adâncurile voastre. 13 Dar ca
răsplată de același fel, (vă vorbesc ca unor copii ai
mei,) lărgiți-vă și voi. 14 Nu vă înjugați în mod inegal
cu cei ce nu cred; fiindcă ce părtășie are dreptatea la
fărădelege? Și ce comuniune are lumina cu întunericul?
15 Și ce armonie este între Cristos și Belial? Sau ce
parte are cel ce crede cu cel ce nu crede? 16 Și ce
înțelegere are templul lui Dumnezeu cu idolii? Fiindcă
voi sunteți templul Dumnezeului cel viu așa cum a spus
Dumnezeu: Voi locui în ei și voi umbla între ei; și voi fi
Dumnezeul lor, și ei vor fi poporul meu. 17 De aceea
ieșiți din mijlocul lor și fiți separați, spune Domnul, și nu
atingeți ce este necurat; și vă voi primi. 18 Și vă voi
fi Tată, și voi îmi veți fi fii și fiice, spune Domnul Cel
Atotputernic.

7 De aceea având aceste promisiuni, preaiubiților, să
ne curățim de fiecare întinare a cărnii și a duhului,
desăvârșind sfințenia în teama de Dumnezeu. 2 Primiți-
ne; noi nu am nedreptățit pe nimeni, nu am corupt pe
nimeni, nu am înșelat pe nimeni. 3 Nu spre condamnare
vorbesc, fiindcă am spus înainte că sunteți în inimile
noastre pentru a muri și a trăi cu voi. 4 Mare este
cutezanța vorbirii mele către voi, mare este fala mea
cu voi; sunt umplut de mângâiere, sunt peste măsură
de bucuros în tot necazul nostru. 5 Fiindcă și după
ce noi am venit în Macedonia, carnea noastră nu
a avut odihnă, ci am fost chinuiți din toate părțile;
dinafară lupte, dinăuntru temeri. 6 Cu toate acestea,
Dumnezeu, care mângâie pe cei înjosiți, ne-a mângâiat
prin venirea lui Titus; 7 Și nu doar prin venirea lui, ci
și prin mângâierea cu care a fost mângâiat de voi,
când ne-a istorisit dorul vostru, plânsul vostru, zelul
vostru pentru mine, așa că eu m-am bucurat mai mult.
8 Pentru că deși v-am întristat cu o epistolă, nu mă
pocăiesc, deși m-am pocăit; fiindcă văd că aceeași
epistolă v-a întristat, cel puțin pentru un timp. 9 Acum
mă bucur, nu pentru că v-ați întristat, ci pentru că v-ați
întristat până la pocăință; fiindcă v-ați întristat conform
evlaviei, ca de la noi să nu aveți pagubă în nimic. 10
Fiindcă întristarea evlavioasă lucrează pocăință până
la salvare irevocabilă; dar întristarea lumii lucrează
moarte. 11 Căci, iată, același lucru care v-a întristat
conform evlaviei, ce sârguință a lucrat în voi, și ce
dezvinovățire, și ce indignare, și ce teamă, și ce dor, și
ce zel, și ce răzbunare! În toate v-ați dovedit a fi curați
în lucrul acesta. 12 De aceea deși v-am scris, nu v-am
scris nici din cauza celui ce a făcut nedreptate, nici
din cauza celui ce a suferit nedreptate, ci ca sârguința
noastră pentru voi înaintea lui Dumnezeu să vi se arate.
13 Din această cauză am fost mângâiați în mângâierea
voastră, da, ne-am bucurat și mai mult de bucuria lui
Titus, pentru că duhul lui a fost înviorat de voi toți.
14 Căci dacă m-am fălit [înaintea] lui cu ceva despre
voi, nu mă rușinez; ci așa cum v-am vorbit toate în
adevăr, chiar așa fala noastră, care este înaintea lui
Titus, s-a aflat ca adevăr. 15 Și simpatia lui lăuntrică
este mai abundentă față de voi, când își amintește de
ascultarea voastră a tuturor, cum l-ați primit cu teamă și

[cu] tremur. 16 De aceea mă bucur că mă încred în voi
în toate.

8 Dar vă facem cunoscut, fraților, despre harul lui
Dumnezeu, dăruit bisericilor Macedoniei; 2 Că,
într-o mare încercare a necazului, abundența bucuriei
lor și adânca sărăcie a lor au abundat spre bogățiile
generozității lor. 3 Căci conform puterii lor, aduc eu
mărturie, și peste puterea lor au dat de bună voie; 4
Rugându-ne cu multă insistență să primim noi darul și
să luăm asupra noastră părtășia servirii pentru sfinți. 5
Și aceasta au făcut, nu cum am sperat, ci întâi s-au dat
pe ei înșiși Domnului și nouă, prin voia lui Dumnezeu.
6 Încât am îndemnat pe Titus, ca așa cum a început,
așa să și împlinească în voi același har. 7 De aceea
așa cum abundați în toate, în credință și cuvântare și
cunoaștere și în orice sârguință și în dragostea voastră
față de noi, vedeți ca și în acest har să abundați. 8
Vorbesc nu printr-o poruncă, ci din cauza sârguinței
altora, și să încerc sinceritatea dragostei voastre. 9
Căci cunoașteți harul Domnului nostru Isus Cristos, că
deși era bogat, totuși pentru voi s-a făcut sărac, ca voi,
prin sărăcia lui, să fiți bogați. 10 Și în aceasta vă dau
sfat, fiindcă aceasta vă este de folos, vouă care ați
început mai înainte, nu doar a face, ci și a voi de acum
un an. 11 Dar acum și împliniți facerea acesteia; ca așa
cum a fost bunăvoința de a voi, așa să fie și împlinirea
din ceea ce aveți. 12 Căci dacă o minte binevoitoare
este prezentă, este primit conform cu ce are omul și nu
conform cu ce nu are. 13 Fiindcă nu doresc ca alții
să fie ușurați, iar voi împovărați, 14 Ci să fie egalitate
acum în acest timp, ca abundența voastră să fie pentru
nevoia lor, pentru ca și abundența lor să fie, la rândul
ei, pentru nevoia voastră, ca să fie egalitate, 15 Așa
cum este scris: Cel ce a strâns mult nu avea în plus; și
cel ce a strâns puțin nu ducea lipsă. 16 Dar mulțumiri
fie aduse lui Dumnezeu, care a pus aceeași sârguință
în inima lui Titus pentru voi. 17 Pentru că, într-adevăr,
a primit îndemnul, dar, fiind mult mai sârguincios, de
bună voie a plecat la voi. 18 Și noi am trimis cu el pe
fratele, a cărui laudă este în evanghelie printre toate
bisericile. 19 Și nu numai, dar a și fost ales de biserici să
călătorească cu noi cu acest har, care este administrat
de noi spre gloria aceluiași Domn și ca o dovadă a minții
voastre binevoitoare; 20 Evitând aceasta, ca nimeni
să nu ne învinovățească în această abundență care
este administrată de noi; 21 Îngrijind de cele oneste, nu
numai înaintea Domnului, ci și înaintea oamenilor. 22 Și
am trimis cu ei pe fratele nostru, despre care deseori
noi am dovedit că este sârguincios în multe, dar acum
se arată mult mai sârguincios datorită marii încrederi
pe care o am în voi. 23 Dacă se întreabă cineva despre
Titus, el este partenerul meu și conlucrător referitor la
voi; sau, dacă se întreabă despre frații noștri, ei sunt
mesagerii bisericilor și gloria lui Cristos. 24 De aceea
arătați pentru ei, și în fața bisericilor, dovada dragostei
voastre și a falei noastre referitor la voi.

9 Fiindcă despre servirea pentru sfinți, îmi este de
prisos să vă scriu; 2 Deoarece cunosc bunăvoința
minții voastre, cu care mă fălesc cu voi celor din
Macedonia, că Ahaia era gata de acum un an; și zelul
vostru a stârnit pe cei mai mulți. 3 Am trimis totuși
pe frați ca nu cumva fala noastră despre voi să fie în
zadar în această privință; ca așa cum am spus, să fiți
gata, 4 Ca nu cumva, întâmplător, dacă vin cei din
Macedonia cu mine și vă găsesc nepregătiți, noi (ca
nu cumva să spunem voi) să fim rușinați în aceeași
fălire plină de încredere. 5 De aceea am considerat
necesar să îndemn pe frați să vină înainte la voi și
să fie pregătit dinainte darul vostru generos, despre
care ați fost anunțați dinainte, așa ca acesta să fie
gata, ca dar generos și nu ca zgârcenie. 6 Dar spun
aceasta: Cel ce seamănă cu zgârcenie, cu zgârcenie
va și secera; iar cel ce seamănă mult, va și secera mult.
7 Fiecare să dea după cum hotărăște în inima lui, nu cu
purtare de pică, sau din necesitate, fiindcă Dumnezeu
iubește pe dătătorul vesel. 8 Și Dumnezeu este în
stare să facă tot harul să abunde spre voi, ca având
totdeauna toată îndestularea în toate, să abundați
spre fiecare lucrare bună. 9 (Așa cum este scris: A
împărțit peste tot; a dat săracilor; dreptatea lui rămâne
pentru totdeauna. (aiōn g165) 10 Iar cel ce dă sămânță
semănătorului, deopotrivă vă dă pâine pentru mâncare
și înmulțește sămânța voastră semănată și crește
roadele dreptății voastre); 11 Fiind îmbogățiți în fiecare
lucru spre toată generozitatea, care lucrează prin noi
mulțumire lui Dumnezeu. 12 Pentru că administrarea
acestei serviri, nu doar umple complet nevoile sfinților,
ci și este abundentă prin multe mulțumiri aduse lui
Dumnezeu; 13 În timp ce prin dovada acestei serviri
ei glorifică pe Dumnezeu pentru supunerea voastră
mărturisită față de evanghelia lui Cristos, și pentru
generozitatea contribuției voastre față de ei și față de
toți; 14 Și prin rugăciunea lor pentru voi, cât de mult vă
doresc pentru harul nespus de mare al lui Dumnezeu în
voi; 15 Mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu pentru darul
lui de nespus.

10 Și, eu însumi, Pavel, vă implor prin blândețea
și bunăvoința lui Cristos, eu care în prezență sunt
înjosit printre voi, dar, fiind absent, sunt cutezător față
de voi, 2 Vă implor, așadar, ca să nu fiu cutezător când
sunt prezent, cu acea încredere cu care gândesc să fiu
cutezător împotriva unora, care gândesc despre noi ca
și cum am umbla conform cărnii. 3 Măcar că umblăm în
carne, nu ne războim conform cărnii, 4 (Fiindcă armele

războiului nostru nu sunt carnale, ci puternice prin
Dumnezeu pentru surparea fortificațiilor), 5 Doborând
imaginațiile minții și fiecare lucru înalt care se ridică pe
el însuși împotriva cunoașterii lui Dumnezeu și înrobind
fiecare gând ascultării față de Cristos; 6 Și fiind gata a
pedepsi fiecare neascultare, când ascultarea voastră va
fi împlinită. 7 Vă uitați la lucruri după înfățișare? Dacă
cineva se încrede în el însuși că este al lui Cristos,
să se mai gândească la aceasta în el însuși, că așa
cum este el al lui Cristos, așa suntem și noi ai lui
Cristos. 8 Căci chiar dacă m-aș făli cu ceva mai mult
despre autoritatea noastră, pe care Domnul ne-a dat-o
pentru edificare și nu pentru nimicirea voastră, nu aș fi
rușinat; 9 Ca nu cumva să par ca și cum v-aș înfricoșa
prin epistole. 10 Fiindcă epistolele lui, spun ei, sunt
grele și tari, dar prezența lui trupească este slabă și
vorbirea lui este de disprețuit. 11 Să gândească un
astfel de om aceasta, că, așa cum suntem în cuvânt
prin epistole, când suntem absenți, tot astfel vom fi și
în faptă, când suntem prezenți. 12 Fiindcă nu cutezăm
să ne facem din numărul, sau să ne comparăm cu unii
ce se recomandă pe ei înșiși, dar ei, măsurându-se
prin ei înșiși și comparându-se între ei înșiși, nu sunt
înțelepți. 13 Dar noi nu ne vom făli cu lucruri în afara
măsurii [noastre], ci conform cu măsura standardului
pe care Dumnezeu ni l-a împărțit, o măsură care să
ajungă chiar până la voi. 14 Fiindcă nu ne întindem
peste măsura noastră, ca și cum nu am fi ajuns până la
voi, fiindcă am ajuns chiar până la voi în predicarea
evangheliei lui Cristos; 15 Nu ne fălim cu lucruri în afara
măsurii noastre, adică cu muncile altora, dar avem
speranță, după ce credința voastră va fi sporită, că ne
vom lărgi între voi, conform cu standardul nostru, 16 Să
predicăm evanghelia în ținuturile care sunt dincolo de
voi și să nu ne fălim cu domeniul de lucru al altuia, cu
lucruri pregătite [deja] la îndemâna noastră. 17 Dar cel
ce se laudă, să se laude în Domnul. 18 Fiindcă nu cel
ce se recomandă pe sine însuși este aprobat, ci cel pe
care recomandă Domnul.

11 Aș dori să îmi răbdați o mică nebunie; și, într-
adevăr, răbdați-mă. 2 Fiindcă sunt gelos pe voi
cu o gelozie dumnezeiască, fiindcă v-am logodit cu
un singur soț, ca să vă înfățișez lui Cristos ca pe o
fecioară castă. 3 Dar mă tem ca nu cumva în vreun fel,
așa cum șarpele a înșelat-o pe Eva prin viclenia lui,
tot așa mințile voastre să fie corupte de la simplitatea
care este în Cristos. 4 Căci dacă cel ce vine predică
pe un alt Isus, pe care noi nu l-am predicat, sau dacă
primiți un duh diferit, pe care nu l-ați primit, sau o
evanghelie diferită, pe care nu ați acceptat-o, ați putea
să îl răbdați bine. 5 Fiindcă presupun că nu am fost cu
nimic mai prejos decât apostolii cei mai mari dintre cei
mai mari. 6 Dar chiar dacă eu sunt necioplit în vorbire,
totuși nu în cunoaștere; ci în toate suntem cunoscuți pe
deplin printre voi. 7 Sau am făcut un păcat umilindu-
mă pe mine însumi ca voi să fiți înălțați, pentru că v-
am predicat evanghelia lui Dumnezeu în dar? 8 Am
jefuit alte biserici, luând de la ele plăți, ca să vă fac
vouă serviciu. 9 Și când eram prezent cu voi și fiind
în nevoie, nu am îngreunat pe nimeni, fiindcă ce îmi
lipsea au suplinit frații care au venit din Macedonia,
și în toate m-am păzit să vă fiu o greutate și la fel
mă voi păzi. 10 Așa cum adevărul lui Cristos este în
mine, niciun om nu mă va opri de la această fală în
ținuturile Ahaiei. 11 De ce? Pentru că nu vă iubesc?
Dumnezeu știe. 12 Iar ceea ce fac, aceea voi face,
ca să tai orice ocazie celor ce doresc ocazie; pentru
ca în cele în care se laudă, să fie găsiți ca și noi. 13
Fiindcă aceștia sunt falși apostoli, lucrători înșelători,
prefăcându-se în apostoli ai lui Cristos. 14 Și nu este
de mirare, fiindcă însuși Satan se preface într-un înger
al luminii. 15 De aceea nu este mare lucru dacă și
servitorii lui se prefac a fi servitori ai dreptății, al căror
sfârșit va fi conform cu faptele lor. 16 Spun din nou:
Să nu mă creadă cineva a fi prost; iar dacă nu, măcar
primiți-mă ca pe un prost, ca să mă fălesc puțin. 17
Ceea ce vorbesc, nu vorbesc după Domnul, ci parcă ar
fi în nebunie, în această încredere a falei. 18 Văzând
că mulți se laudă conform cărnii, mă voi lăuda și eu.
19 Fiindcă suportați cu plăcere pe cei proști, voi fiind
înțelepți. 20 Fiindcă suportați dacă cineva vă duce în
sclavie, dacă cineva vă mănâncă, dacă cineva ia de la
voi, dacă cineva se înalță pe sine însuși, dacă cineva
vă lovește peste față. 21 Vorbesc referitor la ocară,
ca și cum am fi fost slabi. Dar oricine este cutezător
în ceva, (vorbesc nebunește) sunt și eu cutezător. 22
Sunt ei evrei? Și eu sunt. Sunt ei Israeliți? Și eu sunt.
Sunt ei sămânța lui Avraam? Și eu. 23 Sunt ei servitori
ai lui Cristos? (Vorbesc ca un prost) eu, mai mult; în
munci mai mult; în biciuiri peste măsură, mai des în
închisori, deseori în moarte. 24 De cinci ori am primit
de la iudei patruzeci de lovituri fără una; 25 De trei ori
am fost bătut cu nuiele, odată am fost împroșcat cu
pietre, de trei ori am naufragiat, o noapte și o zi am fost
în adâncul mării. 26 Deseori în călătorii, în pericole
pe ape, în pericole din partea tâlharilor, în pericole din
partea compatrioților, în pericole din partea păgânilor,
în pericole în cetate, în pericole în pustie, în pericole
pe mare, în pericole între frați falși. 27 În osteneală și
durere, deseori în vegheri, în foame și sete, deseori în
posturi, în frig și goliciune. 28 Pe lângă cele ce sunt de
afară, ceea ce vine peste mine zilnic, grija pentru toate
bisericile. 29 Cine este slab și eu nu sunt slab? Cine
este poticnit și eu nu ard? 30 Dacă este necesar să mă
laud, mă voi lăuda cu cele despre neputințele mele. 31

Dumnezeul și Tatăl Domnului nostru Isus Cristos, care
este binecuvântat pentru totdeauna, știe că nu mint.
(aiōn g165) 32 În Damasc, guvernatorul împăratului Areta
veghea cetatea damascienilor cu o garnizoană, doritor
să mă prindă, 33 Și am fost coborât printr-o fereastră,
într-o coșniță, pe zid, și am scăpat din mâinile lui.

12 Fără îndoială, nu îmi folosește să mă laud. Fiindcă
voi veni la viziuni și revelații ale Domnului. 2
Am cunoscut un om în Cristos, acum paisprezece ani,
(dacă în trup, nu pot spune, dacă afară din trup, nu
pot spune; Dumnezeu știe); unul ca acesta a fost răpit
până la al treilea cer. 3 Și am cunoscut un astfel de
om (dacă în trup, dacă în afara trupului, nu pot spune;
Dumnezeu știe); 4 Că a fost răpit în paradis și a auzit
cuvinte de nespus, care nu este legiuit omului să le
rostească. 5 Cu un astfel de om mă voi lăuda, iar cu
mine nu mă voi lăuda decât în neputințele mele. 6
Căci dacă aș voi să mă laud, nu voi fi prost, fiindcă voi
spune adevărul; dar mă feresc, ca nu cumva cineva să
mă considere mai presus de ceea ce mă vede a fi, sau
de ceea ce aude de la mine. 7 Și ca nu cumva să fiu
înălțat peste măsură prin abundența revelațiilor, mi-
a fost dat un ghimpe în carne, mesager al lui Satan,
să mă lovească cu pumnii, ca nu cumva să fiu înălțat
peste măsură. 8 Pentru aceasta, de trei ori am implorat
pe Domnul, ca să se depărteze de la mine. 9 Și mi-
a spus: Harul meu îți este de ajuns, fiindcă puterea
mea este făcută desăvârșită în slăbiciune. De aceea
cu cea mai mare plăcere mă voi lăuda mai degrabă
în neputințele mele, ca puterea lui Cristos să rămână
peste mine. 10 De aceea am plăcere în slăbiciuni,
în ocări, în nevoi, în persecuții, în strâmtorări, pentru
Cristos; deoarece când sunt slab, atunci sunt tare. 11
Am devenit prost în laudă; voi m-ați constrâns; fiindcă
eu trebuia să fi fost recomandat de voi, fiindcă în nimic
nu sunt în urma acestor apostoli, cei mai mari dintre cei
mai mari, cu toate că nu sunt nimic. 12 Într-adevăr,
semnele unui apostol au fost lucrate printre voi în toată
răbdarea, în semne și minuni și fapte puternice. 13
Fiindcă care este lucrul în care ați fost inferiori față
de celelalte biserici, decât că eu însumi nu v-am fost
greutate? Iertați-mi această nedreptate. 14 Iată, sunt
gata a treia oară să vin la voi; și nu vă voi fi greutate,
fiindcă nu caut ale voastre, ci pe voi, fiindcă nu copiii
sunt datori să strângă pentru părinți, ci părinții pentru
copii. 15 Și eu, cu mare plăcere, voi cheltui și mă voi
cheltui pentru voi; deși cu cât vă iubesc mai mult, cu
atât mai puțin sunt iubit. 16 Dar fie așa, eu nu v-am
împovărat; totuși, fiind isteț, v-am prins prin șiretlic. 17
Am câștigat eu ceva de la voi prin vreunul dintre cei pe
care i-am trimis la voi? 18 Am rugat pe Titus, și cu el
am trimis un frate. A câștigat Titus ceva de la voi? Nu
am umblat noi în același duh? Nu am umblat noi pe
aceleași urme? 19 Din nou, credeți că ne apărăm față
de voi? Vorbim înaintea lui Dumnezeu în Cristos, dar le
facem pe toate, preaiubiților, pentru edificarea voastră.
20 Fiindcă mă tem ca nu cumva, când vin, să nu vă
găsesc așa cum aș voi, și eu să fiu găsit de voi așa
cum nu ați voi; ca nu cumva să fie polemici, invidii, furii,
certuri, vorbiri de rău, șoptiri, îngâmfări, răscoale; 21 Și
nu cumva, când vin din nou, Dumnezeul meu să mă
umilească printre voi și să deplâng pe mulți care au
păcătuit deja și nu s-au pocăit de necurăția și curvia și
desfrânarea pe care le-au practicat.

13 Aceasta este a treia oară când vin la voi. În gura
a doi sau a trei martori va fi întemeiat fiecare
cuvânt. 2 V-am spus înainte și vă spun dinainte a doua
oară, ca fiind prezent, deși acum absent, scriu celor ce
au păcătuit înainte și tuturor celorlalți, că, dacă vin din
nou, nu voi cruța; 3 Pentru că voi căutați o dovadă a lui
Cristos vorbind în mine, care nu este slab față de voi, ci
este puternic în voi. 4 Fiindcă deși a fost crucificat prin
slăbiciune, totuși trăiește prin puterea lui Dumnezeu.
Fiindcă și noi suntem slabi în el, dar vom trăi cu el prin
puterea lui Dumnezeu față de voi. 5 Cercetați-vă pe voi
înșivă dacă sunteți în credință; pe voi înșivă încercați-
vă. Sau nu știți că Isus Cristos este în voi, în afară
numai dacă sunteți netrebnici? 6 Dar mă încred că
veți ști că noi nu suntem netrebnici. 7 Și mă rog lui
Dumnezeu ca voi să nu faceți nimic rău, nu pentru ca
să ne arătăm aprobați, ci pentru ca să faceți ce este
onest, deși noi am fi ca netrebnici. 8 Fiindcă nu putem
face nimic împotriva adevărului, ci pentru adevăr. 9
Fiindcă ne bucurăm când suntem slabi, iar voi sunteți
tari; și aceasta și dorim, desăvârșirea voastră. 10 De
aceea vă scriu acestea fiind absent, ca nu cumva fiind
prezent, să folosesc asprime conform cu puterea pe
care Domnul mi-a dat-o pentru edificare și nu pentru
dărâmare. 11 În final, fraților, rămâneți cu bine. Fiți
desăvârșiți, fiți mângâiați, fiți cu aceeași minte, trăiți
în pace, și Dumnezeul dragostei și al păcii va fi cu
voi. 12 Salutați-vă unii pe alții cu o sărutare sfântă. 13
Vă salută toți sfinții. 14 Harul Domnului Isus Cristos și
dragostea lui Dumnezeu și comuniunea Duhului Sfânt
fie cu voi toți. Amin.

Galateni

1 Pavel, apostol (nu de la oameni, nici prin om, ci
prin Isus Cristos și Dumnezeu Tatăl, care l-a înviat
dintre morți), **2** Și toți frații care sunt cu mine, bisericilor
Galatiei, **3** Har vouă și pace de la Dumnezeu Tatăl și de
la Domnul nostru Isus Cristos, **4** Care s-a dat pe sine
însuși pentru păcatele noastre, ca să ne elibereze din
această lume rea, conform voii lui Dumnezeu și Tatălui
nostru; **(aiōn g165)** **5** A lui fie gloria pentru totdeauna și
întotdeauna! Amin. **(aiōn g165)** **6** Mă minunez că așa
de repede v-ați întors de la cel ce v-a chemat în harul
lui Cristos, la o evanghelie diferită, **7** Care nu este
una adevărată, ci sunt unii care vă tulbură și voiesc
să pervertească evanghelia lui Cristos. **8** Dar chiar
dacă noi sau un înger din cer vă va predica orice altă
evanghelie decât aceea pe care v-am predicat-o noi,
să fie blestemat! **9** Cum am spus noi mai înainte, așa
spun acum din nou: Dacă vă va predica cineva orice
altă evanghelie decât aceea pe care ați primit-o, să fie
blestemat! **10** Căci acum pe oameni conving, sau pe
Dumnezeu? Sau caut să plac oamenilor? Căci dacă aș
plăcea încă oamenilor, nu aș fi robul lui Cristos. **11**
Dar vă fac cunoscut, fraților, că evanghelia care a fost
predicată de mine nu este conform omului, **12** Fiindcă
nici nu am primit-o de la om, nici nu am învățat-o de
la om, ci prin revelația lui Isus Cristos. **13** Fiindcă ați
auzit de purtarea mea de odinioară, în iudaism, că
persecutam peste măsură biserica lui Dumnezeu și o
pustiiam; **14** Și creșteam în iudaism peste mulți de o
vârstă cu mine, din națiunea mea, fiind peste măsură
de zelos pentru tradițiile părinților mei. **15** Dar când
i-a plăcut lui Dumnezeu, care m-a pus deoparte din
pântecele mamei mele și m-a chemat prin harul său,
16 Pentru a revela pe Fiul său în mine, ca să îl predic
printre păgâni, îndată, nu am primit sfat de la carne și
sânge, **17** Nici nu am urcat la Ierusalim la cei care au
fost apostoli înainte de mine, ci m-am dus în Arabia și
m-am întors din nou la Damasc. **18** Apoi, după trei ani,
am urcat la Ierusalim să îl văd pe Petru și am rămas cu
el cincisprezece zile. **19** Dar nu am văzut pe un altul
dintre apostoli decât pe Iacov, fratele Domnului. **20** Și în
cele ce vă scriu, iată, înaintea lui Dumnezeu, nu mint.
21 După aceea am venit în ținuturile Siriei și Ciliciei;
22 Și eram necunoscut la față bisericilor din Iudeea
care erau în Cristos. **23** Ci auzeau numai că: Cel ce
ne persecuta odată, acum predică credința pe care
odinioară el o pustiia. **24** Și glorificau pe Dumnezeu în
mine.

2 Apoi, după paisprezece ani, am urcat din nou la
Ierusalim cu Barnaba și l-am luat și pe Titus cu mine.
2 Și conform unei revelații am urcat și le-am prezentat
acea evanghelie pe care o predic printre neamuri și
personal celor care erau renumiți, ca nu cumva în vreun
fel să alerg sau să fi alergat în zadar. **3** Dar nici Titus,
care era cu mine, grec fiind, nu a fost constrâns să se
circumcidă, **4** Și aceasta din cauza fraților falși, furișați,
care au intrat în ascuns să spioneze libertatea noastră
pe care o avem în Cristos Isus, ca să ne aducă în
sclavie, **5** Acestora nici măcar un moment nu le-am
cedat prin supunere, pentru ca adevărul evangheliei să
rămână în continuare cu voi. **6** Dar de la aceștia, care
considerați a fi ceva (orice ar fi fost ei, pentru mine nu
este nicio diferență; Dumnezeu nu are în vedere fața
omului), fiindcă aceștia, care considerați a fi ceva, în
discuții nu mi-au adăugat nimic. **7** Ci din contră, văzând
că evanghelia necircumciziei îmi fusese încredințată
mie, așa cum lui Petru îi fusese încredințată cea a
circumciziei, **8** (Fiindcă cel ce a lucrat cu putere în
Petru pentru apostolia circumciziei, a lucrat și în mine
pentru neamuri), **9** Și după ce Iacov și Chifa și Ioan, cei
considerați a fi stâlpi, au priceput harul ce mi-a fost dat,
mi-au dat mie și lui Barnaba mâinile drepte ale părtășiei,
ca noi să mergem la păgâni, iar ei la circumcizie; **10**
Numai să ne amintim de cei săraci, ceea ce m-am și
străduit să fac. **11** Dar când Petru a venit la Antiohia,
m-am împotrivit lui pe față, fiindcă era de învinuit. **12**
Fiindcă înainte de venirea unora de la Iacov, mânca cu
neamurile; dar când au venit, s-a retras și s-a separat,
temându-se de cei din circumcizie. **13** Și ceilalți iudei s-
au fățărnicit și ei cu el, încât și Barnaba a fost atras în
fățărnicia lor. **14** Dar când am văzut că nu umblau cu
integritate, conform cu adevărul evangheliei, i-am spus
lui Petru în fața tuturor: Dacă tu, iudeu fiind, trăiești ca
neamurile și nu ca iudeii, de ce constrângi neamurile
să trăiască în felul iudeilor? **15** Noi suntem prin natură
iudei și nu păcătoși dintre neamuri, **16** Știind că un om
nu este declarat drept prin faptele legii, ci prin credința
lui Isus Cristos, am crezut și noi în Isus Cristos, ca să
fim declarați drepți prin credința lui Cristos și nu prin
faptele legii, pentru că prin faptele legii nicio carne nu
va fi declarată dreaptă. **17** Dar dacă, în timp ce căutăm
să fim declarați drepți prin Cristos, ne-am găsit și pe noi
înșine păcătoși, este atunci Cristos servitorul păcatului?
Nicidecum! **18** Căci dacă zidesc din nou cele pe care
le-am distrus, mă fac pe mine însumi călcător de lege.
19 Fiindcă eu, prin lege, am murit față de lege, ca să
trăiesc pentru Dumnezeu. **20** Sunt crucificat împreună
cu Cristos totuși trăiesc, dar nu eu, ci Cristos trăiește în
mine; și viața pe care o trăiesc acum în carne, o trăiesc
prin credința Fiului lui Dumnezeu, care m-a iubit și s-
a dat pe sine însuși pentru mine. **21** Nu zădărnicesc
harul lui Dumnezeu, căci dacă dreptatea vine prin lege,
atunci Cristos a murit în zadar.

3 O, galateni neînțelepți! Cine v-a amăgit ca să nu
ascultați de adevăr, înaintea ochilor cărora Isus
Cristos a fost dinainte clar descris ca și crucificat între
voi? **2** Numai aceasta voiesc să aflu de la voi: Ați primit
Duhul prin faptele legii sau prin auzirea credinței? **3**
Sunteți atât de neînțelepți? Începând în Duhul, sunteți
acum desăvârșiți prin carne? **4** În zadar ați suferit voi
atât de multe? Dacă, într-adevăr, chiar este în zadar! **5**
Așadar, cel ce vă dă Duhul și lucrează miracole printre
voi, le face prin faptele legii, sau prin auzirea credinței?
6 Așa cum Avraam l-a crezut pe Dumnezeu și aceasta
i s-a socotit pentru dreptate. **7** De aceea să știți că
cei ce sunt din credință, aceștia sunt copiii lui Avraam.
8 Și scriptura, prevăzând că Dumnezeu îi va declara
drepți prin credință pe păgâni, i-a predicat mai înainte
lui Avraam evanghelia, spunând: În tine toate națiunile
vor fi binecuvântate. **9** Astfel, cei ce sunt din credință
sunt binecuvântați împreună cu credinciosul Avraam.
10 Deoarece toți câți sunt din faptele legii, sunt sub
blestem, fiindcă este scris: Blestemat este oricine care
nu rămâne neclintit în toate câte sunt scrise în cartea
legii pentru a le face. **11** Și că nimeni nu este declarat
drept prin lege, înaintea lui Dumnezeu este clar, pentru
că: Cel drept va trăi prin credință. **12** Dar legea nu este
din credință, ci: Omul care le face, va trăi prin ele. **13**
Cristos ne-a răscumpărat din blestemul legii, făcându-
se blestem pentru noi; fiindcă este scris: Blestemat
este oricine atârnă pe lemn, **14** Ca binecuvântarea lui
Avraam să vină peste neamuri prin Isus Cristos, ca să
primim promisiunea Duhului prin credință. **15** Fraților,
vorbesc ca un om; deși este doar legământul unui om,
totuși dacă este confirmat, nimeni nu îl desființează nici
nu mai adaugă la el. **16** Iar promisiunile au fost făcute
lui Avraam și seminței lui. El nu spune: Și semințelor, ca
despre multe, ci ca despre una: Și seminței tale, care
este Cristos. **17** Și spun aceasta că, legământul cel
dinainte confirmat de Dumnezeu în Cristos, legea, care
a venit patru sute treizeci de ani mai târziu, nu îl poate
anula ca să facă promisiunea fără efect. **18** Căci dacă
moștenirea este din lege, nu mai este din promisiune;
dar Dumnezeu a dat-o lui Avraam prin promisiune.
19 Atunci pentru ce este legea? Ea a fost adăugată
din cauza încălcărilor de lege, până să vină sămânța
căreia i se făcuse promisiunea, dată prin îngeri în mâna
unui mijlocitor. **20** Iar mijlocitorul nu este mijlocitor al
unuia, dar Dumnezeu este unul. **21** Atunci este legea
împotriva promisiunilor lui Dumnezeu? Nicidecum! Căci
dacă ar fi fost dată o lege care putea da viață, într-
adevăr, dreptatea ar fi fost prin lege. **22** Dar scriptura a
închis pe toți oamenii sub păcat, ca promisiunea lui
Isus Cristos, prin credință, să fie dată celor ce cred. **23**
Dar înainte de a veni credința, eram ținuți sub lege,
închiși referitor la credința care urma să fie revelată. **24**
Astfel, legea a fost pedagogul nostru ca să ne aducă la
Cristos, ca prin credință să fim declarați drepți. **25** Dar
după ce a venit credința, nu mai suntem sub pedagog.
26 Fiindcă toți sunteți copiii lui Dumnezeu prin credința
în Cristos Isus. **27** Fiindcă toți câți ați fost botezați
în Cristos, v-ați îmbrăcat cu Cristos. **28** Nu este nici
iudeu, nici grec, nu este nici rob, nici liber, nu este nici
parte bărbătească, nici parte femeiască; fiindcă voi
sunteți toți una în Cristos Isus. **29** Și dacă voi sunteți
ai lui Cristos, atunci sunteți sămânța lui Avraam și
moștenitori conform promisiunii.

4 Dar spun: Cât timp moștenitorul este copil, nu diferă
cu nimic de rob, măcar că este domn al tuturor, **2** Ci
este sub tutori și administratori, până la timpul stabilit
de tată. **3** Așa și noi, când eram copii, eram în robie
sub principiile elementare ale lumii. **4** Dar când a venit
plinătatea timpului, Dumnezeu a trimis pe Fiul său,
venit din femeie, venit sub lege, **5** Să răscumpere pe
cei ce erau sub lege, ca să primim adopția fiilor. **6** Și
pentru că sunteți fii, Dumnezeu a trimis Duhul Fiului
său în inimile voastre, care strigă: Abba, Tată! **7** De
aceea nu mai ești rob, ci fiu; iar dacă ești fiu, ești și
moștenitor al lui Dumnezeu prin Cristos. **8** Atunci însă,
când nu cunoșteați pe Dumnezeu, ați servit celor ce
prin natură nu sunt dumnezei. **9** Dar acum, după ce
ați cunoscut pe Dumnezeu, sau mai degrabă, fiind
cunoscuți de Dumnezeu, cum vă întoarceți din nou la
slabele și sărăcăcioasele principii elementare, cărora
doriți din nou să le fiți robi în robie? **10** Voi țineți zile și
luni și timpuri și ani. **11** Mă tem pentru voi, ca nu cumva
să fi muncit în zadar pentru voi. **12** Fraților, vă implor, fiți
ca mine, pentru că eu sunt ca voi; nu m-ați nedreptățit
cu nimic. **13** Dar știți cum prin neputința cărnii v-am
predicat evanghelia la început. **14** Și nu ați disprețuit,
nici nu ați respins ispita mea care era în carnea mea,
ci m-ați primit ca pe un înger al lui Dumnezeu, ca pe
Cristos Isus. **15** Unde este, așadar, binecuvântarea
despre care ați vorbit? Fiindcă vă aduc mărturie, că,
dacă ar fi fost posibil, v-ați fi scos propriii ochi și mi i-ați
fi dat. **16** Am devenit atunci dușmanul vostru, pentru că
vă spun adevărul? **17** Ei cu zel vă influențează, dar nu
spre bine; da, ei voiesc să vă excludă, ca la rândul
vostru să îi influențați cu zel. **18** Dar totdeauna este
bine să fiți influențați cu zel în ce este bine și nu doar
când sunt prezent cu voi. **19** Copilașii mei, pentru care
din nou simt durerile nașterii până când Cristos este
format în voi, **20** Doresc să fiu prezent acum cu voi și
să îmi schimb tonul vocii, pentru că sunt nedumerit
cu privire la voi. **21** Spuneți-mi, voi, care doriți să fiți
sub lege, nu auziți legea? **22** Fiindcă este scris că
Avraam a avut doi fii, unul din femeia roabă și celălalt
din femeia liberă. **23** Dar cel din femeia roabă a fost

născut conform cărnii, iar cel din femeia liberă, prin
promisiune. 24 Lucrurile acestea sunt o alegorie, fiindcă
acestea sunt cele două legăminte, unul, de la muntele
Sinai, care naște pentru robie și care este Agar. 25
Fiindcă această Agar este muntele Sinai în Arabia și
corespunde Ierusalimului de acum și este în robie cu
copiii săi. 26 Dar Ierusalimul cel de sus este liber, cel
ce este mama noastră a tuturor. 27 Fiindcă este scris:
Bucură-te, stearpo, care nu naști. Izbucnește și strigă
tu care nu ești în durerile nașterii, pentru că cea pustiită
are mai mulți copii decât cea care are soț. 28 Iar noi,
fraților, suntem copiii promisiunii așa cum a fost Isaac.
29 Dar așa cum atunci, cel ce fusese născut conform
cărnii persecuta pe cel născut conform Duhului, tot așa
[și] acum. 30 Totuși ce spune scriptura? Alungă femeia
roabă și pe fiul ei, pentru că fiul femeii roabe nicidecum
nu va fi moștenitor cu fiul femeii libere. 31 Așa că,
fraților, nu suntem copii ai femeii roabe, ci ai femeii
libere.

5 Așadar, stați tari în libertatea cu care Cristos ne-
a făcut liberi și nu vă prindeți din nou în jugul robiei.
2 Iată, eu, Pavel, vă spun că, dacă veți fi circumciși,
Cristos nu vă va fi de niciun folos. 3 Fiindcă mărturisesc
din nou fiecărui om ce se circumcide, că este dator
să țină întreaga lege. 4 Cristos a devenit fără niciun
efect pentru voi; voi toți care sunteți declarați drepți prin
lege, sunteți căzuți din har. 5 Fiindcă noi prin Duhul
așteptăm speranța dreptății prin credință. 6 Fiindcă în
Isus Cristos nici circumcizia, nici necircumcizia nu are
vreo putere, ci credința care lucrează prin dragoste. 7
Ați alergat bine; cine v-a împiedicat ca să nu ascultați
de adevăr? 8 Această convingere nu vine de la cel ce
vă cheamă. 9 Puțină dospeală dospește tot aluatul.
10 Eu am încredere în voi, prin Domnul, că nu veți
gândi nimic altceva; dar cel ce vă tulbură își va purta
judecata, oricine ar fi. 11 Și eu, fraților, dacă mai
predic circumcizia, de ce mai sunt persecutat? Atunci
poticnirea crucii a fost înlăturată. 12 Aș dori să fie
stârpiți cei ce vă tulbură. 13 Fiindcă, fraților, voi ați fost
chemați la libertate; numai nu folosiți libertatea pentru
[a da] ocazie cărnii, ci prin dragoste serviți unii altora.
14 Fiindcă toată legea este împlinită într-un cuvânt, în
acesta: Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuți.
15 Dar dacă vă mușcați și vă mâncați unii pe alții, luați
seama să nu fiți mistuiți unii de alții. 16 Spun, așadar:
Umblați în Duhul și nicidecum nu veți împlini pofta
cărnii. 17 Căci carnea poftește împotriva Duhului, și
Duhul împotriva cărnii; și acestea sunt potrivnice unele
altora, așa încât nu puteți face cele ce ați voi. 18 Dar
dacă sunteți conduși de Duhul, nu sunteți sub lege. 19
Iar faptele cărnii sunt arătate; acestea sunt: adulter,
curvie, necurăție, desfrânare, 20 Idolatrie, vrăjitorie, ură,
lupte, gelozii, furii, certuri, dezbinări, erezii, 21 Invidii,
uciderii, bețiii, îmbuibări și cele asemănătoare acestora;
despre care vă spun dinainte, așa cum v-am spus
odinioară, că toți cei ce practică astfel de lucruri nu vor
moșteni împărăția lui Dumnezeu. 22 Dar rodul Duhului
este dragostea, bucuria, pacea, îndelunga răbdare,
bunătatea, facerea de bine, credința, 23 Blândețea,
înfrânarea; împotriva acestora nu este lege. 24 Și cei ai
lui Cristos au crucificat carnea cu pasiunile și poftele ei.
25 Dacă trăim în Duhul, să și umblăm în Duhul. 26 Să
nu fim doritori de glorie deșartă, provocându-ne unii pe
alții, invidiindu-ne unii pe alții.

6 Fraților, chiar dacă un om ar fi prins în vreo greșeală,
voi care sunteți spirituali, îndreptați-l pe unul ca
acesta în duhul blândeții, fiind atent la tine însuți, ca să
nu fii și tu ispitit. 2 Purtați-vă greutățile unii altora și
împliniți astfel legea lui Cristos. 3 Căci dacă cineva
crede că este ceva, nefiind nimic, se înșală pe sine
însuși. 4 Dar fiecare să își încerce propria sa lucrare și
atunci va avea bucurie numai în el însuși și nu în altul.
5 Căci fiecare își va purta propria lui sarcină. 6 Cel ce
este învățat în cuvânt să îi facă parte din toate bunurile
celui ce îl învață. 7 Nu vă amăgiți; Dumnezeu nu se
lasă batjocorit; fiindcă orice seamănă un om, aceea va
și secera. 8 Pentru că cel ce seamănă pentru carnea
sa, din carne va secera putrezire; dar cel ce seamănă
pentru Duh, va secera din Duh viață veșnică. (aiōnios
g166) 9 Și să nu obosim în facerea binelui, fiindcă la
timpul cuvenit vom secera, dacă nu vom cădea de
oboseală. 10 Așadar, cât avem ocazie, să facem bine
tuturor, dar mai ales celor din casa credinței. 11 Vedeți
cu ce litere mari v-am scris cu propria mea mână. 12
Toți câți doresc să se fălească cu carnea, aceștia vă
constrâng să vă circumcideți, numai ca nu cumva să
sufere persecuție pentru crucea lui Cristos. 13 Fiindcă
nici ei înșiși, care sunt circumciși, nu păzesc legea,
ci doresc să fiți circumciși, ca să se laude cu carnea
voastră. 14 Dar eu nicidecum nu mă laud decât cu
crucea Domnului nostru Isus Cristos, prin care lumea
este crucificată față de mine și eu față de lume! 15 Căci
în Cristos Isus nici circumcizia, nici necircumcizia nu
are vreo putere, ci o creatură nouă. 16 Și celor câți
umblă conform acestei reguli, pace fie peste ei și milă
și peste Israelul lui Dumnezeu. 17 Nimeni, de acum
încolo, să nu mă tulbure, fiindcă eu port în trupul meu
semnele Domnului Isus. 18 Fraților, harul Domnului
nostru Isus Cristos fie cu duhul vostru! Amin.

Efeseni

1 Pavel, apostol al lui Isus Cristos prin voia lui
Dumnezeu, sfinților care sunt în Efes și credincioșilor
în Cristos Isus, **2** Har vouă și pace de la Dumnezeu Tatăl
nostru și de la Domnul Isus Cristos. **3** Binecuvântat fie
Dumnezeul și Tatăl Domnului nostru Isus Cristos, care
ne-a binecuvântat cu toate binecuvântările spirituale
în locurile cerești, în Cristos; **4** După cum ne-a ales
în el înainte de întemeierea lumii, ca să fim sfinți și
ireproșabili înaintea lui în dragoste, **5** Predestinându-
ne pentru adopția copiilor prin Isus Cristos, pentru el
însuși, conform bunei plăceri a voii sale, **6** Pentru lauda
gloriei harului său în care ne-a făcut acceptați în cel
preaiubit. **7** În care avem răscumpărarea prin sângele
lui, iertarea păcatelor, conform bogățiilor harului său, **8**
În care el a abundat spre noi în toată înțelepciunea și
priceperea, **9** Făcându-ne cunoscut misterul voii sale,
conform bunei sale plăceri, pe care și-a plănuit-o în el
însuși; **10** Ca în administrarea plinătății timpurilor să
adune în unul, toate în Cristos, deopotrivă pe cele în
cer și cele pe pământ; în el, **11** În care am și obținut o
moștenire, fiind predestinați conform cu scopul celui
care lucrează toate după sfatul voii sale, **12** Pentru
lauda gloriei sale, noi, care întâi ne-am încrezut în
Cristos. **13** În care și voi v-ați încrezut, după ce ați auzit
cuvântul adevărului, evanghelia salvării voastre; și în
care, după ce ați crezut, ați fost sigilați cu acel Duh sfânt
al promisiunii, **14** Care este arvuna moștenirii noastre,
până la răscumpărarea posesiunii cumpărate, spre
lauda gloriei sale. **15** Din această cauză și eu, după
ce am auzit despre credința voastră în Domnul Isus
și dragostea pentru toți sfinții, **16** Nu încetez să aduc
mulțumiri pentru voi, amintind despre voi în rugăciunile
mele, **17** Ca Dumnezeul Domnului nostru Isus Cristos,
Tatăl gloriei, să vă dea duhul înțelepciunii și al revelației
în cunoașterea lui; **18** Ochii înțelegerii voastre, fiind
iluminați, ca voi să cunoașteți care este speranța
chemării lui și care sunt bogățiile gloriei moștenirii lui în
sfinți, **19** Și care este nemărginita mărime a puterii lui
față de noi, care credem, conform cu lucrarea tăriei
puterii sale, **20** Pe care a lucrat-o în Cristos, când l-a
înviat dintre morți și l-a așezat la dreapta sa, în locurile
cerești, **21** Mult deasupra fiecărei stăpâniri și autorități
și puteri și domnii și a fiecărui nume numit, nu numai în
lumea aceasta, ci și în cea care vine; **(aiōn g165)** **22**
Și a pus toate sub picioarele lui și l-a dat să fie capul
peste toate lucrurile în biserică, **23** Care este trupul lui,
plinătatea celui care umple toate în toți.

2 Și v-a dat viață, vouă care erați morți în fărădelegi
și păcate; **2** În care ați umblat odinioară, conform
mersului acestei lumi, conform cu prințul puterii
văzduhului, a duhului care lucrează acum în copiii
neascultării; **(aiōn g165)** **3** Printre care și noi toți ne-am
comportat odinioară în poftele cărnii noastre, împlinind
dorințele cărnii și minții; și, prin natură, eram copiii
furiei, ca și ceilalți. **4** Dar Dumnezeu, care este bogat în
milă, din cauza dragostei sale mari cu care ne-a iubit,
5 Chiar pe când eram morți în păcate, ne-a dat viață
împreună cu Cristos (prin har sunteți salvați); **6** Și ne-
a înviat împreună și ne-a așezat împreună în locurile
cerești în Cristos Isus, **7** Ca în veacurile ce vin să arate
nemărginitele bogății ale harului său, în bunătatea lui
față de noi, prin Cristos Isus. **(aiōn g165)** **8** Fiindcă prin
har sunteți salvați, prin credință; și aceasta nu din voi
înșivă, ci este darul lui Dumnezeu; **9** Nu prin fapte,
ca să nu se fălească nimeni. **10** Fiindcă noi suntem
lucrarea lui, creați în Cristos Isus pentru fapte bune, pe
care Dumnezeu le-a rânduit dinainte, ca să umblăm
în ele. **11** De aceea, amintiți-vă că voi, fiind odinioară
neamuri în carne, care erați numiți necircumcizie de
către aceea numită circumcizie în carne, făcută de
mâini; **12** Că în acel timp erați fără Cristos, înstrăinați de
cetățenia lui Israel și străini de legămintele promisiunii,
neavând speranță și fără Dumnezeu în lume, **13** Dar
acum, în Cristos Isus, voi, care odinioară erați departe,
sunteți aduși aproape prin sângele lui Cristos. **14**
Fiindcă el este pacea noastră, care a făcut din doi unul
și a dărâmat zidul din mijloc al despărțirii dintre noi,
15 Abolind în carnea lui dușmănia, legea poruncilor
cuprinsă în rânduieli, ca să facă în el însuși din doi un
om nou, făcând pace; **16** Și să îi împace pe amândoi
cu Dumnezeu într-un singur trup, prin cruce, ucigând,
prin ea, dușmănia; **17** Și a venit și v-a predicat pace
celor de departe și celor de aproape. **18** Fiindcă prin
el, amândoi avem acces printr-un singur Duh la Tatăl.
19 De aceea acum nu mai sunteți străini și locuitori
temporari, ci sunteți concetățeni cu sfinții și cu cei ai
casei lui Dumnezeu, **20** Fiind zidiți pe temelia apostolilor
și profeților, Isus Cristos însuși fiind piatra unghiulară
a temeliei, **21** În care toată clădirea, bine închegată,
crește pentru a fi un templu sfânt în Domnul; **22** În care
și voi sunteți zidiți împreună, pentru a fi locuință lui
Dumnezeu, prin Duhul.

3 Din această cauză eu, Pavel, prizonierul lui Isus
Cristos pentru voi, neamurile, **2** Dacă ați auzit
despre administrarea harului lui Dumnezeu care îmi
este dat pentru voi; **3** Cum prin revelație mi-a făcut
cunoscut misterul; (așa cum v-am scris înainte pe scurt,
4 Din care, citind, puteți înțelege cunoașterea mea în
misterul lui Cristos), **5** Care în alte veacuri nu a fost
făcut cunoscut fiilor oamenilor, așa cum este revelat
acum sfinților săi apostoli și profeți prin Duhul; **6** Că
neamurile vor fi co-moștenitoare și ale aceluiași trup și

părtașe ale promisiunii lui în Cristos, prin evanghelie; 7
Căreia am fost făcut servitor, conform cu darul harului
lui Dumnezeu dat mie, prin lucrarea efectivă a puterii
lui. 8 Mie, care sunt mai mic decât cel mai neînsemnat
dintre toți sfinții, îmi este dat acest har, să predic printre
neamuri bogățiile de nepătruns ale lui Cristos; 9 Și să
fac pe toți să vadă care este părtășia misterului, care
de la începutul lumii fusese ascuns în Dumnezeu, care
a creat toate prin Isus Cristos; (aiōn g165) 10 Ca să le fie
cunoscută acum, principatelor și autorităților în locurile
cerești, prin biserică, înțelepciunea atât de felurită a
lui Dumnezeu, 11 Conform scopului etern pe care l-a
hotărât în Cristos Isus, Domnul nostru, (aiōn g165) 12 În
care avem cutezanță și acces cu încredere prin credința
lui. 13 De aceea doresc să nu vă descurajați datorită
necazurilor mele pentru voi, care sunt gloria voastră. 14
Din această cauză îmi plec genunchii înaintea Tatălui
Domnului nostru Isus Cristos, 15 Din care este numită
întreaga familie în cer și pe pământ, 16 Ca să vă dea,
conform bogățiilor gloriei sale, să fiți întăriți cu putere
prin Duhul lui, în omul dinăuntru, 17 Așa încât Cristos
să locuiască în inimile voastre prin credință; pentru ca,
fiind înrădăcinați și întemeiați în dragoste, 18 Să fiți în
stare să înțelegeți cu toți sfinții care este lărgimea și
lungimea și adâncimea și înălțimea; 19 Și să cunoașteți
dragostea lui Cristos, care întrece cunoașterea, ca să
fiți umpluți cu toată plinătatea lui Dumnezeu. 20 Și
celui care este în stare să facă toate peste măsură de
abundent, peste tot ce cerem sau gândim, conform
puterii care lucrează în noi, 21 A lui fie gloria în biserică
prin Cristos Isus, prin toate veacurile, totdeauna și
întotdeauna. Amin. (aiōn g165)

4 De aceea eu, prizonierul Domnului, vă implor să
umblați demni de chemarea cu care sunteți chemați,
2 Cu toată umilința și blândețea, cu îndelungă răbdare,
răbdând unii altora în dragoste, 3 Străduindu-vă să
țineți unitatea Duhului în legătura păcii. 4 Este un
singur trup și un singur Duh, precum și voi sunteți
chemați într-o singură speranță a chemării voastre; 5
Un singur Domn, o singură credință, un singur botez, 6
Un singur Dumnezeu și Tată al tuturor, care este peste
toți și prin toți și în voi toți. 7 Dar fiecăruia dintre noi îi
este dat har conform măsurii darului lui Cristos. 8 De
aceea el spune: Când s-a urcat în înălțime, a dus în
captivitate captivitatea și a dat daruri oamenilor. 9 (Și
că el s-a urcat, ce înseamnă decât că el de asemenea
a coborât mai întâi în părțile de jos ale pământului?
10 Cel ce a coborât este chiar cel ce a urcat mult
deasupra tuturor cerurilor, ca să umple toate lucrurile.)
11 Și el a dat pe unii apostoli, și pe unii profeți, și pe
unii evangheliști, și pe unii păstori și învățători, 12
Pentru desăvârșirea sfinților, pentru lucrarea servirii,
pentru edificarea trupului lui Cristos, 13 Până vom
ajunge toți la unitatea credinței și a cunoașterii Fiului
lui Dumnezeu, la omul desăvârșit, la măsura staturii
plinătății lui Cristos; 14 Ca să nu mai fim copii, aruncați
încoace și încolo și purtați de fiecare vânt de doctrină
prin șiretlicul oamenilor și prin viclenie iscusită, prin
care pândesc să înșele; 15 Ci, vorbind adevărul în
dragoste, să creștem în toate în el, care este capul,
Cristos; 16 Din care întregul trup bine închegat și
strâns legat împreună, prin aportul fiecărei încheieturi,
conform lucrării efective în măsura fiecărei părți, își
face creșterea trupului pentru edificarea lui însuși în
dragoste. 17 De aceea spun aceasta și aduc mărturie
în Domnul, ca voi de acum înainte să nu umblați cum
umblă celelalte neamuri, în deșertăciunea minții lor,
18 Având înțelegerea întunecată, fiind înstrăinați de
viața lui Dumnezeu prin ignoranța care este în ei,
din cauza orbirii inimii lor; 19 Care, fiind nesimțitori,
s-au dedat ei înșiși desfrânării, pentru a lucra toată
necurăția cu lăcomie. 20 Dar voi nu ați învățat astfel
despre Cristos; 21 Dacă așa este că l-ați auzit și ați
fost învățați de către el, precum adevărul este în Isus;
22 Ca voi să puneți deoparte cele referitoare la purtarea
voastră de mai înainte, omul vechi, care este corupt
conform poftelor înșelătoare; 23 Și să vă înnoiți în
duhul minții voastre; 24 Și să vă îmbrăcați cu omul nou,
care, conform lui Dumnezeu, este creat în dreptate și
adevărată sfințenie. 25 De aceea punând deoparte
minciuna, vorbiți adevărul fiecare cu aproapele lui,
pentru că suntem membre unii altora. 26 Mâniați-vă și
nu păcătuiți; să nu apună soarele peste furia voastră,
27 Nici nu dați loc diavolului. 28 Cel ce a furat, să nu
mai fure, ci mai degrabă să muncească, lucrând cu
mâinile ce este bun, ca să aibă să dea celui ce are
nevoie. 29 Să nu iasă din gura voastră niciun cuvânt
stricat, ci doar ce este bun pentru folosul edificării,
ca să dea har celor ce aud. 30 Și nu mâhniți Duhul
sfânt al lui Dumnezeu, prin care sunteți sigilați pentru
ziua răscumpărării. 31 Orice amărăciune și furie și
mânie și strigăte și vorbire rea să fie înlăturate de la
voi, împreună cu toată răutatea; 32 Și fiți buni unii cu
alții, compătimitori, iertându-vă unii pe alții precum și
Dumnezeu, pentru Cristos, v-a iertat pe voi.

5 De aceea fiți urmași ai lui Dumnezeu, precum copii
iubiți. 2 Și umblați în dragoste, precum și Cristos
ne-a iubit și s-a dat pe sine însuși ofrandă pentru noi și
sacrificiu lui Dumnezeu pentru aromă bine mirositoare.
3 Dar curvia și toată necurăția sau lăcomia să nu le
lăsați niciodată să fie numite între voi, precum se
cuvine sfinților; 4 Nici murdărie, nici vorbire proastă,
nici glumă vulgară, care nu sunt cuviincioase; ci mai
degrabă aducerea de mulțumiri. 5 Fiindcă știți aceasta,

că niciun curvar, sau spurcat, sau lacom, care este
idolatru, nu are moștenire în împărăția lui Cristos și a
lui Dumnezeu. **6** Nu lăsați pe nimeni să vă înșele prin
cuvinte deșarte, fiindcă din cauza acestora vine furia lui
Dumnezeu peste copiii neascultării. **7** De aceea nu
fiți părtași cu ei. **8** Fiindcă odinioară erați întuneric,
dar acum sunteți lumină în Domnul; umblați precum
copii ai luminii; **9** (Fiindcă rodul Duhului este în toată
bunătatea și în dreptate și în adevăr), **10** Încercând ce
este plăcut Domnului. **11** Și să nu aveți părtășie cu
faptele neroditoare ale întunericului; ci, mai degrabă,
mustrați-le. **12** Fiindcă este rușine și numai a vorbi
despre cele făcute de ei în taină. **13** Dar toate cele
mustrate sunt arătate de lumină; fiindcă cea care arată
totul pe față, este lumina. **14** De aceea el spune:
Trezește-te, tu, care dormi, și scoală-te dintre morți
și Cristos îți va da lumină. **15** Vedeți dar, să umblați
cu chibzuință, nu precum cei proști, ci precum cei
înțelepți, **16** Răscumpărând timpul, pentru că zilele
sunt rele. **17** Din această cauză nu fiți fără minte,
ci înțelegeți care este voia Domnului. **18** Și nu vă
îmbătați cu vin, în care este destrăbălare; dimpotrivă,
fiți umpluți cu Duhul, **19** Vorbind vouă înșivă în psalmi și
imnuri și cântări spirituale; cântând și cântând în inima
voastră Domnului, **20** Mulțumind totdeauna pentru toate
Dumnezeului și Tatălui, în numele Domnului nostru
Isus Cristos, **21** Supunându-vă unii altora în teama
de Dumnezeu. **22** Soțiilor, supuneți-vă soților voștri
ca Domnului; **23** Pentru că soțul este capul soției,
precum și Cristos este capul bisericii și el este salvatorul
trupului. **24** De aceea, precum biserica este supusă lui
Cristos, tot așa și soțiile să se supună propriilor soți în
totul. **25** Soților, iubiți-vă soțiile, precum și Cristos a iubit
biserica și s-a dat pe sine însuși pentru ea, **26** Ca să o
sfințească și să o curețe cu spălarea apei prin cuvânt,
27 Ca să își prezinte lui însuși o biserică glorioasă,
neavând pată, sau zbârcitură, sau ceva de felul acesta,
ci ca să fie sfântă și fără cusur. **28** Așa sunt datori
soții să își iubească soțiile, ca pe propriile lor trupuri.
Cel ce își iubește soția, se iubește pe sine însuși. **29**
Fiindcă nimeni nu și-a urât vreodată propria lui carne,
ci o hrănește și o îngrijește, precum și Domnul face
bisericii; **30** Pentru că suntem membre ale trupului său,
din carnea sa și din oasele sale. **31** Din această cauză
va lăsa un om pe tatăl său și pe mama sa și se va alipi
de soția lui, și cei doi vor fi un singur trup. **32** Acesta
este un mare mister; dar eu vorbesc referitor la Cristos
și la biserică. **33** Totuși, fiecare dintre voi în parte, astfel
să își iubească soția ca pe sine însuși; și soția să se
teamă cu respect de soț.

6 Copii, ascultați de părinții voștri în Domnul, fiindcă
aceasta este drept. **2** Onorează pe tatăl tău și pe
mama ta; (care este prima poruncă cu promisiune); **3**
Ca să îți fie bine și să poți trăi mult timp pe pământ.
4 Și taților, nu vă provocați copiii la furie, ci creșteți-
i în disciplinarea și avertizarea Domnului. **5** Robilor,
cu teamă și tremur, în simplitatea inimii voastre, ca
lui Cristos, faceți ce vă poruncesc stăpânii, conform
cărnii; **6** Nu cu servire de ochii lor, precum cei ce
plac oamenilor, ci ca robii lui Cristos, făcând voia lui
Dumnezeu din inimă; **7** Servind cu bunăvoință, ca
Domnului și nu oamenilor, **8** Știind că orice bunătate va
face fiecare, aceasta va primi de la Domnul, fie că este
rob sau liber. **9** Și stăpânilor, faceți-le aceleași lucruri,
reținându-vă de la amenințare; știind că și Stăpânul
vostru este în cer; și la el nu este părtinire. **10** În
final, frații mei, fiți tari în Domnul și în puterea tăriei
lui. **11** Îmbrăcați-vă cu toată armura lui Dumnezeu, ca
să fiți în stare să stați în picioare împotriva uneltirilor
diavolului. **12** Pentru că noi nu luptăm împotriva
cărnii și sângelui, ci împotriva principatelor, împotriva
autorităților, împotriva domnitorilor întunericului acestei
lumi, împotriva stricăciunii spirituale în locurile înalte.
(aiōn g165) **13** Din această cauză, luați întreaga armură
a lui Dumnezeu, ca să fiți în stare să vă împotriviți
în ziua cea rea; și, făcând totul, să stați în picioare.
14 De aceea stați în picioare, având mijlocul vostru
încins cu adevărul și purtând platoșa dreptății; **15** Și
picioarele voastre încălțate cu pregătirea evangheliei
păcii; **16** Peste toate luând scutul credinței, cu care
veți fi în stare să stingeți toate săgețile arzătoare ale
celui rău. **17** Și luați coiful salvării și sabia Duhului, care
este cuvântul lui Dumnezeu; **18** Rugându-vă tot timpul
cu toată rugăciunea și cu cerere în Duhul și veghind
la aceasta cu toată stăruința și cu cerere pentru toți
sfinții; **19** Și pentru mine, ca să îmi fie dat cuvânt, să
îmi deschid gura cutezător, să fac cunoscut misterul
evangheliei, **20** Pentru care sunt ambasador în lanțuri,
pentru ca în ea să vorbesc cutezător, precum ar trebui
eu să vorbesc. **21** Dar ca să știți și voi cele ce mă
privesc și ce fac, Tihic, un frate preaiubit și servitor
credincios în Domnul, vă va face cunoscut toate; **22**
Acela pe care vi l-am trimis cu același scop, ca să știți
despre treburile noastre și să vă mângâie inimile. **23**
Pace fie fraților și dragoste cu credință de la Dumnezeu
Tatăl și Domnul Isus Cristos. **24** Harul fie cu toți cei ce
îl iubesc pe Domnul nostru Isus Cristos în sinceritate.
Amin.

Filipeni

1 Pavel și Timotei, robi ai lui Isus Cristos, tuturor
sfinților în Cristos Isus care sunt în Filipi, împreună
cu episcopii și diaconii; **2** Har vouă și pace de la
Dumnezeu Tatăl nostru și de la Domnul Isus Cristos. **3**
Mulțumesc Dumnezeului meu la fiecare aducere aminte
despre voi, **4** Întotdeauna, în fiecare rugăciune a mea
pentru voi toți, făcând cerere cu bucurie, **5** Pentru
părtășia voastră în evanghelie, din prima zi până acum;
6 Fiind încredințat de acest lucru, că cel ce a început
o bună lucrare în voi, o va termina până în ziua lui
Isus Cristos. **7** Așa cum este drept pentru mine să
gândesc aceasta despre voi toți, pentru că vă port în
inima mea; întrucât, deopotrivă în lanțurile mele și în
apărarea și confirmarea evangheliei, voi toți sunteți
părtași ai harului meu. **8** Fiindcă Dumnezeu îmi este
martor cât de mult tânjesc după voi toți în adâncurile
milei lui Isus Cristos. **9** Și aceasta mă rog, ca dragostea
voastră să abunde chiar din ce în ce mai mult în
cunoaștere și în toată judecata, **10** Ca voi să deosebiți
lucrurile alese, ca să fiți sinceri și fără poticnire până în
ziua lui Cristos, **11** Fiind umpluți cu roadele dreptății,
care sunt prin Isus Cristos, pentru gloria și lauda lui
Dumnezeu. **12** Dar voiesc să înțelegeți, fraților, că
cele ce mi s-au întâmplat, mai degrabă au ajutat la
înaintarea evangheliei; **13** Așa că lanțurile mele în
Cristos sunt arătate în tot palatul și în toate celelalte
locuri. **14** Și mulți dintre frații în Domnul, încredințați
din cauza lanțurilor mele, sunt mult mai cutezători să
vorbească fără teamă cuvântul. **15** Unii, într-adevăr,
predică pe Cristos chiar din invidie și ceartă; iar alții, de
asemenea, din bunăvoință. **16** Unii predică pe Cristos
din ceartă, nu sincer, închipuindu-și că adaugă necaz
lanțurilor mele; **17** Iar ceilalți, din dragoste, știind că
sunt pus pentru apărarea evangheliei. **18** Atunci ce
este? Cu toate acestea, în orice fel, fie de ochii lumii, fie
în adevăr, Cristos este predicat; și în aceasta mă bucur,
da și mă voi bucura. **19** Căci știu că aceasta se va
întoarce pentru salvarea mea prin rugăciunea voastră
și prin aportul Duhului lui Isus Cristos, **20** Conform
anticipării mele arzătoare și speranței mele, că nu voi fi
în nimic rușinat, ci cu toată cutezanța, ca întotdeauna,
așa și acum Cristos va fi preamărit în trupul meu, fie
prin viață, fie prin moarte. **21** Fiindcă pentru mine a trăi
este Cristos, și a muri este câștig. **22** Dar dacă trăiesc
în carne, aceasta este rodul muncii mele; totuși nu știu
ce voi alege. **23** Fiindcă sunt strâmtorat din două părți,
având dorință să plec și să fiu cu Cristos, ceea ce este
mult mai bine; **24** Totuși, a rămâne în carne este mai
necesar pentru voi. **25** Și, având această încredere, știu
că voi trăi și voi continua cu voi toți, pentru înaintarea
voastră și bucuria credinței, **26** Ca bucuria voastră să
fie mai abundentă în Isus Cristos pentru mine, prin
venirea mea din nou la voi. **27** Numai purtați-vă cum se
cuvine evangheliei lui Cristos, pentru ca, fie că vin și vă
văd, fie că sunt absent, să aud despre ale voastre că
stați neclintiți într-un singur duh, cu o singură minte,
luptând împreună pentru credința evangheliei, **28** Și
nefiind înspăimântați în nimic de potrivnicii voștri, ceea
ce le este o dovadă a pieirii, dar vouă a salvării, și
aceasta de la Dumnezeu. **29** Fiindcă vouă vă este dat,
pe partea lui Cristos, nu numai a crede în el, dar și a
suferi pentru el. **30** Având același conflict pe care l-ați
văzut în mine și acum auziți că este în mine.

2 Așadar, dacă este vreo încurajare în Cristos, dacă
este vreo mângâiere a dragostei, dacă este vreo
părtășie a Duhului, dacă sunt adâncuri ale iubirii și
îndurări, **2** Împliniți-mi bucuria, ca una să gândiți, având
aceeași dragoste, fiind de acord, într-o singură minte. **3**
Nu faceți nimic prin ceartă sau glorie deșartă, ci, în
umilința minții, toți să stimeze pe alții mai presus de
ei înșiși. **4** Nu priviți fiecare spre propriile lucruri, ci
fiecare și spre cele ale altora. **5** Lăsați să fie în voi
această minte, care era și în Cristos Isus; **6** Care, în
chipul lui Dumnezeu fiind, nu a socotit ca tâlhărie a fi
egal cu Dumnezeu, **7** Ci s-a făcut pe sine însuși lipsit
de importanță și a luat asupra lui chipul unui rob și a
fost făcut în asemănarea oamenilor; **8** Și, fiind găsit la
înfățișare ca un om, s-a umilit și s-a făcut ascultător
până la moarte, chiar moarte de cruce. **9** De aceea
Dumnezeu l-a și înălțat cel mai mult și i-a dat un nume
care este mai presus de fiecare nume, **10** Pentru ca,
la numele lui Isus, fiecare genunchi să se plece, al
celor din cer și de pe pământ și de sub pământ; **11** Și
să mărturisească fiecare limbă că Isus Cristos este
Domnul, spre gloria lui Dumnezeu Tatăl. **12** De aceea,
preaiubiții mei, precum totdeauna ați dat ascultare, nu
ca în prezența mea doar, ci mult mai mult în absența
mea, lucrați cu propria voastră salvare, cu teamă și
tremur. **13** Fiindcă Dumnezeu este cel care lucrează în
voi, deopotrivă a voi și a face după buna lui plăcere.
14 Faceți toate lucrurile fără cârtiri și dispute, **15** Ca
să fiți ireproșabili și inocenți, fiii lui Dumnezeu, fără
mustrare, în mijlocul unei națiuni strâmbe și perverse,
printre care străluciți ca lumini în lume, **16** Ținând sus
cuvântul vieții, ca să mă bucur în ziua lui Cristos, că
nu am alergat în zadar, nici nu am muncit în zadar.
17 Da, și dacă voi fi turnat peste sacrificiul și serviciul
credinței voastre, mă bucur și mă bucur împreună
cu voi toți. **18** Din același motiv și voi vă bucurați și
vă bucurați împreună cu mine. **19** Dar mă încred în
Domnul Isus, să vă trimit curând pe Timotei, ca să fiu și
eu mângâiat, când voi afla cele despre voi. **20** Fiindcă

nu am pe nimeni cu aceeași minte, care se va îngriji cu
sinceritate de cele despre voi. 21 Fiindcă toți caută
lucrurile lor, nu lucrurile lui Isus Cristos. 22 Dar știți
dovada despre el, cum, ca un fiu cu tatăl a servit cu
mine în evanghelie. 23 De aceea pe el sper să [vi]-l
trimit îndată ce voi vedea cum îmi va merge. 24 Dar mă
încred în Domnul, că voi veni și eu curând. 25 Totuși
am socotit necesar să-l trimit la voi pe Epafrodit, fratele
meu și conlucrător și co-luptător, dar trimisul vostru și
cel ce a servit nevoilor mele. 26 Fiindcă tânjea după voi
toți și a fost foarte mâhnit pentru că ați auzit că a fost
bolnav. 27 Căci, într-adevăr, a fost bolnav, aproape de
moarte, dar Dumnezeu a avut milă de el; și nu numai
de el, ci și de mine, ca nu cumva să am întristare peste
întristare. 28 De aceea l-am trimis cu mai multă grijă,
ca, atunci când îl vedeți din nou, să vă bucurați și să fiu
eu mai puțin întristat. 29 Primiți-l așadar în Domnul, cu
toată veselia, și țineți în onoare pe astfel de oameni. 30
Pentru că din cauza lucrării lui Cristos a fost el aproape
de moarte, neținând la viața lui, ca să suplinească lipsa
serviciului vostru către mine.

3 În final, frații mei, bucurați-vă în Domnul. Să vă
scriu aceleași lucruri, într-adevăr, mie nu îmi este
greu, iar vouă vă este sigur. 2 Păziți-vă de câini, păziți-
vă de lucrători răi, păziți-vă de scrijelați! 3 Fiindcă
noi suntem circumcizia, cei care în duh ne închinăm
lui Dumnezeu și care ne bucurăm în Cristos Isus și
nu avem încredere în carne. 4 Măcar că eu aș avea
încredere și în carne. Dacă un altul gândește că are de
ce să se încreadă în carne, eu mai mult; 5 Circumcis a
opta zi, din stirpea lui Israel, din tribul lui Beniamin,
evreu dintre evrei; referitor la lege, fariseu; 6 Referitor
la zel, persecutând biserica; referitor la dreptatea care
este în lege, găsit ireproșabil. 7 Dar lucrurile care îmi
erau câștiguri, acelea le-am socotit pagubă, pentru
Cristos. 8 Da, în adevăr, și socotesc toate lucrurile
pierdere, din cauza măreției cunoașterii lui Cristos Isus,
Domnul meu, pentru care am suferit pierderea a toate
și le socotesc a fi gunoi, ca să câștig pe Cristos, 9 Și să
fiu găsit în el, nu având propria mea dreptate, care este
din lege, ci aceea care este prin credința lui Cristos,
dreptatea care este din Dumnezeu prin credință, 10
Ca să îl cunosc pe el și puterea învierii lui și părtășia
suferințelor lui, fiind făcut conform cu moartea lui, 11
Dacă ar fi posibil, cumva, să ajung la învierea morților.
12 Nu că am obținut deja, sau că am fost făcut deja
desăvârșit; dar urmăresc, că poate prind aceea pentru
care și eu am fost prins de Cristos Isus. 13 Fraților, eu
nu mă socotesc pe mine însumi că am prins; dar fac un
singur lucru, uitând acele lucruri care sunt în urmă și
întinzându-mă spre cele care sunt înainte, 14 Alerg spre
țintă pentru premiul chemării înalte a lui Dumnezeu în
Cristos Isus. 15 De aceea astfel să gândim câți suntem
desăvârșiți; și dacă în ceva gândiți altfel, Dumnezeu,
chiar aceasta, vă va revela. 16 Totuși, la ceea ce noi
am ajuns deja, să umblăm după aceeași regulă, să
gândim același lucru. 17 Fraților, fiți împreună urmași
ai mei și însemnați pe cei ce umblă astfel, așa cum
ne aveți pe noi ca exemplu. 18 (Fiindcă mulți umblă,
despre care adeseori v-am spus, și acum vă spun,
chiar plângând, că sunt dușmanii crucii lui Cristos, 19
Al căror sfârșit este nimicirea, al căror Dumnezeu este
pântecele lor și a căror glorie este în rușinea lor și
care gândesc lucrurile pământești). 20 Fiindcă noi ne
purtăm ca cetățeni ai cerului, de unde și așteptăm pe
Salvatorul, pe Domnul Isus Cristos; 21 Care va schimba
trupul nostru înjosit, pentru a-l face să fie conformat
trupului său glorios, conform lucrării prin care el este în
stare chiar a-și supune lui însuși toate.

4 De aceea, frații mei preaiubiți și mult doriți, a mea
bucurie și coroană, stați astfel tari în Domnul,
preaiubiții mei! 2 Implor pe Euodia și implor pe Sintichia
să fie cu aceeași minte în Domnul. 3 Și te rog și pe
tine, adevărat părtaș de jug, ajută acele femei care au
ostenit împreună cu mine în evanghelie și cu Clement
și ceilalți conlucrători ai mei, ale căror nume sunt în
cartea vieții. 4 Bucurați-vă totdeauna în Domnul! Din
nou [vă] spun: Bucurați-vă! 5 Tuturor oamenilor să le fie
cunoscută cumpătarea voastră. Domnul este aproape.
6 Nu vă îngrijorați de nimic, ci, în toate, prin rugăciune și
cerere cu mulțumire, faceți cunoscute cererile voastre
către Dumnezeu. 7 Și pacea lui Dumnezeu, care întrece
orice înțelegere, vă va păzi inimile și mințile prin Cristos
Isus. 8 În final, fraților, toate cele ce sunt adevărate,
toate cele oneste, toate cele drepte, toate cele pure,
toate cele de iubit, toate cele vorbite de bine, dacă
este vreo virtute și dacă este vreo laudă, gândiți-vă la
acestea. 9 Cele pe care le-ați și învățat și primit și auzit
și văzut în mine, practicați-le! Și Dumnezeul păcii va fi
cu voi. 10 Dar foarte mult m-am bucurat în Domnul,
că acum în sfârșit grija voastră pentru mine a înflorit
din nou, grijă pe care o aveați și înainte, dar vă lipsea
ocazia. 11 Nu referitor la lipsă spun aceasta, fiindcă
eu am învățat ca în orice stare sunt, să fiu mulțumit.
12 Știu deopotrivă să fiu umilit și știu cum să abund;
pretutindeni și în toate m-am deprins deopotrivă să fiu
sătul și să fiu flămând, deopotrivă să abund și să fiu în
lipsă. 13 Pot toate prin Cristos, care mă întărește. 14
Totuși, bine ați făcut că ați luat parte cu mine în necazul
meu. 15 Acum voi, filipenilor, știți de asemenea că la
începutul evangheliei, când am plecat din Macedonia,
nicio biserică nu a avut comuniune cu mine referitor la
dărnicie și primire, decât voi singuri. 16 Pentru că mi-ați
trimis chiar în Tesalonic, odată și încă odată, pentru

nevoia mea. **17** Nu pentru că doresc un dar, dimpotrivă,
doresc rodul care să abunde în contul vostru. **18** Dar
am totul și abund; sunt îndestulat, primind prin Epafrodit
cele ce au fost trimise de la voi, o aromă a mirosului
dulce, un sacrificiu acceptat, plăcut lui Dumnezeu. **19**
Iar Dumnezeul meu va suplini toată nevoia voastră,
conform bogățiilor sale în glorie, prin Cristos Isus. **20**
Acum Dumnezeului și Tatălui nostru fie gloria pentru
totdeauna și întotdeauna! Amin. **(aiōn g165)** **21** Salutați
pe fiecare sfânt în Cristos Isus. Vă salută frații care
sunt cu mine. **22** Vă salută toți sfinții, mai ales cei din
casa Cezarului. **23** Harul Domnului nostru Isus Cristos
fie cu voi toți. Amin.

Coloseni

1 Pavel, apostol al lui Isus Cristos prin voia lui
Dumnezeu, și fratele Timotei, **2** Sfinților și fraților
credincioși în Cristos care [sunt] în Colose: Har vouă
și pace de la Dumnezeu Tatăl nostru și Domnul Isus
Cristos. **3** Aducem mulțumiri lui Dumnezeu și Tatăl
Domnului nostru Isus Cristos, rugându-ne totdeauna
pentru voi, **4** De când am auzit de credința voastră în
Cristos Isus și de dragostea voastră pentru toți sfinții, **5**
Pentru speranța care este păstrată pentru voi în cer,
despre care ați auzit dinainte în cuvântul adevărului
evangheliei, **6** Care a venit la voi ca și în toată lumea,
și aduce rod, precum face și în voi, din ziua în care ați
auzit-o și ați cunoscut harul lui Dumnezeu în adevăr:
7 Precum ați și învățat de la dragul nostru Epafra,
împreună-rob cu noi, care este pentru voi un servitor
credincios al lui Cristos, **8** Care ne-a și vestit dragostea
voastră în Duhul. **9** Din această cauză și noi, din ziua
în care am auzit, nu încetăm să ne rugăm pentru voi
și să dorim să fiți umpluți cu cunoașterea voii lui în
toată înțelepciunea și înțelegerea spirituală, **10** Ca
voi să umblați demni de Domnul spre toată plăcerea,
fiind roditori în fiecare lucrare bună și crescând în
cunoașterea lui Dumnezeu; **11** Întăriți cu toată puterea,
conform glorioasei sale tării, spre toată răbdarea și
îndelunga răbdare cu bucurie; **12** Aducând mulțumiri
Tatălui, care ne-a făcut demni de a fi părtași moștenirii
sfinților în lumină, **13** Care ne-a eliberat din puterea
întunericului și ne-a strămutat în împărăția Fiului său
iubit, **14** În care avem răscumpărarea prin sângele lui,
iertarea păcatelor, **15** Care este chipul Dumnezeului cel
invizibil, întâiul născut din toată creația; **16** Pentru că
de el au fost create toate lucrurile care sunt în cer și
care sunt pe pământ, vizibile și invizibile, fie tronuri, fie
domnii, fie principate, fie autorități: toate au fost create
prin el și pentru el. **17** Și el este înaintea a toate și
prin el toate se mențin. **18** Și el este capul trupului, al
bisericii; el, care este începutul, întâiul-născut dintre
morți, ca în toate să aibă întâietatea. **19** Fiindcă Tatălui
i-a plăcut ca în el să locuiască toată plinătatea; **20** Și,
făcând pace prin sângele crucii lui, prin el să împace
toate pentru el; prin el, fie cele de pe pământ, fie în cer.
21 Și voi, care ați fost odinioară înstrăinați și dușmani în
mintea voastră prin fapte stricate, totuși acum el v-a
împăcat, **22** În trupul cărnii lui, prin moarte, pentru a vă
prezenta sfinți și ireproșabili și fără mustrare înaintea
lui; **23** Dacă voi rămâneți în credință, fiind întemeiați
și neclintiți și neabătuți de la speranța evangheliei pe
care ați auzit-o, care a fost predicată la toată creatura
sub cer, căreia îi sunt făcut servitor eu, Pavel, **24**
Care acum mă bucur în suferințele mele pentru voi și
împlinesc ceea ce este în urma suferințelor lui Cristos
în carnea mea, pentru trupul său, care este biserica, **25**
Pentru care am fost făcut servitor, conform administrării
lui Dumnezeu, care îmi este dată pentru voi, pentru
a împlini cuvântul lui Dumnezeu: **26** Misterul care
fusese ascuns de veacuri și de generații, dar acum
este arătat pe față sfinților lui, **(aiōn g165)** **27** Cărora a
voit Dumnezeu să le facă cunoscut care sunt bogățiile
gloriei acestui mister printre neamuri, care este Cristos
în voi, speranța gloriei; **28** Pe care noi îl predicăm,
avertizând fiecare om și învățând pe fiecare om în
toată înțelepciunea, pentru a putea înfățișa pe fiecare
om desăvârșit în Cristos Isus, **29** Pentru care și eu
muncesc, străduindu-mă conform cu lucrarea lui, care
lucrează cu putere în mine.

2 Fiindcă doream să știți ce mare luptă am pentru
voi și pentru cei din Laodiceea și pentru toți câți
nu au văzut fața mea în carne, **2** Ca inimile lor să fie
mângâiate, fiind strâns legate împreună în dragoste și
spre toate bogățiile deplinei asigurări a înțelegerii, pentru
recunoașterea misterului lui Dumnezeu și al Tatălui și
al lui Cristos, **3** În care sunt ascunse toate tezaurele
înțelepciunii și cunoașterii. **4** Și spun aceasta, ca nu
cumva cineva să vă înșele cu vorbe ademenitoare. **5**
Căci cu toate că sunt absent în carne, totuși sunt cu voi
în duhul, bucurându-mă și văzând ordinea voastră și
neclintirea credinței voastre în Cristos. **6** De aceea, așa
cum l-ați primit pe Cristos Isus Domnul, [așa să] umblați
în el, **7** Fiind înrădăcinați și zidiți în el și întemeiați în
credință, așa cum ați fost învățați, abundând în ea cu
mulțumire. **8** Păziți-vă ca nu cumva cineva să vă ia
ca pradă prin filozofie și înșelătorie deșartă, conform
tradiției oamenilor, conform principiilor elementare ale
lumii și nu conform lui Cristos. **9** Căci în el locuiește
trupește toată plinătatea Dumnezeirii. **10** Și voi sunteți
compleți în el, care este capul a toată stăpânirea și
puterea, **11** În care și sunteți circumciși cu circumcizia
făcută fără mâini, în dezbrăcarea de trupul păcatelor
cărnii, prin circumcizia lui Cristos; **12** Fiind îngropați
cu el în botez, în care sunteți și înviați cu el prin
credința lucrării lui Dumnezeu, care l-a înviat dintre
morți. **13** Și pe voi, fiind morți în păcatele voastre și [în]
necircumcizia cărnii voastre, v-a dat viață împreună cu
el, iertându-vă toate fărădelegile, **14** Ștergând înscrisul
rânduielilor împotriva noastră, care ne era contrar și l-a
luat din cale, pironindu-l pe crucea lui; **15** Despuind
principate și autorități, le-a făcut de rușine pe față,
triumfând asupra lor în aceasta. **16** De aceea nu lăsați
pe nimeni să vă judece datorită mâncării, sau datorită
băuturii, sau în respectarea unei sărbători, sau a lunii
noi, sau a sabatelor, **17** Care sunt o umbră a lucrurilor
care vor veni; dar trupul este al lui Cristos. **18** Nimeni

să nu vă priveze de răsplată într-o umilință voită și
închinare la îngeri, vârându-se în cele pe care nu le-
a văzut, îngâmfat fără motiv prin mintea lui carnală,
19 Și neținându-se de Capul, din care tot trupul, prin
încheieturi și ligamente, având hrană servită și strâns
legat împreună, crește cu creșterea lui Dumnezeu. 20
De aceea dacă sunteți morți împreună cu Cristos față
de principiile elementare ale lumii, de ce, ca și cum ați
trăi în lume, vă supuneți rânduielilor, 21 (Nu atinge; nu
gusta; nu mânui; 22 Care sunt toate pentru distrugere
odată cu întrebuințarea), după poruncile și doctrinele
oamenilor? 23 Lucruri care, într-adevăr, au o aparență
de înțelepciune într-o închinare la propria voință și
umilință și neglijarea trupului, nefiind vreo onoare în
satisfacerea cărnii.

3 Dacă voi, așadar, ați fost înviați împreună cu Cristos,
căutați lucrurile de sus, unde Cristos șade la dreapta
lui Dumnezeu. 2 Puneți-vă dragostea în cele de sus,
nu în cele de pe pământ. 3 Fiindcă sunteți morți și
viața voastră este ascunsă împreună cu Cristos în
Dumnezeu. 4 Când Cristos, care este viața noastră,
se va arăta, atunci și voi vă veți arăta cu el în glorie.
5 De aceea ucideți membrele voastre care sunt pe
pământ: curvie, necurăție, pasiune necumpătată, poftă
rea și lăcomie, care este idolatrie, 6 Fiindcă din
cauza acestora vine furia lui Dumnezeu peste copiii
neascultării, 7 În care ați umblat și voi odinioară,
când ați trăit în ele. 8 Dar acum, puneți deoparte și
voi toate acestea: mânie, furie, răutate, blasfemie,
vorbire murdară din gura voastră. 9 Nu vă mințiți unii
pe alții, văzând că v-ați despuiat de omul cel vechi
cu faptele lui, 10 Și v-ați îmbrăcat cu omul cel nou,
care se înnoiește în cunoaștere după chipul celui ce
l-a creat; 11 Unde nu este nici grec, nici iudeu, nici
circumcizie, nici necircumcizie, barbar, scit, rob sau
liber, ci Cristos este totul și în toate. 12 Îmbrăcați-vă
de aceea ca aleșii lui Dumnezeu, sfinți și preaiubiți,
cu adâncuri ale îndurărilor, bunătate, umilință a minții,
blândețe, îndelungă răbdare, 13 Răbdând unii altora și
iertând unii altora, dacă cineva are o plângere împotriva
cuiva, așa cum și Cristos v-a iertat vouă, faceți și voi
la fel. 14 Iar peste toate acestea, îmbrăcați dragoste
creștină, care este legătura desăvârșirii. 15 Și pacea lui
Dumnezeu să stăpânească în inimile voastre, la care
ați și fost chemați într-un [singur] trup, și fiți mulțumitori.
16 Cuvântul lui Cristos să locuiască abundent în voi, în
toată înțelepciunea, învățându-vă și avertizându-vă unii
pe alții cu psalmi și imnuri și cântări spirituale, cântând
Domnului cu har în inimile voastre. 17 Și orice faceți în
cuvânt sau în faptă, faceți toate în numele Domnului
Isus, aducând mulțumiri lui Dumnezeu și Tatălui prin
el. 18 Soțiilor, supuneți-vă propriilor voștri soți, așa
cum este cuvenit în Domnul. 19 Soților, iubiți-vă soțiile
voastre și nu fiți cu amărăciune față de ele. 20 Copiilor,
ascultați de părinții voștri în toate, fiindcă aceasta este
plăcut Domnului. 21 Taților, nu vă provocați copiii la
mânie, ca nu cumva să se descurajeze. 22 Robilor,
ascultați în toate de stăpânii voștri conform cărnii, nu
cu servire de ochii lor, precum cei ce plac oamenilor,
ci în simplitatea inimii, temându-vă de Dumnezeu; 23
Și orice faceți, faceți din suflet, ca Domnului și nu ca
oamenilor. 24 Știind că de la Domnul veți primi răsplata
moștenirii, căci serviți Domnului Cristos. 25 Dar cel ce
face nedreptate va primi pentru nedreptatea pe care a
făcut-o; și părtinire nu este.

4 Stăpânilor, dați robilor voștri ce este drept și echitabil,
știind că și voi aveți un Stăpân în cer. 2 Continuați
în rugăciune și vegheați în aceasta cu mulțumire, 3 În
același timp rugându-vă și pentru noi, ca Dumnezeu să
ne deschidă o ușă a cuvântării, pentru a vorbi misterul
lui Cristos, pentru care și sunt în lanțuri, 4 Ca să îl fac
cunoscut, așa cum ar trebui eu să vorbesc. 5 Umblați în
înțelepciune față de cei de afară, răscumpărând timpul.
6 Vorbirea voastră să fie totdeauna cu har, dreasă cu
sare, ca să știți cum ar trebui să răspundeți fiecărui
om. 7 Toate cele în legătură cu mine, vi le va face
cunoscute Tihic, fratele preaiubit și credincios servitor
și împreună-rob în Domnul, 8 Pe care vi l-am trimis
pentru același scop, ca să știe starea voastră și să vă
mângâie inimile, 9 Împreună cu Onisim, credinciosul și
preaiubitul frate, care este dintre voi. Ei vă vor face
cunoscute toate cele de aici. 10 Vă salută Aristarh,
părtașul meu de închisoare, și Marcu, fiul surorii lui
Barnaba (referitor la care ați primit porunci: dacă vine la
voi, primiți-l), 11 Și Isus, cel numit Iustus, care sunt din
circumcizie. Doar aceștia sunt conlucrătorii [mei] pentru
împărăția lui Dumnezeu, care mi-au fost mângâiere. 12
Vă salută Epafra, care este dintre voi, rob al lui Cristos,
totdeauna străduindu-se pentru voi în rugăciuni, ca să
stați în picioare desăvârșiți și compleți în toată voia
lui Dumnezeu. 13 Fiindcă aduc mărturie despre el că
are mare zel față de voi și pentru cei în Laodiceea și
în Hierapole. 14 Vă salută Luca, doctorul preaiubit, și
Dima. 15 Salutați pe frații care sunt în Laodiceea și
pe Nimfan și biserica din casa lui. 16 Și când această
epistolă este citită printre voi, faceți așa încât să fie
citită și în biserica laodiceenilor; și voi tot așa, citiți
epistola din Laodiceea. 17 Și spuneți lui Arhip: Ia
seama la serviciul pe care l-ai primit în Domnul, ca să
îl împlinești. 18 Salutarea este de mâna mea, Pavel.
Amintiți-vă de lanțurile mele. Harul fie cu voi. Amin.

1 Tesoloniceni

1 Pavel și Silvan și Timotei, bisericii tesalonicenilor
care este în Dumnezeu Tatăl și în Domnul Isus
Cristos: Har vouă și pace, de la Dumnezeu Tatăl nostru
și Domnul Isus Cristos. **2** Aducem mulțumiri totdeauna
lui Dumnezeu pentru voi toți, amintind despre voi în
rugăciunile noastre, **3** Amintind neîncetat lucrarea
credinței voastre și munca dragostei și răbdarea
speranței în Domnul nostru Isus Cristos, înaintea
Dumnezeului și Tatălui nostru, **4** Știind, iubiți frați,
alegerea voastră de către Dumnezeu. **5** Pentru că
evanghelia noastră nu a venit la voi doar în cuvânt, ci
și în putere și în Duhul Sfânt și în multă asigurare, așa
cum știți ce fel de oameni am fost printre voi, pentru
voi. **6** Și voi ați devenit urmași ai noștri și ai Domnului,
primind cuvântul în mult necaz, cu bucuria Duhului
Sfânt, **7** Încât v-ați făcut exemple tuturor celor ce cred,
în Macedonia și Ahaia. **8** Fiindcă de la voi a răsunat
cuvântul Domnului, nu numai în Macedonia și Ahaia,
ci de asemenea, în fiecare loc, credința voastră către
Dumnezeu este răspândită, astfel încât nu este nevoie
să spunem noi ceva. **9** Fiindcă ei înșiși au vestit despre
noi ce fel de intrare am avut la voi și cum v-ați întors la
Dumnezeu de la idoli, pentru a servi Dumnezeului viu
și adevărat, **10** Și pentru a-l aștepta pe Fiul lui din cer,
pe care l-a înviat dintre morți, pe Isus, care ne-a scăpat
de la furia care va veni.

2 Fiindcă voi înșivă, fraților, știți intrarea noastră la voi,
că nu a fost în zadar; **2** Dar și după ce am suferit
înainte și am fost ocărâți, precum știți, în Filipi, am fost
cutezători în Dumnezeul nostru să vă vorbim evanghelia
lui Dumnezeu cu multă luptă. **3** Fiindcă îndemnul
nostru nu a fost din înșelăciune, nici din necurăție,
nici în viclenie, **4** Ci, așa cum am fost aprobați de
Dumnezeu pentru a fi încredințați cu evanghelia, chiar
așa vorbim; nu ca plăcând oamenilor, ci lui Dumnezeu,
care încearcă inimile noastre. **5** Fiindcă niciodată nu
am folosit cuvinte lingușitoare, precum știți, nicio manta
ce ascunde lăcomia; Dumnezeu este martor; **6** Nici nu
am căutat glorie de la oameni, nici de la voi, nici de
la alții, când am fi putut fi o greutate ca apostoli ai lui
Cristos. **7** Ci am fost blânzi în mijlocul vostru, chiar
așa cum o dădacă se îngrijește cu afecțiune de copiii
ei. **8** Astfel, tânjind cu drag după voi, eram gata să
vă împărtășim nu doar evanghelia lui Dumnezeu, ci și
propriile noastre suflete, pentru că ne eraţi preaiubiţi. **9**
Fiindcă vă amintiți, fraților, munca și durerea noastră,
căci, muncind noapte și zi, deoarece nu doream să
fim împovărători niciunuia dintre voi, v-am predicat
evanghelia lui Dumnezeu. **10** Voi sunteți martori și
Dumnezeu la fel, cât de sfânt și drept și ireproșabil
ne-am comportat printre voi, cei care credeți; **11** După
cum știți cum v-am îndemnat și mângâiat și am adus
mărturie fiecăruia dintre voi, ca un tată copiilor lui, **12**
Ca să umblați demn de Dumnezeu, care v-a chemat
la împărăția și gloria sa. **13** Din această cauză și
mulțumim lui Dumnezeu neîncetat, deoarece, când ați
primit cuvântul lui Dumnezeu pe care l-ați auzit de la
noi, ați primit nu cuvântul oamenilor, ci așa cum este
în adevăr, cuvântul lui Dumnezeu care lucrează cu
putere și în voi care credeți. **14** Fiindcă voi, fraților, v-
ați făcut urmași ai bisericilor lui Dumnezeu, care, în
Iudeea, sunt în Cristos Isus, pentru că și voi ați suferit
lucruri asemănătoare de la concetățenii voștri, ca și ei
de la iudei, **15** Care, deopotrivă, au ucis pe Domnul
Isus și pe propriii lor profeți și ne-au persecutat; și nu
plac lui Dumnezeu și sunt împotriva tuturor oamenilor,
16 Oprindu-ne să vorbim neamurilor ca să fie salvate,
pentru a umple complet măsura păcatelor lor totdeauna,
căci furia a venit peste ei pe deplin. **17** Dar noi, fraților,
fiind luați de la voi pentru un timp scurt, în înfățișare, nu
în inimă, cu mare dorință, ne-am străduit tot mai mult
să vă vedem fața. **18** De aceea am fi voit să venim la
voi, chiar eu, Pavel, o dată și încă o dată; dar Satan
ne-a împiedicat. **19** Fiindcă ce este speranța noastră,
sau bucuria, sau coroana bucuriei? Nu sunteți chiar voi
în prezența Domnului nostru Isus Cristos la venirea sa?
20 Fiindcă voi sunteți gloria și bucuria noastră.

3 De aceea, când noi nu am mai putut răbda, am
gândit că ar fi bine să fim lăsați în Atena singuri;
2 Și am trimis pe Timotei, fratele nostru și servitor al
lui Dumnezeu și conlucrătorul nostru în evanghelia lui
Cristos, pentru a vă întări și a vă mângâia referitor
la credința voastră, **3** Ca nimeni să nu fie clătinat
de aceste necazuri, fiindcă știți voi înșivă că pentru
aceasta suntem rânduiți. **4** Fiindcă într-adevăr, când
eram cu voi, v-am spus dinainte că vom avea de
suferit necaz, așa cum s-a și întâmplat și știți. **5** Din
această cauză, când eu nu am mai putut răbda, am
trimis pentru a cunoaște credința voastră, ca nu cumva
ispititorul să vă ispitească și munca noastră să fie în
zadar. **6** Dar acum, când Timotei a venit de la voi la
noi și ne-a adus vești bune ale credinței voastre și ale
dragostei creștine și că aveți o amintire bună despre
noi întotdeauna, dorind mult să ne vedeți, precum și noi
pe voi. **7** Din această cauză, fraților, ne-am mângâiat în
legătură cu voi în tot necazul și strâmtorarea noastră,
prin credința voastră, **8** Pentru că acum trăim, dacă voi
stați neclintiți în Domnul. **9** Fiindcă ce mulțumiri îi putem
da înapoi lui Dumnezeu pentru voi, pentru toată bucuria
cu care ne bucurăm pentru voi înaintea Dumnezeului
nostru, **10** Rugându-ne foarte mult noapte și zi, ca
să vă vedem fața și să desăvârșim ceea ce lipsește

credinței voastre? 11 Iar Dumnezeu însuși și Tatăl
nostru și Domnul nostru, Isus Cristos, să ne îndrepte
calea spre voi. 12 Iar Domnul să vă facă să crești și
să abundați în dragoste unii pentru alții și pentru toți,
precum și noi pentru voi, 13 Ca să vă întărească inimile
să fie ireproșabile în sfințenie înaintea lui Dumnezeu,
adică Tatăl nostru, la venirea Domnului nostru Isus
Cristos cu toți sfinții săi.

4 Mai mult, atunci, fraților, vă implorăm și vă îndemnăm
prin Domnul Isus, că așa cum ați primit de la noi
cum ar trebui să umblați și să plăceți lui Dumnezeu,
așa să sporiți din ce în ce mai mult. 2 Căci știți ce
porunci v-am dat prin Domnul Isus. 3 Fiindcă aceasta
este voia lui Dumnezeu, adică sfințirea voastră, să vă
abțineți de la curvie; 4 Fiecare dintre voi să știe cum
să își stăpânească vasul în sfințire și onoare; 5 Nu în
patima poftei, precum neamurile care nu îl cunosc pe
Dumnezeu, 6 Ca niciunul să nu meargă prea departe
și să înșele pe fratele său în orice lucru, pentru că
Domnul este răzbunătorul tuturor acestora, precum v-
am și prevenit și adeverit. 7 Fiindcă Dumnezeu nu ne-a
chemat la necurăție, ci la sfințire. 8 De aceea cel ce
disprețuiește nu pe om disprețuiește ci pe Dumnezeu,
care ne-a și dat Duhul său sfânt. 9 Dar referitor la
dragostea frățească nu aveți nevoie să vă scriu, fiindcă
voi înșivă sunteți învățați de Dumnezeu să vă iubiți unii
pe alții. 10 Și, într-adevăr, faceți aceasta pentru toți frații
care sunt în toată Macedonia; dar vă implorăm, fraților,
să sporiți din ce în ce mai mult, 11 Și să vă străduiți să
stați liniștiți și să practicați cele ale voastre și să lucrați
cu propriile voastre mâini, așa cum v-am poruncit,
12 Ca să umblați onest față de cei de afară și să nu
duceți lipsă de nimic. 13 Dar nu voiesc să fiți neștiutori,
fraților, referitor la cei adormiți, ca nu cumva să vă
întristați, întocmai precum ceilalți care nu au speranță.
14 Căci, dacă credem că Isus a murit și a înviat, tot
așa, pe cei ce dorm în Isus, Dumnezeu îi va aduce
cu el, 15 Fiindcă aceasta vă spunem prin cuvântul
Domnului, că noi, care suntem vii și rămânem până la
venirea Domnului, nu o vom lua nicidecum înaintea
celor adormiți, 16 Fiindcă însuși Domnul va coborî din
cer cu un strigăt, cu vocea arhanghelului și cu trâmbița
lui Dumnezeu, și morții în Cristos se vor scula primii;
17 După aceea noi, care suntem vii și rămânem, vom fi
răpiți împreună cu ei în nori să întâmpinăm pe Domnul
în văzduh și astfel vom fi întotdeauna cu Domnul. 18
De aceea, mângâiați-vă unii pe alții cu aceste cuvinte.

5 Dar despre timpuri și vremuri, fraților, nu aveți nevoie
să vă scriu. 2 Fiindcă voi înșivă știți foarte bine
că ziua Domnului vine astfel, ca un hoț în noapte. 3
Fiindcă atunci când ei spun: Pace și siguranță; atunci,
năprasnic, vine nimicirea peste ei, ca durerile nașterii
peste cea însărcinată; și nicidecum nu vor scăpa. 4 Dar
voi, fraților, nu sunteți în întuneric ca ziua aceea să vă
apuce ca un hoț. 5 Voi toți sunteți copii ai luminii și copii
ai zilei; nu suntem ai nopții, nici ai întunericului. 6 De
aceea să nu dormim, precum ceilalți, ci să veghem și să
fim cumpătați. 7 Fiindcă toți cei ce dorm, dorm noaptea,
și cei ce sunt beți, sunt beți noaptea. 8 Dar noi, care
suntem ai zilei, să fim cumpătați, îmbrăcându-ne cu
platoșa credinței și a dragostei, și drept coif, speranța
salvării. 9 Pentru că Dumnezeu nu ne-a rânduit la furie
ci la obținerea salvării prin Domnul nostru Isus Cristos,
10 Care a murit pentru noi, pentru ca, fie că veghem,
fie că dormim, să trăim împreună cu el. 11 De aceea
mângâiați-vă unii pe alții și edificați-vă unul pe altul,
chiar așa cum și faceți. 12 Și vă implorăm, fraților, să
cunoașteți pe cei ce muncesc printre voi și sunt peste
voi în Domnul și vă avertizează; 13 Și să îi stimați foarte
mult în dragoste datorită lucrării lor. Trăiți în pace între
voi. 14 Acum, vă îndemnăm, fraților, avertizați pe cei
insubordonați, mângâiați pe cei slabi de fire, sprijiniți pe
cei slabi, fiți răbdători față de toți. 15 Vedeți ca nimeni să
nu întoarcă rău pentru rău cuiva, ci totdeauna urmăriți
ceea ce este bine, deopotrivă între voi și pentru toți. 16
Bucurați-vă totdeauna. 17 Rugați-vă fără încetare. 18
Aduceți mulțumiri în fiecare lucru, fiindcă aceasta este
voia lui Dumnezeu, în Cristos Isus, pentru voi. 19 Nu
stingeți Duhul. 20 Nu disprețuiți profețirile. 21 Cercetați
toate lucrurile, țineți strâns ce este bun. 22 Abțineți-vă
de la orice manifestare a răului. 23 Și însuși Dumnezeul
păcii să vă sfințească complet; și întregul vostru duh
și suflet și trup, să fie păstrate ireproșabile până la
venirea Domnului nostru Isus Cristos. 24 Credincios
este cel care vă cheamă, care va și face aceasta. 25
Fraților, rugați-vă pentru noi. 26 Salutați pe toți frații cu
o sărutare sfântă. 27 Vă poruncesc prin Domnul ca
această epistolă să fie citită tuturor fraților sfinți. 28
Harul Domnului nostru Isus Cristos fie cu voi. Amin.

2 Tesaloniceni

1 Pavel și Silvan și Timotei, bisericii tesalonicenilor în
Dumnezeu, Tatăl nostru, și în Domnul Isus Cristos:
2 Har vouă și pace de la Dumnezeu, Tatăl nostru, și de
la Domnul Isus Cristos. **3** Suntem datori să mulțumim
lui Dumnezeu totdeauna pentru voi, fraților, așa cum se
cuvine, deoarece credința voastră crește peste măsură
și dragostea creștină a fiecăruia dintre voi toți, pentru
ceilalți, abundă; **4** Așa că noi înșine ne lăudăm cu voi
în bisericile lui Dumnezeu, pentru răbdarea voastră și
credința în toate persecuțiile și necazurile voastre pe
care le îndurați; **5** O dovadă vizibilă a dreptei judecăți a
lui Dumnezeu, că sunteți socotiți demni de împărăția lui
Dumnezeu, pentru care și suferiți, **6** Văzând [că] este
un lucru drept la Dumnezeu să răsplătească cu necaz
celor ce vă tulbură; **7** Și vouă, care sunteți tulburați,
odihnă cu noi, când Domnul Isus va fi revelat din cer cu
îngerii săi puternici, **8** În flacăra focului, răzbunându-se
pe cei ce nu cunosc pe Dumnezeu și nu ascultă de
evanghelia Domnului nostru Isus Cristos; **9** Care vor fi
pedepsiți cu nimicirea veșnică de la fața Domnului și de
la gloria tăriei sale; **(aiōnios g166)** **10** Când va veni să fie
glorificat în sfinții săi și să fie admirat în acea zi, de
toți cei ce cred, pentru că mărturia noastră printre voi
a fost crezută. **11** De aceea ne și rugăm totdeauna
pentru voi, ca Dumnezeul nostru să vă socotească
demni de această chemare și să împlinească toată
plăcerea bunătății sale și lucrarea credinței cu putere,
12 Astfel încât numele Domnului nostru Isus Cristos
să fie glorificat în voi și voi în el, conform harului
Dumnezeului nostru și al Domnului Isus Cristos.

2 Și vă implorăm, fraților, referitor la venirea Domnului
nostru Isus Cristos și adunarea noastră la el, **2**
Ca voi să nu vă lăsați repede clătinați în minte, nici
tulburați, nici prin duh, nici prin cuvânt, nici prin epistolă
ca de la noi, de parcă ziua lui Cristos este aici. **3**
Nimeni să nu vă înșele în niciun fel, pentru că ziua
aceea nu va veni înainte să vină o apostazie și să fie
revelat omul păcatului, fiul pieirii, **4** Care se opune și se
înalță pe sine însuși peste tot ce este numit Dumnezeu
sau lucru ce este demn de închinare; așa că el, ca
Dumnezeu, șade în templul lui Dumnezeu, arătându-se
pe sine însuși că este Dumnezeu. **5** Nu vă amintiți că,
atunci când încă eram cu voi, v-am spus acestea? **6** Și
acum știți ce îl oprește ca el să fie revelat la timpul
său. **7** Fiindcă misterul nelegiuirii lucrează deja, numai
că cel ce îl oprește acum îl va opri până când va fi
luat din cale. **8** Și atunci va fi revelat cel nelegiuit,
pe care Domnul îl va mistui cu duhul gurii sale și îl
va nimici cu strălucirea venirii sale, **9** Cel nelegiuit,
a cărui venire este după lucrarea lui Satan, cu toată
puterea și semnele și minunile mincinoase, **10** Și cu
toată înșelătoria nedreptății în cei ce pier, pentru că
nu au primit dragostea adevărului, ca să fie salvați.
11 Și din această cauză Dumnezeu le va trimite o
puternică amăgire, ca ei să creadă o minciună, **12** Ca
să fie damnați toți cei ce nu au crezut adevărul ci și-au
găsit plăcerea în nedreptate. **13** Dar noi suntem datori
să aducem totdeauna mulțumiri lui Dumnezeu pentru
voi, frați iubiți de Domnul, pentru că Dumnezeu v-a
ales de la început pentru salvare prin sfințirea Duhului
și credința adevărului, **14** La care v-a chemat prin
evanghelia noastră, pentru obținerea gloriei Domnului
nostru, Isus Cristos. **15** De aceea, fraților, stați neclintiți
și țineți tradițiile pe care le-ați învățat, fie prin cuvânt,
fie prin epistola noastră. **16** Iar însuși Domnul nostru
Isus Cristos și Dumnezeu, adică Tatăl nostru, care ne-a
iubit și ne-a dat mângâiere veșnică și bună speranță
prin har, **(aiōnios g166)** **17** Să vă mângâie inimile și să vă
întărească în fiecare cuvânt bun și lucrare.

3 În final, fraților, rugați-vă pentru noi, pentru ca al
Domnului cuvânt să curgă liber și să fie glorificat,
așa cum [și] este cu voi, **2** Și ca să fim scăpați de
oamenii iraționali și stricați, fiindcă nu toți au credință.
3 Dar credincios este Domnul, care vă va întări și vă
va păzi de rău. **4** Și avem încredere în Domnul în ce
vă privește, că deopotrivă faceți și veți face cele ce
vă poruncim. **5** Iar Domnul să vă îndrepte inimile la
dragostea lui Dumnezeu și la așteptarea răbdătoare
a lui Cristos. **6** Și vă poruncim, fraților, în numele
Domnului nostru Isus Cristos, să vă îndepărtați de
fiecare frate care umblă în neorânduială și nu după
tradiția pe care a primit-o de la noi. **7** Fiindcă voi
înșivă știți cum ar trebui să ne urmați, pentru că nu
ne-am comportat în neorânduială printre voi, **8** Nici
nu am mâncat pâinea cuiva în zadar, ci am lucrat
cu osteneală și durere noapte și zi, ca să nu fim
împovărători niciunuia dintre voi, **9** Nu pentru că nu
avem putere, ci ca să ne facem un exemplu vouă,
pentru a ne urma. **10** Căci și în timp ce eram cu voi,
aceasta vă porunceam, că, dacă cineva refuză să
lucreze, nici să nu mănânce. **11** Fiindcă auzim că unii
umblă în neorânduială între voi, fără să lucreze deloc,
ci sunt băgăreți. **12** Iar celor ce sunt astfel le poruncim
și îi îndemnăm prin Domnul nostru, Isus Cristos, să
lucreze în liniște și să își mănânce propria pâine. **13**
Dar voi, fraților, să nu obosiți în facerea binelui. **14**
Iar dacă vreunul nu ascultă de cuvântul nostru, prin
această epistolă, pe acela însemnați-l și nu vă însoțiți
cu el, ca să fie rușinat. **15** Însă nu îl socotiți ca dușman,
ci avertizați-l ca pe un frate. **16** Și însuși Domnul păcii
să vă dea pace întotdeauna în orice fel. Domnul fie
cu voi toți. **17** Salutarea [este] a lui Pavel, cu propria

mea mână, acesta este semnul în fiecare epistolă: așa
scriu. **18** Harul Domnului nostru, Isus Cristos, fie cu voi
toți. Amin.

1 Timotei

1 Pavel, apostol al lui Isus Cristos prin porunca lui
Dumnezeu, Salvatorul nostru și a Domnului Isus
Cristos, speranța noastră, **2** Lui Timotei, adevăratul
meu fiu în credință: Har, milă și pace de la Dumnezeu
Tatăl nostru și de la Isus Cristos, Domnul nostru. **3**
Așa cum te-am implorat, când am plecat în Macedonia,
să rămâi în Efes, ca să poruncești unora să nu învețe
pe alții o doctrină diferită, **4** Nici să nu dea atenție la
fabulații și la genealogii interminabile, care mai degrabă
servesc întrebărilor, nu edificării dumnezeiești ce este
în credință. **5** Acum, scopul poruncii este dragostea
creștină dintr-o inimă pură și dintr-o conștiință bună și
dintr-o credință neprefăcută, **6** De la care unii, rătăcindu-
se, s-au abătut spre vorbărie deșartă, **7** Dorind să fie
învățători ai legii, neînțelegând nici cele ce spun, nici
cele ce afirmă cu tărie. **8** Dar știm că legea este bună,
dacă cineva o folosește în mod legiuit, **9** Știind aceasta,
că legea nu este făcută pentru cel drept, ci pentru cei
fărădelege și neascultători, pentru cei neevlavioși și
păcătoși, pentru oameni fără sfințenie și profani, pentru
ucigași de tați și ucigași de mame, pentru ucigași de
oameni, **10** Pentru curvari, pentru sodomiți, pentru
răpitori de oameni, pentru mincinoși, pentru cei ce jură
fals și orice altceva ar fi împotriva doctrinei sănătoase;
11 Conform cu glorioasa evanghelie a binecuvântatului
Dumnezeu, cu care am fost încredințat. **12** Și mulțumesc
lui Cristos Isus, Domnul nostru, celui ce m-a întărit,
în aceea că m-a socotit credincios, punându-mă în
serviciu; **13** Eu, cel care mai înainte eram blasfemator
și persecutor și insultător; dar am obținut milă, pentru
că am lucrat din ignoranță în necredință. **14** Și harul
Domnului nostru a fost peste măsură de abundent cu
credința și dragostea care este în Cristos Isus. **15**
Acesta este un cuvânt de încredere și demn de toată
acceptarea: Cristos Isus a venit în lume să salveze pe
păcătoși, dintre care cel dintâi sunt eu. **16** Totuși, de
aceea am obținut milă, pentru ca mai întâi în mine,
Isus Cristos să arate toată îndelunga răbdare, pentru a
fi un model celor ce, de aici înainte, vor crede în el
pentru viață veșnică. **(aiōnios g166)** **17** Iar Împăratului
etern, nemuritorului, nevăzutului, singurului Dumnezeu
înțelept, a lui fie onoarea și gloria pentru totdeauna
și întotdeauna. Amin. **(aiōn g165)** **18** Porunca aceasta
ți-o încredințez ție, Timotei, fiule, conform profețiilor
care s-au făcut mai înainte despre tine, ca prin ele să
te războiești războiul cel bun, **19** Ținând credința și o
conștiință bună, pe care unii le-au lepădat, și referitor la
credință au naufragiat; **20** Dintre aceștia sunt Himeneu
și Alexandru, pe care i-am dat lui Satan, ca să învețe
să nu blasfemieze.

2 De aceea [vă] îndemn ca, înainte de toate, să se
facă cereri, rugăciuni, mijlociri și mulțumiri pentru
toți oamenii; **2** Pentru împărați și pentru toți cei ce
sunt în autoritate; ca să putem duce o viață liniștită și
pașnică în toată evlavia și onestitatea. **3** Fiindcă acest
[lucru] este bun și bine primit înaintea lui Dumnezeu,
Salvatorul nostru; **4** Care dorește ca toți oamenii să fie
salvați și să vină la cunoașterea adevărului. **5** Fiindcă
este un singur Dumnezeu și un singur mijlocitor între
Dumnezeu și oameni, omul Cristos Isus, **6** Care s-
a dat pe sine însuși răscumpărare pentru toți, ca să
fie mărturisit la timpul cuvenit. **7** Pentru care eu sunt
rânduit predicator și apostol (spun adevărul în Cristos,
nu mint), învățător al neamurilor în credință și adevăr.
8 De aceea doresc ca bărbații să se roage în tot locul,
ridicând mâini sfinte, fără furie și fără îndoială. **9** Și în
același fel, rânduiesc ca femeile să se înfrumusețeze
ordonat, în haine decente, cu sfială și sobrietate, nu
cu păr împletit, sau cu aur sau cu perle sau cu haine
scumpe, **10** Ci cu fapte bune (ceea ce se cuvine
femeilor care susțin că sunt evlavioase). **11** Femeia să
învețe în tăcere, cu toată supunerea. **12** Dar nu permit
femeii să învețe pe altul, nici să exercite autoritate
asupra bărbatului, ci să stea în tăcere. **13** Fiindcă întâi
a fost format Adam, apoi Eva. **14** Și nu Adam a fost
înșelat; ci femeia, fiind înșelată, a ajuns la încălcarea
poruncii. **15** Totuși ea va fi salvată prin nașterea de
copii, dacă vor stărui în credință și dragoste creștină și
sfințenie cu sobrietate.

3 Acesta este un cuvânt adevărat: Dacă vreun om
dorește serviciul de episcop, dorește o lucrare bună.
2 Episcopul așadar trebuie să fie ireproșabil, soțul unei
singure soții, vigilent, cumpătat, cu o comportare bună,
ospitalier, în stare să învețe pe alții; **3** Nu dedat vinului,
nu bătăuș, nu lacom de câștig murdar, ci răbdător, nu
arțăgos, nu lacom; **4** Conducând-și bine propria casă,
ținându-și copiii în supunere cu toată seriozitatea; **5**
(Căci dacă cineva nu știe cum să își conducă [bine]
propria casă, cum va îngriji de biserica lui Dumnezeu?)
6 Nu convertit de curând, ca nu cumva umflându-se
de mândrie să cadă în condamnarea diavolului. **7**
Mai mult, el trebuie să aibă o bună mărturie de la cei
de afară, ca nu cumva să cadă în ocară și în cursa
diavolului. **8** Tot așa, diaconii să fie onorabili, nu cu
o vorbire cu două sensuri, nu dedați la mult vin, nu
lacomi de câștig murdar; **9** Ținând misterul credinței
într-o conștiință pură. **10** Iar aceștia de asemenea să
fie întâi încercați, apoi să lucreze în serviciul de diacon,
fiind găsiți ireproșabili. **11** În același fel, soțiile lor să fie
onorabile, nu defăimătoare, cumpătate, credincioase
în toate. **12** Diaconii să fie soți ai unei singure soții,
conducându-și bine copiii și propriile lor case. **13**

Fiindcă toți cei ce au lucrat bine în serviciul de diacon,
își câștigă o poziție de demnitate și mare cutezanță în
credința care este în Cristos Isus. 14 Îți scriu acestea,
sperând să vin la tine în curând, 15 Dar dacă voi
întârzia mai mult, să știi cum ar trebui să te comporți în
casa lui Dumnezeu, care este biserica Dumnezeului cel
viu, stâlpul și baza adevărului. 16 Și fără a se putea
contesta, mare este misterul evlaviei: Dumnezeu a fost
arătat în carne, declarat drept în Duhul, văzut de îngeri,
predicat neamurilor, a fost crezut în lume și primit sus
în glorie.

4 Iar Duhul spune în mod clar că, în timpurile din urmă,
unii se vor depărta de credință, dând atenție duhurilor
amăgitoare și doctrinelor dracilor, 2 Vorbind minciuni în
fățărnicie, având propria lor conștiință însemnată cu
fierul înroșit, 3 Oprind să se căsătorească și poruncind
să se abțină de la mâncăruri, pe care Dumnezeu le-a
creat pentru a fi primite cu mulțumire de cei ce cred
și cunosc adevărul. 4 Pentru că fiecare creatură a
lui Dumnezeu este bună și nimic nu este de refuzat,
dacă este primit cu mulțumire, 5 Fiindcă este sfințit prin
cuvântul lui Dumnezeu și prin rugăciune. 6 Punându-i
pe frați să își amintească acestea, vei fi un bun servitor
al lui Isus Cristos, hrănit în cuvintele credinței și ale
doctrinei bune, la care te-ai conformat. 7 Dar refuză
fabulațiile profane și băbești și deprinde-te în evlavie. 8
Fiindcă antrenamentul trupesc este de puțin folos, dar
evlavia este de folos la toate, având o promisiune a
vieții care este acum și a celei care vine. 9 Acesta este
un cuvânt de încredere și demn de toată acceptarea.
10 Fiindcă pentru aceasta deopotrivă muncim și suferim
ocară, pentru că ne încredem în Dumnezeul cel viu,
care este Salvatorul tuturor oamenilor, mai ales al celor
ce cred. 11 Poruncește și învață-i acestea. 12 Să nu
îți disprețuiască nimeni tinerețea, ci fii un exemplu
pentru credincioși în cuvânt, în comportare, în dragoste
creștină, în duh, în credință, în puritate. 13 Până ce
vin, fii atent la citire, la îndemnare și la doctrină. 14 Nu
neglija darul care este în tine, care ți-a fost dat prin
profeție, cu punerea mâinilor prezbiterilor. 15 Cugetă la
acestea, ocupă-te în totul cu ele, pentru ca progresul
tău să fie arătat tuturor. 16 Ia seama la tine însuți și la
doctrină; stăruie în ele; într-adevăr, făcând aceasta, te
vei salva și pe tine însuți și pe cei ce te ascultă.

5 Nu mustra pe bătrân, ci imploră-l ca pe un tată;
pe tineri, ca pe frați; 2 Pe femeile bătrâne, ca pe
mame; pe cele tinere, ca pe surori, cu toată puritatea.
3 Onorează văduvele care sunt într-adevăr văduve. 4
Dar dacă vreo văduvă are copii sau nepoți, ei să învețe
întâi să arate evlavie acasă la ei și să răsplătească pe
părinți, fiindcă aceasta este bine și bine primită înaintea
lui Dumnezeu. 5 Iar cea care într-adevăr este văduvă și
singură, se încrede în Dumnezeu și stăruie în cereri și
rugăciuni noapte și zi. 6 Dar cea care trăiește în desfrâu
este moartă în timp ce trăiește. 7 Și poruncește acestea
ca să fie ireproșabile. 8 Iar dacă cineva nu se îngrijește
de ai lui și mai ales de cei din propria casă, a negat
credința și este mai rău decât cel care nu crede. 9 Să
nu fie înscrisă o văduvă sub șaizeci de ani; trebuind să
fie soție a unui singur bărbat, 10 Fiind adeverită pentru
fapte bune; dacă a crescut copii, dacă a găzduit pe
străini, dacă a spălat picioarele sfinților, dacă a ușurat
pe cei nenorociți, dacă a urmat fiecare lucrare bună. 11
Dar refuză pe văduvele tinere, deoarece, când încep să
crească în desfrâu împotriva lui Cristos, voiesc să se
căsătorească, 12 Având damnare, pentru că au lepădat
prima lor credință. 13 Și în același timp învață să fie
leneșe, rătăcind din casă în casă; și nu doar leneșe, dar
și limbute și băgărețe, vorbind ce nu ar trebui. 14 De
aceea doresc ca tinerele să se căsătorească, să nască
copii, să administreze casa, nedând potrivnicului nicio
ocazie să vorbească ocărâtor. 15 Fiindcă unele sunt
deja abătute din cale, urmând pe Satan. 16 Dacă vreun
bărbat sau femeie care crede, are văduve, să le ajute și
biserica să nu fie împovărată, pentru ca biserica să le
ajute pe cele care sunt într-adevăr văduve. 17 Bătrânii
care conduc bine să fie socotiți demni de o dublă
onoare, mai ales cei ce muncesc în cuvânt și doctrină.
18 Fiindcă scriptura spune: Să nu legi gura boului care
treieră grâne. Și: Demn este lucrătorul de plata sa. 19
Împotriva unui bătrân nu primi acuzație, decât în fața a
doi sau trei martori. 20 Pe cei ce păcătuiesc, mustră-i
în fața tuturor, ca și ceilalți să se teamă. 21 Te îndemn
înaintea lui Dumnezeu și a Domnului Isus Cristos și
a îngerilor aleși, să păzești acestea fără prejudecată,
nefăcând nimic cu părtinire. 22 Nu pune mâinile în
grabă peste nimeni, nici nu fi părtaș păcatelor altora:
păstrează-te pe tine însuți pur. 23 Nu mai bea [doar]
apă, ci folosește puțin vin din cauza stomacului tău și a
frecventelor tale îmbolnăviri. 24 Păcatele unor oameni
sunt arătate dinainte, mergând înainte la judecată; iar
unii, de asemenea, îi urmează. 25 Tot așa și faptele
bune sunt arătate dinainte; și cele ce sunt altfel nu pot
fi ascunse.

6 Atâția robi câți sunt sub jug să își socotească
propriii lor stăpâni demni de toată onoarea, pentru
ca numele lui Dumnezeu și doctrina lui să nu fie
blasfemiate. 2 Iar cei ce au stăpâni ce cred, să nu îi
disprețuiască, pentru că sunt frați; ci mai degrabă să
îi servească, pentru că sunt credincioși și preaiubiți,
părtași ai binefacerii. Acestea învață-i și îndeamnă-i.
3 Dacă cineva învață pe alții o doctrină diferită și nu
consimte la cuvintele sănătoase, cuvintele Domnului
nostru Isus Cristos, și la doctrina care este conformă cu

evlavia, **4** Este îngâmfat, neștiind nimic, și este nebun
după întrebări și certuri despre cuvinte, din care vin
invidie, ceartă, vorbiri de rău, bănuieli rele, **5** Dispute
perverse ale oamenilor total corupți în minte și lipsiți
de adevăr, presupunând că orice câștig este evlavie:
desparte-te de astfel de oameni. **6** Dar evlavia cu
mulțumire este mare câștig. **7** Fiindcă noi nu am adus
nimic în lume și cu siguranță nu putem duce nimic
din ea. **8** Dar având hrană și îmbrăcăminte, să fim
mulțumiți cu acestea. **9** Dar cei ce intenționează să
fie bogați, cad în ispită și în cursă și în multe pofte
nebune și vătămătoare, care afundă pe oameni în
distrugere și pieire. **10** Fiindcă iubirea de bani este
rădăcina a toată răutatea, după care unii, lăcomindu-
se, s-au rătăcit de la credință și s-au străpuns pe ei
înșiși cu multe întristări. **11** Dar tu, om al lui Dumnezeu,
fugi de acestea și urmărește dreptate, evlavie, credință,
dragoste, răbdare, blândețe. **12** Luptă lupta cea bună a
credinței, apucă viața eternă la care ai și fost chemat
și ai făcut o bună mărturisire înaintea multor martori.
(aiōnios g166) **13** Îți poruncesc înaintea lui Dumnezeu,
care dă viață tuturor, și înaintea lui Cristos Isus, care
înaintea lui Pontius Pilat a adus o mărturisire bună,
14 Ca tu să ții porunca fără pată, ireproșabil, până
la apariția Domnului nostru Isus Cristos, **15** Care la
timpurile sale o va arăta, [cel care] este binecuvântatul
și singurul Suveran, Împăratul împăraților și Domnul
domnilor, **16** Cel care singur are nemurirea, locuind
în lumina de care nimeni nu se poate apropia, pe
care niciun om nu l-a văzut, nici nu îl poate vedea:
lui fie onoare și putere veșnică! Amin. **(aiōnios g166)**
17 Poruncește celor bogați în această lume, să nu
fie cu minte trufașă, nici să se încreadă în bogății
nesigure, ci în Dumnezeul cel viu, care ne dă toate din
abundență ca să ne bucurăm de ele; **(aiōn g165)** **18** Ca
să lucreze binele, ca să fie bogați în fapte bune, să
fie darnici, voitori să dea, **19** Strângându-și o temelie
bună pentru timpul ce vine, ca să apuce viața eternă.
20 O, Timotei, păzește ce îți este încredințat, evitând
flecărelile profane [și] deșarte și împotrivirile a ceea
ce este în mod fals numită știință, **21** Pe care unii,
susținând-o, au rătăcit referitor la credință. Harul fie cu
tine! Amin.

2 Timotei

1 Pavel, apostol al lui Isus Cristos prin voia lui
Dumnezeu, conform cu promisiunea vieții care este
în Cristos Isus, **2** Lui Timotei, fiul meu preaiubit: Har,
milă și pace, de la Dumnezeu Tatăl și de la Cristos Isus,
Domnul nostru. **3** Mulțumesc lui Dumnezeu, căruia îi
servesc din strămoși cu o conștiință pură, că neîncetat
îmi amintesc despre tine în rugăciunile mele, noapte și
zi, **4** Dorind mult să te văd, amintindu-mi lacrimile tale,
ca să fiu umplut de bucurie, **5** Aducându-mi aminte de
credința neprefăcută care este în tine, care a locuit
întâi în bunica ta Lois și în mama ta Eunice și sunt
convins că și în tine. **6** Din această cauză, îți aduc
aminte să reaprinzi darul lui Dumnezeu care este în
tine prin punerea mâinilor mele. **7** Fiindcă Dumnezeu
nu ne-a dat un duh de frică, ci de putere și de dragoste
și de minte sănătoasă. **8** De aceea nu te rușina de
mărturia Domnului nostru, nici de mine, prizonierul lui,
ci fii părtaș al suferințelor evangheliei, conform puterii
lui Dumnezeu, **9** Care ne-a salvat și ne-a chemat
cu o chemare sfântă, nu conform faptelor noastre, ci
conform cu propriul lui scop și har, care ne-a fost dat
în Cristos Isus, înainte ca lumea să înceapă, **(aiōnios g166)**
10 Dar acum este făcut cunoscut prin arătarea
Salvatorului nostru, Isus Cristos, care a abolit moartea
și a adus viața și nemurirea la lumină prin evanghelie,
11 Pentru care sunt rânduit predicator și apostol și
învățător al neamurilor. **12** Din cauza căreia și sufăr
acestea, însă nu mă rușinez, fiindcă știu în cine am
crezut și sunt convins că el este în stare să păzească
ce i-am încredințat pentru ziua aceea. **13** Ține strâns
modelul cuvintelor sănătoase, pe care le-ai auzit de la
mine, în credința și dragostea care este în Cristos Isus.
14 Acel lucru bun care ți-a fost încredințat, păzește-l
prin Duhul Sfânt care locuiește în noi. **15** Știi aceasta,
că toți cei din Asia s-au întors de la mine, între care
sunt Figel și Hermogen. **16** Domnul să dea milă casei
lui Onisifor, pentru că deseori m-a înviorat și nu s-a
rușinat de lanțul meu, **17** Ci, când a fost în Roma, m-a
căutat stăruitor și m-a găsit. **18** Domnul să îi dea să
găsească milă de la Domnul în acea zi; și tu știi foarte
bine în câte mi-a servit el în Efes.

2 De aceea tu, fiul meu, fii tare în harul care este
în Cristos Isus. **2** Și cele ce ai auzit de la mine
printre mulți martori, încredințează acestea oamenilor
credincioși, care vor fi în stare să învețe și pe alții.
3 Tu, de aceea, îndură necazul, ca un bun soldat al
lui Isus Cristos. **4** Nimeni care se războiește nu se
încurcă cu chestiunile acestei vieți, ca să placă celui
ce l-a ales ca soldat. **5** Și dacă cineva de asemenea
luptă pentru lauri, nu este încoronat decât dacă luptă
legiuit. **6** Agricultorul care muncește trebuie să fie
cel dintâi părtaș la roade. **7** Ia aminte ce spun, și
Domnul să îți dea înțelegere în toate. **8** Amintește-ți
că Isus Cristos, din sămânța lui David, a fost înviat
dintre morți conform evangheliei mele, **9** În care sufăr
necaz până la lanțuri ca un răufăcător; dar cuvântul lui
Dumnezeu nu este legat. **10** Din această cauză îndur
toate pentru cei aleși, pentru ca și ei să obțină salvarea
care este în Cristos Isus, cu gloria eternă. **(aiōnios g166)**
11 Acesta este un cuvânt de încredere: Căci dacă
suntem morți împreună cu el, vom și trăi împreună cu
el; **12** Dacă îndurăm, vom și domni împreună cu el;
dacă îl negăm și el ne va nega. **13** Dacă nu credem,
totuși el rămâne credincios; nu se poate nega pe sine
însuși. **14** Amintește-le acestea, îndemnându-i înaintea
Domnului să nu se certe despre cuvinte pentru niciun
alt folos decât al subminării ascultătorilor. **15** Studiază
scripturile să te arăți tu însuți aprobat lui Dumnezeu,
un lucrător care să nu se rușineze, împărțind drept
cuvântul adevărului. **16** Dar în fapt ține-te deoparte de
flecărelile profane și deșarte, fiindcă vor crește spre
mai multă neevlavie. **17** Și cuvântul lor va roade ca o
gangrenă, dintre aceștia sunt Himeneu și Filet, **18** Care,
referitor la adevăr, au rătăcit, spunând că învierea s-a
întâmplat deja; și doboară credința unora. **19** Totuși,
temelia lui Dumnezeu stă sigură, având acest sigiliu:
Domnul cunoaște pe cei ai lui. Și: Să se depărteze de
nedreptate oricine cheamă numele lui Cristos. **20** Dar
într-o casă mare nu sunt doar vase de aur și de argint,
ci și de lemn și de lut; și unele sunt pentru onoare și
unele pentru dezonoare. **21** De aceea dacă cineva se
curăță pe sine însuși de acestea, va fi un vas pentru
onoare, sfințit și folositor stăpânului și pregătit pentru
fiecare lucrare bună. **22** De asemenea fugi de poftele
tinereții și urmărește dreptatea, credința, dragostea
creștină, pacea cu cei ce cheamă pe Domnul dintr-o
inimă pură. **23** Dar evită întrebările nebunești și lipsite
de învățătură, știind că dau naștere la lupte. **24** Și
un rob al Domnului nu trebuie să se certe, ci să fie
blând față de toți, capabil să îi instruiască, răbdător, **25**
Învățând în blândețe pe cei ce se împotrivesc lor înșiși,
dacă Dumnezeu, cumva, le va da pocăință pentru
recunoașterea adevărului, **26** Și să se trezească din
cursa diavolului, fiind prinși de el spre voia lui.

3 Dar să mai știi aceasta, că în zilele de pe urmă vor
veni timpuri primejdioase. **2** Fiindcă oamenii vor fi
iubitori de sine, lacomi, lăudăroși, mândri, blasfematori,
neascultători de părinți, nemulțumitori, fără sfințenie, **3**
Fără afecțiune naturală, călcători de pace, acuzatori
falși, lipsiți de autocontrol, feroce, disprețuitori ai celor
buni, **4** Trădători, impulsivi, îngâmfați, iubitori de plăceri
mai mult decât iubitori de Dumnezeu, **5** Având o

formă de evlavie dar negându-i puterea; ferește-te
de astfel de oameni. 6 Fiindcă dintre aceștia sunt
cei care se furișează în case și captivează femeile
fără minte, încărcate cu păcate, purtate de diverse
pofte, 7 Învățând tot timpul și neputând niciodată să
vină la cunoașterea adevărului. 8 Și chiar așa cum
Ianes și Iambres s-au împotrivit lui Moise, tot așa și
aceștia se împotrivesc adevărului, oameni ai minților
corupte și respinși referitor la credință. 9 Dar nu vor
înainta mai departe, fiindcă nebunia lor va fi evidentă
tuturor, cum a fost și a acelora. 10 Tu, însă, ai cunoscut
pe deplin doctrina mea, comportarea mea de viață,
scopul, credința, îndelunga răbdare, dragostea creștină,
răbdarea, 11 Persecuțiile, nenorocirile care mi s-au
întâmplat în Antiohia, în Iconia și în Listra; știi ce
persecuții am îndurat, dar Domnul m-a scăpat din toate.
12 Într-adevăr, toți cei ce voiesc să trăiască evlavios
în Cristos Isus vor fi persecutați. 13 Dar oamenii răi
și impostorii vor crește din rău în mai rău, înșelând și
fiind înșelați. 14 Dar tu continuă în cele pe care le-ai
învățat și de care ai fost asigurat, știind de la cine ai
învățat, 15 Și pentru că de copil ai cunoscut sfintele
scripturi, care sunt în stare să te facă înțelept pentru
salvare prin credința care este în Cristos Isus. 16
Toată scriptura este dată prin insuflarea lui Dumnezeu
și [este] folositoare pentru doctrină, pentru mustrare,
pentru îndreptare, pentru educare în dreptate, 17 Ca
omul lui Dumnezeu să fie desăvârșit, deplin înzestrat
pentru toate faptele bune.

4 De aceea eu te îndemn înaintea lui Dumnezeu și
înaintea Domnului Isus Cristos, care îi va judeca
pe cei vii și pe cei morți la arătarea sa și a împărăției
sale; 2 Predică cuvântul; fii prompt la timp și nelatimp;
mustră, ceartă, îndeamnă cu toată îndelunga răbdare și
doctrina. 3 Fiindcă va veni timpul când nu vor suporta
doctrina sănătoasă, ci, după poftele lor proprii, își vor
îngrămădi învățători, având urechi care îi gâdilă. 4 Și își
vor întoarce urechile de la adevăr și se vor abate spre
fabulații. 5 Dar tu veghează în toate, îndură necazuri, fă
lucrarea unui evanghelist, fă deplin dovada serviciului
tău. 6 Căci acum, eu sunt gata să fiu turnat și timpul
plecării mele este aproape. 7 Am luptat o luptă bună,
am terminat alergarea, am ținut credința. 8 De acum
înainte îmi este păstrată o coroană a dreptății, pe care
Domnul, judecătorul cel drept, mi-o va da în ziua aceea
și nu doar mie, ci și tuturor celor ce iubesc arătarea
lui. 9 Străduiește-te să vii curând la mine; 10 Fiindcă
Dima m-a părăsit, iubind lumea de acum, și a plecat
la Tesalonic; Crescens s-a dus în Galatia, Titus în
Dalmația. (aiōn g165) 11 Numai Luca este cu mine. Ia pe
Marcu și adu-l cu tine, fiindcă el îmi este de folos pentru
serviciu. 12 Iar pe Tihic l-am trimis la Efes. 13 Când vii,
adu mantaua, pe care am lăsat-o în Troas, la Carp,
și cărțile, dar mai ales pergamentele. 14 Alexandru,
arămarul, mi-a făcut mult rău, Domnul să îi răsplătească
conform faptelor lui; 15 Despre acesta veghează și tu,
fiindcă s-a împotrivit foarte tare cuvintelor noastre. 16
La întâia mea apărare, nimeni nu a stat cu mine, ci
toți m-au părăsit, să nu li se socotească aceasta. 17
Totuși, Domnul a stat cu mine și m-a întărit, pentru
ca prin mine predicarea să fie pe deplin cunoscută și
să audă toate neamurile; și am fost scăpat din gura
leului. 18 Domnul mă va scăpa din fiecare lucrare rea
și mă va păstra pentru împărăția lui cerească; a lui fie
gloria pentru totdeauna și întotdeauna! Amin. (aiōn g165)
19 Salută pe Prisca și pe Aquila și casa lui Onisifor.
20 Erast a rămas în Corint, dar pe Trofim l-am lăsat
bolnav în Milet. 21 Străduiește-te să vii înaintea iernii.
Te salută Eubul și Pudens și Linus și Claudia și toți
frații. 22 Domnul Isus Cristos fie cu duhul tău! Harul fie
cu voi! Amin.

Titus

1 Pavel, rob al lui Dumnezeu și apostol al lui Isus
Cristos, conform cu credința aleșilor lui Dumnezeu
și cu recunoașterea adevărului, care este conform cu
evlavia, **2** În speranța vieții eterne, pe care Dumnezeu,
care nu poate minți, a promis-o înainte de începutul
lumii; **(aiōnios g166)** **3** Și la timpurile cuvenite a arătat
cuvântul său prin predicarea ce mi s-a încredințat,
conform poruncii lui Dumnezeu, Salvatorul nostru; **4**
Lui Titus, adevăratul meu fiu după credința comună:
Har, milă și pace, de la Dumnezeu Tatăl și Domnul Isus
Cristos Salvatorul nostru. **5** Din această cauză te-am
lăsat în Creta, ca să pui în ordine cele ce lipsesc și să
rânduiești bătrâni în fiecare cetate, așa cum eu te-am
rânduit pe tine; **6** Dacă cineva este ireproșabil, soțul
unei singure soții, având copii credincioși, neacuzați
de destrăbălare sau insubordonați. **7** Fiindcă un
episcop trebuie să fie ireproșabil ca administrator al
lui Dumnezeu; nu încăpățânat, nu ușor de mâniat, nu
dedat vinului, nu bătăuș, nu dedat câștigului murdar,
8 Ci iubitor de ospitalitate, iubitor al oamenilor buni,
cumpătat, drept, sfânt, chibzuit, **9** Ținând strâns cuvântul
demn de încredere așa cum a fost învățat, ca el să fie în
stare, prin doctrină sănătoasă, deopotrivă să îndemne
și să convingă pe cei împotrivitori cu vorba. **10** Fiindcă
sunt mulți insubordonați și palavragii și înșelători, mai
ales dintre cei ai circumciziei, **11** Ale căror guri trebuie
să fie astupate, care răstoarnă case întregi, învățând
ce nu ar trebui, de dragul unui câștig murdar. **12** Unul
dintre ei, un profet de-al lor, a spus: Cretanii sunt
totdeauna mincinoși, fiare rele, pântece leneșe. **13**
Această mărturie este adevărată. Din această cauză
mustră-i aspru, ca ei să fie sănătoși în credință, **14**
Nedând atenție la fabulații iudaice și la porunci ale
oamenilor care se întorc de la adevăr. **15** Pentru cei puri
toate sunt pure, dar pentru cei întinați și care nu cred,
nimic nu este curat ci și mintea și conștiința lor sunt
întinate. **16** Ei mărturisesc că îl cunosc pe Dumnezeu,
dar în fapte îl neagă, fiind scârboși și neascultători și
sunt netrebnici pentru fiecare lucrare bună.

2 Dar tu vorbește cele ce se cuvin doctrinei sănătoase:
2 Ca bătrânii să fie cumpătați, onorabili, chibzuiți,
sănătoși în credință, în dragoste creștină, în răbdare. **3**
În același fel, femeile bătrâne să fie în comportare cum
se cuvine sfințeniei, nu acuzatoare false, nu dedate la
mult vin, învățătoare ale lucrurilor bune, **4** Pentru ca să
învețe pe tinerele femei să fie sobre, să își iubească
soții, să își iubească [și] copiii, **5** Să fie discrete, caste,
gospodine acasă, bune, ascultătoare de proprii lor
soți, pentru ca astfel cuvântul lui Dumnezeu să nu fie
blasfemiat. **6** Pe cei tineri, în același fel, îndeamnă-i să
aibă o minte cumpătată. **7** În toate arătându-te un model
pentru fapte bune; în doctrină, arătând incoruptibilitate,
seriozitate, sinceritate, **8** Vorbire sănătoasă ce nu poate
fi condamnată, pentru ca cel dintre împotrivitori să
fie rușinat, neavând nimic rău de spus despre voi. **9**
Îndeamnă robii să fie ascultători propriilor stăpâni și
să le placă în toate, nicidecum contrazicând; **10** Nu
furând, ci arătând toată buna credincioșie, pentru ca să
înfrumusețeze doctrina lui Dumnezeu Salvatorul nostru
în toate. **11** Fiindcă harul lui Dumnezeu care aduce
salvarea s-a arătat tuturor oamenilor, **12** Învățându-
ne ca, negând neevlavia și poftele lumești, să trăim în
cumpătare, în dreptate și în evlavie în această lume
de acum. **(aiōn g165)** **13** Așteptând acea binecuvântată
speranță și glorioasa arătare a marelui Dumnezeu și a
Salvatorului nostru Isus Cristos. **14** Care s-a dat pe
sine însuși pentru noi, ca să ne răscumpere din toată
nelegiuirea și să purifice pentru sine însuși un popor
deosebit, zelos pentru fapte bune. **15** Acestea vorbește
și îndeamnă și mustră cu toată autoritatea. Nu lăsa pe
nimeni să te disprețuiască.

3 Adu-le aminte să fie supuși principatelor și
autorităților, să asculte de magistrați, să fie gata
pentru fiecare lucrare bună, **2** Să nu vorbească de rău
pe nimeni, să nu fie arțăgoși, ci blânzi, arătând toată
blândețea tuturor oamenilor. **3** Fiindcă și noi am fost
odinioară neînțelepți, neascultători, înșelați, servind
diverselor pofte și plăceri, trăind în răutate și invidie,
plini de ură și urându-ne unii pe alții. **4** Dar după ce s-
a arătat bunătatea și dragostea pentru oameni a lui
Dumnezeu, Salvatorul nostru, **5** Nu prin faptele dreptății
pe care noi le-am făcut, ci conform milei sale el ne-
a salvat, prin spălarea regenerării și înnoirea Duhului
Sfânt, **6** Pe care l-a turnat abundent peste noi prin Isus
Cristos, Salvatorul nostru, **7** Pentru ca, fiind declarați
drepți prin harul său, să fim făcuți moștenitori conform
cu speranța vieții eterne. **(aiōnios g166)** **8** Acesta este un
cuvânt de încredere, și aceste lucruri voiesc să le susții
cu tărie, pentru ca toți cei care au crezut în Dumnezeu
să aibă grijă să practice fapte bune. Acestea sunt bune
și de folos oamenilor. **9** Dar evită întrebări nebunești și
genealogii și certuri și lupte despre lege, fiindcă sunt
nefolositoare și deșarte. **10** Pe omul eretic, după prima
și a doua avertizare, respinge-l, **11** Știind că cel ce este
astfel, este pervertit și păcătuiește, condamnându-se
pe el însuși. **12** Când voi trimite pe Artema la tine,
sau pe Tihic, străduiește-te să vii la mine la Nicopole,
fiindcă am hotărât să iernez acolo. **13** Adu-l pe Zena,
avocatul, și pe Apolo, îngrijindu-te ca în călătoria lor să
nu le lipsească nimic. **14** Și să învețe și ai noștri să
practice fapte bune pentru folosințele necesare, pentru
a nu fi fără rod. **15** Toți cei ce sunt cu mine te salută.

Salută pe cei ce ne iubesc în credință. Harul fie cu voi toți. Amin.

Filimon

1 Pavel, prizonier al lui Isus Cristos şi fratele nostru
Timotei, lui Filimon preaiubitul şi conlucrătorul nostru,
2 Şi preaiubitei Apfia şi lui Arhip, soldat împreună
cu noi, şi bisericii din casa ta: **3** Har vouă şi pace
de la Dumnezeu Tatăl nostru şi de la Domnul Isus
Cristos. **4** Mulţumesc Dumnezeului meu, amintind
întotdeauna despre tine în rugăciunile mele, **5** Auzind
despre dragostea ta şi credinţa pe care o ai faţă de
Domnul Isus şi faţă de toţi sfinţii. **6** Astfel încât părtăşia
credinţei tale să devină lucrătoare prin recunoaşterea
oricărui lucru bun care este în voi, în Cristos Isus.
7 Fiindcă avem mare bucurie şi mângâiere datorită
dragostei tale, fiindcă, frate, adâncurile sfinţilor s-au
înviorat prin tine. **8** De aceea, măcar că am multă
cutezanţă în Cristos să îţi poruncesc ce se cuvine, **9**
Totuşi datorită dragostei, mai degrabă te implor, aşa
cum sunt, bătrânul Pavel, iar acum şi prizonier al lui
Isus Cristos. **10** Te implor pentru fiul meu, Onisim, pe
care l-am născut în lanţurile mele, **11** Care odinioară
îţi era nefolositor, dar acum folositor [şi] ţie şi mie, **12**
Pe care ţi l-am trimis înapoi; tu, de aceea, primeşte-l
pe el, care este adâncurile mele, **13** Pe care voiam
să îl reţin cu mine, ca să îmi servească în locul tău în
lanţurile evangheliei; **14** Dar nu am voit să fac nimic
fără învoirea ta, pentru ca binele tău să nu fie ca din
constrângere, ci de bunăvoie. **15** Fiindcă, probabil, de
aceea s-a despărţit de tine, pentru un timp, ca să îl ai
pentru totdeauna. **(aiōnios g166)** **16** De acum nu ca rob,
ci mai presus decât rob, un frate preaiubit mai ales mie
şi cu cât mai mult ţie, deopotrivă în carne şi în Domnul?
17 De aceea dacă mă socoteşti partener, primeşte-l
ca pe mine însumi. **18** Iar dacă te-a nedreptăţit sau
îţi datorează ceva, pune aceasta în contul meu. **19**
Eu, Pavel, am scris cu propria mea mână, eu voi plăti;
ca să nu îţi spun că, peste toate, [şi] tu însuţi îmi eşti
dator. **20** Da, frate, să am bucurie de la tine în Domnul;
înviorează-mi adâncurile în Domnul. **21** Ţi-am scris
încredinţat de ascultarea ta, ştiind că vei face chiar
mai mult decât ce spun. **22** Dar totodată pregăteşte-
mi de asemenea o locuinţă, fiindcă sunt încredinţat că
prin rugăciunile voastre vă voi fi dăruit. **23** Te salută
Epafra, părtaşul meu de închisoare în Cristos Isus, **24**
Marcu, Aristarh, Dima, Luca, conlucrătorii mei. **25** Harul
Domnului nostru Isus Cristos fie cu duhul vostru! Amin.

Evrei

1 Dumnezeu, care în multe dăți și în diferite feluri, le-
a vorbit odinioară părinților prin profeți, **2** În aceste
zile de pe urmă ne-a vorbit prin Fiul [său], pe care l-a
pus moștenitor a toate, prin care a și făcut lumile; **(aiōn**
g165) **3** Care, fiind strălucirea gloriei lui și întipărirea
persoanei lui și susținând toate prin cuvântul puterii
lui, după ce a făcut prin el însuși curățarea păcatelor
noastre, s-a așezat la dreapta Maiestății în înălțime;
4 Fiind făcut cu atât mai bun decât îngerii, cu cât a
obținut prin moștenire un nume nespus mai bun decât
ei. **5** Căci, căruia dintre îngeri i-a spus el vreodată:
Tu ești Fiul meu, astăzi te-am născut? Și din nou: Eu
îi voi fi Tată și el îmi va fi Fiu? **6** Și din nou, când îl
aduce în lume pe întâiul născut, el spune: Și să i se
închine toți îngerii lui Dumnezeu. **7** Și despre îngeri
spune: Cel ce îi face pe îngerii lui duhuri și pe servitorii
lui o flacără de foc. **8** Dar Fiului îi spune: Tronul tău,
Dumnezeule, este pentru totdeauna și întotdeauna;
un sceptru al dreptății este sceptrul împărăției tale.
(aiōn g165) **9** Tu ai iubit dreptatea și ai urât nelegiuirea;
de aceea Dumnezeu, Dumnezeul tău, te-a uns cu
untdelemnul veseliei mai presus de tovarășii tăi; **10**
Și tu, Doamne, la început ai întemeiat pământul; și
cerurile sunt lucrarea mâinilor tale; **11** Ele vor pieri, dar
tu rămâi; și toate se vor învechi precum o haină; **12** Și
ca pe un veșmânt le vei face sul și vor fi schimbate; dar
tu ești același; și anii tăi nu vor înceta. **13** Și căruia
dintre îngeri i-a spus vreodată: Șezi la dreapta mea,
până voi face pe dușmanii tăi sprijinul piciorului tău?
14 Nu sunt toți duhuri servitoare, trimise să servească
pentru cei ce vor fi moștenitori ai salvării?

2 De aceea ar trebui să dăm cea mai mare atenție
lucrurilor pe care le-am auzit, ca niciodată să nu le
lăsăm să treacă pe lângă noi. **2** Căci dacă cuvântul
vorbit prin îngeri a fost neclintit, și fiecare încălcare de
lege și neascultare a primit o dreaptă răsplătire; **3** Cum
vom scăpa noi dacă neglijăm o salvare atât de mare?
Care, întâi a început să fie vorbită de Domnul, și ne-
a fost confirmată prin cei ce l-au auzit, **4** Dumnezeu
de asemenea aducându-le mărturie, deopotrivă cu
semne și minuni și diferite miracole și daruri ale Duhului
Sfânt, conform voii sale. **5** Fiindcă nu îngerilor le-a
supus lumea ce are să vină, despre care vorbim. **6**
Iar unul, într-un anume loc a adeverit, spunând: Ce
este omul, ca să îți amintești de el? Sau fiul omului,
ca să îl cercetezi? **7** L-ai făcut puțin mai prejos decât
îngerii, l-ai încoronat cu glorie și onoare și l-ai așezat
peste lucrările mâinilor tale; **8** Toate le-ai supus sub
picioarele lui. Căci prin faptul că el a supus toate sub el,
nu i-a lăsat nimic nesupus. Dar acum, încă nu vedem
toate cele supuse lui. **9** Dar vedem pe Isus, care a fost
făcut puțin mai prejos decât îngerii, pentru suferirea
morții, încoronat cu glorie și onoare, ca prin harul lui
Dumnezeu, să guste moartea pentru fiecare om. **10**
Fiindcă i se cuvenea lui, pentru care sunt toate și prin
care sunt toate, în aducerea multor fii la glorie, să
desăvârșească pe căpetenia salvării lor prin suferințe.
11 Fiindcă deopotrivă cel ce sfințește și cei sfințiți, sunt
toți dintr-unul; din care cauză, nu se rușinează să îi
numească frați, **12** Spunând: Voi vesti numele tău
fraților mei, în mijlocul bisericii îți voi cânta laudă. **13**
Și din nou: Eu îmi voi pune încrederea în el. Și din
nou: Iată, eu și copiii pe care mi i-a dat Dumnezeu. **14**
Fiindcă, după cum copiii sunt părtași cărnii și sângelui,
în același fel și el s-a împărtășit din aceleași, pentru
ca prin moarte să nimicească pe cel ce avea puterea
morții, care este diavolul, **15** Și să elibereze pe aceia
care, prin frica morții, erau toată viața lor supuși robiei.
16 Fiindcă, într-adevăr, nu a luat asupra lui natura
îngerilor, ci a luat asupra lui sămânța lui Avraam. **17** De
aceea în toate i se cuvenea a fi făcut asemenea fraților
săi, ca să fie mare preot milos și credincios în cele
privitoare la Dumnezeu, pentru a face împăcare pentru
păcatele poporului. **18** Fiindcă, în aceea că el însuși a
suferit, fiind ispitit, este în stare să ajute pe cei ispitiți.

3 De aceea, frați sfinți, părtași ai chemării cerești, luați
aminte la Apostolul și Marele Preot al mărturisirii
noastre, Cristos Isus, **2** Care a fost credincios celui ce
l-a rânduit, așa cum și Moise a fost credincios în toată
casa lui. **3** Fiindcă acesta a fost considerat demn de
mai multă glorie decât Moise, întrucât cel ce a zidit
casa are o mai mare onoare decât casa. **4** Căci fiecare
casă este zidită de cineva, dar cel ce zidește toate este
Dumnezeu. **5** Și Moise, într-adevăr, a fost credincios în
toată casa lui ca servitor, pentru mărturia acelor lucruri
ce urmau să fie vorbite după aceea; **6** Dar Cristos ca
fiu peste propria lui casă; a cărui casă suntem noi, dacă
neclintit ținem strâns cutezanța și bucuria speranței,
până la sfârșit. **7** De aceea, (așa cum spune Duhul
Sfânt: Astăzi, dacă veți auzi vocea lui, **8** Nu vă împietriți
inimile, ca în răzvrătire, în ziua ispitirii în pustie, **9**
Când părinții voștri m-au ispitit, m-au încercat și au
văzut faptele mele patruzeci de ani. **10** De aceea m-am
mâhnit pe această generație și am spus: Ei totdeauna
se rătăcesc în inima lor și nu au cunoscut căile mele.
11 Așa că am jurat în furia mea: Nu vor intra în odihna
mea). **12** Luați seama, fraților, ca nu cumva să fie în
vreunul dintre voi o inimă rea a necredinței, pentru a
se îndepărta de Dumnezeul cel viu. **13** Ci îndemnați-
vă zilnic unii pe alții, cât timp se spune: Astăzi, ca nu
cumva să fie vreunul dintre voi împietrit prin înșelătoria
păcatului. **14** Fiindcă suntem făcuți părtași ai lui Cristos,

dacă ținem strâns începutul încrederii noastre neclintit
până la sfârșit; 15 Deoarece se spune: Astăzi, dacă veți
auzi vocea lui, nu vă împietriți inimile ca în răzvrătire.
16 Fiindcă unii, după ce au auzit, s-au răzvrătit; însă nu
toți care au ieșit din Egipt, prin Moise. 17 Dar pe cine s-
a mâhnit el patruzeci de ani? Nu pe cei ce au păcătuit,
ale căror trupuri moarte au căzut în pustie? 18 Și cui a
jurat el că nu vor intra în odihna lui, dacă nu celor ce
nu au crezut? 19 Așadar, vedem că nu au putut să intre
din cauza necredinței.

4 Așadar, fiindu-ne lăsată o promisiune de a intra
în odihna lui, să ne temem ca nu cumva unora să
le pară că unii nu ați ajuns la ea. 2 Pentru că nouă,
ca și lor, ne-a fost predicată evanghelia; dar cuvântul
predicat nu le-a folosit, nefiind amestecat cu credință
în cei ce l-au auzit. 3 Fiindcă noi, care am crezut,
intrăm în odihnă, cum a spus el: Așa cum am jurat în
furia mea, dacă vor intra în odihna mea; cu toate că
faptele fuseseră terminate de la întemeierea lumii. 4
Fiindcă într-un loc oarecare a vorbit astfel despre ziua
a șaptea: Și Dumnezeu s-a odihnit în ziua a șaptea
de toate lucrările lui. 5 Și în acest loc din nou: Dacă
vor intra în odihna mea. 6 De aceea văzând aceasta,
rămâne că unii trebuie să intre în ea, iar cei cărora le-a
fost predicată întâi nu au intrat din cauza necredinței. 7
Din nou, rânduiește o zi anume, spunând în David:
Astăzi, după atâta timp; cum se spune: Astăzi, dacă
veți auzi vocea lui, nu vă împietriți inimile. 8 Căci dacă
Isus le-ar fi dat odihnă, atunci nu ar mai fi vorbit el
după aceea, despre o altă zi. 9 De aceea rămâne o
odihnă pentru poporul lui Dumnezeu. 10 Fiindcă cel ce
a intrat în odihna lui, s-a și oprit de la propriile lucrări,
așa cum Dumnezeu s-a oprit de la propriile lucrări. 11
Așadar, să ne străduim să intrăm în acea odihnă, ca
nu cumva cineva să cadă după același exemplu al
necredinței. 12 Căci cuvântul lui Dumnezeu este viu
și puternic și mai ascuțit decât orice sabie cu două
tăișuri, străpungând până la separarea sufletului și
a duhului și a încheieturilor și a măduvei și este cel
ce discerne gândurile și intențiile inimii. 13 Și nu este
creatură care să nu fie arătată înaintea lui, ci toate sunt
goale și deschise ochilor celui cu care avem a face. 14
Văzând atunci că avem un mare preot însemnat, care
a trecut în ceruri, pe Isus, Fiul lui Dumnezeu, să ținem
strâns mărturisirea noastră. 15 Fiindcă nu avem un
mare preot care nu poate să simtă compasiune pentru
neputințele noastre, ci în toate a fost ispitit asemenea
nouă, totuși fără păcat. 16 Să ne apropiem așadar
cutezător de tronul harului, ca să obținem milă și să
găsim har pentru a ajuta în timp de nevoie.

5 Căci fiecare mare preot luat dintre oameni este
rânduit pentru oameni în cele privitoare la Dumnezeu,
ca să ofere deopotrivă daruri și sacrificii pentru păcate;
2 El, care poate avea compasiune pentru cei neștiutori
și rătăciți, pentru că și el este cuprins de neputință.
3 Și din cauza acesteia este dator să aducă sacrificii
pentru păcate, precum pentru popor, așa și pentru el
însuși. 4 Și nimeni nu își ia singur această onoare,
ci acela chemat de Dumnezeu, precum Aaron. 5 Tot
astfel și Cristos nu s-a glorificat pe sine însuși ca să
fie făcut mare preot, ci acela care i-a spus lui: Tu ești
Fiul meu, astăzi te-am născut. 6 Așa cum și spune în
alt loc: Tu ești preot pentru totdeauna, după rânduiala
lui Melchisedec. (aiōn g165) 7 Care în zilele cărnii lui,
după ce oferise rugăciuni și cereri cu strigăt puternic
și lacrimi, către cel ce era în stare să îl salveze din
moarte, a și fost ascultat în aceea că el s-a temut;
8 Cu toate că era Fiu, a învățat ascultarea prin cele
ce a suferit. 9 Și, fiind făcut desăvârșit, a devenit
autorul salvării eterne pentru toți cei ce ascultă de el;
(aiōnios g166) 10 Numit de Dumnezeu mare preot după
rânduiala lui Melchisedec. 11 Despre care avem multe
de spus și greu de explicat în vorbire, văzând că sunteți
greoi la auzire. 12 Fiindcă aveți nevoie să vă învețe
cineva din nou care sunt principiile începătoare ale
oracolelor lui Dumnezeu și ați devenit precum cei care
au nevoie de lapte și nu de hrană tare, când voi de mult
trebuia să fiți învățători. 13 Fiindcă oricine folosește
lapte este neiscusit în cuvântul dreptății, fiindcă este
prunc. 14 Dar hrana tare este a celor maturi, aceia
care din cauza folosirii și-au antrenat simțurile ca să
discearnă deopotrivă binele și răul.

6 De aceea, lăsând cele începătoare ale doctrinei
lui Cristos, să mergem înainte spre desăvârșire,
fără să mai punem din nou temelia pocăinței de la
faptele moarte și a credinței spre Dumnezeu, 2 A
doctrinei botezurilor și a punerii mâinilor și a învierii
morților și a judecății eterne. (aiōnios g166) 3 Și vom
face aceasta dacă Dumnezeu [ne] permite. 4 Fiindcă
este imposibil pentru cei care au fost odată luminați
și au gustat din darul ceresc și au fost făcuți părtași
ai Duhului Sfânt, 5 Și au gustat cuvântul bun al lui
Dumnezeu și puterile lumii ce are să vină, (aiōn g165)
6 Dacă vor cădea alături, să îi restaureze din nou la
pocăință, văzând că ei crucifică din nou pentru ei înșiși
pe Fiul lui Dumnezeu și îl expun rușinii publice. 7
Fiindcă pământul, care se adapă din ploaia care cade
adesea peste el și rodește ierburi potrivite pentru cei
prin care este lucrat, primește binecuvântare de la
Dumnezeu; 8 Dar cel care aduce spini și mărăcini
este respins și aproape de blestem; al cărui sfârșit
este să fie ars. 9 Dar suntem convinși referitor la voi,
preaiubiților, de lucruri mai bune și care țin de salvare,
deși vorbim astfel. 10 Fiindcă Dumnezeu nu este

nedrept să uite lucrarea voastră și munca dragostei,
pe care ați arătat-o pentru numele lui, în aceea că ați
servit și serviți sfinților. 11 Și dorim ca fiecare dintre
voi să arate aceeași sârguință spre deplina asigurare
a speranței, până la sfârșit, 12 Ca să nu fiți leneși, ci
urmași ai celor ce prin credință și răbdare moștenesc
promisiunile. 13 Fiindcă Dumnezeu, când a promis
lui Avraam, deoarece nu a putut să jure pe niciunul
mai mare, a jurat pe sine însuși, 14 Spunând: Cu
adevărat, binecuvântând te voi binecuvânta și înmulțind
te voi înmulți. 15 Și, astfel, după ce a îndurat cu
răbdare, a obținut promisiunea. 16 Fiindcă oamenii,
într-adevăr, jură pe unul mai mare; și un jurământ
pentru confirmare este pentru ei sfârșitul întregii certe.
17 În același fel, Dumnezeu, cu atât mai mult voind să
arate moștenitorilor promisiunii neschimbarea sfatului
său, l-a confirmat printr-un jurământ, 18 Pentru ca,
prin două lucruri de neschimbat, în care este imposibil
pentru Dumnezeu să mintă, să avem o mângâiere tare,
noi, care am fugit la locul de scăpare ca să apucăm
speranța pusă înaintea noastră; 19 Speranța pe care o
avem ca pe o ancoră a sufletului, deopotrivă sigură
și neclintită și care intră până dincolo de perdea, 20
Unde înainte-mergătorul a intrat pentru noi, adică Isus,
făcut mare preot pentru totdeauna după rânduiala lui
Melchisedec. **(aiōn g165)**

7 Fiindcă acest Melchisedec, împărat al Salemului,
preot al Dumnezeului cel preaînalt, cel care a întâlnit
pe Avraam întorcându-se de la măcelul împăraților și l-
a binecuvântat, 2 Lui, de asemenea, Avraam i-a dat a
zecea parte din tot; întâi, fiind prin interpretare, Împărat
al dreptății, iar după aceea și Împărat al Salemului,
care este Împărat al păcii; 3 Fără tată, fără mamă, fără
genealogie, neavând început al zilelor, nici sfârșit al
vieții, dar făcut asemenea Fiului lui Dumnezeu, rămâne
preot pentru totdeauna. 4 Dar pricepeți ce mare a
fost acesta, căruia chiar patriarhul Avraam i-a dat a
zecea parte din prăzi. 5 Și, într-adevăr, cei dintre fiii lui
Levi, care primesc serviciul preoției, conform legii au
poruncă să ia zeciuieli de la popor, adică de la frații
lor, cu toate că au ieșit din coapsele lui Avraam. 6
Dar el, a cărui genealogie nu este considerată dintre
ei, a primit zeciuieli de la Avraam și a binecuvântat
pe cel ce avea promisiunile. 7 Dar dincolo de orice
contradicție, cel mic este binecuvântat de cel mare. 8
Și aici, oamenii care mor primesc zeciuieli; dar acolo, le
primește el, despre care se mărturisește că trăiește. 9
Și ca să spun așa și Levi, care primește zeciuieli, a dat
zeciuieli în Avraam. 10 Fiindcă era încă în coapsele
tatălui său, când l-a întâmpinat Melchisedec. 11 De
aceea dacă desăvârșirea ar fi fost prin preoția levitică,
(fiindcă sub aceasta a primit poporul legea,) ce nevoie
mai era ca un alt preot să se ridice după rânduiala
lui Melchisedec și să nu fie chemat după rânduiala
lui Aaron? 12 Căci, fiind schimbată preoția, se face
din necesitate și o schimbare a legii. 13 Fiindcă cel
despre care sunt spuse acestea, aparține unui alt
trib, din care nimeni nu a servit la altar. 14 Fiindcă
este evident că Domnul nostru a răsărit din Iuda, trib
referitor la care Moise nu a spus nimic în legătură
cu preoția. 15 Și este încă și mai evident, căci după
asemănarea lui Melchisedec se ridică un alt preot, 16
Care a fost făcut nu după legea unei porunci carnale,
ci după puterea unei vieți fără sfârșit. 17 Fiindcă el
aduce mărturie: Tu ești preot pentru totdeauna, după
rânduiala lui Melchisedec. **(aiōn g165)** 18 Fiindcă este
într-adevăr o anulare a poruncii premergătoare din
cauza slăbiciunii și inutilității ei. 19 Fiindcă legea nu
a făcut nimic desăvârșit, ci aducerea unei speranțe
mai bune a făcut aceasta, prin care ne apropiem
de Dumnezeu. 20 Și, întrucât nu fără jurământ, el a
fost făcut preot; 21 (Fiindcă acei preoți au fost făcuți
fără jurământ, dar acesta, cu jurământ, prin cel ce i-a
spus: Domnul a jurat și nu se va pocăi, Tu ești preot
pentru totdeauna, după rânduiala lui Melchisedec); **(aiōn
g165)** 22 Cu atât mai mult Isus s-a făcut garantul unui
testament mai bun. 23 Și ei, într-adevăr, au devenit
preoți mulți, pentru că nu le era permis să continue
din cauza morții. 24 Dar acesta, fiindcă rămâne pentru
totdeauna, are o preoție neschimbătoare. **(aiōn g165)** 25
De aceea și este în stare să îi salveze până la capăt pe
cei ce vin la Dumnezeu prin el, văzând că el trăiește
întotdeauna pentru a mijloci pentru ei. 26 Fiindcă un
astfel de mare preot ne era cuvenit nouă, care este
sfânt, lipsit de răutate, neîntinat, separat de păcătoși
și făcut mai presus de ceruri; 27 Care nu are nevoie
zilnic, ca acei înalți preoți, să ofere sacrificii, întâi pentru
propriile sale păcate și apoi pentru ale poporului, fiindcă
a făcut aceasta o [singură] dată, când s-a oferit pe sine
însuși. 28 Fiindcă legea îi face înalți preoți pe oamenii
care au slăbiciuni, dar cuvântul jurământului, care a fost
după lege, îl face pe Fiul, care este consacrat pentru
totdeauna. **(aiōn g165)**

8 Iar suma celor despre care am vorbit este că:
Avem un astfel de mare preot, care s-a așezat la
dreapta tronului Maiestății în ceruri; 2 Un servitor al
sanctuarului și al adevăratului tabernacol, pe care l-
a ridicat Domnul și nu omul. 3 Fiindcă fiecare mare
preot este rânduit să ofere daruri și sacrificii, de aceea,
este necesar ca și acest om să aibă ceva să ofere.
4 Căci dacă ar fi pe pământ, nu ar fi preot, văzând
că sunt preoți ce oferă daruri conform legii, 5 Care
servesc exemplului și umbrei lucrurilor cerești, așa cum
Moise a fost avertizat de Dumnezeu, când era gata a

face tabernacolul; fiindcă: Vezi, spune el, să faci toate
conform modelului arătat ție pe munte. 6 Dar acum el
a obținut un serviciu nespus mai bun, prin aceea că
este de asemenea mijlocitorul unui legământ mai bun,
care a fost întemeiat pe promisiuni mai bune. 7 Căci
dacă acel prim legământ ar fi fost fără cusur, nu s-ar fi
căutat loc pentru al doilea. 8 Căci, găsind vină în ei, el
spune: Iată, vin zilele, spune Domnul, când voi face un
legământ nou cu casa lui Israel și cu casa lui Iuda; 9
Nu conform legământului pe care l-am făcut cu părinții
lor în ziua când i-am luat de mână pentru a-i conduce
afară din țara Egiptului, pentru că ei nu au rămas
neclintiți în legământul meu, nici eu nu m-am uitat la
ei, spune Domnul. 10 Fiindcă acesta este legământul
pe care îl voi face cu casa lui Israel după acele zile,
spune Domnul; voi pune legile mele în mintea lor și le
voi scrie în inimile lor; și le voi fi Dumnezeu și ei îmi
vor fi popor; 11 Și nu vor învăța fiecare pe aproapele
său și fiecare pe fratele său, spunând: Cunoaște pe
Domnul, pentru că toți mă vor cunoaște, de la cel mai
mic până la cel mai mare. 12 Pentru că voi fi milos
față de nedreptatea lor și păcatele lor și nelegiuirile
lor; nicidecum nu mi le voi mai aminti. 13 În aceea că
el spune: Un nou legământ, el l-a învechit pe primul.
Acum ceea ce putrezește și îmbătrânește este gata să
dispară.

9 Atunci, într-adevăr, primul legământ avea și rânduieli
ale serviciului divin și un sanctuar pământesc. 2
Pentru că a fost zidit un tabernacol; primul, în care
era sfeșnicul și masa și pâinile punerii înainte, care
este numit sanctuarul. 3 Iar după a doua perdea,
tabernacolul care este numit locul Preasfânt, 4 Care
avea tămâietoarea de aur și chivotul legământului
îmbrăcat peste tot cu aur, în care era vasul de aur
care avea mană și toiagul lui Aaron care înmugurise și
tablele legământului; 5 Iar deasupra acestuia, heruvimii
gloriei umbrind scaunul milei, despre care nu putem
vorbi acum în amănunt. 6 Iar după ce acestea au
fost astfel rânduite, preoții intrau întotdeauna în primul
tabernacol, împlinind serviciul divin. 7 Dar în al doilea
intra marele preot singur, o dată pe an, nu fără sânge,
pe care îl oferea pentru el însuși și pentru greșelile
poporului; 8 Duhul Sfânt arătând aceasta, că drumul
în locul preasfânt nu era încă făcut cunoscut, în timp
ce era încă în picioare primul tabernacol, 9 Care era
o prefigurare pentru timpul de atunci, în care au fost
oferite deopotrivă daruri și sacrificii, care nu puteau
desăvârși în ce privește conștiința pe cel ce servea, 10
Constând doar în mâncăruri și băuturi și diferite îmbăieri
și rânduieli carnale, impuse până la timpul reformării.
11 Dar Cristos, venind ca mare preot al lucrurilor bune
ce vor veni, printr-un tabernacol mai mare și desăvârșit,
nu făcut de mâini, altfel spus, nu din această clădire,
12 Nici prin sângele țapilor și viților, ci prin propriul lui
sânge a intrat o [singură] dată în locul sfânt, obținând
o răscumpărare eternă pentru noi. (aiōnios g166) 13
Căci dacă sângele taurilor și țapilor și cenușa unei
vițele stropind pe cei întinați sfințește spre curățirea
cărnii, 14 Cu cât mai mult sângele lui Cristos, care
prin Duhul cel etern s-a oferit pe sine însuși fără pată
lui Dumnezeu, va curăța conștiința voastră de faptele
moarte, pentru a servi Dumnezeului cel viu? (aiōnios
g166) 15 Și din această cauză, el este mijlocitorul noului
testament, pentru ca prin moarte, pentru răscumpărarea
încălcărilor care au fost sub primul testament, cei
chemați să primească promisiunea moștenirii eterne.
(aiōnios g166) 16 Fiindcă unde este un testament, trebuie
neapărat să aibă loc [și] moartea testatorului. 17 Fiindcă
un testament intră în vigoare după ce oamenii sunt
morți, întrucât nu are nicio putere cât timp trăiește
testatorul. 18 De aceea, nici primul testament nu a fost
consacrat fără sânge. 19 Fiindcă Moise, după ce a
spus fiecare precept întregului popor conform legii, a
luat sângele viților și al țapilor, cu apă și lână stacojie
și isop, și a stropit deopotrivă cartea și întregul popor,
20 Spunând: Acesta este sângele testamentului pe care
Dumnezeu vi l-a poruncit. 21 Și tot așa, a stropit cu
sânge deopotrivă tabernacolul și toate vasele servirii.
22 Și, conform legii, aproape toate sunt curățate cu
sânge; și fără vărsare de sânge nu este iertare. 23
De aceea era necesar ca modelele lucrurilor din ceruri
să fie curățate cu acestea, dar înseși lucrurile cerești
cu sacrificii mai bune decât acestea. 24 Căci Cristos
nu a intrat în locurile sfinte făcute de mâini, care sunt
prefigurările celor adevărate, ci chiar în cer, pentru a se
arăta acum în prezența lui Dumnezeu pentru noi; 25
Nici ca să se ofere pe sine însuși de [mai] multe ori,
așa cum intră marele preot în locul sfânt în fiecare an
cu sângele altora, 26 Fiindcă atunci trebuia să sufere
de [mai] multe ori de la întemeierea lumii; dar acum,
la sfârșitul lumii, el s-a arătat o [singură] dată pentru
desființarea păcatului prin însuși sacrificiul lui. (aiōn
g165) 27 Și după cum oamenilor le este rânduit să
moară o [singură] dată, iar după aceasta, judecata, 28
Tot așa, Cristos a fost oferit o [singură] dată pentru a
purta păcatele multora; și celor ce îl așteaptă li se va
arăta a doua oară, fără păcat, pentru salvare.

10 Fiindcă legea, având o umbră a lucrurilor bune
ce vor veni și nu însăși imaginea lucrurilor, nu
poate niciodată să desăvârșească pe cei ce se apropie
de ea cu acele sacrificii, pe care le-au oferit neîncetat
an după an. 2 Altfel, nu ar fi încetat ele să fie oferite?
Pentru că închinătorii trebuiau să nu mai aibă conștiința
păcatelor, odată curățați. 3 Totuși, în sacrificiile acelea

este o reamintire a păcatelor în fiecare an. **4** Fiindcă
este imposibil ca sângele taurilor și al țapilor să înlăture
păcatele. **5** De aceea, venind el în lume, spune:
Sacrificiu și ofrandă tu nu ai voit, dar ai pregătit un
trup pentru mine; **6** În ofrande arse și sacrificii pentru
păcat tu nu ți-ai găsit plăcerea. **7** Atunci am spus: Iată,
eu vin (în sulul cărții este scris despre mine) pentru
a face voia ta, Dumnezeule. **8** După ce a spus mai
sus: Sacrificiu și ofrandă și ofrande arse și sacrificii
pentru păcat tu nu ai voit, nici nu ți-ai găsit plăcerea
[în ele]; care sunt oferite conform legii; **9** Atunci el a
spus: Iată, eu vin pentru a face voia ta, Dumnezeule.
El desființează pe cel dintâi, ca să stabilească pe al
doilea. **10** Voie prin care suntem sfințiți prin oferirea
trupului lui Isus Cristos o dată pentru totdeauna. **11** Și
fiecare preot stă zilnic în picioare, servind și oferind
deseori aceleași sacrificii care niciodată nu pot înlătura
păcatele. **12** Dar acest om, după ce a oferit un singur
sacrificiu pentru păcate, pentru totdeauna, s-a așezat
la dreapta lui Dumnezeu; **13** De acum, așteptând până
când dușmanii lui vor fi făcuți sprijinul piciorului său. **14**
Fiindcă printr-o [singură] ofrandă el a desăvârșit pentru
totdeauna pe cei sfințiți. **15** [Aceasta] ne mărturisește și
Duhul Sfânt; căci după ce a spus mai înainte: **16** Acesta
este legământul pe care îl voi face cu ei după acele
zile, spune Domnul: Voi pune legile mele în inimile
lor și le voi scrie în mințile lor; **17** Și păcatele lor și
nelegiuirile lor eu nicidecum nu mi le voi aminti. **18** Dar
acolo unde este iertare a acestora, nu mai este ofrandă
pentru păcat. **19** De aceea fraților, având cutezanță
pentru a intra în locul preasfânt prin sângele lui Isus, **20**
Pe o cale nouă și vie, pe care el a consacrat-o pentru
noi, prin perdea, care altfel spus este carnea lui, **21** Și
având un mare preot peste casa lui Dumnezeu, **22** Să
ne apropiem cu o inimă adevărată, în deplină asigurare
a credinței, având inimile stropite, pentru curățire, de
o conștiință rea, și trupurile scăldate cu apă pură. **23**
Să ținem strâns mărturisirea credinței noastre, fără
clătinare; (căci credincios este cel ce a promis), **24**
Și să luăm aminte unii la alții pentru a [ne] provoca
la dragoste și la fapte bune, **25** Nepărăsind adunarea
noastră împreună, după cum este obiceiul unora, ci să
ne îndemnăm unii pe alții; și cu atât mai mult cu cât
vedeți apropiindu-se ziua. **26** Căci dacă noi păcătuim
voit după ce am primit cunoașterea adevărului, nu
mai rămâne sacrificiu pentru păcate, **27** Ci o anumită
așteptare înfricoșată a judecății și o indignare arzătoare,
care îi va mistui pe potrivnici. **28** Oricine a disprețuit
legea lui Moise a murit fără milă, pe baza mărturiei
a doi sau trei martori; **29** De o cât mai dureroasă
pedeapsă presupuneți că va fi considerat demn, cel ce
a călcat în picioare pe Fiul lui Dumnezeu și a socotit
sângele legământului, prin care a fost sfințit, un lucru
profan și a tratat disprețuitor Duhul harului? **30** Căci
cunoaștem pe cel ce a spus: Răzbunarea este a mea,
eu voi răsplăti, spune Domnul. Și din nou: Domnul
va judeca poporul său. **31** Înfricoșător lucru este să
cazi în mâinile Dumnezeului cel viu. **32** Dar aduceți-vă
aminte de zilele de dinainte, în care, după ce ați fost
iluminați, ați îndurat o mare luptă a suferințelor; **33** În
parte, fiind făcuți de privelește, deopotrivă prin ocări și
necazuri, și în parte când ați devenit părtași ai celor
care erau astfel folosiți. **34** Fiindcă ați avut compasiune
față de mine în lanțurile mele și ați îndurat cu bucurie
prădarea bunurilor voastre, știind în voi înșivă că aveți
în cer o avere mai bună și durabilă. **35** De aceea nu
lepădați cutezanța voastră, care are o mare răsplătire.
36 Fiindcă aveți nevoie de răbdare, ca, după ce ați făcut
voia lui Dumnezeu, să puteți primi promisiunea. **37**
Deoarece încă puțin timp și cel ce vine va veni și nu va
întârzia. **38** Iar cel drept va trăi prin credință; dar dacă
cineva dă înapoi, sufletul meu nu își va găsi plăcerea în
el. **39** Dar noi nu suntem dintre cei care dau înapoi spre
pieire, ci dintre cei care cred pentru salvarea sufletului.

11 Iar credința este substanța lucrurilor sperate,
dovada lucrurilor nevăzute. **2** Fiindcă prin aceasta
bătrânii au obținut o bună mărturie. **3** Prin credință
înțelegem că au fost urzite lumile prin cuvântul lui
Dumnezeu, așa că lucrurile care sunt văzute nu au
fost făcute din lucruri care se văd. **(aiōn g165)** **4** Prin
credință, Abel i-a oferit lui Dumnezeu un sacrificiu
nespus mai bun decât Cain, sacrificiul prin care el a
obținut mărturia că a fost drept, Dumnezeu mărturisind
despre darurile lui; și prin aceasta, deși mort, încă
vorbește. **5** Prin credință a fost strămutat Enoh, ca să nu
vadă moartea; și nu a fost găsit, deoarece Dumnezeu l-
a strămutat; fiindcă înainte de strămutarea lui, a avut
această mărturie, că i-a plăcut lui Dumnezeu. **6** Iar fără
credință este imposibil a plăcea lui, fiindcă cel ce vine
la Dumnezeu trebuie să creadă că el este și că este un
răsplătitor al celor ce îl caută cu zel. **7** Prin credință,
Noe, fiind avertizat de Dumnezeu despre lucrurile ce
încă nu se vedeau, împins de teamă, a pregătit o arcă
pentru salvarea casei sale, prin care el a condamnat
lumea și a devenit moștenitor al dreptății, care este
prin credință. **8** Prin credință, Avraam, după ce a fost
chemat să meargă la locul pe care avea să îl primească
mai apoi drept moștenire, a ascultat; și a mers, neștiind
încotro mergea. **9** Prin credință a locuit el temporar în
țara promisiunii, ca într-o țară străină, locuind în corturi
cu Isaac și Iacob, co-moștenitori ai aceleiași promisiuni.
10 Fiindcă el căuta o cetate care are temelii, al cărei
ziditor și făcător este Dumnezeu. **11** Prin credință și
Sara însăși a primit putere pentru conceperea seminței
și a născut un copil, deși îi trecuse vârsta, fiindcă l-a

socotit credincios pe cel ce promisese. 12 De aceea
chiar dintr-unul și acela ca și mort, s-au născut o
mulțime ca stelele cerului, și nenumărați ca nisipul de
pe țărmul mării. 13 Toți aceștia au murit în credință,
fără să fi primit lucrurile promisiunilor, ci, văzându-le
de departe, au și fost convinși despre ele, le-au și
îmbrățișat și au mărturisit că erau străini și locuitori
temporari pe pământ. 14 Fiindcă toți cei ce spun astfel
de lucruri, arată clar că ei caută o patrie. 15 Și, într-
adevăr, dacă și-ar fi amintit de patria aceea de unde au
ieșit, ar fi avut ocazia să se întoarcă. 16 Dar acum, ei
doresc o patrie mai bună, care este cerească; de aceea
Dumnezeu nu se rușinează să fie numit Dumnezeul lor;
fiindcă le-a pregătit o cetate. 17 Prin credință, Avraam,
când a fost încercat, l-a oferit pe Isaac; și cel ce a
primit promisiunile l-a oferit pe singurul său fiu născut,
18 Despre care s-a spus: Pentru că în Isaac îți va fi
numită sămânța; 19 Socotind că Dumnezeu a fost în
stare să îl învie chiar dintre morți, de unde, printr-o
prefigurare, l-a și primit. 20 Prin credință, Isaac i-a
binecuvântat pe Iacob și Esau referitor la lucrurile ce
vor veni. 21 Prin credință, Iacob, când era pe moarte, i-
a binecuvântat pe amândoi fiii lui Iosif și s-a închinat,
rezemat pe vârful toiagului său. 22 Prin credință, Iosif,
când i s-a apropiat sfârșitul, a amintit despre ieșirea
copiilor lui Israel și a dat poruncă referitor la oasele
sale. 23 Prin credință, Moise, după ce s-a născut, a fost
ascuns trei luni de către părinții lui, pentru că au văzut
că era un copil frumos; și nu s-au temut de porunca
împăratului. 24 Prin credință, Moise, când a crescut
mare, a refuzat să fie numit fiul fiicei lui Faraon, 25
Alegând mai degrabă să sufere necaz cu poporul lui
Dumnezeu, decât să se bucure pentru o vreme de
plăcerile păcatului. 26 Considerând ocara lui Cristos
[ca] bogății mai mari decât tezaurele aflate în Egipt,
fiindcă se uita la răsplătire. 27 Prin credință, a părăsit
Egiptul, netemându-se de furia împăratului, fiindcă a
îndurat, ca văzând pe cel care este invizibil. 28 Prin
credință, a ținut paștele și stropirea sângelui, ca nu
cumva cel ce nimicea pe întâii născuți să se atingă de
ei. 29 Prin credință, au trecut ca pe uscat prin Marea
Roșie, în care egiptenii, încercând să o treacă, s-au
înecat. 30 Prin credință, zidurile Ierihonului au căzut,
după ce au fost înconjurate șapte zile. 31 Prin credință,
curva Rahab nu a pierit cu cei care nu au crezut, fiindcă
primise spionii cu pace. 32 Și ce să mai spun? Fiindcă
nu mi-ar ajunge timpul să istorisesc despre Ghedeon și
Barac și Samson și Iefta și despre David și Samuel și
de profeți, 33 Care, prin credință, au supus împărății,
au lucrat dreptate, au obținut promisiuni, au închis
gurile leilor, 34 Au stins puterea focului, au scăpat
de ascuțișul sabiei, au fost întăriți prin slăbiciune, au
devenit viteji în luptă, au pus pe fugă armatele străine.
35 Femeile i-au primit înapoi pe morții lor prin înviere;
iar alții au fost torturați, neacceptând eliberarea, ca să
obțină o înviere mai bună; 36 Și alții au suferit încercare
prin batjocuri și biciuiri, da, chiar mai mult, prin lanțuri
și închisoare; 37 Au fost uciși cu pietre, au fost tăiați
în două cu fierăstrăul, au fost ispitiți, au murit uciși
de sabie, au rătăcit în piei de oaie și de capre, fiind
lipsiți, nenorociți, chinuiți; 38 (Ei, de care lumea nu era
demnă); au rătăcit în pustiuri și în munți și în peșteri
și crăpăturile pământului. 39 Și toți aceștia, obținând
o bună mărturie prin credință, nu au primit lucrurile
promisiunii, 40 Dumnezeu pregătind ceva mai bun
pentru noi, ca să nu fie făcuți desăvârșiți fără noi.

12 De aceea și noi, fiind încercuiți cu un nor așa
de mare de martori, să lăsăm deoparte fiecare
greutate și păcatul care [ne] copleșește așa de ușor
și să alergăm cu răbdare cursa care este pusă
înaintea noastră, 2 Privind cu atenție la Isus, autorul și
desăvârșitorul credinței noastre care, pentru bucuria
pusă înaintea lui, a îndurat crucea, disprețuind rușinea
și este așezat la dreapta tronului lui Dumnezeu. 3 Căci
luați aminte la cel ce a îndurat o astfel de împotrivire
a păcătoșilor față de el, ca nu cumva să obosiți și
să cădeți de oboseală în mințile voastre. 4 Voi nu v-
ați împotrivit încă până la sânge, luptând împotriva
păcatului. 5 Și ați uitat îndemnul care vă vorbește
ca unor copii: Fiul meu, nu disprețui disciplinarea
Domnului, nici nu cădea de oboseală când ești mustrat
de el; 6 Fiindcă Domnul disciplinează pe cine iubește
și biciuiește pe fiecare fiu pe care îl primește. 7
Dacă înduraţi disciplinarea, Dumnezeu se poartă cu
voi precum cu fii; căci, care este fiul pe care nu îl
disciplinează tatăl? 8 Dar dacă sunteți fără disciplinare,
din care toți sunt părtași, atunci sunteți bastarzi și nu fii.
9 Mai mult, după carnea noastră am avut părinți care ne-
au disciplinat și i-am respectat; nu cu atât mai mult să
fim în supunere Tatălui duhurilor și să trăim? 10 Fiindcă
ei, într-adevăr, pentru puține zile ne disciplinau după
cum li se părea bine; dar el, pentru folosul nostru, ca să
fim părtași ai sfințeniei lui. 11 Dar nicio disciplinare din
prezent nu pare a fi bucurie, ci mâhnire; totuși la urmă
ea dă rodul pașnic al dreptății celor ce au fost antrenați
prin ea. 12 De aceea, ridicați mâinile care atârnă și
îndreptați genunchii slăbiți; 13 Și faceți cărări drepte
pentru picioarele voastre, ca nu cumva cel șchiop să fie
abătut de pe cale ci, mai degrabă, să fie vindecat. 14
Urmăriți pacea cu toți oamenii și sfințenia, fără care
nimeni nu va vedea pe Domnul; 15 Veghind, ca nu
cumva cineva să fie lipsit de harul lui Dumnezeu, ca
nu cumva, răsărind vreo rădăcină de amărăciune, să
vă tulbure și prin aceasta mulți să fie întinați; 16 Ca
nu cumva să fie cineva curvar sau profan, ca Esau,

care pentru o singură mâncare și-a vândut dreptul său
de întâi născut. 17 Fiindcă știți că mai apoi, voind să
moștenească binecuvântarea, a fost respins; fiindcă nu
a găsit loc pentru pocăință, deși cu grijă a căutat-o cu
lacrimi. 18 Fiindcă nu v-ați apropiat de muntele care se
putea atinge și care ardea cu foc, nici de negură și
întuneric și furtună, 19 Și nici de sunetul de trâmbiță
și de vocea cuvintelor, pe care cei ce au auzit-o au
implorat să nu li se mai vorbească nici[un] cuvânt; 20
(Fiindcă nu puteau îndura ceea ce era poruncit: Chiar
dacă un animal atinge muntele, să fie ucis cu pietre,
sau străpuns cu lancea; 21 Și așa de înspăimântătoare
era priveliștea, încât Moise a spus: Sunt tare îngrozit
și tremur); 22 Ci v-ați apropiat de muntele Sion și de
cetatea Dumnezeului cel viu, Ierusalimul ceresc, și de
miriadele de îngeri, 23 De adunarea tuturor și biserica
întâilor născuți, care sunt scrișii în cer, și de Dumnezeu,
Judecătorul tuturor, și de duhurile celor drepți, făcuți
desăvârșiți, 24 Și de Isus, mijlocitorul legământului cel
nou, și de sângele stropirii, care vorbește lucruri mai
bune decât al lui Abel. 25 Vedeți să nu refuzați pe cel
ce vorbește. Căci dacă nu au scăpat cei ce l-au refuzat
pe cel ce vorbea pe pământ, cu atât mai mult nu vom
scăpa noi, dacă ne întoarcem de la cel ce vorbește din
cer, 26 A cărui voce a clătinat pământul atunci, dar
acum a promis, spunând: Eu clatin încă o dată, nu doar
pământul, ci și cerul. 27 Și acest cuvânt: Încă o dată,
arată îndepărtarea lucrurilor clătinate, ca a unor lucruri
făcute, pentru ca să rămână acele lucruri care nu pot fi
clătinate. 28 De aceea, primind o împărăție care nu
poate fi clătinată, să avem har prin care să servim
plăcut lui Dumnezeu, cu reverență și teamă evlavioasă,
29 Fiindcă, Dumnezeul nostru este un foc mistuitor.

13 Dragostea frățească să dăinuie! 2 Nu neglijați
să găzduiți străini, fiindcă prin aceasta unii au
găzduit îngeri, fără să știe. 3 Amintiți-vă de cei în lanțuri,
ca legați cu ei, și de cei ce suferă restriște, ca fiind și
voi înșivă în trup. 4 Căsătoria este demnă de cinste în
toate și patul neîntinat; dar pe curvari și adulteri îi va
judeca Dumnezeu. 5 Comportarea voastră [să f]ie fără
lăcomie; fiți mulțumiți cu cele pe care le aveți, fiindcă
el a spus: Niciodată nu te voi lăsa, niciodată nu te
voi părăsi; 6 Încât să spunem cutezător: Domnul este
ajutorul meu și nu mă voi teme de ce îmi va face omul.
7 Amintiți-vă de cei care conduc peste voi, care v-au
vorbit cuvântul lui Dumnezeu, a căror credință urmați-o,
având în vedere sfârșitul comportării lor. 8 Isus Cristos
este același ieri și azi și pentru totdeauna. (aiōn g165) 9
Nu fiți purtați încoace și încolo de doctrine diverse și
străine. Fiindcă este bine ca inima să fie întemeiată, cu
har, nu cu mâncăruri, care nu au folosit la nimic celor
preocupați de ele. 10 Avem un altar din care nu au
dreptul să mănânce cei ce servesc tabernacolul. 11
Fiindcă trupurile acelor animale, al căror sânge pentru
păcat este adus de marele preot în sanctuar, sunt arse
în afara taberei. 12 De aceea și Isus, ca să sfințească
pe oameni cu propriul lui sânge, a suferit în afara porții.
13 De aceea să ieșim la el în afara taberei, purtând
ocara lui. 14 Fiindcă nu avem aici o cetate statornică, ci
căutăm pe aceea care vine. 15 De aceea prin el să
oferim tot timpul sacrificiul laudei către Dumnezeu, care
este rodul buzelor noastre, aducând mulțumiri numelui
său. 16 Dar nu uitați facerea de bine și părtășia, căci cu
astfel de sacrificii este mulțumit Dumnezeu. 17 Ascultați
de cei ce conduc peste voi și supuneți-vă, fiindcă ei
veghează asupra sufletelor voastre, ca unii care trebuie
să dea socoteală; pentru ca ei să facă aceasta cu
bucurie și nu cu mâhnire, fiindcă aceasta nu vă este de
folos. 18 Rugați-vă pentru noi! Căci ne încredem că
avem o conștiință bună, în toate voind să trăim onest.
19 Dar mult mai mult, [vă] implor să faceți aceasta, ca
să vă fiu redat cât mai curând. 20 Iar Dumnezeul păcii,
care l-a adus înapoi dintre morți pe Domnul nostru
Isus, marele păstor al oilor, prin sângele legământului
veșnic, (aiōnios g166) 21 Să vă desăvârșească în fiecare
lucrare bună, pentru a face voia lui, lucrând în voi ce
este plăcut înaintea lui, prin Isus Cristos, căruia fie
gloria pentru totdeauna și întotdeauna. Amin. (aiōn g165)
22 Și vă implor fraților, primiți bine cuvântul îndemnării,
fiindcă v-am scris o epistolă în puține cuvinte. 23 Să
știți că a fost eliberat fratele [nostru] Timotei, cu care vă
voi vedea, dacă vine curând. 24 Salutați pe toți cei ce
vă conduc și pe toți sfinții. Cei din Italia vă salută. 25
Harul fie cu voi toți. Amin.

Iacov

1 Iacov, rob al lui Dumnezeu și al Domnului Isus
Cristos, celor douăsprezece triburi care sunt
împrăștiate: Salutare! **2** Socotiți totul a fi bucurie,
frații mei, când cădeți în diverse ispitiri, **3** Știind că
încercarea credinței voastre lucrează răbdare. **4** Dar
lăsați răbdarea să își aibă lucrarea desăvârșită, ca să fiți
desăvârșiți și întregi, nefiind lipsiți în nimic. **5** Dar dacă
unuia dintre voi îi lipsește înțelepciunea, să o ceară de
la Dumnezeu, care dă tuturor cu generozitate și nu
reproșează, și îi va fi dată. **6** Dar să ceară în credință,
neclătinându-se în nimic. Pentru că cel ce se clatină
seamănă cu un val al mării împins de vânt și aruncat
încoace și încolo. **7** De aceea să nu gândească omul
acela că va primi ceva de la Domnul. **8** Un om șovăitor
este nestatornic în toate căile lui. **9** Dar să se bucure
fratele de rând în aceea că el este înălțat. **10** Iar bogatul
în aceea că este înjosit, pentru că va trece ca floarea
ierbii. **11** Fiindcă a răsărit soarele cu arșița și usucă
iarba și floarea ei cade și frumusețea înfățișării ei piere:
astfel și bogatul se va ofili în căile lui. **12** Binecuvântat
este omul care îndură ispita, pentru că, după ce este
încercat, va primi coroana vieții, pe care a promis-
o Domnul celor ce îl iubesc. **13** Să nu spună cineva
când este ispitit: Sunt ispitit de Dumnezeu. Fiindcă
Dumnezeu nu poate fi ispitit de rău, nici nu ispitește el
pe nimeni, **14** Ci fiecare este ispitit, când este atras de
propria lui poftă și ademenit. **15** Apoi, după ce pofta
a conceput, naște păcat; iar păcatul, odată înfăptuit,
naște moarte. **16** Nu vă rătăciți preaiubiții mei frați!
17 Fiecare dar bun și fiecare dar desăvârșit este de
sus, coborând de la Tatăl luminilor, la care nu este
schimbare, nici umbră de întoarcere. **18** Din voia lui
ne-a născut el prin cuvântul adevărului, ca să fim un
anumit fel de prime roade ale creaturilor sale. **19** De
aceea, preaiubiții mei frați, fiecare om să fie grăbit la
auzire, încet la vorbire, încet la furie; **20** Fiindcă furia
unui om nu lucrează dreptatea lui Dumnezeu. **21** De
aceea puneți deoparte toată murdăria și revărsarea
răutății și primiți cu blândețe cuvântul altoit, care este în
stare să vă salveze sufletele. **22** Fiți așadar înfăptuitori
ai cuvântului și nu doar ascultători [ai lui], înșelându-vă
pe voi înșivă. **23** Pentru că dacă vreunul este ascultător
al cuvântului și nu înfăptuitor, el este asemănător unui
om care își privește fața naturală în oglindă; **24** Fiindcă
se privește pe sine însuși și pleacă și uită imediat
ce fel de om era. **25** Dar oricine privește cu atenție
în legea desăvârșită a libertății și continuă în ea, el,
nefiind un ascultător uituc, ci un înfăptuitor al faptei,
acesta va fi binecuvântat în fapta lui. **26** Dacă cineva
printre voi pare să fie religios și nu își înfrânează limba,
ci își înșală inima, religia acestuia este deșartă. **27**
Religia pură și neîntinată înaintea lui Dumnezeul și
Tatăl este aceasta: A cerceta pe cei fără tată și văduve
în nenorocirea lor, și a se ține pe sine însuși nepătat de
lume.

2 Frații mei, să nu aveți credința Domnului nostru Isus
Cristos, Domn al gloriei, fiind părtinitori. **2** Căci dacă
în adunarea voastră ar intra un om cu un inel de aur,
în haină strălucitoare, și ar intra și un sărac în haină
murdară, **3** Și ați avea respect față de cel care poartă
haina strălucitoare și i-ați spune: Așază-te aici în loc
bun; și i-ați spune săracului: Tu stai acolo în picioare,
sau, Așază-te aici sub sprijinul piciorului meu, **4** Nu
deveniți atunci părtinitori în voi înșivă și judecători ai
gândurilor rele? **5** Dați ascultare preaiubiții mei frați: Nu
a ales Dumnezeu pe săracii acestei lumi, [să fie] bogați
în credință și moștenitori ai împărăției pe care a promis-
o celor ce îl iubesc? **6** Dar voi îl disprețuiați pe cel sărac.
Nu bogații vă oprimă și vă târăsc înaintea scaunelor
de judecată? **7** Nu blasfemiază ei acel nume virtuos
cu care sunteți chemați? **8** Dacă într-adevăr împliniți
legea împărătească conform scripturii: Să iubești pe
aproapele tău ca pe tine însuți, bine faceți; **9** Dar dacă
arătați părtinire, comiteți păcat și sunteți condamnați
de lege ca și călcători ai legii. **10** Fiindcă oricine va
ține toată legea și totuși se poticnește într-un punct,
este vinovat de toate. **11** Fiindcă cel ce a spus: Să nu
comiți adulter, a spus de asemenea: Să nu ucizi. Iar
dacă nu comiți adulter, dar ucizi, te faci călcător al legii.
12 Astfel să vorbiți și astfel să faceți, ca unii care vor
fi judecați prin legea libertății, **13** Fiindcă [pentru] cel
ce nu a arătat milă judecata va fi fără milă; și mila se
bucură asupra judecății. **14** Care este folosul, frații mei,
dacă cineva spune că are credință și nu are fapte?
Poate [această] credință să îl salveze? **15** Și dacă un
frate sau o soră sunt goi și lipsiți de mâncarea zilnică,
16 Iar unul dintre voi ar spune acestora: Plecați în pace,
încălziți-vă și săturați-vă, dar nu ați da acestora cele
necesare trupului, ce folos? **17** Așa și credința, dacă nu
are fapte, este moartă, fiind singură. **18** Dar va spune
cineva: Tu ai credință și eu am fapte; arată-mi credința
ta fără faptele tale și eu îți voi arăta credința mea prin
faptele mele. **19** Tu crezi că este un singur Dumnezeu;
bine faci; și dracii cred și tremură. **20** Dorești dar să
știi, omule deșert, că este moartă credința despărțită
de fapte? **21** Avraam, tatăl nostru, nu prin fapte a fost
declarat drept, când a oferit pe fiul său, Isaac, pe altar?
22 Vezi cum credința lucra împreună cu faptele lui, și
prin fapte, credința a fost desăvârșită? **23** Și a fost
împlinită scriptura care spune: Avraam l-a crezut pe
Dumnezeu și aceasta i s-a atribuit pentru dreptate; și a
fost numit prietenul lui Dumnezeu. **24** Vedeți așadar

cum prin fapte este declarat drept omul și nu doar prin
credință. 25 Tot așa și curva Rahab, nu prin fapte a fost
declarată dreaptă, când a primit mesagerii și i-a trimis
afară pe altă cale? 26 Căci după cum trupul despărțit
de duh este mort, tot așa și credința despărțită de fapte
este moartă.

3 Frații mei, nu fiți mulți învățători, știind că vom primi
condamnarea mai mare. 2 Fiindcă toți ne poticnim
în multe. Dacă cineva nu se poticnește în cuvânt, el
este un om desăvârșit, în stare să își înfrâneze, de
asemenea, tot trupul. 3 Iată, punem frâie în gurile
cailor, ca să asculte de noi și le conducem tot trupul.
4 Iată, și corăbiile, oricât de mari ar fi și purtate sub
vânturi violente, totuși sunt conduse cu o cârmă foarte
mică, oriîncotro dorește cârmaciul. 5 Astfel și limba
este un membru mic și se fălește cu lucruri mari. Iată,
un foc mic ce lucru mare aprinde! 6 Și limba este
un foc, o lume a nedreptății; astfel este limba printre
membrele noastre; întinează tot trupul și aprinde cursul
naturii; și este aprinsă de iad. **(Geenna g1067)** 7 Căci
fiecare gen de fiare și de păsări și de șerpi și de
lucruri din mare, se îmblânzește și a fost îmblânzit de
omenire, 8 Dar limba, niciun om nu o poate îmblânzi;
este un rău de nestăpânit, plină de otravă mortală. 9
Cu ea binecuvântăm pe Dumnezeu, adică pe Tatăl;
și cu ea blestemăm pe oameni, care sunt făcuți după
asemănarea lui Dumnezeu. 10 Din aceeași gură iese
și binecuvântare și blestem. Frații mei, acestea nu ar
trebui să fie astfel! 11 Revarsă cumva izvorul din același
loc și apă dulce și amară? 12 Frații mei, poate smochinul
să dea măsline? Sau vița, smochine? Astfel niciun izvor
nu dă și apă sărată și dulce. 13 Cine este înțelept și
înzestrat cu pricepere dintre voi? Să demonstreze, dintr-
o bună purtare, faptele lui cu blândețea înțelepciunii!
14 Dar dacă aveți invidie amară și ceartă în inimile
voastre, nu vă lăudați și nu mințiți împotriva adevărului.
15 Înțelepciunea aceasta nu coboară de sus, ci este
pământească, senzuală, drăcească. 16 Fiindcă unde
este invidie și ceartă, este confuzie și fiecare lucrare
rea. 17 Dar înțelepciunea de sus este întâi pură, apoi
pașnică, blândă, ușor de abordat, plină de milă și de
roade bune, imparțială și fără fățărnicie. 18 Iar rodul
dreptății este semănat în pace de cei ce fac pace.

4 De unde vin lupte și certuri între voi? Oare nu
de acolo din poftele voastre care se războiesc în
membrele voastre? 2 Poftiți și nu aveți; ucideți și
invidiați și nu puteți obține; vă certați și vă luptați,
totuși nu aveți, pentru că nu cereți. 3 Cereți și nu
primiți, pentru că cereți în mod greșit, ca să risipiți
pentru poftele voastre. 4 Adulteri și adultere, nu știți că
prietenia lumii este dușmănie cu Dumnezeu? De aceea
oricine dorește să fie prieten al lumii este dușmanul
lui Dumnezeu. 5 Gândiți că în zadar spune scriptura:
Duhul care locuiește în noi poftește spre invidie? 6 Însă
el dă mai mult har. De aceea spune: Dumnezeu se
opune celor mândri, dar dă har celor umili. 7 Supuneți-
vă așadar lui Dumnezeu. Împotriviți-vă diavolului și
va fugi de la voi! 8 Apropiați-vă de Dumnezeu și el
se va apropia de voi. Curățiți-vă mâinile, păcătoșilor;
și purificați-vă inimile, șovăitorilor! 9 Fiți pătrunși de
durere și jeliți și plângeți; să vă fie râsul schimbat în jale
și bucuria în întristare; 10 Umiliți-vă înaintea Domnului
și el vă va înălța. 11 Nu vorbiți de rău unii pe alții,
fraților. Cel ce vorbește de rău pe un frate și judecă
pe fratele lui, vorbește de rău despre lege și judecă
legea; dar dacă judeci legea, nu ești înfăptuitor al legii,
ci judecător. 12 Este un singur legiuitor, care este în
stare să salveze și să nimicească; cine ești tu care
judeci pe altul? 13 Veniți acum, cei care spuneți: Astăzi
sau mâine vom merge în cutare cetate și vom sta acolo
un an și vom face comerț și vom câștiga; 14 De fapt nu
știți ce va fi mâine. Fiindcă ce este viața voastră? Este
doar un abur, care se arată puțin și apoi dispare. 15
Dimpotrivă, ar trebui să spuneți: Dacă Domnul voiește,
vom trăi și vom face aceasta sau aceea. 16 Dar acum
vă bucurați în lăudăroșiile voastre! Orice astfel de fală
este rea. 17 De aceea aceluia care știe să facă binele
și nu îl face, aceasta îi este păcat.

5 Veniți acum, bogaților, plângeți și urlați din cauza
nenorocirilor voastre care vor veni asupra voastră.
2 Bogățiile voastre au putrezit și hainele voastre sunt
mâncate de molii. 3 Aurul și argintul vostru au ruginit; și
rugina lor va fi o mărturie împotriva voastră și va mânca
a voastră carne precum focul. V-ați strâns tezaure
pentru zilele de pe urmă. 4 Iată, plata lucrătorilor care
v-au secerat câmpurile, plată care a fost oprită de voi
prin înșelăciune, strigă; și strigătele secerătorilor au
intrat în urechile Domnului sabaot. 5 Ați trăit în plăceri
pe pământ și în desfrâu; v-ați hrănit inimile, ca într-o zi
de măcel. 6 Ați condamnat și ați ucis pe cel drept; el nu
vi se opune. 7 De aceea fiți răbdători, fraților, până
la venirea Domnului. Iată, agricultorul așteaptă rodul
prețios al pământului și are îndelungă răbdare pentru
acesta, până primește ploaie timpurie și târzie. 8 Fiți
și voi răbdători, întăriți-vă inimile, pentru că venirea
Domnului se apropie. 9 Nu purtați pică unii împotriva
altora, fraților, ca nu cumva să fiți condamnați; iată,
judecătorul stă în picioare la ușă. 10 Frații mei, luați
ca exemplu de suferință și de răbdare pe profeții care
au vorbit în numele Domnului. 11 Iată, noi îi numim
fericiți pe cei ce îndură. Ați auzit despre răbdarea lui
Iov și ați văzut deznodământul dat de Domnul, că
Domnul este plin de compasiune și de milă. 12 Dar mai
presus de toate, frații mei, nu jurați, nici pe cer, nici

pe pământ, nici cu vreun alt jurământ; ci al vostru da
să fie da, și nu să fie nu; ca nu cumva să cădeți în
condamnare. **13** Este vreunul dintre voi în necaz? Să
se roage. Este cineva vesel? Să cânte psalmi. **14** Este
cineva dintre voi bolnav? Să cheme bătrânii bisericii
și să se roage peste el, ungându-l cu untdelemn în
numele Domnului. **15** Și rugăciunea credinței îl va salva
pe cel bolnav și Domnul îl va ridica; și dacă a făcut
păcate, îi vor fi iertate. **16** Mărturisiți-vă unii altora
greșelile și rugați-vă unii pentru alții, ca să fiți vindecați.
Mult poate rugăciunea fervent și puternică a unui om
drept. **17** Ilie era un om cu aceleași sentimente ca noi;
și s-a rugat insistent să nu plouă și nu a plouat pe
pământ trei ani și șase luni. **18** Și s-a rugat din nou și
cerul a dat ploaie și pământul și-a dat rodul. **19** Fraților,
dacă cineva dintre voi se rătăcește de la adevăr și
cineva îl va întoarce, **20** Să știe el, că cel ce îl întoarce
pe păcătos din rătăcirea căii lui va salva un suflet din
moarte și va acoperi o mulțime de păcate.

1 Petru

1 Petru, apostol al lui Isus Cristos, străinilor împrăștiați
prin Pontus, Galatia, Capadocia, Asia și Bitinia,
2 Aleși conform cunoașterii dinainte a lui Dumnezeu
Tatăl, prin sfințirea Duhului, spre ascultare și stropirea
cu sângele lui Isus Cristos, har vouă și pace să vă
fie înmulțite! 3 Binecuvântat fie Dumnezeul și Tatăl
Domnului nostru Isus Cristos, care conform milei sale
abundente ne-a născut din nou la o speranță vie
prin învierea lui Isus Cristos dintre morți, 4 Pentru
o moștenire nemuritoare și neîntinată și care nu se
ofilește, rezervată în cer pentru voi, 5 Care sunteți păziți
prin puterea lui Dumnezeu prin credință pentru salvarea
pregătită să fie revelată în timpul de pe urmă. 6 În
aceasta vă bucurați mult, deși acum, pentru puțin timp,
dacă este nevoie, sunteți întristați prin diverse ispitiri, 7
Pentru ca încercarea credinței voastre, fiind mult mai
prețioasă decât aurul care piere, deși este încercată cu
foc, să fie găsită pentru laudă și onoare și glorie, la
arătarea lui Isus Cristos, 8 Pe care, nevăzându-l, îl
iubiți; în care, deși acum nu îl vedeți, totuși crezând,
vă bucurați cu veselie de nespus și plină de glorie, 9
Primind sfârșitul credinței voastre, salvarea sufletelor.
10 Despre acea salvare au cercetat și au căutat stăruitor
profeții care au profețit despre harul ce va veni pentru
voi, 11 Căutând ce, sau [în] ce fel de timp arăta Duhul
lui Cristos, care era în ei, când adeverea dinainte
suferințele lui Cristos și gloria de după acestea. 12
Cărora le-a fost revelat, că nu pentru ei înșiși ci pentru
noi, serveau ei acele lucruri care vă sunt acum vestite,
prin cei ce v-au predicat evanghelia cu Duhul Sfânt
trimis din cer; lucruri în care îngerii doresc să se uite.
13 De aceea încingeți-vă coapsele minții voastre, fiți
cumpătați și sperați până la capăt pentru harul care vă
va fi adus la revelarea lui Isus Cristos; 14 Precum copii
ascultători, nu conformându-vă poftelor din trecut în
ignoranța voastră, 15 Ci așa cum cel ce v-a chemat
este sfânt, fiți și voi sfinți în toată comportarea; 16
Deoarece este scris: Fiți sfinți, căci eu sunt sfânt. 17
Și dacă chemați pe Tatăl, care judecă fără părtinire
conform cu lucrarea fiecăruia, purtați-vă cu frică [în]
timpul locuirii voastre temporare aici, 18 Știind că nu ați
fost răscumpărați cu lucruri putrezitoare, ca argint și aur,
din comportarea voastră deșartă primită prin tradiții de
la părinții voștri, 19 Ci cu prețiosul sânge al lui Cristos,
ca al unui miel fără cusur și fără pată, 20 Rânduit într-
adevăr dinainte de întemeierea lumii, dar arătat pe
față în aceste ultime timpuri pentru voi, 21 Care prin el
credeți în Dumnezeu, care l-a înviat dintre morți și i-a
dat glorie, astfel încât credința voastră și speranța să
fie în Dumnezeu. 22 Văzând că v-ați purificat sufletele
în aceea că ascultați de adevăr prin Duhul, spre iubire
neprefăcută pentru frați, iubiți-vă fervent unii pe alții
dintr-o inimă pură, 23 Fiind născuți din nou, nu dintr-o
sămânță putrezitoare, ci neputrezitoare, prin cuvântul lui
Dumnezeu, care trăiește și rămâne pentru totdeauna.
(aiōn g165) 24 Pentru că toată făptura este ca iarba și
toată gloria omului ca floarea ierbii. Iarba se ofilește
și floarea ei cade, 25 Dar cuvântul Domnului durează
pentru totdeauna. Iar acesta este cuvântul care prin
evanghelie vă este predicat. (aiōn g165)

2 De aceea, lăsând deoparte toată răutatea și toată
viclenia și fățărniciile și invidiile și toate vorbirile
rele, 2 Ca prunci nou născuți, doriți laptele neprefăcut
al cuvântului, ca să creșteți prin el, 3 Dacă într-adevăr
ați gustat că Domnul este cu har. 4 La care veniți,
ca la o piatră vie, respinsă într-adevăr de oameni,
dar aleasă de Dumnezeu și prețioasă; 5 Și voi, ca
pietre vii, sunteți zidiți o casă spirituală, o preoție
sfântă pentru a oferi sacrificii spirituale, acceptabile
lui Dumnezeu, prin Isus Cristos. 6 De aceea și este
cuprins în scriptură: Iată, pun în Sion o piatră unghiulară
a temeliei, aleasă, prețioasă, și cel ce crede în el nu
va fi încurcat. 7 De aceea vouă, care credeți, el vă
este prețios; dar celor neascultători, piatra pe care
constructorii au respins-o, aceasta a fost făcută capul
colțului temeliei, 8 Și o piatră de cădere și o stâncă
de poticnire, celor care se împiedică de cuvânt, fiind
neascultători: la aceasta au și fost rânduiți. 9 Dar voi
sunteți generație aleasă, preoție împărătească, națiune
sfântă, popor deosebit, ca să arătați laudele celui ce v-
a chemat din întuneric în lumina lui minunată; 10 Voi,
care odinioară nu erați popor, dar sunteți acum poporul
lui Dumnezeu, care nu ați obținut milă, dar acum ați
obținut milă. 11 Preaiubiților, vă implor, ca străini și
locuitori temporari în țară străină, abțineți-vă de la
poftele carnale care se războiesc împotriva sufletului,
12 Având comportarea voastră bună printre neamuri,
pentru ca în ceea ce vorbesc de rău împotriva voastră
ca [de niște] făcători de rele, prin faptele voastre bune
pe care le vor vedea să glorifice pe Dumnezeu în ziua
cercetării. 13 Supuneți-vă fiecărei rânduieli omenești
pentru Domnul, fie împăratului ca [autoritate] supremă,
14 Sau guvernatorilor, ca celor trimiși de el pentru
pedepsirea făcătorilor de rele și pentru lauda celor ce
fac bine. 15 Pentru că astfel este voia lui Dumnezeu, ca
făcând bine să amuțiți ignoranța oamenilor fără minte;
16 Ca oameni liberi, dar nu folosind libertatea voastră ca
pe o manta a răutății, ci ca servitori ai lui Dumnezeu. 17
Onorați pe toți. Iubiți pe frați. Temeți-vă de Dumnezeu.
Onorați pe împărat. 18 Servitorilor, fiți supuși stăpânilor
voștri cu toată teama, nu numai celor buni și blânzi, dar
și celor perverși. 19 Fiindcă acest [lucru] este demn

de mulțumire, dacă cineva, datorită conștiinței către
Dumnezeu, îndură întristare, suferind pe nedrept. 20
Fiindcă ce glorie este, dacă veți îndura când sunteți
loviți cu pumnul pentru păcatele voastre? Dar dacă
faceți bine și suferiți și înduraţi, acest [lucru] este plăcut
lui Dumnezeu. 21 Fiindcă la aceasta aţi fost chemaţi,
pentru că și Cristos a suferit pentru noi, lăsându-ne un
exemplu, ca să urmaţi paşii lui. 22 El, care nu a făcut
păcat, nici nu a fost găsită viclenie în gura lui, 23 Care,
fiind ocărât, nu a ocărât; când a suferit, nu a amenințat,
ci s-a încredințat aceluia ce judecă cu dreptate. 24 El
însuși care a purtat păcatele noastre în trupul său pe
lemn, ca noi, fiind morți față de păcate, să trăim pentru
dreptate; prin ale cărui lovituri ați fost vindecați. 25
Fiindcă erați ca oi care rătăceau, dar acum v-ați întors
la Păstorul și Episcopul sufletelor voastre.

3 Tot așa, soțiilor, fiți în supunere propriilor voștri
soți, ca, dacă cineva nu ascultă de cuvânt, ei de
asemenea să fie câștigați fără cuvânt, prin comportarea
soțiilor, 2 Privind comportarea voastră castă, în frică. 3 A
căror înfrumusețare să nu fie cea exterioară a împletirii
părului și a purtării aurului, sau a îmbrăcării hainelor,
4 Ci să fie omul ascuns al inimii, în ceea ce este
neputrezitor, chiar podoaba unui duh blând și liniștit,
care este de mare preț înaintea lui Dumnezeu. 5 Căci
astfel și în vechime sfintele femei care se încredeau în
Dumnezeu, se înfrumuseţau, fiind în supunere propriilor
soți. 6 Așa cum Sara a ascultat de Avraam, numindu-
l domn; ea, a cărei fiice sunteți, atât timp cât faceți
binele și nu vă temeți de nimic înfricoșător. 7 Tot așa,
soților, locuiți împreună cu ele conform cunoașterii,
dând onoare soției, ca vasului mai slab și ca fiind
comoștenitori ai harului vieții, pentru ca rugăciunile
voastre să nu fie împiedicate. 8 Iar în final, fiți toți cu
o singură minte, având compasiune unii pentru alții,
iubiți ca frații, fiți miloși, fiți politicoși, 9 Neîntorcând
rău pentru rău, sau defăimare pentru defăimare, ci
dimpotrivă, binecuvântând; știind că la aceasta sunteți
chemați, ca să moșteniți o binecuvântare. 10 Fiindcă
cel ce voiește să iubească viața și să vadă zile bune
să își înfrâneze limba de la rău și buzele sale să nu
vorbească viclenie; 11 Să evite răul și să facă binele;
să caute pacea și să o urmărească. 12 Pentru că ochii
Domnului sunt peste cei drepți și urechile sale deschise
la rugăciunile lor, dar fața Domnului este împotriva
celor ce fac răul. 13 Și cine este cel ce vă va răni, dacă
sunteți urmași ai binelui? 14 Dar și dacă suferiți pentru
dreptate, fericiți sunteți și nu vă temeți de teroarea lor,
nici nu fiți tulburați, 15 Ci sfințiți pe Domnul Dumnezeu
în inimile voastre și fiți gata totdeauna pentru a da un
răspuns fiecăruia care vă cere un motiv al speranței ce
este în voi, cu blândețe și teamă, 16 Având o conștiință
bună, pentru ca în ce vorbesc de rău despre voi, ca
făcători de rele, să fie rușinați cei ce acuză în mod
fals buna voastră comportare în Cristos. 17 Fiindcă
este mai bine, dacă astfel este voia lui Dumnezeu, să
suferiți pentru facere de bine, decât pentru facere de
rău. 18 Pentru că și Cristos a suferit o dată pentru
păcate, cel drept pentru cei nedrepți, ca să ne aducă la
Dumnezeu, dat la moarte în carne, dar primind viață
prin Duh. 19 Prin care a și mers și a predicat duhurilor
în închisoare; 20 Care au fost neascultători odinioară,
odată când îndelunga răbdare a lui Dumnezeu aștepta
în zilele lui Noe, în timp ce era în pregătire arca, în care
puține, adică opt suflete, au fost salvate prin apă; 21 Și
căreia botezul, fiindu-i o prefigurare, ne salvează acum,
([adică], nu înlăturarea murdăriei cărnii, ci răspunsul
unei conștiințe bune către Dumnezeu), prin învierea lui
Isus Cristos, 22 Care a mers în cer și este la dreapta lui
Dumnezeu; îngeri și autorități și puteri, fiindu-i supuse.

4 Întrucât Cristos a suferit pentru noi în carne, înarmați-
vă și voi cu aceeași minte, pentru că cel ce a suferit
în carne a încetat cu păcatul, 2 Pentru ca să nu mai
trăiască în carne restul timpului său pentru poftele
oamenilor, ci pentru voia lui Dumnezeu. 3 Fiindcă ne
este destul că în timpul trecut al vieţii am lucrat voia
neamurilor, pe când umblam în desfrânare, pofte, exces
de vin, îmbuibări, chefuri și idolatrii scârboase. 4 În
aceasta li se pare ciudat că voi nu mai alergați cu ei la
același exces de destrăbălare, vorbindu-vă de rău; 5
Aceia vor da socoteală celui ce este gata să judece
pe vii și pe morți. 6 Fiindcă pentru acest scop a fost
evanghelia predicată și celor morți, ca să fie judecați
conform oamenilor, în carne, dar să trăiască conform lui
Dumnezeu, în duh. 7 Dar sfârșitul tuturor lucrurilor este
aproape; fiți așadar cumpătați și vegheați în rugăciune.
8 Și mai presus de toate aveți dragoste creștină ferventă
între voi înșivă, pentru că dragostea creștină va acoperi
mulțimea păcatelor. 9 Fiți ospitalieri unii cu alții fără a
purta pică. 10 Așa cum fiecare a primit un dar, serviți-vă
cu acesta unii altora, ca buni administratori ai harului de
multe feluri al lui Dumnezeu. 11 Dacă cineva vorbește,
să vorbească conform oracolelor lui Dumnezeu; dacă
cineva servește, să facă aceasta conform abilității pe
care i-o dă Dumnezeu, pentru ca Dumnezeu, în toate,
să fie glorificat prin Isus Cristos, a căruia fie lauda și
domnia pentru totdeauna și întotdeauna. Amin. (aiōn
g165) 12 Preaiubiților să nu vi se pară ciudată încercarea
arzătoare care vine să vă încerce, de parcă ceva ciudat
vi s-a întâmplat, 13 Ci bucurați-vă întrucât sunteți
părtași suferințelor lui Cristos, pentru ca atunci când
gloria sa va fi revelată, voi să vă bucurați de asemenea
cu multă veselie. 14 Dacă sunteți ocărâți pentru numele
lui Cristos, fericiți sunteți, pentru că duhul gloriei și al lui

Dumnezeu se odihnește peste voi; din partea lor este
vorbit de rău dar din partea voastră este glorificat. **15**
Dar niciunul dintre voi să nu sufere ca un ucigaș, sau
hoț, sau făcător de rele, sau ca un băgăreț în treburile
altora. **16** Iar dacă cineva suferă pentru că este creștin,
să nu se rușineze, ci să glorifice pe Dumnezeu în
legătură cu aceasta. **17** Pentru că a venit timpul ca
judecata să înceapă la casa lui Dumnezeu, iar dacă
întâi începe la noi, care va fi sfârșitul acelora care
nu ascultă de evanghelia lui Dumnezeu? **18** Și dacă
cel drept cu greu este salvat, unde se vor arăta cel
neevlavios și cel păcătos? **19** De aceea cei ce suferă
conform voii lui Dumnezeu să își încredințeze sufletele
lor lui, în facerea de bine, ca unui Creator credincios.

5 Pe bătrânii care sunt printre voi îi îndemn, eu, care
sunt de asemenea un bătrân și martor al suferințelor
lui Cristos și părtaș al gloriei care va fi revelată, **2**
Păsteți turma lui Dumnezeu care este printre voi,
supraveghind, nu prin constrângere, ci de bunăvoie;
nu pentru câștig murdar, ci cu o minte binevoitoare;
3 Nici ca domnind peste moștenirea lui Dumnezeu,
ci fiind exemple turmei. **4** Și când Păstorul cel mare
se va arăta, veți primi o coroană a gloriei ce nu se
ofilește. **5** Tot așa, tinerilor, supuneți-vă bătrânilor. Da,
toți fiți supuși unii altora și îmbrăcați-vă cu umilință,
pentru că Dumnezeu se opune celor mândri și dă har
celor umili. **6** De aceea umiliți-vă sub mâna tare a
lui Dumnezeu, ca să vă înalțe la timpul cuvenit. **7**
Aruncând toată îngrijorarea voastră asupra lui, pentru
că el se îngrijește de voi. **8** Fiți cumpătați, fiți vigilenți,
pentru că potrivnicul vostru, diavolul, dă târcoale ca un
leu răcnind, căutând pe cine să devoreze, **9** Căruia să
vă împotriviți tari în credință, știind că aceleași suferințe
sunt împlinite în frații voștri care sunt în lume. **10** Dar
Dumnezeul întregului har, care ne-a chemat la gloria sa
eternă prin Cristos Isus, după ce ați suferit un timp, să
vă facă desăvârșiți, neclintiți, întăriți, întemeiați. **(aiōnios
g166)** **11** A lui fie gloria și domnia pentru totdeauna și
întotdeauna. Amin. **(aiōn g165)** **12** Prin Silvan, un frate
credincios vouă, precum socotesc, v-am scris pe scurt,
îndemnând și adeverind că acesta este adevăratul har
al lui Dumnezeu în care stați în picioare. **13** Biserica
aleasă împreună cu voi, care este în Babilon, vă salută;
tot așa și Marcu, fiul meu. **14** Salutați-vă unii pe alții cu
un sărut al dragostei creștine. Pace vouă tuturor care
sunteți în Cristos Isus. Amin.

2 Petru

1 Simon Petru, rob și apostol al lui Isus Cristos, celor
ce au obținut împreună cu noi o credință la fel de
prețioasă prin dreptatea Dumnezeului și Salvatorului
nostru Isus Cristos, **2** Har și pace să vă fie înmulțite
prin cunoașterea lui Dumnezeu și a Domnului nostru
Isus. **3** Așa cum dumnezeiasca lui putere ne-a dăruit
toate lucrurile pentru viață și evlavie, prin cunoașterea
celui ce ne-a chemat la glorie și virtute, **4** Prin care ne
sunt dăruite cele mai mari și prețioase promisiuni, ca
prin acestea să deveniți părtași naturii dumnezeiești, ați
scăpat de putreziciunea care este în lume prin poftă. **5**
Și în afară de aceasta, dându-vă toată silința, adăugați
credinței voastre virtutea; și la virtute, cunoașterea; **6** Și
la cunoaștere, înfrânarea; și la înfrânare, răbdarea; și la
răbdare, evlavia; **7** Și la evlavie, bunătatea frățească;
și la bunătate frățească, dragostea creștină. **8** Căci
dacă acestea sunt în voi și abundă, [vă] fac să nu fiți
nici inactivi, nici neroditori în cunoașterea Domnului
nostru Isus Cristos. **9** Dar celui ce îi lipsesc acestea
este orb și nu poate vedea departe și a uitat că a fost
curățat de vechile lui păcate. **10** De aceea, fraților, mai
degrabă străduiți-vă să faceți neclintită chemarea și
alegerea voastră, căci dacă faceți acestea, niciodată
nu veți cădea, **11** Fiindcă astfel din abundență vă
va fi dată intrare în împărăția veșnică a Domnului și
Salvatorului nostru Isus Cristos. **(aiōnios g166)** **12** De
aceea nu voi neglija să vă amintesc totdeauna despre
acestea, deși le știți și sunteți întemeiați în adevărul
prezent cu [voi]. **13** Dar consider drept, cât timp sunt în
acest tabernacol, să vă stârnesc prin aducerea aminte,
14 Știind că în curând trebuie să pun deoparte acest
tabernacol al meu, așa cum mi-a arătat Domnul nostru
Isus Cristos. **15** Mai mult, mă voi strădui ca voi să fiți
în stare după moartea mea să vă amintiți acestea de
fiecare dată. **16** Fiindcă nu am urmat fabulații iscusit
plănuite când v-am făcut cunoscută puterea și venirea
Domnului nostru Isus Cristos, ci am fost martori oculari
ai maiestății sale. **17** Fiindcă a primit de la Dumnezeu
Tatăl onoare și glorie când a venit la el o astfel de
voce din maiestuoasa glorie: Acesta este Fiul meu
preaiubit, în care îmi găsesc toată plăcerea. **18** Și
această voce, care a venit din cer, noi am auzit pe
când eram împreună cu el pe muntele sfânt. **19** Și
avem un mai sigur cuvânt al profeției, la care bine
faceți că luați seama, ca la o lumină ce strălucește
într-un loc întunecat până ce se luminează de ziuă, și
steaua dimineții răsare în inimile voastre; **20** Știind întâi
aceasta, că nicio profeție a scripturii nu se interpretează
singură. **21** Fiindcă profeția nu a venit în vechime prin
voia omului, ci oameni sfinți ai lui Dumnezeu au vorbit
purtați de Duhul Sfânt.

2 Dar au fost și falși profeți în popor, așa cum vor
fi falși învățători printre voi, care vor introduce în
ascuns erezii damnabile, negând chiar pe Domnul
care i-a răscumpărat, și își aduc asupra lor o nimicire
grabnică. **2** Și mulți vor urma căile lor nimicitoare,
din cauza cărora calea adevărului va fi vorbită de
rău. **3** Și prin lăcomie, cu vorbe prefăcute, vor face
comerț pe seama voastră; judecata lor din vechime
nu întârzie, și damnarea lor nu ațipește. **4** Căci dacă
Dumnezeu nu a cruțat îngerii care au păcătuit, ci i-a
aruncat jos în iad și i-a predat în lanțurile întunericului,
să fie păstrați pentru judecată, **(Tartaroō g5020)** **5** Și nu
a cruțat vechea lume, ci l-a păzit pe Noe, al optulea
om, un predicator al dreptății, aducând potopul asupra
lumii celor neevlavioși; **6** Și a prefăcut cetățile Sodomei
și Gomorei în cenușă, le-a condamnat la dărâmare,
făcându-le un exemplu pentru cei ce după aceea ar
trăi fără evlavie; **7** Și a scăpat pe dreptul Lot, chinuit
în comportarea desfrânată a celor stricați, **8** (Fiindcă
acel bărbat drept, locuind printre ei, prin vedere și
auzire își chinuia zi de zi sufletul lui drept cu faptele
[lor] nelegiuite); **9** Domnul știe cum să scape pe cei
evlavioși din ispite și să păstreze pe cei nedrepți pentru
ziua judecății pentru a fi pedepsiți, **10** Dar mai ales
pe cei ce umblă după carne în pofta necurăției și
disprețuiesc domnia. Înfumurați, încăpățânați, nu le
este frică să vorbească rău despre demnități, **11** Pe
când îngerii, care sunt mai mari în tărie și putere, nu
aduc împotriva lor o acuzație defăimătoare înaintea
Domnului. **12** Dar aceștia, ca dobitoace fără rațiune
din fire, făcute pentru a fi prinse și nimicite, vorbesc
rău despre cele ce nu înțeleg; și vor pieri complet în
propria lor corupție; **13** Și vor primi plata nedreptății
ca unii care socotesc o plăcere să se destrăbăleze în
timpul zilei. Pete și cusururi sunt ei, chefuind în propriile
lor înșelăciuni în timp ce sărbătoresc împreună cu voi,
14 Având ochii plini de adulter și neputându-se opri
de la păcat; seducând suflete nestatornice, având o
inimă antrenată în practici lacome; copii blestemați, **15**
Care au părăsit calea dreaptă și s-au rătăcit, urmând
calea lui Balaam, fiul lui Bosor, care a iubit plata
nedreptății, **16** Dar a fost mustrat pentru nelegiuirea sa,
măgărița necuvântătoare, vorbind cu vocea omului, a
oprit nebunia profetului. **17** Aceștia sunt fântâni fără
apă, nori purtați de furtună, cărora negura întunericului
le este rezervată pentru totdeauna. **18** Căci ei, vorbind
cuvinte umflate ale deșertăciunii, seduc prin poftele
cărnii, prin multă desfrânare, pe cei ce, într-adevăr, au
scăpat de cei ce trăiesc în rătăcire. **19** În timp ce le
promit libertate, ei înșiși sunt robi ai corupției; fiindcă de

către cel ce este cineva învins, de acela este [și] dus
în robie. 20 Căci, scăpând de stricăciunile lumii prin
cunoașterea Domnului și Salvatorului Isus Cristos, dacă
sunt din nou încurcați în acestea și învinși, starea lor de
pe urmă este mai rea decât cea dintâi. 21 Fiindcă ar fi
fost mai bine pentru ei să nu fi cunoscut calea dreptății,
decât, după ce au cunoscut-o, să se întoarcă de la
sfânta poruncă ce le-a fost dată. 22 Dar li s-a întâmplat
conform cu adevăratul proverb: Câinele se întoarce
la vărsătura lui, și scroafa scăldată, la tăvăleala ei în
mocirlă.

3 Acum, preaiubiților, vă scriu această a doua epistolă,
în care stârnesc mințile voastre pure prin aducere
aminte, 2 Ca să fiți mereu cu aducere aminte a
cuvintelor care au fost vorbite mai înainte de către
sfinții profeți și a poruncii noastre, apostolii Domnului
și Salvatorului; 3 Știind întâi aceasta, că vor veni
batjocoritori în zilele de pe urmă, umblând conform
propriilor pofte, 4 Și spunând: Unde este promisiunea
venirii lui? Fiindcă de când au adormit părinții noștri,
toate continuă la fel de la începutul creației. 5 Fiindcă
referitor la aceasta ei sunt ignoranți în mod voit, că prin
cuvântul lui Dumnezeu cerurile au fost din vechime
și pământul arătându-se din apă și în apă, 6 Prin
care lumea, care era atunci, a pierit fiind potopită cu
apă; 7 Dar cerurile și pământul de acum prin același
cuvânt sunt păstrate, [fiind] rezervate focului pentru
ziua judecății și a pieirii oamenilor neevlavioși. 8 Dar
preaiubiților, să nu fiți ignoranți referitor la acest lucru,
că o zi înaintea Domnului este ca o mie de ani și o
mie de ani ca o zi. 9 Domnul nu întârzie referitor la
promisiunea lui, așa cum unii socotesc întârziere, ci
este îndelung răbdător față de noi și nu dorește ca
cineva să piară, ci toți să vină la pocăință. 10 Dar
ziua Domnului va veni ca un hoț în noapte; în acea zi
cerurile vor trece cu zgomot mare, iar elementele se vor
topi cu căldură mare; de asemenea pământul și faptele
care sunt pe el vor fi arse în întregime. 11 Văzând,
așadar, că toate acestea se vor descompune, ce fel
de oameni ar trebui să fiți voi în comportare sfântă
și evlavie, 12 Așteptând și grăbindu-vă spre venirea
zilei lui Dumnezeu, în care cerurile fiind în foc se vor
descompune și elementele se vor topi cu căldură mare?
13 Cu toate acestea, conform promisiunii lui, așteptăm
ceruri noi și un pământ nou, în care locuiește dreptatea.
14 De aceea, preaiubiților, văzând că așteptați astfel de
lucruri, străduiți-vă să fiți găsiți de el în pace, nepătați
și ireproșabili. 15 Și socotiți că îndelunga răbdare a
Domnului nostru este salvare; precum v-a scris și vouă
preaiubitul nostru frate Pavel, conform cu înțelepciunea
dată lui, 16 Precum și în toate epistolele sale a vorbit în
ele despre acestea; în ele sunt unele lucruri greu de
înțeles, pe care cei ce sunt neînvățați și nestatornici
le pervertesc, cum fac și cu celelalte scripturi, spre
propria lor nimicire. 17 De aceea voi, preaiubiților,
văzând că știți dinainte aceste lucruri, păziți-vă ca nu
cumva, fiind abătuți de rătăcirea celor nelegiuiți, să
cădeți din statornicia voastră. 18 Ci creșteți în har și
în cunoașterea Domnului și Salvatorului nostru Isus
Cristos. A lui fie gloria deopotrivă acum și întotdeauna.
Amin. **(aiōn g165)**

1 Ioan

1 Ceea ce era de la început, ce am auzit, ce am văzut
cu ochii noștri, ce am privit și mâinile noastre au
pipăit, referitor la Cuvântul vieții; **2** (Căci viața a fost
arătată și noi am văzut-o și aducem mărturie și vă
anunțăm acea viață eternă, care era cu Tatăl și care ne-
a fost arătată); **(aiōnios g166)** **3** Ce am văzut și am auzit
vă anunțăm, pentru ca și voi să aveți părtășie cu noi;
și părtășia noastră este într-adevăr cu Tatăl și cu Fiul
său, Isus Cristos. **4** Și vă scriem acestea ca bucuria
voastră să fie deplină. **5** Acesta de fapt este mesajul
pe care l-am auzit de la el și pe care vi-l relatăm, că
Dumnezeu este lumină și în el nu este deloc întuneric.
6 Dacă spunem că avem părtășie cu el și umblăm în
întuneric, mințim și nu împlinim adevărul; **7** Dar dacă
umblăm în lumină, așa cum el este în lumină, avem
părtășie unii cu alții și sângele lui Isus Cristos, Fiul său,
ne curăță de tot păcatul. **8** Dacă spunem că nu avem
păcat, ne înșelăm pe noi înșine și adevărul nu este în
noi. **9** Dacă ne mărturisim păcatele, el este credincios
și drept să ne ierte păcatele și să ne curețe de toată
nedreptatea. **10** Dacă spunem că nu am păcătuit, îl
facem mincinos și cuvântul lui nu este în noi.

2 Copilașii mei, vă scriu acestea, ca să nu păcătuiți.
Și dacă cineva păcătuiește, avem un mijlocitor la
Tatăl, pe Isus Cristos cel drept. **2** Și el este ispășirea
pentru păcatele noastre și nu doar pentru ale noastre,
ci și pentru ale întregii lumi. **3** Și prin aceasta știm că îl
cunoaștem, dacă ținem poruncile lui. **4** Cel ce spune:
Îl cunosc! Și nu ține poruncile lui este un mincinos
și adevărul nu este în el. **5** Dar cel ce ține cuvântul
lui în el, într-adevăr, dragostea lui Dumnezeu este
desăvârșită; prin aceasta știm că suntem în el. **6** Cel
ce spune că rămâne în el, este dator să umble așa
cum el a umblat. **7** Fraților, nu vă scriu o poruncă nouă,
ci o poruncă veche, pe care ați avut-o de la început.
Porunca veche este cuvântul pe care voi l-ați auzit de
la început. **8** Din nou vă scriu o poruncă nouă care
este adevărată în el și în voi, pentru că întunericul a
trecut și lumina adevărată acum strălucește. **9** Cel ce
spune că este în lumină și urăște pe fratele său este în
întuneric până acum. **10** Cel ce iubește pe fratele său
rămâne în lumină și în el nu este ocazie de poticnire.
11 Dar cel ce urăște pe fratele său este în întuneric și
umblă în întuneric și nu știe încotro merge, pentru că
acel întuneric i-a orbit ochii. **12** Vă scriu, copilașilor,
pentru că păcatele vă sunt iertate pentru numele lui. **13**
Vă scriu, tatilor, pentru că ați cunoscut pe cel care este
de la început. Vă scriu, tinerilor, pentru că l-ați învins
pe cel rău. Vă scriu, copilașilor, pentru că l-ați cunoscut
pe Tatăl. **14** V-am scris, tatilor, pentru că l-ați cunoscut
pe cel care este de la început. V-am scris, tinerilor,
pentru că sunteți tari și cuvântul lui Dumnezeu rămâne
în voi și l-ați învins pe cel rău. **15** Nu iubiți lumea, nici
lucrurile care sunt în lume. Dacă cineva iubește lumea,
dragostea Tatălui nu este în el. **16** Pentru că tot ce
este în lume, pofta cărnii și pofta ochilor și lăudăroșia
vieții, nu este din Tatăl, ci este din lume. **17** Și lumea
și pofta ei trece, dar cel ce face voia lui Dumnezeu
rămâne pentru totdeauna. **(aiōn g165)** **18** Copilașilor,
este timpul de pe urmă și așa cum ați auzit că are să
vină anticrist și acum sunt mulți anticriști, prin aceasta
știm că este timpul de pe urmă. **19** Au ieșit dintre noi,
dar nu erau de-ai noștri, căci dacă ar fi fost de-ai noștri
ar fi rămas cu noi, dar au ieșit ca să se arate că nu
toți erau de-ai noștri. **20** Dar voi aveți o ungere de
la Cel Sfânt și cunoașteți toate lucrurile. **21** Nu v-am
scris pentru că nu cunoașteți adevărul, ci pentru că
îl cunoașteți și pentru că nicio minciună nu este din
adevăr. **22** Cine este mincinos, dacă nu cel ce neagă
că Isus este Cristosul? Acela este anticrist, care neagă
pe Tatăl și pe Fiul. **23** Oricine neagă pe Fiul nu are pe
Tatăl, dar cel ce mărturisește pe Fiul are și pe Tatăl. **24**
De aceea să rămână în voi ce ați auzit de la început.
Dacă rămâne în voi ce ați auzit de la început, voi de
asemenea veți continua în Fiul și în Tatăl. **25** Și aceasta
este promisiunea pe care el ne-a promis-o: viața eternă.
(aiōnios g166) **26** V-am scris acestea referitor la cei ce vă
amăgesc. **27** Dar ungerea, pe care ați primit-o de la el,
rămâne în voi și nu aveți nevoie ca cineva să vă învețe;
dar așa cum aceeași ungere vă învață despre toate și
este adevăr și nu este minciună și chiar așa cum v-a
învățat ea, veți rămâne în el. **28** Și acum, copilașilor,
rămâneți în el, pentru ca atunci când va fi arătat el, să
avem cutezanță și să nu fim făcuți de rușine înaintea
lui la venirea sa. **29** Dacă știți că el este drept, știți că
toți cei ce împlinesc dreptate sunt născuți din el.

3 Vedeți ce fel de dragoste ne-a dat Tatăl, ca să fim
chemați fiii lui Dumnezeu; din această cauză lumea
nu ne cunoaște, pentru că nu l-a cunoscut nici pe el. **2**
Preaiubiților, acum suntem fiii lui Dumnezeu și nu s-a
arătat încă ce vom fi, dar știm că atunci când el se
va arăta, vom fi asemenea lui, fiindcă îl vom vedea
așa cum este. **3** Și fiecare dintre cei care au această
speranță în el, se purifică pe sine însuși, precum el este
pur. **4** Oricine practică păcatul, de asemenea încalcă
legea; căci păcatul este încălcarea legii. **5** Și știți că el
a fost arătat ca să înlăture păcatele noastre; și în el nu
este păcat. **6** Oricine rămâne în el, nu păcătuiește;
oricine păcătuiește, nu l-a văzut, nici nu l-a cunoscut.
7 Copilașilor, nimeni să nu vă înșele: cel ce practică
dreptatea este drept, așa cum el este drept. **8** Cel
ce practică păcatul este din diavolul; fiindcă diavolul

păcătuiește de la început. Cu acest scop a fost arătat
Fiul lui Dumnezeu, ca să distrugă faptele diavolului. **9**
Oricine este născut din Dumnezeu nu practică păcatul,
pentru că sămânța lui rămâne în el și nu poate păcătui,
pentru că este născut din Dumnezeu. **10** În aceasta
sunt arătați clar copiii lui Dumnezeu și copiii diavolului;
oricine nu practică dreptatea nu este din Dumnezeu,
nici cel ce nu iubește pe fratele său. **11** Pentru că
acesta este mesajul pe care l-ați auzit de la început,
să ne iubim unii pe alții. **12** Nu precum Cain, care era
din cel rău și l-a ucis pe fratele său. Și din ce cauză l-
a ucis? Pentru că propriile lui fapte erau rele, iar ale
fratelui său erau drepte. **13** Nu vă mirați, frații mei, dacă
vă urăște lumea. **14** Noi știm că am trecut din moarte
la viață, pentru că iubim pe frați. Cine nu iubește pe
fratele său, rămâne în moarte. **15** Oricine urăște pe
fratele său este un ucigaș, și știți că niciun ucigaș nu
are viață eternă rămânând în el. **(aiōnios g166)** **16** Prin
aceasta pricepem dragostea lui Dumnezeu, pentru că
el și-a dat viața pentru noi și noi suntem datori să ne
dăm viețile pentru frați. **17** Dar oricine are bunurile lumii
acesteia și vede pe fratele său prins în nevoie și își
închide adâncurile compasiunii față de el, cum rămâne
dragostea lui Dumnezeu în el? **18** Copilașii mei, să nu
iubim în cuvânt, nici cu limba, ci în faptă și în adevăr.
19 Și prin aceasta știm că suntem din adevăr și ne
vom asigura inimile noastre înaintea lui. **20** Pentru că,
dacă inima noastră ne condamnă, Dumnezeu este mai
mare decât inima noastră și cunoaște toate lucrurile.
21 Preaiubiților, dacă inima noastră nu ne condamnă,
avem cutezanță înaintea lui Dumnezeu. **22** Și orice
cerem, primim de la el, pentru că ținem poruncile lui
și practicăm cele plăcute înaintea lui. **23** Și aceasta
este porunca lui: Să credem în numele Fiului său Isus
Cristos și să ne iubim unii pe alții, așa cum ne-a dat
poruncă. **24** Și cel ce ține poruncile lui rămâne în el, și
el în el. Și prin aceasta știm că el rămâne în noi, prin
Duhul pe care el ni l-a dat.

4 Preaiubiților, să nu credeți fiecare duh, ci puneți
la încercare duhurile, dacă sunt din Dumnezeu,
fiindcă mulți profeți falși au ieșit în lume. **2** Prin aceasta
să cunoașteți Duhul lui Dumnezeu. Fiecare duh, care
mărturisește că Isus Cristos a venit în carne, este din
Dumnezeu, **3** Și fiecare duh, care nu mărturisește că
Isus Cristos a venit în carne, nu este din Dumnezeu
și acesta este acel duh al anticristului, despre care
ați auzit că are să vină; și acum este deja în lume. **4**
Voi sunteți din Dumnezeu, copilașilor, și le-ați învins,
pentru că cel ce este în voi este mai mare decât cel ce
este în lume. **5** Ei sunt din lume; din această cauză
vorbesc din lume și lumea îi ascultă. **6** Noi suntem
din Dumnezeu; cel ce îl cunoaște pe Dumnezeu, ne
ascultă; cel ce nu este din Dumnezeu, nu ne ascultă.
Prin aceasta cunoaștem duhul adevărului și duhul
rătăcirii. **7** Preaiubiților, să ne iubim unii pe alții, pentru
că dragostea este din Dumnezeu; și fiecare ce iubește,
este născut din Dumnezeu și îl cunoaște pe Dumnezeu.
8 Cel ce nu iubește nu îl cunoaște pe Dumnezeu, pentru
că Dumnezeu este dragoste. **9** În aceasta a fost arătată
dragostea lui Dumnezeu față de noi, că Dumnezeu l-a
trimis în lume pe singurul său Fiu născut, ca noi să
trăim prin el. **10** În aceasta este dragostea, nu că noi l-
am iubit pe Dumnezeu, ci că el ne-a iubit și l-a trimis pe
Fiul său să fie ispășirea pentru păcatele noastre. **11**
Preaiubiților, dacă astfel ne-a iubit Dumnezeu pe noi și
noi suntem datori să ne iubim unii pe alții. **12** Nimeni nu
l-a văzut vreodată pe Dumnezeu. Dacă ne iubim unii
pe alții, Dumnezeu trăiește în noi și dragostea lui este
desăvârșită în noi. **13** Prin aceasta știm că rămânem
în el și el în noi, fiindcă ne-a dat din Duhul său. **14**
Și noi am văzut și aducem mărturie că Tatăl l-a trimis
pe Fiul să fie Salvatorul lumii. **15** Oricine va mărturisi
că Isus este Fiul lui Dumnezeu, Dumnezeu rămâne
în el și el în Dumnezeu. **16** Și noi am cunoscut și am
crezut dragostea pe care Dumnezeu o are față de noi.
Dumnezeu este dragoste; și cel ce rămâne în dragoste
rămâne în Dumnezeu și Dumnezeu în el. **17** În aceasta
este făcută desăvârșită dragostea noastră, ca să avem
cutezanță în ziua judecății, pentru că așa cum este el,
așa suntem noi în această lume. **18** În dragoste nu este
teamă, ci dragostea desăvârșită alungă afară teama,
pentru că teama poartă chinul. Iar cel ce se teme,
nu este făcut desăvârșit în dragoste. **19** Noi îl iubim
pentru că întâi el ne-a iubit. **20** Dacă cineva spune:
Eu îl iubesc pe Dumnezeu și îl urăște pe fratele său,
este un mincinos, fiindcă cel ce nu îl iubește pe fratele
său, pe care l-a văzut, cum poate să îl iubească pe
Dumnezeu, pe care nu l-a văzut? **21** Și avem această
poruncă de la el ca: Cel ce iubește pe Dumnezeu să îl
iubească și pe fratele său.

5 Oricine crede că Isus este Cristosul, este născut din
Dumnezeu; și fiecare om care îl iubește pe cel ce l-
a născut, îl iubește și pe cel care este născut din el. **2**
Prin aceasta știm că îi iubim pe copiii lui Dumnezeu,
când îl iubim pe Dumnezeu și ținem poruncile lui. **3**
Fiindcă aceasta este dragostea de Dumnezeu: Să
ținem poruncile lui și poruncile lui nu sunt apăsătoare. **4**
Fiindcă orice este născut din Dumnezeu învinge lumea;
și aceasta este victoria care învinge lumea: credința
noastră. **5** Cine este cel ce învinge lumea dacă nu cel
ce crede că Isus este Fiul lui Dumnezeu? **6** Acesta este
cel ce a venit prin apă și sânge, Isus Cristos; nu doar
prin apă ci prin apă și sânge. Și Duhul este cel ce aduce
mărturie pentru că Duhul este adevărul. **7** Pentru că

sunt trei cei care aduc mărturie în cer: Tatăl, Cuvântul
și Duhul Sfânt; și aceștia trei sunt una. **8** Și sunt trei
care aduc mărturie pe pământ: Duhul și apa și sângele;
și aceștia trei, în mărturie, sunt una. **9** Dacă primim
mărturia oamenilor, mărturia lui Dumnezeu este mai
mare, pentru că aceasta este mărturia lui Dumnezeu,
pe care el a adus-o, mărturie despre Fiul său. **10** Cel
ce crede în Fiul lui Dumnezeu are mărturia în el însuși;
cel ce nu îl crede pe Dumnezeu, l-a făcut mincinos,
pentru că nu crede mărturia pe care Dumnezeu a adus-
o despre Fiul său. **11** Și aceasta este mărturia, că
Dumnezeu ne-a dat viață eternă și această viață este
în Fiul său. **(aiōnios g166)** **12** Cel ce are pe Fiul are viața,
cel ce nu are pe Fiul lui Dumnezeu nu are viața. **13** V-
am scris acestea, vouă, care credeți în numele Fiului
lui Dumnezeu, ca să știți că aveți viață eternă și să
credeți în numele Fiului lui Dumnezeu. **(aiōnios g166)** **14**
Și aceasta este cutezanța pe care o avem în el, că,
dacă cerem ceva conform voii lui, ne ascultă; **15** Și
dacă știm că ne ascultă, orice îi cerem, știm că avem
lucrurile cerute pe care le-am dorit de la el. **16** Dacă
vede cineva pe fratele său păcătuind un păcat, care
nu duce la moarte, va cere, și el îi va da viață pentru
cei ce nu păcătuiesc spre moarte. Este un păcat care
duce la moarte, nu spun să se roage pentru acel păcat.
17 Orice nedreptate este păcat; și este păcat care nu
duce la moarte. **18** Știm că oricine este născut din
Dumnezeu nu păcătuiește; dar cel ce este născut din
Dumnezeu se păzește [pe sine însuși] și cel rău nu îl
atinge. **19** Știm că suntem din Dumnezeu și că toată
lumea zace în răutate. **20** Și știm că Fiul lui Dumnezeu
a venit și ne-a dat înțelegere ca să cunoaștem pe cel
ce este adevărat; și suntem în cel ce este adevărat,
în Fiul său Isus Cristos. Acesta este Dumnezeul cel
adevărat și viața eternă. **(aiōnios g166)** **21** Copilașilor,
păziți-vă de idoli. Amin.

2 Ioan

1 Bătrânul, către aleasa doamnă și către copiii ei, pe
care îi iubesc în adevăr; și nu doar eu, ci și toți cei
ce au cunoscut adevărul, **2** Datorită adevărului care
rămâne în noi și va fi cu noi pentru totdeauna. **(aiōn g165)**
3 Har fie cu voi, milă și pace, de la Dumnezeu Tatăl și
de la Domnul Isus Cristos, Fiul Tatălui, în adevăr și
în dragoste. **4** M-am bucurat foarte mult că am găsit
pe unii dintre copiii tăi umblând în adevăr, așa cum
noi am primit poruncă de la Tatăl. **5** Și acum te implor,
doamnă, nu că ți-am scris o poruncă nouă, ci aceea pe
care am avut-o de la început: să ne iubim unii pe alții.
6 Și aceasta este dragostea: să umblăm după poruncile
lui. Porunca este aceasta: ca așa cum ați auzit de la
început, să umblați în ea. **7** Pentru că în lume au intrat
mulți înșelători care nu mărturisesc că Isus Cristos a
venit în carne. Acesta este un înșelător și un anticrist.
8 Uitați-vă la voi înșivă, ca să nu pierdem cele ce am
lucrat, ci să primim o răsplată deplină. **9** Oricine încalcă
legea și nu rămâne în doctrina lui Cristos nu îl are pe
Dumnezeu. Cel ce rămâne în doctrina lui Cristos, acela
îl are și pe Tatăl și pe Fiul. **10** Dacă vine cineva la voi
și nu aduce această doctrină, să nu îl primiți în casă
și să nu îi spuneți: Salutare! **11** Fiindcă cine îi spune:
Salutare! Este părtaș faptelor lui rele. **12** Având multe
să vă scriu, nu doresc să le scriu cu hârtie și cerneală;
dar mă încred să vin la voi și să vă vorbesc față în față,
pentru ca bucuria noastră să fie deplină. **13** Te salută
copiii surorii tale alese. Amin.

3 Ioan

1 Bătrânul, către preaiubitul Gaiu, pe care îl iubesc în
adevăr. **2** Preaiubitule, mai presus de toate doresc
ca tu să prosperi şi să fii sănătos, aşa cum prosperă
sufletul tău. **3** Fiindcă m-am bucurat foarte mult când
fraţii au venit şi au adus mărturie despre adevărul care
este în tine, aşa cum tu umbli în adevăr. **4** Nu am
bucurie mai mare decât să aud despre copiii mei că
umblă în adevăr. **5** Preaiubitule, cu credincioşie faci tot
ceea ce lucrezi pentru fraţi şi pentru străini, **6** Care au
adus mărturie despre dragostea ta creştină, înaintea
bisericii; pe care dacă îi însoţeşti evlavios, bine vei
face. **7** Fiindcă pentru numele lui au ieşit, neluând nimic
de la neamuri. **8** De aceea suntem datori să îi primim
pe unii ca aceştia, ca să fim conlucrători cu adevărul. **9**
Am scris bisericii, dar Diotref, căruia îi place să aibă
întâietatea între ei, nu ne primeşte. **10** Din această
cauză, dacă vin, îi voi aminti faptele sale pe care le
face, îndrugând cuvinte răutăcioase împotriva noastră;
şi nemulţumit cu acestea, el nici nu îi primeşte pe fraţi
şi îi opreşte pe cei ce doresc să îi primească şi îi dă
afară din biserică. **11** Preaiubitule, nu urma ceea ce
este rău, ci ceea ce este bun. Cel ce face bine este
din Dumnezeu, dar cel ce face rău nu l-a văzut pe
Dumnezeu. **12** Lui Dimitrie i s-a dat o mărturie bună din
partea tuturor şi a adevărului însuşi; da, şi noi aducem
mărturie; şi ştiţi că mărturia noastră este adevărată.
13 Aveam multe de scris, dar nu voiesc să îţi scriu cu
cerneală şi condei. **14** Dar sper să te văd în curând
şi vom vorbi faţă în faţă. Pace ţie. Te salută prietenii
noştri. Salută prietenii pe nume.

Iuda

1 Iuda, rob al lui Isus Cristos şi frate al lui Iacov, celor
ce sunt sfinţiţi prin Dumnezeu Tatăl şi păstraţi în
Isus Cristos şi chemaţi: 2 Milă şi pace şi dragoste
să vă fie înmulţite. 3 Preaiubiţilor, dându-mi toată
silinţa ca să vă scriu despre salvarea comună, am fost
constrâns să vă scriu şi să vă îndemn să luptaţi cu
zel pentru credinţa care a fost dată sfinţilor o dată. 4
Fiindcă s-au furişat anumiţi oameni, care din vechime
au fost rânduiţi pentru această condamnare, oameni
neevlavioşi, schimbând harul Dumnezeului nostru în
desfrânare şi negând pe singurul Domn Dumnezeu şi
pe Domnul nostru Isus Cristos. 5 De aceea doresc a vă
aduce aminte, deşi odată aţi ştiut aceasta, că Domnul,
după ce a salvat poporul din ţara Egiptului, a nimicit pe
cei ce nu au crezut. 6 Şi pe îngerii care nu şi-au ţinut
domeniul de activitate, ci şi-au părăsit propria locuinţă,
el i-a păstrat în lanţuri veşnice sub întuneric, pentru
judecata marii zile. (aïdios g126) 7 Aşa cum Sodoma şi
Gomora şi cetăţile din jurul lor, care asemenea acelora,
s-au dedat curviei şi au mers după altă carne, sunt
puse înainte ca exemplu, suferind răzbunarea focului
etern. (aiōnios g166) 8 Într-adevăr, în acelaşi fel şi aceşti
visători murdari întinează carnea, dispreţuiesc domnia
şi vorbesc de rău demnităţile. 9 Dar Mihail, arhanghelul,
pe când se certa cu diavolul, s-a contrazis pentru
trupul lui Moise şi nu a cutezat să aducă împotriva
lui o acuzaţie defăimătoare, ci a spus: Domnul să te
mustre! 10 Dar aceştia vorbesc de rău lucrurile pe care
de fapt nu le ştiu; dar [în] ce înţeleg, în mod natural, ca
dobitoace fără raţiune, în acelea se corup pe ei înşişi.
11 Vai lor! Pentru că au mers pe calea lui Cain şi s-
au grăbit cu lăcomie după rătăcirea lui Balaam pentru
plată şi au pierit în împotrivirea lui Core. 12 Aceştia
sunt pete la ospeţele voastre de dragoste creştină,
când ei sărbătoresc cu voi, hrănindu-se fără frică: nori
fără apă, purtaţi încoace şi încolo de vânturi; pomi
tomnatici, fără rod, morţi de două ori, dezrădăcinaţi; 13
Valuri furioase ale mării, înspumându-şi propria ruşine;
stele rătăcitoare, cărora negrul întunericului le este
rezervat pentru totdeauna. (aiōn g165) 14 Dar şi Enoh,
al şaptelea de la Adam, a profeţit despre acestea,
spunând: Iată, Domnul vine cu zecile de mii de sfinţi ai
lui, 15 Ca să facă judecată peste toţi şi ca să condamne
pe toţi cei neevlavioşi dintre ei, pentru toate faptele
lor neevlavioase, pe care le-au făcut cu neevlavie, şi
pentru toate cuvântările lor grele, pe care păcătoşii
neevlavioşi le-au vorbit împotriva lui. 16 Aceştia sunt
cârtitori, plângăreţi, umblând după propriile lor pofte; şi
gura lor vorbeşte cuvinte umflate, feţele oamenilor fiind
în admiraţie datorită profitului. 17 Dar voi, preaiubiţilor,
amintiţi-vă cuvintele care au fost vorbite mai înainte
de apostolii Domnului nostru Isus Cristos; 18 Cum vă
spuneau ei, că în timpul de pe urmă vor fi batjocoritori,
umblând conform propriilor pofte neevlavioase. 19
Aceştia sunt cei care se separă pe ei înşişi, senzuali,
neavând Duhul. 20 Dar voi, preaiubiţilor, edificându-vă
pe cea mai sfântă credinţă a voastră, rugându-vă în
Duhul Sfânt, 21 Păziţi-vă în dragostea lui Dumnezeu,
aşteptând mila Domnului nostru Isus Cristos pentru
viaţă eternă. (aiōnios g166) 22 Şi aveţi compasiune de
unii, deosebind între ei; 23 Iar pe alţii salvaţi-i cu teamă,
smulgându-i din foc, urând chiar haina pătată de carne.
24 Acum, a aceluia care este în stare să vă păzească
de la cădere şi să vă prezente ireproşabili înaintea
prezenţei gloriei sale cu multă veselie, 25 Singurului
Dumnezeu înţelept, Salvatorul nostru, a lui fie gloria
şi maiestatea, domnia şi puterea, deopotrivă acum şi
întotdeauna. Amin. (aiōn g165)

Apocolipsa

1 Revelația lui Isus Cristos, pe care Dumnezeu i-a
dat-o, pentru a arăta robilor săi lucrurile care trebuie
să se întâmple în curând; și el a înștiințat și a trimis
aceasta prin îngerul său robului său Ioan, **2** Care a
adus mărturie despre cuvântul lui Dumnezeu și despre
mărturia lui Isus Cristos și despre toate lucrurile pe
care le-a văzut. **3** Binecuvântat este cel ce citește și
cei ce aud cuvintele acestei profeții și țin cele scrise
în ea, căci timpul este aproape. **4** Ioan, celor șapte
biserici care sunt în Asia: Har vouă și pace de la cel
care este și care era și care vine, și de la cele șapte
Duhuri care sunt înaintea tronului său, **5** Și de la Isus
Cristos, martorul credincios și întâiul născut dintre morți
și prințul împărăților pământului. A lui, care ne-a iubit și
ne-a spălat de păcatele noastre în propriul lui sânge, **6**
Și ne-a făcut împărați și preoți pentru Dumnezeu și
Tatăl său, a lui fie gloria și domnia pentru totdeauna și
întotdeauna. Amin. **(aiōn g165)** **7** Iată, el vine cu norii; și
fiecare ochi îl va vedea și cei care l-au străpuns; și
toate semințiile pământului vor boci din cauza lui. Da,
Amin. **8** Eu sunt Alfa și Omega, începutul și sfârșitul,
spune Domnul, care este și care era și care vine, Cel
Atotputernic. **9** Eu, Ioan, care de altfel sunt fratele
vostru și părtaș în necazul și în împărăția și în răbdarea
lui Isus Cristos, eram pe insula numită Patmos, din
cauza cuvântului lui Dumnezeu și din cauza mărturiei
lui Isus Cristos. **10** Eram în Duhul în ziua Domnului
și am auzit în spatele meu o voce tare, ca a unei
trâmbițe, **11** Spunând: Eu sunt Alfa și Omega, cel dintâi
și cel de pe urmă; și: Ceea ce vezi, scrie într-o carte și
trimite-o celor șapte biserici care sunt în Asia: la Efes
și la Smirna și la Pergam și la Tiatira și la Sardes și
la Filadelfia și la Laodiceea. **12** Și m-am întors ca să
văd vocea care vorbea cu mine. Și, fiind întors, am
văzut șapte sfeșnice de aur; **13** Și în mijlocul celor
șapte sfeșnice era cineva asemănător Fiului Omului,
îmbrăcat cu o haină lungă până la picioare și încins
la piept cu un brâu de aur. **14** Capul și părul lui erau
albe ca lâna, ca zăpada [erau] de albe; și ochii lui erau
ca flacăra focului; **15** Și picioarele lui asemănătoare
aramei fine, ca arzând într-un cuptor; și vocea lui ca
vuietul multor ape. **16** Și avea în mâna lui dreaptă șapte
stele; și din gura lui ieșea o sabie ascuțită cu două
tăișuri; și înfățișarea lui era ca soarele când strălucește
în puterea lui. **17** Și când l-am văzut, am căzut la
picioarele lui, ca mort. Iar el și-a pus mâna dreaptă
peste mine, spunându-mi: Nu te teme, eu sunt cel
dintâi și cel de pe urmă, **18** Și sunt cel ce trăiește deși
a fost mort; și, iată, eu sunt viu pentru totdeauna și
întotdeauna, Amin; și am cheile iadului și ale morții.
(aiōn g165, Hadēs g86) **19** Scrie lucrurile pe care le-ai
văzut și cele care sunt și cele care vor fi după acestea,
20 Misterul celor șapte stele pe care le-ai văzut în mâna
mea dreaptă și a celor șapte sfeșnice de aur. Cele
șapte stele sunt îngerii celor șapte biserici și cele șapte
sfeșnice pe care le-ai văzut sunt cele șapte biserici.

2 Îngerului bisericii din Efes, scrie-i: Acestea le spune
cel ce ține cele șapte stele în mâna sa dreaptă, cel
ce umblă în mijlocul celor șapte sfeșnice de aur; **2** Știu
faptele tale și munca ta și răbdarea ta și că nu poți
suferi pe cei răi; și i-ai încercat pe cei care spun că
sunt apostoli dar nu sunt, și i-ai găsit mincinoși; **3** Și ai
suferit și ai răbdare și pentru numele meu ai muncit și
nu ai căzut de oboseală. **4** Cu toate acestea am ceva
împotriva ta, pentru că ți-ai părăsit dragostea dintâi. **5**
De aceea amintește-ți de unde ai căzut și pocăiește-te
și fă faptele dintâi; altfel, voi veni dintr-odată la tine și îți
voi lua sfeșnicul din locul lui dacă nu te pocăiești. **6**
Dar ai aceasta, că urăști faptele nicolaiților, pe care și
eu le urăsc. **7** Cel ce are ureche, să asculte ce spune
Duhul bisericilor: Celui ce învinge îi voi da să mănânce
din pomul vieții, care este în mijlocul paradisului lui
Dumnezeu. **8** Și îngerului bisericii din Smirna, scrie-i:
Acestea le spune cel dintâi și cel de pe urmă, care a
fost mort dar este viu; **9** Știu faptele tale și necazul și
sărăcia (dar ești bogat), și blasfemia acelora care spun
că sunt iudei dar nu sunt, ci sunt sinagoga lui Satan. **10**
Nu te teme de niciunul dintre acele lucruri pe care le
vei suferi; iată, diavolul va arunca pe unii dintre voi în
închisoare, ca să fiți încercați; și veți avea necaz zece
zile; fii credincios până la moarte și îți voi da coroana
vieții. **11** Cel ce are ureche, să asculte ce spune Duhul
bisericilor: Cel ce învinge nu va fi nicidecum vătămat de
moartea a doua. **12** Și îngerului bisericii din Pergam,
scrie-i: Acestea le spune cel ce are sabia ascuțită,
cu două tăișuri; **13** Știu faptele tale și unde locuiești,
unde este tronul lui Satan; și ții tare numele meu și
nu ai negat credința mea, chiar în acele zile în care
Antipa era martirul meu credincios, care a fost ucis
printre voi, unde locuiește Satan. **14** Dar am câteva
lucruri împotriva ta, pentru că ai acolo pe cei ce țin
tare doctrina lui Balaam, care îl învăța pe Balac să
arunce o poticnire înaintea copiilor lui Israel, pentru a
mânca lucruri sacrificate idolilor și pentru a curvi. **15**
Tot așa, tu ai și pe cei ce țin tare doctrina nicolaiților,
pe care eu o urăsc. **16** Pocăiește-te; altfel, voi veni la
tine dintr-odată și voi lupta împotriva lor cu sabia gurii
mele. **17** Cel ce are ureche, să asculte ce spune Duhul
bisericilor: Celui ce învinge îi voi da să mănânce din
mana ascunsă și îi voi da o piatră albă, și pe piatră este
scris un nume nou, pe care nimeni nu îl știe, decât cel
ce îl primește. **18** Și îngerului bisericii din Tiatira, scrie-

i: Acestea le spune Fiul lui Dumnezeu, care are ochii săi ca flacăra focului și picioarele sale asemănătoare aramei fine; 19 Știu faptele tale și dragostea creștină și serviciul și credința și răbdarea ta și faptele tale, și cele de pe urmă sunt mai multe ca cele dintâi. 20 Cu toate acestea am câteva lucruri împotriva ta, pentru că rabzi pe acea femeie, Izabela, care se numește pe ea însăși profetesă, ca să învețe și să amăgească pe robii mei pentru a curvi și a mânca lucruri sacrificate idolilor. 21 Și i-am dat timp să se pocăiască de curvia ei și nu s-a pocăit. 22 Iată, o voi arunca în pat, și pe cei ce comit adulter cu ea îi voi arunca în mare necaz, dacă nu se pocăiesc de faptele lor. 23 Și îi voi ucide pe copiii ei cu moarte; și vor ști toate bisericile că eu sunt cel care cercetează rărunchii și inimile; și [vă] voi da fiecăruia dintre voi conform cu faptele voastre. 24 Dar vă spun vouă și celorlalți în Tiatira, atâția câți nu au această doctrină și care nu au cunoscut adâncimile lui Satan, precum spun ei, nu voi pune peste voi nicio altă povară. 25 Dar ceea ce aveți țineți cu tărie până voi veni. 26 Și celui ce învinge și ține faptele mele până la sfârșit, îi voi da putere peste națiuni; 27 Și le va conduce cu un toiag de fier; ca oalele unui olar vor fi sparte în bucăți; așa cum am primit eu de la Tatăl meu. 28 Și îi voi da steaua de dimineață. 29 Cine are ureche, să asculte ce spune Duhul bisericilor.

3 Și îngerului bisericii din Sardes, scrie-i: Acestea le spune cel ce are cele șapte Duhuri ale lui Dumnezeu și cele șapte stele: Știu faptele tale, că ai numele că trăiești și ești mort. 2 Fii veghetor și întărește lucrurile care rămân, care sunt gata să moară; fiindcă nu am găsit faptele tale desăvârșite înaintea lui Dumnezeu. 3 Amintește-ți de aceea cum ai primit și ai auzit și ține strâns și pocăiește-te. Dar dacă tot nu vei veghea, voi veni peste tine ca un hoț și nu vei ști nicidecum în care oră voi veni peste tine. 4 Ai câteva nume chiar în Sardes, care nu și-au mânjit hainele; și vor umbla cu mine în alb, pentru că sunt demni. 5 Cel ce învinge, acela va fi îmbrăcat în haine albe; și nu voi șterge nicidecum numele lui din cartea vieții, ci voi mărturisi numele lui înaintea Tatălui meu și înaintea îngerilor săi. 6 Cel ce are ureche, să asculte ce spune Duhul bisericilor. 7 Și îngerului bisericii din Filadelfia, scrie-i: Acestea le spune cel sfânt, cel adevărat, cel ce are cheia lui David, cel ce deschide și nimeni nu închide; și închide și nimeni nu deschide. 8 Știu faptele tale; iată, am pus înaintea ta o ușă deschisă și nimeni nu o poate închide, pentru că ai puțină putere și ai ținut cuvântul meu și nu ai negat numele meu. 9 Iată, voi face să vină din sinagoga lui Satan pe cei care spun că sunt iudei dar nu sunt, ci mint; iată, îi voi face să vină și să se închine înaintea picioarelor tale și să știe că te-am iubit. 10 Pentru că ai ținut cuvântul răbdării mele, eu de asemenea te voi păzi de ora ispitirii, care va veni peste întreaga lume, pentru a-i încerca pe cei ce locuiesc pe pământ. 11 Iată, eu vin dintr-odată; ține tare ce ai, ca nimeni să nu îți ia coroana. 12 Pe cel ce învinge îl voi face un stâlp în templul Dumnezeului meu și nu va mai ieși afară niciodată; și pe el voi scrie numele Dumnezeului meu și numele cetății Dumnezeului meu, care este noul Ierusalim, care coboară din cer de la Dumnezeul meu; și voi scrie pe el noul meu nume. 13 Cel ce are ureche, să asculte ce spune Duhul bisericilor. 14 Și îngerului bisericii din Laodiceea, scrie-i: Acestea le spune Amin-ul, cel credincios și adevăratul martor, începutul creației lui Dumnezeu; 15 Știu faptele tale; că nu ești nici rece, nici fierbinte; aș dori să fi fost rece, sau fierbinte. 16 Astfel, pentru că ești căldicel și nu ești nici rece, nici fierbinte, te voi vărsa din gura mea. 17 Pentru că spui: Sunt bogat și îmbelșugat cu bunuri și nu am nevoie de nimic; și nu știi că ești nenorocit și mizerabil și sărac și orb și gol; 18 Îți recomand să cumperi de la mine aur încercat în foc, ca să te îmbogățești; și haine albe, ca să te îmbraci, și rușinea goliciunii tale să nu se arate; și să îți ungi ochii cu alifie, ca să vezi. 19 Pe câți îi iubesc, îi mustru și îi disciplinez; de aceea fii zelos și pocăiește-te. 20 Iată, eu stau la ușă și bat; dacă aude cineva vocea mea și deschide ușa, voi intra la el și voi cina cu el și el cu mine. 21 Celui ce învinge îi voi da să șadă cu mine pe tronul meu, așa cum și eu am învins și șed cu Tatăl meu pe tronul lui. 22 Cel ce are ureche, să asculte ce spune Duhul bisericilor.

4 După aceasta, m-am uitat și, iată, o ușă era deschisă în cer; și prima voce pe care am auzit-o era ca a unei trâmbițe care vorbea cu mine și a spus: Urcă-te aici și îți voi arăta lucrurile care trebuie să fie de acum înainte. 2 Și imediat am fost în duhul; și, iată, un tron era așezat în cer și pe tron ședea cineva. 3 Și cel ce ședea era la vedere asemănător pietrei de jasp și de sardonix; și era un curcubeu de jur împrejurul tronului, la vedere asemănător smaraldului. 4 Și de jur împrejurul tronului erau douăzeci și patru de scaune; și pe scaune am văzut douăzeci și patru de bătrâni, șezând, îmbrăcați în haine albe; și aveau pe capetele lor coroane de aur. 5 Și din tron ieșeau fulgere și tunete și voci; și erau șapte lămpi de foc, arzând înaintea tronului, care sunt cele șapte Duhuri ale lui Dumnezeu. 6 Și înaintea tronului era o mare de sticlă, asemănătoare cristalului; și în mijlocul tronului și de jur împrejurul tronului, se aflau patru ființe vii pline de ochi în față și în spate. 7 Și prima ființă vie era asemănătoare leului, și a două ființă vie era asemănătoare vițelului, și a treia ființă vie avea față ca un om, și a patra ființă vie era asemănătoare unei acvile zburând. 8 Și cele patru ființe vii aveau

fiecare din ele șase aripi împrejur; și erau pline de ochi
pe dinăuntru; și nu au odihnă zi și noapte, spunând:
Sfânt, sfânt, sfânt este Domnul Dumnezeu Atotputernic,
care era și care este și care vine. 9 Și când acele ființe
vii dau glorie și onoare și mulțumiri celui ce șade pe
tron, care trăiește pentru totdeauna și întotdeauna,
(aiōn g165) 10 Cei douăzeci și patru de bătrâni cad jos
înaintea celui ce șade pe tron și se închină celui ce
trăiește pentru totdeauna și întotdeauna și își aruncă
coroanele înaintea tronului, spunând: (aiōn g165) 11
Tu ești demn Doamne să primești gloria și onoarea
și puterea, pentru că ai creat toate lucrurile și pentru
plăcerea ta sunt și au fost create.

5 Și am văzut în mâna dreaptă a celui ce ședea pe
tron o carte care fusese scrisă pe dinăuntru și pe
din afară, sigilată cu șapte sigilii. 2 Și am văzut un
înger puternic, proclamând cu voce tare: Cine este
demn să deschidă cartea și să desfacă sigiliile ei? 3
Și nimeni nu a fost în stare în cer, nici pe pământ,
nici sub pământ, să deschidă cartea, nici să se uite la
ea. 4 Și eu am plâns mult, pentru că nimeni nu a fost
găsit demn să deschidă cartea și să o citească, nici
să se uite la ea. 5 Și unul dintre bătrâni mi-a spus:
Nu plânge; iată, Leul din tribul lui Iuda, Rădăcina lui
David, a învins pentru a deschide cartea și a desface
cele șapte sigilii ale ei. 6 Și am privit și, iată, în mijlocul
tronului și al celor patru ființe vii și în mijlocul bătrânilor,
a stat în picioare un Miel ca înjunghiat, având șapte
coarne și șapte ochi, care sunt cele șapte Duhuri ale
lui Dumnezeu, trimise pe tot pământul. 7 Și a venit
și a luat cartea din mâna dreaptă a celui ce ședea
pe tron. 8 Și când a luat cartea, cele patru ființe vii și
cei douăzeci și patru de bătrâni au căzut jos înaintea
Mielului, având fiecare din ei harpe și potire de aur pline
de arome, care sunt rugăciunile sfinților. 9 Și cântau o
cântare nouă, spunând: Tu ești demn să iei cartea și să
deschizi sigiliile acesteia, pentru că ai fost înjunghiat și
ne-ai răscumpărat lui Dumnezeu prin sângele tău, din
fiecare rasă și limbă și popor și națiune; 10 Și ne-ai
făcut Dumnezeului nostru, împărați și preoți; și vom
domni pe pământ. 11 Și am văzut și am auzit vocea
multor îngeri de jur împrejurul tronului și a ființelor
vii și a bătrânilor; și numărul lor era de zece mii de
ori zece mii și mii de mii, 12 Spunând cu voce tare:
Demn este Mielul care a fost înjunghiat să primească
puterea și bogățiile și înțelepciunea și tăria și onoarea
și gloria și binecuvântarea. 13 Și pe fiecare creatură
care este în cer și pe pământ și sub pământ și pe cele
ce sunt în mare și pe toate care se află în acestea le-
am auzit spunând: Binecuvântarea și onoarea și gloria
și puterea fie ale aceluia ce șade pe tron și a Mielului,
pentru totdeauna și întotdeauna. (aiōn g165) 14 Și cele
patru ființe vii au spus: Amin. Și cei douăzeci și patru
de bătrâni au căzut jos și se închinau celui ce trăiește
pentru totdeauna și întotdeauna.

6 Și am văzut când Mielul a deschis unul dintre sigilii
și am auzit, ca zgomotul unui tunet, pe una dintre
cele patru ființe vii spunând: Vino și vezi. 2 Și am văzut
și, iată, un cal alb; și cel ce ședea pe el avea un arc; și
i-a fost dată o coroană; și a ieșit înainte, cucerind și
pentru a cuceri. 3 Și când a deschis al doilea sigiliu, am
auzit pe a doua ființă vie spunând: Vino și vezi. 4 Și a
ieșit un alt cal, roșu; și celui ce ședea pe el i-a fost dat
să ia pacea de pe pământ și ca ei să se ucidă unii pe
alții; și i-a fost dată o sabie mare. 5 Și când a deschis al
treilea sigiliu, am auzit a treia ființă vie, spunând: Vino și
vezi. Și m-am uitat și, iată, un cal negru; și cel ce ședea
pe el avea în mâna sa o balanță. 6 Și am auzit o voce
în mijlocul celor patru ființe vii, spunând: O măsură de
grâu pentru un dinar și trei măsuri de orz pentru un
dinar; și vezi să nu vatămi untdelemnul și vinul. 7 Și
când a deschis al patrulea sigiliu, am auzit vocea celei
de a patra ființe vii spunând: Vino și vezi. 8 Și m-am
uitat și, iată, un cal gălbui; și numele celui ce ședea pe
el era Moartea, și Iadul venea cu el. Și li s-a dat putere
peste a patra parte a pământului, să ucidă cu sabie și
cu foamete și cu moarte și cu fiarele pământului. (Hadēs
g86) 9 Și când a deschis al cincilea sigiliu, am văzut
sub altar sufletele celor ce au fost uciși pentru cuvântul
lui Dumnezeu și pentru mărturia pe care au ținut-o. 10
Și strigau cu voce tare, spunând: Până când, Doamne
sfânt și adevărat, nu judeci și nu răzbuni sângele nostru
de la cei ce locuiesc pe pământ? 11 Și le-au fost date
robe albe fiecăruia dintre ei; și li s-a spus că trebuie
să se odihnească încă puțin timp, până când se va
împlini și numărul părtașilor lor de servire și al fraților
lor, care urmau să fie uciși ca ei. 12 Și m-am uitat când
a deschis al șaselea sigiliu și, iată, a fost un cutremur
mare; și soarele a devenit negru ca o pânză de sac din
păr și luna a devenit ca sângele; 13 Și stelele cerului
au căzut pe pământ, așa cum un smochin își aruncă
smochinele lui necoapte când este scuturat de un vânt
puternic. 14 Și cerul s-a îndepărtat ca o carte făcută
sul; și fiecare munte și insulă au fost mutate din locurile
lor. 15 Și împărații pământului și oamenii de vază și cei
bogați și căpeteniile și cei puternici și fiecare rob și
fiecare om liber s-au ascuns în peșteri și în stâncile
munților; 16 Și spuneau munților și stâncilor: Cădeți
peste noi și ascundeți-ne de la fața Celui ce șade pe
tron și de la furia Mielului; 17 Pentru că a venit ziua cea
mare a furiei lui, și cine poate sta în picioare?

7 Și după acestea am văzut patru îngeri stând în
picioare pe cele patru colțuri ale pământului, ținând

cele patru vânturi ale pământului, ca vântul să nu
sufle peste pământ, nici peste mare, nici peste vreun
copac. 2 Și am văzut alt înger urcând de la răsăritul
soarelui, având sigiliul Dumnezeului cel viu; și a strigat
cu voce tare celor patru îngeri, cărora le-a fost dat să
vatăme pământul și marea, 3 Spunând: Nu vătămați
pământul, nici marea, nici copacii, până când vom
sigila pe robii Dumnezeului nostru pe frunțile lor. 4
Și am auzit numărul celor sigilați; și au fost sigilați
o sută patruzeci și patru de mii din toate semințiile
copiilor lui Israel. 5 Din tribul lui Iuda, au fost sigilați
douăsprezece mii. Din tribul lui Ruben, au fost sigilați
douăsprezece mii. Din tribul lui Gad, au fost sigilați
douăsprezece mii. 6 Din tribul lui Așer, au fost sigilați
douăsprezece mii. Din tribul lui Neftali, au fost sigilați
douăsprezece mii. Din tribul lui Manase, au fost sigilați
douăsprezece mii. 7 Din tribul lui Simeon, au fost
sigilați douăsprezece mii. Din tribul lui Levi, au fost
sigilați douăsprezece mii. Din tribul lui Isahar, au fost
sigilați douăsprezece mii. 8 Din tribul lui Zabulon, au
fost sigilați douăsprezece mii. Din tribul lui Iosif, au
fost sigilați douăsprezece mii. Din tribul lui Beniamin,
au fost sigilați douăsprezece mii. 9 După aceasta m-
am uitat și iată, o mare mulțime, pe care nimeni nu o
putea număra, din toate națiunile și din toate rasele și
popoarele și limbile, a stat în picioare înaintea tronului
și înaintea Mielului, îmbrăcați în robe albe și cu ramuri
de palmieri în mâinile lor. 10 Și strigau cu voce tare,
spunând: Salvarea Dumnezeului nostru care șade pe
tron și Mielului. 11 Și toți îngerii stăteau în picioare
de jur împrejurul tronului și al bătrânilor și a celor
patru ființe vii și cădeau pe fețele lor înaintea tronului
și i se închinau lui Dumnezeu, 12 Spunând: Amin.
Binecuvântarea și gloria și înțelepciunea și mulțumirea
și onoarea și puterea și tăria fie Dumnezeului nostru,
pentru totdeauna și întotdeauna. Amin. **(aiōn g165)** 13 Și
unul dintre bătrâni a răspuns, spunându-mi: Cine sunt
aceștia care sunt îmbrăcați în robe albe? Și de unde
au venit? 14 Și i-am zis: Domnule, tu știi. Iar el mi-a
spus: Aceștia sunt aceia care au ieșit din mare necaz
și și-au spălat robele și le-au albit în sângele Mielului.
15 De aceea sunt ei înaintea tronului lui Dumnezeu și
îi servesc zi și noapte în templul său; și cel ce șade
pe tron va locui printre ei. 16 Ei nu vor mai flămânzi,
nici nu vor mai înseta; nici soarele nu va cădea peste
ei, nici vreo arșiță. 17 Pentru că Mielul, care este în
mijlocul tronului, îi va paște și îi va conduce la izvoarele
vii ale apelor; și Dumnezeu va șterge toate lacrimile de
la ochii lor.

8 Și când a deschis al șaptelea sigiliu, a fost tăcere
în cer aproape o jumătate de oră. 2 Și am văzut
cei șapte îngeri care stăteau în picioare înaintea lui
Dumnezeu; și le-au fost date șapte trâmbițe. 3 Și un
alt înger a venit și a stat în picioare la altar, având o
tămâietoare de aur; și lui i-a fost dată multă tămâie,
ca să o aducă cu rugăciunile tuturor sfinților peste
altarul de aur care era înaintea tronului. 4 Și fumul
tămâiei se ridica împreună cu rugăciunile sfinților, din
mâna îngerului, înaintea lui Dumnezeu. 5 Și îngerul a
luat tămâietoarea și a umplut-o cu focul altarului și a
aruncat-o pe pământ; și au fost voci și tunete și fulgere
și un cutremur. 6 Și cei șapte îngeri, care aveau cele
șapte trâmbițe, s-au pregătit să trâmbițeze. 7 Și primul
înger a trâmbițat și au urmat grindină și foc amestecat
cu sânge și au fost aruncate peste pământ; și a treia
parte a copacilor a fost arsă și toată iarba verde a fost
arsă. 8 Și al doilea înger a trâmbițat și ceva ca un
munte mare arzând cu foc a fost aruncat în mare; și a
treia parte a mării a devenit sânge. 9 Și a murit a treia
parte a creaturilor care erau în mare și aveau viață; și a
treia parte dintre corăbii a fost distrusă. 10 Și al treilea
înger a trâmbițat și a căzut din cer o stea mare, arzând
ca o făclie; și a căzut peste a treia parte a râurilor și
peste izvoarele apelor; 11 Și numele stelei este chemat
Pelin; și a treia parte a apelor a devenit pelin; și mulți
oameni au murit din cauza apelor, pentru că au fost
făcute amare. 12 Și al patrulea înger a trâmbițat și a
treia parte a soarelui a fost lovită și a treia parte a lunii
și a treia parte a stelelor, în așa fel că a treia parte a
lor a fost întunecată; și ziua nu a strălucit cu a treia
parte din ea și noaptea la fel. 13 Și m-am uitat și am
auzit un înger zburând prin mijlocul cerului, spunând cu
voce tare: Vai, vai, vai, locuitorilor pământului din cauza
celorlalte voci ale trâmbițelor celor trei îngeri care sunt
gata să trâmbițeze!

9 Și al cincilea înger a trâmbițat și am văzut că o stea
a căzut din cer pe pământ; și lui i-a fost dată cheia
gropii fără fund. **(Abyssos g12)** 2 Și a deschis groapa
fără fund; și a urcat un fum din groapă ca fumul unui
mare cuptor; și soarele și văzduhul au fost întunecate
din cauza fumului gropii. **(Abyssos g12)** 3 Și din fum au
ieșit lăcuste pe pământ; și le-a fost dată putere așa
cum au putere scorpionii pământului. 4 Și li s-a poruncit
să nu vatăme iarba pământului, nici vreo verdeață,
nici vreun copac, decât numai pe acei oameni care
nu au sigiliul lui Dumnezeu pe frunțile lor. 5 Și le-a
fost dat să nu îi ucidă, ci să fie chinuiți cinci luni; și
chinul lor era ca și chinul scorpionului când înțeapă un
om. 6 Și în acele zile oamenii vor căuta moartea și
nu o vor găsi; și vor dori să moară și moartea va fugi
de la ei. 7 Și înfățișarea lăcustelor era asemănătoare
cailor pregătiți pentru bătălie; și pe capetele lor erau ca
niște coroane asemănătoare aurului și fețele lor erau
ca fețele oamenilor. 8 Și aveau păr ca părul femeilor

și dinții lor erau ca dinții leilor. 9 Și aveau platoșe ca
platoșele de fier; și sunetul aripilor lor era ca sunetul
carelor cu mulți cai, alergând spre luptă. 10 Și aveau
cozi asemănătoare scorpionilor și erau ace în cozile
lor; și puterea lor era să vatăme oamenii cinci luni. 11
Și aveau peste ele un împărat, care este îngerul gropii
fără fund, al cărui nume în evreiește este Abadon, iar
în greacă are numele Apolion. (Abyssos g12) 12 Un vai a
trecut; iată, vin încă două vaiete după acestea. 13 Și al
șaselea înger a trâmbițat și am auzit o voce din cele
patru coarne ale altarului de aur care este înaintea lui
Dumnezeu, 14 Spunând celui de al șaselea înger care
avea trâmbița: Dezleagă pe cei patru îngeri care sunt
legați la râul cel mare, Eufrat. 15 Și au fost dezlegați
cei patru îngeri, care erau pregătiți pentru o oră și o zi
și o lună și un an, să ucidă a treia parte din oameni. 16
Și numărul armatei călăreților era de două sute de mii
de mii; și am auzit numărul lor. 17 Și astfel am văzut în
viziune caii și pe cei ce ședeau pe ei, având platoșe
de foc și de hiacint și de pucioasă; și capetele cailor
erau precum capetele leilor; și din gurile lor ieșea foc
și fum și pucioasă. 18 Prin acestea trei a fost ucisă a
treia parte a oamenilor, prin focul și prin fumul și prin
pucioasa care ieșea din gurile lor. 19 Fiindcă puterea
lor este în gurile lor și în cozile lor; deoarece cozile
lor erau asemănătoare șerpilor și aveau capete și cu
acestea vătămau. 20 Și ceilalți oameni, care nu au fost
uciși prin aceste plăgi, totuși nu s-au pocăit de faptele
mâinilor lor, ca să nu se mai închine dracilor și idolilor
de aur și de argint și de aramă și de piatră și de lemn,
care nu pot nici vedea, nici auzi, nici umbla; 21 Și nu s-
au pocăit nici de uciderile lor, nici de vrăjitoriile lor, nici
de curvia lor, nici de furturile lor.

10 Și am văzut un alt înger puternic, coborând din
cer, îmbrăcat cu un nor; și avea un curcubeu
peste capul lui și fața lui era ca soarele și picioarele lui
ca niște stâlpi de foc; 2 Și avea în mâna sa o cărticică
deschisă; și și-a pus piciorul drept pe mare și stângul
pe pământ, 3 Și a strigat cu voce tare, precum rage
un leu; și când a strigat el, cele șapte tunete au rostit
cu vocile lor. 4 Și când cele șapte tunete au rostit cu
vocile lor, eram gata să scriu; și am auzit o voce din
cer, spunându-mi: Sigilează lucrurile pe care cele șapte
tunete le-au rostit și nu scrie acestea. 5 Și îngerul pe
care l-am văzut stând în picioare pe mare și pe pământ
și-a ridicat mâna spre cer, 6 Și a jurat pe cel ce trăiește
pentru totdeauna și întotdeauna, care a creat cerul și
lucrurile care sunt în el, și pământul și lucrurile care
sunt pe el, și marea și lucrurile care sunt în ea, că timp
nu va mai fi; (aiōn g165) 7 Ci în zilele vocii celui de al
șaptelea înger, când va începe să trâmbițeze, va fi
terminat misterul lui Dumnezeu, așa cum a făcut el
cunoscut robilor săi, profeții. 8 Și vocea pe care am
auzit-o din cer, a vorbit din nou cu mine și a spus: Du-
te, ia cărticica ce este deschisă în mâna îngerului care
stă în picioare pe mare și pe pământ. 9 Și m-am dus
spre înger și i-am spus: Dă-mi cărticica. Iar el mi-a
spus: Ia-o și mănânc-o; și ea îți va amărî pântecele,
dar în gura ta va fi dulce ca mierea. 10 Și am luat
cărticica din mâna îngerului și am mâncat-o; și în gura
mea a fost dulce ca mierea; și imediat ce am mâncat-o
pântecele mi s-a amărât. 11 Și el mi-a spus: Tu trebuie
să profețești din nou înaintea multor popoare și națiuni
și limbi și împărați.

11 Și mi-a fost dată o trestie asemănătoare cu un
toiag; și îngerul a stat în picioare, spunând: Ridică-
te și măsoară templul lui Dumnezeu și altarul și pe cei
ce se închină în acesta. 2 Dar curtea care este în afara
templului, las-o afară și nu o măsura; fiindcă a fost
dată neamurilor; și vor călca în picioare cetatea sfântă
patruzeci și două de luni. 3 Și voi da putere celor doi
martori ai mei și vor profeți o mie două sute șaizeci
de zile, îmbrăcați în pânză de sac. 4 Aceștia sunt cei
doi măslini și cele două sfeșnice care stau în picioare
înaintea Dumnezeului pământului. 5 Și dacă cineva
voiește să îi vatăme, din gura lor iese foc și îi mistuie
pe dușmanii lor; și dacă cineva voiește să îi vatăme, în
acest mod trebuie să fie ucis. 6 Aceștia au putere să
închidă cerul, ca să nu plouă în zilele profeției lor; și
au putere asupra apelor, să le schimbe în sânge și să
lovească pământul cu toate plăgile, de câte ori voiesc.
7 Și când ei vor fi terminat mărturia lor, fiara care se
ridică din groapa fără fund va face război împotriva
lor și îi va învinge și îi va ucide. (Abyssos g12) 8 Și
trupurile lor moarte vor zăcea în piața marii cetăți, care
în sens spiritual este numită Sodoma și Egipt, unde și
Domnul nostru a fost crucificat. 9 Și cei din mai multe
popoare și rase și limbi și națiuni vor privi trupurile lor
moarte timp de trei zile și jumătate și nu vor permite
ca trupurile lor moarte să fie puse în morminte. 10 Și
cei ce locuiesc pe pământ se vor bucura din cauza lor
și se vor veseli și vor trimite daruri unii altora, pentru
că acești doi profeți au chinuit pe cei ce locuiesc pe
pământ. 11 Iar după trei zile și jumătate Duhul de viață
din Dumnezeu a intrat în ei și ei au stat în picioarele lor;
și mare frică a căzut peste cei ce i-au văzut. 12 Și au
auzit o voce tare din cer, spunându-le: Urcați-vă aici. Și
au urcat la cer într-un nor; și dușmanii lor i-au privit. 13
Și în aceeași oră a fost un mare cutremur de pământ
și a zecea parte din cetate a căzut, și în cutremur au
fost uciși dintre oameni șapte mii; iar rămășița a fost
înfricoșată și a dat glorie Dumnezeului cerului. 14 Al
doilea vai a trecut; și, iată, al treilea vai vine dintr-odată.
15 Și al șaptelea înger a trâmbițat; și au fost în cer voci

tari, spunând: Împărățiile acestei lumi au devenit ale
Domnului nostru și ale Cristosului său; și el va domni
pentru totdeauna și întotdeauna. **(aiōn g165)** **16** Și cei
douăzeci și patru de bătrâni, care ședeau înaintea lui
Dumnezeu pe scaunele lor, au căzut pe fețele lor și
s-au închinat lui Dumnezeu, **17** Spunând: Îți aducem
mulțumiri, Doamne Dumnezeule Atotputernic, care ești,
care erai și care vii, pentru că ai luat marea ta putere la
tine și ai domnit. **18** Și națiunile s-au mâniat și a venit
furia ta și timpul morților pentru a fi judecați și să dai
răsplată robilor tăi, profeții, și sfinților și celor ce se tem
de numele tău, mici și mari, și pentru a nimici pe cei
ce distrug pământul. **19** Și a fost deschis templul lui
Dumnezeu în cer și a fost văzut chivotul testamentului
său în templul său; și au fost fulgere și voci și tunete și
un cutremur de pământ și grindină mare.

12 Și s-a arătat o mare minune în cer; o femeie
îmbrăcată cu soarele, și luna sub picioarele ei, și
pe capul ei o coroană cu douăsprezece stele; **2** Și,
fiind însărcinată, a strigat, fiind în travaliu și în chin
ca să nască. **3** Și s-a arătat o altă minune în cer; și,
iată, un mare dragon roșu, având șapte capete și zece
coarne și pe capetele sale șapte coroane. **4** Și coada
lui trăgea a treia parte a stelelor cerului și le arunca pe
pământ; și dragonul a stat în picioare înaintea femeii
care era gata să nască, pentru ca să îi mănânce copilul
imediat ce va fi născut. **5** Și a născut un copil de parte
bărbătească, ce a fost născut pentru a conduce toate
națiunile cu un toiag de fier; și copilul a fost răpit la
Dumnezeu și la tronul lui. **6** Și femeia a fugit în pustie,
unde are pregătit un loc de la Dumnezeu, ca acolo ei
să o hrănească o mie două sute șaizeci de zile. **7** Și a
fost război în cer; Mihail și îngerii lui au luptat împotriva
dragonului; și dragonul și îngerii lui au luptat. **8** Și nu
au învins; nici locul lor nu a mai fost găsit în cer. **9** Și a
fost aruncat afară dragonul cel mare, acel șarpe bătrân,
numit Diavolul și Satan, care înșală întreaga lume; a
fost aruncat pe pământ și îngerii lui au fost aruncați cu
el. **10** Și am auzit o voce tare, spunând în cer: Acum
a venit salvarea și puterea și împărăția Dumnezeului
nostru și puterea lui Cristos, pentru că a fost aruncat
jos acuzatorul fraților noștri, cel care i-a acuzat înaintea
Dumnezeului nostru zi și noapte. **11** Și l-au învins
prin sângele Mielului și prin cuvântul mărturiei lor; și
nu și-au iubit viața până la moarte. **12** Din această
cauză, bucurați-vă voi ceruri și cei ce locuiți în ele. Vai
locuitorilor pământului și ai mării! Pentru că diavolul a
coborât la voi, având furie mare, deoarece știe că mai
are doar puțin timp. **13** Și când dragonul a văzut că a
fost aruncat pe pământ, a persecutat femeia care a
născut copilul de parte bărbătească. **14** Și femeii i-au
fost date două aripi ale unei acvile mari, ca să zboare
în pustie, la locul ei, unde este hrănită pentru un timp
și timpuri și jumătate a timpului, ascunsă de la fața
șarpelui. **15** Și șarpele a aruncat din gura lui apă ca un
potop după femeie, ca să o facă să fie dusă de potop.
16 Și pământul a ajutat femeia și pământul și-a deschis
gura și a înghițit potopul pe care l-a aruncat dragonul
din gura sa. **17** Și dragonul a fost furios pe femeie și a
mers să facă război cu rămășița seminței ei, cei care țin
poruncile lui Dumnezeu și au mărturia lui Isus Cristos.

13 Și am stat în picioare pe nisipul mării și am văzut
o fiară ridicându-se din mare, având șapte capete
și zece coarne, și pe coarnele ei zece coroane și pe
capetele ei numele blasfemiei. **2** Și fiara pe care am
văzut-o era asemănătoare unui leopard și picioarele
sale erau ca ale unui urs și gura sa ca gura unui leu;
și dragonul i-a dat puterea sa și tronul său și mare
autoritate. **3** Și am văzut unul dintre capetele ei, ca
rănit de moarte; și rana sa mortală a fost vindecată; și
tot pământul se minuna de fiară. **4** Și s-au închinat
dragonului care a dat putere fiarei; și s-au închinat
fiarei, spunând: Cine este asemănător fiarei? Cine este
în stare să facă război cu ea? **5** Și i-a fost dată o gură
care vorbea lucruri mari și blasfemii; și i-a fost dată
putere să continue patruzeci și două de luni. **6** Și și-
a deschis gura în blasfemie împotriva lui Dumnezeu,
pentru a blasfemia numele lui și tabernacolul lui și pe
cei ce locuiesc în cer. **7** Și i-a fost dat să facă război
cu sfinții și să îi învingă; și i-a fost dată putere peste
toate rasele și limbile și națiunile. **8** Și i se vor închina
toți cei ce locuiesc pe pământ, cei ale căror nume
nu sunt scrise în cartea vieții Mielului înjunghiat de
la întemeierea lumii. **9** Dacă vreun om are ureche,
să audă. **10** Cel ce duce în captivitate va merge în
captivitate; cel ce cu sabia va ucide, trebuie să fie ucis
cu sabia. Aici este răbdarea și credința sfinților. **11** Și
am văzut o altă fiară ridicându-se din pământ; și avea
două coarne asemănătoare unui miel și vorbea ca un
dragon. **12** Și exercită toată puterea primei fiare de
dinaintea ei și face ca pământul și cei ce locuiesc pe el
să se închine primei fiare, a cărei rană mortală fusese
vindecată. **13** Și face minuni mari, așa încât coboară
foc din cer pe pământ, înaintea oamenilor. **14** Și înșală
pe cei ce locuiesc pe pământ prin mijlocirea acelor
miracole pe care ea avea putere să le facă înaintea
fiarei, spunând celor ce locuiesc pe pământ să facă o
icoană fiarei care a avut rana de sabie și trăia. **15** Și
ea avea putere să dea viață icoanei fiarei, pentru ca
icoana fiarei deopotrivă să vorbească și să facă să fie
uciși atâția câți nu se închină icoanei fiarei. **16** Și face
pe toți, deopotrivă mici și mari și bogați și săraci și liberi
și sclavi, să primească un semn pe mâna lor dreaptă,
sau pe frunțile lor; **17** Ca nimeni să nu poată cumpăra

sau vinde, decât cel ce avea semnul, sau numele fiarei,
sau numărul numelui său. 18 Aici este înțelepciunea.
Cel ce are înțelegere să numere numărul fiarei; fiindcă
este numărul unui om; și numărul lui este: Șase sute
șaizeci și șase.

14 Și m-am uitat și, iată, un Miel stătea în picioare
pe muntele Sion și cu el o sută patruzeci și patru
de mii având numele Tatălui său scris pe frunțile lor. 2
Și am auzit o voce din cer, ca vocea multor ape și ca
vocea unui tunet mare; și am auzit vocea harpiștilor
cântând cu harpele lor; 3 Și cântau de parcă era un
cântec nou înaintea tronului și înaintea celor patru ființe
vii și a bătrânilor; și niciun om nu putea învăța acel
cântec, decât cei o sută patruzeci și patru de mii, care
au fost răscumpărați de pe pământ. 4 Aceștia sunt cei
ce nu s-au întinat cu femei, fiindcă sunt feciori. Aceștia
sunt cei ce îl urmează pe Miel oriunde merge. Aceștia
au fost răscumpărați dintre oameni, fiind primele roade
pentru Dumnezeu și pentru Miel. 5 Și în gura lor nu a
fost găsită viclenie; fiindcă ei sunt ireproșabili înaintea
tronului lui Dumnezeu. 6 Și am văzut un alt înger
zburând în mijlocul cerului, având evanghelia veșnică,
pentru a predica celor ce locuiesc pe pământ și fiecărei
națiuni și rase și limbi și popor, **(aiōnios g166)** 7 Spunând
cu voce tare: Temeți-vă de Dumnezeu și dați-i glorie,
pentru că a venit ora judecății lui; și închinați-vă celui
care a făcut cerul și pământul și marea și izvoarele
apelor. 8 Și un alt înger a urmat, spunând: A căzut, a
căzut Babilonul, acea cetate mare, pentru că a făcut
toate națiunile să bea din vinul furiei curviei sale. 9 Și
al treilea înger le-a urmat, spunând cu voce tare: Dacă
vreun om se închină fiarei și icoanei ei și primește
semnul ei pe fruntea lui sau pe mâna lui, 10 Acela
va bea din vinul furiei lui Dumnezeu, care este turnat
fără amestec în paharul indignării sale; și va fi chinuit
cu foc și cu pucioasă în prezența sfinților îngeri și în
prezența Mielului; 11 Și fumul chinului lor se ridică în
sus pentru totdeauna și întotdeauna; și nu au odihnă
ziua și noaptea cei ce se închină fiarei și icoanei ei
și oricine primește semnul numelui ei. **(aiōn g165)** 12
Aici este răbdarea sfinților; aici sunt cei ce țin poruncile
lui Dumnezeu și credința lui Isus. 13 Și am auzit o
voce din cer, spunându-mi: Scrie: Binecuvântați sunt
morții care mor în Domnul de acum înainte: Da, spune
Duhul, ca să se odihnească de muncile lor; și faptele
lor îi urmează. 14 Și m-am uitat și, iată, un nor alb și
pe nor ședea unul asemănător Fiului omului, având
pe capul lui o coroană de aur și în mâna sa o seceră
ascuțită. 15 Și un alt înger a ieșit din templu, strigând
cu voce tare celui așezat pe nor: Trimite secera ta și
seceră; fiindcă ți-a venit timpul să seceri, pentru că
secerișul pământului este copt. 16 Și cel ce ședea
pe nor și-a aruncat secera pe pământ; și pământul a
fost secerat. 17 Și un alt înger a ieșit din templul care
este în cer, având și el o seceră ascuțită. 18 Și un
alt înger a ieșit din altar, având putere peste foc; și a
strigat cu strigăt mare celui ce avea secera ascuțită,
spunând: Trimite secera ta ascuțită și adună ciorchinii
viei pământului, pentru că strugurii ei sunt copți pe
deplin. 19 Și îngerul și-a aruncat secera pe pământ și
a adunat via pământului și a aruncat-o în teascul cel
mare al furiei lui Dumnezeu. 20 Și teascul a fost călcat
în picioare în afara cetății și din teasc a ieșit sânge
până la frâiele cailor, pe o întindere de o mie șase sute
de stadii.

15 Și am văzut alt semn în cer, mare și uimitor: șapte
îngeri având ultimele șapte plăgi, pentru că în ele
este îndestulată furia lui Dumnezeu. 2 Și am văzut,
ca și cum era o mare de sticlă amestecată cu foc, și
pe cei ce au obținut victoria asupra fiarei și asupra
icoanei ei și asupra semnului ei și asupra numărului
numelui ei, stând în picioare pe marea de sticlă, având
harpele lui Dumnezeu. 3 Și cântau cântecul lui Moise,
robul lui Dumnezeu, și cântecul Mielului, spunând: Mari
și minunate sunt faptele tale, Doamne Dumnezeule
Atotputernic; drepte și adevărate sunt căile tale, tu
Împărat al sfinților. 4 Cine nu se va teme de tine,
Doamne, și nu va glorifica numele tău? Pentru că doar
tu ești sfânt, pentru că toate națiunile vor veni și se vor
închina înaintea ta, pentru că judecățile tale au fost
arătate. 5 Și după aceea m-am uitat și, iată, a fost
deschis templul tabernacolului mărturiei în cer. 6 Și
au ieșit cei șapte îngeri din templu, având cele șapte
plăgi, îmbrăcați în in pur și alb și având piepturile lor
încinse cu brâie de aur. 7 Și una dintre cele patru ființe
vii a dat celor șapte îngeri șapte potire de aur pline de
furia lui Dumnezeu, care trăiește pentru totdeauna și
întotdeauna. **(aiōn g165)** 8 Și templul a fost umplut de
fum din gloria lui Dumnezeu și din puterea lui; și niciun
om nu era în stare să intre în templu, până când cele
șapte plăgi ale celor șapte îngeri vor fi împlinite.

16 Și am auzit o voce tare din templu, spunând
celor șapte îngeri: Mergeți și turnați potirele furiei
lui Dumnezeu peste pământ. 2 Și s-a dus primul și
a turnat potirul său peste pământ; și a căzut o rană
vătămătoare și dureroasă peste oamenii care au avut
semnul fiarei și peste cei ce s-au închinat icoanei ei. 3
Și al doilea înger a turnat potirul său peste mare; și a
devenit ca sângele unui mort; și fiecare suflet viu a
murit în mare. 4 Și al treilea înger a turnat potirul său
peste râurile și peste izvoarele apelor; și ele au devenit
sânge. 5 Și am auzit pe îngerul apelor spunând: Drept
ești tu, Doamne, care ești, care erai și care vei fi, pentru
că ai judecat astfel. 6 Pentru că au vărsat sângele

sfinților și al profeților și tu le-ai dat să bea sânge;
fiindcă ei merită aceasta. 7 Și am auzit pe un altul din
altar, spunând: Da, Doamne Dumnezeule Atotputernic,
adevărate și drepte sunt judecățile tale. 8 Și al patrulea
înger a turnat potirul său peste soare; și i-a fost dată
putere să pârjolească pe oameni cu foc. 9 Și oamenii
au fost pârjoliți cu arșiță mare și au blasfemiat numele
lui Dumnezeu, care are putere peste aceste plăgi; și nu
s-au pocăit ca să îi dea glorie. 10 Și al cincilea înger a
turnat potirul său peste tronul fiarei; și împărăția ei a
fost plină de întuneric; și își mușcau limbile din cauza
durerii, 11 Și au blasfemiat pe Dumnezeul cerului, din
cauza durerilor lor și a rănilor lor și nu s-au pocăit de
faptele lor. 12 Și al șaselea înger a turnat potirul său
peste râul cel mare, Eufrat; și apa lui a fost secată, ca
să fie pregătită calea împăraților de la răsăritul soarelui.
13 Și am văzut trei duhuri necurate asemănătoare
broaștelor, ieșind din gura dragonului și din gura fiarei
și din gura profetului fals. 14 Fiindcă ele sunt duhurile
dracilor lucrând miracole, care merg înainte la împărații
pământului și ai întregii lumi, să îi adune la bătălia
acelei zile mari a Dumnezeului Cel Atotputernic. 15 Iată,
eu vin ca un hoț. Binecuvântat este cel ce veghează și
își păzește hainele, ca nu cumva să umble gol și ei să
privească rușinea lui. 16 Și i-a adunat într-un loc numit
pe evreiește Armaghedon. 17 Și al șaptelea înger a
turnat potirul său în aer; și a venit o voce tare de la
templul din cer, de la tron, spunând: S-a făcut. 18 Și au
fost voci și tunete și fulgere; și a fost un mare cutremur,
așa de mare cum nu a mai fost de când sunt oameni
pe pământ, un cutremur așa de puternic și de mare.
19 Iar cetatea cea mare a fost împărțită în trei părți și
cetățile națiunilor au căzut; și Babilonul cel mare a fost
amintit înaintea lui Dumnezeu, ca să îi dea paharul cu
vinul înverșunării furiei lui. 20 Și fiecare insulă a fugit și
munții nu s-au găsit. 21 Și grindină mare, cât un talant,
a căzut din cer peste oameni; și oamenii au blasfemiat
pe Dumnezeu din cauza plăgii grindinii, pentru că plaga
acesteia a fost foarte mare.

17 Și a venit unul dintre cei șapte îngeri care aveau
cele șapte potire și a vorbit cu mine, spunându-
mi: Vino aici; îți voi arăta judecata curvei cea mare
ce șade pe multe ape; 2 Cu care au curvit împărații
pământului și locuitorii pământului s-au îmbătat din
vinul curviei ei. 3 Și m-a purtat în duh într-o pustie; și
am văzut o femeie așezată pe o fiară colorată stacojiu,
plină de nume ale blasfemiei, având șapte capete și
zece coarne. 4 Și femeia era îmbrăcată în purpură și
în stacojiu, și împodobită cu aur și pietre prețioase și
perle, având în mâna ei un pahar de aur plin de urâciuni
și de murdăria curviei sale; 5 Și pe fruntea ei era scris
un nume: MISTER, BABILONUL CEL MARE, MAMA
CURVELOR ȘI A URÂCIUNILOR PĂMÂNTULUI. 6
Și am văzut femeia îmbătată cu sângele sfinților și
cu sângele martirilor lui Isus; și când am văzut-o, m-
am minunat cu mare uimire. 7 Și îngerul mi-a spus:
De ce te-ai minunat? Eu îți voi spune misterul femeii
și al fiarei care o poartă, care are cele șapte capete
și zece coarne. 8 Fiara pe care ai văzut-o era și nu
este; și se va ridica din groapa fără fund și va merge
în pieire; și se vor minuna cei ce locuiesc pe pământ,
ale căror nume nu au fost scrise în cartea vieții de
la întemeierea lumii, când ei privesc fiara care era
și nu este, și totuși este. **(Abyssos g12)** 9 Și aici este
mintea care are înțelepciune. Cele șapte capete sunt
șapte munți pe care șade femeia. 10 Și sunt șapte
împărați; cinci au căzut și unul este și celălalt încă nu a
venit; și când vine, trebuie să rămână puțin timp. 11
Și fiara care era și nu este, chiar ea este a opta, și
este din cei șapte și merge în pieire. 12 Și cele zece
coarne pe care le-ai văzut sunt zece împărați care până
acum nu au primit împărăție; dar primesc putere, ca
împărați, o oră cu fiara. 13 Aceștia au o singură voință
și vor da puterea și tăria lor fiarei. 14 Aceștia vor face
război cu Mielul și Mielul îi va învinge, pentru că el este
Domnul domnilor și Împăratul împăraților; și cei ce sunt
cu el sunt chemați și aleși și credincioși. 15 Și el îmi
spune: Apele pe care le-ai văzut, unde șade curva,
sunt popoare și mulțimi și națiuni și limbi. 16 Și cele
zece coarne pe care le-ai văzut pe fiară, acestea vor
urî pe curvă și o vor face pustie și goală, și carnea ei o
vor mânca și o vor arde cu foc. 17 Fiindcă Dumnezeu a
pus în inimile lor să împlinească voința lui și să facă un
acord și să dea împărăția lor fiarei, până când vor fi
împlinite cuvintele lui Dumnezeu. 18 Iar femeia pe care
ai văzut-o, este acea cetate mare care domnește peste
împărații pământului.

18 Și după aceste lucruri am văzut alt înger coborând
din cer, având putere mare; și pământul a fost
luminat cu gloria lui. 2 Și a strigat puternic cu voce
tare, spunând: A căzut, a căzut Babilonul cel mare
și a devenit locuința dracilor și locașul fiecărui duh
necurat și colivia fiecărei păsări necurate și de urât.
3 Pentru că toate națiunile au băut din vinul furiei
curviei ei, și împărații pământului au curvit cu ea, și
comercianții pământului s-au îmbogățit prin abundența
rafinamentelor ei. 4 Și am auzit altă voce din cer,
spunând: Ieșiți din ea, poporul meu, ca să nu fiți părtași
la păcatele ei și să nu primiți din plăgile ei. 5 Pentru
că păcatele ei au ajuns până la cer și Dumnezeu și-a
adus aminte de nelegiuirile ei. 6 Răsplătiți-i așa cum
v-a răsplătit ea și dublați-i dublu conform faptelor ei;
în paharul pe care ea l-a umplut, umpleți-i dublu. 7
Cât de mult se glorifica pe ea însăși și trăia desfătător,

atât de mult chin și întristare să îi dați, fiindcă spune
în inima ei: Șed ca împărăteasă și nu sunt văduvă
și nicidecum nu voi vedea întristarea. 8 Din această
cauză, într-o singură zi vor veni plăgile ei, moarte și
jelire și foamete; și va fi complet arsă cu foc, pentru
că puternic este Domnul Dumnezeu care o judecă.
9 Și împărații pământului, care au curvit și au trăit
desfătător cu ea, o vor plânge și se vor lamenta pentru
ea când vor vedea fumul arderii ei, 10 Stând departe
de frica chinului ei, spunând: Vai, vai, acea cetate
mare, Babilon, acea cetate puternică! Pentru că într-
o singură oră ți-a venit judecata. 11 Și comercianții
pământului vor plânge și vor jeli după ea, pentru că
nimeni nu le mai cumpără marfa: 12 Marfă de aur și de
argint și de pietre prețioase și de perle și in subțire
și purpură și mătase și stacojiu; și tot lemnul de tuia
și toate felurile de vase din fildeș și toate felurile de
vase din lemnul cel mai prețios și de aramă și fier și
marmură, 13 Și scorțișoară și arome și alifii și tămâie și
vin și untdelemn și floarea făinii și grâne și vite și oi
și cai și care și sclavi și suflete ale oamenilor. 14 Și
fructele după care poftea sufletul tău s-au dus de la
tine și toate lucrurile care erau elegante și splendide s-
au dus de la tine și nu le vei mai găsi nicidecum. 15
Comercianții acestor lucruri, care s-au îmbogățit prin
ea, vor sta departe, din cauza fricii chinului ei, plângând
și bocind, 16 Și spunând: Vai, vai, acea cetate mare,
care a fost îmbrăcată în in subțire și purpură și stacojiu
și împodobită cu aur și pietre prețioase și perle! 17
Pentru că într-o singură oră au fost pustiite asemenea
mari bogății. Și fiecare căpitan de vas și toată mulțimea
de pe corăbii și marinarii și toți câți fac comerț pe mare,
au stat departe, 18 Și strigau, uitându-se la fumul arderii
ei, spunând: Care cetate era asemenea acestei mari
cetăți! 19 Și își aruncau țărână pe capetele lor și strigau,
plângând și bocind, spunând: Vai, vai, acea cetate mare
în care s-au îmbogățit toți cei ce aveau corăbii pe mare
din cauza măreției ei! Pentru că într-o singură oră s-a
pustiit. 20 Bucură-te de ea, cerule și voi sfinți apostoli
și profeți, pentru că Dumnezeu a judecat judecata
voastră asupra ei. 21 Și un înger puternic a luat o piatră
ca o piatră mare de moară și a aruncat-o în mare,
spunând: Astfel, cu violență va fi dărâmat Babilonul,
acea cetate mare, și nu va mai fi găsită nicidecum.
22 Și vocea harpiștilor și a muzicienilor și a flautiștilor
și a trompetiștilor nu va mai fi auzită nicidecum în
tine; și niciun meșteșugar, al oricărui meșteșug ar fi el,
nu va mai fi găsit nicidecum în tine; și sunetul pietrei
de moară nu va mai fi auzit nicidecum în tine; 23 Și
lumina candelei nu va mai străluci nicidecum în tine; și
vocea mirelui și a miresei nu va mai fi auzită nicidecum
în tine; deoarece comercianții tăi erau oamenii mari
ai pământului, pentru că prin vrăjitoriile tale au fost
înșelate toate națiunile. 24 Și în ea a fost găsit sângele
profeților și al sfinților și al tuturor celor ce au fost uciși
pe pământ.

19 Și după aceste lucruri, am auzit o voce puternică,
a unei mulțimi mari de oameni în cer, spunând:
Aleluia! Salvarea și gloria și onoarea și puterea fie ale
Domnului Dumnezeului nostru; 2 Pentru că adevărate
și drepte sunt judecățile lui, pentru că el a judecat
curva cea mare care corupea pământul cu curvia ei
și a răzbunat sângele robilor săi din mâna ei. 3 Și
din nou au spus: Aleluia! Și fumul ei se ridică în sus
pentru totdeauna și întotdeauna. (aiōn g165) 4 Și cei
douăzeci și patru de bătrâni și cele patru ființe vii au
căzut jos și s-au închinat lui Dumnezeu care șade pe
tron, spunând: Amin! Aleluia! 5 Și o voce a ieșit din tron,
spunând: Lăudați pe Dumnezeul nostru, voi toți robii
lui și voi care vă temeți de el, deopotrivă mici și mari.
6 Și am auzit ceva ca vocea unei mulțimi mari și ca
vocea multor ape și ca vocea unor tunete tari, spunând:
Aleluia, pentru că Domnul Dumnezeul cel atotputernic
domnește! 7 Să ne veselim și să ne bucurăm și să îi
dăm onoare, pentru că a venit nunta Mielului și soția
lui s-a pregătit. 8 Și i-a fost dat să se îmbrace în in
subțire, pur și alb; fiindcă inul subțire este dreptatea
sfinților. 9 Și mi-a spus: Scrie: Binecuvântați sunt cei ce
sunt chemați la cina nunții Mielului. Și mi-a zis: Acestea
sunt cuvintele adevărate ale lui Dumnezeu. 10 Și am
căzut la picioarele lui pentru a mă închina lui. Iar el
mi-a spus: Vezi, nu face aceasta; eu sunt împreună-
rob cu tine și cu frații tăi care au mărturia lui Isus;
închină-te lui Dumnezeu; fiindcă mărturia lui Isus este
duhul profeției. 11 Și am văzut cerul deschis și, iată, un
cal alb; și cel ce ședea pe el era numit Credincios și
Adevărat și în dreptate judecă și face război. 12 Și ochii
lui erau ca flacăra focului și pe capul lui multe coroane;
și avea un nume scris, pe care nimeni nu îl știa, decât
el. 13 Și era îmbrăcat cu o haină înmuiată, în sânge;
și numele lui este chemat Cuvântul lui Dumnezeu.
14 Și armatele care erau în cer îl urmau pe cai albi,
îmbrăcate în in subțire, alb și pur. 15 Și din gura lui
iese o sabie ascuțită ca să lovească cu ea națiunile;
și el le va conduce cu un toiag de fier; și el calcă în
picioare teascul înverșunării și furiei Dumnezeului Cel
Atotputernic. 16 Și avea pe haină și pe coapsa sa un
nume scris: ÎMPĂRAT AL ÎMPĂRAȚILOR ȘI DOMN
AL DOMNILOR. 17 Și am văzut un înger stând în
picioare în soare; și a strigat cu voce tare, spunând
tuturor păsărilor care zboară în mijlocul cerului: Veniți
și adunați-vă pentru cina marelui Dumnezeu; 18 Ca
să mâncați carnea împăraților și carnea căpeteniilor și
carnea războinicilor și carnea cailor și a celor care șed
pe ei și carnea tuturor oamenilor, liberi și robi și mici

și mari. 19 Și am văzut fiara și împărații pământului
și armatele lor adunați pentru a face război împotriva
celui ce ședea pe cal și împotriva armatei lui. 20 Și fiara
a fost prinsă, și cu ea profetul fals, care în fața sa lucra
miracole, cu care înșela pe cei ce au primit semnul
fiarei și pe cei ce se închinau icoanei sale. Aceștia
doi au fost aruncați de vii într-un lac de foc arzând cu
pucioasă. (Limnē Pyr g3041 g4442) 21 Și cei rămași au fost
uciși cu sabia celui ce șade pe cal, sabie care ieșea din
gura sa; și toate păsările s-au săturat cu carnea lor.

20 Și am văzut un înger coborând din cer, având
cheia gropii fără fund și un lanț mare în mâna
sa. (Abyssos g12) 2 Și a prins dragonul, acel șarpe din
vechime, care este Diavolul și Satan, și l-a legat pentru
o mie de ani, 3 Și l-a aruncat în groapa fără fund și l-a
închis și a pus un sigiliu deasupra lui, ca el să nu mai
înșele națiunile până se vor împlini cei o mie de ani;
și după aceea el trebuie dezlegat pentru puțin timp.
(Abyssos g12) 4 Și am văzut tronuri, și ei au șezut pe ele
și le-a fost dată judecată; și am văzut sufletele celor
decapitați pentru mărturia lui Isus și pentru cuvântul lui
Dumnezeu și care nu s-au închinat fiarei, nici icoanei
sale și nici nu i-au primit semnul pe frunțile lor sau pe
mâinile lor; și au trăit și au domnit cu Cristos o mie
de ani. 5 Dar ceilalți morți nu au înviat până nu s-
au terminat cei o mie de ani. Aceasta este cea dintâi
înviere. 6 Binecuvântat și sfânt este cel ce are parte în
cea dintâi înviere; asupra acestora moartea a doua nu
are putere, ci ei vor fi preoți ai lui Dumnezeu și ai lui
Cristos și vor domni cu el o mie de ani. 7 Iar când se
vor împlini cei o mie de ani, Satan va fi dezlegat din
închisoarea lui, 8 Și va ieși pentru a înșela națiunile
care sunt în cele patru colțuri ale pământului, Gog și
Magog, să îi adune pentru bătălie, pe ei, al căror număr
este ca nisipul mării. 9 Și au urcat peste lărgimea
pământului și au încercuit tabăra sfinților și preaiubita
cetate; dar a coborât foc de la Dumnezeu din cer și i-a
mistuit. 10 Și diavolul care i-a înșelat a fost aruncat
în lacul de foc și pucioasă, unde sunt fiara și profetul
fals, și vor fi chinuiți zi și noapte pentru totdeauna și
întotdeauna. (aiōn g165, Limnē Pyr g3041 g4442) 11 Și am
văzut un mare tron alb și pe cel ce ședea pe el, de la
fața lui au fugit pământul și cerul; și loc nu s-a găsit
pentru ele. 12 Și am văzut pe cei morți, mici și mari,
stând în picioare înaintea lui Dumnezeu; și cărțile au
fost deschise; și altă carte a fost deschisă, care este
cartea vieții; și au fost judecați morții din cele ce erau
scrise în cărți, conform cu faptele lor. 13 Și marea a dat
pe morții care erau în ea; și moartea și iadul au dat
pe morții care erau în ele; și au fost judecați, fiecare
conform cu faptele lor. (Hadēs g86) 14 Și moartea și iadul
au fost aruncate în lacul de foc. Aceasta este moartea
a doua. (Hadēs g86, Limnē Pyr g3041 g4442) 15 Și cel ce nu
a fost găsit scris în cartea vieții a fost aruncat în lacul
de foc. (Limnē Pyr g3041 g4442)

21 Și am văzut un cer nou și un pământ nou; fiindcă
cerul dintâi și pământul dintâi au trecut; și marea
nu mai era. 2 Și eu, Ioan, am văzut cetatea sfântă, noul
Ierusalim, coborând de la Dumnezeu din cer, pregătită
ca o mireasă înfrumusețată pentru soțul ei. 3 Și am
auzit o voce tare din cer, spunând: Iată, tabernacolul lui
Dumnezeu este cu oamenii, și el va locui cu ei și ei vor
fi poporul lui, și Dumnezeu însuși va fi cu ei și va fi
Dumnezeul lor. 4 Și Dumnezeu va șterge fiecare lacrimă
de la ochii lor; și nu va mai fi moarte, nici întristare, nici
plângere, nici nu va mai fi durere, pentru că lucrurile
dintâi s-au dus. 5 Și cel ce ședea pe tron, a spus: Iată,
eu fac toate lucrurile noi. Și mi-a spus: Scrie, pentru că
aceste cuvinte sunt adevărate și credincioase. 6 Și mi-
a zis: S-a făcut. Eu sunt Alfa și Omega, începutul și
sfârșitul. Eu îi voi da în dar celui însetat din izvorul apei
vieții. 7 Cel ce învinge, va moșteni toate; și eu voi fi
Dumnezeul lui și el va fi fiul meu. 8 Dar fricoșii și cei
care nu cred și scârboșii și ucigașii și curvarii și vrăjitorii
și idolatrii și toți mincinoșii vor avea partea lor în lacul
care arde cu foc și pucioasă, care este a doua moarte.
(Limnē Pyr g3041 g4442) 9 Și a venit la mine unul dintre cei
șapte îngeri, care aveau cele șapte potire pline cu cele
șapte plăgi de pe urmă și a vorbit cu mine, spunând:
Vino aici, îți voi arăta mireasa, soția Mielului. 10 Și m-a
dus în duhul la un munte mare și înalt și mi-a arătat
cetatea cea mare, Ierusalimul cel Sfânt, coborând din
cer de la Dumnezeu, 11 Având gloria lui Dumnezeu;
și lumina ei era asemenea celei mai prețioase pietre,
asemenea pietrei de jasp, limpede precum cristalul;
12 Și avea un zid mare și înalt și avea douăsprezece
porți, și la porți doisprezece îngeri și nume scrise
pe ele, care sunt numele celor douăsprezece triburi
ale copiilor lui Israel; 13 La răsărit trei porți, la nord
trei porți, la sud trei porți, iar la apus trei porți. 14
Iar zidul cetății avea douăsprezece temelii și în ele
numele celor doisprezece apostoli ai Mielului. 15 Și
cel ce vorbea cu mine avea o trestie de aur pentru a
măsura cetatea și porțile ei și zidul ei. 16 Iar cetatea se
întinde în patru colțuri și lungimea ei este tot atât ca
lățimea; și a măsurat cetatea cu trestia, douăsprezece
mii de stadii. Lungimea și lățimea și înălțimea ei sunt
egale. 17 Și a măsurat zidul ei, o sută patruzeci și
patru de coți, după măsura omului, adică a îngerului.
18 Și construcția zidului ei era de jasp; iar cetatea
era de aur pur, asemenea sticlei transparente. 19 Și
temeliile zidului cetății erau înfrumusețate cu toate
felurile de pietre prețioase. Prima temelie era de jasp; a
doua, safir; a treia, calcedonie; a patra, smarald; 20 A

cincea, sardonix; a șasea, sardiu; a șaptea, crisolit;
a opta, beril; a noua, topaz; a zecea, crisopraz; a
unsprezecea, hiacint; a douăsprezecea, ametist. **21**
Și cele douăsprezece porți erau douăsprezece perle;
fiecare dintre porți era dintr-o singură perlă; și strada
cetății era aur pur, ca de sticlă transparentă. **22** Și nu
am văzut templu în ea, fiindcă Domnul Dumnezeu Cel
Atotputernic și Mielul sunt templul ei. **23** Și cetatea nu
are nevoie de soare nici de lună ca să strălucească în
ea, fiindcă gloria lui Dumnezeu a luminat-o și Mielul
este lumina ei. **24** Și națiunile celor salvați vor umbla
în lumina ei; și împărații pământului își aduc gloria și
onoarea în ea. **25** Și nicidecum porțile ei nu se vor
închide ziua, căci acolo nu va fi noapte. **26** Și vor
aduce gloria și onoarea națiunilor în ea. **27** Și nu va
intra nicidecum în ea ceva care spurcă, nici ceva care
lucrează urâciune, sau minciună, decât cei care sunt
scrişi în cartea vieții Mielului.

22 Și mi-a arătat un râu pur al apei vieții, limpede
precum cristalul, ieșind din tronul lui Dumnezeu
și al Mielului. **2** În mijlocul străzii ei și pe fiecare parte
a râului era pomul vieții, rodind douăsprezece feluri
de fructe, dându-și rodul în fiecare lună; și frunzele
pomului erau pentru vindecarea națiunilor. **3** Și nu
va mai fi vreun blestem, ci tronul lui Dumnezeu și al
Mielului va fi în ea; și robii lui îi vor servi; **4** Și vor
vedea fața lui; și numele lui va fi pe frunțile lor. **5**
Și nu va fi noapte acolo; și nu vor avea nevoie de
candelă, nici de lumina soarelui, pentru că Domnul
Dumnezeu le dă lumină; și vor domni pentru totdeauna
și întotdeauna. **(aiōn g165)** **6** Și mi-a spus: Aceste cuvinte
sunt credincioase și adevărate; și Domnul Dumnezeul
sfinților profeți a trimis pe îngerul său să arate robilor
săi lucrurile care trebuie făcute în curând. **7** Iată, vin
dintr-o dată; binecuvântat este cel ce ține cuvintele
profeției acestei cărți. **8** Și eu, Ioan, am văzut acestea
și le-am auzit. Și când am auzit și am văzut, am căzut
jos să mă închin înaintea picioarelor îngerului care mi-
a arătat acestea. **9** Atunci mi-a spus: Vezi, nu face
aceasta, fiindcă eu sunt împreună-rob cu tine și cu frații
tăi, profeții, și cu cei ce țin strâns cuvintele acestei
cărți; închină-te lui Dumnezeu. **10** Și mi-a zis: Nu sigila
cuvintele profeției acestei cărți, pentru că timpul este
aproape. **11** Cel ce este nedrept, să rămână nedrept;
și cel ce este murdar, să rămână murdar; și cel ce
este drept, să rămână drept; și cel ce este sfânt, să
rămână sfânt. **12** Și, iată, vin dintr-o dată; și răsplata
mea este cu mine, pentru a da fiecăruia așa cum va fi
lucrarea lui. **13** Eu sunt Alfa și Omega, începutul și
sfârșitul, cel dintâi și cel de pe urmă. **14** Binecuvântați
sunt cei ce împlinesc poruncile lui, ca să aibă dreptul la
pomul vieții și să intre pe porți în cetate. **15** Iar afară
sunt câinii și vrăjitorii și curvarii și ucigașii și idolatrii
și toți cei ce iubesc și practică minciuna. **16** Eu, Isus,
am trimis pe îngerul meu pentru a vă adeveri aceste
lucruri în biserici. Eu sunt rădăcina și urmașul lui David,
steaua de dimineață și strălucitoare. **17** Și Duhul și
mireasa zic: Vino! Și cel ce aude să spună: Vino! Și
să vină cel ce este însetat. Și oricine voiește, să ia
apa vieții în dar. **18** Fiindcă eu aduc mărturie fiecărui
om care aude cuvintele profeției acestei cărți: Dacă
vreun om va adăuga la aceste lucruri, Dumnezeu îi va
adăuga plăgile care sunt scrise în această carte; **19** Și
dacă vreun om va scoate din cuvintele cărții acestei
profeții, Dumnezeu îi va lua partea din cartea vieții și
din cetatea sfântă și din lucrurile care sunt scrise în
această carte. **20** Cel ce adeverește aceste lucruri
spune: Cu siguranță, vin dintr-o dată. Amin. Da, vino,
Doamne Isuse! **21** Harul Domnului nostru Isus Cristos
fie cu voi toți. Amin.

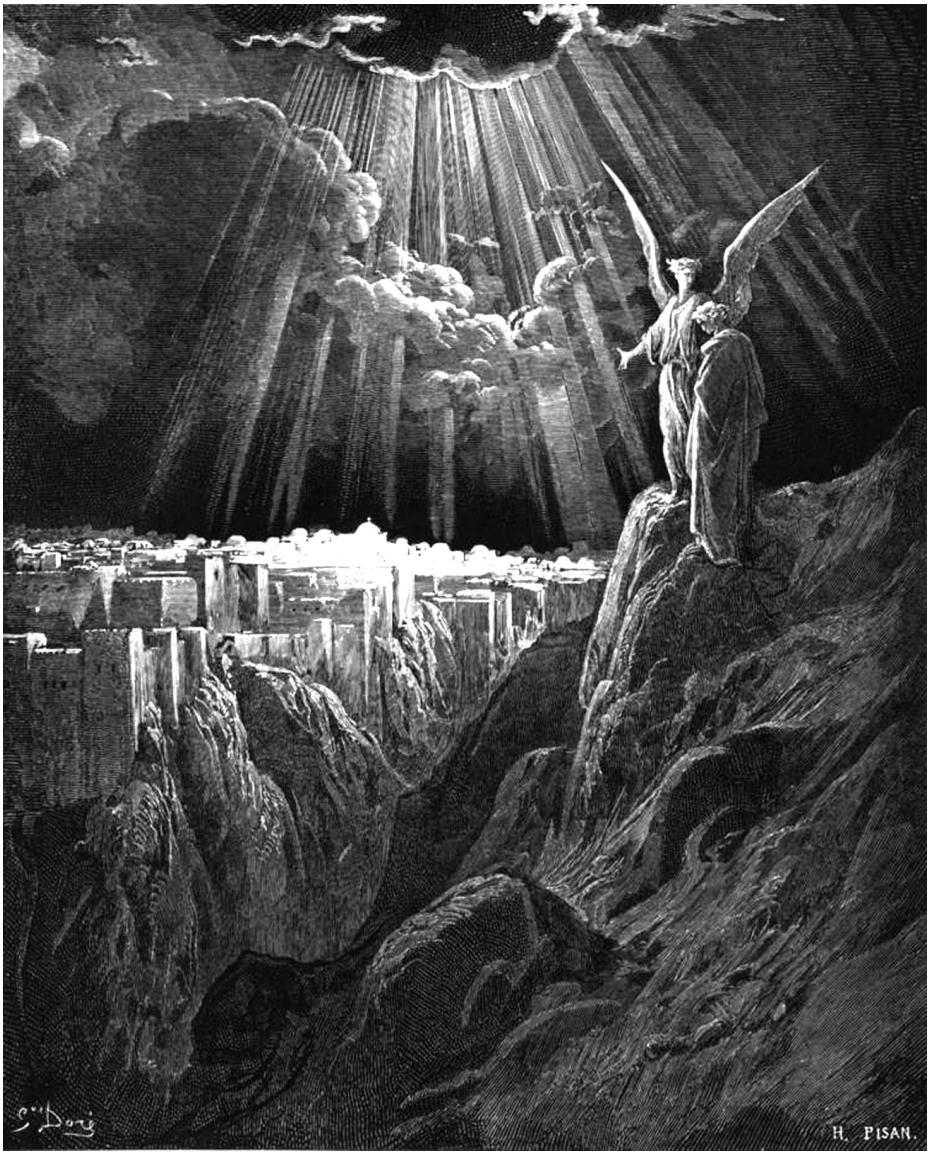

Și eu, Ioan, am văzut cetatea sfântă, noul Ierusalim, coborând de la Dumnezeu din cer, pregătită ca o mireasă înfrumusețată pentru soțul ei. Și am auzit o voce tare din cer, spunând: Iată, tabernacolul lui Dumnezeu este cu oamenii, și El va locui cu ei și ei vor fi poporul lui, și Dumnezeu însuși va fi cu ei și va fi Dumnezeul lor.

Apocolipsa 21:2-3

Ghidul Cititorului

Română at AionianBible.org/Readers-Guide

The Aionian Bible republishes public domain and Creative Common Bible texts that are 100% free to copy and print. The original translation is unaltered and notes are added to help your study. The notes show the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of afterlife destinies.

Who has the authority to interpret the Bible and examine the underlying Hebrew and Greek words? That is a good question! We read in 1 John 2:27, *"As for you, the anointing which you received from him remains in you, and you do not need for anyone to teach you. But as his anointing teaches you concerning all things, and is true, and is no lie, and even as it taught you, you remain in him."* Every Christian is qualified to interpret the Bible! Now that does not mean we will all agree. Each of us is still growing in our understanding of the truth. However, it does mean that there is no infallible human or tradition to answer all our questions. Instead the Holy Spirit helps each of us to know the truth and grow closer to God and each other.

The Bible is a library with 66 books in the Protestant Canon. The best way to learn God's word is to read entire books. Read the book of Genesis. Read the book of John. Read the entire Bible library. Topical studies and cross-referencing can be good. However, the safest way to understand context and meaning is to read whole Bible books. Chapter and verse numbers were added for convenience in the 16th century, but unfortunately they can cause the Bible to seem like an encyclopedia. The Aionian Bible is formatted with simple verse numbering, minimal notes, and no cross-referencing in order to encourage the reading of Bible books.

Bible reading must also begin with prayer. Any Christian is qualified to interpret the Bible with God's help. However, this freedom is also a responsibility because without the Holy Spirit we cannot interpret accurately. We read in 1 Corinthians 2:13-14, *"And we speak of these things, not with words taught by human wisdom, but with those taught by the Spirit, comparing spiritual things with spiritual things. Now the natural person does not receive the things of the Spirit of God, for they are foolishness to him, and he cannot understand them, because they are spiritually discerned."* So we cannot understand in our natural self, but we can with God's help through prayer.

The Holy Spirit is the best writer and he uses literary devices such as introductions, conclusions, paragraphs, and metaphors. He also writes various genres including historical narrative, prose, and poetry. So Bible study must spiritually discern and understand literature. Pray, read, observe, interpret, and apply. Finally, *"Do your best to present yourself approved by God, a worker who does not need to be ashamed, properly handling the word of truth."* 2 Timothy 2:15. *"God has granted to us his precious and exceedingly great promises; that through these you may become partakers of the divine nature, having escaped from the corruption that is in the world by lust. Yes, and for this very cause adding on your part all diligence, in your faith supply moral excellence; and in moral excellence, knowledge; and in knowledge, self-control; and in self-control patience; and in patience godliness; and in godliness brotherly affection; and in brotherly affection, love. For if these things are yours and abound, they make you to be not idle nor unfruitful to the knowledge of our Lord Jesus Christ,"* 2 Peter 1:4-8.

Glosar

Română at AionianBible.org/Glossary

The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven special words to help us better understand the extent of God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Compare the meanings below to the Strong's Concordance and Glossary definitions.

Abyssos g12

Greek: proper noun, place
Usage: 9 times in 3 books, 6 chapters, and 9 verses
Meaning:

Temporary prison for special fallen angels such as Apollyon, the Beast, and Satan.

aïdios g126

Greek: adjective
Usage: 2 times in Romans 1:20 and Jude 6
Meaning:

Lasting, enduring forever, eternal.

aiōn g165

Greek: noun
Usage: 127 times in 22 books, 75 chapters, and 102 verses
Meaning:

A lifetime or time period with a beginning and end, an era, an age, the completion of which is beyond human perception, but known only to God the creator of the aiōns, Hebrews 1:2. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

aiōnios g166

Greek: adjective
Usage: 71 times in 19 books, 44 chapters, and 69 verses
Meaning:

From start to finish, pertaining to the age, lifetime, entirety, complete, or even consummate. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

eleēsē g1653

Greek: verb, aorist tense, active voice, subjunctive mood, 3rd person singular
Usage: 1 time in this conjugation, Romans 11:32
Meaning:

To have pity on, to show mercy. Typically, the subjunctive mood indicates possiblity, not certainty. However, a subjunctive in a purpose clause is a resulting action as certain as the causal action. The subjunctive in a purpose clause functions as an indicative, not an optative. Thus, the grand conclusion of grace theology in Romans 11:32 must be clarified. God's mercy on all is not a possibility, but a certainty. See ntgreek.org.

Geenna g1067
Greek: proper noun, place
Usage: 12 times in 4 books, 7 chapters, and 12 verses
Meaning:
Valley of Hinnom, Jerusalem's trash dump, a place of ruin, destruction, and judgment in this life, or the next, though not eternal to Jesus' audience.

Hadēs g86
Greek: proper noun, place
Usage: 11 times in 5 books, 9 chapters, and 11 verses
Meaning:
Synonomous with Sheol, though in New Testament usage Hades is the temporal place of punishment for deceased unbelieving mankind, distinct from Paradise for deceased believers.

Limnē Pyr g3041 g4442
Greek: proper noun, place
Usage: Phrase 5 times in the New Testament
Meaning:
Lake of Fire, final punishment for those not named in the Book of Life, prepared for the Devil and his angels, Matthew 25:41.

Sheol h7585
Hebrew: proper noun, place
Usage: 66 times in 17 books, 50 chapters, and 64 verses
Meaning:
The grave or temporal afterlife world of both the righteous and unrighteous, believing and unbelieving, until the general resurrection.

Tartaroō g5020
Greek: proper noun, place
Usage: 1 time in 2 Peter 2:4
Meaning:
Temporary prison for particular fallen angels awaiting final judgment.

Glosar +

AionianBible.org/Bibles/Romanian---BTF-Bible/Noted

Glossary references are below. Strong's Hebrew and Greek number notes are added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Questioned verse translations do not contain Aionian Glossary words and may wrongly imply *eternal* or *Hell*. * The note placement is skipped or adjusted for verses with non-standard numbering.

Abyssos

Luca 8:31
Romani 10:7
Apocolipsa 9:1
Apocolipsa 9:2
Apocolipsa 9:11
Apocolipsa 11:7
Apocolipsa 17:8
Apocolipsa 20:1
Apocolipsa 20:3

aïdios

Romani 1:20
Iuda 1:6

aiōn

Matei 12:32
Matei 13:22
Matei 13:39
Matei 13:40
Matei 13:49
Matei 21:19
Matei 24:3
Matei 28:20
Marcu 3:29
Marcu 4:19
Marcu 10:30
Marcu 11:14
Luca 1:33
Luca 1:55
Luca 1:70
Luca 16:8
Luca 18:30
Luca 20:34
Luca 20:35
Ioan 4:14
Ioan 6:51
Ioan 6:58
Ioan 8:35
Ioan 8:51
Ioan 8:52
Ioan 9:32
Ioan 10:28
Ioan 11:26
Ioan 12:34
Ioan 13:8
Ioan 14:16
Faptele 3:21
Faptele 15:18
Romani 1:25
Romani 9:5
Romani 11:36
Romani 12:2
Romani 16:27
1 Corinteni 1:20
1 Corinteni 2:6
1 Corinteni 2:7
1 Corinteni 2:8
1 Corinteni 3:18
1 Corinteni 8:13
1 Corinteni 10:11
2 Corinteni 4:4
2 Corinteni 9:9
2 Corinteni 11:31
Galateni 1:4
Galateni 1:5
Efeseni 1:21
Efeseni 2:2
Efeseni 2:7
Efeseni 3:9
Efeseni 3:11
Efeseni 3:21
Efeseni 6:12
Filipeni 4:20
Coloseni 1:26
1 Timotei 1:17
1 Timotei 6:17
2 Timotei 4:10
2 Timotei 4:18
Titus 2:12
Evrei 1:2
Evrei 1:8
Evrei 5:6
Evrei 6:5
Evrei 6:20
Evrei 7:17
Evrei 7:21
Evrei 7:24
Evrei 7:28
Evrei 9:26
Evrei 11:3
Evrei 13:8
Evrei 13:21
1 Petru 1:23
1 Petru 1:25
1 Petru 4:11
1 Petru 5:11
2 Petru 3:18
1 Ioan 2:17
2 Ioan 1:2
Iuda 1:13
Iuda 1:25
Apocolipsa 1:6
Apocolipsa 1:18
Apocolipsa 4:9
Apocolipsa 4:10
Apocolipsa 5:13
Apocolipsa 7:12
Apocolipsa 10:6
Apocolipsa 11:15
Apocolipsa 14:11
Apocolipsa 15:7
Apocolipsa 19:3
Apocolipsa 20:10
Apocolipsa 22:5

aiōnios

Matei 18:8
Matei 19:16
Matei 19:29
Matei 25:41
Matei 25:46
Marcu 3:29
Marcu 10:17
Marcu 10:30
Luca 10:25
Luca 16:9
Luca 18:18
Luca 18:30
Ioan 3:15
Ioan 3:16
Ioan 3:36
Ioan 4:14
Ioan 4:36
Ioan 5:24
Ioan 5:39
Ioan 6:27
Ioan 6:40
Ioan 6:47
Ioan 6:54
Ioan 6:68

Ioan 10:28
Ioan 12:25
Ioan 12:50
Ioan 17:2
Ioan 17:3
Faptele 13:46
Faptele 13:48
Romani 2:7
Romani 5:21
Romani 6:22
Romani 6:23
Romani 16:25
Romani 16:26
2 Corinteni 4:17
2 Corinteni 4:18
2 Corinteni 5:1
Galateni 6:8
2 Tesaloniceni 1:9
2 Tesaloniceni 2:16
1 Timotei 1:16
1 Timotei 6:12
1 Timotei 6:16
2 Timotei 1:9
2 Timotei 2:10
Titus 1:2
Titus 3:7
Filimon 1:15
Evrei 5:9
Evrei 6:2
Evrei 9:12
Evrei 9:14
Evrei 9:15
Evrei 13:20
1 Petru 5:10
2 Petru 1:11
1 Ioan 1:2
1 Ioan 2:25
1 Ioan 3:15
1 Ioan 5:11
1 Ioan 5:13
1 Ioan 5:20
Iuda 1:7
Iuda 1:21
Apocolipsa 14:6

eleēsē

Romani 11:32

Geenna

Matei 5:22
Matei 5:29
Matei 5:30
Matei 10:28
Matei 18:9
Matei 23:15
Matei 23:33
Marcu 9:43
Marcu 9:45
Marcu 9:47
Luca 12:5
Iacov 3:6

Hadēs

Matei 11:23
Matei 16:18
Luca 10:15
Luca 16:23
Faptele 2:27
Faptele 2:31
1 Corinteni 15:55
Apocolipsa 1:18
Apocolipsa 6:8
Apocolipsa 20:13
Apocolipsa 20:14

Limnē Pyr

Apocolipsa 19:20
Apocolipsa 20:10
Apocolipsa 20:14
Apocolipsa 20:15
Apocolipsa 21:8

Sheol

Geneză 37:35
Geneză 42:38
Geneză 44:29
Geneză 44:31
Numerele 16:30
Numerele 16:33
Deuteronomul 32:22
1 Samuel 2:6
2 Samuel 22:6
1 Regii 2:6
1 Regii 2:9
Iov 7:9
Iov 11:8
Iov 14:13
Iov 17:13
Iov 17:16
Iov 21:13
Iov 24:19
Iov 26:6
Psalmii 6:5
Psalmii 9:17
Psalmii 16:10
Psalmii 18:5
Psalmii 30:3
Psalmii 31:17
Psalmii 49:14
Psalmii 49:15
Psalmii 55:15
Psalmii 86:13
Psalmii 88:3
Psalmii 89:48
Psalmii 116:3
Psalmii 139:8
Psalmii 141:7
Proverbe 1:12
Proverbe 5:5
Proverbe 7:27
Proverbe 9:18
Proverbe 15:11
Proverbe 15:24
Proverbe 23:14
Proverbe 27:20
Proverbe 30:16
Eclesiastul 9:10
Cântarea lui Solomon 8:6
Isaia 5:14
Isaia 7:11
Isaia 14:9
Isaia 14:11
Isaia 14:15
Isaia 28:15
Isaia 28:18
Isaia 38:10
Isaia 38:18
Isaia 57:9
Ezechiel 31:15
Ezechiel 31:16
Ezechiel 31:17
Ezechiel 32:21
Ezechiel 32:27
Osea 13:14
Amos 9:2
Iona 2:2
Habacuc 2:5

Tartaroō

2 Petru 2:4

Questioned

None yet noted

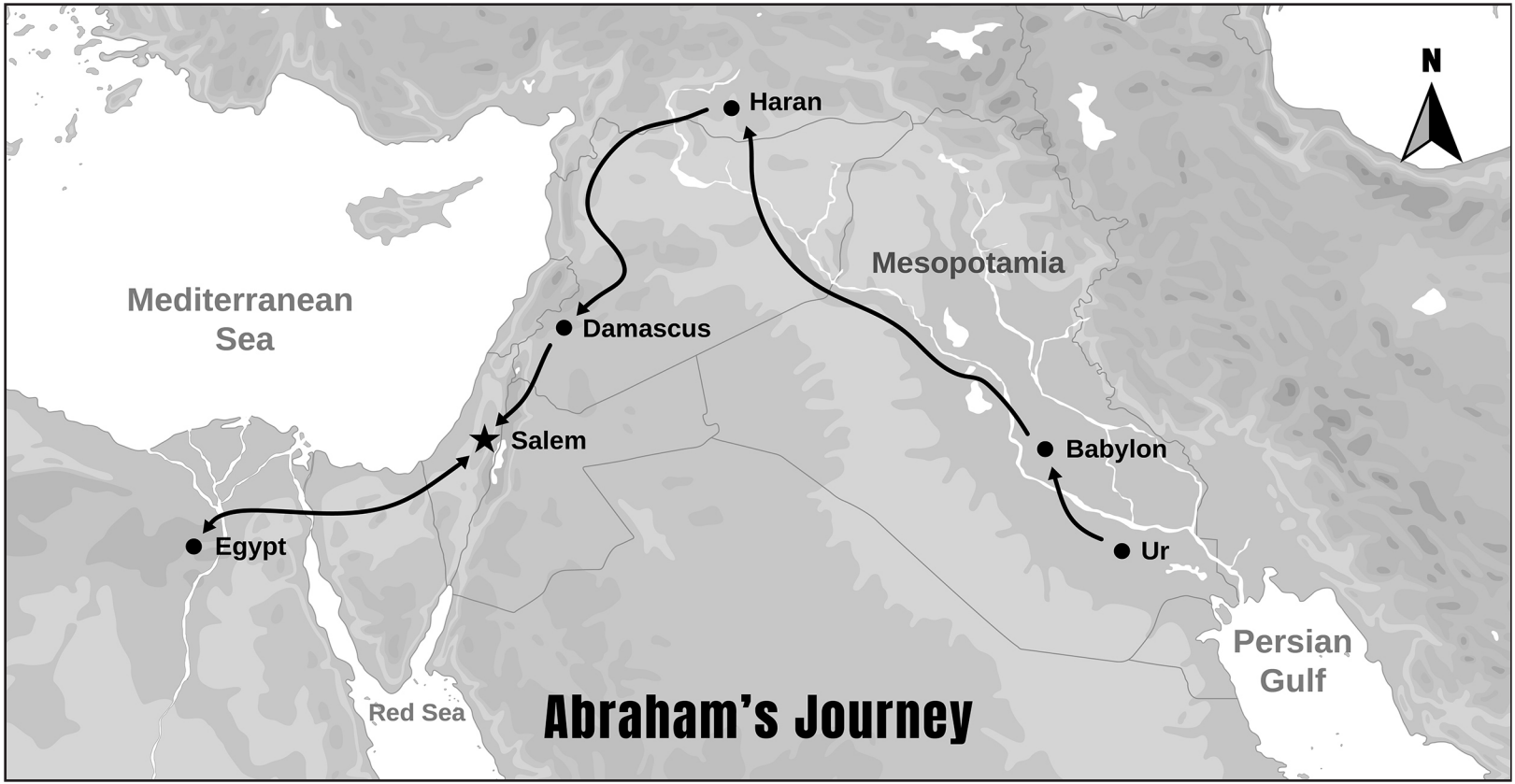

Prin credință, Avraam, după ce a fost chemat să meargă la locul pe care avea să îl primească mai apoi drept moștenire, a ascultat; și a mers, neștiind încotro mergea. - Evrei 11:8

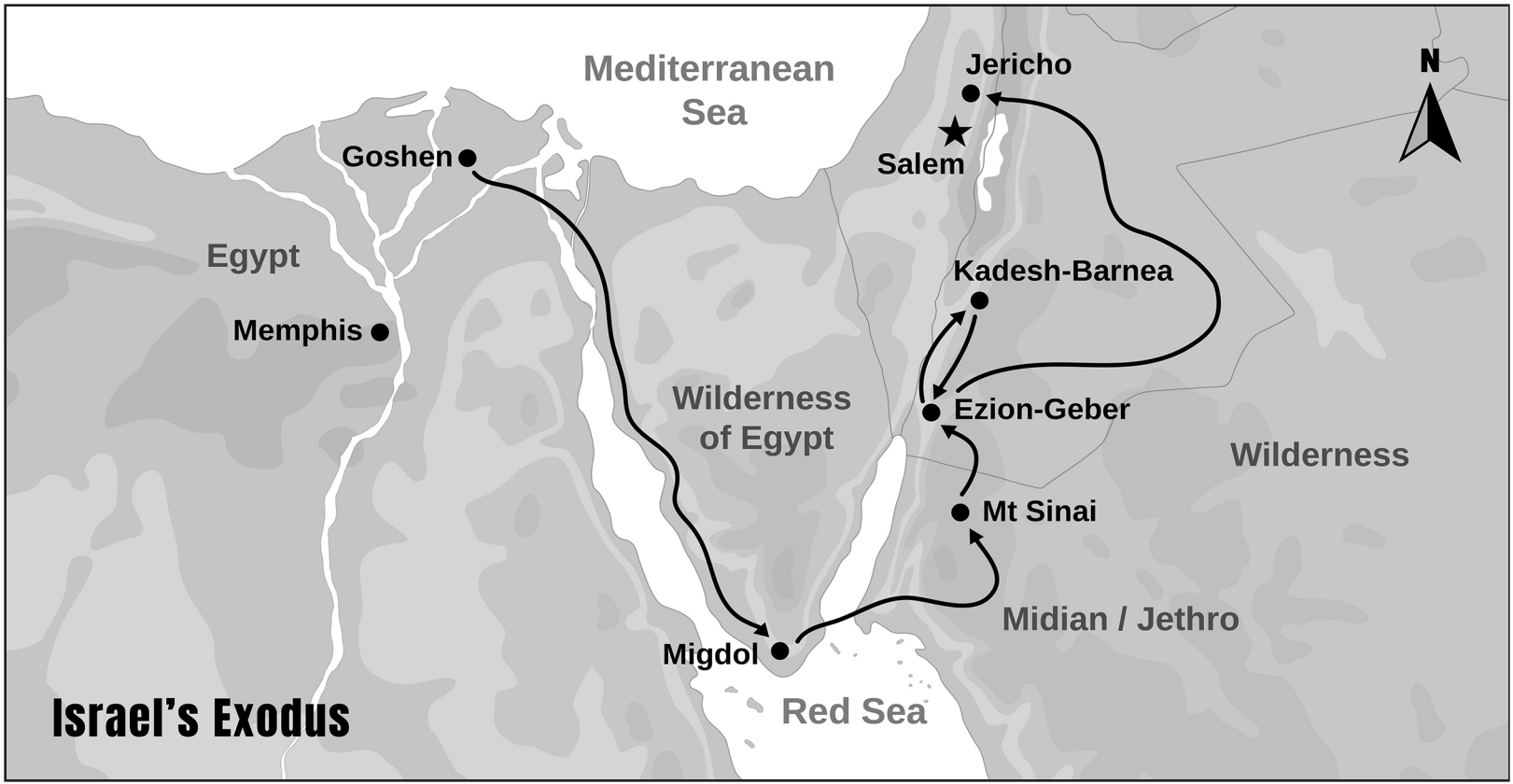

Și s-a întâmplat, când Faraon a lăsat poporul să plece, că Dumnezeu nu i-a condus pe calea țării filistenilor, deși aceea era aproape; fiindcă Dumnezeu a spus: Nu cumva să se întâmple ca poporul să se pocăiască văzând război și să se întoarcă în Egipt; - Exod 13:17

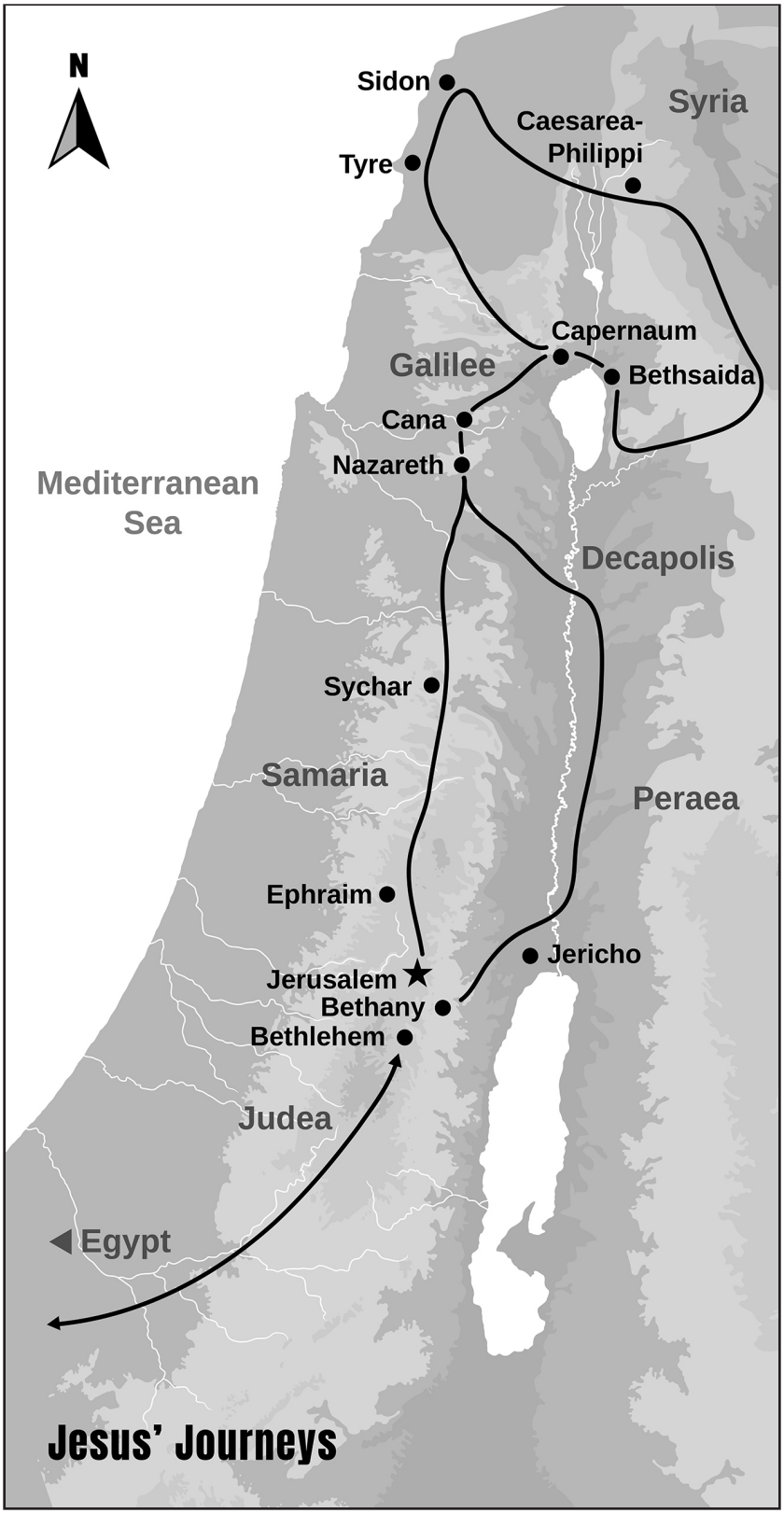

Căci chiar Fiul omului a venit nu ca să fie servit, ci ca să servească și ca să-și dea viața, o răscumpărare pentru mulți. - Marcu 10:45

Pavel, rob al lui Isus Cristos, chemat să fie apostol, pus deoparte pentru evanghelia lui Dumnezeu, - Romani 1:1

Creation 4004 B.C.

Adam and Eve created	4004
Tubal-cain forges metal	3300
Enoch walks with God	3017
Methuselah dies at age 969	2349
God floods the Earth	2349
Tower of Babel thwarted	2247
Abraham sojourns to Canaan	1922
Jacob moves to Egypt	1706
Moses leads Exodus from Egypt	1491
Gideon judges Israel	1245
Ruth embraces the God of Israel	1168
David installed as King	1055
King Solomon builds the Temple	1018
Elijah defeats Baal's prophets	896
Jonah preaches to Nineveh	800
Assyrians conquer Israelites	721
King Josiah reforms Judah	630
Babylonians capture Judah	605
Persians conquer Babylonians	539
Cyrus frees Jews, rebuilds Temple	537
Nehemiah rebuilds the wall	454
Malachi prophecies the Messiah	416
Greeks conquer Persians	331
Seleucids conquer Greeks	312
Hebrew Bible translated to Greek	250
Maccabees defeat Seleucids	165
Romans subject Judea	63
Herod the Great rules Judea	37

(The Annals of the World, James Uusher)

Jesus Christ born 4 B.C.

New Heavens and Earth

	Christ returns for his people
1956	Jim Elliot martyrd in Ecuador
1830	John Williams reaches Polynesia
1731	Zinzendorf leads Moravian mission
1614	Japanese kill 40,000 Christians
1572	Jesuits reach Mexico
1517	Martin Luther leads Reformation
1455	Gutenberg prints first Bible
1323	Franciscans reach Sumatra
1276	Ramon Llull trains missionaries
1100	Crusades tarnish the church
1054	The Great Schism
997	Adalbert marytyrd in Prussia
864	Bulgarian Prince Boris converts
716	Boniface reaches Germany
635	Alopen reaches China
569	Longinus reaches Alodia / Sudan
432	Saint Patrick reaches Ireland
397	Carthage ratifies Bible Canon
341	Ulfilas reaches Goth / Romania
325	Niceae proclaims God is Trinity
250	Denis reaches Paris, France
197	Tertullian writes Christian literature
70	Titus destroys the Jewish Temple
61	Paul imprisoned in Rome, Italy
52	Thomas reaches Malabar, India
39	Peter reaches Gentile Cornelius
33	Holy Spirit empowers the Church

(Wikipedia, Timeline of Christian missions)

Resurrected 33 A.D.

What are we?			Genesis 1:26 - 2:3	
How are we sinful?			Romans 5:12-19	
Where are we?			Innocence	
			Eternity Past	Creation 4004 B.C.
Who are we?	God	Father	John 10:30 God's perfect fellowship	Genesis 1:31 God's perfect fellowship with Adam in The Garden of Eden
		Son		
		Holy Spirit		
	Mankind	Living	Genesis 1:1 No Creation No people	
		Deceased believing		
		Deceased unbelieving		
	Angels	Holy		Genesis 1:31 No Fall No unholy Angels
		Imprisoned		
		Fugitive		
		First Beast		
		False Prophet		
		Satan		
Why are we?			Romans 11:25-36, Ephesian 2:7	

Mankind is created in God's image, male and female He created us

Sin entered the world through Adam and then death through sin

When are we?

<table>
<tr><td colspan="4">Fallen</td><td>Glory</td></tr>
<tr><td>Fall to sin
No Law</td><td>Moses' Law
1500 B.C.</td><td>Christ
33 A.D.</td><td>Church Age
Kingdom Age</td><td>New Heavens
and Earth</td></tr>
<tr><td colspan="4">1 Timothy 6:16
Living in unapproachable light</td><td rowspan="7">Acts 3:21
Philippians 2:11
Revelation 20:3

God's perfectly restored fellowship with all Mankind praising Christ as Lord in the Holy City</td></tr>
<tr><td colspan="2">John 8:58
Pre-incarnate</td><td>John 1:14
Incarnate</td><td>Luke 23:43
Paradise</td></tr>
<tr><td colspan="2">Psalm 139:7
Everywhere</td><td colspan="2">John 14:17
Living in believers</td></tr>
<tr><td colspan="4">Ephesians 2:1-5
Serving the Savior or Satan on Earth</td></tr>
<tr><td colspan="4">Luke 16:22
Blessed in Paradise</td></tr>
<tr><td colspan="4">Luke 16:23, Revelation 20:5,13
Punished in Hades until the final judgment</td></tr>
<tr><td colspan="4">Hebrews 1:14
Serving mankind at God's command</td></tr>
<tr><td colspan="4">2 Peter 2:4, Jude 6
Imprisoned in Tartarus</td><td rowspan="4">Matthew 25:41
Revelation 20:10

Lake of Fire prepared for the Devil and his Angels</td></tr>
<tr><td rowspan="3" colspan="3">1 Peter 5:8, Revelation 12:10

Rebelling against Christ
Accusing mankind</td><td>Revelation 20:13
Thalaasa</td></tr>
<tr><td>Revelation 19:20
Lake of Fire</td></tr>
<tr><td>Revelation 20:2
Abyss</td></tr>
</table>

For God has bound all over to disobedience in order to show mercy to all

Destin

Română at AionianBible.org/Destiny

The Aionian Bible shows the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of after-life destinies. The underlying Hebrew and Greek words typically translated as *Hell* show us that there are not just two after-life destinies, Heaven or Hell. Instead, there are a number of different locations, each with different purposes, different durations, and different inhabitants. Locations include 1) Old Testament *Sheol* and New Testament *Hadēs*, 2) *Geenna*, 3) *Tartaroō*, 4) *Abyssos*, 5) *Limnē Pyr*, 6) *Paradise*, 7) *The New Heaven*, and 8) *The New Earth*. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The key observation is that fallen angels will be present at the final judgment, 2 Peter 2:4 and Jude 6. Traditionally, we understand the separation of the Sheep and the Goats at the final judgment to divide believing from unbelieving mankind, Matthew 25:31-46 and Revelation 20:11-15. However, the presence of fallen angels alternatively suggests that Jesus is separating redeemed mankind from the fallen angels. We do know that Jesus is the helper of mankind and not the helper of the Devil, Hebrews 2. We also know that Jesus has atoned for the sins of all mankind, both believer and unbeliever alike, 1 John 2:1-2. Deceased believers are rewarded in Paradise, Luke 23:43, while unbelievers are punished in Hades as the story of Lazarus makes plain, Luke 16:19-31. Yet less commonly known, the punishment of this selfish man and all unbelievers is before the final judgment, is temporal, and is punctuated when Hades is evacuated, Revelation 20:13. So is there hope beyond Hades for unbelieving mankind? Jesus promised, *"the gates of Hades will not prevail,"* Matthew 16:18. Paul asks, *"Hades where is your victory?"* 1 Corinthians 15:55. John wrote, *"Hades gives up,"* Revelation 20:13.

Jesus comforts us saying, *"Do not be afraid,"* because he holds the keys to *unlock* death and Hades, Revelation 1:18. Yet too often our *Good News* sounds like a warning to *"be afraid"* because Jesus holds the keys to *lock* Hades! Wow, we have it backwards! Hades will be evacuated! And to guarrantee hope, once emptied, Hades is thrown into the Lake of Fire, never needed again, Revelation 20:14.

Finally, we read that anyone whose name is not written in the Book of Life is thrown into the Lake of Fire, the second death, with no exit ever mentioned or promised, Revelation 21:1-8. So are those evacuated from Hades then, *"out of the frying pan, into the fire?"* Certainly, the Lake of Fire is the destiny of the Goats. But, do not be afraid. Instead, read the Bible's explicit mention of the purpose of the Lake of Fire and the identity of the Goats, *"Then he will say also to those on the left hand, 'Depart from me, you cursed, into the consummate fire which is prepared for... the devil and his angels,'"* Matthew 25:41. Bad news for the Devil. Good news for all mankind!

Faith is not a pen to write your own name in the Book of Life. Instead, faith is the glasses to see that the love of Christ for all mankind has already written our names in Heaven. *"If the first fruit is holy, so is the lump,"* Romans 11:16. Though unbelievers will suffer regrettable punishment in Hades, redeemed mankind will never enter the Lake of Fire, prepared for the devil and his angels. And as God promised, all mankind will worship Christ together forever, Philippians 2:9-11.

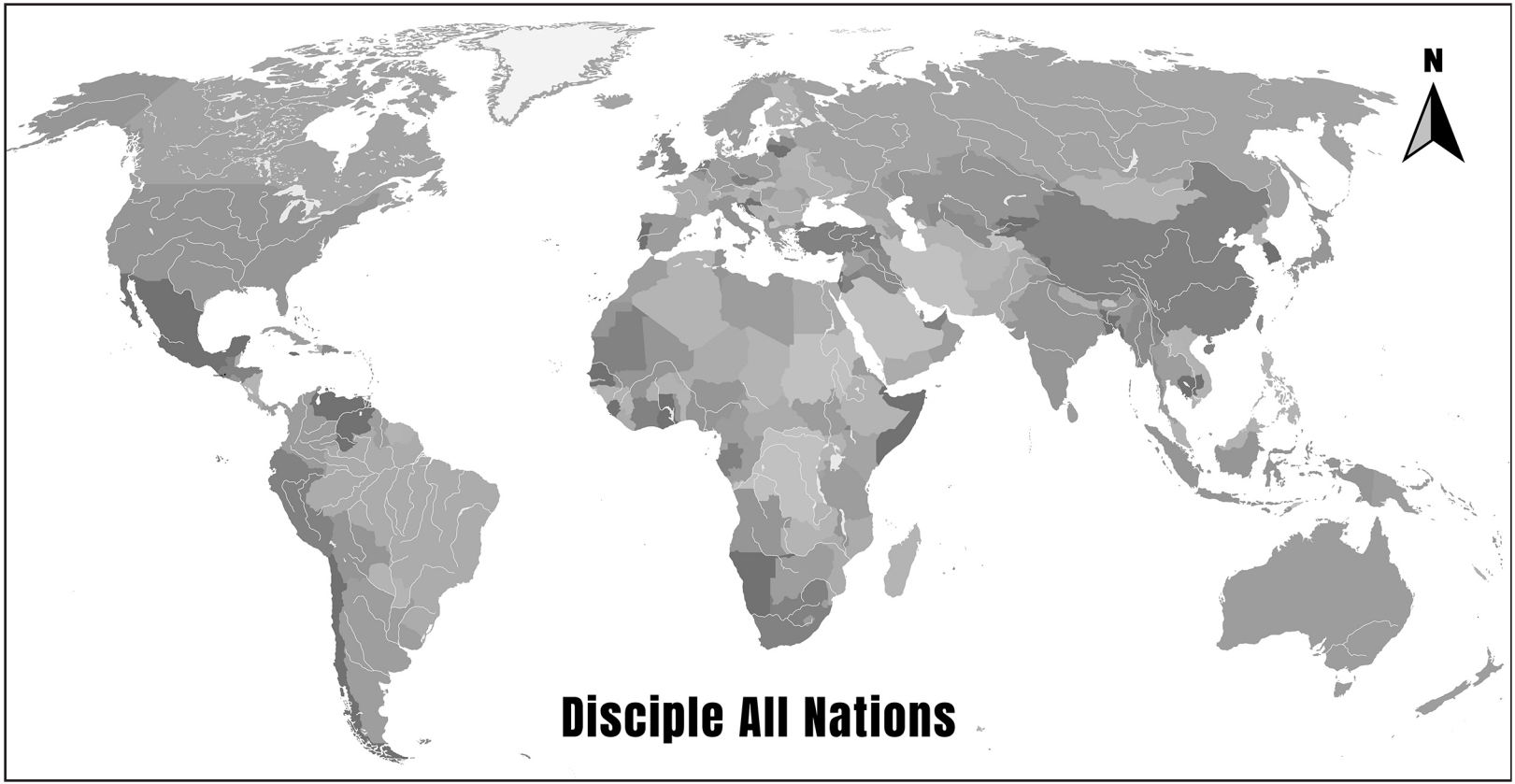

De aceea duceți-vă și învățați toate națiunile, botezându-i în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, - Matei 28:19